

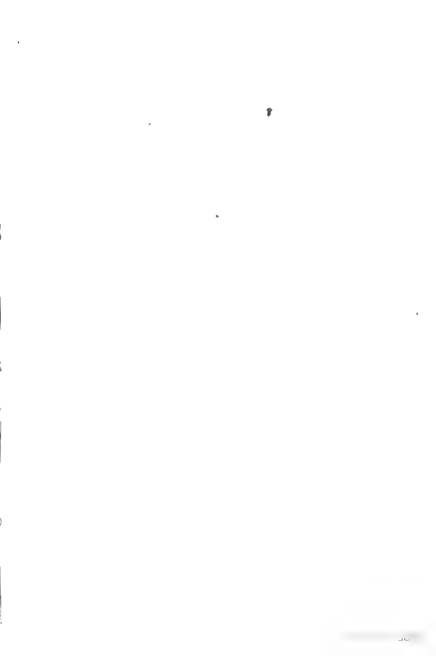
**BIBLIOTHECA
SICULA, SIUE DE
SCRIPTORIBUS
SICULIS, QUI TUM
VETERA, TUM...**

17-27

BIBLIOTHECA SICULA.

S I V E

DE SCRIPTORIBUS SICULIS.

QUI TUM VETERA, TUM RECENTIORA SAECULA ILLUSTRARUNT,

NOTITIAE LOCUPLETISSIMAE;

In quibus non solum Siculorum Auctorum, qui ad hanc usque tempora scripserunt,
Codices excusi, vel manuscripti adnotantur; verum etiam eorumdem
Patria, Aetas, Professio, Munia, Dignitates, Memoranda,
Obitus, & Epitaphia recensentur.

*Encomia istidem, quibus adhuc exteri Scriptores Siculos Auctores exornarunt, in Lecto-
rum gratiam indicantur: nonnulli Scriptorum lapsus corriguntur; pluresque
Siculi Scriptores vel ab alienigenis Provinciis usurpati,
vera Patria restituuntur.*

Accessit Apparatus præliminaris Operi prævius, complectens Siculae Historiae prospectum,
Disquisitiones de nomine Siciliae, Siculoꝝ Ingenio, & Literis,
& de Compo Olympiadum.

AUCTORE SAC. THEOL. DOCTORE

ANTONINO MONGITORE
PRESBYTERO PANORMITANO.

TOMUS PRIMUS.

P A N O R M I

EX TYPOGRAPHIA DIDACI BUA MDCCVIII.

Superiorum Licentia.

Aug 12-27

Constitution 99

ILLUSTRISS. SENATUI PANORMITANO.

- D. CALOGERO GABRIELI COLUMNAE ROMANO, Ducis Cifarò
de Infula, Marchioni Fluminis Nisæ, Baroni Cifarò de Joppulo, Jon-
casii, Ragaltuscii, Goderani, S. Alexii, Giffæ, &c. Regii Patrimonii
Rationum Magistro, à Consilio Catholice Majestatis, iterum Prætori,
D. JOSEPHO LA PLACA Tertium,
D. FRANCISCO FERNANDEZ DE MEDRANO Secundò,
D. FRANCISCO PEROLLO,
D. HIERONYMO OLIVERIO, ET PILO Secundò,
D. HONUPHRIO GONZALEZ à Consilio Catholice Majestatis, &
ejusdem à Secretis,
D. SIMONI SITAJOLO, ET GIGLIO,

SENATORIBUS.

AMPLISSIMA Sæcularum Urbium ornamenta in
hoc primo Bibliothecæ meæ Tomo ab oblivione
vindicata, jure optimo Panormitanæ Urbis deberi
ratus, Vobis ornatissimis Patriæ Patribus devoveo,
qui ejus clavum summo prudentiæ studio mode-
ramini; cui enim consultius dicanda Sæcularum
Urbium gloria, nisi Panormo tam Sæculi Regni,
quàm Sapientiæ Capiti, augustissimæ Urbi celeberrimæ, inquam tan-
ta semper, velut in Auream Coenham profluxit bonorum copia, ut in
ea cunctis temporibus, tanquam in proprio gloriæ theatro, naturæ
munificentia, nationum, Regumque benevolentia, ac præclarissi-

1. *Ex Inscrip.*
apud Fozal de
reb. Sicil. dec.
1.3. leges.
Polignum. de
orig. Pan.
 2. *Ferrarium*
epi. Geogra.
pl. aliq.
 3. *Ex Rynce-*
no de orig. Pa-
nor. ex Inscrip.
in A. b. Stea-
100.
 4. *Cin. or. 5. in*
Parcom.
 5. *Fozell. de.*
 6. *l. 8. R. orbi.*
Neocast. hist.
Sicil.
 6. *Cin. or. 5.*
in Parcom.
 7. *Polip. lib.*
1. or. 1. Cas
foeb. or. 1. lib.
 8. *Proc. de bell.*
Goth. Rodaria.
Xim. lib. 1. Pan-
del. A. b. Paul.
Calesta. in.
Cyren. Rogerii
16. Henr. 1. lib.
Feld. 11. ab-
ram. 1. Regum
Pulvering. sa-
terio. Scip.
 9. *Natalis Co-*
mo myabol. 1.
 4. *C. 5.*
 10. *Apud Para-*
ram. n. 84.
 11. *Ex Piaris*
Valerian. byo-
rogi. lib. 20.
 6. *14.*
 12. *de elegis*
Encl. Baldac-
al in cellib.
lo carminum
ejusdem Bal-
dacl.
 13. *Tom. 1. an-*
nal. Capree.
 42. *1533.*
 14. *De Tribu.*
Petrus. p. 173.
 15. *Nat. Sylva.*
 3.
 16. *Pol. Me-*
logus antiqu.
Græcis lib. 1.
 cap. 4.

mae Palladis arces latissime effulserint. Mei in hanc Urbem, Noemi tem-
poribus conditam, (1) à largissimæ naturæ beneficij & latissimam inhi-
gnè Cæli elementis, uberrimè soli fecunditate, sinus amicitiae mirifi-
cè præstata adeo ut passim Siciliæ Paradisum, (2) Orbis delictum appel-
lent. Hinc ab omnibus Gentibus impensè dilecta, eximij undique
privilegij cumulata semper eruit. Panormi Romani Urbis (3) nomi-
ne, Prætoris, ac Senatus (4) maiestatem, & Aquilæ (5) insignis cohonestatam,
liberam Urbem, (6) ac immutè continuè. In ea Carthaginienses (7) pri-
mariam Siciliæ sedem delegerunt. Siciliæ Regiam (8) & Sicularum Urbium
Caput declararunt Gothi, Vandali, Normanni, Suevi Imperatores, Ara-
goniæ Reges, aliique subsequunt. Ipsa Regum Patria, & Sedes, hos Dis-
demate Regio insignivit, his cunas, ac sepulchra exhibuit augusta. Hinc
nil nutritum si maximis muneribus ejus gloriæ munire, amplificare,
& felicitatem efficere cenauit. Studuerunt Summi Principes Orbis, qui
in Sicilia ad Menopolitani in dignitatis fastigium in utroque ordine Ec-
clesiastico, ac politico insigniter exere. At præstantissimam Urbis Fe-
licitatem, in eademq; in laetis, & illalium. Virorum gloriæ steam esse
dubitari nemo; quid enim splendidius, quid honestius quàm scientiis
excolere, doctos Vitos producere, literarum amantissimos fovere? Hac
in Urbe ingeniorum ubertas soli fecunditate æmulari: in eâ discipli-
narum Athenarum transtulit sapientia. Id serpente illo Panormitani Ge-
nii præcordiis inhiænti, Majores nostri explicare curarunt, qui Miner-
væ Sacer, (9) sapientiæ decus adumbravit. Hoc ipsum Panormitana
numismata (10) Palladis imagine, ac nocturno signo procusa, quo sapien-
tiæ domicilium (11) Panormi constitutum designauit. Ex ea etenim
Philosophorum, Theologorum, Oratorum, Poetarum agmen frequen-
tissimum prodiit. In ea innumeri omnium scientiarum candidati pe-
genii, quibus Panormitana Respublica gloriatur. Poësis Etulca hic
primùm in lucem edita, Panormitanorum ingeniorum lacte educata
ad Italici tonus gloriam adolevit, adeo hic primùm Hippocrenas
eiupisse credentes. Hinc in ead à Joanne Zaccagno Romano, (12) Pa-
normus, vocatur, maximorum ingeniorum Civitas feracissima, & qua
cum Athenis ipsis gloriose conferri possit. Zaccagnus Boverius (13) Ur-
bem, appellat, literarum studij, maximeque ingenij præstantem. Ex Mar-
thæo Silvagio (14) est Virorum illustrium amata nutritrix, sapientialis do-
ctrinæ schola, & doctissimorum virorum veneratrix. Vobis ergo Patres
Illustrissimi, Vobis inclitæ, literatæ Patriæ Custodes oculatissimi,
tribuendum opus. Vestro duce consilio felicitatis compendium; li-
terarum otium, ut in cuiuslibet portu peritenti sibi augurantur pa-
cem;

Hic æterna quies, nullis hic jura prestat. (15)

Vestra sub umbra ne dum perpetuum Patriæ felicitatis fulcimentum,
quàm incoitissimum libet patrocinium. ominatur Columna, quæ in hoc
Patrum confessu onanibus preit. Primæ Mundi ætatis decuriente, et
Gras Columnas duas, (16) æneam unam, lateritiam aliam tradunt, in
quibus astronomica arcana sedulo descripta contra ignis, & aquæ vim
ad Orbis utilitatem fervarentur. In hac Columna delineata Sæculo-
rum Scriptorum decora; contra tempestis iurias, & invidorum de-
cacitatem

cecitatem illa, diuturno fulgore præservanda speramus. Te Pa-
 trono, Prætor clarissime, firmior erit Sæculorum gloria, gloriosior Li-
 brariorum fama: E tuo enim nitidissima familie lumine, huic Bi-
 bliothecæ splendor acceder. Cui ignotum augustissimi generis tui
 nomen latissime diffusum, quo rotas terrarum Orbis illustratur? Ip-
 sus honores haud paucis complectendū, dum ejus maiestatem plurimum
 voluminum pigmentum fuisse scimus: nec Columnæ tue sublimi-
 tatē Auctorum quispiam adhuc plenissime dimensus est. Id solum,
 hic obcur judicare censeui, Romanam Columnensium Procerum fa-
 miliam, vetustatis origine, potentia, opibus, ac perpetua illustrium
 virorum gloriâ effulisse: in ea enim familiarcs, ac frequentissimæ
 Summorum Pontificum Thyaræ, Cardinalium Purpure, Episcopales
 Insule, Provinciarum, ac Regnorum Præfecturæ. In ea longo or-
 dine Aurei Yelleris Equites, Magnates à titulis, honoribusque egre-
 gios, Heroes bellica virtute præstantissimos Orbis universus ve-
 nerabundus inspicit. Ex his quàm latè pateat familia tua omnes
 etli excutientes aperitissime vident; id enim certo certius Jordanum
 Columnam Zagaioli Marchionem, Ioannis S. R. E. Cardinalis ritu-
 lo S. Prædix fratrem, anno 1240. clarum, Odonem (ex quo Co-
 lumnensi Compertibilis familia originem trahit suam) & Fridericum
 Columnam Romanum, ita à patria vocatum, genuisse. Hic autem
 in Siciliam transvectus, Savox Dominus, & præcipuus Dux apud
 Fridericum II. Imperatorem, & Siciliæ Regem constitutus effloruit:
 ex quo rectè Proavorū sanctæ Caesarodis Barones, ac Duces originē agno-
 scunt, agnoscunt & tuam. Id enim, ut cæteros mittam, testatur
 Dominicus de Sanctis, (1) qui ait: Siculos Columnenses ex Baroni-
 bus Caesarodiæ, & Fluminis Nisæ ex eodem sanguine progenitos, ac
 Columnenses Romanos: quod publicè, ac solemniter Thomæ Co-
 lumnæ Sigillo ex Baronibus Caesarodis testatus est Prosper Columna S.
 R. E. Cardinalis anno 1442. Hoc autem confirmarunt Marcus An-
 tonius Columna Siciliæ Protex, Pompeus, & Marcus Antonius Co-
 lumnæ Cardinales, ac tandem Philippus Columna Talleacortii Dux,
 qui in testamento condito Romæ anno 1639. 26. Martii, cū fami-
 liæ suæ Magnatem, ac Primigenum institueret, voluit, in deficien-
 tibus stirpis suæ Romanæ Proceribus, omnibus familie feudis, titulis-
 que Columnenses Siciliæ succederent. Hæc de Sanctis. Hæc autem supre-
 mæ Tabulæ in Archivo tuo inter insignia generis tui monumenta
 servare idipsum abundè testantur. Quis Tuorum pereximius Or-
 do, qui pristinum generis tui splendorem Romæ deductum in
 Siciliam servavit, enumerare valeat? Hos inter Christophorus, qui
 Luciam Manfredi Claramontis filiam uxorem duxit, ac anno 1310.
 & 1328. Messanæ Stratigorus, anno 1334. Caesarodis Baroniæ adep-
 tus est. Thomas Baro Fluminis Nisæ, Savox, S. Alexii, Calabria-
 ni, Bissanæ, Gissæ, Catani, Montalbani, & Favaronæ, quinque Messa-
 næ Stratigorus, & anno 1398. Magnus Siciliæ Iustitarius. Haud licet
 innumera in Regis Siculos obsequia à Majoribus tuis edita hic per-
 censere: nec magnificentissimam Regum benevolentiam, nec titulos,
 feudosque, quibus in grati animi significationem familiam tuam il-
 lustrarunt

1. In libro Co-
 lumnensium
 Procerum Ico-
 nis, & me-
 moria.

lustrarunt : essent hæc omnia historiarum satis prolixæ documenta ; & *explantem me singula recensere, hæc me deficiet dies.* (1) Solum commemoro quæ Rex Marinus, Reginaque Marina protulerit in privilegio, quo Thomæ supralaudato Oppidum Fluminis Nisæ concessere anno 1392. 15. Maii : illud enim dedisse, ni, ob egregia Thomæ facinora, quibus Messaniam in Regis potestatem redegit : *in reducendo scilicet prædictam Civitatem Messaniam ad fidei nostræ cultum, ut pro tot meritis, & servitiis ipsum nobilem Thomæ nostræ collationis, & gratiæ prosequamur impendis.* Tuam etiam præstantiam plenissimè intellexit tum Carolus II. Rex, qui Te à Rationibus Magistrum delegit : tum etiam Philippus V. Borbonius, qui perhumaniter studium excepit tuum, cum in Italiam appulisset : nam Te anno 1704. Patriæ hujus Prætoriem amplissimum constituit : & ad eandem dignitatem iterum evehctus nunc singulari prudentiâ, ac consilio cuncta oculatissimè moderaris. At quid plura : rebus undique effulgentibus lucem deferam : meridiano Soli faciem adhibeam : latius est omnia præterire, quàm exiguo laudum censu exornare : *supervacaneis laboris est commendare conspicuos, ut si in Sole positis faciem præferas.* (2) Excipite & Vos Patres Conscripti hoc observantiæ meæ donum : Vobis, Patriæ Custodibus vigilantissimis opus sisto : & à vestro patrocinio plurimum splendoris accipiet : quantum enim laudis Siculis Sapientibus denaxit ingenui mei imbecillitas, tantum dignitatis, ac famæ ipsis nominis vestri splendor imperietur. Dum Patriam optimis sapientiæ legibus temperatis, ob eximias, quibus effulgetis virtutes, Vos Urbis nostra obsequentiissimè suspicit, ac veneratur : Vestra morum elegantia, familiarum nobilitas, ac singularis prudentia, arctissimo fœdere conjunctæ, summis laudum præconiis essent offerendæ : sed egregias tum corporis, tum animi doctes angustis epistolæ finibus comprehendere despero. Inspicite perhumaniter Prætor Clarissime, Patriæ Patres opus. Auspice, ac Duce Columna feliciter gradietur Siculorum Literatorum cæcus : sub umbra Aquilæ Panormitanæ bona alite excedet liber iste incus : illum perbenignè fovete, ac tuemini ; ac vestra Siculorum gloria, hoc in volumine oclusa, est, nam

plus est servare repertum,
Quàm quæsisse decus. (3)
Valete ad æternum Patriæ ornamento, & præsidium ; & publico omnium bono Vos incolumes servet Summi Numinis cura. Panormi die Translationis Conceivis nostræ D. Agathæ 18. Augusti 1707.

Additis. & Obsequentis. Servus
Antoninus Mongitore.

Compectum mihi est, quod Siculi nonnulli traditione, & doctrinâ instructissimi hanc spectant, etiam contemnant, & ac nullum opus aggratum, tunc edidit, vel adhuc absolutum, satis intertexerant. Omnium primus Petrus Carreza Miscellaneis in rebus Siculis verisimilium huius operi quam admodum in epistola cuius nuncupatoria, quam epistolam libris Joannis Thomæ Montreia præfixa, librum de Siculis Scriptores continendam ait: ac opus non extitum scripsit; pauci vero ipsius significationem, sc. in Bibliotheca Clericorum Maximi Medice delictis ex vicorum emulorum etiamone, ne periret. Carolus de Napoli Panormitanus in *Faber Dedit* lib. 6. n. 103. pag. 271. ubi loquitur de Archimede, scripsit tradidit Bibliothecam Siculam Salernitanam, *archimede parva velle deum ingenium sapientiam, huius mihi insigne. Sic illa caput videri ac huiusmodi videri ad huc amicum, De Theodoro, ubi Lygia, & quoniam plenius per se ipsa nobis etiam videri debet ante biennium, si deus vult, Bibliothecam Siculam, in mitem qui videri et videri videri, in ad huc Lygia, quas gemas Orbis amiserit. Hæc ille. Ex his igitur panormitanus Siculam Bibliothecam exaravit & utinam edidit: nam ingenio, & eruditione, quibus mirabiliter pollebat, Siculos Scriptores apperuit illustravit. Sed in ipso ætate flor de-functo in Hispania, concepta de illo spectavit, & quique iurabrationes quoniam loco reliquit nescio. Apud Nicolaum Antonium in *Bibliotheca Hispanica* tom. 2. pag. 316. legitur Antonium Agræ nobilem Panormitanum opus inscripsi: *Musæum Siculum, sive de veteribus Siculis Scriptis* lib. 4. exornavit. Sed hic Neapoli decessit ubi nam opus deposuerit, ubi afferret, penitus ignoratur. Denique Aloysius la Farina Locus Panormitanus, Marchio Madonia, opus diu motus est de Scriptis Siculis ab Orbis eruditio: hoc vidi in relictissima ejus Bibliotheca, nunc Vincentii la Farina filii, sed non tam nuntius omnibus absolutum, immò inordinatum, ac à nobis instructum altitum esse intellexi, prout obiter pro-ficiet huius. Hinc utinam huius Siculam Bibliothecam edidit pro certo ferebam. Solius nonnullis ali-quid tam de veteribus Siculis Scriptis tradidit compendi. Hæc hos Constantinus Lascaris Byzanti-nus, ipse libellum de *Veteribus Siculis Scriptis*, quem edidit Franciscus Maurolycus in eadem Sicu-lanum & quoniam de pag. 3. Thomas Facis Sacentis in volumine de *rebus Siculis* iuxta Urbem descri-ptionem, & occasione videri ostendit, nonnulla de Siculis Scriptis in locum emisit: id ipsum per-gebat Nicolaus Pirus Nennus in *5 ejus libro*, qui antiquis nonnullis & recentioribus addidit. Hubertus Colletus in *Siculis & Sicilia* posteriori Siculorum Caralogum à doctrina eruditum instruit. Joannes Vir-ginellus Mediceus de omnibus Siculis Poetis libere meditabatur: ac edico tantum de Poetis Bucco-ficis Siculis libro, videri debet. Philadelphus Mergolis Locrinus nonnulla de Aurigis Philopis, Poetis, Historiis, aliisque Siculis in *5 suo novo Latino* vulgavit: recentiora promisit: ac huc non rati-ssimè nobis gratulor: ut tamen in his, quæ typis consignavit dabit fidei (ut satis patet ex censura viri in-terpretis), ac eruditissimi Vincentii Azzurri, Panormi hoc timo vulgata: *De Peris & Sicilia* lib. 1. de *Acornis*, & *Correntis* aliorum Latini de D. Filatris Mergolis) potius Siculorum Literatorum glorie tentas ostendit, quam Siculam Illustravit: ideoque ea, quæ de veteribus typis tradidit, iurata reli-quit, & velut communita neglexit. Aliquit tandem de peculiaribus quorundam Urbium scripto-ribus in præcis historiis aliqua tradidit, utpote de Panormitanis Præfatus Baronius in libro de *Missa Panormitanis*, & Viar. Auria in *Theatro Literarum Panormitanorum* mæ. De Syracanis Vir. Mirabella, & Chelidophorus Schobæ de *rebus præclaris Syracanis*. De Mellitanis Joannes Bonifilius in *5 ejus Me-ffesa*, & Placidus Sampirus in *5 ejus Meffesa*. De Catamenis Petrus Carreza in *5 ejus Meffesa*, & Joannes Baptista de Grollis in *5 ejus Meffesa*. De Agrigoranis Christophorus Schobæ de *quibusdam Civitatibus Agrigoranis*. De Mazanenibus Joannes Jacobus Adria in *5 ejus Meffesa*. De Nethis Vincentius Lanza de *rebus Nethis*. De Drapanis Leonardus Orlandinus in *5 ejus Meffesa*. De Thermenis Vincentius Solitus in *5 ejus Meffesa*. De Calaxenonibus Pe-trus Paulus Motteza de *Calaxenonibus*. De Placentibus Joannes Paulus Chiarandus in *5 ejus Meffesa*. At hi omnes aliqua tantum colligere de Scriptis Siculis: & hæc vel in epitomen contrahere, vel obiter indicare, ut ad tantam perpena videbantur.*

Hinc Bibliotheca Sicula inopia, & litterarum gentis nostræ glorie, nulli sermo, mihi potissimum scribendi sui causa hæc animum intendit: cui accersit auctorum adhortationis eam cum meum aperit in consilium, tum verbis, tum humanissimis officiis, utam dissuadet deidam. Hæc igitur Provinciam suscipi, & ad opus tendendum manum admove. Et nimirum, fateor, in longum opus promittit, & Siculorum partem fatigare opus fuit: insipide tamen rura, domitque sollicitudine, quæ nature suæ inopes avertunt, animique vires per se perire, & incepto opere, innume-rovant. At nunquam detestari, ut has lutebrationes periret, ipsis subterfiva dicitur monita deo vi.

At jam clapsus quatuor fere lustri, res signiter opus procefferat, in non parvam molem excreverat, cum P. Hieronymum Ragusanum Soritæcis Jesu Motyem in eandem in Bibliotheca Sicula con-inanda ferventius deindare, & jam veluti operis prodromum librum à nonnullis auctoribus permissum supra relatis, hinc inde collectum in lucem emiserat, cui titulum præfixit *Elegia Siculorum*, qui *etiam memoris literæ flores* mæ. Lugduni 1690. ex tant paululum huius dubius, & au lutebrationis etiam pœ-tinendas anceps dubitavit: cum tamen Siculam gloriam quæreret, hanc autem promovere curaret vit-e gloriæ, hanc ultra progredit adam carum, quæ digressum igni posuit, quem Orbis literato tradenda arbitrabar. At amicum benevolentia passim urge frosi, sapienter tam aures vellicabat: ita ut, astant, quæ diuturno labore, ac non exiguis impensis collecti uno tempore momento disperderet: coacturatus Scipione notitiam perperam oblivioni dunnabit? Cur Siculos, extorque frustra, quibus opus tuum

fuio iocunde esse jamdudum immortis? Quia ubi alia? Nam ab anno 1698: Vinceretur Alesia: in *Gegone* Regi-
eris pag. 35. Bello theca: tuam ledioibus indicaverit. Nunc tu ipse Sientos Literatos sollicitare curasti,
ne impunitas noxias tibi mitterent? Nonne amici omnes, qui huiusmodi monumenta, ut opus omnis
omnibus absolventes, exhibere, deceptos esse credere? E memoria forsitan tibi illi, libris ex Clemente et
Alexandrio lib. 1. *Strom.* mentis pariter, autemque sensu esse: immo illi lib. Marone *epist.* 7. huius Alesia: tam
charitatis sui parentibus, quanto magis ipsi sunt parentibus, quare impiorum. Quomodo ergo barbarici in
animam illam tuam, ut eorum uasus et leges proprio iugulare scetus cogites? dum à rationis iustitia
abhorres, immo parius indolere? At quid mirari si deceptorum filius eodem, vel diverso tempore,
de eodem argumento scripturum noxas Ancionis immiserit? eandem historiam tradidit et nonne Sclau-
tam historiam Thomas Faxellus, Iode Franciscus Maurulus, Johannis Bouffins, alioque scripsere. Eodem
anno 1667. de Scripturibus Clementibus Michael Jullianus, et Raphael Sopranus libros et vulga-
runt, bin Ceteris, *ille Roman.* et inde Augustinus Octidius anno 1680. per usum. *Tu ille est in Divo*
Augustino lib. 1. de Trin. nup. 3. *plura à plaribus per hunc, diversa stylo, non diversa fide, eadem et questio-*
nes refert, ut ad plaribus res ipsa perveniat, ad acies fide, ad alios autem fide. Non omnibus datus est orna-
mentis: omnibus quoque fides in paucis, locum cuius, et Vagantibus noxia effugit potius in monuila.
nam illi mox, re foris intrare: hinc qui in uno debuit opere, aliteris Incubatio ad integram si-
lencia etiam exhibere.

APPARATUS AD BIBLIOTHECAM SICULAM.

§. I.

PERBREVIS SICILIAE PROSPECTUS.

SICILIA inter Thyrreni Maris Insulas maxima, cum ambitus amplitudine, tum et totius omnium uberi tate, aliisque naturae beneficiis ceteras excellit, immo multas Orbis regiones minime superat.

Interdum finis figurans, et insularum fore una vices, varia obtinuit nomina. A Triangula specie, quae velut Graecae Deliae a trispodae, triquetram, & Trinaciam passim dicere antiqui scriptores. Trinacria a tribus Promontoriis Pachyno, Lilybaeo, & Peloro in diversa praecurrentibus fuit vocata. Triverticem appellavit Lycophron in *Alexandria*: Tricuspidem Orpheus in *Argonauticis*: Tritaon Cyclopus, & Solis Iulianus Homerus *Odysseis*. p. Tiliacea a Marciano Heracleotae appellatum: Trifida a Claudio de

vapo Proserpine lib. 1. Tilerps, & Tricollis a Nanno *lib. 1. & 6. Bionisi*. Sicania tandem omnes a Siculis accepit, & Siciliae & Siculis ex Thucydide *lib. 6.* aliisque.

Insula satis ampla inter Africam, & Italiam constituta, ambitus 150. millia passuum habet ex Cluverio *Siciliae antiquae lib. 1. cap. 3. pag. 56.* et si alii ad 150000. plus, minime extendunt.

Tria Insulae latera a diversis maris fluctibus pulsantur: Thyrrenum enim mare, sive Tuscanum ad Boream. Siculum ad Orientem, Lybicum, sive Africum ad Meridiem habet.

In tres recte est partes, quas Valles vocamus, nempe Vallem Mazariae ad Occiduum, Vallem Nequidam ad Austrum, Vallem Nemoerum, sive Daemonum ad Orientem, & Boream. Olim in quatuor distinctas Valles Iovonio Martini Regis anno 1408. quas vocabant Valles: Mazariae, Agrigenti, & Castellanensis, 3. Neii, 4. Daemonum, ex *Sicilia Nobili* Romae edita an. 1692.

Ex Astronomorum calculo sub quarto benigniore climate collocatur: ideoque Coeli clementia, & insigni aeris salubritate multum gaudet.

Ab angulo fixo, quod Phaeum vocant, prope Messanam, ab Italia separatum, & aliquando hanc auxilium, & studio agro adhaesit multi praesertim ex Poetis opinantur, & vel maris insipida, vel terrae motuum vel discidium putant: quod constanter negant Marius Valguarona de *Ongia Panormi* & *pag. 381.* & Cluverius *Siciliae antiquae lib. 1. cap. 1. pag. 6.* cum aliis, qui validissimis rationibus statuunt, Siciliam semper Insulam fuisse: et si minima recte horum argumenta enervare tentet, sed inani conatu, Claudius Clavellius in libro: *Terra sustinet cap. 11.*

In Sicilia vernantes undique Sylvae, & florulentissimi deliciarum tractus in laxantur, ut naturae hic profundissimas amoenitatis opes congestisse fateatur omnes. Ea vero est Siciliae fecunditas, ut ipsam meminit Marcus Cato Cellam penariam Romanae Reipublicae, & Populi Romani nutritionem omninaverit, teste Cicerone *orat. 7. in Verrem*, qui de Insula ubertatem summis laudibus extollit. Hic Tricoli sua sponte nasci usum à Cere inventum numerari Audaces docem. Nunc singulis annis magna Tricoli copia à Sicilia horis exiit, quod regionum ceterarum insipie abunde prospicitur.

Nec Tricoli tantum copiam, ex qua longè, latèque crederetur, verum etiam rerum omnium affluentia abundat. Plura visporum genera tum jucunda, tum generosa progignit. Oleo, Casio, Croco, Manna, Leguminibus, Eboris canna (mellitam cannam vocant, ex qua Saccharum educitur egregium) melle praestantissimo, praesertim Hyblaen apud Poetas celeberrimo, ac omnibus arborum, ac eruciarum generibus exuberat.

Herbae, plantaeque medicæ vitæque excellentes ubique in Sicilia nascuntur ad humanam salutem praestantem Botaniciis notissimae. Sal tamen maritimum, tum minerale Sicilia colligit insigne. Sericum, hic nobilissimum, praesertim Messanae, atque in conterminis Oppidis, ac Civitatibus juveniles, cupis artificum Rogerii Regis opes à Panormio ab Orientis adventum, inde in omnes Siciliae, & Italiae fines deductum transiit, ut Ortho Frisingensis de *gestis Fridrici lib. 1. cap. 33. pag. 213.* Carolus Sigonius de *Rege Italia lib. 11. pag. 285.* aliique tradunt.

Multa in locis Auri, Argentii, Ferri, & Aluminis fodinae observantur. Lapidis etiam, gemmarumque pretiosiores in Sicilia inveniuntur, ac passim effoduntur: praecipue Agatha, Beryllus, Sapphirus, Alabaster, Jaspis, Smaragdus, Adamas, Sarcionis, Porphyryus, aliisque lapidibus, quibus plurimum tribuant.

12. Fluvii cunctatim affluunt, ac fontes ad potum saluberrimae ubique emittit innumeros. Balnea habet feliciaria calidae, repetitibus, ac sulphureis aquis refectissima. Admiranda etiam aquarum scarabaeorum inveniantur, quas oralem hic esse recensere. Solim innuam, quod Panormitano in agro eujatris generis arborum, fructumque feracissimum, ac amoenissimum, fluvioque quatuor, tresque supra triginta salubres, itque placidissimi fontes ibi vari interfluunt ubi dicitur.

13. Nec defunt ad venationis, & delicias studium Per Jices, Faunae, Faesae, Accipitres, Cervi, Damae, Sorexque sylvestres, aliisque id generis animalia.

14. Maris forendit ad admiranda, ubique evituae copiosae piscium abundantiam. Piscatio praecipue Thyronum apud Panormum colitur. Xiphii capta jurat Messanum laudatissima. Corallium in nonnullis sculis maris patribus, praesertim Drepani, piscatorum industria colligit.

15. Hinc forendit ad admiranda, ubique evituae copiosae piscium abundantiam. Piscatio praecipue Thyronum apud Panormum colitur. Xiphii capta jurat Messanum laudatissima. Corallium in nonnullis sculis maris patribus, praesertim Drepani, piscatorum industria colligit.

16. Sicut Sileii ingenui cens, facendi, faceti, sui potius, quam publici boni otiosus sit. In bello animi fortitudine praestant. Simul acie impatiencie, aliis ingenarum evanescit. In alio non rebus agendis solent, in propellente conclusionem fluctuant in dubio velantur. Regibus sile magni venerant, ac sic obsequuntur.

17. Deceat eritue millia incolentium numerum empleat. Vires sane egiptioe quocumque saeculo in qualibet facilitate proluit, quorum semina longe, latetque diffusa minime interit.

18. Ante universalem Orbis invasionem, Siciliam inhabitatam novissimam tradidit: post vero diluvium eandem primum Gygante incolente id etenim corporum reliquiae mirae proceritatis, in conspectu Sileii locis, praesertim Panormi, exuviae, crypaeque ad novissimam radices patris effusa, aperit testem, Hi Erat Duce Javan filio, Japheti Nepote, & Noe abnepote, prius Sileiam habuere. Jode Sileii, sic vel ad Sileio Iberia fluvio, vel ad Sileio Rege vocat in hanc Insulam appellat, ipsam in abiturant, & Sileum appellatur. Siculi subsequenti in Italia huc digressi, a quibus Sileia vocatur. Eandem Coloniam novissimam a variis Orbis plagis transeuntes, quasdam Siciliam pariter tenent, Troiani Elyma Duce Segellam, & Elymam exituere, Cretales Minoam, & Engium accipere. Phoenices vegoilandi censu in Sileum digressi Panormum, Motyam, Solocum, Ubic jam antea conatus, incolunt. Gazei deducit Colonne Siciliam occupavit, unde Graeca lingua in Sileiam introducit. A Tyrana postea miserè discepta est, regnante utroque Dionysio, Agathode, Phalea, Hierone, aliisque. A Poenie, & Romanis vario mare dilatata fuit, donec Romae ora cessit. Romano declinante imperio ad Vandalias, & Gothis discepta, inde ad Sileium an. 535. recuperata, Imperatoribus Constantinopolitane obtinuerunt. Saraceni jugum perpeffa ab an. 87. usque ad an. 1071. ab eorum potestate, cepta est per Normannos, qui teste Fazello Dec. 2. lib. 7. cap. 1. pag. 433. ad Panormitanis Malitibus Christianis de proinde ipsi, inde in Sileio, occupata de a aro, Carlique custodire Saracenis, Panormum triumphem ex mente Julio, plaudente passio populo, ut ale ipsemet Fazellus, Christiani, mien emstante legi dicitur. Hinc sublati Saraceni Rogerius II. Comes Siciliam coronari obtinuit Panormi 14. Maii 1129. Normannus succedere Suci, hia vero Galli, quibus casus an. 1271. ad Sileia Aragonenses excepti. A Caroli V. Imp. avo Austriae Regibus obediunt. Tandem Carolo II. est vivia, sine libere Sileiam, Philippo V. Bourbonio patet ab anno 1700.

19. Urbis Regia, Siciliae Metropolis, & Caput Panormum, olim Sicularum Regum, nunc Protegem sedem passim seiprosos veteres, & nuper insignitos, ac praesertim Siciliam Regem in diplomatum produm.

20. Urbes At hieripopeles Panormi, Messana, Mone Regalia, Panormitanae Sedis suffraganei Episcopi Agrigentinus, Mazariensis, & Melitensis. Messanensis sunt Cephalodurans, Liparense, & Paternia. Montis Regalia vero Ecclesia suffraganeos habet Caranensem, & Syracusanum.

21. Suprema rerum summa est apud Protegem, qui Catholici Regie nomine Sileiam moderatur. Publica jura ad Magistratus administrant, praecipue ad Tribunalibus Magnae Regiae Curiae, Regii Palatinis, & Concistorii Sacrae Regiae Consuevit, quae Panormi perpetuo resident. Hic etiam Regiae Monarchiae, & Sac. Inquisitionis S. Officii Tribunalia.

22. Regui Comitum, Panormi passim cogi solita, Parliamenti nomine vocantur, & etiam personarum genera constitunt, quae Regui Brachia appellantur: Primum Primum, & Ecclesiasticum: Secundum Baronum, ac Siciliae Procerum: Tertium Urbium, & Oppidorum; idemque primum, Ecclesiasticum Brachium, Secundum Militare, Tertium Democraticum vocant. Inter Praefides primum obtinet locum Archiepiscopus Panormitanus; idemque inter Urbium oratores, Praetor Panormi, ipse Senatus nomine, vel ejus Orator. Huius est usum sane antiquissimum hodie per omnium oculos se variis videmus. Hinc etiam Vincentio Cronello in *Epistolarum Sileia* nuper Patrice edita, primum locum Archiepiscopo, & Senatus Messanensi in Comitibus statuunt pag. 60. & 11. condonandus est error, quem cum aliis historicis veritati dissonis, ubi dissonandis, & quodam Messanensi, ejus nomen libens retineo, Venetie cum eo agere haurit, in hie dignis acceptis.

23. Ad Sileiam huc: autem praecipua delibasse placuit, ubi forsitan fastidi calamo uberius edentur.

DE NOMINE UTRIVSQUE SICILIAE.

Paulo fufius hic immortadum in illo oblongo, qui uimibem inoleuit, error e, nempe Utriusque Siciliae nomen, quo paffim Sirilian, ac Neapohitanum Regum indignant, exteri que omnes vocant: id eum Regis in diplomazibus, titulisq; Regis Catholici frequentiffime usurpatur: uode etiam mos apud Scriptores invaluit, quo utranque Regnum barbara appellatione Siciliam circa, & ultra Pharium perferre nominant.

2. Id certum, et evidentiſſimè Thomas Fazellus obſervat de rebus Siliſis deced.ſ. Bib. cap. 1. pag. 13. apud Hiſtor. & Caſtopograph. huc ſcilicet, in qua enſi ſecuri, amittitur Siliſia. Rurſum vero Neapolitanum, ſed partem illam Italia, quæ olim Græciſ Majoriſ obſtine, cum aliquam rariſ regionem, uſum gratiſ Author, ex ſeſ Græciſ, Latiniſque ſerſcriptiſ, quatuſ præclaratſ tantuſ opera, ſerſilluſ abſtrahitſ.

3 Hoc Scriptum non tantummodo roumāna; nam Plato, Aristotiles, Ptolemaeus, Timaeus, Philistus, Antiochus, Diodorus, Polybius, Thucydides, Phanus, Panfanius, Phiarachus, alique ceterae ex Graecis Auctores Siciliae nomen hanc ostendit dantiāz iusūla intellexer. Id ipse parit iusūla ex Cleonymo, Salustio, Livio, ceterisque latinis Scriptores; tum etiam ex Homero, Theophrasto, Hesiodo, Pindaro, Virgilio, Lucano, Ovidio, Horatio, Martiale, Silio Italico, Claudiano, aliisque innumeris Graecis, Latinisque Poetis. Denique Strabo, Ptolemaeus, Pomponius Mela, Ptolemaeus, Solinus, alique Geographi Siciliam nominantes, hanc nostrarum solum Insulam aperte ostendunt.

4. Romanis uulgi Italia, & Neapolitani Regni regionis, Siciliae nomen imposuerunt; Inde Sicilia positi Italiae nomen & uenditionibus Barbaris, Graecique arreperunt, inaquum reliquere. Hoc etiam obtulerunt Caelis, Graeci Imperatores, & Saraceni, qui Siciliae occupantibus, Normanni Proceres posside Saracenis, Regno Neapolitano haud nouum nomen constituerunt; & Siciliae uocem nolite rariam Italiae apudum, aliter uerunt: Ideoque Robertus Guiscardus Apuliae Dux, Robertus Bothus Siciliae Comes vocabatur. Rogerius eiusdem Rogerii Consulis filius eum totum prope Neapolitanum & Regnum, & Siciliae in suam redegebat possideram, Italia, & Siciliae Regno uocauit; se Isaacus II. eidem dregno Regia Italia titulo, Siciliae Regem, Apuliae Ducem, & Capuae Principem uocari coecepit anno 1139. Gulielmus, filiusque Rexes ex Normannis, se uiculis fuisse quunt, et eam Carolus Andegauensis, inuise Siculum, se Neapolitanum Regnum possidente, italo Regia Sicilia, Ducem Apuliae, & Principem Capuae insigniunt effulere: nec unquam Uniusque Siciliae nomen recognitarunt: quod ex eorum Principis claritudine patet. Post Gallorum elatione Regis Angustissimus, qui Sicilia, & non Neapolitanam Angli dominari uocem adepti sunt. Siciliae tamen Rex non nominabatur.

5. At ea quo exoritur appellatio Uniusque Stellae abbas. Ex Fazello ciato compellitur, quòd cum Clemens IV. Pontifex Carolus Aodegavens Neapolitanum Regnum, ac iuliam nostram concessisset, iu concessione diplomate primum omnium, orro, Regnum communi vocabulo, Stellae nomine appellavit: & hunc abbas semel introductum subseque. Pontifex alexis fuit.

6 Gregorius XI. cum pace inter Joannem Neapolim Regem, & Fredericum III. Siciliæ Regem anno 1369. conclusisset, Neapolitanum Regnum Siciliam, nostram Insulam et Trivacciam in vocavit in diplomate de pacis conditionibus edito (cujus verba apud Baronium anno 1097. annotata sunt) *Pl. Frederici abbasque juri præjudicia rex Trinacria, & simul Tuscorum Regia Sicilia appellatur.* Inde Martinus Siciliæ Rex huic imitante in diplomaturibus Julia Neapolitanam Regem aliam Julia, Sicilian cura, Insulam nostram, cui preerat, Siciliam ultra Phazum nominavit. Denique Alphonsus Rex Neapolitanum Regnum adpetit, cum in illo, nostraque Insula dacia arceat, novo titolo, sed penitus absurdum, & inaudito Utroque Siciliæ Regem se vocari cepit. Hinc postea cum Ires Reges, qui utrumque Regnum tenere, consilio vocati sunt. Hæc ea Fazelio, qui pag. 15. concitat, *abbas 12499. à 20. anno Padigliibus 12. et 13. efficit, ut Neapolitanum Regem Sicilia & Siciliam hodie vocaret.*

7 Id ipsum pia^{te} confirmat Joanne^s Antonius Sannicenus in lib^{ro}, Neapol. 1606. 2. cap. 1. pag. 38. Octavius Ciceronius in animad. ad rom. c. 55. Straber, pag. 48. Clavi^s. Pomponius Sabinellus in libro: Specimen del Clavo sceleris par. 3. pag. 550. Antonius Amicus in diff^{er}. epistol. de Patria S. Francisci de Paula epist. c. d pag. 3. alioque.

[illegible]

Inferi meritis diffidiam esse terram, quæ Ænegium, Pelorumque conjunguntur moxque Syllia, atque Carphidia inter strepta montium, & immensis antea locum montibus subleat dæmon. Quod cunctis sit Italia portus, quæ quædam Magnæ Græciæ diæchæus, Syllia women habuisset, non legi inquam, nec audiri, nisi utique: quod mihi absurdum videtur, nec satis mihi in usum profectus, quid Reges Syllia, qui Numpositi cœterum, duo Reges fuerint: aliterque aliter Phœnii, aliterque Citeri: cum hoc Regnum Apulia, illud in Italia diæchetur, non verisimile Syllia. Hæc Aeneas Syllia.

9. An so anno 1265. adrevisse fuisse Summontium cit. pag. 176. utrumque Regnum nomine Siciliæ citra, & ultra pharum, vocatum. Invenio verò eam. 3. 122. 1. Pomer. pag. 694. efficit privilegium Clementis IV. originem a nobis aliquemque Regis utriusque Siciliæ: ac Carolus in depositionem suis iniquis hoc timo ofus est: quæsi tempore de diæchæta Summontium A. Severorum Regum motum Rex Siciliæ, Rex Apuliæ, & Principatus Capuæ, se videtur in iuramento fidelitatis, quod eisdem in Ecclesiæ obsequium die coronationis, in quo legimus ex eodem in 1265. pag. 698. Nos Carolus D. G. Rex Siciliæ, Ducatus Apuliæ, & Principatus Capuæ. Multa hæc exhibere possumus diplomata, aliaque publica testimonia, quæ id ipsi in corroborant, ex ipse hæc patet. In privilegio concessio Cænobio S. Mariæ Mariæ Dorsini, apud Summontium cit. tom. 1. lib. 5. cap. 1. pag. 215. legitur: Carolus Dei gratia Rex Siciliæ Ducatus Apuliæ, & Principatus Capuæ. Ita in aliis apud Invenio cit. pag. 743. 746. & apud Ferdinandum Ughellum in Italia Sacra in nobis iuramentum fidelitatis eisdem anno 1276. apud Rinaldum eam, 1276. & in aliis omnibus monum. eam: nonquam enim invenies Carolum se Regem utriusque Siciliæ vocasse.

10. Hæc referenda fuisse Joannem Joventi de antiquitate, & varia Terracinenorum fœdera lib. 2. cap. 5. In Italia Maritima pag. 1. 60. opinio, quæ eam Fazelli fœderationem eisdem de nobis nomine nuptialis Siciliæ, subdit: Ego verò dixerim ob id deas Siciliam appellari nuptiam, quia ex carmine eculis fuisse in fœderis ab Italia cœterum, fœderis Cyprus & Syria &c. quæ videtur fuisse eam & Siciliæ ex Italia fœderationis, sed quæ Siciliæ, hoc est apulia. Hanc enim eam optulorem ex iura dictis saltem esse patet: & omni in gradivum antea eam fœderationis, quæ Siciliam & Siciliæ appellatam voluit, ut in Italia videmus.

11. Nonnulli Calabrias Siciliæ continere vocatum referunt ex quo Siciliam quodam in viæ ad Calabram atrethi eam: etiam minime eisdem, tum in Italia exagratæ antea eam continui fœderum, neque & Siciliæ nonnullis Calabros utroque. His breviter satisfaciendum patet, ut veritas eluceat, ac non Siciliæ, sed Calabros fœderis esse patet.

12. Hieronymus Macanensis in Chronica Calabria lib. 2. cap. 7. pag. 30. quem sequitur Joannes de Flore in apparatu Calabriae illustratæ dist. 3. 5. 6. pag. 33. ait ex Antiocho apud Dionysium Halicarnassum, lib. 6. Calabris pœnibus Italian vocatum in Italia viro propontente, eam Moeris fœderis eam fuisse, qui Calabriam appellavit Moeritiam. Hinc tempore viæ quidam nomine Siculus ad Moeritiam venit ab Urbe Roma, alii ab ea, quam Romulus condidit, Teoque temporibus superiorem. Coillatam apud Calabros à Siculo illo principem, Calabria ab eo dicta est novo nomine Siclin, incoe viro Siculi. Hæc autem antea in Siciliam in Italia esse putat. Manifestum hinc Strabo ex Antiocho tradit Rhegiis provintiam eam à Moeritiam, tum etiam à Siculis habitatam. Marathone Cinesii antea eam addit de Flore, qui nio & quod Siculi à Moerite hispanis exceptas, propriam principatum in ea gente coillatam. Hi autem Siculi, fœderis Marathone, ad vicinam Insulam tri apientes, hæc Siciliam appellavit. Rogemus verò hoc nomen nuptiæ eam, nane Calabris, & Siciliæ Domine, ab Anacleto Antipapa, & Innocentio II. Regis siculum nuptiæ Siciliæ obtinuit, nempe Siciliam nuptiam, id est Calabris, & cœteris, id est Italia, ut ex Platini in vita Innocentii II. proditum est. Ac Siculos Calabria incolis Italia habitare ante Tiojanas ees ex Helladico apud Halicarnassum, Thucydide lib. 6. & Philistino probare conatur. Hæc Marathone, quæque pedis eam de Flore.

13. In his si per allatæ placæ expendenda: nam compertum sanè est ex Antiocho Syracusanum apud Philistinum lib. 1. Imos ab Italia, inde Siculos à Siculo quodam Romano vocatos: ac non ait, nec in sola Calabria Provincia habitasse. In Dionysii verba: Antiochus Xenophanis hæc differt scriptis de Italia bene fide fecit sermones veterum. Terram hanc, quæ ante Italia dicta, olim tenebatur Onorri, Deinde commoverunt eam moeris, ac fœderis Xerophanis, & quæ Regem eam Italia dictam fœderis, id est quæ mutata nomine dicta fuit Italia Moeritiamque hinc fœderis, unde Moeritiam his appellata: & quod Siculi à Moerite exceptas hispani principatum in ea gente coillatam. Hæc verba subicit: sic fœderis fuit Siculi, & Moerite, & Siculi, eam eam Onorri. Alibi eam eam repetit.

14. Quoniam nunc Marathone Siculos, à Calabria venisse & adat ex Helladico, Thucydide, & Philistino, atrethi in non à Calabria, quoniam non nominat, sed ab Italia appellat fœderis. Hellas eam apud Dionysium Halicarnassum lib. 6. ait: Siculos eam reliquit Italian, ut Helladum Ambrosius ait eam, ante bellum Trojanum atrethi eam. Thucydides lib. 6. Scribit: Siculi ex Italia (ubi namque habitare) fœderis Opinio in Siciliam ex fœderis, Philistino apud Dionysium eam. Philistino ante Syracusanum fœderis, in apicis illas eam adnegit ante bellum Trojanum, gentem verò transfecit ex Italia in Siculos, eam fœderis fœderis, ut Elymas, verum Liguas dicit Siculos. Addit Dionysius: Hæc fœderis præcipui fœderis eam de nobis habitantes fœderis in Siciliam ex Italia. Alibi eam Siculi ex Italia in proximam transierunt eam. Hæc addit Diodorus in Siciliam lib. 5. eam. 5. qui ait post moeris denique atrethi Siculorum gentem ex Italia eam fœderis in Siciliam transgressa, Siciliam à Siculis eam eam eam.

15. Sed eam habitasse hos Siculos Calabris, ut ex Plinio lib. 3. cap. 5. deduci videtur (nane si ad Dionysium Siciliæ Calabris in Siciliæ, aut eam lib. 2. cap. 3. pag. 3. apud Dionysium hoc non invenio) & ea Calabria in Insulam eam eam, hæc ex hoc deduci tuos poterit, Calabris Siciliam nomen obtinuit.

uiffe. Probandum enim erit, hos Siculos Calabrie Provincia, Siciliæ nomen imposuisse, & eisdem relictum. Populorum nonnulli cæteras regiones inhabitant, nec nomina nomen idem reliquas habuerunt. Vaudai, Gotti, Normanni Siciliam incolere, nec eorum nomina Siciliæ tribuere seimus. Sicant uerem iouere ex Therydiele lib. 6. Solino rep. 1.2. aliisque nec Sicaniæ nomina Iberiæ concedere.

16 Non me fugi Cluverium in Italia scripsit lib. 3. cap. 1. pag. 788. de Latio scripsit, quod Latium contulit prius, quoniam erat memoria, Siculi incolere ex Dionysio Halicarnassio lib. 1. Varro de Lingua Latina lib. 4. Solino rep. 8. Mito lib. 3. cap. 5. & Siciliam vocare. Atque non ab Herolis Siculi regis hæc dicta sunt Siciliæ. At antiquiores hi Siciliæ nomen, Italiam accepisse non scribunt: sed illic habuerunt: & etiam si putes Italiam aliquando nomen Siciliæ obtinuisse, hoc soli Latio, non Calabria conuenit.

17 Nec Siculus ille Romanus, Siciliæ nomen Italice Provincie, ubi habitavit, imposuisse, sed populos suos Siculos vocasse Siciliæ nomen, Siciliæ tantum præbuit, ut ait Hellanicus apud Halicarnassum lib. 1. *Hæc Reges dicit Siculi m. c. que nomen sui indidit tam genti, quam Insule. Polissæ apud eundem: Duce Siculo, hæc Itali filii in imposuisse nomen suum se habet.* Clauus idem Cluverius Italia scripsit lib. 1. cap. 4. pag. 11. cum scripsisset Italiam ex Italia vocatam, concludit post hæc in verbis, *sic filii regis, sive que alii præterea, nomen Siculi gentem de suo nomine appellauit Siculi, ipsi terra vocabula præstet Italia ferunt.*

18 At concedas Latio Siciliæ nomen: qui tunc hujus Siciliæ socii Cluverius cit. lib. 3. cap. 1. pag. 788. demonstrat: reprehendisti hæc Siciliæ esse tantum esse præstet Latium, reges sive rex infra scriptum: sed & tamen Sabulum agrum de infer: sed hanc Sabulum agrum Siculi agri præstet cetera. Cutilium lacum, & Agre ripidum jam ante Aborigines immigratos occupant. Quorum quidam. quibus post præstet uia Siculi ingressi sunt Aborigines. Unde hic Neapolis, & Calabria &

19 Adde, quod cum idem Cluverius loc. cit. scripsisset, Latium olim a Siculis incolis Siciliam appellatum, paulo post addit: pag. 790. *Hoc nomen postea a quodam Rege rexum Itale mutatum fuisse in Italia, & Calabria, Idcirco Siciliæ nomen, postquam Italia dicta fuit, detum agnoscimus: id uero antiqua scriptoribus, quando nomen Scipionum Siculo, vel Italorum inuenit. Hæc cum Siculum dicant aliquot Scipionum, hæc postea Calabrum in eligi, clauit præter inuenit enim Scipiones Siculi claret: erui, eumque Siciliæ nomen ex Italia paulatim. Id etiam præstet Dionysio Halicarnassio cit. ex Hellanicis, & Philisto, dum ait, Aborigines ex Italia quædam Siculos ante bellum Trojanum in Italia terra, nempe ex Cluuiis cit. lib. 3. cap. 5. pag. 836. & in Sicilia lib. 1. cap. 2. pag. 89. anno 80. ante bellum Trojanum. Hinc uides Siciliæ nomen alicui Italæ loco impositum, juxta Calabriam non sententiam, hæc etiam potest ad eum, quo Scipiorum, vel Pomiliæ quædam effluit.*

20 Hoc ipsum ex Maioribus cit. 2.7. pag. 1. Adde etiam Florenti pag. 33. *Admetur: sicut enim Siculos ex Calabria in Siciliam traiecit ante bellum Trojanum, & inde ipsa Magnæ Græciæ nomen adeptam vel ex habundantia Pythagoræ, vel ex viris illustribus, qui eandem Calabriam inhabitant post ipsum bellum: huc iam eliminatio Siciliæ nomine, Magnæ Græciæ nomen accepit. Ideoque Scipiones sive omnes nomen post bellum Trojanum efflorentes, cum Siculi vocentur, non Calabros fuisse intelligendum: Calabria tum non Sicilia appellari poterat, sed Magna Græciæ, nec utrumque nomen habuisse uidetur.*

21 Ut alias Marathoni rationes diluam aduertendum, nec Anacleum Hædemoni incum, nec Iunocentium II. in concessione civis Regii, quem Rogerio conceditur, Siciliam, & Calabriam utriusque Siculiæ nomine vocat, ut ipse Marathoni, & ante ipsum Marathus lib. 3. folio 114. dicit: *et si aliter Marathus dicitur Iunocentius II. qui recentiori tempore scribens, eo nomine jam introducto usus est.* Anacleus in bulla coronationis Rogerii anno 1130. apud Baronium tom. 11. anal. 4. 1130. num. 57. & Caracum Inag. cap. 40. pag. 373. ait: *Anacleus tibi, & filius tui Rogerio, & illi filius tui, secundum tam traditionem & Regum substitutionem, & hereditatem tunc tunc an Regni Sicilia, & Calabria, & Apulia, Iunocentium II. in diplomate legitime coronationis eiusdem anno 1139. apud Baronium cit. an. 1139. num. 5. apud Rodericum Pium in Chronologia Regum Sicilia pag. 24. & Caracum cit. n. 14. pag. 324. ait: Iunocentius Episcopus. Seruus Seruorum Dei. *Chassius in Christi filio Rogerio illustri, & gloriosissimo regi, ejusque hereditariis in perpetuum, & Regibus Sicilia, quod uilque pro ut in antiquis scriptis habetur Regem fuisse non debemus, illi ab eodem Anacleus nostro consensum, cum integritate honoris Regi, & dignitate Regni peruenire, & ceteris iure concedimus, & Apostolicæ auctoritatis firmamus. Ducamus quoque: Apulia tibi & eodem Caracum, & insuper Principem ex Caracum insuper nostri favoris robore committimus. Nec ipse Rogerius Regio titulo Utriusque Siciliæ usus est, sed ante Iunocentium concessionem Siciliæ, & Italie Rex dicebatur: post quidem concessionem, solum Siciliæ Rex, ut aduertit Rodericus Pius loc. cit. Post hoc fæderis diplomatum, & confirmationis confirmari: at excipe pauca. In Privilegio anno 1131. & 1132. apud Rodericum Pium in articulo Eccles. Messin. pag. 304. Et des. Pallens. pag. 397. & Articuli mandati pag. 5. legi: *Aggerius Sicilia, & Arlic Rex.* In aliis annorum 1142. 1147. & 1148. apud eundem Pium in not. Priar. in Messin. pag. 633. & Abbatis S. Fernandi de Eremitis pag. 514. & apud Faxellum dec. 1. lib. 8. pag. 173. habet: *Regibus Sicilia Rex, Dominus Apulia, & Principatus Capri.* Hinc Prothomachus Lencolis de Genealogia Roberti Guiscard, quæ edita Hieronymus Suria, und enim Gaufrido Malaterra p. 144. cit. tunc p. 144. cit. *Regem se Regem vocat nec deiecit: Et quia suum proprium dominium cum Sicilia, inde motum est, ut non Regem ipsa Sicilia diceret: Apulia in suo antiquo nomen, & Principibus erant.***

22 Iuanes de Flores in Apparatu Calabria cit. dist. 3. 4. 6. pag. 32. & seq. Calabria, & ob eam toto Neapolit Regno, hoc Siciliæ nomen, totis viribus, attrahere conatur. Idcirco primo Summonium opinioem,

plouem, qui ait, hoc nomen Sicilia Neapolitano Regno à Cle mente IV. obvenisse, et illius scribit eni in, ante Clementem nomen utriusque Siciliae existisse, quod ex epistola quada in Tauereti Siciliae Regis a. I. Iosephum Abbatem deducit, in qua legitur: *saque Canobia aucto nomen in utraque Sicilia extitit*; non ergo ex Clementis IV. placito, sed quia Calabria, & ob eam Neapoli Regnum Siciliae nomen habuit: eili quauis hoc certum, tauto incerta ejus origo.

23 At quo ca fonte haec Tauereti epistola derivata? dùm uictorem de Flores silentio involvit, in dubio ejus ides va fatur. Nam certo certior quod ante Clementem IV. Calabriae regionem, non Siciliam, sed Calabriam vocabant: id tum ex auctoritate Scriptorem, tum ex diplomatum liquido patet, ut infra us. 9.

24 Inde de Flores, eum disticti à Siciliae hoc nomen Siciliae obvenisse, qui non omnes Neapolitanam Regem incolas habitant, sed loca prope Regnum, eorum originem exquirat; additque, quod è Lazio, vel Samnium regione expulsi à Pelasgis ex Dloayrio, & Hellasico, vel ab Opicis ex Thueyde, Clauverio, & Fazello, in Calubram venere, quam siciliam appellarunt: hoc autem Pauli Merula auctoritate summae conatur, qui ait in *Geographia cap. 25. ab his enim abieram Trinacria Siciliae vocant Siciliae*, Eufanum, Suidae, Theophrasti Scholasti, D. Hieronymae, Synodus Constantinopolitana, & alii. Additque de Flores, hoc ex diuturna eorum habitatione his in locis accidisse: eum diu inhabitatum, ac scriptis se ita ait Philippum Bergomensem, in *suppl. Coros. Placidum Casam in compendib. M. fin. an. 1588.* (hujus auctor non Casam, sed Joannes Paulus ab Epiphania, ut in Bibliotheca pag. 359.) & Placidus Reins tota. biff. *Meffing an. 1588. pag. 81. ex auctoritate Jaltio, & Philippi Cluverii.*

25 At eodem de Flores, Sinclos Calabriam tenuisse, hi diu hanc Provinciam inhabitasse apud auctores ab eodem adductos non videbes. Ad auctores ab ipso de Flores allatos. Nec ea eo quod in inhabitantibus, Calabria dicta, ut ex traditis supra mem. 5. patet. Quid si hoc Merula docet, attamen si quoniam an eo citatos eosque plurimum copuleres, haud scriptis Calabriam vident nomen inueneram, sed Urbem tantum, vel alia in Italia Sicilia, Calabriae ex errore attribuit; quod haud novum, apud Historicos, & Geographos; nam confudisse loca nonnulla citius passim observant. Huc autem arguunt non Rocco Miris d'ipoli, de *Interpuncta Sicilia* s. 5. ex. 6. pag. 9. Ahen n. Orellio apud ipsu in, & Bortio de antiq. & *fin Calabria lib. 3. in habitatione pag. 1093. me respondit intelliges.*

26 Cum uicem de Flores Calabriam Siciliae nomine vocatam putasti: huc ad Calabriam suam. Sautios quassam, Pontepius, ac Scriptores, qui Sinclos nominatos inveniunt, ad Calabriam suam addunt. hec uicem nomen eum Siculi, Calabrum virum designari contendit: quod lib. 4. cap. 1. s. 1. p. 365. *Calabriae illustratio* scribit, & ex dictis in ejusdem apparatu, jam rejectis, deducit. Hinc Agathoniem, Leonem II. & Stephanum IV. Sim. Pontif. Sinclos a novulis vocatos, Calabriae attribuit: Gualt. item. Barham innotuit, qui i. ipsius scribit in *antiq. & fin Calabria lib. 3.* At si omnia aequa laevo perpendatur, Sinclos nomen solum Siculam virginem indiesse contempnere: nam ante, & post horum Pontificum, Sautiorumque uicem Calabriae nomen vigebat, quae non Siciliae, sed proprio Calabriae nomine vocabatur.

27 Ante Christi Domini adventum Calabriam hoc nomine vocatam Scriptores innumeri addunt. Plinius lib. 3. cap. 11. *Calabrum interitum*, & cap. 26. *Calabri intere ante Brundisium*. Solinus 127. 9. *versus postmodum in nomen Calabriae*, & infra *Calabriae Chersydris frequentissima*. Pomponius Mela lib. 3. cap. 4. *Apud Calabriam*, & innot. & infra *Calabria Brundisium*. Strabo lib. 6. pag. 277. & 282. Calabriam nominat, Columella de re rustica lib. 11. cap. 49. *habetur pericula in hac usus est a Calabriae*, & lib. 8. ca. *Calabra oves*. Lucanus de bello civil lib. 5. v. 539.

... in Calabro porta crederi possunt.

Horatius *Carm. lib. 1. Ode 31.*

*Non effusa grata Calabria
Armenta.*

Idem lib. 1. epist. 7. v. 14. ut illa ipsius loca praeter eam:
Non quae meae pyricae vestis Calaber jubet hapsi.

Valerius Flaccus lib. 1.

Calaber populosus sine arce.

Lib. 3.

*Eni mihi Calabriae Tauras. Ildomus
Calabris rebus armentarius arce.*

Pertius Sat. 2. v. 65.

Et Calabram exilis viliat murex villas.

Virgil. *Georg. lib. 3.*

Et iam ille malus Calabriae in salibus augui.

Ovidius lib. 3. de arte amandi

*Enim amens Calabriae in montibus ortus
Coniungat pascuis.*

28 Post Christi adventum alii etiam Calabriam non Siciliam hanc regionem vocant. S. Athanasius qui clamat an. 340. in *Apolog. a. ait*, ad Conellum Sardiense an. 347. celebratum, concessisse Episcopos ex provinciis Italiae, *Piceni, Tusci, Campania, Calabria, Apulia, Bruttiorum, Siciliae*. In Siciliae nomen à Calabria distincte indicantur. Constantinus Porphyrogeneta (clarior ex Guiljelmo Cave in *Script. Eccl.*

des. *hifl. literaria tom. 1. pag. 404.* anno 911.) in adminiftr. imperii *top. 27.* ait: *Postquam Conftantinopolim transiit fuit imperii fedes, amittit Italia diffufa in duas Principatus fuis divifa; & ex tunc tempore nifi fuit ab imp. Conftante apellatus Patritius dux, quoniam ante Siciliam, Calabriam, & Anadoliam per erat. Eremperat Longobardus, qui effloruit circa an. 910. ex Antoulo Caracacelo in prepyl. ad aeternum Chronologia pag. 18. ait in eptum. Chronologia pag. 67. Aduertendum tamen in Calabriam in Saracenis.*

29 Tandem ut primis objectionibus Calabri de Flores faciam fatisque Summontio opinionem reiectas, alii le apparatus difp. 3. §. 6. pag. 32. ut fupra iunni quum. 23. hoc Utilitque Siciliæ nomine ante Clermentem IV. nempe ante annum 1165. comprehendit Calabriam; hic nonnulla tñm Scriptorum, tñm diplomatum testimonia innuunt, quibus ostendunt, Calabriam fuo proprio Calabix nomine vocatam, ante annum 1205.

30 Ideoque prætermissis Athanasio, Eimperi, & Conftantini Porphyrogenetæ locis fæpè allatis num. 28. in hiftoriconum monumenta evolues, hoc apertiffimè competeri: nam Leo IX. Pontifex anno 1051. Unifrisio Apuliz Comitæ emnem terram, quam per aeternam Normanni, & quam aliterius vixit Calabrian, & Siciliam lucrari poffent, ad S. Petro, & hereditati fratre filii, & hereditibus suis poffidendi concessit, cetera annum M. LII. ex Gualtero Malaterra de archiep. Sicilie lib. 1. c. 14. pag. 14.

31 Iude Robertus Guiscardus primò ex Ducem Calabriæ appellatum voluit ex Sigonio lib. 9. d. Regne Sicilie, & hunc Ducis titulum eidem concessit Nicolai II. Pontif. Max. teste Baronio *annal. tom. 11. an. 1059. num. 69.* Leo Ostiensis in *Chron. Cassin. lib. 3. cap. 15. Summontio lib. 1. cap. 3. pag. 461.* Michael Riting de Regibus *Sicilie lib. 1. Octavius Britannus in descript. Neap. pag. 65. & 209.* Claudius Bossiers in *hifl. Sicilie lib. 2. an. 1056. pag. 86.* Bap. Platina in *vita Nicolai II.* Ideoque in iuramento fidelitatis idem Robertus ait: *Ego Robertus dei gratia, & S. Petri dux Apulie, & Calabria.* Hoc autem iuramentum habes apud Baroniæm *tit. 1. c. 1059. num. 71.* Ostiensis *eli. lib. 3. cap. 15. Summontio loc. cit. pag. 474.* extat & inter epistolæ Gregorii VII. lib. 8. pag. 814. & in librettis quibus ex Codic. Vaticano apud Oflavium, Caciannum *Epilog. cap. 40. num. 19. pag. 321.* Eandem iuramenti formam Robertus præstare Alexandro II. & Gregorio VII. Nicolai successores, quæ extat apud eundem Gregorium lib. 9. *epist. post epistolam priorem, & apud Caciannum cit. num. 13. pag. 321.*

32 Roberto successit Rogerius filius an. 1084. Dux II. Calabriæ ex Sommonio *tit. pag. 476.* & 477. hic autem ab Urbano II. Ducatus Calabriæ confirmationem obtinuit, cui anno 1090. in Melitana synodo fidelitatis iuramento se devinxit, ex Romualdo Salernitano in *Chron. apud Baronium tom. 11. an. 1090.* Michele Riolo di Aggibis Siciliæ lib. 1. & Concilio Virgiano in *Chron. Neap. rep. 17. pag. 54.* Rogerium etiam Calabriæ Ducem vocat Sichelgaila in privilegio Ecclesiæ Panormitanæ concessio anno 1089. apud Rocchum Pirrum *not. Ecclesiæ Panorm. pag. 104.*

33 Gualterius Rogerii prædicti filius Ducis Calabriæ titulo eniuit; & Ducatus confirmationem à Paschale II. Pontifice obtinuit anno 1114. ex Falcone Beneventano in *Chron. pag. 194.* Petro Diacono *L. 4. c. 12.* & Summontio *cit. pag. 437.* & Gelasio II. qui eidem Gualtero Ducatus titulus concessit ex Virgiano *tit. c. pag. 55.* & Amato Maltrullo in *Monte Virgilio Sacro pag. 174.* iuramento pollicetur *eli. de Romanis Ecclesiis fidem servatorem.* Hanc iuramenti formam recitat Romualdus *Chron. de etiana rana, quæm Calisto II. an. 1120. præstare.* Ac Ducatum hunc Calabriæ anno 1122. Gualterius Rogerio Siciliæ Comiti, iude Siciliæ Regi concessit, ex Falcone Beneventano in *Chron. pag. 214.*

34 Rogerius Siciliæ Comes Roberti fratris, Calabriæ etiam Comes vocabatur, ut in Privilegiis concessis an. 1095. Ecclesiæ Panormitanæ apud Pirrum *not. Ecclesiæ Panorm. pag. 104.* Ecclesiæ Melitanæ anno 1090. apud eundem *not. Siciliæ, pag. 297.* & 301. Ecclesiæ Catanenfi an. 1091. & 1094. apud eundem *not. Ecclesiæ Catan. pag. 10. 11. 14. & 17.* Ecclesiæ Agrigentini an. 1094. apud eundem *pag. 271.* Ecclesiæ Pachemi eodem anno apud eundem *pag. 385. 386. & 387.* Ecclesiæ Mazarenfi anno 1093. ex eodem Pirro *not. Ecclesiæ Mazarenfi pag. 500.* Abbati S. Pantaleonis anno 1099. apud eundem *de Abbatibus pag. 53.* Abbatie S. Michaelis de Troina an. 1083. & 1093. apud eundem *pag. 74. & 75.* Abbatie S. Angeli de Brolo an. 1084. *Ibid. pag. 81.* Abbatie S. Mariæ de Mili an. 1092. *Ibid. pag. 87.* Abbatie SS. Petri, & Pauli de Mili an. 1093. *Ibid. pag. 103.*

35 Rogerius Rogerii Comitis filius, Siciliæ Comes, inde Rex Siciliæ, & Calabriæ Comes vocabatur. Innumera hujus extant privilegia, in quibus se Calabriæ Comitem appellat, ut in privilegio Ecclesiæ Catanenfi concessio anno 1114. apud Pirrum *not. Ecclesiæ Catan. pag. 10.* in privilegio S. Mariæ de Gloria in Calabriæ Provincia an. 1117. apud Augustinum Iuvages *tom. 3. annal. Panorm. pag. 167.* Adelaïs etiam ejus mater, Siciliæ, & Calabriæ Comitem vocat Rogerium in ejus privilegio anno 1112. apud Pirrum *not. Ecclesiæ Panorm. pag. 105.* & ipsa Adelaïs Siciliæ, & Calabriæ Comitissa dicebatur, ex quodam restituito Melitanensis Præfuit anno 1120. ex eodem Pirro *not. Ecclesiæ Melitan. pag. 207.*

36 Inde etiam titulum Ducatus Calabriæ ob mortem Gualteri accepit ex Summontio *cit. pr. 490.* ideoque Comitibus in eum aspectum, Calabriæ Ducem se appellari mandavit: at quia inconsulto Pontifice id effecti, ipsum anathemate percutit Honorius Papa; sed inde absolutus, Ducatus titulum ab eodem obtinuit, teste Romualdo in *Chron. lib. 11. Amato Maltrullo in Monte Virgilio Sacro pag. 177.* & Summontio *cit. pag. 490.* hinc idem Rogerius Rex Siciliæ saluatus, in privilegiis suis editis, Siciliæ, Apuliz, & Calabriæ Rex nominabatur, ut tradit Octavina Belli an. in *descript. Neap. pag. 68.* non tñ utriusque Siciliæ ut falsò et ibi Thomaz Costus in *vita S. Gualteri pag. 7.* Id enim etiam non paret in privilegio Ecclesiæ Agrigentini an. 1122. ex Pirro *not. Ecclesiæ Agrig. pag. 276.* in privilegio Ecclesiæ Mazarenfi anno 1144. ex eodem *not. Ecclesiæ Mazarenfi pag. 502.* In aliis etiam an. 1134. & 1145. Archimandrite Mel-

facere

Antoni concessis apud Pirrum de *Abbatis pag. 7. n. 13.* Calabrix nomen invenies. Et ideo eas esse hanc inferius verba descrebat:

Aphra, & Calaber, Siculas ubi ferit, & Afer.

in *Itinarii M. Antonini Sabellicus in hist. & Summorum tem. 2. lib. 2. cap. 1. pag. 16.*

37. Vivente adhuc Rogatio Rege, Guilielmum eius filium, inde Siciliæ Regem, Calabriæ Ducem, nominatum observamus apud Summorum tem. 1. lib. 3. cap. 1. pag. 4. & *Itinarii de Regibus Sicilia lib. 1. & lib. Guilielmus in privilegio Ecclesiæ Montis regalis an. 1176.* Alique bonus Calabrix, eadem Ecclesiæ concessa, commemoratur, in privilegio episcopi Pirri n. n. *Itin. Aeterni regis reg. 403.* Rogerius etiam, Rogerii Siciliæ Regis filius, Dux etiam fuit Calabriæ teste Summorum cit. pag. 35.

38. Nec desunt Pontificum diplomata, ipsi Calabrisim proprio Calabriæ nomine vocant ante annum 1165, ex his Anacletus Pseudopontifex in diplomate, quo anno 1130. Regis italium Rogerio legitur, quod tunc apud Beironium te. 13. an. 1130. an. 31. & Pirrum in *Chronologia Regum Sicilia pag. 12.* Urbanus II. in Bulla editis anno 1090. apud Pirrum not. *Ecc. Hist. pag. 299.* Hadrianus IV. in 1156. apud eundem in *Chronolog. cit. pag. 19.* Honorius in apostolicis literis anno 1116. datis, & ab eodem Hinc in libro *di Abbat. pag. 10.* allatis Alexander IV. in diplomate anno 1147. scripto apud eundem Pirrum est. *Itin. Hist. pag. 334.* Innocentius III. in epistola ad Constantinum Imperatorem, & Siciliæ Regium an. 1199. inter epistolae ejusdem lib. 1. epist. 410. Nicolaus I. in epistola ad *Abbatem imp. apud Baronium an. 860. n. 3.*

39. His addit illius ævi scriptores, qui eodem Calabriæ nomine Calabriam appellare: adi Lupum, Procopetarium, Anonymum Casertensem, & Felconem Beneventanum in *Chronica editis ab Antonio Cestecio Nespole an. 1626.* qui Calabriam nominant. Id ipsum habens Gaudensius Malensis in libro *de acquisitione Siciliæ, & Alexander Celsus Comobil Abbas de Goffis Regem, quorum historiarum in lucem evulsi Hicronymus Sicuti Casertensis an. 1578.* Hugo Falcandus *historia Siciliæ, Guilielmus Apulensis in libro rerum Neapolitanarum, Raimundus Archiepiscopus Salernitanus in Chronica plures à Beironio tem. 11. an. 1140.* alique quorum loca hic non exhibeo, ne ideo lectores afficiam.

40. Ex his etiam patet ante annum 1165. Calabriam non utriusque Siciliæ nomine comprehendit, sed suo proprio Calabriæ nomine vocatam.

41. Hinc recte vides Octavianum Ciceronem (virum ium sanctimonie famè, eum litterarum gloriam celebratum, ut ex hoc. Jesu Scriptoris proditum est) à Calabro de Flores lib. 4. cap. 1. §. 2. pag. 363. can. 1. in veris iaceant; & Petrus Ciceronem in *hist. Ciceron. vol. 1. lib. 4. pag. 413.* reprobare Baronium, & Marabonem, qui viros omnes illustres (nempe Siculos, non omnes Orbis viros, ut erissimè interpositione expendi de Flores quod amplificationis gratia intelligendum) sed Calabriam perhibere testantur. Merito etiam Jacobus Bonannus in *Synac. illustrata lib. 1. pag. 311.* Barrium fuit viro laborante scribere: nam hic, alique viros novissimos, Siculos dictos, Calabrix adhibere Calabriam enim Siciliæ nomine vneam falsò putantur.

42. Imò non audeat iam impudens Siculos reclamare præfatum de Flores cit. Barium lib. 3. de antiq. & *Sine Calabris, & Paulus Minimus Sanctiorum in hist. Minus. Ciceronensis pag. 14.* existimant enim quod Sicili Scriptores, multos viros illustres Calabris abstergerint. Hoc eadem exemplo ostendere intendi de Flores Raphael Volaterranus lib. 10. *antiquit. an. 5.* Franciscum Paulanum Siculum fuisse, contra omnium opinionem, qui Calabrum voluit: subdique hoc citum exemplo de Flores: *Ecc. ad hocque eam nichi per se neggi di iuris fens, & nota fens, & nulle lenc, & nell' arm, & in altra professione nulle colone di Siciliæ nec parte Sicilianorum, che era poss. e se per am, ma li medesimi Italiani non manifeste violenza, li reddio, trasparanti, per la loro somiglianza non liac avvertita del regno, da quella à quell' altra Sicilia.* Ex quo errore Aristoteli non Sicili deridendum edam illecionem contra Siculos, tamquam multorum hæreticorum eos. *U. S. Franciscum Paulanum non Siculum, sed Calabrum esse itentim omnes Sicili Scriptores: nec enim compes, qui de eo scribent, Siculos Sanctiorum scitis accenseant: citi & Sicilia originem traxit ferbat A. uoluntis Avienis in *differt. epist. ep. 3.* Ac de lingulis Scriptores à Calabris abster, ferbat dum la Bibliotheca suis locis.*

43. Hinc concludendum, Siculi nomine non Calabrum, ut perperam voluit Barium cit. sed Siculum in Insulis natum intelligi, ut rectè scribitur Ciceronem in *colores. ad tem. 1. S. S. Scafer, pag. 1.* Paudolus Collanucius *hist. Nespole. lib. 1. pag. 7.* Aristides Wion in *liges. ante lib. 1. cap. 3. pag. 136.* alique, cum Augustinus Inveges *tem. 2. Ann. Pann. pag. 466.* Innocentio à de Flores repetendo, dum ipsam un. construat exprobis: si enim Inveges dicte perpendes *tem. 3. an. pag. 197. & 194.* scilicet videbis Calabrum hunc Scriptorem sig. hunc suis notis larum ferlem consumisse, nec Invegium sub contra. rium fuisse. At de Flores ne videtur innumera, & selectior à Senhe Scriptoris expulisse, eisdem fuisse, ac percutum censurâ, ac nonnisi dicere ac reprehendere aude. Sed de Siciliæ nomine satis.

§. III.

DE LITERARUM CULTV IN SICILIA.

Singularem gloriam à literarum cultu Provinciis accedes satis compertum est. Ab æta ipsissima temporibus hoc ostendit genus Siciliæ non de fuit, etiam si remotissima temporis monumē-

est adhiberi percurrere, spectantissimè pectipès literas à vetustissimis scriptis in Sicilia magno studio excutitur.
 2. Jacobus Möndendorff in *Academia Orbis Christiani* lib. c. pluribus firmare concredit, Judæos
 litteras, omnemque bonas artes, ac disciplinam invenisse: Nocone vero post diluvium, ejusque nepotes,
 tradidisse in Italia Coloniam, Phisicam, Astronomiam, Theologiam, aliarumque facultatum doctrinam
 huc deportatam. Id etiam notum pag. 219. de Scythia prodigia enim, quod Sicilia eodem anno quo Ita-
 lia boreas litteras accepit, nempe à Noemi Nepeosis, à quibus penitus post diluvium Sicilia inhabitata
 ra, et eruditè firmant Marianus Valguercera de origie Panormi, & Angustinus Invega tom. c. annal.
 Panormi.

3. In Sicilia etiam à Chaldeis, & Phœnicibus litteras doctas non obscure conjectamus: horum e-
 nim Coloniam Panormum appulisse anno Mundi 3276. docet Chaldeæ inscriptio antiquissima apud
 Basilium de rebus Siciliæ lib. 1. lib. 8. pag. 263. Invegitur et pag. 221. & Valguercera et pag. 450.
 ex Petro Rastreo in opusculo in. c. de antere, primo lib. ac progressu felici Orbis Panormi. Ea hæc est.
 Pivone istæ filio Abrahæ, & regentia Idmon, apud Vallæ Damascenæ Esau filie Isaac, ingere Chaldearum
 mores, quibus adjutus fuerunt Damasceni, atque Phœnicei, profecti ad hanc Triangularem Insulam solis perpe-
 tuum locaverunt in hoc anno loca, quæ Panormum cognominaverunt. Chaldeæ autem si scituras, præsertim
 astronomias instructissimè elatent, ut Plinius lib. 6. cap. 26. Diodorus Siculus lib. 2. a. 9. alique in-
 numerat tradunt; litteras in Siciliam, & Panormum transfuxisse putandum est. Id ipsum de Phœnicibus
 intelligendum. Hi autem negotiandi gratiā, aliā Colonia in Siciliam deducta anno Mundi 3474. Pa-
 normum, Modum, & Soluntinem incolere ex Thucydide lib. 6. Valguercera et. Invegitur et. pag. 273.
 aliiq; & horum Phœnicum apud in Sicilia litteras floruisse puer Hieronymus Maranga de *Academo*
synopsi. 6. cap. 6. pag. 181. & merito, Phœnicem enim docti in à excelentissimè perdecantant: de quorum
 Philosophia conside for. Geædum. Vossius de Philosophorum sectis cap. c. 5. 24. pag. 8. & sup. immo
 Phœnicem penitus litteras à Judæis acceptas Geædæ docuissimè molècum Plinio lib. 7. cap. 46. Tacito lib.
 11. annal. & Diodoro Siculo lib. 5. a. 74. scribunt.

4. Elapsæ exinde temporibus Gæzæ varias in Sicilia reatutales Colonias, teste Thucydide lib. 6.
 Chalcedonæ enim ex Eubæa Insula Theoclis Atheniensis ducti in Siciliam apud Naxum edificari not.
 Coniuncti nonnulli Aeghæa Duce Syracusanæ tenent. Lami Negarij relicti à cum Grecorum colonia.
 Panteigij furandis epas incolat, ac Trotilum condidit, exinde Locorulum occupavit. Andiphemus ex
 Rhodo, Euthimus ex Cæta Coloniarum Duces, Gelam extorserunt. Alium aliè Græci in Insulam non
 fœnece athenienses, Græcorum sapientiam in Siciliam invexerunt, eorumque linguam, doctrinam, discipli-
 nas, fabulas, & artes in Siciliam aliatas propagarunt, ex Möndendorffio de *Academii* lib. 1. pag. 230. &
 Mario Arceo de *Sine Sielle* pag. 9. Hinc Græcorum doctrinā Siciliam plerum fuisse tradit Cicero de
 oratore & lib. c. de divinat. & exinde Philosophi, Poetæ, & Oratores nonnulli Siculæ litterarum gloriā
 efflorescere.

5. Latissimè verò amplissima in Sicilia Philosophorum doctrina Pythagoræ viri doctissimæ adventue
 hic tunc Sanitias Italiam adiit, Croconem incoluit, ibique scholam aperuit, ac frequentissimū discipulo-
 rum numero stipatus pythagorica dogmata longè, latèque diffusit, ex Laertio lib. 8. Ab eo exortum
 Philosophorum genus, quod Italicum dicere, quia Pythagoras in ea Italiæ regione docuit, quæ Magna
 Græcia vocabatur, ut Cicero prodit lib. c. & 5. Tassul. quæst. Vossius de Philosophorum sectis cap. 6. pag.
 28. Abrahamus Geærdus in lib. philosophia lib. c. cap. 5. & lib. 1. cap. 12. & lib. 5. cap. c. pag.
 233. & 285. aliiq; Pythagoras hic Siciliam doctrinæ splendorebus illustravit in eam esse Jamblico de
 vita Pythagoræ lib. c. cap. 7. pag. 46. In Siciliam digressus, cum accepisset cives omnes quasdam sedulissimas
 severitate oppellat, ac liberali præsentiā compleret per audierat, qui singulis diebus ad ipsum venissent, ut in
 libentem affinis. Hæc inter libentem donavit Caranam, Himeriam, Tamiomenum, Agrigentum, A-
 liscam, & quæ legibus à Charonda Caranense, & Zetulo Leco conditis munivit eoque prædello vallata
 eas dñ efficit nisse scribit Jamblico et. lib. c. cap. 7. pag. 46. & cap. 27. pag. 223. & 225. & Porphyrius
 de vita Pythagoræ ex collone Lucæ Holstensi pag. 24.

6. Ut Pythagorem audirent Scythia studiosi ad ipsum convolabant, necessitat Anaximenes in ep-
 istola ad Pythagorem apud Laetium in vita Anaximenes, alenim; atque in Croconia, in. Italiæ ceteris
 gratat, atque in presens, quem accedat & ex Sicilia studiosi quique, Hinc innumeri ex ejus schola doctri-
 na instructissimi prodire, inque quos Empedocles Agrigentinus ex Jamblico et. cap. 23. pag. 203. Lep-
 tineus Syracusanus, & Colas Selinuntinus, ex eodem cap. 36. pag. 273. Pythias, & Damon Syracusani,
 eodem et. et. et. et. lib. c. cap. 33. pag. 297. & cap. 27. pag. 222. cum Porphyrio et. pag. 42. &
 Valerio Maximo lib. 3. cap. 7. Charondas Catandis Legnuntur, ex Jamblico et. lib. c. cap. 27. pag.
 223. cap. 23. pag. 203. & alii.

7. Ne dum Siculi ad Pythagoram à Magna Græcia doctem accedere, verum etiam ipsi in Si-
 cilis habitare, eamque egregiā doctrinā in Siciliis nonnulli tradidit. Tauromenium præsertim incol-
 luit, ibique dispensevit esse Joanne Feanecco Pico Mirandulano, in dialogo à Sagi pag. 224. Francisco
 Scodō in prom. ad basilium Tosphenis Ceramij Caranam etiam ex Petro Carecia in lib. Catone vol.
 c. lib. 4. pag. 205. Phalaris Agrigentinus tyrannus Pythagoram obsecravit ut ad ipsum accederet, &
 ad ejus preces Agrigentum petiit, ex epistola Phalaris ep. 12. & 73. ibique Pythagoræne pœmultos
 menses moram protraxit ex eadem epistola 73. apud dodnelmum. Immo Hermiæppus apud Laetium
 in vita Pythagoræ ait, quod bello inter Agrigentinæ, & Syracusanos exero, Pythagorem cum Agrigen-
 tianis sociis opem amicti latuit processit: ac his in fugam vestit, Pythagoras cum fabrum eamque
 circums

etiam Platonem multum, ait, illi Epictetus benevolentius, reque & pluribus transcripsit, ut Atticus in eis libris quos ad *Amplexum* scripsi quatuor videretur, venisset. Eorum in primis ita loquitur: *scilicet autem & Platonem complura sibi de Epictetis libris agnoveri.* Idem Plato ex eodem Laetio lae. sic, omnium primus Sophronis Syracusanus mimos Athenas invexit: his adeo dilectus est, ut frequentissimè in eorum lectione obducere, iuxta Athenaeum lib. 11. cap. 15. p. 518. deinde vero Platonem, hi Sophronis libet sub eque capite invecit sunt, ut testatur Laetius cit. Valerius Maximus lib. 8. cap. 7. aliique. Hinc vides Platonis studium in Siculo rum libris, è quibus multa præcipue cognoscimus.

12 De Hierone Syracusarum Tyranno prodium est, quòd cum in morbum incidisset, doctrinæ Philoſophicæ desiderio adfuerit corripit emendatissimos viros acerrime, præfatum Piodam Thebanum, Baccilidem Julierem, & Simoſidem Cam, quorum consuetudine, ac colloquiis ita profecti, ut omnes ævi sui sapientes facili superaret, ne habere Atticus var. hist. lib. 4. cap. 5. lib. 9. cap. 1. lib. 10. cap. 26. & Athenæus lib. 4. cap. 1. pag. 656. Hos autem Syracusanos ita incoluisse non dubitamus.

13 Eustachius Dionysii Tyrannidis, & Timolcontis Corinthii operâ, libertate Syracusanis restituta, Gymnasium, ut adolescenter præficeretur, Syracusanis instituit, quod Timolcontem appellavit, ex Philarcho sita Timolcontis præfectoris aie, æstetam, Gymnasium adfuerunt factum, Timolcontemque appellat. Cùm autem Syracusanis Timolcontem decessisset hoc in gymnasium stipendium statutus est. Hic, ait Amilius Probus, seu verius Cornelius Nepos in vita Timolcontis, cum dicitur sapientiam obfuisse, patet de Syracusanis in gymnasio, quod Timolcontem appellatur, ita celebrare Siciliam, sepe est.

14 Non parva tractatulum illud Athenæusum responſum, quod in proœmium abiecit. *Qui perit, aut profecti in Sicilia hanc docet, cum enim Athenienses in Sicilia contra Syracusanos insisterent pugnant, coena multo frequentius iugo perit Siculorum filios literas docere coacti sunt hincque parit iugis scriptis, Athenis inter agitur, quid hic, aut ille in Sicilia ageret, responſum referebant. Aut perit, aut in Sicilia literas docet, ut ex Zenodoro Paulus Manutius tradit in Adagio pag. 599.*

15 Exireum Syracusanum studium in literarum cultu sancti laudabilem, præstantiis enim Urbis ornamentis de honore constitutum, amplificatæ cæcitæ. Hinc nil mirum si ex ea viri doctissimi prodierint neque innumero Cicerò 5. *Tullius, quæst.* hanc Urbem doctissimam vocaverit.

16 Ac non solum Syracusanis, verum etiam in aliis Sicilia Civitatibus innumeri, cum gravissimis disciplinis, etiam etiam multisque literis addicti misissimè etiam: Philoſophi nempe, Medici, Mathematici, Hiſtorici, Oratores, Poetæ, qui in hac nostra Bibliotheca longo ordine recentente. Immo literarum facultates longius illustrantur multa enim nova ad sapientiæ gloriam propagandam advenientes, ut laetis iustis, ubi de Sicili loquor præfationia. Multis etiam Siculi doctissimi exantillim in Græciam, & aliis præfati, illic sciendum non scholas recedere, ac Græcos ipsos docere cœperunt, inter hos non ultimi Gorgias, Empedocles, Lylas, Acæro, Euclides, alijque. Hinc cum Hieronymus Matæanga de Academia locat. pag. 183. concludendum. *Equum deſſe prolem omnibus telus Siculæ Quæ sita fuit adeo ingratæ Quam illasque sibi Philoſophi, Mathematici, Medici, & Omnes ferri sicuturum cœperunt ad ceteros Quæ insula istam inſpectantem erexit. Læta ipsa, quæ tamæ Phœbo sacra, ut pergratam fecerit, Philoſophanti bus opportuna.*

17 Itaque in Sicilia sapientiam viguisse sic certum. Hac ex causâ antiquissimus fuit in Sicilia Minervæ cultus: hanc enim sapientiæ Deam deceptæ gentium mentes athen abantur. Hinc Minervæ templum dicunt exuisse Syracusanis, & Agelgeus ex Cicerone var. 9. in *Perem.* & Polybio lib. 9. Minervæ sub nebana erant etiam sacra, ut testatur Diodorus Siculus lib. 5. omni. 1. Catanz etiam divinos obtinuit honores, ne habet Petrus Carretta in libris. Catanz. vol. 1. In numismatibus Panoemiis, & Megariensibus Minerva insculpta spectatur, quibus ejus venerationem his in Urbibus intelligimus. Mercurius eloquentiæ Deus in nummo Panoemi 85. apud Philippum Parum in Sicil. ill. num. observatur, de cuius cultu Augustinus loquitur var. Paaz. par. 6. pag. 215. Apud Tyndarionem Mercurii sanam athen tenet, teste Farello de rebus Sicil. dec. 1. lib. 9. cap. 7. pag. 204. è quo Verece pulcherrimum ejus signum subsistat ex Cicerone var. 9. in *Perem.* Apollo Malarum peras ab Hybleis colubatus ex Stephano de Urbibus: Apollo Lybissinus ab accolis Pachini, ac Macrobio factum lib. 2. cap. 17. à Syracusanis Apollo Temetius, ex Cicerone var. 9. in *Perem.* & Suetonio in Tiberio cap. 74. à Naxiis, & Tauromenitanis Apollo Archageta ex Thucydide lib. 6. & Farello de rebus Sicil. lib. 4. cap. 7. pag. 53. Venerabatur etiam apud Gelam, ut testatur Diodorus lib. 13. num. 108. Panoemi ex nummis 44. 75. & 98. apud Parum, & Lavignam sic. pag. 1. 203. 205. Catanz ex nummis à Parum affatis, & Carretta libris. Catanz. lib. 3. cap. 20. Minervæ ex numismate apud Parum, & Macidam Reliquam in libris. Naxos. par. 1. pag. 224. in templo inter Hebienses, & Hæſtios ex Diodoro lib. 4. num. 27. cui insidet Ceorgius Gualterius in urbis. ad antiquat. testat. Sicil. num. 82. pag. 96. mirè Apollinem in Sicilia cultum cognoscimus. Ipse etiam Minerva Sicilia venerat adeum insigniter adeptæ fuit: numò Sicilianis Multis sacrum Ravini Textoris testimonio competimus: aie enim in ossia. ita. de laeth. dicit quibusdam fuerit. Sane & alia in a. ferra adfuit, at Sicilia, inde Sicilides de mæra à Virgilio. Foutem in Sicilia, cui novata Oſtius, Multis dicatum in radne Aretius de f. in Sicilia pag. 50. & Joannes Boccardus de f. Sicil. pag. 121. Oſtrem, ait, f. in ista Sicilia, apud quem Mafæ insulmar. Hinc vero Franciscus Almonio in libro. *fabrics del Mondo* pag. 13. num. 165. Oſtreum vocat. Siculorum ingenia, ad cæcitas pangenda misissimè peius, Mafæ obtinuit rationi consonum videbatur. Sicil. enim, *Mafæ fuit habere in hac Sella insula Perseus, ut ait Mærenga de Academia synteg. 6. cap. 6. pag. 183.* Midoſodius vero in Academia lib. 1. pag. 512. scribit. Cùm ergo hujus insule homines naturæ ingenti fuit, & ad multas optatas rei lavenientes, perdisseruntque appati, ceteri etiam literarum mifis mo-

alios inscriptis libris: causa uero hujusce libelli enarrare, sic addit Ammonius cit. *Chrysostrae* illorum uarietas, et, & alios quosdam libros inscriptis, dedit autem illi hujusmodi de causa. Praeterea Chrysostrati etiam, cumque tam discipulis imbuere, petiti, et incendium *Athenarum* cognoscere: usque eo profectus fuit. *Reperit* interea tempore Chrysostomus *Antigonia* Argenti, quorum multum aqueque affligi poterat: quapropter Porphyrio litera rem significat, periculum degeat: rogaturque, si incendium uiderem et explorasset, demum rediret: si enim, et interdiscerneret aliquam fidem, etiam hoc libri sensum affligatur: cumque Porphyrius nec deum redire possit, scripsit ad hunc libellum, quam sermo a uerbo ad uerbum in Platone dictis colligit. Hæc Ammonius. Ex his deducimus Porphyrium in Sicilia diu comoratum, & incendium Athenarum exanimat: Chrysostratum uero Sienum, Porphyrii discipulum, sciendi cupidissimum fuisse. Ammonii locum paulo diuersum iuxta Hollæii editionem loc. cit. cap. 6. pag. 52. uertit Joannes Baptista Rosinus ait enim: Porphyrius Chrysostomum docuit, cumque in Mathematica declararet, rogauit Porphyrium, ut de *Athenis* igne remperaret: insinuat, tum Periphras profectus est. Hinc Porphyrium Atheni secundum historiam scripsit. Chrysostratum uero mathematicam etiam disciplinam, præter Philosophiam, didicisse colligimus. Porcius Philosophus celeberrime oratione profectus est amore Porphyrium: tuncque Romæ in Sienum profectum sequente eum, ut animi morbo laborantem suæ præsentia leuaret. De hac Placini professione in Sienam idem Porphyrius in eia Plutarchi, Ennapii, & Hollæii tit. cap. 5. pag. 43. Ex supra allata Valeriani lapide aduerte licet, in eia in *Antiochia*. Et quem si quater Carolina Stephana in *ditione*, pag. 652. ait Porphyrium in Sialiam profectum, & apud Lilybæum morbo correptum, à Plotino magistro, qui consolandi gratia eum contulerat reuerentem, sanis conualesce: monque simul Romanam repetentes, ibi extramuraliter Porphyrius emus diu in Sicilia uixit: Plotinus uero Romam reuersus, triduo post discessum obiit in Campania, quo tempore Porphyrius apud Lilybæum adhuc agebat, ut Hollæius tit. cap. 2. pag. 16. ex eodem Porphyrio in eia Plotinus non obesse deducit. Diu ergo in Sicilia uixit Porphyrius, multos doctrinâ erudiuim inter discipulos uero suos clarum Chrysostomum, cui Porphyrius etiam uenerabili opere inscriptum: De eo, quod est la uisus potest ad Chrysostomum, ex Hollæio tit. cap. 3. pag. 63. An uero Porphyrius in Sicilia impio scripserit libri contra Catholicam Religionem, ad uero à Porphyrio in Siculo diuersus, in secundo Bibliothecæ Tomo, ubi de Porphyrio Siculo, discutiemus.

11 Hic adde Cassiodorum Theodori Regis à Secretis, uirum doctrinâ, & eruditione præstantem, qui circa ann. 499. fuit Sienis Præfex, ut ex eius *opib.* 1. & 4. lib. 1. colligimus. Præfuit etiam Siciliæ Cælestio, ut uocat Guillelmus Cave in *sup.* *Elect. hist.* iter. tom. 1. pag. 377.

12 Pluræ hic esse addenda de Literarum cultu in Sicilia postquam insula hæc nostra, ueræ sapientiæ luce illustratæ, omnium, utrumque Dominum agnouit, & adorauit: tunc autem cum Dei cognitione, & Evangelicæ doctrinæ optimæ disciplinæ seire conuenit. At ne longius hanc dissertationem protraham, solum tantum plures in Ecclesiastico ordine, doctrinæ, & sapientiæ laude effulgentes uisus sunt celebratissime asque ad Sacramentum electionem, & sub ipso Sacramentorum iugo. Inter hoc Patrem sacrum literarum studio insignie à Clemente Alexandrino *Apoc. lib. 1.* Apis Sicula uocatus, S. Mamilianus Acheropsopus Panormitanus sapientissimus ex Octauio Carcano tom. 1. Sic. Sicula. pag. 141. Capito, & Iulianus Sienis Episcopi, quorum primus eorum à Aniano, secundus cona Petrum Guapheum Antiochenum Episcopum doctrinæ scripturæ ex Athanasio *lib. 1. causa Arianæ*, & to. 2. Comilior. Genes. quibus addi Iulium Firmicum Maternum, qui librum contra errores profanarum religionum scripsit, S. Bassianus Syracusanus, Episcopus Laudensis uir scientissimus. S. Maximianus, qui S. Gregorium Magnum, regulari discipulum instituit. S. Sanctus Gregorius Episcopus Agrigentinus doctissimus, & sententia clarus: ex Carcano cit. pag. 164. 188. & 220. S. Sargius Agatho, & Sanctus Sargius Panormitanus, & Leo II. Siculæ Summi Pontificis doctissimi, & æqualesissimi, quorum gesta scriptoris historice Pontificis tradidere. Theophanes Patriarcha Antiochenus scriptis suis laudatus ex Tomo 3. Conciliorum. Georgius Episcopus Syracusanus sacre poetæ eruditus ex Roetho Pisto *not. Eccl. Syrac.* pag. 137. S. Stephanus IV. Pont. Max. ex Anastasio Bibliothecario in *Plin. Panif. S. Methodius Patriarcha Constantinopolitana*, uir in sacris literis ueracissimus teste Guillelmo Cave in *Script. Eccl. hist. literar. tom. 1. pag. 375.* Theophanes Cerameus Episcopus Tauromenitanus eloquentissimus testis Francisco Scoto in *la Proem. ad ipsam Samuilæ Petrus Siculus*, qui de Manichæorum heresi scripti. Iosephus Hymnographus à sacris causis delectatæ equidinis celebratæ, ut tradit Castanus tit. tom. 2. pag. 43. alique multi, quos lubens refero.

13 Hoc eodem tempore nonnulla Concilia Sicuti Præfates celebrantur, quibus fidei Catholicæ studium, ac coelestem sapientiam deperere. Anno 125. Provinciale Concilium in Sicilia celebratum fuit athena Hecaleonitæ, in quo omnes Siciliæ Episcopi, sub Theodoro Panormitano, & Enstachio Lilybæano Episcopis interfuerunt. Hoc edidit Stephanus Balneus in *notis Cælest. Concilior. pag. 3.* ex Auctore lib. 1. de *hæres. prædestinatione*, quem sub prædestinati nominis edidit Jacobus Simonius lib. 1. de *hæresibus* huius etiam meminit Cave cit. tom. 2. pag. 24. Absoluto Concilio Nicæno I. Provinciale Concilium conuocauit Sicuti Episcopi, teste S. Athanasio *opib. ad Episc. African.* Anno 165. Episcoporum Siculocon Concilium conuocatum est, in quo Nicæna fidei formula, ac confabulationes filii cum Patre confirmata, fuit: ut ex Conciliis Generalibus tom. 1. pagina 476. & Socrate *hist. Eccl. lib. 4. cap. 13.* Alias & alii temporibus in Sicuti propagationem Synodos Provinciales habere sapientissimi Siciliæ Episcopi, quos sedulo cum æquidinis eruditione Iohannes Maria Amatus Panormitanus Soc. Jesu, & in publicam emittit lucem in *proemio ad Concilium Provinciale Panormitanum* an. 1388. Episcopi etiam nonnulli

Bibliothecam publico usui servatam, Græcis Codicibus referentissimam, quæ in Messianensi Urbi ex ædificatæ legavit Constantinus Lascaris Bizzantiis, ut testantur Georgius Qualterius in *animæ, ad antiquas tabulas Sicilicæ* num. 455. pag. 179 & Paulus Bellus in *Gloria Messaniana* pag. 58. Constantinus enim circa annum 1370. Messinæ Græcæ litteras docuit, & in ejus schola luminem Græcæ traditionis exaltat inclaret; præsertim Petrus Bombas celeberrimus, ac doctissimus Vercinus, exinde S. R. E. Cardinalis, ut ex Middelndorpio est. pag. 341. Joanne Mario de Cetrifubensis in *hist. Pæd. Ital. lib. 2. pag. 98.* & ex ejusdem Petri epistolâ lib. 1. parte. At hæc Constantii Bibliotheca passim expulsa, tandem à Sirilia moderatioribus daretur evannit. Eandem temporis vicissitudinem passâ est Bibliotheca in Cenobio Messianensi Sancti Salvatoris, in quam st. Grezi Codices asserbabantur iuniorum. Hujus meminit Rochus Wines de *Abbas* pag. 50. & Placidus Sampson in *hælog. Mat. Maria Virginitas* lib. 5. cap. 13. pag. 587. ejus Indicem exhibet Antonius Poggians in *eccl. rom. 3. Appar. sacri.* 30. At hodie extant in præcipuis Siriliæ Civitatibus Bibliothecæ librorum copiam referentissimæ, tum in Regularium Cenobiorum sepius, tum in privatis Processum, ac Jurisconsultorum edibus; præsertim Panormi, ubi & insignis Bibliotheca apud ornatissimos Patres Congregationis Oratorii S. Philippi Neri, publico omnium commodo destinata, ex supremis tabulis Francisci Scalfani Pænoemiæ, ut in hæc nostra Bibliotheca pag. 339. Denique hic addit nonnullas Auctorum ætiorum inscriptiones in Siriliæ Bibliothecis adinventas, quibus non obvis præcipimus, antiquitus litteratum eulem in Sirilia sortuier. Fragmenta Dionis Cassii, Dionysii, & Polybi ex Justo Lipsio epist. Faliscæ, quæ lib. 4. epist. 3. in Sirilia reperta, & Dionysii, ait, Polybi, *Dionis fragmenta in Sirilia reperta.* Commemorat Arad in Sirilia asserbatam, & excerptum seipsum, ut in vestibus operis editi Veneris anno 1438. legimus. Fragmentum *Asiæ Phœnicensis per Antonium in Sirilia conservatum* exep in Sirilia repertum. Chronicon Alexandrinum, opus Gregorium, quæ in Sirilia à Hieronymo Suissa repertum, plurimum *Ætiorum* in Siria nomen prodit; exinde *Chronica temporum*, & *Chronica* asserbatum invenit vulgatum, tandem *Chronica* Polybii titulo edidit curâ, & studio Caroli Du Trelin D. Du Cange, Parisiis ex typographia Regia 1688.

S. IV.

DE SICVLORVM INGENIO.

1. **P**rima sunt quæ ingeniorum præstantiam in humana mente constituunt, ex qua aliquod veluti divinum elucet, præcipuum. Mitto hic naturales ingulorum causas, quas examinare comendamus Joanne Imperialis in libro *de humani ingenio*, & Antonius Lara in *Antonia ingeniorum & situtia* m. Illud reitum, externas ingeniorum causas ab ætæ, climatis, ac solis ætæ pandere, Regionum temperamentum, ac ætæ consensio, sive subit, sive rassa, lugeat vel acuat, vel obtundat. Syderum motus, ac Cæli vis in inferiores mundi plagas vitætem inhere. Philosophorum est sententia; ideoque ab ipso regionum situ ingulorum præflectionem derivat passim docent. Ab ipsa deulque victis ratione ætæm ingeniorum utilitatem concedant omnes tum Medici, tum Philosophi. Unaquæque natio suam habet ingulorum lodetm. Arguunt illæ, quæ trani, ac puro gaudent ætæ, salubri Cælo subiacent. ac tibo, potuque opimo exuberant, acuta, ac solertia gignunt ingulora. Consule Albertum Magnum de *natæ locorum tract. 1. cap. 13.* Hippocritæm de *ære, aquis, & locis*, aliosque Medicinæ peritos. At ex pte ab Alexandro *den. Geol. lib. 4. cap. 13. pag. 379. quædam regionem, ait, sunt quæ somnolenta, & solertia gignunt, in quibus tñ at puras, & trani, velut Atheni; alia quæ rassa, & debetura, in quibus crassæ & pinguis, sunt Tindis. Cicero de natæ Duram lib. 2. docet: *antonia ingulora, & ad intelligendum aptiora sunt, quæ rassa sunt, in quibus æt si puras, ac rassa, quæ ætæm quæ alius rassa Cælo, at qui somnolenti. Quia etiam tibo, quæ ætæ, interit ad munitatem ætæm piam.**

2. Sirilia ideoque sub insigni Cæli elementâ, purâ, & trani ætæ temperie constituta (subijcere tuum quare climatis, quod benignitate fix alis antecelli, teste Facilio etc. 1. lib. 1. cap. 4. pag. 17.) ac sub heretis appis, tribique referentissima, ac uo, ac subito ingenio præditos progignit ideoque præstantissimum ingeniorum Mater secundissima, seipse ab omnibus demerita. Hinc Siculi ingenio præstant arctissimo; adæque si laboris, ac studii patientia ingeniorum vim gravibus cæcitatibus adjuvantur, facili negotio pemitia sorolatum arcana pcutiunt, ac supra omnes ad doctrinam ædiligia sese exolletent. Non immerito doctissimus Michael Angelus Fardella in *antony Philosophia* *subijcit* tom. 1. per. 5. pag. 453. ait: *Quædam autem antonia, & robusta mære sitant, & ætæ longis promovenda composita, rassa in Sicula Gine eluci, his cum Trinacria, iuste Cæcitas, Romana præstantissimæ sunt, in quæ Gergis, Empidochi, Antandæ, Emidæ Megareti, plarique alii summi Rerum, Philosophi, & Mathematici formant.*

3. Sic pro omnibus exempli natus fama, quæ apud Patres Societatis Jæsi adhuc viger; prædicat enim de Antonio Petre Hifano Societatis Jæsi acutissimi ingenii viro, quod dum hic scholasticam Theologiam in Romano Collegio doctissimè traderet, & non satis ipsius discipuli speculationum

num acumina affequerentur, omnes propè ipsius auditores ipsum obsecrantes iostimulabant. Adierant & iurei hos Siculi quidam, qui Antonii doctrinam apostolicè intelligebant. Subtilissimam ipsius mentem penetraabant, ac anti alios longè peribant. Minus reclamantibus discipulis sapienter dicebat & sibi se audiant. Aliquando verò querulas ipsorum voces his ita tundebat verbis: *Abiite me ad Sacerdotes, & intelligite quo inuente sagittibus, Sacerdos proprii acutissimam ingenui indolens, doctrinam suam subtilissimam percipiat; & si non obsecratis laborare, si discipuli aliquo ingrati vitio claudicare, dum clarissima sapientie sue sagittium non attingere.*

4. Nonni hanc ingenii aciem uisitant Siculi Sacerdotes in suis otiosis omnibus præstantissimè præcipuè selectissimæ Poëtarum nominis, Oratorum sacundissimæ Chorici, Philosophorum, Medicorum, Theologorum, Jurisconsultorum, omniumque bonarum artium agrum frequentissimam. Hi autem inuenerunt, omni laudem præconio maiorem, æditi in inecum libris, Siculum ingenii acumina suis aperient: quod ex hac nostra Bibliotheca liquidò patet.

5. Hoc ipsum, exemplum probatur: multa enim à Siculis primùm aduuenta, dilucidè pandunt, Sacrosanctum Ingenia egregia vi insignita. Siculi enim primùm aduenerunt Poësim Bucolicam, Comædiam, Rhetoricam, Medicinam Empiricam, Chirurgiam, Carapulas, Organum hydraulicum, Organum hydraulicum, systemas Italicos, aliaque multa, ut videtur in *Siculis Inuentis* Vincentii Amici eruditissimi Panormitani, edita Panormi anno 1704. cui nonnulla addidit aduenerit: addedit & alia si opus reciderit.

6. Hinc nil mirum si Siculi præcipuo ingenii acumina instructissimi, breuiter, immò ad oculum hominum commendationem, ac naturam agnoscant, eorumque mores statim æqua laude præstant. Dicitur prompta, tipida, argutissima, ex ipso vulgi ore profusientia, auribus aliam omnium detegunt.

7. Testem Sacerdos acutus isti innumeri testantur Scriptores. Cicerio de *claris Oratoribus* ait: *Maiores, ait Aristoteles, cum solati in Sicilia Tyranis ree priuata longe interuasse sedulis sapienter, iam priuam quæ est uita illa gens, & consociata natura, artem, & præcepta Siculæ Censuræ, & Tifianæ consuepisse. Idem in *Verrem* quæst. 6. de quadam Hionis lege i. ita acuit ut Siculum, idem in *Verrem*, in *Verrem*: *Alii quidem, est humilioris generis animæ atque. Quisque lib. 2. de Oratore* Siculis faceris, ac sales adscribit. In *quæst. Tifianæ*, 3. acutus, lepidosque vocat. Id ipsum estumant Julius Hieronimus *Astronomicum*. lib. 1. cap. 1. Celsus Rhodiginus *lib. antiqu. lib. 18. cap. 18.* Alexander ab Alexandro *de. quæst. lib. 4. cap. 13. pag. 38.* qui Siculos vocat castro, & modestis ingenio. Ravennus Tifianus in *Officiis*, *ita. merces Populorum*. Mithridates de Academiis lib. 1. pag. 134. & 144. Volactianus in *anthrop. lib. 21.* Thomas Porciacius in *Leptis* pag. 39. Antonina Minimus in *Pontica* lib. 2. pag. 129. Joannes Franchinus in *Bibliotheca de Scriptis. Ord. Minorum* Constantiæ. pag. 333. Joseph Camillerius *hist. Sicil. lib. 1. pag. 16.* alique multi.*

S. V.

DE COMPUTO OLYMPIADUM.

1. **S**icut tempus, quo floruit Siculi Scriptores post Christi Domini aduentum, ejusdem Redemptionis anno designantur: ita illi omnes, qui ante salutaris Domini natiuitatem uerere, non incongruum puto, si Lectoribus inuolunt, quo stauerint anno ante Domini aduentum. At quia ni plerumque Siculi Scriptores ante Christum natum, Olympiadem anno designantur: ideoque optatè pretium duxi hic breuiter dicere Olympiadum annum, quando Saluator Domini natus sit, ut annis inde inuenire possimus, quando Scriptor Siculus ante Christum Dominum uixerit.

2. Non est meum hic omnes Scriptorum opiniones ad hanc rem reponere, & juxta varia ipsorum placita diuersas, eorum sententias exponere: alius hanc prouisionem, & eorum idem in enim sine Scriptorum sententia: 21. Petrus de Aluaco *portus, Graecæ & Naturæ prod. cap. 3.* opinionia 197. enumerat diuersas, quas enarrat. Satis est juxta iustitiam mei rationem hic breuiter indicare, me in autorum computationi, iam si quæ sententiam, quæ affertur Christum Dominum natum Olympi. 194. post initium Olympiadum computum anno 776. ut multis uoce Chronologi passim scribunt: præsertim Scaliger de *emend. tempor. lib. 1. pag. 36.* & lib. 5. pag. 381. Kailianus de *correctione æuære*, Ulbo Eminens lib. 2. de *Graecæ ueteri, & lib. 2. rerum Chronologiarum* pag. 47. Oliganus *tem. 1. Epheuerodum* pag. 26. Henricus Philippi in *introd. Chronolog. cap. 17.* Jacobus Sallanus *tem. 4. anal. ad annum æuære 1170.* & 3278. Jacobus Titius *tem. 1. in Chronico Sacro cap. 31.* Willimus Langius de *annis Christi* lib. 1. cap. 13. & lib. 5. cap. 10. Dionysius Petavius de *distina temporum* & 10. 37. ad 44. & in *Reliquiæ temporum* par. 2. lib. 1. cap. 11. & lib. 3. cap. 1. quos laudat, & sequitur Joannes Baptista Riccioli *Chronol. Refram. tem. 1. lib. 3. cap. 2. pag. 126.* & 127.

3. Non me laui, quod in assignando, quo anno Olympiadis 194. in incem idcirco sit à Virgilio Delpara Christus, distributioni Chronologi: alii enim Olympiadis 194. anno secundo natum.

volunt:

volunt: quam sententiam amplicius tunc Barondus, Sealigee, Calisius, & Gordonus. Alii anno tertio, cum Onuphrio, Peterio, & Salliano. Alii tandem anno quarto ejusdem Olympiadis, ut opinatur Dionysius Exiguus, Ixelesia, multique alii, testis, post alios Philippo Brierio in *anal. Maxima prolegom. Chronol. quæst.* 13. At hac questione non me gravabor: quam velis opinionem Lectore sequatur: id enim eritæ regulæ delinere, ac lites dirimere longum erit: ac non multum hoc nobis prodesse puto. In solâ Olympiadis 194. periodo me sisto; hunc solum annum velim scias me brevissimè.

4. Hinc videbis me in sanctorum numero ab hac Olympiade 194. nempe ab annis 776. semper decessere annis Olympiadum, quando Sirois Scripseris inclamii, quo decessio, annum ante Christum natum constituit. Ideoque Acron Agrigentinus, exempli gratiâ, clauit circa Olymp. 84. quæ anni 336. constituit. Si ex annis 776. quibus constantur Olymp. 194. deducas 336. videbis hunc clausisse ante Christum annis 440. Hanc verò compositionem observare placuit, ut quæ poni curâ siculis facerem satis. Hæc pro Apparata suffragant; Bibliothecam ingredi, & perhumaniter percurrere.

PROTESTATIO AUCTORIS.

CUM SS. Pontifex Urbanus VIII. die 13. Martij anno 1635. in Sacra Congregatione S. Rituum, & Universali Inquisitionis Decretum ediderit, idemque confirmaverit die 5. Julij 1634. quo inhibuit imprimi libris hominum, qui Sanctitate, seu Martyriâ famâ celebres, & viâ migratum, grâ, miracula, vel revelationes, sive quæcumque beneficia, tamquam eorum intercessionibus à Deo accepta continent, sine recognitione, atque approbatione Ordinarii, & quæ hætenus sine ea, impressi sunt, nullo modo vult censeri approbare. Idem autem Sanctissimus die 5. Junij 1631. ita explicaverit, ut nimirum non admittantur Elogia Sanctorum, vel Beatorum absolutè, & quæ cadunt supra personam, bene tamen ea, quæ cadunt supra mores, & opinionem, cum protestatione, quod illi nulla adita auctoritate ab Ecclesiâ Romana, sed fides tantum sit penes Auctorem. Hæc Decreto, quæque confirmationi, & declarationi observantâ, quæ par est insilendo, profiteor, me hæc alio sensu, quidquid in hac Bibliotheca refero, accipere, aut accipi ab ullo velle, quàm quo ea solent, quæ humanâ duntaxat auctoritate fidei sunt; his tantummodo exceptis, quos Sancta Sedes Sanctorum, Beatorum, aut Martyrum Catalogo adscripserit

BIBLIOTHECA SICULA.

S I C U L A

DE SCRIPTORIBUS SICULIS.

QVI TYM PETERA, TYM RECENTIORA SÆCULA ILLUSTRANT.

NOTITIÆ LOCUPLETISSIMÆ.

AVCTORE

D. ANTONINO MONGITORE

PANORMITANO.

A

ACCENSORVM Academia Panormitana Siculo Literarum Athenarum exordium lausto omnes continuit. Prima inter Siculas Academicas amantiores cohabit licet as, sumusque, locuta est initium anni 1566. modesta autem

Hanc Franciscus Ferdinando de Avalos Pischaria Marchione, sub cuius auspiciis floruit. Summa habuit fides in Divi Domini dei Fratrum Predicatorum Carmobio; ubi in petuente Salute Barbaræ facillio (sub ejus tuctari umbra clarebat) in unum coibat Academicorum cotus; eruditique excisantis ingenia, virtutis, famæque gloria accensa, missum in modum incalefcebant, ut ex Petro Canizzario de Regione Panormi, M. S. pag. 270, habetur. Hujus symbolon, valgo *Impressa*, Luna fuit; enata, cum epigraphæ: *Reverens colligitur*, ex Virgilio Georg. lib. 1. v. 457. Inde mutato consilio, aliud delegit, nempe: Alambicum igni super-

Impostum, cuius vi ex oleisbus, floribusque octofase elucibantur virtutis ad mortalium utilitatem, & oblectamentum; adjectio temerata: *Ficere est ille esse*, testis Hyacintho Maria Fortunio in libro *Selestille della Siche* pag. 20. In hoc eruditum Lyceo viri illius xvi præstantiores recondebantur; ementisque profiquantur laudibus Vincentius de Joannes in libro *Petrone Trifolante* lib. 1. v. p. 129. Leonardus Orlandinus *Emagium* lib. 3. p. 71. Rocchus Gambacosta *La Fara Christiana* par. 4. cap. 2. p. 395. Fortunius cit. p. 17. Vincentius Avia in *hist. Chronol. Preteriti* lib. 1. p. 53. & tandem clarissimus vir Blaius de Avicabale in libro *Compendium deus de Pistori* *Aradi della Calabria Sicula* pag. 6. Hinc delectantibus panlicum illiusse odioribus, reterece corpore lreiatum ardore, & super fuso velut cinere præfocatus evanuit: sed post non longam annorum moram, enaditorum cum à sub Reaccensorum nomine iterum incaluit, ut loco suo haberetur. Edidit Itale

Rome dell' Accademia degli Arcadi di Palermo.
Panormi apud Jo. Mariam Maidam 1771. in 8.
delle Rime degli Arcadi di Palermo libro primo.

Alambicum. Sicula Tom. 2.

de. Ibidem apud eundem 1573. in 8.

Reine di diversi belli spiriti della Città di Palermo in me de della Signora Laura Serra Frim. Ibid. apud eundem 1572. in 8.

ACHÆV'S GUE ACHIVV'S Syracusanus Poeta Tragicæ: teste Suida in *dist.* 10. l. p. 517. quem sequuntur Lylius Greg. Cyrillus de *Ponticæ hist. dist.* 7. p. 71. Carolus Stephanus in *hist.* p. 37. Maturus del Rio *Spilog. de Terzid. in prolog.* lib. 1. p. 22. Montaigne in *arg. distichis.* 10. l. fol. 31. & Hofmannus in *hist.* 10. l. p. 7. scripsit.

Decem Tragedias. Hinc Raphaelis Volaterrani in *antropol.* lib. 13. lapsus patet, qui citato Suida, nam tamen Tragediam scripsisse tradit. Constantinus Lascaris apud Fratresium Manolyum in *comp. dist.* lib. 1. p. 19. Ab Rocco Firminus in *hist. Syrac.* p. 212. & Habertus Colzue in *hist. post.* lib. 1. p. 88. non Tragedias, sed Comedias decem edidisse putant: idcirco hæc immovent Poeta Comicus à Mantho Salvagio de *ant. peregrina* cap. 46. p. 170. dictus. Athenæus in *deipnosophistis* lib. 1. hinc Achæi fabulæ citantur: de *h. 7.* cap. 2. p. 477. *Pæcia sine* Sertes. lib. 10. cap. 4. p. 417. *Ladi Publici.* lib. 15. cap. 11. p. 689. *Coronides.* Sed metris in dubium revocat Jacobus Douamus in *sua Syracusa hist.* lib. 2. p. 295. unde nostri Poeta, an Achæi Lætrienis: at in iudice Ametii Ladi Publici, & Patre Egerienis auctoribus. Achæum Tragicum citat *Philanus de animal.* lib. 7. cap. 47. sed an de Siculo, vel ætate non intelligimus. Post additioe autem ex Achæi mentem Lætrienus Ceallus in *hist. Ponticæ.* Geac. p. 5. & Vincent. Coronelli in *Siculis.* lib. 1. p. 1066. p. 986. Adhuc in incerto pendere nupus Achæi. Hoc planè exploratum habeo, floruisse post 74. olymp. ante Christi Domini adventum an. 480. nam Suidæ nostrum Achæum juniorem appellat, ob distinctionem Achæi Lætrienus, qui ex eodem Suida loc. cit. vixit olymp. 85. vel ex Cato cit. p. 4. olymp. 74. hinc postmodum vivisse nostrum Achæum, non ambigendum.

ACRON nobilis Agigentinus Xeonis filius, Orator, Philosophus, & Medicus præstantissimus. Athenis una cum Empedocle concepit Philosopho celeberrimo, publico, non sine laude, Rhetoricam docuit: in *Suidæ lex.* 10. l. p. 147. & Lascaris apud Manolyum in *comp. dist.* lib. 1. p. 21. additque Carolus Stephanus in *hist.* p. 54. Raphael Volaterranus in *antrop.* lib. 13. p. 172. & Hofmannus in *lex.* 10. l. p. 26. quod ab eum eodem Empedocle philosophum esse. Ex Leonardo Cozzado de *negotio antiquorum.* Philosph. l. 5. c. 3. p. 329. Empedocli in philosophia hæc studii eum sibi Athenis: & à Cæcario Jo. Vossio de *philosophia.* cap. 11. §. 16. p. 84. inter illustres Philosophos crecentem, Lætrienus in *Ant. Empedocli.* p. 109. quem sequuntur Hesichius Illud, de *is qui erant in f. na elucere.* p. 739. ait quod postulate Acone à Senau Agigentino locum ad exhibendum paternum monumentum, eo quod inter meliores arte præcipua excelleret, sibi prohiberi Empedocles, cum multa de

æquallitate egrege dissimile: & inter cetera in illam rogare copie, Cujasendi monumente *hælder Elegiam:* non hoc.

Acronem sum cum Medicum ex Agrigento profectum.

Qui famus in patria caluic habet tumulam. Additque Lætrius, nonnullos pentametrum ita protulisse.

Per hinc ex celsi celsi signa hinc ipse.

Hoc verò quidam Simonidis fuisse tradiderunt. Empedocles Aconie nomen habet, quod idem est ac Simonie, id ipsum nomen Suidæ citat qui immutat aliquantulum altera eamina exhibuit. Petrus Castellanus in *Phil. hist.* Med. p. 46. petisse, ait, locum, ut sepulchrum sibi excideret, non parvi. Iuratus de *hist. & offid.* Calixtus Rhodiglus in *lex. an.* lib. 24. c. p. 32. Paulus Aegretia lib. 2. cap. 35. Antius Terent. 1. ser. 1. c. 94. Triagellus de *nobis.* cap. 31. in 98. p. 194. & Petrus Castellanus in *Phil. hist.* Med. p. 46. Vossius, Hofmannus, alique testantur, quod grassante apud Aethienses pestilencia, accessio propè inebri ignibus, salutaris animi operum, agrosanibus iussu eum aciem purgavi, quod ab Aegyptiæ accepta, teste Morelio cit. In tres dividimus classes nonnulli rotam medicæ facultatem, utrum in Empiricam, quæ experimentis tantummodo innhat: Janolepticam, quæ uoguta addibet, & sic anone: & Phazmericam medicaminis appointmentem. Hanc primam ab Acone originem trahi Plinio teste *hist. nar.* lib. 29. cap. 1. & Galeus, aut quisquis est medicus sibi Galeno adscripsi, de *significatione empiricæ.* cap. 1. p. 31. ubi addit, quod Empiricæ scilicet eorum Aconie vocabantur ab Acone primo Empiricæ distiphæ Scribere. Sed islem Galeus, vel quisquis auctor est libri, quem Galeus attribuit, qui etiam in *Janoleptis.* sive *Adm.* cap. 4. p. 51. ait, quod Empiricæ perisse Philani Cous, qui primus eam, à Taronasem edicina separavit, occasione ab Hæroclio suo præceptore accepta. Cùm autem hæc ista sum principem esse vellet, & prædicaret empiricam rationabili veritatem, Aconem Agigentinum eidem primordia dedisse dicit. Quæ omnia terulii Triagellus de *nobis.* cap. 31. in 98. p. 194. nec reprobare audei sententiam, quod Acon empiricæ fuerit parens: id ipsum habet Fuchius de *Empiricæ.* apud Cozzandum cit. p. 330. Ex Hofmanno etiam in *lex. an.* in Sicilia Empiricam à dogmatibus separavit. Tacellus de *rel.* Siciliæ dec. 1. lib. 6. cap. 1. p. 136. Goltzius in *Siciliæ hist.* post. p. 91. & Alexander Sauter de *ver. invent.* lib. 1. p. 25. hujus invasionis gloriam. Ciconi Philosopho Agigentino concedendum sed à vero defectum, dum Aconem à Cicone diversum scribit: nam Acon islem fuit ac Cicon. Hinc licet in aliquibus Minii codicibus Ciconis nomine nomen empiricæ ponatur, ut videtur in Venetæ editione an. 1519. p. 217. attamen in cælis, & ceteris locis editionibus, ut in Platonis Colonie Allobrogum 20. 1615. erui annotationibus Sigismundi Geleni p. 591. Aconis nomen

800. & 790. edificat restat Orlandinus

Di sitem post mortem iugitandis Annorum.

REGIDIUS LEONDELICATUS Succentius Ordinis S. Mariae de Monte Carmelo, Sacre Theologie Magister, ut dicitur doctrinae praecatus, verum etiam vitae integritate illustris. Historiam etiam eruditione diver cultum. In Sicilia nonnulla rebus Ordinis Canobia Peioris munere. Obiit Sacrae anno 1597. non satis laudantur ab Abbe. Piuso ut. *Ecd. Arigenti. p. 336. & 339.* posthumo relicto opere italice conscripto; scilicet.

Giuliano Carmelitano Pateri Quattro, nel quale si emergent l'Historia dell' Origine, unificazione, e conspersione della Sacra, & antichissima Religione Carmelitana. Panormi apud Io. Bap. Martogum 1600. in 4.

REGIDIUS MANCURTIUS sive Mancurius ex oppido Claromonte, ut habet Lavonias in Chion. *Manimot. an. 1591. n. 6. p. 343.* licet huius oppidum p. 389. oppido Moccaceni tribuat. Mazzani etiam concedit Petrus ut. *Ecd. Syrac. p. 160.* at in opere ab ipsomet Regidio edito, infra vocando, Petrus Baliond in ipso libri limine, ubi eandem laudibus exornat, & Petrus Minutius in epistola in sui operis caele, Claromontem denunciant. Ordinis Minorum S. Francisci Paulem non denotat doctoribus praecipit, qui hoc institutum literis illustrant meritis attendendus. Philosophicae, ac Theologicae disciplinas miris subtilitate doctum humaniorum etiam literas coluit. Plurimae Cordeone manus subiri clarumq; anno 1591. Tunc viri memore, praeter laudat Scriptores, Possederunt in *Appar. Sat. n. 1. p. 20.* & Sylvester Maurolyens in *Marl Ot. meumdem Reliq. p. 363.* Editur

Typis omnium scientiarum, & praestitit Theologiae scholasticae, in qua omnia, quae ad Christianam Philosophiam sunt necessaria continentur. Panormi apud Joannem Veyrat 1591. in 8.

REGIDIUS Pseudomitur Ordinem strictioris Obsequantiae S. Feenikes, vir doctrinae, & in rebus agendis eximia dexterritate ornatu, Marei Antonii Columnae Magni Regni Neapolis Commissarius, alioqueq; Processum ex eadem familia a consensuibus fiat. Calibos muner Patrum. Obvenerunt S. Feandis an. 1638. & Siculae Provinciae Desiderentem an. 1641. egit. Tandem dum Cultos, ut ajunt, Vocalis Obsequantibus Reformatis praesider, diem clausit extremum Panormi an. 1653. De eo Petrus Tugolietus in *Panormi Scaphota lib. 3. cap. 1. p. 571.* & alibi. Scriptur italice

Novella Settimana, o vero Sacro diario setteno per salutare humanum la SS. Triade, la Passione Vergine Maria con tutta la Corte Celeste tutti li giorni della settimana, &c. M.S. in 8. hoc opus idem Tugolietus servabat.

REGIDIUS TUTINUS Miletellanus in valle Nerli Oed. Praedicatorum, Sac. Theologiae Magister natus anno 1613. studii apparet addidit doctrinam clarior, & in Messanensi Canobia studiorum, ut vocant, Regens, graviores disciplinas

docuit. Ecclesiasticis etiam eloquentissimus fuit: & cum magnam sibi nomen comparasset, decessit sic Plania propè annum 1675. Scriptur italice

Instruzione sopra la vita Cristiana fatta al Principi.

L'Anno Santo, Vita di tutti Santi d'ogni giorno. Tomi XII. opus in duodecim menses, ac totos distributum, in quibus sanctorum vitia praefertur ignotas complacit eff.

Il Vigheristano in versi italiani.

Quaraginta, & Petebio

Horum operum aliqua servantur M.S. Miletelli in Bibliotheca Praetura Ordinis Praedicatorum.

ESCHYLUS celeberrimus Poeta Tragicus, A mulier primae notae scriptoribus Atheniensibus habiturior; quo, Sordas d. n. m. t. p. 177. Gyrallard de Poet. hist. dial. 6. p. 250. at ex Macrobio *fact. lib. 5. cap. 19.* Sordas censetur, ibidem ait. *Eschylus* est utique Sordas. Sordas etiam putant Gyrallardus sibi contrarius de *Dei Gortum f. p. 1. p. 67.* Anonymus quidam in libro cui titulus *Vita avarum Philosopherum, & Poetorum*, Sordas per Joannem Penit 1516. cap. 56. qui ait: *Eschylus* Poeta Tragicorum scriper utitur Sordas, Joannes Virginianus in *Tabula Sordorum Poetorum*, quam suo de Poetis Sordis libro praefat, & Hieronymus Ragusa in *Elogiis Sordorum* p. 10. & in *Biblioth. Pet. p. 10.* Ex *Attano de omnib. lib. 7. sup. 16.* & Plutarcho in *Theser.* Eleusinus fuit: nec me fugit, quod Eleusis Civitas sit nos longe ab Arheus; a suspicio mendam in *Attano* irreprehensibile, & pro Eleusinus, subtilitatem Aleusina: Aleus enim Urbe Sicula tunc dicitur, de qua Cluverius *Sicil. antiq. lib. 1. cap. 4. p. 17.* sed hoc alia disquirendum relinquo, non iuvit estanti examinare omnia. Gyrallard de *Poet. hist. dial. 6. p. 250.* ait. nil mirum, quod ad Arheum lib. 9. cap. 14. p. 250. produm sit, nempe *Eschylum*, Sordum um vocem uti, dum in Sicilia sit diversatur: attamen Athenaei exemplar corruptum edidit: subdubitabat vero an de alio *Eschylum* agat, de quo Macrobius, & Sordum fuisse scribit. Ragusa sit in *Biblioth. duos Eschylos Tragicos* Poetas fuisse inquit, Sordum unum, alterum Atheniensem, & amissum, & gesse, scriptae consula opinioam diversatur, iudicavit puer. Tunc *Eschylum* recte Suida citat, *Panlania lib. 2. & 8.* & Herodoto *lib. 2.* Euphorionis filius, nante Olymp. 60. ex Petavio de *desse. tempor. lib. 13. p. 560.* vel Olymp. 67. ex audito vitz Sophoclis apud eundem l. 13. p. 562. Fabulantur nonnulli ex eodem *Eschylum* apud Panlania *lib. 1. p. 36.* quod adolescentum dum uvar custodit et à Baccho per somnium admonitus est, ut Teagodas scriberet, & expegefactur obtemperavit, & scriber Teagodas condidit: exinde tanquam Ileccho eximulioris gradiflor, tunc forcardine scholus suas concludere solus, cum largius biberet; hinc Plutarchus *f. p. lib. 1. quod 5. & lib. 7. quod 10.* ait: *Eschylum* vino infirmum, Teagodas scripturata Arheum *lib. 1. cap. 19. p. 21.* Gyrallard ut. & Caelius Rodig. *act. antiq. lib. 5. tit. 3.* Omnia primae ex Arheum *lib. 10. cap.*

7. p.

Persea. Pinetach. in Technischk. & Athen. 1853, 2. 9.

Alcyonidae: *Athya*.

Præterea, Athen. lib. 9. c. 11. p. 394. ita enim legunt alii, non in Præterea, ut observat Jacobus Valartampius in adnot. ad Athen. pag. 763. ita & Casaubonus in Athen. lib. 9. c. 11. p. 425. ex Hesychio.

Amphytrion, addit. Gefneriana Biblioth. p. 14.
Sed hoc opus est *Fischii Alexandrini*, teste *Ache-
nazo lib. 13, cap. 3.* & *Gyraldo de Poet. bijl. dial. 6.*
p. 253.

Scripte etiam

De Maritima pagus sericea, ex Panfania.
Lk. r. Multa horum operum fragmenta extant
apud auctores nuper citatos: aliaque exhibent
suppletio operis sumunt. Aeschylus tragedias
Hac-pala antiq. Alexandro M. Illios cupienti, ex Mu-
sarcho in Alex.

AETIUS Medicus Aemilius, cujus meminit Andreas Tiracuellus de nobilitate cap. 31. p. 253. co-
que teste fecit hunc librum.

que deinde cessavit. Notandum
 quod *de Asteribus flos Malabarolus ex quo*, et aliorum
 librorum excerptus est. Tractatum de Astralibus, Gale-
 no addiscriptum. Extat hic liber inter quatuor Gale-
 ni libros ex editione Veneta apud Juntas 1586.
 in fol. pag. 114. Habemus et inter eadem opera
 Galeno attributa pag. 19. tractatum hoc titulo
 praenotatum. *Galenus attributus liber de Dynamis
 sensus*, liber magnae ex parte ex Aetii disjunctum,
 tribus libris plerumque junctum. Sed an sit nostrum
 Aetii, an verò Aetii Amidei, haud fixis liquet.
 Sane opusculis nostrum *Centuria ex ceteris me-
 dicis Tractatibus*, Lugduni ex officio. Godefridi et
 Morelli Barlogoni fratrum 1549. in fol. Aetio
 Medico Amidei addiscribendum putavi, quod in
 dubium revocare non possumus.

AGATHINVS CASTILJONIUS Leoninus facta Theologie Doctor, Prothomasterus Apolloniensis, et Leonius Ecclesie Cassanensis, antiquissimum studiosissimum, saluberrimum verbi doctrinarum, Paulo V. Summi Pont. iunioris ob viuentis, tum etiam sanctissimorum carissimum. Pluries eius laude eodem Pontifici, ac Sacris Romanae Ecclesiae Cardinalibus coequeant habuisti & Romae in sede S. Iosephi Florentinorum Theologiam moralem docuit. Idem elausit extremum Leonium a. 1631. et in Eodem Plazum Obsequiarum S. Francisci Inuentum requiescit. De eo Roschus Piusz not. Eccl. Syntaf. p. 140. & Carolus Ant. Conuersanus in athenis Leoninus ueneris b. 14. editi.

1. *Serpofores* in *Affricanae Demini habitum* in *Bibliotheca S. Petri in Valisano* F. del. Mss. 1609, etiam 55. D. N. Paolo F. Pont. Opt. Max. & S. Pietro Cardinalium Senatu. Romae apud Guiljelmum Faciciorum 1609, in 4.

- *Sesuvium* is *Feris* Lf. *Cinerum habitum* in *Tropis* S. Subit in Urbe anni Martii 1612. error Ss.
D. N. Paulo V. Papi, Opt. Max. & Sacro Collegio
Cardinalium. Romae apud Jacobum Mafcardum
1611. in 4.

Orationes in Catechismo Douini. Romae 1608.

In 4. ex indice Bibliothecae Barberinae 2.7. p. 2453

Aff. SS: Lesertiscum, in officia cuiusque S. Leon-
tini i Paul: V. Pont. approbata. Roux 1612.

Servatur in Bibliotheca Collegii Panormitani
Societatis Iesu. 1611.

Apologia in difesa d'alcuni Santi di Lentini.
 AT. S.

Alia prelo nazaby, ac M. SS. religio.

AGATHINUS GUILLA. Panormitanus Jus-
tus utriusque Doctor, vi doctrinæ, & ingenio in-
signis, & tantum patrocinio egle cum laude,
in Panormitano Pretorio, & in supremis Magno
Regie Curie, & Concilioj Sacre Regie Con-
suetudine subtiliter plene laude effulsit. Enkrite-
tiam Medice Tribunalis bonorum confiscationis
(Regia laudat vocæ) Modelatoris in Regij Partri-
monio, & Magne Regie Curie foro Fidei Patronus.
Tandem à Regis Rarioribus Magistre electus in
eodem munere vii. Multa scriptis, ut solus edidit
*Responsionis Fidei, in quo per seculum Juslii Ju-
va Rigi Fidei prouideri, & que tenor Juslii
Regie Adm. Publicacionum pro remissione meriti ali-
admodum penitus respicit. Panormi ex Typog-
raphia Atenejsi Anno 1700. in fol.*

AGATHON Poeta Tragicus, eujus patriam
et veteres Scenopoeiasticos tradidere, attamen
Thomas Poeschles in *Index* p. 40. et Fran-
cescus Aparea in *Index* Sicul. p. 51. Leonium
apere scribitur. Ex Patrio Poet. de *Index*
l. i. p. 91. et Leonardo Cozzano de *magnifico*
Antiquo, Philosoph. lib. i. c. 3. p. 34. Socrati
Discipulus fuit: Platoni etiam audivit, epusque
benevolentiam adeo sibi cordislate uariam, ut
ab eo discere excoleret in apud Latium in ci-
tate Platoni, A. Cellium in *not.* *Art.* l. i. p. 61. et
Cuzandum etc. l. i. c. 4. p. 44. Philosophus Pytha-
gorica doctrina eximie excoluit nominatur à
Raphaele Volbrecht in *supra* l. i. 3. Montio
in *diff.* de c. p. 68. et Cozzano etc. p. 45. et lib. 5.
c. 2. p. 31. et Al. Suidas *rom.* l. 2. 3. Disipulum
Socrati alium Agathonem Comicu poetam. At
ingenium cum cultus eleganti excoluit: & ex
Cyrillio in *Pers. affect.* p. 3. 100. manifestum
est: libi alitate insignis, quæ sita inter Pla-
tonis amicos recensita effusa. Philosophus in
quid *Sophist.* lib. i. p. 497. ut quod tragicus fuit
Poeta *Metaphysic.* Hom. *lib.* de c. 1. p. 60. et 65.
et Covonell in *suburb.* de c. 75. et 76. Agatho-
nem Philosophu ad Agathonem tragicu Poeta
discipulu: et in comica ita facilitate uo minus fa-
pientiæ uisitate, quam dicendi cultu. Addit
Cezarius in *hijl.* *Pers.* *Græc.* p. 13. quod per omnes
Græcie regiones uisum fuit famamque piti: et
aque cinguntur in comici, tragiæque Rudis
uictoratu, hinc celebrari à tragiæ Rudia sa-
minidine sepe tragicus tam non dictus, ut Ag-
athone altero comico sceracietur, idem Patri-
us, et Cezarius notant, quod accepta in tragico
certamine uictoria de qua etiam Athenæus l. 5. c.
17. p. 51. 6. Joppanum cõuicium amicus fuit iustu
uixit quæ oblati gerantur Platonis conuicium summa
scriptu, quod ex Macrobius *Satur.* l. 7. c. 1. ex-
coluit. Ea occasione Platonem opus summe reco-
gnisse

ghasse testes habentur Gynaldus, & Suidas, qui Agathonem carpi, ubi ait: quod Agathon ob mollitiem infamem erat: at Aristophanes testimonio eundem laudibus ornare ob morum elegantiam, maiorem splendorem. Tragediam suas ipsa frequentique vestiebat auxilium, ac de ipsa magnopere gloriabatur ex Aliano var. *historiar.* lib. 14. cap. 13. qui addit quod adscribitur Agathon, ut suas tragedias crebro illo anthebati videri laborantes pingeret, *ex animadversariis*, inquit, & hanc ubi, re. *Agathonem* ex *Agathone* dolo, ponabat enim tragedias suas interat hinc figari exorari: sed à Platone nocent, & Aristoteli Aristotele 15. cap. 187. qui lib. 5. c. 17. p. 336. Paufanias in deliciis fuisse ait. Iam familiarissimum Archelai Regis equitantes est, à quo iatrogamus, cum quadragenis (alio Sodegum) sine auriis auri agerem, si ubi viretque adhuc sequaret facit, inquit, non solum enim verum, verum etiam Antione solus bona, & profectum: iustitiam Aliano 1. v. lib. 13. c. 4. De Agathone etiam Lactantius in *Reverentia* p. 448. & Xenophila *Synopsis* p. 393. Coevum fuit ex Cozando cit. Soteris, Hellenici Mityleni, Herodoti, Tucididis, & Eschilidi, Clarum eade Fabio de *Pontis Græcia* p. 85. tempore Antiphanis. Ex Vossio de *Pontis Græcia* sup. p. 39. & cap. 7. p. 50. Crasso, & Morerio in *Polynap.* 90. ante Christum natum 416. Scipit.

Tragedia, & Comædia, ex Patrisio, & Gynaldos ex *Tragediis* ab Aristotele 1. c. 20. p. 454. & 1. 12. c. 7. p. 528. memorantur.

Thæsem, & Theogoniam, ex quibus aliqua addunt saguacitatem, sunt alia que amina sibi exhibent supposito operis nomine 1. c. 1. p. 285. ubi lepidum Agathonem dicit, lib. 10. 1. 12. p. 445. & 1. 13. c. 6. p. 584. Extant & apud Joachimum nonnulla Agathonis Comædia: sed an nostris, an alienis Agathonis sit, pender in ambiguo: quod etiam dictum velim de Agathonis fragmentis in libro, cum trahit: *Excerpta ex Tragediis, & Comædiis Græcis* item qua extant, item que perierunt emendata, & Latina versibus reddita ab *Hugone Gratia Græco-Lat.* Parisiis apud Nitellum *anno* 1606. in 4. carmen apud Aristotelem 1. 5. moral. nostri putat. Aristoteles *Poet.* c. 7. aliam Agathonis Tragediam prodit, cuius nomen

Filo, in qua utrum adscribitur verum etiam & verba etiam sicut, sed ubi detectabilis: quod etiam narrat Gynaldus cit. Paulus Benius in *Arif.* *Poet.* cap. 7. parte 1. q. 283. p. 239. & Castelvetro in *Poet.* *Arif.* par. 3. *partis* 7. p. 111. & 112. ipse enim omnium primus fides nominibus in tragediam usus est, in eam Alex. Sardo de *sen. Greco* lib. 1. p. 47. scripsi in *Additionibus ad Siliam Invenit* D. Vins. *Antis* sup. 31. p. 247. Ipse etiam primus inter Tragediarum actiones interposuit Chorum, qui ab eandem actionibus alienis, & paulatim separata ceciderit, ut ex Aristotele citato: quod ipse sum eodem Castelvetro par. 3. *partis* 10. pag. 402. non approbat atque ex hac tragediarum interfectione emendatissimum intermedia, ut vocat, quorum usus in recentioribus Comici, est fre-

quentissimus. Scripsit etiam.

Gambus, ad amulationem Gorgie ex Crasso, Morcio, Panitio, qui nescire sciamus sicut hic Gorgia celeberrimus nostris Siculus, an alius: sed viderem Gorgiam Leontium fuisse claudens partem ex Philostrato in *vitâ Sophist.* p. 497. qui in vita Gorgie Leonii ait: *Agathon carus Poeta tragico, quoniam Comædia sapientem, & elegantem esse non ignorat, jamque plurimum Gorgie elicit miter.* Tandem *Troie* trucidum in tragico quodam opere oculis: quod aled Aristoteli displicuit, ut in objectionem alie, dant in una tragedia tantum auctoris molem consistere auctorem: ita in sua *poet.* 1. 17. equis stentiam sequutus est Paulus Benius in *Arif.* *Poet.* c. 17. par. 94. n. 450 p. 376. & Castelvetro *loc. cit.*

S. AGATHO Poetice Maximus Pannoniense Ecclesie Catholice Immo. Prolisquam illustriora ejus vine gesta delibatione resovam, de patris tamen viis breviter distinctionibus insinuare oportet, ut lauter inlingam cotinus, qui subiret eundem Siculis, & Pannoniis antea. Omulim primas occurat Alphonsus Claccosim in *vitâ* *Demis*, qui cum compendisse ab in-nomem scriptoribus Agathonem Siculum remanentem, perperam Agniliu castro quodam, vallis Siciliæ in Provincia ulteriori Apulii narium scriptis A Claccosii commentum con-vellum Octavium Caetanum in *antid.* ad 10. 1. 35. *Siculus* p. 1. & Angul. Inveges par. 1. *anal.* *Par.* p. 466. Siculi enim voce ex vocabuli 22a, cum alia appositione, in Lusitania Sicilie natu iaduat: nec scriptorum quiliam eam Siculum quæquam tumuam in valle Siciliæ apud Samitum ququam intellexit: quod prater thano antea affumant Aristides *Utrouli* *signe* ante lib. 1. c. 1. p. 135. *Fylos*. *Soculus* in *vitâ* *Agathonis* p. 2. & Jos. Perdellus in *vitâ* 35. *Siculus* p. 73. hinc cum Claccosii interpositionem suam nullo mōstris fidei merito commutat, et facilius qua exhibemus etiam respicit. Hic omnem Maratoti in *Chron.* *Calabris* lib. 1. cap. 26. p. 58. hoc argumento Agathonem ad Calabrianum natus coarctavit enim, Agathonem in epistola ad Constantium Imp. Abundantium Episcopum Paternensem, & Joannem Episcopum Rheginensem contrariatos suos vocatit enim autem *Maratotes* ipsos Rheginos fuisse constat, Rheginum & Agathonem putandum concludit, A Caetanum cit. Maratoti argumentum inconvincum, cit. St Agathos ab innumera suspitionibus Siculus acclamatum, potius disendum, Abundantium, & Joannem Siculos fuisse. Sed facilius Maratoti rationum diluatur, cum Agathos epistolâ speciatim: in eam, ut Caetanum observat, non contentum, sed consensum legitur, quod usque Pontificum est, & qui à sume Ecclesiasticam historiam saluavi suis superque scholæ & epistolam epistolam Agathonis & Concilii Romani in *Concilio Generalibus* 3. ex editione Severini Bini p. 27. ubi Theodorum Aazila *Primum* Consensum vocat. Demum P. Joannes Fiores in *Calabris* lib. 4. cap. 4. n. 5. p. 384. in

Calabrie causam defendat, p[er] n[on] remissivē
ait, Siculum idem natum in Calabria intelligi
quod nos in nostro Bibliothecae apparatus eousa
ip[s]ius rationis refellimus. Secundo eorum Inve-
gimur, ait, rursusque Ciacconii opusculum,
novitatem ac singularitatem demonstrat, cum multi
Auctores refectissimi Agathonem non natum
in Sicilia dixerit ante, & post Ciacconium: hos
autem Auctores oportet Scipionem Mazzellam,
Hieronimum Baecorum, Joannem de Tassiano, Marcum
Ant. Politum, Gabrielem Barium, Prosperum
Parisiensem, Olavium Bertranum, & Hier. Mara-
thonem. At in omnes non Ciacconium sequimur solum,
sed Marthonem, qui Rhegiensem dixit Agatho-
nem, iuxta opinionem suam Patris irigrechum: om-
nes enim, excepto Bario, post Ciacconium,
scripsisse liquet, iussit ex eodemdem libris
edidit, ut habet ante apud Nic. Topium in *Sibboleth*.
Neapolitana. Hinc merito singulariter, addimus,
& tanquam formidam damnari leverges Ciacconii
opinionem: cui nec calculus rationibus suis
Pater Flor. adiecit. Nec felicius Marthoni pa-
trocinium eiusa eidem Patri Posit; ait enim Ma-
razia in Vita Religiosa, et prodans in *Epistola*.
Agathonis apud antiquiores Conventuum redi-
tiones falsam Commemorem vidit, non *Cassianum*,
data vero ea lectione ad sui famam Agatho-
nem Rhegiensem falsis inscriptum deduxit. At ego
potentem omnes Conventuum falsitates obse-
rari, in quibus constant Constatum adinventi,
Ipsa etiam Agathonis epistola apud Baronium
anno 55. m. 600. n. 9. habet. Falsitas: adeoque
ne dum de Mazzolio frandi suspicandum, id
certe dicendum Agathonis epistolam detrahit:
sui potius Barium hoc commentum excogita-
vit, ut aliorum ipsius Calabrie regem: hic e-
uim de *frat. & antiq. Calabriae lib. 3. apud hanc*
lib. 3. p. 1094. Conventuum primis procul
hinc veris etiam oculis si quis sit Marthonis
ideoque: o mis mala deinde ratiocinatio ex falsis
p[er]viciis principibus cecidit. Nec super sit dubitan-
di locus, Agathonem in Sicilia ortum: ut ex an-
tiquis, & recentioribus scriptoribus patet: ex
quibus solum memorie ut vocabo Anastasium
Bibliothecarium in *visis Pontif. S. Antonium p. 2. lib. 1. m. 13. 14. p. 4. 5. 4.* Jo. Tritemium de *Vitis*
lib. 2. Ord. S. Rom. lib. 4. c. 4. p. 119. & lib. 3.
cap. 150. pag. 84. ita etiam *top. Agatho dicitur*.
63. At quid in Ulbi Silvii natus Agatho? Non
ne laus Jo. Philipp. Boadiliani *lib. 1. dicit. par. 1.*
lib. 1. p. 41. & in Mith. lib. 8. p. 57. scripsit
Agathonem Catanensem: hinc Jo. Baptista de
Grossis Catanensis in libri suis opus inscrip-
tum, *Agatho agathonem*, eodemdem pluris mi-
nuerit potius, quam promissu. At quisquam
scriptorem Agathonem Catanensem falsis asser-
mavi Fabi illa haec, ut *Predicator de SS. Paul. p. 73.* ait, potius sint Bonifacii formidam, ut de mo-
re Patrum eorum res extiterit tractat. Ab ip-
somet Catanensi Civitate, nec innot. Sanctos suos
recentius Agatho: iam Sanctos enim quos Ca-
taneus natus putat Catanenses, & in Choro Ca-
taneis Ecclesiae depositos nunciam oculis exhibet.

Biblioth. Sicula Tom. I.

hinc, eodem de Grossis teste in *Detatudo Catan*
ann. 1. m. 1. cord. 2. m. 3. p. 43. & Dom. Gn-
ghelmio in libro, *Catania Diffinita p. 45.* Aga-
thonem apponit non ante sum. Patrum vero
eorum Agathonem non potest affirmari: ita
Pauvius in *Choro. Rilegiis, an. 676.* Anastasius
Urio in *signo vita lib. 3. cap. 1. p. 131.* & 135.
Petrus Operarius in *opere Chronographis p. 338.*
Victorius Baldigis *Chronolog. Arel. p. 90.* Domini-
cus de SS. Titulatus in *Sibboleth. Theologica p. 3. lib. 4. cap. 10. p. 139.* Gabriel Brodinus in *anale. Ord. S. Bened. par. 1. m. 678. p. 95.* & in *Aquila Imp. Rom. p. 109.* & *lib. 1. m. 678.* Gabriel Biliola *Epist. anal. Baroni m. 2. m. indice.* & *Remon. Persicor.* Fabius Justianus in *Index. alpb. p. 12.* Coronelli *Sibboleth. m. 2. n. 763.* Jo. Bollandus in *actis SS. m. 1. l. v. p. 1108.* qui Francisci Sculi sententiam retulit, ut impro-
bavit, Franciscus Carrer in *Chronol. Pontif. p. 22.* alique. His innumeris Siculis, & Patrum
natos non addo, satis enim esse rem hic putare,
Pauvianum Ereltiam, & et uis temporibus,
ut Civem suum inter p[re]sentes Verbis Patrum
relatum peculiariter coilectat, ut in *Patrum*
suaque etiam Agatho Patrum Patrum, sive Pau-
ciano ab infamia pietate potius, quam lae
natus, ad consilium parum anhelat, ut i
felicis literis deat, ob iugali felicitate
dedit in laetitia. Patrum deusis facit
omni pauperibus distribuit, & rursus mand
illicebat in Causibus S. Hermetis Patrum, Ord.
S. Benedicti, natus S. Joannis in *vicariorum*, prima
Regularis vix rursus superis ibi die, no-
du per in reum ecclesiarum contemplatione de-
fixis, breviter ad absolutum suum sanctum
salligium accessit. Eius virtutum odore undique
effusus Romanam replevit aulam, & Pontificis
animum impulit, ut ad Cathedra Ecclesiae
ordinatum in Cardinalium suum assideret:
& exinde omnium suffragis, ac planis, ad
supremum Pontificis dignitatem gradum suu
eclit anno 678, Romanam sedem vix sancti-
tate venerabiliorum efficit, & iustitiam
Christiane pietatis exempla longe, latius
omnibus exhibuit, ita ut non omni voce
Sanctissimus vocaretur. Nec defunctus sancti-
tatis illiusmodi: nunc supra natus ordinem
patrum, avaritia, adeo ut Tassianum omni
a Cuius acceptum. Inu alia natus, leporem
dano oculo ab Agatho, statim mandatum. In-
signia nonnulla ad Ecclesiae utilitatem p[er]petra-
vit: in primis ab Ecclesiae facie maculam del-
vit: hoc est ributum, quod Imperatoribus p[re]-
solvant. Pontificis statim ac ad dignitatem
erant evecti: ad Agathonis p[re]sidentem Constau-
tium Imp. ab huius p[re]sidentem ordine Ecclesiae
liberavit. Eccl[esi]asticorum moris ad sancti-
tatem regulam composuit. Verum pauperum Pare,
omniun prius Eccl[esi]ae sancti m[er]itu. Custodem
instituit, lepore de pulchro. Theaurarium
constituit, ac m[er]itis suis stipem pauperibus
erogavit. Memorabilem reddidit SS. Vini Poti-
tium coadja Concilia horum. unum Rome in

B

Bali-

Basilica Lateranensi fuit celebratum, cui ipse Pontifex praefuit an. 680. & Monothelitismo, erroris authenticis percussit. In eo interfuit Theodosius Ravennatis Ecclesiae Archiepiscopus, qui ad Agathonis pedes prostratus, obediendum Romanæ sedi sanctæ juravit & sedula nostri Pontificis auxilii, summam longo schismate Ecclesiam, Romanæ iterum colligavit. Celebratissimum hunc VI. synodum Oecumenicam Constantinopolitanam coegit: literis ad Imperatorem in datis excitavit, ac fovit. In eâ iterum contra Monothelitismum infamiam fuit conlaturum; & post diuturnam dissidia, firmata inter Latinos, Græcosque, fœdere, Agathonis studio pax Ecclesie redita. Graevius per Italia in contagiosa lue nossem Agathonis charitatis officia edidit. Romæ ubique enim pacis & curæ, elemosynis, lachrymisque aderat, ut sequenti morbi vires enervaret: ac tandem diviso monitu, cum Martyr Sebastiano aram exultasset, statim à dissensu ejus Italia, fuit liberata. Edidit tandem alius piæntis signum, nonaguariorum apud Castellum gloriam evolavit anno 682. die 10. Julii, vel ut alii placent, 10. Januarii, & in Basilica Di Petri translatus, has ad eâ inscriptum.

*Pontificatus Agathæ, virtutem potestatem fuisse,
Et jubare iustitiam, personam in veniunt.
Quæque modo hoc peragis doctrinæ fœderis, & auxilii,
Formam enim gestis, quæ eâ deus eloquitur.
Dum simul æquiparatur virtus, & virtutis honoris,
Officium decorat moribus, ens gerit.
Prædictis his meritis, Augustus humilis Agathæ,
In dñi Agathæ a fœdere firma tenet.
Euphemia, ex pressa fides: insignis Patrum
Invenit in votis noster, almi, iustis.
Quæ vero cunctis meritis deus annuat in oronem,
Formula vincit, dum sua cuncta ferit.*

In Sanctorum fastis salutarum Agathonem venerat Ecclesia: hinc in Martirologio Romano, Græco, Germanico, aliisque recolitur, Panormitana verò Ecclesia ut Civem suum, & præsertim Panormi solenni processione cultu 9. Julii. A Græcis ejus dies festus 21. Februarii peragitur. Guilelmus Cave in Scriptis. Hist. literariis p. 327. primo Decembris anno 681. Agathonis obitum appingit, quod apud uerminum legi. Iunemum Auctores ejus gesta scripsere: consule Anastasium Bibliothecarium in Vita Pontificum, Baronium in 8. annal. Ciacconium ejusque Antiquos, Matinam, alioque, qui Pontificum gesta edidere. P. Franzosque Scortas Panormitanus ejus vitam scorsim scripsit an. 1640. Panormi excusum, in eisdem Petrus Fortis in Fide SS. Patrum, d. p. 91. Joannes Boldaudus in Hist. SS. Panormi t. 1. d. p. 613. Jos. Pezdarus in Fide SS. Patrum t. 1. d. p. 613. Jos. Pezdarus in Fide SS. Patrum t. 1. d. p. 613. Jos. Pezdarus in Fide SS. Patrum t. 1. d. p. 613.

Epistola: tres, quarum duæ ad Aug. Imperatorem, tertia verò ad Edictum Archiepiscopum Viennensem. Harum prima ad Constantinum, Hieracium, & Thebæum Imp. legitur diu data.

apud Baronium. 10. 8. an. 680. d. 26. intergræ verò habetur 10. 3. Censuram Generalium ex editione Severini Bini in Concilio Constantinopolitano d. 4. p. 1. Secunda ab Agathone simul, & Concilio Romano ad eisdem scripta, extat apud Baronium c. 10. an. 680. d. n. 33. & in eisdem Censuram t. 10. d. 4. p. 21. hæc duæ epistolæ in Græcum versæ, & in quarta memori in Concilio sessione recitæ sunt 15. Novembris an. 680. ex Baronio in an. 681. n. 56. ibique à Concilio Patribus conulata fuit divina Pontificis sapientia, fidei zelo, & traditionis comperta. Terciam tandem epistola ad Edictum Archiepiscopum Viennensem habetur in Bibliotheca Floriacensi d. 2. a Joanne Bosco p. 1. ubi p. 39. in Antiquitatibus Plebanis Joannis Liemigii p. 163. & in annal. Baronii t. 10. an. 683. n. 1. italice verò apud Aug. Invetes t. 3. annal. Panormi p. 576. Sed hæc etiam epistola reperit eorum. Baronium in Ancliscus Combefis in Hist. Hæresi Monothelit. 1. p. 2. 5. & 6. p. 146. & 152. aliisque pontis Leonii I. ascribendum: utque diem obitus S. Agathonis à Baronio emendatum, & ex hac epistola a 20. Januarii ad 10. Julii translatus, non adnotum. Guilelmus Cave in Scriptis. Hist. literariis p. 327. & Moritius in Hist. 10. 1. p. 68. præter duas epistolas ad Angustum Imp. scripsit peram aliam

Epistolam ad Eusebium Maronem Reginum, & alios de cella Abbatis Medanesiensis peragat cetera. Extat ex Cave in Concilio Genes. t. 4. p. 576. a L. Ellic de Vita in Bibl. Eccl. 10. 6. pag. 33. hanc epistolam ab aliquo monacho Anglo efformatam suspicatur. Scripsit prætere Agathæ alias epistolas, quarum aliquæ ad Constantinum Imperatorem, quibus obtulit, ut pensio illa à Romanis Pontificibus pro ipsorum consecratione solvi solli armittireretur: hæc à Ciacconio in vita Agathonis memorantur, sed non extant. Alias scripsit ad Occidentis Episcopos, ut contra Monothelitismum dementiam Provinciales Synodos congregarent, quorum vigore plures sunt coactæ, nempe Anglicana, Galliana, Mediolanensis, atque à Beda Hist. Angl. lib. 5. cap. 20. & Baronio c. 10. an. 679. n. 1. memoretur. De his epistolis, etiam de peractis Baronius in Bini in notis ad Concilio VI. Constantinopolitanum, Augustinum Invetes c. 1. p. 568. alioque. Tandem Agathonis extant Decreta apud Gratianum cap. 6. omnes d. 19. & cap. Agathæ d. 63.

ALANVS Siculus, sed incerte patris, Poeta, & Orator clarissimus: quo vixit ævo, ignoratur. Scripsi ex Oseorio in Hist. p. 17.

In Censuris Rheni an. secundum.
Ex Jos. Simlero in ep. Biblioth. Geseri p. 4. etiam edidit librum

De plantis Naturæ, partim carmine, partim soluta oratione impostum (hoc modo primum, non hunc secundum librum continens), perperam scribitur Concilio in Biblioth. n. 2. n. 2678. A Robertus Holcot, in c. 10. Solomonis t. 1. 129. apud eundem Gissensem opusculum, quod opus de Plantis Naturæ, in Alani de Insulis fœtus, non Alani Siculi. Et sanè Guilelmus Cave in Scriptis.

Eccl. 10.

Possevinus in appar. fact. m. 1. p. 30. q. 1. *Philosophi*, quae tunc non vixerint ad manus meas, sat sumi ea redierit. Ex Joanne Maria Politiano in vita, Gesnero in Bibl. p. 19. & Coronelli c. 8354. *Scriptis*
De Pii maribus,
De Timori Dei,
De Amici Fratres,
De Patientia,
De Mundi contemptu,
De Fallaciis Diaboli,
Humilis et Populi.

ALBERTUS FARDELLA nobilis Drepanitanus Clericus Regularis, natus an. 1600. & in ordinem admittens Patuormi 25. Augusti 1632. Tolentina emisit vota Romae 25. Julii 1637. ibique severiores discipulus accepit, ac ita ob egregias ingenii doctas effulsi, ut eam in Philosophia, ac Theologiae studiis laudem promeretur: ideoque anno gratias sine 19. Philosophiam docuit Patuormi, & exinde Scholasticum Theologiam, quam pluries ibidem tradidit, eo Discipulorum progressu, ut doctrinae profunditate egregios iustitiae viros ad Ordinis sui incrementum. Galliam etiam scientiarum spem doctus illustravit: Patris enim eisdem facultatis docuit in regia domo S. Annae. Hic ingenii acumen promerens Patuensis Academiae Doctores in sui administrationem recepit, qui, praeter morem, plures ad publicas disputationes convocavit: & in Theologiae concensationibus celeberrimè sibi nomen comparavit. Ibi non sine maxima sui gloria, primis omnium sententiam adlocuit, & docuit, quod Decurones, & aulica in laetitia eorum curiosis damnavit, ab igitur memoriali requirit per anticum hypocaustum ad ignem, ut casus patet in *Albionibus* men ad Sienam in eorum D. Vincenti Aulic. cap. 12. p. 203. Romanus regis viri credebile dicitur, quos à Magnatibus, ac S. R. E. Cardinalibus honores excepit ob doctrinae peritiam: & dñi ibi mox proxi in dilectissimis cum quæstionibus ipsum frequenter convenerunt, ut inextinguibiles penitus sapienter evocaret. Carolus Robertus de Victoris Cardinalis in sum Theologum, & confessorium Albertum delegit, & in omnibus legationibus suis, obituque inuenerit, individuum socium voluit. Eo defuncto per annos plures Theologum docuit Romae, & exinde Siciliam, repetiit an. 1675. ut Puzosol inuenerit Patuormi animam domum S. Joseph moderaretur: ut antea ibidem aliam S. Mariae de Catena gubernaret. Sicula etiam Provinciae visitationem obavit. Concionator eximius, eloquentia clarus, in divinis rebus versatissimus, omnes propè scripturæ libros insigni memoriae vi retinebat, Instituti tenacissime custos, virtutes egregie coluit morem pietatem suavitate, & singulari humilitate elatus, omnibus manifestandis exemplis, non sine adituositate exhibuit. Tandem dum Theologiae lectionibus, ut typis tradendi, etimebat, inopinato morbo correptus, 1. diebus decessit Patuormi 19. Januarii 1683. De eo P. D.

Fraser. Maria Magius in prepositis bene merendi 1. 1. prop. 12. p. 171. Adhuc in quibus non nomine italicè. Breve tempus idem de la città del Cloro, & Mantore S. Mantonia, Città adre, & Arcivescovo della felice città di Palermo. Patuormi 24. in Anguliman Bossum 1658. in 8.

Nescia per la Nefita della Beatissima Vergine. Ibid. apud Petrum de Sola 1681. in 8.
Doctissimum reliquum M.S. Volumen, cui titulus Opus theologicum, seu tractatus Fidei Ambra, & naturae hominis eorum, per cuius dispositionem distinetur, de Deo si notum sit.

ALBERTUS JOSEPH Messanenensis Poeta, tum vinctissimè, tum etiam sagax, & annua edendo, clarus elica annis 1665. ipsum laudat Joseph Galea in *Stasi Stasi* par. 2. to. 2. p. 388. ubi que Alberti exant

Cæsar Silius, Patuormi apud Joseph Difurgum 1662. in 12.

ALBERTUS PALICIVS Cætanensis propè annum 1637. vixit, quo edidit italicè

Cena della Nobiltà di Sicilia, che entra in Parlamento, Patuormi 1637. in fol.

ALBERTUS PICCIOLUS Messanenensis Sacerdos, eliquando Congregationis Oratorii Messanenensis A regis angulicis, licentia addens, diu in evolvendis auctorum voluminibus immoratur. Uniusque juris laudem insigne, doctrinae laudem in Messanen. Aca. etiam jura Pontificia docuit. In bulis sacris, prophetique viciat, etiam emendationem placet pariter. Messanen motum integrare, substituit, & vix inculpatæ doctrinæ: utis clari, viciat ratione dignum existimavit. Florenti adhuc ante obit Messanen mensè Junii an. 1632. & in Ecclesie S. Agathae Clericorum Munerum sepulchrum pater. Laudibus ornant Albertum Benedictus Salvagi, & Franc. Maria Arena in oratione fischerius Messanen edidit 1632. Plecidus Sampson in eodem. *MS. lib. 1. p. 37. Plecidus Rota Nati. lib. Messin. par. 2. p. 127. & 199. Stephanus Menure in sua Messin. cap. 21. p. 202. Petrus Ascalottus de sua famili. p. 148. & Joseph Ambrosius in distip. fidi epistola Marica p. 155. Ibidem.*

De amico Jure Eclisae Summa dissertatione, Messana apud Petrum Brea 1633. in 4.

Philosophiae deusis Aristotele inuenerit eadem inuenerit, Venetiis apud Nicolaum Miderianum 1633. in 4. sub anagrammatis Iuxta L. Porci Ciceri L. C. & Costantini 1638. ex Fontana in Bibl. lib. legat. p. 171.

Apologia an capitolianorum pro S. P. Q. Romanis, Venetiis apud Nicolaum Miderianum 1633. in 4. Hæc duo postrema opera à Sienis Quæstionibus probata, pulchra, supponi Tribunalis Hispanie publice luci restituta sunt. Scripturae etiam volumine deo

De Inuenerit Ecclesiæ, quorum editione aggregatis, mox extubavit ad abolendum, ex Mauro, & Rejia qd. ediditq. Manus, scriptis eni

De deusis, & indicibus M.S.S. & Patuormi M.S.S. ALBERTUS TUCARI nobilis Messanenensis, Politioris licet evoluit. Messanenensem Aca-

demia,

Abbe delle Domeniche dell'Avvento, e festa corrente.
Venerius apud Juntas 1639. & 1653. in 4.

*Quaresimale con il Sabbatho della S. A. Maria Per-
gina.* Bonae typis Caroli Zeneri 1648. in 4. &
Venerius 1715 Combi, & la Nou 1674. in 4.

*Salvo necessaria di esseri fondati nell' amantità
della sacra scrittura, de' SS. Padri, ed altri gravissimi
dottori di S. Chiesa.* applicabili à tutte le ferie di
Quaresima, Domeniche l'ro l'anno, e festa corrente.
Bottiana apud Heredes Bianchi 1690. in 4. plu-
ries repleto Venerius, proleptum 1715 Combi,
1643. 1648. & 1663. in 4. postrema hęc editio
est decemartia.

*Infrascriptae de' Pontifici, nella quale s' insegna il
modo di ben confessarsi sacramentalmente, 100000
benne regule per fare la Confessione Generale finissi-
mamente.* Medanae apud Jo. Hanc. Bianchi 1638.
in 12. Ibid. apud Viliam Bianchi 1637. in 12. &
post alias editiones, Ibidem 1715 Hęc dnm Petri
Bica 1656. in 12. editio decemartia.

Effroni spirituali per l'Orazione delle Quarant'ore.
1614. apud Heredes Petri Bica 1636. in 24.
comio 171112, & iterum Meliug typis Pauli Bo-
ttia. 14 1677. in 12.

Infante sacre, & altre orate cose deferire. Ibid.
apud facconat Marthi 1647. in 12.

*Le meraviglie spente di Cristo N. S. nell'Assun-
zione del SS. Sacramento, disposti tre.* Ibid. apud
eundem 1647. in 12.

*Massi Serti del Beatiario Romano, con le quattro
spiega, che si leggono nel Messale nelle solennità di S.
Cesare tradotti, e commentati in lingua volgare.* Ibid.
apud Petrum Bica 1629. in 8. & iterum juxta
reformationem Urbani VIII. Meliug 1715 Vi-
dus Beatehi 1643. in 8.

*Trionfo dell' Anno di Maria Vergine verso Dio
sopra tutte le creature.* Ibid. apud Lac. Marthi 1647. in
22.

*Sermon spirituale intorno di varie doviziani in ba-
nno della S. Vergine.* Non pph apud Goffridum
1646. in 12.

*Dalla Lode, Vittori, Meriti, e Privilegi della Gran
Madre di Dio, deferse con Venerius apud Qdodnem
1646. in 4.*

*Sacramenti, e vero Discorsi panegirici per le feste di
Gloria Christo, della Santissima Vergine, & de' Santi,
con tre discorsi per le tre giorni delle Regnazioni, e un
altro in occasione di Professione di Monaca.* Venerius
apud Jo. Jacobum Hertz, & Glammus 1658. in
4. opus postumum.

*Panegirio sacro de' pregi di Messia per la Lettera
di Nostro Signore.* Meliug apud Heredes Petri
Bica 1646. in 4.

Modo di aggiugnere gli Agonizzanti. Venet. 1630.
in 8. iterum non hoc rinto. Parilia per aggia-
con e ben securo. Ibid. apud Juntas 1653. in 4.

*Missa Gaudia per la Lettera spirituale da M. P.
ex Regina cit. p. 501.*

Edizioni paraverat Inuid

*Antione confessoria, sus Resolationem omnium se-
re usum, qui in administratione Sacramenti Pon-
tifici e numero possunt.*

Procedimento Aristotelico Latino-Italicum ex

*Sacra Bibbia, Concilio, Divorum Fidel, Sanctis Sa-
ctibus, et ceteris.*

De Capiti Rescriptis Tractatum.

Italiano

*Vna de' Santi, che fino a nostri tempi de' Sommi
Pontifici sono stati canonizzati.*

*Il sanatore della nuova legge, ove si ragiona de
quattro si appaiono al suo libro.*

*La Gerusalemme allegra, Reggionamenti sopra la
festa del Signor, della Vergine, & de' Santi.*

*Il libro de' Patriarchi, e Profeti adempito nell'a-
venuta del Messia.*

*Il Cavaliere omniuniversale cooperatore di Dio nella
sola e dell'uomo.*

Reggionamenti per la festa della Quaresima.

ALEXANDER. CHIARENZA Patrum Ionenis
Jaris utriusque Modos, Poeta, & Orator egre-
gus. Pulchres literas coluit, inter Ciceronem
Catonem, & Renovatorem, in patria Academicos ascrip-
tas. Sacris enim literis instructissimus assidue.
Ab adole scienzia usque ad sapientiam viam inquir-
tam propriis relinquat gradus solitudinis amant-
tissimus; in literis casuali evolvendis, & benedi-
ctionibus molleundis peritissimi studio totus erat.
A doctissima celebrato Alexandri VII. & Cle-
mentis IX. Poet. Regibusque Hispaniarum, ac
Gallie, & Magno Melitensium Equitum Magi-
stro gratissimus, illos in laudem ambrosianam Den-
pare Conceptorum ex ista deciderat, hos ve-
to ut pro hac derisione preces effunderent, exi-
mutavit. Eloquium miris clarum, idoque
orator missus à Patrie Magistratur. ad Camillum
Athalium S. R. E. Cardinalium Episcopum Cara-
yensem; eximias hancque laudes obtinuit quod
istorum compie Panoniam, apud Sacre Inquisi-
tionis Judices, ab istissem vorantem quendam pro-
positionem in libro suo de Immortalitate Virginis
Conceptorum scripsum defendit ut Relato sui de-
siderio oblit in Patria an, 1673. gratis circiter
65. Scriptis Italicis

Prose.

La Stella de' Affetti Pacem in aeterna rima.

*Lo Canto Austriaco a per la unifica del Angustissi-
me Cortesio Monarca Cate II. Re delle Spagna.
Poema Heroico.*

*L'Incendio del Monte Etna Poemata allegorico in
ottava rima.*

*L'Ovan simonico. Poemata allegorico per la Ce-
pitano della Città di Palermo in persona del Ill. Sig-
nor D. Luigi Ruggie Marchese della Gesta.*

L'Amore Rivocato. Poemata.

*Il Trionfo del Tebro. Poema Heroico Emblematico
nel felice Pontificato di N. S. Clemente IX.*

Il Giudio di Paride. Canzonetta allegorica.

*Discorso Apologues in lode del Sign. Fr. D. Car-
lo Ruggie, oggi Nobile della Religione Gerusalemmitana.*

Discorsi Anacoreti.

Le Donne Maschinate. Poemata allegorico.

*L'Innocenza difesa. Discorso Apologues per l'In-
nocenza Concessione di Maria Vergine. in fol.*

*Hęc omnia M. SS. aviani apud D. Gregorium
Aleffium Patrum Ionenensem, de patris rebus bene-
dictissimam.*

ALE.

ALEXANDER DIONYSIUS Panormitanus Poeta non contemnendus; cuiusdam carmine testatur.

Gli Amorsij sospiri. Ravola Pastorella. Panormi apud Jo. Ancon. de Francis. 1599. in 8.

ALEXANDER GRANDIS Siculus, Musarum peritissimus in Sicilia, cuius in multis Italicis civitatibus celebris fuit. Ferrerij, Vranellie & alibi musere moderatus, clarum populo annum 1610. Edidit Italicè.

Primo liber deſſi Mettetti a r. 3. 4. 5. r. 8. voc. Panormi apud Jo. Baptistam Maringum 1619. in 4.

Secundus liber deſſi Mettetti a r. 3. 4. voc. Ibid. apud eundem 1610. in 4.

Tercio liber deſſi Mettetti a r. 3. 4. voc. Ibid. apud eundem 1610. in 4.

Quarto libro deſſi Mettetti a r. 3. 4. 5. voc. Ibid. apud eundem 1610. in 4. quinta editio.

Quinto liber deſſi Mettetti a r. 3. 4. 5. voc. Ibid. apud eundem 1610. in 4.

Madrigali rasonati. Vranellie apud Alexandrum Vintenni 1619. in 4. tertio editio.

ALEXANDER PALAZZOLUS Marenſis Societatis Jeſu, doctissimus, ac virtutibus ornatus clarus. Humanioris litterarum, et Rhetoricarum docuit. Sed vix reſoluto illudonum emulento, vitam explevit Mensis 17. Octobris 1648. Edidit.

Oratorum in literarum anni reſuſcitatio raptissima raptissima Illustrissimum Societatem Panormitanum habitantem in. Ad Collegii Soc. Jeſu Panormi. Panormi apud Deolum Cyrellum 1644. in 4.

ALEXANDER STAITI Messanenſis Poeta eximius, amonissimus literarum coluit, inter Officium Academicorum Messanę ascripuit. Oſtrogennio majoris vivit Messanę. Sub nomine Academici Ottavii laudatus à Fulgentio Armisio in Proſis Academicis Officiis lib. 1. p. 73. & à Jo. Conſo in libro *Maſſe ſoſteggianti ejusdem Academicis* p. 35. Hujus extant carmine Italico.

Poesie in libro 10. Stravere gressu fidei degli Aſademel della Peria par. prima. Bononię apud Jo. Bap. Ferronem 1647. in 4. Item in libro 10. *Poesie eſigori degli Academicis della Peria par. prima.* Messanę apud haredite Petri Bea 1656. in 12. & par. remia. Neapoli apud Agidiana Longum 1659. in 12.

Prælo paratum habet Poema ingentis molis, cui nomen *il Cossano*.

ALEXIS GRIGNANUS Malatense Oſſina Capuccinorum, monachum in eſſigiarie conspicuus, Messas soluit circulas. Clarum anno 1610. obiitque Panormi. Hujus memio extrat apud Abb. Pierum not. *Zeel Mazz.* p. 560. qui edidit testat Italice.

Vita di S. Alessio in versi eroici. Panormi.

ALEXIS LOMBARDOUS, vide Laurentius Finicchio.

ALIPANDRUS Syracusanus Historicus, ejus nomen ignoratur: scripsit.

Historia di Ronanorum ab edificazione Urbis Abis ſer.

Pluries ejusdem testimoniam adducit Chail. Biblioth. Sicula Tom. 1.

Scitellus in *Chronico Sicile.* Lictet videri Alipandrum, vel Aliprandum nomen, attamen Jacobus Bouanensis Syrac. lib. 2. pag. 305. putat Alipandrum ex græco scribendum, & antiquis Historiis accensendum.

ALOYSIUS BONONIUS ex equestri ordine Panormitanus, Francisci Bononie Barone Sambucus, & Cephalæ filius. Fuit Aloysius Montis Frateri Bro; & ob eximiam prudentiam laudem, egregiosque mores omnium estimationem promeruit. Amplissima honorum ornamenta reſequutus est. Carolus V. Imp. ad manus Theſauri R. Patrimonii tunc an. 1516. Sicilię, in vocant, Meg. Porulante fuit Panormi Dux an. 1566. & tandem an. 1573. R. Patrimonii à Hispaniis Meritiſi. Dem Montis ſeriatim gubernacula modestam, ludiosque curavit, ut mutuum pauperibus traderet; & lege, quā non ad omnino militatem, ac Urbis splendorem ſervatur. Caroli Augustoni Tercenove Ducis, & Sicilię Præſidis facultate, ad Panormitanum Urbis ornatum, ac Palatii sui proſpectum, platam expandi, que adhuc abro Bononiorum Platta vocatur; ac ex adverſo ejusdem palatii, Ecclesiæ D. Nicolai, ac Cæcubium Iſtaum B. Merit de Monte Carmelo magnificentissimum fons exhaivit. Obiit tandem Panormi 16. Junii 1574. & in eadem D. Nicolai Ecclesiā immulavit il. De eo Bernadine Bononius in *deſcrip. fam. Branda* p. 44. 45. & 48. Pius not. *Ed. Ferrer.* p. 218. Magnos Theſaur. *Genl.* p. 124. Gentilis nobilitati literarum splendorem addidit Academicis Panormitanum Accensorem nomen deſinat Musas amavit. Ex ejusdem ingentis monumenti superſtatue itatit. Item in libro cui titulus *ſine degli Academicis Anſi di Palermo libro ſecundo.* Panormi apud Jo. Mathæum Malidam 1573. in 8.

ALOYSIUS BRANCIFORTIUS nobilissimus Pruorſtantus Heretici Brancifortii Ducis Sancti Joannis, & Cammeraræ Comite, ac D. Agathæ Laureæ ex Principibus Terſis filius: Oſtavii primam Cephalæuſis, exinde Cazanſis Episcopii frater. Literis additus, utriusque juris leſum obtinuit: ob doctrinam, morumque puxantem ab Oſtavio ſicre Episcopante, ac Diocleſis Academicis Vicariis Generalis, & Cazanſis, Academicis Vicecancellerius electus est. Eximio reſtituta Eccleſiæ Cazanſi Archidiaconi dignitate, idem Oſtavius in eadem primam Archidiaconi collocavit. Tandem illuſtiores promeritus honores, ad Episcopalem Melphitenſis Eccleſiæ ſiciliam in Regno Neapolitano eſtuctus est r. 8. Septembrit an. 1648. quam eſum non ſine pudentia, ac virtutis laude per annos 18. gubernaviſſe, vivere deſſit an. 1667. De eo Jo. Bap. de Gioſſis in *decat. Cattron.* 20. 1. p. 67. & *Cassan ſatras* pag. 287. Blafius Altamæus *Genl.* fam. *Cargi* lib. 3. p. 110. Ang. *Invetges anſal. Paner.* in *repp.* 20. 1. p. 72. & 10. 3. p. 46. & *Ughellæ ſid.* ſer. 104. in *repp.* 10. 1. pag. 1522. Edidit opusculum inſcriptum.

Iter panin m. Neapoli apud Lucam Anconem Fufco 1667. in 12.

C

ALOY-

ALOYSIUS CIACCIUS Thermitanus, publicus in patria Tabellio, ac Poeta: clarum prope nomen 1581. Edidit Italice

Avverse ritratto di sentenze Christiane, e documenti suoi ad ogni uso, fatto in versi distici ior lino espresso in lingua Siciliana. Panormi 1581. in 8. fuit typographi nomine.

ALOYSIUS GUELMUS MONTECATINUS nobilissimus Panormitanus, Dux Montisalti, Parentibus Antonio Montecatino Montisalti Duce, & Patrinois Principe, & Joanna la Ceida Mediceæ filia, incis nomen Panormi accepit primo Januarii 1614. fœnili pompis nuncio à patre amisso, nosset Aloysium anno ætatis sue 15. amplissima facultas sue bonæ ætatisque esset: ac simul in Sicilia, & extra sacros, insignitæ effulset. Hereditarias facultates, honores adeptis miris illustravit: adhuc enim ephœbus à morum excellentiâ clare ætenuit: ideoque Ferdinandas Alfan Dux Alcala, Siciliæ Prorex, nunciam ipsi illam inam nuper tradidit: ac anno gravis sue 21. egregie indutium arbitrans, ut in leilla moderanda sibi succederet, Siciliæ tradendum reliquit an. 1635. quod Philippus IV. Catholicus Rex approbavit: ideoque non sine animâ prudentiâ laude Regni etiam remissi usque ad an. 1638. Nonnulla memorabilia petierant: ea sunt: è Sicilia expulsi fures, quæ obtrine inopiam populos in gubari eliminari futes: Generalia Regni Comitia hæc coacta, quibus ingente in pecunie vim in regium ararium transiit: et his fœnili Voluptatis Satisfactionem Regni æ sua cetera inemerant iustitiæ cultus, omnium acclamatione probatis. Adhuc quidam nominis fama perenniter vivit nonnullis in otia ætatis, quibus patriam illustravit: sed in primis ad Urbis commodum, ac magnificentiam Potant extruxit, & ædificavit, quæ ab eo nomen ædificavit Montisalti. Huc eximius prudentiæ argumentis detectis, Catholicus Rex ad Siciliæ adu illustrationem Aloysium transfudit, quam & laudabiliter rexit ab an. 1645. ad an. 1647. ibi, per ne dum rerum ubertatem reseravit, verum etiam ex eo in regionum exercitum beneficium, Catalaniam oppugnantem magni momentum bellica transfudit auxilia: & Neapolis, Siciliæque Regni exarchate laborantibus salutaria exhibuit proutia. Inde in Valentini Regnum missus, ut ibidem regis subintraret uices, fœnili, iterumque illius Regni gubernacula tenuit, ac singulis prudentiæ, iustitiæ, & vigilantie bonæ constantissimè exhibuit: hinc ab ejus græba numeris omnibus absolutus, celeberrimam sibi nomen composuit: & in Magnatum etiam animos, gloriæ sue magnitudo mirabiliter adnotat, illos igniculos excitavit. Ac Philippa Rex majori præmio non emulo dæmonis animâ, Aloysium, rer lateri Hispaniarum Magistres acquirunt, Regiæ Carææ & Cubicularium, nec velletis Equitem, Belus Sieræ Commendatarium, in Neapoli ano Regno equitatus Generalem Ducem delegit: ac Oratorem extra ordinem ad Leopoldum Imperatorem misit: nec Regiæ uxori præcipui Regno-

rum honorum Ministram designare debuit, dum gravi morbo negebant: quo existimavit fœnili Regiæ familiæ colatum, si decedere contingit. Regnante demum Carolo II. filio, ac Maria Anna Regina, dignitate, ut ajunt, Majoris domus, & Consilii Status eubonellatus: & ad eorumdem personam ab Alexandro VII. in amplissimum Cardinalem Collegium cooptatus est, in Romanam Anam exortatus, ut Regiam illustraret. Ab infantis lris suis instructus, morales, ac civiles scientias egregie calluit: quibus accessit Musarum cultus. Hinc ingenii præstantissimi dotes carminibus Etruscis, Hispanis, ac Siciliæque rexit, & magnâ omnium admiratione, in tantæ rerum agendam mole, nonnulla edidit ingenii monumenta. Immortali tandem relicta nominis fama, decessit Martii an. 1693. De eo multo, inter quos August. Leongoblin *in Epistolæ nup. familiæ Montecat. & p. 1. p. 673.* & in libro cui titulus, *Stiffitta piqua per totum. Vincennes Auris lissor. Chronol. Proleg. Siciliæ p. 100. & seq. Franciensis Sicada in Glor. Aquila Triumph. p. 180. Ang. Inveges in app. to. 3. an. 1. Panorm. p. 94. Ab. Pirus Chronol. & p. 13. Joseph Galeanus in epistol. nup. Aloys. in lissor. & 3. par. 2. & 164. p. 1. Ang. Oldonius in lissor. ad Chronol. an. 1. p. 766. Joseph Manebria in libro *Antea lissor. & p. 1. p. 13.* aliisque. Scripsi vetustatis lissor.*

Canoni Siciliæque harum nonnulla extant in lib. *Ordyte Siciliæque to. 2. par. 2. Panormi apud Decii Cyrillum 1647. in 12. & apud Josephum Bisagui 1662. in 12. Hispanice*

Consilii nissor. pro Principibus narmalissor. Martii 1661. in fol.

ALOYSIUS HEREDIA Panormitanus nobilis, ac patricio genere ortus. Non Hispanum ut perperam Nicolaus Antonius illibet. *Hispania. 2. p. 35.* Vix fœnili eruditione, poetâ, ac politioribus literis instructissimus claruit: unde ne dum Siciliam, verum etiam & Italiam nominis gloriâ replevit. Romæ, & in præcipua Italiæ civitatibus, quas studiose peragravit, ejus eruditio, ac doctrinæ præstantia Literatis innotuit, & eorumdem venerationem sibi conciliavit: ibique amicitiarum cum principibus contraxit, inter quos nos olimi Antonius Querquens, & Joannes Bap. Marziani. Philosophiam Platonieam maxime in deliciis habuit. Jussu utrinque Doctus, in nonnullis delegationibus à Sicilia Modestioribus est adhibitus: his etenim græssissus fuit. Tandem dignitatis doloribus confectus, è morbi, vicique laboribus excessit Panormi an. 1604. Laudibus ornati Aloysium Joseph Galeanus *in lissor. ad Lissor.* quam carminibus Jo. Bap. de Indice p. æt. & in *Antea Siciliæque 1. par. 2. p. 39. Vincennes de Joanne in Panorm. triumph. lib. 12. p. 154. Petrus Carera egr. lib. 2. p. 80. inter doctos auctores, qui comæ celebrissimum Baptista Guarini opus, cui nomen *Pastor Fido*, scripsit, Heredia decessit Scipio Galeanus, idest Angelus Apollus in lib. *Ordyte Siciliæque*, & clarissimus vir Jo. Marius de Crescenbeui in *Antea Proleg. Siciliæque*.*

valgr. lib. 5. pag. 361. Editioe italiee

Apologia nella quale si difende Teorica, e i Dottrini Poeti, e Oratori dalle accuse de Battista Guarino, e per incidenza si mette in dispmo il suo Pastor Fidei. Panormi apud Io. Ant. de Francis 1603. in 4. & Vicentia typis Laurentii Cori 1608. in 8.

Intermitti della Trappolina, Comedia recitata non superbo apparato utile succitine noce di D. Lorenzo Lanza, e D. Elisabetta Barresi Coni di Massimell. Panorm. apud Io. Ant. de Francis. 1603. in 4.

Orazione nell'Esquirit dell' Eccell. Principe D. Bernardino de Cudati Dnto de Matheda Picore di Sicilia in italiano, e spagnolo, con le leggiue dell' Eccell. Signora D. Isabella di Nafarra, e Maribela, in recata viva. Ibid. apud Ioan. Baptista Marignola 1603. in 4.

Hispantice

Cancion Primera de Bartolome Martinez de Quiroga el Ill. Senor D. Geronimo de Guzman Sacerdote de la casa Olivares, con Anotaciones de D. Luis de Heredia. Ibid. 1594. in 4.

Cancion Segunda de Bartolome Martinez de Quiroga, con Anotaciones de D. Luis de Heredia. Ibid. 1595. in 4. Carmine Siculo, sub nomine Baptiste Basil prodire

Zu Senti Geronimo Poma Herico. Ibid. apud Io. Ant. de Francis 1604. in 4. Ibid. apud Petrum Coppola 1663. in 12. & pluries ibidem.

La Striga talila. Ibid. 1613. in 12.

Infil Inni Madrigali u 5. voci di diversi Autori Siciliani. Panorm. apud Io. Bapt. Marignola 1603. in 4. Nonnulli Siculi musici nonnullis itaq. expressere & examina verò omnia supra nosse Aloysii, Extant apud me m. 15.

Rime di D. Luigi Eredia. in 4.

ALOYSIUS LA FARINA nobilit Panormitanus vir sane praestantissimus. Parentibus Viarense la Farina Aferimontis Barone, de quo suo loco, & D. Aleandro Madrigle, in lucem editus est 6. Novembris 1597. Genetis claritatem illustriorem reddidit honoribus, quos literis, armisque adeptus est. Maxe adhuc fore ut militaria ibi frequens, Catholico Regi, supra Regni Neapolitani trementes, celebranda praestitit obsequia. Obiit Aragoali Panormitani strenuissime reitremum duris individuum comes; in perarale gestis confors fuit; & unius legionis locatice Dux egregius. Hinc Catholice Rex horum gratia, ac eximii mortui praestantia, an. 1639. in Equitem S. Jacobi de Spada alumnus adscripsit; & an. 1650. Marchionis Madonizitino, cohoesitavit. In Georcalibus Regni Comitibus an. 1648. Panormi conclusus, neur ex Regniis vorant, Depuatus, eligitur. Secutus hunc Regni clavum suscepit an. 1651. ac tenuit usq. ad an. 1660. & confirmari an. 1667. quod rex, vel nunquam de alio legitur. An. 1650. Suatoris muere patriam gubernavit nonnulla alia ejusdem Urbis nomia obtulit, & non sine prudencia laude uoderavit. At majora laudum ornamenta ob literarum studia promeruit; egreghum enim natus ingulium, indelisso studio laboris misericordie illustravit. Severiores scientias insigniter coluit;

hinc philosophia, mathematis, astronomia, civilibus, aliisque disciplinis instructissimus effuit. Linguam Italianam, Hispanam, Gallicam, Latinam, & Hebraeam eximie assequutus, rationibus eandem eruditionibus mentem loquenter, Ner amouiores literas uexleis, Musarum, eloquentia, & historiarum libia coluit; & in Panormitanae Receptorum Accademia ascriptus, insignia cum sui laude procul fugebat somnienta. Antiquitatum seduliter periculator, eruditionis thesaurum sibi collegit; de quo seris testatur eius Bibliotheca selectissima telera codibus nona editis, tam manu uaratis. Hinc non modo Sicilia, verum etiam, & Italia tanta lux praeciosa rudivibique praestantioribus literat Orbis eruditis in amonibus fuit, inter hos non dntissim celeberrimus Leo Allatius, qui noster Aloysius, ob plenissimam graecam literarum cognitionem, plurimum dilexit, ac mutuum amorem, ac studia, frequentis ejusdolum usu magnopere fovit. Hinc, teste Philippo Labbe in Bibliotheca Bibliothecarum p. 44. prodit; Leonis Allatii librorum duorum Elephas ad Blasii. Don. Don. Aloysii la Farina Marchionis Madonizitini. Roma ex Typographia Varesii 1659. in 8. Sicut Literarum omnium venerationem promeruit, ita & Literas benevolentia, ac Mercatoris liberalitate semper exerpit. Tandem annum agens 68. ingenui sapientum monore, decessit Panormi 18. Aprilis an. 1664. & in Ecclesia S. Anne Fratrum S. Marie de Mercede tumulatus est; ibi in maiori familia sua facito, ad perennem tanti viri uterolamque effigies maritibus insculpta consuecit, hac adiecta inscriptione.

Qui avit gloria, in praesent animi robore extellit, D. Olyssius de Aragoni Aragoni comes, & consore classis vitoriae; qui palladis arisq; rebus praesulit; ita & gladii potens, voluminum usumq. itellor, & actor, in qua uno totius antiquitati, & historiae memoriam, Anguarumque pond omnia pericula effulsi; qui poeicae dultitudo insignis huius Urbis Senator, ac Regni, ac apud, Depuatus efficit, alias: maura pars solerti, iustitizant, ut prudens ultimus fructu, in fili D. Aloysii la Farina, & Madrigal Marcher Academia, & Eques S. Jacobi, ac Panormi hanc suam nobilitate privaret efficit, factus est an. subit 15. DC. LXIV. die XXIII. Aprilis aetate sua LXXIII. Monumentum hoc D. Placentius Pater Receptorum nobilissimus posuit. Trudatur ab Aug. Ioveges an. Panorm. par. 1. p. 81. & appar. tom. 3. ubi de familia la Farina, a Josepho Galeano in Musis Siculis par. 1. p. 13. in 2. par. 2. p. 13. & epist. usucap. par. 3. Prae. Barone in Sicula nobil. usucap. p. 13. Prae. Scario gram. 3. & c. ad hominem Theopanis Cerameli, & in Latin. Christ. p. 694. Vinc. Aucta hist. Cephal. 1. 8. p. 57 Jo. Garamelle in Rhythmic. pag. 122. & Phil. Murgos Thesaur. Genealog. par. 1. p. 53. Edidit verocula linget.

Cancioni Siciliani. in Musis Siculis tom. 1. par. 3. Panormi apud Decium Cyrellum 1647. in 12. & apud Josephum Blagnu 1663. in 12. Alta plo-

ra scriptis, quæ miss. servantur in laudatâ Bibliotheca, nunc D. Vincenti de Barba Mazzilionis Madouze ejus hâc præfatum

De Scripturis sacris ab Orbe condito. opus incompositum, ac non dum ab umbilico productum, Jacobi

Alonius Sicilianus. in 4.

Rog. Balasani. in 4.

Dispositio Politiæ, Philosophiæ, & Metaph. in 4.

Dispositio in cui si prova la lingua Siciliana esser Madre dell' Italiana. in 4.

R. Vignoli di Pansio. in 4.

Il Ministro di Stato. in 4.

Curia de Senoni in tale del Sec. D. Gio. d'Alfira. bonus operis editionem exornis, exinde diligit.

ALOYSIUS LANUSA sive Lanusa Trocaricus Societatis Jesu perclarissimum ornamatum, & celeberrimus Siciliæ orator apostolicus. Natus anno 1591. Pater Joannes Lanusa equite Aragonense, à tenera ætate annis fuisse sanctitatis ejus argumens. Orationibus studio dicentis superbas prægnavit delicis, monens innocentiam servare, austerioribus penitentis legibus cooperisum evocavit. Sed ad virtutum fastigia ahalans, Societatem Jesu implens est Messinæ 16. Januarii 1608. In tã obumbratâ studiis animas ingenii doteq; alicui ut nomenq; propè solidum putaverint. At detectâ humilitatis insigniâ, gravioribus studiis aduocatis, inter ceteraneos præstantissimè ingeniis laude semper effloruit. Panonni Societatis junioris Rhetoricam docuit, & ad presbiteratus regulam direxit. Absolutus studiorum spatia, ad animarum salutem supra modum zelose vias hinc ad ceterum in cetera omnes dicavit animi vires in Sacris Mysticonibus, in quibus usq; ad ultimum vite spiritum, constantissimè desinavit. In sacris ad populum declamationibus admirabilis fuit ad ipsam audientiam audiq; confectus magnus omnium ordinum concursus: alicui ut ampliora Trinitatis audientiam frequentari capere poterant. Hinc ut omnium cupiditatem expleat, in amplissima plateis, ac apertis camporum spatiis decuraret, rogebant: & usu strenuè Panonni constantiam mentis 25. milium fuit. Siciliæ totius Urbes, oppida, insulasq; propinquas, concionibus suis illustravit: apostolico spiritu incensus prædicationis sacris indurito labore circumtulit, ac animos ecclesiasticum etiam amore inflammavit: ideoque una omnium voce Siciliæ Apostolus nuncupabatur, innumeris à vitiorum tenebris solatiorum fugam revocavit: ipsius etiam verbis, votis orationis fulminibus, prediles viros terrore commotos emollire solent, duriora corda solaciorum obliqua confervit. Apostolica tanti viri laboris, ac arduissimi am. Amplexibus zelum bene dictum illius suis emulavit. Deus, mirabilem terram innotuit propè infinitum, ac miserabilibus signis ejus Areas expeditionis illustravit. Jamque re deperditam sanctitatem restituere paucos ejus jam mortuos ad vitam revocavit: propriasq; luce perfusus futura prædixit: ocul-

ta, ac longiora profecit; & abditæ cordium penetralia detexit. Dum è singulis ferebat ipius orationis viis, multoties via fulgidissima velut stella in ejus fronte deha: facies illius redimita, ac dolæ humilis et insignis: in capitis vertice demittat columba, & lateri suo altare Angelus. At ille sine singula præclara græcia corpus, antmazum inter, paratâ supra naturæ ordinem, heterarum virtutum excellentiam, consule. ejus vitam Panonni editam à R. Marbarte Frazerza Soc. Jesu an. 1677. in ephomai à P. Dominico brasilio Alberto Italicæ, & à P. Andrea de Pareo Latinè contraxit. Tandem præputa plato mortis dicit, domi sanctis viribus a laboribus non destitit, morbum contraxit, & vite castam sollicitè conservavit Panonni 21. Octobris 1656. Ad arripendum attensam gloriæ scilicet rem libi parantem, ad Coelum evolare vias splendens præteritis ac immensis, ejus operâ Cœlo adha: sit, consipitatus. Fumus magnificentiæ concentu celebratum nec rohiberi, paratè consuevit populi via, quia devotionis sensu vestes lo sentia dilaniat. Sepultura traditus fuit in domo Proctormus: de vite gestis, ac eadum micantibus, prædium anticitate confecti proceli, in, ac Sacre Rituum Congregationi sunt exhibiti. De Aloysio vide etiam Bibliothecam Soc. Jesu p. 19. Franc. Mariæ Magnan in Soc. Jesu Arianæ p. 79. Silvium Tomazum in Soc. Jesu Illustrata Passiois Dominæ devotissimè expulsi p. 330. & in prægrijs Euthæ. cap. 15. p. 353. Placidum Reium not. lib. Messin. par. 2. p. 91. Joannem Nadali in ante. dicit. mem. par. 2. p. 236. Antonium Natale de Collegi. ceterisq; par. 3. n. 910. p. 186. alioq; Edidit hispanicè supprelo nomine Remedio præfati contra la popolaria del peccato mortali. Panonni apud Nicolaum Buz 1640. in 12. Italicè vitæ Carolus Lanus, & apposito auctoris nomine, hoc titulo in lucem prodit. *Amicos præfati contra la peccata mortali. ibid. apud Josephum Bisagni 1661. & apud Petrum de Insula 1678. in 12. Italicè*

Le due Machine potentissime per convertire l'anima a Dio, cioè la considerazione delle due morti temporale, & eterna. ibid. apud Angelinum, & Leonum 1691. & 1699. in 12.

ALOYSIUS IO SCAUVZZO Panormitanus elegantissimè ingenii vi, amenioribus literis ex: politus claruit, Musis Italis, Siculicq; impressis addictus. Inter Raccenos Panormitanæ Academicæ ascriptus, eruditorem amorem prorexit. Neapolim commisit, & ejusdem Urbis Academicas non sine laude frequentavit: inter Orisios, Rotios, Cariosq; recensuit. Adversarius forisq; inanis afflicus, & ætate gravatus, ex insuperata apostrophe ista obiit Neapoli propè annum 1688. Eiusdem laudat Josephus Galeanus in Angliæ Societate p. 122. & par. 4. p. 158. Pyreni Scholasticæ p. 42. Dominica. Aut. Parvius in eph. ad illustrat. Idus Augusti. Aditæ Preteriti præfati. Vreaca d' hagna scripti

Canal. Sicilian. in Musis Siculis t. 3. par. 2. Panonni apud Dacium Cytilium 1647. in 12. & apud

apud Josephum Eliafol 1661. in 11.

Caecilius Histaeus Barthol. Ibid. par. 3. apud eundem 1652. in 22.

Caecilius Histaeus Sacre. In eodem opere par. 4. Panormi apud Ios. Bisignii 1653. in 11. Italice.
- *Roma.* In libro cui titulus. *Reliquia de Rione di Napoli Neapolitani non più ancora restanti*, Neapoli apud Dominicum Ant. Partium 1701. in 12. Inter Neapolitanos ex incolata, & ubi in ecclesiis Partium; fuit etiam Panormitanus, quod idem Partium dixit in epistola eua.

ALPHIUS PARRAROTTUS nobilis Leonitinus, patrē Antonio Ieracito 30. 1619. natus, sagaciter praestantiam polymorpha literis coluit, & eruditiois ornamentis complectatus; quia ex historici, ac civilis doctrinae libris eduxit. Patrum Urbem. Senatus munere gubernavit an. 1643. 1644. 1648. & 1649. ac Senatus Leonitino Patrius praedit 20. 1650. & 1651. Florentie adhuc etate obijt Leonini 1653. Eundem laudat Melastophus Maurus in vita SS. Alphii, Pbi. Iadelpbi, & Ciriaci lib. 1. cap. 10. pag. 61. & 72. Editum italicè.

Alf. Aethiopsi disegni. Ravenna Politica. Bononiae apud Cardosum 1644. la 12. Eiusdem operis paraverat partem secundam, & alia erudita ingenui monumenta.

ALPHIUS MATTHIOLUS Alexamensis Ordinis S. Mariae de Monte Carmelo, Sargi Theologiae Magister, doctoris, praedicti, ac vixitum la ule florent. Gravibus disciplinis, humanis divinisque literis instructissimus, Philosophiam, ac Theologiam docuit, & per se ipsum. Diepasi, Panormi, Neapoli, & Patavi Ordinibus Academicis Regentis munere instructus. In Romanam Sapientiamvero Professorum ejus doctissimissimis, & doctissimis, & eruditissimis praestantia magnam omnium celebrantur est aliquoties. Conclaves in clericali spacio habuit eloquentia, & eruditione repletas; etiam Ecclesiasticas sui celeberrimas. Simulas Provincias v. Albani, & S. Angeli remisit. Sordis etiam, Neapoli, atq. Hispanis Vicariis Generalis, & Apostolicis Commissarius. Romae ad manus Praemissionis Generalis, & Socii Generalis erectus est. alijq. sumis praestantissimis muneribus, ac dignitatibus fructus ornatus effudit. A Duce Fari Siciliae Moderatore Philippo II. Catholico Regi in Episcopum Aggentinum oblatum est. Alexamense Cathedrali magisterialissimis palatibus illustravit. Tandem motum integritate confectus, Romae creatus an. 60. Dr eo Petrus Lucius Belgae Bibliothecae Carmel. p. 4. Ant. Vasselinus. *Appar. Sar. tom. 1. p. 51.* Daniel à Virgine Maria *Sperat. Carmel. tom. 2. par. 5. lib. 3. n. 3413. p. 972.* & *ib. q. n. 3694. p. 1067.* Petrus ant. Elid. Mazin. p. 480. Scripsit.

Lectiones Theologicas, & Philosophicas.

Caecilius per Sacrum Quadragesimale tempus.

Genioze human.

Larvenatorum in Methaphysicis, & alia multa.

ALPHIUS URSUS ex oppido Mili di Philosophiae, ac Medicinae doctor, ac poeae sculitissimus, Obijt in patria aetate annorum 1696. Typis tradidit italicè.

Il Giossepe Gioia. Alioni drammatici.

ALPHONSUS BOCCONUS Panormitanus Savona Liguriae Urbe oriundus, Ordinis Praedicatorum, frater P. D. Silvii Boecconi Ordinis Cisterciensis, de quo suo loco, viz doctrina, & ingenio clarus, eloquentia praecipuus, & virtute inclytus. Post graves disciplinas, amantiores litteras coluit, ac castissimas ademit Mulas. Ecclesiasticam eruditione, & eloquentiam clarum egit cui ne demeritoris flores & oervi, verum etiam corporis proceritas, viz suavitudo, & animi mansuetudo venerationem conciliavit. In civilitali ingenio non fuit plausus an. 1676. in principi Truppo concionari habuit Panormi, & exinde in praecipuis Melitae, & Italiae Civitatibus. Quia in Generatibus Ordinibus romanis Romae coactis, egregii concionatoris partes explevit, ne singulares in audientibus plausus exornavit. Apostolica animarum zelo assuavit; morum suavitatem eximias virtutes addidit. Desperare cultum in celebratione SS. Rosarii promovere studuit multis in locis, praesertim Panormi, ubi an. 1676. in recitaretur quando ad inferos SS. Fuchardus Sarremanum deducebatur, impendit curavit. Inter suos lectos in munus obtinuit. Tandem dum concionandi etiam apud Form. Livi moras perorabatur, ibi viz finem imposuit circa an. 1681. ubi SS. Rosarii societatem excitaverat. Tanti viri cum laude mentis Ang. Oldoinus in *Anteq. Ligustica* p. 543. & Franz. Fulvini *Evangelus* in libro *Cave di Dogma larr. 4. rarr. 10. p. 484.* & seq. edidit italicè.

La Storia essigata in un Monte, & vero il Simpatore da S. Alessandro in unissimo Martire, & eruditissimo monastero della Gloriosa Legione de' Santi Marini Tebel arcaque Panegirica, Bergamo apud filios Macci Ant. Rubri 1675. in 4.

Le Teuche larrasse, & vero il lussibile Maffero & in Dio Trino, & Una oratio alla divina superbia dell' ingegno human, vedere fene' endri della scorta della Fede. Casicio Sarr. Ibid. apud eundem an. 1675. in 4.

Li Tre Sacre Metamorfosi della fidelissima, & antichissima Città di Bergamo. Cantioq. Sacra. Ibid. apud eundem 1675. in 4.

Il Cadavere Taramingo della R. Cortina della Bologna Ingiur: vero del Corpo di Gen. 27. 27. 27. 27. nel Gessimano, morto nel Calvario, & glorioso. P. Empora, Orationi Panegiriche. Bononiae apud Heredem Bonarri 1679. in 12.

Il Dita Taramingo Orationi Panegirica per S. Tamaso d' Aquino. Ibid. apud Josephum Longum 1679. in 12. Felicioni paravit.

La Rota Domenicana, cioè gl' Maonai, & Dime Maonai la sanati, & lettere dell' Ordine di S. Dominico, che vissero nel suo secolo.

ALPHONSUS CAETANUS Syracusanus Societatis Iesu, frater Odis in eadem Societate, & P. D. Constantialis Cusimatis, de quibus alibi. Natus an. 1578. parentibus Bartha Caetano, & Hieronyma Perna Baronis Horidix filia, societatem amplexus est an. 1593. in eaque vitam virtutibus egregie ornata traduxit. In se ipsum, & se-

severior, tenuis, ac vulgari victa contentus: in alioe vel à curæ suæ demandatus, iuxta casuque habitudinem, benignus. Regularis pauperetic obsequiis sibi inest: gravissime morte in quotidiano convictu se verit: & à potu penitus abstinens, vel nulli, vel de rebus divinis aliqua studio inferrebit. Fei vide colloque eâ Deco, ac Castrolis frequentabatur: in eis in omniâ Cælo deus. Omnes hebdomadae diee eâ legem, distribebat, ac dispartiens viribus quodcumque Deum, Sanctissimè Virginis, alioque Catechesis parvos succedebat ignis pietatis obsequiis procedebat: & ad eorundem cultum facilius perducendum, peritiam, & meditationum libellum sibi conscripserat. Ad tyronum reformationem præfuit aliquandiu Messanæ, mercedem enim eorundem utilitate. Per aliquot Annos Nobilium Sodalitum rexit Panormi, ac junioris Societatis in Panormi eo Collegio ad perfectæ vitæ regem instituit. Panormi tandem, ubi diu religiosissimè vixerat, plissimè derelict 7. Iulii 1657. quatuor votu professus: de eo Biblioth. Sac. Jussu p. 35. Predecessor Scorsus prem. 3. a. in hominis Theophrasti Constanti. Edidit italicè.

Vita di Francesco Gastano della Compagnia di Gesù. Panormi apud Decium Cyrillum 1657. in 12. aucta & reusâ Panormi & Bononiæ 1649. In scriptura sermones translati P. Tassanus Bidoal Belgæ ac edidit Insulis apud Petrum de Rache 1641. in 8. ex eadem Biblioth. cit. p. 771. PR. Scorsus eip. Petrus Salernus in 1658. ad lecturam præfixa Patis SS. Sicut. Gervasio Gastani, & Joseph Prebicatoris in apud. ad hanc operis sui de. Sicut. Sicut restantur, quod diu infudavit, ut opus Octavii fractis de Sanctis Sientis ed nautem stylum redigere, ac in publicum lucem emitteret.

ALPHONSUS CARIBUS Messanenſis Antonii filius Jurisconsultus doctrinâ clarus, & magni nominis causam fœtensum Patroune. Plurimè Index Traductionis Messanæ sui, & in Messanæ Regiæ Curie sublellis idem Index sedit. Ob doctrinâ, ac prudentiâ præstantiam, multum apud Siciliæ Moderatores extinctione velut, & ipsius curæ magni momenti negotia demandant. Superstes erat anno 1537. eo enim anno Indis in Messanenſem video, ex Ferrarotto de Prælectionibus efficit stradic. dist. 24. p. 132, de eo etiam Petrus Anselone in sua familia p. 292. & Magnos Theatri Genesigol per. 1. pag. 231. Edidit

Consuetudines Nobilis Civitatis Messanæ. Post alias editiones prodire Venetis sumptibus Laurenti Regali 1575. in 4.

Regni Siciliæ Capitula à Jacobo Rege, usque ad Carolum V. Imp. collecta, & ad iustum ordinem disposita quibus Proemium præfuit, & idemque Messanæ apud Georgium, & Poncecium Spia 1526. in fol. ejusdem Regni Pragmatras collegit ex Reus. not. Miss. p. 2. p. 556.

ALPHONSUS SALVUS Panormi anne Sacrosanctissimæ literaturæ vir. Ingeniū aciem gravissimum Philosophiæ, ac Theologiæ studii mihi abilitate perlece, magnam nominis celebritatem con-

sequente. Non modo Theologiæ immensam, verum etiam Jurisprudentiæ, cui etiam operam dedit, obtinuit. Severioribus disciplinis amonioribus literis adiecit: ruderibus quæ sacra, quæ prophetanâ egregiè instruit, eloquentiam, ac postim profuturæ est: orator enim disertissimus: porta non vulgaris, latinâ, etruscâ, & vtracumque lingvâ multa elegantie scilicet, tum solida oratione, tum etiam eorum. Hinc magis in Panormianâ Resectorem Academiam erudit, ejus ingenii monumenta à doctioribus magnam fore pluriâ excepta. A Francisco Gelsio Episcopo Agrigentino, cui sumptus gratissimæ fuit, illustratissimè acceptissimè rati, ut Seminario Agrigentino perveniret, ac Clericorum ingenia Rhetoricæ, & Poetiæ præceptis informaret, tandem perire se patuit, in nomine sui funam erexit, ubi adhuc constantissimè vigeat. Ac post brevem temporis lapsum, obiit Agrigenti 26. Octobris 1660. magno Literarum dolore, & in Cathedrali Ecclesiæ sepultus est. Resectorem Academici sodali suo jussu persolvit, & in ejus laudem funderet orationem diuis Antonius Romanus Colanice 26. Octobris 1661. Academici verò omnes Messanæ statu ejus iacturam colluechymaroni. Laudant Alphonsum Joseph Galeanus in Missi Sicili p. 271. & per. 4. p. 356. & Vincentius Azzia in Epistola Celsi pag. 114. Edidit italicè

Prose Sacre, & Morali, & Familiari. Panormi apud Josephum Biagal 1655. in 8.

Delle Prose Parte Seconda, cioè le Morali, & Familiari. Ibid. apud eundem 1655. in 8.

Tribute di gratitudine dell'anno 1656. che Palermo offerì alla Città di Messina, & Tullare le Vergine S. Agata al soleme universalio per l'invocazione del suo Corpo di lei. Ibid. apud Petrum de Insula 1656. in 4.

La Confessione solennità fatta nel 1657. dalla Città di Palermo nel rinovarsi la memoria del miracolo uir felici del sacrate Corpo della gloriosa Vergine S. Agata ste Caradina, & Liberator della Città. Ibid. apud Augustinum Bossium 1657. in 12. supple esto nomine.

Il Disegno Panegirico di S. Ottonio Martire. Ibid. apud eundem 1656. in 4.

Le Storie Siciliæ Siciliæ. Ibid. apud Cyrillum 1649. in 8. sub anagrammatico nomine Alphii Lusiani.

Canzoni Siciliæ. In Missi Sicili 16. 1. p. 2. Ibid. apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Josephum Bisegnam 1666. in 12.

Canzoni Siciliæ Siciliæ. In Missi cit. per. 3. apud Josephum Bisegnam 1651. in 12. sub nomine Alphii Lusiani.

General Scors Siciliæ. In Missi cit. per. 4. apud eundem 1653. in 12.

Epigrammata aliquot ex innumeris in libro. Selecta Epigrammata etc., Elegiæ, & Poemata aliquot ex Caelio &c. Panormi apud Haredæ Jacobo Maringo 1656. in 12. in eodem libro præter sua quoniam Epigrammata Poetarum recentiorum, præsertim Siculo rum non dum edita colle-

ecclie, & publici iure fecit. Ex Hibernia la-
menionibus aliquatulis carminibus expressis,
ac edidit una cum aliis Simonis Rao in libello,
cui titulus *la Cera d'origine del Profeta Giovanni*.
Ibid. apud Iosephum Blagnio 1656. m. 4. Scripsit
etiam

*De antiqua Orbis Panormitanæ Religione differ-
entiatione.* M. S. in 4. huius autographum extat
apud P. D. Michaelis de Iudice virum eximium
Panormitanum, Priorem Ordinis Cassinensis S.
Benedicti, cum aliis auctoribus opusculis, & apud
P. Jo. Mariam Amatium eruditissimam Panormi-
tanam Sor. Jesu, quam ipse Amatus citat in eodem
ad orationem primam ad illustriss. Senat. Panormi-
tanam pag. 30. qui etiam d. pag. 63. epistolum cri-
ticum in August. Leveque, exhibet ex M. SS. apud
de Iudice laudatum, Paulo patererat

Opuscula Scholastica, & Miscella.
Descensionem de S. Sylvis Divi Gregorii Magni
Matre, Panormi ex nobili, & Senat. gense orat.,
Carmina. Italice
Delle Prose Poete Terza.
Panegirici.
Vico d'Alonso Senti.
Poesie Teseo. Tandem inolebat: *Hysiarum*
Panormitanum.

ALPHONSUS S. LUCIA Panormitanus Oed.
Sanctiss. Trinitatis Redemptionis Captivorum,
Sacre Theologie Lector, & Magister, ac Cano-
nobi Panormitanus S. Dymetrii Minoris. Philoso-
phiam, ac Theologiam inter suos docuit Neapo-
litane conciones etiam habuit cum laude. Post
severiores disciplinas Musas amavit, Panormi o-
bit circa annum 1670. Edidit Italice

*La Colosse istruttione del Sacro Ordine della San-
tissime Trinità della Redenzione degli Schiavi, con il*
Racconto della Vita de suoi Santi Patriarchi Gio. de
Meta, e Felice Valice, e delle miserie, che passò per li
*sedeli Chiusi deli Schiavi de barbari, e delle schelag-
gi, Privilegi, e Giurie, che i Sommi Pontefici hanno*
concesso per lo assente di pochi. Panormi apud Mau-
drachiam 1655. in 12.

ALVARUS PATERMIONIVS nobilis. Catanen-
sis, ac Patetius Romanus. A Canonicorum Ca-
ranensis Capitulo Patris Episcopate elatus, mor-
te tamen preventus. Episcopale in insulam tantum
promovebat, non accepit, ut habemus ex Marcho
Silvagio de ceteris Peregrinis cap. 44. p. 165. Obiit
Catanæ an. 1518. ex Franc. isto Privitera in libro
Decemviri Catanæ p. 193. sed pag. 206. ubi con-
trarius, an. 1516. decessisse putat, & in Ecclesia
S. Marie de Jesu Fratrum Scrittoris Obsequiantæ
S. Francis Ispulchre tradidit: ipsique Privite-
ra testatur, Sulemnia D. Agathæ, quæ singulis an-
nis Catanæ quatinus triumphali pompa cele-
brentur, sustinuisse. Vt habet Vincentius Amia-
lus. Cephal. p. 59. scripsit

Chionice Scolia, ex quo fragmentum addidit:
& apud ipsum servabat M. S. nunc apud Illustr. D.
Hieronymum S. perianum Marchionem Jarcacanæ
vrum literarum gloriæ celeberrimum. Scripsit
etiam

Chionice Epistolas Neapoli, quod M. S. servat

vabat Carolus Viginthimilius Panormitanus, an-
tiquo characterē exaratum, in fine huius Scie-
ntie Nicolai Specialis, und cum alio breviter Chro-
nico, & epistola Geneologica Regum Siciliæ &
Iustitiam Specialis, quæ omnia nullo volumine co-
piceat ad N. Canonicarum Passanelli Baronem
perreunt, & relatione ejusdem Auct.:

AMBROSIVS BORGHEIVS Panormitanus,
eruditior & politioribus literis clarus in Reo-
centorum Academiis assidue, pœdeam fiscalita-
tem impendit coluit. Anno ætatis suæ 26. obiit
Panormi 26. Januarii 1659. Hujus meminit Vin-
centius Coronelli de libris. in. 3. n. 704. Edidit
Italice

L'Anghese Comedia Panormi apud Coppolam
1656. in 24.

AMBROSIVS PIAGGIA Panormitanus Sa-
cerdos, Sacre Theologie Doctor, doctiss., &
pietate insignis. Martino Mice Episcopo Cepha-
ludensi gratissimus viro, quæ in suam Vicariam
Generalem delegaretur Benedictio à Passanunier
de orig. Epist. Cephal. p. 73. claruit an. 1610. Cyp-
ris exilidit

*Atorato spirituale per li fratelli Scrittori Confes-
sori delle Compagnia de' Bicchieri di Palermo impiegati*
al servizio della Cepolla, ed al conforto degli Affetti
indennati di morte. Panormi apud Jo. Antonium
de Fracastite 1613. in 8.

Discorsi spirituali per l'ammenda della morte, &
degl' Affetti occorrenti di morte. Ibid. apud eun-
dem 1617. in 8.

AMBROSIVS v. Mamertinus.

ANCHITUS Siculus, Pansanius Gelo Medici pa-
ter, doctiss., & sapientia clarus, & Empedocle,
qui de eo apud Lædæum la vita Empedocle co-
gnit:

Pansania Acchidi sapientis, percipit, fili. &
Pansania Acchidi sapientis, percipit, fili. &
Pansania Acchidi sapientis, percipit, fili. &
Empedocles amicus, ac familiaris fuit, & ut nar-
rat Jamblicus de Vita Pythagoræ lib. 1. cap. 25. pag.
110. de Nicomachi Scutellus in vita ejusdem p. 8.
eum adolestem quidam si à lætens, immo gi-
dio in Anchitum Empedocles hospitem fecerunt,
ne occideret, quod patrem suum publico iudicio,
capitis supplicio abscidisset, Empedocles tantum fu-
elubundum adolestem sedavit: ideoque Anchitum
hospitem de morte, suerunt ab homicidio
flagitio liberavit. Hic autem, ex eodem Jambli-
co, impostum fuerit Empedocles familiaritate usi-
guis, summa estimatione claruit. Eodem quo
Empedocles tempore vixit, nempe olymp. 84. ex
Læetio in vita Empedocles. Inter Siciliæ Scip-
tores à Hieronymo Ragusa in Sicilia lib. 6. cap.
p. 26. recensent: atque scripsisse lætetur.

ANDREAS antiquus, & insignis historicus Pa-
normitanus, cujus epepodes meminit Athenæus
lib. 14. cap. 8. pag. 634. fuit eximius Philosophus
Auctor enim Philosophus, & sic, quæ suble-
vatos scripsit, & eodem Athenæo lib. 7. cap. 8.
pag. 312. quamvis autem haud aperit Athenæus
an Andreas Panormitanus opus hoc scripsisset
autem Thot. Favellus dec. 6. de reb. Sicil. lib. 8.
pag. 190. nostro Panormitano ascribit: ideoque

Andreas noster historicus, ac philosophica facultate indaruit. Medicum etiam forte pater ex *Friderico Bonaventura Urbino* in libro *denotatae pariter ettingis*, edito Venetiis 1602. qui in autorum iudicio inter medicos hunc Andream collocat sine verbis. *Andreas Sinus* cum autem noui computamus aliae Andreas fuit veterer *Siculos*, nisi *Panormitanus* iste, recte deducendum, de nostro *Panormitano* intellexisse, ac medicis dodici effulisse. Hinc uti *Medicus* citatur ab *Athenaeo* *l. 5. c. 5. p. 675. et l. 3. r. 30. pag. 115. de* *Tertulliano de anima cap. 5. Adde Gellium in* *lib. 2. cap. 40. opus nostri Andre de quibusdam salubris etiam commemorare, ipsam Medicum, appellat: quod obstat etiam Basilis Gallus* *lib. 1. cap. 19. qui eundem esse putat Andre medicum, qui de Plantis, de quibusdam falso credit, & nathis, idem scribit: & pag. 375. Andream Medicum, ait, de quibus: de his, quae falso creduntur, & nathis scripsisse. Hinc non ambigendum putamus Andream illam esse & Philo citatur *lib. 2. c. 12. r. 5. nat. hist. (ubi ex editione Veneta anni 1579. legitur Andron, & in ore libri corrigitur, Andreas: & ita Hermolaus Barbarus in* *l. 1. c. 1. p. 1. et in editionibus ex recensione Dalacampi, & Gelenii)* *lib. 2. cap. 23. de Silphis, ubi habet Andreas: sicut & lib. 3. cap. 5. de Helysio. Idem Plinius inter medicos scriptores recenset, ex quibus suos de historia naturalis libror 23. 24. 25. 26. & 27. concinnavit: sicut & inter auctores ex quibus librorum 31. & 32. confectis, qui de medicaminibus ex aquatilibus agunt: & tandem inter auctores librorum 33. 34. & 35. ubi de metallis, & pieturis scribit. A nonnullis etiam medicis ejus testimonium adducitur, ut mox addam. Nec pieternitica sunt, quae de Andrea habet eruditissimus Antonius Tiraquellus de nobilitate cap. 31. p. 256. Andreas, ait, sive Andras, sive Andras, sive Andron, vel Andras, nam & hac omnia nomina medicorum reperio, nisi diversi sint. Antea cum videret *Discordia in praefatione, Concilia Celsi lib. 5. cap. 1. & 2. & Galenus, qui cum non multi facit, nam in libro qui inscribitur significatione Enphiti e, cum verat serbent, & experientia experient, & in praefatione lib. 6. Simplicitatem Pharmaceutica, cum vocat praefigatorem, & attingent. Sed & in Andream vocat Epiphanius Cyprianus sancti patris lib. 1. Hicetum, ubi cum ante scripsisset de herbis. Andronem erat idem Cornelius lib. 5. Galenus, Actius, & Passus adhibita. Andram ipse *Discordiam, Celsus, & Plinius. Et quid Andreas, & Andron uno sit, potest scitari ex eo, quod quem Andream vocat *Discordiam lib. 4. cap. 59. ubi de Populeto loquitur, Andronem appellat Plinius de eadem res loquitur lib. 20. cap. 18. ipse Cornelius Celsus lib. 5. cap. 5. Pausanias lib. 2. cap. 49. & lib. 4. cap. 25. Ex quibus epeitissimè liquet eundem esse Andron, & Andream. Adde Tiraquellus: nam quoque Athenaeus dicit ex libris de Serpente, & de quibusdam falsis creditis, & caeteris magis etymologia. At nostrum Andream Panormitanum solum de quibusdam falso credidit scriptur, immo sapra cum*****

Fazello. Hinc recte deducimus, quod noster Andreas, utpote medicus exculis & praeparatis scripserit. Immo omnigenae scientiae capacem credimus: nam ipsi oratoria facultas obdesit. Andreas namque fateri Deductores aemulorum & Seneca in *l. 2. c. 1. & contr. lib. 2. contr. 7. ubi Andreas in hoc lib. ubi ad suscipiendum citatur p. 34. de Andrae hae habet. Andrae infra nominatur contr. 7. & medicis quidem apud Plinium lib. 20. 23. 31. 32. 33. 34. 35. nat. hist. item apud *Discordiam & Alii inter praeterea idcirco noster Andreas inter oratores etiam numerandos. Quamvis autem Cupacio, ut Janus Genserius in notis ad contr. 7. Seneca pag. 154. refert, videbamus Andream nominari, utpote recentiori, substituentum Hybreas apud Senecam controuertitur in quem attamen. Sehoem loc. cit. & in *Plinio Delectationem apud Senecam pag. 400. hanc faciliem opisthosem optime, mox suo, repellit: nam Andream nomen nostrum non sapit cum expressit apud Athenaeum, Plinius, Diocoridem, aliosque veteres scriptores superacrior legatur. Andrae autem alius est ab Hybreas oratore. Hinc Sehoem in Delectationem *Plinio citat p. 400. cum plura de Andrae scripsisset, de Hybreas utpote diuerfos, exinde pag. 471. scribit: atque cum Strabonem lib. 13. Hybreas in urbe Miletia natum, eorumque opinionem rejicit, qui eundem Andream, & Hybreas fuisse putarunt. Venerunt Atria in Sinu Iovis in cap. 7. 5. pag. 14. Mathematicis disciplinis excoluit Andream putat, illamque fuisse Virentio memoratum lib. 9. eub. cap. 9. ubi ait, quod una est Theodoto Horologium quoddam enoegizavit, Parmenion vocatum ad omnes Caeli inflexiones, vel eliminata accommodatum. cui in additionibus ad eundem pag. 125. addidit Alex. Sardum de re invent. lib. 5. pag. 33. Tandem addam Andream hunc Ptolemaei Philoparoris Aegyptiorum Regis medicum fuisse, suumque interitum exponit Polybius lib. 5. ubi Theodoti sceleris enarrat ait, quod dum mortem Ptolemaei inferre tentabat, Regem in tentorio non comperio, Andream Regis medicum interfecit. Ex quo Andrae praestantiam, ac ejusdem aetatem deducimus, nempe eodem tempore Ptolemaei clarenti hanc verò Andrae occasionem an. 1. olymp. 141. assignit Beutler ann. 1611. per. 2. nempe est. 210. ante Christi Domini adventum: cum Vossius de. 2. hist. c. 1. lib. 4. par. 3. pag. 501. inter boerz etatis historicos colloce. Praeter auctorem haecens citatos Andrae meminerit Invergne 10. 2. ann. Panorm. pag. 353. Thomas Porchachius in Insulis pag. 47. Oct. Caetanus in antea. c. 2. SS. Sinus, pag. 43. n. 21. Vloe. Coronelli Insularum tom. 3. n. 2497. alligat. Scilicet Andrae graecè ex Athenaeo lib. 1. 4. 1. 2. p. 634. & Vossio cit.****

De regibus in quibusque opibus Siciliae meminit illius, huius operis librorum 33. citat Archenaeus. At Fazellus de reb. Sicul. dec. 1. lib. 8. p. 190. Athenaeum explanando, ait, quod Andrae opus, Historiam elvtem Siculorum complectebatur.

De medica origine. Ex Tiraquello de nobilitate. rep.

31. p. 556. eoq. esse hoc in opere Hippocratem scribamur testavit, quod socale Galeum ad scribendum contra Andream assumulavit: Galeus n. in libro Testamento, Subscriptio Empirica, cap. 10. p. 33. Andree superbiat, & insuperiam obicit: & Jacobus Thomassinus de Plagio literaria 5. 76. p. 33. & 5. 358. p. 156. Plagius accuset, ex Basilicani Prover. 17. p. 321. Ac opus hoc fuit illi Andree a nostro diverit, debuit Vollus est.

De his, quae falsi creduntur. Hujuslibet libi mentio habetur apud Athenensem lib. 7. cap. 18. p. 312. Fazellum, Tiraquellum citatos, Celsorum Biblioth. p. 40. & Paschalem Gallum lib. Methe. p. 20. & 375.

De illis, quae moris emendat fecit, sic de scriptis libi, ex Athenaeo Tiraquello, Gesnero, & Gallo locut. De Herbis, sive de Plantis, ex Epiphonio Cyprino lib. 1. Hieronymo apud Tiraquellum cit. & ut Herbarum Scriptum adducit videtur ab Apuleio Celsio Seculo de herbis 6. 63. 67. & 68. Plinio locis supra relatis, Dioscoridis lib. 2. cap. 60. Galea de simplicium medicamentis facultatibus lib. 1. de nobis Nicotri in Thieracis, & Paschale Gallo cit. p. 19. 20. & 375. Scripti opus inscriptum, Nantius, sive de semina, ad non diverit per 1. a libro de Plantis.

Glossatis ad Nicotriam, idem Piero Valeriano lib. 59. egerit. cap. 14. pag. 296. Ex Amica superest fragmentum apud Boecium lib. 2. contr. 7. & antidota nonnulla apud Galeum de antidotis cap. 13. p. 117. & de temperis. Phrasium lib. 9. cap. 2. p. 198. de compositis. methem. lib. 7. cap. 7. p. 266. lib. 4. 13. p. 243. & de compositis phrasium. lib. 10. 1. p. 207.

ANDREAS ADDONINUS Messanensis etatis infimo ortus genere au 1639. omnium fratrem. natum majore, famillie splendore vixit, ac literis amplificavit. Absoluto humaniorum literarum, & Rhetoricæ cursu, ac degustata Philosophiâ, ad evolvenda pietatiporum auctoritate volumina versis, profatq; insigniunt, sese utrimq; adeoque amantissimis literis abeundi insatiables claruit. Florente adhuc aetate Italiam, ejusque praeflantiores Academias e via sui laude lusu avit. In patriæ suæ obsequium Catholici Regis adiam adiu, ubi civilis doctrinæ cognitionem plene assequutus est, ad quam ex naturali propensione sedebatur. Vix ad patriam regressus, in Officiis Academiae Princeps electus, ingenuis praestantiam, non carmine, cum soluta oratione patefecit. Maxime materiam iterum in Hispaniam se traxit, in Galliam divertens, & a Carolo II. Catholico Rege, pro magnis in ipsum editis obsequiis, Comitibus thalamum pro se, suisque hanc edibus obtinuit, ex privilegio dato primo Februarii 1678. cui addidit octoginta annos ex singulo mense sibi solvenda, vitâ ejus durante. Munia obit pacata Messana, & in Sicilia, quibus egregiam indolem, integritatem, animique fortitudinem impubli, ac privatis rebus pertractandis dextera. Materiam tibi gravem, adhe viduam servat, & eloquio, moriq; servare insignia effugerit in egregio enim vira natura, sagacitati eximie ani-

mi candorem, vero nesci, alligavit, Mula scripsit, ac solus prodire iussit.

Disquis in lode della Pregricione, extat in libro: Prose della Fecia libro secondo. Neapoli apud Andream Colicchia 1669. in 4.

Ames in libro: Delle Melle degli Accademici della Fortia Trattato cono Quinto. Ibid. apud eundem 1671. in 4.

Nonnulla etiam solis expausa edia divagantur. Principi Beatae Caroli Mariae Carafa, in ejusdem libri inscripta: Illustriæ Christianæ Principis, & Regi, & Via siore al Cielo.

ANDREAS DE BARTHOLOMAEO sive BARBATIA, ita dictus exproliis barba calus. Quod autem ex familia de Bartholomaeo exortus fuerit, primum deduxi ex lectura M. S. in cap. Veneris apud Vluccerium Auriam, in qua ita sebscriptum animadverte: Et ita ut sebscriptum scriptum per meo & dico, & consulo Ego Andreas de Bartholomaeo, quem Barbatia vulgo dicit, hinc calamo expressa quæ sigillatim ipi datur, ex appria unum proutia barba. Confrui vi ex eodem Barbatia, qui ex consiliis edis Veneris anno 1581. vol. 1. in relet consil. 63. p. 103. ita se subscrisit: Et ita ego Consulo Andreas Sicula, quem Barbatiam vulgo dicit, du q. Antiores Consilios in quib. nescipat. singulariorum, ubi, Antea Sicula, vulgo Barbatia, ita & Accoris Insi. moral. par. 1. lib. 2. cap. 14. hinc addidi Augustinum Fontanum in Biblioth. legum par. 1. p. 70. ubi de Andrea de Bartholomaeo, hinc ad Andream Barbatiam lectorem requirit. Post hæc supra incidi in vol. consiliorum, seu Responsorum ad casus criminales 10. 1. Veneris 1581. ubi consil. 93. pag. 80. extat: Consilio Andreas Barbatia Sicula &c. de in fine p. 84. legimus: Et ita ut sebscriptum est dicit & consulo Andreas de Bartholomaeo de Sicula &c. eundem Mentium Wharton in opposit. ad hist. literariam Gualteri Cæso p. 98. ait: Andreas Barbatia, sive Barbatia, alias Aeditas de Bartholomaeo. Andreas itaque de Bartholomaeo celeberrimum jurisconsultum Messanae nam putat Franc. Mantolycus hist. Sicil. lib. 5. p. 185. Bonifilius in sua Messana lib. 7. p. 54. qui eundem falso Joannem appellat, (ut etiam in hist. Sicil. par. 1. lib. 1. p. 62.) Facellus in edict. ad dec. 1. de rebus, sicut lib. 2. cap. 2. p. 50. Mart. Silvagius de trib. Pregricis cap. 43. p. 149. Franc. Flacconium Sicula, sicut. p. 37. Franc. Tarantius in gramm. lib. 2. ubi de consuetudinibus, Placidus Sempelius Jurisleg. M. F. lib. 3. p. 34. Placidus Reina ant. hist. Mess. par. 2. p. 301. Stephanus Mausius in sua Messana cap. 17. p. 121. Petrus Acislonius in sua familia p. 133. Leonardus Orlandinus in disse de Siculis sicut. p. 11. Joseph Ambrosius de deser. salernitana epistola Marice p. 126. Hier. Wharton cia qui innotuit. Scilicet Mastaceum dixit. Vinct utius vero Fontanotus in libro de ossa & prentimmi Stralenti cap. 18. p. 106. ex oppido Cataractis prope Messanam oriundum ait. Sane ipsemet Andreas se Messanensem faretur de ossa legat. n. 19. & in consilio Vol. 2. consil. 58. p. 167.

Biblioth. Sicula tom. I.

D

167. Sed patris Netivum privilegio Messanen-
sem exilium Vincentius *Littera de Reg. Netiv.*
pag. 143. & Rochem Pirus vel *Eich. Messan.*
pag. 360. & non *Eich. Syon.* p. 127. adituate
fuit inscriptionum eusdem Barbatie, quæ Neti
affervabantur; ac testimonio Josephi Bonasæ,
qui in eadem Urbe ad ædes Andreæ indigebat; &
Magni Netivi nomine prodicatum adfuit
Petrus. Hanc sententiam sequitur Leander Al-
bertus in *Epistolis* pag. 56. Christophorum Scanel-
lus in *Chironia Siciliæ*, & Joseph Carollivarius
hist. Sicil. lib. 2. p. 121. Hic Morquius in *dis. 21. m.*
1. p. 477. Barbatiam Siculam Netivum, vel Mes-
sanen sem fuisse ait: P. verò Hic. Magusa in *elogiis*
lib. 2. p. 23. Netivum, in *Sigillo* per. *Abbatibus*
p. 21. Messanensem voluit: ceteri per utraque opi-
nionem patronos exhibeat. His addam quod An-
dreas ipse, qui se Messanensem dicit, ut supra in-
nuil, attamen *capit. 73.* supra citato, in *vol. con-*
sistorum ad causas criminales to. 1. p. 82. ait: *sic ad*
probatum quod voluit Domini, & *conclut* *verum*
Abbas in cap. postulat de *Indice*. Nicolaum Tu-
deschium concivem dicit, qui nec Messanensem,
nec Netivum fuisse scimus; sed Bagninianam,
vel Cetanensem. Quò te veritas lector nescio ego
Siculam fuisse tantummodo assumo. Andreas
Pater Bartholomæo suus, litterarum studio ad-
dictus, in 1448. Bononiam profectus est; ibique
sub Joannis Imolensis, & Ioannis Ananæ disci-
pulis Iurisprudentie operam dedit. Acutissima
ipso fuit ingenii acies, adeo ut vix peracto anni
secundi eum sculo, publicè, non sine omnium ad-
miratione, de utroque pro doctissimo discere-
rit. Iuris utriusque lauræ donatus, ac pacifi-
câ ingenii felicitate, Regiarum patrum, inde Bo-
nonie Pontificia Jura publicè interpretatus est.
Ibidem etiam Cæsares sua enucleatus, majori
ingendi, doctrinæque laude, inter celeberrimos
Italie Iurisperitos, magno omnium plausu, aser-
tus est. Bononiæ sui amicum habuit Alexan-
dram Tartagnam egregium Iurisconsultum, cui
memorie sollicitate anteciv, quam singulariter
accepit: adeo ut omnia quæ oculis testabatur me-
morâ tenaciter complecteretur: hinc nam dum
enaximâ omnium admiratione in eusdem pa-
trocinio usque ad senectutem docebat, vetuna
etiam centum, & bi centum argumeta, ipsi o-
blecta, fideliter repetebat, ac responsa celestiter
ad omnia respondebat. Brevis horarum intereas
dine casus plures inter se diffidenter propugna-
bat: & ingenii acutissimi opes, de re quæcumque
etiam inopinare discipulabat. Ideoque ob clarissi-
mum uominis celebratam ubique diffusionem, Dyn-
nastiam, Regumque venerationem promeruit, ac
passim legum Monarcha vocabatur. Et sane si ab
iure pro studio ardor et ingenium oon amavisset,
ipsum exequare potuisset nemo, ac Doctoris
primas ipsi decesserunt omnes: in eo enim quod
invenit difficile, & ingenui subtilitas, & memo-
ria ad minutulum forvundissimacolligata demira-
bantur. Memoriam verò calamo adauxit, cui
nunquam parcendum dicebat, Interfuit Conci-
lio Basilicensi, & in eo summa Patrum laude pro

libera Deipara Virginis Conceptione doctissimè
disputavit, cetero Matthæo Silvagio de *trib. pere-*
grinis cap. 42. p. 149. quem nonnulli exalariis
scriptoribus sequunturque instant, Mariæ im-
munitas ab originali laeoe fuit coelomata. Di-
vitiis adæquæ Margaritam duxit uxorem & no-
bilissimam Populeorum Gentilia Bononienti, cum
ampla bonorum dote, ac studiose solertia re-
lata, cum uxoris gravitatem neglexisset, mul-
tùm apud doctos ejus doctrine opus dimittit
est. Hic Franc. Arcenius asserit non dubi-
tanti, Barbatie famam velut paleam ingrom-
santam idest momentaneo lumine resurgere.
A nonnullis ut inanis glorie cupidum, & jactan-
tiam totum criminatum est. Plurimæ nimis prudens
juvenis, adeo ut ad usum, & lectionem disci-
pulis excusaret. Ab aliquibus quorundam cri-
minum infamatum: paucipud ærum suarum
studiosissimam, ac veralem predicant. Nonnulli
etiam doctores sup. præstantiam, Ingenio: forendi-
tatem fructant; attamen ipsi loquacitatem obli-
cunt ac disputationibus nimis addictum, & men-
daciæ communi. Laurentius Caleagnus *conf. 1.*
in primis. Zolius *lib. 1. singulari* cap. 7. n. 11.
Nevizan. *lib. 5. Syn. anst.* n. 28. Menochius de
recup. poss. remd. 14. n. 57. & Dionysius Si-
mon in *tribut. bell. & Chronol.* pag. 32. addunt
cartas pauperibus, ac viduis vendidisse. Felonus
in *cap. postulat* enim de *rescrip.* fuit totum in-
cusat: & tandem Sueton. lib. de *lar. arar.* n. 40.
ait, æternam ejus salutem in dubio versari. At
extollere non dubitam Andream gravissimæ no-
te scriptoris infra citandi: inter hos Aut. Cor-
fextus à quo in *singulari* minor. 1. Lucerna Iuris
vocat: & passim in operum suarum editioni-
bus Eques Apostolicum appellatur, Regis Ara-
gonum, & Siciliæ Consiliarius, utriusque Iuris
Monarcha, & Princeps clarissimus, Canonum Pa-
tri, famigritissimus, utriusque juris illuminatus,
Iurisconsultus eminentissimus, ac facundissimus.
Tandem cum altorum periti immixtorem pi-
matii Iurisconsulti mortem prædictum; pro-
gnosticum sibi asserit: (etiam putabat se in-
ter omnes primum) exherescere corpis super-
num ditem. Sed & cum è vivis excessisset Alexan-
der Tartagnus, majori extimatione Alexandrum
teneri pendenti, molestè huc pertulit, ac ni-
mio dolore animum dilaniavit. Excursus vero
quamor propè anni post Alexandri mortem,
vix cursum absolvis Bononiæ circa annum 1476.
ex Guidone Panciolo de *Chris legum scriptis*.
lib. 2. cap. 11. & licet Bellarmius de *scrip. Eccl.*
Aubertus Mirans in *libello*. Eccl. cap. 48. p. 271.
& Wharton etc. ad annum 1460. Savi-
sotinus in *Chronolog.* ad an. 1477. Philippus
Bergomensis in *suppl. Chronol.* lib. 1. ad an. 1483.
& Maurolycus *hist. Sic. lib. 2. p. 33.* ad annum
1493. vel paulo ante rejiciant. In Ecclesia S. Pe-
tronii sepultus jacet, hæc adjecta inscriptione.

Andreas Barbatia Siculus, Maximus Juris utriusque
Monarcha, Equis Aragon, Siciliæ, & pater agni,
Sax. Conjur. D. Margarita de Popalis, & pater
parentum Proles, hoc S. opus B. M. F.

Ex eius schola nonnulli eximii jurisprudente Doctores prodierunt, inter quos Hippolytus Marfilus. Ex eo genus deducit nobilissima Barbariarum familia, quæ adhuc Bononiæ floret, ut Leander Alberti testatur in *Insulis* pag. 56, & Morvici in *dist. tit. 1. pag. 437*. De Andrea scilicet, perenni auditoris supra relictos Marcus Mantua Equi. *Viter. illust. n. 15. p. 23*. Philippus Labbe de *Script. Ecclæ. ec. 1. p. 75. & 78*. Raphael Volterrani. lib. 22. eutrop. Possevius *opp. sac. sac. 1. pag. 86*. Marius in *Epist. lib. 3. c. 10*. Claudius Persium. Ioan. Antouac Bunsoldi, seu venius, Ovidius Montalbani in *Biblioth. beneuolæ* p. 15. qui Scilicet, & Bononiensem elvoni Andream vocat, aliq. multæ. Edidit.

Consilium Poloniarum quatuor. Venetiis per Philippum Pincium 1516. in fol. ibid. 1563. in fol. ex Biblioth. Classica. pag. 679. & Biblioth. Exotica pag. 471. iterum apud Bernam doni sumam. & fratres 1581. in fol. Lugduni apud Thomam Botellum, & Claudium Seeracium 1559. in fol.

Lectiones in Clementinarum Compilationem. Venetiis apud Philippum Pincium 1516. in fol. Parisiis apud Reginaldum Chaudonem 1517. in fol.

De Testibus ad c. Testimonium de Testib. Extat in tom. 4. Titulatum universi iuris. Venetiis 1584. in fol. 2 pag. 130. & in Volumine inscripto *Titulatum de Testibus probandis, vel repubendis caritum Auditorum, per Jo. Bapt. Zilem in 1601* edit. Venetiis apud Jacobum Vitalum 1574. in 4. 2 pag. 193.

De Præfatione Cardinalium. In Tom. 23. Titulatum par. 5. ibid. 2 pag. 63. Hanc Titulatum adhuc pincius exaravit ex Mantua etc. Pauciores vero Basilioni Card. Bononiensi Legato anno circiter 1454. nuncupasse testatur.

De Cardinalibus Legatis. In Tom. 1. cit. p. 2. pag. 131. cum additionibus Joannis de Gradibus exensius est Lugduni 1518. in fol. ex Fontana in *Biblioth. p. 1. p. 62. & 439*.

In *libris Decretalium Communiaria*. In Tom. V. Venetiis 1508. in fol. ex indice Bibliothecæ Barbiniæ. par. 1. pag. 109. & Bunsoldi *Bib. Buns. p. 15*. Ibidem 1511. ex Vuharion etc.

In *Titulum Digestorum de verbis obligationibus*. Ex Fontana cit. par. 1. pag. 61. & Bunsoldi cit.

Repetitionem in 2. p. C. qui adit. extat apud Repetentes in 2. p. C. de iur. Venetiis sub signo Aquilæ renovantis 1608. in fol. p. 18.

Repetitionem in 1. cum missis. c. de fidei iuram. Ibid. 2 pag. 85.

Super 2. ff. iur. & in 1. Insultanti. ex Gesnero in *Bib. p. 41*.

Idem Fontana cit. pag. 61. sit. Andrea Barbaria Strall & Terra S. Georgii Italarie: Repetitio in *Rehric de fide instrumentorum*. habetur in tom. 4. Repetitionem in 2. p. Canonice. sed quis ille Barbarius Scilicet & S. Georgio erroris puto: quæ notitæ Barbaria scilicet.

Super 1. Decretalium *Rehric de fide instrumentorum c. de fidei iuram.* ex Gesnero *Bib. pag. 41*. extat inter Repetentes *Juris Canonici tom. 4. ex indice*

Bibliothecæ Barbiniæ pag. 109. & Fontana.

Addition ad connectaria in *Tom. secundum P. Baldi Baldi in Codicem, Digestum, Fenda, & Inscriptionem*. Lugduni 1545. x Vuharion citat & Barbiniæ Repetitionem variis editis testatur Papie 1496. Lugduni 1553. & Venetiis 1587.

Consilium. In libro Consiliorum sive Responsorum ad causas ultimas voluntatem de. Volunt. 7. Venetiis apud Franciscum Zilemum 1581. in fol. consil. 24. p. 30. ubi subscibit, Barbarius Messensis.

Consilium. Inter Consilia, seu Responsa ad causas criminales tom. 1. Venetiis apud Jo. Bapt. Zilemum 1581. in fol.

De *Tom. Regia Romanæ*, ex Fontana cit. par. 2. p. 101. Sed in Barbiniis legitur Romæ Rote Auditoris, nescimus. Sane in Syerici *Adharmæ Regie Romanæ auctorio* Jo. Bapt. Castelnovo, non invenit Barbiniis.

ANDREAS CASTROREGALENSIS Ord. S. Mariz de Monte Carmelo, Provincie Reformatæ, ut vocant, Præmi Instituti Montis Sancti. In Civitate Castroregale Dicesis Messensis ortus ex honesta familia Fezzaria, regularè disciplinam amplexus est. Exacuo studium curitudo, clarissimam mentis suam sibi comparavit, sive è suggestu declamando, sive è cathedra docendo. Conclavatorum more, pluries in cinetali reposito eruditus, ac eloquentiarum tam in paretis in præcipuis Siciliæ, & Italiz urbibus: dicendi copie pondus non leve addidit fervidus animarum zelus. Philo sophum, & senolasticum Theologiam solidos suos docuit cum doctrix laude. Promeritis exigentibus ad universales Ordinis honores evectus est: fuitque in Consilio Nespolitano studiorum Præfatus: Conventus Montis Sancti bis, ut vocant, Prælo Provincie Montis Sancti Definitor, Vicarius Provincialis: ipsamque Provinciam semel, & iterum rexit. Doctrinam morum integritate, ac vitutorum splendore exornavit. Tandem vite sanctimonia, ac illigiosa disciplina zelo insignis, obiit Neapoli 24. Julii 1685. De eo Pascidius Reims in *Nat. bist. Messana par. 1. pag. 56*. Daniel à Virgine Maria in *Specul. Carmelit. tom. 1. par. 5. lib. 5. n. 373*. pag. 1070. & Marcellus Baisio in *1. arm. sac. p. 180*. Edidit.

Intelligentiarum Divinarum S. Mariæ Magdalene de peccat. Ordinis Carmelit. *libro scriptum*. Neapoli typis Hyacinthi Passari 1666. in fol.

Disput. Amoris spiritus S. Mariæ Magdalene de 2. p. 1. Ibidem apud eundem 1673. in 16. Italicè.

Dispositio fœderis illamonte dell. Ill. Sig. D. Diego Maratta Presidente di Giustitia nel Regno di Sicilia. Panormi apud Augustinum Bollandum 1661. in 4.

Altera delle due dispute disingamanti. Neapoli apud Hyacinthum Passarum 1667. in 4. & iterum apud eundem 1679. in 8.

Sacra Novena Problematica dell' Incarnazione del Verbo per li giorni d' innanzi il Porto di Maria Vergine. Neapoli apud Hyacinthum Passarum 1673. in 4.

Compendio della Filologia P. Maria Maddalena de' Pazzi Carmelitana. Ibid. apud tumidum 1669. & iterum Panormi apud Petrum de Insula 1669. in 16.

Sacrae P. Amor Divinae di S. Maria Maddalena de' Pazzi Carmelitana. Neapoli apud Hyac. Passarum 1674. in 16.

L'Imparadissata Maria Predica della Lettera di Maria Vergine a' Maggiori. ex Roma in.

ANDREAS CHIARELLVS Mellanenſis, animi, corporisque ſonitibus clarus, ac musicam mirè pronus, ut ipſam adſumit Romanus, ac Neapolitan ſe comulſi. Mellanens ſentans, omnium oculos, aureſque ad ſe traxit ob ſingularum majoris Lyricam ſcribitur vocantem, ſonum. Cùm autem uocem dimiſſet, viz ætati ſexto inſiſſet, vivere deſiit menſe Septembris 1699. non ſine ætate ſciliçz in argumentis, annum ægum 74. & ſepulchrum in aditu ſui in Eccleſia S. Nicolai Societatis. Jedit tunc talitè

Sunt aut Magistri di Violati, Organo, Violone, & ciliario Tom. 17. Neapoli ex nova typographia Michaelis Alroyſi Muti 1699. in 4.

ANDREAS CIRINUS nobilis Mellanenſis, Ordinis Clericorum Regularium, egregiè inſtitutus ſcholæ, adolſcens Ordini novum dedit, & ſua ſolennibus adſumit uolũ Mellanæ 16. Julii 1634. Abſolutis ſtudioſum ſpatiũ, ad ætenuitatum monumenta, quæ ſacra, quæ propheta animã toto pectore adiecit, ac omnia, quæ antiqui nem redolere, mirã aviditate perſuſtravit. Sanctorum Patrum volumina ævoluit omnia, diu, oſque in perſeuerandi omnium ſcientiarum, ſcripturibus tempus impendit, cã animi conuentione, ut adhuc adoleſcent, ſibi unum heluo mentis proclamaretur. Singularem ideoque ad imperiã eruditione locupletatus eſt illi. Præſtantiffima etia. ipſi memoriã viã, ad omnia lecta ſemel ſummi retinere; & ad rem promptè promeretur eruditionis theſauri. Viã ſacris initiis acceptã a ſuperioribus conſonantia ſcientiã, inter egregios Eccleſiaſtes æſciperet eſt; & ſuſque conſonantia doctrinã, eruditione, & Patrum copiam ſuumeret, hæc æquum pepererunt nomini ſuo gloriam. In Exaltis, ac orationis ter, & nonnunquam quatuor eodam die, eruditiffimè, mirèque ſacilitate declamavit. Panormi in Divi Joſeph templo è ſagittis ſingulis ſeſſis diebus per multa annorum ſpatia ſacras literas, ac hiſtorias expenſit, ſtagnã populi frequentatũ, ac plauſum.

Prædicator, ac conſilio plurimum valuit hunc nobiles, Dynaſtæ, ac cujuſque ordinis viri in difficultatibus rebus ſtatutos, conſilio cauſi ad ipſum conſuebant. In accuſis humilitatem ſui ipſius ſenſus, morumque ſuavitat, quibus omnium animos ſibi conciliavit. Omnimodam quietem neglexit, nunquam orationi viſus, nec corpori relaxando aliquantulum indulſit; velaudiendis ſcientiarum cauſa, vel ævoluendis ſcriptorum liberis, vel conſultius habendis ſemper-deſiſſus; itas conſtans ſibi omnia ſententiã, ea ipſum perſeſſe, quæ quingue non deſidioſa operariis ſax eſſe poſſent. Tandem ob diuoriam laborum, ſtudioſumque perſeuerantiam uocibus conſeptum, mirabili

anima tranſiſſe & ſe ad mortem compoſuit; & ingenuis ſuſpiriis, divini amoris ſtans ſua ſe credidit. Hinc 8. Idus Septembris ſupremam viã horam præſentem, etia, inquit, commendationis anime ſignum adit; modicũ enim elapsũ horã hinc commigrauit, ad celeſtem gloriam, properabimus. Tandem tranſis probatũ extenſi, ac bene ſciliçz a gnomis, dum Chriſti Domini meritis ex D. Joanne, ſoldatis circumſuſi recitabant, ſubſiſſis ad Cœlum oculis, piẽque ad cœci ſonum compoſiti buſchis, ad ea verba: & inſtatim capitis emiſit ſpiratum, illavit animam 6. Septembris 1664. etia ſuz 46. Mortis ſuz novum accepta omnium lachrymarum. In ſuete adhibendo ea conſuevit omnium frequentia die obitu, ac poſſidit, in exultatione laboris commoſi, eadẽ in viã probata poſſet. De eo videt Joſephum Silesi Hift. Chr. Regul. par. 3. pag. 517. & in Aſtelliſi epiſt. 100. pag. 174. & infer. p. 71. pag. 103. Franc. Marian Magium in præſat. ad libros de Urbe Roma ab ipſo edita. & in libro Propheciæ beatũ moriſi prop. 16. pag. 194. & Platidũ Reind Notitiã Mellan. par. 2. p. 501. Editit Perieram Iſtimum, ſecũ de Venetianis Heronum. hunc dicit. Mellanæ apud heredes Petri Bræ 1650. in 4.

De Perieram, & naturã Animarum. Panormi apud Joſephum Bſagium 1653. in 4.

De Natura & ſcientia Cœnobilium ſingularum. Ibid. apud eundem 1653. in 4.

De Natura Piſium. Ibidem apud eundem 1653. in 4.

Veſtorum Leſtium de Urbe Roma, ejaſq; conditor Reſato ſibi ſingularum. Ibid. 1791. Auguſti Boſſi 1665. in fol. Italica Hiſtoria deſe ejaſq; & ejaſi della Paſſe. Crona apud Benedictum Guſcum 1656. in 4.

Peſte celebrata in Napoli per la naſſa del Sere-niſſi. Principe della Spagne d. Sig. Cœnobil Caſtrigli. Viſcer &c. Neapoli ex typographia S. Apoſtolium 1659. in fol. cum uſuſi in a molſi.

Granate uel Eſpauſe del Eſpau. Cũ d. Doria &c. diſpoſito di Palermo. Panormi apud Decium Cyſtium 1643. in 4.

Diſcorſo diſtincto ſalmonid della Lettera di Maria Vergine ſciliçz a' Maggiori. Monteleoni apud Jo. Bap. Rubam 1649. in 4.

Vita del V. Sere. di Dio D. Præſeſto Olimpio Chomus Regolare. Neapoli apud Novellum Bonis 1655. in 4.

Reliqui hæc m. ss. ingenii monumenta Panormi, quæ in Bibliothecã S. Joſeph Clericorum, Regularem aſſervantur, nempe

De Perieram & Maria ſibi.

Commentarius in Gregor. Tom. II. fol.

Commentarius in D. Joanne. Apocalypſia. Tom. II. in fol.

De Interregno Urbis Roma, ejaſq; Regis Numa. Pompeii. lib. 2.

De Seditate compendiosa Republica. in 4.

De Obſiſis, Tyrannibus, Saxi, & Columnis ægyptiarum. Tom. III.

*Clades Orbis Terrarum, Terrestrium, Pessis &c.
De Natura Ethnophorum.
De Passione Demetrii.
Prodigia Orbis Terrarum.
Commentarium in D. Joannis Evangelium.
Commentarium in D. Joannis Epistolam.
Philosophiam Platoniam.
In Periclitum Aethiopicum Notas.
Antiquarum, Veterumque Institutionum libros quam-
plurimos.*

*Philosophiam Epistolarum, sive de Constantia.
Encyclopaediam Medicam Artem.
De Prodigis, & Apparitionibus S. Crucis.
Historiam ab Oriente Londoni.
Litteras in Sacram Scripturam.
Conciones varias, Meditationes, & Historias.*

Et alia, vij. jam absoluta, vel non dum eliminata.

ANDREAS CORDONE Alcanensis, aliquan-
dum in Societate Jesu vixit inde egressus Saxe
Theologiae laicus, & Abbatii titulo insignitus
claruit. Divini verbi i gregius prece, quadragi-
naze tempore conclusiones habuit doctrinæ, & elo-
quentiæ infertas Panormi in Privatu Templo
anno 1611. & alibi in precipuis Siciliæ, & italie
urbibus, non sine laude, & plausu. Polulionibus
litteris, scholasticæ, & morali doctrinæ orna-
mentum addidit. Jor. Dono nico Spinolæ S. R. E.
Card. & Episcopo Mazariensi gratia fuit, qui Syno-
dalem examinatorum in Mazariensi ecclesia de-
legit, ut in epistola in synodo p. 174. patet. Obiit
Panormi 9. Januarii 1656. & in Ecclesia S. Mar-
thæ sepulture traditus est. Andreas laudat Hy-
potheti Maia Fortunio, in Phylologiae notis p. 10.
Editio Italica e

*Il Seruo Scrivito, Aggiungamene Passagiale del R.
Filippo Reale di Spagna, Quinto Generali, e Pro-
paga ori dell' Ordine del seruo di Maria Vergine,
dato nella Chiesa di S. Maria d' ogni bene di Napoli.
Napoli apud Fratres in Civitate 1656. in 4.*

*Relazione della devotione de' dolori di Maria Ver-
gine, i de' Confrati, e Seruile ad essi fratri Panormi
1648. ex Angulismo Lavezio in libro: Modo di
comparsi la Vergine Allalera, cap. 3. p. 29. &
cap. 6. p. 46. Pigno palmarum.*

*Questiones Theologicas scholasticas, & Morales.
Compendium artis concionandi. Canonum, & ele-
giarum libros duos. Quadraginta finales duos. Peregrini-
corum libros. Gratiarum faculchum libros.*

ANDREAS JUSTINIANUS Massanensis, & Pa-
tricia Iannetii familia iudicialia. Parentibus
Cassano Justiniano, & Caterina Belli, ex Comitibus
Chilini Massane ortus f. 14. Octobris 1609.
Literarum studio dicens, iustiprudens iam an
accepto primo fibroali 1629. Iuda Romanam.
Dei iustitiam, & iustitiam 1637. Vincentii
Justiniani Bossuti Marthonii heres iustitiam
est: qui ab anno 1631. ex testamento instituitur,
sua dentibus confanguinitatibus vniuisti, & iustitiam
Andree mortibus: quibus accesserit Urbani VIII.
Pont. Max. hortationes. Accepta huius dante, an-
1649. exortum duxit Marziam Panisiam, Jor. Ba-
pistæ Panisii Card. nepotum, qui anno 1649.
Pontificatus apicem euectus, assumpto Innocen-

tii X. nomini, Andream unum ex nepotibus suis,
ac Pontifici Sedis Principibus dicitur, &
multis Adriani patris sum, Italianis Præcipue
ehgie. Ex filiis suis Olympia uxore nata Marci
Barbarico Paphling Principi iustitiam, Urbani
VIII. promissi Francisci, & Antonii Barbarini
Card. Nepoti: & Caroli Barberini Card. g. ma-
ximæ: pompæ idem Innocentium in pontifice
Sacerdote iustitiam anno 1653. Caterina vici-
tione anno 1664. Julio Savini Albani Princi-
pi, Principis Pauli Saverii, iude S. R. E. Cardina-
lis fratri, nepoti tradita est: & sponsalium ni-
mister fuit memoratum Card. Carolus, iustitiam
tibus Cardialium Collegio, ac quantum nobi-
lum ordiat. Ad otia domestica, ac æconomica
negotia pertinetanda propensius, & Republicæ
nummibus alienis vixit: in a nobis habuit so-
dalicum suquantiam, & alienorum honorum
usum, quibus christianam pietatem fore rei. At-
tanta si liquidum fides, & libet alium ædium
conclusionem ut no. iustitiam, quibus iustitiam
iustitiam iustitiam. Roma obiit mense Maii an. 1667.
iustitiam iustitiam. Ab. Michael iustitiam de
frip. Ligoris p. 57. & in Epistolis ut non abibus.
& Angulism. Odoonius in iustitiam Ligoris p.
24. iustitiam iustitiam

*Diaria del Fiaggio del Marchese Piacenza Giustiniani
fatto nel 1605. per la Germania, per la Fran-
cia, per l'Inghilterra, & per la Francia. Latine &
Odoonius*

*Propositiones Legales, & iustitiam, & iustitiam.
ANDREAS LAMOSTOLUS v. Thomas Far-
della.*

ANDREAS LAUS, sive ANDREAS A CRUCE
Catanensis Ordinis S. Marci de Morie Carmelo,
Theologus prælatus, ac Ecclesiæ n-
mtris oribus absolutus. Dni 13. Februarii 1614.
nati. Carmelitarum iustitiam & iustitiam
amplius. In 12 gravibus iustitiam iustitiam
iustitiam iustitiam, ad piam doctrinam vici-
tibus iustitiam iustitiam, idem ac nonnullis ho-
norum gradus, iustitiam, ab incomparabili more
integritate, & egregia doctrina iustitiam
iustitiam. Philosophiam, ac Theologiam non sine
plausu sodales suos docuit, ab ingenti acie di-
tans. Studiosum, ut vocant, Rigens, & Pre-
cipue iustitiam in Regio Neapolitana. Cenobio, & al-
bi: ac Saxe Theologie laudat orationem iustitiam
iustitiam a Prævia Academia Sacram Lituram
explanat, iustitiam emulacionem de textu. Anno
1640. mare adit florentem, Siculam Provinciam
S. Alberti insigni pendente laude modicus
est: in eaq. Provincia Visitationem, & in ditione
Reformatorem, & Comissarium Generalium iustitiam
Inde archidion vici di iustitiam iustitiam ad Car-
melitas Extrahereos tradit an. 1647. accepto
nomine Andree & Cruci. Sed iustitiam iustitiam
iustitiam Carmelitarum iustitiam, huius di-
fessionem iustitiam iustitiam: hinc per annos quatuor
apud Sacram Congregationem in ab his Ordinibus
disceperam, & iustitiam: piam pugnam p-
bujus iustitiam, ac absolutissimi vici regitiam, ac
iustitiam

1654. & in Cathedrali Ecclesia sepultus est, hac inscriptione cohonoratus.

D. O. M.

D. Andreas Maffellus Panormitanus post plurimum honoris gradus ad Messan. Solum egressus: Messanensem studiū diffinuit fuit. meritis condere, aditasse: facilitate vix pauci habuit, pietate, exemplo, predicatione: Auxit Alumnorum redditis exiguam. Praestantem aetate dilato, posteaq. bis: aetate magis excelsis sibi pernummari facti cum obisset, obiit non obitum memoria 3. mens. Mai. anno solatis 1614.

Quod soles alii evasis Maffille superbas

Eni ille vix superest hoc in hoc mundo, habet.

Maffillea tuis meritis jam meritis cecum

Constitit: z recte simul condere non potuit.

Tanti Praefecti laudes & suggestit proclama-
vit Carolus Clavine Messanenſis Soc. Jesu superbi
oratione, quam super eſſo nomine eſſidit Meſſane
eodem anno. De eo etiam Ab. Pirius not. Eccl.
Messan. p. 380. & 387. Franciscus Baronius de
messan. Panorm. lib. 3. p. 136. Petrus Aufalonius de
sua familia p. 315. Franciscus Rodella in epist.
variorum. libri Memoriae archiepiscopali Augustini Papi,
aliqui Synodum Diocesanam coram, quam ty-
pica tradidit hoc titulo

Constitutiones Synodali. Messan. 1611. in 4.

ANDREAS MENVOLU' Meſſanenſis, Eques
Hic obſolymitanus, natus est 5. Octobris 1663.
ex nobilissimis Joanne Menvolo oppidi Gallatis
Barone, ac fensore Boccaris a. Oculi, &
Maffariz, & Cornelia de Jovine. In tribus Ita-
liis additus, & in Hispania Henrico primatum
albo adſcriptus, militis in cunctis superi-
ordinis trames posuit. Naſta fortissime in-
dolis arguerunt eſſidit: anno n. 1691. a Ve-
netis, & Melitani elat: obſidit: Cava in Cre-
tensi Insula, Andreas in magis dubis oppugna-
tionibus, ubi incalceſcere conſtituit, adſit, ac
intrepidus, threnodis: pugnavit labore, ac pe-
nitentia neglexit, & multoties ad diſſidillima loca,
perleſſe undique obſidit: propoſit: est: nonne
ex ite, qui pſuſi in hoſtes intra eſſa expugnando
ſuburbio. In novallis hoſtium eruptionibus,
eminentia loca propugnando, haud exiguum
militaris gloriæ laudem percipuit. Anno vero
1693. cum eadem claſſe proſectus (que ora-
Corinthi eſſidit, & ad hoſtilibus inſenſionibus
Peloponneſum liberare enavit) in eadem
adſit legatus, vulgò Teſtate, militaris conſortis
Equite Domini Savini, ac pſuſis laboribus
enituit. Pietate conſpicuus, cum Gubernatorem
ageret Archiconfraternitatis Meſſanenſis, ut vo-
canti Cretæorum, in novis edificiis eſſidem ſol-
datis eleganter extendit ædificium appuſi.
Pinacothecam, Sacram, aliaq. haud parvo
proſuſo ire perſectis, Poſſiſores literas, hiſtori-
arum, ac poſſiſtudia ſummopere coluit: ac in-
geniū vires calamo noſſe Meſſane adauget non-
ſine plauſu in Clivis Academia, Ipſum laudat
Nicolaus Maria Sclauve in ſineſtri pſe pro D.
Joanne de Joanne p. 30. Italice in lucem emiſit
Memoria del Gran Pirata di Meſſina, Meſſane
apud Vincetinum Anticum 1699. in fol.

Apudſi vel di Natalizio di Filippo P. Grandi
Manera delle due Sicilie, & delle Spagne. Ibidem
apud Dominicum Costa 1704. in 8.
Nonnullis etiam dialogis itaſſis carminibus
continuat: eſſi paucæ molle, quia col-
lectos ſemel perſuadere ordinator, additis aliis
ingeniū immutat, hic recensito, cum anno-
rum editionibus.

La Scala del Cielo 1685.

Il Teſſilo 1687.

La Caſta Trionfale per S. Bernarſe 1688.

I Trionfi di Giuſeppe Giſſe 1695.

Il ſanto ſcſato dall' Angelo d' Agor per dar la
vita al ſindaco iſſiſe figura del Pante Eucharisti
1696.

La Donna forte 1697.

Il Giacobbe tranſiſte figura del Pane Sacramen-
tato 1698.

L'Amore Zangſe per ſomenacato della Sig. Do-
minier Marina 1698.

La Donna eſſante. 1699.

La Sapienza coronata. 1699.

Prolo parat

Notizie ſtoriche della ſacra Religione Greſolimi-
tana, appartenenti alla Pen. Iugaz & Italia, col Re-
lo geneale di tutti i Cavalieri di Malta Italiani,
Nelo Sdegno l'Amore, Diana per Meſſina.
Non è forza l'Amor, genio l'Amore, Comedia in
proſa.

Nobile amor di Cavaliere & Donna, Comedia in
proſa.

Paſſe.

ANDREAS MUGNOS ex oppido Licodia,
Franciſci Mugnòs, de quo ſuo loco, pater. Po-
tetas amicitias non ſine ingentiſſe profes-
ſue eſſi. Obiit Panormi ætat. gravæ 29. Martii
1669. & in Eccleſia S. Jacobi Hiſpanorum ſepul-
tus eſſi. Emittit laudibz Andream extollit Jo-
ſeph Galeanne in Meſſi Siciliæ in 1. par. pag. 78.
Ibiſque invenit Andream venaculū linguæ

Canoni Siciliæ. Panormi apud Decem Cy-
riſſum 1647. & apud Joſephum Diſagium 1664.
in 12. Extat apud D. Roſam Mugnòs Lingue
groſſe dominam Principem, magnam ſalutem
ſicilicorum aſſonem, quas ſuſtitute donſit. in 8.
in 4. ex expuſſis mſiſi datis à Michaeli Angelo
Mancharſo Syracuſano viro etudito.

ANDREAS MUSCARA Librariensis, Juris u-
triusque Doctor, immo ex celeberrimis causarum
Panormi, doctrinā præclarus: meritis nonnullis
honoribus cohonoratus, Magnæ Curia Archie-
piscopalis Panormi Aſſeſſor, pluries Magnæ Re-
giæ Curia, & ſemel Conſiſtori ſacræ Reg. Con-
ſcientiæ Juxta: tandem Fiſci Patroſus eſſiſſi.
Vivere deſſit Panormi 11. Novembris 1666. &
in Eccleſia S. Anthoni Fratrum Sordidioris Ob-
ſervatiæ S. Francis ſepulchre traditus eſſi. In-
luem emiſit

Deſenſorem Immanitatis Eccleſiaſticæ. Panormi
typis Nicolai Bax, & Michaelis Portanova 1647.
in fol.

Conſiſſus in cauſa competentis & juſtiſſimæ ven-
cente inter Eminentiſſi. Dom. Card. Montorio Archie-
piscopum

typis Nic. Buz. & Mich. Porranova. 1647. in fol.

Consilium in causa comperta illa jurisconsulti veritate locer Eminentiss. Dom. Card. Montalto Archiepiscopus Munda regis ex sua, & illis. Insigni- vices parte ex altera. Editum à Francisco Barro- conio in Consiliis diversorum Suedorum super privi- legio Felici Orbis Panormi, quid sibi non possit principaliter agere contra rivem, Panormi apud Ma- rtiuum 1656. in 4.

Allegatio nec fuit Paulum Franciscum Perz- mutò in Consilio Jurisconsulti par. 30. a. p. 90. Plurimum enim manibus versum

Consilium Jurisconsulti pro exstincte Tendorum in domino per vis brevis impossitum, in. & Excell. D. Ferdinando de Ayala, Comiti Ayala &c. Proregi. m. 2. in fol.

ANDREAS NOLEDO Panormitanus: in ipso ætate flore egregiam ingenii peritiam Musis Latinis, Græcis, Siculisque reddidit: ætæ verò maturior ab his avulsus, forenses ruitas alibi abso- luit negotia preceperat, ac rationationes etia- dant. Obiit Panormi 16. Maii 1677. De eo Ioseph Galeanus in *Mem. Sicilic. in c. par. 3. pag. 54. & par. 4. p. 68. Siculo eamulæ scripsit*

Cantum Siciliæ. in eodem co. e. p. 9. Panormi apud Decium Cyellum 1647. & apud Iosephum Bignam 1661. in 2.

Cæciliæ Sæp. in *Mem. in Musis cit. par. 4. Ibid. apud Ioseph Bignam 1653. in 2. Italice* *Tenduntur per eam Passi peritice sopra il Cre- do, Dies ira, Myster, Stabat Mater, Veni Sancte Spiritus, Laus Sæp. Quotiesque tunc filius esse. m. 2. in 4. extant apud filium Panormi, cum aliis Cantionibus Siculis.*

ANDREAS PANARELLUS Messanensis, Or- dinis Clericorum Regularium Missionum In- feriorum, pietate, & doctrinâ insignis: Præfati mo- nasterii Messanensem domum traiecit an. 1660. in- pressus clarebat, Deo Dominicus Regi bñ. Clem. Regum. *Missio. Infir. lib. 25. cap. 7. pag. 462. Fri- bilici juris serie Italice*

Disposizione per satumare l'anima al Cielo nel tempo dell' inferno, & merce, & ante dell' inferno, che si deve fare. Messum apud viduam Ioseph. Frane. Bianco 1639. in 8. & iterum ibidem 1660. in 4. Perzlo patebat

Modo come disporre si deve una opere, che operaq haer circa l'anima.

Modo di quella, che deve fare il Cristiano nel tem- po da chi haverà l'uso della ragione fino all' inferno, come sponder debbo tutto il tempo di sua vita.

ANDREAS PERRYCCIUS Panormitanus, Iurisprudens Doctus, ac Poeta eximius. Natus Panormi 1. Iulii 1651. ex Francisco Permetio, & Anna Fardella nobili Drepanense: annu- 3- gens octavum unâ cum Patre Neapolim petiit, ibique humanas literas à Patribus Soc. Iesu, Philo- sophicas verò discipulis, ac Theologia præcep- ta à Fratribus Ord. Prædicatorum non sicut eximie ingenii laude ascepit. Inde Iurisprudentiâ su- dâ amocuit, in publico Neapolitano Lyreo sub discipulis celeberrimis Iurisconsultorum Avelli de Philippis, & Iulii Capone, civilis iura, & à Iosepho Pulearello Pontificis didicit. In illis mûd

proficisc, & in eadem Academiâ emeritâ laureâ donatus, & auctore patrocinium suscepit, docent- nâ, iugendoque insigniter universitatis sub vère si- nem Neapolitanæ Urbis Advocatus extraxit diu- cius electus est. Poetæ ingenuum nactus, à puer- eia cum Musis ludere coepit: ideoque vundum, dundepmum atque non exstinctas, cum carmi- ne opus pælo dignè scripsit protheleuticâ De- fectus Domini innotuit: cui Italice nomen fecit. *Le Aggiosi vocate: quod sequens sunt alia multa in publicis, privatè theatri expostia, quorum aliqua misceis modis expressa, magno semper eruditorum plausu excepta sunt. Musas ne dum Græcas, & Latinas, vetum etiam Hæpa- nas, Siculas, Neapolitanas, & Calabras egro- gâ coluit: & inter Fœci clamores, patet oblu- dantia coartatus, ac ægrediendus, autique no- lestis innotuit à scripse ingenii nomen. In his poetæ studis, numeris opusibus absolutas e- nuntiat. & Literarum opinione, cum primis apol- linte facilestis candidatis mûd conferendus. Per annos plurimos Patre usq. ad Theon San- cti Bartholomæi pæfuit usq. ad Poeta, constitutus à Neapolitani Regi Moderatoribus Marchione de los Velez, Marchione del Carpio, Comite flabii Columna, & Comite S. Seephani, quibus gen- tibus fuit: multaque ad illius theatrî spectatorem edidit. præsertim Prologia, & Intermedia. Lu- drica etiam mæto cum maledicoem utriusq. ami- corumq. oblectamini lepidissimè scripsit. Hæc æ- cæstæ ubereem omnigene eruditionis roriam: & his omnibus præclarum sibi nomen compos. avit. In celebratibus Italiz Academiis ascriptus fuit, ut inter hæulor, vulgò Reges, in quibus à secre- tis suis, Onofis, aliisque Neapolitanis. Extra ve- rò nonnullis aliis nomen dedit: inter Perægrinos Romæ, Reaculos Panormi, Nigros Baris, Inca- riosos Ruffianis, Inter hos Ceusorem, ut vocant, Perætoceale pægit: & alios alibi clamat. In his verò amouloris literarumq. peritiam, eru- ditione, ac doctrinæ egregium ingenii excellentiam patefecit. Hinc haud mirum si celeberrimum Litera- rorum, Procerumque benevolendam, & extensam sibi laudes cupulaverit: & à Marchione de los Velez, à Ferdinando Carolo Gonzaga Mantua Duci, aliisque Dynastis, magnâ exaltatione, persequens sit. Tandem acutè feber roricos, Neapolit decessit 6. Maii 1704. non sicut Litera- rum dolore. Ipsum laudat Sicul. in nobilitate: glorie pæ S. Aggiosi p. 170. Sigismondus Fanti in otis Aggiosi pag. 266. Balchazar Pèlanus *Perz. par. 2. pag. 93. Capulus Sermonis. Perz. post alios, Vinceretur Auris in epist. auctoris Sicilie In- censeis, ac omnino videndus clarissimus Hy- ciusus Ginnia in eruditiss. elegis Academicis Sæclicis in epigrammâ Ruffianis par. 3. fig. 33. pag. 47. Paduanus Quasius apud ipsum in epist. ad Li- borem, & Auctor operis in scriptis Gallerie di Mi- nerva in 4. par. 1. pag. 223. Edidit Neapolitano cæmulo**

L'Aggiosi Zaffarato d' Apollo Petronia Aggiosi Giose, & la maledicta d' Apollo. Neapoli apud Io. Fran. Pacem 1678: in 2.

Lo Stellidura Pendente. Drama per musica. Ibid. apud Carolum Porcili 1678. in 8. & iterum 1679. in 11. & Gemæ, & Romæ. Exinde prossi expressa à Francisco Masano. hoc titolo edita, nempe in *Vin spolia*, ovvero *le Sallidura Comidia tradotta dal versu*. Neapoli apud Franciscum Mollum 1690. in 12.

Chi tal nasce, si vive, e nero *L' Alessandro Balz*, *Drama per musica*. Neapoli apud Carolum Proffile 1678. in 11.

Il Convitato di Pietre, *Opera tragica*. proxi ibid. apud Franciscum Mollum 1678. in 11. exiudea recognita, & in elegantiorum formam conuincata proditi sub anagrammatico nomine *Henrici Preudareha*. Neapoli apud Joann. Branc. Pacra 1690. in 12. & plures.

L' Eperimonda, Drama per musica. Ibid. apud Antonium Gemignatium 1684. in 12. & Panormi apud Epitum 1687. in 8.

La Fede Triante su le *rovine di Buda*. *Opera scener*. Neapoli apud Michaelen Monarchum 1687. in 11.

Il Figlio del Serafo S. Pietro d' Alcantara. Opera Terzi-fiera. Veneris apud Zinum 1684. in 12. Neapoli apud Pacra 1695. in 12. apud Carolum Troile 1695. & apud Dominicum Parionem 1699. in 11.

Il Devoto delle Vergine Maria Immacolata. Opera Terzi-fiera. Romæ apud Malsardum 1694. in 12. & Neapoli apud Mutium, & Parrinum 1697. in 11.

La Costanza nella sventura. Terzi-comedia. Neapoli 1694. in 12. Ibid. apud Troile 1695. in 12. & Veneris 1694.

La Fragilità Costanti sul Martirio di S. Pilo, Modesta, e *Crescenza. Opera Terzi-fiera*. Neapoli apud Carolum Troile 1695. in 11. & iterum apud eundem 1698. in 12.

Il Zelo animato del gran Profeta Elia. Ibid. apud Franc. Pacra 1691. in 12.

Compiere con la sua obbligazione. Opera scenera in prosa. Ibid. apud Pappuram, & Troile 1697. in 12.

Il Furore tra l'amber, ovvero *la spuma d'arribchia per la nascita del Verbo Incarnato. Opera Pastorale fiera*. Neapoli apud Pacra 1698. in 1. sub nomine Casimiri Rogerii Ocoulæ.

Il Callidum, ovvero *l'Isidoro Fedile. Opera recitata*. Ibid. apud Carolum Proffile 1698. in 12.

Idee dello Musi. Poesi. Ibid. apud Sorios Parionem, & Mutium 1695. in 12.

L'Arte Ragguarantiva, Premeditata, & all'impovise. Poesi dui. Ibid. apud Michaelen Aloysium Mutium 1699. in 12.

Ostivari per risplendere. Opera Terzi-fiera del Martirio delle gloriose V. & M. S. Lucia. Ibid. apud Dominicum Aut. Parrinum. 1701. in 12.

Solidissimi fundamenti sopra i quali si stabilisce la gloriosa Vergine I. Refugia Palermitana «*con offere*» *stata Religiosa Basiliana*, à *l'altra Religione*; me *Sularia Regie* secondo *il giustissimo Decreto del Reverendissimo*, & *Illustrissimo* D. Ferdinando Reale Arcivescovo delle Sicilie, e *Felice*. Città di Palermo. Edith. Stale Tom. I.

Incisposta alle brevi Regioni per l'Abito Basiliano portare dal R. Abate D. Demetrio Refinuzio del SS. Salvatore di Gratta Latemia Neapoli 1701. in 8.

Dulcino diano dell'operato della Messa Catalica di Filippo V. Re delle Spagne, Napoli, Sicilia &c. dalla sua partenza da Barcellona, sua dimora, e partenza da questa Città di Napoli, che istra, e compito reguglie delle Feste, Cavalcate, Giuocamento, Iffirizioni, Apparat, ed Attili più solenni da esse qui frate. Ibid. apud Dom. Aut. Parrinum, & Michaelen Mutium 1702. in 12.

La Vera legittime N. Neapoli. Suppresso nomine.

Il diti di Napoli appagate nella *venate dell' Eccellenziosi*. Signore il Sig. D. Gio. Emmanuele Ferrando Peteco Dime d'Alcalene, Marchese di Vigliena &c. in *Platè*, e *Capitani Generale del suo Regno*. Corona di Sonetti. Neapoli apud Dom. Aut. Parrinum 1702. in 8.

Alia etiam cantiones, ac dialogos exiguz molis edidit, nempe

Le Sufente. Neapoli apud Carolum Proffile 1686. in 8.

La Delibora. Ibid. apud Mutium 1698. in 8. & apud Hyaz. Plstantem 1701. in 8.

La vera Armonia per S. Cecilia. Panormi apud Jacobum Epitro 1688. in 8.

La Sietra cresciuta per la ricupente salute della Messa Conclute di Maria Anna di Neuburge spudo da Carlo II. Monarca delle Spagne. Scenata. Neapoli apud Mutium, & Parrinum 1692. in 4.

L'Fiano d'Amor, Bellezza, e Grazia. Scenata. Ibid. e pnd Mutium 1699. in 4.

Scenata dedicata al nome dell' Eccell. Sign. D. Cosimmo Pigno niti Principessa d'Asolino dall' Erculi, Marchese di Coroghane. Ibid. apud Camillum Cavallum, & Mutium 1689. in 4.

Gli Aspori per le nozze del Signore. Ibid. apud Mutium 1700. in 4. & in 8.

Il Regan di Mont Gerogliose della SS. Trinità per la sua Scatisti, festa. Oretorio per musica. Ibid. apud eundem 1700. in 8.

L'Eccite disaccata dal fusto di Portense dalla Fede di S. Gaetano. Oretorio. Ibid. apud eundem 1679. in 4. & 1700. in 4.

Il Gedeuso Garoglioso del Scatisti. Patriarca S. Dommonico Iffiratore del Sacratisti. Reforio della Vergine. Oretorio per musica. Ibid. apud Pictante 1701. in 8.

L'Arca del Testamento di Gerio, ad il *Laceto* *Purporeo di Roli simboli della Sacratisti, Vergine, e suo sacratisti*. Reforio, Oretorio per musica. Ibid. apud Carolum Troile 1701. in 8.

La Vergi, la Manna, e *la Legge nell'Arca del Testamento*. Simboli della Scatisti, Trinità. Oretorio per musica. Ibid. e pnd Hyacium Pictantem 1702. in 8.

Elegio alle gloriose S. Refalla Vergine. Pelermitana. Neapoli apud Socios Parrinum, & Mutium 1693. in 8. Prato paravereu

L'amor verdicativo, o Dufte in allora. Drama recitativo.

Gli Incanzi di Letilda disturbati dal case. *Opera Terzia*.

La Grandezza nel precipizio in Scifario. Trage d'a.
Gli effetti della Grazia nella caduta di S. Gie. Battista. Opera fatta per musica.
Gli scherzi della finta. Duona per musica.
La Zecobia. Opera Tragica.
L'Alano. Nichirama fatto.
Sospetto mal fondato.
Geleoso.
Non puoi volarmi il destino.
Inferale per necessità.
L'Inveniente e tempo.
Il Tirso.
L'Agente decollato.
L'Adulterio. Melodrama per musica.
La caduta delle Sfere. Agricola.
Lo Stagnante mette per le nubi del Verbo.
Lo splendore degli Eremi per S. Rafalia. Tragi-
fatta.

Discorsi Accademici Problematici, e Panegirici.
Discorsi Accademici Legali.
Poesie. Tom. 8.
Canzoni Siciliane.
Egloghe e canbe sacre, e profane. (St.)
La Biografia, o vero il secondo D. Cicco. Poesie glorio-
sate armoniche contenenti 60. Oratorii per stufi-
ca, Serenate, & altri componimenti.

ANDREAS RIZZO Canaurus Poeta, verna-
 culi lingua lepidi, venustiq; multa cecinit. Ip-
 sum laudat Joseph Galanus in *Metis Siculis* to. 1.
 par. 3. pag. 74. ubi eisdem leges Seculo carmine.
Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cy-
 rillum 1637. & apud Josephum Bilagium 1662.
 in 32.

ANDREAS SCANARDI Panormitanus, Con-
 gregationis Oratorii Panormitani Sacerdos, quâ
 Frappositi muere tecti: vie gravissimos dis-
 ciplinis, eruditione, praeclari, motuque in-
 tegratè conquirens. Etate gravis, etiam morborum
 molibus curatus, vivit Panormi. Edidit itale
Il Mister della Sautia, Panegirico in lode del
Glorioso Patriarca S. Filippo Neri. Fondatore della
Vna. Congregatione dell' Oratorio. Panormi apud
 Rumbolm 1691. in 4.

ANDREAS TRIMARCHI nobilis Messanen-
 sis Philosophus, & Medicinæ Doctus, doctrinâ cla-
 rus, & in anathomis rebus scientissimus: Col-
 lega Messanen- vi vocatus, Prior. Apud Siculos
 non modò, verum etiam & ceteros magnâ esti-
 matione visus: in arduis enim sanis virgoleis
 phicis, datus ad ipsam epistolâ, fultorem ejus
 sapientiam multâ expectere curant. Amensiori-
 bus literis instructus, Poeta non ingratulus fuit.
 Obiit Messane circa an. 1660. etatis 80. Edidit
 italico carmine

Discorsi sopra le cose d'Amore, Messane apud
Barbo. Petri Brea 1644. in 4.

ANDREAS VATTICANE nobilis Messanen-
 sis Poeta maximus: Borus eodem tempore, quo
 Panormi celeberrimus Antonius Venticianus,
 nempe circa annum 1590. & Siculâ lingua por-
 tura sua cecinit. Ipsum laudat Joseph Galanus
 in *Metis Siculis* par. 1. pag. 105. ibique ex eo ha-
 bentur

Canzoni Siciliane. Panormi apud Brea, & Portâ-
 novam 1645. & apud Josephum Bilagium 1662.
 in 12.

ANDREAS VETRANUS Panormitanus Phi-
 losophus, & Medicinæ studia amplexus, eorûdem
 laurâ cohortatus est. Ab egregia ingenuâ præ-
 stantia, ac doctrinâ laudatus, magnâ estimatio-
 ne clarus: idcirco Panormitani Prætoris Con-
 sultor, ac Urbis Archiepiscopus electus est. Definiciâ
 uxore, clericali militiâ marcipans, ad Juris-
 prudentiam, & Theologiâ studia auium appu-
 lit, & in utraque facultate emerit doctoris lau-
 reâ donatus, ad nonnullos hominum gradus Pa-
 normi ascensit: fuit etenim, Patrochus Ecclesiæ
 S. Nicolai de Calcia, Apostolicus Prothomora-
 rius, Tribunalis SS. Inquisitionis Siciliæ Con-
 sultor, in Panormitana Dicerii Examinator, &
 Index Synodalis, & Monasteriorum, ut vocant,
 Depuratus, sub oculato regimine Præfatum Ja-
 cobi de Palafra, & Ferdinandi de Baran. Do-
 ctinâ, hominibusque clarus, decessit Panormi
 24. Martii 1689. anno etatis clerice 64. & in
 eadem Patrochali Ecclesiâ sepultus est. Edidit

Testimonium Apologiarum Consilii de Re de Pauli
Stretcher superediti per Alessandro la Barbera &
Regio, contra RR. PP. & alios tales Carmela &
discehos. Panormi typis Nicolai Brea 1651. in 4.
Ausonii Metamorphosium ad R. sum Flaminio po-
lone felicitis Orbis Panormi. Ibid. apud eundem
 1655. in 4.

Medicum discrimen de Lepre Gallica. Ibid. apud
Augustinum Boffium 1657. in 4.

*Orationem Gratulatoriam de recepte Catalun-
 e Sicilia. Ibid. apud Nicolaum Brea 1653. in 4.*
Orationem habitam in salutar Medietum Aca-
demia Panormi apud in suorum. At. & Med. Brillor
D. Marcel Antonii Alami. Ibid. typis Aug. Boffii
 1662. in 4.

ANGELICUS CALATANISSECTENSIS, ex
 familia Vavannea Ord. S. Hieronimi Oblatus
 S. Hieronimi. Concionatoris, Lectoris, & Provin-
 ciale Vallis Mazariæ Definitoris munera exerceuit.
 Obiit anno 1648. De eo Petrus Tognolietus in
Paradisi Seraphice par. 1. lib. 3. cap. 1. p. 569. qui
 scripsit testare italico

Spiegazione della Regola di S. Francesco m. 1. in
 4. quod opus morte infante P. Michaeli Augelo
 Bonadies, tunc Vicario Provinciali, mox Epi-
 scopo Catanensi reliquit.

ANGELICUS SPATAFORA nobilis Messa-
 nen- Ordinis Capucinorum, vir pietate, do-
 ctinâ, & eruditione insignis. Scholasticus Theo-
 logiam Sodalitatis suæ docuit, & in Messanen-
 Provincia plures Definitoris gradum obtinuit.
 Concionatoris munus, apostolice spiritus mu-
 nus, cunctisque virtutibus ornatus egregiè
 profectus est: ac pacem in præcipuis Italia ci-
 vitatibus doctrinâ,loquentiâ, ac veli lamina
 effudit. Magnas, ad ultionem exemplum, victus
 colat; lueri quos singulariter in Brigarum amo-
 rem. In ea recruduit totus eras, ejusque illiba-
 tam Conceptionem impensè venerantur, eoque
 animi sensu, ut iniquitatis, etiam in septem fe-
 nestram

Alberto scripti. Apud Danielum & Virginem Mariam in Speculo Carmellarum edito Antuerpiae 1630. in fol. tom. 4. n. 2176. & pag. 631. & seq. extat opusculum iusscriptionum.

Philos. Alberti Arentii Aquili, cui supponit Siculo. & Iohannis stridit exedit per Theodoricum de Aquila, ex codicibus Carmelli Coloniensis, iussu Carmelli n. 2. editis Carmelli Mechliniensi, & extra-ale Bibliotheca Vaticana. Quod verò vitruvius scriptor Siculus fuisse, & quod ex ea S. Alberti vitam digesserit Theodoricus de Aquila, habetur ex eodem Daniele cit. n. 2175. pag. 630. & n. 2183. p. 632. addique auctorem hunc Siculum non longe ab Alberti obitu visisse.

ANONYMVS SECVLVS Astronomiae peritrus. ex M. Georgio Draudio in *publicis classis* pag. 1023. opusculum astronomicum scriptum, aut talem *Siculi* *astronomi* *Astronomi*. Venetiis apud Iunctam 43.

ANONYMVS SICVLVS, sub nomine Academici Fumici Abolondit, emendatè editè italicè. *Relazione dello stato facci in Palermo per la festissima natiuitate del Serenissimo Principe della Spagna, Primosigillo dell' Illustrissimo Re di Spagna, & di Sicilia D. Filippo IV. Panormi apud Verriam Cyrellum 1610. in 4.*

ANONYMVS SYRACVSANVS graecè scriptis. *Vitam S. Iohannis Episcopi Syracusani, quam ex m. s. Ecclesiae Bovinensis, latinitate donatam, editit Othavio Cartanus 14. 1. SS. Silvii. p. 206. in emend. verò p. 180. Syracusanum auctorem putat, eiusque meminit etiam in emend. to. 2. p. 106.*

ANONYMVS aliorum SYRACVSANVS antiquus eueonmaphes: antequam Saraceni Siciliam occuparent, clarissimi fatulo tempore reparati orbis scriptum, vel octavo, ut et Cartano citato in *emend. ad m. 1. p. 7. v. 1.* extat apud ipsum t. 1. p. 9.

Narratio S. Petri nostri Mariani Episcopi Syracusani, & Martini inter, sed amicus Adolore. Latinam fecit ex graeco P. Jacobus Sirmundus Soc. Jesu ex cod. m. s. Bibliothecae Vaticanae. eodem Cartano testis p. 3. & in emend. p. 7. de quo etiam in emend. to. 2. p. 106.

ANSELMVS CRASSVS Aegusius Ordinis Capucinarum Melitensis Provinciae Sacerdos. In tot suis morum integritate, & iudiciis, doctrinâ, & concionatoris munici, & venerandam sui opinionem fovit. Humilitatis praefertim addictus, neglecta Ordinis munia studiosè amplectebatur ab honoribus verò semper abhorruit, Luminibus capitis, caritatis incommoda absterere pertulit, diuinae voluntati conformis, usque ad supremam, virginitatem. Aunquam Provinciae monasteria superiorum iussu teneat: & relicto sodalibus suis prolixijs, & rempito, in patria Canobio Septuaginta annos doctus 9. Decembris 1689. Ipsum laudans Placidus Reina in *hist. hist. par. 2. pag. 57. Dionysius Granatus in Bibbia. Caput. p. 28. de Iohanne de Auctoribus in *hist. silemense epistola Martini & p. 616. Editè italicè**

in Ammirante Nobile della Patria, Vita, & Trionfi della Gioiella S. Povera, detta per Povera, & da Grotti Povera, predicante Evangelica

P. & M. del Regno di Sicilia Ciradina, & Teller Povera dell' amplissima Città di Melit. Melitane apud Iacobum de Mattheo 1665. in 4.

Compendio dell' Ammirante Nobile della Patria, Vita, & Trionfi della Gioiella Povera, & Povera. Catania apud Belagui 1687. in 4.

ANSELMVS FATIVS Ennensis, monites peritrus. Editè

Sacra Cantiones,

italicè

il Primo libro di Madrigali a cinque voci. Melitane apud Faulum Bufalinum 1569. in 4.

ANSELMVS FATIVS, (an idem qui suprà, haud satis liquet) Ennensis Ord. S. Angustini, vir eruditissimus, & doctissima clarus. Editè italicè

Memoria originale di casi di confidenza, & vero nuovo modo di apprendere con facilità, & di ritenere con facilità di tutto ciò, che appartiene alla materia de' casi di confidenza, disposti artificialmente per via di numeri. Part. Prima. Melitane apud Franciscum Bianco 1618. in 8. Secundum promissum partem, at non editè.

ANSELMVS SAMSON Mazarenfis, ex Ordine Montis Oliveti. Porta exiit. Obiit Caccabij an. 1599. In litem emittè italicè

La Geni cista, & vero il Tradimento scelerato. Drama musico. Panormi apud Bosium 1667. in 8. ibid. apud Buzam, & Canagnata 1667. in 12. typis Petri de Insula 1677. in 12. Neapoli, & alibi.

Santa Giustina di Tormando P. & M. con S. Paolo suo Fratello. Opera Sacra. Panormi apud Petrum de Insula 1678. in 8.

Marlo Scavarda Drama Tragico. Ibid. apud eundem 1672. in 12.

ANTANDRVS vel **ANTANDRVS** Syracusanus Agathodis Syracusanus tyranni frater. Syracusis natum ex eo et ceteri dederunt Jacobus Bonanus in Syracus. *hist. lib. 1. pag. 303.* quod tunc Syracusis ipsius parentis cognominis Agathodis, Agathodis portum suum deduxit, ut habet Diodorus Siculus lib. 19. n. 2. hinc cum Antander fuerit nam minor, inferendum putat, Antandrum Syracusis natum, ubi deinde incole parentis. Agathodis fratrem fuisse liquet ex Juliano *hist. lib. 5. s. de Diodoro cit. n. 3. & in Eclogis lib. 1. n. 1. & P. Paul. Orofio lib. 4. cap. 6. in quodam Andron vocatur: ut ostendit Bonanus cit. sed in editione Moguntina an. 613 ab Andrea Schotto castigat p. 53. rectè legitur Antander Agathodis frater. Fuit Antander militari gloria praefatus, unusque ex Durijs, qui magis militum iussu & Syracusanis in Crotoniam auxilium sunt missi contra Brutios, ut ait Diodorus cit. lib. 19. n. 3. Thom. Fazellus etiam cit. 2. & 116. *Sicil. lib. 4. cap. 2. pag. 341. 346. & 347.* bellis fortitudinis munus praedicat, adeoque ob strenuissimas pugnas res gestas: praetiarissimam nominis fama n sibi comparavit. Cum autem Agathodis ab Amilcare Cartaginensium dace obfessus, & gregio suae consilio ad evertendos hostium vires, bellum in Africam transferre deliberasset, Antander (cuius animi victum, solumque facis novaret) bellicis Siciliæ rebus, ut Syracusis praefecit*

fecit; qui mihi prudens, ac fortitudine, nobem, et virque Bonitatem, contra hostium cotatus, de-
 ctus humanitate immo prodigatis Carthaginensibus,
 ac interfecto Amilcare, insignem civitatis vi-
 -deat, ut natus Fartius. Attamen Diodoro
 lib. 20. p. 16. natura effeminatus, vocatur: & con-
 trarium, fractis audacia, rebusque praecis de ge-
 -stis, ingenio habuisse ait: ideoque quatenus ad
 urbis praedictum relatus, ut ibidem distat
 m. 4. attamen urbem Carthaginensibus traden-
 dam consilium: ac prevalente praedictorum sen-
 tentia, inde fortiter perseveravit. Agamocles
 jussu eorum confanguineos amicos, qui Cartha-
 ginensibus militum socii fuerunt, magna perpetua
 elade, trucidavit, ut habet Diodorus etc. m. 73.
 Claudi ex Romanorum eodem fere tempore, quo
 Timaeus historicus vixit, nempe olymp. 120. ante
 Christum natum an. 296. scripti ex Diodoro in
 eodem lib. 1. m. 12.

Historia, quibus complexus est res gestas A-
 -gathocles fratris, ne exponit Bonitatem.

ANTIOCHVS SYRACENSIS historicus reliquus,
 esse Dionysio Halicarnassio lib. 1. anteq. Xeno-
 -phanis filius, clarus circa olymp. 90. nempe 416.
 ann. ante Christum de sua nativitate, ex
 Vossio de hist. Graec. lib. 4. cap. 7. pag. 456. & 457.
 Bonanno Syrac. lib. 2. pag. 297. & Moretio
 lib. 1. m. 1. pag. 275. Et tempore vixisse deducit
 ut a Diodoro Siculolib. 12. m. 71. ubi etiam de
 Xerxe scriptum, cui Darius successit, addit: hoc
 anno Syracenarum scriptor Antiochus Syracu-
 -sanum historiae suae fecit impensum, quum lib. IX. &
 Cato jussu Regis deduxit. Darius autem regni pri-
 -mordia exortus est anno primo olymp. 89. ideo-
 -que recte Bonannus Philippi Cluverii sententiam
 respicit, qui lib. 1. Sicil. orig. l. 2. p. 2. pag. 18. ait
 Antiochum Thasyridae studio priorem fuisse: ut
 Theoclidis suae exordia lib. Peloponnesiaci, A-
 -thensensium duo in eisdem olymp. 87. ex quo hi-
 -storiam suam aggregas est ex Diodoro etc. l. 2.
 m. 37. hinc Bonannus concludit Theoclidem, &
 Antiochum, vel eodem tempore floruisse, vel
 Theoclidem aliquantulum Antiochi aetatem pae-
 -cessisse. Idem Cluverius, qui in Asia lib. 1.
 cap. 1. pag. 10. & lib. 3. cap. 2. pag. 825. ait Antio-
 -chum Aristotele superiore, hinc aliter propo-
 -nendum, rectius a Vossio etc. pag. 457. & merito
 Alexander enim Aristotelis discipulus ann. 1.
 olymp. 111. regnare coepit: adeoque interfuit o-
 -lymp. 22. ab olymp. 89. Antiochus, ad 111. Ale-
 -xandri: quibus si addere velis olymp. 3. regni quon-
 -dam Alexandri, annos centum constabis ante
 -Aristotelem, non doceantur in Cluverio paece-
 -re. Ideoque ex Vossii computo clare Antiochus o-
 -lymp. 90. Romae 330. Ex Mariano Valguera
 anteq. Panop. pag. 20. Hecodotus coevalis fuit, qui
 historiam olymp. 89. scripsit, Tunc Sicili historici
 vetustior, ut deducere licet ex Josepho
 Hebraeo contra Appianum lib. 1. scripti graece
 Historiam Siciliae lib. IX. comprehensum, & Co-
 -chato Regis, usque ad obitum Xerxi de Sicilia, ut ait
 Diodorus etc. hujus historici meminit Paulinus
 in Phocaeis, huc lib. 1. ubi ait Antiochum Syracen-
 -siam lib. Sicil. Tom. I.

em Xenophanem filium in Siciliae historia: quibus
 addit Vossium, Bonitatem etc. Lascarem apud
 Nium olympen lib. Sicil. lib. 1. pag. 19. Coterium
 lib. Sicil. Sicil. p. 91. Ceterum in Biblioth. p. 55.
 I. Antiochum de reb. Sicil. etc. l. 2. p. 103. qui ex Pan-
 -fania liberos accepisse tradit.

Historia Asiae, ut ait Dion. Halicarnassius
 lib. 1. anteq. ubi Antiochum peramum scrip-
 -torem vocat: & infra addit. Antiochum Xeno-
 -phanis de ceteris monumentis huc, quae bona fide digni-
 -ma, & certissima videri sunt, de Asia conscripti: ibi-
 -que haecque opusculi fragmentum addidit. plures
 etiam citat infra. Historia hae de Italia citatur
 a Strabone Geog. lib. 3. ubi ait Antiochum, quod de
 Asia scripti: eodem libro scripsit Antiochum ci-
 -tat, ut etiam lib. 6. de eadem etiam Stephanus de
 m. lib. & Helysius apud Vossium etc. Ceterum
 in Biblioth. pag. 55. alioque Teste ut Vossius quod
 ea, quae Strabo l. 5. scripsit de Campania ab Op-
 -tidis, sine Antiochus inabibita, & ea, quae lib. 6.
 scripsit de Tarentinae urbis origine, omnia eruit
 ab historia Italiae nostri Antiochi. Addidit
 Vossius, quod ubi Festus etc. Roma, etiam Anti-
 -ochum Italicae habuit scriptorem, ejus lectio-
 -nem utque est de Scyllis, corrigendum Antio-
 -chum. Lascari apud Maronem lib. 1. hist. Sicil.
 p. 19. scribit Antiochum Romanorum historici edi-
 -dit: & Paulania clare ait Bonannus caeset, ut
 intelligat de historia Italiae, in eorum lapsum
 esse. nemo etenim scripsit Romanorum histo-
 -rias testatur. Idem eandem de Goltzio, qui
 Lascarem sequitur est, & de Josepho Bon-
 -ficio lib. Sicil. p. 1. lib. 1. pag. 27. dum ait
 scriptis bellum inter Romanos, & Syrtastanos,
 Antiochus contra Genua lib. 6. Historiarum Antio-
 -chi librum nomen erat. Morelius tandem edi-
 -dit: ait: Historiam Siciliensium: quod apud nemi-
 -nem legit. Antiochum ab Antiocho historico, qui
 de rebus illustribus scripsit, diversum esse, recte
 dixerit Corocelli in Biblioth. 103. m. 41. qui de
 Antiocho ibidem agit m. 4306. Diversus etiam
 ab Antiocho Alexandrino ab Athenaeo lib. 1. ca.
 p. 9. pag. 431. & ab Antiocho Leodiceo a Lactio
 in Pyrrone citatis.

ANTONINVS ALFANVS Panormitanus Phi-
 -losophus, ac Theologus doctissimus, qui seculo
 -bus discipulis philosophos Ennius, Latiusque o-
 -mnibus non sine laude exposuit. In Panormitana
 Accademia Academiae Inter clarios promi-
 -nuit. Obiit Panormi 16. Augusti 1578. & in Ec-
 -clesia S. Petri Martyris, nunc Monialibus Vallis
 vitiis, aqueducta, sepellitur. Laudum a Leonar-
 -do Orlandino in dist. Siciliae in aetate scriptorum
 Anteq. pag. 80. & in lib. var. Imaginum pag. 49. & a
 Hieron. la Rapet, Argilio Guffredo, Barth. Bo-
 -nanno, aliisque in eam. Antiquarium lib. 1. pag. 50.
 & 67. Italice scripti

La vita d'Agla celeste tra di belle, & Imfiera. Poem. 2.
 Panormi apud Jo. Mattheum Maidani 1568 in 8.
 Rome. in libro Regis dell' Accademia degli Arcadi
 di Palermo. Ibid. apud eundem 1571. in 8.

Reges. in libro secundo eorumdem Carmi-
 -nump.

Regem & Maritima Sicilia Regis, & Martino Monacho, Abbi Duce, postea Aragonum, & Sicilia Regi ejus patri, in Sicilia gestorum apud ad iustitiam crimen huius, & ex illa enarratio. Extat autographum m. s. in fol. apud me.

Speculanti *Tractatus alienigenarum quorundam civitatum ac septi morum Magistralium auctoritate prefationum, qui collegialium Regis Sicilia, Ducatus Apuliae, & Principatus Capuae Amphicarum notarum, quosdam Regum Imperandi Carolo & Sicilia Regi, & Andegavia, & Arboresis Provincia Comitum Aulicorum fuerit.*

Seraphissimum, ac divinissimum Sicilia Regem *Armeniam, ab anno 1600 reperta salutis, quo expulsi sunt Mammoth, plurimum Principis Comes Rogerius Normannus Siciliam inquisivit, ipsum ad presens fastidium. Hispano sermone etiam promissus.*

Notitiam Regimini Regis Siciliae, in qua nominat *Magistrorum natio, & Præcepta natio in singulis eorum ad usum explicationem.*

Notitiam Primi patris, Ducum, Marchionum, Comitum, & Baronum Regis Siciliae, ubi germanum consuevit geram, in dominat, quem in sua oppidis, passibus obediunt, brevi narratione traduntur.

ANTONINVS AMICVS alioq. v. Laurentius Amicus.

ANTONINVS ANSALDVS, v. Gerardus Ansaldus.

ANTONINVS ANSALONIVS nobilis Messanensis, in equestri ordine nomenclis insignite versatus. Hunc illum esse puto, quem Petrus Ansalonius in sua familia pag. 200. prudenit, & virtute egregio, & aduersa fortune in iuris exagitatum describit. Vivebat anno 1637. Edidit italicè *Il Cavalier desirato*. Messina apud Petrum Breum 1633. in 4.

Il Torneo di piede, discorso, nel quale si aggiugne con quanta magnificenza si sia combattuto nella abbatte da Signori Cavalieri della Stella nell'anno 1636. Ibidem apud huius edes quiescit 1637. in 4.

ANTONINVS de ASSALI Panormitanus jurisconsultus doctrinæ staris. Inter principuos causarum Patronos luculante. Obiit Panormi anno 1636. ætatis 80. & in Ecclesia Monialium S. Catharina sepultus jacet. Edidit

Allegationes pro Regio Regini, & Terro Tanti oris contra D. Alphonsum Magisli. in foliis loci, anni, & typographi nominis.

Allegationes pro D. D. Alvaro Faldaxi, Rasse, & Spasione Rasse Martijerum i contra D. Farnissem Campale. in fol.

ANTONINVS BONONIA v. Antonius Bononia.

ANTONINVS BOTTUS Panormitanus, Jacobus Boeri nobilis, Gruentis filius, Ordinem Carmelitarum Excelsitorem ingressus, inde ad Cisteriens Regulæ & Somaschus transiit. Egregius doctrinæ splendoribus affusus, quorum præstantia sui administratione excitavit, cum lexuio philosophiam, ac duodecim annis scholasticam Theologiam docuisset Neapoli, Græcia, & Roma. Ad Clerum Tortellanum apud Venetos Theologiam, moralem publicè exposuit, ad hoc

munus ab Episcopo loci electus, Honorum gratia, ad quos sepe promerita virum celsissimum. apud inconstantissimè rescript, ut quicquid & superiorum oris indulgeret, inter celeberrimos verbi divini concionatores recenseretur a Joanne Franculio in *Philosophia Franci* n. 41 p. 66. Romæ vivebat an. 1684. Edidit

Disputationes in Aristotelis Legum, Philosophiam naturalem, & Metaphysicam, in tres tomos distributas. Genæ ex typographia Antonii Georgii Fieschi III 1671. in 4. Prelo paravimus Theologiam inquisitæ Tomi distributam, in fol. & paucilla opera Theologia moralis.

ANTONINVS BRANCACCIO Messanensis, Philosophæ, & Medicinæ Doctor, ob doctrinam præstantiam pluries in Medicorum Collegio Messanensi Prior, ac illius Urbis Archiepiscopus. Claruit an. 1636. De eo Placidius Reina uti testis, *disfusa* pag. 2. p. 103. qui edidit testam. italicè *Arce Rationis defecit*, & denique *vicemini dala* & F. & dila solle iudicat in *rendimento* de gravia nullo solentia dicit Epistola Mariæ vel 1636. nulla sita di Messia.

ANTONINVS BRUNVS Panormitanus juris utriusq. Doctor, natus anno 1673. 26. Muli, & literarum studia amplexus, jurisprudentiam laudè insignitus est, Causarum parocissimam navis agiti, ab inguio, doctrinam, & additione laudatus. Vivit nunc viri eximius in studio iudicis, sus, & sui spem in diem excitat. Edidit

Allegationes in causa spoliandi Bellisane pro Ill. D. Josepho Marmale Dni Castiphillippi contra D. Carolum Deodato. Cum Tribunalis Concistorii S. R. C. decisio, & motivis iuxta allegata. Panormi apud Felium Marinum 1701. in fol.

Allegationes juris, & Falli pro Ill. D. Josepho Valguarnera Principi Niserni, contra Ill. D. Pontium Valguarnera. Ibid. 1701. in fol. Italicè

Dispositio in causa, cum ab utroque consensu legati, & prefationis supra in l. si unquam C. de revocand. per la validitè dicit infirmata revocatio facta a 16. Maggio 1633. della donatione fatta a 9. Luglio 1643. dall' Ill. D. D. Vito Valguarnera Principe di Niserni &c. & duo filii naturali. Ibid. 1701. in fol.

Præmissis Judicialibus Niserna coram Ill. D. Francisco Arca Consiliario S. S. Anno 1703. Pro Ill. D. Josepho Marmale Dni Castiphillippi contra D. Raimundum Deodato. Panormi in fol. ex typographia Felicitis Marini, scilicet postea favorabilis decisione eiusdem Ill. Consilioris Anno 1703.

Legalis discussio tribus modis non sententiis infirmatis: ne attendatur supplex consensuarius cum utroque in Fendis Jure Francorum, Præmissis, Majoribus, & Fidelis nominis, pro Ill. D. Paccratii Rge, & Controva Marchione Margioli &c. contra D. Martiannum Falsia. Panormi 1706. in fol. Sub prælo Felicitis Marini.

Scriptis supplex nomine, pro Ill. D. Josepho Valguarnera Principe Niserni super iure in l. quod iussu sit in iudicio sub de primo Mail 1700. in fol.

Italicè scriptis supplex nomine, super textu in l. si unquam C. de revoc. donat. & super l. comparationis C. de hile iustitia, pro eodem Ill. Principe Niserni in fol. F 2 ANTO-

del Re Christianissimo nelle Province di Spagna, Fiandra, Borgogna, ed Italia. Pastorini apud Iudicium Cyceillum 1641. in 4. Hispani linguâ ediciorum perperam scriptis Nicolai Antonius in *Historia Hispania* tom. 3. pag. 351. nisi forte aliquis in eam linguâ vertent.

L'Orbello sopra lo Sciro, ovvero la Prudenza Regia dell'idea dell' Idea della Masia del Re M. S. Filippo IV. Il Grande. Manili apud Joannem Sanchez 1641. in 4. hoc opus Hispanice etiam editum hoc titulo

El Ojo sobre el Centro de la Prudencia Real. Ibidem apud eundem 1643. in 4.

Il Regno di Portogallo, e di Plumbino fatto dall'Armi Cattoliche di Filippo IV. Il Grande. Pastornini 1651. in 4.

Le Transmutationi della Plebe di Palermo. Panocemi 1651. in fol. sed perisquam absolvetur editio, decreto Regis fuisse suspensa. Hoc etiam in lucem emisit liberos, quos adhuc non vidi.

L'Adversaria.

La morte di Catone Uticensis.

Declamazione per la morte di Catone Uticense.

Il confuso aspetto di logorismo all'imp. Ferdinando III.

Expuniebatur, in lucem emitteret, *Historiam Familiae Aragoniae, & Hiberniae*, quam m. s. interquit.

ANTONINVS DIANA nobilis Panormitanus Clericus Regularis, ne dum Patris, vocem etiam Siculæ singulari ornamentum. Natus an. 1589, à teneris usqueculis literis additus, a doctis precellaram genii indolentia detexit. Florentes etiam Musis iudiciali, non sine ingenui laudis quasque ingenui doctes conjectare licet, ex parvis vernaculâ linguâ cantionibus, quas leges *tom. 3. Musarum Siculorum* pag. 84. Clericalem misticam sequutus, & Sacro doctio jam iniciatus, exinde Clericorum Regularium institutum amplexus est, annos agens 30. Panocemi Ordinis habuim accepto prima Februarii 1615, idique solemniter emisit vocem 3. Februarii 1616, testis P. D. Carolus Morales in *Historia Provinciae* pag. 481. et de ex Josepho Siles in *Historia Cler. Regal.* par. 3. pag. 533. die 4. Octobris 1614. Absolutis studiorum spatii, ad ingenii præstantiam, ac in orig. scilicet uem doctissimus evasit. Eximie doctrinâ, singularem prædicationi sociavit, adeo ut inter sodales suos, eum extra magnam sibi estimacionem comparavit. Morali Theologie toto pectore, diuturnis vigiliis, & non intermisso labore adhaesit, eo animi fervore, ne in conditionis, docti inque Theologum adhaerens, recesserit. Totus etiam, perversendis Auditorum libris, in per vestigandis sententiis: non volumen neglexit, quin non infirmeret non Doctorem placita, quin non edere per penderet. His omnibus præsidis, Primam Resolutionum Moralium Partem absolvi, in qua, acris sane iudicio, in opinionum delecto, non trivia, non obvia, sed pæcegi in a congestis, ac breviter, & dilucidè omnia, ad prudentiæ libram perpendit, digestis, adeo ut typis tradita communium omnium plausu fuerit excepta: & tot suarum lu-

cubitationi fortiter sic laudatores, quos habere licet lectores. Id Dianæ animam roboravit, ut ea studia prosequeretur, aliisque exararet volumina, quæ succellat idcirco, eadem felicitate, cui nulli laudum præconis sapientes exornarunt. Opæ hæc sua summa aviditate amplexa, doctorem desideria exornabat in ad alia expectanda, & expectanda. Huiusmodi vero cupiditatis testes sunt, repetitæ, brevî tempore lapsa, editiones: vix namque exalto quinquagesimo, plurimæ operum suarum partes sepius sacrum recula, bis Panocemi, bis Lugduni, et in Hispaniis. Nec minus plausu alia Resolutiones: exceptæ: vix enim in lucem emisit, cum ita in celeberrimis typographorum officijs infuxerit Romæ, Venetiis, Lugduni Avenione, Parisiis, Amsterpæ, Moscoviæ, Maribii, Syracusis, & alibi. Univerſalem consensum approbationem testantur, doctissimi, celeberrique viri, qui multoties in compendium opus volumina contraxerunt, in iustâ dillicite reculebimus: & tandem Resolutionum omnium Coordinatio à P. Martino Alcolea doctissime, prudenterque digesta, sanumq; tandem Doctores prædicare non cessant, Dianam Morali Theologæ Principem, ac Magistrum. Summa veneracione egregie doctrinæ suæ, & eruditissimæ præstantiam venerabatur viri sapientissimæ, quoniam artem sibi co-rellavi: & in primis recensendi Joannis Caputani, Antonii Coronas, Angelus Maria Verticelli, Piascificus Pellizarius, Victorius Pallavidinus, Augustinus Barroza, Franciscus de Lago, Antonius Escobaz, Gregorius Goban, Joannes Diezillio, alique ab edis libris creberrimi. Et diſſis Ragonibus, & etiam (quod mirum dicitur) à novo Orbe, data ad ipsam literis, velini ad Theologæ Morali oraculum: pro euodandis diffinitionibus controversis, adrobant. Academicæ per Europam celebrationis ipsius probare doctrinam. Panocemi ed sapientie opinione floruit, in Provincia, Dyabala, Senegæ Panormitanus, ac ipsi Siciliæ Moderatores, in gravioribus conscientie negotiis ejus consilia exploraverunt. Hinc merito ob singularem doctrinæ splendorem, morum gravitatem, præstantiam, viresque incognitam, ad nonnulla honorum culmina evectus est. Tei Romæ apud Prosperos Genuales Clericorum Regularium alibi Consistori Panocemi Synodalis examinatos, & Tribunalis S. Officii Siciliæ Consistorii efflatis. Romæ etiam, ubi per annos 16. moris protractis, nonnulla ipsius estimatiois argumenta edidit: Possides Max. Episcoporum etenim Examinator sub exant Vrbano VIII, Innocentio X. & Alexandro VII. Tanta ejus doctrinæ opinio apud Innocentium valuit, ut amplissimis pensionibus, & annuo censu ejus studia levaverit: & bis ante Quirinale Consistorio D. Silvestri Clericorum Regularium pertransiens, Antecis, Proceribusq; Sipontis, Dianam nostrum, qui de more, una cum aliis Patribus ad domus ostium accurrebat, suo nomine salutatum mihi quod sicut in Pontificibus illustratum ita & Dianæ honorificentissimum. Ex in Urbe omnium Sapientum animos ad se traxerat: immo ibi natus

lur accendebat, qui Dianam studiose usque perquire-
ret, & quem sancti clarissimum intellexerat, pre-
sentem agnosceret. Nec demum apud Romanam.
Constanti disceptatio aliqua incalcebat, quia ad
eum, velint ad Driphicum Trepidum, non accu-
rerent, iurgij qualitatem expoorerent, ac senten-
tiam suam tuisque perquirerent. Inter hos viri Re-
ligiosi, Praefides, Procrescens praecipui enume-
randi. Relicta tandem posteritati erit heretici
nomini famam, magno sapientium dolore vitare.
desit Romae r. b. Julij de Philippo Brieio *Annal.*
mens. par. 4. c. 3. pag. 169. vel 23. Junij ex P. Mo-
ralis in *Diana Pinacur* pag. 143. Ista verius 23.
Julij, ex Francisco Marchesio in *Elogio* infra no-
tando, ann. 1663. In postremum operum Dianae
editionibus luculentum Antiorum Catalogum
leges, quae Dianae doctrinam emittit laudibus
excollebat quem, nec actum agam, hic non eseci-
bo. Soluit autem praeter supra citatos, Josephus Si-
lios *hist. Cler. Regal.* par. 3. pag. 533. & in *auditis*
epist. 33. p. 76. Franc. Marian Pratum in *Dissep.*
Forens. cap. 1. n. 76. Franciscus semitonenis con-
sultationum confessor, n. 2. Angelicus Aposlinum, sub
nomine Scipionis Clarens, in *usur. Anali.* cap.
29. pag. 15. Lud. Moricium in *hist. to.* t. p. 1065.
Aug. Oldenheim in *re. d. d. d. ad Ciacetium* 10. p. pag.
528. & 713. Nicolaum Antequam in *hibit. Hisp.*
to. t. p. 195. Joannem de Cardenas in *Cris.*
Thol. ad *propol.* 4m. dist. 25. cap. 9. n. 66. & Stori-
cium Pallavicinum *inrupt.* pag. 12. & 14. Tandem
doctissimus, & aequo eruditissimus Ericicus Mar-
chius Canonius Praemonstratus, ann. 1694. P.
Dianae imaginem per incuspram, in hunc em-
isit, hoc adjecto elogio. *M. R. D. Antonium Dianae*
Cl. Reg. Nobilis Panormitanus, in Sicilia Sanctiss.
Inquisitor Consultor, Regiae Episcoporum Exami-
nator, ubique Sagittatus Rator. De illo celeberrimus,
et Libertatis, et Immunitatis Ecclesiasticae strenuus
Propugnator. Obijt Romae 22. Julij 1663. aetatis an-
orum 77.

Ejusdem Dianae

Regulationum *Moralium Partes duodecim*, qua-
rum prima editio est hoc ordine prodire.

Part. Prima, & Secunda. Panormi apud Hieronymum
Roissillum 1629. in fol.

Part. Tertia. Ibid. apud eundem 1632. in fol.
Part. Quarta. Lugduni typis Laurentii Anisson
1636. in fol.

Part. Quinta. Ibid. apud eundem 1639. in fol.
Part. Sexta. Ibid. apud eundem 1644. in fol.

Part. Septima. Lugduni apud Laurentium Anisson
1644. in fol.

Part. Octava. Ibid. apud heredes Petri Proff,
Philippi Borde, & Laurentii Arnaud 1646. in fol.

Part. Nova. Lugduni apud Laurentium Anisson
1649. in fol.

Part. Prima. Lugd. apud Anisson 1651. in fol.
Part. Altera. Lugd. apud eundem 1655. in fol.

Part. Tertia. Ibid. apud eundem 1659. in fol.

Recursus sunt successore, & exinde sunt varietas
in locis. At non omnes hic recensere distendit,
quod longam lunam fore impossibile. erit, cum

innumere sunt eorundem operum imperfectiones,
omnibus praevia: solum coordinatam editionem
operum omnium, studio P. Alcoleae inman-
que hoc titulo prodit:

Diana Constantini & P. D. Martino Alcoleae Caro-
thensiensi ex Regali Curia de Pader. Lugd. 1667.
in fol. & iterum ibid. sumptibus Joannis Hugue-
tati, & Soc. 1680. in fol.

Operumque: de *Primatu solus D. Petri, Dissep-*
ationes Apologice: primo fide editum Roma ex
typographia Mavriphii Mavriphii 1647. in 4. inde
partij operum tract. 20. adiunctis, & eadem reculum
in opere magno, cui titulus: *Substantia Maxima*
Pontificis Sancti. Patrum, & aliorum Catholicorum
etc. in lucem edita de Fr. Joannis de Episcopo
Archiepiscopo Valsatensis tom. 4. Romae typis Joannis
Francisci Bagagni 1697. in fol.

P. D. Carolus Morala Matritensis Cler. Reg.
editit Volanteu inscriptum

A. R. P. D. Antonium Dianae Panormitanus Con-
greg. Cler. Reg. Bellus celeberrimus, Episcopus
Examinator, coram tribu. Sum. Pontif. Urbano VIII.
Innocentio X. & Alexandro VII. Dignissimo, fide.
Idem, quod eadem verum ex profecto, qui obiter ip-
se vult in Resolutionibus dissep. quibus Pontificis
pateris aduersus praepositi vestre Regalis huius,
praefatum Sanctissimos, Sacramentorum, Novatio-
narum, aliosque Haereticos vincuntur, clara, & sibi
sola methodo ad unicum volumine tractum, cui in
eius officio Idem vult Pinacur, sua defensor ab
omnibus praefatis Praepositis de Sum. Pontifici-
bus Alexandro VII. Innocentio XI. & Alexandro
VIII. Neapoli ex typographia Felici Mosea, &
harridum Laynd 1697. in fol.

P. D. Carolus Tomassius Cler. Reg. in coordi-
nanda omnium Resolutionum male desudavit,
ut ait Silios *ist.* pag. 558. sed & P. Alcolea prae-
notus, opus edere neglectit: attamen iussum opera
Tabulam, vltus Coordinationis Regulam, typis
prodidit, hoc titulo.

Tabula Aeternae operum omnium Antonii Dianae
Cler. Regal. quod Resolutiones non plussquam sex milia,
pluraque aliorum rursus milia in duodecim partes
praefatis impressis restit, & clare methodo in 50.
Tractatibus rite, ac sibi sibi ordinantur. Romae ex ty-
pographia Angelii Tinasii 1664. in fol.

Nonnulli Dianae opera in compendium cotra-
here, nempe

Joannem de la Pal Belgae, Tres tantum Partes
compendio suo complexus est. Lugd. apud Iacobi-
um Cardon 1654. in 24.

Alexandri Calamiae Arsanensis. Quinque Par-
tes. Venetis apud Iuntas 1641. in 2.

Anonymus quidam Sex partes, Antuerpiae
apud Joannem Meurium 1645. in 24.

Arctius Corpusculum Simul Necessarium Tertium
Ord. S. Francisci Partes Sex, quas editit sub ana-
grammatico nomine Antonii Nollino. Lugduni
sumpt. heredum Gabrieles Boissac, & Lauren-
tii Anisson 1644. in 4. & Venetis apud Iuntas
1646. in 4. & addita septima parte, Lugduni apud
heredes Petri Proff, Philippi Borde, & Lau-
rentii Arnaud 1646. in 4. & 1660. in fol. & ali-

bi

L' *Assunta* Zanchi, e vno le Nozie di S. Nicomede conati, e morte in *Militer* et *frat* *segni* *Grigorio*, *Pietro*, *Demetrio*, ed *Elisabetta*, Mellina apud Vincendum Amicum 1635. in 12.

Il *Secolo impugato*, e *restato de' viti*. Parte. Prima. Ibid. apud eundem 1691. in 8.

L' *Avvocato* *Ravennate*, *opera* *dedicata al vero bene degli Avvenuti*. Ibid. apud eundem 1706 in 4.

Molteni & alia presertim, *Vita aliquot Missionum Sanctitatis sancti Iustitiam*.

ANTONINUS MACRÌ ex oppido Frazano Diocesis Messanenſis, Sacerdos, & Abbas. Natus 28. Septembris 1668, literarum studiis impensè addictus, Philosophiam, ac scholasticam Theologiam didiciſſe Panormi. A' tuncis magniculis ad poeſias delicias peritus, Enneas, Sicalaphie Musas duxit: ideoque multa inue protulit ingenii monumenta cum lectorum laude: presertim vernaculo examine, Vitam, & miracula S. Coni cernit, dum deciman quintum statum aetatis non exccellerat. Politioibus literis egregii ingenii dotes addidit, & eruditione clarus eluceſcit. Sicillius monumenta sua veteta, cum reuocata, perſcrutando, sui adiminationem promerit. Vivit Panormi vir eximius studiis intentus. Edidit italicè

Le *Alfuzze del Cielo per la Bottega nel Parterre di S. Sapienza*, *Pisano*, e *Roma*. *Disorso* *Expositio* *flor*. Panormi apud Buam, & Barberam 1695. in 12.

Se, ed *Orti* in *nuovo Cielo*. *Pauzginio* *Eucratia* *ficio* *recti* *ate* *villa* *nuova* *Cleſa* *del* *Maſſaro* *di* *PR*. *Basilian* *nuovamente* *eretto* *nella* *Chia* *di* *Palermo* *finita* *l'arch* *di* *S. Agata*, *id* *una* *Noſſella* *Idoria* *della* *for* *dazione* *di* *detto* *Maſſaro*, *e* *dagli* *Articchi*, *id* *eb* *le* *in* *ultima* *Regione* *in* *quella* *del* *cece*, *e* *Fideliffimo* *Città* *di* *Palermo*. Ibid. apud Anglem, & Leporem 1697. in 4.

Pezzo paravit

Le *Sanità* *Coronata* *d'Alora*, *Pila* *di* *S. Luce*: & *Basilian* *di* *Promont*.

Iſtoria *della* *ſtato* *antico*, *e* *moderno* *di* *S. Maria* *o* *Cleſa* *di* *Silſua*.

Vite, *e* *Miracoli* *del* *S. Gioſefo* *Basiliano* *Attivo* *fior* *di* *Palode*, *e* *Martire*, *per* *Panione* *con* *la* *Cleſa* *Cristale* *a* *Romane*.

Pila, *e* *Atuaghi* *di* *S. Cato* *della* *Terre* *di* *Maſo*, *Poma* *Erone* *in* *verſo* *Sicilia*.

ANTONINUS MARCHESIUS nobilis Panormitanus Clericus Regularis, natus anno 1602. Ordinis inſtitutum anglicum eſt Panormi 3. Decembris 1617. & ibidem ſolemnia inſcripta vota 7. Aprilis 1619. Vir doctus æque, ac pius, gravioſibus diſceptis ingenij preſtantiam excoluit, ac ſociales ſuos exinde Philoſophiam docuit. Inter ipſe peracutus ingenium, adeo diſſimiliſſima Doctorem placita ſeſſigere videbatur: celeberrimum ſibi nomen comparaturus, niſi mors in ipſo etatis flore vitam obtruncaret Panormi 6. ſeptembris 1637. De eo Joſeph Silos *hiſt. Cler. Sic. par. 3. lib. 1. p. 556*. Hippot. Marzaccius *hiſt. Sic. par. 1. pag. 110*. Ad exſcraugibant *Sicula* *Tom. I.*

dam in Deiparam pietatem. Edidit italicè

Meditationi dell' Eſpiatione del *Pent* *di* *Marina* *Verſini*. Panormi apud Roſellum 1635. in 16.

ANTONINUS MARIA SIERIPEPOLI nobilis Drepanitanus Soc. Ieſu. Liris uſitatum accepit 18. Octobris 1641. Societatem verò Ingreſſus eſt 28. Iunii 1653. in qua ſolemnia quatuor votorum ſacramenta ſe adiunxit 1. Februario 1675. Eminentis ſtudioſum ſpatis, poſt humaniores literas, Philoſophiam, ac ſcholasticam Theologiam ſtudioli Panormi, & Melſane: ob egregium ingenij ſeſcitatem, ac ſingularem doctriam præſtantium ſummis laudibus proſequens. Nunc præſt Collegio Drepanitano ſtudioſum Præſectus, & in Marzaccii Diaceſi Synodalem Examinaſorem appt. Edidit

Corollaris *Moralis*, *quæ* *er*, *græ* *perſineat* *ad* *Secramenta*, *preſent* *Panitentia* *per* *ſtatuta* *ex* *principi* *Theologici* *communiter* *receptis*, *breſiter*, *ordiat*, *et* *clare* *er* *dicunt*. Panormi per Calano, & Drepani per Franco 1698. in 12.

Crefu *Theologia* *Partem* *Præſent* *de* *Pſione* *Dei*, Panormi apud Joſeph Granoſum 1700. in 12.

Partem *Secundam* *de* *Pſione* *Dei*. Drepani apud Bartholomæum Francum 1703. in 8.

Alia *Prælo* *paravit*, quæ ſuccellivè in lucem emittet.

ANTONINUS MAZZONVS Netinus Ordinis Prædicatorum Sacra Theologia Magiſter doctiſſimus: & clarum doctriæ, & ſanctimonie opinionem, ut permaſſimam ſui eſſiminationem excitaret. Ingreſſus ſervavit notes, quos crucuplorenti molitibus eliminavit: virtutes verò eximie egreſſum vitam ſignificat exornant. In moralis Theologia verſantiſſimum, paſſim conſultant viri primarii, qui ad ipſum tanquam ad oraculum in diſſimilimis rebus quæſtionibus conſultant. Non ſine ſanctimonie fama obit Netani 1682. Edidit

Per *pagetium* *contra* *in* *grantes* *mitam* *Nitiam*, Neapoli apud Aglium Iugum 1644. in 4.

ANTONINUS DE MICHAËLE Ragnanſus Sacerdos, Sacra Theologie, & Juris uſitatus: Doctus, ac Prothonotarius Apoſtolicus. Doctriæ, & eruditione carulus, ſui Syracuſi Eccleſiæ Archiprebyter, mox Eccleſiæ Syracuſanæ Canoniceſ an. 1640. a Francisco de Alſa, & Rubis Epſcopo Syracuſano electus ibique etiam Indermi, & Examinator cum Synodalem egit. Obiit Syracuſis 3. ſeptembris 1666. in Eccleſia S. Hippolyti extra Urbis moenia ſepultus. De eo Ab. Rochoſus *Virtus* *an. Eccl. Syrac. p. 557*. Evulgavit italicè *Antico* *Relat* *della* *Pica*, *Antic*, *e* *Antic* *del* *S. Agathe* *Ermita* *Patrono* *di* *Sicili*, Panormi apud Io. Bap. Maringum 1630. in 8.

Alia quæ ſci ipſi hæc ſunt, utrope *Clyper* *Enſiſſe* *in* *competere* *Fori* *inter* *gr* *dicum* *Latum*, & *Eccliaſiſticum*, *Reſolutionem* *Canonis* *a* *lib. IV. m. 5.*

De *antico*, *et* *ex* *ſtat* *Eccliaſi* *Syrac* *ſani* *libri* *IV. m. 5.* ubi de Epſcopo Syracuſanis, de Menſa Epſcopali, de Canonibus, aliſque ad eam Eccleſiam pertinentibus. Ex relatione viri ex-

mil Michaelis Angeli Manicharisi, extante apud hunc dea. Opus de satique, & neco. *Stem Ecclesie Syrac.* statuit à Mariano Perello in vita S. Lucie p. 35. Ioseph Michael Inquisitor Antonius frater in libro Hispanie inscriptum: *Imperio de Sazanas* p. 50. ipsum citat in *sermone de providentia*.

ANTONINUS DE MICHAELI alius ex opulento Tusce Sacerdos à morem integritate laudatus. Obiit Tusce an. 1680. Edidit italice

La Nuova Cheterra di Sighele, di dicitazioni, e figure, con le Regole della Scuola. Panoemi apud Barthelemi, Rumanum, & Orlandum 1680. in 4. & apud Petrum Coppolanum 1698. in 4.

ANTONINUS MIRELLUS, & MORA Messanensis Panois; ne dum i penicelli laboribus, verum etiam de politionibus literis sibi gloriam componere potavit. Academiis Offensio, & Radisaron non Messanæ; ac etiam Orlotum Napolitis nomen dedit. Vivebat an. 1667. Consule Cornelium Alapsum Antivigilini, Eve potius Angelleum Aposium Vigintimillium in *Alidarb.* *Aprillano* pag. 430. & 431. ubi Inquisitor viri iudicium habes. Edidit italice

Le Divo Sisto Presidepfa. Bononiæ apud Cordubam 1644. in 8.

Disorsi delle Glorie della Nobilit, Fedele, Insigne, ed Esplanate Città di Messina. Venetiis apud Hæredes Iunij 1649. in 4.

Pisa del P. Antonio Farnio Parolatore della Congregazione fatto Abate di Gual, e Maria. Messanæ apud Jacobum de Martino 1655. in 12.

L'Amato Liberto Poema Heroico. Bononiæ apud Io. Bap. Ferronura 1660. in 12. At hoc opus ab alio Messanense, tempore N. Tappo elucubraturum quomulli Messanenses mihi cellati sunt; piogianit virio Marelio ascriptum.

Disorsi, che si la lingua volgare, dovessi vede il suo schimento essere Siciliano. Messanæ apud Paulum Bonocorum 1660. in 8.

Disorsi dove si mostra che la Sicilia sia stata Madri non solo dello scrivere, e parlare, ma uno della lingua volgare. Consilij apud Io. Bap. Mojum, & Io. Bap. Anbium 1668. in 8.

Risposta di Antonio Mirille, e Meria ad una lettera di D. Diego de Nova Regio Castellane nella Città di Malacca. Ibid. apud eundem 1663. in 4.

Risposta ad una seconda lettera di D. Diego di Nova Regio Castellane nella Città di Malacca. Neapoli apud Salvatorem Novillum 1664. in 4.

Il Rimprovero della Risposta alla Seconda lettera di D. Diego di Nova Regio Castellane. Ibid. apud eundem 1664. in 4. Hæc responsiones contra eruditissimam virum Joannem Vigintimillium non à Mirello, sed à Petro Henrico Mettanensi scriptas, mihi commemoravit Messanensis iuudet.

Le Fama Oratrice per la morte di D. Gio. Pentimigha Cavalier di Sta. Meila, e di Casa di Pentimigha. Messanæ ex typogr. Pauli Bisagni 1665. in 4.

Pisa di Guido delle Colonne Messini. Venetiis apud Guendios 1665. in 4.

Pisa di Temaso Caluso Missinesi. Ibid. apud eundem 1666. in 4.

Pisa di Maniggi Gio. Antonio Pisanese Professore

di Giouacchino Missini. Ibid. apud eundem 1667. in 4. Edidit etiam referunt

L'Espresso.

Pisio.

Capricci Poetici.

La Lucerna.

Nettuno componimento dramatico.

Odi plulariehe. ac ea non vidi

ANTONINUS MOLETUS Messanensis, Pauli Moleri Parrinii Mettanensis filius. Genetis nobilitatem egregis ingenii dotibus, ac studiis splendidiorum reddidit. Politicioribus literis addictus poesi, eloquentiæ, & eruditione eminuit. Romæ apud Urbis Literatos, Principes, ac S. R. E. Cædineses consanguineos magnâ docturæ opinionione valuit, & ibidem inter Academicos inferendos iuratus. Messanæ etiam in nova Chiræ Academia ascriptus; ubi in Officina recensitus effusit ræ, edidit italice

Orazione fustale alla morte di Felice Raspioglio, & sua mlt. Accademia degli Infeccidi. Romæ apud Augustinum Barabò 1668. in fol.

Disorsi. *Amatissimo per la Pontificato di Papa Innocenzo XI.* Ibidem apud Jacobum Komarek. 1691. in 4.

Eripse etiam carmina edidit nonnulla expansis folijs extensa.

ANTONINUS PILUS nobilis Panoimitanus, à teneris annis vividam ingenii indolem deiecit, quare poeticis studiis excohit. Panoemi vivebat an. 1662. laudatur à Iosepho Galeano in *Missa Sicula* tom. 1. par. 2. pag. 38. ubi ex eo leges vernaculæ lingue

Coronati Siciliæ. Panoemi apud Iosephum Bisagnium 1668. in 12.

ANTONINUS PLATAMONIUS Catanensis nobilitate, & doctriâ clarissimus. Joris uniusque Doctor celebris viris circa an. 1540. De eo autem laudè meminit Marius Cuccelli de *donatisti* fo. 1. tom. 4. dist. 1. par. 1. in 8o. pag. 354. Io. Bapt. de Grossis in *decas.* Catan. tom. 2. em. 9. pag. 146. Multa scripsi, ex quibus supersunt

Annotationes super Ritu Regis Sicilia. in commentariis super Ritu collectis à Marcilio Cöverfano. Panoemi apud Angelum Orlandum, & Deidum Cyrillum 1614. in fol.

ANTONINUS RANDATIENSIS ex familia Teti, natus an. 1579. annis ætatis 20. institutum Fratrum Sordioris Observantia S. Francisci amplectens est an. 1598. inter quos doctissimi, & religiosi moribus floruit, immò & omnibus se præbuit virtutum exemplum. Hinc pluries præfuit Custos Provincie Siciliæ, & maximo charitatis, ætque fervore Provinciam gubernavit. Visitationem, ut ajunt, in Provincia Apulensi Septem Martium egit; in eaque eum comita celsibiles, & rediit unum in Siciliam meditare, apud Tropeam morbo correptus, ibi non sine absolutissimi viri famâ decessit 13. Junij 1638. eo die quo Ecclesia S. Antonij Patavini festum celebrat, ut ipse exoptaverat, & à Domino cuius peticerat. Viri sanctioniam nonnulla, supra narræ vires parata post mortem exhibere. Paræ de eo Luc

cas Vvadiagnus de script. min. p. 37. Angelus Rodri-
quez in suar. p. 27. Boudin. d. Pas-
salumine de vig. Encl. Capul. pag. 56. & 83.
Licet de omnia. Ch. Pautoni lib. 2. cap. 1. pag.
208. & lib. 4. cap. 7. pag. 305. Petrus Tognolettus
in Paradiso Seraphico par. 1. in prom. pag. 2. lib.
4. cap. 87. p. 361. & 5. cap. 1. pag. 166. cap. 2. p. 383.
& seq. & p. 2. lib. 7. cap. 22. pag. 269. & 1. g. a. 7.
7. pag. 322. Scriptis italica.

Primi delle Pite di molti Paesi, e Terziari, che
vissero, e morirono con fama di santità, e d' altri al-
tri Hominum illustri di quella Provincia di Sicilia,
con altre osservazioni. Tom. 1. 2. & 3. m. 5. in fol.
Primi, & Terziari l'oni autographum erat apud
Vvadiagnum, inde apud Tognolettum: Secundus
verò servatur in Cernobio Sanctae Marię Portus
Salvi Messane. Ex hoc op. restant & ex sequenti-
bus multa excerpta P. Tognolettus pro suo Sera-
phico Paradiso, & nonnulla ipsius fragmenta in
eo exhibebat.

Cinca delle Pite de' Sicil., & altri Servi di Dio
dell' uno, & l' altro sesso, che nell' Osservanza di Sicilia
servirono con fama di santità. m. 5. in fol. servatur
in eodem Cernobio Portus Salvi.

Cronica delle Pite de' Santi, e d' altri Servi di Dio
dell' uno, & l' altro sesso, due nella Regione di Sicilia
servirono con fama di santità. m. 5. in fol. Idem
Tognolettus servabat. Anno 1611. nonnullas
Icones Fratrum Sanctioris Observantię, qui sau-
cissimi sunt claustris, & ex eis cistis edere curavit, &
unicuique se int. addidit elogium.

ANTONINUS SALAMON Panormitanus Eques
Hæres solymitanas Petasum vivatium Baro, melle-
lissimum equitum albo ascriptus ann. 1671. ele-
gantissimi ingenii vires polymoribus literis ad-
moritur. Iyris servitute, & argutis reserata multa
cum plausu cecinit: ideoque non modo in Si-
lia, verum etiam & extrætellurionem summam
sibi compassavit. In Arendia Rusticiorum
Panormitana ascriptus, laudes procerum hæd
volgares. Obiit Panormi 14. Octobris 1697. &
in Cernobio Caputatorum Epuleus est. Laudi-
bus exornator ab Am. Forte in Epigram. pag. 48.
Balthassar Pisano in cœlesti armonia servatur. pag.
209. Ioas. Baptista de Iudice Pers. pro. 1. pag. 74.
Cittrezza la Valle in observationibus adnotissimam ap-
pedit de 7. d. pag. 331. & 287. Viacentio Asina
ibid. p. 335. & Joannes Silvestri Salva in libro, il
Emblema de Asina pag. 15. Ipsius etiam ru-
mini Asinas Minutius in om. Pictoris Messan.
pag. 340. Edidit Italica.

La Fioridissima Drama per musica. Panormi ap-
ud hæredes Boselli 1678. & apud Petrus de In-
sula 1680 in 8o.

La Regina Medeam. Ibid. apud Jacobum
Epitum 1685. & 1687. in 12.

La Cassandra Biblissima Drama per musica. Ibi.
apud Angulsem 1691. in 12.

Il Trionfo della Virtù per le Glorie della Patria
Città di Palermo Dialogo. Ibid. apud Petrus de
Insula 1681. in 4.

La Salsina Dialogo. Ibid. apud D. Cilibesum
Hesperium 1684. in 4. Post eus moxtem pro-
diere

Colucci d' Apparence Pasce in iude. Messane ap-
ud Vincetium Amicum 1703. in 12. Dra-
matico opus in scripto, P' Giron, nonnulla addidit.
ANTONINUS SALDANUS v. Gerardus Au-
gustinus.

ANTONINUS SALONIA Panormitanus Iu-
ris utriusque Doctor, claruit doctissimè excultus
an. 1631. Edidit

Additiones et Singularia Nicolai Intrigisti. Pa-
normi apud Angelum Olandum 1632. in fol.

ANTONINUS SAPONIS Panormitanus & Sa-
verdos, natus 11. Julii 1670. savoris discipuli-
nas assumpsit in Collegio Panormitano Soc. Jesu
ibique Sane Theologie laureā inauguravit 12.
Julii 1692. cui etiam moralia Theologiam, Pon-
tificia jura, & sacram eloquentiam addidit. In-
genio, doctissimè, & eruditione clarus Panormi vi-
vit. Edidit Italica suppellex nomine

Vita di S. Peregrino Confessore cavata dalli Codici
manuscritti della Chiesa di Calabrotta. Panormi
apud Felice Martinum 1699. in 8.

Vita, e Miracoli del glorioso S. Filippo Sacerdote
volgarmente detto S. Filippo d' Argio. Ibid. apud
eundem 1699. in 12.

ANTONINVS SILIRA Messanenſis Poeta.
Edidit Italica

Il Trionfo annali stile, o sia il Martirio glorioso
della Vergine S. Agata insinuito in ottava rima. Ca-
tane apud Bisignum 1685. in 8.

ANTONINVS SYRDOVS Alcareusis sacerdos
Abbas Sancti Marci in Rogato in Oppido Al-
catie Diacrisi Messanenſis. Natus 14. Augu-
sti 1646. cum literis sese addidisset Jurispruden-
tia lauream accepit, ac vauſam Patrum egr
non sine laude. At anno 1680. reſcriptis fortibus
curis, Clericalem habitum suscepit, & ad sacre
eloquentie studia ingenuum conuertit: ideoque
in nonnullis Siciliæ Civitatibus, oppidisque,
magno cum animarum fructu per annos 30. qua-
draginta curiam, ad populos declamando,
conſecit. Ab Archiepiscopo Panormitano in sa-
cris missionibus pluries adhibitus est. Nunc vivit
Panormi. Anagrammatico nomine Nanti Sur-
dani edidit versatili lingua

Vita, Morte, e Miracoli del glorioso Eremita San-
ti Nicolai in ottava rima Siciliaca. Panormi apud Ja-
cobum Epitum 1695. in 12. Prælo paravit Italica
La Penitente ultroniosa, Vita, Morte, e Miracoli
di S. Nicolo Eremita in iſſoſtoma.

Quarſide. Panegirini.

ANTONINVS ROSEA nobilis Messanenſis,
Natalis Roseæ, & Agathæ Donati filius, am-
oſiores literas coluit, magnæque pietate exora-
tus reſiſit. Divi Michaelis Archangeli præſen-
tiam studiosius, ipsam præcipuo honore veneratus
est. Obiit Messanæ 13. Decembris 1700. Edidit
Italica

La Dardilla, ovvero l'innocenti d' una Donzella
innamora. Recanto. Messanæ apud Jacobum
Matthi 1651. in 12.

L' Eugenio. Amore di Parid libri quattro. Ibid.
apud eundem 1652. in 12.

La bellezza di Marsilio, e di Cleo libri tre.
Me-

Mellix apud Hieronymum Montefortem 1653. in 2.

L'Eucaris, vera la *Virtù* è armata in tre libri. Venetis apud Io: Iacobum Heret 1656. in 2.

ANTONIUS TANTILLVS Panormitanus vir sane egregius, literis instructissimus, publicum in patris Tabellionem egit. Naturali propensione pollicitoribus literarum studiis addictus, et animi commotione iis operam dedidit, ut penitus obtineret; praestantissimis, qui sua tempestate poeti, & oratoria facilitate iudicarentur, merito acclamatus. Poetam sibi Siculo, ac Iesico idioma; teagelis, lyrisque numeris scilicet, singularem promissus laudem. Esi autem perpetuo adversa fortuna injuriis commatus; atque semper apud eruditos, literatosque magnam valuit estimationem; ideoque Academia Panormitanae Recensitorum aliiptus summo semper honore fuit prosequens. A Pindarica poeti celebris in ea demorabatur doctiora, dicendi gravitatem, ab utroque penitus alienam. Nec minus Ipsi gloria sacculus in teagelis scribendis iuxta praescriptas Aristotelis leges, atque praescripta, in omnibus ingenii monumentis, & vera invariabiliter voluit. His celeberrimum sibi nomen comparavit, si publicum impavisset incensum: sed inopia obstante, quae usque ad finem ejus vitae diem, vicem maliori fortuna dignum, rigere non cessavit; multis maxime exarata relinquere coactus fuit: in illis vero, quae typis in sidibus, ante resurgens style elegancia, dictionis cultus, ac carminis puritas; in quibus superiorem fortasse neminem habuit. Obiit tandem Panormi a. 5. Feb. 1659. ipsumque laudant Io: Baptista Vallegius in *poes. pag. 51.* Ioseph Galeatus in *Notis Siliis* par. 1. in 1. pag. 98. et in lib. *Disputi Clementii* pag. 289. Edidit italicè

Compendio di quanto si sostiene nella Tragedia di S. Lucia da copersentarsi per gli Accademici Agghianiani, con un Ragguagliamento Poetico. Panormi apud Decium Cyrellum 1662. in 4.

Sommario di quanto si sostiene nella Tragedia di S. Agostino da rappresentarsi per gli Accademici Agghianiani, con un discorso sopra la Tragedia. Ibid. apud Angelum Chisudum 1661. in 4.

Della Circe Pindarica il Leone, ode sacra. Ibid. apud Nicolaum Buam, & Michaelem Portamanovam 1644. in 2.

Della Circe Pindarica la libertà di Genova, ode morale. Ibid. apud eundem 1642. in 2.

Della Circe Pindarica la povertà, ode morale. Ibid. apud eundem 1643. in 2.

Della Circe Pindarica l'Aquila Trisulcata, ode morale. Ibid. apud eundem 1643. in 2.

Della Circe Pindarica la libertà di Genova, ode morale. Ibid. apud eundem 1643. in 2.

Della Circe Pindarica la libertà di Genova, ode morale. Ibid. apud Nicolaum Buam, & Michaelem Portamanovam 1643. in 2.

Della Circe Pindarica la libertà di Genova, ode morale. Ibid. apud Nicolaum Buam, & Michaelem Portamanovam 1643. in 2.

Della Circe Pindarica la libertà di Genova, ode morale. Ibid. apud Nicolaum Buam, & Michaelem Portamanovam 1643. in 2.

Della Circe Pindarica la libertà di Genova, ode morale. Ibid. apud Nicolaum Buam, & Michaelem Portamanovam 1643. in 2.

Ibid. apud Petrum de Insula 1650. in 2.

Della Circe Pindarica la libertà di Genova, ode morale. Ibid. apud Nicolaum Buam 1649. in 2.

Ragguagliamento Poetico. Sub nomine Acad. uici Humilitatis in Teagelis Horatii Scammasca. *Canzoni Siciliane.* In Mili Siculis tom. 1. par. 1. Ibid. apud Decium Cyrellum 1647. in 2. apud Iosephum Bifagni 1663. in 2.

Canzoni Siciliane Siciliane. In Mili Siculis par. 2. Ibid. apud Bifagnum 1661. in 2.

La Rappresentazione della Circe. in 4. orthographum erat apud me.

Della Circe Pindarica la libertà di Genova, ode morale. Ibid. apud Vincenzum Aurism Panormitanum.

Della Circe Pindarica la libertà di Genova, ode morale. Ibid. apud me.

La Novità di Cristo N. S. Tragedia Santa. in 2. *Orazione dell'ora trionfante.* in 2. in 4. apud Aurism.

L'Albero di Merlino, Comedia. Hunc Vincenzus Indicus omnis elapsis Panormi tenebat.

ANTONIUS THILMANNIUS Viri. Scriptoris obsequens S. Franchelli Latini, & Latinis Aidouis. Panormi magno poetarum exemplum diu in querendis, & colligendis monumentis constitutus exhibendae viatoribus hanc diffusim sequuta est Panormi 1656. ex Petro Loggoleto in *Paradiso Seraphini* par. 1. lib. 5. in 1. pag. 159. qui veraculam linguam sapientis testatur.

Historia di S. Caterina V. & M. in duce Siffione. in 2. servabatur apud eundem Tognoleum.

ANTONIUS DE VINCENTIO Panormitanus Societatis Jesu, in lucem editus 25. Martii 1655. Societatis habitum suscepit 24. Octobris 1671. ex votorum quatuor Sacramento se abstulit 15. Augusti 1688. Exacto studiorum tenebra elegantissimum ingenii praestantiam fuisse eloquentiae diuini. Conciones in eorumque pleniora emetis laudibus, & planis habuit in pauperibus Siciliæ Civitatibus: plures enim Panormi, Messanae, Drepani, Montregalli, & alibi docuimus: à dicendi copis, styli cultu, & eruditione selectus. Panormi cum magni populi frequentia conciones dabat Quodaginali tempore, libellum ejusdem laudes complectentem edidit, hoc titulo: *Appello di Accademici Ricordi in lode del R. P. Antonio de Vincenzo somigliante Priore nella 125a Professione della Compagnia di Gesù nel 1693.* Panormi apud Iosephum de Barbera 1693. in 4. Vivit nunc eloquentissimus vii Panormi, veneratione dignus. Edidit italicè

Il Ritratto del Cuore di Maria in stato della Sacra Santa Letizia. in 2. Messina, Panormi Sacra. Micilae apud Michaelem Auziam 1697. in 4.

La Pila commissa la non Simulacro Panormi. in 2. Panormi Sacra della SS. Annunziata di Trapani. Ibid. apud eundem 1702. in 4.

L'Offerta di S. Maria della Pila di S. Maria. in 2. Panormi Sacra della SS. Annunziata di Trapani. Ibid. apud eundem 1702. in 4.

Disseri. Panormi in lode di S. Rosalia Vergine Regina Palermo. Panormi apud Domitianum Coe.

Cortesium 1703. in 12. Suppreffio nomine
Ardet rursus in arce Panormitica Regis inter
Officiale Crepiti Christi fides creta tunc 1679.
Proceres distinguunt. Panormi typis Barbeiz,
Immali, & Olandi 1679. in 4.

ANTONINUS XIBECCA Panormitanus Ju-
risconsultus ob egregiam doctrinam meritis rui-
mus laudibus exornandus. Inter praxinos cau-
sum Panonos nulli fecundis claruit ideoque
nonnulli honoribus cohonestus: fuis etiam in
Panormitano Prætorio Judex, Regii Patrimo-
nii Fisci Patronus, Regui Siciliæ Prothonotarius,
Regisq; Consiliarius. Doctrinâ celeberris decessit
Panormi 3. Julii 1584. & in Oratorio Charitatis
D. Bartholomæi Sepulchre traditus est. Lauda-
tus à Franceseo Strada in quærentiâ, pag. 13.
Hujus exant.

Consilia quærenti in seledie consiliis collectis à
Petro Lucæ. Panormi apud Erasum Simeonem
1657. in fol. Italice

Consilium ueni Pragmaticis fane fructu 34. Antoni-
no Colonna Pleret di Sicilia, libid. apud Ioannem
Fian. Cattara 1583. in fol.

De Regie Monarchie Regis Siciliæ Tractatus, &
Allegati. in. 2. in fol. pallum in Jurisconsulto-
rum Bibliothecæ vagantur: & citantur ab Abb.
Pirro Sied. Sacce ut. 3. pag. 455. Antonino Dia-
na par. 3. tractat. 74. Mita in Proem. et consula-
tione Panormi pag. 13. & 729. alioquo.

Allegati in Regis Jure Panormi in Archie-
piscopi libris, totisq; benefactis Ecclesiæ Siciliæ Regii
Siciliæ. in. 2. in fol. apud Doctores multos. ci-
tantur à Mita in Proem. cit. pag. 13. & Cap. 18.
Siciliæ. in. 1. cap. 39. n. 66.

Allegati in Consuetudine Panormi. citantur
à Mita in tractat. Panormi in Proem. n. 49. pag. 9.
& alibi passim.

Primum pro ill. D. Pompeio Colonna, ex Mita
cit. cap. 11. r. 45. pag. 118.

Allegati in pro Magistris Procurator Regii Fi-
sci contra D. Joannem de Pigri floridum. ex Mita
cit. tom. 4. capitul. 12. n. 51.

Allegati in rebus Panditi Siciliæ. ex An-
tonino de Hallis tract. var. lib. 1. qu. 7. n. 6. p. 11.
Se per le Minusculi Insulam. citatur à Fran-
cisco de offit. mact. etiam. off. 1. n. 19.

ANTONINVS AGRAZ Nobilis Panormita-
nus, parentibus Alphonsi Agraz Hispani, Regii
Patrimonii in Sicilia Præfide, & in Sapientio His-
paniarum Consilio Rege, & D. Angeli Spæces,
natus est 25. Julii 1420. Fuit Antonius hære-
ditario Jure Langoniæ Marchio, & Baro oppidi
kaggi. Utens ab adolescentia apprime instru-
ctus, ob egregiam ingenii indolem doctrinâ, &
eruditione maxime præfuit. In utraq; juve-
nitate scientissimus fuit, ac lætè inq; inq; inq; inq;
Institutionibus literis nemini secundus, Musæ fuit
Erasici, sive Latini magnâ cum laude coluit.
Eius studium, doctrinæ ingenii monumentis
qua profa, qua versu courinnatis, nemini scien-
tatiæ cum Panormi in Braccenfortum Acade-
mia, in qua Principem eglezum in Neapolitanis,
Romanisq; Literarum Eccle. hinc non im-

merito Abbas SS. Salvatoris de Plara in Sicilia,
& 27. 1653. Regni, ut vocat, Deputatus electus
est. Apud D. Petrum Aragoum Ducem Sergo-
bus Neapolitanis Regui Moderatorum, magnâ
estimatione valuit: qui Orator electus ad obedi-
entiam Apostolicæ Sedis præstandam, Caroli II.
Hispaniarum Regis nomine, an. 1671. Romæ
nostum Antonium fecit adducere, qui eundem
nomine orationem habuit ad Clementem X. Pont.
Max. Cui in Vibe magnâ estimatione, ab eundem
prudenti, & ingenio profuquans, iure
Honorarius subiecti Clementis IX. & X. ascrip-
tus clauit, ac inter Principes Patres ecclesiæ
poterat omnes. Neapoli apud D. Aoro-
nium Alvares Astorgæ Marchionem eo effusis
honoris, in perulicentis fuit (vna ac, an men-
daci artibus) invidiam, propinquo vurno, &
moque sollicitudine. Obiit 27. Julii 1671. Anno
et. suæ 32. dum ad maiora honorum cuspida,
propetabat. Intempestis a equorum literarum
animos summoque exultantia, ac in primis
gravi dolore Marchionem, Regui Moderatorum,
affectu, qui a nullo fuit, magis Proce-
ram, ac Nobilissimâ frequentia suo sumptu An-
tonio cohonestum voluit. Laudatur à Nicolao
Antonio in Biblioth. Hispan. par. 2. p. 116. Vincentio
Tancredo qua. moral. par. 2. d. 4. qu. 23. pag.
271. Donuico Antonio Panormi in Thom. Fro-
reg. Neapoli. t. 3. p. 66. Francisco Londres in epist.
amap. centum Quadrag. Fulgentio Amadio
in epist. eorum anac. distichis in scriptis, la comedia,
Antonio Pelsinlo in scriptis Principum in epist.
amap. & Iosepho Galeano in lib. Deperi Gova-
ni pag. 148. Editit.

De antiquo Voluntarium Politicorum Distrib. Ro-
mæ typis Iosephi Coidi 1671. in 4.

Orationes Caroli II. Hispaniarum Regis, & Ma-
riae Ant. Regis & Marti nomine ad Clementem X.
P. O. M. habita in Romæ 4. Julii 1671. libid.
typis Dragonellianis 1671. in 4. Prælo paraverat
Protonotarius Panormi Regni vurno, & S. E.
Cardianum andiam, asturum in Siciliâ in fol.
de fide Siciliæ in fide de fide Siciliâ Scrip-
tibus in 4.

Suilem Neapolitanum, Suram, & Argonensem
Iures Tomi distichum variet conuenerunt aucto-
ri de rebus Siciliæ antiquis, partim antea editis,
partim etiam primis editis. in fol.

De Panormi, & Siciliâ, sive de summa, & em-
plum Priusquam passat, ac de Regibus. in fol.

De Principibus Ecclesiæ Siciliæ in Principi, cum
Inferiorum. in 4.

Politicum Historiam, sive Methodum legendi his-
toriarum et politiarum compendium. Hæc scriptis
Antoniam, Nicolaum Antoniam in Bibl. Hist. loc.
retractatur, qua m. 1. forsan seivany in Biblio-
theca Marchionum Astorgæ in Hispaniam mo-
ratus erentim Prore Dux Astorgæ, empi An-
toni nostri Bibliothecæ, ac fuit adyenda, in His-
paniam fecit transire. Scilicet præterea ex
Vincentio Aulia in Elegit m. 11. Illig. Panormi-
torum

Poemata Varia, & orationes.

De

De *Agglicoribus Siciliae.*

ANTONIUS DE ALEANDRO Catanensis Philosophiae, ac Medicinæ doctor eximius, ac Siciliae, & insularumque libi adjuvatarum Archiater. Claustr. ap. 1441. ex Jo. Bap. de Grossis in *Arar.* Caton. to. 2. *Cord.* 9. pag. 151. Scriptis.

Constitutor, & Capitulus, nec non *Universitatis* Regii *Protomedicus* in officio Siciliae, quas approbavit Nicolaus Specialis, & Guillemus Montagnana (corrigo Moncada) an. 1459. Siciliae Medetatores, ut ex eorumdem exordio habetur: ac recognoscas, & emendatas edidit Jo. Philippus Ingarzia etiam ejusdem Regni Archiater. Panormi apud Jo. Antonium de Francellis 1564. in 4.

ANTONIUS ANSALDUS v. Gerardus Ansalinus.

ANTONIUS de BALLIS nobilis Drepanitanus Senior olim Joannis de Ballis l. V. Doctoris filius fuit & ipse Jurisconsultus doctrinâ insigniter excultus, & primarius Rectorum Panormi, à doctrinâ, & integritate laudatus. Hinc meritis Magnae Regiae Curiae Index, & Regii Palatinosii à Rationibus Magister clarus nam cum Philadelpho Magnis *par. 1. Tetrat. Grecoleg. pag. 98.* afflueret, Antonium de Ballis junioem à Rationibus Magistrum fuisse, in ritorem lapsum potius Antonium n. de Ballis junior in *Arar. Caton. lib. 5. de prog. Regii prog. 4. tit. 2. a. 1.* Antonium senioris ritum, quo in patrum suum vocat, hac dignitate ornatum praedicat. Obiit Panormi 15 Novembris 1591. & in Ecclesia S. Nicolai de Calabria sepultus est. Hunc laudans Baronius *de mort. Panorm. lib. 3. de familia de Ballis.* Octavianus Cossutius *quæst. forens. q. 12.* Hujus, ac sequentis Antonii hominibus loquatur Octavianus *dester. Drepan. pag. 48.* non liquet. Edidit.

Ad Bullam Agglicam Nicolai P. & Reg. Pragm. Alphonsi Regis de eo filius Amatorum. Apud Petrum de Gregorio de excubitis. Panormi apud Jo. Antonium de Francellis 1609. in 4. & iterum apud Franciscum Clorum 1622. in fol. Scriptis etiam.

Allegoriae m. ss. quatuor lib. 2. alleg. 21. etiam supra laudans de Ballis junior.

ANTONIUS DE BALLIS Drepanitanus junior dignis, superaddidit nepos, Inter tuncque Doctor, non minus doctrinâ, quam integritate ornatum refulsit. Praetorij Panormitani, ac Magnae Regiae Curiae Index praefuit ac Ipsi Panormi egit. Obiit in oppido Bulacchini 23. Aprilis 1598. & in majori Ecclesia ejusdem oppidi fuit sepultus. De Republica *not. Erclef. Mater. p. 555.* Vincentius Nobilis in *thesom. abscond. per Drepana Drepanitana pag. 738.* & Magnus est. Edidit.

Paratome Tractatum librorum sex, omnes fecit materiam eximientem Judicem, & Totius complectens, & parat ubi proceditur ex abrupto, non datur disquisitione, in Regio Siciliae ex Erclef. Proregem disputatione, non aliquibus questionibus. Ad junctis Amationibus Ipsi Regii Pragmaticarum, etiam & Bullae, Commentariisque ad Capitula ejusdem Regii Regis Alphonsi an. 1563. & 364. de Syndicis Agglicorum. Panormi apud Ioan. Antonium de

Francellis 1606. in fol. & iterum typis Petri Coppola 1646. in fol. Lugduni etiam in 4. ex Catalogo librorum Philippij Borde, & Laurentij Arnaud 1662. pag. 142. His argumenta, summaria, & indices addidit Joannes Andreas de Ballis Alcanensis Jurisconsultus, auctoris filius, natus Alcani 4. Septembris 1561. pluribus in eadem Civitate Alcani Gubernator, & Index supremus, qui ibidem obiit 13. Angusti 1630. sepultus in Ecclesia majori, & Sacello Sanctiss. Rosarii. Fontana in *biblioth. legal. par. 1. pag. 58.* praeter Tractatus praedictos edidit etiam, opus cui titulus: *Tractatus quæst. emendatæ.* Panormi 1645. in fol. in quo 25. Tractatus completi affirmat, quos insinuat retranslatum autem hoc verum, videam Jurisconsulti. Hujus, vel praecedentis Antonii citat Mura in *consen. Panorm. cap. 34. ss. 17. pag. 814.*

Patet pro Josepho de S. Clemente Barone Gibile.

ANTONIUS BLANDUS ex oppido Mazzarini Soc. Iesu, vitæ & sanctissimæ speculatioe clarus. Sub auspiciis Sanctiss. Eucharistiae in locum eductus, adolensque virtutum specimen dedit: virginitatem eternam exorditum interitum servavit: à nobis omnibus sanctis emulandis stultis, otiosus praefectus summa vigilantiæ exhibuit quibus ipse Sancta, licet honesta, negavit. Societatem burgensis est an. 1603. & absolute probationis biennio ad humilissimam ministeria adhibitus est, sed rã vite innocentiæ, ac puritatis, ut inter cœlestes fides pluribus totum patulum videret, qui se spectabilem fecit. Studuit admodum, temporis reliquias maximo spiritus fervore orationi dedit, in qua se integras quorundam horas infundebat. Per spiritus virtutum, & prudentia doctrinis, ad informandos Societatis tyrones praefectus Panormi, & Mellissae: eaque tyrocinia per ann. 18. summa nituitate, ac laude moderatus est: in his vero domibus edificiorum magnificentiam produxit, in qua multos opem divitiarum expertus est: ab Angelis enim juvenis specie ad ipsam missis, ingentes pecuniarum summas accepit: ad remunerandas totius profusus elemosynarum copias, quibus paucis Antonii charitatem inopes ad ipsam confuentes sublebat. Habuit & vatelaris Angli promptam opem, dum non sine vite discrimine flumen traiecit, nam invocato quo auxilio, alii se Angelus sub phleherem invenit forma, & ab imminenti periculo liberavit. Tyrones f. Bissinis legibus, ac pietatis studio ad perf. 1onis aptem dicitur: & al vitores adipiscend. 1 verba, & exemplo inflammasvit. Propheticis afflatus spiritus multa praedixit, ac facina eorum penetravit. Humilitatem in amobus habuit hinc quatuor votorum professionem edere constantissime recusavit, suadentibus dicitur solitus: fuit me in me a humilitate movet. Beatissimam Virginem summopere coluit, ad: omni apud omnes constanti fuit opinio, sapientius ipse se spectabilem fecisse, ac familiariter de rebus divinis secum egisse: ipsamque Dreparam etiam apertissime toto trecentum orbe se inter ferventiores Virginis cultores frenandum tunc locum, Virginitatis candorem usque ad

supre-

propagante, quæ adhuc inter nobiles Sedis Nollæ
atque floret, ex Mazzella in defuncti, Regii Nep.
p. 689. Oltavio Beltramo in defuncti, p. 16. ex
Blasio Altimio de familia Crispi, l. 3. p. 404. Alti-
mâ duxit uxore nomine Philippâ Eius finis, cu-
jus etiam nomen in ep. l. 4. c. 4. p. 74. Proci m-
ritis, honoribus, oculis, a Regibus, Transalibz,
ac doctissimis viris equè veneratis, attitit, & in-
tellexit morbo confectis, Neapoli maximo omnium
dolore vivere cœsit. 6. Januarii 1771. æt. 78. Et
marmoreo sepulchro cuius imaginem aulam Ec-
clesiæ S. Domitii, hoc addidit sub ep. aphrasim,
quod inferius in supermo morbo fuit gravissimâ.

Quærit: Piusides alim, qui planet carres.

Quercus agrifolia (white oak) 1034

Me Peter ille ingratum hominem facit, etq. Redipere
 Eoneat, & fides deum adire pōt.

Janus Vilalis celeberrimus Porta Panormitanus aliud reddidit Ephaphium in Antonii laude, quod habes in deliciis Poetar. Italor. a Romano Gherardo editis p. 1. pag. 1477, aliud Elisii Calestium, & aliud Ponticari Gisperti lib. *Tumultibus* pag. 3384. Equaleis laudibus Panormitam exornant Scilpotes innumeri, ac præter auctores supra citatos, non citandi Bari. Fausto de diſſis & ſcribis Regii *Alphab. lib. 4. pag. 120. lib. 7. pag. 305. & ſibi, & lib. de humanæ vite felicite*, Loazade Alburni deſer. *ſiciliæ* pag. 46. Iacobus de reb. *ſiciliensib. 1. lib. 8. cap. 1. f. 190. Sammaritani *Arcaid. pref. 11. Baroniæ de meſſ. Paſſ. lib. 3. cap. 3. pag. 106. & Siculo nobil. amphi. p. 6. Honoriæ Donn. Camarella in *ſuſſis*, & Michael Folcarerus in *noſis* p. 20. Nicolaus Antonius in *ſuſſib. ſicilicis* 20. n. p. 264. Nicolaus Toppius in *ſib. Neap. p. 24. Petrus Opaternus in *opere* Chian. pag. 416. Napolycus lib. *ſiciliæ* lib. 1. pag. 32. & *hoſ. 5. pag. 179. Paulus Joſeſius Elegia* p. 10. Raphaeli Volturnianus *antrop. lib. 21. Aubertus Miliarius in *ſib. Neap. cap. 499. pag. 775. Volturnus de *lib. Laude lib. 3. cap. 7. pag. 592. Joſe Maria de reb. *ſiciliensib. lib. 22. cap. 18. Joſe Maria Amatus in *ſicil. ant. crit. n. 137. p. 113. & ſeq. & alii ſeruat, quos libris præſentemulo, Panormitis extat********

De dilecti & filii Alphonsi Regis Aragonum &
Sicilie Conventione in eisdem locis & Syllabi,
quæ capitulum 270. Alphonsi tradidit. Alphonsi
fuit singulis horis Scholæ per D. Jacobum Spiege-
rum, Basilicæ ex officina Heimgangiana 1538. in 4.
Anras Sylvius, ex ordine Pontifici Max. Phil. II. no-
mine iuligatus, prædixit edidit Commenta-
rium ad Epistolam Senecæ præfata, & in episto-
la ad Panormitam, summi laudibus ipsum ce-
lebrat. Prodiit item opus Panormi cum 20.
dem Commentariis, & Scholiis Vultzege 1585, in
4. Hannover 1611, in 4. Roschii typis My-
lreidinis Lud. Chytræ 1590. in 4. et Lubitzi,
pamphili Lud. Jacobi à S. Caroli, lib. 1. p. 181.
Hispanis etiam lingua cloravi Joannes de Mol-
la Hispanis, & edidit Buegis, apud Joannem
Jundam 1530. in 4. & Caspari apud Argu-
dinum Millro 1553. in 4. Pro huiusmodi hæc
Alphonsi mille auris muneravit Antonium,
Abbas. Silex T. I.

in *alt. Porcarius de Normandie* cap. 20. pag. 178.

Epithelima lobii F. ostiense *dra.*, (ad Ligas-
num, ad Alphonsi alteram) *Cassini praetera*
quadam, quae ex multis ab eo scriptis addit coll-
igatae. Venetiis apud Bartholomaeum Cel-
sum 1555. 144.

Ad Fridericum III, imperatorem Austriæ Pannoniæ et alio Alfonso Aragonum Regem legat, in summatione illius Roms habuit oratio. Exat inter Virgileos Germanarum Rerum com. 7. Manusculis impressis claudii Mannii, Heideri Jo: Andreæ Nurnij, & confus. 1611. in fol.

Oxytetracycline de la Cactaceae, cf. *Persea* de Pers., apud Basiliensem Hainem de rebus gallis Alphonsi. Legimus apud Haredes Sibth. Cyprii 1860. in 4. Bib. 3. d. 101. et Bib. 3. d. 102. 1861.

Epistole, is libro in scripto Regis Ferdinandi, & aliorum *Epistole ac orationes scripte*: multa. i. Viri-
ginensis apud Josephum Cocceium 1586. in 8.
hæc non exant in supra dicto *epistolatum* libro.
Scilicet etiam

[illegible]

De rebus cistis Ferdinandi Regis Ex Reuano, et Barroli cist. Trémar Ab. Pirrus 464. Vind. Sa. n. p. 180. Ambrosius Iulius et Cortigies nobilissimorum Patrum Abbatum S. Martini, Neapoli decessisse, ac Patrum Abbatum Alphariti Regni cum eulismam orationem de ipsius laudibus habuisse. Addit Piusus Iulius Patrum nobilissimorum et ceterorum iustorum Ambrosii primum cistis repulit iustitiamque praeferit. Iussu illius. Opus hoc in Comelio S. Martini de Serlingera Patrum affricat inuile. Scribit et alia, quae ad nostram aetatem non pertinetur neque

Commerciaria ad Placitum, ex apil. Praemittit lib.
1. pag. 19. 21. lib. 2. pag. 54. & lib. 5. pag. 40.
de Rhodae Poema, Carmine elegiaco, ex apil.
lib. 2. pag. 45. quos contra Antonium Rader-
festi scriptum, qui velle Ranzano, & Faxella, Pa-
normitam inle dicis provarari ad

Tragedien. in 8vo. lib. 3. p. 55.

Merroux & ib. 3. pag. 53. *Opuntia* quoddam
jam receptam, non de vero abbinum. & ib. 3.
p. 69. al. quod dicit rogi ubi lucubratione
de dicit. In epistolis ritibus epigrammatum que-
dam existit al. que petier. in lib. 1. p. 27.
In laudem Ambrosii lib. 3. pag. 50. Epitaphium
Leonardi lib. 3. pag. 53. & 54. Epigramma ad

Causam Antonii Abbatis, & lib. 3. pag. 53. Epigramma ad si pulemum graecolis Cambi Zambicacqui. Cum Laurentio Valli similitates habere gaudeat, ex virum nihilum ipsius Valli dicendum, qui Iustitiorum omnium odium habi consuevit, esse Paolo Jovio in elegis: qui ait, aculeatis scriptis nihil nisi in aureo consuevit: si d' utique morum tota petat. Pulemum Cyprianus in *philosophia* tom. 3. pag. 1318. Antonii amicum commemoravit Vallum in iocundum potius scribere oportebat: typographo forsitan tunc ascribendum addi enim fayerat ad laudem utamque scriptis injuria restituimus.

ANTONIUS BONONIA nobilis Panormitanus, utique Jussu Doctor, vir oppido doctissimus, magnae auctoritatis. Ob egregiam, ac omnigenam eruditionem, doctrinamque dignatus nonnullas promeruit, & obtinuit. Hinc SS. Inquisitionis Siciliae primarius fuit Consulator, Patrocinio Panormitani Jussu, Magis Regis Curiae fuit etiam Jussu: per totum Siciliam Genualis Viarius delictus 17. Decembris 1577. Regium Constitutus, ac tandem Regis Patrocinio a Rationibus Sociis. His aliis, in multis interuentum iustitiae rationem, ac exequiam coluerunt gratiam adeo, ut maxima Modicorum Siciliae estimationem sit proficiquant, qui magis potestatem negotia ipsi praedicti commendat. Obiit Panormi 6. Martii 1633. & in Ecclesia Domus Ierosolymorum Soc. Jesu si pulvis est, si uperit ad idem Societatis suorum bonorum haeredit. De eo vidi: Bernardino Bonoum in *his Familias* pag. 49. Franciscum Sica in *quiescentibus* pag. 13. & Philad. Magius in *Thes. Genealog.* pag. 1. pag. 135. Editi.

Allegations in causa Caterini Filii Urbis Panormi pro D. Andrea di Bonna contra Andrea de Salazar. Panormi apud Jo: Antoniam de Franciscis 1607. in fol.

Allegations de Bernardi Rinalda Grunosa in causa Arcebi Maria Rinalda confessionalis. in fol. fuit anno, & typographi nomine. Allegationes illas a nostro Antonio Iacobus, studio tuam, & opera Federici, & Jo: Francisci Angeli Jurisconsultorum Panormitanorum, ex sincera Viquntii Auzie relatione, accipit.

Sententia de *Exheredatione* emanata in causa *cessante*. Panormi apud Andream Collatellum 1664. in fol. opus posthumum. Italis est scripte.

Dispositio auctoritatis del Regni di Sicilia. m. s. in fol. vi. li. apud Aulam supra laudatum: hujus aliqua addita fragmenta Frater filii Sica in *Chorla* & *poete Triumphantis* pag. 226. 218. 219. 131. & 368.

Ex testamento iuvandus reliquit hos titulum, libros, neque

De *Testis de Innocentia*.

ANTONIUS CASARETTUS Panormitanus Soc. Jesu, natus anno 1632. non modo Jurisprudens utriusque juris ac Doctoris Lauream accipit: verum etiam ita adhuc florentem iugis ingenui dotes pollicibus literis admodum. In Reza censuram Academia Panormitana accipit ob eximia monumenta, versu, prosaque ve-

multissimi scripta, non modicis promeruit laudibus. Inde Sarenio vale dicto, anno 1655. Societatis Institutum amplexus est iuvitis panormitanus, qui Antonium a proposito diuinitis tentatum, in gravissimis disputationibus ingenii felicissimum decorem: sacris vero in consensibus dicatur in iustitiam divini verbi peritones fuit merito adnumeratus. Eloquentia, & eruditio consilium in patris Sicilia Civitatis magnam omnium ordinem frequentiam, non laudat, planque non vulgari, sed iustitiam namus auctorit. Panormi intra novum annis res quadragesimali iustitiam absolvit, bis in Domino Professorum Societatis, semel in Ecclesia Cathedrali, majore sumptu cum laudi, novisq; reconditis auditis. Eo vero tempore, quo habuit contionem in praedicto Principis Templo anno 1674. Rationem Academicam ipsius eloquentiam, elegantissimis Malarum vocibus evocant evocant, & suo libello Ventis, cui titulus: *Poeta di Sig. Accademici Rationis di Palermo in testi del M. R. P. Antonio Casaretti Panormitano della Compagnia di Gesù per la sua famosissima oratio Quinquagesimalis facta nella Chiesa Metropolitana della medesima Città nell' an. 1674.* Omnibus gratissimus viri, praefatum D. Jo: Rosario Antichipriopo Nativitatis, qui ipsius in Jussu, Diocesis auctoritate abbatem in municipalium administrationum omnium fuit raro in amplis hanc constantem decem daret curam: ipsi q. Praefat Antonii virtutem dimittimus. Est in perit ad idem Institutum negotiis si Jussu, annuos Societatis redditus administrant, praestantiori studio, spiritualibus bonis se ipsum totiusque curavit: hinc perit ad idem Panormi 16. Augusti 1683. relictis apud socia vitam eximio. Antonium laudat Jo: Bapt. de Justice in *perit* pag. 1. pag. 94. & 404. Editi Italiane supposito nomine.

Le Pompe Triumfali celebrate in Palermo d. 13. 14. & 15. di Luglio del corrente anno 1661. per l'Annuale memoria dell' Incendio del sacro Corpo di S. Agostino. Palermo. Panormi apud Petrum Sica 1661. in 4. *Panegirici sacri.* lib. 2. apud Dominum de Aulicis 1663. in 2. opus posthumum. Reliquae etiam *Quinquagesimalis.* m. s.

ANTONIUS CASSARINUS Nretinus orator eximius, & florentissimus fami, ac doctissimus, ut oratorum praeparis in nonnullis civitatibus magnam relicturam dedit. Panormi trii panormi, publico mbris stipendio cohortatus, adolefcentem instituit. Inde ad majorem iustitiam Constantinopolim profectus est, ubi ad supremum oratoris iustitiam athenae ascendit, gratissima literis instructissimus iustitiam. Cum in urbe de cennio moram protulisset, singulari sibi gloriam comparavit, & doctissimorum tandem, qui magno tui numero in Italia, & Graecia floruerant, non modo coequavit, verum etiam, & exsuperavit. Ex in urbi quinquagesimali Reza totalem gratiam, iustitiam quae doctum, magnam auditorum frequentiam, maximoque rivum, & Impetratam planu. In Italianam regitissis octo iustitiam praeparis, Medio, laudat, & tandem Geneve publicis doctum, ac per multos insigniter instruxit. At cum Canoe anno

1744. magna in populo exorta esse seditio , & occurrentes per urbem turbæ iussu summe omnia misceant ; nonnulli ad dispersandam Antonii substantiam , domus ipsius fores perforare cœperunt , Antonius timore concessit , dum vita dissimulata effugere nititur , vitam amittit , uas ad prodromicam domum per fenestram transiit , perterritus , lachrymabili lapsu ad remam concidit , ac italem decessit . Laudee accepit à Thom. Fazello *deci. de reb. Sicul. lib. 4. cap. 2. pag. 109.* Leandro Alberto *is. Isid. pag. 56.* Christophoro Scanzello *in Chron. Sicilic. Antonio Panormita. in epist. l. 3. p. 62. & 63.* (hic tres Antonium Gastrinam vocant) Ab. Pilio *not. Eccl. Syrac. pag. 556.* Vincentio Licera *de reb. Notis pag. 118.* Petro Angelo Speia *de Nobil. profissi. Cronomet. lib. 4. p. 53.* & Josepho Perdicaro *in Pals. Sicul. Sicul. p. 300.* Scriptis.

Epistolarum illius quatuor.

Oratioes duae , quarum una habuit ad Philippum Mariam , alteram ad Gregorium Stratum .

Platonis librorum de Republica lausitate danteur , quas Alphonso Sicilia Regi dedit : pluraque alias Platonis , & Platonis Latina fecit , teste Fazello , & Speia citatis .

ANTONIUS CASTRONOVUS Diepanitanus Oedini S. Angustini Sacrae Theologiae Magister , vii in Philosophiis , Theologicis , ac Mathematicis disciplinis doctissimus ; ideoque à lia literarum praestantia magnam prouenerit estimationem , Monere Vicarii Generalis Ordinis fuit suis cohonefatus , & Sanctiss. Inquisitionis in Sicilia censorem egit . Dum ad subtiliora properebat , etate adhuc florente , de vita miserabili casu subitus est : dum enim Panormi in edibue Inquisitionis apud Castrum ad Marr. edere , ex inopinato eventu , tota mentis palvis effudit . Castrum accusa , ingenium perierit inani , noscitur . Antonius quâ cum aliis ab epistolarum lapsu oppressus fuerit . Memoria hanc ruina comisit 19. Augusti 1593. ex Josepho Bonafilio *hist. Sicil. par. 2. lib. 10. pag. 665.* Vincentio Autia *in histoe. Chron. Proreg. Sicilia pag. 67.* ubi ex Typographi innotat legatur 19. Angulli , aliquid 1. noo antea an. 1595. ut habet Plicue *not. Hist. Mazor. pag. 547.* qui emeritis laudibus Antonium extollit : ac etiam Leonardus Ocellandus *in descript. Diepani pag. 50. & in dist. Sicilia pag. 80.* Vincentius Nobilis *in Thesa. abscondito pro Dolore Dapam. cap. 23. pag. 785.* Edidit librum

Adversus antiqua Schismata , Romae 1582.

Regnum Christi , sive de Ecclesia Romana , librorum 40.

ANTONIUS CELESTRIS nobilis Panormitanus Tertii Ord. S. Francis , natus 13. Octobris 1649. eadem die 23. Octobris 1664. Religionis institutum amplexus est . Graviores disciplinae magnâ cum animi contentione discit , nempè Philosophiam Metaphisicam , Theologiam Patristicam & Romanam usque doctissimè illustrissimè , Romae in erubertina Sapientiae Academiâ Philosophiae , ac Theologiae laureâ insignitus est ; de Sacrae Theologiae Magister etiam . Inde ce-

peras facultates aliis docendo tradidit summi cum laudis laude . Bâ Romae Philosophiae curriculum praefere in Collegio S. Pauli ad Armentum : orientis Auditorum , ut vocant , Regens , Theologiam in eodem Collegio , ut eam Mediolani docuit : & ingenii praestantiam , doctissimamque egregie praefecit . Inter doctissimos Academiæ candidatus in Cantabrigia Saebae . Cosina , & Damiani fuit Romae ascriptus . In Cœnobis , quibus praefuit publicas Theologiae morales Academiæ excitavit . Eloquentiâ , & eruditione praestanti apud peritissimas Italiam , & Siciliæ Cineses in cinesali iurisco concionibus habuit cum populo cum frequentatâ , & planis : praefecit Panormi , Canan , Mediolani , Bononiae , Romae , & aliis . Ad uouatissimos honores licet à un fastigio ascenderet meritis ; uam primò Provincialis illico fuit Iulianus Provinciae Patrimonii S. Petri : inde , Irmel , & iterum Siculam Provinciam censi : bis etiam iudex Oeduli Procurator Generalis . In his verò obitibus meritis singularem praedictum , & Regularis Observantiae zelum mirificè detestè : cum Romae , uam alibi magnam sui opinionem , ac venerationem excitavit . Nouatissimis Oedini Cœnobis Patris maioris praefuit : eaque egregis operibus illustravit : praefecit Panormi Ecclesiam , & Valentiniacum S. Nicolai . Apud D. Ferdinandum de Bazar Archiepiscopum Panoenitiam Examinatoe , & librum . Cœnobis clauis fuit & apud D. Haklenbalen de Theinis Episcopum Syracusanum . Dum Cœnobium Sanctiss. Annuntiatz Nise moderabatur , decessit Panormi 29. Martii 1706. magno saorum , licet aetorum , ac Dynastiarum dolore , & quibus insigni estimatione prosequeretur . Edidit

Christianam Catholicam Religionem contra Gentiles , Hebraeos , & Sallianis regibus Propositissimè demonstratam , quas in Censui Generalibus disputandas proposuit P. Antonius Celestris O. C. Romae typis Tiazoni 1683. in 12. Hac Propositione Romae per quatuordecim dies publicè propugnauit .

Tabellae Consiliorum Generalium , quae hac usque extant ad studioforum sacrae eruditionis rationem , & memoriae seruandae : Romae typis Augeli Barnabè 1684. in fol. & in folio expando . Haec Pat. Bonaventura S. Elia Panoenitanus eisdem Oedini , auctam recensit Romae apud eundem 1700. in duas diuisas tabulas .

Scriptis etiam alia breuiter edoua , nempè

Sextum Germanum omnium Propositionum à Summis Pontificibus damnatarum .

Correspondent alphabeticum operum Pat. Francis I. Forim .

Italice

Paraphrasi allegorica & al. Breuariae Romanae .

L'Office della settimana Santa commentato , in lingua Italiana .

ANTONIUS CINGALTUS ex oppido Galati , Poeta egregius multa Erufo , & Latio carmine magna cum laude eceinit . Claruit Panoemi populo annu 1590. ab Antonio Venetiano in epigramm. pag. 58. laudatur , ut etiam à Philippo Pateta in singulis Pat. Sicul. suo tempore deservierit

m. ss. apud me, ex quo deducimus ante Parentam obisse, ompe ante annum 1629. hic enim in ejus obitum cecidit. Typis tradidit

Epistola lumen in aegritas ill. & Excel. D. Francisci Monaca Paterni Principi, & ill. & Excel. D. Maria Aragonia Marchioni Ducis. Paterni apud Frase. Caracaram 1584. in 4.

De Morbo Christi libro dno. Ibid. apud Jo: Anz. de fratellis 1588. in 4.

Pomerii lachryma in obitu Francisci Valguarnerii viri illustis Potentis Baroni, & Paucitudo-um Urbis Prætoris optimi. Ibidem apud eundem 1590. in 4. Italicè verò

Argomenti, e Allegorie al Ratto di Persepolina, di Claudio tradotto da Gio: Damasco Arcidiacono. Ibidem apud Jo: Franciscum Caracaram 1586. in 4.

ANTONIUS CORDICI Erycinus patriciâ familiâ ortus anno 1586. Neapoli graviores disciplinas accepit: Prænotui verò ingenium insigniter exposuit: & in omnibus per Siciliæ Academicis fuit ascriptus. Summo fuit profecturus honore ob disciplinas, quibus illusterrimis clivile. Vitam Philosopho dignam sibi traducere placuit, studijs toto pectore solus additus, ceterisque penitus orgiis. Et animi contentione lucubratiõibus suis operam dabat, in sepius ul-
tatis imperium urgeret ad vires igne, ciboque reficiendas, mediâ, ac frigore consumpsit perisist. Lingua caluit in diss: Mors eum laudat coluit: in Erycis Dy Bellian Academia Pileipera egit: antiquitatis monumenta sedulas perscrutavit. Hinc non exiguas facultates hereditario jure ab ingenuis parentibus acceptas, in librorum emptione, in antiquis numismatibus, & monumentis colligendis, etiam à longioribus regionibus, non sine maximo sumptu transmissis, prodidit: quibus & in pauperes liberalitatem addidit. Ideoque ægrotans angustias expertus, à Supremis Tribunalium Ministris aliquando nonnullis in pœnia muneribus & votum accepit. Tandem octogenuus decessit in Erycis mbe 4. Martij 1666. scripto hæc de suorum numismatum, & antiquitatum Cœnobio Minorum Cœnventuum S. Francis, in ejus Ecclesiâ sepultura traditus fuit. At crassioris judicii Partes illam antiquitatis thesaurum perscrutantes, vili pretio, justâ metalli pondus, extraxerit & Melitæ ad Magnum Hierosolymitanum Magistrum pervenit, ut ex literis Viti Carvini Erycis Archipresbyteri mihi datis accipi. De eo Pirrus xxi. *Est. Mater. pag. 569.* Vincentius Autia *ibid. Cephalidi cap. 4. pag. 27.* Philipp. Cagliola in *manif. Prov. Sicilia Ord. M. Nor. Constit. explor. 3. manifest. 5. pag. 136.* Vitis Carvini de *org. antiqui. & stat. Ecclef. Erycis cap. 1. p. 4.* Scripsit Italicè

Historia della Città d'Erice, & cetero Monte di S. G. G. l. 10. in fol. autographum servabat Antonius Palma ex Pirro, & Autia, unne vetò Albertus Palma ejus filius, apud quem legi. Alind ejusdem Antoris exemplum extat apud D. Antonium Morazzum Erycinum. Idem Carvini loc. cit. scripsit ali opus

De Ecclesiâ Erycina, quod m. s. servatur in Archivio ejusdem Ecclesiæ. Scripsit etiam ex ejusdem Civitatis epistolis, Italicè

Rime. L'Instituta Civile tradotta in vers. Tostani Dur. Tragedie sacre. Quattro Comedie in prosa. In numeris tandem m. ss. de rebus Siculis reliquit.

ANTONIUS CORSETTUS Neivinus celeberrimus Juris utriusque Doctor, vir accessit in-
geni, ob juris Pontificii, ac civilis doctrine per-
ritiam, meritis excellentissimi Doctoris nomen. In Italia, merito & in universa Europa est adeptus. Neivubi natus patre Michade Corsetto, fiorente adhuc ætate, animarum curam habuit. Inde Ab-
bas Commendatarius S. Maris de Arcu in eadem civitate fuit, ac Regis Ferdinandi Cappellanus. Pontificiis juribus mirum in modum additus, sub celeberrimi Andree Barbatii disciplina (ut ipse ait in *epist. mss. singulari*, quæ Andree dieavit) ita profecit, ut doctissimè instructissimus evaserit. Paravine Ecclesiæ Canonicus renuntiatus, ex in urbe juxta Pontificia explausus, & pri-
mæ notæ viros in sol admittit novum tradidit: ibique emulatores habuit Antonium Franciscum de Doctoribus juris consilium egregium, ut in-
nuat Paucitudo de *sancti legum Interpretib. lib. 3. cap. 52. pag. 479.* Ideoque usque in nominis glo-
riam assequutus, Romæ Cameræ Apostolicæ Ag-
gator constitutus est, ex Petro *not. Eccl. Meli. pag. 602.* At Jos. Bapt. Catalansius in *synaxi Sacre Rige Auditor pag. 31.* sic Sacre Rotæ Audito-
rem fuisse Antonium Corsettum Hispanum Si-
vilius, non Antonium Corsettum Neivinum Si-
vilius: hinc Typographum erroris arguit, qui ibi-
dem *pag. 18. pro Sivilis* edidit *Siviliam*. Sed pace
tam viti, Corsettum Siculum Auditorem fuisse
ex eodem Catalansio patet: dum eum *pag. 18.*
ait: Antonium Corsettum Hispanum obisse Men-
se Augusti an. 1503. r. r. Rotæ, hoc de nostro An-
tonio intelligendum, qui eo mense, & anno de-
cessit, in infra scribam. A Rege Ferdinando, da-
tis literis Granate 26. Julij 4. Ind. 1501. Melitæ
Episcopus designatus, ab Alexandro VI. suscipi sa-
rus est. Hæc Pontifici gratissimus fuit, ac ejus-
dem intims familiaris, & anticus: ideoque anno
1503. 12. Augusti Romæ Pontifici veneno perpe-
to, Antonius qui apud ipsum morabatur, eadem
venenis potione sobolatus est, dixit 8. Augusti,
non mense Septembris, ut habet Pirrus loc. cit.
nam eo die obiit Pontifex, ex Panvino, Ciceroni-
o, aliisque Pontificis Histõr & scriptoribus. Exim-
ius laudibus Antonium extollunt Martheus Sil-
gus de trib. *Peregrinæ. 46. pag. 170.* Lucius Marin-
us *epist. lib. 5. Vincituros Littera de reb. Neivinis*
pag. 141. Illius *not. Eccl. Syracus. pag. 256. & not. Eccl. Meli. pag. 602.* Franciscus Scris *quies. pag. 17.* Philippus Parvi 2 in *orat. de laudib. Officij Corseti, Misteus Mantus eph. Pirr. Illustr. m. 46. pag. 28.* Maurolycus in *man. Oxoni. pag. 351.* Jac. Philipp. Tomassius de *Gymas. Patavino lib. 2. cap. 4. & 6. pag. 241. & 145.* Jos. Franc. Abela in *Melita illustr. lib. 3. not. 1. pag. 319.* Quæ scripsit hæc sunt.

De Juramento, & ejus Privilegiis. Extat inter Tra-

Tractatus Universi Juris rom. 4. Venetiis 1584. in fol.

De Testamentis. Ibid. tom. 8. par. 1. Venetiis 1584. in fol. & in Volumine inscripto. Selecti Tractatus juris variis de successione tam i testamentis, quam ab intestato. Venetiis apud heredes Melchioris Seltz 1570. in fol. & pag. 456. Et in volumine inscripto. Selecti Tractatus de successione. Venetiis 1570. in fol. ex Fontana in Biblioth. Leg. pag. 253.

De Poenitentia, & excommunicatione. In ejusdem Tractatibus universi Juris tom. 16. Lugduni 1549. & Venetiis 1584. in fol.

De Hereditate. Ibid. tom. 12. Venetiis 1584. in fol. De Privilegio Pacis. Ibid. & cum Commentariis Comrad. Schelheiffi Brexio 1634. 4. ex Fontana cit. par. 1. pag. 253. & par. 2. pag. 256.

Falsum Regis spoliatus aut omnia visum. Id. in eisdem Tractatibus. tom. 13. par. 2. Venetiis 1584. in fol. & in Volumine Regale Juris tam iuris, quam criminis & diversis conspiciat. Venetiis apud Hieronymum Scoti 1571. in fol. & pag. 470.

De Antiquariis Glossis. Ibid. tom. 12. Venetiis 1584. in fol.

De Verbis Geniuitis. Ibid.

De Minimis. Ibid.

Singularia. Patavii 1490. Lugduni apud Joannem de Joanneville 1517. in 4. & in volumine primo, cui titulus, Singularia omnia Dilectarum tunc temporis existentia. Lugduni 1560. in fol. & ibidem 1570. in fol. His Joanne Bapt. Castellanos Genueus, & Gabriel Sarayna Veronensis apostillas addidit. De his viri Mastru. cit. ab Singularia adeo pauciora, & utilia, ut nihil potius in, nihil utilius possit & studiose distendi.

Consilia. Lugduni 1560. in fol. ex Fontana cit. pag. 53.

Responsa. Ibid. 1560. in fol. ex Bibliotheca Classica pag. 610. & Bibl. Exoniensis pag. 472.

Repetitio in Rebus de Jure Joanne. Inter Repetentes in Jure Canonico tom. 4. ex Fontana cit. pag. 253.

Repetitio in exp. Grandi de supplem. Legum. Prælat. Ibid. tom. 5. ex Fontana cit.

Consilia pro solutione Santi Menis Pictoris ex Mantua etc.

Testatus de Triginta questionibus in laudem Religiosis Institutionum, ex Mantuico in Mari Oceano pag. 351. & Paulo Morignia in bibl. aug. omnium Regis. exp. 8. pag. 239.

Index sumptuosissimus in Abbatibus Patavii cum Commentariis, editus cum ejusdem Commentariis pluribus v. Nicolaus Tudeleus.

Regule Juris. In volumine inscripto: Donsali Antonii, Tiraguetii, Corsani & Regule Juris selectæ, & doctas Tomi sumptuosissimæ. Francofurti 1586. in fol. ex Fontana cit. pag. 51. & 253. ac hæc uidem ac Fallentis in prænotatis.

Dilectus Sacerdos Regis Romanæ in corpore ejusdem Romæ Dilectionum, ex Fontana cit. pag. 253.

ANTONIUS COTONIUS Syracusanus Sacerdos Sacre Theologie Doctor, natus 1. 4. Septembris 1638. aliquando in Societate Jesu vixit, in

qua ab soluto scientiarum curriculum, concionatoris munus suscepit, & non sine laude, ac studio in cinerati sequio addi in Patavium, Drepani, Syracusis, Maritæ, & Sicili. In de egressus, eadem eloquentiæ laude, conciones habuit Moyses, Syracusis, Calabrojeroni, ac in aliis Siciliæ Civitatibus. Ad antiquarum enolamentum sacra missionibus, vel etiam in præ Pontificis iurem adhaerit. Ob doctrinam, aliaque aximiam viri doctes nonnullis honoribus suis eononellatus: tribus enim Sincillarum præfuit Rebus, ut etiam Lucatino Collegio apud Trebium Umbriæ urbem, & in Ecclesiæ Collegiata S. Mariæ Consolatoris Siciliæ Deorum: tandem Romæ Collegiæ Ecclesiæ Sanctiorum Celsi, & Jullian Archiepiscoporum. Nō modò eloquentiam, sacrasque litteras, verum etiam Mnas iustiquitæ coluit, quibus apud litteratos estimationem promeruit. Nunc Romæ vivit. Typis tradidit

Caurepus prædictus in forum laborum Quæstus, Romæ apud Vannacium 1691. in 8. Italicè verò

La Crisilla Tragedia sacra. Romæ apud Jacobum Dragondelli 1657. in 8.

Vita di S. Fancisco Confessore Cavaliere Siracusan. Messana apud Paulum Bonacota 1667. in 16.

La sacra Lettera scritta a Messinesi, opera Tragedia. Cosenza apud Jo. Bapt. Rubino 1671. in 12. & alibi.

La tempesta del Minotaur. Opera Tragedia. Romæ apud Jacobum Dragondellum 1674. in 12.

Dei nostri da farsi alla Santa, Telai di dispo in forma di Triduo. Ibid. apud eundem 1675. in 16.

Vita del santissimo Martir Giuliano, Celsi, & Compagno. Ibid. apud Antonium Herculeum 1697. in 12.

Il Criside Giudice opera Tragedia tradita dal latino del P. Stefano Tullio da Monforte. Ibid. apud eundem 1699. in 12. Prælo parati hæc alia, nempe

Conceptus Paradisus in Sacrum Psalterium librum. in fol.

De Deliratione Morosa Tractatum. Italicè

Il Primario.

Il Cavalier Cristiano Político, & Morale.

Il Mantello, Opera Tragedia.

L'Alouca Siracusan, drama per musica.

L'Eleonora, Isma per musica.

Il S. Francesco Sacerdote, Tragedia.

La S. Lucia,

Vite de Santi Pittori, Architettili, & Scultori.

Scelta di Compositici Libris, Drammatici, & Teatrali, haumit magna parum di a modula ipse mee expensit aliam: Comies, ac Fragica scripta.

ANTONIUS COTONIUS Nicolienis Tertii Ordinis S. Francis Theologus celeberrimus, natus an. 1613. In studio rum palestra præstantissimus, ingenti acutone detexit: exacto namque gratiorum scientiarum curriculum, & Sacre Theologie Magister, & Doctor prædicatus, adhuc Clericæ Philosophiam, ac Theologiam docuit Romæ in Cenobio SS. Cosmæ, & Damiani. Hujusmodi sapientiam demerari sunt docti in Patavina

Academia, ubi Metaphysicæ publicus Professor, hanc facultatem per annos 18. Summa cum laude expulnavit. Illud doctrix sua decus non periret, quod Soc. Maestri Veronicam Maleguzzi de Regio Lepido monasterio Salefiana ita gravitibus distigulis emulavit, ut ea in Urbe, & in aula publici palatii an. 1664. eodem Cononio Perceptoris assilente, non modo Philosophiæ, ac Theologiæ theses juxta subtilissimi Scoti nactum, verum etiam Astronomiæ, Arithmeticæ, Grammaticæ, & Rhetoricæ conclusiones siccantè propugnaverit, non sine sapientium admiratione, & plausu, ut ait Joannes Franchinus in *Bibliotheca de sciop. Minor. Content. pag. 608.* Egergie doctrina sine pugnantiæ veluti in illustri scientiarum theatro Romæ utilium in modum & fulgus illuc inter perstantiones Theologos semper ascripuit, exitum S. R. E. Cardinalium, Summorum Pontificum, ac Doctissimum æstimationem promeruit. Academiæ in Christiana Suecorum Regina exaltatæ inter cunctissimum nomen dedit. Ab Innocentio XI. Pont. Max. ad distigulas Lavantiæ propositionis inter pegelanos Theologiæ caudatos easse electus est. Caroli Rotæ Cardinalis Consiliorum, nomenclatorum Cardinalium in confessionibus suis, & præcipuè sanctæ Pallaviesio gratissimus, cui amicitie vinculis adstrictus erat. Propter eo galero exornatum puerbaute omnia: & profecto acceptis, nisi ne aliq. voluntæ sit accommodare, ultimum, suas propagasset opinionem, quibus Pöciferis utem à se abiecit. Romæ in Cænobio S. Pauli ad Arcula sculorum Collegii Oedini sui excitavit. Proceatoris Generalis, ac Regensis, ut ajunt, Generalis perpetui munere functus est. Doctus, honoribusque virtutum addidit ornamenta: singulari enim humilitatem, severissimum divinæ gloriæ zelum excoluit animi tranquillitatem seque amiceabiliter servavit: adeunt nunquam adversa commovisse iactati viri mentem videretur. Mores, ac totius vitæ momenta, ad religiosissimam vitæ regulam sanctè duxit. Tandem p. decessit Romæ 14. Maii 1683, & ad viri memoriam servandâ, ipse & siges gel graphice scripta est Romæ, hac adiecta inscriptione, *Reverendissimus P. Mag. Antonius Cotanini nomine Sine Patris Nissiensis, Tertii Ord. S. Penitentiæ Eximius, & Regis Generalis perpetui Patenti per 18. annos in publicis Metaphysicis, Juris, Duas summas, & celeberrimum controversiarum libros ingenio edidit. Innumera deinde scripta, inter quæ nihilominus Pasquale Aristoteli, nationem matrem p. philosophandi exponentem reliquit, et p. profundam, mune, claudis, ad miraculum usq. coactis. Singulari humilitate, ac ferocissimis divitiis honoris zelo p. aliis vicibus prædixit. Tam invicta animi moderatione, ut nullis inquam rebus ad emulorum procellos pervenire contulit. Morum, ac vitæ castissimæ religionis aris vivens, multaque omnibus suis Odis prædixit exemplo. Ad laborantem nigræ suorum amplam mercedem percipientem, in p. credimus, quævis die 14. Maii, Anno Domini 1683. atali sua 69.*

Antonium laudant Franc. Bédouin in *Chron. Tertii Ord. S. Penit. cap. 38. pag. 549.* Ioh. Petrus Cretensis in *Proseleptis Romæ lib. 3. pag. 97.* Franc. Rificatus de statu Hominum in *Repub. c. 2. cap. 6. pag. 68.* Lucas Vindignus in *Script. Min. pag. 44.* Card. Sforza Pallavicinus in *epistol. lib. 178. 179. & 225.* Franc. Marchesius in *Sacerdotis in Villa. cap. 1. subsect. 3. n. 35. p. 29.* Franc. Fulvius Frugone in *lib. Cens. di. Digne. lat. 5. fac. 10. pag. 575.* Ioh. Caranuel Theolog. *Pandemon. lib. 3. 10.* Maria in *Annal. Tertii Ord. S. Penit. par. 3. pag. 622.* Edidit, dum 13. ageret annum,

Summam Dianæ, in qua R. P. D. Antonii Dionysii Pæroriani C. R. Reg. coram S. D. N. Urbano VIII. Episcoporum Examinator, & S. Officii Regis Sicilia Consilioris apertis suis sex partibus comprehensa, Diana ipso committitur, & approbatur, in unicum columnæ ædificium, alphi theticæ final, & doctrinali modum digessim, & bipartitum. Lugduni sumptibus Gabeleii Boissæ, & Laurentii Anthoni 1644. in 4. Veneris apud Iunctas 1646. in 4. & addita scriptura parte Lugduni sumptibus Hegredum. Petri Proli. Philippo Borda, & Laurentii Anthoni 1646. in 4. & Romæ typis Ludovici Geignani 1646. in 4. Eo planu viri docti exceptere opus, ut vix finxerit bene, eum pnceps ecclesiam providit Romæ, Venetiis, Lugduni, & alijs: & quod perstantius inter Hispanos, qui haud facilitate exteorum opera recedere carere ideoque vulgarit est Maestri typis V. daci. Diaz de la Caceria 1649. in fol. Proditæ vero semper sub anagrammatico nomine Antonii Nocturni, & quadragenarium numerum editiones excedunt, quas hic terecree supervacaneum. Nam antem summa septem partium, aliarum partium addidit, & Diana successivè editam, & maximo labore parabat, alij editionem pceventre, at ita insulenter, ac non modo mendosa addidere compendia, vetum etiam, quæ Coronius in locum emiserat de vastaturæ. Ideoque noster Antonius et prodia summa Dionæ edidit

Controversiarum celeberrimam ad finem & mores Christianæ Republicæ pertinetium libri decem. Venetiis apud Tomasinum, & Heza 1661. in fol. Scripsit etiam

Summa Diana Summarum cum Sepina, & Olla parte. Ibid. apud Matheum Lenium 1648. in 24. sub eodem Antonii Nocturni nomine. Ex latia in Italianam linguam vertit, *Theomata Nocturni de Angelis Eucharistia Sacramento P. Benedicthi Fidelis, & hoc titulo edidit succello nomine*

Speculationi morali del. Sacram. dell' Eucharistia. Venetiis apud Jacobum Saracum 1630. in 4. Edidit etiam ajunt, librum ad dialogi formam continuatum pro Hispani Regis, contra Regem Gallie rationis super Comitatu Burgundie, quem non vidi. Scripsit etiam

Pasquale Institutionem, apud plurimæ columnæ comprehensam, quod servatur Romæ m. s. apud nos, cum alijs ejusdem luecationibus. In eo

antem

elet. Jesu, natus 2. Maii 1651. Religionem ingreditus nŕ 2. Octobris 1665. ac votorum quatuor professionem emisit 15. Augusti 1684. Prae-
ter humaniores litteras, Rhetoricam publicè bim-
no, & eandem Societatis juniores etiam docuit.
Non sine enervia laude Philosophiam septennio
Messanae, & Panormi, Scholasticam Theologiam
Calanctiosam, Catag, Messanae, & Panormi per
annos 14. tradidit. In his severioribus discipli-
nis, sicut & in amantissimis ingenti sollicitudine,
quā excollet, egregiè p̄sumit. Doctrinā, &
eruditione praedans nuncin Panormitano Cole-
gio divinarum litterarum oracula expendit. Typis
dedit

Epistola, Nissanae ex typographia Vincen-
tini de Anico apud Marcham in Roma 1685. in 8.
continens selecta p̄dicere Neapoli apud
Franciscum de Bonis in 16.

Abissini Rhetorica, & Doctrina, seu Anni Rhetorica, & Poetica compendium. Messanae apud Vincen-
centinum de Anico 1685. in 2. Morosini, & Go-
nuz typis Gronovii Franchelli 1675. in 12. Sub
p̄tulo habet

Philosophia Negativa Tomi III. in 4.

Doctrina in publicum lucem emicet

Theologia Tomi VIII.

ANTONIUS GANGUTIA Siculus incertae
patriae, Sacrae Theologiae Doctor, magna doctri-
nae opinio in viciis Romae, ubique in publica Aca-
demia Theologiam docens, superstitis florebat an.
1560. Editi in librum, cui Stulus.

*Libri Summarum apud Venetia. Dispositi in
Rhetoricam, Theologicam, & Mathematicam, &
Physicam. Antiqua Gangutia Stulus, S. Theologiae in-
stitutio. Dispositio in publicum proferat, castigata,
instructa, & edita, et ab ingenuis p̄nti innotum
monstris curiosis laboribus studiorum, & non nota-
mentibus, sed brevibus quibusdam declarationibus in
viciis innotatissimis: ut non amissionibus lo-
norum in capitulo mirum, & multis aliis, quae
in ipso exemplari decessant, ab eodem Antonio ad le-
gentium usum etiam, etiam adfectu. Romae apud
Antoninum Baldum 1560. in 4.*

ANTONIUS LA GRECA Panormitanus agno-
mine di. Sus Fardola, uxorit Philippo Fardola
Panormitanus Ecclesiae Beneventani discipulus, &
an. 1631. mulieres scientissimus fuit, quā am-
plissimum sibi nomen comparavit. Obiit Panor-
mi 8. Mali 1667. & in Ecclesia S. Augustini su-
p̄bitus est. Editi in Italico

*Amoris forma di. variis Modis di. 1. 3. 4. 5. &
6. Libri primi. Opera prima.* Panormi apud Jo-
sephum Blagninum 1657. in 4.

ANTONIUS IANNAPOLIS Soc. Jesu in lucem
editus an. 1587. ad Societatem accessit 4. Octo-
bris 1605. ac quatuor votorum professionem
emisit 8. Septembris 1615. Iugeno, doctrinā, &
victore monum. Philosophiam docuit in Me-
ssanae Collegio magna non audientium utilitate,
an. 1616. in Acheoceni & regulis instructissimum,
si quid in Sicilia sua tempestate aliquod extruere
quisquis cogitabat, ipsius nonnullum, ac directio-
nem exprobat. In illis artem scientiis absolu-

issimam claravit: de Messanensi domo, benemeriti-
tus, eidem Campaniam addidit Tursin. Obiit
Messanae circa annum 1640. Editi in Italico

*Relazione delle festi celebrati in Messana per la Co-
mmemorazione di S. Francisco Saverio.* Messana apud
Hieronymum Buzan 1619. in 4.

*Trinsep sacri di Santa Ignazio Loyola, & Francesco
Saverio.* Ibid. apud Franciscum Blagninum 1632.
in 8.

Extat in Bibliotheca Domus Professorum Sog.
Jesu Messanae opusculi, 5. p̄tulo dignum
De Cambiis.

ANTONIUS IGNATIUS MANCUSO Pa-
normitanus Societatis Iesup̄tiae Iacobus Medici-
cine Doctor, & lucem editus est 16. Augusti an-
no 1677. episcopo habebatur, quod nomen perinde
erat ei. In aedibus Santhuculatis (Quidam Sac-
cionis Observantiae S. Fraxellanae) vixit gesta,
iniquaque p̄tata. Editi Panormi an. 1688. P. Ar-
changelus? A fragas illiterarum studiis aptumque
adjectis, & absoluto cum ingenuitate innotum
litterarum, & Philosophiae curioque Societatis
Iustitiam amplius est. an. Novembris 1693.
In eo humaniores litterae docuit, & Theologiae
seleatitè insigniter excoluit, & sacris multisque
innotuit. Nunc in oppido Maiorem hand imple-
re Operantis vixit, & eruditione, doctrinā, ac
ingenuitate, spem excipendi eloquentiam,
suam, quam si ingenuitate breviter peroravit, in-
notum excipit. Dux Rosellae cultus huiusmodi ad-
dicit, quae honorem, gloriamque cala no. & si-
gnā promovere studium & illoque edicere, &
innotuit.

*Historia dell'ammirabile Vita di S. Rosalia Vergine
Palmariana compendiosamente descripta.* Panormi
apud Domitium Cortesiam 1704. in 8.

Plura alia scripsit, ut sunt & ceteris, & plura
quae alia, vixit superstitis, & in lucem innotuit.

ANTONIUS INVEGES Sacrae Philosophiae,
& Medicinae Doctor, & innotuit doctissimus,
ut in Hispanias dignissimus, Philippo II. Catholici
Regis fuerit Medicus. Floruit circa annum 1500.
De eo Ab. Pirum. *Encl. Agric.* pag. 339. Scrip-
sit eo teste, innotuit.

Di. innotuit innotuit, magis estimacionis.
ANTONIUS LANCEA nobilis Catanensis Blasi
severit, celeberrimus innotuit. Sum nā do-
ctrinae opinione vixit, ac Regi Consiliarius p̄tulo
cohoaelatus, floruit p̄tulo annum 1530. Laudat-
um a Jo. Bap. de Grossis innotuit. Catan. tom. 2.
encl. 9. pag. 146. Franciscus Milanensis *encl.* lib. 2.
n. 55. Puro encl. *Encl. Curaz.* pag. 94. & Mario Ca-
tello di *encl.* lib. 1. di. 1. 2. par. 11. n. 80. Ha-
p̄tulo exant.

*Apollonia super Ritu Regi di. Illi, in Comman-
tatis sup̄tulo Ritu collectis, & Manillo Conversa-
tio.* Panormi apud Augustum Orlandum, & De-
cium Cyrellum 1614. in fol.

*At illam Apolloniam, & Regiam Pragmati-
onem Alphonso Regi di. Consilium Anatomiam.* Apud
Petrum de Gangorio de Consilio. Ibidem apud
Joan. Antonium de Hannis 1609. in 4. & ty-
pia Franciscus Ciozi 1632. in fol. Scripsit etiam.

Reyn.

Repetitiones Penales. Fides sit Francisco Mila-
nensi lib. 1. dist. 15. no. 71. quas non dum editas
scimus.

*Apollinar ad Caranā di atria, ex Grotto cū, que
m. 55, cū unū pēnitus.*

ANTONIUS LOMBARDEUS Marfakensis Iuris
utriusque Doctor, ob Ecclesiasticis digni uis
fuit illudque primam etiam à Sacris Hieronymi
Termini Episcopi Mazarenfis fuit, à quo Ma-
zarenfis Ecclesiæ Canonibus, & Marfali Archiep-
iscopo electus est. Ad gravissima pertractanda
negotia in Hispaniam missus, ibi Regi Capelli
in honore insignitus claruit. Accepta Agri-
gentini Archiepiscopi dignitate in Siciliam reversus
est. Ac defunctibus dignitatis sue proventibus,
iuxta ad Regiam aulam rediit, & Abbati Sa-
cristi Gregorio de Cipro prope Messaniam auctus
fuit, Jacobi Lomellini Episcopi Mazarenfis Vi-
caribus cessit curæ: ann. 1570. S. Audiey Platig
Prior, & an. 1572. Abbas S. Marię Lucis Catanz
electus est. Intransito Lomellino pergit ad Pa-
pamilianam Ecclesiam, mox Aoravisi Ma-
zarenfis Episcopus emanatus, ex presentacione
Philippi II. Catholici Regis, à Gregorio XIII.
an. 1573. eligi ut. Pastoralis vigilantia ardentem
sibi Ecclesiam exstit, in animarum suarum salutem,
in tuendis Ecclesię bonis, & in monasterium discipu-
larum iustitiam totius fuit. Cathedralen Eccle-
siam exornavit Monte N. Petrus, assignato an-
nuo etiam ex mansa Episcopali redditui. Cuius
benefactibus hanc gubernasse Ecclesiam ann. 1578.
ad Agrigentinum transiit etiam & an. 1584. ad
Archiepiscopalem Messanenſem Sedem. In his re-
genda tota prelorem animum totumque con-
tulit, & an. 1588. iuvenis Melitane Santhoni, Pla-
di, & Sororum reliquis, Romanis se transfudit, &
ex facultate Sacer. V. (sanctorum nominibus in
Romano Martyrologio relatis) de iisdem synodis
festum celebrari possit obit illi. Mattanensis Se-
minarii fundacionem an. 1592. promovere, ex tan-
dem honoribus plebis oblii Melitane 13. Septem-
bris 1597. cadaver vixit Marfalem translatum,
ibi in Ecclesia majori pace, hoc adjecto Epita-
phio.

D. O. K.

D. Antonio Lombardo: *Marfida Civis*, & *Archipresbyter*: Philippo II. H. sp. Aggi. & Sacra, S. Adria, Neogr. Lucii. Adm. ex. Maria, & Aggrig. Episcopo, i. e. Messina Archip. in in Parisiis nunc requiescit, huius D. ejusdem in Geol. h. Maria fuit huius date, filiusque iacobus huius Pisci ann. m. m. 1717. Regis Theol. huius Mazar. ann. VI. Aggrig. VI. 1611. XL.

Dz eo vides Ab. Pirum nec Est. *Missa*, p. 377.
 & 387. *Affirm.* pag. 213. & 324. *Mazar.* pag.
 523. & 361. & de *Cibariis* pag. 130. Baulmum
 blif. *Silic.p.m.* i. Ab. l. p. 33. & Carolus de Gualis
 de effectib. Clericali in p. eto sibi. xxi. b. v. v. E. d. u.

Confessionis, & Directa condita in phae Synodo
Dioecesis sub Ididris. & Rectoris. Domini D.
Azizis Lohards Episcopi Mazari. Panormi
anod in Anton. Maydam 1578. in 8.

⁵ *Supra* note 10, *transcript*, at 133 (Piero cit.).

ANTONIUS MALFI Sacensis O. diuis Obfe-
vantium S. Francisci, Historicus eruditus. Obiit
an. 1613. ut habet Ab. Pietus nos, *Erl. Agrigen.*
pag. 337. qui ibi, & pag. 339. fecisse ait
Historiam Sundam.

ANTONIUS NANRIQUES. v. Ferdinandus
Basso.

ANTONIUS DE MARIA Panormitanus Philo-
sophia, & Medicinae Doctor et chimicus, Panormi
non sine laude medicinarum fecit, ibique decessit
19. Octobris 1672. & in Ecclesia S. Francisci Mi-
norum Conventualium sepultus est. Iuxta exar-
Epistola creditur, in de 1662 Bonaria ad Angelus
Matias Bonfante, in libro, cui titulus Sicilianie
Naturae de ab eis simplicibus de Sicilia, publicari, et
de his de de 1661 et Gerardo. Neapoli apud Nova-
logum de Bous 1673. in 4.

ANTONIUS MAZZARENSIS Mufices poëtiſ-
ſimus, cupas mœmini Ab. Petrus mei. Eral. Adzar.
p. 26. 943. qui an Hierofolymis ſe i cantabile, ibi-
que vitam Philoſophorum more egreſſe. ſcripſit
Cviliam. ſiſtenti rei datus.

ANTONIUS MESSINA Siles, ex Indico
Potum Silemum, quoniam Ioannes Vigihius
in libro *Poet. Ital. prefat.* ex quo an. 1663.
jam mortuum patet. Messinense fuisse nulli re-
mouerant nomine. Vix illi aemuloribus li-
bra, ac post exaratus, & Messanensis Officiis A-
cademicis. Sub Accusii nomine laudatur à Ful-
gentio Amissio in *Profi. Officiis lib. 1. pag. 73.*
Editio inde.

La dondà piaggiettura di siorzè, an d'innis fette
in gioro di Giovedì Santo, &

L'elena Sigoni difensori dell'ademico fatto la giornata di Venerdì 8 mto. Essant in libro: Profi degli adademici della Farsina. Libro primo, Monteleoni apud Damianum Ann. Fecit 1667. in 4.

Poesie in libris: *Servagiani Librie degli Ades-
demti di As. Poesie Parte prima*. Bononiae apud
Bapt. Ferronum 1642. in 4. & *Parte Tercia*.
Neapoli apud Sebastianum de Alece 1661. in 8.

ANTONIVS MONTALTVS siveius interce-
patiz, at fons Syaculanus, juris utriusque,
Doctor celestis, qui ann. 1525. profuit Magne
Regie Curie, ann. 1530. Theaurarus si Similia
vices gessit, inde 1538. ejusdem Regis Vicarius
Generalis, ac diu, utemp ab ann. 1510. usque
ad 1537. Magne Regie Curie Filius Patronus,
doctrina inclamavit. De eo Philadelphus Magnus
1. Theor. Cosmolog. pag. 184. & m. s. apud nr.
Hoc. xanthini v. li

Consistit apud Io: Franciscum del Castillo in
scripsi. lib. 1. de i. 51. pag. 285. Pa. norm. apud
Aurelium Orlandum 1626. in fol.

Allegamenti in casa Zecche, citata: a Mario
Mura in *Ca. Rivi Sicil.* n. 2, 149, 18. v. 77.

ANTONIUS NATALIS Panormitanus Societatis doctrinā ac pietate conspicuus. Natus 3. Aprilis 1648. in Societatem ascribens est 17. Junii 1665. in qua quatuor votorum professione emisit 2. Februarii 1681. A potestate sancte educatus, modestia ac vix innocentia claruit.

So.

Societatem amplectur ab ipso tyrocino sanctioris vite viam sollicitus inquit. Ermosos studiorum spatia, humaniores literas publice, Rhetoricæ Societatis iunioris docuit. Missionem Probationis divinis misticioris muneri et gubernavit magno cum solacium fructu: at humilitate impellens, eo se overe abdicavit. Virtutum Rudium exactissime coluit: ideoque votum edidit, ut omnem honorem atque tenem declinaret. Consilio valuit, prudentia appropinque instructus claruit, quam vix probicis, ac eiga proximos perferit charitas auxil. Hinc Calatanzetæ Magistratus, nobiles, ac ciues omnes uil eo incofulto aggrediebantur. Similis Missionibus diu præfuit, quas animi fervore, adeoque foris, ac antus centum autels donavit: animam enim falore mirum in modum æstuvit, & ftafid licet valetudine, ptonovore, curavit. Sodalitii Deiparæ Virgins, ac Fervore Patroni rextineque diligentur, fodesales omnes ad virtutes misticf accendit. Inerat egregio viro propè caelestis rerum divinarum eloquentia. Intra domesticos parietes fpiualium rerum Prefectus constitutus, confilio, & exemplo Societatis iunioris et exllmulavit i privatique colloquiis annuere caelestis inflammavit igne. A' confellionibus D. Ferdinandi Bazzo Archiepifcopi Patroni aui electo, ipfime per magnam ælimationem expectans est; ac omniun venerationem ob virtutis in fplendore Patroni pioneruit. Virgins obfervatio addiffiffinus vixit, enjus amore flagravet. Deimhorum animæ juvare studuit, quibus omnia fua opera in eorum fuffragium renouavit. Nonnullos etiã sanctos miro quodam cultu venerabat; pnceipud verò D. Rofaliam, ac S. Joſephum Sanctis. Virgins fponfam. Denum domestice adhortatione onere ex obedientia, fufcepit, ob ipfius laborem gravem contraxit mictum, & per novem mē mēis aggrindis ætimalis veratus, egregia patientiæ extempia reliquit: acerbiffimis enim affectus doloribus, anima, ac vultue tranquillitatem fervavit admirabilem; pſalmisque decantatis infigni alacritate, quibus Deiparæ fpiritum commendabat, eâ, quæ vixit opinioe, ftafid decessit in Panomilano Collegio 17. Octobrie 1701. Ad vixi eadavce conſtitute certatin eiſes, qui & vestes devotionis caufa difcēpſere. Incolentum ipfius elogium habes in ejus opere poſthumo de Cœleſti converſatione. Ipſum laudat P. Antonius Ignatine Manculus in Vita S. Roſalie pag. 46. Ad pietatem exetandam edidit Italee

Gliris del Sacerdote n'ovate di S. Brigida laſtium veſſet obliſi, e pregiaſſimi. Patroni apud Cop-poiam 1693. & 1696. in 24. & cum additioibus Ibidem apud Michaelem Confaltum; 706. in 24. *Il Giglio ſiſte ſpue, coſtodia nel vago Giardino de' ſaci i Monſſini,* e cultore d'illo ſpoſo ſeleſto, 169 ſ. poſta erâ Gigli, Ibidem apud Barberiam 1693. in 24.

Origine della devotioe della Madonna del Cuore, e generata del Glor. Patriſta S. Ignazio Iſola Fonda-tore della Compagnia di Gesù. Ibid. apud Adamum 1692. in 24.

Regali pratiſe per le Congregazioni ſecrete di S. Maria del Cuore erette da' Padri Miſſionari della Compagnia di Gesù. Ibid. apud Angeliſm, & Leonem 1694. in 12.

Scella di varii ſiori ſpiziali, u vero diari delle, e attien del Criſtiano, che deſidero ſalvarſi. Ibid. apud eundem in 24. ſino anno.

L'Amante di Gesù la Croce, e vero pratiſe d'Amore di Dio unito in amore a Criſto Crocififfe, che ſerve di guida a chi deſidera uniri a Noſtro Signore in Croce, 16 vœta della guida delle principali azioni Criſtiane del P. Gio: Battiſta Sangiorgi della Compagnia di Gesù. Ibid. apud Barberiam 1693. in 24.

Le Cœleſti Motore della Indulgenze conſultate da Sommi Pontefici alla Compagnia di Gesù. Se ne cavano di laici iſpſi, e ſe deſpſe laſtente il grand uſelle. Ibidem apud Angeliſm, & Leonem 1697. in 12.

Il Purgatorio laſtato del ſigori del Divino Agnello per la capſio Indulgenze degli Ordini Regolari, e per altre laſtſtris giochi uſſi all' Anime de' Fedeli deſſuti. Ibid. apud Joanneſm Adamum 1697. in 12.

Le ſette Fonti del Salvatore ſpalcante all' unione ſola pietà de' Fedeli per l'uſteſſo dell' Anime del Purgatorio. Ibid. apud eundem 1697. in 12.

La Spada del dolore della Regina de' Martiri, & il Baſſeno dell' Amore applicato al cuore ſerito della medeſima, cioè la pietofa divotione all' ſitte primapili dolori di N. S. con altre lante conſemplazioni p i ſe giorni della ſeſtimana. Ibid. apud Gramignanum 1699. in 22. & apud Felictm Marimum 1701. in 12. cum additioe.

Il Paradifo in Terra ſpalcato di ſiſi vœde, & è libero di ſieglere il più ſuore ſtato di vita. Ibid. apud Angeliſm, & Leonem 1699. in 24.

Allegazione Theologicæ in diſſa dell' Anime del Purgatorio per la donatione univerſali, che ſeol ſarſi alle medeſime di tate il frutto delle noſtre buone opere e in prova del grande emolumento, che perſi a noi ſaccieſſo nel monſu in terra, e nella Gloria in Cielo. Ibid. apud Honophilum Angeliſm 1701. in 12. Poſt mortem prodire etiam hæc alia, latioe

De Cœleſti Converſatione in ſpſis & Religioſa viraſſiffima uſa, ſe pſerum operationum praxi queldiana lo ſuari economi ritē diſpoſita. Pan. Prima, Secunda & Tertia. Ibid. typis Jo: Bapt. Alceardi 1703. in 8.

Attrium domus ætarnitati, ſive praxi preparandi ad merum ſanctiſſi obſetandam la Societate Jeſu. Ibid. apud eundem 1703. in 8. & 12.

Amores Embarſifici ſive de Chriſto Jeſu in Sacramentalibus deſſicis Animarum ſuaviffime Salomonæ Coſtice Divini Amoris. Ibid. apud eundem 1703. in 12.

Edenda reliquit m. o. hæc alia nempe. *Abſtinentias dampſicæ, mortuæ, & ſarpyæ oligoſi.*

ANTONIVS OLIVERIVS Meſſanenſis Philoſophiæ, & Medicinæ Doctör inſignis; ob doctri-næ præſtantiam pſimum in Meſſanenſi Academia Chirurgiam, & Medicinam, inde Botanica facultatem publicè docuit: inde in eodem Lyceo primam Philoſophiæ cathedram obtinuit: & Archiani manere Meſſanæ ſuit etiam cohon-
ſtans

Hutus. Charit. an. 1649. quo opusculum edidit
interipsum.

Apologia a Menfis. Venetiis apud Marcum.
Cicconium 1640. in 4.

ANTONIUS PACTENSIS in oppido Pirami
ex familia Napolitana an. 1539. à danteo
Pactensi domicilio Antonius Pactensis dicitur.
Oedius Suetonius Observantiae Sacerdotis. Ab
incommodis pietatis excelsus, mox literis apprime
instruendus, annuam agetis 29. Observantium S.
Francisci Oedum amplexus est an. 1568. fra-
stra obtinente parte, ut ab inepto insultato An-
tonium divederet. Absoluto Suetonio crimi-
no, ac doctrinam insigniter emulatus, magis cum
ingenii laude scolasticam, & moralis Theolo-
giam socialis fides docuit. Inde in severitatem
sistendum prohibetur, ad Suetonii Observan-
tiae Oedum trahit, ubi in regulari perfectione
inabilliter profecti, ad omni virtutum exemplar
se aliis exhiberet. Vi aliis profecti bis Sicilia
Provincta Cuius electus, Apostolicus Visitator
à Clemente VIII. Pont. Max. datus est cum
aliis, et laudem reparet disciplinam, eum ipsi
Sicilia, Calabria, ac Basilica coniungit, his
Provinctas ad perfectam vitam regulam verborum,
de exemplo dicitur, & vetustatem observantiae
votum instaurare coarctavit. Neapoli Rejji Mi-
nisterii S. Clare fuit Confessor, & S. Iacobi Sacer-
dotis Confessor. Deum autem Destinatus monuit.
In Sicilia fungens, à Reatibus suis cogitarem
perfectionem, episcopus ad in abhominibus ad
Venetiam Ordinis Ministerium, obiectis falsis
testimoniis, accusatus hic à theodol observan-
tia expulsi, cum Romanis concessit, & aulici
cousilia, vitiaque innocentia virtutis detulsi-
fere egregia, locum ad missas estisque perse-
cutionis multummodi vindictam Dei iocum sunt ex-
pesci. Roma tandem is Confessio S. Francis-
ci Testimonium, numerum o mnes absolutus, ad
Colum evolavit, electi sanctitatis optulit 2.
Januarii 1618. In fuisse à ceteris populis
epus vestes disceptare eius anima in ecclesiis gloria
exornatum perspicuum dicitur, sequentibusq;
sacris sanctimoniam comprobata. Antonii vi-
tam leges apud Petrum Loggetium in *Paradi-
so Seraphico* par. 2. lib. 6. cap. 36. p. 88. & siq.
vide etiam par. 1. lib. 5. cap. 1. p. 566. 582. 591.
593. & 594. Wadignum de *scrip. Memor.* p. 36. &
Ab. Rocco Pisanus 106. Eul. Pich. p. 421.
Edidit.

*Psalterium Confessionum, id est sermones de Purga-
torio, inferno, & Hinnas in contemplatione.* Venetiis
1617. in 4.

Ingressum saltem & secessum ad Paradisum. Lug-
duni 1644. in 2. Italiae

*Considerationi, & oppositioni supra dicti i precati
della Regola di S. Francesco reatensi dalla dottrina
de' San. Petrus, & grati Dottori Venetiis apud
Iohannem Guentiliam 1615. in 4.*

ANTONIUS PANORMITA v. Antonius Bo-
nonia.

ANTONIUS PIRIVS Mariensis Philosophia,
& Medicinae Doctor, et excelsior doctrina, ut ad

Archiaut dignitatem Siciliae foveat erectus anno
1520. Aptud Carolum V. Imp. magis valuit
opinionem d'Anoni decessit anno 1532. Las datus
à Rocco Piro 101. Eul. *Catech.* 105. Francisco
Nigro in epistola, & Io: Paulo Chiarandao in
hisp. *Panali* lib. 3. cap. 3. pag. 154. & lib. 4. cap.
3. pag. 161. Edidit

Prosemetader Confessionum.

Adde Chiarandao cit. multa scripsisse, & in-
ter ea

Hydriam Platis, ex qua multa procul siag-
mentia: & lib. 3. cap. 3. pag. 154. ejus *epistola
ad Mithram Pignatellum Silla Frigens exulsi-
ble, di originis Imaginil Dispara à D. Luca depila,
que Platis regis viceram fructu.*

ANTONIUS POLIVS Calabriscones in
privilegio Panormitanus, Philosophia, Medici-
nae, & Iurisprudencie Doctore perantissimus.
Inter plurimos medicum peritos Panormi etia
est, ibique SS. Iacobi Sacerdotis fuit Medi-
cus Panormi, ubi decessit, viator an. 1615. De
est Petrus Paulus Mos de Calabria cap. 13.
pag. 53. Typis erudit

*De Quanta efficacia solatio, atq; brevis epilogus
corporum animi in diu amonem, cum aliquibus Philo-
sophis, & ut dicitur proleto d'hm.* Panormi apud
Jus Baptistam Maringum 1613. in 4.

*De Iohannis p. Hicmellibus, Pichi à monevatis,
cum bndictis, eadumalia, & alio pratis sy-
mphonis gualitibus per Fel. Urban Panormi di
16. Juni 7. Iulii 1624. Confessionum, Joid. apud
Angelum Orlandum 1625. in 4.*

*Apologia de Anonymo praecepto pro Ill. &
Er. Marchion de Terati, ac Principe Castellis.*
Ibid. typ. Iacobi Cyrilli 1630. in 4. Hinc etia
dum pario, quam Antonius Antioch. Vandellian-
de *Scriptis Melis* p. 80. *Apologia de Gan-
grass* vocat. Ex eodem etiam edidit opus

De iure gentium.

ANTONIUS PORTUS Drepanitanus, Eques
Ordinis SS. Mariani, & Laxi, Iuris utriusque
Doctore, vie possessoribus literis instructus. Gla-
ruit anno 1640. Edidit Italica ex Vineatio No-
bile in *Thesoro Abscondito pro Dispa Drepani-
tan.* cap. 23. p. 788. & ex literis mudi datus à Iose-
pho Barotto Ocedro Drepanitano Sacerdote

La Genealogia del ay Canalis Neapoli

L' Ajo del Principe. Taucini, & Venetis.

Pochi.

*Relazione dell' Imagin di Nostri Signori di Tra-
pani, ex Nobilitate pag. 109.*

*La Glorie della Religione de SS. Maria, e Lac-
zaro. 81. 5.*

*Li Famiglii aetice Alla Città di Trapani. m. 5.
Elogi d' alcuni Principi de' suoi tempi. m. 5.*

ANTONIUS PRINZIVALLIS Marfalfensis
Teriti Ordinis S. Franciscae Sacrae Theologiae Ma-
gistree. Romae graves disciplinae cum ingenii
laude accepit mox Regentis monere Philoso-
phiam, ac scholasticam Theologiam ibidem in
Collagio Siculo S. Pauli ad Areselli docuit, ubi
anno Petri Octoboni S. R. E. Cardinalis Theo-
logus, ingenio, ac doctrina refutet. Edidit ita-
lia

Vita de Santi Spof, e Vergini Elzevio, i Delfina
Conte d'Antano del Tercio Ordine di S. Francisco.
 Panormi apud Dominicu Cortulanu 1705. in 4.
 ANTONIVS A S. ROCCO Pano mianus
 ex Oculis Chirurcorum Regularium Mstris Dei
 Scholasticum Pnum, in Siculo Rocehus de Silve-
 stro. Natus an. 1624. Ordinis habitum accepit
 5. Februarii 1640. Studijs additis parvipu-
 animi conuentione mathematicas disciplinas ex-
 coluit, per seipsum Geometriam, se Arithmetice.
 Obiit Panormi 15. Augusti 1674. Editit italicè
Dell' Arithmetica le numerica Scala. Libro Primo.
 Misitæ agnâ Jacobum Martham 1650. in 4.
Dell' Arithmetica la Scala numerica. Parte Secun-
da. Ibidem apud eundem 1653. in 4.

ANTONIUS ROMANVS & COLUMNA nobili-
 Alceusis, Baroniis literis instructissimus, lu-
 risprudentiæ laureâ insignitus, & politicis
 etiam literis ornatus, inter præcipuos literarum
 candidatos Pano mii clarissimus viuit. In pan-
 grolis carminibus Sicis, & Etruscâ lingua elo-
 gantissimum præstefecit ingenium: & haud ex-
 ligas promeruit laudes a iud. Rescriptis Acadе-
 mico, quibus suis ascriptus. Doctrinæ motum
 integritatem sociavit usque ad supremam vitæ
 lineam. Obiit Panormi sanctissimè ingenuus 27.
 Julii 1691. Eximius enigmatum laudibus à Iose-
 pho Galimani in Musis Siculis tom. 1. par. 3. pag.
 93. à Balthasari Pisano in *Annaliis Ferialibus*
 pag. 95. et 318. & Ios. Bsp. de Indice in *post. per.*
 1. pag. 599. et 415. Venetia, lingvâ celsitè
Canoni Siciliæ. In Musis Siculis parte 2. to-
5. Panormi apud Ios. ph. Bisagnii 1662. in 15.
 Pizlo paravit ac

L'Isola dell'Isola, Rimi d'Isola in Amori, Lodi,
Legumi, Capricci, Maladici, i Divocioni.

Trattato della vera Nobiltà, d'Isola in d'Isola.
Argomentum sopra l'Arte Retorica, i particu-
lari suoi sopra l'Arte Retorica.

At hæc à moribus frequentius vixtas, in-
 lucem edat iugiter.

ANTONIUS SAPIOLUS Messanenensis Philoso-
 phia, & Medicinæ Doctos ante Clivæ Messanen-
 sis Acadêmicos altissimus flores Typis tradidit

Constitutiones sacre Litere à Sanctiss. Piusque Mes-
sanenibus scriptæ. Messinæ ex typographis D. An-
tonij Maffii 1699. Italicè

Trinco, e Catalana. Santa nella Nobilissime Cita-
tà di Messina Anno 1704. del primo di Maggio infino
all'otto del medesimo mese per l'Assolutorio del Cata-
stro Musi vca Filippo Quirino, chi Dio guardi. Ibid.
 apud Acciaiuoli, & Arenam 1701. in 4.

ANTONIUS SARZANA Corleoneus, Ordi-
 nis S. Benedicti Congregationis Cassinensis,
 Monasterii S. Martini iuxta Pano mium mona-
 chus, viâ doctrinâ, & virtutum splendore præsta-
 tur in inuicem Comobio, ubi etiam Caratensis,
 & Montegatensis, Prelorem & gr. Vi Deo totus vi-
 viret, ab omnibus cuius solatus, Siciliam reliquit:
 ac per ipsius tanti vii virtutibus, Abbas S. Mar-
 tinæ Camporei electus est, ibique magnâ sanctita-
 tis opinione decussit. Claruit an. 1566. Di 10 Ab.
 Pirrus di. Balthasari pag. 199. Scipij

Arborem maritimum mundi usque ad Caesarem F.

Isop. à Fieri illuclionem, ac hisloriam illius et c. 1605.
 sic vanti re Comobio S. Martini.

ANTONIUS VILLANUS Siculus incertæ
 pætiæ viuit an. 1638. quo edidit italicè

Sampagna Scilla Pastoralis Panormi apud Do-
minu Cydillan 1638. in 17.

ANTONIUS SÉROVIRA Alicatensis Ordini
 Minorum Conuictissimus S. Francisci doctrinâ,
 & eloquentiâ clarus. In lucem editus 8. Aprilis
 1644. Oedialis habitum suscepit an. 1665. & so-
 lemnis emisit vota 23. Aprilis 1663. Licet vici-
 bus disciplinâ insignitus & cultus, Philosophiam,
 & Scholasticam Theologiam Magistrus, & studio-
 rum Moderator docuit, non sine ingenui laude.
 Pano mii, & Drepani. A' discipulorum clarus,
 præsertim in Generalibus Ordinis Comitibus, sa-
 mo cum pæfuso doctrinæ splendoris præfetur. In
 præcipuis Siciliæ Comitibus, & aliis conuentionibus
 habuit laudibus acceptas. Bis Pano mii cum illis
 Ecclesiæ S. Francisci, tum in principe Templo
 magnâ cûstusiam frequentia, & plura audientis
 in quadrag. simali cunctis. Bis etiam Nesposi
 in Ecclesiæ S. Laurentij, totidem Canan, se. nel
 Senis emitalis habuit conuentiones, & iuxta illas or-
 nis nomen sibi comparavit. Romæ in Ordinis
 Comitibus in quibus Custodum Custos ut vocat,
 Siciliæ Provinciæ interfectus) iuxta illud quod
 quæstus: hinc multoq. Siciliæ Provinciæ pæ-
 tius Definitio conuictus est. Musis gratissi-
 mus ad summi oblectamenti nam plus cecidit, quæ
 elapsionis ingenij sui dores suis celsissimus. In
 pantiu Comobium sic datus, & omnibus cuius so-
 latus, toto pectore ad virtutes sdificandas incu-
 buit: & iugularis obsequio tenacissimus in di-
 vinitatem ream contemplatione efflavit. At dum
 virtutis flus curabat, anno 1703. inuitus Siciliæ
 Provinciæ elatus est, essuque Provinciam
 pendens, Ecclesiæ disciplinæ a iud. & eximio
 pmo iudatus est. Laudatur à Balthasari Pisan-
 o in *Annaliis ferialibus* pag. 88. & Ios. Fran-
 cispi in *Bibliotheca* nu. 47. pag. 77. Editit italicè
La Santa di Rosalia pæi amonitibz nella Corti,
chi ne d'Isola, Quam Panormi a. Panormi apud
Petrum Isulam 1677. in 4. Pizlo pætiæ
Poste.

L'Ingenio sferico in Susana. Tragœdia.

ANTONIUS SICULUS Ordinis S. Augustini,
 Pota insignis, qui floruit circa annum 1570.
 Edidit ut testatur Ios. ph. Pamphilius in *Chronica*
Oed. S. Augustini pag. 137. & Thomas Gazianus
in Analis. Augustini. pag. 136. et 137.

Pætiæ iugla, quibus xomato Donat Mar-
Augustini Enarrationes in Hymni, qui cantan-
tu la Ecclesiæ, secundum morem S. R. E. in Religio-
forum Ordinum Sanctor. Augustini, Benedicti, Dom-
nicij, Francisci, & Carmelitarum. Neapoli apud
 Horatium Salvianum 1578. in 4.

ANTONIUS TOSCANVS Elycius Ord. S. Au-
 gustini Ssæ Theologiæ Magistrus, sctarum li-
 terarum explanator doctissimus, & conuentione
 eloquentiâ præfusus, Siculum Provinciam exiit
 an. 1553. De eo Rocehus Huns nos. *Ecel. Marti-*
pag. 147. Ex Antonio Cordici in bist. m. S. Mar-
ti 3. cap. 55. Edidit Orat

Oracionem laudatissimam, equè & eleganter.

ANTONIUS VLERIANVS Antonius eguens Poeta celeberrimus, & Siciliæ qui amicum, iure optimo iustis Siculæ Magister, & Princeps proclamanus. Patrino genere 7. Januarii ann. 1543. oriis est, in ejus vitam. s. quæ ab V. D. D. Vincentio Aurla accepti, & ut videtur, ab antiquo Synechro, & Antoni familiari scripta, legi, Antonium in luce ædum paternibus Autaello, & Elisabeth Vaillogi: ac quia pater Venerus, passim Autocellum Venicum appellabat: hinc nostris etiam Antonio Venetico cognomen accessit. Proximè ab iuvene etate literis adartus, egregias ingenui doctæ in humanioribus studiis mirabiliter profectus, in etiam in severioribus Philosophiæ, & Theologiæ inter Societatis Jesu Patres, ejus aliquando fuit alumnus. Amicior etiam familiaritates pertransiit ædentes, adeo ut Orator fuerit egregius, Poeta singularis, antiquarum, simplicitatis, historicarum studiosus, & eruditioe usque refertissimus suæ suæ ætatis. Gregis literis apprime instructus sub Francisci Tolde, inde S. R. L. Cardinalis Jilegna, dum Romanæ humanitas doceret literas, in his omnium admiratione profecti. A poetica facultate suæ namque nomina gloriam comparavit quæ vis enim multa Etrusci, Latini, Hispanique numeris eam laude eccelsior, ad Siculas antea exanctas exornandas, novissime luminibus illustrandas venit ad nam exultans, Siculæ potius succumbere iocore pectore visus est & quævis A iocoso pasci prætere Siculæ Poeta, qui venæculi lingua Siculæ carionis scripserat: attractus in hoc poematis genus studio, ingenuoque clementi, in quo insusceit Siculæ Musæ suavia Paroxyfii culmina, confecti dote viderentur: ita enim hæc Spantam oraxit, lex Siculæ, candidas ad summa pandendæ formæ relege; salubris nudiq; conspectu, & argutiarum floribus exornatis, non modicum osculo calcato fatis in hoc poetico genere facile Princeps, verum etiam ipsam superandam spem postea penitus amparare poteris. In ejus etenim canitibus colligat demerant styli mæstas, conceptumq; acumen, dictionis feavitas. Animi affectus ita ad vivum expressi, ut ad miraculum canere videatur. Cicero Pindaro, Latio Horatio, Etrusco Petrarce nec perunguam latum inferior. Hinc & in Sicilia, & in Italia planibus, acclamationibusq; ejus canitones exoptat, quas mirat perquirebant aviditate: & ex celebrioribus Poetæ nonnulli, qui Antoni amicitiam coluerunt, ex ipsius spotis diati, non vulgarem sibi gloriam edparant. De his Carolus Basileus Nicolensis S. Audex Baro, eruditione præclarus, integrè scripserat librum, quo omnia que Etrusci Poetæ à Venetici exemplibus sumto insulæ, peripicne inserebant: ac opus morte preventi in medium coliquit. De Jos Baptista Marius Siculorum Poetarum, & præsertim Antoni Venetici, argumta dixit, non obscure innoti Scipio Henricus in Belli Parefisi lib. 2. pag. 135. Ob innumeras poëtie gloriæ laqueas, literarum, ac Magnatum in se studium exocitavit, Elisabeth. Sicula Tom. 2.

omocque Antonia vel agnoscere, vel familiariter cum eo tractare exoptabant: inter quos nonnullimus recentendus Marcus Antonius Columna Siculæ Princeps Venetici studiosissimus, qui ipsa colloquia in deliciis habuit. Hæc impari clemente apud Locum Albedricum etiam J. Protegem, omnesque Siculæ Proceres valum doctrinæ eximie acutissimus, in publicis, per aliquot colloquiis spiritus, ac facilius semper confertis, quærentium animos nitidè demoustrabat. Quævis autem ætatis, lepidissime, acumen, eruditioe ingenui subidit, ac acuta, ob libellos plures eorum, municipis, totiusque totius, parum adhuc, quia publicè potius lucet, usque et Antonio Ballo Tradi. *Veneris lib. 1. quæst. 14. p. 100.* Antonium Venetum aliquando fuit à seceretis, ejusque benevolentiam expertus est, picipitum anno 1578. cum tunc duobus veneribus unà cum Carolo Aragonia Terrenovæ Ducæ velociter, ut Romam periret, juxta Insulam Caprariæ à Turculari prorsus expulso, apud Algerum in servituti iugo sui aditus: quod ubi servitui innotuit, illuc soluto pretio, Antonium recevit: ejusq; regemque Antonium planius sibi expulso. Hinc remissa à Carolo ad pishum eas res rediit, ac innotuit ejus tametsi clementia venustate conspecta, non in Carum, longè, latèq; propagatum ante adeat plebs patris caribus relictus in Siciliam convolvit, ut Antonium agnoscerent inter quos etiam natus, etiam ille Etruscoem Varum Princeps Tonquas fatus, qui amicisq; vincolis Antonio adititas, ex ejus tam exli natus, in ipsi in vertet discit, & profecto Panotum appellat, nî de Antonio morte innotuit nuncium accepit. Tandem dum Panotum apud Castrum ad mare in carcere detinuit deinterat, ex quodam libello in Protegem scripto, quem suscipiens nonnulli ipsam edi sile inserebant, & cunctis ex inopinato casu mortuo pulvere sibi affervato, statim ingens exorta ruina, multos oppressit: inter hos Antonius noster dum unà cum Baro S. Sinagre, & Petro Antio comedebat, saxo omni prolatu obitus, extraxit elatus 19. Augusti 1593. in ipsemet, (quod dicit per manus famæ enarrat) ante pedes. Hinc cadaver ab ipse diructum edibus rudibus effoditur, adhuc Comes Aladelista Princeps, qui etiam decessit, Antonium peripicne in lachrymas abili: ac dicit sibi scribit Siciliam Venetici jactum sum, amisse oratio reum. Fatus iugem lachrymarum videret Antonium cadaver vero in Moxis sagittis Urbem in insulam, in Ecclesia S. Vincentii conditor in sacello Sanctis. Virginia de Rodario, ubi dicit in ejus cranio publicè exposto legebat: *Hoc est Caput hanc memoria Antoni Venetici de oritate Antonis Regis. Pro ejus sepulchro hoc ubi ediderat epitaphium, ex Barolio in Pra. quod & apud Leonardum Orlandum lib. 1. Imag. pag. 35. legitur.*

Examine in male sculptum, qui cernis Olen.

Mare cum in Vates Pinnam habet,

Ad gub. Vate perit hunc Mox, et dicit Miteria.

K

Tres

Tres vixit simul, una legit una simul.
Odiu longiori aere non indignus XIX. Augusti
Anno ab Orbi rep. M. D. XCIII.

Innumeri scriptores Antonium laudant, inter
quos Franciscus Baronius de *Maest. Panorm.* lib. 3.
cap. 7. pag. 114. in *Socula Nobilit. Compilatio* p. 71.
et in Vita. quam edidit optibus praefixit, Jo-
seph Galeanus in *Maest. Siculis* par. 1. pag. 1. & par.
4. pag. 1. Petrus Carrera in *Epigram.* lib. 3. pag. 141.
Scipio Himmus in *Siculis Panormi* lib. 2. pag. 137.
& lib. 3. p. 228. Leonardus Orlandinus in *disposit.*
Sicilia pag. 80. Honorius Domin. Caramella in
disposit. pag. 29. Michael Foscarenus in *notis*, Mat-
theus Donia in *Epitaphio inscripta* M. Sic. Vincen-
tina de Joanne in *Panorm. Triumph.* lib. 12. pag.
223. Vincentius Aulia in *Corsis. Protegem Sicilia*
pag. 67. ubi ex Typographi incuncta obijit. Igitur
29. Augusti, & pag. 227. & ut alios omittam,
praclarissimum Joannes Marius Crescimbenus in
eruditiss. hist. Poet. Præcipua lib. 1. pag. 32. &
lib. 4. pag. 257. Duplicem vidit Antonii imaginem
in filiptam, ac duplici usum in inscriptione.
Hanc una hanc habet ex Fane. Baronio.

Hand posuit melius faza sen Nydia liquor,
Quam in duhe uno de gaurer amica odor.
Huius fidei Coh cox infusa ad atris,
Que dant astra paxem sunt habitura mentis.
Alia vltio ex Hieronymo Basilid. M. Hanc vltio.
Qui Mousi ripas, & faga faga faga faga,
Et qui Strymonias vocat beatis aquis.
Cuius Trinitas, & Regali gloria Mousi.
Dulcis in vltio carnis carnis odor.

Vterque Poeta ad Vatia praestantiam, & Aemena
gentilitium Antonii, quod Olor fuit, alludens
videatur. Multa si uisit Antonia, quæ vltio 12-
ant, hæc sunt.

Antonii Plinius Siculi Poeta celeberrimi Epi-
grammata quasi omnia, Inscriptiones, Epitaphia de-
scriptum. Panormi apud Alphonsum de Isla.
1646. in 4. Ex his nonnulla fuit recula in filibus
Epigrammaticis editis Panormi apud hederi s
Jacobi Maringo 1646. in 12.

Cylla. Panormi apud Alphonsum de Isla 1637.
in 16. & iterum apud eundem 1645. in 8. com-
plicita Siculis cantiones, quas latine carmini-
bus donavit Franciscus Baronius: quod ante se-
craat Philippus Paruta: hujus autographum.
m. s. vidi in Bibliotheca Collegii Panormitani
Soc. J. in filibus nonnullis: nam apud m. mss.
Censori Sicilicis. In Misa Siculis par. 1. Panor-
mi apud Buam, & Portanovam 1645. in 12. &
apud Josephu Bisignum 1662. in 12. Harum ali-
que edite in tam sunt in libro: *Rerum & Censori*
Sicilicis & Censori Sicilicis Antori fuit per Paolo Ce-
sarea. Misa apud heredes Petri Brea 1638. in
12. ubi & aliqua etiam inveniunt, quæ in supra-
dictis Misa non extant.

Censori Sicilicis Sani. In Misa Siculis par. 4.
Panormi apud Josephu Bisignum 1653. in 12.

Censori Sicilicis Sicilicis. 30 Misa prædicta
par. 1. fol. 4. apud eundem 1651. in 12.

Antia de Proceribus Sicilicis in Misa Siculis
idem apud Joan. Bapt. Maringum 1648. in 8. &

Panormi Coppola 1680. in 8. Extat etiam Triet-
madium pro Ionicis optate Antonii Vio di Ma-
re editio Panormi 1773.

Dispositio supra h. Siculis de Fontana de felicitate
Siculis di Palermo, densa di vltio. m. s. in 4.
plurimum apud manibus sentit. Hæc di re etiam
Epitaphia scripsit, quam habes apud Baronium
de Maest. Panormi lib. 3. pag. 126. & in libro Epi-
grammaticum Venetianum.

Alia partem scripsit, partem ludia & Siculis carmini-
bus & xpecta vagantur m. s. & inuita alia.

La Censoria. Il Panormi. La Signatura de
Calai in terza rima.
Baronia in Vita multa scriptis testatur, & inter
quæ Poemata duo.

De Christi Domini mœu, &

De Cardinali ab Emili utifa. Casno de Tor-
res S. R. E. Cardia, cum filibus epheus in Mon-
teregali m. gymnasium & ceterum, Scripsit etiam.

Descriptum plurimum Arcano triumphalium. Epi-
grammata multa, & alia, quibus titulum præfati-
rat: *Fortalia* si uel invidie, vltioque in-
juria dilincentur: vel tum ipso Antonio perit.

ANTONIUS LO VERSO Maritimus Multa
præfati, Petri Vini dissipationis, & in pau-
lissimis versatus. Clarus elix annus 1595. De
eo Plinius var. *Ecol. Causa* p. 105. Iohannes Cui-
randam in *lib. Plinius* lib. 4. cap. 3. p. 26. &
Sebastianus Bagolini in *Epigram.* 101. & 152.
sed advertendum puto in historis citata Chirar-
dam lib. 3. cap. 1. p. 211. m. quibus forsitan in-
terpelle: ex 10 enim anno 1620. superstitio fuit
colligunt: m. Bagolini qui anno 1604. di cessit,
pag. 101. Eligiam in Antonio mox in dictis
scripsit multa di tribus monicis plurimissimas
ac solus vidi Italicæ

Il primo libro di Madrigali di 5. voci. Panormi
1590. in 4.

Secondo libro di Madrigali di 5. voci, in italiano
fasciati arditi. Vltio apud Riccardum Am-
dinum 1603. in 4.

Novo libro di Madrigali di 5. voci. Ibidem apud e-
dem 1605. in 4.

Primo libro di Madrigali di 5. voci con alcuni
Romani alla Spagnola. Panormi apud Maringum
1608. in 4.

Decimo libro di Madrigali di 5. voci. Ibidem
apud eundem 1612. in 4.

Decimoquarto libro di Madrigali di 5. voci. Ibidem
apud eundem 1612. in 4.

Il primo libro di Madrigali di 6. voci. Vltio
1695. in 4. 12 libellus. *Ecol. Causa* p. 107.

Secondo libro di Mauti di Pietro Vini in al-
cuni Riccardi di Antonio il Verso faga dispo. Ven-
etia apud hæc di Hieronymi Socio 1691. in 4.

Terzo libro di Mauti di 5. i. 6. voci di Pietro
Vini con alcuni alii di Antonio il Verso. Panormi
apud lo. Ant. di Fiam filia 1588. in 4.

In libro inscripto: *Ibidem* Mauti di 5. vo-
ci di Censori Antori Sicilicis. Panormi apud Ioan.
Bap. Maringum 1603. in 4. aliqua etiam possit
Antonii. Adde Chirardam cu. quod Italicæ
scripsit

Apulejo Celsi tabernacula, quatuorvis Angusti, Tiburique aetatis non sapit ex elegantia Romanae densius. In vita etiam ejusdem cum ipso operibus editis ad usum Delphini à Juliano Florentino 1688. de hoc libro habetur: *foliis hinc Plectoris Medaurensi affiguntur: sed erudit erantem, scripsit. Apulejo Celsi medicus vindexem, Prodidit opus de Herbas, ex Ana. Antonid. Vandequieu de scriptis, medicis pag. 758. & 1077. Baillet apud And. Cranzandem 1528. in fol. cum aliis de re medica libris, & apud Joannem. Opotinum 1549. in fol. Parisiis ap. Clusit. Wetchum 1548. in fol. cum Galeni libro de Plenitudine, Venetiis apud Aldum 1547. in fol.*

De *Ag. Agrippa, fragmenta aliquae*, hucant in libro de *Ag. Agrippa Sestianum* lib. XV. Crasé, Joannis Alex. Bracciani opera lo fuerit editi. Baillet apud Rob. Winter 1539. pag. 758. & 1077. Joann. Conario interprete. Ibid. apud Frobenium 1549. in 8. ex Vandequieu de scriptis, medicis pag. 758. Operis hujus auctorem nostrum Apulejum putat Valerianus in vita *Apulei Medaurensi*, & Morerius in *diff. de Librum hunc cum Palladius lib. de re rustica*. Constantinus, vel ut alii volunt, Cassianus Basilii in lib. *Incipit Geoponica*, qui Constantini Imp. nomine editus est, ex eo multa mutatas est, eodem Valeriano teste, Ti. Agello cit. & Simlero *epist. Basilii. Geopon. pag. 16. Hic addidero*

Libellum de Herbis. Hunc ut observat Simlerus in *epist. Basil. Geop. pag. 121. & Vandequieu cit. pag. 1077. quidam Antonio Musae, nonnulli L. Apulejo ascribunt: ut notari Apulei sacri suspitionem ipsum recognovit, emendavit, & commentariolos illustravit edidit Tiguri Gabriel Hammebergius, ex Simlero cit. pag. 14. 56. & 121. prodit etiam volumine de re medica. Basilae apud And. Cranzandem 1528. in fol. & apud Jo. Opotinum 1549. in fol. Tandem addit quod Servius in *Virgil. Georg. lib. 3. in eo: media fere tristes fuerit, Apulei librum de arboribus citat: at eundem ac librum de Herbis putat, quia Rhodiginus lib. 2. antiq. lib. 20. & 19. de Mantia vocat.**

ARCHANGELUS ADRAIGNA Panormitanus Ord. S. Benedicti Observantis S. Francisci, S. Theologiae Lector, Concionator, Provinciae Panormitanae Definitor, & Canonici Panormitani S. Marię de Jesu Custos, doctrinā & morum integritate ornatus. Obiit Panormi anno 1688. Edidit italicē

Vita, & Vita del Ven. Sereno di Dio F. Bernardini della S. Ambrosia Linceo del Minori Osservanti Riformata della Provincia del Val di Mazzara. Panormi apud Thomam Rompium 1688. in 4.

ARCHANGELUS CAPRONA Panormitanus Ordinis Capucinarum nobili genere ortus, innadi blandimenta, divitias, honoresque declinavit, & in ipso aetate Rose Capucinarum Ordinem amplectus est, anno aetatis suae 18. quocumque aetatis animi constantia, omnes patris conatus eluso, qui summo studio filium, quoniam diligebat, ad seculum revocare conabant. Eius animi confectione plurimum vitæ rationem ag-

gressus est, ut breviter virtutibus omnibus, & absolutissimā perfectione aunum cumulare. Apollineo spiritus concionatoris munus suscepit, ac tanto animarum zelo, ut eam de fugienda clamantem audivisset, ignita pectus, vel fulminata ejus verba inaccessis ideis, & apostolicum corda transverberabat, nuntium in modum infamantibus, a: divino terrore conturbat. Hinc ad naturam frangere locumvero revocando, ingentia animi tumulenta assequutus est. Nonnulli ad vocis super clamorem excitati mundi illecebras immadverserant, ad Regulares Ordines, mulieres multae ad monialium gymnasia convolarunt. Die pau Vitis praesentem admirabilem praedicationis suae vim experia est ad Archangelum enim concionem haud civitatis, sed Conobii spem, disciplinā regulari iustitiam, aliquando servavit. Ibi nia exera sollicita, quorum unum eorum erat, quoniam animam agentibus in Nolsonio adolevit, ut libris tribus monitis, ad mores sanctae obedientiae jurarent. Aliud Montis Plectaris, quod pauperum agestis consisteret. Tertium, verò, quod in pauperibus carceri mancipii totum elaps. Mulieres etiam extulit, ut domum pro pauperibus convalescentibus fundarent. Pia haec omnia solidissimam munivit statu. Ardentissimo erga Deum, ac proximis quibusque amore, praesentem pauperem, quos mirifice juva videri, levare curavit. Humilitatis suae exemplum illud edidit praesentem egerim, quod etiam Custodiam agere, artem singulis hebdomadae sabbatis, manet & humeris apparet, panem ostiam, & elemosinas emendabat, ac sacra gravata ad Conobium egrediebatur. Tandem non fuit virtutis genus, quo non esse pensant cumplam: ideoque meritorum corona redimatus ad Conium transiit, magnā relictis sanctitatis opinione. Obiit anno 1577. Vide Zaccariam Bonvettum *anal. Caput. to. 1. an. 1577. n. 10. Dionysium Genuesium in libris. Caput. pag. 39. & Fortunatum Huberum in memo. Ord. S. Franc. 21. Febr. pag. 581. Edidit ex Dionysio citato*

Statuta, & Constituta pro Confraternitatibus domini Hospitalis, Montis Plectaris, & Misericordiae eritis in Civitate Drepanensi. Panormi 1573.

ARCHANGELUS GARINY Alfosini Tenei Ord. S. Francisci, natus an. 1634. Religionem ingressus est an. 1671. Garinibus disciplinis abunde instructus, Magistri, ac Sacrae Theologiae lauream obtinuit Romae in Sapientia Academia. Philosophiam docuit Romae in Collegio S. Pauli ad Arcum: ut etiam Regem munere Secularium Theologum in Conobio Romano SS. Cosmae, & Damiani: ubi novam Conciliorum Academia excitavit, quae etiam in Collegium de propaganda fide translata est. Provinciae tendo Provinciae Panormitani S. Petri insigne, & Generalem exornavit egi, Anno et. 37. Aetate obiit 10. Septembris 1690. Edidit *Celsa Apollonia*. Romae ex typographia Pau-Monae 1690. in fol. in 4. expando. Edendavilque *Philosophiam*. Tom. 3. m. 5. in fol.

Theologiae Scholasticae in cla. Scet. Tom. II.

in. s. in fol. servatur in parvo Comobio.
ARCHANGELUS MESSANA Notarius Ord. Observantium S. Francisci virtute, & doctus in scripturis, clarus populo annum 1560. de quo Boetius verus not. Berl. Synec. pag. 200. quem sequitur Wallignus de script. Minor. pag. 39. scripsit testam: ubi obitus Iherosolymis exarato.

ARCHANGELUS A S. NYMPHEA Panormitanus Ord. Extracanonum S. Mariz de Mercede, ex familia Baroni natus 17. Septembris 1664. Religiosis habitibus susceptis anno 1679. Interfuit studiorum spatium doctrinam accepit aliis explanavit, & Sacram Theologiam docuit. Consecrationem etiam cum laude egit: & Montecensii Canonici praefectus. Vivit, ac diu in Italia.

L'Oratio della Santa Palamiana scritto sopra Mons. Oratore fure in lode di S. Rosalia Vergine, e Protettrice di Palermo. Panormi apud August. E. 1711. in 4.

ARCHANGELUS SCANDURA Aetnensis Ordinis Capucinorum, Consecrationis Illustris, & Tyrannum instructor, & plures Melitaneos Provincie Definitor. Fuit in sacrarum litterarum studiis versatus: ac obijt in patria 17. Maii 1679. Ipsum laudat Dionysius Genovesius in lib. Capucinorum p. 3. 9. Editi in Italia.

A bere della Pina discorso panegirico in lode della Glor. V. M. S. Venera. Metaph. apud Iai ob. Matthei 1656. in 4.

ARCHANGELUS TROPEA Aetnensis Ordinis Scitulosus Obliviosus S. Francisci Provincie fuit in Vestigia Desultor, & Custos. In quadragesimae curriculo conationes habuit Panormi in primis Templo, & alibi. Adhuc superstes apud suos vixit, edidit in Italia.

Il Gran Siguo Apocalittico del Cielo Palmirano. Oratio Panegirica de D. Rosalia. Panormi apud Jos. Adamum 1675. in 4.

ARCHITECTURA celeberrimus Poeta Syriacus, Syriacorum, vel Gelous, Athenas enim. lib. 1. cap. 4. pag. 4. Syraculanum, vel Geloum dicit, & lib. 4. cap. 17. pag. 162. Geloum voluit hinc Vossius de Rebus Graecis pag. 85. & Moretus in diss. tom. 1. pag. 116. Syraculanum, vel Geloum enunciant Architecturam. Litterarum studiis addictus sub Terephonis disciplina, ex Athenarum lib. 3. pag. 337. Vossio, cit. & Gualdo de Rebus lib. diss. 3. pag. 109. oratoriam, & poeticam facultate claruit, & non negat eruditione fuit illustris. Eodem Athenarum testis lib. 7. cap. 20. pag. 188. Philosophus fuit Pythagoricus: doctrinam vero voluptuosis, gula vitio, ac insatiabili voracitate deponavit ciborum: etenim delitius pluviam indidit. Ut omnino libis ventris studio vacaret, terrarum orbem perstravit, & quae ad gulam oblectandam expeditae, & ubi praclariora ciborum genera nascerentur, diligenter inquirere, ex Athenarum lib. 3. cap. 31. pag. 116. lib. 7. cap. 23. pa. 126. etiam lib. 7. pag. 314. Ad eodem Athenarum lib. 7. cap. 5. pag. 378. Opisthodorus vocatur, nempe ut Delas impius exponit in annot. ad Athen. pa. 747. Venerunt Opisthorum Magister: addidit Athenas locum Chrysiptum Philosophum disile, quod A-

chestratus Epitoni, eorumque discipulos in Eubaux, & magister: quod & repetit lib. 3. cap. 2. pag. 101. eodem Opisthodali nomine plures Aeneidii meminit Athenas, nempe lib. 3. cap. 2. pag. 110. lib. 7. cap. 8. pag. 287. cap. 22. pag. 326. de lib. 7. cap. 12. pag. 294. Sardanapalus vitalem egule am vocat libro cap. 14. pag. 301. Cornarium ducent, & pulexiam hominibus cap. 2. pa. 320. Opisthorum, id est ex Delatamplio id est, pag. 752. ubi conduendi periculis doctores lib. 3. cap. 2. pag. 101. vocant, perantur varis fides omnia in libro cap. 24. et lib. 7. cap. 2. cap. 1. parand. Obfoni lugentibus dicitur cap. 26. pag. 112. Heliio, catilodunt cap. 1. pag. 117. & lib. 8. cap. 6. pag. 345. Heliio: lib. 5. cap. 13. pag. 129. Fetiis: lib. 4. cap. 17. pag. 163. ex tenebris Timonis, vocat appellatur lib. 7. cap. 17. pag. 310. Heliionom. Helioidis: lib. 9. cap. 14. pag. 399. Ingeniosus variorum oblationum eurae: lib. 7. cap. 18. pag. 313. Voluptatis Philosophus. Arpifinus laudes non praeter Athenas molis in locis lib. 7. cap. 17. pag. 310. & 311. & 1. cap. 24. pag. 328. cap. 20. pag. 321. Vitulin sapientem vocat cap. 1. et lib. 7. cap. 24. multiplex res histoniam celebrat appellat lib. 4. cap. 33. 35. Panosus lib. 7. cap. 6. pag. 307. Eleganter. lib. 4. cap. 1. mion in modum in ingurgitab, autem nimen mace fult, testis Athenarum lib. 10. cap. 6. Athenarum lib. 12. cap. 13. pag. 552. & Moretus diss. tom. 1. pag. 316. adeout cum in hostium manus incidisset, ita dicitur ab Plutarcho de fortitudine Alexandri, & Cyprianus de Poet. lib. 3. p. 509. Architectate si enim Alexandro fuisset, in iustis carminis praemium Cyprus, aut Phoenicem iustis ex quo facile deduci in Architecturam egressum, sed inopem fuisset Portum. Vossius cit. inter in eae patre Poetas collocat Architecturam: sed ex his à Plutarcho relatis colligimus possi Alexandri Magui eum fuisset, ut recte observat Laurentius Crassus de Poet. Ord. pag. 58. Hinc Franc. Patritii lapsum videmus, qui Pan de lib. lib. 1. p. 93. ait, temporibus Alexandri, & paulo post Chrysiptum moris vixisse. Profectio post Alexandrum clarum, sed ante Chrysiptum: Athenas enim lib. 6. cap. 4. p. 178. aliquid Chrysiptum dixit, Architecturam Epitoni, & ipsi Epitoni ejus Magister, & dicitur Vossio: & lib. 3. cap. 24. p. 104. affirmat, quod cum Chrysiptus Architecturam Castionomiam legisset, Metropolum Philosophum Epitorem vocavit. Ideoque ante, non post Chrysiptum dicitur Architecturam: Bononius Syracos lib. 7. lib. 3. p. 274. cum Patritii sententiam rejicit, multo ante Alexandri tempore, vixisse putat, eorumque imp. 84. sed non multo ab Alexandri repositi remota putat, ipsi Architecturam portum opus de Cibus, hoc tunc oportet.

Castrensi 4. sex Aristopoli, ab illi in dicta Dis-

Sphæras Archimædia, in haurum uni Soli, Lunæ, at quæque planetarum motus spectabantur: in alia viâ a contrariis circulis motus, Archimædis inventum fuisse inquit vagia impostum Cædemon ex Macrobio in *soa. Stipionis lib. 2. cap. 3.* Vt Ægypti terram eo in modis rigaret, & Nil aquas in altum efficeret, Cædemon adduxit, teste Dio. Iosepho Siculo *lib. 1. quæ 34. & lib. 5. num. 37.* De ea etiam Vitruvius *lib. 1. cap. 11.* Galias Schorus in *Michan. Hydrosi. Pneumaticæ. class. 1. m. h. 1. p. 338.* Salmasius ad *Sil. lib. 5. num. 37.* hanc ex Blancanotis. Ioseph Cædemon vero suo instantia-vitæ ad ipsius complationem, Archimædem Cædemon exauxit Ath. Kircherius, quam in suo Museo Romæ spectavi, ut ait Georg. de Sepl-hat in *Museo Kircher. p. 4.* & Hofmannus in *suppl. lex. tom. 1. p. 132.* Ægyptias etiam testat, vultaq; ageribus iuxta pontum fundamenta posuit, quibus a pago in pagum transiit in Nil alluvione, teste Gregorio Abul-Idris al *hiss. compend. pyramidar. apud Thomam Pope-Blount in thesaur. celeb. auctor. pag. 44.* Hieronius iussu educta aeterna totius solis, & matris fluxus ingens in illam admittit, modum exogitavit, quo si videtur deprehendit, eumque destituit Vitruvius *lib. 9. cap. 3.* Proclus *lib. 2. cap. 3.* Priscianus flos Rhenus Fannius, vel Q. Rhenius Fannius Polæmon de ponderibus, & mensuris, aliquæ. Hydrantem organum etiam adinvenit adinventum, quod Septulianus in *animæ. ap. Galique* describere. Machinam etiam extraxit, cui nomen Divellise, ex Cælesto in *Rhippi. lib. 4. apud Bouquianum lib. 3. p. 35.* eamque eic puto ac instituerunt ad Urbis lib. 6. de *machin.* & Ioannes Corro de *machin. lib. 4. p. 384.* Poly-paign vocant, undique incedunt, eamque ad medicos usum acco-nu-antur, Vitiu si flos Try-pation appellat, quo membra dissoluta consolidant, ex Urbis lib. 6. cap. 26. vide etiam Rivaltum in *Piza. Specula Parabolica*, quibus hostium naves igne concepto, concreta-vit, in infra: et si aliqui minus sapientes, quia ad hanc inventionem pertingere non potuerit, uerare andem. Omnia primum adinventi proportionem cylindri ad sphaeram, teste Claudio Plauti scq. Millæi in *curso mathem. tom. 1. tract. prim. de illust. math. p. 9.* Occultam notam, quam Scitalam nonnulli vocant exogitavit, eam meminere Tricentus in *Polygraphia p. 17.* Galp. dehoti in *schola cryptographye lib. 1. cap. 1. p. 183.* & Magia Cryptographica *synonym. 2. s. 1.* aliique. Instrumen-tum, quo quodcumque pondus de loco suo dimovere possit invenit: hinc passabundis dicebat Munda machinam de loco suo illustravit, si extra mundum locus esset, ubi instrumenta sua nisi posset: id quæ ipsius dictum memoratum.

Dic ubi constans, & Calem, terræque munda. Consule Pinacethum in *Macedo. Athenæum lib. 5. cap. 7.* Senilius de *ignis lib. 2.* & Blancanum in *Chironi. Math. pag. 47.* Ut hanc ingenii sui vim ostendat, a Hierone rogatus, onerarium navem emse ingentem, magnosq; pondus gravatam voluit: & quam vix iungeti viribus surcul collata

in mare delictare potuerit, Archimedes parva adhibito instrumento, licet longe distaret, statim ad se attraxit, tanquam per mare decurrentem. Navem etiam admirandam, immo vtilius parvam coactis Urbem Hiero, tum ex magnitudine, tum ex ætatem auctio, tum denique ex omnibus officiis singulis, ipsam exacte describam habuit ab Athenæo *lib. 5. cap. 9.* Fazello de *re. lib. 1. det. 1. lib. 4. cap. 1. pag. 97.* Fabio Virgile apud Macrolycum *lib. 1. lib. 1. pag. 23.* Constitutionis moderato præfuit Archimedes: lignorum strues tanta sui adhibita, quam a desagiata galeas exanudas satis esset, 500. homines ligna composuisse, 500. ad alla petragenda suscipiendos qui omnes, vix ex elapsis mensibus, ad mare ditare perduxerit. Ut ad umbilicum petiderent, eum in mare petraheo tentasse, nulla fabricorum vis, nec Archie Corinthii ingenuus, opus ingentissimum dinovere valuit. At Archimedes Halice advenit (quem organum tracentum vocat Vitruvius *lib. 10. cap. 4.* Arganum Delacampius in *anat. lib. 733.* & Bonannus *Synop. lib. 2. pag. 326.*) statim cum omnium admiratioque ad mare solus exat. Tunc Hiero in suppetem captus exlanavit de quavis Archimedi loquendi imperitum credendum est, ut ait Proclus in *Enchiridion lib. 2. cap. 3.* Per alios sex mensis unumq; omnibus abcolata et navis, in qua ædes multe, vuturia, deambulatores, Templum, Bibliotheca, Balnea, Cisterna, Piscina, Scabulum, molendina, 111111, & propugnacula densè abbas in medio machina alligebat, quæ ingens, fusa tres centum libras pondere, hastas, duodecim cubitos, una a stadium iustitabat. Coactam construxit, ut solus homo ovis festum perire possit: aliiq; machinam abunde instruxit. Navis hæc veluti arcti methanie miraculum, & ingenti Archimædi prodigium Hiero ad Ptolemæum Ægypti Regem militi eamque celebravit Modestum, & Archimædem Atheniensi, quorum laudem habet apud Athenæum *lib. 5. cap. 11. pag. 206.* & 209. Tunc totam machinam construxit, quâ immenso molis lapides jaculabatur: in eaque omnes geometriæ facultates conquisit, ex Suida, & Macrolyco in *adagis pag. 1806.* Primus artium mechaniarum auctor, & inventor à Constantino Lascare vocatur apud Macrolycum *lib. 1. lib. 1. pag. 19.* Prima magna tum Reipublice utilitate Geometria ad Mechanicam usum adjuvit, ut ait Goltzius *hiss. post. lib. 1. pag. 85.* quod fusatibus Hieroni fecit, teste Zonatho in *Aten lib. 1.* eoque instante bellica instrumenta tum ad propugnandas Urbes, tum ad Hostium peraliam mirabili celeritate, & artu io perferit, ut nisi non adhibita, nisi quando Syracæ à Romanis M. Marcello Duce oppugnaret, & durâ obli-dione perituri fuisse, profecto appugnantium numero, ut vi statim Urbem dedecisset, si Archimedes bellici inventis, inimi oim apparatus illustrasset: Archimedis enim ingenium, ut ait Florus *lib. 1. Syracensis defendit.* Consule Platarchum in *Alexis. Livium lib. 24.* Athenæum, *lib.*

Philosopho egie Philadelphus Mogròs in suo *Luerie* p. 82. multaque narrat, quæ auspicietur Hieronymus *Regula in elegie Siculae* p. 53. & in *Silvæ vet. libris* p. 44. At Nequius quæ literis mandata ex auctoritate consilium Hierophili sua sua Sicilia, & Gulielmi Dardanii in compendio Vitoria in *Illustrum auctoribus*, & tanquam fornicia putant eruditi; eam horum auctorum libri non extant: immò ex his, quæ hæc Panormitana Aristarchum scripsisse refert, et tunc pariter cum Aristotele Metaphysicis, & Aristotele Selmanniano consuevit: idcirco, quæ Magnas de hinc Aristotele scriptis relictis nec deinde per abaque de viris Illustris Siculis, eo de opere resultat aspicimus, cum easdem fueris esse puto. Consuevit opusculum eruditum oculatissimè viri D. Vincentii Atria inscriptum: *la Felicità di Sicilia* auctore, etiam *Averroem*, & *Coronellum* in *opusculo Luerie di D. Philadelfo Mogròs* editum Panormi an. 1702.

ARISTOXENUS Selinontius antiquæ Poetæ, quæ ex Ephesioque omniū primus anapæsticæ metro usus est, ut ait Cyraldus de *Poet. hist. dial.* p. 323. ad idque Ephesio antiquioris fuisse, & ex Censorio sua peritit, tum eloquenti modulati præcians tam clarissimè floruit ann. 3. olymp. p. 9. telis Vossio de *Pæd. Græc. cap. 3. p. 6. 14. & 15. & Lucilio in Cæm. De eo etiam Edm. Voßii de *hist. liter. lib. 1. cap. 3. p. 41. & 44. Moræus de *scrip. hæcæmæ cap. 3. num. 13. p. 12. 190. Ionius apud Epulum, & Moerens *di. 7. tom. 1. p. 83. 334. qui ad rectum S. Cyrillum lib. 1. de vitiis Iulianum hunc Aristoxenum quem Aristophanes Philosopher, & multo consuevit, qui olymp. 30. vixit. Vide etiam seahgeram *poet. lib. 1. cap. 36. p. 196. & Laur. Graulium in *hist. Poet. Græc. p. 72. & Coronelli in quibus in Bibliotheca 4. p. 732. num. 2734. qui ait, eo dem anapæsticæ versu a se invento multa scripsisse.******

ARSENIVS Siculus, Monachus Ordinis S. Basilii in Cosrobio S. Philippo Pragalarie. Clauis antiquum Saracenæ Siciliam occuparent, nempe annum 827. Carmelita græcè panais. Ipse erat

*In nobilitate Consili Marsyren Vitis tamen, quæ latine dicitur ab Augustino Florio Soc. Jesu, proculle Octavius Cæcilius tom. 1. *Sentent. Siculorum* p. 95. de quo etiam in idem Cæcilius ibidem in *animæ* p. 71. & in *enimæ* ad tom. 2. p. 106.*

ATHANASIVS BASCO Panormitanus Ordinis Prædicatorum: ante Religiosis ingressum, politioribus literis operam dedit, in Panormitana Hæcæmæ Academia scriptas, Philosophiam Lectoris munere docuit, & I agnosius ætate adhuc floreute obiit 9. Augusti 1791. Edidit italicè

La Felicità immortale in Catechismo. Panegirico fatto per le Giurie dell' Arcivescovo Capo di S. Angelo. Panormi apud Iosephum Barberam 1691. in 4.

ATHANES, vel ATHANAS Syracusanus historicus, ex Jacobo Bonanni coniecturis *Synops. illustr. lib. 1. p. 304. claruit non longe à Tiroloensis, Dionis, & Dionysii secundi temporibus non-*

pè circa olymp. 100. ante Christum natum anno 336. et in Vossius de *hist. Græc. lib. 3. p. 336. Inter historicos iocunda ætatis collatæ, sibi dicit*

*Hæcæmæ Dionis, ejusque res gestas lib. XXXIII comprehensum ab olymp. 104. & mox libro historicum septem annorum complexum est, quem P. hunc emendat reliquit, ut scribit Diodorus Siculus lib. 15. n. 94. Meusio de Bonanum cit. lib. XXXIII. scripsisse ait: Hujus verò in *hist. an. Mundi 3389. libro. XXVII. Eius librum primum de rebus Siculis citat Athenæus lib. 3. cap. 20. p. 1298. ipsum etiam citat Plutarchus in *Vita Timæoni. Ciceronius Carcatas in animal. ad tom. 2. Saneus. Sicul. p. 41 antiquæ diathecæ Siculi accenset. De eo etiam Coronelli in *Biblioth. tom. 4. num. 5376. p. 116.****

ATCALVS Siculus, ex Columella à re rusticæ lib. 1. cap. 1. Scripsit

De re Rusticæ ait enim Siculi quoque res medicæ cura organo illud profectum fuit. *Heror. & Epithæmæ disceptat, Polidictor, & Arctius. Hujus etiam inquit VALLIO de re rust. lib. 1. cap. 1. & Coccolli in *Biblioth. tom. 4. num. 5742. p. 1417.**

ATILIVS OLIVINGA nobilis Panormitanus, Musas à navis, quibus Merito Rodia fuerat, idcirco sapientia in extulit, Panormi habuit magna eum poemata, bellique fortitudinem, detracta quadam anni constantia, usque ad suadetatem sua lenitate pacificis. Hinc fluxit, & agrotus hic in cæcæmæm aletat seque, & sui tandem apud omnes exarbat, ex Venerio de Joanne in *Panormi restituta in re. lib. 2. Clauis an. 1584. quo exidit italicè*

Della Vita di S. G. ofazio venerabile de S. Bartolomeo, etiam dique, cuiusque etiam spirituali in fine. Panormi apud Joannem Auron. Carcatas 1584. in 8.

AVGVSTINVS ARATA Panormitanus, originis Genuensis ex Michale Justiliano de *scrip. Liguri* p. 7. non parva Genuensis ut habet Augustinus Oldoinus in *Athenis Liguriæ* p. 60. nec Genuensis, & ex diuina habitatione Panormitanus, ut scripsit Ioseph Galeanus in *Mos Siculi* par. 4. p. 17. Narat autem ex Jo. Augustino Arata Genuense, Joannetini Dotis S. R. E. Cardinalis, & Archiepiscopi Panormitani familiare à Virginia Segne Panormitana, Clericorum Regularium Ordinem ingressus est Panormi, ubi (supra) emisit vota 16. Januarii 1628. Gravissimis studiis ingenium addidit, ac Philosophiæ, & Theologiæ tum Scholasticæ, tum Moralibus disciplinæ fuit instructus. Ecclesiastes etiam inter eloquentiores eruditione præclarus effulsit, A reuerit adhuc annis Mosæ coluit, quas licet exiude præfemiserit, ut superioribus studiis concederet, ætatem ætate magnus iterum Larinæ, Erasmæ, Sicutique ræmijibus, vel ad exactandam aliorum pietatem, vel ad exornandam aliorum promerit indulsit. Ad fecit etiam sodalitates regenda, septus adhibuit, in his singularem prudentiam, morum comitatem, ac religiosorum viretum splendorem parefecit. Tandem domi Neapoli eumagiola lues grassabat, ibi fero cecit anno

Martyris in Sanle, magaeque Christi Martyris Agathe ex m. i. Vaticano graeo scriptum, pag. 47. ex animad. p. 37.

In Virgine & Martine Agrippianum Hymnum, pag. 85. ex animad. pag. 64.

Martyrum SS. Phil. Medici, & Crispini ex m. i. graeco. Monasterii S. Salazaris. p. 91. ex animad. pag. 67.

In Nihilifonum Christi Martyrum Flum Carmen Arsioli, pag. 95. ex animad. pag. 71.

S. Annae Virgine Martyrium ex m. a. graeco collat. pag. 114. & animad. pag. 87.

Deposito corporum SS. MM. Pappiani, & Ludaei ex Gregorio Menzio p. 148. ex animad. p. 134.

Hymnus in S. Famiano ex m. a. graeco refuso Monasterii S. Philippi Frogalini. p. 161. ex animad. pag. 139.

Mimosa SS. Calogri, Gregorii, & Demetrii in Croco Jidiae, Carmen Sergii, pag. 128. &

De S. Calogero Carmen Sergii Cornelia pag. 231. ex animad. pag. 105.

In secundo Tomo ex m.

Pius S. Leonis Catanensis Episcopi versibus expressis ex m. a. iodicis Monasterii S. Salazaris. pag. 12. ex animad. p. 11.

Commemoratio Inventoria SS. Nisandri, Gregorii, Pauli, Demetrii, & Medisbei ex m. a. iodicis Monasterii S. Salazaris. pag. 37. ex animad. pag. 15.

Pius S. Pudentii Monachi, & Martyris ex m. i. iodicis Monasterii S. Basiliani de Prigoris in Calabria. pag. 45. & animad. pag. 16.

Pius S. Josephi Hymnographi ex m. a. graeco collat. Monasterii S. Salazaris. pag. 43. ex animad. pag. 17.

Petri Humilissimi Argicorum Episcopi Epistaphora in B. Athanasium Metensem Episcopum ex m. i. iodicis Monasterii S. Salazaris. pag. 37. ex animad. pag. 9.

Pius S. Ekei Monachi scriptoris Anonymi Monacho scripti Synonyma, ex m. a. iodicis graecis Monasterii S. Salazaris pag. 61. ex animad. pag. 13.

Pius S. P. N. Joannis regemendi Theriaci. pag. 107. ex animad. pag. 38.

De S. Philaretio Iuniori Nili Monachi sermo. pag. 112. ex animad. pag. 41.

Pius S. Bartholomaei Fundatoris magis monasterii S. Salazaris de Dondre monacho scripti, & ex graeco collatis translata. pag. 136. ex animad. pag. 49.

Pius S. Virgine Mariae ex m. a. iodicis Monasterii S. Salazaris pag. 109. quare translulisse P. Florisum, ait Hieronymus Regula in elegis S. Hier. p. 28. & in S. Hier. lib. octavo pag. 86. sicut animadversionibus Cretan, sed ex istis animadversionibus haud patet P. Florisum hanc vitam latinis donasse.

AUGUSTINUS GERVASIUS Panoemitanus Nicolaus Corvadi, de quo suo loco, filius, Philosophiae, & Medicinae Doctor eximius. Doctrina exultus Panoemi vixit. Antidotearium Panoemitanum Nicolai Patris recognitum, ac locupletatum, recudere curavit, hoc adiecto titulo.

Gervasio Redivivus, sive Nicolai Gervadi Antidotearium Panoemitanum Galeno Chymicum omnino

medicamentum, quae Panoemi paravit venula, solentibusque amantem, ex quibusdamque Pharmacologis, Pharmacia, & Pharmacia inter innotuit. praeclari de promptum amissam locupletatum, nec non plura non illigatum ab Augustino Gervasio & Panoemi apud Michaeli Constantinum 1700. in 4.

AVGVSTINVS Inviges Saxenensis Sacerdos, natus an 1595. è pueritia magna cum ingenuitate humanioribus literis operam dedit, & inante stataeque virosioris disciplinae fuit indigenter instructus. Philosophiam, ac Theologiam, non sine plausu docuit in Societate Jesu, in qua aliquando vixit. At ex ea egressus, in Sanctorum Patrum, & historicorum lectione totus fuit. Hinc studium è supellectili mentem. Insupplecavit, his enim studiosi reliquias vite cum summo indefesso labore & devoti in refertissima D. Francisci Salsani Panoemitanus Sacerdotis Bibliotheca, è qua innumera monumenta ad Salsani historiam locupletandam, aliisque facere, profanorumque historiarum volumina concinnanda, sedulae eius delegit. Eà animi contemione omnium librorum angelos pervolvitur, ut merito à multis librorum bellum voracissimus appellaretur. Doctrinae motum integritatem addidit admodum non minus eruditio, quàm virtute clarum è doctis viris magnam fuerit estimatione profecimus. Panoemi ubi dñi vixit, obiit octogesimo mense Aprilis 1677. è m. Ecclesia S. Ignatii Congregationis Oratorii sepultus est. Hujus cum laude meminere Philippus Labbé in Bibbich. Numeraris pag. 11. & Joannes Huet in epist. ad Hieron. Calabriae Mistr. 3. 4. & lib. 4. cap. 3. 5. 6. pag. 370. Editib.

Historia Sacrae Paradii Theriaci & SS. Innocentii Patris, Panoemi ex typographia Petri de Isla 1651. in 4. Italide

Palermo Ariles Part. Prima degli Annali della felice Città di Palermo Primo Volume, Cronica del Re, e Capo del Regno di Sicilia. Ibid. apud eundem. 1649. in fol.

Palermo Sacra. Parte Seconda degli Annali della felice Città di Palermo. Ibid. apud eundem 1650. in fol.

Palermo Nobili. Parte Terza degli Annali della felice Città di Palermo. Ibid. apud eundem 1651. in fol.

Le Cattigine Siciliana. Historia della Città di Caccamo. Ibid. apud Josephum Blisagni 1651. in 4. Hujus historiae librum tertium m. a. dñi servavit P. Joannes Maria Amatus Panoemitanus Soc. Jesu, nunc verò dum haec excuduntur, est sub prelo Panoemi. Scipit, citam

Annali Regii S. Hier. Tomi IV. in fol. quos in.

historia Panoemitanæ plures alias

Ideam Sanctae Romanae Ecclesiae, hanc citat tom. 2. annal. Panoem. pag. 518.

Ideam Reguli Episcopi. Ibid. pag. 481.

Ideam Clericali Ecclesia. ex eodem tom. pag. 600. & 367. 543.

Ideam morali Ecclesia. Ibid. p. 543.

Chronologia Pontifici. Ibid. pag. 399.

Chronologia Regis post Christum. Ibid. pag. 617. Nallic verò

Palermo Austriaco parte quarta degli Annali di Palermo. in fol.

Sicilia Tutelata, & armata di Cavalieri. ex tom. 3. ancl. Patro. pag. 164.

Dubitationes de re Medicae di Sicilia di Filippo Paruta. ex Cartagine Sicil. pag. 37.

Dictionnaire historique de quatre papes, qui se sont vus nella Settimana Santa. ex tom. 1. Annal. Panorm. pag. 409.

AVGVSTINVS LAVAGGI Mazarenis Iuris utriusque Doctor celebris, inter prima notae causarum Patronos commendatus claruit. Ejus doctrina promeritis honores probare, fuit etenim Curiae Montisregalis, & Praetorii Panormitani Index. Ter etiam Iudicem in Magnae Regiae Curiae subseclis egit, eisdem Tribunalis filii Patronum, Regniique Consiliarius. Magna estimatione veneratus, vivere desit Panormi, Septembris 1610, & in Ecclesia Collegii Soci. Iesu sepultus traditus est. Ejus laudes habet apud Iurum not. Erit. Mazar. p. 544. & Jo. Antonius de Castilio de his lib. 1. de his. 72. pag. 409. Edidit

Allegationem pro D. Francisco Caffari contra Magistram Procuratorem Regii Fisci. Panormi 1610. in fol.

Responsum pro Daniela barabibus D. Francisci Lancia contra infirmam Civitatem Messana. in fol. hujus auro, & loco.

Consilia. in Sicilia consilia a Petro Luna edidit. Panormi apud Erasimum de Sintono 1627. in fol. Reliquie etiam *Allegationes* quamplurimas volumina.

AVGVSTINVS LEONDELICATVS Saccentis Ordinis Observantium S. Francischi, vir eruditior, & doctrina rari, Sacrae Theologiae lectione, ne dicam, subtilius, ac Mazarenis Provinciae Dilector. Obiit Panormi 6. Maii 1660. Edidit itaque *La Pazzia della Savia, e la Societate di Panzi del Mondo, discorsi.* Panormi apud Petrum de Illola 1660. in 4.

AVGVSTINVS DE LAVRENTIO Panormitanus Philosophiae, ac Medicinæ Doctor. Ab adolescentia egregias ingruis donis detexit litteris additus. Philosophia a Josepho Riqueseo Panormitano Sor. Iesu accepit, medicam vero scientiam a Josepho Petronio celebri medico, ac tametiam obtinuit lauream Messanae. A doctrina merito commendatus, quam in Panormitana Medicorum Academia plures patefecit, honoribus exhibitis medicinæ lucubrationibus omnium approbatione, ac plausu creteptis. Hinc a praestantioribus prima notae viis summo perit veneramus inclaruit, & Ideoque saepe Marcus Antonius Alaius medicus insignis laborum suorum adiuvorem voluit, & Petronillus laudatus Panormi in Regia Aetate, cui praeterea Aethiopiae, vices suas demandavit. Amoeniores etiam colat liceat, & in Racerenforum Academiae Panormitanae Laetis, & Etrusciis numeris cum laude gerit. In ipso aetate flore obiit Panormi 14. Septembris 1661, & in Ecclesia S. Nicolai Tertii Ordinis S. Francisci sepelitur. Quae rursus fuit

Disputationem Medicarum Decas prima, quas

huius aetate in notis, nobili, & Salerni Panormitanus Academia habuit Augustinus de Laurentio &c. Panormi apud Cyrillum 1675. in 4.

Panormi delictorum horum & Meritorum tamquam a percipulis Devotione ratiocinatur. Oratio in anni versaria nota, nobili, & S. Iustitiae Academia Panormitana solemnitate sub Senatus Illustissimi auspiciis habita Kal. Augusti 1650. Ibid. apud eundem 1651. in 4.

AVGVSTINVS MARTIVS Mazarenis Iurisperitus, consensu doctrinae & eruditionis rariissimus, celebris causarum Patronus. An. 1567. Syndacum Messanum egit, & ann. 1569. Siciliae Prothonotarium. In Magnae Regiae Curiae, & Ecclesiae Concilii inter plures, & ipsius Iudex. Fuit rursus Regii Panormi a Rationibus Magister, Regiisque Consiliarius. Obiit Panormi primo Octobris 1574. In Ecclesia S. Mariae Angelorum Ordinis Observantium S. Francischi patet, ubi in Sacello S. Antonii Patavini, narmontensis sepulchrum videbatur, quod in elegantiori forma exaratum decessit, exinde laetis amicum, in eoque regebatur hoc epitaphium.

Augustinus Martius, & Hieronymus filii Hieronici perita, amque clemente viri eximia, quorum alter semper honoribus la fore iudicium graffatissim, liber et aetate discere; Alter jam amplius perit admodum conspiciens, memorabili Pauli rama hominum expellatoni violenter vici rursus atque, veris sui desiderium haurit amicum reliquos maximum. Pura deliquit Hieronici, & Christoma Martius, Zuffani Domine Sorores Patri, & Frater benemeritibus magistra posuerunt.

Obiit Augustinus Kal. Octob. Ansal. M.D. LXXIV. aetate sua XLIX. Hieronymus LXX. Kal. Januarii M. p. XC. aetate sua medietatem. Tanti viri cum laude mortem Roccus Gabacura in Foro Christiano p. 118. & 350. & Petrus not. Eccl. Mazar. p. 544. Hujus extat

Consilia. in selectis Consiliis a Petro Luna collectis, & editis Panormi apud Erasimum de Sintono 1627. in fol.

Reliquie etiam a Petro plura volumina Allegationum, & Consiliorum, inter alia innotantur

Allegationem pro Domina Catharina Cardona contra D. Mariam Sibona, ex Mario Maza tom. 1. Caput. Regni Sicil. in protin. no. 13. & com. 2. cap. 116. n. 9. & 103. cap. 7. o. 103.

Allegationem pro N. Gigliozzo contra N. Mariam. ex eodem 104. cap. 102. n. 71.

Allegationem pro Alfio Ruffis contra Joannem Vincetium, & Antonium de Marinis. Idem in Conspect. Panorm. rap. 4. p. 64.

Allegationem pro D. Jacobo de Balsano contra Magistram Procuratorem Regii Fisci. Idem ibid. rap. 9. nam. 17. pag. 95. ubi Gregorium Doctorem vocat.

AVGVSTINVS NOVELLVS Panormitanus ex nobilissima Familia de Thernarum, quae antiquis temporibus Panormi effloruit, ortu, gravis claritatem sensumque lumen splendidi docem reddidit. Pro hujusce patriae contendent nuntii.

Alé

Alii ex Theramo dixerunt, inter quos notandum a
primis B. Jo. datus de Saxonia in *lib. de Phil.*
Fraxino lib. 2. c. 4. §. 7. & 15. J. Hieronymus Roma-
nus in *Chesa*. Ord. S. Augustini cent. p. an. 1283. p.
55. & alibi; Thomas Hervey in *Alphab. Aug.*
pag. 6. qui addit Senensem etiam dictum. Ceterum
Eugenius in *Neapoli sacra* p. 383. Alii ex Ilerano,
ut Henricus Grazi in *mag. specul. exemplar. ecc.*
1480. p. 484. exempl. 67. Mathaeus Raderus in
Pield. Sauffert. p. 531. qui sequor sane Philippum
Bregemensem in *supplem. Chron.* an. 1303. Ex Tu-
rano putavit Ambrosius Coriolanus in *Chesa*.
Alii Interamensem volumine ex Marco Grazzo
in *Chesa*. p. 254. Dominico Bartile in *supplem.*
Chron. lib. 13. pag. 288. Ex Ilerano scribitur Abr-
Bzovius an. 10. 14. ex. 1308. p. 118. Alii ex Ier-
ama Vmbelz urbe, quam opinionem repellit
Angelus Rocca in *Chronol. Sacrorum Apostol.* pag.
158. & in *paraph.* eos reiecit, qui de Theramo
Vmbiz urbe dixerunt. Alii Senensem opinantes
hi sunt Marcus Antonius Vianus, & Pa. d. Vol-
sius in *Argust. Thesaur.* qui melius recte, in adve-
rit Cazarus in *animad. c. 1. tom. 2. Senens. Sicutur*.
p. 30. Vincentius Auria in *Aura*, ad *Vitam S. Au-*
gust. Novell. p. 421. & Vincentius Solino in *hystor.*
Therm. tom. 2. par. 4. cap. 5. p. 45. duos Angulii-
nos Novellos admittunt, nam Scitulum, Senen-
sem alterum: unus enim fuit Angulianus Novel-
lus, idemque Scitulus, qui Scius obit an. 1310.
ubi quiescit. Nicolaus Toppius in *antiquit. Nea-*
pol. p. 5. Sphalmatibus suis alioquin errores cor-
rigere potius, ut more suo, exterius ad se nolens
se attraheret, ex Theramo Samuii ubi putat.
Aliaque auctores ignotantes familiæ cognomen de
Thermis, vocabuli similitudine decepti, ex The-
rano, Ilerano, Ilerano, Turano, Ilerama, sive
Ierama, Vmbiz ubi de dixerit, ut cum Aulina
ch. p. 49. puto: quod hanc obitū deducunt ex
Sancho Martino in *hystor. S. August.* gallicè scripta,
p. 367. qui de *Thera* & *Scitulum* vocat. Phil. Bergo-
nigius in *Chesa* de *Theramo Scitulum*, Laurentius Apo-
linus in *antiquit. Ord. S. August.* p. 395. de *Theramo Vi-*
entium. Quod Ilerama non fuit quoniam liquet
ex Ludovico Jacobello, qui in observat. Auria etc.
p. 45. in suis de Sanctis, & Beatis Vmbelz libris,
Angulianum prætermissit: nec in Bibliotheca Vmb-
iz ipsius Jacobelli ego juveni. At Scitulum falsè
præter auctores supra allegatos affirmant Vol-
terraus *anthropol.* lib. 23. Chenub. Ceterum ducit
in *hyst. Anulo* lib. 3. p. 445. Nonnulli Scitulum
in Civitate Thermarum ortum putant, ita Au-
gustinus Rocca in *Chronol.* ch. pag. 56. 60. & 127.
Ambros. Landnec in *syntax. Ilerana* p. 89. qui ex
affirmatione sententia Patromorum sententia revolvit,
& Caeteramque armet. ad 10. 2. *Sacrorum Sicut.* p. 79.
Iacobus de Caffro in *Vita* & Vincentius Solinus in
hyst. Therm. tom. 2. par. 4. ideoque Thermicam ex
hac opinione exstitit, inter suos relatam Augu-
stinum ab anno ch. citat. 1610. præcipuo honore
recolunt. Alii cum Angulianum de Thera, vel
de Thermis dividunt, ex familia de Thermis in-
tellexisse puto. Henricus Spoodanus *ecc. tom. 1.*
et. 1306. p. 358. de Thera dicit: Philippus Ber-
Bridius, *Scitula* Tom. 1.

ignotus in *supplem.* lib. 2. in nonnullis citatur
de Thera scriptis: at ego in latina editione an-
1491. Veneris pag. 206. de *Thera* lego: Ro-
clius Pictus in *irda* & *Sicilia* & *Sicilia* & *Sicilia*
et. 11. Angulianum Novellum de Thermis voca-
vit: Andreas Gellonius in *Thesaur.* *Calist.* p. 41.
et. 1. *Mathes de Thermis*: Raymundus Capifor-
echius in *Vita S. Jo. Cögi*, scripsit: Angulianus
de Thermis: bi enim Thermianum rectius divi-
sent, si ea in urbe natum esse didicisset B. Angulii-
num, unum de Thermis. At Patromi omni ex fa-
milia de Thermis multi testantur, nempe Be-
nardus Riera Diapantanus, qui claruit circa an-
num 1560. in vicia edita Patromi 1664. & Coe-
re in 2. Bibliotheca Collegii Patromitani Spe-
tesia extasta, & à Vincentio Auria annotationi-
bus illustrata, qui eandem opinionem tunc in
Cöronelz. *Præpar. Sicut.* p. 295. Petrus Canui za-
lus in *mat. de Relig. Patromi* p. 772. Franciscus Cai-
ria in *Pam.* *Sicilop.* 127. Victorinus Canalis
in libro Cigno moribundus p. 141. Hilarius Perdic-
cas in *epistol. de litter. p. 1. S. Jo. de D. A. Aloy-*
si Turcellus in *specul. Aug.* tom. 5. pag. 311. Io-
seph Castellucci in *dia. Patrom.* p. 63. Petrus
Antonius Tornamita in *Presep. D. Rofalus* dist. 2.
cap. 10. p. 212. & Vincentius Cöronelli in *Antiquit.*
tom. 1. n. 61. p. 295. Nec nova hæc opinio ab
anno 1664. ut suspicatur aliquis: Ambrosius raim
Landnecus in *syntax.* edita Senis anno 1655.
p. 89. ait: aliqui vocant Angulianum habuisse Civita-
tem Patromi patri in ex gente Thermicam affor-
tem ibidem extare palatium ipsum familiæ. Ido-
que in Caffro Thermianum vocat. *namque* *Vita*
& Angulianum nonnullis ex familia de Ther-
mis putasse. Quotquot verò ubi efflorescere hypo-
thesi familiæ Proceres, & extra, consuleret ex
proborum radiatione teneret, Angulianum fa-
miliæ de Thermis singulare progenium. Non-
me laet Frascini Alibaudum enumerat nonnul-
los Bernardi Ascoli, in libro *Thermis* *Thermis* in-
fata, pro Thermicis pugasse: at opus hujus
iudicium habes apud Iazum. Petrus Iacobinus
Villanum, sine Angelieus Apocum Vigintimil-
linum in libro *Vita* et. an. 38. pag. 51. & Ge-
venjoren æcoluzum in quoniam edidit Sicut
Inquisitionis Indices, qui publico edito dicit
Patromi 24. Angulii 1665. prohibere. Vincen-
tius Solinus etiam inani rationum apparatus hanc
Thermianam opinionem defendere conatur, sed
contra atrociter auctores apologeticum opuscu-
lum scripsit Auria superlaudatus numeris omni-
bus absolutum, quo Patromitanorum eandem
progenem, ideoque optimo iure Patromus suum
Civem Angulianum agnoscit, & inter orbis Patro-
nos clarum venerat. Natus ideoque Patromi,
& Mathæus de Thermis vocatus, in ipso ætate
suo Bononie Insipiente opem dedit, & ob
lugubri perstantiam celeberrimus Doctor eva-
sit: ibique aliquandiu iura Civitatis, ac Pontificia
magis doctrina laude, famaque docuit. Sacri
etiam Theologie scientiæ iustitiam claruit.
Inde in aula Manfredi Sicilia Regis à Consiliis, &
secreta fuit, at amplissima honoribus, & præ-
mii

mills carnisatus, magnâ valuit auctoritate, omnibusque gratissimum floruit. Inuit aule viâ singula, et mutam candorem, modestiam, & virginalem pudicitiam si eravit. Magnæ Religioe Caris ludex iudex, ac Magistris Institutum monite insignitum, integerrimæ iustitiæ jura custodivit. Ipsius aedes fuit Panormi, ubi hodie Monasticum monasterium S. Clare allargit, in ex vana inscriptio in ipsa Ecclesiæ fronte patet, in qua iuste alia legitur.

*Rit quondam domare nec Thormis Mathæus
Asper erat; servabat enim pia jura Magistri
Fidelis.*

Secundum viâbus immunitas, cum apud Beneditum Carolum Andragavimus Manfredi Regis cum viâ, Siculi Regni Coronam tripulset: voluit Mathæus tota confictum gravi afflictus vulnere, fugâ vice confilii Panormi verò dum laqueus in lachrymâ ut morbum delapsus, saculi luctum suâte perpulit, & ut soli Dio vivere Religionem vocat, si convalescere contingeret. Sanitati ut lituans, statim Ordinis S. Augustini habitum desultus suscepit, & Matthæi ament in Augustinum committavit. Religiosis institutis aggeritis in virtutibus adipsos dies totus fuit, præsertim humilitatis studio. Quis splendorem, ac doctrinam occultari propofuit, laici statim profectus, ad viliora Casobli sese dimisit, ut illuciatum, vilentque hominum credidit. Lachrymas fitque mabat, flagellis, cilicibus corpus domabat, aliisque vitæbus animam exornabat, & orationi divini amoris iustitiam fovebat. Artibus, & solitariæ viâ studio incensus, ad quendam Ordinis sui amentum D. Barthæ dicatum, se transiit; ibique statibus penitus ignotus, cœli sem duxit viam, vilioribus ministris adhibitus. Inde ad Rofte Casoblium transiit, Augustini promissa hac oblara occasione Dominas patefecit: cum tamen adversus Cenobium item instituit Jacobus Pagliantius, qui insinuat cum S. Augustino Bononiæ jura civilia didicisset, & Casobli magis præditi amissionem imminuit; Augustinus cum statum jura notabiliter in se animadvertisset, cum domus economum adit, presertim ut sibi subbeudici copiam daret. Peccatum cum rifu excepit economus, ratus Augustinum huiusmodi, scribendique iusculum: sed dedit tantum. Hinc Bratus vi statum tantum breviter, ac doctissime cecavit, ac Jacobo legendas misit. Cum autem Augustini causam percontasset Jacobus, doctrinam diu, exclamavit in doli, vel Angelus, vel dominus Mathæus de Thormis, cum quo Bononiæ funder, hanc condidit scipem am. Cum ante hunc vi iudum habitu vidisset, ac cognovisset, omnibus que doctrinæ, ac nobilitatis ipse ostendit aperuit, ac utroque in Cenobio adjucevit. Hinc cognâ tam vi præstanti Citius de Augustini Ordinis Generalis in sociis sibi diti, & hunc iusculum, ordinis institutum, Romam fecum diti diti. Ibi Constitutionem Ordinis reformatam in ipâ diti mandavit, quibus multa addidit utilia, & superflua detraxit, Romam

ad confessoribus Nicolai IV. Coelestis V. & Bonifacii VIII. Sacram Apostolici Prefectus p. 11. n. 1. & suo ordinis asinus p. 11. n. 1. quod unum est uolli Augustini tempore apud Ordinis S. Augustini Flatus confectus per se iustit. Inter honores culmâ virtutes coluit iustitias: & cum in omnium oculis præfuit, omnium viâ quâ rationem proferret. Hinc a vice sanctitatis, & doctrinæ cultum, cum magno celestis Doctore Augustino consensit, & Augustinum Novitum prædicabant. An. 1298. in totius Ordinis comitibus Mediolani constitit, licet abbas, & iustitias, episcopi Ordinis Generalis electus, & quâ in charitatem, alio, ac prudenti laudabiliter iustit. Ex quo huiusmodi cum adentes ad solitudinem anhelant Niapoli comitia convocavit ibique munus ut omnes sponte dispositi, stultia obsequiis statibus, ac Carolo Niapolis R. g. An. licet Bonifacius VIII. ad Romanam aulam Augustinum ut vocare tentaret, attamen ad octiditum S. Leonardi jura Sinas statim convolvit, ut soli arie viâ instituta iustit: ibique castellum proinde vitam. Ad agrosorum, ac Peregrinorum levam novum Caticorum Ordinem Sinas instituit, qui in S. Marie di Scala vocat, & Bonifacii præditi iustitiam obsequit. Tandem propinquam morti in sibi ab Angelo p. 11. n. 1. Fratribus patefecit, meritis, ac miraculis clarus in Domino sancte obdormivit 19. Maii an. 1302. abbas 1309. Cadaver ad Cenobium S. Augustini in urbe Siarum translatus, ibi marmoreo cæsum si pulchro venerat, in quo legitur. Hic p. 11. n. 1. Corpus S. Augustini Novelli Ordinis Eremitarum. Epus huiusmodi ibidem solitus celebrare pontificatus si cœna Pentecostæ, & alibi. Huius viâ go. f. apud relator auctores, & apud Philippum. Eius in Eremitarum. Augusti. p. 94. & 100. Ambrosium Cotam in Catalog. Itator. Ord. S. Augusti. & alios, præstitum Augustini Ordinis Stipendios. Edidit B. Augustinus.

Constitutiones Ordinis Statum Eremitarum S. Augustini. Romæ 1581. in 4. & alibi pluries. Has insinuat cum Clemente Animo castigat, & illis multa addidit uolium Augustinum marant B. Jordanus de Saxonia in Pini Fratrum l. 2. c. 14. S. Antonius in Chron. par. 3. tit. 4. Landricus eia. alioque. At Hieronymus Strupandus S. R. E. Cardinalis in Chron. Ord. S. Augusti. m. 13. de B. Augustino ait: B. huius, & utilis Constitutiones iustit.

AVGVSTINVS PAPASIDERA Panormitanus Ord. S. Augustini Congregationis Cassinensis, natus 20. 1616. cum nullo studio curriculum, Congregatione amplius in 14. Novemb. 1638. In ex uon fuit doctrinæ laude Philosophiam, ac Theologiam docuit. Anno 1656. Dicari titulo insignitus est, & pluri in Priorem iustit. Nouagiaris morum inquirat clarus viâ Panormi. Laudatum a loq. evangelista a Panormo in Augram. p. 110. Edidit italicè Vitam D. Farz, in inscriptione.

S. Fata di Borgogus, & zero Borgogusla Peregice Tamarata. Alibi della dell' Ordine del gran Padre.

De poenitentia. Panormi apud Petrum de Iudic. 1665. in 8. In compendium et de leg. Petrus Lur-
tis & dididit apud eundem 1663. in 16.

*L'Amorosa corrispondenza tra Christo Salvatore-
tate, ed il gran Pastore S. Benedetto, e suoi figli,
quelli seguitando nella riforma, e quelli nella be-
nificenza al di lei dem apud Felice Martini 1669. in 8.*
Prælo paratis habet Consentes variet.

AVGVSTINVS RVBEVS Panormitanus Ordi-
nis Predicatorum, Sacre Theologiæ Magister, in
omnibus ferè scientiis eruditus, perfectior Philo-
sophia, ac Theologia scientissimus. No dum in
Sicilia, verum etiam in Italia, doctrinâ clarissimam
in publicis disputationibus admirabilis. Obiit
Panormi in Censobio S. Circa 20. Januarii. 1647.
Reliquit opus subâritate insigni ceterorum; præ-
loque dignum.

*De Prædicatione, aliasque Theologicis tra-
ctationes*. in. 15.

AVGVSTINVS SCILLA Messanenſis Philoso-
phus Doctus, Poeta, & Distor egregius. Inter ip-
sum ingenium singulari, quod studio, ac eruditione
eleganter erudit. Doctrinâ extulit Litera-
tis gratissimam ferat, qui ejus ædes frequentare
conferre. Penitenti laborem per Italiam, &
alibi non sine desiderio à viris Principibus sunt
expetiti. In omnino statum, aliarumque antiquita-
tum studiis varissimus, Dynastarum, Præso-
lom, & eruditum amicitiam sibi comparavit.
In Messanenſi Officina Academia adscriptus in-
claruit, & Romæ, ubi vitæ prosequitur academi-
cæ, in Nicomachi Lycei receptus, illius Academiae
Princeps fuit. Senectute demum confectus, obiit
Romæ 3. Maii 1700. ut ex clarior humanissimâ,
ac eruditissimâ viâ Nicolai Antonii Schavi
Messanenſis Protopapæ accepi. Ipsum laudat Phi-
lippus Bonaninus in *memoria. Praefatum* & Syl-
vius Bocconius in *Masso Planar. det.* 2. pag. 150.
& in *Masso Physic. pag.* 110. & 113. Editidit Italicè

*La vera speculazione disingannata dal falso Let-
tera risposta circa i corpi mistici, che periscarsi si
vitevano in vari luoghi testati. Napoli apud
Andream Colicchia 1670. in 4. Prælo paratis
opus eruditum, de mysticis, & antiquariis
potius.*

AVGVSTINVS SPINOVS Alcanensis Socie-
tatis Jesu, natus 17. Aprilis 1611. Societatem
amplius c. an. 1641. in qua quatuor votorum
professionem edidit. Non fuit ingenui laude, &
egregio morum & adocæ humanitas literas, & Rhe-
toricam quinquennio docuit. Dum autem ultra
de se promitteret, vivere deſiit Panormi 4. Octo-
bris 1663. Hujus meminit Bibliand. *Script. Soc.
Jes. pag.* 97. Editidit

Quæstiones Philosophicæ ad logicam spectantes.
Panormi apud Stephanum Bisignii 1661. in fol.

AVGVSTINVS TORANVS Panormitanus Ordi-
nis S. Brudisti Congregationis Cassinensis
natus an. 1613. Florentiam adhuc ætate Dno so-
discevit 5. Octobris 1619. In gravioribus disci-
plinis Philosophiæ, & Theologiæ adipiscendis
summam ingenii aciem patefecit. Anteriorum

literas exinde dilectæ, in primis Musarum studiis
habet multa Latine, Italicæ, ac Siculâ linguâ cecit,
ut magna cum laude: Ideoque eas imaginatus
est inſcripturam edidit nonnulli, dno anno 1643.
agere. Plura ab egregio viro expectabantur,
quæ moris acerbâ dissolvit. Obiit in Censobio
Causis an. 1638. Ipsum laudat Joseph Galeaſius
in *Masso Siculæ* tom. 1. par. 2. pag. 31. Veruamen-
tâ linguâ scripsit.

Cancroſiſſimis. Exiit in *Masso Siculæ* tom. 1.
par. 2. Panormi apud Decimum Cynillum 1647. in
11. & apud Jesephum Bisignium 1662. in 12.
Italicè verò.

*Poese, quæ iusto volumine digesta servabatur
à P. D. Manto Marchese Panormitano Cassina-
se, qui edere easdem meditabatur: sed Veneris
morti proximus Honorio Dominico Cava-
relli etiam Panormitano tradidit, ut typis
daretur: at ob Honorii mortem inedita preterit.*
In Bibliotheca Monasterii S. Martini de Staſis
juxta Panormum, aliqua ejus poetica monumen-
ta m. 15. servantur.

AVRELIUS BOTTICELLA Panormitanus, ex
Accensotum Academia, viæ philosophicæ literis,
peripet post ornatus. Viſe prope annum.
1771. Hujus meminit Vincentius de Joannina.
Panormi Triumph. lib. 11. pag. 125. Hujus extant
Italicè.

*Quæ in libro: *Memorie dell' Accademia degli Anſi
di Palermo* Panormi apud Machæum Maſidam.
1571. in 8.*

AVRELIUS PYRPIRA Panormitanus Ordi-
nis S. Marie de Monte Oliveto, vir ingenuus,
& eloquentissimus. In præticipis Italiæ ci-
vitatibus orationes habuit, ut in Florentia, Se-
nia, Lore, Tarenti, Lycia, Volaterræ, Aretii,
& alibi, semper cum animarum fructu, & plausu
auditus. Pollicentibus literis abundè illustro-
tus excellit, & in ætate litterarum Academia
militis ascriptus, ex ingenui monentis veris,
proque concinnatis, ac singulari eruditione,
magnam sibi laudem comparavit. In gravioribus
Philosophiæ, & Theologiæ studiis, ac in mathe-
maticis, & præcipue astronomiis disciplinis
egregias ingenii doctes detexit. In Sacra scrip-
tura Literis varissimus clauit, quas sodalibus
suis doctissimè explanavit. Strindis, ac morum
comitate insignis. Dynastis Præfuitibus, ac Si-
ciliæ Moderatoribus suis gratissimus. Bernardi
Inghisani Episcopi Volaterranensis à consilia
fuit iocundus. Apud Joannetium Doriam S. R. E.
Cardinalem, & Archiepiscopum Panormitanum
pendens, à consilia valuit. Cùm præfesset Ab-
batem diglaret Monasterio S. Spiritus Panormi,
ibidem decellit prope annum 1645. Ceterant
totum vitam Franciscus Baronius in *Panorm.
Glossariis*. 1. cap. 5. pag. 90. & in *Epist. nunci-
patoria libri inscripti. Historia Academiæ*, ipsi
dicato, & Antoninus Tancillis in *Eremita Orator.*
Editidit Italicè

*Orazione dell' Iudi di S. Refalia Verghie Palermo.
1620. detta in Latca. Aggiuntori due Plimi Sacri,
che concernono l' Invenzione, ed il Tránsito della San-*

mis emulatus, magnâ valuit auctoritate, omni-
busq; gratissimus foveb. Inter autz vicia singula-
rum morum candorem, modestiam, & virgine-
lem pudicitiam servavit. Magnæ Regiz Conis In-
dex electus, ac Magistri Iustitiani munere ius-
singulis integerrimè justitiæ jura custodivit. Ipsius
ades inter Patroni, ubi hodie Monasterium moni-
chialium S. Clare alligat, in ex vetusta inscrip-
tione in ipsâ Ecclesiæ fronte patet, in qua inter
alia legitur

*Hic quondam domavit reos Tormentis Martialis
Asper erat sers abas inopia jura Magistri
justitiæ.*

Sed temporis vicibus immutatus, eum apud Be-
neventum Carolus Andegavensis Maufredo Regi
tunc cum vita, Stenli Regni Coronam cupivisset:
postor Martiens eo in conflictu gravi affectus
vulture, fugâ vine consiluit. Patroni verò dum
lanceari in lachalem morbum delapsus, festuli Ju-
datoria famulè pendit, & ut soli Deo viveret
Religionem vovit, si convalescere contingeret. San-
tati restitutus, Status Ordinis S. Augustini habi-
tum divinitus suscepit, & Matthei nomen in Au-
gustinum commutavit. Religionis institutum ag-
greditus in virtutibus adipiscendis totus fuit, præ-
sertim humilitatis illosiois nua. Gentis splen-
dorem, ac doctrinâ consequenter, flagellis, & illic-
itque corpus domabat, alitque virtutibus innotam
exornabat, & oratione divini amoris incendit
fovebat. Austeris, & solitariis vine studio inen-
sus, ad Beneventum Ordinis sui asceteri jam D. Bar-
barus dictum, & transfudit; ibique fratribus pen-
itus ligatus, coelestem duxit vitam, virtutibus
missiteris addictus. Inde ad Rosic Cenobium
transiit, Augustini prouerbia hæc oblati oc-
casione Domibus patet; eum enim adversus
Cenobium item internatet Iacobus Pagliar-
tus, qui insinuat eum B. Augustino Bononie jura
et iustia didicisse, & Cenobio magis prædici am-
plissimè luminet; Augustinus cum Fratrum
jura coramillit lesa armandi verteret, etiam do-
mus æconomum adin, petiitque in sibi scriben-
di copiam daret. Peritoem cum iusto excep-
tæconomus, ratus Augustinum legatid, scriben-
dique iussim: sed dedit eandem. Hinc Bratus
sui Fratrum rationes breviter, ac doctissimè ex-
avit, ac Iacobo legendas misit. Cum autem
Augustini caritatem percensisset Iacobus, doctri-
nam demitatur, exclamavit: diabolus, vel An-
gelus, vel dominus Manlius de Thernes, cum
quo Bonouze studii, hanc condidit scripturam.
Cum antea licet vili iudicium habuisset, ac
cognovisset, omnibus ejus doctrinæ, ac nobilita-
tis splendore aperuit, ac ultro litem Cenobio
adjuvavit. Hinc cognita tant vili præstantia
Clemens de Anximo Ordinis Generalis in sociis
sibi delegit, & licet invitum, ordinibus institutum,
Rostam secum deduxit. Ibi Constitutionum
Ordinis reformationem ipsi demandavit, quibus
multa addidit utilia, superflua detraxit. Rost

à confessoribus Nicolai IV. Celestini V. & Boni-
facii VIII. Sacrarum Apostolicarum Præfectus primus
ex suo ordine assumptus est, quod munus è vultu
Augustini tempore apud Ordinis S. Augustini
Frates constantè perseveravit. Inter honores
cuiusvis virtutes coluit egregias: & eum in om-
nium oculis prælucebat, omnium venerationem
promeruit. Hinc à vine sanctimonialia, & doctrinæ
celeberrimum, eum magno Ecclesiæ Doctore Au-
gustino coelestebant, & Augustinum Novellum
prædebat. An. 1398. in totius Ordinis con-
tibus Mediolani coactis, licet absens, & invitum,
eiusdem Ordinis Generalis electus est, quem cha-
ritate, ætate, ac prudentiâ laudabiliter exie. Ex-
acto biennio eum ademptum ad solitudinem anhe-
lari Neapoli comissa convocavit; ibique mone-
ris onus ipomet deposuit, sinistra oblectamentis
fratribus, ac Carolo Neapolit Rege. At Iresi Boni-
facius VIII. ad Romanam adiam Augustinum
revocare tentaret, attamen ad oratorium S. Leo-
nardi juxta Senas Ratim convolvit, in solitariis
vine instituta resermet: ibique coelestem proua-
xiz vitam. Ad agi orotura, ac Perigrinatum lo-
vamentum suum Clericorum Ordinem Senis ius-
tuit, quem S. Mariz de Scala vocant, & Boniti
prædicti consanguineum obviavit. Tandem, in-
pinquam motem sibi ab Angelo prænuntiatum,
Fratribus persuasit, meritis, ac miraculis elatus
in Domino sanctè obdormivit 19. Maii an. 1310.
alris 1309. Cadaver ad Cenobium S. Augustini
in urbe Senarum translatum, ibi marmoreo elao-
rum sepulchro venerat, in quo legitur: *Hic jacet
Corpus B. Augustini Novelli Ordinis Eremitarum.*
Ejus festum ibidem solemni celebratum post-
die secunda Pericostes, & alibi. Hujus vine gesta
apud relos auctores, & apud Philippum
Elisium in *Enchirast. August. p. 94. & 100.* Am-
brocium Coram in *Catalog. Beator. Ord. S. August.*
& alios, præsertim Augustini Ordinis Scriptores.
Edidit B. Augustinus

*Constitutiones Ordinis Fratrum Eremitarum S.
Augustini.* Romæ 1581 in 4. & alibi pluries. Hæc
insinuat eum Clemente Auxilio castigasse, & illis
multa addidisse vultum Augustinum narrat
B. Jordanius de Saxonia in *Pris Fratrum l. 3. c. 14.*
S. Antonius in *Chron. p. 3. lit. 24.* Landaeus in
aliquo, At Hieronymus Stripandus S. R. E. Car-
dinalis in *Chron. Ord. S. August. no. 13.* de B. Au-
gustino al: *Hic bonas, & utiles Constitutiones
edidit.*

AVGVSTINVS PAPA SIDERA Paucissimus
Ord. S. Benedicti Congregationis Cassinensis, na-
tus an. 1616. enstulo studiorum carissio, Con-
gregatione amplexus est 4. Novembris 1638. In ea
non sine doctrinæ laude Philosophiam, ac Theo-
logiam docuit. Anno 1656. Decano vultu in-
signitus est, & plures Priorem egit. Nonagenarius
motum integrare elatus vixit Patroni. Lauda-
tur à loc Evangelista à Pponoma in *Anaglypho*,
p. 110. Edidit italicè Vitam D. Fæz, in vultu
12m.

*S. Para di Borgogna, & cetero Borginofora Vergit
Tammara Abbassa dell' Ordine del gran Padre*

San

firmarent auxilio fuit. Oracionem Quadraginta horarum Panormi ut infunderetur, enavit, quæ adhuc magnâ populi frequentia, ac pompa ibidem celebrata, & in alias Siciliæ, & Italiæ Urbes diffusa est. Hinc virtutum exemplo omnium amoris affectibus, obit Panormi 19. Decembris 1615. & in Ecclesiâ S. Nymphae Clericorum Regularium Ministrantium Infirmitas, in sacello, quod à fundamētis excitare, sepeliri. Usq; Pretibus majorem sepelendi hinc partem, Bibliothecam, ac triginta milia aurea reliquit. De eo Dominicus Regi in *bist. carentine Christiana Regularium lib. 9. cap. 4. p. 235. Edidit italicè*

Disfessione della Casa, e Famiglia de' Bologni. Mellana apud Petrum Bretem 1605. le 4. & Panormi apud Ioann. Antonium de Francis 1606. in 4.

Confesso di' Giustiziani di morte per quei tre di che stette nelle Cappella de' Bianchi. Panormi apud eundem 1599. in 8. & iterum 1610. in 8.

Fieri i Mandamenti di' Regio di Marie Vergine da contemplarla ogni Pater Noster, & ogni Ave Maria, racolti dalle festività, e formati in cinque rime. Ibid. apud eundem 1617. in 8.

Ceremoniale dell' Illustriss. Senar di Palermo. m. s. in 4. servatur in Bibliothecæ Collegii Perornitani S. Iesu, & apud Illustriss. Senatum Panormitanum.

Del Titolo di Barber, Conti, & altri Titoli della Siliæ. m. s. hoc opus citat August. Inverges in *Carthagine Shule p. 94. & 115.*

BALTHASSAR CULTRANA vel CVTRANA Politiensis Ordinis Minorum Conventualium S. Francis, Thrologus, ac Cœcionarius egerginus. Sicule Provinciæ præfuit ann. 1570. scribit *Petrus not. Eccl. Cephal. p. 479.* quod negat Philippus Cagliola in *manif. Prov. Sicul. Annot. Comu xpt. 3. man. 2. p. cor.* Dicit Casare in *cinquecento* conationes habebat magnâ cum uoluntati gloriâ principis Templo, decessit anno 1614. Edidit

Ortore frumak per la morte di' Re Estorle Filippo III. recitata in la Città di Polizzi il 12. di Luglio 1621. Panormi apud Ioann. Bapt. Maringum 1621. in 4.

Piera de' Testegh 4. & 1. oratoria scripsit, quæ apud suos m. ss. in patrio Conobio servantur.

BALTHASSAR PALSAPERA Perornitanus, natus anno 1636. studisque addictus, post humaniores literas, Philosophiam in Panormi anno Soc. Iesu Collegio accepit sed naturali propensione illeceus, post literas literas, eruditiones, & in primis Latias, & Etruscas coluit Masas. In Hæcatæorum Academiâ albo relatâ à poetis monumentis haud vulgare promoveit Iudas. Diu ægritudine molestis affectibus constabat: de demum fructu ex lapsu cruce, Inter doctores augustiss. Panormi mortalitatem exiit 18. Ianuarii 1704. Edidit italicè

Le Framle e' p'p'esse. Panegirico per diverse vittorie battute de' N'ostri contra France' & l'Em. d' Austria, Gêr. Pindarico. Panormi apud Petrum de Sola 1654. in 4. & apud Augustinum Boffium 1667. in 8.

Aguer. Ibid. apud August. Boffium 1667. in 8. *La salute di Grotte, corso il Polino Regaerto da priore in Persa. Tragedia.* Ibid. apud Felicem Marinum 1707. in 4.

BALTHASSAR MAZZARA Siciliensis Societatis Iesu, Iosephi Mariae Mazzara ripari Soc. Iesu facti, natus anno 1636. Societatis Iulianum amplectus est 1651. in qua saltem quatuor votorum Sacramenta dixit 15. Augusti 1671. Ingenio, eruditore, & doctrinâ excellenti. Virtute etiam clarus, obit in Collegio Siciliensi 1. Ianuarii 1683. Ipsum laudat Hieronymus Ragusa in *Elog. S. al. pag. 91.* Edidit italicè supposito nomine

I Giusti Officij della Croce d' Oro? S. Raffaele Vergine Palermitana nel nauare l' arco 1664 da S. Sola del suo rito viceret. Panormi apud Petrum de Sola 1664. in 4.

Multa enim scripsit positioni stylo, quæ m. ss. reliquit.

BALTHASSAR MESSANLANSIS Ordinis Observantium S. Francis, Lectos Jubilatus. Gravioribus disciplinis abierat in litteras, doctriâ effulgit. Messanensem Provinciam rexit, meritis plenius obijt Mellana circa annum 1625. In compendium ecdesie Martyrologium Franciscanum P. Artari à Monasterio, & hoc titulo in incensâ pressit.

Martyrologium Franciscanum, in que Scitli, Resit, aliique sancti Dei, Martyri, Pontifici, Confessori, ac Virgini, qui cum vita sancti sit, tam terrenam gloriam, le paucis Ordine S. P. Francis deus Orbis terrarum, p'p'esse ante sacrali electorem accersit mirifice fixa tam se relore m, quam Regulanum Terrianorum reterferant. Venetiis typis Jacobi Heitz 1668. in 4.

BALTHASSAR DAGLIA Calahæronensis Ordinis Minorum Conventualium S. Francis, clero singulari otus 7. Maii 1667. à generis, adhuc armis eo animi ardore humanioribus literis animam addixit, & pæfatum latine poetâ, ut passim ab omnibus antea ornatissimè appellaretur. il Prætor. Ideoque in patriâ annuæ ætatis 13. post speciosam poetæ sacralis examen, omnium Equitum, ac Religiosorum Ordinum concurrentia in piano, apollinem eorum, presente Urbis Senatu, honorisfissimè accepit anno 1675. eum ea nobis universalitatis privilegio sine-retur. Absoluto Philosophiæ studio, anno ætatis suæ 15. Minorum Conventualium Ordinem amplectens est 13. Maii 1677. Cum autem in Ipso Religiosis tyrocinio ad Philosophiam regrederetur (nam diversâ à Scotâ doctrinâ opinionis accepta) interim condiscipulis, aliisque exteris Iosum Philosophiam explorabat. Adhuc detentæ probationis anno publicas Philosophiæ conclusiones strenuè propagavit coram Ordinis sui Cœteris. Mox ut finidiorum curriculum absolvent Catagum mîdus paulo post in Calahæronensi Seminario, exinde in Messanenſi Oedionis sui Lycei Lectoris munere Philosophiam docuit. Anno 1685. Romam accersitus tum à Philosophiâ, ac Theologiis literis, cum à carmi-

uibus

Ibi exemplò edis singularem promeruit laudem. Bonorum publicè, & in ejusdem Urbis Seminariò graves docuit disciplinas: privatum etiam Philosophicè, ac Rhetoricè documentis junctus instituit. Ibidem literarum amorè sibi concitavit, à quibus summo suis honore profectus. Ea tempestate cum Italiam huc omnino intra cum Marchione Albertini peragrasset, nonnulli in Academiis plura ingenui monumenta exposuit, non sine summa literarum laude; magnopere honore Academici Còcordes Ravennæ au. 1686. inter suorum eorum excepere. Magnif. laureâ Romæ insignitus 3. Maii 1688. inde scholasticam Theologiam Pistorii per anni curriculum & in Collegio Neapolitano S. Lucei per sex annos 13. dogmaticam Theologiam doctrinè docuit: quæ in ianone per triennium obfervatus à novo Ordinis Generali Vincenfo Coroneili; mox instituta in eodem Còcordis Hiltonæ Ecclesiasticæ Cathedræ, ad ipsam Bahiffar evectus est. Anno 1691. à Conice S. Stephani Francifco Benavides Neapolitano Protege, Regioq. Collaterali Consilio publicè Philosophicæ Lectori permissus in Regia Neapol. Academia electus, per plures annos philosophicas quæstiones explanavit. Anno 1697. Theologorum Collegio ejusdem lycei cum participatione, ut ajunt, aggregatus è au. 1697. per paucos Ordioi sui Denoniz electus est. Ab anno statim suæ vigesimò secundo, usque ad annum 1703. conciones habuit Neapol. & alibi in cinerali jejuniò, & Adventu non sine laude, & fructu. Academicis vocationibus scriptis magnâ admiratione persequutus est, ut inter Còcordis Ravennæ, Furlor. Neapol. Visito etiam Neapol. quos mirandè fovit, ac promovit, Perlegimus Romæ, Pigros Batii, Juvenior. Rosetani, & inter alios, recessitus effulsi: in his verò, quæ exposuit ingenii monumenta, semper doctioris viti plausibus excepere: hinc cum Neapol. & alibi apud literatos magnâ doctriinæ, & emendationis opinione. N. Barbisgi S. R. E. Cardinalis Theologus electus, in Collegio Montissilconis è fuggessin conciones, è Cathedra lectiones habuit magnâ cum laude. Romam accessurus, ibi magnâ admiratione veneratus iulaurit. At cum calcati doctori viti inugetu, Florentiæ patre deliberavit, ut ibi ab expertissimo medico in cessione patretur, & calculo extracto, sanitati restitueretur. Prinsq. ab Udis discederet, ad Clementis XI. pedes provolutus, eidè Paraphrasin Epistolæ in Homiliis Sanctis. Don. nrisidissimè scriptam obtulit, & ab eo perbenigne exceptus, eù ipso diu familiariter egit; ei que iussa, ut absoluta iustione, Romam repeteret, ut sui benevolentiam expectaret: omnium peccatorum indulgentiam ipsi petenti concessit; voluit ut nonnulli commendatitias ipsi literas suo nomine daret; ac parvum ipsius amorem persequeretur. Florentiam tenuit primo Octob. 1705. ubi contra ipsos, aliorumque expectacionem facta incisione, cum inflammatione supervenisset, post octiduum dolorum, Divinæ voluntati conformis, 4. Novemb. 1705. vitæ cursum consumavit flo-

rentis, magno cum literarum dolore. Egre quæ vitam meritò extollunt Ioannes Francini in *Bibliotheca Franc.* m. 50. p. 79. Vincenius Coroneili in *urbis Relig. Straphica.* Auctor diuinae literarum Patrum edit. au. 1687. p. 198. sed omnino videndus prædantissimus vir Hyacinthus Gintius in *Elégis Academicis Ravennarum* par. 2. eleg. 48. p. 25. Quæ editi huc sunt.

Paraphrasis Epistolæ in Psalmos, & Canticæ, ad Latinæ, Pictas, & Comphensum. Bononiz typis hæredum de baris 1687. in 8. cui additionem. apposuit sub titulo: *Paraphrasis vindicata, & iterum prodita Neapoli.*

In XII. Sutoris Casares *Epigrammata.* Neapoli apud Antonium Gragnanum 1693. in 8. Hoc opus italicè expressa. Vitis Antonius Biocatus, quod inque præventus edere non potuit.

Triumphus Amoris in Pictis Perbi locutionum. Ibid. apud Novellum de Bonis 1696. in 8. Italicum fecit Dominicus Andreas de Mito, & ibid. edidit eodem anno.

Arbores summissis, quam D. Emmanuelli Benavides disceptulo, Comitis S. Stephani hio inscriptis, & laudes ipse à Iosepho Saenz Aguirre S. R. E. Cardinale promeruit singulares.

Oratio in funere P. M. Episcopatus Dulanti Ord. Min. Neapoli apud de Bonis 1696. in 4.

Virtutis Regia, Oratio habita in Reg. S. Leonardi Ordinis Minor. Comen. delubro, utrum Patris Theologi Almi Collegii Napol. Præfessum. Ibid. apud eundem 1697. in 8.

Epigrammata quorundam libro Epigrammatum, etiamque versuum Missellana Academia Concordia Ravenna. Bononiz typis hæredum Benarii 1688. in 12.

Italicè vetò

Regulae del Montebello, in libeo Letterarum, ubi ubi, Politiæ, ed eruditæ, scripta, i ractate de Antiqui. Bullas. Regulae sequenda, Neapoli apud eundem Bullon 1697. in 12.

Del Terremoto di Sicilia. In eisdem Epistolis par. 3.

Disserio sopra l'Aminta del Tasso. Ibidem. Quæ vetò in foliis expansis edidit si colligentes, in justum volumen epalestesens, Prelq. paravit

Cusum Philosophicæ Naturalis.

Compendium Theologicæ dogmaticæ,

Opuscula Scholastica.

Icon Amoris.

Epigrammata,

Epistolæ in librum.

In Homiliis Sanctis. Dm. Nefii Clementis XI.

P. O. M. Paraphrasi Epistolæ Patrum Pictas.

Italicè

Mediæ.

Quaresimale.

Disserio Academicæ,

Paraphrasi.

Patris della S. M. Melina.

BARNABAS DURANTE Panormitanus Sacerdos, Sæc. Theologia Doctor, inquam integritate, doctriinæque Theologica, ac Canonica insignis. Claruit etia annom 1697. Edidit

De *Præfationibus Curæ multarum quæstionum*. Panormi apud Ercolanum Sincoerum 1609. 12 8.

Aphorismi seraphicorum. Ibid. apud Jo: Bapt. Maniniam 1607. 10 12.

BAPTISTA BASILIS Panormitanus, vernaculâ lingua scriptis

La Sinfia Sinfia. Panormi apud Angelum Orlandum 1613. in 12. Sub nomine Baptisti Basilis, & Jo: Bapt. Basilis nonnulla rixæ de legum monumenta porrexit edidit, de quibus fuit, in locis.

BARBARINUS CONSTANTIVS Siculimussæ peritum in libro, cui titulus: *Disquisitio Aristotelis de 7. virtutibus de virtute*. Panormi apud Jo: Baptista Maniniam 1603. in 4. extant aliqua nostri Barbisim.

BARTHOLOMÆUS ASMUNDUS nobilis Catanensis, scilicet Idiomate carminum cultissimè cōcinnavit, floruitque ante celeberrimum Antonium Venezianum magnæ cum laude. Hæc celebravit Josephus Galeanus par. 1. *Metamorphosis*. pag. 110. & Jo: Bapt. de Grollis in *deracord. Catan.* 1606. 21. cord. 9. pag. 152. Extant nostri Bartholomæi versacula longud.

Cautioni Sinthare. In Musis Siculis par. 1. Panormi apud Buzam, & Portamannum 1635. in 12. & apud Josephum Bifagni 1661. in 12.

BARTHOLOMÆUS BONANNUS nobilis Panormitanus generis clarissimi amatoriorem literarum ornamentum addidit. In Panormitana Accellorum Academia adscriptus, Mæsa mirificè coluit. Panormi decessit 8. Februarii 1581. & in Ecclesia S. Francisci Minor. Consecr. Sepultus est. Antonia Alfano, Argilinus Ioffredus, Jo: Bapt. Macarellus, & Lælia Conrario ipsum laudant in Carmin. Accentorum lib. 1. pag. 25. 51. 121. p. 163. Edidit hæc:

Riser, Panormi apud Hæredæ Maide, & Joannem Petrum Sanjoanem 1580. in 8.

Riser, in libro: *Riser dell' Accademia degli Accesi di Palermo*. Panormi apud Jo: Maniniam Maidam 1571. in 8. & in libro secundo. Ibidem apud eundem 1573. in 8.

BARTHOLOMÆUS CASTELLUS Melanenſis sacre Theologiæ, Philosophiæ, & Medicinæ Doctor vir doctissimæ, & eruditissimæ instructissimus, in Melanenſi Academia publicæ Medicinæ Professor. Claruit anno 1690. Edidit

Præcon & diuicidum ad Legem Aristotelis in prædicationem. Mellis ex typographia Petri Brea 1596. in 16.

Typis Artis Medicæ methode diuicidum Compendium, & Synopsis, in qua quidquid ab Hippocrate, Galieno, Aetio, Cæliacop summa sententiarum Doctoribus ad eandem artem suspensum est, mira & cōterit, facillime, & subtile, æternum tantum, Ibid. apud eundem 1599. in 4.

Miscellaneorum partem primam. Tractatus, qui in hac parte continetur, de prædicatione. de Artis imperio. de Colorum affinitate. de originibus. de principis induridationis. Ibidem apud eundem 1599. in 4.

Orationem ad Illustriss. Melanenſem Senatorem habitam Melisæ in nova editione ab Jo: Badi Meſa-

nenſi. Ibidem apud eundem 1596. in 4.

Lexicon Medicum Græco-Latinum. Venetiæ apud Nicolaum Polum 1607. in 8. ab Emmanuele Sapiens auctum. Ibid. apud Jo: Bapt. Cellari 1616. in 8. Basilis typis Jo: Iarobi Genathii 1628. in 8. & alius. Iterum auctum tertia sui parte, & abianentum, quibus scatebat, mensura replegitur opus Adian Ravennicæ, ex Hippocratis, Galeni, Avicennæ, æque aliorum celeberrimæ Medicorum monumentis. Retenodami apud Arnoldum Leers 1644. in 8. & ibid. apud eundem 1651. 1657. 1665. & 1670. in 8. Lugduni 1667. in 8. Norimbergæ apud Dancium Tamburum 1680. in 4. postrema hæc editio ad vera novaque artis medicæ principia accommodata plurimâ meritis, & vitiosis allegationibus correcta, & innumerabilibus præ vocabulorum attritione amplificata est a Jacobo Pancatio Bononiensi adjecta epistola Bononiensis Maurici Nomenclaturæ medicæ Hexaglotte, vob: abula latine ordinis alphabetico, cum annexis Arabicis, Hebræis, Græcis, Gallicis, & Italicis propositionibus, ex Vandeluadien de scriptis medicis p. 114. & Acis Eudiorum Lipsiæ 1682. p. 401. Tandem videri collatum, & aucta a hoc filio: *Ambrasio Castellano Burodonum*, sive *Leviter Medicum primus à Bartholomæo Castella Messanensi* inscriptum, ab alio filio posthumum, tandem ad veritatem, novaque artis medicæ principia accommodata & cuncta, & Audio iterum. Quod Panormi auctum est, accersimus nove editionis eruditissimæ quæ Joanni Rodoli in Castella Leviter peritum ad ditionem. Paravi impensis Jacobi Cadonivis 1699. in 4.

BARTHOLOMÆUS COMANDUS ex Civitate Castinovi Ord. Min. Conventualium S. Francisci, Doctissimus sacre Theologiæ Magister. Philosophum, æs Theologiam docuit in summa cum laudis laude: & ob egregiam doctrinam magnæ estimatione Romæ prosequens celsis. Sienſis Provincia sui perperam Delictor: à Clemente V. Pont. Max. ad manus perperam Parochi in Basilica Romana 58. doctorem Apostolicum promissum est: & in eadem Basilica publicis Sacrorum Canonum Lector, sui veneracionem exaltavit. Laurentii Brancchi Lanæ ex S.R.E. Cardinalis familiaris meritisque gratissimus fuit. Dion clausit ætatem Romæ 3. Maii 1699. Edidit

Vitam S. Laurentii Brancchi exindeque Apostolicum Conventualium Tit. SS. Doctorem Apostolicum S.R.E. Presbyteri Cardinalis Bibliothecarii de Lanæ 13. Romæ 15 pia hæredum Corbelloni 1694. in 4.

BARTHOLOMÆUS COPPOLING ex Vrbe Castellaregalis, Sacerdos doctissimus, sacre Theologiæ Doctor, ac variæ eruditissimæ ornamentis abundè referta. Cum in Regis Cardinalis antea se coaluisset, perperam vii equagii promissum, qu. 1605. Abbas S. Nicolai de Mico in Sicilia eligent, eius jura multoies strenuè propugnavit. Obiit Romæ 13. Aprilis 1613. De ro Abba Pæru de Abbatis pag. 135. qui testatur Romæ editisse eruditissimum libellum, quem ego non vidi.

BARTHOLOMÆUS CORBERA nobilis Panormi

normitanus à Caralucensem Procerum clarissimo generis originem traxit, patre Caltano à Regni Nationibus Magistro, Patreque Peitore, & anno 1448. Siclie Moditator, unà cum Adriano Alimundo, Petro Speciale, & Joanne Abbatello (ex Vincenno Aulica in *hif. Cereol. Part. 2. Siclie* pag. 12. non an. 1450. & 1451. ut ait Phil. Magnus tom. 1. *Theatri Græcol. pag. 304.*) Panormi latus usum accipit & pariter vigilat, frequens, in istius agendis examini sui delectationem laudabiliter pareferre. Hinc anno 1472. amplissimo Patroni nuncii Panormum ititit, ut ex tabulis Statutus Panormitani, & Panormitanorum ut Prætorum Catalogo liquidò patet, apud Autium cit. pag. 259. non ab an. 1470. ad annum 1473. in habet Magnos lat. tit. Litæis parcelare & vineas Masas amavit, & temetipsum, tum veteranella lingua nonnulla protulit ingenii monumenta. At omnia repositis injuncta pariter: fortissimè apud Mariani Aetium in observationibus *lingue Sicule* pag. 9. extat quædam tunc *Cæquenda*, tunc innotucent Petrus Butebut, vir à litæis in gloria celebratus, in quadam alia non injunctum amulatum est, quam in *Assolom* lib. 1. c. 4. g. 1. ut, ut post Autium observat Auria, laudat, in *Sylla* *suonice* 1. ap. 5. p. 34.

BARTHOLOMÆUS CREMONA Maracensis vir ag. glus, ob virtutum, & litterarum promerita Canonici Nazarethi Ecclesie, & Episcopi Maracensis Vitaris Centralis. At contemptis honoribus, Oratorum S. Marie de Monti Catulo amplectitur est, in eoque ita doctrinæ profecit, ut doctissimus & vastiss, & Sacre Theologie laureatus accepit, Magistri titulo insignitus. Regni sui omni vana virtutum splendore adequeutus, tantquam absolutissime perfectiones & implat omnibus præfuit, Relicto tandem sanctitatis odore ad Cœlum evolavit anno 1546. ætatis sue an. 70. ipsum laudant Abb. Pitter *not. Ecc. Marac.* pag. 513. & 545. Jo: Jacobus Adria in *topographia Marac.* Joseph Maria Fornal in *anno memor. Canonic.* 2. p. 729. & Daniel à Virgine Maria in *specul. Cer. melit.* tom. 2. par. 3. lib. 4. *ser. 2.* n. 341. pag. 975. Scripsit

Componum Ecclesiasticum de Indulgentiis. de Annis Nuptio. de Littera Dominicali. de Annis bissexti. de Fests probabilibus. de locutione Paschali hinc ad mille annos.

BARTHOLOMÆUS CUCIUS Messanenensis Claretici Religiois, solamini misse vota 24. Augusti 1616. Pittacem impetratè soluit, iudicium iustitiam aliquando potius querentem ingenio illustravit. Dum sodalium Delpare Virginis Neapoli in Vico Aquensi modicabat, hortationibus, ac calano sodalium animos in Virginis quæpium missam in modum inflammavit. Claret. an. 1648. De eo videt Josephum Siles *hif. Cler. Reg. d.* par. 3. lib. 12. p. 547. Paulum Reinard in *not. hif. Marac.* par. 2. p. 507. & Hippolytum Maracensem in *hif. Marac.* par. 2. p. 45. Edidit Siciliam

De institutione Sæpæ Dispora Virginis. Na-
p. 102

BARTHOL OMÆVS MESSANENSIS Oyd. M. Messanum S. Francisci de Paula. In graviores discipulis, præfuit Mathæi in *hif. Cælogi.* 1. 1. transmissum, ædificationem non vulgare sibi copasit. De eo honorificè Placidus Sanapocia in *hif. Sic. P. lib. 2. c. 4. p. 154.* & transmissum Lavrenti in *Cerchi. Mithorum* p. 591. quid dicitur ait *Varia de rebus mathematicis.*

BARTHOLOMÆVS DE MERTANA Siculum inventi apud Tizagnum *de nobilitate* cap. 31. p. 263. in Catalogo Medicorum; alius tertio à *Sylla* laudat: an verò aliquid dicitur, incertum.

BARTHOLOMÆVS DE NEOCASTRO Messanensis, Juris civilis professor, Messæ Jurex, ac Regni Siclie Fisci Patronus. Vir dum juris peritiss, quæ postea historiæ laudat clarus. A Jacobo Aragonum Siclie Regi an. 1386. Romanus missus est, unà cum Ghiberto Castellio Equite Capitano, Orator ad Honorium IV. Pontificem Max. ut absolutorem à Censuris, quibus Sicilia subiecerat ob Gallorum, cladem in V. Sicie Siculo patratam, obtineret: & ob id etiam Pontificis Sedi præterit attamen Bartholomæi peritissus dicitur amissus etiam Pontificis, ut nadeum Sicilia in iudice rerum *Aragon. lib. 2. an. 1386. p. 191.* & in *anal. Aragon. lib. 4. cap. 81. pag. 306.* Piter in *Cerchi. Regum* p. 63. Mauricij in *hif. Sic. lib. 4. p. 135.* Bonifolius *hif. Sic. par. 1. lib. 2. p. 120.* Petrus Aufalonum in *sea familia* p. 331. & Auria, in *hif. Chronol. Prærog. Sic.* p. 237. Bartholomæi maxime tunc Voluit de *hif. Sic. par. 2. lib. 3. p. 697.* qui latte iustitæ ætatis historicos collocat: ad inspicere temporibus Rudolphi Imper. vixit circa annum 1577. sed vitam ultra annos 1588. protaxit, et dicit indubium est: transiit itaque ad annum 1594. vixit ex historia ad ipsum scripta liquidò patet. Scripsit librum cultusum

Pontificum epus. sive Messana XP. libris in *temperis versibus compendium, de rebus gestis Siculorum post Gallorum cladem, quod dero cogitabat Hieronymus Serica, ut ipse ait in epistola nuncupatoria Historie Gaudidi Malaterra ad Antonium Augustinum. Id ipsum in vasis habet Antonius Anstus, ut ligare tñ in indice operum, quem in lucem emittit cogitabat, lu calte dicit rationis suæ de *Synonyma Ecclesie Antichristopæ* pag. 63. erutum ex m. 5. Codic. in quibusdam Augustini Morati Regni Aragonum Fisci Patroni. Alique operis hujus fragmenta tantum Panormi in Bibliotheca D. Vini enit in Farina Marchionis Madonæ. Ipsas ut mihi Carolus Dufresne in *indit. Antiquum ad Glossarium melle, & infima laudat* tom. 1. p. 37. Operis hoc iterum solata oratione composuit in commodum filii, cui titulum præfixit:*

Historia sui temporis à morte Fiderici II. Imper. & Siclie Regis an. 1250. usque ad annum 1594. quam tunc cupiebat idem Antonius Amicus. est. ex Codic. m. 5. antiquo in charta bombytinæ, qui in partem fuit in aculea plumbea sub altari in capiti vicerit Cuthæ S. Salvatoris Lingue Phari propè Messanam. Etat non authenticè
m. 3.

citatum in adventu Protegis Siciliæ Henrici Guzman Comitis Oliværentis adveniens, in scriptis libris, aliisque exercitiis, quæ ex iudiciis descriptis, ediditque Gaspar Alvarus. Patroni apud Joannem in Antea, de Francis 1592. in 4. Scriptis etiam

Rome. *La Caparra di Tiff.*

BARTHOLOMÆUS SPATAFORA Messanen-
sis clare genere ortus, inter Nobiles Venetos re-
centibus excellens. Literis antiquioribus utuens,
Poetis, eloquentiis, quidvisque sui sollicitudinem
exercitavit: & in Veneta Univerſorum Academia co-
optatus, iuncti ævi sui litteras, laudes egregie
promeruit, & obitum non vulgares. Clarus an-
no 1554. Hujus munus Jacobus Albertus in
Catologo scripti. Pæne. pag. 15. plus ipsius dabit
Clariss. viri Apollolus Leonis in *Biblioth. Fronto.*
quam Orbis literarum magno desiderio expectat.
Hujus cæcitas itale

*Orazione nell'efequie del Sereniss. Principi Maso
Anthonio Trivissac Duce di Venetia.*

*Orationi al Sereniss. Principi Francesco Farnese
Duce di Venetia nella sua creazione.*

*Oratione nell'Anno della degli Fatti di Venetia &
20. di Settembre 1552.*

Hæc edidit Franciscus Sansoninus in libro: *dell'Orationi vulgarmente scritte da molti Veneziani illustri di nostri tempi. Parte seconda.* Venetiis ad signum Lævæ 1575. in 4. Albertus quatuor ora-
tiones edidisse testatur, æt quatuor non vidit.

BARTHOLOMÆUS TABERNA Patruensis
Ordin. S. Benedicti Congregationis Cassinensis,
Monachus Monasterii Cantanensis S. Nicolai de
Arenis. Sole nunc emissæ vocæ 25. Dec. ubi. 1541.
& postea, hystoriae studiosior, ac sacrarum litera-
rum cognatione laudatus. Obiit ann. 1593. ex
Annalo Wion in *figura Pite heb. cap. 63. p. 403.*
ac ex relatione D. Georgii Alefii viri eximii dante
mihi iudicis 6. Aprilis 1705. decessit Cantane
1610. ætatis annorum circiter 85. De eo etiam
Poffevinus in *appan. sacre. tom. 1. pag. 184.* Edidit
italicè

Pite di S. Agata V. & M. in versu Italico. Venetis
apud Jo. Comeniani 1584. in 8.

Scriptis etiam

Commentaria in Apocalypsin.

Chionica Monasterii S. Nicolai de Arenis. mss.
in eodem Monasterio.

BASILUS AMABILIS Messanenſis Ord. Præ-
dicatorum, studii admodum, ob egregias ingenii
dotes, exacto cum laude studiorum curriculum, Ma-
gistri laureæ donatus est, & insigni doctrinâ
cumulatim effloruit. Sacre eloquentiæ subtilis
complexus, inter præcipuos divini verbi patro-
nes citatur: maximeque nomini discretissimi
concionibus, eloquentiâ, telos, & ceteris, libi com-
paravit. M. tunc his quadragesimalæ curriculum
in principe Templo magno cum plausu concele-
bratum Romæ, & in præcipuis Italicæ Civitatibus.
In rebus agendis novam prudentiâ, & dexte-
ritate emulanti: hinc ab urbe Messana simul, &
iterum ad Philippum IV. Catholicum Regem
Orator missus ad præcedenda magni momenti

negotia. Ac quæ in una ejus legatione pro patria
gerenti, quæ verò ob iudiciis ætatem pertulente,
in quibus Pallavicinus in libro inscripto: *L'Ab-
b. Leone insidato*, eminenti nomine Alefii Lu-
pi, eloquenter enarrat: in quo Basilii genæ, sub
augustiniano nomine Alefii, descripta inven-
itur. Materie ad Philippum Regem conciones
habuit, & ejus laudem, ac munificentiam prome-
ruit ipsiusque Regii concionatoris titulo colo-
nellavi, & novæ pensionis quingentorum an-
nuorum donavit, ex Regio diplomate dato Martii
9. Octobris 1648. Cænobium Aetis fundavit,
& duci patrum S. Dominici, Prioris munus
moderabatur, ibidem facti cecidit anno 1650. In-
sta hystoria magna cum pompa, populicæ fies-
tantiæ accebat ob tamisæ viis famam, vir-
tutisque non vulgares. Præter Pallavicinum ci-
tatur, Basilium laudat Placidus Reina in not. 168.
Notæ par. 1. p. 308. & in libro sub Andree Po-
telli nomine edito, de populis vici Patrum pag. 2.
& alibi sæpè. Edidit italicè

*Orationi funerals compoſe, & recitate nella Chiesa
di S. Domenico de Padri Predicatori della Città di
Messina.* Messanæ apud Jacobum Martini 1645.
in 4.

In eodem Cænobio hæc alia servamus an. 25. nu-
meris o multis absolutæ.

*Traditio super Evangelia totius anni. Tomas I.
& II. in fol.*
Hæreticum

Annale de Santi Tomi II. in fol.

Quinquiesale.

BASILUS CAMPANELLA Patruſianus
Ordinis Prædicatorum, Sacre Theologiæ Lectori;
vixit anno 1617. Ex Hispano idioma in Itali-
cum vertit.

*Trattato de scrupoli, & de scrupoli rem di compoſito dal
M. R. P. F. Alfonso Cabrera.* Patruſi apud Io. Ant.
de Francis 1610. in 12.

*Aggiunti, & Addizioni alla favola de i casi di con-
fessione sopra l'epistola di S. Paolo di S. Cui-
tana di R. P. F. Emmanuele Riquies tradotta da
Luigi Castiglioni di Bassano.* Ibidem apud Frac.
Cioni, ex typographia Angeli Olearii, & Decii
Cyralii 1617. in 4.

BASILUS CAUARRETTA nobilis Drepani-
tans Ordinis S. Mariæ de Monte Carmelo Sacre
Theologiæ Magister doctissimus. Ob litera-
rum, ac virtutum merita multis huius generis
Insignibus undecim annis Drepanitanum Cæno-
bium Prioris munere rexit: ipsiusque annis
reddidit, & adfuitis complectitur. Pluribus in
Provincia Sicula S. Angeli Provincialtem, & Vi-
cariam egit: pluries in utroque Provincia Sica-
lia S. Angeli, & S. Albani comitis præfuit, ut
nisi, Præfidentis munere: & non tamel Com-
missionum, & Generalem Visitatorem solidae
sui inflexerat, ac venerari sunt, inter Consisto-
res, & Consentes S. Inquisitionis Siciliæ adscrip-
tus, doctrinæ splendoribus refulsit. Clarus anno
1660. Hujusmodi laudes lege apud Ab. Petrum not.
Not. Mazz. p. 550. Eliam Lunam in epist. numm.
sub de insensu in comiti, Basilio dicat, Vincen-
tum

N A

lis etiam Messanensis, Sacerdotio, ac uniusque iurisdictionis ingulius, Apostolicam Missionem egit. Multa promissionum iure obtinuit: nam ad Canoniceam Ecclesiam Messanensem seu eadem, in qua non Index, & Examinator synodalis esset. Bis eandem Ecclesiam exiit Vicarius Generalis, & Capitulo Sede vacante eodem. Eoquentia, ac poeticiatus vivit inter Clitiz Academicis recensitis. Edidit Italicę

L'Esplanade della Fedi Patrologia della sacra Lettera detto del Duomo di Messina. Colicenza apud Ioannem Rossi 1671. in 4.

Passi, in libro della Mase degli Archimidi della Scuola, Testamento Terzo, Quarto, e Quinto. Neapoli apud Andream Colicenza 1670. & 1671. in 4.

BENEDICTVS EMMANVEL Macaleusis, generis nobilitatem literarum splendore illustravit. Iurispudentiam laudat donatus, in studio profecit, ut egregium doctorem, & eruditissimum attulit, inter doctissimos, ac primos causas Patrois fuisse adnumerat. Hinc merito honorificissimis numeribus suis iudicatus: nam an. 1636. in Patrologico Praetorio sedet Index. Anno 1638. & 1645. armatus Dux in Valle Nerita, & an. 1641. in tota Sicilia Regno constitutus est. An. 1638. honorum in St. Iustitiam conferatur perpetui Index electus: Bis etiam Consiliis Sacre Regie Conscience, semel Magno Regis Cuius Index innotuit. An. 1647. Patrologico Iurisdictionum omnium ducem egit, & sequenti anno Regis Patronum Hic Patrologus enunciatum est, & inter Regis Consiliarios recensitus. His in paucis egregie prudentis doctus, doctusque vires dederit: idcirco non immerito Philippus IV. Carolus Rex, ex privilegio dato Martii 17. Novembri 1655. titulo Marchionis Villę alij ipsum colonebant, Demum honoribus plenis, Patrologi decessit 29. Iulii 1671. & in Ecclesia S. Nicolai Bononorum sepelitur. Laudibus exornatus ab Aug. Inveges in *apud Patrolog. notit. pag. 69. Francisco Strada in quinquaginta. pag. 18. & Augustus in Theat. Genet. pag. 1. p. 337. Edidit*

Consiliarius Apologice in iustis Gine, in Brucis pro D. Carolina Gaster, & S. Martino, contra D. Didacum Rojas Castellanos Tomis Brucis, Messane apud heredes Petri Bux 1632. in fol.

Patrologum pro Senatu Patrologico contra Fidei Patrologum Archiepiscopi, Otaviano D. Benedico Eusebio, & D. Antonio Azzate. Patrologi 1646. in fol.

Allegoriae in iure, & in factis pro Eusebio, & Reverendis. Consiliis ab Aris Archiepiscopo Patrologico, contra Canonicos, & Corruptos Regie Capelle S. Petri Regi Nalati Regis Sicilia, & Consiliarius Martini in fol.

Allegoriae in causa passiois seu in iustis Deoipatus, & Status Campi aut pro D. Siphiano Regis, & Campi. Patrologi 1775 Nicolai Bux 1653. in fol.

Allegoriae apud Paulum Franc. Pettamum in consilio Juris. pag. 3. tom. 2. & p. 397.

Addit Strada loc. cit. quod plurima scripsit Allegoriae, & Decisions Tribunalium Patrologica, quae 1775 non fuerint tradita: & in plectis Doctorum Bibliothecis vagantur, multas estimatione servantur.

BENEDICTVS FERNANDEZ Patrologicus Iurisdictionis, Clarus an. 1650. m. cum Blasio Braen, & Francisco Miroldo. Scripsit

Allegoriae, quae edidit Paulus Franc. Pettamum in consilio Juris. pag. 3. tom. 1. & p. 397.

BENEDICTVS FIDELIS Argentinus Tertii Ordini S. Iuvenis, Fortunatus Hicis, de quo suo loco, h. ius, Antequam saculo vale disisset, Philosophiae, ac Medicinae sedat operam dedit. Mox Religiois ingressus, ac solennibus editis vocis an. 1588. studio animi ardore Theologiae studis se addidit, & in celeberrima Sapientiae Academia emerita Doctoris lauream accepit, Sacre Theologiae Magister enunciat. Interpatrum vian, & religiosi, sanctisque virtutibus perbelte oratam, ac prophetiae insignium putat. In studiis assiduus, in Graecum literarum, Sanctissimae Patrum lectione frequentissimus, in congreibus ad populum praeterea sedet. Multa promeritos, patrum Consilium resti, & instantia, Iohannis Ordinis & sacris enituit: Siculam Provinciam gubernavit: & in eadem Provincia praefuit Commissarius Generalis. Tandem virtutibus, meritisque cumulatus, & moribus vi longe lapsus, in Argentinensi Consilio praeside decessit 3. Septembris 1648. Funeris pompa Civis oraculasti, & decantata solenniter Missa & Civitatis Vicario, sanctae occasione vii evituit virtutes celebravit S. T. D. Joseph la Desse. Huius laus recensent Ab. Pius na. *Eccl. Casan. p. 1. ord. donque in Chron. Tertii Ord. cap. 13. p. 317. cap. 25. p. 457. & cap. 38. p. 551. Hippolytus Maracum in Biblioth. Mariana par. 1. pag. 211. & Wadignus in script. Min. p. 53. & 111. qui & vero defecit, dum Foremarij fidelem Benedicti patrem, etiam Franciscanum prius & in quoque Theologiae in ista notam ascribit: nam Tertii Ordini, solummodo fuit Benedictus nobis: Fortunatus vero nonnulli de re medica edidit, in suo loco. Ipsius etiam meminit Ioannes Maria in anal. Tertii Ord. par. 3. pag. 61. & 613. sub nomine Benedicti, & Fortunati. In lucem emansit Hicis*

Spectaculum morali supra li Sancti, Sacramenti illi Eusebio. Veneris apud Iacobum Varizianum 1640. in 4. & alibi aliis annis. Hoc opus latine fuit donavi P. Antonius Colonius episcopus Ordinis praefixo titulo Theologiae moralis in typis ex Psalms XXII. de Angelis Eusebio Sacramenti. Patrologi apud Hieronymum Rodellis 1638. in 4. 1644. & 1646. ex Wadignis cit.

Sati Praecepti de Saet, de quod S. Chiesa rava solenni maggiore celebra per tutto l'anno la festa. Parte prima, seconda. Veneris apud Iohannem 1640. in 4.

Quaresima, ovvero considerazioni sopra l'Angelica della Quaresima. Parte prima. Patrologi apud Deell Cyrellum 1633. in 4. & Veneris apud Iacobum Sazri.

Sarzulum 1641. in 4.

Quintus Pan. Secunda. Panormi apud Hieronymum Rodolani 1635 in 4. & Vtrius apud Bazanum 1637. & 1641. in 4.

Profridus supra. 38. Evangelii diss. Concorde, diss. Fiste di N. S. I. delle Domeniche, 1. Diss. leggend. sine alla Quaresima. Vtrius apud Jactas, & Bazanum 1646. in 4.

Notus Benedicti conciones prodier. latine, in 4. ex Bibliographia Antoniana pag. 58.

BENEDICTVS FRANCOFONENSIS ex familia Garra Ord. Sacerdotis Obedientis S. Franciscus antequam ad Religionem accederet clericali ministerio novum edidit, & cum adfuit & prelatiolo sine desidia loquatur, in Ercem Rodomanu fratre, ubi de cunctis viam asperitatem omnem ceteram tradidit. Anno vero 1589. Ordinis additi infirmorum amplexus, omnibus exemplo fuit. Post peracta 38. annorum Magister, curae suae demandum zelo, acrimonia rharitate, ad sanctorum adipsosum infirmos. Morali Theologia rharis & id in primis virtutum splendor in ipso mirabiliter rharuit. Humilissimum in se solus divinarum rerum contemplationis adfuit, & ad fructus advocans, cunctis fructibus di. lictis Cactis, ac prophetico lumine illi rharis, multa perdidit mira rharis multa supra cunctis videri paravit & Comodia nonnulla rharis. Tandem magna sanctitatis opinione obiit Panormi 15. Martii 1630. aetatis 70. Vide rharis Jactas apud Roc. Pittori not. Eccl. Syrac. pag. 151. & Primum Tognoltrius in Paralip. Synop. par. 1. lib. 5. cap. 1. pag. 569. & par. 2. lib. 7. cap. 19. pag. 157. Edidit Italica sub rharis cum Bazanensis nominis

Dei Pan. di Humili.

Reliquis & in m. 35.

Epistola rharis Henrici ad Christum Regem, & Responsum ipsi Christi, huius rharis. in 5. Italic.

Tractatus de Perse rharis Christi. in 2. in 4. Li. Tre Pli Pan. rharis, illuminationis, & Ombra. par. 1. & 2. in 4.

BENEDICTVS MAJA Panormitanus vir literis omnibus instructissimus, Philosophus, Theologus, Jurisconsultus, & Poeta insignis, qui maiorem viam suae rharis in revolutis libris imprudens, Poliores literas, Musique solus, idcirco Sicilia, Lusitania, & Latia lingua semper eum laude cecinit. Osi osor acerrimus, cum & studis vacaret, peticillo, ac multis modulis laudabatur oti rharis rharis. Primum ac multiplex viam emornamento animum rharis: & eo doctrina, animi dotes, morisque suavitates, omnium autem proutale. Summa praesentis rharis estimatione apud D. Petrum Girum Omb. Darni, Sicili. Proregra, Joannem ab Anna S. R. E. Cardinale, Archiepiscopus Panormitanum, ac prout notis Sirdos Dynastis. Totum prop. Italiam peragravit, Litterarum benevolentiam sibi compavit peticillo rharis for. Bap. Marini, cui antequam viculis fuit adfuit. Romae quoadque inhabitat.

in ubi Hemorillarum Aradonia rharis, egregiam aliquos rharis laudem: & in rharis fup. peticillo Lyceo universitatis laurum an. 1622. acceptis ibique Urbano VIII. ac S. R. E. Card. Marino Sabaudis in paucis caris effudit. Genam dignis ibi Merentem rharis rharis Tullis Ductus, in cunctis rharis honoris rharis, rharis auream ab ipso, ac rharis aureas dono accipit. Mr. diolani apud Fecit Duten, Plus Provincie Modestorum, iugum rharis rharis. Demum fuit rharis rharis, Romae crevit anno 1637. De eo vide Josephum Galeanum. tom. 1. par. 2. *Myrtus Sicil.* pag. 104. *Fruct.* Ambrosium Majam in rharis rharis, Cetera rharis cap. 9. pag. 402. & Crisum rharis rharis. unum. *Ididit ad Aradonia Aradonia rharis. Italic.*

Apud Panormi apud Augustum Orlandum, & Deum Cyllum 1614. in 8.

La Myrtus Generali, Italic. Ibid. apud rharis 1614. in 11.

De rharis della memorata battaglia di sei galani di Offiza, con quarantafur Galeri Tarchetibus in faccia della Turchia per tre giorni continui, con la vittoria d'aver braggiata, & disfatta quasi tutta l'Armata Ottomana. Poeta Ervi. Ibid. apud rharis 1617. in 4.

Generali dell'Atteza del Principe Filiberto di Savoia. Cantore. Romae 1614. in 4.

I Quadri Misterii del Regno della S. Vergine. Panormi apud Augustum Orlandum, & Deum Cyllum 1614. in 11.

Panginis in fide della Signora Adriana Baffi. in libro cui rharis: Li Teatro della Gloria della Signora Adriana Baffi, alla vita di lei della rharis degli Anzoni di questo Secolo fabricata. Vtrius, & Napoli 1618. in 12.

Cantore Siciliam. in Mosis Sicilis par. 2. tom. 1. Panormi apud Deum Cyllum 1647. in 12. & apud Josephum Bisagnum 1662. in 12.

Cantore Siciliam Baffi in Mosis Sicilis par. 3. Ibid. apud Bisagnum 1651. in 12.

Alia multa proad, ar vtrius rharis rharis, & Etrusca, ut januit Ambros. Maja rharis, qui ad hoc Franciscum Mariam Marcondona peticillo, qui epus vocit larris.

BENEDICTVS MARIA CASTRONIVS Panormitanus Ordinis Praedicatorum, rharis geore cetera, ingruo, & doctrina satis rharis. Ut gratio obsequitur Italiam, Galliam, Germaniam, aliasque Muodi Provincias peragravit inde erat manus Praedicatorum Ordinis ingruo rharis. Gravibus disciplinis abunde rharis Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam in Panormitano Comobio S. Dominici oculi rharis rharis ingruo laud. Mathmaticis disciplinis ingruo rharis, rharis alis rharis rharis. Linguas Italianam, Latinam, Hispanam, Gallicam, Germanicam, aliasque ut demloquatur, ac peticillo callat, vtrius rharis alios docet. Regularis observantia rharis, omnibus peticillo rharis Panormi, infuit sui rharis rharis, annuum agens circiter quadraginta. Edidit

Editor

... *Εφαγγελισαν Γεωμετρίαν, five πρόκληται Μανδύ-
ς εντα: οβι δεφινίται, ευνίται, πελντα, Ο-
αξιωματν αναδνται, quibz λογίλ πρώτν γνθνί σο-
λετ, ut paratiorν ad Εύκλειδν quνν Εύκλιδνς λίβρν
habeamus. Venetis typis Gouzzani 1705. in 4.*

BENEDICTUS DE PASSAFLUMINE Cephaleditatus Ord. Observantium S. Francisci fr. exorditatus, ex doctissimâ elapsus. Interi sodales suos Sacra Theologiae Lector, Cunculator Genitoralis, pro SS. Inquisi. Ione Siciliæ Iuroratus, ac Patrium Carobolus rexii, & Mellius decessit anno 1646, eum enim Mediantibus Carobio pæfati, & inter suos non apparet, tandem triduo conquiescit in Carobio sepelitur frangularum in vestes ete. De eo Wadignus edidit. mstr. p. 23. Edidit.

De Origine Eritrice Capodoliense, ejusque Urbis,
 & Diocesis Brevem Descriptionem. Venerit apud
 Berranos 1635, in 4.

Vineae Fagnifol Gortaghy. Pancerni 1636, in 4. BENEDICTVS PORCARVS Mellanensis Pan-
nili, claroque genit. ornis v3. Aprilis 1665.
Ingenii dotes Iurisprudencie devotus, Hinc rari-
tate Doctoris laetare indignatus, anno 1687. Pa-
noyram de transitibus, ubi causarum parocicolum
suscepit: in modum in sapientis Sicilie insessile
doctrina et eruditione clarus natusque agi. Anno
1690. Synodatorum Drapanicane divisionis electus
anno vero 1692. Generalis Vltimoris mones-
terii: cui ad examinationem Sicilie rationes, in
publicis versigilibus administrandis (Strenue
votamus) & ad alia promovendum maiora non
obstante viri promerita indicant, Quae edidit
hæc liter.

Oratio pro liberata Ancilla Anna Maria Bonam-
na, qua aor Supremorum Sacrae Tribunalium senten-
tiam definita. Panormi ex typographia Iosephi
Gramicciiani 1702. in fol.

*Discessitque Iuditha pro liberata hominū Patria:
vultu S. Mamo de Successu extra muros Cithonia.
Nilegia, pro D. Francisci de Afrania, et G. Glyceria
sanctis, impetit in Tribuella S. O. J. et palati
Regni Sicilia Inquisitore, contra Rm. S. d. Joseph
Salameo Regi S. d. S. P. d. de Palatio Canzani ant.
Ibid. 1701. Augustinus Episc. 1704. in l. l.*

BENEDICTUS SALVAGUS nobilis Messanensis, Cinnarae ciuitatis, Eques Hierosolymitanus oblitus, Literis eruditus Ultraiugus. In laude doctus est, in patria ca. suam patrocinium agit, & in Romana Curia prae negotia di. procurauit. Vixit Verbanus VIIL. P. M. Anno 1666. Messanae iudex fuit, & Stracconi vicecomes. Ammoniorum coluui studii, & in Academijs Orlinoz Messanenstis, & Hamouillanorum Romae fuit adscriptus. In oratorijs, & poetice modis uerisimilissimis dotes, eloquentiam, & eruditionem detexit. Morum comitate, modestia, & pietate praeditum nonnulli scribunt. Vixit Messanae anno 1670. Huiusmodi laudes legit apud Marciacum in Sibthoe. *Mariusus part. 1. p. 31. 3. 4. Ab. Michaëlem Iustitiamum de Scip. l. ique. p. 140. Leonem Allianum in animad. ad anst. Erasm. i. v. v. p. 22. 1. 6. Vnde*

et u. Ferrugineum in Offic. Stracconi pag. 139. Placidum Requin in bot. hyst. Niffaze par. 2. p. 337. 456. & 509. Penum Analoquum in sua familia pag. 369. Scipionem Hemicum, & Petrum Viciatorem in offic. Offic. par. 4. pag. 333. & 334. Melajorum Inocerum in epist. anas p. hibernum Magorum Etangelentum, Duminicum Arganum in pomis felicitis pag. 1. 20. & 144. August. Quidonum in Adhes & Lugosi. p. 107. & Josephum Ambrosium in relas. soliman. Epist. Marica & p. 484. Tolidi.

Apologia pro pino: Missacium ex traditione
republice prolucis in Epistola B.M.F. ad Gaspar
D. Rocchum Pirra. Missanz typis Herodum Pe-
tri Bretz: 614. in 4.

Italiane

Prose in libro: *Poesie volgari degli Aristadorini della Marina. Parte quarta*. Napoli apud Sebastianum Alceci 1660. ix + 2.

Poesie per la Lettura di M.F. d'Alfonso, ex Rel-
na Cit.

Rimpr. fa libro: *Discorsi di tre Atusi degli Arcademici della Fucina*, Transmissio Terce. Napoli 1705. Andree Colicchia 1870, in 4.

La liberazione d'Afradio, Poema, ex Stephano Mauro in sua Miffana pag. 18. Iurufen tit. & Arganzutio tit. p. 147. & 148.

Orchestra funebre nella morte d'Alberto Piccolo
Messia, *and Friendum Betan* 1622. in 4.

Fla. d. Antonio Ferro, ex Rina cit. p. 505. de
Mora cit. p. 206.

Poeta Francisci Bacciolini, de Epifela S. M. V.
ad Messanenses, ob auctoris inopiam infirmum reli-
quitum perire, in iustorum Oldowic. & Ma-
rianus ed. 1697. 4. 228. 229.

Pylio parabat ex lauro: *Animas* / *Moffenses*,
BENEDICTUS VITALIS *Ramon* / *Ubi*.

BENEDICTUS VIACCI PANORMITANUS Philo-
sophus, & Medicus prestantissimus inter egre-
gios Medicos, qui avo suo florere meritis adun-
nerant. Amationibus etiam studio legimus
abmovit, in Panormitana Accademia Acad-
emiatentissimus. Clarus a. 1600. Hinc laudat
Dixaus del Mastro *la cante Atina*, p. 11.
& Barroius de mast. Paseri. lib. 3. p. 17. Edidit
Roma. in libro: *Agm dell' Accademia degli Arcif-
di Palermo*. Panormi typis Mambri Nauda 1571.
in 8.

Diffusi della Filosofia diligentemente osservata dal
R. P. M. Gio. Antonio Brandi Sordani de Salemi nel
Parlato di Rofario. Romæ apud Carolum Will-
elium 1681. in 16. eum eodem Rofario.

BERGII NGHERIUS VIGINTIMILLIUS Pannonianus, Galparis Vigintimilli ex Marchionibus Hircanis, & Lauze Regis filius. Cuius spiratoris seicentorum lumbis, & equitibus additi virtutes: & teneria cuius animi literarum studium in extremis fugulis vires addidit, in ea dani in humanioribus, verumque in gravioribus disciplinis, & equidino libris spectabilem omnibus felle preberit. Hinc ejus eloquentiam, & omniage rudiandis ornamenta demerant omnes: adeunt magna cum laude pluries ad Sicilię Proreges. Quare mirum, ejus facundia pre-

Stanciam miram in modum enituerit, & clarissimi Oratores affirmantemque sic asseruerunt. Inguis dicitur in Reaccionem Academia Panormitana scripsit decrevit, in eaque ascriptus, Manus tunc bene facta, cum Latinis colat. Anno 1601. Romae quā tam perflorantissimo viro Mariano Valguarera apud Clemanonem VIII. P. M. ac S. R. E. Cardinales ad Breviarium correctionem confilios, patrie iura pro Diva Agatha V. & M. Panormi oeta, egredi propugnavit. Urbano VIII. P. M. gratissimus equum tui. Panormi in a seculum sui viciniam emetitis laudibus semper ornata fuisse: in publicis enim pompis, balludis, conuentibus, in quibus eme nobilis Panormitana iuventus sese exercebat, primas semper obtinuit; & ob singularem animi fortitudinem, vestium pompam, & nullam ingeniosam, vividamque adinventam, fustas omnium accelerationes in sui exaltationem audire: adeo ut ne dum civium verum etiam adventum consuetum obtutus sibi attinebat. Palladis ergo arcibus Literatorum benevolentiam, Martis studii Equitum amorem sibi concitavit. Horum contemplatione illustris citulum, illis solium in Sicilia affligatur, qui Titulum glorie assurgunt ipsi concessum est a Francisco Fernandez de la Cueva Duce Albuquerque vicario Perone dato diplomate Panormi 24. Iunialis 1618. Nec tanto viro exempla pectus, alijque virtutes desinere, quod post eius obitum Duxes perusit exoptato namque moraliteris amonitioni 24. Novembris 1639. ejus animam post mortem integram, jam purgato ligno expiata, ad Coelestem gloriam evolasse visa est a Vicecomite Agilentino Oed. Serenissimo Obsequio S. Francisci Serenissimi peralaro, Calabarchino virum Feace. Baroni in seculo nobilitate ampliora. p. 16. Vine. Antia in Chronolog. Perone. Sicil. p. 83. Joseph Galeanus in pasc. 37. 59. & 60. Petrus Tognolietus in Paradiso Serpente p. 2. lib. 3. cap. 5. p. 433. & August. Oldoinus in Antia Ligastio pag. 109. qui Berlingherium, elasti sicuti ornamentum, genere, serum copiam, sicuti; facile Principem vocat. Posthumum ejus nomen in lucem prodire hoc titulo.

Psalterium Davidis, Epistola D. Pauli tres ad Romanos, ad Corinthios, & Timotheum, Cantica videlicet quatuor psalmorum inscripta, Panormi typis Nicolai Bua, & Michaelis Portanova 1643. in 4. Ajte opetis exodium duplex diploma Vebani VII. Reges, quibus Berlingherii ingenium, doctissimum, ac gignis perflorantia excolit. Horum unum vidi datum Romae 5. Januarii 1630. ex quoque Panormi 11. Febr. 1630. exscriptum in egresso literarum Sacre. Congr. in Archivio Cantia Aschisepolis pag. 151. quo Urbano Domini nre Cracis senatulum Berlingherio missi, Epistolum a'i juxta verba hic exhibere non gratum; in eorum uno legitur, *Copiam autem de beatis* *lib. 1. Iulio illudum ingratum in facula, tunc nobis in* *invenitque celebris, qui stuporem pro-* *pram homine & sapientia thesaurum, collatibz dicat,* *sereniam sicuti aditum. Ceterum in genere clarum,* *sublimique jurem cum deo colentia, tam dicitur com-*

mi dicitur delectare vehimur benedicti & Apostolicorum literarum collatione: porro autem patulicium S. Cenci ad nos mittimus, cupientes domine servari ficeram monumentum obitui vestro, & illud solatrum pietate vestra, illique, ac Conjugii beatissimum Panormitana impartitur. In alio hoc habentur. Poetum, qui consularum videri ad affirmantem licentiam precepta sunt, hunc probatissimam continere, ejusque argumentis decorem, ac laudem quare de pietate Christiana Vestri proprium est tribuimus. Quo nomen diligentiam tuam non parum commendat, nisi fura Davidis nomen a elegantiam de re expressa carnalium, & dilecto filio nostro Francisco S. R. E. Cardinali, nostraque secundum carnem nepote, nos ita prius acceptum: in istaque hro tam ingenti evanescens, quoniam signum fidem illustrat egrediamur. Apud Vincentium Avelana oratio Academicis servatus m. s. quam in Reaccionem Academia dicit, eorum Philiberto & Sabaudia Siciliae Peerege, in ipsius Academiae exordio.

BERNARDINUS AFSCALCUS. v. Franciscus Alibendus.

BERNARDINUS AGLIATA nobilis Panormitanus jurisconsultus, doctissimus ingenio, & eruditione clarus. Causarum Patrocinium cum illa laude Panormi agit. Edidit

Allegationes in causa procedente ad intellectum Constitutionis LXXXIX. Gregorii XIII. athenisque Apostolicarum diplomatum, ac S. R. E. Decretorum. *supra materia de qua agitur emendatum pro RR. PP. S. Mariae Angelorum, soterisque Regalibus, contra Reg. Petrus S. M. Panormi ex typographia Jacobi Epini 1690. in fol.*

BERNARDINUS DE BERNARDO Despanitanus Sacerdos, poeta insignis, scripsit ex Vinetio Nobile in *Theatro asquens pro Despani Despanit. 23. p. 784.* & ex relatione Josephi Bailoni Despanitani, Congregationis Osmii Despanitani Sacerdotis eximii, multi affinita

Potes Heruleum de S. Margarita. latine etiam latine

Dominiam Possionem & Sicilie Evangelium scriptum.

Officium Despanitani, Ieremia Lamentacione, Psalmi S. Alderici, Septem Psalmi Penitentialem, Cantica, Magnificat, & Benedictus, Pictum S. Antoni Petracoli, Epigrammatum libros quinque, Solem in Libris Poema de S. Thoma Aquinate, De Imaginibus Sacris, Crucifixi Poema, ex mille, & circumsibus coquebantur, quorum omnia capita a licetia C. habent initium.

Satyrarum Tomus.

Italice vero

Prise vulgaris Tomi duo.

Poese Sicilica.

BERNARDINUS FASO Panormitanus Oed. Predicatorum, Sacra Theologiae Lecho, in sacris scripturae oceanis versatissimus, scrupulorum angelus laboravit, ac moerum candore enituit. Conciones habuit magno cum animarum fru-

fit, Apostolice munus in dora. Superioribus
disciplinis eruditiorum, ac Mathematicis ad
dign. Colit in Oppido Ciminum circa annum
1684. Edidit Italice

Le cinque Figlie Prodigi Palermitane, inferate
nel racconto delle loro vite Tristissime. Aggiunte
in oltre al fine due altre narrazioni tratte dalla vita,
ed invenzioni di S. Regalia. Pomerani apud Iose-
phum Bidermann 1661. in 8.

La Notta de Natale opera Pastorale, Ibid. apud
[c: Aut. Mandacchia 1663, in 3.

La Merce, i si podiua di S. Rosina per l'Angelica
ministero spina d'innocenza. Ibid. apud Angudin.
Bossum 1664 in 8.

La Spola del Rf di Regi Basilis Agnells Agnina.
Ibid. typis Petri Corquiola 1675, in 8.

Prilomazawa

Решение задачи сводится к:

Notina crenulifrons quibus Saxon Petrus Aug.
Biffini Enthysilla Saxonensis, Plurimum Ceteris, &

Spiraea Sandner Peachbloss. A.

Minister of Justice, Ottawa

Clips

Rappresentazione della Vita, e Morte di S. Gregoria

Teaching.

La Casa del Signore.

L'Oratorio, e l'azione dell'Arte in! Orro.

La deposizione della Croce. Tragedia sacra.
BERNARDINUS NASHEL Patromianus,
natus Patromi 15. Octobris 1618. Italicè in-
signiter excultus, Urinque latis laudea obti-
nuit. Senectam cum laude in sapientis Scitæ In-
finitis eamque Patromon egit, & ob eximiam
integritatem, ac doctrinam nonnullis honori-
bus insignitus claruit; magna promeritis: anno ceter-
ni 1654. à Joane Andréas Scitæ Princeps Fili
Patromi in Auditoris Generalis Genis bellie
foro electus est; eo in numerum intra quadraginta
annos integritati vii partes explevit: & plures
Auditoris vices sustinuit. Dñi etiam fuit Caraba-
nulum Patromi decurionem (& quibus nobili-
tatem originem duxerat) & Aragonensem In-
dex. Anno 1683. Appellationis, & 1684. Per-
torii Patromianum etiam Index. His in munici-
pium integritatem, doctrinamque laudibus haud
celsius commendare coarctet. Laudatione dives
in historiis sacris, prophetica, ac civili doctina
versatissimus effluat: & florent adhuc ætate Ma-
saron ardens. Antiquis moribus egi egie ornatus
firmam venerationem à Doctores professum
est. Tandem ceteris simulbus solatus, dum sibi
tantum vivebat, anno ætatis sue 72. Patromi de-
cessit 27. Octobris 1697. Hæc emula laude me-
morat Pizius Ant. Tomamira in Pegni di. *Bi-
blioth. 3. cap. 4. pag. 306. 10.* Bap. Vallegius in *Le-
voglio* p. 55. & Franc. Silala p. 370. & 440. Editio
italicæ

Differso interro ad ali are pa etc d'us lesiditioe
in "a fente di Palermo. Pasconal apud Iosephum
Balognum 1651, in 4.

Definitivamente, è l'articolo del Governo di Stato, e
Grazia del Regno di Sicilia, l'ibidem anco Detrimento.

Biblioth. Serv. & Terr. I.

Cornolani 1694. In fol. Seinfitt ex Strada etc.

Copyright © 1994 by John Wiley & Sons, Inc.

*Assumptionem pro Fratre Principi, admissis M.
Antoniam Schini.*

Cafiu exier militar, la gumbi aghei de campia
Alinau la jere sicili, & la crimianluu dechila.

. BERNARDINUS Patromitans Ord. Obser-
vantium S. Francis. Clamit anno 1600. Editu

Arctostaphylos densiflora (Spreng.) A. N. S. var. *montana* (C. Hart) Gray.

BERNARDINUS ROCCHUS Bidinensis Ord.
Magistri Cœlestis palatii S. Francischi Sacer. Theolo-
gus Magister. Vixit ab. 1654. ejusque memori-
am Philippus Cagliola in mss. Prec. S. Silve mss.
Cœst. v. 17. p. 3. mss. 4. pag. 108. & Ioannes
Franchini in *Bibliotheca* pag. 129. Edidit Italicæ
Piusque Atracchi del *Giornale* 5. anno di Padova.
*Aggiunto il Vespasio e il detto Gioseffo Santo fe-
ce in Silia. Patruini apud Petrum de Isola.*
1654. ju 22.

*Al di sopra, ex Anthonibus citatis,
Atte per aver detto della Passione di Christo, e*

della Pagine, m. 5, cxi et in Biblioth.

BLRNARJINVS Siculus Poeta clariss. an

1494. Extrordinando Vghello *Adia sacratum*.
6. de. *Archiep.* Neapoli. pag. 224. Scripti mil.

сатон ис, ни сатон, оза

Hypocistis *Translocation* *Polyploidism* *S. Linn.*
 & *Alon* *quero* *Momus* *Pig* *quero*.

BURNARDVS BVSCENI, ex oppido Maratæ. Oratibus Prædicatorum concionator, ac Vicer. Theologicæ Lecturæ ab ingenio, & modum integritate laudatus. Inuitus suile Civitatem magno cum animatum hæcque Sacerdotum Rofa in devotione promovere cupit. Obiit in patria 30. Ianuarij 1677. Engrenij sui poffefforem ufus, huius exaltatum produs, nemine.

Ortensi Saverio, Napoli typis Andreae Colicchia
1670. in 11.

BERNARDVS COLLE. Panoimianus Sacerdos, sacre Theologie, & juris multos Doctor, Conductor discipulorum eruditissimus, & doctissimi ingenii. Philosophiam Panoimij, P. Marcello Bardi Soc. Iesu, Theologiam Romæ à Ioanne de Lago Soc. Iesu, inde S. R. E. Cardinale, accepit: ibi, ut ait, 1643. non tunc plantis Theologiam ac iuris publicè propinquare, & ipsius Cardinalis benevolentiam, per ad Cardinalem illi gratiam promouens, expertus est. Aliquando in Congregatione Panoimiana Oratorij vixit: Romæ vero ubi multos annos moram protulit, ac Panoimij estimatorem, hanc exigent promeruit, & ad nominales honorem gradus ascendit: fuit eciam Sienæ loquutionis Confessor, Abbas S. Cincii Petrus, ac tandem Parochus Ecclesiæ S. Cincii Panoimij: ubi demum legendo, docendo, morumque integritate clarus obiit 3. Novemb. 1666. Edidit.

Oratio inter paenitentiam ad Cardinalis Principis
ad astra inter se dependens, descriptio ex libr.
(qui adhuc sub p. 10. off.) Theologorum Lingua-
rum de bello Gallo. Romae ex typographia Ludo-
vici Giricani 1646. in 4. 20. augusti octavo

Q

de Bel

de Billio Justo publicè aspererit lucem incom-
pertum mihi est.

*Celestis Aquile viam, stationem de Ascessione
Domini habitum in Sacello Pontificis iuram S.S.D.N.
Innocentio X. Ibid. apud eundem 1646. in 4.
Italice vciò*

*Tragicomedia della Vita, e Morte di S. Refalia P.
Palermitana, Panormi apud Decium Cyrillum
1636. in 4.*

*Vita di Suor Elisabetta Maria delle Passioni nel
fascio Marchese della Giblilla, e poi nipote di
Tero Onido di S. Francesco nel Monasterio di S. Ma-
ria di Tantele Granidato vulgamente di S. Vite,
Ibid. apud. Nicolaum Bazam, & Michaelera Por-
tannovani 1641. in 8.*

*Il Crisostomo, o vero Compendio dell' arte di predi-
care, formato per modo di Dialoghi, secondo i precetti
degli Antichi Oratori, e Maestri del dire applicati
alla pratica del Predicatore Evangelico. Romæ ex
typograph. Hæredum Corbellotti 1644. in 16.*

*Orationi Fugale nella morte dell' Illust. Monig.
D. Pietro Corfesso Vescovo di Cesab. Ibid. apud
Ludovicum Crignanianni 1644. in 4.*

*Altra Christologia, cioè orationes oris obliuato,
nel quale si prova con evidenza, che la santità di
San. Pontificis Romano Placito di Christo per ipse
Padre, e Pastore universalis dei promouiti l'inten-
si di Canonici Premii Auspici. Panormi apud
Nicolaum Bazam 1650. in 4.*

*Compendio della Vita di San. Casimiro: & Regale
della Congregazione dell' Oratorio di S. Filippo Neri
in adate in lingua italiana, ex epist. occupatoria
famebis orationibus in laudem Petri Corfetti: at
non vici.*

BERNARDVS COLNAGVS nobilis Catanen-
sis Solesio, vii quinquaginta insigni, natus 15.
septembris 1545. aetatis aduere annis satumæ,
sanctitatis paxelara edidit indicia. Eianqum in-
nocentia, ac vitium emium, ni nati omnium vo-
ci, Catanæ Angelis appellaretur. Humanioribus
literis additis quidam iugum indolem græz,
largaque potit paretoci. Adolefcenti orationis
multas, ac poemata nonnulla seipsum: & Virgili
am: id nū inuigendo, omnem ad Christi Domi-
ni gesta expiimenta concinnauit. Philosophia
studia decimoquarto ætatis anno absoluit: & li-
berum, nescio quena, tunc edidit scribent.
Nec literarum exarchia di virtutum studio alle-
num frenum Bernardi animam, tunc enim usq;
ad septenas horas orationem protraheret. An-
num ægis 15. diuinitus vocatus, mundi blandi-
mentis peccare statuit: & sicci à proposito di-
movere aiterentur parentes, Interposita etiam
Joannis de Vega Stellæ Proregis auctoritate pre-
tamen omnium victor, ad Societate accessit Mes-
sane annis 1562. Intra statim ad perfectionis sa-
lignum se direxit: innocentiam enim in bap-
tiste acceptam inuenerat, usque ad supremam
vite liaram, servavit: & egregijs virtutum orna-
mentis pzelationem effecit. Theologiae studiis
addictus nūm in modum profecti: hinc singu-
lari doctrinā cumulatis Philosophiam Messane
deputatus, dehotasticum Theologum Messane, &

Neapoli ostensio, ac moralem triennio summa
cum laude docuit. Inde studiozū Praefectus
constitutus, mox Romæ accessit, ubi, ni eden-
dum operum pensorem ageret, Sed ad evan-
gelici conuocationis muni vocatus, extimo ani-
mi ardore cōcionis habitū in præcipuis Italie ci-
uitatibus. Ad ipsum audiendum ed frequentia
confluebant etiam à longinquo populi, ut sensus
in placeis, apertisque campis declamare egeret.
Iur. Romæ Ludovico Masella faciens, inopina-
to subrogatus, eo dictioris se vite quadi ageli-
male curriculum confecti in Lateranensi Balnea,
ni non modò populū, verum etiam, & S. R. E.
Cardinales non paucos attraxit. Insignem
opus prædicationem oratione, & penitentis fir-
vescentem, multis illustravit Domus: nempè la-
chrymarum copia, effusis desideris, adjuandis
cantionibus, igneis conuiciis, splendidiuq;
quibus auditorum animos mirum in modum eretra-
bat. Hinc innumeros ad mediorem frugem reuo-
cavit. Singulares coluit virtutes apostolice viro
dignas: nam divino æstibat amore, quem fove-
bat Insuperbus conuiciis usui, superba dulcedine
superfusus. Admiratione pietatis offensa erga Do-
minicam passionem, & Deiparam fori: ab hac
verò multa obtingit datū ad ipsam filiali affectu
epistolis. Memorabile est D. Antonium Patavium
securavit obsequium, eusque nomine inuie-
meta paravit mæacula: nec dissimili feribatur
affectu erga S. Franciscum Paulanum, ac D. Aga-
tham Viæ, & Mart. à quibus multa accepit: ab
his verò omnibus frequē visitatione reueleba-
batur. Humilitate, patientia, regulari paupertate,
obedientiā, ac angelicā pietate consensu
soli. Celestibus cumulatū donis, ac propheti-
co afflatus Spiritus multa pcedit. Innumera
pediti miracula, quosque jam defunctos ad vi-
tam reuocavit. Hinc in sui admirationem ne-
dum populos, verum etiam & Magnates, & S. R.
E. Cardinales eorogavit. Cardinalis S. Georgii
Clem: nis VIII. ex amore nepoti, Bernardo fa-
cificanti ministravit: ipseque Clemens Magis-
tri, ac Sancti Paris nominis vocavit. Mortem
ante decennium sibi prædixit: & dum in sugge-
ru conuoluerat, apoplexia correptus post sex-
tum diem sanctæ, vi vixerat oblit Catanæ 22.
Aprilis 1611. ætatis sue 66. Ad vii cadaver
exhibet ordialis vii confusæ visidæque ut om-
nium deuotioni fieret satis, triduo insepultum
exhiberi. Funus publico nomine celebratum
est, in quo adit ipsius Urbis Senatus, ac solem-
ni ritu sacrum ab ecclesiæ Collegiæ Canonici
soli celebratum. Immensa post mortem patri-
a mæacula ipsius sanctimonie opulentiā in ma-
nui: ideoque de viis gressis, ac miraculis editis
à Catanensi Episcopo, aliisque Praefectibus effusi
processus: quem auctoritate Cardinalis Ioan-
netini ab Auita Archiepiscopi Panormitani Pa-
norni congersere, in Archivio Archiepiscopali
seruatum, singillatim obliquagnum vidi. Bernardi
Vix editū Panormi P. Laurentius Finichiani
an. 1673. quam in eo npendium redegit P. Ma-
rius Clemens Baratta, & suppleto nomine pro-
dit

anno 1609. 25. Martij à Paulo V. P. M. Anglonensis Ecclesiæ Episcopus enuncians est. Ecclesiam sibi creditam laudabiliter rexit, & quique iura imperpetuo pectore propugnauit, & ad plurimum decorem possedit. Patres uel ipsemet, uel per alios singulis Dominicis diebus in rebus Fidei erudiendos entavit. Erga Deipsum frivola fovi amoris officia, & adeoque singulis Sabbathis ejusdem litaniis solemniter decantari mandavit. Ad Sanctiss. Eucharistie cultum voluit, ut titulo ejuslibet anni mense venerabile Sacramentum in Cathedrali Ecclesia publicè exponeretur, ut populus pro expiendis peccatis, & pro Ecclesiæ necessitatibus preces effunderet. Episcopale Palatium apud Claramontem penè dirutum instantiæ Synodalis constitutionibus Ecclesiæ munivit. Demum Claramonti decessit est anno 1616. 16. Novembris ex Michaelis Initiatus 10 de festo. *Agus. p. 144. p. 145. veritas 25. Octobris ex epitaphio infrascripto & in majori Ecclesiâ sepultus & traditus est, ibique hæc legior de illo scripto.*

Bernardus Justinianus Episcopus Anglonensis D. Joseph de Salvo scripserit Clarumontis, & Hercules Trajantius Bononiensis, & Episcopus Bononiensis memoris, gratia animo hic se afferantur antea. II DC. XVI. die XXV. Obiit.
De hoc Praefule Ferdinandus Vghellius in *Italia sacra tom. 7. p. 160. Michael Justinianus, est. Moretus in dict. tom. 2. p. 314. & Augustinus Oldoinus in Athenæ Ligasio p. 111. Scriptis*

Treatatum super Decalogi præceptis, quem m. 8. afferebas Andreas Justinianus Bassani Princeps. Acta Synodi Anglonensis m. 2.

BERNARDUS MARIA DE JESU Ord. Opaldo Palatinus Diaconus Syracusanus, Ord. Carmelitarum Exalcoptorum, in semio Carolus Brenndatione Hispanus. Annus ægens 18. Ordinis habitum accepit Panormi 23. februarii 1641. ac frequenter 2000 & 4. februarii solemniter emisit vocem. Scudis additis, & humanis curas novit literas. In gravioribus discipulis, & disputationibus usque ad admirationem egregius cunctis, Philosophiam, & scholasticam Theologiam magnâ cum ingenii laude, ac doctrinæ profunditate Panormi, ac Messanæ docuit. In Mysticæ Theologiæ arcibus versatissimus fuit, & animarum sedulos moderatos, prædicens, ac consilio valens. Hinc in dissimilis amoniam angustis ad ipsum magnâ frequentâ innumeri confluxerant, quibus omnibus, vel etiam animarum directoribus, salutaria minis abbat documenta, celestis doctrinæ perflua. Ipse unâ cum P. Elisco à S. Agnere Carmelita exalcopto doctrinâ, & virtutibus clario, castitatem spiritus ejusdam molientie deiecit, quæ æstu Daemonia, insularis visionibus, ac miraculis, doctos sancti acis famâ Siciliam, ac Italiam detreperat. A D. Francisco Alvarez Messanenâ Archiepiscopo Messanam accersitus est, ut ejusdem monialis gesta, quæ circa confatas spiritualis vitæ semitas incedebant, disserteret. In sacro Inquisitionis Tribunali Censoris, & Confessoris munere functus, ibidem ejus doctrinâ, &

directio venturabatur. A Sicilia, Neapoli, Romæ, & Mellisæ Pictissimus jam ab omnibus magnâ estimatione fuit prosequutus. Meritam Provincia Magister tyronum, Censorium in Prior, Definitor, ac tandem Provincialis, prædicens, ac doctrinâ illustravit. Melitensi Casobio miam præfuit. Romæ Collegium S. Pancratii de iurapaganda fide (in quo Religiosis sine sordibus, ac milliones militum obediens illustrium) rexit totius Ordinis Generalis Provinciarum cõm: & ni invidiâ studii obsisterent, ad supremam Ordinis gradum ascendisset. Virtutes coluit egregias, quas orationis frequentia foviit. Tandem depositâ curâ Panormi ad Cænobii, paulo post æroplectâ correptus, Panormi decessit 27. februarii 1696. Hujus meminit Franciscus à Cruce in quinque verbis *De panormi verb. p. 167. & verb. 3. pag. 116. & Blasius à Purificatione in sua Sacrorum Marti & Magdalene à S. Augustino lib. 3. cap. 4. & 5. pag. 222. & seq. Editio Italica*

Vita della Serva di Dio suor Giustina Maria della Trinità, Monica Carmelitana Scalca vel Monasterio delle Sante Anna, & Teresa del 1. ordine Cenci di Palermo nel secolo d'oro Maria Filippina de' Arzile, & la Corda Benedetta di Serracalle. Bononiæ apud Jacobum Montem 1634. 14. f. Hujus ille compendium typis editum in libro de Fabricatione, ac Translatione Monasterii Panormi: sub S. Theofilo, Italice editio Venetiis apud Taurinum 1672. in 4.

BERNARDVS DE MEDICO Syracusanus Juris universi Doctor, quem ex initio ingenii acuminis, vetustate ægromis *Sacrorum* (Mundæ acus magna) diacre. Claruit circa annum 1520, & laudatur à *Pietro de Erol. Syracus. pag. 213. Pietro de Gregorio de studiis pan. 2. quæst. 10. m. 43. aliisque Editis*

*Super Capiti Volente, Messanæ 1537. in foliâ cum consiliis Guidonis de Pernio Syraculani. Alius est Bernardus Medicus Pouta raris etate carminis apud Leonem Allatum in *Pertis antiquis pag. 85. fultetionem ex Monte Aleio jurâ decessit, ac circa annum 1496. clauit, ex ornatis. Io: Mario de Crellimbene in *hist. velleis pag. 116. 4. p. 59.***

BERNARDVS MESSANENSIS Ord. S. Benedicti Congregationis Cassinensis. Vivebat circa annum 1595, ex Arnaldo Wion in *figes. vñ a. lib. 2. cap. 60. pag. 408. & Passavino in *Appar. sacro tom. 1. pag. 228. quorum testimonio scriptis**

*De Abbatibus in *Reverentia S. Placidii, & Sociorum salis.**

BERNARDVS MONSECATVS Paternensis Ordinis Prædicatorum, vlt pollicitoribus illis instructus. Obiit Cazan an. 1695. Editis

Orationem Panegyricam eadem ad laudem sanctissimæ Ciceronis Paternensis, cum origine ejusdem. Neapoli apud Marticum Nucel 1648. in 4. Italica

La Vita di S. Catarina P. & M. opera recitabile, Ibid. apud eundem 1660. in 12.

BERNARDVS RAIÀ Messanenâ Juris universi Doctor. Amceniores literas, Musasq; coluit, in Messanæ

Messanenſi Academiæ Officiæ adſcribens. Sub Academiæ Inequiſiti nomen laudat à Carlo de Gregorio lib. 1. *proſer. Officiæ* pag. 191. Et quo paſſo ante annum 1669. de mortuum cognoſcimus. Hæc extant Italicè

Proſit in libro *Pæſicæ Væſem* degl' *Accademia della Furina parte prima*. Mediæ apud Heredia Petri Brez. 1656. in 12. Et *Parte Terſia*. Neapoli apud Regidium Longius 1659. in 12. In libro etiam: *Stravaganze huile degl' Accademia della Furina parte prima*. Bononiæ apud Io. Bapt. Ferronum 1671. in 4. Et *Parte Terſia*. Neapoli apud Schafhaum de Alecci 1681. in 12.

BERNARDVS DE RUGIVS Panormitanus Carmelita Exercebat, in ſæculo Benedicte de Lape, anno ætatis ſæe 18. Religioſi habitum accepit Panormi 4. Ianuarii 1653. & abſoluto probationis anno, ſolemnitè emiſit vocæ 6. Ianuarii 1654. Regulam obſervantiam exiſſimè coluit adeo ut nec in uniũſa obediẽtiæ leges violaret: quod à 13. toſculo, uſque ad ſupremam vitæ lineam iuſtitiabiliter obſervavit. Cellulæ ſine amariſſimo in ea ſacrorum librorum, Sacrorumq; Patrum ſtudiis incubat. Conſonatoris inuicem ſententiis præcipiens ſiciliæ Clericis, ut etiam Aſte in Subalpina, Triduni, & in alijs Italiæ Vtibus magno audientiam concutit, ac ſine auditus eſt. Moralium Theologiæ Sodalitæ ſuos docuit, quos regularia diſciplinæ ælo, ac charitate plurimè Prioris munere gubernavit. Obiit tandem Panormi 7. Iulii 1690. Huius cum laude meminit Placidus Riva in not. *hiſt. Meſſanæ par. 2. pag. 59.* & Daniel à Virgine Maria in *ſperato Carmel. tom. 2. p. 105. ſ. lib. 3. n. 3368. p. 2. 133.* Editæ Italicè ex Riva

L' Ombrellinoſcia conſormatione della Verità del Santo Foglio predicator ſotto il Duomo di Meſſina nel 1657.

Edenda reliquit hæc aſta, numeris omnibus abſoluta, non pè

Quæſtiones.

Pæſtigiũ.

BERNARDVS RUGIVS Meſſanenſis, patritiæ, nobiliſſimæ familiæ oritur, ſub Conſtantiũ Liſarũ diſciplinã literis operã dediit, ac mirè proſecit. Latinis, Græciſq; literis ſubſtracſta vitæ propè annum 1536. De quo Franc. Jaquellus in *quæſtoe ad ſperantem Philippi in Rivo apud Placidum Reſiam par. 2. lib. Meſſanæ p. 105. 46.* Editi

De Verbi Meſſianæ parenteſis origines. Meſſanæ per Petrucciũ Sparã 1526. in 4. Ipſius extant etiã ex Ragula in *ſtella lib. Fel. p. 55.*

Epigrammata quædam latina.

BERNARDVS RIVÆ Drepanitana iuſtitiæ conſultus in antiquis inſtitutiõis, ac hiſtoriis verſatiffimus, claruit circa annum 1500. ut ex Aug. Inveges par. 3. quæ 4. *Panormi pag. 750.* deducitur: at Vinc. Auria in annot. ad *ſtatut. 8. Auguſtini Novelli pag. 52.* anno 1564. viſiſſe patet, & rectè, id eum ex ejuſdem operibus liquidò patet. Huius mentio extat apud Picrum not. *Eccle. Nazæ. pag. 556.* Joſephum Spucees in *vita S. Olyvæ pag. 13.* Vincentium Nobiliũ in *Thyſour. ob-*

ſtudio de Pæſicæ Diſpoſ. cap. 27. pag. 737. Auriam cit. & Hier. Ragula in *ſtella lib. Fel. pag. 52.* Longè poſt quæ mortem Bernardi præſtitit *Vita Auguſtini Novelli Nobili Panormitani ex familia de Thoma Ordinis Eremitarum S. A. Auguſtini, cum annotationibus V. L. D. Vincentii Auriæ Siculi Panormitani.* Panormi ex typog. Petri de liſola 1664. in 4.

In Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Jeſu aliter videntur volumina duo m. 35. ex quorum ſecundo ſuit vita prædicta extracta: horum tituli ſunt

*De origine Heretorum in ipſorum ſecundo erudi-
ditè, ac luculenter aglè, de Ragæ Sileſtæ, cuſque
Religione.*

BERNARDVS SABIA Panormitana Tertii Ordinis S. Franciſci, de ſtituto ſuo benemerentiſſimus, Siciliæ Provinciæ orationum opere, & ſermone potens. Plurimè per longa annorum ſpatia fuit totius Ordinis ſui Procurator Generalis, ac Siciliæ Provinciæ Conſulſarius. Nonnullis Cardinalibus grama viſitè. Tridunum, Cornubus Romani SS. Conſue, & Damiani piis fidelium elemoſynis a ſummaſcentiis excitavit. Cornubia Aleam ann. 1600. & Catanæ ant. 1609. ſumavit. Obiit Romæ. Hæc laudes invenies apud I. C. de Bordonum in *Civica Tertii Ord. S. Franciſci cap. 13. num. 52. pag. 327. cap. 25. n. 15. p. 2. 429. n. 16. p. 2. 430. Et n. 84. p. 2. 430.* Italicè editiſſe diſcurt n. cui titulus

Della Legittima ſubſtitutione offeruata dal R. P. M. Gio: Antonio Sabia Siciliano di Salerni ad ſuo lib. del Reſtaio, Romæ typis Caroli Willerti 1604. in 16. cum eodem Roſario.

BE FARMEN (Bettanen nonnulli vocant) Siculus Medicus, ex Auctore tractatus de *medicinis expertis*, qui Caleno tribuitur, & ut obſervat Andreas Barzællus de nobil. cap. 21. pag. 164. Id ipſum habet Groſſus in *atractat. Chir. tom. 2. p. 156.* qui ſer et Catanenſes accoſcit. Scriptiſſe de *Meſſina* quo vixeret tempore ignoratur.

BION Syracuſanus Poeta Buecolica, doctè & ſingulè carmina modulatus, antiqua temporis illius tæx. Nonnulli Smyrænum Bionem fuiſſe tradunt, inter quos dulciſſ. tom. 1. pag. 1305. & Scobens ſer. 185. pag. 614. attamen credendiſſimum Joannis Verginellius de *Proſis Siculiæ Buecolicæ cap. 45. pag. 401.* Et ſequentiũ olcondit Bionem hunc non Smyrænum, ſed Syracuſanum fuiſſe quod præſertim ex Moſcho Syracuſano in *Epithio Bionis* deducit. Inter Buecolicos Poetas poſt Theocritum, & Moſchum, tertium concedimus locum, ex Suda loc. cit. & Cyraldo de *Poetæ. hiſt. lib. 3. pag. 116.* Moſchen etatũs Bionis præſtantiã extollit, cum ſcribit

... *non cum ipſo.*

Et carmen ſuavitè, pèſitq; *Dorica æſta.*
Et talide

... *poſit dorice Orpheus.*

Hinc bucolicè poſſi clauſiſſe, ac ſimè celeberrimum fuiſſe patet. Bubenæ ſuit, ut ex *ſtrato epithio* colligitur: ubi etiam veneno ſubſtat, iudicatur, cuſq; mortem ſua accedam eo *Epithio*

Sicilia Provincialis electus est, ac summa cum-
placenta, ac laude Provinciali gubernavit ibi-
que iussu Commisarii Generalis in 1731. Ab
Episcopis Catanensibus, aliisque Siciliæ Dyocesis
magna estimatione penitusque, ipsum postmo-
do doctrinæ præstantiam consultum: in quoque
in missa aliquamdiu scholasticis studis, Theo-
logiæ Morali, ac immo nichil paucis egurgie si les
instruit. Honoribus auctus, Sacrisq. Inquisitionis
Siciliæ fuit Consultor, & Censor: Cameræ As-
salis S. R. E. Cædiscalis, & Michaelis Augusti Bon-
nades Episcoporum Catanensium Assessor. Dum
vixit in Convictu Catanensi disciplinæ Regu-
laris vigorem mirum & tantum ipso enim tunc gra-
vis, tum satimplari & salubre mori: i. Modestia,
& iunguitate magis, ac observantia tenasti-
fimo. Tandem obiit Catania 18. Maii an. 1676,
ætate sue 77. Eiusque obitus tantum exornavit
vixit Joannes Franchini in *Bibliotheca* n. 53. p. 1.
86. & seq. & num. 64. pag. 111. & seq. Philippus
Cagliola *epitaphia* 3. manifest. 1. *Proo. Sicut, Ordine*
Minor. Contrit. pag. 75. *Franch. Bordonis in Chron.*
Terræ Old. S. Francischi 1. p. 37. num. 8. pag. 543.
Joan. Bap. de Gosses in *decursu*. Catania. tom. 1. p. 4.
49. *Wadignus de strep. Minor.* pag. 50. & 81. &
Bonaventura Theuri in *Triumpho Seraphico*. Que
edidit simul cum Maffrio hac fuit.

Legis parva. in 8.

*Disputationes in Organum Aristotelis, quibus ab
adversariis suis verum, tum rationum jussu
Sicut Legis vindicatur.* Venturi 1639. in 4. Ibi L.
apud Grammam 1646. in 4. & Nisipoli typis
Novelli de Boetis 1660. in 4.

Disputationes in octo libros Physicorum. Romæ
typis Ludovici Gaspari 1637. in 4. Venturi
quater, & Neapoli.

*Disputationes in libros de Generatione, & Corrup-
tione.* Venturi per Grammam 1640. in 4.

*Disputationes in libros de Celo & Munda
storia.* Ibid. apud eundem 1640. in 4.

Disputationes in libros de Anima. Ibidem apud
eundem 1643. in 4.

Post repulsa edidit, tandem prodere ha-
bit omni disputationis quinque Tomis compre-
hensis, cum hac inscriptione: *Philosophie ad men-
tem Scoti Cætera integre.* Venturi apud Nicolaum
Pizzana 1648. in fol.

Scorini fuit Maffri operis didititum

De Incarnatione Verbi Dei. Catanz typis Io: de
Rubecis 1645. in fol.

*Metaphisicæ prælectiones miscellaneæ opportuna, atq;
refutationum liberum posthumum.* Ibid. typis Bisi-
gai 1679. in fol.

Ex Bonav. Therii tit. puljo parvati opus

De Sacramento Eucharistie.

BONAVENTURA CONOCCHIELI A Ni-
nori Ordinis Minorum S. Francischi & Pauli
Theologus, ac iomiorum diffusissimus. Doctri-
nâ laurâ, eloquentiâ excelluit: Ideoque non-
sine plausu quadagesimalis habuit conclusiones in
universis Siciliæ universitatibus. Sodalit. suos scho-
lasticam, & motalem Theologiam docuit, & Le-
gionis, ut agens, Subalter, & Diacrisis in Panos-
Mistach. Sicut Tom. I.

mitana Provincia gradum obtinuit. Musi. itia n
amius, multa iurgij cetini. Notui circa an.
1665. Ediditque sic

*La Columba Mistach, edili Cinesquien Santo, di-
stensi Panepini in lode di S. Nicola Vescovo di Altra
Tolara di Duomo: e di S. Corrado Ecclesia Patro-
no della Città di Nona. Cosentini apud JosBap. Mo-
jura, & Jos. Ruffini 1663. in 4.*

*L'Abbe Angelico distese Panepitres in lode di S.
Tomaso d'Aquino.* Catanz apud JosBap. Bisi-
gaium 1666. in 4.

BONAVENTURA S. ELIA Panormitanus
Terrii Ordinis S. Francischi, natus 31. Augusti
1660. Pro fe deaviv anno 1675. & emissa pro-
fessionem, Romæ in Collegio S. Pauli ad An-
toniam Missionum rusticarum sub P. Antonio
Catonio Theologo eximio conscrip. magna cum
inguii præstantissimi laude. Theologica Magistri
laurâ robustus, statim doctrinæ profundita-
tem, viri Diaconi rhetorice insignitus, docuit
nonne parafecit. Romæ Philosophiam in 10-
dum Collegio explanaram tradidit, & ibidem
ut vocat, Rectorum Regum scholasticam Philo-
sophiam per m. duos annos, amplissimum auditorum
progreſſu docuit. Hinc ad universos horum
gradus miris iustis tñ. Regiis, & examina-
torum Generalis munus at et po. In clerico Sa-
pientis Alacenis à literis electus, & Sicut Pro-
vinciæ Diffinitus, at agens, fuit constitutus. Ter-
tius Ordinis Generali in Protatorum igit. In
Consilium Academia in Romano Censio
Sanctor. Cosing, & Damiani, mox in Collegio
di Propaganda Fide, cooperatus est. Sacre Con-
gregationis Induli Consilio, & Inquisitionis
Romæ Censor nominatus, doctrinæ studiorum
longè, laudisq. subleat. Vixit nunc Romæ
ne dum apud scholares suos, quam extrâ magnâ
estimatione persequamus in illis S. R. E. Cædiscalis
libris, olim Innocentio XII. non Alacenis
XI. Post. Max. gratissimus: aliorum è Romano
Theatro vixit egregiem nec rectior patien-
tut. A gravioribus studiis nunquam seivis sem-
per insulari conspiciat, ut responsa laudatis
Congregationibus reddat di gravissimis etibus,
in quonum suam pusepè sicuteniam inquitum,
Sæpè etiam ad publicas disputationes attentus,
citè reimpotaturum disputationi, sicut altissim
tallitatis, & ingenti acit præclarissimam sui ad-
miratorem extat. In eo diuim Regularis ob-
servantia exemplar, Catholicæ religionis zelum,
in promouendis, fortissimq. fructibus studium
singulare, Sublissimq. Doctous imaginem, &
Ecclesiasticæ rudissimq. thesaurum, innotant
omnes. Joannis Paulini Spalensis in Urban-
no de propaganda fide Collegio *epistola Synopf.*
Censil. Glem. nobis Innotentum par. 2. pag. 161.
Iugium, & doctrinâ suam, & Antiquam Velura
Clari p. Theologia Bellica, Subtili in Theologum,
& Canticissimam Bonaventuram vocant. Que di-
dit hæc sunt.

*Synopsis Otiumetorum Orientalium Consiliorum,
in qua præter Institutionem ecclesiam, Hæresim pro-
scriptionem, Canonemque Brevitatem, Propositiones
aliquæ*

est. par. 3. lib. 1. pag. 35. & lib. 2. pag. 40. Vaz-
dignus de script. mion. pag. 83. Lilius 1511. 3.
uph. 56. Hominis Tortora lib. 1. c. 3. lib. 1. Cōsales
Mores in Vita Philippi II. Petrus Paulus Moe-
retta de Calabria Jeromo cap. 11. pag. 42. Frans. Pri-
viera Ana. Caten. pag. 226. Barezzi Barezzi
clera. 3. Frans. par. 4. tom. 2. lib. 2. 84. pag. 747.
Fortunatus Hueberus in Mensio. Franc. 18. Feb.
p. 612. Dominicus in Gubernatis in Ordo Seraphicus
tom. 1. Morerius in di. tom. 1. pag. 666. Petrus
Marchant. in talce opetis. fundament. duodecim
Ord. FF. Minor. pag. 254. Hofmannus hinc. tom. 1.
pag. 296. & 345. Petrus Carrea episc. lib. 3. pag.
139. Thomas lib. 1. c. 18. an. 1597. & alij. lib. 1. dat
Starna, Confessionum, & Decretis pro salubri
regimine totius Seraphica Religio. Extant apud
Michaelum Angelum de Neapoli in chronolog. Ord.
3. Frans. tom. 1. Neapoli in typograph. Cam-
mili Cavalli 1650. in fol. d. pag. 361.

Paucissima inter Philippum II. Hispaniarum, &
Henricum IV. Galliarum Reges Historem. ex Wua-
digno.

Custodiantur Syndactes Ecclesia Caranensis, quæ
habentur in Regestis Curie Episcopalis Caranæ.
ex Cyprio in Caten. Sarna pag. 578.

BONAVENTURA STABILIS Drepanitanus
Ordinis Conventualium S. Pauli, Sacri Theo-
logici Magistri, natus anno 1586. poetæ, & erudi-
tione claruit, tum a poetaribus literis, tum
etiam a sacris studijs insignis. Vita integritate,
& recte suis auctoritate emittit. Calatini
Conobium instituit, ibique ejus effigies in
elaultro adhuc spectatur. Obiit in oppido Par-
tana ubi Ordinis sui Conobium condidit, & an-
nuiis preventibus amplexatus. Floruit an. 1648.
Hujusce meminit Philippus Cagliola xphus. 3.
maximæ. 5. Provincia S. Almo. Caten. tom.
134. & 138. & Wapentius Nobilis in Thesauri
absconditi de Virgine Virginit. cap. 23. pag. 787.
Edidit

Vieblarium Seraphicum miscellaneorum divius
Agriographia apocryphorum parvula, nec non D.
Bonaventura & Franciscianum M. Con. multorum
S. R. E. Episcopi Cardinalis, seu Doctoris Antho-
nii Seraphici, lorum, scribitur consensu ad ver-
bi Dei declarationem, & potentiam ubi continentur,
spiro effigium parvula, inspicendum obliuiscitur Par-
normi apud Petrum de Isla 1648. in 8.
Scripsit etiam

Dandi Gesta heroldi capulæ: &
De opere fax dierum.

BORNASIUS Siculus, sed incerta patris,
Ordinis Prædicatorum, doctissimæ, & pietate insi-
gnis. Clauit circa annum 1344. Hujus memo-
ria extat apud Cozæ. lib. de vir. lib. Ord. Præd. par.
1. 12. p. 177. Antonij Scutellum in Bisth. Prædicatorum,
Autonomi Padi: vultus appar. fac. 10. 1. pag. 251.
Albanum in Bisth. Domit. pag. 118. & Ant.
Telcium in Catalogo Librorum pag. 46. qui scrip-
sisse testatur

Petrus S. Domici, ex illis scribitur, qui testis ad-
juncti super illius sanctimoniam, rati fuerat divinum
alio adhibentes de illis testis fuit.

BOTHRYUS Poeta. Messanensem fuisse tradit
Aleinus in Siculorum res, apud Athenæum lib.
7. cap. 20. pag. 322. quem sequitur Henricus Va-
lesius in not. ad Polybium lib. 22. ex excerptis de
veteribus, & alijs pag. 9. Placidus Reina in not.
lib. Messene par. 1. pag. 175. Cognomen habuit
Salpen ex Gyraldo de poet. lib. dial. 1. pag. 34.
Fuit Poeta antiquissimus, argutus jocos, ac di-
cenda à Graeco Pergaia Salpe vocata, adinventio
ita dicta à quodam vario Pictis genere: hujusmo-
di talis poemata varium habent argumentum,
teste Gyraldo cit. hinc Mnasæ Colophonius vo-
gnominatus est Salpa, nam ea de re integrum
edidit librum. ex eodem Gyraldo, & Casio Rho-
digion lib. 2. dial. 1. c. 23. Hoc poematis
genus Bothryi adinventio auctor est Aleinus
apud Athenæum cit. Gyraldum, Retza, & Lan-
reotius Crassus lib. 1. c. 6. p. 93. cui perpechm
Alexander Sardus de rer. incert. lib. 1. pag. 49.
Mnasæam Colophonium, Salpen Lesbiam, &
Bothryum hæc discipria odinvenisse putet. Hæc autem
poemata hujusmodi olebant, ex Tingo apud Po-
lybium lib. 22. ex excerptis pag. 51. Quamvis in-
ter Sæculos collocetur à Hinc. Ragusa in elegit si-
culor. p. 67. ex auctoritate Joannis Vignatillii
in indice Poetarum, quæ suo de Poets Sæculis
libro præfixit, attamen addit alios Bothryum Les-
biam fecisse, ex Aleimo apud Gyraldum: sed al-
ter Gyraldus: ex ejus verba: Nymphodorus Syra-
cusæ Salpen Lesbiam fuisse Pergaiaem auctorem,
Aleimus Bothryum Salpen cognominatum Pergaiaem
inventorem tradit. Hæc Gyraldus: ideoque Salpea
Lesbiam, quæ pæguia scripsit à Bothri ipsorum
inventore aptè distinguit, ut in illis edidit.
ed Sæculis invenitum Pinc. Aure cap. 39. p. 246.
ubi typographi incuria Salpen Lybiam pro Les-
bia substituit. Hinc melius idem Ragusa in Sæcul.
lib. 1. c. 57. Bothryum Messanensem fuisse
testat, saltem, & discipulum inventorem, qua-
lia sunt, quæ Salpe tribuentur. Ex Aleimo citat,
apud Athenæum, Valesio, & Reina vir fuit: et
ex eodem Aleimo apud Gyraldum, & Crasso
mulier. Quo vixerit avo incertum est: hoc tan-
tum constat, antiquissimum fuisseque inter Gra-
ecorum Poetas innumeris, qui hoc carminum ge-
nere exercebat, primus, utpote inventor, fuit: ut re-
cedit ante Rejia, quæ ad annum Mundi 3647. ante
Christi Domici adventum 406. collocat. Nomina
verò ejus poematum ignorantur.

BRUNO PACTENSIS Ord. Capuciorum Pro-
vinciæ Messanensis alumnus, vir doctissimæ, pru-
dentia, consilio, & animi magnitudine clarus.
Pluries præfuit Conobiorum Custos, tyronum
Magister, Provinciæ Messanensis Dilectus, ac
ejusdem Provinciæ Moderator an. 1665. electus.
Exinde Panormitanam Provinciam rexit. Pru-
dentia verò sæc doctes effulserant in Provinciis
Barri, S. Angeli, & Acagionæ, in quibus Visita-
torem, ac Generalem Commissarium egerat.
Virtutibus eximius ornatus clarus & modestus
praesertim ita usque ad supremam vite diem so-
luit, ut juvenes, ad virtutem amplectendam in-
spiciē excitaret. Obiit in Conobio Turanica

an. 1677. Huius meminit Marinus Forcellius
in *Specula Symplica Religiosa* pag. 230. & Diony-
sius Gentilius in *Hist. Sic. Caponeorum* pag.

70. qui scripsit esse librum
De Imitatione Virgilio Matis Conceptione.

C

CECILIUS Calpurnius ex
antiqua Sicilia Urbes
Calacta, teste Suida in
1. *diff.* pag. 1454. quod
non solum Calaubonus,
& Vossius tradunt, sed
etiam contra Jac. Dale-
champii lapsum Siculi
defendunt. Calaubonus
Atheni locum de Cal-
clio lib. 6. cap. 26. pag. 270. vertit: *Cecilius Rhe-
tor in Attica pulchra gentis*, & lib. 11. cap. 3. pag.
466. vertit etiam: *Cecilius Rhetor in Attica pul-
chra patrii*. Sed Dalechampius Græcam vocem
Καλι Αττις, perperam tradidit, Attica pulchra
nam ut perpendit contra Dalechampium Calau-
bonus in animad. cō. *Atbenam* lib. 6. cap. 21. pag.
468. *Kali Αττις*, est Calacta, græcè, Pulchra in il-
lus, Urbs Siciliæ, ita à loci amantitate dicta. Quia
lysius, ut ait Calaubonus, Atticam aliquando
fuisse Attica appellatam, putant docti sic accipim-
dam hoc locum eam vocem, cō. vertunt in *Attica pulchra
gentis*. Sed errant hic quæque vni à optimi. Nunc enim
est Cecilius Rhetor Syracus, qui Roma floruit Aquiliis,
ex amicitia Dionysii Halicarnassensis. Meminit Casili-
us præter Dionysium Quiritium, Longinum, alique re-
tores. Kali Αττις, nomen est Oppidi in litore Septentrion-
ali Sicilia, Calaubonus inquit Vossius de *hist.*
Græcis lib. 2. cap. 4. p. 178. qui ait: in Attica nunc
fuit si credimus Delechia, qui lib. 6. & 11. *Atbe-
nai* abli græcè est Καλις, veris Cecilius Rhetor in
pulchra Attica gentis. Sol non venit ei in mentem

notare Siculum litum, iuxta ex Civi-
tatem Sicilia. ejus moxto est apud Sicorum Sici-
lum lib. 12. ubi de *Dionysio* sic scribit: fingere se
oraculo juberi in Sicilia condere Calen Aetern-
em Herodotus ita vocat lib. 6. sed ex Kali Αττις,
pulchra Calactæ. Hinc cecit Cluverius Sicili-
am lib. 2. cap. 4. p. 291. Athenæi locum lib. 6. vi-
dit: Cecilius Rhetor à Calactis, sive à pulchra litore,
Calactinum etiam voluit Ceciliam, Qualiterius
animad. ad Cal. Sicil. pag. 59. Ciceroni in *lib. 1. de
officiis* p. 27. Raphael Volaterranus *antib. lib.* 1. 4.
Lascaris apud Maurolycum *hist. Sicil.* lib. 1. pag.
21. Humb. Goltzius in *Sicil. hist. post.* pag. 87. Pe-
trus Angelus Spersa de nobilit. *proff.* Grammaticæ
lib. 4. pag. 257. Moerius in *diff.* tom. 1. p. 2657.
Joanne Moerius de *scrip.* Nonnyus cap. 4. no-
12. pag. 162. & ut notat omni tam, Siculum vo-
cavit Alcibiades Porcius in *vestibulo lib.* Suida, Pho-
tius in *bib. arch.* col. 259. pag. 2451, aliique. Cecili-
us Archagatus vocabatur ex Suida cit. quamvis

autem libertinus fuerit, eodem teste, attamen
Rhetoricæ celeberrime fuit, ab egregia do-
ctrina sæpius à Quintiliano laudatus, & à Dio-
nyso Logino initio libri *de subtili character. Na-
tione*, ac lingua græcum, sed religione Judæum
fuisse voluit. Sed Suidas admittit non afficiat;
quomodo Judæus, ierum græcizantem potius
fuerit: eadem admiratio occidit Vossio, qui hoc
suspecte fidei esse ait, præsertim, quod non in Ju-
dæis, aut Egypto vixisset, sed in Sicilia, & Romæ.
Sed si non in Judæam saltem Judæam cum Cice-
ronis ætate, ea ejusdem Ciceronis verba facis o-
sti possunt, qui cum Verrem multorum criminum
reum accusare vellet, subdit: *Quid præterea cum Ver-
re est* vixit Dionysio Halicarnassense amicumque fuit,
ut ipse in *Dionysio* facit in *capit.* ad Cn. Pom-
piliu. Oratoria faculae claruit, & Romæ Rhe-
toricæ præcepta docuit magna cum nominis co-
lebritate sub Augusto Cæsare, quo tempore vi-
xit, usque ad Hadriani ætatem, ex Suida, Gel-
lertio, Valaterrano, & Hofmanno h. 2. tom. 1. pag.
334. sed hanc Ceciliæ ætatem in dubium revocat
Vossius ab Augusti enim obitu usque ad Hadriani
principatum intercurrit 103. anni, quod si ad-
ducas annos, quibus sub Augusto ducit, longum
tempus spatium conficito. Vixisse addit, quod
etiam si de Hadriani pucitia intelligendum es-
set, non de preiunctis, quia forsitan ipsum Romæ
audierit ab excessu Augusti ad 15. Hadriani æ-
tatem sunt anni 76. quod eodem Vossio, vel tunc
Augusti annis, nimiam longum videtur. Hinc
falsum putat Hadriani tempora tetigisse: Ideoque
dubitat hinc duo Cecilij Rhetores Calacti, an
unus Calactinæ, alter Calaricus (Calare, sive
Calari, à qua Calactinectiam alia Urbs Siciliæ in
hi distat, ut habet ipsemet Vossius paulo
ante, & Cluverius loc. cit.) indeque forsitan et
exortus tum de religione, tum de præte. Sed ut-
cumque fuerit, concludit Vossius, Cecilium Au-
gusti tempore claruisse, quod etiam Lascaris au-
tredit, Annonius de *romæ* *discrepantiis* apud Vos-
sium cit. lib. 4. cap. 16. pag. 478. ait, quod Lyfima-
chides librum de *Attica Rhetorica* nostro Ceci-
lio nuncupavit, Scripsit Cecilius, ut ex reliis
auctoribus colligimus.

Contre Phryges libri duo.

*Dictionarium, sive demonstratio in ordine alpha-
betico, quo demonstrat omnium vocabulorum, & di-
visionis degenitum est eorum delectum dictionum, &
vocabulorum crasse alphabetice scripturæ.* Amelius
Porcius in suis opere, & in ipso operis ingre-
ssu, edito Colonia Allobrogum apud Petri, à Jaco-
bua

ham Choerel 1619. in fol. ait, quod iuxta Auctores, qui Suidæ dictationis accedite, ac leuophrasium illud struunt, nusq[ue] Cegillus uollet, ex hoc opere sui: quod continant Josuæ. Filius in p[ro]ph[et]ia, p[ro]ph[et]ia, apud Josuæ. Guaherius in c[on]suetudine, ebrietas, p[er] pag. 891. Cegillus est, de alii. Lafrani scriptura ait: *gilegatus*, secundam eleuam: quia adhuc apud Suidam legatur: nec differt Collezis est. Scripsi etiam

Comparative Descriptions, & Circuits.

Quare differat Aniciminitio ab Ania.

De Geener dicendi decem Oratio una.

Comparative Development, & Ecology.

De Demofiline, quibus sunt ejus orationes germanice, et quatuor adulteriae.

De illis, quae ab oratoribus fecundam historiam, vel
paucam historiam dicta sunt. hoc opus est illud,
quod Athenaeus lib. 11. cap. 3. pag. 466. sub nomi-
ne Nisima citat. ut observat Voisius.

Comerciarium de *Reilis fertilis* . citatur ab
Atheno lib.6. cap.20. p.272.

Is *M. catenulæ* Fello apud Gyraldum in nig-
mal, p. 416.

De. *Quintil. infl. orat. l. 3, c. 1.*

De Amiponte, citatur à Muratorio in initio libri
de dream. An ambros: & nostri Cephali esse extra-
dubium, ait Vossius.

Admir Suidas scriptisse: *Alia plura*, Dionysius Longinus in vetustioribus libris *de fabulâ* characterem apud Uossium alii; quod de eodem libro scriptisse Cecilius. Id ipsum iterum fort. in Bonifolius *Idem*, *Sicil. part. 1. lib. 1. p. 30.* qui de stylo scriptisse, eundem: in hunc plures alii citantes Bonifolius alii enim opus hoc de *stylo* ab Horatio de *arte poet.* citari; additque quod alibi de Cecilio Horatius scribiti; *exhibet styli nescio* Horatius autem de *arte poet.* lib. 54. Cecilius maxime, et ceteri quique

quid autem

Cecilio, Praetorque diu *Romanus*,
at intergradum non de Cecilio Calpurnio, sed
de Statio Cecilio, in observata Horatii explana-
tiones: pag. 181. Lambinus. Verba verò à Boni-
lio allata: *et statim* *hij* *asunt*, non Horatii, sed
Plinii sunt, *ex praef. b. g. nat.* ubi non de Ce-
cilio, sed de Lucilio loquitur, ex editione Ge-
leri, & Dalecampii, ad ruin. *Quod si hoc* *Lamb.*
qui primus credidit *hij* *asunt*.

A Strabone lib. 5. citasse C'ertill fragmentum de Roma à Grecis coudita, quod Antior ille, qui veterum hiliotum un fragmenta collegit L.Celso Anapitaro addidit, & utrumque hisperum confudit, ut observat Joe Mullerus de *ferp. Homonymia* cap. 4. *notæ*, 12. pag. 362. & Volius de *hyst. lat. lib. 1. cap. 8. pag. 33. & 33. C'ertilli euigmata* ex Jo. Gualdini in *curio*. 2. 451. & 456.

C. C. LESTINIUS GRASSI Aetatis Tenuis Ordinis S. Francisci Sarsae Theologiae Magister, Romae in Collegio Nislo S. Pauli ad Aeneam studium cursumque confectus: inde Regnum usque Patruum in Caesario S. Mariae de Misericordia Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam docuit, nosque doctissime laudat. Nunc in publica Neapolitana Academia Pontificia Iura laudabiliter

explorari, ab ingenio, & morum integritate celebratus. Eodem italice sub anagrammatico nomine Celati Signorffii.

La Novena della Madonna, Solenne, o Ritrattamento Spirituale ne nove giorni avanti la festa del S. Natale di Gesù Cristo Nostro Signore. Dicesi in Tre Parti. PARS PRIMAE aquid Joisphum. Camignatum 1600. in 12.

Seriphi etiam opus edendum

^a *De Tiberis, ad stradam.*

CÉSAR ALBAMONTE Proceritatus Poeta
non contentus, qui vixit, aap. 1645, in
ex. Parura in Triumpo D. Roffine pag. 15, de dicitur.
De eo Vire. Coromelli in Biblioth. tom. 2. m.
2844. pag. 312. Iulidit Iulidit

Sae. Francisco di Paola. Panormi typis
Ioh. Antonii de Francinis 1661 in 8.

CÆSAR COLUMNÆ ROMANUS Myrtilis
claro gerere otus, rux Molinis Albani Ducibus,
Romanis perfectus ibi, duxit uxore Flaminia dea
Magistri in nobili Romano, sub Columnarum
Procerum tutela, sibi sanguine companionum,
dixit, ac familia sua splendorem feravit. A Per-
dinando II. Cæsare magna estimatione profes-
sus, Marchionis Collis in suo cohonestatus, &
cubiculo suo electus est. Apud Urbanum VIII. &
Max. S. R. E. Cardinales, arg. Dy nastes plurimum
valuit. Amuletorum colat litteras, Astrologi nicas
discrepantes calluit, & in Pœtærum libris evular-
dis suis impiges. Inter Academicos Imperfectus,
Humoristicus, & Familiosus, effulsit & Romæ no-
vam excelsam Arademiam, qui nomen, dedie
Degni Aulicis, quia in propria aede. excepta in
eas: poetice ingenii amuletum non sine plau-
su expositum. In Romana etiam Academia Suen-
tione, in qua primus Princeps electus est, sui op-
tionem exaravit. Demum sub Clemente IX.
Romæ decessit. Hunc laudant Augustus & fami-
liæ Colonnæ, pag. 53. Thome Avetia in Idea Traga-
dia S. Schaffner ipsi dicata, claus. vii. Prosper
Mandolini in Bibliotheca Romana vol. 2. cap. 8. n. 69.
150. origine enim Romanus non innumeris Ro-
manis Scripseribus accensit, & Joseph Malatesta
Graulii in Italia Académica pag. 21. kalidit
testat.

Le Colonne del Tempio dell'Eternità Panegirico
nelle parole di D. Anna Colonna, e D. Paolo Spurio.
Roma 1653. in 4. Inde recuditi in opere infra
notato

La Cetra Parte Prima. Ibid. apud Ignatium de
Lazaris 1654. (in 2.)

Ex Mandolito cit. uoumulla poetica, & oratoria,
scripta, & praefata edenda reliqui
Petit viris, volumina plura.

Il Prescript galinco,

Il Caducola, & alia.

CESAR FARAC

glia Doctor, Prochotoparius Apollitaeus, primus
Congregationis Oratorum, exinde Cathedralis Ec-
clesiae Cathedralis Canoniceus vii eloquentia,
poesi, et poliorrhithias literis insigniter instructus.
Inter Academicos Renovatos, Paternis re-
sponsis datus. Obiit Catana 14-Novemb. 1671.
Edidit Italide. Cas-

Compositi *Pomili in Index M.R.P.F. Pietro Giordano de PP. Predicatori. Neapoli apud huncundum Roncagliolum 1650. in 4.*

L' Offerta lemnica peccato: 11 tav. p. d' l' omnia sacra rappresentate in tempo maggiore della Città di Palermo, Catania apud Vincentium Peroniam 1655. in 4.

Gratiae suae de PP. universitatis del M.R.P.F. Bernardo lo Gaudet de l'Offerta de PP. Predicatori. Ibid. apud eundem 1657. in 4.

CÉSAR FERRO Drepanitanus Eques Hierosolymitanus in Melitensium equibus elbo ascriptus an. 1606. antiquitatis persequutus, vivebat an. 1647. de eo Ab. Pinnus, *Epist. Maris pag. 556. Mugnos Thes. Genes. par. 1. pag. 357. & Andreas Minutolis in Hist. Perineti Abissim. p. 49. & 177. Scriptis.*

Scitum, sive Catalogum amicorum Fratrum, Melitensium, Cappelitanorum, & Melitensium Hierosolymitanorum Religiosi leges huius ob. an. 1401. Epist. ad annum 1637. etq. ad aliquid cognovimus redactum.

CÉSAR GOTHUS, ET SPATAFORA nobilis Melitensis Ordinis Celsusensis, vii omnium literarum generum insuatus, eruditione, & virtute conspicuus. In negotiis peragendis maximam pollebat dexteritatem. Multis auctus honoribus electus fuit etenim Sacri Theologici Doctor, adhuc apud Vicarius Generalis Archiepiscopii Ragusini, SS. Inquisitionis Siciliæ Consulor, & Censor publicæ Melitensis Academiae Prior, Abbas Melitensis Monasterii S. Piesidi, & S. Nicolai de Arenis Cataniae, & Ordinis Cassineus Desinitor Generalis. Apud omnes Siculæ Dynastas magnam valuit opinionem, & auctoritatem. Vivebat an. 1675. De eo Petrus Ant. Tarnaxia in *Epist. Muscip. de duobus interduis, loc. 1113* sic: Panoormitanus in eogram. pag. 136. Abb. Pinus de *Abbas Sicil. pag. 280.* Edidit *testes*

Dei Genis Titulus de Gali Simere evolvit di. Principi in eorum dila felicitate dila Domini. Veneris apud Juanas 1649. in 4.

CÉSAR GRAVINA nobilis Caranensis Eques Hierosolymitanus, Equitibus Melitensibus adscriptus an. 1595. facundus, vividusq. vers. Poeta, qui Eurisidæ, & Sientia lingua multa, cum laude scripsit. Obiit Madiligi circa annum 1630. Huiusmodi leges apud Josephum Galeanum in *Magis Sicilic par. 2. tom. 1. pag. 117. & par. 4. p. 80.* Ipse etiam meminit Andreas Minutolis in *Hist. Perineti Abissim. pag. 48. & 154.* Ejus ingenii extant vernaculo carmine

Caract. Siciliæ. In Musis Siculis par. 2. in 1. Panoormi apud Deodum Cyrillum 1647. in 12. & apud Josephum Bisagnum 1661. in 12.

Carmel Sicilic Sacre. In eisdem Musis par. 4. Ibid. apud eundem 1645. in 12.

Habemus etiam opellum, lepidissimo carmine Siculo expressum, sub anagrammatica larva Celsi Vinsag, cui titulus

La Catena in eadem capitula ridicula in eadem Sicilic. p. n. p. n. prodit Panoormi, & tandem apud Petrum Coppola 1661. in 3.

Vidi tandem ingens Siculorum carminum volumem, quod Panoormi plurimorum manibus tractat.

CÉSAR DE JUDICE Panoormitanus, Joannis Baptiste de Judice, & Dorotheæ de Opieghia filius. Avum habuit Michaellem Usimaris de Judicibus nobiliter iannensem, qui circa annum 1550. perclarum familiam, Usimariensibus conjunctionem Panoormi transiit: eodem fere tempore, quo Nicolaus episcopus familiæ de Judice, sed Calvis amice, Neapolim appellat, ubi illiusque ipsius posterij cum splendore effulgent: in videre est apud Blasium Altianum in libro *Memoire Historique de divers familles nobles de Neapolitane, tom. 1. fascicule, lib. 1. nam. 161.* Perit omnes et hoc Panoormitano supit (qui cum aliis in Sicilia episcopi cognominis de Judice unam habet antiquitatem) locus in hac literarum Bibliotheca merito sibi vindicari, ingenij acuminis æque, singulariterque insignis. Cæsaris Avis, & Pater utriusque Jæris lami donati, causarum patrociniis egerant. Ipse multa lucubrationibus legalium volumina m. ss. servavit apud Antonium de Judice, Cæsar filium. Cæsar nosse natus anno 1607. 28. Januarii, anno 1656. Doctoris lauream accepit: quam multiplici doctrinâ, morumque integritate uberius illustravit. Musis etiam univrsis, supra omnes, ævi sui melioris ætis magistris, ad stuporem eruditus effudit. In pathetis perfectum curationibus composuit, singularem excellit, ne opere testant magnum Modulatorum Volumem m. s. quod apud filios servavit. Misa pro mortuis, ab ipso adhuc juvenis ætate exposita vocis, inter hunc nosse sollicita est anno 1666. in festis pompa Philippi IV. Hispaniarum, & Siciliæ Regis: Cæsarique nostri attribuit etiam num Panoormitana Ecclesiæ passim suos fideles inger defunctos. Anno 1690. Genechis Visitationis electus pectorum Noi Valle incrementum crecenti cibum. Quo numero omnium laude exple, soliditate correptione, & fortibus negotiis abstrahit, religiosissimam vitam amor æternitatis hui soli mancipavit: ab anno 1691. usque ad annum 1680. quo die 13. Septembris ad Coelum evocatus est, a maritallitioris uxoris consensu, & ex voto segregatus, totius sui in excelsa pietate, & omni moda eruditione, familiaritateque Mensuræ insistentis filius, Joanne Baptista, Antonino, Placido, & Michæle, de quibus omnibus suo loco. Ex innumeris consiliis, ac legalibus discreti aliorum, que m. ss. affectu me, evangelicæ tamen habuimus

Alleg. n. n. apud Franciscum Baronium 1680. 2. de, et aliter in add. ad quæst. 23. tom. 58. & pag. 494. quas Lander. & sequitur Andreolus in eisdem. par. 2. controver. 76. num. 1. o. 1. Itali d. edidit.

Madrigali concertati & 2. 3. & 4. tot. de eisdem opell. Celsi, & aliter Caranensis alii Neapolitana, & Romana per le Chitara Spagnola, Opera prior. Melitane apud Petrum Bicem 1668. in 4.

Mozetti, & Madrigali. Panoormi 1635. in 4.

CÉSAR LANÇEA Melitensis nobilis generis

OTUS

Ortus, Poeta, & historicus non contemptendus. Clauit anno 1610. ipsamque laudat Ab. Angulus Grillon in *epistol. lib. 4. pag. 575.* cui antichie vicarius fuit conuinctus, 209; tunc carnisu nouum la scapitum obitu Torquati Tass, qui an edidit adhuc nescio. Ea quæ vidi italicè excusauit, hæc sunt.

Vita della R. Espectia della Città di Messina. Messinæ apud Petrum Beam 1605. in 8. & Napoli typis Nouelli de Bonis 1667. in 8.

Fuime cronica di Madrigali in diverse materie. Mellanæ apud Petrum Beam 1601. in 15.

CÆSAR MARULLUS nobilis Messanenſis Iuriamvique Doctor, vic à genera nobilitate, motumque præstantia conspicuus. Philippi I. Catholici Regis primus Capellanus, exiit a. 1574. Episcopus Agrigentinus electus est. Vix in Agrigentinæ sedis possessionem immobilia, pastoralis sollicitudine prima Seminarii Clericorum fundamenta posuit, cui ex Episcopali mensu annuatim proventus assignatus ad edificationem magnificenti Cathedralis Ecclesiæ, ac Episcopii ædæ illustrati. Anno 1578. ad Panormi autem Aethiepiscopalem sedem inuolatus, Ecclesiæ hanc haud minus vigilantia rexit; nam Pastori assiduitudine Ecclesiæ quæ, ac privilegia constanti persequi peruenit. Sacella Cathedralis, quæ moniali iuri adhaere magnèdè curauit. Archiepiscopale palatium ornauit. Clericorum. & monachorum fundamentis excitauit. Synodum Diocesanam a. 1586. coegit. & in Sanctimonialium Cynceps collapsam disciplinam iustitiam. An. 1599. & 1582. Regni comitus perhuit. Tandem edis pietatis, ac sedulitatis argumens, Panormi decessit 12. Novembrii 1588. & in Sacello Cuiusdam Domus sepultus jacet, in cujus Sepulchro è maiore hæc legio inscripta.

D. Cesar exilissimū Mandatum generi, et omnia inuigilata Pastor, cum Agrigentinus primus, Panormi nam postea transisset Ecclesiam præfatus, quoniam, Pietatis, Libertatis, et Vigilantia nobilitis exempla, etiam apud LL. huius omnia tantum præfati desiderio monentibus, obis prædixit idus Novemb. 31. D. LXXXVIII.

De eo Ab. Pirius a. 16. *Echf. Panorm. pag. 184.* et not. *Echf. Agrigent. pag. 313.* Placidus Sacerdos in *hæcologia B.N. lib. 1. pag. 99.* Stephanus Maurus in *sua M. pag. 166.* Petrus Caietanus *op. lib. 1. pag. 44.* Leonardus Oulandius *Imag. lib. 1. pag. 71.* & Vincencius Amici in *hister. Canticis Panorm. pag. 21.* et in *chronol. Archiep. Panormi*, eisdem libro in tertia editione subpendit pag. 15. Edidit

Constitutiones in Diocesana Synodo promulgatas die XIII. Maii Anno M. D. LXXXVI. Panormi apud Franciscum Caietani 1587. in 4.

CÆTANVS BVSACCA Mythenſis Sacerdos, & Abba, Musas perissimus, ac in Mythenſi Ecclesia Musices moderatus. Edidit

Opus vniuersale, ex epistola mihi data à Francisco Antico Mythenſi.

CÆTANVS CRESCI Panoramæ anna Soc. Jesu. Pietatis huius eximii vires gesta, virtutesque egregias iustum volumen expleant: ac feliciori

et alio hanc Provinciam cernitena illustratio libando referant. Natus itaque 8. Martii 1655. ab ipsa infantia aduice eriguit, & ad cibum accipiendum incipit, sanæ amoris erga Deipam Virginem manifestis et diu peragis; nam Angelice salutationis partem distinctè recepit, & in per vigilio Sanctis. Annus autem eisdem Virginis, solo lenis edulo, rigida seruat jejunii. Societati amplexus 5. Octobris 1671. sollicitudine comita vota 15. Augusti 1688. In eorum in modum excellenti singulari in Sacella Virginem amor, quo ardentissime couisagavi, cum enim ipsam in matrem sibi delegisset, ipsi tunc etiam amor affectus deuotio: immo ipse eisdem se totū dedit: adeo ut omnia ipsa opera, ac verba ad ipsius venerationem, amorisq; tendere videbantur. Deipara autem in sibi obsequium illius famuli studii excepti, ut matrem prosequeretur amor: blanditiis deualere, ac epistolis delicis affluente cunctis conuenerit. Spiritus sancti illi spectabilem fecit amantissimam veluti matrem erga Cætanum se ostendit: nam si quædam esset, perfectum in suis festiuitatibus, & in sapientia vite sue anno, ac singulis Sabbatis, Virgine sacre Cætanum nutrit, & ipsius spiritum suum in deliciis huius cumulauit, ut sibi videtur, iam coacti beatitudine perueniret hanc sacre eximietas animæ dulcedine in corpus effluere denique aban- riu. Hinc ipse meus, veta, gestaq; in omnia, virginis beatitudinis suauitatem exhalauit. SS. Virgine Magistra percipit, concionando experiri esse in concionibus exaudita Maria calumnia, dirigebat quod si ob innumeros labores, cuiusq; impatiens conciones habere conabam, Maria de meo humore iusta verba copiose suppeditabat, ac celesti eloquio martebat: multoties librum aperientia ad primam oculi scum reocue- ruerit ad concionis aperturam, pag. & si floribus desinere, sapientia dulcedine perueniret faciebat omnes, quibus auditorum animos miscebat inflammabat. Nos illi certe absoluti concione, vires fulgentia portione retere, velocius sudores decingere: cum autem finem desinire ioriam, invocata Virgine, alidit Angelas, qui celesti sodalis Cætanum adiecit, ac iuste virginis festum retere. Sapientia variis in Monialium Ecclesiis per nos, vel quatuor horis post panam concionabatur, & ne desit, totius diei protraxit Deipara. Prophetico spiritu illustrata multa prædixit, ab illa cordium pacifice, & gravi culpa fedatior novit. Demones, in sagum multoties conuenit. Nouit illis revelationibus, viliusibusque celestibus illam Dominus illustrari: à SS. Virgine obitu ac memore, ut pro singulis facia è pagatorum incendit, una libertate animæ, à quibus sepius gratularem adnotata accipit, ita iusta donorum antea, in abiectione domus vniuersa gaudebat, et cum deuotio se in se Virginem humilitatem experiri conabam. Pietate, obedientia, charitate singulari fuit, in omnia pacis absoluit, viuites omnes in eo effugit et dominabantur, & ob egregiam sanctimoniam opinionem summam venerationem ab omnibus potestatem.

de laudibus Sicilię. *Commentaria Poetica. Epistolę familiares.*

CAMILLUS MORELLUS Panormitanus, ex Leone Allatio in *diagramma* ind. l. pag. 301. editum italicę

Et *Tragedię Comedię*. Panormi 11 pis Petri Coppola 1644. in 12. de eodem Allatius ind. 4. pag. 354. & ind. 5. pag. 386. ubi hæc etiam scripturę, sed non dum 17pis consignatę, restant, nempe

La Fida Moglie iomedis in prosa, & eum ipsam *la Morta, lo Spirito, il Continelo, e il Negro Intermedi*.

L'Imanto Comedia la prosa.

CAPITO Siculus incertę patrię Episcopus in Sicilia, cujus Ecclesię ignoramus. Ceteris sapienrię lumina, & catholicę fidelis ætate patetificę, dum Artu effrenatę pręvaricias Ecclesię partem fallis dogmatibus expiābare conabatur: hæcque d. S. Athanasio lib. 1. contr. *Arianos* pag. 48. inter fortissimos fidei propagatores commemoratur, nempe inter Hosium, Sylvestrum, Julianum, Libertinum, Melanum, Basilium, aliosque inconfutis illius xvi Athletas, qui stylo Arianum prodigantur. Hinc ad Capitulum exemplum Sicilię Episcopi duo cœgere Provincialia Concilia, in quibus Catholicę Fidei contra Artu hæresim egregię propagarunt, ut ex Athanasio test. contr. *Arianos*, & Oët. Cæcilio tom. 1. Sanctor. *Sinior.* pag. 270. & 271. liquidò constat. Inter Illustrissimę Siculiæ matricem glorię præclaros Capionem reterunt Cæcippus, sed incertum an in Sacerdotum album relatus de qua etiam ut dubitaverat in *Ida Sanctor. Sinior.* pag. 20. ubi addit Cæcilio Nicæno interfecto, ut hancum ex eodem Athanasio. Epus sanctissimis præclarissimę origenę hæc ex verbis Baronii *anac.* tom. 4. an. 315. n. 35. ubi alii S. *Athenasius*, epus contra *Arianos*, gloriam transevit Sanctus Episcopus magni nominis, viros *Apolloniar*, fidei *Catholici* *Athanasior.* & ex his. equidem Consultis, in qua legimus: Conveniant autem, præter innumera bilis *discant*, ac *Prædictor*, Episcopi *moner* *interem*, & *allatice*, cum & *cite* *sancti* *ut* *plani* *admirabiles*; & quibus B. *Ambrosius* *et* *Cassianus* *Angustam* *tristit* *enit*, *inquit*, *de* *tem* & *olito* *Sacerdotis* *tanquam* *Athenas* *electissim* *deis*, *consensu* *fidei* *circum* *silentes*, *velut* *pro*; *phorum* *totum* *actis* *subactis* *perfectis*, *extulit* *eum*. Tandem *Metropolitum* *Capitem* 29. Maili habet *Quar* *la* *quidam* *non* *conveniente* *Sanctorum* *Paitum*, qui in *Orbe* *Nicæa* *primam* *Synodum* *adversus* *Arianos* *et* *hereticos*. Cujus autem an. 325. hoc Nicęnum Concilium fuisse celebratum, eo anno nostrum Capionem doctrinā, ac morum sanctitate floruisse non ambigendum. Cujus autem sedis in Sicilia Episcopus fuerit ignoratur, ut Carianus rit. pag. 271. & Picens lib. 2. *Sicilia Sac.* not. 12. pag. 463. Quamvis autem Carolus Morabitu-
tus, 2. *anal. Eccl. Sicil.* pag. 281. & 295, & eum ceterosque Ambrosius in *solennis*, Epistole *Milanę* pag. 469. Melanensem Archiepiscopum 11 *arch.*; *sanctitate*, ac *miraculorum* *gloriā* *cou* *li* *in* *nom*; & pag. 299. *extrema* *clausula* *puer*

an. 340. *namque* *hoc* *sine* *auctoris* *testimonio* *pro* *ant* *immò* *et* *contra* *Melanensem* *Scriptorem* *mentem*, qui *inter* *perfectos* *Melanensēs* *Capio* *nem* *non* *admittunt*. Hinc. *Magis*, qui in *Eligii* *Sinior.* pag. 71. Morabium sequens, Archiepiscopum Melanensem, *canonizavit*; in *Sicil. bibl.* *Pet.* pag. 65. non Melanensem Archiepiscopum, sed Siculum Episcopum fuisse repositum putavit: Scripti Capito teste Cæcilio rit. pag. 270. & ex *Athanasio*

Contra *Arianos*.

CARCINUS Agrippinus Poeta Tragicę celebris ex *Suida* tom. 1. pag. 1374. *Raphael* *Volaterrano* *ambros.* lib. 14. *Lactant.* apud *Mani* *oly* *rum* *bibl.* *Sicil.* lib. 1. pag. 21. *Goltzio* *la* *bibl.* *Sicil.* pag. 89. *Cyrillio* *de* *Poet. bibl.* *dis.* 7. pag. 271. *aliqui* *ai* *Laetius* *lib. 2. in* *olita* *effluunt*, *Comien* *Poeta* *fuisse* *ait*, ac *undem* *Eligii* *ne* *visite* *apud* *Dionysium* *tyrannum*, *dones* *ai* *Dione* *expelleretur*. *Diodorus* *Siculus* *lib. 5. 2. 4.* *scilicet*, *quod* *capis* *Syraculas* *profectus*, *eum* *clivum* *studium* *in* *faciis* *Cercis*, *perpendit*, *poema* *de* *Cerge* *Proterpam* *perquisit* *scrip* *si*. *Carcini* *curmisi* *Aristoteles* *in* *Rhetor.* & *in* *Ethic.* ubi *Enkratius* *apud* *Cyrillidum* *tit.* & *Joseph* *Barberis* *de* *misera* *Poet.* pag. 44. *tradunt*, *quod* *eum* *fabulam* *metastaretur*, *serpens* *mor* *is* *afficiens*, *ex* *venenato* *iatu* *decidit*. *Carolus* *Siephanius* *in* *dis.* *pag.* 587. *claruisse*, *ait*, *palus* *ante* *Philippum* *Macedonem*, *fabulas* *docuisse* 98. ac ex eo proverbium ortum: *Carcini* *poema* *ra*, *de* *his*, *quo* *obscure*, & *ignominie* *testimur*. Sed ut bene obscurar *Cratius* *de* *Poet. Grecę* pag. 103. *notum* *Carcini* *cum* *Atheniensis* *confusio*, *et* *orumque* *etatem* *invenit* *retinenda* *prover* *bium*: *Carcini* *poema*, *Atheniensis* *Carcino* *ad* *feribitur* *ex* *Cyrillio* *rit.* pag. 270. *Suida* *tom.* 1. pag. 276. *Cratilo* *tit.* *pag.* 103. *aliqui* *que*. *Atheniensis* *claruit* *sub* *Philippo* *Macedone* *olymp.* 100. ex *auctoribus* *tit.* *notit* *verò* *erat* *Dionysi* *murens* *Syracularem* *Tyrannum*, *qui* *olymp.* 109. & *Sicilia* *expulsi* *est*. Hinc in *caprem* *lapi* *Sun* *Volaterranus* *tit.* *Laander* *Alberti* *in* *insule* pag. 54. *Jo.* *Felix* *Atholus* *in* *addit.* *ad* *Laetius* *tom.* 75. *Ravissus* *Tex.* *in* *offic.* & *Hofmannus* *lex.* *tom.* 1. pag. 275. *qui* *idipsum*, *quod* *Siephanius* *addidit*. *Vossius* *de* *Poetis* *Grecis* 2. *cap.* 7. pag. 48. & 49. *eodem* *tempore* *Atheniensis*, & *Agrippinus* *floruisse* *putant* *enim*, *quod* *cum* *Æschius* *Socratico* *apud* *Dionysium* *majorum* *clarnit*, *qui* *olymp.* 103. *decidit*, *Scriptor* *Carcinus* *Tragicę* *ÆCVIII.* ex *Siephano*, *Volaterrano*, *Alberto*, *Atholus*, & *Hofmanno* *ut* *ex* *Lactant.* & *Goltzio* *XVI.* ex *Bonifilio* *bibl.* *Sicil.* *par.* 1. *lib.* 1. pag. 30. *XIII.* *Maughens* *Silvagus* *de* *trih.* *per* *regione* *cap.* 46. *pag.* 171. *Tragediarum* *nomen* *ad* *CL.* *extendit*. *Gesnerus* *in* *bibl.* *tit.* *pag.* 235. *ad* *CL.* *sed* *notum* *eum* *Atheniensis* *confusio*, *qui* *teste* *Suida*, *Cyrillio*, & *Parsilio* *Petr.* *de.* *bibl.* *lib.* 1. *pag.* 91. *Tragedias* *edidit* *CLX.* *Notit* *Carcini* *Tragediam*, *cui* *titulus* *in* *frons*, *qui* *perit* *arxotes* *datur*, *cuius* *Atheniensis* *lib.* 3. *apud* *Cyrillidum* *tit.* *pag.* 271. & *ex* *Tragedia* *Cere*.

Careris fragmentum exhibuit Diodorus Siculus
loc. cit. & Nardalis Comes *mytholog. lib. 5. cap. 14.*

CAROLVS AMICVS Panormitanus Sacerdos,
vix doctissimè; ac morum integritate insignis. In
Panormi aucto Clericoeum Seminario excepere, li-
teris operam dedit, & absolute studiorum cursu
cuncto Doctoris insignia accepit. Primum Cathedra-
lis Panormi aucto Ecclesia Bonifacius, Iude-
Caponicus titularis, Magni Vixit vocatus, tan-
dem an. 1686. quibus Ecclesie Canoniceus con-
stituit. Ornatu tantum ipsi addidit & sacre eruditio-
nis copia, & sacrorum rituum studium, in quibus
fuit versatissimus; ideoque eo instante Sacra Ri-
tuum Congregatio Decretum in una Cordubensi,
& Neapolitana 3. Septembris 1673. de Offi-
cio, & Missa Septem Dolorum B. Mariæ Virginis
revocavit, edito Decreto 4. Martii 1673. quo ita-
tutè eo in fisco adhibendum colorum album, in
Officio dicendam, *Te Deum*, & in Missa, *Gloria* sa-
exceptis. Ob vires probatè ab omnibus vene-
ratur claruit, præsertim ab Archiepiscopis Panor-
mitanis; egregias namque coluit vires, quas
Dominus laborum igne expulit ac voluit. Decessit
Panormi 3. Novembris 1687. & Canonicorum
sepulture traditus est. Edidit italicè

*Vita del P. Filippo d'Amico Pres. fi. alere. Pa-
normi typis Giuseppe Bisagni 1652. in 12.*
*Disserzo spirituale dell' Anima, in missioni d'e-
fesseri, meditati, & discorsi, adoratæ con dione ex-
posita l'into della Divina Scrittura, & quante anco-
della Mises Teologia. Ibid. apud Dominicum de
Anselmo 1671. in 4.*

Per annos 23. edidit etiam Ordinem recitan-
di Divinum Officium, Missæque celebrandi, ser-
vandum singulo anno ab omnibus Ecclesiasticis
Panormi aucto Ecclesie, quique Diocesis.

CAROLVS ANTONIVS CONVERSANVS
Leoninus, Marcelli Conversani celeberrimi Ju-
risconsulti filius, vir patrisque generis oras, flaco
Scarpelli, & Juris utriusque Doctor. Doctissimè
insigniter instructus plures in patriâ sedis Jodex,
& Leonini Spatus Consultorem egit. An. 1650.
Orator missus est à patre ad Joannem Austria-
eum Siciliæ Præsege Messing deponentem, & Ca-
tanæ ad Andriæ Gulianum. Castri Roderei Mar-
chionem etiâ Siciliæ Moderatorem, pro arduis re-
bus agendis, ac pæne privilegis persequens audis.
Eruditione claruit in historis versatissimus. Obijt
Leonini 14. Septembris 1690. ætatis circiter
73. & in Ecclesia S. Francisci Pantani sepultus est.
Edidit

*Arborem Leoninorum Gloriam, sive consensum
Urban Sanctorum, Beatorum, & aliorum sanctissimorum
illustrius elegia, narrationem exposta. Catanæ ex
typograph. Bisagni 1685. in 4.*
Prælo parabat, *Missalem Leoninam.*

CAROLVS ANTONIVS GALLELLA Messa-
nensis vir in Divinis literis, Sanctorumque Pa-
trum libris versatus. Claruit anno 1643. quo in
lucem emisit

*Parvus Intelligimus super Textum Evangelia-
rum ad Galatas subditi summa reddidit. Temè
primè. Genus typis Io. Mariæ Favoni 1643. in 4.*

CAROLVS BASTONE Panormitanus Soc.

ietà, vix in quo magna ingenii vis, eximia mode-
stia, & in concisionis non vulgaris eloquentiæ
facultas effulgebat. Magna cum laude in præcipuis
civitatibus Ecclesiastem egit. Dum Retorici nu-
mere fungebatur in Collegio Netuno, ibidem apo-
plexià correptus obiit 25. Decembris 1669. at
ipsius eruditissimè, ac virtutis fama adhuc super-
stes vivit. Ipsum laudat Placidus Reina in vitar.
lib. 2. Missus per 2. p. 60. Edidit italicè

*L'entrata solenne, Disserta d'oro ni Duomo della
gratissima Città di Catagironi, celebradissi la prima
volsa la figlia di N. Signora della Lettera l'anno 1660.*
Catag apud Vincentium Petronium 1660. in 4.
*Il sanctorum della Fedi d'oro per le Glorie & Scen-
rado. Panormi apud Dominum de Anselmo 1662. in 4.*

CAROLVS BILLEUS Ragusanus Ord. Min.
Conventualium S. Francisci. Vir doctissimè claris-
simus, Philosophicus, ac Theologicis scientiis in-
signiter exultans, ecclesiasticis & doctissimus, poeta
hand ignobilis, & polifonibus literis ornatis-
simus. Anno 1568. Siculam Provinciam rexit. Ma-
gnæ cum nominis fama, ac ingenii subtilitate
Philosophiam, ac Theologiam docuit multis in
locis, præsertim in publicis Castris, & Senatus
Academiis: tandem in celebri Patavino gymna-
sio ab anno 1575. Metaphysicam professus est.
Ibi etiam Monachis S. Mariæ de Monte Oliveto
Secuti formidantem explanavit Literarum be-
nemerentiam, a moremque sibi conciliavit, ut Fran-
cisci Piccolomini, Archæepiscopi Mercurii, Ja-
cobi Zabarella, Nicolai de Oddis, aliorumque
doctissimè celeberrimè. Obijt Patavi anno 1580.
Hujus ætatis Philippus Cagliola. In *manif. Pro-
vincie Siciliae Ord. Min. Contet. explm. 2. manifest
7. pag. 40. & expl. 3. manifest. p. 128.* Possivinus
in *apud. sacro tom. 1. pag. 296.* Joan. Frauchinus
in *ibid. pag. 543.* & Jacobus Philippus Tomassini
in *gymnasio Patavico lib. 3. cap. 7. pag. 189.* A Joze.
Clerico inter illustres viros recensent in *Elemè-
giron. lib. pag. 426.* Edidit

*Di sermone l'orazione Natus a Tridini. Vene-
tijs apud Franciscum de Francisci 1589. in 3. opus
posthumum eilum à P. D. Nicolao Oddo Para-
visio Monacho Olivetano, qui in epistola amicu-
paratis ad Sissum V. Pontificem Max. magnopo-
re Belle doctrinam, ac ingenii subtilitatem ex-
tollit ac aliud opus Belle insuperandum promit-
tit, cui italica. Formidatè, quod non vidi, &
sicut in iudicium deferret. Edidit italicè*

*Dialogo per la Gerusalemme di Tempato Tassi,
Venerijs apud Aldum, ex Possivino,*

Canone varia, ex eodem.

*De multiplici sensu Sacre Scripturæ Tractatu,
Possivinus ait, hos pælo tunc subsilendos.*

CAROLVS BERGALLVS Pænormitanus Ord.
Minor. Conventualium S. Francisci, vix in scho-
lasticis studiis versatissimus, Sacre Theologiæ
Magister, ac sequiorum Regens Monopolis, Mes-
sane, Neapolis, & Assisi, ubi Philosophiam, ac
Theologiam summa cum laude docuit. Ecclesi-
asticam egit, eloquentiâ gravitate, ac corpo-
ris maiestate præclarus: hinc non sive plausu
Coudones quadragesimales habuit in Sicilia, Bono-

indole munus anno ætatis quinto clericalem habuim suscepit, quo usque ad 13. ætatis annum sui insignem animo vero 1635. Ordinem Clericorum Regularium Minorum amplectens est Romæ, ubi solennia edidit vota, & studiorum eriticulum confecti. Ob ingenii sublimitatem egregia doctrinæ instructus, magnam nominis famam, cum singulari æstimatione sibi comparavit. Anno ætatis sue 19. coram Urbano VIII. Pontifice Max. die Circumlocionis Dominice Orationem habuit in Sacello Vaticano, quam eo oblectamento excepit Pontifex, qui puerum anno sequenti eadem die (Clericis Minoribus additum) iterum peroraret, ut edidit, & ab ipso Pontifice in approbationis significationem nonnullis favoribus fuit emulatus. Ab anno ætatis 19. quinquagesimo Ordinis sui sodales Rhetoricam doctrinam anno vero ætatis 22. dum adhuc Rhetoricæ præcepta tradidit, Philosophiam usdem explicare cepit. Inde in Caranensi gymnasio quadragennio publice Philosophiam tradidit. Ab anno 1645. Neapoli in Collegio S. Iosephi Ordinis sui sexennio Philosophiam professus est. Anno 1650. Theologiæ Lector in Conspectu Romano constituitur, singulari ingenii opulentiæ assequus est: & ex quo schola permixti doctrinæ præstantes producti. Trilemio ab anno 1653. Romæ in Collegio de Propaganda Fide, hanc missionis laudem cum publicè Philosophiam explicavit. Hinc exigentibus promeritis ad nonnulla honorifica munera fuit vocatus, præsertim in Tribunali Sanctiss. Inquisitionis Siciliæ Consultoris, & Censoris munere honoratissimos Romanæ Provinciae domos exiit, & anno 1654. totius Religiosis auctoritatis electus est. Hoc in munere dum esset, & conagiosas lites Romæ grauiaretur, nostri Carolus eharitatis ardore æmulus, vitam in proximorum obsequium exposuit: & humiliter omnibus charitatis officijs morbo infectus immisitavit: sed divina opae illeceus sit ratus est. Anno 1660. Serenæ Marchionissæ ab Ordinis Generali enixè efflagitavit, ut Carolum sibi concederet, intercedentibus tribus S.R.E. Cardinalibus consanguineis, ut ejus secundogenitum filium D. Franciscum Serrajunioris spirituales ergulas informaret, & philosophicis disciplinis eruditum quod apud Massam Caraniam eum insigni adolescentia profectu esset. Eloquentiæ claruit: idque non modò per totum annum articulum ejus sermones Romæ, & Neapoli non vulgari plausu auditi: verum etiam conciones eloquentiæ, & eruditione repletas habuit in cinetali theatro Romano, Panormi, Florentiæ, Senis, Bononiæ, Garuz, Neapoli, Caranzæ, & alibi magnâ cum auditorum frequentia, æt iterarionum approbatione. Panormi eo plausu ejus eloquentiam in Cathedrali Templo excepere erudit omnes, ut libelli porceis eorumis cumulatione ediderint, hoc simul per totum in *Dege Lutea*, & *Toscani in lode del M. R. P. Carlo Giacomini del Cl. Adm.* Panormi apud Petrum de Isla 1649. 10. 8. & iterum electus in decano in Principe Templo Panormitano causum Quædragimale concionando perageret, obdunt

mois, quæ ibi supervenit Caranzæ anno 1668? in igno tant litterariorum doctores, à quibus ob emendationem, doctrinamq. magnâ veneratione persequerantur. Est hujusce scriptoris mentio apud Alphonsum Salmeron in *proli* pag. 249. & Honorium Dominicum Caranzella in *Caraniam jensen* *Rem centuria* pag. 27. Edidit italicè

Panormi Sani Typo Prino. Romæ apud Franciscum Nonetum 1652. in 12.

Zodiace Eucharistice, dactyl Sermoni del Santsi, Sententia dell' Achar. Romæ apud Michaelæm Correllianum 1655. in 8.

Reliqui sub prælo Caranensij

Il Citrazine Celeste, quod opus auctoris mors interrumpit. Reliqui etiamjam typis parata hæc alia m. 25. quæ in Bibliotheca S. Michaelis Aethangli Cl. Reg. Minorum Caranzæ servantur: nempe

Philosophia Tomos duoi.

Theologia Scholastica Partem primam & secundam.

Resoluciones Morales Italiane

Panegyrici Sacri tres dug.

Grammatica della lingua Testana.

CAROLUS DE GRASSIS Panormitanus Jotia utriusque Doctore, doctissim., & ingenio clarus causarius Patronum eâ felicitate peregrini doctissimi mox honoris laudem simul, & invidiam exaltaverit. Obijt circa annu 1617. Laudatur à Francisco Brunico de Macis. *Panormi*. 3. pag. 130. & 101. Baptisteolo Ceras. *Regis. r. 4. Ind. 7.* p. 211. Edidit *Tractatum de exceptionibus ad materialitates excludentis omnes exceptiones*. Venetiis apud Nicolam Misserianum 1601. in 4. & iterum apud eundem 1605. in 4. iterum Panormi apud Josephum Baptistam Maringum 1609. in fol. & Misseri 1603. in 8. ex Fontana in *Bibliotheca Regia* pag. 442. In eorum lapsum est P. Augustinus Olivoti, qui in *Adrianæ Ramæ* pag. 160. ab homonymia deceptus, hoc opus Caroli de Grassis Bononiensis S.R.E. Cardinali adscripsit, cum ex ipsa operis fronte, nostri Caroli fortum esse, clarescere patet.

Tractatum de essetibus clericis, in quo præter Eucharistiam jurisdictionem, & Clericatum privilegia, omnia sunt usus et materialia pertinentia erant distinctè declarantur, & respondent. Panormi tunc apud Josephum Baptistam Maringum 1617. 1632. & 1630. in fol. Vratilis 1658, & 1654. 40 fol. ex edit. Fontana pag. 443.

Tractatum de essetibus amicis. Panormi apud Josephum Baptistam Maringum 1617. in fol. & iterum apud eundem 1632. in fol.

CAROLUS DE GREGORIO nobilis Messanensis, vir sanctæ egregius, qui tandem hæc eximiam pœ nemini in ipso eum per laudatiora cumulari cessare, & in eoque undique spectabilem constituit. Eques Ordinis militaris Messanensis fuit, à Stella vocatus in qua Principem egit. Quia quæ Messanæ Senatibus munere fungens esset us ad persequenda patris negotia oratore missus ad Philippum IV. Catholicum Regem, ut eum ad Joannem Austriaicum Siciliæ Proregem. A Philippo Rege memorato Marchionis Poggi Gregorii

gorii cinio fuisse insignitus, ex privilegio dato 27. Julii 1663. Illustriora atque enevnia accepit à literarum studiis, quæ inter publicas, ac domesticas carere magnopere coluit. Hinc non modò Poesis, & Oratoris talis egregius, verum etiam literarum Marcellus, existimus: in eo ad promovendam literarum studium singulari erudit: ideoque anno 1639. Accademia Mediceo-Seneca Officiorum nomen, excitavit, quæ in propriis ad hoc honoribus excipit, et semper fovit usque ad annum 1678. cum inter belli calamitates effusiva esset. Ipse verò Carolus reliquâ patriâ Venetiis, & Romæ inter ævi sui literatos, non sine ingratis, & studiosissimè laudatus, Tandem circa annum 1695. Romæ decessit. Hujusce laudes legere apud Leonem Allatum in *epist. nuncupatoria pætorum antiquæ*. Joannem Franciscum Loterdanum in *epistola par. 1. pag. 119. 120. 444. & 458.* Apollonium Vignatmillum in *libro Grællæ pag. 504.* Joannem Vignatmillum in *epist. nuncupatoria pætorum Siculorum, Reiorum par. 2. hist. Messin. pag. 340.* Samperium *temolog. M. P. lib. 1. pag. 38. & lib. 5. pag. 644.* Franciscum Conelli in *libro Arrogantia: hinc deus Accademici della Fucina par. 3. pag. 227.* Scip. Hieronim in *Carmin. esse Messin. 1653. pag. 668. & M. Dom-Aigenentium in pæpæ festin pag. 128.* Laudar itaq.

Poesis, in libro: *Poesis vulgaris degli Accademici della Fucina par. prima.* Mellan apud heredes Petri Itea 1656. in 12.

Poesis, in libro: *Poesis terza di dote Poesis.* Neapoli in Regio Lougo 1659. in 12.

Poesis, in libro: *Stravaganza d'arte della Fucina Parte prima.* Bononiæ apud Joann. Feri ouib. 1643. in 4. & *Poesis terza.* Neapoli apud Sebastianum Alerti 1661. in 12.

Poesis, in libro: *Quella delle Mase degli Accademici della Fucina Trattamento Terzo, Quarto, & Quinto.* Neapoli apud Andream Colicchia 1670. & 1671. in 4.

Difforse quanta sia lagrimevole, e miserabile ogni età dell' homo infelice. in libro: *Poesis della Fucina libro secunda.* Neapoli apud eundem 1669. in 4. *Difforse mille Commemorazione del Defuncti Accademici della Fucina.* Ibidem.

Si deservie il secolo presente, difforsa, in libro primo ejusdem operis. Monteleoni apud Dominicum Antonium Fennin 1667. in 4. pag. 317.

Si spiegan i pregi del voler pallido in un bel volto nella gara delle Effie, e della Pila. *Difforse.* Ibidem.

CAROLUS JANLONGUS Montypensis jurisconsultus Doctissimus, & in patria Index, Obiit Panormitica ætate annu 1610. Ipse cum laude nunciat Maritus Carafe in *Motiva illustr. pag. 98.* & Pius rei. *Ecol. Syrac. pag. 255.* Edidit *Comentum sive librum primum.* Melissæ ex officina Petri Brece per Laurentium Valla 1603. in fol.

CAROLUS JOSEPH CICALA Erycinus Sacerdos & T. Doctor, prima doctrinæ alimenta in Seminario Mazarenis traxit, ac egi egie eruditus, Canonicus Ecclesiæ Mazariensis electus est. Romam profectus ibi diu vixit, & ab Urbano VIII.

PONT. MAX. in Insula Clero Apostolicis Missionariis constitutus; Romam regressus, grassante contagiosa lue, ab Innocentio X. Valerianus pelle effusis pergitur, ubi contracto morbo, decessit Romæ anno 1656. Multa scripsit, sed tantummodo typis et solis italici

Saruffi delle Cam. Romæ apud Ludovicum Grignoneum 1646. in 4.

CAROLUS LATIUS Aleamensis Sacri doctrinæ præsentibus ex præcipuis Alami clivibus 31. Julii 1633. Aliquando in Societate Jesu strenuus literæ operam deduxit, quæ rursus doctrinæ profunditatem in gravibus scientiæ decore: hinc emeritam Doctoris lauream Philosophiæ, Theologiæ, & Jurisprudentiæ obtinuit, ac eximie veneratione fuit oppidò prosequutus. Triumalis Societatis Inquisitionis Compensum egit, ac ipsi plurimum Ecclesiæ sui vici etio ab Episcopis Meccariensibus fuit demandata, quibus gratissimè vixit: à morum integritate, doctrinâ, ecclesiastica eruditione laudatus. Obiit Aleam 14. Decembris 1667. & in Ecclesiâ S. Olivæ in sacello Sacerdotis. Crucifixi sepelitur, Laudatur à Balthasare Falfeperla in *sis carminibus pag. 159.* & à Placido Rejoia in *not. hist. Messin. par. 2. pag. 60.* Multa scripsit, sed eorummodo editi

Nulli cruciatu abstractissimam dilucidationem, dilectum in tristitiam desperationem, & quinquaginta quæstiones, in quibus difficultates 522. distellit, ac dilucide elucidatur. Panormi typis Petri Itea 1657. in fol.

Aquilam Triumphantem, seu triumphum Marianum, opus abstractissimum, in quo secretum scripturarum arcibus, ænium Patrum, Doctorumque scripturarum, omnium fultum pleris, & quicquid rationibus evincitur, demonstratur, celebratur mystice. *Aquilæ Triumphantis de Sygge Pæone Originalis Pæone in ipsius fæe Conceptualis Istant.* Ibid. apud eundem 1663. in fol.

Compendium totius dilucidationis in quatuor Cruciatu Bullar, nempe communem, Iustissimum pro Ecclesiasticis, Compensatis, & Defensorem. Ibidem apud eundem 1664. in 12.

Ex Hispana lingua Italicam fecit Opellum, cui titulus

Antidoto pietatis contra il Piccato Morale del gran sermo di Dio. P. Luigi Lenze della Compagnia di Gesù tradotto dal Castiglione nell' idioma Italiano. Ibid. apud Petrum de Iola 1676. in 24. & plures prodie Panormi.

CAROLUS LOMBARDUS Panormitanus, Societatis Jesu institutum amplectus est Panormi 3. Octobris 1633. Præter luminosiores Literas, Philosophiam Panormi, ac Theologiam Syracusæ docuit. Vixit illustri; eximiam etiam animi demissionem, cum ingenti sublimitate miscuisset comolevit. Ob egregias virtutes omnibus gratissimus, ejus desiderium adhuc inter Societatis Patres viget. Diffusè obiit in Collegio Panormitano 14. Aprilis 1665. Post mortem eundem sodali Societatis se spectabilem fecit, quem cunctotem fecit, & autumno expiandas in purgetio igne penam de levibus quæstionibus ob

agunt

quam haud satis refrigerata nix, ac ad Pat-
dri gloriam evoluta. Edidit

*Decadem Philosophicam, seu Corollaria ex do-
ctrina praedicamentorum, quae in aula Collegii Paterni
si Sae. Iesu deservit. Sebastianus Giusvini. Panormi
typis Petri de Nola 1654. in 12. 144 p.*

*Pica del P. Antonio Bellato della Compagnia di
S. I. Ibi, apud eundem 1664. in 8.*

*Pica del P. Paolo Carone della Compagnia di
S. I. Ibi. m. h. hanc citat Sylvius Tornamius in pro-
dromis Eucher. pag. 5. & 610. & in eadem opus.
pag. 239.*

CAROLUS MACCAGNONE Mazzarini In-
tellectus insignis, Balthasari, pluribus Magnae
Regiae Curiae Iudicis, Filius, Baro S. Caroli. Scripsit
*Allegationes apud Praesentem Magistri etc. 3.
post obitum. ad proposita. Duas Sermones, ubi lau-
datur.*

CAROLUS MANCINUS Cataucensis publicus
in patria tabellio, & à Secretis Catanensis Magi-
stratus, talis etiam negotia procuravit. Politico-
ribus literis extoluit claruit, obitque. Catan. Men-
se Maii 1683. Edidit italicè

*Narrativa del fuor esilio di Manfredo il di 11.
di Marzo 1669. Messina apud Josephum Bisi-
gnum 1669. in 4.*

*La S. Ercula Tragedia. Catan. 1673. in 8.
Repas de la Verità Drama Musicale.*

Scienza reliquit hanc alia italicè m. 32.

La S. Agata Drama Musicale.

La S. Lucia Opera Tragica.

CAROLUS MARIA MAZZA Panormitanus
Sor. Iesu, vit ingenio, & eloquentia clarus. Nauc
vivit, ac studius impigre operam dat. Edidit
italicè

*Pica, e Vita del Reverendissimo Servo di Dio P. Gos-
pare Pavalesio Naresse della Compagnia di Gesù
primo Missionario della Sicilia. Panormi apud Jos-
ephum Grazianum 1701. in 8.*

CAROLUS MARIA PICA Panormitanus So-
cietatis Iesu, natus 21. Augusti 1659. Societatis
institutum amplius est 27. Octobris 1675. in
qua solemniter hanc vota 21. Febr. 1693. Exco-
municatam canticulo, tum humanioris literas,
tum Philosophiam docuit. Eandem etiam oratorie
facultatem ingenui vires devovisse, summa cum
eloquentiae laude, planusq. concinnitas est in ci-
nere jejuno Panormi, Messanae, & in peregrina
Siciliae Civitatibus. Num in diis magis, magisque
professat, Drepani decessit 14. Februarii 1703.
Ipsam laudat Nicolaus Maria Selavus in *Funeris
Pompae pro D. Joanne de Joanne pag. 75. & 77.
Edidit italicè*

*L'Apologia della Vergine per l'assettu più singolare
mostrato a' suoi Misteri della sua sacra Lettera.
Parrigino. Messina typis Marthae la Rocca 1700.
in 4.*

*La Morte Trionfante della Pizia, e del Falsare dell
B. & Errore D. Gio: di Gio: Graziatore di Messina,
regi di Barberia. Capitolo Generale della Squadra
Gesuitica. O. Oratore funebre. Ibi. apud
D. Antonianum Massi 1700. in 4.*

La Gloria del Divin Amore dall'Imocenza della

*S. Lucia Vergine Colagirore pienamente appagata
a' suoi rigori. Parrigino. Sero. Panormi typis Jo-
sephi Grazianum 1701. in 4.*

CAROLUS MARIA VIGINTIMILIUS Pa-
normitanus clarissimo genere natus 20. Augusti
1576. ex Comitibus Vigintimiliis, & Collatilis,
Dominis Craxinis, & Baronibus S. Stephani. A
tanteis unguiculis cum laetis operis decessit ma-
gno animardore, ob singularem ingenii felici-
tatem ad absolutissimum doctrinae fastigium,
peritit. Non modò Philosophiae, ac Theo-
logiae studis instructissimus, verum etiam de
aliis omniibus scientiis eruditus otiazas tri-
ruit. Adhuc adolefcentiam non exierat cum
non sur magna iurisperitum admiratione, & plan-
su publicae Theologiae chastes in aula Collegii Pa-
normitani Sor. Iesu strenue propagavit. In Ma-
thematicis disciplinis inquit ad maraculum verita-
tus, has amicis suis, oblectamuti gratia, expla-
nare consuevit, qui ab ejus doctrina traditis, do-
cissimi evaser. Ingenti sui acie multa primis
advenit, primisq. docuit, adeoque à vero non
abreasse scimus Mariam Valgaritum, qui
Carolus Panormitanum Archimedes vocavit.
Ad eum etiam à longinquo veluti ad oraculum,
in diuissimis hujus scientiae questionibus con-
volabant. Ab amoluloribus literis etiam lauda-
tus, Oratoris, & Poetae gloriam non vulgarem
obtigit; oratoria, ac poetica ingenii monimen-
ta tum laeta, tum Eruca inagis tam laude,
excepti à Reaerensorum Academia, quam de in-
stantia, & patrocinio suo fuit, in quas Pri-
cipum erit. Latrali vero omnes ipsam Ma-
riam laudissimum experti sunt. Antiquitatis
studiosissimus fuit, idcirco Palatii sui aedem ven-
ustatum rerum thesauri dixit; nimirum
statuas, aliiq. rationibus antiquitatis mo-
nimenta nudiq. coactas. Mirè valuit pendere à
obis usque claris, quae praestitit ad. 164.
cessit, cui servitute Panormi coactoglossa hor,
ipius oculatissimè administratio nos parvam Urbis
partem incolentem servavit. Procerbasque Re-
giui Proceribus gratissimas vixit, à quibus cum ho-
nibus cumulatus. A Procege Altali Duct Propa-
guaculothae Aeternum Siciliæ Vilitator Generalis
electus, preti biliter actis, ac Mathematicae lo-
ges mutavit, ac illustravit, & bis à succelloribus
Procegebas eodem manere cohortatus, malit
ad Regni tutissimum perferit. Pretate, acclari-
tate extitit; hinc pauperum inopiam pulvis
elemosinis li vavit; & Ecce Nam S. Mariae de
Moate Serrato, quae Panormi erat la area Regii
Castri ad usare, legata ex testamento facultate,
dixit. Obiit tandem magno litrarum dolo-
re 25. Martii 1662. & in memorata Ecclesia so-
peltit, ubi è marmore nimis, cuiusq. cingit
marmori fastuosa conspiciunt, cum hac inscrip-
tione Hispanice leguntur.

Fundator della Chiesa D. Carlos Maria Vigintimilis

*Rois dell' Assisi famiglia de' dei Scherri Vintimilis
est Regni, & in totis scientiis. Marti à XXX. de
Martir de M. DC. LXII. sendo Prior de esta Casa Fra-
Juan Martinez.*

Tanto

Tanto viro jussa perfolvit Reaccesorum Academia, in cujus laudem functorum orationem dixit D. Hieronius Alimcaia viri studiosi 26. Julii 1662. Invenitur laudibus exornatum à Francisco Baronio in *Sted. nobil. sephino* pag. 21. Alphonsus Salvo in *prof. pag. 41.* Honorio Dominico Caramella in *quell. monip. carminum juvenum*, Hieronymus Naranga de *Academia syriaca* 6. cap. 6. pag. 187. Daniele Battolo in libro *Tiro, e Distro* num. 29. pag. 66. Hieron. Euf. Panormi. pag. 90. Et Dilecti Cyprian. pag. 492. Petrus Caccia in *memor. bibl. Carac.* vol. 1. lib. 1. cap. 53. pag. 115. Et ibi. 2. cap. 2. pag. 135. D. Vincenzio Auria in *obsequio ad Basilium* 2a. ap. de *quell. pag. 63.* Et in *hist. Cironi* 4. *prog. Sicil. pag. 85.* Fabio Columna de *Placis* pag. 89. Ioh. pho Galeano in *poesyle* p. 58. Guilelmo in *Tabul. Sicil. pag. 17.* Et 19. Nicolao Scipione in *obsequio. Natura* pag. 107. Arian. Kircherus in *mnua fritrura* lib. 3. fil. 2. cap. 4. Thoma Bartolino de *lucis hominum*, Et *Restaurat.* lib. 2. cap. 12. p. 80 ubi ait, Lampyridum scutum, et generationem omnium primum observasse, hoc Bip. Modianus in *Thomae mram* 4. an. observavit. Multa scriptis: quae editis ita licet haec sunt.

Oratorum quos *Esquie del Principi* *Emmanuel Filiberto di Savoia* 1611. in *Donno de Palermo* in *com. del Regno di Sicilia*. Panormi apud Decium Cyprianum 1655. in 4.

Disquisitiones dell'Intermedi rappresentati nell'Opera Comica, ubi fit veritas Palermo mille Novas del Sign. D. Giulio Agliata Cavalier di S. Jacopo della Spada, et d. Sign. D. Antonio Faldino Pentimigia. Ibid. apud Erasmus de Simone 1606. in 4.

Scriptis, sed non editis

D. Hieronymus de *Silla Crimla*, quae anno 1618. apert.

De *Horologii Testamento*.

Antiqua, et Nova Sicilia Topographiae exhibita 1611.

Carminaria absolutissima in Cantica Cantorum, in fol.

De *Astrologia Testamento*.

Italicè

Oratorum colla morte dell'Abbate D. Flaudis Lessa 1611.

Dispositio, et litterae occidit ubi supra diversis questionibus Philosophiae, Mathematicae, et Geometricae.

De *Novae generibus, et passibus* m.c. in 4. apud D. Vincencium Aurian Panormitanum.

Scriptis etiam

Harmonia varietatem rerum, in 4.

Poeticon, in 11. Et 2. in 4.

Antiquarium, tom. 3. in 4.

Philosophicum, tom. 4. in 4.

De *Sphaera*, in *Geographiam*, Et *Astrologiam*, scripta verba in 8.

De *Philologia* m. c. in 8. apud m.c.

Ioseph Campanile in *Notitie Nobilitate* nov. 9. pag. 32. scribit: nostrum D. Carolum Viginianum ad Davidem Imperatorem diuasse ubi *Quariorum* in eum silem sed in locum non prodit, D. Vincencius Auria cit. in *obsequiis* ubi ad Bol-

illius pag. 363. citat quendam ejus m.c. Epistolam ad Fabium Columnam, cujus fragmentum exscribit.

CAROLVS MIRABELLA Mazarense V. I. Doctor, canonicus Patrimonii, doctrinà et ingenio clarus. Vivere debuit Panormi 28. Julii 1681. De eo Mugnoia Thoma. Gentil. per. 2. pag. 162. Edidit cum Io. Ann. Joppolo

Allegatiorum in iusta Sacerdotum Campi Franci Messanae ex typograph. Jacobi Matthi 1654. in fol.

CAROLVS MORABITVS Messanenſis Sacerdos, S. T. Doctor, quum à doctrina, et eruditione laudatus. Non longe ab anno 1688. Messanae octogenarium decessisse puto. Hunc celebravit Placidus Rehanus 11. lib. 2. off. per. 2. pag. 509. Antalonis in *fun. fam.* pag. 525. Et 337. Edidit Antonius Protoprotoprius Messanensis Epistole Thomae primus. Messanae ex typographia Iosephi Bignini 1669. in fol.

D. I. Pignus fasciatis, vel di. S. Sileste parva manifestata. Messanae ex typographia Vincenzii de Amico 1688. in 4.

Alla prelo parabat.

CAROLVS MORTISCIANVS Messanenſis Philosophia, et Medicinae Doctor, ex primariis Medicis Messanae doctrinà claris. Italicè conſcripſit

Il Torbido delle effusioni della Peste di Napoli mil. anno 1656. Neapoli typis Sebastiani Alceci 1659. in 4.

CAROLVS MVSARRA Messanenſis Sacerdos, Sacre Theologiae Doctor, Eques Hierosolymitanus ex seculentibus, vir amantissimus literis ornatus. Multas praedixit Eiususae coluſae in Academicis Messanenſibus Officiis, et Radicarum aſcriptus, et in Panormitana Reaccesorum, ingenui monumenta non sine laude exposuit. Fuit aliquando Messanenſis Magister à Secretis, Obile Angustin in Sicilia 3. Aprilis 1683. Edidit Italicè

La Santa Fucina rappresentazione Sacra, Vercellae apud Joannem Giustinum 1652. in 12.

Il Nacale della Fucina Prima dramma, in libro. Stracchanus Lirin deſſi *Accademici della Fucina parte seconda*. Messanae apud haeredes Petri Bocca 1655. in 12.

L'Idustria abbattuta nel Triangolo della costide della Vergini Lucia Nobile Stracchanus drama, Ibid. apud Dominicum Costam 1681. in 12. sub nomine Asadamis Lirin.

Præſt. in libro *Poſſe veluſi degli Accademici della Fucina Parte prima*. Messanae typis heredum Petri Bitta 1656. in 12. et parte Tertiae eorumde

Carminum. Neapoli apud Aggidium Longum 1659. in 12. et in libro: *Stracchanus Lirine degli Accademici della Fucina Parte prima*. Bononiæ typis Io. Bapt. Farroti 1642. in 4. et Parte Tertiae. Neapoli apud Sebastianum de Alceci 1661. in 12.

Rome in libro *Quello della Mesi degli Accademici della Fucina Terza dramma*, Quarto, et Quinto. Neapoli apud Andream Colicchia 1670. et 1671. in 4.

Rim. in libro: *Faselli prefati diſſ. Accademici degli Abbatati per la nascita fuori del principato delle Spagi*. Vercellae apud Bodum 1659. in 4. Scriptis etiam

L'Esprit de Virgile in stile drammatico, ex libro: *Stravaganze liriche* par. 3. cl. pag. 280. ubi ab Antonio Mediana laudatur. Sed in lucrum editam non vidi.

CAROLUS DE NEAPOLI Nobilis Panormitanus, Josephi de Neapoli Jurisconsulti alumni, in supremo Italici consilio Regentis, filius. Litigantissimum ingenium gravibus disciplinis, & eruditionum copijs excoluit. Græcæ, latinæque literis insistentissimus fuit. Adulcefens partem in Hispaniam sequens, ibi doctrinâ, & eruditione litterarum amorem promeritus est. Philippo IV. Castellæ Regis à cortina, & ceterofovis fuit, à quo Prioratu S. Audiey Placæ, & anno 1644. Abbatia S. Marie Noharie donatus est; multisque aliis donis sæpe cumulatus. Reç jure egregia viri promerita, & proximam Regis estimationem, nisi mors nimis acerba spem majorum dignitatum præclidisset, anno enim 1644. Regem sequens, apud Pragam decessit anno gratiæ 3. De ro Nicolaus Antonius la *Biblioth. Hispan. par. 2. pag. 318.* Abbas Petrus nor. *Evel. Cat. par. 1. c. 2.* & Phil. Magnis in *Theatre Græc. par. 1. pag. 239. & 241.* Annus ægros vigintiannu secundum, opus eruditione egregium scripsit, cui titulus.

Analysis ad Epist. P. Ovidii Nefasli. Anturepiæ ex officina Plantiniana Baletharsis Moreti 1639. in fol. in eo ipius rudis, & doctrina laudibus exornatur ab Eusebio Patcano, & Cælo re Alexandro Scallæ Abbate in epistolis sibi mutuo datis. Scripsit etiam Carolus, sed non edidit.

Commentarii ad Cornelium Tacitum.

Et in commun. ad Ovidium pag. 27. promittebatq; se intra biennium editurum.

Bibliothecæ Sæculæ.

CAROLUS PATERNIONEUS nobilis Catanensis Societatis Jesu, natus 8. Octobris 1613. Societatem ingressus est 7. Octobris 1631. & solemne quatuor votorum Sacramentum dixit primo Junii 1648. Claruit literis insigniter & cultus, & virum numeris omnibus absolutum diceret, nisi innumeris seculorum angustis affectus, vitam omnia usq; ad supremum diem nimis molestam egisset. Obiit Catania circa annum 1650. Edidit orationem, quam habuit ad Senatum Panormitanum, hoc titulo inscriptam.

Panormi viri Joseph. Palladii Regis. Oratio habita in aula Literarum vocata ad illust. Senatorem à Patru Virgilio 1643. Panormi typis Decii Cyrilli 1644. in 4.

CAROLUS REGIUS Nobilis Panormitanus Soc. Jesu, in lucem editus anno 1540. in Societatem ascriptus est 1556. in gravioribus disciplinis adnotus Philosophicæ, & Theologicæ doctrinæ excoluit. Inter præsentis notæ conciliatores meritiò recensitus, quia, quæ egregium oratorem continuant in ipso mirabiliter iurebant. Eo claruit eloquentie candore, ac vi, ut quadragesima annorum decursu functioningo, usq; ad supremum viæ terminum, celebreretur Oratoris sumam sibi comparaverit. Ab obitu etiam a numeribus clatus, anno 1579. Procurator electus *Biblioth. Siculæ Tom. 1.*

1595 est à Sicilia Societatis Congregatione, ut Romanam Provinciam nominat preterit, ac magnæ momenti negotia pertractavit. Reale Collegia Panormitanum, & Mellanum, & Romanam Provinciam, & Romanam Provinciam, extrinsecus prudentia gubernavit. Venerabilis effecere virum talium pictas singularis, innotuissimæ innotuissimæ. Tandem religiosè vitam absolvi Romæ 8. Octobris 1613. Ejus laudes habes apud *Bibl. Soc. Jesu pag. 130.* Baronium de *Marl. Pan. lib. 3. cap. 4. pag. 125.* Josephum Barlotia in *farris Fugitum pag. 310.* P. Dominicum Albertum in *Bibl. Sicul. Soc. Jesu par. 1. lib. 4. cap. 12. pag. 365. cap. 14. pag. 377.* lib. 5. cap. 1. pag. 413. & *lib. 6. cap. 1. pag. 550.* Mathæum Peregrinum in libro *Adventus pag. 217.* Phil. Labbé in *Panormi scriptis.* Soc. Jesu pag. 223. & Joan. Bapt. Riccioli in *Chronol. Reform. tom. 4. lib. 2. pag. 212.* Publiis lucè consignavit.

Oratorum Christianum, Romæ apud Bartholomæum Zanstrum 1612. in 4. & Coloniae typis Bernardini Gualteri 1613. in 4.

In Bibliotheca Collegii Panormitani Societ. Jesu stravit volumina m. 2. & postea.

CAROLUS SALPEGANI Panormitanus Tertii Ordinis S. Francisci Sæcæ Theologicæ Doctor, & Magister, natus 12. Martii 1657. Ordinis habitum Panormi accepit, & an. ætatis suæ 16. missa professione, Romam missus est, ubi in Collegio S. Pauli ad Arenulam Philosophicæ, & Theologicæ facultates rati ingenui stitit. breviter adeptus est, ut scriptum suæ professionis anno, romæ Magistorum Ordinis, & præcipue Antonii Cottonii iudicio, in eodem Collegio studiorum Moderator electus est. Ibi magnâ doctrinæ & subtilitatis Philosophicæ, & aliud scholasticæ Theologiæ explanationem, ac egressum in publicis conrotationibus laudem sibi comparavit. Philosophicæ quodam curriculo Romæ conclusit Scoti doctrinam, cum Agnelio Doctoris sapientia conciliare curavit, ratiâ subtilitate, ut omnibus admirationi esset. Doctoris laudem in Romana Sapientia Academia accepit, & Panormum regressus in Consobio S. Marie Misericordie per quindrem annos Theologicæ quæstiones Regentis munere tradidit, non sine laude. In Oratorio ære raimis, in sacris literis versatus, ac tum, & scholasticæ, tum raimis dogmaticæ, & moralis doctrinæ dives, rones Ordinis generalis Examinator electus est; & Provincialis titularis Provincie Patrimoni S. Petri constitutus. Denum Clementis XI. Pontif. Max. iussu Romam accessit, ubi in Collegium Sæculum S. Pauli ad Arenulam gubernavit, in cujus regimine nupè omnibus gratius occupavit. Edenda quædam hæc scripsit, nempe

Theologiam scholasticam in vñ. Scip. Tom. II. in fol.
Carfem Philosophicæ. Tom. 4. in fol.
Italice
Prædicæ Quæstionum. in 4.
Sabbati di M. P. in 4.
Prædicæ de Sæc. Tom. II. in 4.

R.

re, Amphicoelinis hunc sese comensis continere, quod etiam & de sancto Doctoris expolitioribus variè eius si tpea expolitioribus effluere meditata. Hoc verò indigne molis opus substatuere Thomam in ferri re propositum. Cum autem, humilitate funderet, suis viribus impar opus, ne beneviret sanctum putaret, Ordinis Praedicatorum Generali Magistro rogavit, ut alicui suæ Religiosis sodali doctrinâ illustratissimo hæc Provinciam demandaret, ac doctum a magna am apud novellos Praediles, ac primæ notæ viros promeritis estimationem hinc passus domi Panoniam in a. S. Mariz à Carensi Prepositi munere cedidit, annis 1558. Romæ petere coactus, ut Generalibus Ordinis Consilio iudicaret, Superiorum iussu Romæ pertransiit, ut ibi eius virtutes, veluti in ampliori Orbis theatro, respluerent, quod evenisse non ambigendum: ideoque à viris sanctitate, & doctrinâ prestantissimis, à Praediles, S. R. E. Cardinalibus, ac etiam à Sum. Pontificibus veneratis, magnâ nominis famâ in Urbe incutitur. Cardinalis in primis Sfortia Pallavicinus eâ veneratone ejus virtutes, doctrinamq; inspicit, ut amicitie vinculis ipsi conjunctum esse exoptaverit & in intimam ipsi familiaritatem Carolum admitteret, & illis, praesentem Alexandro VII. Sum. Pontificis virtutes edicare, laudibusq; ornare consuevit in ipsius nix; ad supremam vitæ lineam Angustissimam servavit amorem, quæ manifestum voluit, cum Carolo liquidas Sanctorum Reliquias in benevolentia argumendum, ex testamento legavit. Apud nonnullos etiam Praediles, ac Cardinales magnâ virtutis doctrinae opinione valuit, quæ non tunc in quæ cella insensentes virum egregiam, in dissolutissimis negotiis, antiqua an pugilis ipsam consistebat, cuiusque documenta venerabatur. A Cardinalibus Valerio Caprigno, (cujus spiritum addebat) & Gregorio Barbaldo, magnâ ventis ratione profi quis esset etiam à Marcellione Pinnæ, Hyacintho de Sancto iis deperi is fates Diez Sabaudie, ejusq; primo Mijlito, Clementi IX. perquisit fuit, & quo indulgentiam pro beatitudine per hanc quadrantem, aliq; obtulit. Ad Hispanie autem diu ipsos virtutum famâ, anno 1666. ab Anna-Maria Austriæ Hispaniarum Regina, Episcopus Patensis nuntiatus est. Sed hoc nonnulli qd animarum profectum, ut omni subiret, studiosè uterent Carolum, atq; ipse in humilitate desit, comitum dignitatem, rejecte, non sine omnium admiratione. Apud Clementem X. induit, & obtulit, ut Amphicoelinum Romanum, quem Coliseum vocant, in 1717. yram sanguine confectum, oculis, & auribus in eo prophetis iudis, in Templum, & iudicium, ad Sanctorum memoriam recolenda anno 1673. celsissimâ est. Charitate glans multa in animarum utilitatem scriptis, & egregie

parravit: praesentem in exultantibus Monialium Monasterio, athenis, aliisq; piis locis in opusculo Palmarum quibus comito, & ejus à Iulio Kati semper praedit fuit. Tandem virtutibus egregis ornatus, ac sensim opinione apud omnes clarus, egrotavit ad mortem. Multi S. R. E. Cardinales, Praediles primarie nobilitatis viri Principes ad ipsam in lectulo decubentem conflueret. N. Crescentinus à Cibirio tunc Clementis X. inde S. R. E. Cardinalis, Pontificio nomine ipsi benedictionem, & plenariam peccatorum Indulgentiam largitus est. Tandem anteaq; virg perlatâ grâ, hoc heroico virtutis actu coaruit, omni suffragia, quæ ex pia Ordinis sit infinitiore sodales delecto socio perfolunt, omnes animabusq; in igne purgatorio exultant remanavit; ipse vero se inebens, ac volens paratum exhibere ad amplectendum omnes penas vel usque ad extremi iudicii diem. Obiit tandem sancte, ut videt, Romæ primo Januarii 1675. æt. 60. ut multo tunc praenunciaverat. Ad tantæ viri cadaver undiq; magnus tumulus, conjusus ordo; vestes dissilsi, ut veluti reliquias servarentur coniung, contactu nonnulla miracula apparuerant. De ejus vita, heroicis virtutibus, ac sanctitate illustrati sunt procedis in ordine ad Beatusarum. Confite ipsius vitam an. 1703. editam Romæ à Io: Bonifacio Bagaria Cl. Reg. Verouensi. De eo etiam P. Blasius à Pontificatione *Vita de S. J. Thomæ*, Joseph Silos per. 3. lib. Cl. Reg. lib. 12. pag. 555. & in male lib. 68. pag. 180. Franciscus Maria Magias tom. 1. de S. R. E. Cardinalibus pag. 3. 97. & 332. in lib. de *Reliquiis in studio solentis* pag. 122. 156. 273. 504. in *Carmelo Mediano* pag. 301. & 313. & in *epistolâ beati monachi* prop. 75. pag. 410. P. Antonius Natalis in *suâ pergam.* n. 99. pag. 175. & in *allegat. Theologia* n. 33. pag. 45. & n. 82. pag. 89. Franciscus Andaleto in *tomis* 1. de S. R. E. Cardinalibus pag. 53. Sfortia Pallavicinus S. R. E. Card. in *epistolâ* pag. 108. 222. 223. 225. & in *epistolâ ad Iulium Thomam* fratrem d. pag. 165. usque ad 291. & in *epistolâ anasparatoli* libri tertii de *nie* perfessione, quem honorifice ipsi dicitur epistolam etiam, nescio quam, editâ ad ipsam datum 15. Oldoino in *Admon. Rom.* pag. 603.

Quæ edidit Carolus hæc sunt,

Æthæra uberrima sarrâ doctrinæ, seu commentarii, & Aphorismi in summa D. Thomæ. Romæ apud Ignarium de Lazariis 1656. in fol. hoc pergruad volumen inde tribus tomis notæ parvis completum, hoc typis rito prodit.

Commentarii, & Aphorismi in seicentis summa D. Thomæ, quibus omni quæstionum, & articulo doctrinæ breviter, & distincte explicantur. Venetiis 1673. in 12.

Callidæ Theologiæ Romæ typis Ignatii de Lazariis 1677. in fol.

Tabula Aræ operum omnium Antonini Dini Cl. Reg. quæ resoluuntur plusquam sex milia, plenarij rituum iussu milia in doctrinam pariter promissis impressa, ista, & clara verba in 1502. edita est, ac scholasticè ordinantur, disponuntur. Ro-

max ex typographia Nicolai Angeli Tinalii 1664. in fol.

Quartaverat auster Carolus omnia opera celeberrimi P. Diaz, ac in tractatus, scholastica methodo per septem tomos distributa, digestissae totius operis tabulam pignoratam typis tradidit cum P. Martinus Alcolea locum praecupasset, iuxta coordinationis editionem praetermissa.

Annus Primarum et Ignatius prophetica delicta florum vernas, seu D. Bonaventurae de quatuor mentalibus exercitiis florida sententia, singulis totius anni diebus accommodata nec non Anthologia sacra ex amantissimi Sanctissimaeque Doctorem Viridarii selecta. Panormi typis Ioannis Antonii Mandracchi 1654. in 12. & Parisiis auctore, & emendatus apud Godofridum Marcher 1658. & 1659. in 24. In hoc opere, Anthologia sacra, nonnullas et complures alienicas opellas, nempe,

Psalms omnium dictionum et atheniensium.

Epistolas myrrhae duo inter alina abera alternatio, et sententiae suscipiendum.

Septuaginta domus solomonis sapientum.

Ignatius cordis Ignatii Maritimi Ignatius simulacrum, Sacrum Verbum syriae, Ezechielis sancti Laetis, et Hieronymi.

Rafaelis Basilis, Virginis, et Scraphim Bonaventurae Principis spirituales aspersum.

Mariae presentia, septem salutationibus angelice effusum amissum.

Solatio Angelicae Chronologica.

Canonica, corde bene inde alii alii, constant metat pater, et in ipso Dei sui missam, orantis obsequia.

Crucifixus Spirituales Anima

Abba quae scriptae hae sunt.

On ista Mariae, seu septem petitiis, quae R. P. quotiens faciebat dum morabatur in Temple. Panormi apud Decium Cyrellum 1650. in 16.

Septem Salutationibus Angelicae septem dei heris additis. Panormi apud eundem 1649. in 8. & italis Romae 1650. & Panormi apud Decium Cyrellum, & Nicolaum Bonum 1650. in 8.

Santa Saepta graduum Insuperum, profectuum, professorum pie deservientum, et meditatio per septem hebdomadae diei distribuenda. Romae apud Ignatium de Lazaris 1657. in 24.

Horologium huiusmodi Dominicae Passione, quae singula Passione mystica singuli dei boni, mystici respondentibus retulimus. Ibid. apud eundem 1657. in 16. & Panormi apud Isidoro 1673. in 16.

Sebens, ac brevitas totius D. Thomae summa. Panormi apud Decium Cyrellum 1643.

Sebens vera vita, seu iugis Amoris. Romae apud Stephanum Pirati 1656.

Sebens theologi Historici Dominicae Passione. Romae apud Ignatium de Lazaris 1657. in 32.

Sebens doctrinae attributorum. Romae apud eundem 1657.

Sebens totius Sanctae Scripturae. Ibidem apud eundem 1657.

Sebens Magni seu magna arbor universa summa D. Thomae quatuor aprili solus explicata. Ibidem apud eundem 1656.

Sebens festorum pro Sacra Velis incolamitate sub optimo P. M. Alexandri Septimi Principis. Ibidem apud eundem 1656.

Epistola ad Alexandrum VIII. de mira strisque Philosophia naturalis, et divina armonia. Ibidem apud eundem 1656.

Caramellis Proteris Informis 723. 131. 100. variabilis D. Thomae discursus, expressus, et dilucidatus. Romae apud eundem 1657.

Ant Maria Parvula, et Paraphrasis Beatis. Virgini principalibus sollicitudinibus, ac mysteriis plene. et ad inveniendum accommodata. Romae apud Ignatium de Lazaris 1658. in 16.

Agonium triplex Angelicum, Scraphicum, Beatum, seu Beatus Corona aurea, aureisque coronatum. Romae apud eundem.

Septem pium affectum efficacissimi ad implendam Dei amorem, septem hebdomadae diebus distribuit. Romae typis Angeli Bernabò 1669. in 16. Panormi apud Petrum de Insula 1675. in 8.

Septem Affectus efficacissimi ad implendam Divinum misericordiam. Romae apud Angelum Bernabò 1669.

Flora Summa S. Franciscei excerpti ferè omnes ex ejus opusculis. Romae typis Ignatii de Lazaris 1672. in 8.

S. Thoma de Villanova flagrantissimi duo, sed vere mira verba. Atque, quia anno Anno, ut Annus Romae quod eundem 1673.

Manusculum Beatis. Virginis virginibus summa dulcem Natam passivum et profectum.

Clypei Mariani pro sacra ad Lauretana.

Aliaque edidit opus in foliis expansis. Itaque verò

La Passione del Signore considerata in dodici anni etc. divisa in 12. Tomi correspondenti ad 12. Mesi dell' Anno, cum alteri duo Tomi continenti cateche adligione per alia dell'Opera. Romae apud Ignatium de Lazaris 1670. in 12.

La Cellula interiore di S. Caterina di Siena delineata nella medesima Santa. Romae apud Zanone 1669. in 8.

Costa Illustre del Santi Pietro d'Alcantara, e Maria Maddalena de Pazzi. Romae apud eundem 1669. in 4.

Imagini di cinque Santi Cosentino, Francesco, Filippo, Luigi, e Rosa spregiate anemistichamente. Romae apud Ignatium de Lazaris 1671. in 4.

Gloriosi al Principi degli Apostoli S. Pietro più segnalati luoghi delle sue gloriose memorie nell'Alma Città di Roma, ordinata in quatuor Partes. Romae typis Ignatii de Lazaris 1661. in 12. & iterum hoc titulo Revocata al devoto Pellegrino, che viene a Roma nell'Anno Santo 1675. Romae apud Philippum Mariam Mazzuchini 1675. in 12.

Invito alla Scala Santa per il Peccatore Santo.

Letterello di risposta spirituale alle 12. oratione di quatuor brevis, chiara, e praticissime spirgma. Primum edia cum aphorismis Divini amoris S. Franciscei de Sales. Romae apud Ignatium de Lazaris 1665. in 12. inde cum Dominica Passione To. 13. Ibid. apud eundem 1670. in 12. & iterum Panormi apud Insulam 1675. in 8. & alibi.

Horologio Historico della Passione del Signor e Hoc plimum edidit Romæ in folio ex parte expressis amicis huius Christi Domini, ac sanctis. Virginitate in libellum addidit additis mediatio- nibus Romæ typis Ignatii de Lazariis 1657. in 12. ac tandem eundem in duodecim libellos dividit juxta dei horas distribuit Romæ.

La Perfectione spirituale compendiosa brevissima- menta de S. Carlo Borromeo in un suo sermoni scrip- to. Romæ 1670.

Orationes octavo instructæ dall' Abbate Iffano all' Abate Cassiano, e Germano suo compagno sacristiani non solo e Religiosi, ma e Seculari d'ogni stato, anno Principio giulio. Romæ 1675.

Reflexi di S. Ruffo P. di Lima del Tuz. Q. d. de S. Domitiano. Romæ 1673.

Il buon gioir del Cristiano, che si dà S. Geronimo 1673.

Gloriosa divota della Madonna, cioè sino a S. e. S. Maria assegnate à sette anni diversi del giorno.

Rifioro spirituale da farsi ogni giorno da ogni Cri- stiano. Romæ apud Varcium 1673. in 12. Pa- norum apud Buzio, & Cananiam 1670. in 12. de Perum de Bolla 1673. in 12.

S. Geronimo compendioso, ed invocato non diversi es- tatici, & mariani. Romæ apud Philippum Mariam Manerium 1673.

Brevi Relatione dell' Anfratello Floriano della- quamento il Calice. Romæ 1674.

La presenza di M. P. consolente in sette salvatio- ni Angeliche, corrispondenti ad altrettante ore del giorno. Panormi apud Nicolaum Buzio 1651. in 8. e 1649.

Esposizione quaresimale alla Santiss. Trinità. Panormi apud Joan. Antonium Mandrachiam 1633. in 16.

Meditazione perpetua nelle piaghe del Crocifisso. Panormi typis Nicolai Buzi 1653. in 16. Ibidem apud Insulam 1675. in 8.

Goetana devotissima, cioè estatici da farsi ad ho- nor del S. Gio: ev. Irid. Messina, Neapoli, Barto- li, Udini, Grasse, Romæ, & alibi.

Esposizione di S. Francesco di Sales per le Ma- neche della Pasionis di Maria Vergine accrescitate. Romæ apud Angelum Decembis 1656. in 16.

Novena di S. Goetana del P. D. Francesco Maria- Maggio accrescitate. Panormi typis Jos. Ant. Man- drachia 1653. in 14.

Trilogia, & simplice illustrazione della Fide, & P. in Christo. Romæ apud Ignatii de Lazariis 1662. in 12.

Attristini del P. d. Amaro, curati dal Trattato dell' Amor di Dio di S. Francesco di Sales. Ibid. apud eundem 1662. in 12.

Alia edidit brevissima: & nonnulla ex supradic- tis cum aliis orationibus à P. D. Carolo editis: collegit, ac typis dedit Romæ apud Manerium 1675. in 12. Antonius Macca, addito ejuslo- P. in Christo.

Prælo parvæ.

Quintum Caput in Solamini Illustratum, na- so, & brevis paraphrasi.

Continuum domabilem, & inaffabilem calce- si.

Coron, seu ballata omnia Sanctorum, ex operanti- S. Romæ curata in colligere & scriptum.

Hebdomada dorum pium festivitatum incipit, pro- p. in festum, & perfectum, & purgatum, & il- luminatum, &que omnia singulis diebus hebdomadae in- xtramenda.

Metastasi de septem signaculis libri eterna sapientie.

SS. Iesu Domini Desideria, Misere ex p. in ad in erit exasperatum, & metis- tum Domini.

Orationes, seu affectus ad Christum Crucifixum.

Hymni in glorificationis, & paraphrasi brevis per- c. in exp. in.

Psalms L. in sensu accomodo ad Christum Cruci- fixum.

Invocationem Spiritus Sancti.

Passiones ad Deum petitiones cordis contriti, & humiliter, ex p. in L. exasperat, & methodicè re- ducit.

Sapientia in Passione, mystica meditando.

Admonitiones salutaris valde hominibus necessarium, ex- operibus S. Angelini exasperatum.

Sacra Biblia synopsis affluens. Italicè

Prodigia dell' Amor Sarafico di S. Anacostea, nel quale l'ho quasi in compendio la sua vita.

Quattro guati spirituali di not. D. in.

La storia Cornuta della Madonna, & in delle Pa- radisi Mariane, & in spiegata in sette salvationi.

Ricordo per addolcire tutte le affezioni di Mondo, & dello spirito.

CAROLUS TRIGONA nobilis Platensis So- cietatis J. in, status 6. Januarii 1614. Societatem amplexus est 17. Decembris 1630. in qua qua- tuor votorum Sacramentis se affinxit 5. Maii 1651. Vixit doctrina celebratus; nam peperit hu- manas licet, Philosophiam, ac Theologiam. scholasticam docuit moralem verò supra nigra- ta annos magna cum laude praecepsit est. Roræ Collegia Viennense, & Patricio, Studio in facie- belis, ac solennia singulari, d. in in, ac pruden- tia semper ubique claruit, præsertim vero in Ma- lina, in qua sapientia, inorum comitate, & in ru- bus agendis facilitate videretur, passim ejus con- silia in difficillimis consentiente quæstionibus or- nes, vel ipsi Pupili exquirere. Apud D. Jo- sephum Cicala, & D. in Alvaro. Archiepiscopus Messanensis Theologus, Examinator Syn- odalis, Vistator, & librum Censor sumit. Fuit: Theologus Camilli Aquili S. R. E. Cardina- lis, & Michaelis Angeli Bouardis Episcoporum. Canonicus: ut etiam de Francisci Mariæ Rini Episcoporum Syracusanis. In suum Theologum, & Examinatorem Synodalem delegit Franciscus A- lvaro Episcopus Liparenensis, ejusque successores Cae- tano del Castillo, qui etiam Conscriptorem, & Censorem S. Inquisitionis Romanæ ea in Insula con- stituit: ipse etiam ex speciali privilegio Gene- ralem episcopum Insule Inquisitionem agebat. Oro- genario major decessit Malina circa anni 1703.

Synodus ab Ill. & Reverendiss. Dominis D. Josepho Cicala Archiepiscopo Messanen. 1681. die 10.

Aprilis. Messana celebrata. Messana ex typ-

graphia Vincentii de Aſico 1631. in 4.
ſcriptis etiam ſed typis haud commiſit

*Syndon Liparenſis ab M. & R. Donato D.
Cariano del C. ſtillu celebrata, quæ dñta erat eni-
da 400. iſtuciam Episcopii mortem m. r. remanet.*

*Clauſura pro reſeruatâ propoſitionibus demerit
ab Innocentio X.*

*Conſilia, & Allegationes,
Italiæ*

*Lettera d'Amor dell' Anno 1640. della Provincia
di Sicilia della Compagnia di Giſti mandata a Roma.*

*Gli Atti della Viſita della Dioceſi di Meſſina man-
data al Card. Miniſtro Farnetino Peretti, e preſenta-
ti al conſiglio Innocentio X.*

CASSIIRVS DRACO Panormitarum Iur
uſuſq; Doctör, Patre Blaſio, de quo ſuo loco,
in Intrin edicus eſt anno 1654. Jurisprudencie
ab adoleſcentia additus, & egregiâ doctri-
nâ ſignanter emulſus, Inter penarios cauſarum
patronos conſpicuum magno etenim elatrum num-
ro ſilpator grauior ſteulorum Prorrum cauſas
non ſine plauſu, ſollicitiſſimè propugnauit. Hinc ad
nouos illos hororum gradus miris euectus eſt.
In Panormitarum Pretorio anno 1685. Index ſu-
dit. In Conſiſtorio Sacre Regiæ Conſcientiæ an-
no 1685. & tot in ſupremis Magnæ Regiæ Curie
ſubſiſtis iudex etiam iurgercinus prebit annis
1693. 1697. & 1701. Exinde anno 1703. Regii
Patrimonii Fiſci Patronus electus; mox eodem
ſtatuer. in Magnæ Regiæ Curia foro anno 1704.
eohoneſtata eſt. Hanc modò prouerſiam præ-
cedit admiſiſſa, dum ad maiora, egerſi viri
prouerſis expoſituri, properare videtur.
Multa ſcripſit Allegationum volumina; attamen
ſolam in lucem emiſit

*Allegationes in cauſa ſacreſancti Status Geraci
pro Comite Rogerio de Vignatilli Comite Mar-
chionis Geraci, Principi Caſtriboni &c. contra Domi-
num D. Felicem de Vignatilli vidum reſiliam
Comite Blaſii de Vignatilli Comitis Marchionis
Geraci, Principi Caſtriboni &c. Panormi apud
Joſephum la Barbera 1692. in fol.*

*Præſent. & Juſtitia Patrocinium in cauſa ſu-
perſonæ ſtatus Geraci pro Domini D. Hieronymo
Dei gratia Comite Vignatilli in Liguria, ac Geraci
Comite XXIX. & Marchione XVII. Aſuſſe hu-
jus ex Domini Comiti D. Rogerii cauſa ſacreſanctæ,
contra Dominum D. Felicem Marchionem de Vignatilli
Domini D. Urbani Barberini Preſentis
Principis auctorem. Panormi apud Joſephum Grami-
gnam 1700. in fol.*

CASSIANUS Hiſtoricus ſclenter, ut opinatur
Oſia, ſus Cæſarius rom. 3. Saſſion. Sinal. pag. 12.
& Pirrus em. Eccl. Syracuſ. pag. 123. quo vixit
æuo incertum; ſane Pirrus antiqui meritis ſcrip-
toerum vocat. Scripſit ex citatis authoribus, &
ex Chriſt. Scobar de reb. Syracuſ. p. 14.

De Vita Chriſti Episcopii Syracuſani.

CATALDUS AMODEI Sarcenſis Muſices pe-
riſſimus, cupis monumenta muſicis notis mo-
dulata ſemper cum planſu exceper omnes Nea-
poſi, ubi magnâ æſtimatione viſit; ibique variis
in Ludicis ſuis muſices Moderatores caluina,

Oblit Ne ipſi circa annum 1695. Edidiſt Italiæ
Cantate a Puer ſola. Libro primo, Opus ſecundum.
Nrapoli apud Novellum de Bonis 1695. in 4.

CATALDUS AQUILA, aliâ PARDIUS Si-
culus, & forſan Panormitanus, familia errantia.
Parilia, que uunc riculo Martirionis Oleaſtri præ-
ſulget, ex antiquis remporibus domicilium ha-
bet Panormi. Iſte protectio Vignatilis, ſi Lucius
Mariorum eivem ſum & episcop. lib. 5. diſſerit, ut
lauit Nicolans Anonius in Biblioth. Hyſpanæ to-
2. pag. 358. Mariorum etenim in episcop. rit. tantum-
modo Siculum fuiſſe aiunt quare, & ſi patria iſta
ſultra eſt, noniam remanet dñe, & ea in episcop. ſa-
Cataldum Juſticiuſum, ac Poetam clariſſimè
vorat, & juſq; conſilium permancendi apud Joan-
nem Lehtemir Regem laudat. In Luſitania igitur
vixit Cataldus ob iuratas, aliâſq; vinctus Joan-
ni ſecundo Regi, rloſq; filio noſtro Georgio Aue-
nuleſium Ducem Progenitorum in paucis cariſ-
ſimus. Hinc admodum ſanctiſſimè fuiſſe ex episcop.
la quæſtoria Georgii Hermici Cayadi portæ
Luſitani pro eologia ſua tertia ipſi Regis filio iu-
ſcripra, pater, ubi aiunt *Sic te ſemper nectit et
ſortat. Adulador. & Seneca Nectis nec inſerit;*
quæſquidem ole eſt hanc quæſtoriam iſtaſq; ſort
audiriſſe, & ipſe Cayadi in epigram. ad Cataldum hunc
audiſſe, ſumq; præſertim in ſultra ſactur. Nec
Bernaſſus Rogi ſultra ſuccedenti eo ja Regno
gratiſſimum exiſtiſſe dubio, edicti literatorum
amatiſſimus fuiſſe, ac ſultra eohoneſtata ſcrip-
ſerit, ex Ralacti in libro *Ani del modo* pag. 304.
Vixit anno 1496. & forſan in ipſo Luſitania.
Regno denatus eſt. De eo vide citatur Marſom-
epus anticum, & Nicolum Antonium, qui eoh-
riat laudibus Cataldum rumiſſat. Scripſit ex
ipſo Nicolao

*Ad Emmaſulem Regem libros quatuor, ſultra
dorehan geſſit Joanni Regi ſultra vita ſua tem-
poris, atque Emmaſulei inaugurationis.*

*Arcilingam, ſue de Geſſis. Alphonſi F. obſer-
ſaturos, ad Joannem Regem.*

De Perſilio Hinc ad eohem.

*Episcop. hanc ad Alphonſum Hyſpania, hoc eſt Ca-
ſella Præſident.*

*Conſultationes ad Marchionem ſultraſum Ma-
ſum.*

Allegiarum libros duos.

Episcop. annuatum librum dñi.

Opera jam relata, carminibus expreſſa typis edi-
dit ſiuul. Secreſum vero

Vſum librum quatuor

*Vernum Salamur, ſue Marchionem ad Comitem
Alphonſum, & alia. Ulyſſipone 1509. in fol.*

*Libus Gergorius Gyaldis diſt. 2. de Porri no-
ſtrorum temporum pag. 417. cum Geſſeſe in Bibliop.
1599. Scripſiſſe tradit*

De morte Alphonſi Principis

*De bello Apſerit. (Hæc autem forſan eadeſq;
ſunt optra, ſe ſultra notata de geſſis Alphonſi.)*

Quatuor, ac quique libris Elogiarum, & alia.
Ex Catalogo Bibliothecæ Baldozæ pag. 116.

Edidit

Episcop. & alia.

Epigrammata vetera, quorum pleraque nunc primam ex antiquis editionibus, & lapidibus alia speciem antequam errantia, jam undemque collecta innotantius vulgata, desinuntque in libris 17. Parisiis 1590. in 4. prodire ex Bibliotheca Petri Pirhai, cum ejusdem emendationibus, teste Joanne Alberto Fabricio in append. Biblioth. Latina pag. 8. Joseph Scaliger edidit etiam Caralecia Veterum Poetarum in duos libros digestis, in quibus invenies carmina Cicerii Siderii Syraculani ex eodem. Fabricio rit. pag. 39. & 30. sed deinde Cicerii Syraculani esse, vel Cicerii Siderii.

CIULLUS dal CAMO Siculus Poeta, corrupte ita vocatus, verum tamen VINCENTIUS AL-CAMENSIS: Ciullus enim Vincensius sonantia ex modis etas, rum Italica lingua adbar habuitur, nomina recipiebat: & Sicula lingua hoc proprium esse incompetuum est: mos enim adhuc vigeret nos, praesertim apud vulgum, quod Nisi, pro Auronino, Cera, pro Franciscus, Masi, pro Thoma, Cala, pro Nicolao substituantur: & ad rem Nisi, & Cila, pro Vincentio, & Vincenzia reponitur, Angelo Coloccio apud Leonem Allatum in *epist. ad fratres juniores Poetas*, antiquer, p. 22. immutare nomen Ciulli: vel ut ipse ait Cilli, in Coelum placuit sed hanc immutationem edarguit Allatus pag. 24. eodem Ciulli unum nec diluere, nec misceat. Alramensium fuisse pro certo habeo: nam cum ipsum nonnulli vocent Italicè *Ciullo*, vel *Cillo* dal Cama, Colacelo, Allato, & auctoribus infra citandis, ex eo corrupto nomine rectius seibseudum Italicè intelligimus *Ciullo* & *Alcamo*: Alcamus enim Italicè *Alcamo*, ut rectè Agria in *Sicilia* invenitur ait, 12p. 9. §. 3. pag. 31. Hic primus Italicè pantheamina ex Colacelo, quoniam idcirco, & approbavit Allatus *loc. cit.* pag. 21. & 22. & in *epist. unanym.* eum enim inter Italos Poetas aliis Ciullo antiquior non elucet, merito in hunc, & secum in Siciliam ubi exoritur hoc Domus gratus primati gloria, & Italicè carminis invenio referenda. Claruit ex Colacelo paulo post Gochorum ruinam in Italia, quam opinionem multis refellit Altatus: Gochorum enim ruinam anno 515. evenisse testatur Genebrardus, post alios, in *Chronolog.* ait circa haec tempora, nec vixit, nec vivere poterat Italicè lingua in Sicilia, ubi nata: sed sub Normannis Regibus, ut latè scripsi in *observat.* ad *Siciliam* Inventi ex *D. Mart. Lelio* c. 9. §. 5. p. 145. & *fig.* paulatim efformata: & regnante Frederico II. Imp. eo deducta, ut hac lingua scribere, & ingenii momenta exarare potuerint. Hinc cum Allato pag. 23. deducendum Ciullum non paulo post Gochorum ruinam floruisse, sed sub Frederico II. Imp. an. 1197. (anno 1297, ex typographi iurata legitur apud Joannem de Crescimbeni virum ingenio, & eruditione clarissimum in *hist. Poet. Vulgaris lib. 4. pag. 263.*) vel paulo ante vixisse coniectamus: Ciullus enim apud Allatum *cit. pag. 409.* Saladinus Babylonis Regis meminit, qui Regni primordia ab anno 1172. exorsus esse & Soldani Aegypti, qui quae multa contra Christi fideles perpetravit, Laudamus Crescim-

beni *loc. cit. lib. 1. pa. 2. & 3.* Allati, & Colocci opinionem de Ciulli primam infringere videtur nam et si Siciliæ Italicæ Poetis inventionem concedat, attamen si alii, alii, sicca Ciulli tempora, clarescit Poetæ, cur primatum in Ciullo inferebant? Non raro deducit ab ipsis Ciulli carminibus, in quibus Aegypti Soldani, & Regis Babylonie meminit Ciullus, ut divitiis abundantum, concludere sibi videtur: nam longè ante procedere poterant: nos enim hodie Cilem, ut dissimulatum nominamus. At si non petimus Ciullus, inter primos sine hesitatione referendus (quod concedit Crescimbeni in *commentar. ad hist. Poet. Vulg.* vol. 1. lib. 4. cap. 5. pag. 199.) Si enim & Siculis, eodem Crescimbeni recte, Italicæ Poetis originem traxit, & alium Siculum Ciullo antiquiorem non invenimus, vel priores, vel inter primos collocandus. Adde quod indid illa, ut foris didico, quæ in Ciulli carminibus observatur, ut Crescimbeni notat in *comm. cit. lib. 1. cap. 2. p. 4. & cap. 4. pag. 11.* aperit indicat in ipsa poetis naturam, hęc Ciulli carmina exorta. Hic tandem addam eruditissimi Apostoli Zeni judicium, ex epistola mihi data Venetiis 6. Augusti 1701, in *in observationibus ad Siciliam* *Intervium* *Viar. Annot. scripti* pag. 153. nempe, quod ex Dantis auctoritate haec Ciulli antiquiora notatur: hic enim in *lib. de vulgari eloquentia* *Petrus* edito 1577. pa. 22. ait: Si vulgare Sicilianum accipere volumus, & quod prodest & terrigeni modis, ex ore quorundam judicium sciendum videtur, praeteritis minimè dignum est: quia non sibi quodam tempore proferunt, ut patet in *(Tragici delle furore, sei che a voluntate)* hoc verò carmen à Dante in exemplum deductum est nostri Ciulli, ut observavit Zeno, quod legitur apud Allatum pag. 408. ideoque cum hanc Ciulli auctoritatem exhibeat Dantes ad probandam radiore, & antiquiorem rationem Siculorum modum, ut à Siculis cultioribus seceperat, deducendum rectè putat Ciullum ab eo solum antiquius, sed etiam populari, radiogidione scriptum, ut ferebat prima Italicæ linguae, & poetis suas, & infamia. Ciullum à Graecis Siciliam inhabitantibus carminum formam per discipulos accepisse Colocius putavit, quod doctissimè negat Crescimbeni in *hist. cit. lib. 1. pag. 3. & seq.* ubi de forma carminum, ipsius oculatè, ut solet, discit, Allatus *cit. pag. 34. & seq.* alium esse putat Ciullum ab illo Poeta Anonymo, quem Siculi nomine citant, de quo Joannis in *epist. ad hist. Siciliam* & hunc Siculum Ferdinandum Salamini Poetam Siculum fuisse opinatur: at ego Joannem Nafum existimo, ut loco suo leges, Ciullum ricar Fredericus Ubaldinus in *comm. ad Petrarcam*, ex Joanne Vigilius in *lib. apud Allatum*, *cit. pag. 66.* de eo etiam Crescimbeni in *comm. cit. lib. 1. pag. 2. ad. 30. 31. 44. 375. & 381.* Scripserit Ciullus Italicè.

Item, ipsius aliqua habes carmina apud Allatum in libro: *Pani Antichi* Neapoli apud Sebastianum de Alerce 1661. in 2. Colocius etiam, Collociavone veriorum ex ipsis carminibus erutam, conferit, recte Allato *cit. pag. 34. & 38.*

CLAU.

CLAUDIUS MARIUS ARETIUS Patritius, & nobilis Syracusanus, vir eruditissimus, polius-
tibus literis excentus, poeti laudis, ita ac, lica-
tissimi clarus. Historici Imperialis tumulo à Carolo V.
Imp. insignitus emittitur, eius monumentis non-
nulli historici illustrantur suas, ceteris Ioanne Vi-
ginilimilio de *Pamir* Siliis cap. 5. pag. 33. Flo-
ruit circa annum 1544. De eo Ab. Vilius not.
Erl. Syren. pag. 313. Iacobus Tircinus in indi-
catione in calce operis in *Suorum* Serenitatem, &
Andreas Schoterus *Silicibus* Hispan. tom. 2. p. 317.
ubi mendosè legitur Cl. Marius Aretius. Editit
De *Sine* Siliis librum. Panconii typis Antoni
de Mayde 1537. in 4. & Messanz in officina Pe-
trusii Spira 1542. in 4. extat etiam in volumine
in scriptis Italia *Missata*, seu *Rerum*, & *Philosophie*
Nathanem Scripserunt varii aetate metroni. Franco-
furti 1600. in fol. & in libro: *Rerum* Hispaniarum
Scriptoris ex recentioribus præcipui. Francofurti
ad Moennum apud Andream Wechelium 1579.
in fol.

Hispanie Siliis. extat in Hispania *Missata*. Fræ-
cosum apud Claudium Marimum, & Heredes
Ioannis Andrii 1603. in fol. prodit etiam cum
opusculo de *Sine* Siliis, & Berose Ioannis An-
ti Viceerentis. Lugduni 1556. in 12. ex Ioanne Al-
berto Febitio in *Silicibus* Latine oppid. 1. pag.
164. quæ omnia in aliis edita sunt. Vindoburgæ
1613. in 8. Italicè etiam

*Offusatione delle lingue Siciliane, e cancen nel
proprio idioma.* Messanz apud Petruccium Spilam
1543. in 4.
Ex Bibliotheca Comiti Gesseri edita per Fri-
sum p. 154. hos scripti libellos, his titulis præ-
notatos, qui simul collecti prodire, non pè
Silicis dispersis acervitissimis. *Dialogi*, in qua
pro *Cesare* lura *Burgundia*, *Mediolani*, & *Nepolis*
leguntur. *Clades* ad *Ticinum*, & *Rer* librum. *Mon-
na* Domini quare *Casini* *Andri*. *Disputum* *Cesa-
ris*, *Sicilorum*, *Hispanorumque* *immo*. *Primum* *ejus*
in *Hispaniam* *accessu*. *Philippi* *Fili* *Natalis*. *Dis-
putum*, ubi *Hispania* *descriptio* *um* *recentioribus*
omnibus. *Dialogus*, in quo *Virgili* *versus*, *descriptio*
Æneis, *silicis* *labe* *et*, & *ille* *de* *felice* *justitiam* *mentis*,
& *non* *temere* *deus*, & *describitur*. *Europa* *descriptio*
cum *recentioribus* *omnibus*. *Obis* *vanti* *quod* *clero*
latine. *Lusus* *Artis*, & *Gedum* *omnibus*. *Som-
ni* *pantheis* *liberalis*. *Eligie* *tres* *de* *Cesare*. *Epi-
grammata* *omnibus*. *Basileæ* 1544. Opusculum, de
Summi Pontificis liberatione, editum fuit etiam
serenit Venetiis 1544. ex Ludovico à S. Carolo
in *Silicibus*. *Pontif*. *lib*. 6. pag. 190.

CLEMENS FICARRA Patritianus Cleti-
cus Regularis, natus anno 1606. patribus ge-
nere, & virtute clarissimis, in insperandæ opes
dedit, & Doctoris Lamei donatus Messanz, cam-
farum Patronum egi non sine laude. Ad spiritus
seculi illecebris, anno ætatis sue 27. Clericatum
Regularum instituti amplexus est 7. Julii 1633.
& solemniter emisit voca Patrem 8. Octobris
1634. Doctrinâ, & virtutum ornamento effulsi-
t gravioribus enim scientiis addictus, sub clarissi-
mo P. D. Hieronymo Mataranga, in doctrinam

vizum efformatus est: ideoque magno cum disci-
pulis progreßu severiores Philosophiæ, ac
Theologiæ disciplinæ alios docuit. Doctrinam
regulam observantiam studio insigniter illustra-
vit: ideoque perfecta exemplaris viæ sue ratio-
ne, sin adhibitis est ad informâ dos Ordinis sui
lyones. Prudenti, zelo regularis disciplinæ,
vix innocentia, virtutibusq; manitus, ad altissi-
mæ perfectionis fastigium pervenit. Romæ ubi
duo vixit, Dynastas, Presbiter, ac S. R. E. Car-
dinales in sui venerationem traxit. Domini Roma-
nam S. Andree Præpositi monre Iasi: bis in
Generalem Ordinis Consultorem assumptus est:
ac dum Romæ vixit semper optimam educationem
promovebat: libis taudem, omnes omnibus
absolutus, decessit 1. Martii 1683. relicto foda-
libus suis insigni virtutum exemplo. Ipsum lau-
dat P. Franc. Mariâ Magius de *Sine* *Ceremoniis*
opere 2. *disq.* 6. p. 168. & *disq.* 8. p. 183. Editit
De *Fama* *Tractatum* Theologicum. *Morali*. *Par-
tem* *Primam*. Romæ typis Ignatii de Lazaris 1671.
in fol.

Præverat Patrem Secundam, quam s. religio.
CLEMENS LARDIA Metanensis Ordinis Mi-
nimum S. Francisci de Paula, vir doctrinâ, &
auctoritate clarus, Neulan, & Anconitanum Pe-
viniem tedit: ac egress ann. 1660. floruit. Editit
italicè

Briefve *Ruema* *dissercio* in *Missis* di S. *Fran-
cisci* di *Paula*. Messanz apud Dominicum Costa-
1661. in 12.

CLEMENS NETINUS ex familia de Lanren-
tio Capucinus, vii natiq; venerandus quæ em-
plissimam sapientiam, exuldas virtutes, honores-
que, quibus effulsi. Annorum ægus 16. rejecit
seculi blanditiis, religionem amplexus est, in qua
eâ animi contentione ad victores adipsosq;
incoluit, ut religiosæ perfectionis exemplar tra-
sinit. In studiis ita profectus, ut doctrinâ exaltis-
simus, magna cum laude Philosophiam, ac scho-
lasticam Theologiam docuerit. Ubis epigla ejus
promerita sui Provinciæ Syracusanæ Praetor,
ac quartum eamdem Provinciæ rexit Provin-
ciatus. & à Francisbus Coelestis Provinciæ etiam
ad eam Provinciæ regendam, licet absente, as-
sumptus est. Communitatem Generalium egi in
Provinciis Messanâ, Patrimoniana, & Hiberni-
tina. Romæ etiam Perceptoris Generalis mun-
dere laudabiliter functus, magnâ valis estima-
tione apud Paulum V. qui ipsum veluti Patrem
amplectebatur, ac sepius accessit in Pontifi-
cio Palatio veniebat: si frequenter de eo dicere
solitus: invenit hominem secundum cor meum.
Nec minoræ estimatione clemis apud Urbanum
VIII. Pont. Max. Tandem anno 1618, rarius Or-
dinis Capucinozum Generalis electus est. Ita
hoc supremo Ordinis munere, zelum, ac enam-
podecelestium Moderatorum famelæ amulans,
totum adhibuit studium, ut solidus, ac præla-
tus regularis observantia effluerecet. Religio-
nis Provincias Instruendo, Imperator ipse, ac Re-
ges, veluti verum à Coelo delapsum, summo ho-
nore excepere: populiq; obviam illi egredie-
bantur,

bantur, ut veluti novum Christiani Orbis Prophetam suscipere. Ideoque privatis, doctrinâ, dexteratâ, ac vitâ sanctimonîâ ubique celeberrimus elatus. Multis citius Deus admirandis viâ sanctitatem comprobavit, nam ægrotos nonnullos sanitati restituit, ac à Demoniis vexatione liberavit, adhibita tantummodo benedictione. Tandem sancte decessit Syracusanis 22. Septembris 1631. ætat. 73. Fuit magnâ populi sequentia celebratio. De eo plura Abb. Pirrus not. *Ecl. Syracus.* p. 208. 210. & 215. P. Marcellus à Pise tom. 3. *anecdot. Caput.* an. 1631. §. 14. P. Fortunatus Huclitus in *Ateneis*. S. Francisci 6. Novemb. p. 1097. & Dionysius Genuesis in *Bibliothec. Caput.* pag. 81. qui testatur scriptis multis Philasophiæ, ac Theologiæ Tractatus, qui m. n. asseruntur. &c.

Tractatus super Regulam FF. Minorum, præsertim super Potam Imperialis Seraphica.

CLEON Syracusanus, Stephanus de Urbibus memoratus verbo *Asp.* pag. 125. qui Syracusanum ex ecclesiâ vocat. Bonanus in *sua Syracus. Illustr.* lib. 2. pag. 796. Poetam fuisse putat ac romedum, quem videri nominat Rhipus Festus Avienus, ac totum unus, à quo idem Rhipus malita accepit, ut etiam tradit Petrus Crinitus lib. 5. cap. 80. de Poetis Latini, & Cumanus Græcorum in *Bibliothec.* qui teste Bonano citato libris summa citat inscripsum.

Comicus, id est latron.

Andreas Schotus in *Sericea sua.* lib. 2. p. 11. Circa nis Syphiliæ Siciliæ urivivâ, ac fossas eundem ac nostrum Syracusanum vocat Bonanus, adscripsit quoniam tempus, quo floruit. De quodam Cleone agi Raphael Volaterranus lib. 14. *epitaph.* quem vocat Cleonem Curianus Poeta Latinus, ac scripsit Eutime Argovaura, à quo Apollonius Rhodius miratus est eadem. scribit Carolus Stephanus in *Asp.* pag. 707. *Bibliotheca Gesneri* edita per Frisium pag. 158. & Cælius in *hist. poetici Græcorum* pag. 221. Quid autem hic idem sit ac noster Syracusanus, hinc hesitatione à Themat. P. Ragusa in *elegia Siculorum* p. 76. & Sisti. *Bibliothec. Per.* pag. 66. sed ex Stephanus est, & Geffroy assum à nostro deducitur, nam postquam de hoc Cleone agitur, paulo post distinet de nostro Syracusano scribere, ac testatur Carolus Stephanus, quod ejus mensuris epitome Artemidori Ephesi. Ex Stephanus de *curiosis loc. etc.* noster Syracusanus scripsit librum.

De Putab.

Hic opus scripsit, sive etiam testis Vossius de *Asp.* G. ad lib. 3. pag. 344. (à quo inter antores in eadem ætatē recensetur) Morrius in *distin.* tom. 1. pag. 896. Gesnerus cit. & Carolus Stephanus cit.

CLITUS Academia Messinensis, Diu Messinæ Officiæ Academiae præfuit, ut iuro suo tradidit: ac belli vi anno 1578. ipsius igne extinctio, multi liberam amarissimâ Academiam hanc exstiterat curavit anno 1701. ut antiquam illius gloriæ restitueret: idcirco à Joanne Emmanuele

de Fernandez Pacto Vigiliæ Marchione, Siciliae Moderator, tant Messinæ degente, facultate periret, ut hanc Academiam rigendam permitteret: ac ipse ne dum hanc ovam fundationem proleat accepit auribus, verum etiam in sui patronium Academiae admittere promisit. Mox consilio, cum ipsorum gloria immutato, ut sub Catholici Regis auspiciis eandem fundaretur, proposuit, ac se Regiam voluntatem impetratum spondendi, ut obtinuit. Hinc anno 1701. hæc nova Academia ortum habuit, quæque exordium fuit in Messanensi Seminario, ubi tunc Regii Sacelli Musicos, Nobiles, Regii Dynastas, Urbis Magistratus, doctique viri magis frequentia conflueret, su Aradum Phreuschema, vulgò *Imprese*, Heliotropium deligeret, quod Solem ex natu ali proptatione respiceret, addito lemmate: *Vivat, ex Horatio carmina, qui cecidit: Fides, inque Veritas.* In ejus alio orationum primis unomatus Prorex fuit recentior, tamè pietatioris Urbis viri literis, & recondite insignes subsequi sunt. Bis singulo mense, nunc in Clerico-rum Regulatim domo conveiunt Academici. At dum Franciscus de Judic S. R. E. Cardinalis Siciliæ Moderator Messinæ moras traxit, voluit, ut singulis Dominicis diebus omnes Academici in Regio Palatio literarum monumenta ingenuarent: & ingeniorum calorem sui aspectu, & admirationis vi, migum in modum forebat. Academico-rum societatem moderatur is, qui est à secretis, & Censores duo per semel his spatium, quo elapso, ipsorum succedentes eligunt. Qui à secretis perest insynandi ad solemniores congressus Nobiles, ac primarios Urbis viros curam gerit: nempe quando Epistolæ Mariæ festum, & Anniver. sariam Natalium Catholici Regis celebratur: or etiam cum Bartholæonem libellum indititur. Ipse etiam Academicum, qui discursus terret, ac probitima proponat, post decimum quintum diem solvendum, designat. Qui verò discursum recitat, Principis omnino, & honore suæ gaudet. Edidit italicè.

Appianus uti de Natchia di Filippo F. gran Marchese delle due Sicilie, e delle Spagne, espresso nel compimento della Real Societæ degli Accademici della Cileia nel 1703. Messinæ apud Dominicum Colam 1704. in 8.

CONRADINUS PUTEUS Agrigentinus, Iuriconsultus doctissimè eruditus, ac Novariensis Peritor. Edidit

Ad Basilam Apostolicam Nicolai V. & Rex Pragmat. Alphonsi de Consibus Illustissimis Amantissimis, apud Petrum de Gregorio de Consibus. Panormi typis Jo. Anron. de Francis 1609. in 4. & iterum Pandemii ex Officina typographica Franc. Ciotri 1611. in fol.

CONRADUS quidam Ordinis Prædicatorum, patriâ fons Panormitanus, Prior Monasterii Panormitani S. Cathariæ, qui Bonuit ann. 1590. eo tempore, quo Moniales prædicti Monasterii sub Fratrum Prædicatorum regimine degenerare habet Abb. Pirrus not. *Ecl. Panorm.* pag. 215. Scripsit

Epi-

Epistolam ad Angelum Baronezianum Episcopum Caracensem, quam integram exhibuit Ioannes Bapt. de Grolino in sua Caranae sacra pag. 143. & sup. de Abela in Iustitia illust. p. 262. in 243 multa de Sicilia complexus est.

CONSTANTINUS CAETANUS nobiliss. Syracusanus Benedictinus Congregationis Cisterciensis, vir literarum, & eruditionis gloria celebrissimus, Orlavii, & Alphonsi Carani Societatis Iesu fuit, (de quibus in hac Bibliotheca suis locis) ex Marchionibus Sortini, & Principibus Casali, parentibus Barnaba Carano, & Hieronymo Primo natus, iuris usum accepit anno 1560. Religionem amplectitur in Monasterio S. Nicolai de Arrais Carana, ubi sollemniter edidit vota 29. Octobris 1586. Studia, & professoribus Philosophiae, ac Theologiae disciplinam addidit, doctrinam claruit. Inde ad persequenda antiquitatis monumenta, ad animi contentione adhibuit, ne parvulus fore omnibus Italiae Archiepisc. ab Ecclesiastica, & secondata, insignique eruditione coloberecunum sibi nomen compararet. Hinc ubique ejus fama diffusa, Clemens VIII. Pont. Max. itoum accrevit Constantium, ut ex Bulla Pauli V. in Operibus B. Petri Damiani prima editionis patet, ibique veluti in ampliori Orbis theatro ipsius doctrinae, & eruditionis plenitudine risulgeret. Romae in idem labore antiquitatum studia sequebat, totum vice rursus impulerentis Archivorum argulis impendit, & clariorum inquiris memorabilia, & indoluita Ecclesiasticae historiae monumenta laudabiliter liberravit. Idemque ex antiquitatis eruditione maxime admodum sui splendoris tenuitavit, & amplissima ejus studio, in admirationis viros fuit egressa traivit. Har ex causa clariss. Caesar Baronia Constantium eruditionem veneratus, in suorum Annalium laborationibus ipsum sibi adiutorem delegit. Hinc pluries Constantium laudat, ac multis in locis laudem a Constantii gloria, ac rebus sacris ita tom. 11. an. 1007. tom. 4. scribit: legimus ejusdem de donatione diplomata nobis oblata a Domino Constantio Carano Monacho Congregationis Cisterciensis, Archivum peritissimum diligenter. An. 1065. tom. 16. an. 1073. tom. 34. & tom. 11. an. 1119. tom. 3. alia de eo honorifice peritissimum. Ipse fuit Baroniae curavit, ut a Paulo V. Pont. Max. in Bibliotheca Vaticana cultus praestaretur: de ob singulare meritum praestantem eodem in munere ipsum commendavit Greg. XV. Urbanus VIII. & Innocentius X. apud quos magis valuit opinio: ut ipsa ob sacras eruditionis opera gratissimus vixit, quibus a sacris litterarum monumentis fuit: idemque a nonnullis scriptoribus Romani Pontificis historiographi appellatur. Nec ambigitur quod in sacrum Cardinalium Senatu adjunctus Constantius, in iuridice alius artem obsequissit. A Paulo V. Archiepisc. S. Baroni fuit electus, & ab Urbano VIII. Prioratus S. Nicolai de Latina in Stella donatus, ut testatur Abb. Piras not. Eccl. pag. 334. Apud Proceres, S. R. E. Cardinales, Regesque plurimum

affluant valuit, qui Constantium infertit Benedictini splendoris lapsum aliterunt. Immo totalem nominis lamam assequi rili, cum propriis scriptibus an. 1621. Apollol. Collegium Gregorianum de Propaganda Fide Romae excitare m duxerunt, & ite, ut ibi S. Benedicti alerum aduersus Catholicos yrritaris hostes prodirent in artem doctrinam movit, quanto proprii voco addidit ad hor opus aggrediendum, ar de hoc Collegio primus electus fuit Praef. Sed hoc egregium opus perficere non potuit, ex magna sequi vire, mole, & oblata a Constantio occasione, & ex illis iam ab ipso fundamentis Gregori XV. Pontificis Maximi iussu, ac operi. Collegium de Propaganda Fide fidei eruditionem, non sicut in Catholicis & Fidei hominibus, ac consilium Cardinalium Congregationum, ejusdem Consilium istum est Constantius: ac ritem Collegio post mortem omnia sua reliquit bona. Celebrissimum etiam. Anicuran Bibliothecam excitavit, in qua ingenti pecunia sumptu ratione antiquitatis, ac eruditionis thesaurus collegit. Litteris, studiisque semper pietatis, ac regularium virtutum ornamenta faciebat, idemque iurisperitos tantum viri mori, ac vix interrogant, non sine vestratione interibat omnes. Tandem magno Literarum dolore vivere desisse Romae 17. Septembris 1658. an. Jun. 21. 90. & in Ecclesia S. Benedicti sepultus est. Ob singularem doctrinam, eruditionem, summi numerum scriptores laudibus exultare Constantium, ut Antonius Passerinus in appa. fere, Ali naldus Wion in leges, & Aristoteli de script. Eccl. Ali de S. Prijo Damiano p. 120. Clemens Reuerenda Anglus in lib. de Apostolica in iustitia, Francisc. Beuati in comment. ad Lm. Dextam, Barth. Gavanti in Rub. Beuati. Romani, Franc. Avanti in monach. simpli. Jacobus Greffina aduersus Regiaronum Calabrianum, Io. Salaz. in 1. v. D. Thom. Andree. Salazar in not. ad Reg. S. Benedicti, Lucas Waddingus in not. ad Reg. S. Francis. Cusiliorum. Brisdan in speculog. politice, & politice, Maximilianus Sandorus Acad. vic. comment. lib. 1. Michal Ghilertus tom. 2. in Hieron. Orl. Caetanum in vici. S. R. E. Andree Victorius in addit. ad Ciacconium, Ughellus in addit. ad Ciacconium, Bezovius in compend. anal. sacrorum, Constantium Briliorum de instituta Gregori Magel, Marcus Martius in aplog. de patrisia Hispania 3. & 4. naldus, Carolus Scuegelius in lenda monach. Religione Benedictina, & Monastologia, quam ipse inscripsit, Io. Bapt. Laureus in Dextera Thea. Rom. pag. 50. & Dominus Marigliar, omnes a Leone Allatio adducti in libro Aperi Phoma pag. 73. qui ut tradit proprii de Doctia Scriptores passionem vorant. Archidivum peritissimum diligenter, & de antiquitate iustitia benevolent, & plane doctis, doctissimus, & de antiquitate mundi cupitissimus, eruditissimus pater, & pin, & gratia, & eloquem, & elegans. Quibus ego addo nonnullos alios gravissimos scriptores, qui merito Constantium laudibus orant, ut Marcellus de Bibl. Mariana par. 1. pag. 194. & par. 2. f. 199.

Michael

Constantinensis sed uterunque prohibuit Sacra Congregatio Iudicis, ut ex indice librorum prohibitorum.

De Singulis Petrus S. Petri Salvi, *Commemoratio ad Innocentium X. P. M. De re Romana iussu S. Petri Dominici*, & Pontificatus Concistoria. In Bibliotheca Maxima Pontificia P. F. Ioannis Thomae de Rocchaberti Tomo VII. Romae 1719. typographia Ioannis Baptisti Bagnoi 1698. in fol. Italice.

Giulio sopra la Fide del Re David scritta dal Sign. Giovanni Pini Secretario dell'Arcivescovo di Parma, Romae 1631.

Lettere sopra il Crocifisso effigiate nella Basilica di San Paolo di Roma. In Epistolis innumeras libris Ab. Michaelis Jullianus tom. 3. 1718. p. 12. 133. Romae apud Ursinum 1675. in 12. Innumera alia scriptis Constantibus, quae ipso adhuc super illic plagiarum monumens in manus eduxit haud valere hinc vi supplicia, vel alia lacuna transferat; sed ope Christiani Hispani Romae degentis partem recuperavit, parum in multis Bibliothecis dispersis advenimus in 32. ut legimus in ejus elogio apud Bibliop. Pontic. Rocchaberti tom. 7. pag. 27. Huiusmodi operum multas extant in Bibliotheca Monasterii S. Gregorii Veneris ex P. Petro Antonio Tornazini 12. 18. 18. ad litteras scriptum Marianum. Horum monumtorum nomina retulit Allatus in libro inscripto *Apus Syriae*, nempé

1. Vita S. Benedicti.

2. Vita S. Scholasticae Virginis iussu S. Isidori.

3. Vita S. Placidii Abbatis, & Monachi.

4. Vita S. Gregorii Magni de his etiam Ludov.

12. h. S. Carolo in Biblioth. Pontic. pag. 97.

5. Vita S. Primi Cathedralis. de ex Ludov. 12.

6. Vita S. Thome Aquinatis.

De Sanctis Lucei Episcopi Caleriani libri

II. Apologeti.

Vita Sancti Viti. Papa è famiglia Constantium, in *Apologia* p. 1. iussu Sancti ingressu ad Pontificatus legationem, primum regimine, & gloriose mori. de hac etiam Ludovicus cit. in Bibliotheca Pontic.

De Nativitate, & Nativitatibus in honorem Beatae Mariae Virginis multis libris duo. de his etiam Marianus in Biblioth. Mariana pag. 1. pag. 205. & ex eo Philippus Labbé in Biblioth. Mariana in Catalogo librorum Ant. Tugni p. 440.

De Penitentiam Sacramentum libri duo.

De Sacramenta Baptismae Penitentiae.

De Antiqua Regula S. Augustini, & Censuram, quae coram Regula est.

De Praesentia Religiosis Regulae, si de quaerit & causis operibus Regulae materialis, formali, finali, & efficientibus. P. Capucinus Lupinus, & Parisius, Apologetica.

Opuscula quaedam Antiqui Anselmi Magni inhumanius Caroli Magni, & Abbatis S. Basilii de Polignac prope Capuam fidei.

Opuscula S. Basilii Abbatis Monachi Calvi, & de fide Regum Gallorum.

Opera S. Irenaei Episcopi signum Temi quatuor Biblioth. Sancta Tom. 1.

comprehensa, & similibus & argumentis illustrata.

Variarum commentariorum Patrum.

CCC. de Primis Sanctis in Biblioth. adine Iudici cum nota, & subditis.

Opuscula diversa veterum Patrum Tom. III.

Opuscula, & Epistola S. Columbae Abbatis Iohannis, cum nota, & argumentis.

Sermones, & alia Opuscula Joanni Giffen Benedicti Abbatis S. Stephani Perellianum, cum *Apologia* plenis, & antea, illam fuisse legimus *Antiquorum librorum de Iustitiae Christi*.

Opera Thome Galii Benedicti Abbatis S. Andreae Perellianum.

De Civitate familiae monumenta ab anno Christi DC. ad nostra tempora.

Marianus in Biblioth. Mariana pag. 95. & Tornazini in scrip. Mai. p. 48. addunt haec alia.

De Sacra Clara sacra domus Mariana, quae extat in sacro Monasterio S. Mariae Farnesii in Sabinae Tuscania.

In Digno vultu Generalis Dei Mariae à Magna Patriarcha Benedicto, iussu. Munus Anglicum exhibito, ac propagato commentum, in quo praevidetur à similitudine, progressu, aique incrementis Virginis à tempore incarnationis à S. P. Benedicto, quoniam huiusmodi gestu, aequi iussu.

Hic addit Tornazini in *Reliquis* ad Clarentiam clarissimam.

De Ordo S. Benedicti.

Calendarium S. Basilii.

Antiqua Benedictum.

Et tandem librum pag. 27 testatur in Bibliotheca S. Martini de Sanctis Patrum servari huc opus antiquum apud nostrum Caesarem.

De Antiquo Ordo S. Benedicti ab antiquo Monachorum Patriarcha Ordinem Legationis unius Orientalem Caesari antea, advenit quidem S. Basilii Antiquorum unius aia, libellus Apologismus.

CONSTANTINUS PANORMITANUS Capuanus, Panormitanus Pontificis alumnus, ex familia Borgia, anno 1212. 15. in Concilio Calaritano Ordinis Institutum amplexus, in eo Concilio, & sacre Theologiae Professor, in divinis humanisque litteris, apprime instructus, de obsequio elegantiam, vi tunc probitatem venerat clarus, Panormi ducit 10. Anguli anno 1698. gravi aetate confectus. De eo Dionysius Constantinus in Biblioth. Capuanorum pag. 84. Italice.

Compendium Privilegiorum, aique Indulgentiarum à Summo Pontifice concessarum sacris Fratribus, quoniam Antiquum Ordinis S. Basilii, & S. Clarae, quoniam unius secularium eundem Ordinem constitutis, Panormi apud Didacum Bazo 1660. in folio expando.

Muru in Constantino in quo prima, quae ad eorum opus pertinet, videntur, ac pro usu Benedictinum seu mian necessariam, quae unius, Panormi typis Dominici Angles & Iacobi Leonis 1696. in 8. & iterum Panormi typis Dominici Cortesi 1706. in 8. ac idem libellus est, quoniam comitit. Druyvis apposto titolo: Sacrum Viridem em.

X

niens

122. Judices rogavit, dic, inquit, Mihi Rhetorice, deinde poëmæ. cui Corax, Rhetorica, et poëma, est artificium persuadendi: hinc Tisias, si ego suaserò, duxit, nihil debere nihil de bro, nam non debere persuasi: si autem non persuasi ro, pūna, debet, quia ne nō dum satis persuadere docuisti. Sed discipuli callidum dilemma ita in ipsum repperit: Corax & ego, inquit, si persuasero mihi solvendum mercedem recipiam, quia suasi: si autem non persuasero etiam recipiam, quia talis institui discipulum. ut præceptorum superari poterit. Tunc Judices obstupentes exclamarunt: mali tibi malum quoniam id est, arguto præceptor argutiorum esse discipulum. Ita Hermogenes est, ac etiam Laeticius apud Macrolycum est. Pappus, Goltzius, Paulus Manutius *Adagio* pag. 116. Gypsius in *pugnat*, pag. 456. Carolus Stephanus est, sed in aliquo dissentit. Illud autem mali corvinum quoniam in proverbio transiit, ac usurpatur cum ex uno alium, nasci mali apud veteres: aliusque non nisi. Coracis, quod latine sonat corvus, ut ait Laeticius, Pappus, Goltzius, Stephanus, aliique. Hic dissimilem evitatum, ac licet narrat. Aulus Gellius *lib. 10. cap. 10.* & Apuleius *Flender. lib. 4.* de Protagora, & Evachlo quod errandi occasionem præbuit Laeticius etiam Coracem, & Tisiam vocat etiam Protagoræ, & Evachlum, cum fuerit diversus, ut Bonannus in *Syrac. p. 108.* docet ex Laetio, Suida, & Quintiliano *lib. 3. cap. 10.* qui de his quatuor dissimile loquuntur. Hinc idem Bonannus, cap. 1, quæ Grillus uerax, falsæ Protagoræ, & Evachlo ascribi putat: idemque dicendum opinor vel similitudinem eventum Protagoræ, & Evachlo accidisse, ut placet Pappo *lib. 1. pag. 101.* & Manutio in *tax. Cic. de claris orat.* vel Gellio, & Apuleio fabulam enarrasse, ut Paulus Manutius in *Adagio* tradit. Taudem adverteit Bonannus, quod Raphael Volaterranus *tax. in Quæst.* hanc Coracis disputationem invertere contra veritatem, & aliquorum scriptorum relationem. Corax igitur ob eloquentiam celeberrimus visit: ideoque à Martino Capella *lib. 1. Rhem. vir ætæ oris vocatur.* Clarus olymp. 80. aut Christi Domini adventum ann. 450. ex Bonanno cit. Scripsi librum.

De *Arte Rhetorica*, de quo Aristoteles in *Rhetor. lib. 1.* Lucianus, Cicero de *claris orat.* Polydorus Virgilius de *rer. invent. lib. 1. cap. 13.* Laeticius et alii que, Quintilianus *lib. 3. cap. 10.* *reor.* cap. 1. ait: *Artium autem scriptorum antiquissimi Corax, & Tisias Siculi.*

CORNELIUS MORFIA Panormitanus Musici peritus; ipsius exant aliqua in libro cui titulus legitur *lami*, *Madelgeli & aliquos Pœi & dierum* auctor Siculi. Panormi apud Jo. Bapt. Mariugum 1603. in 4.

COSMANUS Siculus cujus patria in obscuro est, Monachus Ord. S. Basilii in Monasterio S. Marie de Rogato apud oppidum Alarici, ob doctrinæ præstantiam æthonomastice, Theologus vocatus. Claruit circa an. 1670. Obiit, Cosmanus in *imad. ad tom. 2. Sancti. Siculi*, pag. 61. & 62. à

cosmofionibus S. Nicolai Eremice Ademonienfis hinc; ut, ac ejus vitam, hymnūque scripsit, quæ extant apud eum idem *tom. 2. cit. p. 120.* hoc in solo.

Vita S. Nicolai Ademonienfis Eremice, & p. 118. *Cosmanus Theologi ad D. Nicolaum Eremicam.* Hymni.

COSMAS LENZUS Meritanus Ord. Clarior. Regularium Ministrantium Infernis, vir à doctrina, & morum integritate conspicuus. Humilitate præfatus clarum. Die in publicis Nofocomiis magno cum charitatis ardore ægrotantibus infirmis solenne habuit. Ac tunc ejus vietas auctoritatis refulgenti, Superiorum iussu domos Bononie, Caere, aliasque, præfatus univere exiit. Religionis cyrores instituit, & ad Provincialis, ac Consultoris Generalis gradum evectus est, ut Serphano Mayo in *fas. Messia cap. 23. pag. 210.* placet, totius Ordinis Generalis Virarium etiam egit, Meritanus domus constructionem mirabiliter promoit, & ut ipsam univere omnibus abfolutari inspicere, non raro murante fabricæ se inspicere, totamque labores non hoc humilitate exemplo fulsuer. Ordinis sui zelo æstivavit, quem errantem animi studiū dirigebat, Magnā æstimatione valuit, præsertim apud Archiepiscopum Meritanum Simonem Caratam, ob eamdem viam seæ probitatem. Taudem meritis plenus obiit Romæ anno 1657. De eo præter Maurum citatum, vidit Dominicum Regium in *hist. Cleric. Reg. Ministr. Infern. lib. 1. cap. 10. pag. 170.* & lib. 15. cap. 1. 44. & 15. cap. 3. pag. 453. & Philippum Labbé in *lib. Bibliothecar. pag. 47.* Edidit.

Annalium Clariorum Regularium Ministrantium Inferni Tractum Primam. Neapoli typis Seruandis Ronchallio 1641. in fol.

Vita, et Opus del P. P. Camille de Lellis in *Ortore Rima.*

Scriptis etiam, opus

De *Judice* *Universali exantibus communi* translatione, et alia, quæ extant, reliquit, et Regio cit.

COSMAS NEPETA Casanenſis Juris utriusque Doctor eximius. In Casanenſi Academia Cæsarea Jura doctissime docuit. Et in supremis Magnæ Regiæ Curie subseſſis Juxta effulſit. Prothonotarii, & Regii Consilarii munus non sine laude explevit. In paſſum regressus anno 1598. à stititioſa vitæ, hinc instrumenti opt. & vixit episcopus, & in D. Francisci de sepulchris, ipsiſum laudant Ab. Pirrus not. *Bibl. Casan. pag. 94.* Jo. Bapt. de Grollio in *Itacæch. Casan. tom. 1. fol. 9. p. 146.* Petrus Caerera in *hist. Casan. vol. 2. lib. 3. pag. 163.* & Marius Correlli de *donn. tract. 2. dist. 2. par. 12. num. 82. p. 335.* Edidit.

De *Consuetudines Clarioris & Clarioris Casanæ*, et *tribus* *Sancti Regii* *emmeriana*. Panormi apud Jo. Franciscum Caeraram 1594. in fol.

CRION. v. Aeron.

CTESIAS. v. Tisias.

CYRILLUS. Anno 1630. Ralhaffar Cordelius Sor. Jsu librum Apologorem morallam S. Cyrilli riddle Virum Aukia, et quæ, & ejus aucto-

mentis possedit: ideoque Babulæ quoque nomen habuit, ex Diodoro cit. & Volaterrano lib. 15. *antipal. Poete* autē ejus Boves ex celebri, & fabuloso si nime Bovum Solis, quoniam intrinsece Panemus Odissi 12. Allians, & Scaligerus lib. cit. Panem lib. 3. cap. 98. Seneca *quest. natural.* lib. 3. cap. 36. alique apud Cluverium lib. 10. lib. 1. cap. 5. pag. 307. Julius tamen excellit, & Dianam (cujus gratiam promeruit) modulationibus suis oblectante fabulatur, ut ait Diodorus: ideoque à Parthenio citato appellatur: *Fistula ante nos*, atque indissolui. Immo ad extollendam ipsius præstantiam à Pæne Deo musicæ discipulis aut Lacedæ in Eleg. 5. *Pæne* ex aliquorum sententia. Venandi peritus usque enim Diana venulos agros, feras insensando percurrit, teste Diodoro cit. Allians vero lib. 1. lib. animal. cap. 13. ipsius canes commemorat, quoniam nomina non prætermitte, ac ipsorum fiduciam, amoris etque erga Dominum suum nariar post Daphnis curam exercitiam, ut vox referat, propter eorum amorem elegit, & luctu, ac nilulata plurimo dolore aperuisse tradunt. Hoc autem in Daphnis curam evenisse putat Virginiæ lib. 10. pag. 45. contra Carretan, qui in lib. Catula lib. 4. p. 389. in ipsius morte coniungit ait. Theocritus *Idyll.* 1. scribit etiam fuisse Mæsi acceptum, ac Nymphis gratum. Ex his ejus exercitiis, ac ex patris opinione Viscentius Aulæ in *observ.* ad Basilium pag. 323. quem sequitur P. D. Michæli de *Judice in plerisque sententia pro D. Regalis festo* pag. 15. eruditè probat, Agrippæ Panormitanos nomen longe à Himeræ diffisis, ipsius cantu, ac modulationibus resonasse, cum ex nativitate fuerit appropinquat apud ad molestandas non modò curas, ac pastorum curas, verum etiam ad venationem latè extendendam. Inter ea cum nonnullis effecquerent, & quædam Nymphæ amore flagrasset, hæc iâ lege Daphnis accepti, ut si fidem innotatam vocaverit, utroque lumine obbarent. Innotatam fidem diu servavit Daphnis, licet à nonnullis Nymphis importune sequitur: sed tandem, addit Diodorus, *non Regis fida*, quæ mea ipsam insensam at congestam, *lucem oculorum amiserit*: quo Jæson scribitur à Liants cit. Parthenius Nicæm de *amat. affect.* cap. 19. pag. 47. buldas, Volaterranus cit. Parthenius *Pæne*, *de lib.* lib. 1. p. 119. alique multi. Hinc lumine expertis inter dolorem, ac lachrymas non molestant, reliquam vitam insensatis tradunt, ac brevis interitus denant eis. Ad hoc Daphnis evenit frequentissima, ad Bucolicos Poetas effluere consensum materiam: primumque Strabonem Himeræam insensatis Daphnis amoris cecinit, ut Allians tradidit lib. 10. *var. lib.* 1. cap. 18. & Scaliger, *de aspe.* ipsius nomen ingemant. Virgilius *Eleg.* 5. ex aliquorum sententia apud Lacedæm ibidem, & ante ipsum deplorasse videtur: Theocritus *Idyll.* 1. sub Tyrî nomine quævis. Virginiæ lib. cit. pag. 163. de oculo Daphnis insensatis etiam obsequetur. Nonnulli ea Lacedæ cit. post ipsius curam Mercutianam patrem in voce fide fabulantur, qui eundem in Cæm transiit, ut innuunt, Daphis excellen-

tiam immortalitate dignam. Atque celeberrimi nominis gloriam Orbis licet ante reliquerint, ex Diodoro: *Clare excellit in hac Ingenium ad insensam finit*, *Bucolicum carmen*, & *medos*, quod etiam ante quod si in eis, & *beatus est*, invenit. Quod autem Bucolici carminis fuerit inventor, innuunt testantur seipsores, inter quos Dionysius lib. 3. *Gramm.* Polydorus Virgilius de *re. herem.* lib. 1. cap. 9. Læus Crassus in *hist. poet.* *Græc.* pag. 137. Patricius *de lib.* *poet.* lib. 1. pag. 119. alique apud Vincenium Aulam in *Stell.* *de venge* cap. 9. §. 1. pag. 13. & in meis addit. ad eundem p. 141. Ipse etiam primus poeti fabulam præfripit, ut Virginiæ lib. cit. probat pag. 59. Canes etiam Hexametrum Bucolicum adinventit, teste Plotio de *metris* lib. 1. de *Hexametris* *Hexametris*. Hinc qui primam, & antiquiorem poetæ speciem in orbem iuxerit noster fuit Daphnis Siculus, qui Bucolico hexametro rusticos amores eccinit: ideoque apud poetas non inolevit, ut quando egegimus pastos non nominatum vellent, Daphnis nomine appellaverint, ut inter alios Theocritus *Idyll.* 6. 8. & 28. & Virgilius *Eleg.* 5. & 7. huius etiam nomen Syracusanus Babilas innotatissimum est, quæ Daphnica vocaverit: de quo nos conside vident. Mirabellam *Syrac.* *poet.* 1. pag. 30. Quo clarescit ævo celeberrimus hic Poetam Princeps, is ubi notum est. Bonamius cit. *Syrac.* *idyll.* lib. 1. pag. 5. ex Diodoro lib. 4. putat, ante bellum Trojanum floruisse. Hoc vero ex Diodoro deductur, quia in promissio historia fuit scribit, primis sex historiæ suæ libros, res ante bellum Trojanum complexos: Ideo: cum de Daphne scripsit libro 4. rectè enim ante memoratum bellum clausit. Hinc patet quid longe à veritate aberravit et Callius Rhodiginus, qui *Idyll.* lib. 13. pag. 34. ait, vixisse temporibus Hieronis primi Syracusanorum Regis: nam pater Daphnis ævi ex Diodoro deductam, Manrolycus in *lib.* *Stell.* lib. 1. pag. 5. ait, antiquissimum fuisse, & Odone eorum: & ex supra narratis, nempe quod fuisse Metenril filius, & venatione in eum Dianæ obliet, optime deducit veritatis: quæ etas: hæc enim longe superasse Hieronis ætatem, omnes fatentur. De Daphne vide quæ diffusæ, & eruditissime scripti Virginiæ in *poet. Stell.* & cap. 5. & *Idyll.* Aulæ in *Stell.* *de venge*, ut in meis ad ipsam *observation.* p. 141.

DATIUS AGLIATA nobilis Panormitanus Societati Jesu, quam annum ægros 17. amplexus est. Ingenii felicitate præclarus, egregie doctrinæ mores integerrimos sociavit. Patre humanas litteras Iheru oleam docuit non modò exteros, sed etiam Societatis juniores. Eloquentiâ, & Poeti nulli secundus: à graytonum fructuarum ornamento, & eruditiorum præstantiâ apprime laudatus vixit. Dum laudabiliter Mellænsi Collegium regebat, Mellæ obiit 21. Januarii anno 1657. Fidei.

Oratorum in solenni Rodipæ signatione habita in Aula Collegii Panormitani Soc. 1768. Panormi apud Decium Cyrtium 1766. in 4.

*Gemina Veritas Sapientia ad illustranda Scripta et
Præsentia sua ipsius tractatus etiam hactenus scribit,
Oratorum alterum. Panormi epud eundem 1640.
ut 4.*

DECIUS ALOYSIUS Panormitanus Ordinis
Prædicatorum Philosophus, & Theologus doctri-
nâ clarissimus, qui haud modicam æstimationem
promeruit, ob acutissimi ingenii dotes, in
publicis disputationibus de rectâ doctrinâ mo-
destiâ, ac vitæ integritate illustravit. De eo Ba-
ronius de *maïss. Panorm.* lib. 3. cap. 6. pag. 123.
qui scripsit testatur doctissima

*In D. Thomam, ac Cardinalem Cajetanum in Commento-
rariis.*

DECIUS JUSTINIANUS nobilis Messanenſis
Ordinis Prædicatorum, Cœna cœnitas, par-
tibus Anselmo, de Hieronyma Justinianis ex Con-
dominis Chii, Messanz in lucem editus primo
Januarii 1580. Prædicatorum Institutum am-
plius 11. Augusti 1595. Joannis Baptistæ vo-
men à baptismatis fonte acceptum, in Decem
commoravit. In religionis virtutum studio
mitaliter profectus, ac omnibus gratissimus,
venerabilis Ordinis horum sibi insignitus est. Ab-
soluto studio cum ætate 11. Maii 1611. Sacre
Theologie Magister enotatur in omnibus ge-
neralibus Panhis ecclesiis. Vix Messanam reuer-
teretur cum inopinato Aleisterû Ecclesiæ in Cy-
rii Iustici prædictum apud V. 17. februarii 1612.
Credita sibi Ecclesiæ doctrinâ, ac prudentiâ
sed præcipue vitæ sanctitate mirabiliter illustre-
vit. Divinum cultum amplificare curavit: obitus
suis divinæ prædicationis prebula seculi interin-
cathedrali exhibitis etiam eximie, quâ pollebat,
eloquentiâ, coque fructu, ut alterum Christianæ
Fidei sermone illius Iustici prædicationem omnes.
Erga Desparum ardentissimo fragabat amore,
et ad ejus cultum populus extenuavit. In
multis Diocesis suæ locis Societatem Sacris-
tiani æquavit, ac sodalium cœnæ pro ma-
litis sanctis. Virginitatis inuenerat. In-
stituit ut in Cathedrali singulis anni Sabbatis
sanctis. Virginitatis decantaretur Canonici,
et Clerici: quibus nunc urgere et alia semper intere-
ssit. Iisdem etiam Sabbatis in Dispar etiam
obsequium à nobis abstinere, Vi proutum
inopiam levare annuos Ecclesiæ proventus libe-
raliter in pauperes erogabat. Clerum ad Ecce-
lesiasticam disciplinam sancte servandam exem-
plo magis, quam verbo revertis. Dies, noctesque
ad divinas laudes decantandas Chorum frequen-
tavit. Ecclesiasticæ discipline Cathedrali, ejus
que sacris hominibus studium. Clericum
demeruit novis edictis splendorem reddi-
tæ. Simulacrum servare, quæ ea in iustis sapienter
germinabant, non solum pastoris vigilantiæ
et vellet curæ, verum etiam, et multum amore
omnium animos admirabili devotione, ac cha-
ritate fovere contempsit. Hic, alique præla-
tis operibus, omni laude dignum dixit, ac ab-
soluit vitam 31. Novembris 1643. huiusque colla-
timantibus populis sepeli non traditus est in Ec-
clesia S. Mariæ, & S. hactenus, vel ut quis placeat S.

Anselm, Campilanti in Sacello S. Michaelis
Archiepiscopi, ab ipso Decio excitato, ac amaro ec-
clesiæ doctorum ab Ecclesiâ se et Canonici hæc in-
scriptio addita est.

D. O. M.

Decio Justiano et Genui

Anselm, et Hieronyma ex Domina Chii

Dignis filijs,

Quem etiam canonicis, etiam archiepiscopi

Abbascelem Religiosæ Prædicationis

Celo addidit,

Virtutibus deinde, et sanctissimam

Eximiam exequium

Anno à Virginis Partu MDC. XII.

Parte V. Præsentis

Etiam sacra dignitate, non rogantem,

Episcopum in Aleisterum dedere.

Huius Decis et moribus sanctis,

Sapientiam et consilium,

Prodigus erga pauperes.

De Ecclesiæ huiusmodi et efficitur.

Et componendi edicti Cœna messanensis,

Ecclesiæ regali superstitibus, notis, fidei

S. Michaelis dicato, et datæ,

Loco pietatis, et eorum.

Adhuc in eadem Canonice et in laudibus,

Et semper in Clerorum et in laudibus,

Ipsum Choro, et populum rebus rationibus,

Et plurimum in laudibus, et in laudibus.

Tandem moribus, et in laudibus.

Ad aeternam regnabit. Et. MDC. XII.

Die XXI. Novemb. et aie f. LXII. M. IX.

De 1200 Præfate plura habes apud Ab. Ughel-
lem Ital. Sac. tom. 3. pag. 607. Et in addit. pag.
160. et in eadem, ad ipsam rem, que habetur
in eadem tom. 3. pag. 1635. Fortasse in Theat. Do-
mest. par. 1. cap. 3. tit. 1. pag. 120. Maiacium
in Antiq. Mariani pag. 166. Abb. Justinianum in
Sermonibus. Lignis pag. 173. Michaeli Pium de eadem
Iustici. S. Domini par. 2. lib. 4. pag. 388. Sampo-
pili in hœrologia M. P. lib. 2. cap. 14. p. 139. Ste-
phorem Manu in sua Messana cap. 28. p. 66.
Lud. Morenum in hœrologia. 2. pag. 314. Jo. Mi-
chaeli Cavalerium in lib. Ecclesiæ de Panormi et
hærologia. de Prædicatione tom. 1. lib. 5. nov. 82. p. 1.
521. Augul. Odonis in Abbesse hœrologia p. 149.
Typis excusari legimus huiusce viri

*Compendium, sive Relatum brevem etiam Sævi
Bel. Alexaræ Sævi Episcopi Aleisteri, dominici
supra. In quibusdam editis à P. Jo. Angulio
Galileo Cl. Rrg. S. Pauli. Romæ typis Jaco-
bi Fel. Andree F. 1661. in 4. à pag. 269.
Scriptis etiam teste Justiniano cit.*

*Constitutiones Synodales, que in ss. servantur
cum aliis in Cancellariâ Episcopatus Aleisteris.
Italice*

*Predicæ Decis. manus scripta servabat idem
Abbas Michael Justinianus.*

DECIUS DE MARCO nobilis Messanenſis,
Vir politioribus literis insignitus exulserat. Pos-
tea in primis clarus, et unus ex Academicis Offi-
ciis Messanenſis. Claruit anno 1650. De eo Ca-
rolus de Gregorio in *Postscriptis Officiis* p. 1.

Oratio etiam *Jamblicus ad Theophrastum*, cum *Isma*
lecepi non, inquit *arist.* *Marceli* *Stephani*, &
et alii *dialogi*, qui *inferuntur* *est* *Diocarchi* *Symptotici*,
Commentarii 1589. in 8. Hoc primum ex Italia attu-
 lit *Martianus* *Andreas*, *Gulielmum* *Filius*, in ait *Ste-*
phanus in 1788. nuncupatoria, quod dedit *luc-*
brationibus suis, & *Isaaci* *Cassianone* notis illu-
 stratum: Ceteri iterum prodierunt cum notis *Davidis*
Hortschellii, una cum aliis Auctoribus *Grecis*
Geographis *Augusti* *Vindelici*, 1660. in 8. ex
 indice *Bibliothecae* *Barbieriae* tom. 1. pag. 347. &
 543. & *Millicii* tit. pag. 47. *Grieci* & *Levanti* in
Biblioth. *Varleana* ex *Biblioth.* *Claustra* *Strandii*
 p. 112. & *Biblioth.* *Exotica* p. 733. item & in
Bibliotheca *Henrici* *Seppingeri* ex *Jo.* *Friderici*
Biblioth. *Pöschke* *apud* *Jaumart* *Gualterium*
 in *Chron.* *Chreni*, tom. 2. pag. 817. & *Gesnero*
 in *Millicio*, loc. cit.

Agglossica *Spartanorum*, ex *Suida*, *Cicero*, *Vof-*
gio, aliisque adduntur, ut quod hunc librum su-
 gulis annis in *Ephororum* *Prætorio* legere ex-
 eunt erat: proveniensque ad ipsam antedictam con-
 venient tenebatur: quod diu hunc oblectatum est.

De *Alegra* citatur ab *Athenæo* lib. 11. cap. 2.
 pag. 461. & lib. 15. cap. 1. pag. 666. ut adverte-
 damus, quod situm in hoc secundo *Athenæi* loco
 juvenit, *Diocarchum* *Asiaticum* discipulum *Mi-*
leisium, qui sibi contraxit lib. 1. scripserat *Me-*
liacensis 1. *antiquum* *Cassianorum* 1. *amici*, ad
 lib. cum lib. 15. cap. 1. pag. 943. *Vossius* de *histo-*
riæ *lib.* 1. cap. 9. pag. 46. & *Gesnero* in *Biblioth.*
 pag. 195. oblectam in hunc locum erroris in-
 scripti de opere restituendum voluit, *Milicium* pro
Mileio. Citatur etiam hoc opus *Scholiasticus* *Asi-*
aticus *phantasi* in *parce* pag. 71 6. ubi *Melancholus* vo-
 cat *Diocarchum*.

Triphasicus, ex *Athenæo* lib. 4. cap. 8. pag. 141.
 in quo, ut exponit *Dalerampius* in notis ad *Athe-*
naeum pag. 739. *Trium* *Cicaronum* morem, & in-
 firaque narrat. Quod autem hoc opus volui sit *Di-*
ocarchi, verisimile omnino putat *Vossius* tit. pag.
 47. ubi ait, dubitatum olim fuisse de hujus libri
 auctore, *Josephum* enim lib. 1. *Antiquæ* *Asiaticæ* ait,
 malus puerus *Theopompi* *Chit* fuisse, sed falsos
 esse scribit idem *Josephus*, qui tamen sit non addit.
 Et amittendum hanc partem volui *Diocarchi* es-
 se: nam *Athenæum* locis cit. nostra assensit, ut
 etiam *Tullius* ad *Atticum* lib. 3. epist. 11.

De *descriptis* in *antiquum* *Triphasicum*, citatur ab
Athenæo lib. 13. cap. 7. pag. 594. & lib. 14. cap.
 1. pag. 647. cujus primum librum ad testimo-
 nium addit, *Cicero* loco citato ad *Atticum* scri-
 bit, ut sibi mitteret *Diocarchi* libros *Carabastros*,
 idem descendit.

De *sequenti*, quæ ad illam pertinet, est *Athe-*
naeus lib. 13. cap. 8. pag. 603. citat hunc librum.
Olympeum, ex eodem *Athenæo* lib. 14. cap. 3.
 pag. 610.

De *dicunt*, ex *Athenæo* cit. & lib. 15. cap. 2.
 pag. 668.

De *homini* interit, hoc opus citat *Cicero*,
 ut quis alius sit auctor libri de consuetudine.

Præfati. *Sæculæ* *Tom. I.*

De *hæc*, ex *Plutarcho*, *Quintiliano*, *Scholia-*
stis *Arrianis*, in *notis*, apud *Vossium*, de *hist.*
Quæ cit. pag. 47. & de *ant.* *pag.* 39. 6. 10.
 pag. 345. *Diocarchus* in *Asiaticis* *Epist.* citat
Diocarchum de *hæc* in *antibus*, ut *philosophus*
 viro *luminis* *orbis*, scripserat etiam

De *metaphysicis* *Antoni* *hæc*, quos *Leibniz*
 dicit: in his etiam dialogum complectebatur,
 habuit apud *Mitrali* *Lesot* *Vibet*, ut habemus
 ex *Cicerone* *quæst.* *Tufel.* lib. 1. qui ibidem *Corin-*
thi hant *Crusorum* de *anima* habuit scribit.
 Hoc etiam librum citat idem *Tullius* lib. 4. *quæst.*
Academ. *Huyus* *falsæ* *Diocarchi* *opinionis* *inter-*
mit *Tertullianus* de *anima* cap. 15. & *Isidorus*
Firmianus *de* *anima*, *lib.* 7. c. 8. Scripserat etiam
Isidorus *Reinach*, p. 200.

De *Antoni* *Tristram* *duar*, quos *Cicero* lib. 13.
 ep. 32. ad *Atticum* nominat *Periphrasis*: at hi non
 diversos & supradictis dubito.

Epistolum ad *Asiaticum*, ex *Cicero* loc. cit.
Isidorus *Reinach* lib. 2. de *Deorum* *scriptis* etiam librum
 inscriptum.

Nescit tu, quæ *eventum* *sunt* *metas* *esse*, quomodo
 fuit.

De *dicunt*, & de *homini*. Ex *Cicero* loc.
 cit. *Plutarchus* de *Pluribus* *Periphrasis* lib. 5. cap. 1.
Vossius, & *Gesnero* cit.

De *Antoni* *Antoni*, ex *Gesnero* tit. pag. 95.

De *Portis*, ex *Franc.* *Patricio* *de* *hist.* *Pres.*
 lib. 1. p. 1.

Legi, & *Staurus*. Ex *Lactantio* apud *Mantolium*
lib. *Sicil.* *lib.* 2. pag. 18. *Fazellus* de *reb.* *Sicil.* *lib.* 1.
 lib. 1. cap. 1. pag. 49. *Arctio* de *sua* *Sicil.* pag. 57.
Marido *van* *perio* *Monolog.* *M. F.* *lib.* 1. p. 32. *A-*
ghis, qui *legis* *has* *civibus* *suis* *dedisse* *librum*,
Tandem *Lactantius*, *Fazellus*, & *Sampetius* *cit.* *re-*
stantur, quod, *pluribus* in *Philosophia* *scriptis*. *Mul-*
tis in *locis* *Cicero* *egregius* *laudat* *Diocarchum*
extollit *peritum* in *epistolis* *lib.* 3. *epist.* 2. *lib.* 7.
ep. 8. & 16. *lib.* 4. l. 13. *ep.* 50. in *quæst.* *Tufel.*
lib. 1. ubi *ipsum* vocat, *Doctum*, *Milicium*, vel
Juculentum *hominem*, *hæc* *periphrasim*, *de-*
licias *suas*, *Periphrasim* *magnum*, & *toposum*.
Diocarchum *cit.* *Gellius* *Notis*, *lib.* 4. cap. 11.
Plutarchus in *Tufel.* & *Agellus*, *Consuetudinis* *de*
de *ant.* *cap.* 4. *Strabo* *lib.* 1. *Porphyrius* *de* *Vita*
Pythagoræ *pag.* 11. & 38. & *alii*, *Adhuc* *per-*
per *ad* *hæc* *locos*, *suppedito* *operis* *nomine*, *lib.*
 1. cap. 13. pag. 14. *lib.* 3. cap. 7. pag. 85. *lib.* 1. cap. 8.
 pag. 479. & *lib.* 1. cap. 2. pag. 667. *Clarius*
Alexandrinus, *Ludov.* *Vives* in *lib.* 18. de *Orde* *de*
Dei, *Lactantius* in *Vita* *Tolæis*, in *Vita* *Marci*, &
 in *Vita* *Pythagoræ*, *Admiris* in *Agelli* pag. 348.
 aliisque. De ipso etiam *Thomas* de *Prædicatione*
epistula *Antoni*, quæ ad *testimonium* *tuus* *Ste-*
phanus *pag.* 760. *Notandum* in *ix.* tom. 1. pag.
 547. *Lud.* *Morcius* in *hist.* tom. 1. pag. 1063.
 & tom. 2. pag. 797. *Christ.* *Scarus* in *Chimæ-*
sim. *Milicium* *Silvagus* de *tribus* *Peregrin.* cap.
 42. pag. 149. *Joseph* *Ambricini* in *discept.* *Fest.*
 de *epist.* *Antoni* pag. 117. aliisque multis.

DEDACUS DE AGHIRRE nobilis Salernitanus,
 parentibus Isaacio de Agnere, & Anna

V

Maria

Maria Latio, Caroli Latio, de quo jam suo loco, Innot, natus anno 1653. Philosophiæ, ac Theologiæ studiis datus, ob egregiam ingenii doctorem breviter ita profecit, ut annum ægns 14. in Majori Salernitana Ecclesia, publicè sine Parono, Philosophiæ, ac Theologiæ theses propugnaret, non sine sapientum ex vicina Urbe Drepani, aliisque locis consuetudinem, admirationem, & plausum. Hinc enim Jurisprudentiæ operam dedidit, Doctoris lauræ donatus est Messanæ, & rursus in patrebatum suscepit Panormi. Sed inde Romam digressus anno 1677. ibique Advocari munere, suis, egregiam doctrinam sine pellantiam omnibus patefecit. Anno 1684. publicus in celeberrima Sapientiæ Academia Romana Lectore electus est, cum ad eam Cathedram, insinuato consensu, innumeri anhærentes, & ab Innocentio XI. Pont. Max. præter exemplum, non ultimum, in nos erat, sed penitissimam Cathedram Institutionum Canoniarum accepit. Mox ad Cathedram extraordinariam Jurisprivilegiis atheni: postmodum ad aliam Decreti Gratiani, plures simul gradus transcendit: quod eo in Lyceo evenit rarissimum. Tandem operam suam primariam Vespertinam Cathedram Decreti alium obtinuit ibique semper cum iugenti frequentia, tam egregie doctrinæ excellentiam, sua vel Pontificia, vel Civili explanando, magna cum laude detexit. Fuit etiam Josephi de Aguirre S. R. E. Cardinalis Auditor. Vini adhuc Romæ vir eximius, haud modica ætatis æque profectus. Edidit

Theoria Præfix ad Institutiones D. Justiniani Imperatoris Librum Primum: sive veram doctrinam Aristoteli præ huiusmodi, facili, & sublimi Scientiæ legibus explicata. Romæ typis Joani Franc. Buagni 1693. in 12.

Prælo paratos habet alios tres libros sequentes in eadem Institutionibus.

In Institutionibus Canoniarum eadem methode Tomus quatuor.

De Jure Garagæ in fœderum Christianorum contra Helæm Regem digestis.

De Pædo reduciendi.

Innumera edidit *Poæ* ad personam multorum, ex nonnullis oribus partibus instantium.

DIDACUS ALOYSIUS MONTEUS Panormitanus, Juris utriusque, & Sacræ Theologiæ Doctor, Collegiatus Ecclesiæ SS. Salvatoris Montis Regalis Canonicus. Vir tum polioribus, tum gravioribus disciplinis mæstrus, Mōns Regalis Archiepiscopi Joann. Roani Sui à secretis. Vivit, ediditque

Asser de la fœderata in giustificazione dell' opera del Reverendissimo D. Ascensio Grassio V. G. S. P. di Messina, e risposta data dalla Corte Arcivescovile di Monreale. Panormi apud Petrum Coppolam 1691. in fol.

DIDACUS CANNATA. v. Didacus Sgroi.

DIDACUS IFRULA Alcantariensis Sacerdos, vir ætatisque literis abundè excultus: poetarum descriptas cum amplissima laude apud suos dilecti. Per annos viginti quatuor Alcantæ Virariorum Fororatus, Episcoporum Agrigentianorum assina-

torem 1104 erit. Doctrinæ, & ingenio etiam in, circa annum 1645. Alcantæ detestis. Post ejus mortem posuit hoc ipsius opus Italicum, inferi p. 1104.

Il Sant' Angelo M. Carmelitano Tragedia. Panormi apud Bonum 1659. in 12.

Scrupulis etiam, sed non edidit

La Decollazione del Precatore di Christo S. Gloriosa Tragedia.

La Pila di S. Rocco.

DIDACUS MEPPAZZI Calatanisidensis Soritanus Jesh, natus anno 1611. Societatis nomen dedit anno 1636. Lænetis Indisiorum spatis, & doctrinæ egregie datus, humanas docuit litteras quatuordecim, Theologiam Moralem Decennio, ac sacras litteras dinesplanavit non sine eruditissimis laude. Ad informandos Patres Societatis in ieris probatione aliquandiu adhibitus est. In Sacro Inquisitionis Tribunali Siciliæ fuit à Censuris, & Censuris, in Concilio habendis maxiam nominis sui famam conciliavit; Sacram etiam singulari, ac docti gravitate exaltavit: itaque in præcipis Siciliæ, & Italiani Urbibus magno cum plausu per annos decem viginti quatuor conditoris habuit. Tandem meritis eundem obire Panormi 26. Octobris anno 1674. De eo Abbates Soc. Jesu pag. 170. Edidit italicè

Le Fiamme Panegirica Sacro del B. Filippo Beniti. Florentiæ apud Amabilem Bonardum 1657. in 4.

Il Sento Panegirico Sacro di S. Antonio di Padova. Ibidem apud eundem 1658. in 4.

Panegirici Sacri. Panormi typis Petri de Mola 1674. in 4.

DIDACUS MATARATIUS Motycensis, natus 15. Novembris 1647. Medicæ facultati datus, Philosophiæ, ac medicæ laudem accepit, ac doctrinâ insigniter emulans, semper in Motycensi Comitatu etiam 3 ubi Archiatrum regis, ac medicinâ alios multis annis docuit Motyc. Vivit ob egregiam doctrinam magnâ estimatione profectus, cum maximo ægrotantium adjuvamento. In lucem emisit

De Prolixia cephali effectibus opusculum medicum, morbi curantem, duales controversias, & commentarius locupletatum. Napoli ex typographia Novelli de Bonis 1690. in 4.

De febribus putridioribus malignis, & contagiosis, quæ annis 1673. per universam Trinacriam Argutus deharata fuerit, methode relationem, duodecim Probeniis controversiis locupletata. Mazzarini 1673. in 4. sed editio, ob mortem Principis Bontæ iureiuram, non absolvit.

Prælo paratas habet,

Epistolæ, & Consultationes Medicinæ, & Universæ Medicinæ Compendium.

DIDACUS SALEMIUS Motycensis Ordinis Observantium S. J. in esse, moræ eximius. J. auditum à Placido Cazaia in *Memoria Illustrata* p. 121. qui edidit testatur

Apollonius Præcipit Triumphum. 1650.

IDIDA.

Nihil aliud Romanis ac hoc apud Schober ubi invenit. Præter antiquiores citatos, Diolotus scribit Græc. de P. Ant. pag. 153. & P. Rognus in elegis Stralorum pag. 93. & 94. & in Siedl. Biblioth. vet. pag. 84. & 87. qui duos fuisse ait, quorum unus Demolion vocat, Diolotem alium; ac unum fecerunt XIV. fabulas, alium XIV. Comedias fecerunt esse, & quibsdam Demolion, ab alia Diolotem appellatum, supra innui eum. Bonanno: & antiquorum Portuorum Concordia modo fabulas, modò Concordia vocatas nunc igitur.

DIOCLES Syracusanus tum ætate, tum lictis clarissimus floruit; strenuus etenim dux, animi fortitudinem detexit in bello apud historicos celeberrimo, quod inter Syracusanos, & Athenienses fecidimus exaruit: quo exitu cum ingenti victoria, que Syracusanis adhuc, Diodes ut in pace cives firmaret, Syracusanis leges scripsit, ac observandas dedit, quos ab ipso Diodes dixerat. In his vero doctrinam, & eximiam prudentiam detexit. Contra eos, qui leges violare ausere implacabilia, ac durissimas fuit, superæmota legum atrociora iustitia traxit. Inter alia, ut secundum meritorum rationem pecunia distribueretur, sanxerit deervit. Hæc Dioclis leges breves, ac consise; ad præ legibus haud modica meditatione opus esset. Ad eam vero utilitatem Dioclis fortis, ac ejus nominis fama devenit, ut ejus leges non modò Syracusa, verum etiam præ totam Siciliam administrantem, exegerint: easque nonnullas Siciliæ Urbes implere sine, ac du huiusmodi, quædam Siculi civis Romani sum affecti. Næ à Syracusanis nequam premissa, ut quicquam illas vel corrigeret, vel impleret: sed tantummodo, ut expenderet concedere. Tandem coacti ut novas leges à Polidoro, & Cephalo conditaquæ Timoleonis, & Hieronis admitterent, ipsas haud excepere, nisi tanquam explanationes legum Dioclis hæc ista tantummodo interpretum nomina exhibere. Hæc ex Diocli o Siculo lib. 13. num. 9. 33. & seq. Bonanno in Syracus. illustr. lib. 2. pag. 336. & Josepho Sparces in Mercede Puerorum pag. 19. Adit, & Dioclorus num. 33. & lib. 13. num. 9. quod ea lex, ne quis nequam ad publicam immo de electionem; & facinus illud, quod tunc edens, ut erat gladio accinctus sine ostentatione in conationem; venecia; & adonitum legis gladio de ipsa transverberaret, quod nos in Charonda narravimus, nonnulli Diocli adscribunt, quod verissimum putat Caroen est. 1. Merce. Calixt. lib. 4. p. 425. & Bonanus in Syracus. illustr. pag. 337. ubi Cosmi Nepesæ fratrem suum ejusque, qui la Proemia ad Comendatorem Catene scripsit, Diocli Syracusanum Regem fuisse. Floruit ex eodem Bonanno olymp. 80. nempe ann. 412. ante Christi adventum, sed ex uno computo ann. 416. Eæ valuit opinione quid Syracusanos, ut jam defuncto divinis cultibus ne bonos ex ar eidem templum excitarent, ut putat Dioclorus cit. lib. 13. num. 35. quod postmodum Dionysius in novi muri educatione revertit. In voluntate Pragmaticam Sici-

lie edico Panormi anno 1637. Dioclia c. 18. 19. spectant, hæc adjecta inscriptione: *Diocli Syracusanus Legumlator.*

Diocles alii Panormitani cognomento Phieris, illustria, ac egregia Oratoris nomina servavit apud Machiam Silvagium de eodem Peregrini cap. 42. pag. 172. Marium Arctium de fin. Sicil. pag. 9. & Joannem Jacobum Adelium de descript. Valles. Maritima. s. reatum à Joanne Vigninimilio in Pær. Sicil. cap. 43. pag. 477. Hujus etiam meminit Hieron. Ragna in eleg. Sicilicæ. pag. 94. & in Siedl. Biblioth. veter. pag. 88. sed ut in geogr. faciat error hic interpret, de hoc enim Diocle egit Cicero in Verren lib. 3. tit. 4. orat. 3. ubi ait Demetrius Panormitanus Phieris cognomine, homo illustis, ac nobilis. Arctius et Silvagius, & Arctius pro Arctius mendosè legunt Orator: ideoque non Orator, sed agnomen domus fuit, ut expleret Guido Panciroli n. super. Occident. cap. 53. pag. 150. Arctius, idest: qui agros possidebat.

Diocles alium Panormitanum etiam cognomento Phieris exhibet Adria cit. ante Vigninimilium etiam loc. cit. Ipsamque vocat Philosophum, ac Medicum: idipsum habet Hieron. Ragusa in Siedl. pag. 88. sed in ambiguitate laboret ex supra relato) que scripte igitur ut.

Diocles etenim Panormitanum addidit Ragna loc. cit. inter Legumlatore, à quibusdam reatum, quem tamen apud neminem inveniri ideoque ad ipsius legem remissio. Cum Diocli Syracusanum Legumlatorem consilium dubio.

DIODORUS SICULUS Aegyptiæ historica celeberrimus. Carolus Sigonius in iudicio de historiis, qui et Ragnus scripsit num. 4. Dioclorum, Syracusanum fuisse ait: ac Dioclorum Syracusanum, de quo infra, alius est ab hoc historiis Aegyptiæ. antiquos autem omnes, qui de eo scripserunt, Aegyptum prædicant: quibus accedunt ipsius Diocli testimonium, qui in prefat. Biblioth. num. 4. ait: *nu tunc ex Aegypto Sicilia apud oritur.* Veniente linguam callicis, nempe Græcam, quæ tunc Siciliæ utebantur, & Latinam, à Romanis in Siciliam consuetudinem accepit. Ve autem omnigena historica cognationem assequeretur; & historiam concederet Bibliothecarum, triginta iustitiam auctoris, magnamque Enopæ, & Asie pariter, non abique petentis, & zeumis precluturæ, ut propriis usurpare oculis Regionum loca: populorum mores, ac leges explicaret. Aegyptum olymp. 180. peragravit ibique multa ab Aegyptiis Sacerdotibus didicit. Romanorum etiam annales magnè valde evolvit, ac omnibus diligenter examinata, vastissimam rerum gestarum scien, ac omnium fecit Gentium historiam in quadraginta volumina, quam Bibliothecam voravit. accuratè digesse, ne ex eisdem Diocli pref. lib. 1. Biblioth. num. 46. & lib. 3. num. 1. habemus in lucubrationibus suis cum nonnulla divitiarum pervidentur, & iustitiam documenta intererat, & à fortiori cognitione homines evocaret intendat, doctrinæ, ac sapientiæ munus videri, facta agnoscerent. Sub Jul. Cæsare clement, rell. Eusebio in Chron. olymp. 182. pag. 144. Hen. Stephano

phano in pref. ad Bilibsch. D'edori, aliisque: quod
ex eodem Diodoro patet, ipse enim Jul. Cæsar
meminit in prefat. epist. lib. 4. ann. 9. lib. 3. num.
21. & alibi. Sub Augusto vixit ex Seneca 10. 1. pag.
740. Volaterrano in epistol. lib. 1. & alii. Vtram-
que opinionem conciliat Vossius de H. G. Græc.
lib. 3. cap. 7. pag. 166. longæus enim cum sub Jul.
Cæsare vixisset, ad studiæ usque Augusti per-
uenit, peruenit, quod cum Scaligero animasse. in
Euseb. ad ann. 1967. confirmat: hic enim obse-
rvat, quod Diodorus bifemi Romani cognominis:
hoc verò nomen non accepit, nisi quicum factus
corresponderet Augustus. Vossii opinio non sequitur
Balthasart Bonifacius de Rom. ant. hist. scrip. n.
4. hinc recte sub patre quo Cæsare vixisset, Cato-
nizus in Sinit. & Magna Græcia pag. 89. & Morinus
in dist. tom. 1. pag. 1068. Ex Carolo Sigonio in
pædæ. de hist. m. 4. Bonum Triumvris in Rêpu-
blicam servavit, nempe post Jul. Cæsarem ne-
cem: eodem tempore Romanum incoluit, ut tradit
Posidonius in bibl. lib. 16. sect. 2. sup. 14. Vt-
que ad Tiberium Diodori ætatem ultimam pro-
trahit Læfarius apud Mazar. olymp. bibl. Sinit. lib. 1.
pag. 19. sub Tiberio vitam militatæ aut quod uo-
improbat Grællus de pa. Græci pag. 135. At non
est errore humani Facellus de reb. Sinit. dec. 1.
lib. 10. sup. 2. pag. 218. & 19. qui eum dixisset,
Diodotum olymp. 180. in Ægyptum venisset, &
mox addit ann. 3. olymp. 175. decessit Romæ,
ve' Syracusis, anno ætatis sue 72. hanc ætatem
moris annui ut Petro Ramano in anal. m. 11.
(hujus verba habes apud Auriam in lib. Crucif. in
Pæremit. p. 137.) solus deduxit Facellus. Scrip-
sit Diodorus

Biblis hanc Hist. iust. quæ XL. libros cõpsebat:
in istos sex primos res ante Trojanum bellum
gestas descripsit: in tres priores barbarias an-
tiquitatis, postea in Græcorum res continuabat.
Udianum separatim res ubi locorum gestas
à bello Trojano, usque ad Alucædi Magel mor-
tem narrabat. In reliquis viginti tribus veteres
res gestas usque ad initium belli adversus Gallos
uxerunt, quo C. Julius imp. Romanum impium
ad Britanias usque insulas protexit. Hos omnes
XL. libros in biblia hanc Imperatoris Con-
stantinopolitani se vidisse testatur Constantinus
Læfarius apud Maurotycum lib. 1. bibl. Sinit. p. 19.
nunc autem XV. tantum integros habemus, nam-
pe primos quinque, undecimum, & sequentes
usque vigesimum, & nonnulla ex aliis fragmen-
ta. Quoi decem libri prolixe primam Græcæ Ba-
silicæ apud Henricum Stephanum 1559. in fol.
Latine ibidem ex officina ejusdem 1578. in fol.
horum quinque, post Nicolaum V. versu Pogius
Hercortius: & ediderat Joann. Basilæ apud
Henricum Petrum 1531. in fol. undecimi, deo-
decimi, decimiquinti, & decimiquinti inæctus
sunt interpretes: decimumquintum Mazar. Hop-
perus, & Vultens Volturnus Latine vult in-
duite: decimum sextum, & decimum septimum Ange-
lus (alio Bartholomæus) Cossius Bononien-
sis, 18. Sebastianus Castilianus 10. Gallus quidam
& 10. inæctus auctor. In eadem editione frag-

menti a quodam Romano, nempe ex libris 31. 32. &
37. eodem Castilianus interpretatus & ux. 34. & 36.
ab Hannio Stephano latinitate donata. Exiit
eisdem XV. libris cum fragmentis sua precatas
est Laurentius Rhodomanus, & hoc nullo in lu-
cem emisit Græco-latine: Diodori lib. 1. bibl. hanc
& Hist. hanc lib. 27. de XL. H. ut affertur. Eia-
ge fere fragmenta, ut libris quibusdam Antioris, qui
desiderantur. Rudis, & labore Laurentii Rhodomani
Chenafii, Hæuolus typis Wechelianis apud Clau-
diam Marium, & Hæredes Joannis Aubli 1604
in fol. & sine Græco textu ibidem apud eisdem
1611. in 8. In hac Rhodomani versione præter
Eclogas præsertim in bibl. hanc Photii editas à p.
103. alia estant Diodori fragmenta non dum-
edita. In eadem versu Photii Bibliotheca p. 154.
habes fragmentum ex 43. libro: sed corrigendū
ex 38. prout in Rhodo nota addidit: Diodorus
etiam XL. tantum scriptis hanc libris. Alio-
etiam Diodori fragmenta in lucem emisit Hæ-
nricus Valisus ex libris 6. 31. 32. 33. 34. 35. 36.
34. & 37. in libro cui titulus Polybii, Diodori Si-
nit. Nicolai Bærsenii, Dionysii Hælium. Appian
Alar. Dinit. & Joannis Antiochi Excerpta ut
Collutianus Constantinus Augusti Polyphronem
Hæmum Polybius nam primus Græci & alii, Latine
versu, utque illustrat. Parisiis sumptibus Ma-
thuri in duobus 1613. in 4. Alia editio fragmen-
ta Fulvii Ursini in libro inscripto: Polybi
Megalopolitanus & libris selectis de Legationibus,
& usque libris, qui non igitur fragmenta: hanc ex
Biblia: Dionysii Italianensis, Dionysii Sinit. Ap-
pian. Alar. Dinit. Nicolai Bærsenii de Legationibus,
& Dionysii lib. 79. & 80. fragmentum Græci à
Fulvio Ursino in lucem edita, & non illustrata. An-
tiquitatis ex officina Plantina 1616. in 4. De-
mum ex Gerardo Jo. Vossio de Hist. Græci in ad-
dist. pag. 55. prædixit fragmentum, suppleto
Diodori nomine, de Cleonide, & Aristomene,
quod antea cum nonnullis Poltemonis, & Hæmii
editis H. Stephani, qui Diodori esse nesciebat:
à Diodoro tribuitur in eodem Bibliothecæ Me-
dicæ, non obscurum Isaacus Geizard filius.
Hic advenit in n. puto ex Hen. Stephano Posse-
vius, & Vossius etiam, quod Pogius Hercortius
est in quinque Diodori libris latius scilicet, pri-
mum ob prælosum in duos divisi, secundum
versu etiam appellavit, & sic delineavit: hinc ex
quinque, sex usque libris idem quo Volturnus,
Castilianus in bibl. hanc pag. 197. alii: sexto Dio-
dori libro, (qui deperditus est) tribuitur, que
verè in quinto continetur. Hi quinque libri, cū
hæc Pogii divisione, ita præ prodire hoc nullo
insignit Diodore Sinit. de ante bibl. hanc fere-
lyse. Venetiis apud Gabrielum Goldum 1547. in
8. Italicè utrum XV. Diodori Libros olim editos
vidi in 4. quos nunc præ manibus non habeo.
Romæ in Bibliotheca Card. Renati Imperialis
sa. v. m. 35. primi duo Diodori libri, ab lu-
cero, sed antiquo auctore, in italicè sermonem
vult, teste clariss. Justo Fontanino in Antiqua
Torquani Tassi Duxend. sup. 11. pag. 259. Gallicè
etiam prodire ex versione Jacobi Amyot, in ait
Niac.

huc illi erit conjecturae dubium Carrea pag. 492. sunt: Dionisi Seculi, at Theocriti Chii: et ego cum Placido Reimart epist. ad Iohannem p. 1. c. 1. h. 1. Meffan. alijs: erudite Siculis, supponere esse putat nullas cum antiquiorum, vel recentiorum de his epistolis agit: ore nunquam liber apertum, à quo has epistolas eruit Arethageus.

DIODORVS Syracusanus hor Minus adducit inter auctores, ex quibus librum tertium, & quintum historię suae ordinale collegit. Quae autem scripserit ignoratur: attamen opus historicum, vel geographicum scripsisse opinor: hi cum Minii libri de seu Regionibus, & Civitatibus Orbis loquuntur. Ipsi etas etiam in obsecro est. De eo Bonannus Syrac. lib. 1. p. 345. qui Geffneri lapsum notat: is etenim cum Diodoro Siculo Syracusanum Diodorum confundit, ac Geffnerus in Biblioth. pag. 198. de orozque distincte loquutus, suspitionem suam confirmando protulit, ac etiam de hoc secundo Diodoro: *sursum idem cum Diodoro Siculo*.

DIONYSI Siculus Pastor, & Poeta, Bucolicus inventor. Erat Bucolicus, teste Hecychio in lexico, Hec. Stephano in thesaur. Geogr. ling. tom. 6. pag. 775. alijque pastorem caninis genus, quod rident cantu, & tepidulo persicabat: Pastores enim greges ad pascua deducunt, hor festivo canere, & saltationis genere animos demulcebant, & laborum onera lenire curabant. Hinc ut observat Joannes Vigintimilius de Poetis Siculis Bucolicis cap. 10. pag. 80. & 82. Bucolicus longe dilat à carmine Bucolico, quod simplex est canis pastoralis, Bucolicus in Sicilia à Dionio Poeta, & Pastore Siculo inventus est, ut testatur Achenius lib. 4. cap. 3. pag. 619. qui & Dionio meminisse ait Epiphanius in Helyene & Phyllo nasfrago. Eandem inventionem Dionio ascribit Scaliger in poet. lib. 1. cap. 4. pag. 30. & Voss. Aulia in Sicilia invenit cap. 9. §. 2. pag. 39. Hinc merito Vigintimilius ait, pag. 82. respicit Joannem Crispinum in praefat. ad Theocritum, & Francisum Patritium in poet. lib. 1. lib. 1. pag. 1. & 9. qui Dionium adinvenisse carmen Bucolicum, pro Bucalico tradidere. Respondeo etiam Gyraldi opinio, qui dial. 1. de poet. bibl. pag. 31. ait: Bucolica, & Bucolici à Dionio Siculo inventa. Bucolicum etenim carmen à Daphni adinventum, multis auctorum testimoniis jam si naviat supra in Daphni. Franciscus Robertellus in port. Aristotelis pag. 39. ex Athenis ait: Dionium Bucolicum Siculum adinvenisse Idylla, Petrus Carrera in suo Siciliae libro 1. apud Vigintimilium sit. pag. 83. scripsit, oisium Dionium eundem esse ac Dionis Hercule filium, & Daphnis eorum. At si Hercules filius, fuit eisdem Daphni etate postetor, ut Vigintimilius opus ait, qui ait, nostrum Dionium unum ex audigionibus Poetis Bucolicis fuisse, qui novis adinventis passionum concentum illustravit: eorum non solum Idyllia deambulatoria edidit, sed etiam hic, vocis, & instrumentorum modulationem, pedum ornamenta, & gestulationes addidit, & elegantia, ac suavitate, ne non modo à Siculis Pastoribus hoc

carminis genus communi sit ampliat, ad Iordanem infantem, ac laborem mollescit, verum etiam & à iustis moderatioribus: impudens semper imitatur, nec non ex modulatione auctoris gratior dulcor. De Dionio praece Vigintimilius eruditè huius vide Craspi de Poetis Graecis p. 59.

DION nobilissime Syracusanus Hipparchi filius, Philosophus Platonius, ac Oeator. Cuiusdismine: ejus viciae plurae scripserit Plutarchus in Vitae, & Cornelius Nepos, sive Aemilius Probus in Vitae: ex his multa ad eum in istum contrahit hic transiit, additis nonnullis ab alijs scriptoribus munitis, quos locis suis laudabo. Fuit Dion foror novae Aesclomacha, quae Dionysio majori Syracusanum Tyrannum nupit: ideoque tunc ex affinitate, tum etiam ob singularem animi sui dotes, apud Dionysium magni valuit estimatione: adeoque Quaeztoribus mandaverit scire, ne quicumque peccet Dion, non arguant. Ipso Dionie instante Syraculas accessione est Placito, sub cujus disciplina haud parum in doctrinâ profectio ob ingenii elegantiam supra discipulis omnes à Platone univ. dilectus. Hinc Maximus Tyrius lib. 6. a' liquet, hanc, utroque duos Platonem appellat in Siciliam, Platonis amoni in Dionem ascribit. Cùm autem Dion dâdero ascriberet, ut ex Platonie doctrinâ magnum elucet commodum Dionie sine, hunc, suaderet curare, ut ipsum loquens audiret: attamen ejus docentia apperebaud haud vultu vir peritissimus, nam in id collimabant Placito, ac Dion, ut vicia, ac tyrannidem eviterent: immo ejus odium excitavit, & Platonem ut dâderet, impellit. Sed non infirmata Dionie auctoritas, nam & ejus consilia libenter exercebat Dionysius, qui omnis magni momenti legationes Dionie commisit, quae sedulo, & fultice obvia: ideoque pudentia sua à tyranni nomine Dionisio innotuit extensum efficit. Carthaginiense praefectum Dionis singularera eloquentiam stentem fuit. Hinc Dionysius ipsum ut filium diligebat, ipsique cui libere loquens indulgebat, immo in amoris sui argumentum, Aretham suam, quam ex uxore Aristomacha Dionie forore habuit, Dionis nuptoi tradidit. Nec apud Dionysium minorem, in regni sui exordio, minoris valuit estimatione: ut aliam veteratorem instrueret, & peccatissimis vitijs, Philosophiae operam daret, Platonemque Syraculas revocaret, tyrannidem fuisse. Dionysius itaque Platonis reditum exoptavit, qui ad seeratae Dionis prece Syraculas remeavit, à Dionysio maximo honore exceptus: ipsamque Dionysium ad deposendum tyrannidem iussit: sed invide alia Dionis fides in suspicionem apud Dionysium inciderit, qui ex Philisti historici Syraculani consilio, nostrum Dionem in eadum deiecit: & ad lenientiae populoz amicos, qui magno studio Dionem prosequerantur, concessit, ut ipsius familiares, quorumque ex dyblis fuit vellent, Dionis mitterent. Erant Dionis familiaritate copiosissima, & ut Placito in Epistolis ait, ejus patrimonium centum talenta constabat, quae ex Bonanno Syrac. lib. 1. p. 322.

sexaginta milia stercis custipuebat. Ideoque civitatum simulio sicut in Graecis visis; ac post Platoni reditu in Graeciam Philosophia facere navavit operam, et summi consensione, in doctrinam evasit. Hic Diogenes lib. 16. & Aelianus lib. 3. cap. 4. Dionem non modo à victoribus laudant, pietati in aliis hominibus, militari virtute, ac summi consensu, sed à Philosophis studiis. A Platone in Dionem vocatus; eumque summi ingenii virumque, se docuimus, & in eum Platoni discipulo, diligentissimi ingenio propius ad vires amplexandas. Cuiusdam Platonis lib. 1. ipsius in ingenium in Philosophia, si, ut à coevis suis nunquam sapientiam posset. Cicero lib. 3. etiam omni doctrinae genere instructissimum praedicat: ipse Plato epist. 7. acutissimo ingenio, & facillimo ad accipiens omnia, quae ipse in adeuntes, bellum in Platone ingenio docili, ad operam sine ulla deficiente. Ne dum, Platonicam doctrinam instructus esset, verum etiam in Pythagorae dogmatibus versum praedicat Isidorus de Vita Pythagorae lib. 1. cap. 31. qui addit, Platonis praesens à Platone tres Pythagorae libros gentium munis emisse. Lactantius 1. 7. in Constantino, Chrysippum de is equalitate didicisse quatuor libros scriptos ad Dionem, & eorum omnem inhaerere Dionem, & huius regali magnificentia vivere, & statim necesse est, & si in ipso notum aliquis: immo summi fuerit, deo, & modeste, & moderate quatuor instructi omnes: Ideoque spud Graecos fama florum venerit, & à Lacedaemoniis in eum stultitiam alio ascriptis. Sed post multa, praeter librationem molis, cepit: huius eosita multum cupit, parva quidem ad opus superfluum, & dubios ostentis Nabis in Sicilia, utrimo antea inhaerens traiectionem tam militibus suis, quam tyranni odio iratus: Ideoque vix in Siciliam spoliis, multi ad ipsum convolsis; adeoque parvo copioso exercitu Syracensis properavit: Syracensium vero usum in tyrannum commoti, Dionem illi o exepere, ut optimum civem patrie & suavitissimum. Hanc, quod admirabile visum fuit, post tertiam diem, ex quo Sicilia accigerat, Syracensis libertatem restituit: & tyrannum imperium quasdigne sanctorum, quingens longis viribus, decem equum, centumque pedum militibus militum, statim evertit. & tandem post aliquam diem in Scythiam ex Heracleidis operibus, praeteractis summi fortitudine, ac militari virtute, Urbis liberationem firmavit. Syracensium tantum civem venerit, post multa, & rationis argumenta, teste Diodoro Siculo lib. 16. ann. 50. publico decreto Dionem divinos honores conferunt. Inde non modo in Sicilia, verum etiam à Graecis, & Carthagenis edeberrimam nomini suo gloriam comparsit: expulso Dionysio, qui ipsi antiquus, quia saeculo beneficiis, ac honoribus splendide cumularentis, vero visum à lexo probris alienam traduxit, nec aliter, ac in Platonis Academiis degeret. Cum totum Syracensium felicitatem, optima gubernatione firmam meditare, Ca-

lipus, live ut alii solent, Callistates Atheniensis, qui cum ipso in Siciliam traiecerat, cum ad Syracensium sublevar, excedens prodicionem in Dionem aggressus est: de quo nonnumquam Dionem, diuie restant Valerius Maximus lib. 3. cap. 8. se in ille suum, quoniam metu innotis violenta auleis, & inimicis aequo turbatione inferret in Platonem in epist. Regum, & Inq. tradit: melius esse, diu, mori per obire, quam ita vivere, ut opus esset à amicis, & inimicis cavere. Ideoque Callipus, cum sui facinoris fecisset, Dionem in propriis adibus aggressus, ipsius necem obavit. Interfectus est annos natus circiter 35. Dionem in iulo dolore Syracensium affectu: Ideoque sepulchrali honore in celeberrimo Urbis loco publico cohortellatur: & ex Lactantio verba Platonis lib. 3. hoc epistolum à Platone editum, ibidem fuit separatim.

*Et lacrimas huius, & Trojanis, fatis puella
Ducere rectos ex genitricis fatis.*

*At ubi post patris praedicta Maris triumphos,
Ipse reliqua ipse, clare Dion, speret.*

Ta Patris omnia fides, & ceteris bonis;

Quo nihil noscunt perire perire Dionem.

Vixit ex Boetio de pag. 323. olymp. 106. ann. imp. ante Christum natum 350. Sed ex Iosum. Bap. Ricciolo Chronol. ager. rom. 4. indit. 1. p. 573. an. 354. De Dione enim scriptum & Lactantius apud Macrobius lib. 1. de Somn. 1. p. 19. & lib. 2. de pag. 51. Goltzius in Sicilia, & Magia Graecia pag. 31. & si q. & in hist. p. 1. lib. 1. p. 86. hazelius in reb. Sicul. de. 1. lib. 3. c. 5. Volsterranus in Antiquit. lib. 1. p. 753. quoniam perperam, ait Nisum Dionysii minoris fratrem Dionem à tyrannide eiecit: addit verò quod scriptum Epistola ad Platonem, & alios quosdam, ita. etiam Gellius in lib. de. pag. 200. etiam quoniam epist. de ad Dionem, & Pericleum inter Platonem scriptum etiam.

Tragedias, ex Martino del Rio Syntag. trag. latin. in prolegom. lib. 1. pag. 24.

DIONYSIUS Syracensium Civis, & Tyrannus, senio dictus, ut à Dionysio juniore quod filio, eism Syracensium Tyranno sequebatur. Hanc mihi in animo est omnia in historiis scriptoribus de Dionysio passim obvia hic conspice, cum praeter infinitum in ipsum omnia scribere, quae in volumine confiteretur. Sat mihi pueris de eorum imperio delibatis, eorum historia licetum attingere. Qui plures de ipso capite adest Muricium in vita Platonis, & Timoleonis, & alibi, De odium Siculum, Athenium, Cretensium Platonem, Latium in vita Platonis, Velleium Max. Aristodemum, Suidam, Ciceroem, aliosque ex antiquis ex recentioribus verò Festum de reb. Sicul. de. 1. lib. 3. cap. 1. & 2. Macrobius lib. 1. de Somn. 1. p. 19. & 2. Muricium in Antiquit. Syrac. Boetius in Syrac. Antiquit. Goltzius in Sicilia, & Magia Graecia, Laurentium Cistum in hist. Rom. & ceteris

hunc, aliosque innumeros. Dionysius itaque senior, siue pater, malo omine natus est Syracusis, Patre Hermocrate, ex Diodoro siculo lib. 3. a. 91. Miano uti. lib. 12. 149. 47. & Lucio lib. 3. in vita Platonis et Patre Heraclide, ex Scrabone Geng. lib. 1. 6. si d. ex Plutarcho in Dion. non filius, sed fuit Hermocratis gener. Hanc ita toto ovis est, si Ciceroni eandem quæst. inst. lib. 5. Diodorus in. lib. & Socrates ad Philippum, humili locum hanc tradunt: immo Helladius Bizantiensis apud Photium in lib. 1. col. 379. p. 1579. Agamemnon filium fuisse testatur. Hunc ex Diodoro est, ad vicum sibi comparandum amanuensem egit, ex Plutarcho lib. 8. *Sympos. quæst.* 1. eodem die incens affertur, quo Euripides poeta diem a cunctis taceat. Adulæ jam etate nullig nomine dedit, & animi fortitudine multis, bellis a virtute claudit. Cum autem sobrius, acutum, in rebus agendis deest, etiam ornatum, & a vitis alienum se ostendit, a Syracusis in populo priorem Dextere eligunt unde Carthaginienses Siciliæ aggrediuntur, clives Dionysium superius exercitus Duceem confirmant, qui statim tyrannidem molitus est perire in eam populum, ac multum animos atque cepit inde militibus copis confectus, tandem apertè tyrannidem occupavit, annum agens 25. ex Cicer. lib. 5. Tusc. de senectute anno 3. olympiadas 93. ex Diodoro lib. 13. a. 96. Dion. Halicarnassensis lib. 7. & Jacobo Sallano an. num. 3648. Ut autem tyrannidem imperium firmaret, infra quinquennium Syracusanos, militibus tribuit, etiam vine studii: paupertate oneravit, eorumque facultates absorbere curavit, & interius voluit, & oppellit. Ingentem extendi aere in insula Oregyia, quam propugnaculis, muris, ac militibus copis munivit, insequabiles effecit. Sed cum his haud satis eam ejus imperium parare, continuo in more exagitatus vires adeo inimicos, amicofque aequè eximie fecit, nec ipsos familiaribus, & confanguineis vicem suam credebant, ex Cicerone lib. 5. Tusc. et lib. 1. de officiis, Val. Max. lib. 9. c. 13. & Plutarcho in Dion. et in apoph. colligitur: ideoque ex levissimis etiam suspitionibus nominatos interfecit: immo magnam cædit civium cladem, & teste Plutarcho de fortitud. adærat. supra decem civium milia trucidavit. Omnia fellece exorabat, ut insidias singulas declinaret, ut ait Polybius lib. 5. Inter alia multa, exierunt exuuii, qui autis figuram expellunt, ut vel ea que submissa voce in ipso obmurmurabant oculis, ea superiori faciemine, omnis apertè intelligeret. De hoc eætege adhuc superbit, quem *Antiochus Dionysii* vocant, videt Vincenium Mirabellam in ead. *Sympos.* par. 3. lib. 5. num. 130. pag. 89. Athenasium Kircherum in *Antiq.* lib. 5. cap. 4. præf. 5. Adamarium Weber in *Antiq.* reg. 11. §. 15. aliosque apud Aulianum in *Sicil. inventuræ* esp. 7. §. 11. pag. 37. et in *met. hist.* pag. 10. Metum vero, quo afflicti sumus, Deo molio familiari, exemplo declaravi, quod leges apud Ciceronem lib. 5. quæst. Tusc. & Macrobius in *Sum. Scip.* lib. 1. cap. 10.

Ad tyrannidem solli firmam maxime cupiditate libidine non modò civium domos, sed etiam Deorum Tèpla expilavit: solens sacrilegia lepidius regere dicitur, de quibus vide Ciceronem de nat. de. m. lib. 3. Val. Max. lib. 1. cap. 1. *Antioch.* lib. 1. 149. 30. Aristoteliem lib. 2. *secundum.* Laet. Firmianum *de. inst.* lib. 2. cap. 4. Anobis ubi ubi estis, cum sepe ante, ad viginti stadiorum longitudinem prostratis, crebrisque turribus distinctis: hoc autem opus ingentium lapidum in structum ad navigandum, dicitur viginti latio, sexaginta milia hominum operâ, absolvit, ex Diodoro lib. 14. num. 19. Navale etiam edidit exercitum, in quo domitia CLX. ad naves recipiendas, quorum plerique binas naves complectebantur: vincta etiam CL. reparanda emavit, ut ait Diodorus in. et ex v. non. Philipp. Cicer. lib. 5. *inst.* lib. 1. cap. 2. pag. 66. Cynafia insuper magnificè militata, Deorumque statuasque ne dum ad nobis maxime, quam ad sui gloriam exaltavit, ex Diodoro Sicul. lib. 15. num. 1. Utbes Hadramum in Sicilia, *Antioch.* ac Latham in Adiacæo sinu, fondavit. Contingentem, aliisque militibus instrumenta ad urbes expugnandas, & quicquid emes advenit, ex Eodem. Contin Carthaginienses strenuè pugnavit non raris victoriis obtinuit: & graviter peribit in Carthaginiensium exercitum, ejusque in Sicilia prius aperi, ac universam ferè in solam suo subjicit imperio, ut ait Justinus lib. 20. & Diodorus lib. 15. Exercentem potentissimum sibi congregavit, quem ne cito labefceret, cunctis Italiani in auxilio, ut in his ditionem redigeret: ac facili negotio Locros, Crotonitas, & Sybaritas superavit, & Justinus, aliisque. Inde in Siciliam regressus, ne cuncti Carthaginienses rerum Sicilian invidentes, pugnaret, nonne tantum, nunc verò adversantem fortunam experiret eis: sed tandem cum propter intolerabilem superbiam, suorum odium in se concitaret, à majori exercitu sui parte derelictis, à suis iniqua prodicione sublati est, ut ait Justinus lib. 20. Ex Tanco apud Plutarchum in *Vita Dion.* & Probo in *hist.* de *Vita.* & in *monete* videtur Valer. Max. lib. 5. cap. 1. obit ea veneno, quod ipsi propterea curantur Medici, iussu Dionysii filii, ut cum aliis filiiis regiones divideret. Plinius lib. 7. cap. 53. obit tradit ex inopinata exultatione, quam ex itagie victoriæ nuncio conceperat. Diodoro teste lib. 15. num. 74. post acceptum victoriæ nuncium ob tragediam, quam Athenas iteiodam mliæ, epulis operam dedit, & ex magno vini potu, iethalem morbum contraxit. Hanc autem mortem ex nimio gaudio falsè secundo Dionysio, hujus filio, adscribit Patricius *de. hist.* lib. 1. pag. 87. sed ex Cicerone de *nat. de. m.* lib. 3. in tranquillè in seculo suo decessit. Hac autem mors contigit anno ætatis sue 63. regnavit ætatem annos 38. ut ait Diodorus lib. 13. num. 96. & lib. 15. a. 75. Cicerone Tusc. 3. & de officiis 2. & Val.

Val. Max. lib. 9. cap. 13. Obiit anno primo olymp. 103. ut habemus ex Vollio de hist. Græc. lib. 1. ca. 6. pag. 25. & de Poetis Græc. lib. 6. cap. 42. Eustathio in Chren. Petavio de doct. tempor. lib. 13. pag. 538. aliisque tempore anno ante Christi Domini adventum 364. ac ex Joan. Bapt. Nicoliolo Chronol. reform. 1.4. indit. cap. 173. an. 568. Triumphatum morte cadaver concrematum fuisse scribit Cicero de natur. Deor. lib. 3. & Timæus apud Athenæum lib. 5. cap. 9. pag. 206. huiusque Dionysius magnifice parem habita perfolvit, ex Dio. Ioro lib. 15. an. 74. ac theatralem sepulchrum ipsi extruxit, quod in suis historiis laudibus exornavit Philistus, ut habet Plutarchus in vita Ptolemae, A. Victorius rap. 10. lib. 38. eor. hist. apud Diderampum in eor. ad A. Iulianum pag. 738. Sed Timotheon Cornutiensis equestris Syracusis, & expulso in exilium Dionysio secundo, demolitus est quæ eam arce, & regis ædes, quas Dionysius extruxerat, ut ipsius Syracusidis memoriam deleret, ex Plutarcho in vita Timothei. Ad ejus doctrinam accedo, fuisse Dionysium Poeta, & Historiam, & Cicerone lib. 5. 7. n. vocari: Homo presertim doctus & puer, & arbus ingenti crudus, mautes studiosissimus, ac poeta tragicus. Modeste in ira operam, de qua parva in supermo gloriæ folio constitutus, serando, & urrudo, ac mercedem adhibendo, Chæmurgi partes explevit, ex Miano can. hist. lib. 1. cap. 11. & Tiracquo de nobil. cap. 31. an. 124. pag. 205. Porcissimus scribens inprudens iuravit, ut ait Diodorus Siculus lib. 15. an. 6. & porras egregias, celebrisq. accessit, hor præcipuo honore prosequeretur, familiariter cum ipso colloquebatur, ut quinquaglorio, ac eruditus rex: ut fortis submireretur. Sed hunc a more extrinsecum regis liberalitate literatos excepit, ac muneribus cumulavit, inter quoslibet huius, Aristippus, Helicon, Eudoxus, Feron, Carcinus, Xenocrates, alique multi, ut colligitur ex Miano can. hist. lib. 1. ca. 17. Larelio L. An. Estio, & Aristippus, & lib. 4. in Xenocrate, alisque: hinc Lælius cit. in Aristippa, Aristippum, iuter alia, historice, & lib. 1. lib. 1. & dialogum scripsit, tradit, ad Dionysium mistic, Chrysiptus verò ex eodem Lælio in Chrysiptis, scripsit: de sollemnibus orationibus ad Dionysium librum: de liberos librum ad eundem: & de contrariis liberos duos. Platonem porissimum magnificet ob egregiam ejus doctrinam, ac exinde ab ejus discipulis libertate offensus, odium in ipsum concepit, & tanquam incipiam quique mini vetulit, teste Diodoro lib. 15. an. 7. Præstantiorem studium in Tragædia coarctandis adhibuit: tragædia enim poësis parva diffina illi erat, ut Mianus testatur, lib. 13. eor. hist. cap. 18. Scripsit itaque Dionysius

Tragædiaz, ex Plutarcho in Timotheo, Sulda. 2. tem. 1. pag. 747. Patrino Poetice, de ad. hist. lib. 1. pag. 86. Cicerone lib. 1. ca. 101. Vollio de hist. Græc. lib. 1. cap. 6. pag. 25. & de Poetis Græc. lib. 6. cap. 42. & Gyrardo de Poetis, hist. lib. 7. pag. 277. (qui hunc Dionysium cum filio confudit, de hoc rursus ait, quod in exilium pulsus Codrus

zum, ibi scholæ Magistrum egit, & ex eo utrumque proverbium Dionysius Corinthus, quæ secundo adhibenda) Monaxio Syrac. hist. lib. 3. pag. 122. Læfari apud Mazarovium lib. 1. Sic. lib. 1. p. 8. 19. Laurencio Crallo in hist. præ. Græc. pag. 161. Cum Dionysio Amphiphonem Tragædiaz scripturæ tradidit Plutarchus de vita 2. Rhetor. in Anti-phosir. Hæc autem Tragædiaz, ac postea Dionysii monumenta, sic ut adulatum laudibus essebat, præsertim à Davocle ex Boia m. cit. pag. 342. arcum has Philoxenus poeta, tanquam inceptis rebus, contempsit, & caesari à virgula uoravit: ideoque à ryeamo in carcerem conjectus est, ut habet Diodorus lib. 15. an. 6. Plutarchus ait, in eum de dardanis Rhetorem, Dionysium morei adjudicavit Amphiphonem poetam, quia ejus Tragædiaz contendere ausus sit: quævis idem Plutarchus, ex aliorum sententia, aliæ causæ hæc mortem adhibuit, de qua etiam Aristoteles Rhetor. lib. 2. & Vollius de Poetis cap. 6. pag. 24. Cum autem Tragædiaz suas hanc lera, tro ne exceptas videtur, magis prælo Philippi pugillares eruit, quibus Tragædiaz suas roudes, exarabat, aut illius Poete ducit, & scribendi rationem, ex his haberet, ut sit sit uia sine, rifu Lælius dist. adterp. in dardanis & Gyrardus cit. Ad Diodorus lib. 1. ca. 11. 10. & 1. 5. an. 6. & 7. quod ob edita poemata magis, quam ob præclaræ in bello gesta gloriam: ratur ad olympum celebratum maxime pompi recitanda: ubi ob suavitatem ca iuriam vorem poëtiis amibus primam audira, mox à carminibus latiore sperta sunt: quod magnum in Dionysio meritum excolat, quæ exinde in furorem, delectavit omnes libi invidere ratur. Ex ipsius Tragædiaz verba adducit quædam Helladius Byzantius apud Photium in bibl. cod. 279. pag. 1587. & Plutarchus de fortibus, et citat ad Mian. Scripsit etiam Dionysius

Comedias, ex Sulda tem. 1. pag. 747. Gesuero lib. 1. ca. 101. Læfari, Patrino, Gyrardo, Vollio, aliisque citatis: quomvis Rhetor in can. hist. lib. 1. ca. 101. Comedias odisse scribat, eo quod à riu datus erat. Ex Dionysii Tragædiaz Adum, & Thomsphosam, sive Legislatorum citat Athenæus lib. 9. cap. 14. & 16. pag. 401. & 404. & horum aliqua adducit carmina, quod & confirmat Casaubonus in animad. ad Athenæum lib. 9. cap. 16. pag. 691. & Vollius de poetis pag. 42. sed Gesuero in dubium revocat an Adonem Dionysio filio ascribendum: & Theophrastum an Dionysio Sinopeni concedendum: additque quod Athenæus in Opusculum peritioris Dionysium collocat, ac forte ait, eundem esse, qui & Comedias Legislatorum scripsit, uti verbis illis, quos adducit, eoquis artem suam laudibus extollit. Stobæus serm. 251. p. 829. opus erat inscriptum Lela, quæ vel ejus Tragædia, vel Comædia est, de qua tria adducit carmina serm. 279. pag. 900. Diodori, vel Dionysii carmina ex opet dictio Sotera exhibuit, & suppreffo operis nomine Dionysii ferat, ejusq. carmina adducit serm. 1. & 2. pag. 388. serm. 129. pag. 389. serm. 139. pag. 402. serm.

populorum emendationibus, ac iniuriam claudens, ut hanc occasionem Dionysius Syracensis aggressus, facilius in sui potestatem redegit, ac magis exoratus, crudelitatem dominum excusavit. Interim cum impudentem à Carthaginensibus bellum pertimescerent Syracensium, ad Coeliviam optem confugerent. Statuunt qui dicit Timotheum, amantia Syracensium mitum deconvenerunt. Timotheum in Siciliam appulsum, Dionysium in acie obsidum ad ditionem compulsum, & pariter in navem impeditum Coeliviam misit, ex Phalarico, & Peabo in vita Transiens, Iustino lib. 21. & Carolo Stephano in dist. pag. 888. qui periculis Dionysii gesta, cum Dionysii filii sceleribus non fundit, ne omnibus parer. Corintheum appulsum Dionysius ann. 4. olymp. 109. ex Enébio in Chron. anno 543. ante Christi Domini adventum, ut loquitur Bp. Riccio in Chronologia, in dist. 1. pag. 173. & 174. & fortunæ volubilis mutationem experiens, omnibus exemplo fuit: cum enim regno divinis splendens, militibus iniuriam colligebat, ulsum quatuor centum navium munus, omnibus formidabilis possidebat, ab adversa fortuna projectus, ad viros delapsus est: idemque rei ex factis animi aliquotum, vel in probabilius ex Iustino lib. 21. & Phalarico in Timotheum, ne suspitionem Coeliviam periret, ac ut vires confunderet hanc unquam etiam aggressus est, quæ vilis iam non oleret: publici animi cecidit, & bibere in sordidissimis tabulis: luce 1. de rebus minimis una neglectissimis etiam multisculis questionibus infestare: & sycophantibus vestibus vel nonnullis alione ludibrio unum vestit. Vixit æstimata vivere, Iudithæm agitur egit ex Cicero lib. 3. Tuscul. Iustino lib. 21. & Val. Max. lib. 6. cap. 4. non 6. si quando ex ipsa pulsavit, & si quum unum vestit, ne cunctis Coeliviam lib. 7. & Atheniens lib. 11. cap. 1. 1. & ex eius fortunæ mutatione omni providum Dionysius Corinthei, de quo Cicero lib. 9. epist. Quintil. lib. 8. hist. orat. Manutius in adag. pag. 91. & Gyrardus de poetis hist. dial. 7. pag. 177. qui tamen à sto thetat, dum primo Dionysii ascribit: eoque innuit, aliquem de fastigio dignitatis, & imperii, ad humilem, privatamque fortunam cecidit. Minus cecidit Quidius lib. 4. de Poet. ch. 3.

Ne Syracensis modo ferat in Urbe,

Ex humilis domus repulsi ante fœnem.

Tandem æternis undique preliis mortem oblit adeo oblitum, ut nec mortis locas, ne quidquam genus innocentie: celi Pædrius Patrius in Pædri. de. dist. lib. 1. pag. 87. cecidit, quod post unum eum Tisagredas superisset, & ex hanc nris videretur accepisset, ex nimia exultatione decelerata: huiusmodi genus Dionysio magis accidisset compertum est. De huius Dionysii doctrina hæc colligimus. Philo sophia, Geometria, aliaque scientias à Platone accepit ex Bonanno in Syrac. lib. 2. pag. 144. Oportet etiam fuit, ut testatur Lactantius in de Morte Olymp. dist. Sicil. lib. 3. pag. 19. Et ex his, quæ superius poetam etiam fuisse deducitur. Sicut

Epist. 11. ex Suida rom. 1. pag. 747. Vossio de hist. grec. 1. 1. cap. 6. pag. 85. Bonanno ult. Lactant. & Gualtero in Sibyll. pag. 801. unum. Sponcio Maronis discipulo scripsi, citat Athenæus lib. 7. cap. 5. pag. 879. & lib. 10. cap. 5. pag. 546. equis signumque adlocut, & Lactantius lib. 4. de vita Sponcio. In uatologo librorum Bibliothecæ Basilicæ pag. 164. extare compertum, Dionysii epistolæ græcæ.

Composita de armibus Ppharum, ex ciuitas Suida, Lactantius, Vossio, Ciallo, Bonanno cit. pag. 167. & 344. & Gesner.

Dalaidibus. Epistolæ opus postum, testis Athenæus lib. 6. apud Bonanno ult. pag. 544. ex hoc fœnem ex Apollinis filium pœdriat, ut habetur ex Phalarico de foras, vel virenti Alu. metri. Rapti ad Volterrenum lib. 1. 5. anagol. Tisagredas putam fœnem sic. Pædrius, & Cælius ult. scribunt, quod Coeliviam unum Tisagredas scripsit. Sed hoc inter antiquos scriptores non legimus ideoque, ad Dionysio magis hanc notitiam succipit dubio, licet Tisagredas Poeta ream fœnem etiam à Martino del Rio in Syrac. traged. in prolog. lib. 1. pag. 14. ex Plinio, & Luciano.

DIONYSIUS FORTUNATUS Patensis Poeta vixit anno 1600. Edidit

Pham 5. Nympha P. & M. Panormitæ Latinæ carminibus superfluo. Panormi epyis Jo. Baptistæ Marini 1607. in 4.

DIONYSIUS A. ANDREA Syracensis Carmelita Exaltatus, vixit tempore georgiorum, cum antenioribus licet abunde excolat. Horem adline ætate, dum multa de se promittebat, decesse Syracensis etas nram 1676. Edidit italicè superfluo nomina

L. Armonio. Poetæ carminibus sacras de Fide, & dalla Noce Mesta. Trilium à dextra obliqua de meritis dist. in Roma. Pædrius de Hæc de Hæc. Amis Capabian. Neapoli apud Novellum de Bonis 1670. in 8.

DIONYSIUS SICULUS, Historicus incertæ ætatis, teste Vossio de hist. Græc. lib. 3. pag. 358. ideoque ab utroque Dionysio Tyranno diversus. Sicut ex eodem, & Gesnero in dist. edidit per Frisium pag. 76.

Durch Siciliæ signumque verò ex Aristide Miletis libris ceterum Siculorum munitas est, ut tradit Pædrius in Parallel. nram. cap. 1. at Vossius perpendit, quod ubi in græco codicibus legitur Dionysius Siculus, interpretes vult Dionysius Siculus.

DIONYSIUS v. Ephesus.

DOMINICUS ARGANANTIUS Massanenſis Societatis Jesu in luam editus anno 1617. Societas omnes deſe 4. Octobris 1634. in quibus ſolemni quatuor vocorum Sacramento ſe adſtrinxit. Humanæ ſciætiæ docuit eccleſiaſticam. egre magna cura laud in prædicatione. Siciliæ Civitibus annis egiſtateibus: eruditione, & eloquentiâ, clare: & ſperſitico animarum æm æſtus vti, ſollicitudinis, & coſuiſi amantiffimus, in eo ne ſtudere, vel orare frequentiffimum navis operari: nec relinquere ſolebat, niſi ad obſtand

etiam Societatis Amicitia, quæ semper exactissimè, etiam propud octogenarium, adimplere consuevit; regularis etiam disciplinæ zelo flagavit. Tenerimus amoris sensu Desiparum profangebatur: ac S. Franciscum Xaverium obsequensissimum, quodam simulato colebat, ejus summissæ propalæ, & aliorum agminibus curabat: adeo in prodigio ascribebant, si quid rogasset, & illud non impetrasset. Singulari pietate animabus, quæ perगतो flammis excreta sunt, opitulabatur: adeoque in omnibus serè confectionibus suis ad illas suffragiis levandas populos jucebat. Obiit eandem Mensæ 10. Decembris 1694. Hujus viri meminere cum laude Natanæl Somellus in *ibid.* Ser. 796. pag. 180. Placidus Reina in *ibid.* Mss. Mss. pag. 229. et 310. & Joseph Murebria in libro *Missa Ristegata* par. 1. pag. 339. Editi Italianè

Le Pompe festivo celebrate dalla Città di Messina nella Siguisti della Letoria di Santa Vergine a Messina. Messina apud hæredes Petri Bica 1699. in fol. *Il Catecher Trifanone, Raccoglier dell' Istoria di Martire S. Giorgio.* Ibidem typis Pauli Bonacora 1660. in 4.

L'Occaso lamiroso del Sole della Sapienza. Quatante Fenerale nell' Istoria del Rev. P. Francesco Rosa, e Gio. A. Ibidem apud Paulum Bignani 1673 in 4. *Principia Relatiõe della Sacra Lettera scritta dalla Gran Vergine Maria di Due Maria alla Sindis Adessan: delle Grazie, che per mezzo di Lei si opera in a beneficis di queli, che con fede sua l' invocano; ed altre cose ad ella opportuni.* Ibidem apud Vincenzium de Amico 1639. in 12.

Reliqui opus prælo præparatum pro excitanda pietate erga Defunctos. In Bibliotheca Doctus Professorum Medicis servatur volumina 29. In unum concionam.

DOMINICUS DE AUGUSTINO Panormitanus Sacerdos, Sacre Theologus Doctor: vir unicus doctus, eruditione conspicuus, & in Sacris Interis, sanctissimoque Patri una lectione apertè versatus: morum etiam probitate insignis iudicatus, & venerationem promeruit. Octogenarius obiit Panormi 20. Februarii 1691. Editi Italianè

Discorsi della SS. Eucharistia. Tome Primo. Panormi typis Jacobi Eprii 1688. in 12.

Tomeo Secondo. Ibidem apud Petrum Copolsm 1689. in 12.

Tomeo Tertio. Ibid. apud eundem 1690. in 12. *Sermeni parte Prima.* Ibid. apud eundem 1691. in 12.

Parte Seconda. Ibid. apud eundem 1691. in 12.

DOMINICUS BANDINUS Platensis Societatis Jesu natus 17. Julii 1647. Societati se adjunxit primo Decembris 1661. In qua quatuor vixit annis professionem emittit 15. Augusti 1680. Absolutis studiorum spatiis, sacrum concionator, in minus suscepit, eloquentiæ, & eruditione clarus, in præcipuis Siciliæ Civitatibus magnâ cum laude conciones habuit per annos propè 16. Revertens Collegia Platensæ, & Mazarenis: & demum reversibiles 20. 1708. insigni munus prodiit Collegio Caranensi præf. Editi Italianè

La Corona Ingegnata all' ornamento della felicità. fima Città di Palermo. Augusti capo del Regno di Sicilia. Stampata in un Panegirico di S. Ruffalo V. Panormiana. Panormi typis Angeli, & Francischi Leonis 1694. in 4.

Il Configliato di Nobili Sacro Polipie. Ibidem. apud Iohannem Alcardum 1697. in 4.

Il Governatore Polipie Cristiane ingenua. Ibidem typis Girardiniani 1699. in 4.

Quarismali. Ibidem typis Jo: Baptiste Ajteardo 1704. in 4.

DOMINICUS BORDONARO ex oppido Francus Sacerdos: potè clarus, ac politionibus literis cautus. Panis fuit Archiepiscopus electus, divæ cum laude, ac vixit exemplo in amabilibus rebus inclavit. Floruit anno 1680. Editi Italianè

Rappresentazione Santa di S. Lorenzo di Franzoni nel Regno di Sicilia dell' studio di San Ruffalo Magno. Roma typis Barnabo 1675. in 8.

DOMINICUS BOTTONUS Leoninus natus 6. Octobris 1641. ex Nicolao Bottono Philologo, & Medico eximio, & Camilla Cananaro & Canio. Annam agens sextum Messanæ transiens humanis didicis literas, inde Philosophiâ in Collegio Soc. Jesu. & Medicinâ à Petro Castello celeberrimo Medico Romano, vixit Messanæ docente. Cum autem ingenii felicitate excelleret, his in faciliatibus egegnam doctrinam accepit, & eugnam Doctoris lauream Philosophiæ, ac Medicinæ in eadem Urbe anno 1658. accepit. Atque adhuc florente inter doctissimos non fuit licentiarum veneratione ascriptus, exceptam sui opinionem non modò firmavit, verum etiam mirum in modum experientiam amplificavit: nam saluati Medici artis ope innumeros ad pristinam valetudinem revocavit, & præsertim nonnullis Messanæ Dyastasi, inter quos præcipuè accendens Simon Caprasi Messanicus Archiepiscopus, qui in summi medicum Medicum delegit. Ob ejus experientissimæ doctrinæ celebritatem, à nonnullis tum Siciliæ, tum Neapolis viris principibus in gravioribus morbis vocatus est, ut ipsorum curam suscipere. Ob experientissimam doctrinam Proregem Siciliæ maximam affectionem promeruit: nam à Marghitone Villesanæ Prorege cubiculi sui Medicus electus est, ac etiam Messanenfi dithicus, ut vocant, Archiater. Marchio Casti Rodici etiam Prorex in eodem munere confirmavit, additis 30. annis singulo mensi. S.R.E. Cardinalis Ludovici Fernandæz Perencaretto non modo eodem munere confirmationem volens nostrum Dominicum, verum etiam in Regis thesauri à Carolo II. Rege in eodè gradu confirmavit, egregiè curavit: & ex ejusdem literis Xenodochii Regi Messanenfi etiam scripsit. Tandem S. Siephani Comes Siciliæ Prorex in Medicum suum delegit, apud quem magnâ doctrinæ opinione valuit: quam in multis morborum percipie sibi comparavit. Cum autem idem Comes Neapolitanæ Regni clavam Prorex teneret Dominicum Neapolim accersivit, & cum eximie affectionis testimonio

na, cubiculi sui Medicinæ voluit. Inde ut ad Pro-
fessionem medicæ Regni Neapolitanæ gradu ad-
elevatoré curavit: quo à manus eum haud exercere posset,
obstantibus Uebis illius pœtulerit, quæ eute-
rum non admittant, per alium suppositum ex-
eruit, cum auctorum melle emollescentem singulo
anno. Filium etiam Marium Xaverium Botto-
num V. J. Doctorem eodem munere, nam in
sui medicorum contemplatione Judicem Magna
Curia Vicariam elegit, ac etiam in Tribunali Audi-
toris Calabrie citra, Roem perferre & tandem
Regis Teotonis, vulgo Dogana, Fœdæ Auditorem
constituit. Noster etiam Domesticon in Neapoli-
tana Academia quatuordecim Philosophiæ publi-
cæ doctore negam cum plausu, ac singulari doc-
trinâ celebrabat. In ea etiam Urbe manus Medi-
ci Xenodochii Regis S. Jacobi cæcæ, quod
semper medici celsissimi obtulerit. Illic tamen
doctrinâ perstantiam multis in morbis de-
cebat, quibus egeciani perstitit eum. Foda-
græ morbo aggressus, Messanam remeare decre-
vit: & obsecrâ usque conatâ Percepsit veniâ, ad
manus Medici Regii Xenodochii Messanen-
sis regressus est, quo cum munerevece Rex Catholicus
anno 1692. cum amplio saccenti auctori stipendio
augulo suum, ibiq; nunc præstet magno cura
& honorum profectâ, ac singulari discipulo eum
vehente, quos per annos multos medicinam
seculissimè docuit. Ob doctrinâ famam in Aca-
demiâ doctissima eruditum Londinè, quam So-
cietatem Regiam dicunt, ascriptus est anno
1697. & ex epistola illius, qui à secretis ejusdem
Societatis tunc erat, affectionis gradus quò
e in Regione viget tanti viri doctriâ, facile
deducitur: fuisse ex Siculis primus in illius
Academie albo scriptus. Floruit nunc vie pœtia-
lissimus adhuc spectantes Messanæ in magna
omnium estimatione, ac cum præstantibus
Europæ literatis amicis vinculis adlectis:
Ipsum laudat Jo: Paulus ab Epiphania in lib.
Serapionis de his natura pag. 432. & Sylvius Boe-
conus in *Museo Physico* pag. 63. hic etiam ip-
sius meminit in *Museo Plantar.* pag. 57. Liddie.

*Pyrologiam Topographiam; id est descriptionem
de lignis junctis locis cum eorum descriptione*, Neapoli
ex nova Officina Domitii Parrini, & Michaelis
Aloysii Merli 1692. in 4. Quod opus laudibus
omnino Acta Eruditum Lipsiæ in *supplemento*
tom. 2. sectione 4. pag. 189. & Eoedem Bus-
uodis Bacchi in *diario Literario* anni 1692.
editio Madonæ pag. 304. Scipio eodem.

*Ideam Historico-Physicâ de Migno Yâuvia Ter-
remota*. Hoc opus scripsit illustre celeberrimo
Marcello Malpighia, emè Societas Regia Britan-
nicæ demum lavet, ut de hoc neminem Ter-
remota scribere cui cum quantum haud admo-
vet & licet ob si ad eas agredine vires, & ob
notitiam diffundentem, Botonum sui amicit-
timum rogavit, ne hac celebrationem aggrade-
reus: quam jam absolutam eidem Societati ex-
cudendam misit.

Alia prælo parat.

DOMINICUS BYCALUS Messanensis, V. 14.

Doctus, eruditissimus, ac doctrinâ clarus: vivebat
anno 1668. nec enim *Alphabetica D. Saurori*
Oliæ, qui ipsum laudat, desinitur. Ipsum etiam
cum laude meminit Placidus Reina de not. hist.
Messanæ p. 2. pag. 300. Editio.

Responsorium decemorum pro Tertio Passagio,
Acta Petraræ, exceptionem compensationis petraræ,
Fidejussio, & pro Medico, nec usq; Petraræ Thoma
Petraræ Petraræ. Venetiis apud Jo: Jacobum.
Henr. 1648. in 4.

DOMINICVS CAMPSI Rayhabutensis Oedi-
nis Prædictorum, Sacre Theologiæ Magister,
doctrinâ appèssimè exaltus erudit: Cùm Medicæ
opeâ dedisset, ob singularem pœtiam, inter ce-
leberrimos est ascriptus, qui in modularis
sacris laudibus excellere. Fand clatissimus flo-
ruit cum Panormi, cum etiam Romæ circa an-
num 1670. De eo Leo Allatius in libro *Apocry-
phæ*, & de *Finis Illustribus* pag. 82. Editio.

Florum Conseruum bini, omni, & quatuor
omni modularis. Romæ apud Bap. Robletum
1632. in 4.

Lilla Campi bini, terro, quatuor, & quini
omni modularis, cum omni, & Lilla Re-
gione Virgini Mania. Romæ apud Lucam Anto-
niam Soldam 1632. in 4.

Lilla Campi bini, terro, quatuor, & quini
omni modularis. Romæ apud Panum An-
glicum 1637. in 4.

Deili Meterti a due, tre, & quattro vaci con ucc.
Compiati libro Primo. Panormi apud Jo: Bap-
Maringum 1615. in 4.

Deili Meterti a due, tre, & quattro vaci libro
secundo. Ibidem apud eundem 1618. in 4.

DOMINICVS CARAMELLA v. Honoris
Dominicus Caramella

DOMINICVS GRÆCUS Panoemitanus, as-
tranomicis facultatibus insignite exaltus cla-
uit, anno 1650. quo in lucem emisit opusculum
inscriptum

*Quidam pterostipus horum italicum per li-
nem rotas ad latitudinem gradum 38. utiq; forè*
Sicilia asom caplican. Panoemè apud Cyllinum.
1650. in 8.

DOMINICVS GUGLIELMINI Catanensis
Oednis Mæonem Conventualium S. Francisci,
atq; à Dominico Guglielmino Boonofici, ab
edictis luctationibus celeberrimo. Noster Do-
minicus Caenacenus 27. Augusti 1660. in pa-
terio Collegio Soc. Jesu, & inde in Collegio Ro-
mano literarum studii, ac gravioibus discip-
lis opeam dedidit: ibiq; de novo vixit clericali
habitu insignens, inde polioribus literis de-
catus: ob singularem ingenii felicitatem poëti, ac
ocacodia faculæ cancellio: idioq; in celestis-
mas amonitiones literarum Academicarum excep-
tus fuit: nempe Romæ inter Humoristas, in se-
cundos, & Implicatos, itatè *Interati*, Bo-
noniæ inter Gelatos, & Venetiis late Dodonens:
in quibus non sine laude, plausque sepe au-
ditus. Et eandem in Academia Romana uovi-
te excitata in edibus Em. Pæd Octoboni S. R. E.
Car.

44. *Ann. 2. par. II. p. 362.* sed verina anno 1624. ex relatione nihil transmissa ab ejus filio. Ad infantia studiis humanioribus admodum, iudr Philosophia, & Medicina facultatibus, praestantissimam ingenii argumenta omnibus dedit. Anno aetatis suae 22. Doctoris lauream accepit, medicinæ studia amplexus est, & animi doctrinione, ut florenter adiret exat Democriti, Paracelsi, & Wanchemontii sententias sequens, novam Medicinam scholasticam excutivit, quam ab ipso Erasistrata dicitur, quæ Medicæ, & alibi viget: suavisque novæ scientiæ philosophiæ, ac medicæ studia publicè propugnare, non sicut magno labore, ubi validissimas adversariorum oppugnationes: sed maximo cum placida, laetæque singularis ingenii, ac doctorum admiratione. Ingratum rursus illi erat egregium, in penetrando acutum, in explendo dilucidum, in deliberando celsitate insistentis, studiis ministris addictus, ut usque ad supremum vite iudicium labore prostraret. In Collegio Medicorum Medicorum ex omnium Medicorum suffragio Prior emegit. Nosocomii majoria Medicæ Medicis, in negotiis labori ac lustratæ resuscitandis, omni in adhibuit curam, cum magna laqueum gratulationis parvis adhibitis medicamentis, nova, sed felicitate modo, ad pristinum suavitatem innumeros mirabiliter revocavit: & vscantibus, phibitosis, aliisque humani corporis caritate animi in apertis abhorrens. Anno 1616. honorificentissimè accessit, ut in celeberrima Patavina Academia publice Medicinæ doceret, ne à patris laudibus recederet, oblatum munus recusavit. Aratum laudis hinc docendi fecit: nam ab ipso aratis hinc ad suprema vite sue lineam, Medicæ medicæ præcepta tradidit, magnam cum discipulorum frequentia, qui undique ad ipsum confluunt. Inter præstantiores iudices fuit propositus, ut Pontificis Innocentii XII. curam suscipere, & celeberrimo Martello Malpighio, amico suo amatissimo, suique doctrinæ propagatori, succederet. A Catholico Rege Philippo IV. fuit accessit, ut lethaliter morbo medicam navaret operam, unâ cum alijs doctissimis viris: ac jam decesserat, cum appellat in Siciliam regis advocatus. In consulariis vero pro fidem Regia valentibus, adfirmis Medici jam antea quæ doctrinæ oracula exprimebant: qui ne vena sectionem præmitterent, movantur doctrinæ sue intentionem: & peritissimè illi Medici opinionem suam amplexi sunt, non huc Literarum admiratio. Non modo in ejus patria Praefules, Nobiles, Dynastæ, & Regulares, doctrinæ, ac prudentiæ præstantes, singularem quæ doctrinam venerant, magnam æstimationem ejus medicæ rationem amplexerantur: verum etiam ex alijs Siciliæ locis ad ipsum, veluti ad oraculum, passim confluxerunt vobiles, cuncta præfugientia, alique multi. Ex rivaribus Romæ, Neapolis, Ventrarum, Meditæ, & ex alijs Italia Urbibus ipsam confluxerant: eoque frequenter epistolæ ad ipsum dabant, ut ob temporis inopiam, non parvè molitua, vires eximium affliciebant, ne cunctis

vota explere putaret: ejus artem consulariorum in patrum volumine coalescerent, & colligerent, ut quum fieret. Non raro viri conspiciunt longæ itinera aggeri sunt, ut Dominicus rogoscere, vel ut ejus sapientiam loquentem audirent, non parvi ut ejus opæ & diuturno respiciere ac morbos, Medicinam acciperent. Vir enim aspectu Philosophus, artem in dirrodo iprida, gratulatur, morum ingratum irare curavit. Unâ cum Uxore unanimi consensu diu cohabitum vivit: ac de sancta uxore, rituali habito ludus, ut scilicet totum Deo dicatum viveret, Sacerdotio insigniri haud parum desideravit. Erga pauperes liberalis, ipso tenore compariunt antea esse curabat. Laboris patientia: parvus in omnibus veterans: neque & ipse virtutis ornatu nimio venerabat amore. Tandem ejus sanè longè, laetæque diffusæ ex cibi, vini,que uxor, morbum contraxit: cui accessit vomitus: quibus omnibus occurrere rursus prædixit studuit: sed cum supervenisset sanguinis fluxus, fracta paucis viribus, tandem decessit Medicæ 1697. magno cum Uirarum, ac rivum suorum dolore: quæ mortem cum discipuli, curam omnia medicæ facultatis professori ad fructum sociavit: & consulari etiam sapientie quidvis, præfata nobilium consensu, in sacello Sancti Basilii sepulchro condita est. Sodales nobilissimi S. Basilii, quæ dicitur Ceruleorum, in qua fuit adscripta, singularem æstimationem, quæ prosequuntur fuerat sodalem suam, post mortem suavis magnificentia digne curavit: ideoque fuit, atque extra mola, luminibus numerosis electa, & inscriptis illustrata, brum recentis sodali iusta perolvere studuit: & inter Militarum solennia Orationem de laudibus Domini eloquentur dixit P. Don N. Moletti Clericus Regularis. Emeritis laudibus eximium vires ornatu S. Basilianus Rodan Veronensis in quodam libro de Sanguinis missione, D. Jacobus Moncada Calvario Prius in Viridibus Ameris pag. 275. Placidus Bernucci in libro: *Disquisitio de causis sanguinis* pag. 32. & 69. liber inscriptus *Galleria di Minerva tom. 2. par. 1. p. 362.* P. Nicolam M. Grunaro *adversus atoma medicæ* rap. 2. num. 275. pag. 331. Didacus Mataratius in *epist. de proleptis Eriphyi rictibus* eidem Dominico inscripta. Edidit

phlebotomum denotant, *frat. Acidii, Crispi Cuius, Aschlepiadi, Erasistrati, & Asclepiadi* inter sanguinis missione doctrinæ de vetustate morbis in lucem sit desiderat revocant, & deinde enucleant, juxta leges naturæ humorum in Orben. Patavii ex typographia Fratrum Sardi 1696. in 4. Contra librum hunc scripsit Matthæus Georgius, edito libro inscripto: *Phlebotomia liberata* sed Dominici doctrinam propagavit Joan. Bapt. Vulpius vir sanè doctissimus, qui videtur, *Epistolum pro Dominico de Sede Medice Medicis, citra Matthæum Georgium*, quom habes apud Carolum Muscatum in *Trentina Medica lib. 2. cap. 6. pag. 425.* edita Colonia Allobrogum 1700. in 4.

Dominicus SCALMATUS Medicæ Poeta,

putant. Hæc opinio omniæ primus rati-
der loci Petrus Villa ut Canibus, Patensius Mella-
nentia apud Ansaluim Wion in æger erat, ubi de
familia *Amia*, *grad. 4. Ann. 20*, qui de Boetii
uiciniis scribens ait: *Uxor dæ fuisse, hanc
prima fuit Elph. Messanensis Suala*, quæ d. *Joan-
nes Petrus Villa de Canibus filiam fuit T. An-
thidii P.C. & Cec. ex Sorore Faustine, uxoris
Petrilli Patenii, Atius s. Placidii Martini* non er-
rò idem autem affirmat, idem *testimonium citat
delet*, Inter id quod velle sequitur, Hæc Arnaldus,
Au verò de patria, vti de cognatione dubitave-
rit, hæc liquet de utroque aliquis divinauerit
nam utriusque opinioni antiqua testimonia desit-
ebant, Atque hinc opinioem de Messanensi
patria amplecti est Joseph Boethius *ibid. Sicilia
pag. 1. lib. 1. pag. 31*, non esse potius vorat, & huius
topographum inverte- rum cultu, omnibus
testimoniis, ita loquunt: *Elph. dicitur fuisse
gentem aliam, & sic ratiocinatur: huius dicta fuit
exempla videntur elevari. Idem Boethius fuit Messana
lib. 7. pag. 34*, iure Messanenses mulieres illo-
siores errant, *Messanensem etiam Elpidem*,
voluit Sylvester Maurolycus in *Acti. Occano lib.
3. pag. 271*, Placidus Reina in *not. hist. Messanae
pag. 2. pag. 302*, Georgius Galatini in *de amica
ad tabula schola n. 456*, pag. 179, ex m. s. Ni-
colai Coxa Canotri Messanensis, qui anno 1466,
Basiliusque in thesauro Verbi Messanæ in mem-
bris suis adhibebatur, Tandem hæc fraternali sequen-
tur Hæc dicitur Sæmperius in *herodot. Maria Virg-
mir lib. 1. cap. 5. pag. 41. & cap. 1. 5. pag. 93*, S. I-
phigenia Mamurri fuit *Messana cap. 1. pag. 192*,
Petrus Ansalonus de *suasimilia pag. 336*, Caro-
lus Morais in *de amica. Hist. Messanae pag. 371*, &
in loco de *flum. fascicul. pag. 12*, Iosiph Am-
bronius de *descript. fœderis pag. 124*, & 475,
Hiroaymas Razala in *delegit. Simul. pag. 101*,
& in *de Sicilia lib. 1. tit. 1. 107. pag. 101*,
alique, Elpidia patri Iguonier ex Petro Benio
in *præf. ad librum Basilii de Crisost. philosophia*,
si id prius dignitatis virum fuisse sit incomper-
tum ex ipso Boethio, ut addit Benius, Atque in
Jo. Petrus Villa de Canibus apud Wion *rit. cap.
Amicorum Boethii Graecorum, quod filia fuit T. An-
thidii Placidii V.C. & Consulis, ex sorore Faustine
Trimilli uxoris, & S. Placidii Martini uxoris: ac
hoc non approbare Wion, & Cæcilius, rum-
verum in ipsorum testimonio desitiam hanc
opinionem agnoverit. Sed sine hesitatione, Fau-
stine sororem opinatur Elpidem Sæmperius,
Maurolycus, Reina, Maurus, Ansalonus, & Mo-
rabitus citatis quibus addo Perrum Aconitum,
Tomamirum in *Preget. S. Regale dist. 1. cap. 11.
pag. 215*, & Gabrielum Buccellum *annal. Sre-
dit. an. 517*, sed à vero aberrasse ratiocine-
liques Augustinus Tarsus in *Cæfæ. philosophia
Boethii*, in italico stemonem ratiocine, & Vene-
ris edita anno 1531, & Humbertum Montis-
maurum in *de vita Boethii Romæ edita*, cum rodè
Boethii libro, qui Elpidem Symmachii Romani
Severis filiam fuisse tradidit, Elpidemigitur An-
cio Manlio Severino Boethio Vico Consul, ac*

Consul doctrinæ illustri, sed ob martyrii gloriæ
longè præclarissimè nupit, quod nihil, & unde scilicet,
fuit erroris, nam pignit. antioris supra addo-
ctos, id ipsum affirmant Baronius *encl. tom. 74.
an. 547*, Petrus de Nazareth in *Coralage SS. lib.
9. rap. 99*, Wtrocius Rotvicens in *fasciculis tem-
porum pag. 38*, Ludovicus à S. Jaculo in *hibit. b.
pontificia lib. 1. pag. 301*, Jacobus de Voaigne
in *de Polagi Papæ, Vossius de Poeti. Latinis cap.
5. pag. 63*, Galatini Cave in *scrip. Heretici-
tarum lib. 1. tit. 1. an. 510. pag. 274*, Morinus in
ibid. tom. 2. pag. 140, Cyrillus de *Petr. lib. 1. lib.
5. pag. 219*, alique, Hæc recellendus Georgius
Cæcilius in *amica. ad rib. Sch. n. 456. qm, ex
Aconitii Anni monumentis, scilicet, Elpidem nò
laudari martyris Boethii uxorem fuisse, si à alter-
ius Boethii uxoris Torquati Romani quod Am-
rus scripit in conspectu de origine Priori *ist. Af-
fuerit pag. 1*, apud mri ubi & præclarum lura-
brationem hac de re protulit iunior, lo lunda-
mento iunioris habet pignit. opinionem Andem,
quòd Elph. ex Jacobo Briguelli obiit anno 540,
Boethius martyrio coram fuit anno 526, Hinc
rma Elph. in epistola sua ratiocine, se præmor-
tuum viro suo, pugnare videtur, quod Elph. mar-
tyris Boethii fuerit uxore: alio ego Boethio sup-
nit, Martyris autem Boethii, addit Anm, fuit
Rusticius, quæ marito superstiti anno 540, vi-
vebat, ac bonis omnibus spoliata, patem emen-
debat, ex Procopio *lib. 3. de hist. Gallicæ*, Ar-
kelua, Maurus, & Morabitus ratiocine decepti
agnoscent Amicum, utpote duobus ratiocine
fundamentis, Horum numerus, Boethium uxore
ratiocine habuisti Rusticiam, sed aut Rusticiam
Elpidem duxit uxorem, ut ait Arnaldus Wion,
loc. cit. *Uxor ex dæ fuisse, hanc prima fuit El-
ph. Messanensis Suala*, . . . Secunda Boethii uxore
Rusticiam Symmachii Patenii filia, hanc in *præf.*
not. alt. Duali autem uxorem pignit. Elpidem in *Si-
cula*, & infra 2. *Dafanilla Elph. Boethius fuisse
uxorem duxit Symmachii Senarili*, & Consulati si-
ham Rusticiam, Addo, quod ipse narr. Boethium in
libro de *crisost. philosophia lib. 1. præf. 3*, faceret
se plures habuisti Sorore, ubi Philosophia Boe-
thio alloquitur, ait 1. *qm con. re fœderis con-
tante fœderis Strerum*, Error alit est, quod
Elph. non obiit ann. 540, sed 504, ex Octavio
Cæcilius in *idea Sre. Sicula*, pag. 16, Rustici-
am verò Boethio fuisse uxorem fuit, ratiocine
an. 547. num. 14, cum proptio cit. & Leonardo An-
reccio *lib. 3. de hist. Gallicæ*, Hinc ex asse romper-
tinius Joannus Petrus Villa de Canibus cit. de
Wion, & quod, ait enim: Elpidem eandem
fuisse, ac Rusticiam, Fuit erga celeberrimè
Boethii uxore nostra Elph., illius, inquam, Boe-
thii, qui à sapientia claus, philosophia, dier bo-
tari ab ratiocine fœderis ratiocine Romanus
Consul, & drum fœderis Throdoro Regem,
in viaral ratiocine, post diuturnum pignit.,
martyrii coram acerpi anno 526, Inter San-
ctos ratiocine tollatur Wion, & Benia citans,
quibus addo Ferrarum in *Coralage Sre. qui
de martyriis Romanis non fuit 23. Olib. pag. 415*.*

Petrus de Natalibus in *Catalogo Sanctorum*. lib. 9. cap. 99. & Baronius ann. 506. Filios Boethii genuit Elpis Petritium, & Hypatium, quos anno 500. Senatoris dignitate oratore iussit, teste Hieronymo citato. tñ Cave ait. hoc ex Rusticiana secunda uxor Boethium infestipite veli, quod falsum; nam si Elpis an. 504. decessit, & Petritius, & Hypatius Senatoris claruit an. 500. ut ipsemet Cave fatetur, non Rusticiana, sed Elpidis filii censendi. Feli Elpis etagenat virtutibus insignita, quae numerat, & laudibus ornata Morabitur in duobus floram fasciculis pag. 15. Veniet in fasciculo imper. ut. devotam, ac prudentissimam vocat. Wion doctissimus, & apud Sanctissimum, Anselmum fuit in introductione Operis Boethii de consol. philosophiae, Mulierem dignissimam, castam, omnium virtutum genere, ac sanctissimam ornari pœdicat; ideoque petrum abbat, quoniam Octavio Caesare in Sanctissimum Sacerdotem factus adscriptum, ut ipse nunciat in *Idea Sanctorum*. Sic. col. pag. 26. de diuturna vii sui familiaritate, nunc in modum in pietatis, ac scientiam cognitione pœtente. Ingenti et in hoc doctore, cuius pietatem, candoremque suam, ea quae caravit spiritum effundit. Pluribus Sanctum vocare non dubitavit Petrus Antonius Tommura in. *Prologi S. Agastini* dist. 2. cap. 12. pag. 215. 216. 218. & sic. qui pag. 219. ait, bonorum suorum patrem Ecclesiae Romanæ pœ donasse, quod apud alios non lego. Ha quorundam sententia Ticiam digressa ad Boethium vinum, ea in urbe, carceribus mancipauit, ubi, ut tradit Wion, obit, viro suo superstiti, libidine sepulta est. Id ipsum placet Reine, Samperio, Maiorlyeo, Caetano, Jonamio, Gabrili Prouto in *Historia Tripartita* lib. 3. cap. 26. §. 7. & Josepho Maria Bellino in *responso*. *spatagium* ad *Lycum Chironologum*. *Historiam Jo. Gaspari Bertrami* cap. 5. pag. 95. qui addunt sepulchrum additum in vestibulo Ecclesiae S. Petri in Caelo aureo. Hoc verò nonnulli falsum putant; nam, ut Junul, obit Elpis anno 504. Boethius autem Ticiurii carceri fuit additus anno 523. ut ex *Utriusque* narratione, quam sequitur idem Reine, habemus: scribit etiam, quod Boethius dum in studiis versaretur, ac mulierem tuetur, epistolam ipsi scripsit, *et* *gardenam* sua. Inde, ut sequitur, secundum duos nonnem Rusticiam, & anno 522. et ticiam. Consul electus est, eoque in consulatum peragando iussit iura, malorum, & in primis Theoderici odium sibi concitavit; ideoque sequenti anno 523. Ticiam elegatus, & in vincula conjactus, tandem anno 531. obit, ut dicitur, & in vestibulo S. Petri in Caelo aureo conditus est. Si ergo obit Elpis anno 504. quomodo virum vinum sequens est Ticiam anno 523. Ticiam quod Boethius Elpis circa annum 522. ex Bazethonem Gavento in *Rub. Bertrami* sect. 5. cap. 6. pag. 12. (qui sibi contrarius in auctorum indice visus est. a. 20. 610.) omnino à ratione alienum est, quod mortua Elpide, dum Boethius in carceris squaloribus langueret, secundum duxit uxorem Rusticiam. Addo, quod Elpidis epi-

taphum non Ticiur, sed Roma olim in ponticu Davi Petri fuisse ait Georgius Gualterius in *tabula Sicilia* pag. 73. Janus Gualterius *Idripi*. pag. 2166. & Jo. Gaspar Bertrami in *Epistola Chronologica*. *Historia* nom. 62. apud Bellinum etiam, ideoque utrumque videtur, Elpidem Ruciae de-functam, & sepulchrum. Epitaphium verò, quod ipsa sibi composuerat, hoc est.

*Elpis dicta fuit, Sicula Regum alama,
Quam parat a patria capis egi amor.
Quo fin mœstia det, rex animi, fœditi boni,
Conque tunc solus spiritus non erat.
Lex mea novclassa est, talis emendat mœstia,
Majorque animi pœstis superest ero.
Petritius factus, jam non peregrinus quiesco,
Jocundus etiam vestitus ibo domum.*

*Nece manus lassas tibi, in fœte jugali
Rex tunc capis jungit mœstia diti.*

Ita multi ex citatis auctoribus Elpidis epi-taphium existunt. Petritius vero in dubium vocat, Elpis, an Boethius hanc sepulchralem inscriptionem concinnavit. Ex super nactis cave lapsum Samperii, cui Elpidem Bonitæ placet anno 530. quoniam annum medocet existisse 1030. Hieronymus Ragusa tem in *Epistola Sicula*. pag. 206. tam in *Sicula* *Historia*. tunc. pag. 101. sicut & errorem Bonitii, qui in *MS. Sicula* *Historia*. lib. 3. pag. 31. epi-taphium distonum exhibet, & Elpidem Mediolani quiescere tradit, & in errorem Iustephum Perdicam in *Vitis Sanctorum*. *Sicula*. pag. 129. 1291. Ne ipsius memoria confusceret, epi-taphio marmoreo affixit inscriptionem, quae Patronia, dum aliqua Collegii Patronianus Societate fundamenta edificarent, inventa est: & anno 1643. Urbs Mediana à Collegii Redore P. Petro Villafrae obtinuit; ubique affixit, in Senatore domus sacello collocata fuit, hac adjecta inscriptione.

D. O. M.

*Elpi Aeternae Nobilissimae Mest. Insigni Potria,
Magis nobili viri Consulari sanctissimae conspiciat
uxori, nunc in tunc conjugio. SS. Mest. Placidi,
Placidi, Eustachii, & Placidi mœstia à fœre Panth-
s sanctissima fama, & vultum huius mœstia
signum S. P. Q. M. dno à Patribus Sicut alit
datus in hac domo Senatoria potria.*

Henricus

D. Martini Cielum Epi. S. Jacobi, D. Caroli de
Gregorio, &. *Antoni* *Gotho* *Epis* *Werschymani*
no, Joanni *Lena* *des* *Caleria*, D. *Francis* *Om*,
Thoma *Scagli*.

Anno Domini

M. DC. XLIII.

Ob ingenii elegantiam, ac diuturnam sapientissimam vii familiaritatem nostra Elpis doctissima fuit, ideoque, Gyzaldae de *Petrus*. *Historia*. *dist.* 5. pag. 219. à probitate, litterarum disciplinâ, & in primis à poeticis studiis Elpidem laudat. Petritius etiam tradit, quod non modò probitas, sed etiam litterarum laude celebris vii: in primis poëtae amare. Petrus de Natalibus, Rhetoricâ eruditione insignem perdicaret à Austino Tanco cit. credimus, latius, quaeque scintilla in-

Itenda, ac familiaris eloquentiâ ornata claruit. Omnes verò, qui de illiusde tempore, Portuam pexantissima vocant. Multa inueniunt pro cõpicio nãbro, sed ex ipsa ingeni inuentione id tantummodo, prout Epistaphium supra relatam, superfluit.

Hymni in Sanctam Petri, & Pauli Apostolorum laudes, quorum 201. nus incipit: *Carra boni*: ultra: *Dulce regie*, quos leges eo nãbro quo fuerint 20. Alpi in scriptis, in antiquis Breuiariis, & apud P. D. Josephum Melam Theologum in *his Hymnis* pag. 43. & 61. qui Hymnos alios pro ipsidem Apostolis incipientes *Petrus beatus*, & *Quodamque videret*, simul cum prædictis ab Ecclesiâ de canonicis solent, (à Gavanto in Regis. *Secretarii* feli. 3. cap. 6. pag. 53. & 54. Thoma Tamburino ipsa traductione Morelli de euss. *Pididiplo*. pag. 15. afficit illipidi adscriptis) pag. 47. Paulino continet. Hos autem Hymnos in nova Breuiarii reformatione, et capitolis inuenit, annis 15. Januarii in Conuersione D. Pauli, qui incipit: *beate P. offer*. Quis de iohanne Rord. *regia Ode*, decantant in festis uersibus Cantab. 18. Januarii, & 25. Febr. & in festo S. Petri ad uincula pulmo Angulii. De his vide Alexand. Calas. *in expellere Hymnos*, pag. 111. & seq. & Gregorium Valensianum in Hymnologia Sanctos. Patrum et. 2. pag. 413. 414. 415. & 416. Joannem Calanellia *Reginica* art. 3. pag. 95. scribit, Lupum de Vega in libro *Comet de Apolo* lib. 4. per alit, utrum Heptaglyphum, seu septaglyphum, quo reuocatis hymnos illipidi scripuit, ab eadem illipide inuentum: sed hanc opinionem non approbat idem Calanellia: namque ipsam Dñm Angulianus hoc muto credit.

EMMANUEL CALASCIBETTA Platinus Clericus Regularis, pietate, ac doctrinâ conspicuus. Regularis institutum amplectens anno ætatis suæ 13. die 23. Augusti 1635. solemniter inuita vota Patrum 2. Februarii 1617. exacto studioque enervio, ab ipso ætatis flore unanimum ælio æstiuat: ideoque eodem instante, à Sacra Congregatione de Propaganda Fide uno 3645. Apostolicus Missionarius cum aliis electus est, ut Evangelium fuit in Orientalem Ierulam deferret, testis Josepho Sitos *la bisser. cler. regul. par. 3. lib. 9. pag. 364*. sed tunc à nonnullis impedimentis ea expeditio, Superiorum nota, inisset dissoluta, animi ardorem deiegere laud neglecti. Georionius discipulis excitans, Theologâ doctrinâ emendat: sed seruentia pietatis studia sequitur, absolutissimâ perfectione cumulatus fuit: alioquin in spirituali itinere sancti dixerit. In Hispaniam obligatus apud Regiam Antam, ac Magnates, ne dum doctrinâ, verum etiam virtutis iurgio, ac animarum ælio insignis effloruit, namque ad pietatem fovendam instituit. Inter alia non prætermittam, quod ibi lethali oppressus morbo, dum unam neceret, contra Medicorum sententiam, Diva Rosalia ope pristina valentini mirabiliter restitutus fuit, recurrere

te due amiverfarij solemnitate ejusdem 4. Septembris: ideoque in grati animi significationem, facilius nobilissimum S. Rosalia caravit in Templo Martini S. Cæsalii Clericorum Regulari, quod solemni eum, ac pompa citari, ac ejusdem Sanctæ Virginis festum inferni caravi: ibique adhuc singulis annis Regiâ magnificentiâ festum, quod cum Octava ab ipso Catholico Rege, Regi Cossibij Processibus, ulisque Dynastis celebraretur, ex Epistola oratorioria Vise D. Rosalia ab ipso Eumanele conscripta, & ex relatione ab Hispaniis viis accepta compertum est. Propositi munere domum Martianum rexit, A coarctationibus sui Viabiani Vice omnis Bononiæ Episcopii Episcopi, exinde S. R. E. Cardinalis, ante apud Catholico Regem Sanctæ Sedis Nunti: ac etiam præcipuum Magnatum. Ob egregias virtutes, vitæque sanctimoniam, quibus obiecta enituit, omnium venerationis potuerit. Regularis disciplinæ indefectissimam, singularium virtutum exempla reliquit. In corporis præsertim, summi miris patientiæ legibus fuit. Erga Sanctissimum Eucharistiam obsequiosissimus, quæ doctrinâ, quæ exhortatione quotidianam communionem magno cum animarum fructu exactavit. Corporis, & cordis puritatem servavit: studuit ac summoque curabat, ut illi Deo se dicarent, Regularium Ordinibus mancipari. Denique Marti non sine fundicis opinione decrevit primo Novembris 1673. Inno magno populi, Nobilium, & Anticorum consensu celebrant: ac de ipsius virtutibus inter Missam solemnem faciebant Orationem dicit P. D. Hieronymus Virginianus Cler. Regul. nunc Episcopus Liparum. Ejus vestes à consentibus dilata, ut vetul sancti viri reliquias servarent. Ipsum sanctum Sitos locuti & lib. 12. pag. 365. Franc. Maria Magius de sac. *Caracorum opus. 2. diff. 21. pag. 130*. & Nicolaus Antonius in *Sibidore Hispania par. 2. pag. 353*. Edidit Hispania.

Existenzas Esprituales, & *ser Dios de Dios* Matris upud Thomam Sanchez 1648. in 16.

Oratos palmarum. Ibid. apud eundem 1648. in 16.

Vida del Glorioso, y bienaventurado P. S. Georion Tiran. Ibidem apud Paulum de Vidal 1653. in 4.

Caracorum Regal, sermos purgatorio en aplauso de la Profesion solene, que hizo dia de la SS. Trinidad su Realza Maria de la Trinidad Carmelita descalza en la Villa de Caracorum. Ibidem apud eundem 1665. in 4.

La Rosa de Palermo: anida de la pessa y de toda mel conuersione. S. Rosalia Virgen esclavizada, finta amante de Jesus, que vivia Anscorata, y solitaria en los desertos. Su refectio cida la oficio el R. P. D. Manuel Calasibetta &c. Ibidem typis Bernardi Villadiego 1668. in 4.

EMPEDOCLES Agilentinus nobilissimus, non modo Philosophus celeberrimus, verum etiam Medicus, Poeta, Historicus, & orator egregius. Si Empedoclis omnia per otium colligerem, in alium

librum suū coalescerent. Perfractiora seligam.
De ijs pater multos seipsum scripsit. Meto-
num vocat Hippobatus, & Timaeum Archimo-
num Telanges: Exatena n̄ v̄t̄r̄is apud Laer-
cium lib. 8, in Empedocli v̄t̄r̄is: Melitronem Ioan-
nes Treces lib. 1. cap. 58. Arcionem n̄ x
alibi à Goltzio in Sicilia v̄t̄r̄is. post. pag. 86. vocat
Xaner à Suida tom. 1. pag. 849. Agrigenti-
num fuisse n̄l̄nt̄r̄ seniores scribit nec con-
firmatione indigemus, cum longa scriptorum se-
des id ipsum clariūmō tradat. Si pro omni-
bus Laetius est, qui ip̄as Empedoclis testimo-
nium adducit, alii enim Empedocli Agrigentis
fuit, & Iulius q̄d̄d̄ in Agrigontis ex Sicilia
fuerit, ip̄i in primo interitum referunt.

O Sili iugiter fluit Agrippa ad undas,
Urbenq; qui cūctis posuim sub montib; abis.
Repetenda ideoq; Philippi Brigomēsis sen-
tentia singulari, qui in *Strophen. Chion. lib. 4.* Em-
pedoclem Atheniensem fuisse putat: ut etiam illa
Petr̄i Opusculi in *op̄e Chionis*, qui Syracusanū
opinatur, his Ovidii ex mitionis inuicem: *Sili*
Vixit Syracusanū praefectus fuisse poeta,
Sic aulica laqueis hic v̄t̄r̄is celsa t̄r̄a.

Hic r̄r̄um inuolūtro putat Ovidium de Empe-
docle loquentem meritis à Jacobo Bonanno in
Syrac. lib. 1. cap. 247. & 248. testis, etiam
tunc Bergomensis, tam Opusculi contra
omniū memet, ac siue aliquo r̄r̄o n̄l̄nt̄r̄
mentis scripsit. Stentis additis v̄t̄r̄is Empe-
docles Parmenidem adiuit, ex Suida tom. 1. pag.
889. quod r̄r̄ etat̄s diuinitus haud cōsiliū
videtur Voſſio de *Poetis Graecis lib. 6. pag. 33.*
35. Alii Xenophanis, alii Teleagis Pythagorae
filii, alii Anaxagorae, alii Archilaei, alii r̄r̄um
Pythagorae discipulum fuisse putant, ut videtur
est apud Suidam est. Lactium in v̄t̄r̄is Empe-
docle, & in v̄t̄r̄is Pythagorae, Jamblicus in v̄t̄r̄is Py-
thagorae cap. 23. & 16. Gyrallus lib. 3. de *Poe-
tar. lib. 98.* Voſſium de *lib. Graec. lib. 4. cap.
2. pag. 437.* de *Poetis lib. 10. & de Philosophia
cap. 11. §. 15. pag. 84.* Leonardum Corradum
de *magisterio antiqui Philosophorum lib. 5. cap. 3. pag.
322.* Teleagum auduisse etiam scribit Eusebius
lib. 20. *prep. Evang. cap. 3.* Theodoretus lib. 2.
de *curat. grat. afflic. & Trecis differ. lib. 1. c. 58.*
sed ex Corrado est. Pythagorae, vel Teleagum,
vel ex Pythagoreis aliquem auduisse, pater ar-
gumēto in *temphyriosis*, hoc est transfigu-
rationis, animarū, cui fidem praefertur ideoque ip̄e
em̄t̄r̄ Em̄t̄r̄ apud Laetium est. Philostratus
in *Pisa Apollonii lib. 1. cap. 1.* Miliam de
animal. lib. 13. cap. 7. alioque cecinit.

Ip̄i puer quāq; fū, quāq; puella,
Arbutum, & volūtris, gredicassus per aquora
p̄ſſi.

Vide Voſſium de *Philosophorum lib. 1. cap. 6. §. 38.*
pag. 42. qui ex his, & ex carminibus in laudem
Pythagorae editis apud Porphyrium, & Jambli-
cum in v̄t̄r̄is Pythagorae, inter Pythagoricos accen-
set. Hinc ex Hieronymo apud Hofmannum, omne
quod vivit, & movetur non edendum puta-
vit, si ne Pythagoras docuit: & perfectum à sa-

bis abstinentiam dixit: Ideoque apud Clem. Ale-
xandrinum lib. 3. *Strom. carmen* legitur.

Par̄ſſi q̄ſſi fūm, v̄t̄r̄is caput curatore par̄ſſi
Quod Empedoclis esse opinante Voſſius citatur
pag. 43. Saut, eod. m. Voſſio teste, Empedoclis
illud est apud Gellium lib. 4. cap. 11. Noct. *Att.*
Ter misor, n̄l̄nt̄r̄ fūm an̄ḡr̄i m̄m.

At subdit Voſſius §. 39. Gellium sequitur, non
fueratioris soliditate, for̄m Pythagorae, &
Empedoclem de tabularum abstinētia symbolice
loquens, nempe, non à Fabi, sed à Vetr̄is pro-
levo abstinēdam docuisse, Parmenidis imita-
torem, & ip̄os amulū in poematibus fuisse ex
Theophrasto, ita sit Laetius ar̄t̄r̄ Hippus, apud
eundem v̄t̄r̄ Parmenidis, sed Xenophanis imita-
torem fuisse scripsit, postmodum Pythagorae
conuictum r̄ſſi. Ex Anaxagora, Laetio r̄ſſe,
eod. m. nam, gravitatem, & habent ex Pytha-
gora verō, r̄r̄um de natura accepit. Farcellus de
v̄t̄r̄is, *Sil. lib. 6. cap. 1. pag. 134.* ex eo Anaxa-
goram a r̄ſſi d̄d̄t̄r̄, quod ea q̄r̄ de r̄ſſi
naturā docuit, magna ex parte eam Anaxagorae
fructat̄r̄ r̄ſſe, id fūe certū v̄t̄r̄, praefatis
simis Philosophum fuisse. Nec egregii iugendū
doctes inter Philosophos limites eorū v̄t̄r̄, sed ad
alias etiam facultates protendit: ideoque Poetis
excellit. Ex Neam Laetius tradit, Pythagorae
cos usq; ad Philoſophiam, & Empedoclem, ad Ser-
monum communicatiōem admittit solitos: ubi
verō Empedocles potestate sua evulgate r̄ſſi,
edita n̄l̄nt̄r̄ r̄ſſe, ut veritatem ornīs ind̄e
exnderetur: quod cōfirmat Gyrallus lib. 10. pag.
Sed cum poematibus suis usque r̄ſſe certum,
in multis verticibus potius, quā poeta existimā-
tur radine eam sub p̄ſſe lib. 1. ad iur̄ Philo-
sophos, vel Poetas recensendas sit, ex Lactio
lib. 2. *divin. lib. 1. cap. 13.* Aristotelis fūe
Physicis potius quā Poetis addendum docet.
Hanc verō quātionem etiam de Lactio, N̄l̄nt̄r̄
Hieronymo Fracastoro in *v̄t̄r̄is*, Arato, Ma-
nilio, Jo: Pontano in *Pisula*, Hesiodo, et Virgi-
lio in *Georgiis*, evagitur multū, quos inter Po-
etas excipiendo d̄d̄t̄r̄. De hac re consule Pan-
lum & alios in *Poet. Aristotelis cap. 1. par. 9. d̄.
77.* Magium, Robertum, Riccobonum, Man-
tuum r̄ſſi. *par. lib. 1. & alios qui lib. 1. Poet. &
Aristotelis explanant: eundem. Hyacinthum
Gimnam in *Englis Aristot. R̄ſſi. par. 2. pag.
50.* & praepos. de nostro Empedocle, longum
huluit dissertationem Patricius in *par. d̄.
d̄ſſi. lib. 7. peritum*, qui inter Poetas recensē-
dum putat, ac Homeri praefertendum. Inter illu-
stiores Poetas Empedoclem excepere Quintilia-
nus, Horatius, Dionysius Halicarnassus, Strabo,
Plutarchus, & Seneca apud Patricium est, quibus
addo Clecronem lib. 1. de *om̄t̄r̄is*, qui Epedocum
opus de r̄r̄um natura, egregium poemā vocat: &
se *de am̄t̄r̄is*, carminibus varicinasse tradit, Gy-
rallus est. Voſſius de *Poetis Graecis cap. 6. pag. 33.*
& Laurentius Crassus de *Poetis Graecis lib. 1. c. 18.*
inter Poetas asserendum. Poetam & qui tem Ho-
mericum fuisse testis est Aristotelis de *poet. dial.*
& acutum in dicendo, translationibus, extensis
p̄ſſi.*

poetis figuris ceterum fuisse addidit apud Laertium rite, & apud Abrehanum Gravium de *Historia Poësiſcripta* lib. 2. cap. 21. pag. 280. Eugenii caritatis Rhetorice ætem adjuvendi, ex Aëtio dicitur in *Sophiſta* apud Laertium tom. in vita. *Empedocle*, cum in vita Zinnir Eiretis, Quæſtione 127. *erat*. lib. 3. cap. 1. Suida in Zinnir, Polydoro Vêrgilio de rer. invent. lib. 2. cap. 13. Sexto Empedocle lib. 8. contra Mathum. Voffio de *ſtoret*, *met.* & *enſit.* cap. 5. pag. 62. Frauciſco Patricio *Pœt. det. buſt.* lib. 1. pag. 73. alibiſque apud Vincentium Auriam in *Sin. Iuvenitæ* cap. 8. 5. cap. 25. 26. & in *vie de Iſtore addiſſim.* pag. 134. ubi cum Bonanno Syrac. *Iuſt.* lib. 2. pag. 306. aliqua hujus artis ſcãgile ſcripturamque ejus perfectionis gloriam Coraci, & Tãſis Myraculuſ debemus; quod ex Ogniliario cit. deducitur, quæ Empedoclem aliquam rãea Rhetoricam moritur ſcribit. Fuit noſter Empedocles Orator clariffimus, quem Coegias Leodunus audivit, teſte Laetio, Suida, & Patricio rãe. Empedoclem etiam audiverunt Corax, & Tãſis prædecti, ex Patricio. Audie Coraxandus cit. pag. 332. ab eo clariſſimæ oratoriam nobiliſſimam originem duciſſe. Fuit etiam Medicus egregius, ex Laetio, Cornelio Ceſſio ſcripſit. Pæto Caſtellano in *vita de Iſt.* *Medic.* pag. 44. aliſque Doctiſſimos ſcripſit in *Medicina* Horon, & Hecaliſde teſte apud Laertium, Empedocles Pauſaniz diſciſſus, qui iſte, & Apuo ſcripſit, quo cadaver ad trãgma dies obſequium ſervavit, ut ſpẽtante experimento præcavet. Ex Galeo de *Hippocrate*, & Platonis *Acetis* lib. 9. cap. 3. humanitate, & benignitate mirabatur. Ob ſingularem vroz medicam doctriſſimam timidus, elatuſque divinos honores, ambitiouſis ſtudio, perquiſiſſe, ut ex iſta, & diondas aperit pates, & omnia rãetate mala, & Erodianis morbis ſe merditi ſactabat, ex Tzetze loc. cit. Muſice etiam ſuſe peritiſſimus, ideoque ex Philippo Bergomaniſ in *ſepteſim.* *Clas.* lib. 5. Voſſio de *Muſic.* cap. 4. num. 66. pag. 45. & Joſephus B'ancano in *Cornel. Mathem.* pag. 42. muſicis modis adoleſcentis animum compoſuit, qui utique furor, patris ſui lucerſectorem, ſtrictio jam erit, ocelluſus perfequebatur. Jambilius verd e: *Vita Pythagore* lib. 1. cap. 5. pag. 20. ait, quod impediocles adoleſcentem, quod patrem ſuum, publico juſticio, capſis ſuppleto damnaſſet, cauſa ſuaveſcent placavit. Vide etiam Nicolauum Scutellum in *Vita Pythagore* pag. 8. qui addit in ſecundis quoquo veller concerto, ſonoque hominum pæcordiſ, illuſtriſſimum iuret Pythagoriciſ buſtariſſe: & ex metallorum ſoniſ rudertium Fabrorum, diapaton, diapente, & diateſſeron, proportionem, & organa muſicæ haud paucæ, Tetraecordum, Heptæecordum, Munocordum, & Pentæecordum conſtituiſ. Magiſ aribus operam dediſſet, quas ut tãſſerent multas peragrãſ regiones tradidit Põnius *hiſt.* *nat.* lib. 30. cap. 1. in hiſ autem diſciplinam, & ſpectatoem habuit Gorgiam, ut ait Laetius: eãdemque & nullis magiſis poetis, quon Philoſophie experimeſis in ſui admirationem omnes eraduſ, Põnius tran-

ſeſtatur prædicte ſolius erat, quibus remedia obſeiebat. Hinc rãe Eſteliſ ſtantibus, fruges contempertute, aſinos rãciorari poſſe, ſactique veribus, ipſos ſupæ monum, collumque verices conſiſte, quibus venoſeue impetus frequeſ inde Alxantemos, quod venos arceret vocatus, ex Jambilio lib. 2. cap. 13. pag. 128. & Porphyrio in *Vita Pythagore* pag. 29. Colyſantou, iſeſt ventorum ſubhibito vocatur à Laetio rãe. Suida tom. 5. pag. 109. & 890. Clemente Alexandrãno lib. 6. *ſtem.* aliſque: id verd magiſ æti adſcribit Martius del Rão *diſſ.* *mag.* lib. 2. *quæſt.* 9. pag. 57. & Raynaldus in *Thesaur. nat.* lib. 4. *cap.* 4. artic. 2. num. 274. Ac Hærocl. Mercetis conſeſt. lib. 4. cap. 14. pag. 94. ait, haur hiſtoriam multis parã hiſt digam videret, yreſiſſimorem putat, & 2. *Pharæ* contra Colorem, quod cum animadverſeſſe gravem quemdam, & peſſiſſimam aſtrum per montium ſiſſimam campos emlei, rã obſtaciſſe, pellẽ, & ſerilitatẽ & loco averſit quod etiam S. Gregorius hiſta eiãdas, *buſt.* Petrus Caſtellanus in *Vita Iſtoreſum Mediceſum* pag. 44. prætar, ventos ſerilitatem minuat, & ſerilitatẽ eiãda monum anguſtiis muris, & æti rãe. Adde Gyraldus, quod ne dum venos propuſſit, vroz etiam ætis vicia deſeſſet: idroque judicium ipſi nomen Alxantemian, Har de re, nimis clare gloriatur, edip earſenibus apud Laertium. Peſſiſſimam etiam, que mules in locos graſſabatur, exterminavit, adhibito ignum ſuſſe, ut Põnius ſcribit lib. 36. cap. 37. Alibi etiã ſeſſiſſimam exſeſſit peſſim, ocãdo quodam nobis hãe, & eoz eozepis viſcebus auſubertin effluẽ aſtrum admodaverit, teſte Plutarcho de *variſſet.* & in *apſt.* contra Colorem. Et ſeſſantionum civitate, ejusque agris ætis iſeſſiam ſubſiſte. nam in adiacentem amnem (& quo nobilitas exſeſſant, ex peſſim inſeſſant) duorum fluviorum aqua non longe deſeſſantibus derivant, ex aquarum commiſſione, peſſis cauſam diſſoluit habet Laertius, & Golzius de *ſic.* lib. poſt. pag. 86. & alibi Mathematice diſciplinẽ inſeſſum prædect Fabeſ de *Pœt.* *Geac.* par. 1. pag. 72. Libero aucto ornatum peſſatur Aetionis apud Laertium, & ab omni præciſ dominãſſi ambitioſo alienum: patri etiam abſolutiſſimum inſeſſum, ab Agriſtiniſ libẽ ultro oblatum, conſtantiſſimẽ recuſavit: ac vice tranquiſſetã regios honores paratũ inſeſſum apud eiẽs æquiliatem ſervatũ præavit, conſiſſimo tãeſſum magiſtãu malle hominum adeont cuſiſſet ordiſſi viri in eum deſeſſent. Ex ſeſſantẽ ſeſſet rãgepeas, peſſimãſſimẽ exſeſſet: hiſe exortum proverbium: *Empedocleſ ſeſſantẽ*, ex Suida pag. 890. Gyraldo rãe, & Manuſio in *deſeſſet* pag. 935. Sed gloriẽ ſiſſimũ aſum monum ſeſſantẽ, ac divinos honores ſobẽ deſeſſet curavet: idẽque ætẽm corouſ in capſe, Delphiceſ corouſ in manibus, calceſque æreos in pedibus graſſet, ſolius purpurã, ac aureo ſtropho iudatus, comãque protina, tumidẽ in civitatibus deambulant, plauſus ac divitiãtis honores accupere contẽdebat, ut inter alios ſcribunt Suidas tom. 5. pag.

deino cum in *admon. ad Gentes*, tum in *stomach. lib. 2. c. 4.* Throni Smyrnenae expositionem edidit eorum, quae ad Platonicam lectionem oculis sunt: namque Platonis loca ad Mathematicam pertinentia exposcit. Hoc opus laudat verum, notant illi: in artem didicit Ismael Bellissimus, in quo multa commemorat: ex huiusmodi, teste Millio in *nois mathem. tom. 1. in tract. primae. pag. 30.* Multae ipsius opinioniones, ac sententiae adhuc superstitibus habentur, quas et amplius Empedoclis nomine argutiscant, leges apud Laertium. Philosophum, Gyraldum, Suidam, Aethuram *lib. 8. cap. 17. pag. 365.* Originem, Aristotelem, Ciceronem, Senecam *nat. quesi. Plutarchum de placitis philosophorum.* et alibi, Galenum in *lib. Hippocratico de nat. hom. eorum. 1. c. de furore. cap. 3. c. 4.* et in libro Galeno scripto de *historia philosophorum*, huiusmodi *lib. 1. prop. Evangel. cap. 3.* Sicut Empedoclem *lib. 7. ad eum. Arabum.* Ciceronem Alexandrinum *lib. 5. c. 6.* Censorinum de *de natali. cap. 4. c. 6.* Abrahamum Geavium *lib. 1. philosoph. lib. 2. cap. 24. 25. 16. c. 17.* alioque. Empedoclis doctrinam propagat Plutarchus in *opani anno Colent*, qui magnam divinitatem putat. Anaxagora praefert Empedoclem in *Aristotele 1. 1. de metaph. 1. Physic. c. 1. c. de Celo*, ut observat Cozzandus *in pag. 327.* qui addit de Empedocle laudibus legendus Xanthi Lydi libet, si extat. Ex antiquis triam Theophrastus librum peritit de Empedocle, teste Lactio *lib. 5. in Vita Theophrasti.* Hermianus Epistolas XXII. de Empedocle scripsit, ex eodem *lib. 10. in Vita Epiani.* Josephus Barberius in libro de *miseria Poetar. pa. 37. c. 111.* Empedoclem institutum se traditum promissit. Joannes Caranus Empedoclis Philosophum Lovanii exposuit, & typis tradit cogitabat, ut ipsam ait in *critica philosoph. diffin. 15. metaph. tom. 8. 15. pag. 353.* ubi scribit: *Empedoclem philosophum, quoniam Lovanii jam ante multum annos scripsi, cum primum occurrat occasio emittendi in lucem.* Deinde in Britannia Regia Academiis Socere testatur Joannes Baptista Paciehellus in *epist. erud. 25. 1. pag. 188.* et in *nois itum. pa. 1. pag. 389.* tunc aliam Empedocli vocantur.

EMPEDOCLES alter Agigeanus: sive Empedocles tradidit Avus ad Laertio in *Vita Empedocle* (qui Tamen, et Heraclidem addidit) Facello de rebus Siculis *dec. 1. lib. 6. cap. 1. pag. 136.* Christophorus Scolus de *Agigeanis. cap. 11. pa. 5.* & Petro Castellano in *tom. diffin. ad alter. pa. 44.* sive ex socore utros, ex Suida *tom. 1. diff. pag. 389.* Gyrardo de *Petrar. lib. 1. de 1. 3. pa. 99.* Lactio apud Manroty cum *hystor. lib. 1. c. 2. pa. 21.* Lantutio Crasso in *lib. Poetar. Graecor. pa. 183.* Martheo Silvagio de *rebus peregrinis. cap. 46. pag. 371.* Leandro Alasio in *de feli. pag. 64.* sive tandem in ex filia nepos, ex Gesuero in *lib. libet. pa. 14.* Vixit, teste eodem Laertio, insignitae in olympico pulvis: et victoriam accepit olymp. 71. Ex Facello non modo Philosophus egregius, verum etiam de Tragica Poeta fuit eximius. Goltzius in *lib. diffin. pa. 39.* etiam eloquentia, ac mistic virtute claruisse tradit. *Vixit olymp. 71.*

utrumque ann. 491. ante Christi Domini adventum. Scripsit ex Suida, Gyrardo, aliisque supra citatis *Tegetius AKB.*

EMULDOTIMUS Syriacus Philosophus, teste Clemente Alexandrino *in Strom. lib. 1. quoniam sequitur Jacobus Bonannus Syrac. lib. 1. lib. 2. pag. 317.* Inanis gloriae studiosius cupidissime curavit, ut se Deum crederent. Hinc tutius praedicte audebat, et in pessimissis erroris laqueis delitescere, ut hominum attentionem aucuparet: huiusmodi autem S. Gregorio Nazianzeno erat. 3. *intra Julianum multo imitatus.* De eo tradit Julianus Apostata in *saturnalismo*, & Elias Cretensis *in vita. in nat. 3. S. Gregor. Nazianz. pag. 405.* Vixit ex Bonanno citato, eodem aeo ac Pythagoras, vel paulo post, circa olymp. 70. ante Domini adventum ann. 496. Scripsit ex Suida *tom. 1. pag. 391.*

DE Physica aestivatione.

ENEA, sive ENTIUS, à nonnullis Hecuricus vocatus, Germanicus Eurius dictus et Carolo Sigonio de *Rege Italia lib. 18. ann. 1539.* Fridrich II. Imperatoris, & Silvii Regis filius notus. Silvius fuit Poeta et Virgilius in libro *in libro Poet. Sion.* quoniam de Poetis Sionis libro 10. prescribit, quem legitur Hieronymus Ragusa in *Elogio Sionis. pag. 110. c. in Skil. Edith. veter. pag. 107.* quod etiam tradunt Joan. Andria Gesualdus, & Alexander Villucellus, qui carmina Francisci Petrarcae in *manus. aetate. cap. 4.*

E I Sullani, ubi furens *gla. primi*, caput ducit, inquit primos Saeculos, qui Etruscis numeris carmina tradiderit, Eurium collocat. Nec ambigendum puto Paenonicum fuisse, cum intemperantia sit, Fridrichum Eunt Patem Regia Maceratis solum Paenoni constituisse, ut ostendi in *observationibus ad Skil. Imperatoris Fincentii. Aetate. cap. 9. 5. pag. 151.* Inis etiam accepit anno 1225. ex Augustino Iuvet *ges. tom. 3. annal. Paenon. p. 517.* Adolescentis anni Fridricho patre fuerit bellorum turbulens, Italiam tunc farsissima divexans, fuit à treris annis involutus nam in ipso aetatis flore ad Fridrichi ortum Sardiniae partem suo fuisse imperio an. 1239. Sardiniae Regem constituit Fridrichus, & Regia Corona insignitum voluit eodem anno, te Sigonio *in. lat. & Iuvet. pag. 557. c. 595.* vel anno 1238. ex Bravio *ad an. 1238. tom. 1. p. 444.* Ut Huiusmodi Surtis *lib. 5. annal. cap. 61. pag. 471.* c. 480. & Roscius Pictus in *Chrono. Regum Sinae. pag. 49.* tradunt, regia redimimus et coronam, ut ab ea Italia Januatis, Praefatum per cibis, capereceret. At hoc Gregorio IX. Sum. Pontifici nimis displicuit, qui Sardiniam Ecclesiae suis non concederet. Innoque quia Entius patris, ut a forti animo propagabat, & Romana Ecclesia partimonia bellico furore vexabat ipsi etiam statuto anathemate percussit, ut habemus ex Ricordo à S. Germano in *Chron. apud Ughellum. tom. 3. Italia Sacra. pa. 1033.* & Iuvet. *lib. 5. 598.* Anno 1240. viginti Trecentis classe, Græcissimum Navis aggravius, strenue pugnavit, vicit, et in suam potestatem supra XX. Trecentis, duos S. R. E. Cardinales,

hendi Gellius in *Biblioth.* pag. 215. & 216. Ti-
 vaquellus de nobil. cap. 31. pag. 573. Hierony-
 mus Columna in *Enni fragment.* pag. 274. aliq.
 Immo Fazellus, oco duos, ut pueri Boeotius,
 sed et sic fuisse, Epicharmi nomine insignitos pro-
 dium, ut nemp Coas Syracusarum incolae, de
 quo den. 1. h. 4. rep. 1. p. 108. aliter Megarensis
 eius meminit do. 1. 1. 3. cap. 4. p. 79. tertius
 ex oppido Celsis, de quo dec. 1. 4. 10. rep. 1. pag.
 212. sed et sic, Boeotum ipsum Epicharmum fuisse
 ait huius, qui & Philosophus, Medicus, & Poeta
 fuit, quod ex his, quae infra exponam, liquidò
 patet. Qualiter etiam in *animad.* ad *Sat.* *Sil.*
 pag. 33. & 112. unum tantummodo exstisse E-
 pichearmum opusculum. Nec de patria Epicharmi
 minus scriptorum contentio, ex quo multiplici-
 tatis Epicharmorum orta, non ambigendum puto.
 Ponsellus apud Bonanum cit. ait quod vel
 Coas, vel Siculus fuit: ex quo eundem fuisse,
 animadvertimus Epicharmum, quam alii Coam,
 alii Siculam voluit, Diogenes Laertius lib. 8. in
 eite Epicharmi tradit, quod fuit Coas, & im-
 mersis de Sicilia proleciis Megaram peruenit, indeq.
 Syracusas digressus est. Abrahams Gravius (*de
 lib. Philo.*) lib. 2. cap. 10. p. 274. Coam
 putat ex Lactio, cum Megarensibus, & Syracu-
 sis diversum, ex Jamblichio in vite *Pythagorae*
 cap. 56. & ad. Ex his patet, quod Epicharmus
 Coas dictus, idem sit quem Megarensis, & Syracu-
 salium dicitur. Ad idem Lactius carmen.
 Epicharmi itaque adiectum exscribit, in quo Syracu-
 salium prolatum: & Thomas Aldobrandinus
 in *animad.* ad *Lactium* p. 118. ipsum te pro-
 ducit ait, quod Epicharmum omnes sed brevis
 de Syracusanum dicunt: quidam verò Coam.
 Diomedes lib. 3. *Gram.* Gualterius *animad.* ad
Sat. *Sil.* p. 33. Alceusius item de *Horatii Poet.*
 in studi. *epi.* agit: in *Sil.* & Faber de *Poetis
 Graecis* per. 1. p. 73. voluit quod Epicharmus
 in exiliis pulsus à Hierone tyranno in Coam in-
 sulam, ibi comediam adquevit, quae ad ea
 insula nomen accepit ideoque hoc orta opinio
 quod Coas fuerit. Scripsit tradidit Suidas tom. 1.
 p. 103. quod in Co insula utus in Siciam
 nam cum Cadmo advenit: addidit quod alii Sa-
 num, alii Solum Megarensis voluit: sed ipse
 Suidas locis usum accepit credere vel Syracu-
 salis, vel Crassi in Sicilia. Ex his citis evane-
 scere puto multiplicis Epicharmorum, nam ex
 varietate opiniois de eius patria plures fuisse Epi-
 charmos talis parum nonnulli ex recensionibus
 sed iuter vetustiorum scriptorum huius aliquem vi-
 deo, qui hanc multiplicem admittat: ut etiam
 peti poudi Bonanum de p. 263. sed exclusà Co,
 quam mi dicit ibi eum comediam invenit, ex qua
 celeberrimum ibi nomen comparavit vel fuisse
 Megarensis, ut aliquibus placet, quos suppresso
 nomine citat Suidas, ut etiam voluit Aciloteles
 les in *proli.* a. Fazellus dec. 1. lib. 3. rep. 4. pag. 79.
 & Goltzius *hist.* pag. 212. *Sil.* pag. 89. Vel fuerit ex
 nebe Crasso, ut scribit Suidas. i. Stephanus de
urb. & *Crassi*, & Lactius apud Maurylicum *hist.*
Sil. lib. 1. pag. 29. Nemesius apud Hieron. Co-
 lonianus in *fragment.* *Enni* pag. 273. Franciscus

Flaccianus in *stella* *lib.* 3. p. 36. & Carolus Ste-
 phanus *lib.* 3. p. 750. Vel caudum fuerit Syracu-
 sanus ex Antiocho *lib.* 15. cap. 16. pag. 698. Calu-
 bonio in *stella* *lib.* 3. cap. 14. p. 180. Theocritus
 in *ipigram.* quod Epicharmi itaque affixit.
 Columella de *ter. re. lib.* 8. cap. 3. p. 498. Au-
 ctore epigrammatis symd Lactium cit. & in *de
 theoleg.* Bonanum in *Sym.* *in. lib.* 2. p. 264.
 Mirabella de *Syrac.* par. 2. p. 114. Oct. Carleus
 in *ceimad.* ad tom. 2. *Sand.* *Stolor.* p. 45. Laur.
 Crasso *lib.* *pro. Gram.* p. 184. Hoffmanus *lex.* p.
 2. p. 405. Morelio *lib.* tom. 1. p. 141. aliisque
 innumeris: optimo iure Suidas adscribitur: ac
 Siculam voluit Lactio in *epi.* ad *Adrianum* lib. 1.
epi. 17. & *Tufell.* lib. 1. Aciloteles *pro. Hoca-*
sius 1. 2. ep. 1. & 5. & Virgilius in *Sat.* lib. 1. p. 77. Ache-
 neus *lib.* 1. cap. 16. p. 362. Cafaubon in *ceimad.*
lib. 3. cap. 17. p. 176. Voluit de *pro. Gram.*
rep. 6. p. 33. Scalligis *pro. lib.* 1. cap. 4. p. 24.
 Angelus Rocho in *S. theol. Pate.* qui inscriptionem
 epicharmi Bibl. theol. adducit, Hieronymus
 Columna in *Enni* per. 2. p. 273. Paulus Bemi in *Ar-*
ist. *pro. ep.* 1. par. 17. tom. 1. 14. p. 93. Faber
 cit. Leonianus Coscrudis de *magis.* *antiquis.* *lib.*
Joseph. lib. 1. c. 1. p. 300. Moerius tom. 1. *de
 lib.* p. 147. Carolus Seephanus in *lib.* p. 283. aliis-
 que. Sed se ipsum quisque omnino exstansit Jo-
 sephum Canillarium in *descript.* *Sil.* lib. 1. c. p.
 95. qui Huietensem voluit, quod apud aliam
 nouleges. Epicharmus itaque Ellochalem habuit
 patriam ex Lactio *lib.* 8. in *via Pythagorae*, & in
 eite Epicharmi, quem Mirabella cit. mendose vo-
 cat Chalam. Attamen Suidas Epicharmum
 Thym, vel Chimeri, & Sieris filium opinatur.
 Metrochoro patet unum pui Jamblibus de *etia*
Pythagorae lib. 1. rep. 34. p. 102. Ex Achille verò
 originem traxisse auctorem habeo Prolosum.
 Hepheticum apud Photium in *Sat.* *lib.* 1. p.
 474. Literarum studis addidit Pythagoram
 eundem, esse Lactio cit. Plietcho in *Numa*,
 & Leonardo Coreudo *etia* *lib.* 1. alioque te re-
 cognitionibus ideoque Pythagoras, ut ait Lactius
 in *via Pythagorae* opus cedit Ellochalis nomine
 inscriptionem, ex Epicharmo patet. Jamblibus de
etia Pythagorae p. 36. p. 310. etis ex *discipulis*,
 & audioribus eius fuisse concedi, non autem
 ex virom congregate pui. Thomas de
 Pine lo in *etia* *antiquis.* *qui ed.* *etia* *lib.* 1. p.
 265. contra Volium de *etia* *lib.* 1. p. 265.
 Goltzius cap. 6. p. 33. opinatur, Epicharmum Poeta-
 rum, alium fuisse ad Epicharmo Philosopho. Sed
 eundem esse, ut dum Volius, verum etiam pe-
 net omnes, quos hic adducimus auctores, id ipsum
 tradunt, huius quos unum vident Plutarchus in
Numa, & Cierro *lib.* 1. *Tuf.* qui auctis appellat Pop-
 tan, ejusque fruentis detail etiam *lib.* 1. *epi.* ad
Ar. Medice facultari etiam operam dedi, ac
 doctrinam insigniri: euculus claruit, multa que
 de a scriptis, ut iusta notabimus. Hieronymus etiam
 Syracusarum Regem audivi, ex Columella *lib.* 1.
 de *re. rust.* cap. 1. quod de rebus agnatis in collig-
 gendum, quibus Hiero misit & penitus, ut ha-
 bet Bonanum cit. p. 265. 334. & 335. Immo

Regis incrimis familiaris fuit, ut innotescit ex Pausania apud Bonanum cit. p. 335. Attamen prædatoriorem a potius gloriæ accepit, quâ excellere vultus est, ac magnæ namq. nominis celebritate doctus, ac cultus lingua multâ excelsus, ut innotet Theophrasti apud Joannem Vigenium illud de poet. erot. suul. p. 151. & Jamblico in eius Pythagoræ cap. 34. Hac in faciliore ita profertur, ut ingruis acumine super ceteros clarus. Comediam adinvenit, cum in Lo insula exularet, quâ ab insula nomenque gloriâ innotuit, ut ait Diomedes lib. 3. Gram. Scalig. lib. 1. poet. cap. 5. p. 24. & 25. alique. Quod autem Epicharmo tribuenda hujus inventionis gloria, innotuit habeo sumptores: pro omnibus fuit Iherocitus in epligram. Aristoteles post. cap. 1. & 2. (ubi de ipso locum addit bonum) ipsiusque commentatores. Surdas tom. 1. p. 1023. Gyzaldus cit. p. 247. Fraque Patricius post. dec. lib. 1. p. 64. & 65. ubi ait primum Syracensis reclusus comedias, Olymp. 52. & iterum in decad. disp. lib. 3. p. 56. in Sicilia eo inveniâ adinvenisse scribit Jacobus Martensius in disp. de poet. lib. 2. cap. 26. p. 315. alique, præfatum ex notis Sæcis, quos videtur in Sicilia invenisse. Viactutius Auria cap. 20. 5. 1. p. 27. & 28. & in notis ad hysm obsequens p. 157. Non inventionem tantum comedie vram etiam, & ejus nobilitatem, cultum, ac progressus Epicharmo, & Formæ debere factus Scaliger cit. Addit Horatius i. p. 1. lib. 2. ep. 1. Mantum, Epicharmi vestigia sequuntur ubi ait Plautum ad exemplum Sæcis præparat Epicharmi. Innot. Scaliger cit. lib. 1. cap. 7. p. 32. inter auctores, à quibus accepit Mantus, Epicharmum collocat. Magneſem etiam comicum venterissimum notit Epicharmi discipulum scribit Suidas tom. 2. p. 77. Patricius post. dec. lib. 1. p. 66. alique & eum ab eo excepisset comedie formam, hoc poſſis genus Athenis invenisse. Notet etiam Epicharmus duas adinvenit græcas literas, etiam in his designandis pugnat scriptores. Plinius lib. 7. lib. 20. cap. 56. ex Aristoteli: fuisse aut Thûa, & Chûia Vossius de poet. Græc. c. 4. p. 33. & Angelus Rocca de libris: Paicana, qui perierat Plinium, & Aristotelem pro literis Thûa, & Phil. citus. Hyginus in fabulis n. 277. Pl. & Pd. Julius Caesar Scaliger de caſſe lingua Sæcis cap. 6. p. 10. & 11. & Phil. fuisse putat. Alii ex eodem Rocca invenisse tradunt, & Cb. Lennius Barbarus apud rudem literam Phil. Lactarius apud Manolyceum lib. 1. lib. 1. p. 13. Fazellus dec. 1. lib. 3. cap. 4. p. 79. Vinc. Mirabella in Syrac. par. 2. p. 115. Goltzius cit. p. 89. fuisse prodideri Zita, & Phil. Denum ex Polydoro Virgilio de rer. lucanis lib. 1. cap. 6. Thûa, & Chûa. Idemq. merito à Cicerone lib. 1. Tuscul. vocatur, Vir acutus, ac infusus, à Phylæ in epl. ad ipsam omnis Sicilia Norena, & Regula. Demetrius Phalaricus in Epistolis mirum inmodum excelluisse testatur, Ab Epicharmo etiam originem trahi dicendi genus, quod Græci Epicharumum vocant, ex Gualdo cit. p. 247. Mirabella cit. p. 115. & Gualterio ad lib. 1. lib.

p. 33. Fuit etiam Epicharmi inventa, Eclitica farina, ut ait Suidas tom. 1. p. 193. & 398. Cædus Scipio eximius æreum Epicharmi statum affibere expressam fecit, veluti se in armorum cursu excurrentem, ut scribit Pausanias in Anale lib. 1. & Natalis Comes mytholog. lib. 7. cap. 16. ex quo redit Bonanum educti p. 264. bellus illud operam dedidit, Phalaridem, ut aggreſſentiam tyrannidem deponeret, cohortatus est, licet irreto labore, ut accipimusca ipsius Phalaridis epistolis, ex Fazello di. 1. lib. 6. cap. 1. p. 132. & Bonanno p. 264. Ipsum Phalaricum adulationis insinuat in epist. de differunt inter Adulationem, & amicum, nam cum Hiero Rex quoddam domesticos suos vlt. præſeſſet, aliis quibus clausis diebus ad convivium accessissent Epicharmus, quicquid effudit, quod ipsum prius non advocaverat ad amicorum sacrificium. Idem Phalaricus in epist. Imperatorem scribit, à Hierone supplicio adſectum, cum turpia carmina ante ejus uxorem, (ante filias ait Alexander ab Alexandro di. 1. Guald. lib. 2. cap. 25. p. 179.) recitasset, ut etiam Lactarius apud Manolyceum cit. p. 19. & Gyzaldus cit. p. 247. qui ait, in potum solum veterere coactum fuisse, sed hinc causa Epicharmi casum adſcribunt. Mirabella in Syrac. ant. p. 116. & Gualterio in animad. ad lib. 1. lib. 3. p. 33. sed inde conciliat. sibi Regis benevolentia, ab exilio fuit revocatus. Filium habuit Dinolœum comicum etiam Potam. & quamvis novuſſi ejus discipulum velint, ut scribit Suidas tom. 1. p. 669. alique, quos ubi de Dinolœo scripsit, leges. Obiit tamen Syracensis: ubi ob doctrinæ excellentiam æra statum ipsi condidit, cui huc inscripſit carmina celeberrimus Theophrastus.

Et vox dericta est, & vlt. qui comediæ
Intem iſſi Epicharmus.

O Bacche autem ipsum p. c. m. o
Tibi hic de amos.

Quem Syracensis iſſi horarunt in præſeſſi nichilo.

Et etiam iſſi dicit.

Acetum ejus habebat epam miltum qui macta
rit etiam.

Respondere mercedem:

Multatim ad illam pueri decem miltis.

Magna gratis illi habenda est.

Alterius ejus statum invenisse Lactarius, cui huc inscripſit carmina testatur.

Quantum Solvendi fabulæ fidera Cæli,

Quantum vlt. ptege major iſſi fuit.

Tantum ego proſſet fegia p. c. iſſi Epicharmi,

Cui Syracensis eade patria feta à di.

Hanc statum in Bacchi templo collocatam oglinatur Mirabella par. 1. Syrac. ant. p. 61. sed ex præcedent. inscriptione, non haur, sed aliam supra mactatam in illo templo exlatatam deducit. De hujus porte arare non una est auditorum sententia. Suidas scribit tom. 1. p. 103. alique, quod sex annis ante Perſicum bellum fabulas suas Syracus docuit, & edidit. Alii apud Gyzaldum p. 248. tempore Perſici Regniac post glariſſe volunt, Morenus diſſ. tom. 1. p. 1147.

Eubæ.

Sireno. ex Athenaeo lib. 7. cap. 5. pag. 377.
 Megaris. ex eodem lib. 9. cap. 1. pa. 366. & lib.
 7. cap. 9. pa. 386.
 Cyclops. ex eodem lib. 9. cap. 1. pa. 366. & lib.
 11. cap. 14. pag. 498.
 Ulysses Proditor, sive Transfuga. ex eodem lib.
 3. cap. 33. pa. 111. & lib. 9. cap. 4. pa. 374. &
 Pollux lib. 9. cap. 5. pa. 417.
 Ulysses naufragus. ex Athenaeo lib. 14. cap. 3. pa.
 619. Pollux lib. 10. cap. 30. pa. 489. & Scalige-
 ro Post. lib. 1. cap. 4. pa. 20.
 Nestor. ex Athenaeo lib. 10. cap. 1. pa. 411. Pol-
 lux lib. 10. cap. 5. pa. 438.
 Antidamas. ex Athenaeo lib. 14. cap. 3. pa. 618.
 Antus. ex eodem lib. cit. pa. 619. Scaligero
 loc. cit.
 Philoctetes. ex Athenaeo lib. 9. cap. 5. pa. 371.
 & lib. 14. cap. 6. pa. 628.
 Cleitus. Haec alii Epicharmus, alii Chryso-
 logus, vel Aëtophilo adscribunt, ex Athenaeo lib. 14.
 cap. 17. pa. 648.
 Sphus. ex eodem lib. 3. cap. 3. pa. 76. & Ste-
 pha 10 de Urbibus c. Chitax.
 Syra. ex Athenaeo lib. 4. cap. 6. pag. 139. Pol-
 lux lib. 10. cap. 36. pag. 494.
 Syra, sive Pharus (eandem forsitan, ac praedicta.)
 ex Athenaeo lib. 6. cap. 6. pag. 335.
 Peridius, id est, le qui ceteris praestat, aut pre-
 stare vult videri, ex eodem lib. 4. cap. 25. pag.
 183. & lib. 4. cap. 6. pag. 139. Calaubono in
 Athenaeo lib. 4. cap. 6. pag. 161. & Vossio cit.
 Pharus, sive Respondens. ex Clemente Alexan-
 drino Stromata lib. 5. cap. 605. apud Gravium
 pa. 105. & Gualtero cit. pa. 248.
 Antimachus. ex Stobaeo serm. 2. 4. pa. 745.
 Harpagi, sive Larenti. ex Polluce lib. 9. cap. 4.
 pa. 433. cap. 5. pa. 437. & cap. 6. pa. 436.
 Prisca. ex eodem lib. 9. cap. 6. pa. 438.
 Naptes Nisites. ex eodem lib. 10. cap. 23. p. 477.
 Scyros. ex eodem ibidem.
 Polycrates. ex eodem lib. 10. cap. 20. pa. 474.
 Olus. ex eodem lib. 9. cap. 6. pa. 434.
 Geronis naptes. ex Athano de animal. lib. 13. cap.
 4. pa. 754.
 Haveron Bonanus Comediarum nomina exhi-
 bet, nempe
 Philanax, Delphobus, Confratores, Qui obortas
 dixerunt, & eorum. Philoxen, sive Qui amicos, Pythos.
 Ex Epicharmi Comediis nosuimus adducunt
 eamvis auctores aliud tum in locis citatis, tum
 alibi etiam suppresso fabularum nomine. Aliqua
 etiam servantur apud Clementem Alex. Strom.
 lib. 1. c. 4. & Eusebium de praepar. Evang. Platari-
 chus u. de fortibus Alexandri, & alibi, Cleopatra
 de resoluente, & in epistolis, Lucianum de sceler.
 Hiclychiam de in, qui eruditionis summa clarere, ubi
 de Platari, alioque: quod si omnia aliqua collige-
 ret, haud parva uolus Nbrum conderet. Non-
 nulla ipsius fragmenta extant in libro, cui titulus
 Sententiae insignita Oracorum quinquaginta Cambrici,
 quorum opera integra sunt etiam, latius idemque cal-
 lebatignati. Alibi opera in haec edita. Brinx pae
 Bartholomaei Fontana 1613. in 2. in libro citi

inscripto, Excerpta ex Tragicis, & Comediis Grae-
 cis tam quae extant, tam quae perierint emendata, &
 iunctis antiquis testibus ab Hugone Grotio. Grotio-lat.
 Parisiis apud Claudium Buon 1626. in 4. ibique
 haec etiam comediae nominatas reperies, nempe:
 Harcetes delectator, & Trejmus, Epicharmi
 etiam fragmenta edidit Henricus Stephanus in
 libro: Pochi Philosphia. Geneva 1773. in 8. 2
 pag. 44. Aliqua eorum fragmenta ab Ennio latine
 reddita, & a Hieronymo Columna collecta pro-
 ducit cum latini fragmentis Neapoli ex typo-
 graphia Horatii Salviani 1590. in 4. tom. 2. 2 p.
 271. ab eodem Columna explanata. Ennius et-
 nim Epicharmi Philosophia latinate donavit,
 testis colim Columna in una Enni pag. 32. idemq;
 Vossio lib. 4. de hegaleria, Enni Epicharmum
 citat. Dionysius II. Syracusanus Tyrannus Co-
 mediae edidit etiam in Epicharmi poemata,
 ex Suida tom. 1. pag. 747. & Vossio de hist. Grae-
 ca lib. 1. cap. 6. pag. 25. & eundem memorie pro-
 ducim, & Apollodorus Grammaticum Epichar-
 mi, & Sophronia Poemata eorumque illu-
 strasse, in traditi Casaubonus in Athenaeo lib. 7.
 cap. 6. pag. 502. ex Porphyrio in vita Plotini
 Epicharmi haec libros suos concinnabat, quasi
 superfluentes, ut majus aliquid semper videretur,
 ne taliter Aristoteles dixerit. lib. 1. qui citi
 in Petio cum Athenaeo lib. 15. cap. 16. pag. 69.
 ait, Plotinus usum esse in epistolis excellentie scri-
 bi Demetrius apud Vossium de Poetis Graecis 1. cap.
 6. pag. 33. Epicharmi excellentiam exollit
 Eusebius de praepar. Evang. lib. 14. cap. 4. qui com-
 muni Principem vocat, & Athenaeus lib. 3. c. 16.
 pag. 362.

EPIPHANIUS Caranensis Diaconus, elansit
 anno 789. quo Theozus Sardoniensis Archiepiscopi
 vices tenuit, Niema Synodo iuxta, ut habet
 episcopus ex Guilhelmo Cave in Scripturarum Ecclésiasti-
 corum hist. lib. cit. an. 787. pag. 354, coquo teste
 scripse

Sermonem Laudatorum satis proflixum in ecclesia
 Synodo habuit. Latine extat in Courcelio tom. 7.
 pa. 617. Epiphanius etiam meminit L. Helles Du
 Piu de script. Eccl. tom. 6. sec. 8. pa. 126.

ERASMI MAROTTA Randasensis Societatis
 Jesu, Musices peritissimus, Romae magnam nomi-
 nis famam sibi comparavit: inde etate maturus
 Societatem ingressus est anno 1611. Egregius
 virtute, moresq; integerrimos coluit, ad eorum
 omnium venerationem promeruit, Rex Collegium
 Mreutei, & Panormi decessit 6. Octobris
 1641. De eo Bibliotheca Soc. Iesu pag. 196.
 Indidi

Cantus Plac masei moduli expressio. ex eadem
 Bibliotheca, Italice

Armenta pastorale. id est Torquati Tassi Amu-
 ra armonice dazum notis.

In libro: Indidi suoi Madrigali a 5. voci di divers
 Autori Siciliani. Panormi apud Io. Bapt. Martin-
 gium 1693. in 4. extant Erasmi nonnulla edita.

ERASMI SALATUS Drepanensis Philoso-
 phiae, & Medicinae Doctor eximius, etate adhuc
 floreat agerocorum curas. gessit Neapoli, ac
 Dre-

Profectores p. 284. Minle scriptis de rebus Mathematicis, in quibus et Clavio, Blaneano, alioque. Euclidis solertia, admodum eandem ipsius doctrina facili elucebat. At quæ cetant, hinc sunt.

Elementorum libri XIII. hinc enim sub Euclidis nomine XV. circumferantur libel. postremo ex duce ab Hypsilio Alexandrino edjctiois opulenter multis. Scriptis graecis; sed peiusim ex arabico fonte habere Latini. Arabes plures arabice ediderunt. Euclidem, ac nonnullis commentis illustrant, et Bibliotheca Orientali apud Vincendum Coronellum in *Biblioth. univers. tom. 2. num. 5401.*

Prodice Romæ Acabied an. 1589. teste Vossio, c. 2. p. 69. et iterum ibidem per Nestor Eddiu Tuscanum 1594. in fol. Primum omnium latine ex arabico fecit Joannes Campanus, quem deinceps Chisli saculo vixit, teste Millier citat. p. 25. et Blaneau in *Chronol. p. 57.* Hæc Campani versio prodit Parisiæ apud Henr. Stephanum 1516. & Basileæ apud Hervagium 1537. in fol. Alias præcipue versiones, ac editiones subsequantur.

Gæzæ prodit Basileæ apud eundem 1533. de fol. Ex graeco latina fecit Euclidis elementa Bartholomæus Zambertus Venetus. Parisiis apud Henr. Stephanum 1516. in fol. & Basileæ apud Joannem Hervagium 1537. & 1588. in fol. Fridericus Commandinus unâ cum scholis antiquis Procli, aliorumque. Pisauri 1570. in fol. & Italiæ ibidem 1575. in fol. Latine edidit Franciscus Flauti Candalla Gallus. Lutetia apud Jacobum de Puy 1578. in fol. Stephanus Geacilis edidit Graeco-læ. Parisiæ 1558. in 8. Boethius transiit eundem lib. os duos. Basileæ ex officina Henrici petri 1570. in fol. cum ante Boethii opusculis.

Gallici linguae edidit P. de Mardel ex graeco versio. Parisiis 1600. in 8. Idem Heurion apologici edidit contra Mardelânam esse hanc translationem contendit, ex Millier cit. p. 20. Heurion translationem suam in hæc emendit Parisiis 1630. in 4. P. Millet gallicè etiam edidit Parisiis 1677. in 10. Etard Regius Mathematicus novem tantum liberos Gallicos fecit, notisque illustravit 1605. ex Millier cit. p. 27. Petrus Hetigot sex cum vocis Parisiis 1639. in 8. Augleis cum commentario edidit Henr. Billingsley Londini 1570.

Hebraicè ex Acabica lingua Moyses Aben-Tibbon, ex Coronelli *Biblioth. tom. 2. num. 590.* Itatallè Nicolau Tartalea Venetice 1544. in fol. Ignatius Dantes cum annotationibus. Florentini 1575. & cum commentario Commandini Pisauri 1609. de fol. Lucas Patolus in italicam etiam linguam transiit, ex Jacobo in *Biblioth. Univers. p. 180.* Germanicè & graeco venit Gualmus Xylander sex libros cum commentariis, teste Vossio cit. p. 68.

Ex Arabico hoc Euclidis liberos latinos fecit Adelardus Anglus, & m. 11. ex tant Oeubul in Collegio Sancti. Trinitatis, ex Vossio cit. op. 16. p. 60. servavit etiam arabicè m. 11. in Bibliotheca Parisiensi Soc. Jesu. ex Millier cit. p. 12.

Commentarii hî, demonstrationibus, notisque illustrant nonnulli Euclidis Elementa; nempe, præter jam recensitos, Proclus Diadochori scripti,

Commentarium in primam Euclidis, quod unâ cum Euclidis Elementis prodit graecè Basileæ 1533. in fol. & eundem commentatum latine fecit Franciscus Barocius, ediditque Paravi 1560. in fol.

Theon Alexandrinus graecum *Commentarium* scriptis, quod latine fecit Bartholomæus Zambertus Venetus, editum Parisiis apud Henr. Stephanum 1516. in fol. & Basileæ typis Joan. Heerwegii 1537. in fol.

Joannes Campanus summa scriptis *Commentarium*, prodidit Parisiæ, & Basileæ eundem eodem, eodem tempore.

Petrus Cleusius edidit notæ in Euclidem 1520; ex Millier cit. p. 23.

Oronzio Fincio in præter sex libros *Commentarium* condidit. Parisiis 1536. in fol.

B. Albertus Megum scriptis in *Germaniam* Euclidis elementa cum ipsius lucubracionibus, & Altimura in *Biblioth. Domini. pag. 53.*

Franciscus Maurolycus librum *deinam tertium* illustravit. Venetiis 1532. in 4.

Joanne Scheubelius *Commentarium* edidit in sex priores libros. Basileæ per Hervagium 1550. in fol.

Jacobus Palaeolus *demonstrationes in sex libros* scriptis. Lugduni apud Joannem Torvellum, & Gul. Gorzius 1557. in fol.

Chesilanus Hevelius in sex priores *Commentarium*, & Concordes Desyponiæ in reliquis 1565.

Franciscus Candalla *Commentum* edidit Parisiis 1566. & Lutetia apud Jacobum de Puy 1578. in fol.

Nicolau Tartalea *Commentum* italicè evulgavit Venetiis 1544. in fol. & in opere geometrico, notis illustravit librum primum.

Chesilphorus Dhuadus *Coma. in decem priores*. Athenis Geldria 1605. & Lugduni 1603. in 4.

Chesilphorus Clavus *Commentum* edidit Colonia apud Jo. Baptistam Cloni 1591. in fol. & alibi.

Carolus Malpeticus *sex priores commentavit*. Duci 1600. in 16.

Claudius Riccardus *Commentum in decimum tertium* scriptis. Amstelæ 1644. in fol.

Petrus Montanus in decimum 1657.

Gasper Schourus in *curso Mathematico*, sex priores expedit. Herispoli typis Rob. Heret 1666. in 8.

Blandine Grimaldus Genouffe *Commentaria* scriptis in Euclidem ex Aug. Oldoin in *Athenæa* *Ligettia* pag. 83.

Haucus Barovs scriptis *Euclidis Elementa notæ methodæ explicatæ*. Londini 1670. in 8. Idem edidit, *Elementa breviter demonstrata*. Osnaburgi 1676. in 8.

Guillemus Oubitredus in *libro Mathematico* decimi libri edidit declarationem brevissimam.

Comadus Desyponiæ explicavit Euclidem. Aegreorati 1564.

Claudius Franciscus Millier *Dechates in curso Mathematico* tom. 6. 17. 6. Euclidis elementa ad faciliorem aspectu accommodavit. Lugduni 1600. in fol.

addit Syracusanum fuisse Bonifacium *hifl. Sic. par. 2. l. 2. pag. 27.* Lucius Christophorus deoher in *Carak. hifl. Syracufae. p. 13.* Marius Aretius de *fitu Siciliæ. pag. 19.* Goleius *Sic. hifl. pag. 29.* de Vnecius Litzæa in *Carellade lib. 3. pa. 151.* *Facellus etiam dec. 1. lib. 4. cap. 1. pa. 106.* inter Syracusanos adnumerat & hæc Agathocles eundem filium feribat, artameo Regis Agathocles filium intellexisse colligitur. Sed Bonannus *Syrac. hifl. lib. 2. pa. 250.* querat Syaculum festuacæ Syracusanum, & Regia Agathocles filium fuisse, negat: nam Laertius (ita & Gelsius) Agathocles eundem, non Regia Agathocles filium scripsit. Adde, quod qui scripsit mandauit Agathocles gesta, ut Diodorus Siculus, Iustinus, alique, horum ejus filiorum meminere, nempe Artagati, Hecatiada, & Agathocles, & alioem erit nomen: sed nulla Eudoxi mentio. Ac nihil laud ardet Bonanni ratio, nam incompertum est adfectos scriptores hanc consulti Syracusanum, & Agathocles Regia filium constituisse. Eodem uni nec ex eo quid scriptores gestorum Agathocles Regia hanc Eudoxum ejus filium non indicant, ideo deducendum, ex eo hanc nomen nam siue filius trium minorem filioem nomina stencio in volvere placuit, ita & Eudoxi nomen, præterfuisse in dubium revocari potest: Immo suspicari quisque recte poterit, horum trium inuominatum, nomen fuisse Eudoxum. Adde, quod Gyradius de *pæ. hifl. dial. 7. pa. 28.* Siculum proclamant Eudoxum, Agathocles filium non ignobilem hæc à Bonanni opinione recedo, qui eundem Agathocles ecclesiæ fortune filium opinatur. Laurent. Crassus in *hifl. pæ. Græc. pa. 208.* quævia Bonanni sententiam refert, Agathocles tyrannum filium enunciat & tandem Hier. Ragula in *glæ. Siculæ. pa. 117.* & la *Sicil. mifl. lib. 2. pa. 116.* Syracusanum voluit. Fuit Eudoxus novæ Comodis Poeta clari omnibus. Scriptis

Comediarum nuncius de Lascari, & Golezio, aliusque citatis, ex quibus quædam victoria obtinuit, ter urbem certamine quinquies leuica, ut ait Laertius, Lascari, Golezio, & Gelsius cit. hic autem addit, quod ejus fabula *Nomelæ* inscripta à Polioce citatur.

EUHMERUS Messæus hæstorien aeniquissimus. Messægenus erat, ut restant Plutarchus *lib. de iside. & Ofiride*, Elianus de *var. hifl. lib. 2. cap. 3. pa. 20.* Suidas *lib. 1. tom. 1. pa. 730.* Strabo *lib. 1. & 2. Eufebius de prep. Evangel. lib. 2. pag. 59.* Leontius Firmianus *de om. inifl. lib. 1. cap. 31.* Raphael Volaterranus *antipol. lib. 25.* Angelus Pollelaeus *myflet. cap. 3.* Lilius Græg. *Gyradius de pæ. hifl. dec. 3. pa. 119.* Lascari apud Maurolycum *hifl. Sicil. lib. 1. pa. 18.* Joseph Carniliarius *hifl. Sicil. lib. 2. p. 178.* qui Euhemerum vocat. Goleius in *Sicil. hifl. pag. 21.* Carolus Stephanius *lib. 2. pæ. hifl. & Græg. pa. 906.* Ludov. Vives in *D. Augufl. de Civitate Dei. pa. 355.* Dionysius Caristredus la not. ad *Cecce de not. dec. Conceda Gelsius in mifl. lib. 2. pa. 223.* Anonymus in *libro artificia domus munda in Sina. & Europa. cap. 18. pa. 412.* Beyerlinck *Thæto. mifl.*

humana tom. 2. ver. Alibi pa. 668. ostendit etiam Siculi, ut Aretius de *fitu Siciliæ. pa. 37.* Facellus de *pol. Sicil. dec. 1. lib. 1. pa. 50.* Bonifacium *hifl. Siciliæ. par. 1. lib. 2. pa. 25.* ac errat dum Euhemerum sive Alemani vocant ostendit etiam Euhemerum ena Alemani posita: Marthas Silvagus de *trib. peregrin. cap. 48. pa. 149.* Reina in *not. Hæf. par. 1. pa. 10.* Regula in *Elæ. pa. 227.* & in *Sicilia Sicil. lib. 2. pa. 116.* Samperius *leont. M. V. lib. 1. pa. 33.* Joseph Ambrosius in *de fep. feli. xpi. Marien. pa. 107.* alique. Hoc omnes centi scriptores, nam aliò nomen aliqui voluit. Acheum eundem *lib. 14. cap. 2. pa. 658.* Cæum credit Plutarchus sibi contraria de *placit. Philofophorum. lib. 1. cap. 7.* See. Empiricus *Pirrhæus. lib. 4.* & Alex. ad Alexandro *ver. Græ. lib. 6. cap. 26. pag. 745.* Tegatem annuunt. Eucrostes apud Strabonem *lib. 2.* Bærgum dicit. Ex Clemente Alexandrino in *hæretica ad Gentes. pa. 2.* & Aono *de adversus Gentes. lib. 4.* fuit Agnitionis. Hinc ex hac opinione divestitur Hier. Columna in *scap. Eccl. tom. 4. pag. 48.* Euhemerum iucerte parit iside. Ex hac etiam varietate Casaubonus in *Sicil. lib. 1.* duos Euhemeris admittit, unum Messenensem, Cæum alterum. Gyradius cit. quem sequitur Cassius de *pæ. Græc. pag. 209.* an duo fuerint Euhemeris Messenensis, alter Tegates dubitat. Sed usum tantammodo Euhemerum floruisse incouperum est: nam de uno tantum antiquiores scriptores loquuntur. Opus autem quod Euhemero Corò adscribitur ab Acheo, ab aliis Messenensi tribuuntur observare Reina *lib. 2. pa. 2.* qui non sine rationis povere scripturæ Cæum pro Acheo ex errore vocatur. Quod si Plutarchus Tegatem protulit, hoc forsan, ut ait Reina, adjectum ad aliquod significandum, ut de Diagora sumus, quem non modo Acheum dicunt, verum etiam Theodoem, postquam ad rapas esocouedas à quadam Jovis statua ligna subtile: addo hoc haud improbabile, cum ipsemet Plutarchus alibi, ut dixi, Messenensem emoulet. Tandem Reina conjectare non prætermittit, forsan ab Erasmoste apud Strabonem *lib. 2.* Bærgum dictum, ut tantum usudæm in simalater, adfecto Euhemero titulo, quo vocatur Antiphanem, à metudæis Bærgum dictum. Hinc Euhemerum Messenensem fuisse non dubitamus. Callandro Macedonum Regi acceptissimus fuit, ex Diodoro Siculo *lib. 6.* apud Eufebium de *prep. Evangel. lib. 2.* Hieronymum Columnam cit. pag. 484. & Vossium de *hifl. Græc. lib. 1. 2. pag. 16.* pag. 70. Fuit & eodem Regi familiarissimus, ut ait Guilelmus Xylandæ in *am. ad isid. Platarchi de iside, & Ofiride. tom. 1. 42.* & Vossio de *Parti Græci. cap. 2. pa. 59.* Ideoque ut addit Diodorus, quem sequitur Eufebius, & Columna, Rex egregium ejus doctrinam, & in rebus agendis præstantiam plurimum exhibuit, magni momenti negotia ipsius delectatit obunda remisit. Hinc longa itinera aggressus, usque ad Australis Oceanum vellicavit: scilicet Arabiam arigie, & post diurnam navigationem ad quasdam insulas appulsi est, quarum celebris Panchem vocabatur.

cabam, omnium inanimam de eum cultui addi-
tam. Huius etiam haurit aevi navigationis me-
morat Strabo lib. 1. & ex his ejus arcibus deducit
Cadmus regem Rex ex Euridice in Creta.
Rexq; sui exordium aragis olympiade 115. ac
usq; ad olymp. 120. impervit. Hinc olymp.
120. clarissime tradit Joviani Bapt. Risciodius in
Cronos Refor. tom. 4. lib. 1. p. 174. Vossius de
pot. ni. pag. 59. olymp. 114. Bonifacii puti. Mo-
terius in diti. tom. 1. pag. 1001. olymp. 116. atre-
chus Reina cit. pag. 12. olymp. 117. Vili Fuit do-
ctina instructissimus: & ex Laertio, Iustinio
diti. insti. lib. 1. cap. 11. Conrado Gesnero, aliisq;
fuit a cle.

Ac gressu ferebat, & easterum, qui dicitur patitur
collegit, hystericamque contulit ex istis. & infero-
pneumonia fecit, quae in antiquissimis templis habita-
tur, maxime in fano fons Triphili, de hie etiam
historia M. Mianus Felix in Othone. Fabulosum
in hac historia Euhemerum fuisse putari Ma-
tarchas de Isth. & Othone, & Strabo lib. 1. p. 105.
sed aliud ex Diodoro, & Laertio est. colligitur,
seribum etiam, quod ex sedulo feci, sit, quae ad-
versari. Vide quae in hac re adnotavi in Hier.
Columna: aperit autem ejus historiam in eandem
tem testam 5. Augustinus de Civ. dei lib. 6. cap.
7. ubi ait: non fabulae geruntur, sed hystericis di-
ligentia rescriptis. Sane non fabulosus, dum Gen-
tilium Deos fabulosos fuisse censet, in hac histo-
ria, ut Cicero de nat. deo lib. 1. Plutarcho de
seribis philosophis, lib. 1. cap. 7. Theopilo An-
tiochano lib. 3. firmenon, apud Vossium de hyst.
Graec lib. 1. cap. 11. pag. 71. placet, Athenienses
prodi, dum omnes deosque delectant. Hinc
Sec. Empeicus adversus Aristodemum lib. 2. Pla-
tarchus de seribis philosophis, lib. 1. cap. 7. Calli-
machus in quibusdam suarum apud Plutarchum
cit. Theodoretus de curatior. Genes. affect. lib. 3.
Athenienses vocant: et hac etiam cause fons
Alexander ab Alexandro dicit. Gen. lib. 6. cap. 16.
pag. 745. Vossius cit. per. 70. Alianus var. hist. lib.
11. cap. 31. & Theophilus eli. impium dicitur,
Siron. Philastus apud Politianum in mistell. cap.
34. ejus libei iniquos tenent. Sed quamvis
ejus defensionem eueri Columna cit. in Geni-
ter. pag. 15. quem sequitur Reina cit. pag. 215. &
116. eo argumento, quod dum Euhemerus fuit,
aliquot Deos mortales homines fuisse videret,
iuvare videtur aliam fuisse verum deum: atra-
men est totum de fabulosa Deorum dignitate
scilicet sit, dum eorum ortus, gesta, mortem, ac
sepulturem retexit, ex Cicero de nat. deo lib. 1.
Atrobis adversus Genes. lib. 4. Manutio Helic.
Lact. Similano de Ira Dei cap. 11. & S. August. de
civ. dei lib. 6. cap. 7. & lib. 7. cap. 16. attamen
hinc delectare poterit impia viri notam, eum
totum omnium evectus, ac vicissitudines,
casu adscribat: uti Numius providentiam de-
neget, ut Theophilus eli. observat. Hinc Mian-
us inter Atheos, eosque qui divinae deo gant
providentiam accenset. Hanc Euhemerii histo-
riam gerere seriptam, Ennius latinam fide ut
scribitur Lactantius de ira Dei lib. 1. cap. 31. pag. 431.

de Ira Dei cap. 11. S. August. de civ. dei lib. 6.
7. cap. 16. & de civitate Evangelistarum lib. 1. cap.
23. Anselmus contra gentes lib. 4. Cicero lib. 11
de nat. Deorum, Varro de re rustica lib. 1. cap. 42.
& Volterranus ambrog. lib. 1. 5. aliiq; multa. Ean-
tam huc etiam ejus fragmenta ab Eualdo verba, qui
collegit, reperiit, & edidit Hieronymus Colum-
na Neapoli ex typographia Horatii Salviani
1590. in 4. d. pag. 479. alia etiam Euhemerii
fragmenta servavit apud Eusebium de praep.
Evangelica lib. 8. ac multa ab ejus histologia mu-
tuata est Hyginus in poem. astronomico, & La-
tiantius de falsa relig. Trudem Aethiura lib. 1. 4.
cap. 11. pag. 658. etiam Strabonem praefertur. em
lib. 3. at hanc lucubrationem, eandem esse, ac
historiam Deorum putant docti. Reina cit. pag.
217. opinant, alia egerit scilicet scilicet scilicet
cuius Varro de re rust. lib. 1. cap. 48. Columel-
la de re rust. lib. 9. cap. 5. Hyginus lib. 5. verum
astronomicum de Eubero pag. 65. Plinius lib. 36. c.
11. qui inter eos recenset, qui de Aegypti Pyrami-
dibus scilicet. Pomponius Festus in proverbis
sui adnotavit. Joseph Hebraeus lib. 1. tracta-
tatione. Apollon, qui de Judaeis mentionem habet re-
finitur, Politianus in mistell. cap. 34. Mianus Fe-
lix in Othone: sed horum aliqua de Euhemerio,
tamquam seribore de Deorum histologia, non levi
ratione ponderare, meminisse suspicor. Poetae
etiam Euhemerum fuisse non dubitamus Conso-
tinus enim lib. de die Natali cap. 50. veterum
elegiarum scriptorem nunciat, & inter Poetas
accenset Vossius de Poet. Graec cap. 8. pag. 59.
Gyraldi de poet. hist. dial. 3. pag. 119. & Laertius.
Cuius de Poet. Graec pag. 209. & 210. & eun-
dem esse, ac nostrum de Diis scriptorem censent
quoniam Hinc, Columna in Ennio pag. 483. Euh-
emerum Poetae, etiam ad historico puti. Ti-
raquelus de rebus cit. cap. 31. in catalogo medi-
corum, Euhemerum medicum recenset, quem
citatur Galenus lib. 4. in demonstratione locorum cap.
7. (ubi ipse aliqua exhibet medicamenta) ac
eundem forsitan putat, ejus librum citium etiam
Aethiura, in supra laud.

EUMACHUS Saeculus rufus patria ignotum.
maius fuit. Plinius inter auctores adscribit, &
quibus lib. 4. 5. & 6. collegit, qui res ad Geogra-
phiam spectantes complectitur, unde eorum
licet, librum de rebus geographicis scilicet ac
hoc clare ex Vossio de lib. Genis elucet, qui lib.
3. pag. 366. ait, quod a Phlegonte de rebus mien-
dibus cap. 18. Eumachus citatur in rebus descriptis
sine ex qua uaret, Carthaginienses juxta pro-
vinciam suam fossam agentes, dux ex humanis
corpore ossium structure: officidit: & unius pro-
cessus cubili oram 33. alterius 14. compta est.
Quare autem fuisse Vossius hunc Euma-
chum forsitan ramdem esse, ac Eumachum Nea-
pollitanum, qui Hannibalis gesta conscripsit
dam hio Carthaginiensis Duels res scilicet, &
que Phlegon ex Eumacho expouit, Carthagini-
enses scilicet ac verifimile magis putat Vossius,
intelligi Eumachum Saeculum medicum a Plinio
lib. 4. citatum addit, non obbare medicum.

VOCA

vorari, nam Pithius eo libro non de musicis, sed de variis gentibus tractat; & Aristoteles Tarentinus, cum fuerit quoque musicus, illustrium scriptorum vitas, & variam historiam chartis consignavit. Et sancti Plinius non modò in eae auctoritate libri quarrat, ut alii Vossius, sed etiam inter scriptores, & quibus 5. & 6. librum excerpserit, Eumachum Siculum recenser, ne supra inuiat. In his vero libris, Variarum Gentium descriptionem exponit; opus autem Eumachi à Phleonte citatum, de Orbis descriptione. Quo floruerit xvo incertum est; & inter incerta ætatis historicos à Vossio relatus est. De Eumacho musico etiam meminit ex Pliano Cōdatus Ctesias in Babyl. pag. 224. Joannes Viginimilis in tabula Siculorum Poetarum, primo suo Poetarum libro præfixa, Eumachum æconomum sed an ille de quo agimus, an alius sit, diuicare non ausim, cum conclusuræ prout desiciat.

EUSEBIUS. De hoc mentionem habet Rodericus Pirrus æt. Etel. Catanensis pag. 107. Ubi ait, quod anno 449. sub Imp. Theodosio, & Valentiniano, Templum Divo Philippo Argyrensi dicatum, & in Argyreos Urbe extendum, iam collapsum, fuit instauratum, novisque ædificis, ac Monachorum Basilicium Canobio amplificatum. In hoc Monasterio floruisse testatur Pirrus B. Eusebium, qui cœquarum D. Basilii discipulum professus est. Hinc ratione oovi Monasterii, Philippensis, sive Divo Philippi frater dici cepit. Addit verò, quod iste Eusebius ex antiquo m. s. de vita, & gestis rursus Sancti multa excerpserit, ac miraculis denique editis eandem vitam completavit; & celestibus signis clarus ibidem obit, ac sepultus traditus est; ejusque caput die 12. Maii singulo anno per Urbem solemni ritu circumferretur, Hæc Pirrus, qui æt. Etel. p. 31. scripserat, Eusebium S. Philippi Argyrensis Comitum, ejusdem vitam scripsisse. Hæc Pirrus idque inter Siculos Scriptores, ex editis à Pirro, Eusebium ærensis Hieronymus Ragusa in Elegia Anthonem p. 119. & iterum in Sicilia Bibl. v. ser. pag. 117. Sed diversè apud Orlavium Catantem tom. 1. SS. Siculæ, pag. 33. observo ipsam alii, quod S. Eusebius in eorum Syracusan Italos genere extiterit; illud verò incertum est, quod Divo Philippo Argyrensi, ab Apostolo Petro in Siciliam misso, datus est comes; additque quod cum Philippo ab Oriente Romanam navigavit, & Argyrium venit; & post ejus mortem, Orbant Toparchæ metu Alexandriam navigavit, ubi S. Philippi vitam ab ipso scriptam vulgavit; ac tandem Argyrum regressus in Domino sancti quiescit. Idem Caetanensis iterum in eum d. pag. 21.

de actis Philippi Argyrensis ab Eusebio scriptis, æt. Eumach. noster Eusebius dicitur, ut in his scriptis videtur, sed quia Philippi Socii Eusebius etiam dicitur, & tunc etiam scripsisse traditur, factum est, ut hujus narrationis auctor videtur Eusebius iste, qui fuit D. Philippi Socius, quod ad conciliandum fitem huius alius faceret. Sed vel ubi hæc scripta habemus, vel hæc Eusebio D. Philippi Socio tribuimus aliter mutamus, & quidem imperitiam nimis esse existit. Eusebius iste necum in eodem m. s. indicat à Sancti Petri discipulo professus esse negat, quod m. s. d. refertur huius sententia, & etiam. Hæc Caetanensis hinc incertum adhuc est, quia vita hujus sit auctor; & ea dictis distinguenda temporum, gestorumque rationem vel hæc vita Eusebio Divo Philippi Socio adscribatur, & à Siculorum Scriptores catalogo expungenda, nec Basilicibus daudum, cum circa annum 46. claruerit: vel alio Eusebio recentiori tribuatur; & hic non Socius S. Philippi, nisi non levi cautione, pondere Sienum putamus. Vita hæc D. Philippi, ab Eusebio scripta, exiat apud Caetanum cit. in. 1. SS. Siculæ. pag. 28. hoc titulo insignita

Narratio Eusebii Monachi de Vita, & Miraculis Sancti Petri Nostri Philippi Apostoli in Prochy. Damnam expulsi.

EUSTACHIUS NICOSIA Catanensis, vir poetæ, ac politionibus literis egregie excultus, inter Academicos Elevatus Catanz emulit. Cum integritate insignis, publicum in patria Tabellionem egisset, obiit Catanz 21. Septembris 1663. Edidit italicæ

La Passate Consolata Epitaphia per le Nette, & altri molti Motti, Sig. D. Pietro Montada D. Reatrice Montada de' Patrii Catanensi l'aggiunta d' alcuni poëti sonetti. Catanz apud Vincentium Petronium 1660, in 8.

Edenda reliqua m. s. hæc alia, nempe

La Gruesca.	} Tragedie Sacre in verso.
Il S. Eustachio.	
I Tre SS. Fratelli.	
L' Orfeo.	} Tragedie Moral in verso.
La Nuova Orbecchio.	
L' Intricata Barbagli.	
Le Caste Fedeve.	
Poesie.	} Comedie.

Hæc omnia Catanz sterantur à Felice Nicosis Anthonis filio.

EUSTACHIUS DE PERNTS Catanensis, Philosophia, & Medicina Doctore eximius. Innotuit morie decessit Catanz anno 1554. Deco Jo: Baptista de Grassi in Decacord. Catanz tom. 2. cord. 9. pag. 251. In posteroram commodum reliquit

In libro m. Galeni, qd si purgare innocuat, quibus melleamentis, & quo tempore, Commentaria. Neapoli 1547, in 4.

F

FABRIVS COLUMBUS Panormitanus Orbitalis S. Benedicti Congregationis Canonici, natus an. 1600. d. mensei unguiculis humanioribus literis summa cum diligentia, ac profectu operam dedit. At majori animi solertia ad pictoris studia

animum appulit: p[er] cuius op[er]ibus addidit, in virtutis via mirabiliter profecit. S. Benedicti institutum amplexus. 2. Martii 1610. in Corobio S. Martini de Seclisibi m[un]di h[ab]it[us] amplexus, quib[us] ad vinum insig[na]t[ur] em[er]it. d[is]p[on]das inemphere; à quibus nec Philosophia, nec Scholastica, & moralis Theologic[us] studia[rum] illustratissim[us] fuit: que animi ardorem avocare valuerunt. Ad animarum utilitatem concionatoris munus suscepit, ac magno populi fructu excolit. In eodem S. Martini Camobio ad Dicensi, Megidit[us] tyonensis, ac economi muneribus assumptus; in his obediens: eas non una candor, egregius semper assiduit. Sed cum Deo iunctum vivere c[on]stitit, omnibus curis solutus, abdicata honorum, sp[irit]u, et quotum fastigia virtutum meritis vitam egregium vocabatur, in absolutissimo vix instituto adhaerens, reliquum vix[ae] consumit. Antequam extrema clausula dimisso, ac[er]boque morbo expulsi[us] est: cui accessere dolorem cruciatu, qui eò deducere, ut nec tunc aliqualem corporis motum permitteret: sed cum inconvalescente patientia fortitudine omnia morborum, tormentorum pertransisset, tandem, non sine sanctissimae opinionis, decessit Panormi 16. Januarii 1675. Huius viri gesta habes apud Petrum Antonium Tornapiram in scripturis Mariani Benedic[ti]onis pag. 56. & si q[ui]d ipsius etiam memini in epistola ad lectorem libri sui de Apostolibus Oblato pag. 6. & Joan. Evangelista Panormitanus in magnanimo pag. 146. Edidit italicè

I Fanciulli di Maria Vergine, nell' Ordine Benedic[ti]nae Centurie Prima. Panormi apud Beum, & Caragnu 1665. in 8. & Miniae.

Elucidario di Genove di vna per conforto dell' Anima. Ibidem apud eod[em] 1669. in 1. c. sup[er] illis nomine.

Servantur etiam mss. in eodem Camobio

Dispositi morali sopra molti capi della sacra Genesi. Sententi sopra tante li sette di Maria Vergine.

Concetti spirituali, e sententi di Santi Padri, e di Filosofi morali, ordinati per alfabeto à modo di Poemata.

FABRIVS ASCENSUS Morycensis Societatis

Jesuita, natus 14. Novembris ann. 1649. Societatis nomen dedit 17. Junii 1665. in qua sollemniter emisit vota 5. Augusti 1683. Decursu ex more studio non spatis, concionatoris munus aggressus est. In multis Siculae civitatibus quae eloquentiae, ac eruditionis lumina effulserunt: & modo ceterum ecclesiasticis eximii perites, magna cum laude, ac fructu expleere videmus. Edidit italicè

La Torre della Bolla d'oro. Panegirico della Lettera di Maria Vergine a' Magistri. Messina typis Dominici Costa 1692. in 4.

In Mare. In tutti le cose operaria. Panegirico di S. Rosalia Vergine Palermi na. Messina apud Vincenzinum de Amico 1692. in 4.

FABIVS BALLVS nobilis Panormitanus Jurisconsultus doctrinā creberrimam: causarum peritroclium egit usque ad superiorem sanctitatem, non sine ingenti, docturae, & cunctis integritatis laude. Gravissimis studiis aliquando amoniora immiscuit placens; Massas praefertim Siculas coluit; ac omnium plurim[us] Eclogas vernaculā lingua ecclesiae. Obiit Panormi 23. Maii 1632. & in Ecclesia S. Francis de Paula Fraterni. M[un]do non sepultus est. Huius cum laude ordinare Joseph Galeanus in *Massa Sicula* tom. 1. pag. 2. pa. 158. & Odavio Bellia in *epist. ad lectorem Balli* lib. 2. cap. de *judice* pag. 10. Edidit Sicula lingua

Concetti Siciliani. In *Massa Sicula* tom. 1. pa. 2. Panormi apud Decium Cyllum 1647. in 12. & typis Josephi Bilegani 1666. in 12.

L'Alfabeto della Passione in lingua Siciliana. m. s. multorum rutilibus cinctus Panormi, cuius cyclopae extra apud me.

FABRITIUS BERTULEVS, sive **PUBLIVS FABRITIUS BERTULEVS** patritius Morycensis, Danti Calab[ar]i oratoris famulidissim[us] filius, elemti in ca. annu[us] 1599. Ip[su]s membris Placidus Canale in *Missa illustrata* pag. 100. Edidit

Dialogus Grammaticae. Panormi apud Iouenem. Martheum Maidum 1599. in 8. Scriptis etiam ex Carafa civano

De Latini sermone elegancia, Barbari aut figurati, Barbarismidigena, quod opus morte praevenerat non absolvit.

FABRITIUS LUNA nobilis Panormitanus, Poeta egregius, Peni Gravinae Poeta Siculi Panormitani discipulus, ut ip[su]s faretur in libro suo infra iclaro, Clarus circa annum 1534. Edidit librum inferiorem

Fabritii Luna Sylvarum, Elegiarum, & Epigrammatum libellus. Neapoli per Martheum Canem 1534. in 8.

FABRITIUS SPUCCES Panormitanus Societatis

1651. JESU, Josephi Spuceus ejusdem Societatis (de quo suo loco) fuisse natu maior. In lucem editus anno 1591. Societatem amplecti est anno 1609. in qua solemniter emissi voti. Inter celeberrimos vii sui Ecclesiastici recessores, in principibus Siciliæ nobilibus magna cum laude conciones habuit eloquentissimas. Decessit Ncapoli in domo Professorum 9. Decembris 1639. Ipsum laudat Joseph Galiani in eadem. *synisi* pag. 73. Edidit Italicè

Oratione federale nell' effigie dell' illustri. Sige. D. Gio: vanna d' Aragona, e Principie At vchisa di Giarratena, celebre nella Casa Professa delle Compagnie di Gesù di Palermo. Catania typis Joan. Rossi 1639. in 4.

Quarantini. Scrabatur i. p. d. Josephum Requiem Patromitannum Soc. Jesu, qui Romæ typis tradere meditabatur, sed post ejus mortem, forsitan m. s. servatur in Bibliotheca Collegii Romanæ.

FELIX Mellanenſis Episcopus, & ut opinor etiam civilis, nam eo vivente tempore, quando in vigebat, cum ad Ecclesiæ regendas illius Urbis cives, ubi erant Ecclesiæ constitutæ, animachabant, ut ex D. Gregorii Epistolâ probem Rœthm Pirus de illis. *Præfationem Sicil.* pag. 36. & Augustinum Inveges in *Pener. sacra* pag. 302. & 324. Regutaram S. Benedicti discipulum in profectus est la Combio Romano S. Andrea, ubi una cum Divo Gregorio Magno, illius Monasterii fundatore, christianis ac cum ipso amicitie vinculis sancte confunctus vixit: ait enim Felix in Epistola, max. 104. *serenda: quanto nobis volumus ab infamia nosterum, atque doctum sui.* Et in Combio discipline monachice observantia, ac D. Gregorii exemplo cunctos, virtutum ornamentis insigniri curavit. In ipso junctum Mori choram moderatur, Dilecti Benedicti alumnos, juxta severioris instituti leges erudit, ut ex Amalido Wron in libro *vita lib. 2. cap. 10. pag. 132.* & Joanne Diacono in *vita D. Gregorii lib. 2. cap. 33. patet.* Ab ipso Angustinus primus Angliæ Episcopus insigniri cunctus, eo animi ardore virtutum studia implevit est, in vii evasente egregius, testis D. Gregorio *epist. 1111111.* Mellanæ Episcopus decessit, passioni vigilantia creditum sibi Ecclesiæ moderatori anno 590. & Sancto Pontifici gratissimus, multisque epistolâ accepit, quas inter D. Gregorii epistolâ leges, accepi lib. 1. *epist. 38. & 64. lib. 7. epist. 43. & 51. & 51. 12. epist. 10. & china.* sed ex his postremo nonnullæ exoritur concertationes inter Patromitannos, & Mellanenſes Metropolitano Jm in Sicilia respicientibus productis hinc inde rationum jaculis, inextinguam instigare pugnam: ut ne videat extra choream sistere, ad Abb. Pirum *not. Eccl. Mellan.* a pag. 361. & sig. Albertum Picciolum de antiquis *Jure Ecclesiæ Sicilia.* Carolum Morebitum tom. 1. *anal. Eccl. Mellan.* Augustinum Inveges tom. 3. *amali Patrom.* a pag. 304. aliosque lectores remitto. Sanctimoniam etiam servasse Felicem non imbigendum, ac usque ad annum 594. superstitem fuisse Incomptum est. Scriptis

Biblioth. Sicilæ Tom. 5.

Epistolâ, quarum una ad D. Gregorium citatur tom. 3. *Constitutiones Generales antiquæ editionis,* & apud Picciolum *lib. par. 1. top. 18. pag. 47.*

FELIX BONAFIDES (perperâ Felix Bonafici à Damide à Virgine Miti in *synodo Carmelitana* tom. 1. *pag. 5. lib. 5. num. 3735. pag. 1073.* vocatur, forsitan ex typographi incuria) Patromitanni Ordinis Carmelitarum primus instituti Monachi Sancti, Ecclesiastes eliberrimus, eruditio, eloquiis suaviore, ac faciundis clarissimus. Ne diu Patromi in Priusque Templo, verum etiam in præcipuis litterarum civitatum cœlonis habuit magnum cum pluris creptas. A Sacre Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac summis Principibus persequi honorificentissimis epistolâ expectari est, ut apud ipsos quadragesimali concilio concionando presideret. Hinc in gremio ubique nomen à vique ecclesiæ sibi compariivit. Gravibus discipulis instructissimus, in Siculo Inquisitionis Concilio Constitutus, & Censuris monere cohonestatus est. Præfatus Ordinis Canobiarum: præfatus Bonafici præfatus. Dum Siciliam Provinciam gubernaret, ac fideli instaret, decessit Patromi 27. Sept. 1681. anno ætatis sue 58. Edidit

Arcebisconum Salernitanum SS. Virginis Mariæ Carmelitæ, Circularum Martis, Exortio in lucem. Bononiæ typis Josephi Longi 1674. in 4. Italicè
La Gloria del Preterito di Cristo spinto al pubblico nel festissimo Osservatorio solenne nella Metropolitica Chiesa della Città di Firenze con otto Prediche. Florentiæ apud Vincentium Evangelistam, & Petrum Martini 1677. in 4.

A parte della Festa avulsiore delle curie. Dissero Panegirio della Beata Caterina di Bologna. Bononiæ apud Josephum Longi 1674. in 4.

FELIX BRANDIMARIE Castiveteri mensi Ordinis Capuchinorum, vir doctissimus, & eloquentissimus institutus. Natus anno 1628. Capuchinorum Institutum amplectens est Sacre 14. Januarii 1646. Per plures annos fideles suos Rhetoricam, Philosophiam, & scholasticam Theologiam docuit, eximia cum doctrinæ laude. Condone eruditione, & eloquentiâ refertus dixit in præcipuis Siciliæ civitatibus. Sacre Inquisitionis Siciliæ sibi Consultor, & Censor. Provinciam Patromitanam non sine prædicatione nota gubernavit: & apud suos veneracione prosequens inclinat. Obiit Patromi 22. Septembris 1685. De eo Dionysius Gravellus in *Biblioth. Capuchinæ* pag. 107. Edidit

Sapientia Tuha filiorum, id est Tractatus si b. Iustitiam de Arte sacra monitionis. Patromi apud Dominicum Anticimam 1667. in 4. Italicè

L'Arco Trinitario. Peruginensis *libro di S. Rosalia Vergine Palmirana.* Ibidem typis Angustinii Boselli 1659. in 4. non anno 1669. cum aliquibus concionibus de Sanctis, ut ait ex prava relatione Gennensis citatur.

Panegirici sacri di diversi Santi occorrenti nell'anno, ed Aggloria di quattro prediche nel seno deliberativo. Ibid. typis Dominici Anticimam 1677. in 4. Inedum relinquit

B b

Car.

Cursum Theologicum ad Petrum Sicili per quatuor annos, per eum quatuor fuit annus ibi in, immensis laboribus distributus, nec Regimini ad doctrinam philosophicam, et iuris quatuor annis deservit, quibus etiam superaddidit quatuor, in quo pro fidei acade ipsa Sacra Theologia fuit asus, et prout. Secunda et Patrum in. 5. in Bibliotheca Capuensis.

HELIUS PONTIFICIUM Ordinis Minorum Observantium S. Francisci, locis alternis accipit. Julii an. 1649. Regularum Ordinem amplexus, in eo abfolvit laudis omnem spatium, sodalibus suis philosophiam Romanam, Scholasticam Theologiam Pannoni, eximia cum ingenio prestantissimam laudem, digne expressam tradidit: hinc Leonidis, ut apud, fabulisti diculo cohonestatus, doctissimus videtur opinum ascriptus est. Multis honorum ornamentis auctus est illius. Apud S. Officii iudices in Sicilia Censoris, & Confessoris munere gloriatur. A Ferdinando de Bixan Archiepiscopo Panormitano (qui quassidius fuit) Synodalis Examinator, & libeorum edemorum, censor electus est, Julia in laque Montefix: Sicula Theologus est illi. In Provincia Septem Martium Compensatus, A Visentini, & in Sicilia Vallis Maritima Provincie. Dignissimum ergo omnique etiam Provincialis rectorem, Anno 1702. ad eandem Provinciam gubernanda non modicum suavitatis, prudentis, aliisque eximia animi doctores vixit egyptum exaceret quam dicitur quatuor approbatione modestissimi, maxime sodalium doctores, Pannoni decessio Canonico S. Marie Augustorum 23. Augusti 1702. Janus non sine pompa celebratum, omissis vili animalium, conuiviumque Danti philosophis edocuit melioritate, iussu Buvaveque Batei Ordinis sui Censoris, Theologus Mortis explanationem, susceperit doceri que suos, non sine crudelitate, in luce, etiam laudem hinc ex obtinuit occasione in lucem casisse.

Maxima Ordinationem ad exemplum Italianum de Sacramento Ordinis, et de Sacramento Sacramentum. Pannoni typis Augusti, & Leone 1694. 12. et. 2. d. d. Thomam Aleandrum 1697. in 12. Examine Ecclesiasticum compendium tractatum de Disputationibus ad montem Papae, et Episcopatum, ad ecclesia Inquisitionem, et pro Confessoribus. Solus innotuit atque Examine Confessionum, Prædicationum, et Ordinationum. Temore Primum, et Secundum, ibidem typis Adami 1697. in 12.

Examine Prædicationum, in quo apte, atque expresse traduntur regule ad Apostolicum Sacramentum cunctis ministerium rite exercendum. Ibidem typis Thomae Aleandri 1697. in 12. Prædicta omnia novis, & amplissimis accessibus, aliisque inuentionibus torquereque prodire, ac tribus tomis distribuitur hoc cunctis. Examine Ecclesiasticum admontem Papae, in quo diversa materia moralis, sanctæque fere singulæque casus confecturæ soluit, et clare resolutum, cum Disputationibus ad Montem Papae, et Episcopatum, ad ecclesia Inquisitionem, et pro Confessoribus. Primum, et Secundum, Sacra Penitentia, Prædicationum Damiani, Examine Ordinationum, et de et Aleandri. Pannoni

mi typis Michaelis Cosiano 1702. in 4.

Prælo parati erant

Philosophia cursum innotuit.

Theologum Augustum.

Traditionem de Montefix.

HELIUS URBUS ex oppido Ciminorum Diocesis, Panormitanus, Sacerdos Sacra Theologia Doctores et patris egyptus, Sardiniam pedem cum Theodoro Trivulzio S. R. E. Castellum, caput de Sardinia iussu Iulio Romano excedit, ubi Archiepiscopo emittit S. Marie Constantinopolis actionis Sienorum Quæstor, vulgo Camerlengo, fuisse scimus. Huiusmodi vice assidue, Ciminorum degentes, episcopali soluta insignibus prædant in Calabria. At Romæ decessisse incompertum est, ex quadam defunctorum tabula in eisdem patris. Nomenclatio 1660. Editio.

Præfationem in gratiam dilectionem habuit pro Iure Sacra Theologia Doctus suscipit, intercomum Em. et Reg. D. Joannis Thomæ Cudiculi Trivulzii, verum illi et Reg. D. D. Bernardi de la Cebra Calabri Archiepiscopi, Sardinia et Caserta Præfati, Calat et egyptographia Doct. D. Antonii Galeati 1650. in 4.

HERDINANDUS BALAMUS Siculus, cuius patris igitur, doctore medicæ, scientiæ excellentissimus, Leonis X. Pontificis Maximi medicus. Censoribus disciplinis minores etiam literas tenuit potest, græcæque literis præcipue instructus, Ciminorum cetera annum 1555. Inter peritiorum literarum accessus. Hæc doctissimi vili innotuit eam laude Læti Gregorius Gyalidus de Patris nostram temperum dial. 1. pag. 41. Andriæ Urquellus de nobilitate cap. 31. pag. 274. Præf. Marcellus de Tarento, in quo Attampræ Ciminorum Orbi Pontificum Archiepiscopi 1600. pag. 67. Præf. Valentini de literarum innotuit. Ab. 1. pag. 49. & Comendus Ceficius in Bithynia. pag. 231. Opinione Leo Alaius innotuit ad Terentium Prædicationum antiquorum pag. 37. quod de eo intelligit Jovius in quadam epistola ad Hieronymum Semapetum, ubi epistolam Patris Sicali carmina comminuat. Venit de greco hæc Galeati opuscula, nempe:

Cl. Galeati Præfationem librum de offibus ad tyreni innotuit Ferdinando Balamus Siculus, emarrationibus illustratum et Ludovico Calado Valentini, Valentini apud Joannem Mey 1555. in 8. & eam notis Galpari Hofmanni, Francofurti 23. momentum apud Clementem Schleichium, & Petrum de Zetce 1630. in fol. extra ciminorum Galeati opera tom. 1. ex editione Veneta apud Juntas 1586. in fol. In eodem tomus operum Galeati habent etiam alla duo opuscula de Balamo tradita, nempe:

In optima nigri corporis constitutione. Et

In bona habitudine.

Ventri etiam opus Galeati

De Hæmorrhoidibus, innotuit, quælibet, cunctis quælibet, sicut sterniscione. Est in operibus Galeati tom. 6. ex eadem editione, & scilicet Roschii 1636. in 8. ex Vandecindem de scriptis medicis pag. 273. Galeati etiam veris addit Paschalis Callus in notis medicis pag. 94. Cef-

neria

Arus, & Vandeelinden cit. librum.

De cibus Ital. & Wall. sacri. Lugduni 1555. in 12. ex Vandeelinden, vel i 560. in 18. ex iudice Bibliothecae Babelinae tom. 1. pag. 108. Nonnulla poetica monumenta Balamii extant apud Primum Iovium in elogiis Pandulphi Continecci, Alberti Megni, Petri Navarri, & Alberti Pii.

FERDINANDUS DE BAZAN Nobilis Patrimonianus, genero Hispanus, ex Alvisco de Bero S. Crucis, ac Visi Marchione, dum Siculis Trementis gubernaret, 29. Aprilis 1637. soliel omnes notas (eodem tamen die, sed non eodem anno, Compositellanae Ecclesiae Canonice, Brexaturrei lauræ insignitus est, & Panormitanæ Ecclesiae, ubi in sponsa data, faciem vidit) Ab insula in Hispaniam translatus, ibi in Salmaticensi Academia cum humanioribus literis, tum etiam gravioribus Philosophiæ, & Theologiæ Studiis abundè instructus studio in seipsum ita operam dedit, ac ob ingenti felicitate ipsa profecta, ac insigni cumulatibus doctrinæ, annum agens undevigesimum, Baxaturrei gradu, mox Rectoris honore cohortatus fuit; & eandem doctrinam insignis ornatu. Anno etatis suæ 14. Compositellanae Ecclesiae Canoniceatum obtinuit, ibique etiam Ecclesiasticum Iudicem egit. Exinde in Hispaniensi Ecclesiae Canonice electus est, ubi etiam Praefector (Vicarius Generalem dicitur) munus non sine laude exercebat. Ad Sacrum S. Officii Tribunal accersitus, decennio Inquisitionis munere functus Cordubæ, ac totidem Mysteriis in supremo S. Officii Senatu, doctrinæ, fidelis zelo, ac prudentiâ longè, laudique censuit. Literarum amor & successus, doctissimorum virorum Academia per opus in adibus excitavit, quam eruditæ, sapientiæ, & ingeniis monumentis mirabiliter fovit. Demum Archiepiscopus Patrimonianus, ipso penitus infirmo, electus, die 29. Aprilis 1666. in Patris sedem inmissus est. In Ecclesiâ regenda vigilantissimi Pastoris dotes explorare curavit. Doctrinâ, prudentiâ morum suscitavit, & virtutum sanctimoniam insuper enituit; adem ut Patriæ Patrem amantissimum dilegeret omnes, ac maximam venerationem Praefuli egregio referrent. Animam solo æstus, exarum unitatem, & promovere sedulo studio; & nunc stans erumpentes eradicavit, nunc pietatis officia fovit, non pretermissis. Effrenatam concitatorum licentiam compescere, collapsam Monialium disciplinam instituire, pueros catechismi alimendis emittite curavit. Extensis in Episcopali palatio Academis Theologiæ moralis, & mysticæ, Sacramentorum, Catechismi, Concionum, & Missarum, diu ecclesiasticis enituit, ac in literario palvere sese ceteri contudit. Pauperum Sacerdotum Nosocomium fundavit; cui elegantissimum addidit Ecclesiâ, nuncius omnibus absolutum; ibique ne dum necessitas ad agrosum commotum, & ad salutem revocandum, munificè manus profudit, verum etiam humanitatis singularia documenta exhibuit flexis cruribus singulis hebdomadis agrocentes infer-

vire confusio. Egregi pauperes, vel super vires, amplissimam liberalitatem exercebat. SS. Eucharistia cuius amplificationem, etiam praefertim ad infirmos reficiendos circumferebat: ipse vero singulis hebdomadis ad Ecclesiâ, ubi fuerat, ob quadraginta horarum orationem solemnè ritu, & magna populum frequentia publice exposuere, venerabundis accedere non cessavit. Ne insili oti mei linires excederem, multis veterum exempla, ac Sanctissimi Patris argumentis hic recenseam, quæ & ego multoties cellis propriis hausi oculis. Ac silentio obvolvare haud licet illud singularæ Praefulis etiam exemplum; cum enim 11. Januarii 1693. Scilla horribis terremoto concussa; & formidabilis terræ inquietatio nuntias civitates, & oppida solo aquasset, & LX. prope milia hominum eius insulam visitaret; tunc ipse in Bide submersa villa animi relevandi gratia miserationibus vix terramotus concussiones procellescent; ac cognoscere paratæ sup. diseminatio, & quo loco ad pericula novarum quasitionum statim advenit: lapides enim petrosi documentes edidit, parerunt amore, et roræ affectus equanimiter; pietatis aequalis excitavit; populos ad avertendum Nuntias iram supplicationibus, & penitentia humilis accendit; elemosinis largè erogatis pauperes levavit; ac de libertas Urbis, Diocesis, & ope, benevolentiam concitavit, indito peculiaris festo, gratias rependit. Tandem egrotidum molestis diu vexatus, sed insuetio animo patientissimè tolerans, maximo omnium dolore decessit Panormi 12. Augusti 1703. & insignificè paratibus, ac funebri occasione à P. Hieronymo Jota Soc. Jesu laudatus, in Cathedra ab Ecclesiâ sepultus est, ubi extensio & maxime tumulojacet, hoc epitaphio cohonestatus.

Gloria, & effi hie sua fuit

Ferdinandi de Bazan Cris., & Archiepiscopi Patrimoniani.

Et Marchionibus S. Crucis Hispaniarum Magnatibus, Compositellana, atque Hispaniensi Ecclesiæ Canonici, Apud Cordubenses primis fidei Quæstionibus.

Deiuch pro summa divini, humanitatisque iuris notitia Inter Supremi Tribunalis Judicem adlecti, Qui afflatus in ægum largitator, & Animarum fundator.

Extulitque singulas proferri exemplis in usum Sacrosanctum Nostri.

Pater Pauperum, Antistitemque Normæ meritis agglut.

Cetera non sinit dolor.

Ex hac vira migravit quarto Idus Augusti Anno Domini 1703. 1700.

Orbita Panormi viro incompensabili, & vira incedente.

Non sine lacrymâ B. M. P. C.

Hujus Praefulis laudes lege apud crudelitissimum Didacum Vincentium Viduolam in memor. familia Baxaturrei cap. 1. & 3. 1. 92. 337. Vincentium Ausiam in historia Chronol. Prærogam Sicilia pag. 199. 200. 201. & 217. & in hist. Crucifera Panormi pag. 377. Ignatum de Vio in libro Glorie Patris de Palermo pag. 20. & 190. Franciscum March-

Concionator noster, à Regis, & à Regina uxoris, & confessionibus suis conditus. Ibi cum moras pertraheret hereticis, ut virtutum olose, se inlustraret eloquentie vi, B. Aloysium Gouzzam, ad Societatem traxit. Ab eisdem Regis munificentia obtinuit, ut Abbatia D. Marie à Crypta, olim Ordinis S. Basilii, Collegio Patrimonialis huius Iesu, cui Regis pietas, per vetus adijuncta, et Primicias sibi oblatas dignatus constaret, pectus et reclusa, Joannes de la Cerda Medinacensis Dux, qui Siciliam pro Regis invaderet, ut filios suos erudiret, ipse Episcopus, Ferdiandum alacere cogitavit, sed sinistra. Maledis eandem infidias, quæ ad frandandum ejus pudicitiam, confessionis peritextu, Ferdiandum advocaverit, fugi destitit. Monasterium mulierum Catanæ pijs civium elemosynis excelsum promissum, in quo mulieres, et peccati conno et ut, et laceratum. Jadedello labore Ecclesiasticum egi, ut e concionibus argutorum frequentia ipsius animam semovere valeret, et tunc concionibus huius inpositis, cum vixit mentis, ac honoribus plenam absolvi. *Catane 7. Fibusit 1604.* Huius viri laudes scripsit Virgilius Ceparius *Epist. B. Aloysii Gonzæ part. 1. cap. 7.* Petrus Ribas deusia in eia epistola, Hieronymus Regius de *apostolice Epistola pag. 44.* Rochus Pirus *act. Etel. Catane pag. 1. & 95.* Joannes Rip. de Crostilla de *modis. Catane. tom. 1. cord. 1. mod. 13. pag. 165. & mod. 14. pag. 179. & tom. 2. cord. 9. pag. 152.* Laurentius Finchiari in *ol. P. Bernardi Colaghi lib. 1. cap. 4. pag. 28.* Joannes Nardis in *anno diei. memor. 6. Feb. pag. 73. & 26.* Marii *pag. 169.* et Domi meus Stanislaus Albertus in *lib. Sigul. Sac. Jofa part. 1. lib. 6. cap. 9. pag. 635.* Scripsit Italic

Vire de *Id. di Sicilia da Reggio primo Normanno sine a Philippo II. d. Affiliato, ex Petro Curro. vol. 1. mem. lib. Catanæ lib. 1. cap. 7. pag. 130. vol. 2. lib. 1. pag. 333.* ubi ait, quod à Bartholomæo Paternione servabatur. Has etiam ejus *pag. 337. & 363.* De hoc opere etiam Pirus *lib. 9. de Crostilla de. tom. 1. pag. 165. & tom. 2. pag. 155. & 117.* ubi aliqua quæ fragmenta extant. Nunc servatur Catanæ ab Innocentio Roccaforte Psaroniano, Canonico Catanæ. Scripsit etiam

De Rege Sicula Monarchia. Italic
*Vita di S. Teresa Santa del P. Francesco Ribas, in *adita dalla huger Spagnola nell' Italiana.**

FERDINANDUS POMPIANUS vulgò Fieratellus Mazarenis pictor, & poetæ facundus, floruit circa annum 1530. teste Piro *act. Etel. Maz. pag. 543.* Scripsit

Plurimè huiusmodi ematier, & plura SS. spectacula in Theatris. Eadem scribit Jacobus Adia in *topograph. Maz.* qui addit has tragedias singulis annis Mazare recitari solitas in ciurali junio. Vulgus idiomate ex cit. auctoribus scripsisse colligitur.

HILLES STESICHORI celeberrimi Himerensis Poetæ, de quo suo loco harum uia à Scipione, Mazarellæ solummodo in principio descript. Regi

Nepal. pag. 3. vocatur Luseina, quod apud alios non legimus, ut observavit Petrus Carcia *vol. 1. mem. Catane lib. 4. pag. 405.* Himeræ oritur sub Patris discipulis in modum poetæ gloriâ clarescere, ac neque elegantia insigni florere. Catane us à cum Stesichoro digressa, ibique eximium doctum demerit à, Clariou, & Testachio præcipuis Catocenibus, Stesichori ex sonore nepotibus, namque adias, ac publico sumptu doctus legimus, in epistola Diodoro Siculo adscriptis apud Carcan *vol. 1. mem. Catane pag. 461.* sed has epistolâ merito iussu apocryphis rejeli oculata studiorum pudentia. Multa scripsit potius monumenta doctâ fugat, quæ nihilum demeritis Phalaris Agriquinorum tyranis, ideoque defuncto Stesichoro, huius ejus filibus consolatorias Epistolas dedit ac eo glorificationis argumens prosequens est, ut ad eam pensionem, & in Stesichoro, cum defuncto, morem græci, præstâ pro espisvis Tauroneuitatis solutum (qui adversus 190 annis bellum suscepant) et ibi uti ex epistola Phalaris habemus; quod eis in scribit Carcia *cit. lib. 4. pag. 405.* Eadem Stesichori tempore floruit, nonnâ circa olympidem 56. ante Christi Domini Adventum, anno 550. ac Catanæ obisse pmo. De his lege Gyrallum de *Pontæ. lib. anal. 9. pag. 333.* Fazellum de *præst. Sicil. dec. 1. lib. 6. cap. 1. pag. 131. & lib. 9. cap. 1. pag. 197.* Constantinus Lasciæ apud Masorelycum *lib. 1. lib. 1. pag. 22.* Carcia *cit. pag. 401. & 405.* Vincetinum Sollum in *lib. 1. Thære. vol. 1. part. 1. cap. 6. pag. 232.* & Joannē Teetrem *lib. 1. lib. 1. cap. 25.*

FLACCUS Siculus inerte patris. Jurisconsultus, ac Aggnesior sedulus fuit. Ipsi Claspæ Barthius *lib. 39. cap. 5.* adverte. Siculum Flaccum, Sæculum appellet, ex incerta fontis Typographi; ornatus attamen Sæculum prædices. Adde idem Barthius, quod ex huius Siculi opere epitomeu restat in ad nos pervenit ac rem apertissimam esse, quod epitomator fuit religionis Christianæ, sed ut observat Joannes Albertus Fabricius in *appendice. Bibliothecæ latine pag. 138.* nihil horum Guillelmo Goulio arderet, in recentiori editione auctorum rei agrarie; quamvis nec ipse Goulius habet, quo Echinum probare possit. Ex Nicolao Rigasio *in observatorem, & glossa ad auctores rei agrarie,* apud eundem Fabricium, non ante Domitium vixit, iam ejusdem editi meminisse, nec ante Nervum. Scripsit

De conditionibus Agrorum, & ut Goulius ait, inscriptio illius fuit de conditionibus Agrorum *lib. 1.* sed ex opere ejus tantum superest initium, idque lacrum. Rigasio testatur apud Fabriciû huiusmodi Comitis illius pervenit, in complures divisa laciniis repertis inter alia fragmenta Hygino adscripta, quæ Joseph Scaliger ex pervenisse Joh. Arceus Codicē extensibilibi sibi curavit, atque illis quoque diserte legi Siculi Flacæ nomen. Quæ huius operis exstant edita sunt in volumine, cui insulus *Rei Agrarie Auctor,* sive *sciam regendum;* primùm editi Jo. Tili Malendium Episcopi hostati, & ad Palatinum Codicem.

dicem castigati muris operis Petri Gallandii, Petri Castellani, Vincenti Rauconiti, & Adricmi Turubel. Parisiis 1554. in 4. Inde auctiores, emendatiorisq; cum observationibus, & glossis agnitionis Nicolai Rigaltii. Ibidem 1613. in 4. denique cum Glossis, & observationibus Rigaltii, & cum notis, ac duplici indice Golelmi Goulii. Amstelodami apud Iouanem Iansson 1674. in 4. & Hagæ Comitum 1677. in 4. Comes Augustinus Fontane in Bibliotheca Regia pag. 350. addit quod scripsit etiam

Quinquaginta summam.

FLAMINIUS GODANUS Siculus, arithmeticæ peritissimus, in Regii Patrimonii Siculi Tribunali Coadiutoris munere functus est. Elaboravit unè cum Mario la Casa opus italicè inscriptum *Tarifa del valore di l' argento, in si parte ulla Regia Zecca di Sicilia fatta d'ordine dell' Ill. & Excell. Sig. D. Pietro Giou Duca d' Ossuna Viceré di Sicilia.* Panormi apud Io. Baptistam Maringum 1611. in fol.

FLAMINIUS PALMULA Panormitanus Iurisconsultus doctissimè clarus, causarum patrimonii doctissimè egit in supremis Siciliae Subsellis. Magnæ Regiæ Curiae fuit & item Index criminis integerrimus: & à Marco Antonio Columna Siciliae Protege & Rationibus Regii Patrimonii Magister electus est, ut ex pragmaticis tom. 1. tit. 36. pag. 21. colligitur. Eloquentiâ admirabilè excellens, & florente adhuc ætate in sui amorem omnes allexit. In supremo Ralix Secutur, ut Regiæ munere & faugetior à Philippo II. Rege in Hispaniam vocatus, dum discessionem meditabatur, inausitè eventus deploranda calamitas, ad superiores inquirere coegit: cum ceteris laza Panormi D. Didacum Henricumque Comitum Albalisthem Messinam reducere & exipere pignus lignens in huiusce extructus vel quia ex diuturna extructioe, & aquarum vi fundamina lussuata essent; vel quia ex magna consuetudine turba pueris, quos sustinere haud valuisset; miserando lapsu statim corruit; eaque ruina supra 300. viri perierat, inter quos osses Flaminius doctiss. 15. Decembris 1590. De eo vide Philadelphum Mugnos in *Theatr. Genealog. par. 3. pag. 53.* sepultus in iudicis in Ecclesia D. Francisci Minorum Conventualium, inde 24. Ianuarii 1595. ad Ecclesiam Monialium S. Marie de Pietate translatus est, ut in libris defunctorum Ecclesie Panormitanæ legitur: & cunctato ex marmore tumulo, hæc seipsum inscriptione fuit condecoratus.

D. O. M.

Flaminio Palmula in Magnæ Regiæ Curie Iudicis, Causarum, Pontificisq; Juris Professori peritissimo, omnibus Principibus doctissimo, nulla non ciuitate decorato: qui cum apud Regem Philippum Ralix Regis accessisset, collapsus pueris naufragis, Panormi iacebat. Antea mater maxissima, hæc scilicet accessit, tanto filio superstiti perpetuo tumuli monumentum dicitur. Quid an. atq; XXXVII. bemaq; verò salubri. M. D. XC. III. kal. Januarii.

Erat inscriptio in designatione diei, quo decessit, fuit etiam non 25. sed 15. Decembris in pontis

collapsus, ut ex Matthæo Donia teste ocularo habemus, in *disputatione Insuper casus* pag. 8. & infra, qui de nostro Flaminio mentionem habet pag. 20. & 28. Huius viri erat

Cosmum aenum, in Consiliis selectis editis à Petro Loua. Panormi apud Erafmum de Simeone 1617. in fol.

FLAMINIUS PATE Messanicus, Leonardus Patè, de quo suo Iocō, frater, Benedictinus Congregationis Cassinensis, orator ex Andrea Patè, & Isabella Accidia nobilibus Grex. Regularem disciplinam professus est Messinæ: ac severioribus studiis dicatus, ad egregium doctrinæ fastigium peruenit: ideoq; tum sapientiâ, tum prudentiâ in sui veneratione omnes excoxit. Scholasticis præsertim seculis indurabilissimis enucleis in græcis Latineque literis apprime versatus, ac omnimodâ eruditione clarissimus. Abbas erat adre in Iugoslavici Monasterii S. Placidi Messinæ, & S. Caroli Panormi. Visitationem etiam Generalem egit. Obiit eandem Messinæ 24. Decembris 1651. Hujus meminit Ab. Rocchus Pirus lib. 4. de *Abbat.* pag. 205. 166. & 278. Petrus Antonius Tonanara in *hystor. messinæ* tom. 3. lib. 3. pag. 471. & 475. & Placidus Rulanz in *hyst. Messinæ* par. 2. pag. 512. Publici juris fecit

Ortum, & præfatum *Monasterii S. Placidi de Castris Urbis Anagninae.* Messinæ typis hæreditum Petri Rulanz 1644. in 4.

Post mortem proditi opusculum ejus posthumè italicè scriptum, unapè

Cicero & sopra d'un sermone promulgato dell' Abbatè Don Agostino Pirro nostro l' antico inuditor della Sacra Lettera scritta dalla SS. Vergine alla Città di Messina. Venetiis apud Goettilios 1655. in 8. & iterum apud Franciscum Babbam 1655. in 8. Eadem reliquit

Elogia Abbatum, qui præfuerunt Monasterio S. Placidi di Castello. in 4. in 4.

FLAVIUS VOPISCUS Vopiscusque celebris historicus. Salustianus Bonifacius à Romana *historia scriptoribus* tom. 54. è natalium sacro nomi n. acceptis opinatur: Vopiscum etenim veteres appellabant è geminis ad partum Jeggimè in lucem emissum, altero per abortivum hæmum expulso: quæ de re vide Mionum lib. 1. cap. 10. Solinum. cap. 4. Salustianum ad hunc Solioi locum, & Plutarchum in *Corioliæ.* Claruit ex Gerardo Joan: Vossio de *hyst. latinæ* L. 2. c. 7. p. 193. & Martino Hanko de *Romæ. rer. script. par. 1.* cap. 38. tit. 1. pag. 146. post obitum Constantii, Constantii Megni patris: quod ex eisdem Vopisci verbis non obtinet deducunt. Constantius autem totæ mortales esse desit: anno post Christum natum 309. ex Eusebio *Chronicæ.* pag. 134. ideoque post hæc annus brevissimè excluditur. Ex Carolo Sigonio in *judiis de hisloricis, qui res Romanæ scripserunt.* num. 14. Antonio Possevino in *sibilib. lib. 16. sect. 3. cap. 31.* & Hanko est. vixit etiam sub Diocletiano, & Maximiano Imperatoribus. Post mortem Constantii Chloel anno Christi 306. videlicet ex Jucobus Thimus in *indire. Auctor. cit. in Comm. scriptur. sac.* Joannes Baptista Ricciolus in *Chron. Rer. sac.*

effusur. Edidit vicusado carmine.

Affrei spiritus in vno Glen, Maria, e Sauli de-
notantes effugi in Canzon Sicilic, Mellane ex
epypopiea Vincentii Amici per Martham la-
Rocca 1680. in 8.

FRANCISCUS AGLIATA, & PARUTA Pa-
noimitanus nobili genere ortus, D. Iosephi Vil-
lafrancae Princeps, ac Sale Duci filius, & D. Ioan-
Laura, uxoris eius 15. Aprilis 1659. Nonnullis cla-
piss annis Patris iussu hereditario iuribus iudicibus
effudit. Literas non sine laude coluit: studione
profertim, vna nacula poeti, & amantioribus
studijs instructissimus cultus. Decessit Panoimi
13. Iulii m. 1697. Ipsum laudat Ioseph Galeanus
in *Alfisi Sicil.* p. 17. l. 1. m. 1. pag. 179. ubi extant Si-
culi lingua primae iugentis brevis linca, nempé
Canzon Sicilic. Panoimi apud Iosephum Bi-
sagnum 1665. in 15.

FRANCISCUS ALIBRANDUS Mellinensis,
Iuris utriusque Doctor, & aliquando Societatis
Iesu alumnus. Poelliones facias, perferetis elo-
quentiam coluit, Academicis Melancholibus Offi-
ciis adscriptus. Anno 1676. scilicet patriam, ubi
diagesit est. At anno 1703. patriam repetiit, ubi
nunc vivit. I. Iuris iugentis brevis linca, nempé
Canzon Sicilic. Panoimi apud Iosephum Bi-
sagnum 1665. in 15.

Disquis in memoria della sua Capera (sic) in
de M. P. & Mellinensis recitavit. *Amadensis della*
Finita ad 1663. In libro: *Prose degli Accademici*
della sua libro primo. Monteleone apud Domi-
nium Antonium Petrum 1667. in 4.

Disquis in memoria della sua Capera, per rinfestare
ad morte. Disquis nell' opera degli Accademici
della Finita in Prose supralaudatis libro secundo.
Napoli apud Andream Colicchiolum 1669. in 4.

Terminis rimosa in fano, & per risposta ad un soneto
del Doctor D. Placido Maria, Venetis apud
Beniamini 1664. in 4. sub anagrammatico nomi-
ne Bernardini Alstalei. Sed ex editio S. Offici
dato Panoimi 24. Augusti 1665. prohibetur: vi-
de Angelicani Apotrophum sub nomine Ioannis Pe-
tri Iacobi Villani in libro: *Plinio athena* pag. 51.

FRANCISCUS ALPHONSUS Siculus innotuit
patre, Iuriconsultus non indoctus, cuius carum
Epistole super *Rita* sicilic, & Matello Conventum. Pa-
noimi apud Andream Orlandi, & Decem Cyp-
rio 1614. in fol.

FRANCISCUS AMBROSIVS MAIA Panoimi-
tans, vii viri conditione conspicuus: aliquando
Ordinis S. Basilii alumnus, in quo sacre Theo-
logiae Magister, Abbas S. Pantheonis, ac Comis-
sarius Generalis fuit. Inde egressus, ac Presbyter
seculis effectus, doctus floruit. Non modò
Philosophicis, ac Theologicis, tum scholasticis,
tum moralibus literis applinè instructus insa-
nit, vni cum etiam poetisibus operibus, Poeti
vna nacula, Ethicis, & Latinis ecclesiis. Inter Aca-
demicos Reacensibus Panoimi recensitus, variè
ingrati monumenta hanc spernenda cecidit. Hi-
storici Regii titulo insignitus fuit à D. Ioan. Au-
stiano, cui gratissimus visit. Conclones diu ha-
buit in quaragesimali curricula in modis Italice

& Sicilic civitatibus, ubi ejus doctus, ac erudi-
tio non vulgaris effudit. Parie amantissimus ip-
sius gloriam caluio, ac vocis sepius vindicavit.
Decessit tandem Panoimi 28. Novembris 1694.
annum aetatis 86. & in Ecclesia Parochiali S. Ja-
cobi sepelitus, Edidit Italice

L' esempio contra la sua discolpa, & emulatoe far-
fale. Maceratae apud Petrum Salvi 1649. in 4.
nomen Francisci Amali.

L' Anagramma Piccolo in lode del Serenissi-
mo Sig. D. Gio: d' Asburgo, secondo, per nel 2. diado di
deino Anagrammi, quasi splendenti stalla per la loro
più discolpa, qui sapera proportionata grandezza per gli
canti, & sperimentati principi ne trionfi d' Italia.

Idem apud Iosephum Bisagnum 1650. in 4.
La Smita, & la Corona d' Asburgo. Magna con-
certito in Basilis, & Altit, con lodei splendori pie-
re puerio d' olivieri Anagrammi puerio, finto il
progenio nome del Re. P. Abbat D. Matteo d'
Asburgo Generale di S. Basilis. Idem apud eun-
dem 1650. in 4.

Il gloriosissimo ritorno dell' Elia nella Città
di Palermo dal Ser. Sig. D. Gio: d' Asburgo II. cile
fatto soneto di quattro giorni antecedenti, & susse-
guente sua trionfale entrata alla reale. Idem
apud eundem 1650. in 4.

La testa d' Orso, che per alquanti Accademici
Ricchi mostrava la loro Avocato cantando l' Inlode
del M. R. P. D. Marc' Antonio Sanseverino C. M. Na-
politano P. Cicerone l' Inlode nella Chiesa di S. Gio-
seppe di Palermo l' anno 1651. Idem apud eun-
dem 1651. in 4.

La Preghiera Ninfè d' Orso radunata a consolare
la Puerizia di Maria, & l' Orso, & l' Orso per
la prima del morto marito nella Reggia di Sicilia 9.
di Luglio 1651. descripte la breve Poema Ermo.
Idem apud Nicolaum Boni 1651. in 8.

La Regia Fregue Palermitana ornata Paneg-
rica. Idem apud Boni, & Camugnoni 1661. in 12.
Oratio fuit de la morte del Re Filippo IV. N. S.
Panoimi typis P. C. de Hila 1666. in 12.

S. Carolo da Siena discolpa dall' impia rinde-
dione contra l' Inimicizia Concilio di Mario Far-
glio, prefato dal Latino del M. R. P. Niccolò Maracci.
Idem apud Bonum 1665. in 11.

Arco Trionfale per l' Arrata dell' Arcivescovo
Fr. Mattheo de Lese Arcivescovo di Palermo Idem
typis Iosephi Bisagni 1650. in 4.
Opus edebat inscriptum

De Italia Cruciata lepidi, seriji. Apologizans
discolpa. Venetis apud Pezzanum 1649. in 4. ad cuius
Integritatem pauca deducuntur folia volumino-
so absolute opusculum in cuius calce apponendum,
cui titulus

De Italia Cruciata lepidi, seriji. Apologizans
discolpa. Venetis apud Niccolum Pezzanum
1663. in 4.

Paravetia etiam alla poesia, & oratoria. Anagram-
mata literaria, & Arithmetica; praesertim, Anagram-
mata D. Agathe P. C. M. que in triumpho D. Jo-
sephi Asburgici pag. 55. promissa, & tandem Cere-
monia D. Jo: Asburgici; quae omnia ob ejus mor-
tem inedia delitescunt apud haeredes.

FRAN.

FRANCISCUS DE AMORE Coslentinus Ordinis Observantium S. Francisci. Edidit Italicus Serroni delle vasi speranze del Mondo, con l'occasione della morte di Filippo II. (Rij delle Spagne.) Prænoti typis Iordanis Antouii de Franciscis 1599. in 4.

† FRANCISCUS ANDALORO Mellanensis Sa-
cerdos, et Prothobothrius, ortus 26. Iulii 1665.
A tunc in aetate litterarum studio deditus, ne dum
humaniorum litterarum, ac Rhetoricæ præceptis cum
laude receptis, verum et Iuræ et Philosophiæ præ-
ceptis eruditus sit. Nihil de patris vestigiis stratis-
sus, Phæneticæ cōponendis operam dedit, et nō
sine magno profectui sui sedulitatem, et non vul-
gare studium detulit. At Deo inspirante, et
agrotantis corporum curâ, ad animarum me-
dellam vocatus, plurimiorum vix indulum-
amplius triduoque clericali militia cōscriptus, et
ad Philosophiæ studiū regressus. Theologis
etiam studiis insigniter excoluit eminuit. Secer-
dotali insignis character, ut alius prodesset,
sacram loquendam profudit. In Apostoli-
cis missionibus, et lo cōtinuè jepulū concioni-
bus animi sui ratiō, non sine amplissimo ani-
marum fructu, pæfecit. Nunc Mellanē vix eximius,
doctriinâ, et eruditione insignis, Ecclesiæ S. Ma-
rie de Arcu, vix SS. Crucis et de Providentiâ
Moderator, necnon integratior, verbo, et exem-
plo animarum commoda, ac virtutum studiū
promovet curat. Edidit Italice ad pietatem

Corona di dodici Stelli, cioè di dodici effigieff spiv-
ruali da praticarsi ne i dodici Sabbati antecedenti
alla fedenne scilivvità della Crerazione della Vergine.
Messina apud Vincentium de Amico 1604. In 32.

Meditazioni sopra i donati Privilegi di Dio concessi alla Vergine nel primo instant della sua Concezione. Ibidem appendice in 1604. la 32.

Maniera dritta di fedare la Vergine sempre immacolata. Ibidem apud eundem: 1600. in r4.

Dilezione al Sacro Cuor di Gesù reata dall'opie del P. de la Colombiere della Compagnia di Gesù. Ibidem typis Antonini Arna 1701. in 24. suprafolio nobile.

Square di temporali e divertimento, e dispo-
nimento di f. vero Satio. Ibidem typis Vincenzii de
Amico 1704. la 4.

Primo para el alma Italia!

Cantata Spirituale, o vero apparecchio fisico dell'Anima d'oriente di Maria Vergine per l'annua solennità del suo felicissimo Natale, vero gaudere dell'Esultanza.

Imperiali Sacre di Milano Canalic.

Dimostrazione delle cifre degli Asteani di Lodovico
Zuccherelli. Latine

Navum Synchronum herbarum, plantarum, lapidearum thesaurum.

Aossequium Ecclesiasticum institutum amplexus
esset, scripsit, una cum Angulo Andalone rras Pa-
trr, opus inscriptum:

Apello scapiculus, sive insignium in anactorum
insignium ab *Angelo Andaleo Pharmasola* desig-
num, sive ab *adolescentio* sive *insignium*, etc.

Biblioth. Séculæ Tom. I.

ad assem commutatos in lucem editos, m. s. in 4. Hinc
pauci de Angelo epus patre hic subnotam.

ANGELUS ANDALORU Pharmacopola Meritum
fidei, natus anno 1631. post humaniorum Literarum
studia, ad Pharmacopoeiam ingressi vires adhibere
& cum Galieno, ac Chymice facillitatis opas
dedidit, inter gregiorum Pharmacopola et cen-
situr. Anno 1671 fuit 65. creatus Medicus
a. 1671 1693 non fuit pauperum dolore, ac la-
cymis, quibus, pietate insignis, medicamina
& elemosinas liberaliter non erogabit. In beati-
ficatum Fratrum Conventualium S. Francisci sepulch-
retur. hoc nomen non habet.

Pluribus Experitis hic Angli tunc Agabus And-
doloris uulnus Medicae tunc. Ad utrumque uita d' uita
torat, et ape affricat affigat durs expresse. Ego
sic pat, tre, et labor semper prelo fuit. Vixit ut inter
mortuos adhuc ciuiti sit uita, ut in aeternum uiuat.
Dulcora felici dextro rephendit dei XAIL. Tunc, anno
salutis Gae LXII. nati domini M.D.C. XCIII.

FRANCISCUS ANSALONUS *Messanensis*
Porta; vernaculâ lingua non contemnenda scrip-
sit; præsertim crimine sic lo

Pila, Adamirio, & Translatione della Gloriosa Vtra
reij, & Marire S. Agata Vraclitir apud Iornma
Contostinnu, 1565. In 8. & Panormi apud Ros-
cellum, 1544. In 8.

FRANCISCUS ANTONIVS ARETIVS Syracusanus, nobilissimus gentis et ortus, florentiae aulicus etiam amicus iocibus libenter sese addidit: à poetice præsertim studiis laudatus, huius Academiæ honor. Braccensis recentissim. Panormi inclaruit. Inde in partem adeptus etatem, et Sæci doctoris characterem insigniens, Mathematicas, et Philosophicas disciplinas amplectens fuit doctrinâ et gurgitibus exultat ab omnibus passim Philosophi nonnisi vocabatur. Obiit Syracis 18. Julii 1673. et in Ecclesiâ S. Francisæ conditus est. Leo Allatius in *trammaturgii* lib. 6. pag. 591. et 592. has con-
dendias scripsit testatur Italice:

L'Amore, }
La Criside, }
La Cniana, } *Conte di Inghilterra*
G'Incani, }
Il Maresca, }
L'Offerta, }
Lo Schiavo, }
La Vergine Cornelia in verso.
Il Prometeo Tragedia in verso.
Le isorolante di Caccagna.

lit addo ex relatione Michaelis Angeli Manch-

Il Sato Principe.

La società di cui discorrevamo.

hinc omnia in. ex. reliquit cum ad Mathematicas disciplinas animum diverteret. Scripsit etiam eodem Attico teste: *astra multa Mathematica.*

FRANCISCVS ANTONIVS BARDI Agrigē-
nus, vir positioribus litteris excolitur, inter le-
tissimos, vulgò Officiati, Aerodromos Agrigentē
vir adscripsit. Obiit mente expleta circa annum
1670. Diu in erga consisteret mente cecidit Ita-

Newt Zoogeography, Parsons and Hoffman
 1980, p. 12.

* NORTON, Elizabeth. *Madam Topsy-Turvy*. de Moles, 1966. 210 p.

FRANCISCVS ANTONIVS COSTA nobilis
Medanensis, natus ann. 1571. peritibus Pedre de
sua Costa, & Matthea Columna, Jurisprudentis
fidei dicitur, singulari doctrina, non minus
integritate effulsi. Novius Mediani in Stratiotti
Causa Judicis iunioris insignium fidei Stratiotti
victi non semel seculum. Quoqueque etiam iude
Meger Regis Causa primum, semel etiam in
Regis Cessidionis Spreu Jure frust. Bis Geor-
gii Regis Vicarias ad Achore pertrahenda ne-
goria & Incegebiu Su illis molliti esse, sua ampli-
fima potestate. Tandem honoribus plectus obitu
Mediane obdormiuit etate ann. 1636. Hujus
laudes hebes apud Petrum Antonomum de sua fa-
mille pag. 267. Antonomum Diamam esse, moral.
p. 3. 1751. i. refel. p. & Placidum Reiman esse,
ibid. ad ult. p. 1. p. 25. 284. Editio Voluene

CONFUTATIO, seu REFUTATIO IURIS, cum editione
libris PLACII COTE JUN. Melanæ typis Petri Bœtz
1629. in fol.

HIANCISCVS APAREF Leontinger Sacerdos,
Philosophus, & Theologus Doctor, Abbes S. Vi-
pi, Cretolental Archiepiscopus, & Vicarius
Foraneus. Vixit hoc natus grecioribus scientiis
egregie imbutus ceuuit, quàm humanis literis
excellentissimus, ac virtutibus carnis. Obiit Cra-
coviensi 15. Augusti 1683. ætate ægrot 71. Ipse m-
luctes Placidei Ilicia est. *Aut. Brijan. pri. 2. pag.*
66. In lucem missi

De la universa Calabria Terra mare, i jui 1695,
signi, cfi dñi, i imperibñ, & leni. Mellenz apud
Vaduzi lo. Francisci Bianco 1699. lu 8.

Sinfonia Triumfale, per Canale II. Regg. e ad-
fardem Sicilorum, *Adornationem*. I. 300 m. ex 1 y-
nographia P. cui de Ifoia 1667. (14 4.)

FRANCISCVS ARENA Metaphisus Ordis in Capucionum, natus anno 1546. cum ex alio-
rum in esclamari vultum doce meca collegiis,
ad regularis instituti asylem aduolauit. Loquen-
tiam fudis amplexus, eximie cum laude, & fructu
in clericali p[er]sona conuictos habuit Romæ, Pa-
p[er]ni, Drepani, Neapoli, & aliis. Pluribus Ordi-
nis Comodis exiit. Vixit nunc Drepani dum hæc
seruasse et motum integritate conspicuus. Eui-
gavi Italice

Il Agteto *flammeolactis* del Tebro eti candidiffi-
me Neri infectioe à fiamone di Piattoffe. Panegiri-
to del Gi. Parviera S. Filippo Neri. Dicprani apud
Francam 1706. in 4.
Alia scripte edenda ad Concionatorum utili-
tatem.

FRANCISCUS AVELLINUS Melanensis Philosophus, & Medicinæ Doctor eximius: pluries ob doctrinæ promerita, in Melanensi Medicorum Collegio Priorem, ut vocant, egi cum laude. Claren anno 1617. quo edidit

Expulsiōnem iūctū obviare, quā eorū p-
redca, sū rationis ambig (si quā fuer) cūctū
qm, iustitiae, expulsiō. Mediam apud viduam

heredem Joannis Francisci Bianco 1637. in 4.

FRANCISCUS AVOIA Calatafimi cultus 11.
Septembri 1667, ætatis annis licet ægrias
legimus vires addidit. Absolutis humaniorum li-
terarum studio, in Scientiis philosophiæ ple-
tius studio se dedit. Inde ab Nicola Barone,
cuius medicæ Doctrinæ experientia talis Philo-
sophiæ facilitati operam navavit, per ætatis
eum placidam per Catechesi, Cassendi, aliorumq;
capitulum amplectens est, quæ causis consona
sunt, ac experientia firmata. Inde ab eodem
medicinam addidit, & Panormi, Francisco Zam-
bata ducte, medicæ præci instructus, demum Sa-
lerni 23. Aprilis 1690. Philosophiæ, & Medicinæ
laureæ insignitus est. Graviores hinc studiis
periculo indulgens, Politicis litæris innexuit. Mar-
tes præsertim historicas sequentes, & omnia prom-
ptè legens morosecula cum literarum laude.
Doctrinæ, & conditionis insignis apud suos in pa-
tria, felicitatem ægrotanti cum suscepit, non
sine periculo ipsorum prolixi ibique, ut na-
ture æque penetrati, chylæque artii citam ope-
ram dedit. Sed dum vi chemie in felicitas ad-
ipiscendus insumberet, oculorum lunule capies
est anno 1705. cum semmo amicosiem, ac li-
terarumq; dolore, in patrie nunc vivit: anno q-
hoc fecibus 1706, & casualis morbiis se-
duct. Usinam vi cæmior opacissimæ læti re-
sistunt, studia intermissa resumere. Edidit
belli

Qda Epistolemeis kalli wocor di D. Biefig Ventimiglia, Conte di Ventimiglia, e Marchese di Geraci, e D. Felice Ventimiglia di Marchese di Geraci. Patrocinij apud Thomam Romulum 1691. in 4.

Scriptis etiam edenda hanc a

Coliforms 300-400.

Epistola philosophica ad Arrium Peripateticum, in qua Aristotelicum sistente de forma substantiali materiali questione, ex utroque illi notum in mente existente non existit, item commentum explicatum: scilicet epilogus physico-epistole, per quem non tam videtur praedita conclusionem, verum etiam. Et quoniam alia theorema philosophia eccelsior pro scienda experimentalium Naturae essentia desinit.

Italics vend

Profile books, dialogues, e compositional formulae.

L' *Esler* *Tricofate drava*, anno 1700. Calaisi-
mi magno cum plausu recepta.

Apologia in difesa dell' ed. Epist. claudiae.

Gen: cat Sicilian.

FRANCISCUS AURIA v. Joannes Franciscus
Auria

FRANCISCVS BAELE nobilit Mylceſis natus
eſt, Decembris 1619. 2 teneris annis literis ad-
motus, & gravibus ſtudiis, perfectione Ma-
thematicis diſciplinis, Aſtronomia, & Geogra-
phicis, quibus ingenij felicitatem devotum, hanc
vulgarem hañſit eruditionem. Ex naturalis verò
perſpectivæ, magno animi ardore aſtutiores li-
teras ademavit: hinc hiſtorica, variſque ciuiliſ
ne locupletatus, tum poeſi, tum oratoriſ cū iſ

decebatant. Tandem Clericali iustitiae ascriptus, ac Sacerdotali characteris insignitus, ut viri consueverit in Xenodochio S. Aulii Capellanum. egi. Inde Paulo Stortiz gratissimus fuit: deinde à Gallieensi Principe summâ admiratione exceptus. In huius palatio gravissimo affectus morbo: cui ex ipsius Principis liberalitate omnibus fructibus procuratus, tandem ad Notaratum Basilicæ Latine accessit se transiit. Lethali corporis fluxu curvatus, inde febri correptus, invalescente morbo post 22. diem vivere desit, magno Litterarum dolore anno 1642. Antequam Balducci laudatores profertur, non praetermittendum de eo Jasi Nicii Erythrei, sive potius Joan. Victorii Roscii iudicium: hic etenim in *praestantissima Imaginum illustrum Pivocum* tom. 2. num. 4. pag. 18. quovis Balducci ingenium, ac ejusdem carmina eximie laudibus extollit; acumen ingenii nonnullas, ac vicia quædam litteræ viro indigna, Balduccio appingit: ac tamè Pong. Epistam obmutilat attentat. At animadvertendum cum et studiosum viro Prospero Mar. Jo. in *Theatro, quod Atax. Christiani Orbis Pontificum Actus* exhibet pag. 21. *Parum Erythre credendum, fuisse nomen auctoris innotuit, omninoque scire fuisse post novissimam tandem ephemeris ledere studium.* Et in *Elletheca Romana* vol. 2. tit. 9. num. 57. pag. 252. ubi de Roscio, ait: *Quia ad maledicendum prout fuit, à multis contumeliosè laudatur, nam de singulis serè, qui sibi in Pivocum obicit nominatè, maledicè, atque contumeliosè scripsit.* Hinc sibi anagrammatum nomine Jasi Nicii Erythrei amantissimum, auctorem eulæ curavit. Addo quod Iosephus Jo. Bipontis Mar. Bal celeberrimè Vaisi fuit amantissimus; & hinc ejus propagatores unius dilexerit Thome Scigliani Marini iustissimè fuit, tui Bal luceas auctoris viculis dñs sollicitus vixit: in ex præfationibus ejusdem Balducci, operibus Scigliani præfixis, & ex Scigliani epistolis pag. 322. & 231. ut etiam ex Scipione Hemico in *scilicet Parisiæ* lib. 2. pag. 48. patet. Ideoque Balduccius odium innumerè turbè, quæ Marium, sequabatur, & in primis memorat Rosci, aliquando in se convertit. Hinc ex amicorum benevolentia admodum Balduccius, ne Scigliani amore ulterius Marii studiosos, contra se ipsam excitaret, tandem ab ejus amicitia desinavit, ut ex epistolis ejusdem Scigliani p. 149. proximum est. Jaso opposita scribite Aloysius Picina, qui in epistola ad Philippum Marchesellum inter Balduccii carmina, post ejus morem edita pag. 467. nupere Balducci familiaris, ipse virescentes conspexit, & emeritis laudibus extollit: & Vincen- tium Amia in elogiis m. 58. Panormi apud Litterarum, ex relationibus fide dignis, testatur, Balduccium ingenii moribus ornatum claruisse, quibus in sui aemulo excitavit omnes: additque, quod pauperum erummas compatiens animi sibi inspicere consuevit: ideoque in illos ne dum liberi alii, verum etiam profusus, se ipsum bonis, quibus affluenter fuerat à Principibus cumulatus, sepius spoliavit, ne aliorum levitè consuleret: ac se ipsum paupertate oppressit, ut pau-

peratis angustibus affectos levaret. Nunc Romæ in pigerrimâ Memoriarum Academia, ejus effigies graphice expressa, in vitruis, & venerationis testimonium servatur. Balduccium celebrat Leo Allazius in libro *Apri Urbis* pag. 104. Simon Rurs in *canonib.* p. 40. Scipio Henricus in *scilicet Parisiæ* pag. 139. Ioseph Galeanus in *Muse siccæ* par. 2. tom. 1. pag. 174. Ioseph de Flores in *canonib.* pag. 56. Augustinus Apollinus Vigintimillius sub *Veipionis Glareæ* nomine, in libro *Facile sibi soluto* pag. 205. & in libro: *Le. Gilla, Gilla* 13. pag. 138. & sub nomine Caroli Galitoni in libro in scripto: *il Busto* pag. 144. Joannes Franciscus Lamedanus in *epistola* par. 1. pag. 37. & 37. Antonius Mustetola in libro: *Gallito esse Muse* pag. 33. Hieronymus Genulans in *anagramm.* pag. 126. & 201. Thomas de Leva in *Gammæ* poemata in epistola ad Dominicum Benignum, Joann. Ferris. Maja in *epist.* par. 2. pag. 122. Julius Cesar Benediculus in *conspectu* m. dñal. pag. 140. Dominicus B. in *Apollis Pytho* p. 222. Ludov. Moretus in *dehym.* tom. 1. pag. 227. Franciscus Tullius Frugonis in libro: *Cam di Disgenerare* 5. rati. 10. pag. 302. Joseph Malatesta Garulli in *Italia Aethiopia* pag. 15. Joannes Martinus de Crescimbene in *hist. p. 1. v. 1. lib. 2. p. 13. 261.* qui circa annum 1649. decessisse ait: & in *moment.* vol. 1. lib. 3. cap. 18. pag. 166. & lib. 4. cap. 13. pag. 256. & 257. ubi ipse circa annum 1645. constituit, Vincenius Cocconelli in *scilicet* tom. 5. n. 603. aliquid Joannes Baptista Spada in *scilicet* epistola ejus carminum cum præfatione Poeti ad monumentis sepe addit. Editi Italice

Tribuna di Panassa alla Massè Cesare di Ferdinando III. d. Austria. Romæ 1638. in 4. Ex indice *Elletheca* Balducci tom. 1. pag. 103.

La Pae Urbana. Caracæ. Neapoli 1632. in 4. ex eodem indice.

Puisse, in libro: Poëte degli Accademici Fantastici di Roma. Romæ 1637.

Rare Parte Prima. Romæ apud Guilielmum Flanelotum 1630. in 12. & iterum ibidem apud Franciscum Moserum 1645. in 12.

Rum. Parte Seconda. Ibidem apud Manolfum 1646. in 12.

Est et in ejus calce dissensus Academicus de Velsii incendiis, libere eius profe promittuntur, sed vel perire, vel apud aliquem adhuc deservire. Vtræque pars carminum, ubi omnia poetica Balducci monumenta cuncta habes, prodit Venetijs apud Franciscum Baba 1655. & iterum 1663. in 12.

Vernaculè lingua scripsit

Canzoni Apolline. In *Musis* Scilicet par. 2. tom. 1. Panormi typis Decii Cyrilli 1647. in 12. & apud Josephum Blagium 1662. in 12.

Est autem demum nostri Balducci præfatione ad Thomæ Scigliani lucubrationes, nempe in libris italicè scriptis *Poetae*. Venetijs apud Petrum Carapellum 1627. in 12. *Il Castoreo.* Romæ apud Bartholomæum Zanettum 1617. in 12. *Il Nuovo Mondo.* Ibid. typis Jacobi Mascardi 1628. in 8.

FRAN-

FRANCISCUS BALISTRERI Messanensis Poeta, nevidi apud Julium Cæsarem Capaccium in *Epigramm.* pag. 81. ubi *opus Epigrammum* erat in *Massali.* amplius etiam memorat Joannes Vignatimilius in indice Poutatem Siculorum, quem suo de Poutis Buccolicis libro perstrinxit. Illum esse puto, qui est Index Bibliothecæ Barberianæ in c. 1. pag. 106. opusculum editum in scriptum.

Perischa de Accento. Napol. 1557. in 8. ubi Franciscus Bellithensis vocatur.

FRANCISCUS BARBERINUS BENICI Albanensis Sacerdos, natus 3. Decembris 1642. ac Saceris additus Judisprudentiæ laurum accepit. Aulicomedicus potissimus fuit, nullique secundus. Astronomus, & Geometrix facultates insigniter coluit. Ab ingenio, moerumque integritate peccatus, illudmodum promagis non vulgare. Obiit Panormi, ubi dñu vixit, 28. Septembris 1702. & in Ecclesiâ S. Josephi Clericorum Regularium sepelitus est. Edidit testatæ

L'Arismetica Prætica libro primo. Panormi apud Ignatium Calaneo 1697. in 4.

Perlo paravece

Arismetica Prætica in diversis casibus, ed operationi di momento, con ruse, in ista della fatto delle Luna, u della feste mobili da comprenderli con i punti di duo secoli. m. s. io 4.

Arismetica scolastica per insegnare con facilità L'Arismetica in tutte l'operationi. m. s. in fol. servavit Panormi in Bibliotheca D. Francisci Machelli Canonici Panormitani.

L'Agricoltura Prætica in tutto le azioni della Terra, con regola Geometrica di misura, fobriche, uspi cavi, e vasi, e ogni altra cosa spetta all'Agricoltura.

Il Lunario perpetuo secondo il moto medio della Luna, con feste mobili perpetui.

Del vero giorno della Passione, e della di Christo Nostro Redentore, con prove evidenti, u generali. m. s. servavit apud laudatum Marchesium.

FRANCISCUS BARDI Panormitanus Societatis Jesu vie clarissimus genecæ exornæ, avitæ nobilitatis splendores, singulari doctrinâ amplificavit. Natus ex Nicolao Bardi Sambruc Marchione, & Elisabetha Bononia anno 1583. litterarum studis juvenili similitudinem mancipavit de exacto Philosophia, ac Theologia cuento, annum agens 27. Societatem omnia dedidit anno 1610. in qua sollemni quatuor vocatum Sacramentum su addidit. Cum autem doctrinæ fastidium superasset, ut quæ pollebat ingenii felicitate, eximia cum laude Philosophia docuere juvenio, Theologiam scholasticam quinqueennio, ac moralem duodecim annis. Seditionem perfectum cohabitatem Panormitano Collegio, per annos sexdecim eo in manu floruit, cum sine sui acutissimi ingenti plausu. Ne dum magnam doctrinæ conciliavere opinionem, videri etiam ad sui venerationem concitavit omnes: ideoque ad ipsum veluti ad despicuum apodem in difficult, limit uos rovetis confugiebant, ut sapientia suæ miracula consulerent in Sacra Inquisitionis Sicilia Teismali clare Cōsultor, & Censor. ac in Dilec-

ti Panormitano, & Agrigentina Synodali examinaror. Inter hos uos, doctissimæ assequos, religiosissimæ vix angulum severæ, ac misericordiam animi demissionem coluit. Hinc, ferventem, aliquando disputacionum ardore, si forte aliqñ ostendit puerbar, statim eundem omnibus benevolentæ officio persequeretur, ac ubique occurritur peccantem complacabat. Omnibus produsse libentissimè curabat, humanitate, ac prudenti institutissimus. Tandem fracta ex assiduo studio viribus, cum annum ægece 78. decessit in eodem Panormitano Collegio 28. Martii 1661. Quæ epye dedie hæc sunt.

Nulla Cruxate uoluptate, et illustrata tractatibus Josephi Scola Panormi typis Nicolai Bua, & Michaelis Porcanova 1648. in fol. & iterum illustrata additamentis, et vnde ex omnibus contea. P. Andream Mendo. Panormi apud Josephum Bisignum 1656. in fol.

Schola questiva ex universa Morali Theologia, in quibus plura pro utroq, foro exatè perperuunt uos cum libris comprehensæ. Ibidem apud eundem 1653. in fol.

Lo Regule Jugi Canonici in ista laudatissima Commenta. Panormi apud Josephum Bisignum 1661. in fol.

Disputationes Morales de iustitia in iuramento, rella, errone, probabili, dubia, et scrupulosa. Panormi apud Cynillum 1650. in fol. & Benecofurti apud Joannem Godesfridum 1653. in fol.

Opusculum. De appositione Sacri in Kalendario Siculo. Panormi ex eypographia Nicolai Bua 1653. in 4.

Servantem in Bibliotheca Collegii Panormitani hæc alia ipsius locutiones m. s.

Judicium privatum da controversiis inter Cardinalem de Torres, et P. P. Benedictum.

Consilia

In primam partem D. Thomæ.

In Decalogum.

De Consilio.

Lugha.

Physica.

De Suetia Metis.

FRANCISCUS BARONE Panormitanus natus 11. Novembris 1622. Vix immales literis tingit, ex desiderio videat pergebatque Uebium, relicta parat magnam literarum pedulavit, ibique poliodibus literis ingruam addidit. Ex naturalis propensione poetica coluit, & de Poutarum, ac historiarum lectione eruditionis ornamenta uossequens, tam curiosus, tum vena-culo idiomate miles haud fœssenda, uosceiq, alligata cunctis, & inter Reaceros Panormi fuit adscriptus. Ad levandum sui familiæ onusce-las acu pingere studuit. Octogénado maque decessit Panormi anno 1705. Scripsit Italid

Glodie di Palermo Pavegiato in festu rima. Panormi apud Michaelem Costanum 1702. in 8.

Venanzia lugna

Canoni Siciliani supra la funerali di lu Re M. S. In Castellu D. Philippo IV. d'Austria celebrata in Palermo

terno e 13. di *Febraro* 1666. Ibidem apud Buam, & Camagna 1666. in 2.

Le Pense d'Augusta, o vera Porta nova ricercata. Ibidem apud eodum 1669. in 8.

Manrico di S. Agata P. & M. Polernitano poema Epico. Ibidem typis Angioli, & Leonis 1692. in 8. Italicè verum hoc poema pizlo parabat.

L'insediamento di Palermo. Ibidem 1662. in 8, & *Le Fontane di Palermo*. Ibidem.

Hæc etiam credida scripserat, nempe Italicè

Le cose d'andrea sanzenza.

Le vestite di Christo N.S. con la sua vita suo essi 72. anni.

Storia di lingua

La Grandezza di Napoli, o di *Palermo*,

Contro il Gioco in terza rima.

L'Eregetico in terza rima.

La Via battuta in terza rima,

La Pazzia d'Amore in terza rima,

I lamenti del Cortegiano per non havere fatto profano in Corte con la risposta.

FRANCISCUS BARONJUS, ET MANFREDI Mouzerregaudis Sacerdos: à primatate Panormi delectus, in Clericorum Seminario literas hauri humanas. Inde cum Societati Jesu nomen dedisset, gravioresque disciplinas accepit: Philosophicæ, ac Theologicæ studiis vultu secundus. Sed à Societate egrediens ætationibus literis egregiè navavi operam: à linguæ latinæ cultu, ætiam illi elegantia, orationis, ac historici facultate emeritis laudibus commendatus. Eruditiois tum antiquæ, tum recentioris ornamentis abundè locupletatus cultus. Idcirco in sui amorem, ac venerabilium literarum sáculos, ex ipsoque pignus Romæ degentes, excitavit. Senatus Panormitanus aliquandæ à societis fuit. De Panormitana Urbis benemeritissimus, ipsius magnificentiam calaneo propugnari: librisq; editis permagno studio evocare curavit. Hinc nunquam otiosus novè semper aliquod meditabatur, ut Panormitarum Urbis gloria laudis esset. Anno 1647. cum Panormitana plebs, ex summo inopiam decessisset, ab invicem ibus falsò (ut fama predicat) insimulatus, quod popularibus auxilij prebuit, primùm carceribus S. Officii mancipatus, ut scribiti Audias Pocili, seu venius Macidus Rana in *Tomato nationis panormi per. i. pag. 153. 154.* (qui ejus famam immerito proferre vult) ita anno 1648. in Insulam Cosyræ, vulgò *Panarella*, missus, ut idem habet *per. 2. pag. 40.* tandem in Castro Cattæ conclusus fuit. Ibi totus ad pietatis, charitativæ studia animum applicat, eximias enim animi sui dotes in consilio habundans milititer habundans, in illis illius castri vitæ, ad meliorem frugem revocandis, in confessionibus excipieudis, alijsq; pijs operibus sese addidit. Idq; tandem editis pietatis argumentis, vitam absolvit circa annum 1654. que omnia mihi fide dignissimus testatus est. Ipsius meminisse Philippus Labbe Juit. *Mit. Norb. p. 52.* & Vissucius Coronelli in *Mit. Norb. 3. m. 1372.* Que evulgavit hæc sua.

De *Masfate Panormitana libri quatuor*. Panormi apud Alphonsum de Isola 1630. in fol.

Sicula Nobilitatis Amphitheatrum Sacris Pontificis, promissis insignitum, ac nobilitibus Imaginibus ornatum. Panormi apud Antonium Martarellum 1639. in 4.

Judithisio Iustitiane Antonini de Antica. Panormi apud Alphonsum de Isola 1642. in 4.

De *S. Rosæ Carmen*. Panormi ex typographia Decii Cyrelli 1630. in 4.

Vindicta Vitis Panormitana. Venetiæ ad Canaleis Salandri ciniq; 1650. in 4.

Ad Illust. D. Franciscum Spatafora Rocella Maritima, & *Mattia Prioleum* flosi Itali. Neapoli ex typographia Joani Dominici Ranchioli 1634. in 8.

Ad Sp. D. Franciscum Meritum Senatus Panormitani M. Notarium *Interpretum Dilectorum Carminum*. Panormi apud Derium Cyrellum 1633. in 8. *Cella Antonii Veneris* laus reddidit. Panormi apud Alphonsum de Isola 1637. in 16. & iterum apud eundem 1645. in 8.

Smilax Idyllium à Hieronymo Preti Eregetico versibus conscriptum, ad illius pedibus latinitate donatum. Panormi apud Petri Coppola 1642. in 8. *Vissucius Antonii Incendium*. Neapoli ex Indice Biblioth. Bartholomæ sum. 2. pag. 124. & *tem. 2. pag. 16.* Italicè.

Palermo Gloriosa. Panormi typis Alphonsi de Isola 1645. in 4.

L'Historico Accademico. Ibidem apud Derium Cyrellum 1641. in 12.

Vita di S. Pietro Geremia Religioso di Rev. Padri Damasceni. Ibidem typis Alphonsi de Isola 1644. in 4.

Vita di S. Gerardo Coenone Religioso di Minori Carmine. Ibidem apud eundem 1642. in 4. *Vita di S. Antonio di Padova*. Ibidem apud eundem 1643. in 4.

Ritratto de' Processi nel publico Spenscolo della Sede divulgati, 12 Isp. di 19. di Settembre 1640. della S. Inquisizione di Sicilia nella piazza della Madrice Chiesa di Palermo. Ibidem apud Antonium Martarellum 1640. in 4.

Della Cronica di Palermo Parte prima. Ibidem apud Petrum de Isola 1646. in fol. hoc opus est ex magna parte editum, atamen non absolutum. Scripsit etiam Italicè

Palermo Gloriosa Parte seconda. m. 2. autographum erat apud me, ac multas Sanctorum, ac Beatorum vitas complectitur.

Giulio, o censore del Poesio Siciliano composto da D. Filadelfo Magagnoli.

Prediche sopra gli Evangelij dell' Anno.

Oratione funebre in morte dello Sig. D. Elena Vismiglio. Latine verò

Fosco elem myrrha.

Epigrammata, Elegias, & alia carmina, Orationes de Cantuariæ familia.

Vitam S. Rosæ Virginis Panormitana, Dynastem Sicilem, qua Principes, Duces, Marchiones, Comes, Vicomites, Barones, Equitesq; comprehenduntur.

Defensionem libri de Masfate Panormitana. Scribitur in Bibliotheca Sancti Martini Monachorum

com Cassiusus [exia Panoemum].
Ejus cui prodire monialia Antonii Venetiani
opera, edita Panoemii apud Alphonsum de Isla
1646. in 4. quibus Vitae ipsius Venetiani a se
scriptae praesent.

FRANCISCUS BARONIUS Panoemitanus In-
fresco subus doctissimus, in legalibus studiis con-
sumatissimus. Aliquaediu Jura civilia exdane-
vi Panoemii magna cum auditorum multitudine.
Canoniam patrociniam non sine eximia doctri-
nae peregris: ideoque merito eximiatione pro-
sequens, ac honoribus suis cohonoratus. Res in
Panoemitano Praetorio Index sedet, semel in Con-
cistorii S. R. Conscriptoriz Senatu. Regii Consilia-
rii muneris etiam insignitur, ac etiam Advocato-
rum Examinator claruit. Obiit Panoemii die 13.
Decembris anno 1679. & in Ecclesia S. Domini-
ci sepulture traditus est. Eius laudes servatae
apud D. Franciscum Strada in libro *De iustitia*
p. 14. & Coronelli in *citato Bibl. 5. n. 1373*. Editio
De *Citatione Tomum Primum*. Panoemii apud
Nicolaum Buam 1645. in fol.

Tomum Secundum. Ibidem apud Cyrillos 1650.
in fol.

Tomum Tertium. Ibidem apud Nicolaum Buam
1654. in fol.

Additiones ad Tractatum de Citatione. Ibidem
apud Cyrillos 1654. in fol.

De Effectibus Inimicitiae Tomum Primum. Ibidem
apud Petrum de Isla 1656. in fol.

Tomum Secundum. Ibidem ex typographia Petri
Coppola 1658. in fol.

*Reformationes ad Tertium librum de Citatione, &
ad Tractatum de Effectibus Inimicitiae*. Ibidem ex
typographia Petri de Isla 1656. in fol.

Consilia doctorum Stralarum super Privilegiis.
Frl. Urbis Patrum, quod flectit non possit principia-
liter agere contra riveri, cum additionibus D. Fran-
cisci Baronii. Ibidem apud Maringum 1656. in 4.

De Effectibus minoris etatis circa Concilia. Ibi-
dem apud Bostium 1658. in fol.

*De Effectibus minoris etatis circa Concilia, ad-
ditas volumines, & spiritualia*. Ibidem apud eum-
dem 1661. in fol.

De Corpore, & spiritibus paribus. Tomum Primum.
Ibidem apud Bostium 1664. in fol.

Tomum Secundum. Ibid. apud eundem 1668.
in fol.

Allegantiae in causa recedentis fidei.
Panoemii, & Raksharen. Ibidem apud Nicolaum
Buam, & Michaellem Portanovam 1644. in fol. &
iterum apud Cyrillos 1651. in fol.

Hanc inscriptionem cum Francisco Baronio sapia
notato, homonymia fraude deceptus, confusio
auctor Indis Bibl. heret. Collegii Panoemitanii
Soc. Jesu p. 203. & 204.

FRANCISCUS BELLUS Sarcenensis Tertii Or-
dinis S. Francisci, Sacrae Theologiae Magister, ac
Concionator celeberrimus tam in Siella, th in Gallia
Subalpina. Florenti circa annum 1600. De eo vi-
de Bordonum in *Chron. Tertii Ord. S. Francisci*
cap. 38. pag. 556. & Ab. Petrum sac. Hist. Gregent.
pag. 337. Scriptis Italicis

*Libro della Periodo Christiana, nel quale s'appo-
nar morte figure dell' antico Testamento saltem 28
misteri della nostra Fede*. Ticini apud Petrum Ber-
tolium 1601. in 12.

Adibet Bordonus: *serum opus edidit valde eva-
dunt super Decalogum, quod non dunt ad modum us-
sit et portum*.

FRANCISCUS BERTOLUS Thremitanus Ju-
risconsultus doctissimus insigniter clarus. Mediane,
ubi exortem duxi, domitiam transalpe laum,
& die causam patrocinii, cum sal laude fellester
rgni. Siaticonialis Curie Juxta sedis an. 1665,
1668, 1669. Obiit Mediane anno 1701. De ro
Vaccenias solutus in *hyst. Thremitar. tom. 2. par. 6.
cap. 3. pag. 134*. Amorys Terrarotus in *addn. ad
librum de penitentia, Stratiol. pag. 139*. Editio

*Allegantiae pro lib. & Rev. Dominio D. Plinio
de Joanne Archimandrita. Mediane contra Reveren-
des Depanari apertis querulis Placentii Thremitani,
Mediane in p. Vincentii de Amico 1687. in fol.*

*Allegantiae pro D. Joanne Sella, & Spadifera
Marinissa Mediane Mediane in fol.*

FRANCISCUS BETRUCIUS, sive BERTUC-
CIUS Menensis Ordinis Minorum S. Francisci
Paulensis; Theologus doctissimus, conelator
insignis, ac valis pietatis vir; ut testatur Fran-
ciscus Lanovius in *Chron. Minorum* pag. 592.
Ab. Rocchus Mirus in *Ercl. Syracus. pag. 243*.
Hippolytus Maracci in *Bibl. Mediane par.
1. p. 400*, & Coronelli in *Bibl. 5. n. 1401*. Scriptis
De *Creatura supernaturali*.

De *Conceptione S. Mariae Virginis*.

Addi Lanovius: *et allegantiae nisi non innotuerunt*.
FRANCISCUS BISAGNI Medianensis Eques
Microfolymitanus. Vir eruditior, & penderat
peritular. Editio Italicis

*Trattato della Pittura fondato nell' antichità di
molti esistenti in questa professione, fatto a romma
beneficio di virtuos. Venetius apud Juntas 1642.
in 8.*

FRANCISCUS BISSUS Panoemitanus Philoso-
phia, & Medicinae Doctor eximius: var doctri-
na excelsissimus: non modo in Siella, verum etiam
in Italia, ac alibi celeberrimus. Magni valis do-
ctrinae opinionis ingentiorque viri estimacionem
apud Principes, ac Siellae Dynastiae exiavit.
Acerrimus praefectus fuit Francisco Ferdin-
do de Avalos Nizarie Marchioni Siellae Moder-
atori, eoque agrestidines enavit. Ea solum me-
dicae sapientiae celebrare, ni post ejus mortem
vixit superstitis ejus summa. mos Panoemii in-
valis, ni quodis quique medici aliquos excellen-
tiam exaltare intendenti, hoc exponitri modo.
Est ether assus. Merito ideoque anno 1580. à Mar-
co Antonio Columna Siellae Princeps electus est
Siellae, Iulianumque admodum Archiatrum
exinde anno 1581. à Philippo II. Catholico Rege
amplissimo diplomate confirmatus, magna cum
pompa Panoemum ingressus est 29. Novembris
an. 1581. & longo nobilitum virorem tenui.
Ubiq; Magistrum, equestris ordinis dispositis, per
Uidem deductus est. Hanc supremam ordie
artis dignitatem, ad quam virum eximium do-
ctrinae

Oratorum pro meritis exaravit, magna cum laude usque ad vires extremas retinuit. Ingenii elegantiam amenioribus etiam studiis addidit: idroque eloquentissimam Oratoriam, & egregiam Poeticam laudes obtinuit: ejusque ingenii monumenta cunctis, & Latina, tum soluta, tum perlibra, adstrita in Aeneasorum Academia Panormitana (cui nomen dedit) non sine pluvio fupius excerpta sunt. Hinc publicis Urbis expeditis quaedam ejus comediae anno 1573, pro haccausatione tempore Senatur instituta sunt, ut utroque quodam libro m. s. apud me legi. Et editione, omnique doctrinae genere, excelluit: & ut omnia verba absolvam, futeo Venerabili vii sui litterarum primas tenuit. Vixit doctus Panormi 20. Januarii 1598. & in Ecclesia S. Mariae de Iesu Christi filio Obsecrans S. Francisci sepultus traditus est. Laudibus nostrum Franciscum extollunt Baronius de *maest. Panormitans* lib. 3. cap. 4. pag. 117. Marchione Domini in poemate inscripto, *Formica* pag. 3. ipsi comparato, & in opusculo, cui nomen *Polyphoni* pag. 21. Astrucius Albinus, & Leonardus Orlandinus in *compendio* de *historia* lib. 1. pag. 6. & 155. & ab eodem Alfano, & Bartholomaeo Bonifazio lib. 2. *coramdem Carolum* pag. 2. & 6. Vincentius de Ioanne in *Panormi Triumphante* lib. 1. p. 1. 134. Amelior Ruffini in *Epistola uncapitata* *grecae per quadraginta hris*, Fortunatus Fidelis in libro inscripto *Historia, sive in ditione patris iulian*, Ioseph Galeanus in *ipso*, nomenque *Ruffini Triumphantis* pag. 14. Leonardus Orlandinus *Per. Imaginum* pag. 17. Sebastianus Flacconius in *Sinthea* *facta*, 3. pag. 38. Sebastianus Bagolius *lib. Carminum* pag. 98. Editio:

Aphrodisium in curatice agrolandali lib. 1. *Principi Ferdinandi Aulica* *Epistola* *Antichristum*, & Sicilie *Proregium manifestum*. Panormi apud Io. Mattheum Matiam 1571. in 4.

Epistola *in* *aleam* *Pauli Agnita* *de* *Epistola*. Exat in libro edito *Messina* apud Faustum Bassolinum 1589. in 8. inscriptis *Responsionibus* *Apologice* *Pauli* *Colubae* *Apologice* *Gerardi* *Colubae*, ubi habet et huius epistolae censuram, ne defensionem.

Orationem in obitu Marchionis *Epistola* *Siciliae* *Proregis*, ex Baronio de *maest. Panormi*, l. 3. p. 117. In libro cui titulus: *Regis* *dispositio* *Academici* *Accessus* *de* *Panormi* *libro* *facto* *pag.* 5. extant tantummodo aliqua ejus carmina cuncta.

FRANCISCUS BISSUS Panormitanus Sacerdos, Francisci Bissi (supra laudati filius, Theologus Doctissimus) in humanis, divinisque litteris apprime versatus: & eruditione quam sacra, quam profana abunde refertus. Divini verbi defensorum celeberrimus, & singulari eloquentia vi, ac dicendi suavitate, aliisque dotibus, quibus coordinando miscendo celsus, tum in Sicilia, tum in multis Italiae Urbibus celeberrimum sibi nomen comparavit: semper magno auditorum concursu & non vulgari plausu audiens. Quae praestantissimum Ecclesiasticum confirmare valens, omnia in eo insigniter cumulata elucebant. Facundia, leporebus reserta, vox resonans, & alta, corporis moles gratissima, doctrina, ac eruditio praestanti-

ssima. Ideoque quoties & suggestio audientium concilia corda ad se attrahere, & veluti Gattileus Hercules, vinculis alligare videbatur, in Dei amorem praestantem animos incendere conserui: & cum de Clavi Domini cruciatibus consolabatur, ab auditorum oculis uberes lacrymarum fontes eliciebat. Ex eo consuevit libere exaggerare ejus eloquentiae celebritatem, quod eam Panormi in principe Templo coeam Siciliæ Moderatores concione habebat, ita ad ipsum consuebat rursus audire concursus, ut opus esset, quod statim advenisset Proteus, Templi fores occluderentur, ac Proregis custodes ad januas invigilantes, ut populi exitum ad Templum intrantes, concionatorem, ac audientes exturbarent. Messianum accessus ex fama celebritate, ut in eorum pulvis concionator habere, & cum concionelli id egre ferret, & ne exciperetur validissime obstitit: demum precibus extollit, ut saltem usum tantummodo concionem audirent, obtinuit. Disit tandem vice egregie concionem, & hac audita animos in sui amorem devolvit, ut tantum abisset Francisci concionibus privati, ut ipsum toto quadragesimo emiculo laudibus cunctis cingularetur. Neapoli eo audire concionem plausu conciones habuit, ut amplissimum sui opinionem excitaverit. Egregia, qua effulgebat doctrina, ad novissimos honorum gradus evectus est: fuit etenim Prothonotarius Apostolicus: anno 1586. Panormitanæ Ecclesiæ Canonicus: inde in eadem Ecclesia Archidiaconus, & tandem Cantoris dignitate cohortatus. Magna valde estimatione apud Panormitanæ Urbis Archiepiscopos: idroque Pitarus de Haedo, & Joannetius Doria S. R. E. Cardinalis Veneriam Generalem sibi delegavit apud quos triam Iudex, & Synodalis Examiner fuit. Sicilie pro Regis Moderatores gratissimus fuit, liberosque estimationem promeruit: idroque quinque ab his electus, ut vocant, Regni Deputatus, Regius cœconomus: nonnullorum Proregum à sacre Cœremonie. A Comite Albalatillo anno 1571 Iudex Regiæ Monarchiæ Siciliæ constitutus est, quo in munere claruit usque ad annum 1589. & iterum anno 1597. à Joanne Vigotimillio, cetera pro Regis Siciliæ Praefulle munere gubernaret, ad eandem dignitatem reductus est. Anno 1604. à Rege Philippo III. Sanctiss. Telesinde Delfi Princeps fuit electus: apud quem Panormitanæ Urbis Senatus iussit, ut ad Episcopalem Ecclesiæ Patrensis infamam designaret. His in muneribus, ac dignitatibus ceteris semper detexit prudentia, comitate, morumque elegantiam: adeo ut illi suavit, quam ut omne tota benignitas, beneficiis afficeret: idroque nemo vel inopis angustis prellis, vel re quacumque urgeretur ad ipsum confugit, qui vel ejus liberalitate levatus, vel perhumaniter exceptus, ac reseratus non defecit. A iustitie iuribus coactus, ut ipsis poenas intelligeret, ita supplicia benignitas temperabat, ut etiam supplicio affecti gratias rependerent. Tandem omnibus gratissimus, ubique celebrerrimus, in oppido Careri vitam absolvit 24.

Au-

Augusti 1637. & Panormi de iustitia Ecclesia
S. Marie de Iesu extra. Ubiis merita sepulture
tradidit illi. Tantum vitum Landi Abbe. Petrus
ant. Eccl. Panorm. pag. 205. & 206. lib. 2. pag. 457.
& lib. 3. n. 2. Eccl. Mazam. pa. 573. Bionius de
Maz. Panorm. lib. 3. cap. 3. pag. 115. Vincentius de
Joanne in Panorm. triumph. lib. 12. pag. 137.
Aquilus Justici in post. Christianum lib. 1. pag.
41. Petrus Carroia in epigramm. lib. 2. pag. 120.
Petrus Canalicchio in n. de Relig. Panorm. pag.
89. Joseph Bonifolius in sua Melana lib. 6. pag. 49.
Vincentius Antis in hyst. Chronol. Panorm. Sibila
pag. 95. alijque. Editi in Italid.

Sermon n. 15. sequi generali del Regno di Sicilia
celebrato nella Cattedra della Città di Messina in
nocte del Re Catholico Filippo II. composta, & recita-
ta d'Antonio, ed in presenza dell' Arcid. Sign. Duca di
Mantua, Finit il 11 anno 1598. il dì 21. di Novem-
bre. Panormi apud Joannem Bapt. Maringum.
1598. in 4.

Sermon recitato nell' isequi dell' Eccell. Sign. D.
Bernardus de Canaduz Dux di Mantua. &c. Vice-
re di Sicilia. Ibidem apud eundem 1602. in 4.

Oratio n. 15. sequi generali del Regno di Sicilia
per la morte della Serenissima D. Margherita d' Austria
Regina di Spagna composta, & recitata nella Cattedra
di Palermo alli 16. di Febbraio 1612. Ibidem.
apud eundem 1612. in 4.

Reliqui m. 25. Canticum Quadragesimalium Venera-
bilio. Simonius voluerit, alijq. opera.

FRANCISCUS BLANDITUS Catanensis Socie-
tatis Iesu, & literis, ac virtutum ornamentis
laudatus. Catus vivebat anno 1656. ex Joanne
Baptista de Grossa in sua Agenda Catanens. 129.
30. exor. 3. pag. 247. Latine fecit

Pumilio a. 1510. in J. Athanasium Methone
Episcopum Petri Siculi. Editi apud Bollandum in
Actis SS. Januarii tom. 3. lib. 31. 32. Januarii d.
pag. 1135. qui a Blandio versum e. greco, &
1901. erasimianum. facit. Sed P. Petrus Salernus
Sic. Iesu in quadam fictione ad tom. 2. SS. Sa-
culorum Officii Catan. in animas, pag. 19. in-
terpretationem hanc Augustino Florio Soc. Iesu
adscribit, & a Blandio tantummodo apollonia
tradit: quod si confersis Bland apud Bollandum
etc. & apud Petrum Carroia vol. 2. memor. Ca-
tan. pag. 38. tum eadem apud Cattaniem ch. pa.
53. facile animadvertes: sed a Blandio con-
scriptam, ubi de pater D. Agathe vocati Salernus
etc. & D. Augustinus Inverga in Panorm. Sacra
pag. 709.

FRANCISCUS BONUS Siculus Sacerdos, vir
doctus, eruditio, & eloquentia clarus. Vixit
circa annum 1651. quo in laqueum cecidit

Panormi della Pila, Morre, & Attenti Illustri
di S. Guglielmo Bionis. Panormi apud Bisignium
1652. in 4.

FRANCISCUS DE BOSCO Panormitanus,
cujus similia longo Procera ordine deducta,
veterum nobilitate gloriā, istius preclatissima,
servat. Panormi habuit Vincentius de Bosco Ca-
tholice Principem, eoque adhuc super libe, Mi-
litemis Duciaticum insigni: usq. ad equi or-
dine.

dis militaris Altare ad Filippo IV. Catholi-
co Rege concessus. Defuncto pane, heredica-
rio Int, amplissima bonas, cum duobus Proce-
p. Catholice, & Consi. Vicaris accepit, ac fa-
mille splendorem non modis servavit, verum
etiam a literis illustravit usq. gemitibus illud
doctus insignia ipsi Insere placuit. Hinc stu-
diis ingenii dicavit: ac ex omnibus scientiis, eno-
cis preclaris litterarum ornamentis, multos ani-
mum erudit. Ammonitopes literas profertim, ac
Musas egregie coluit: ideoque etrusca, venen-
ta, ac hispana lingua cecinit, utiq. vividissima
elucubravit monumentis. Academiæ Receptorum
Princeps electus, Academiæ Studia fovit, &
se literarum Mercatorem prout. Editis 150-
dem cunctis prudentis, & equis virtutis exem-
plis, obit Panormi 3. Iohi 1668. ejus corpus
in oppidum Militemis, inde Drepanum transla-
tum, in celeberrimo D. Mari Drepani sacro
sepellitur. Hunc virum laudat Bionius in
amphitheatro Sic. Nobil. pag. 5. Inverga in appar.
Panorm. Nobil. pag. 44. & Joseph Galeanus in Musis
Siculis tom. 1. par. 2. pag. 187. ubi f. ius extant
Siculo idiomate

Camus ad Siciliam. Panormi apud Decū Cylili-
um 1647. in 12. & apud Josephum Bisignium
1661. in 12.

FRANCISCUS BRANCIFORTE Militemis uat-
us, vaticillimus generis gloriam tam equis
virtute, tum etiam doctus in seudeus longe,
laque diffusus, amplificavit. Titulus Principis
Petrapercie, & Marchionis Militemis insignis
et fidi. Humilis, divitiisq. literis sinu obissi-
mus etrusci. Philosophia, Theologia, & Ma-
thematicis disciplinis abundi: cumulas, litera-
torum suorum, ac tandem promeruit. Biblio-
thecam supra decem milia voluminum referam
sibi concessit, in qua ne dum se ipsum erudi-
tione, & doctis locupletavit, verum etiam do-
ctissimi viri ad eandem confertis, ab ea sumen-
tiam opes collegere. Hæc Bibliotheca hunc
duc Petrus Carroia in epigramm. lib. 1. pag. 16. &
Vincentius Antis in caritate historis 11. nra. Ma-
gis tom. 4. pag. 7. Joannem Austriacum, ex Joanne
Austriaco, Caroli V. Imp. filio, natum, in orem
duxit, quæ anno 1604. Panormi appulsa, ex
regio mori Diem ingressa, omnia magnificen-
tissime celebravit, & Pisto in Chronol. Regem Si-
cil. pag. 105. Joseph Bonifolius in hyst. Sicil. par. 3.
lib. 2. pag. 19. & Antis. in hyst. Chronol. Pra-
regem Sibila pag. 73. Franciscus, quæ cum uxor,
Joanna, S. Benedicti Conventum Militemis comi-
tum anno 1613. aetatis 500. annis diavit: ibi-
que circa annum 1613. raro cedens, sepultus est,
teste Pisto nobil. hyst. Syracus. pag. 230. Editi
Italid.

Tractato dell' Amore Quiso, Militemis.

Seripse etiam Comedias 21. & antequam eirema
laussit, opus Italid aggressus fuerat: Della Ra-
gion di Stato.

FRANCISCUS LA BRUNA Panormitanus, pu-
blicum Tabellionem cum magna integritate lau-
de egit in patria ab adolescentia, usque ad Senec-
tatem.

D d

Autem.

Abbas. Sicilicet Tom. 5

*Compositum da vedersi in msta nella Trasla-
zione del sacro corpo, i flagelli del Ch. S. Trappolone
Morire in Pabuo data la voce del D. D. Felice Fo-
colero Arciprete di Palma.*

*Appetito de amato o per msta dispoſto per la
ſolenn Traslazione delle Sacre Reliquie di S. Traſ-
padone nella Terra di Palma. Compoſitione dell' A-
ccademico Aſtratto mai Mutabili, Mutabile tre gli
Oſſervati, e Oſſervate tre i nuovi Aſſociati di Agri-
gento. Panormi apud Boſſum 1667. in 4.*

Scripti etiam carmine

*Al Calcegio Pineture.)
La S. Anna,) Tragedie.
L'Or del Calcegio.)*

Hæc non ſine plauſu Agigentæ audita. Scripti
etiam

*L'Amorina Zaagla.)
Le Nozze couſultate,)
Il Triuſo di Gioſele.)
La Conuentione di M. V.)
L'Intero di Mel.)
L'Agata Martire.) Drama.
La Stella di Glacubio.)
Le Vantate Numanne*

*negli acquiſti de' Siraceni
in Gergenti per la ſolennità
di S. Gerlando Reſeruo,
e Patrone di detta Città.)*

*Il Coma May.)
Le Fugiti coſtanti.) Comelle.
Le gratie ſiagore.)
Le ſibiani d'Amor.)*

Eæ alia non pauca. Inſup filius Anguſtinoſ nunc
Canonici Agigentiniſ Societ. Iſpiciſ Gentiliſ
ſuit, ut poſo

FRANCISCUS DE CARRETTO Anguſtinoſ
ſocietatiſ hiſtoriciſ, qui circa annum 1516. clariſſi.
Scriptiſ hiſtoriciſ narratiouem inſcriptam

*Expulſiſ Fgoniſ de Montede Sinſia Præſigis.
Plurimorum manibz uerſit. m. l. Panormi, cu-
juſ ſcriptat. extat apud me: & ne quæ memoria
tempoſis lapſu perierat, hie adnotare opteiſ pre-
ſentim duxi.*

FRANCISCUS CARRERA Sielenſiſ Societatiſ
Jefu, uatſ anno 1619. Societatem amplectur
eſt anno 1644. in qua quatuor ſolennia emiſit
vota. Humanitæſ literarū publicè docuit ſexten-
nio: ſodalitibz uero ſuiſ Rhetoricę præcepta tra-
didit per annos ſeptemdecim magna eſt laudenſ
laudæ, & diſcipulorū pſeſſio. Porſum tanquā miſi-
ſſic coſuſtiſ uirtuteſ uerò ſuato uito orationem
addidit egregium. Charitatiſ ſuiſ non erga
maiores, tum erga inimicū luſigulū; ideoque no-
mo ratiſq. conſolatoriſ ſolimenta non exten-
deret. Diſcipuloſ auxilio egenteſ, quibz aditſ
ad præceptoreſ hanc ſaciliſ pæſebat, mirabili
dexteriſ in ſcholatiſq. rectitudinē leua-
bat. Teſerſimſ conſeſſenteſ ſenſuſ, eximiam
morum integritatem, illibaram uicē innocentiſ,
& luſigent erga Deum animam ſecuram. In-
regulatiſ diſſiſ ſua obſeruanda ratiſſimur, & in
laboſiſ patienter perſeſſendūſ inſtracū. Di-
ſcipuliſ et uidiendūſ animo labore ſuſtinebat: ideo

que in uita extremo ſuadentibz, ut voto eſt ad
ſtingeret ad eundem uita ordinem reſumē-
dum, ſi Deus uicē ſpaciſ pſeſſerit & dignaretur,
reſpondit, hanc poſſe iterum oneri tam graui hu-
meros ſubſicere, eiq. mortem præſentandam cen-
ſerbat. Idem tandem egregiſ pietatiſ, ac reli-
gioniſ exiſſiſ, obit in Panormitano Collegio 17.
Februariſ 1683. obi in eque laudem ſua publi-
cè dicta poetica encomia. De to *ſibiſ. Soc. Jeſu*
ſu pag. 219. Editidit.

Lyricorum libris quatuor, & Epodon librum unū.
Lugduſi ex Officina Antiſſiana 1674. in 12.

*Pantheus Siculæ, ſive Sacellorum Siculæſum
Æglogæ.* Genæ ex Officina Marci Antonii Forſi
1679. in 4.

*Pyramidem elegiarum dicimus Amorſ dilectam, ſive
Ælegiarum libris quatuor eque poſſumam.* Panormi
1771 Thomæ Rummoſi 1684. in 8.

ſicilæ triumphalem poemæ. Panormi apud Pe-
trum de Iſola 1663. in 4. quod Italiſ carminibz
expreſſiſ Hyacinthi Maria Bonniſi, & eo-
dem anno proditſ Panormi.

Elaboratiſ etiam

*Premia multa, & Oratiſones ſacraſ. Italiſ
Phe de ſanti Sinſiaſ.*

FRANCISCUS CATANIA Panormitanus Do-
ctor Medicus rariſſimūſ, natus ex D. Gabrileſe,
Cacaniſ, & D. Luſia Anſelmo. Cū medicę ſa-
cultatiſ opem nauarē, Doctoriſ laureā luſigul-
atſ, Panormi egrotorum curam ſuſcepit, non ſi-
ne doctiſſe laude. Ad oppidum Vicariſ tranſla-
tūſ, houello conſtituto ab oppidi Domino ſpē-
dio, ſuſtinere opem in egrotanteſ conſtitit.
Iude ad oppidum Ciminęſ egreſſuſ, ibi uxorem
duxit Magdalenam de Viſo Ciminuſenſem anno
1647. & ex ea, præter alioſ, ſiliū ſuſcepit no-
mine Gabrileſem, qñ Vicariſ, inde Ciminæſ
Archipreſbyter ſui; quā obſatā occasione noſter
Franciſcūſ ſo utroque oppido longas pſortanteſ
moratſ; ex quo perpetuam aliqñ Ciminuſenſem,
abi Vicariſenſem putauit. Deſunctūſ natiſ, eūſ
ſiliū uirum etiam abſoluſſet, noſter Franciſcūſ
Panormum, egreſſuſ eſt: Clericaliſ inſtitutiſ ſe ad-
ſcripſiſ, & Sacerdotio pietatem ſecur: ſed non
multo poſt nonagenariſ obitſ Panormi anno
clariſ 1688. A in Eccleſiā domini Pſeſſorum
Societatiſ Jſuſ ſepeliarſ. Laudatur a P. Bernar-
do Maria de Jeſu in *ſua ſua Maria de ſantiſſiſ
Trinitateſ pag. 3. 139. & 140. pag. 171. In poſterorum
beneficium protuli*

Quæſſitum de Medicamentis pargento. Panormi
apud Petrum Iſola 1648. in 4.

FRANCISCUS CATENA in oppido Raccu-
dæ exortuſ, à teneriſ linguiculiſ Panormum tranſ-
ſiſ, literarum ſtudiiſ operari nauarūſ in Colle-
gio Panormitano Soc. Jeſu; ex quo humanitateſ
literariſ, & Philoſophiam hanc. Inde iuriſpru-
dentie addiſſuſ, Doctoriſ lauream arripit: ſed
apud Magnæ Regiæ Cuiſe ſubſelliſ aliorum
negotia pſecutūſ; ideoque magnum ſui ſtlima-
tionem excitauit tum ob morum ſuſ egreſſiſ aemulūſ,
tum etiam ob ratiſſimūſ in quæſſitibzſ modan-
diſ dexteriſſimūſ, quæſſ acurē, doctiſſe uſtatiſ.

Hinc à D. Petro Fazzaro Marchione de los Velez Sicilia Protège Filii Procurator Magnæ Regiæ Curie electus est. Sed eum Hispaniarum. Rix adsum ad hoc munus evenisset, Joanne Anstriaens, ut ab eodem Rege Filii Procurator extraordinarius deligeretur, curavisse. Jureat enim ipsi extensio in rebus agendis industria, ad hoc munus rectè obtundum appropinquat opportuna: illudque magna cum prudencia, ac laude exercuit. Florentie adhuc atque poësim coluit, & venaquâ linguâ multa potuit ingeniis monumenta planissime excerpere. Mellanæ decessit anno 1673. contra animi suâ votis, sepulchrum extensio sibi paravit apud Panormi in Ecclesia Monialium S. Mariæ omnium Gratiarum, quam S. Vici vulgò appellât, cum hac inscriptione.

P. J. D. D. Franciscus Catena R. Procurator Siciliae M. R. super hoc viceroy Regia Mula triumphat, ibi fuit, fuisse vixit sepulchrum statuit, ne postremo Mundi perentia die, gloriam Christi Jndia perentia fuit, ex triumphante triumphum se fuit dec.

Hunc laudibus ornavit Joseph Galeanne in *Muse Siculae* par. 4. pag. 85. Edidit Sicula linguâ

Canzoni Sicilicæ Sacre. In Musis Siculis par. 4. Panormi apud Josephum Bisagnium 1653. in 12. Canzoni Sicilicæ Amelice. In eisdem Musis par. 3. Ibidem apud eundem 1651. in 12.

FRANCISCUS CAVALLEUS Agrigentinus, Philosophiæ, & Medicinæ Doctor, optimo exortus genere, doctissimè claruit; ac in democritum propius, in Civitate Nari obitus traditus circa annum 1660. Hujus extant

Opusculum de obliquo Physicæ, Panormi apud Alphonsum de Nola 1638. in 8.

De insula meridionum mediam opus, & notitia. Catania apud Vincentium Perronum 1658. in 8.

FRANCISCUS CAUVANA Panormitanus, amoeniorum literarum pretius, claruit anno 1620, Edidit italicè

La Morte Inveniente, Comedia, Panormi apud Decium Cysillum 1612. in 12. primùm verò hæc Comediam elaboravit Fabius Glisioij, ac Venetiis in præparavit apud Joannem Albertum 1608. in 12. inde noster Cavanaugh in meliorem formam redegit, ex Leone Allatio in dramaturgia pag. 220. & 221.

Gli Amori Ritratti Comedia, Panormi apud Angelum Orlaudum 1613. in 12. & apud Decium Cysillum 1626. & 1632. in 12.

Gli Spesi Inveniente Comedia. Ibidem apud eundem 1637. in 12.

La Servitù d'Amore Comedia, Ibidem apud eundem 1637. in 12. & apud Petrum Coppola 1646. in 12.

FRANCISCUS CAVATORE Messanenſis Juris Veriusque Doctor, amoeniores literas dilexit, fuit liberos educandorum pro Regia jurisdictione Mellanæ Censor. Anno 1645. in Straticolo Messanenſis Foro Index sedis: & iterum anno 1644. ad eandem dignitatem evectus, eodem anno cū adhuc iudicia exerceret, Mellanæ decessit, ex Vincentio Ferrarero in Officiis Straticoli pag. 137. Adhuc ephebus edidit

Triqueti, 2 Pompe solenni tbe fecit La Nob. Circa di

Mellana per l'Invenzione del Santi Martini Placido, 2 Campari, compila san flanze Siciliana. Mellanæ apud Paulum Busalium 1590. in 8.

La Sfera del Sarcophago in un atura rima. Ibidem.

FRANCISCUS GENTILES Panormitanus, nobili familia ortus, georgis notorem literis illustriorem reddidit. Latina carmina magna cum, sui laude, ac fama cecinit. Romanæ digestus, ob egregias ingenij doctes inter Romanos cives adscriptus est: huius forebat temporibus Lili Gergonii Gyalali, ut ipse testatur in libro de poësi sacrae temporis dial. 1. pag. 396. cum amicum decessisset anno 1559. in ex epigraphia apud Franciscum Sepom Riam. *Naly par. 1. pag. 241.* hoc tempore vixisse censendum. Addit & Gyalali, quod ito solim summa cum laude carmina, pangebatur, viderem etiam piogressus egregios promittere videbatur: ac jam nonnulla protulisse ait. De eo etiam Gesnerus in *Bibliotheca* pag. 237. Honorius Dominicus Camella in *Stipulae*. Pom. pag. 90. & Michael Folcareus in notis ad eundem qui, ejus opera in Angliâ transire scribit.

FRANCISCUS CHISARI ex oppido Ispice fundi, vulgò Spanisfano. Claruit anno 1630. Musis addidit, Edidit italicè

Atto sacro di Ma Neregrina Intararioni del Verbo. Neapoli apud Octavium Bellanum 1639. in 8.

FRANCISCUS COSTA v. Franciscus Antonius, Cosla.

FRANCISCUS COMITVS Panormitanus, patiens in patria Tabellio. Edidit venetis ulâ linguâ *Canzoni Sicilicæ Amelice*. In Musis Siculis p. 3. Panormi apud Bisagnium 1651. in 12.

FRANCISCUS CRESCENTIVS Panormitanus, Doctor medicus celebris, doctissimè instructissimè, floruit anno 1575. Inter clarissimos Panormitanos medicos censetur à Francisco Barrolo di *maçli. Panormi*. lib. 3. pag. 117. ipsius etiam nominis Matthæus Donja in *Polybia*. Prodiit ejus libet posthumus in latine

De morbis Epidemici, qui Panormi vagabantur anno M. D. LXXX. seu di peste, 1589. magna, & præcavente mactetur. Panormi apud Baptista Marlogum 1614. in 4.

FRANCISCUS CRISTAVDVS Panormitanus, ejus meminit Allatius in *Daugmatologia* dial. 2. 6. p. 592. ubi seculis posteris commendat adhuc luculentum testatum, ejus titulus italicè

L'Asinotrophi Panormi.

FRANCISCUS CYPANI ex oppido Myrthi Tertii Ordinis S. Francisci, natus 31. Januarii 1657. in eadem ætate literarum doctrinam amplexus, medicorum operam egedit, ac bucanie studijs apprimè addidit, in perscrutandis variis herbis generibus mirum in modum perit. & eceptis inde relictis sacris curis, regularem institutum amplexus est 22. Masi 1681. Exatilis Philosophiæ, ac Theologiæ studiosus est, quâ munus est ingenij perstantia, Doctoris, ac Magistri tam eam obtinuit. Verone fudatæ (hoc Philosophiam, ac Panormi scholasticam Theologiam docuit non sine laude) in Neapoli subsecutivè hanc ex eadem propensione botanicæ cognitione. Sed etiam

gravioribus distillationibus explanandis colophonia, unguentis, omnes ingenii sui vires naturalis philosophia impense admovit. & examinandi praefectum plantarum quasdam species, viribus toto pectore incubavit. Ideoque in omnibus anni spatii aliquando nive, imbreque obnatis, solis cito perulis, aliisque peregrinationibus incommodis, Siciliam, rarioribus herbis gemmantem, diuturno labore perstravit, iocunda plantarum genera sedulo percussavit, & egregiam huius cognitionem assequutus, in multis deceptos Septuagarios ostendit, quas indignavit plantarum, novisque ipsarum virtutes detexit. Lapidescens, fulsilla, asinaria, aliisque scita digna insigni diligentia observavit; ideoque eximii physiologi merito accendendi. His praecipue studiis ejus nominis fama longe, lateque digesta inclavit: ac literarum amicos sibi conciliavit: cum celeberrimis. Ideoque Europae Medici, ac botanice studiosi consuetam conerant, quorum epistolarum ista fova. Inter hos recensendi (ut Siculis altero pateretur) Gaspar Commelin Medicus Doctus, Rami Amstelodamensis Praefectus, Joseph Pitton Tournefort in Academia Regia Parisiensis Professor, Ioannes Baptista Trionphetti Horti Medici in Romana Sapientiae Academia Praefectus, Petrus Houston Medicus & Botanici in Academia Lugd. Batava Professor, Gualtherus Scherard, & Jacobus Petiver Londinenses, Ioannes Georgius Volkamerus Horti botanici Norimbergensis Praefectus, Academiae Caesaris-Leopoldinae Collega, Felix Abbas Vialis in Patavio Lyceo Horti botanici Praefectus, aliique. His ideoque praesidium munita, quoquam nobis Frausei fama ex hominum memoria deciderit. Ipsum laudare Silvius Borconus in *Mosco Plantis*. pag. 7. 164. 165. & 165. Gaspar Commelinus in *herbo Angliolodensi* par. 2. pagina 59. Joseph Pitton Tournefort in *insulis barbaris*. tom. 1. pag. 46. & 85. Ioannes Baptista Trionphetti in *praefatione ad publicas herbas. effusum* pag. 63. & Iacobus Bonbarten par. 3. lib. *Plantar. Orient.* in *vita Roberti Morisoni*. Vivit nunc Panormi vir egregius, anno quo haec scribitur 1706. his in studiis peritaciter defixus. Edidit

Catalogum plantarum Siciliae ex herbis advenzarum. Panormi apud Petrum Coppolan, & Carolum Adamum 1692. in folio expanso, quem expurgatum, & auctum, hoc titulo iterum in lucem emisit:

Syllabus plantarum Siciliae super detestarem. Ibidem apud Ioannem Adamum 1694. in 16. Evulgavit Iam

Herbarium Cephalonium, seu Mestessium, & Excellentissimi Principis Cephaloni, Datus Admirationi Gentis Ficar, Baroni Sicili, nec non Regni Siciliensis. Neapoli apud Franciscum Riccio 1696. in 4. cum suppleto mentio in fine.

Supplementum Alterum ad Herbarium Cephalonium, continens plantarum paucarum quorundam Siciliae, sive Siciliae, in quibus ipse praeparavit, aliisque nunc ipsum irreperiri, emendationem, nec non synonymas,

etque, quae noviter ad praefatum Herbarium accesserunt, atque illarum, quae in solone per observacionem reliquerat, cum lapidibus periculis, quae Siciliam possidet. Panormi ex typographia Iosephi Gamignani 1697. in 4. Typi quampisimum tradit opus inscriptum.

Historia Naturalis Siciliae: di. *Animales* nimirum, *Serpentes*, *Lepidotes*, *Fishibus*, quae in Sicilia, vel in circulo ejus fere Insula, asstantur, & *Antichthonia*, tum *Silvestria*, sive *ab aliis* puer nuncupata, sive quae non nisi animi operibus effensa (quorum certis ingens numerus) singula catalogis describuntur, & subulis artis cititer mille, insignibus & voto uallia, graphicè insidentur. &c. Part. Prima, & Sequenda in 4.

FRANCISCUS DISPENZA Canoniciensis Imbricofulvus, ameniorum literarum coluit: carmine tum latino, tum etrusco multa eccine. Neapolini praefectus sibi non vulgarem estimationem promeruit; & apud Franciscum Boncompagni S. R. E. Cardialem, Neapolitanus Ecclesiae Archiepiscopus, Rhetorici titulo insignitus elapsit. Vivebat anno 1636. Edidit Italice

Rami, i. Pisci & diversi Signora. Neapoli typis Octavii Bileani 1635. in 8.

Santa Ceciliae Vergine, & Martire, Tragedia. Ibid. apud Nucum 1636. in 12.

FRANCISCUS FLACCOMINI Mylenis Sacerdos, Sacrae Theologiae, & juris utriusque doctor, pariter exortus famulatus, a Petro Angelo Bargo celeberrimo literarum professore studiosus est, ut idem Flacomini in quadam elegia ad Nicolaum Colossum fatetur, Doctrina, eruditione, & amonibus literis apprime orantem enituit: laetans praesentem Musam mirifice dilexit. Messanae Parochus primus Ecclesiae S. Iuliani, mox Ecclesiae Messanae Canonicus electus est. Apud Mameritum Praefectus magna eruditione valuit; ideoque Petri Ruiz, ejusdem Ecclesiae Archiepiscopi vicarias gerisse curas. Obiit Messanae anno 1612. Hujusce laudis recentis Placidus Sampsoni in *homologia Mariae Virginis* lib. 1. pag. 37. & Placidus Reina in *lib. Missae* par. 2. pag. 513. qui perperam Messanensem emmeriam, cum ipse tenet Flacomini in libris suis Messanae editis, se Mylensem fateamini: ex diuturno domicilio Sampsonius, & Reina Messanensem intelligunt. De eo etiam Roerches Pirus in *Lex. Missae* pag. 379. Quae edidit haec sunt:

Siciliae. Messanae ex officina Petri Brex 1609. in 8. in hoc opere Siciliæ laudes heroico carmine, & descriptis.

De Abbatibus Tarbetum Iassii ad Regem Siciliam, Elegia. Lyons. Ibidem apud eundem 1602. in 8.

Elegia, quibus inscribitur sum, *Lothia*, & *Egloga*. Ibidem apud eundem 1603. in 8.

Epigramma. Quamvis quibus, & *Paraphrasibus* sed hoc oonium vili.

FRANCISCUS FRANGIMORE ex oppido Montisassili, vulgo *Massassili*. Iuris utriusque Doctor. Severioribus jurisprudentie ruditi, ameniores inferius literas. Enneas, ac Siculas Masas insigniter coluit: & eximia cum ingenii laude eteini. Decebat paulo ante annum 1666,

Ipse

Typos/ades exhibet Joseph Galesus in *Adyn Schemi* par. 2. tom. 1. pag. 321, ubi vernaculâ lingua canit.

Canoni Stellane. Panormi typis Decii Cyrilli 1647. in 12. & apud Iosephum Bisignium 1660. in 12.

L'Antichissimo Marsala fulminata in essere rion, Ibidem apud Dominicum de Anselmo 1666. in 8, opus posthumum.

Rime m. 9.

FRANCISCUS GALLETTI Maxontensis Iurisconsultus, Poeta, & humaniorum litterarum professor eruditissimus. Annus ætatis 63. decessit anno 1626. teste Piero m. *Erd. Anzani* pag. 543, qui scripsit testis.

Grammatica lib. 2. *Spatum verborum*, & nominum Tom. II. *Commentus ad Emilianum Hippolyti ab Hippolyto. Carmina*.

FRANCISCUS GARCIA Panormitanus teste Iosepho Galeso locis iacta etiam di: Paternionensem putat Georgias Alexas Paternionensis, Nicolai Gauri Panormitani filius, in relatione mihi transmissa. Natus anno 1590. & literarum studia amplexus, utriusque tam cû insignitus est, ac doctrina & ingenio conspicuus evasit. Poliores literas & egregie coluit, inter Academicos Reatros Panormi, Renovatos Paternionis, Intrepidus Acis, & Claros Casuar recessibus effudit. E lucidissimo ingenio pena innumera præcæ latorum, versutæ, ac veritatis lingua, tam carmine, quam prosa, quibus tandem non vulgata, sed rariorum amorum promissa. In Paternionis foro Iudicem egregie intergrum. Tandem anno etatis sue 80. vitam absolvi Paternionis anno 1670. Huius laudes retulit Ioseph Galesus tom. 1. par. 2. *Maximam Senecam* pag. 333. & par. 4. pag. 96. Edidit Iulide.

Ludovicus de Lucifero Potentior, con gli *argomenti di D. Pietro de Squiglio* Juris de Galsi. Panormi apud Decium Cyrillum 1638. in 8.

Il Tempio di Cerere Canzon, & i *Pastorali di S. Matteo per la guerra in questo Regno dell' Em. Signor Card. Aselli Vescovo di Catania*. Potentior Ervori, Catania apud Iosephum Bisignium 1665. in 4.

Tertia stellane Epitaphio nite nocte dñi Ecclesiæ. Signori D. Luigi Mezzadri, & D. Maria Riberi Priatoli di Paterni, & Decii di Merito. Panormi typis Decii Cyrilli 1628. in 8.

La Pipa Austriaca, nella mente del Serenissimo Infante D. Balduino Principe delle Spagne. Catanz typis Iosonis Rollé 1646. in 12.

Ode nella quale s'arraggiagli gli Austriaci et emerge di Portogallo. Montelcon apud Dominicum Antonium Petrum 1667. in 4.

Il Piaggio di Morgibello Petrus Ervori. Hispanice.

S. Ana ex quattro cantos, con lor *argomenti del Sefior D. Prospero Paterni, & Lengua Varon de Pirain*. Hæc duo postrema ejus opera et dididit incomperum est, sed ea non vidi. Vernaculâ lingua scripte.

Canoni Stellane. In Musis Siculis tom. 1. par. 2. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. &

iterum apud Iosephum Bisignium 1660. in 12. *Canoni Sacre Stellane*. In Musis Siculis par. 4. Ibidem typis Iosephi Bisignii 1653. in 12. Scripti etiam, sed non edididit alia, Italice *L' Ester Tragedia*; talis Leone Aliazio in *fram-mangia* Indio. 6.

Il S. Vincenzo Martire Tragedia sacra.

Apoteosis Sententiarum interior di Istorici di Antonio Miele, & *Mora super le Glorie di Mirjam*, anthographia extat Panormi apud Vincetium Adri. La S. *Ana Pecora drammatice*.

Istorici tumenstiter di S. Ana.

Franciscus Alexius Paternionensis, servus hæc alia nostri Francisci m. 9. tempore

Canoni combatata da Federico Barbassini Petrus Ervori.

Lucifero Varrigante Potentior Ervori.

L' Arca di compimento drammatice.

Rime Tomi due.

L'Invenzione d'Isidoro per l'annunziata Concezione di Maria Vergine, *Apoteosis emendata*.

L' Arca di d'Orti Potentior Ervori.

Istorici Arantini.

Idem del buon governo, *Istorici* Poliviri in loco dell' Eccell. Sign. Duca di Montalto, con Prologo contenente la *descrizione dell' esse Montalto*.

Atque etiam, à nostro Francisci diversis, Franciscus Garcia, qui Tabulas Alphabeticas vocum ecclesiasticarum edidit, cum nostro studio ex homonymia præparat consulas ab auctore Indicii Bibliothecæ Collegii Panormitani Soc. Jesu pag. 206.

FRANCISCUS GASTONE Patritius Catinæ Regiæ, Consiliarius, Ignatii Gastone I. C. celeberrimi, Sacre Reg. Consilii Præfili, de quo suo loco scripsi. Natus 20. Junii 1670. à teneris ingenuis fuit, et cum studiis nemoas, Jam ispendentia lare tam accepit. Permaxima cum doctrina lunde in supremis Siciliæ nobilibus canarum patrocinio egie: magni etenim momenti negotia cum egregia rleiam vilieste felicitate propagavit. Egregiissimo instructus ingenio polioriter etiam literas, Massisy præclaris laudis suberxis hupis coluit. Omnigenâ eruditione, moneumque romieste ompræfilius floret, ac omnibus geatui sui admirationem in dies adauget. Apud Magnæ Regiæ Catinæ Sensus senel, & heremus fuit Præceptum Advocatus. In Genes Bellie furo Fifei Patronus, & bis Proandree Generalis placet per Regnum Commissarius Generalis. Anno 1706. Magnæ Regiæ Catinæ Judex electus, cum hæc scribimus, subnegotiare, & doctrinis lantem, iudicia non fure placu exteet. Ipsum lundat Franciscus Maria Chimus in *retra rerum* *Erlef. quoslibet* rap. 7. fol. 1. num. 32. & 190 ite *ididit*, ad Similium *lucratice* Panormi *Ana* cap. 45. pa. 272. Multa in jure scripsi, et solum edidit.

Allegorie *lucratice* *Prædica* Panormi apud Petrum Coppolam 1697. in fol.

De spue Affli Ecclesiasticis Catinæ *disfratice* in rusa *lucratice*. Ibidem ex 13 postscriptis Augustini Epini 1699. in fol.

Maha plato parat, & præcipue etiam opus de *re criminale*.

FRAN-

FRANCISCUS GEMMA ex oppido Blanceville Philosophia, & Medicina Doctor eximius, habuit tantum carminum

Edidit de Mangello Poema. Cazanæ apud Bonaventuram la Rocca 1674. in 8.

FRANCISCUS GENTILIS Panormitanus Juris utriusque Doctor: Musis antiquis claruit anno 1640. Scripsit

Le Nove Lettere di Giosè tradotte in Rime Toscana. Panormi apud Antonium Martarellum 1641. in 4.

FRANCISCUS GRAVINA nobilissimus Panormitanus, Fabretti, & Contile Cravina filius. Vir ab egregiis animi doctore in cunctis ordinibus clarissimus. Historiam Christianam, & antiquitatum cognitionem sacre ornatu coluit: litterarum, ac literarum equè amantissimus effudit. Obiit Montregali suum ætus 35. die 30. Augusti 1645. & in Ecclesia Collegii Sor. Jesu sepultus est. Ipsum laudat Franciscus Baronius in *Syn. Nobilitatis Amphitheatro* pag. 14. Edidit Italicè

Pita di S. Petrea da latini detta Penoranda. dea Gemi Parafese, Vergian, e Maritica, e Predicatrice di Cristo. Panormi ex typographia Alphonfi dea Ifoia 1645. in 4.

FRANCISCUS GUELI Panormitanus patre Lorenzo Gueh Platensis natus: hic tunc ram Panormi iugem Panormitanum duxerat uxorem, ex ea noster Franciscus accepit, qui vix iurem aspererat cum Platiam transisset tñ hinc ex patris ætate ibi tradidit, Platensem existimatus: sed verè Panormitanum fuisse, ex multorum relatione, & præsertim P. Francisci Sarrata Platensis Sor. Jesu eius nepotis, comprobata est. Adulæ jam ætat impendens addidit, iure otiosus lauream accepit, cui amoniorum litteraturæ, & præcipue Poësi studium singulare fovit. Ingressu elegantiam hæc obfuit paterfamilias Panormi, & Messanæ in Academiis Reacconforem, Officium, & Rectoratum, quibus nomen dedit: in ipse rulen ab ingenii monumentis licentiam gratissimam, sepi tñ planu audire est, & sub opusculis excrevit. Detulit Panormi 30. Augusti 1666. & in Ecclesia S. Augustini sepultus est. Reacconforem Academia sodali suo beneemeriti iusta persolvit: funebri oratione à P. Raphael Bilei Panormitano ex Clericis Minoribus laudatus, & ab aliis civitatis rheoricis ornatus, 14. Decembris 1661. Ipsum laudat Joannes Paulus Chiaraudanus in *hist. Platensi lib. 4. cap. 3. pag. 263.* Joſeph Galeanus in *Hist. Sicilie* par. 1. tom. 1. pa. 134. Joannes Baptista Valleggia in *carmin.* 41. Platidus Reina in *bist. Messanæ* par. 1. pag. 69. & Angelicus Apostolus, in libro edito sub Pauli Genaci nomine, cui titulus: *Vigile del Capricorno* pag. 192. Edidit Italicè

Caristi piazza peruginen per l'Abbeza del Serenissimo Principe Eudober di Samia. Messanæ apud Joannem Franciscum Biancom 1612. in 8.

Præf. in libro: *Pæſſi veltari degli Accademici della Fucina parte prima.* Messanæ apud hæredes Petri Beez 1646. in 12.

Præf. in tertia parte eorumdem carminum. Neapoli apud Agninium Longum 1659. in 12.

Præf. in quatuor parte eorumdem carminum. Ibidem apud Sebastianum de Alcece 1666. in 12.

Præf. in libro: *Stravaganti liriche degli Accademici della Fucina parte terza.* Ibidem apud eundem 1666. in 12.

Præf. in libro: *Felice prefeggi dell' Accademia degli Abbarbatori per la musica felice del Principe della Spiga.* Vercellæ apud Rodium 1659. in 4. Vernaculâ linguâ

Cantoni Siciliani. in Musæ Siculis par. 1. tom. 1. Panormi typis Petri Cyrelli 1647. in 12. & iterum apud Iosephum Deſignum 1662. in 12. *Prælo paraverat*

Pæſſi Lirici.

Galeria. Flor opus, juxta Joannem Baptista Marchitæ u, numeris omnibus absolutum, post rjas utrorem omnium Abbas Antonius Agras, qui cum Neapoli doctissimè, ad Marchitæ del Carpio perveit: in Hispaniam mox translatum, ibi diliterit, ut ex epistolis Francisco Sarrata supra laudato dicitur patet: hæc ruin omnia nostri Francisci poemata colligere curabat, ut typis traderet, ac locus oppressi exemplum, sibi translatum ad Hispaniam, expectabat: sed rix Panormo discessisset Sarrata, omnia æther inreda jacent: ablit ruin ad Iudeam expeditio. Mississarius pro Catholice Fidei amplificatione, ubi in odium Fidei sagittis confusus, brevi temporis lapsu apostolicæ laboris gloriosa morte conclusit 3. Aprilis 1694.

FRANCISCUS LA GVEZZA Randanensis Sacerdos, motum integravit, ac doctrinâ conspuit. In perit actandis amicitiam argotis fideri adiudicavit, ramio inhuavit zelo. Meſſanæ primariæ sub Iesu, Marique noviter in planitie S. Iohannis dñi severitissimus Moderator, fidelium animos hortationibus suis, ac coſtanti bar æternæ vitæ dormientis infusit, & incendit. Apostolica etiam dival verbi predicatione ad trid vivendum populos caritavi. Iude Congregationem Oratorii Meſſanensis ingressus, eandem Præpositi monerit erat, Ex librorum suorum lectione, mixturæ redolentissima pectus, præmora Marchionissa Savelli, Romæ voravit Franciscum, Sed rix ito transiit, ab Emin. N. Savelli S. R. E. Cardinali iterum accessit, illique magnâ estimatione excipitur ex R. Romæ anno inter S. Hieronymi de Chartre Sacerdote degit, virtutum ornamento clarus, & in dirigendis ad absolutissimam perfectionis salubritatibus, impigre laborat. Quæ ad pietatem fovendam cedit, hæc sunt

Cor In ore Laudant, Peregrinor, Preslant, In salutem Angeli, in actione Divina, & Consilio. Oper Latinum, & Italicum. Romæ 12 typographia Cameræ Apostolicæ 1698. in 12.

Selle Regina contemplata ab extingendis flammis, consuetudineque affertur erga Virginem, Angelorum Dominam, Honoremque Matrem. Ibidem typis Luca Antonii Cherica 1698. in 12. *Italicè*

Affetti di Gesù, e Maria. Parte prima, e seconda. Messanæ apud Bisagnium 1671. in 4.

Compendiofo Abraxas d' una perfetta Religioe latorum, ed effensa con d'ogni anima, che offusa agli avanti al se. Ibidem typis Vincentii de Amico, opri à Maniati à la Rocca 1687. in 16.

Trionfo della Casti d' felicizzazione del Crocifisso Amore: issoppe à pubblica utilità di Peccatori, Guasti, Guidi, e Prudenziali. Con l'aggiunta d'una bella, e nuova forma di Meditazione, e di un potentissimo mezzo per impetrare la Dio. ogul Gracia. Milano: ex typographia Vincentii de Amico 1690. in 12. & Romæ apud Maffardum 1691. in 12.

Virgini Angelæ Terres, singularem Aritæ &c. come dal Cielo Protettis, con d'ogni d'iffere della Terra ajutati. Romæ apud Brenobè 1699. in 10.

FRANCISCUS A JESU MARIA Panormitanus ex familia Philippî, Ordinis S. Marie de Mercede Religiosus Capitulum. Anno ætatis sue 12. ad Ordinis Institutum accessit Panormi. Deo-rectis studiorum hujus scholasticarum Theologiæ domus, & apud Fidei Judicis in causa Inquisitionis fuit Consultor. Multis etiam Ordinis officiis præfectorum nominibus rexit Carochis: apud Ordinis Generalium à Secretis fuit, ac Siciliæ Provincialis. Obiit Cephalusi an. 1702. Edidit Italicè *Vita del Possibile servo di Dio Fr. Giuseppe di S. Paolo.*

FRANCISCUS INGVARDIOLA Platensis Theologus doctissimus, & celeberrimus Ecclesiasticus. Pontificia Jura integrè sagitte; ab ordinatore, & doctissimè appropinquè laudatus. In Platensi Ecclesiæ Prepositi dignitate cohonestatus est. Apud Carthagenas Episcopus Joannem Toires, & Innocentium Martinum magis valuit æstimatione; qui Eccl. sic Carthagenis Vicarium Generalium, Judicem, & Examinatorum Synodalem delegavit; ac nominibus Ecclesiasticis muneribus, & beneficiis cumulatum voluit. Insigni doctrina, egregias adhibuit virtutes, quarum præfensum omnium amoris sibi consuevit. Panormi decessit 11. Novembris 1678. & in Ecclesiæ Capucinorum sepultus est. Hujus meminit Joannes Petrus Chiracandanus in *bibl. Platensi lib. 4. cap. 6. pag. 161.* Edidit Italicè

Prædicta delle Iodi di S. Agata. Catanæ apud for. Rossi, & Franciscum Petrone 1654. in 4.

Alia scripsit multa, sed inedita latent.

FRANCISCUS INTORCETTA Platensis Societatis Jesu natus anno 1609. Societatis discipulus est anno 1639. in qua solemniter quatuor vota noncepavit. Magnæ cum Ingenij laude in Panormitano Collegio Theologicum docuit Philo- sophiam verò in Epam, & discipulorum militare, ut ne dum doctissimè infunderetur verum etiam ad virtutes amplectendâs mirum in modum ex- celevit: ideoque ex ejus schola plurimum quique- gna ad illustrandam regularem disciplinâ, variorum Ordinum Institutum fuit auxilium. The- ologiam etiam cum scholasticam, tum morem, per plures annos doctissimè tradidit & in Catanen- si Principe Tèpo sepecano præbendæ Theo- logicalis lectiones, singulis hebdomadis publicè docuit. Ob doctrinæ præstantiam, quâ insignitus claruit, nonnullis Præfibus gratissimus fuit. Ca-

millius Astallus S. R. E. Cardinalis, & Catanen- sis Episcopus Theologum sibi delegit: & ipsius etiam à confessoribus fuit. Apud Michaeli m. Angelum Bonadies ejusdem Vetus Episcoporum undecim annis Theologum fuisse. Archie- piscopus Panormitanus Joannes Lozanos eodem honore cohonestatus voluit Panormi, ubi dno magna cum discipulorum frequentiâ, ac pluri Theologiam moralem explanavit. In S. Officii Senatu Creoscent, & Consultorem egit. Denum motum in gratia claros, & à doctrina laudatus obiit Panormi 28. Aprilis 1685. Hujus meminit Bibliotheca Soc. Jesu pag. 138. Edidit

Synodum Catanzensem, & Instructionem ad refo- mandam Ecclesiasticam morum juxta Concilii Tridentini, & vestigia Sacrorum Congregationum, Pontificumque præscripta. Catanæ typis Josephi Bisagni 1668. in 4.

Inscriptiones, & Emblemata pro triumphali S. Rosæ filio Panormi celebrato anno 1653. 1654. & 1656. editas cum Relatione solemnitatû, quarum prima typis nudiis Hyacinthus Maria Fortinus. Panormi apud Buam 1653. in 4. Secunda Nicolaus Delphinus. Ibidem apud eandem 1655. in 4. Tertia Alphonsus Salvus. Ibidem apud Petrum de Iola 1656. in 4. Italicè suppresso nomine

Arieve Ragnagho della Fita di S. Antonio Scarpin- nore Profeta, e poi Patriarca di Assandria. Meta- ne 1644. & Panormi apud Angustionum Episcopum 1696. in 8.

In Bibliotheca Collegii Panormitani Societatis Jesu hæc ejus opera m. s. servantur.

Litteræ. Physica, Mathematica. de incarnatione. de deo. Italicè

Vita di Sant Ignazio Maria Parisi, & Scammacca.

FRANCISCUS IOANNELLUS Melitenensis Grammaticæ professor clarissimus: à Constanti- no Lascari graecis literis eruditus, & innovatoribus studijs apprime instructus; Melitane Gram- maticæ præceptor docuit magnâ discipulorum frequentiâ. Hinc haud exiguum allequutus est laudem. Floruit propriè annum 1470. Hujus meminit Placidus Beina tom. 1. *bibl. Messen. pag. 47. Scripsit*

Grammatica Principia.

Est et ejus

Epistola apud citatû Reiu à Severardû Rjeroni. Hic Melitenensis Grammaticus alius est à Fran- cisco Joannello Calabro Terrasnovæ, qui Sil- vium Saryri am Lævi X. testis fuisse de conscriptione temporis Christianæ Religioe & deinde eo Petrus Angelus Spers de soluti. Professor. Gram. lib. 4. pag. 341.

FRANCISCUS JOHNSIENSIS Ord. S. Theonis Observantia S. Francis, vii doctrinâ, & erudi- tione insignis. Scholasticam Theologiam sodales suos docuit Romæ, ubi à Societis fuit Generalis Ordinis sui. In Generalibus Ordinis Comitibus Romæ coadiutor. Junii 1623. Defuncto Generali electus, sui estimationem exaltavit. De eo Petrus Tognolettus in *Paradisi Seraphici par. 1. lib. 5. cap. 1. pag. 573. & cap. 2. pag. 481.* quod scripsisse testatur Italicè

For.

Poculatoris de Nomi, i Versi affai più aspiro del Calapaz. in fol.

FRANCISCUS ITALIA Panormitanus Musice artis peritissimus. Claruit anno 1610. Stripsit musici moduli consensu

Responsoria Feria Quarta, Sexta, & Sabbato Sancto Majoris Hebdomadae. Panormi typis Angelii Orlandi, & Duili Cypilli 1614. in 4.

FRANCISCUS LATIVS Alcamensis Sacerdos, vir pietatis, ac vite honeste imitator. Eximium libenter Alcamii Ecclesiam iulius Angelorum Custodum dicatum excitavit. Nonistarum atiam mulierum gynecetum, sub Divae Franciscae Romanae discipula militarium fundavit. Virtutum ornamentis insignitus instructus obdormit circa annum 1670. Hujus munus Petrus Antonius Tornamira de Mantidibi Oslavi pag. 2. pag. 111. Edidit Italice

Flori Spirituali in honore del SS. Sacramento, San- ti Angelii Castelli, i S. Maddera. Panormi apud Buam, & Camagnam 1667. in 12.

FRANCISCUS LEONTINUS Syracenus, primus Sacerdos, ac Sacre Theologie Doctus, juris, doctrinae, & eruditione conspicuus. Misas impigne coluit, multaque cum literatorum laude cecinit in Rectoratorum Academia adscriptus. Panormi diu coluit, & ipsius munere Societatis Desipae in Civitatem Assumptae honestatus fuit. Inde Clericorum Regularium Ministri animum infirmis infirmorum amplius, inter ipsos doctrinam, morumque integritate ornatis- simas inclaruit. Domum Sallae, ac Professorum, Romae non sine prudenter nota gubernavit. Obiit raudem Messanae 20. Decembris anno 1685. Edidit

Opusculum manuae ad Privilegio suscipiendi Sacrae arduos extra tempora Religiosi Cler. Reg. Missae. Infirmis concessi, omnibus Religiosis communizantibus quodlibet placibile. Missae ex typographia Vinea emili de Amico 1684. in 12. Italice

Il Christo rappresentata Tragedia. Missanae typis Pauli Bissagni 1673. in 8.

Et dum in seculo dicebatur etiam

L'Endra Tragedia Sacra Pastorale, con un carattere prattico dell'uso di rappresentarsi sul polo quassivoglia dramma. Panormi apud Nicolaum Buam 1696. in 12.

FRANCISCUS LONDRES Panormitanus, ordinis S. Iuliani in Observantia S. Francisci: aliquando Regularium more dictus a Castellonovo nam Panormi ortus, in oppido Castellonovi ordinis institutum amplexus est, & quo cognomine accepto, aliquando vocatus, istum ipsum faceret in epistola ad Iohannem libri Insuper Mensa Sacra. Vir doctrinam & eloquentiam insignis, Philosophum, & Theologum sodales suos docuit, plurimum Lectoris Generalis, inde Lectoris Jubilati titulo corroboratus. Consilium habuit iuditione repletum non sine ingenua laude. In Provincia Vallis Maxima Discretionem egit. Panormitanum Canonibus S. Antonii resinas Provinciam Septem Martirem Visitationis munus paritulerat. Obiit tandem Panormi in eodem Canobio

S. Antonini anno 1675. De eo vide Petrum Tognoli in *Paradiso Seraphico* par. 1. lib. 5. cap. 4. pag. 572. 1077. pag. 590. & 132. 12. pag. 594. Edidit

Magnam humanam iustitiam Theorem ad hominem cupissimum fluxu conficiendum peritum. Serie alphabetica dispositum. Tomi primi inoprobentis licentia A. Porre primam. Panormi ex typographia Bossii 1669. in fol. Italice

Adventu sacro, e festa oclarenti. Ibidem apud Petrum de Isla 1654. in 4.

Missa sopra l'Ostia di S. S. Sacramento del- l'Altare. Ibidem apud huiusmodi Jacobi Maringu 1656. in 4.

Sacro Paradiso Meridii per l'istituzione del Par- ra della Sacra. Vergia Minia, con il sermone della Natività del Signore. Ibidem apud Petrum de Isla 1653. in 4.

Delli Prediche Quaresimali Parla prima. Ibidem apud Augustinum Bossium 1664. in 4.

Secundae partis majorum partem excusam iam habemus; si d. auctori morte praeventus absolvetur haec potuit. Edenda reliquit

Dell'Arte, & habita Franciscanorum Regni. dei. ms. 1. in 4. & alia.

FRANCISCUS MAGIUS Caltriveteranensis Musae studiosus, ita modulationibus suis aurium voluptatem expandit, ut nominis sui fama in praecipuis Italicae civitatibus exaraverit. Claruit anno 1670. Edidit Italice

Sacra Aemilia, i musici sacrosanti i due, tre, quattro, & cinque voci, con una Missa di cinque i concerta- ta. Madolani ex typographia Fratrum Canagat 1670. in 4.

FRANCISCUS MAGRETTI Padusensis, privilegio Panormitanus; ab adolescentia iugiter excellantiam iurisprudenter dicitur; ac Doctoris laudem insignitus, ob egregiam, quae abunde extelluit, doctrinam, in supremis S. Iuliani subalilis primarius auctoritatis patronus auctor: ac amplissimam sibi nomen comparavit: Idcirco ad aemulatas dignitates evectus est. In Panormitano Praetorio Index, iustitiae partes summae integritate exaruit. Exinda iussu claris Concilios illi Sac. Reg. Consilii iudicis, Ragiusque Consilium affluat. A Sicilia Procebus plures armatus Dux, ad omnes causas cognoscendas, um omni moda potest. itat. in gravissimis Regni negotiis illudus est. Cum autem ad alia dignitatem saligia propinquet, vivit diu Panormi 20. Augusti anno 1671. & in Ecclesia S. Mariae Agonizanti in sepulchre tras dicitur. Ipsum memini Franciscum Strada in libro *quiescentium* pag. 18. Edidit

Giudicio Controversiarum in causa taxationis ditionis parago, solis decessione resoluta per Regium Curiam Prater. Filialis Ordinis Panormi. Panormi typis Didaci Buam 1665. in fol.

Observationes illustres de Decembris ad Consilium sicut Pragmaticis. Ill. D. D. Francisci Cajmani Ducis Serenitate. Ibidem apud Buam, & Camagnam 1668. in fol.

FRANCISCUS MAJOREANA Panormitanus,

vi poetæ, & amenioribus litteris satis excoluit. Obiit Panormi eiecit ætate 1647. In publicam, hæc in provincia Italica.

Disce de diffinitione, & dicite sunt supra il nome di S. Ruffino. Panormi apud Joannem Antonium de Francis 1625. in 4.

La Megli adiate Comelle. Ibidem typis Decii Cyrali 1617. & 1637. in 12.

Della S. Paffione di N. S. Gesù Christo rappresentata in orge. Ibidem apud Petrum Coppola 1644. in 12. & apud Andream Colicellum 1666. in 12.

L'Uomo chinato, & se iselfit fin. Ibidem apud Petrum Coppola 1647. in 12. opus posthumum.

FRANCISCUS MANNELLI Panormitanus Sacerdos, natus 9. Decembris 1664. Socraticis quas ingenti dotes sua rursus studijs apprime adduxit: itaque non vulgaris doctrinæ, & eruditione se ipsum locupletavit. Eloquutiam præsertim coluit: plurimæ & suggestæ auditis Panormi, non sine literarum plausu. Astronomicis etiam disciplinis optam dedit, quibus sui æstimationem rececitavit. Vixit Panormi dum hæc scriberetur anno 1706. Edidit Italice in scripto nomine

L'Aquila d'Ordo alla aerea Stella del Patrone S. Gio. di Dio. Tirocinio solari nella Chiesa di S. Paolo Fatibus Fratelli di Palermo situatiale. A S. Pietro in Picallo d. 8. di Marzo 1691. Panormi typis Jacobi Epito 1691. in 8.

FRANCISCUS MARCHESEUS Panormitanus sacrosancti usus acceptus 19. Masis 1656. Ingenio elegantis insignitus munus, ab ineunte ætate literarum studia cum aui ardore amplexus est, ut easdem Philosophiæ, ac Theologiæ spectis, & egregia doctrina abunde ditaret utalset. Inde ad jurisprudentiæ scientiam se vertit, ac Doctoris laureæ donatus, summa doctrinæ, & eruditionis ornamento se commulare insignitum de-text. Sed seu venturi morali Theologiæ, ac Pontificis iustis operibus dedicandæ: quænam cõsentione ad hæc studia se contulit, ut in evolvendis libris integras persæpe noctes infomnes contingerit. Anno 1684. vic sacri institutus à Ferdinando Borgh Archiepiscopo Panormitano nonnullis muneribus suis cohonestatus; nam primam Promotionis Fiscalis ad processus extrinsecos pro beatificatione venerat. Versute Samini monicis in Monasterio Panormitano S. Juliani, & Venerabili Hieronymi Palermo Panormitani, Et ceteris Panormitanæ Canonici, electus fuit. Nonnullarum etiam Ecclesiarum eorum ipsi demandavit, ut in illis Deprecati, et ajunt, muneri præstet. Inde idem Archiepiscopus in suum est translatum, & in domo cubiculi à sacris cooperavit: anno vero 1690. meritis, exigentibus, ne Canonici Ecclesiæ Panormitanæ, & Abbas Commendatæ S. Joannis de Eternalis illigeretur impetum advenit. Expectantibus ab eodem Amittit, probat eximii viri doctrinæ, singulari yndentia, consilii maturitate, & in rebus egendis deatitate, ad graviores ipsius negotia peragenda, fuit advocatus, quæ summe felicitati semper absolvit. Ideoque meritò Præfatis oculatissimi be-

navolentiam, ac singularem æstimationem sibi cõparaverunt. honoris illiusmodi munus sub- quæritibus oblatæ Amittit deest. Anno 1696. in Archiepiscopali foro Fisci Patrum delegit Judicem, & Examinatorem Synodalem constituit, & Visitatoris munitur cohonestatum voluit. Anno 1697. Romam misit, ut nomina suo fatis limine visitaret: itaque magnæ æstimationis argumentis à Præfatis, S. R. E. Cardinalibus, præsentibus à Thomæ Maria Parrati, & ab ipsomet Pontifici Innocentio XII. exceptus fuit. Defuncto Præfatis in enenoreto Fisci Patrum muneri confusum elatus. Francisco de Iudici S. R. E. Cardinali, Sicut Moderatori, & Archiepiscopo Mòntisgalii, gratissimus fuit, qui conceptam nati Francisci pælarum opinionem, honorificentissimè cõfirmavit: eo enim Diocesis sup Visitatore electus itaque Vicarius Sedis sue curat & tenuit. Hinc tandem sibi demandaram provinciam peregre excolit videmus: & animarum commodis, amplissimè dignitatis splendore, insigni curâ invigilans: in promovendis, fovendisq; literis, virtutibus & iustitiis, vitis eradicandi, singulare ipsius studium elucet, quo minuscule omnium oculos in sui obsequium attrahit. Panormi etiam & ubi à literatis, Præfatis, Dynatis, ac primariis Regis Catholici Ministris, magnæ semper æstimationis profectum est. Inter Academicos Pigros Barii, & Incunatos Rosicari recensitus est, fuit: & eo Academia Iuris Canonici, quam laudat Archiepiscopus Panormitanus in propriis palam edibus exaltaverat, adscripta traditionem, doctrinamque à nimia pat fecit. Vires literis, & optimarum artium studiis excolit, necesse dilixit, ac bene volentis omissis impet completis est: itaque sepius ad hæc Siciliæ Bibliothecam adducendum, & numeris omnibus absolvendam, corpore in persæpe meum excolit, ac fractos nimio labore vires hortationibus suis instillavit, ut amplius Siculorum Scripturum, virtus ingenio innotu delectaret. Non superflua via insignis, doctrinæ, ingenio, virtute, aliisque egregiis animi dotibus emulget. Ipsum laudat theophanus Abbas in Theologia Principis cap. 67. lib. 5. a. 1. pag. 362. Andreas Petruccius in *diar. de Giffi Pontippi F. Castiboli Regni in ipsi. vespertina*, Auditor operis inscripto: *Colloquio di Muzero tom. 4. par. 11. pag. 203.* Felix Pontiffi in *Exemplis Ordinariorum* n. 328. Vincentius Auzia in *Classico. Actibus. Panormi in ead. hyl. Censuræ Panormi. pag. 131.* sed omnino videndum vi omni laudum præconio major Hyacinthi Gimma in *Electis Academici Societatis quatuordecim Regiam p. 2. leg. 44. & pag. 283.* Edidit librum inscriptum

Sacerdos in Villa. Enchiridion Theologiæ Morali, secundum Resolutiones cõsum scilicet, que præsentis Sacrosancti in Fidis cum Mississim campt, tam ad omni ad hanc, tam denique pro omni munitur gerenda concurre possunt, circa tractatus de Sacris Missis, & mirabili Eucharistia Sacramento. Panormi typis Iosephi Stamagnani 1698. in 12. & iterum cum Additionibus ibid. apud

gwyb. Dominicus Cortesius n. 1706. in 12.

Chức năng của bài thơ, hay nói cách khác:

Sagittaria la Villa Paris Secunda.

Sacerdos in Saero Lyceis, fuit diffinitus Academicus,
qui habuit in Academia Supremam Canoniam Ill. D.
Jerónimo Ezequiel Archebispo de Panamá,
Primi Curia Archebispoalis, & Ecclesie Panam-
ensis.

Additions ad Notitiam Ecclesiae Paenemilanae
Abb. D. Roccolò Pini.

and definitions, and abbreviations. Downloaded Attri.

FRANCISCUS MARIA ARENA Mediamensis, Patetio exortus genere, cunctis studiorum capitulo, ingenio et elegantia conspicuum Poeta duxit, et nonnulla una laude cecinit. Ipsi laus placidus Ruma in oct. Mifm. *Infine par.* pag. 713. ex quo anno 1668. iam acturum erat. Leion Italiae

Dryas Sacc & Albert. *Floriola*. *Medanae* apud
Petrum Bieani 1635. in 4.

FRANCISCVS MARIA BILLECI Panormitanus, ordinis; Iuris Doctor, qui gravioribus studiis, ad aeterni oblectamentum, humanum delicias foecavit. De eo Joseph Galeanus in *Notis* dicitur pag. 2. tom. 1. pag. 243; ibique habes vetustissimam noticiam.

Cassini Siciliens. Panonni apud Decium Cy-
rillum 1647. in 12. & apud Iohannem. Brigantium
1652. in 12.

FRANCISCVS MARIA CIRINVS nobilis
Mortuorūque antiquissimū S. Balili, & oppidi
S. Stephani Dynasti, aetatis Patre D. Thome,
Cirino oppidi S. Stephani Barone, & D. Maria
Marullo 1. Novembriis anno 1646, Ceterū literis
fuit uti operam navatis, ob criminali, ingultu do-
ctes, fore doctissimos uti admodum, ac juris-
prudenter laicam obsequii Melane, Cantum
Patronum non sine laude egisse ac meritis ho-
norem in Regni Siciliæ, & Neapolitano evulsi
est. Melane bis Indices dignitate accepit. Nea-
poli presentio in Magna Curia Vicarie Index
clarus, & inde fesset in Siculo Tribunali Con-
sistorii sacre Regie Conscientie, & bis in super-
mo Magna Regie Curie in eodem Index, Regniq;
Consiliarius prefuit. Plures ac clarissimis Si-
ciliæ Prætoribus Commisissari Generali titulo
iniquique eum commoda potestate delegatio-
ni contra fontes, & excusatos eorum. Landa-
bitur etiam juxta in Regni Panormi Telo-
niis, vulgo Legas, ex regio pervulgio perceptus
Iuli x. Huius innotitas semper iustitiae effulge-
re, lausq; sublimitas, prudentia, in iustis juris
doctrinis, ac non vulgaris eruditio, dum arte do-
ctissima confusa, in istis augendis solertia, ius-
tæ erant publicæ cultus. Dum hæc scribimus anno
1706. Melane vivit. Iure gravissimas tribuna-
liones cum calante non peccat, edidit.

Necturus viviparus celestis, n. nov. *Turridinodonta*,
is quo quatuordecim abscissis in lustrationi, qua
in hoc tactu affertur inter frondare. & Ecce-
stis in Imperio, et inter ipsos Enchiridia
locatari. Parocum typis ignati Calano 1700.
in fol.

Alligariensis pro D. Josepho Romano. Messanz
in fol.

Prato paese

De Clericatu conditorum scriptura.

Definieren Sie **Erkrankung**!

FRANCIS, U. MARIA GRAPHEUS Pacht-
fines Stephano Mauro in fas. Steffans cap. 2. pag.
62. videtur

GRANOS DE S. FULVENSIS C. & PROTEINOL
CLARENCE FULFORD.

FRANCISCUS MARIA JOANGRANDIS MY-
SALIRA Mullaneus Doctoz, vir polifloribus li-
teris exactus, Officiuz Academicus. Edidit Ica-
lini.

*Il Sole in Vergine disperso Accademico sopra la
Sua Lettera di Motta Vergine finita a Messico.
In libro. Prose degli Accademici della Faccia l'ha
fiorida. Del.oli al. Andream Conchiam.
1669. 18 4.*

FRANCISCUS MARIA DE LEONE Messanensis Societatis Iesu, natus anno 1635. Societas-
tem amplius efflavit i. Octobris 1679. in qua solle-
rit una vixit usque 6. Augusti 1686. Philophiam,
docuit, doctrinam ac ritum illarum. Veneris summa
glorificatione persequutus, ipsum tamenquam
doctrinæ oraculum confabulam. Obijt Spocietati
vices quatuor 1680. Hujus cum laude meminit
Petrus Romanus op. lxxvi. *Messina pat. 2. pag.*
viz. a dicit basile.

La Carta di Narni, datata nella solenne festa della santa Trinità da papa Vergine e' Pontefice fatto nel Duomo di Narni l'anno 1632. MCMXXXIIII. huiusmodi Petri Bocca 1648. in 2.

FRANCISCUS MARIA MAGIUS Panormitanus Oedius. Clericorum Regularium decus, et ornamentum, à doctissime splendor, viri famulimoniae, ac egregijs edictis famulorum amplexibus venerabilis. Precellens eius gloria in parva familia, ac eorum felicitate, quia laudabilium patris iustitiam volumus imitari, in hunc edictum Panormi anno 1612. matus ex Baptista Magio Jurisconsulto famulo docto, qui omnes doctrinae suae vires in pauperes propagandas impendit, ac non sine famulimonia sua decedens, ex Vincentis Iovella, tunc probatissimus mulier, cubulatrix Paterisani Treglia (de quo duo loco) filia. A teneris aetate anni sancti educatus, inde pueritiam ingenui ludolici humanioribus literis admoveit. Divino impellente spiritu Ordini Clericorum Regularium novitus dedit Panormi in xde D. Josephi, 15. Iunii 1631. mibi solemniter exiit vota 17. Octobris 1631. Cum in regulari observantia, et virtutibus egregijs profectus, sub exitu Venerab. P. D. Petri Gloriosi Panormitani, viri fidei apostolici, disciplinamque cum ingenui pietatissimi laude philosophicis, ac theologicis scriptis, in auctoritate promovenda mihi ius existeret, ac ut omnes animi sui vires hoc in negotio adjuvaret, servantibus prebentibus curae penitus ad Missionem O. gentilis literae administraret, ac obtineret à sacrae unionis congregatione de Propaganda Fide, nam cum illis exisset anno 1636. ut Provinciali illam Clericorum

Regularibus non magis astricta demandarum excolaret. Hinc ex Italia solvere in illa apostolica expeditione per barbaros ita aram labores, et amolui servitia, celi inclementia, viarum incommoda, et barbarorum vexationibus sollicitudo, tandem in Orientales plagas, nampq. Iberiam, Syriam, Arabiam, Persiam, Armeniam, Colchidem, aliasq. remotissimas regiones, usq. ad inhospitas Canas rupes infra 34. annis constanti percrevit. Ut orationis prodell, linguarum, orientalem legas, quæ in Georgia regionibus, & apud Turcas, Arabesq. audimus, magno labore didici, ac pariter ibi diu, modumq. immense exantatis laboribus, aberrantem animarum massam collegi cimmerios autem in fide. Evangelii prædicatione roboravit, iustitiam multos baptisimæ aqua regeneravit: multorumq. errores detexit: doctissimas dissertationibus iustitiam literasq. expugnavit. Goriem presbiterum, Colehudam, Gurielem, & omnia Georgia Provinciae exterrito, Evangelii face incolas, ignorantie tenebris involutus, illustravit: ad integrum quandoq. Proviam ad aulicam veritatem perduxit. At quæ Apostolus sanè vlt in difficultate Missionis ad asinum profectam, & veri Numine gloriam, sepe cum aagio vitæ discrimina percrevit, ne instituta non limites excedi præterea: hæc legas apud Iosaphum Silos in *hist. cl. Reg. par. 3. lib. 5. p. 150. & seq. l. 6. p. 175. & seq. Arabiasq. Libani in libro. Catib. Saxa l. 1. p. 37. pag. 317. & seq. & cap. 42. pag. 344. & seq. & præcipue apud Bartholomæum Ferrum, & endrosi, & duclini calimiam, in *lib. Mission. Cleric. Regularium* nuper edita, qui lare omnes Magli labores enarrat, præsertim *tom. 1. lib. 1. cap. 24. pag. 365. cap. 26. & pag. 481. & seq. cap. 27. & pag. 383. & seq. cap. 28. & pag. 302. & seq. lib. 2. cap. 6. pag. 384. & seq. & 389. & seq.* Sed cum ibi quinquaginta morem procreasset ad asinarem laca ferventissimè incensus, superiorum iurum Theodosium missas, quæ in hebe Clericorum Regularium domadum excrevit; hæc ex causa Constantinopolim digressa est, ubi ab Ordine Ganiali, & à Sacra Congregatione de Propaganda Fide iussu est, ut in illarum, & domum pro Clericis Regularibus yllib. dagentibus, vel eò transactibus, fundaret usq. ann. Angelo Veritatis Cler. Reg. viro aalbertino, ibi ab Aloysio Coatareno pælagissimò, piissimòq. viro, pio Veneta Republica ad Tarcharum Imperatorem Oratore, honestatè paractante est: cui cum novæ fœderis illit Orator Religiosorum, honestatè miximè illudiosus, uox modo domi. quæ excitandis curabat, non permittit, verum etiam Magnum, & Venerabilem Italiani repetere coegit. Hæc vara causa, quod in Italiani magno animi dolore Magias regressus sit; non ex diuturno morbo ibi contracto, ut ex falsa relatione littere mandavit Iosaph Silos in *hist. Cleric. Regal. par. 3. lib. 1. pag. 366.* (quem sequitur Ferræ citare *lib. 2. cap. 6. pag. 389.*) nam hanc lapsum, ipse magis aravit in *epist. ad Iosaphum*, quam in opera de *fact. Caramonij prælati* num. 7, & p.*

D. Francisca Maria Luchefius in calce Calcei Religiosi ipsius Magli *pag. 497.* Hinc Missionem cum pervenit, Romam à Sacra Congregatione accersit, & eisdem iussu volumin linguarum Orientalem illam (quæ studio egregii profecerat) ad Evangelii præconium utilitatem typis tradidit, magnè non nialis sui celabritate. Ista totus fuit in promovendis Ven. Utriusq. Benignæ Commisio, atq. impigre omnibus animi sui nervis excitare caravit. Hæc immenso labore, & non raro multis adversantibus oppugnationibus, quæ opera fundatum est Panormi Monasterium. S. Iulij Monialium Testaturum anno 1651. & Neapoli etiam Eremitum Virgiani Testaturum: Julij ipsius preelibus, ac studio rapidè & doctiorum magnitudinè omnibus numerice absolvit anno 1669. D. Petrus Aragona Si gorbæ Dux Neapolitani Regni Prorex; cuius uoluit Magi Theologus fuit, ac à sacris confessionibus, & ab aliis singulari admiratione profectus. Secus illam, duodecem Patrum Clericorum Regularium, qui ipsam monialium Eremitum moderantur, supremum imposuit manum: in quibus omnibus sacrali curi solitus diu vixit, in celestium rerum contemplatione delectus; & ad angelicam vitæ perfectionem Commolens dilecti. Montregali in Sicilia, ubi eius indolita domus Virginum, Testaturum exordium obtulit. In oppido etiam Siculo Palmæ Monasterium sub instaurato D. Benedicti fundatum, prout assillimè ejuslib. contributionibus illustrit, assillimè perfectionis regale erudit, ac ad virtutum omnium studium incendit. Egregiis, sanctissimèq. virtutibus animum illustravit, quibus ad absolutissimam perfectionis vitæ assillimè assillimè. Humillimè præsertim animi stultis astringit, ideoque ab omni diglitate mirissimè abhoruit: & noanisi obadiastig vitæ actus Vilitatis munus, & Syracusanæ domus præpositum agi, ubi sodalium divini amoris excitavit, Ceterum Superiorum iussu cyronibus, ac Ordine iustioribus illustretur Panormi, Neapoli, & Romæ sedè seipere incubuit. Esi meritis exigentibus ad sublimiora vocatus, omnia constantissimè recusavit. Petrum Aloysii Carafa S. R. E. Cardinalem, qui ar ad aliquam diglitem promovetur libere adolabatur, & proposito dimovere instantissimè prelabas curavit. Consultore Ganiali honori in Oina suo, ac Episcopali infale in Regno Neapolitano, nam cum cernit, Nihil illi antiquis, quæ in studium dilatandi divini Numine gloriam: charitate enim igne semel succensit, coacti semper affluvi amore. In proclinatorum salute promovenda missis carere, & fovandis hominum moribus omnes ingenti vire addidit ad virtutes in fidelium passionibus excitandis, ac fovendas, librorum assillimè sapientia, sicuti eruditione, & assillimè docam nulis illusterrimos addidit. Divini verbi prædicatione animarum nagia promovet curavit, Hæc autem eâ animi conventioni protraxit, ut nea sanio gravatas à sacrorum librorum feripione, & à Divini verbi prædicationis activerit: & tunc feripione, ac prædicationis sine na fecer.

fecerit, cum paucis ante obitum diebus, lethali morbo affectus est. In Virgine Deiparam obsequensissimus fuit, eamque suam Magiam Domum, frequenter appellare vocabatur. De eadem scriptis, multaque ad eus gloriam amplificandam paravit. Ab edis libris, à virtutibus preclarissimis quibus longe, latèque stultis celebrantur, in sui venerationem omnes excitavit, tum inter Barbaros, tum etiam Patrum, Neapol. & Romæ, ubi majorem vite spatium tradidit. Summa enim doctrinæ, & sanctimonie opinio valuit apud Principes, Dynastas, Regnum Moderatores. Qui dñis sui Genitales, ac nonnullos S. R. E. Cardiales, apud quos magno ædificatione pondere valuit; ejusque consuetudinem admare, consilia exquirere, ac audienti ipsius vultu experire studiissemis erant. Tandem cum Patrum remeasset; in Dei Josephi templo singulis festis diebus magni populi frequentia, conciones habuit ac licet inlaretur multum, ut de more, sacras literas explanaret, attamen de Propositis ad materiam sanctæ obsequium semper verba dixit. Idque eo consilio, ut scriptum ad mortem pararet, quam semper sibi proximam proponebat: & non sine rationis pondere conjecturas licet, superius lumen de morte vicinæ præmonium fuisse. Hinc statim ac D. Ferdinandus de Baras ad Ecclesiam Patrum mætanæ regendam venit, postquam Franciscum accesserit, utque consilio guberni sui exordia rectè insisteret; ac ipsæ cum gratias optimo Prefati egisset, humiliter, ut exactionem admittent, petiit; non enim ad oppositam suggerenda tempus adisse, ait: ac paucis elapsis diebus cum graviter egroasset, sanctè ut vivit, vitam absolvi Patrum 12. Junii 1686. Epas sanctimonie fama magnum populi concursus evocavit; ac triduo insepulcus jacuit, ut omnia vota expleret. Cum autem ejus imaginem pictor exprimeret, admirabilis fudore faciem perfulam, a cuius dextera, de illius Urbem terræque, non sine omnium metu, concussis. Scriptore pœnanti emicite laudibus nostrum Magiam exorant, quorum catalogum digessit P. D. Franciscus Maria Lucchesius, & in ealoe Calæci Religiosi edidit, ad quem lectorem remitto: solum hic illos addam ibi à had innocens, veti loca ibi non telata: hi sunt Josephi Siles in *hystor. Cler. Regni. par. 2. lib. 1. pag. 633.* Vincentius Auria in *hyst. Crucifi. Caribæ. Eccl. Patrum. pag. 29. 36.* & 53. P. D. Petrus Antonius Tornabuoni in *hyst. in Patrum. par. 2. pag. 231.* P. D. Carolus de Thomasi in *Pæf. deinde rem. 12. pag. 329.* P. Petrus Tognolentur in *vita Innocentii Clesio pag. 402.* Bazine à Purificatione in *vita D. Joli Maria de Thomasi lib. 1. cap. 27. pag. 23. & 39.* Antoninus Magni in *not. Monast. Asilani Patrum. pag. 50.* Fausseus Martelli in *Sacerdot. in Villa cap. 1. p. 1. subest. 2. mon. 27. p. 3. 2. 123.* & 310. Antonius Natta in *de en. si concepit. par. 2. cap. 4. num. 648.* & par. 4. cap. 1. mon. 943. Angelus Agrosus, sub nom. ne Joan. Petri Jacobi Villani in *libro: Pifcora alium pag. 54.* Jo. Bonifacius Bagatta in *vita Caroli Thomasi par. 4. cap. 20. pag. 132. cap. 1.*

pag. 141. & alibi. Quæ scripsit secundissimus Magi calamus hæc sunt, nempe

Synagoga linguarum Orientium, que in Gemma Regibus audeatur. Liber primus, completus Georgianæ, seu Ibericæ vulgaris lingue Institutiones Grammaticæ. Romæ typis Sacri. Longi. de Propaganda Fide 1643. in fol.

Synagoga linguarum Orientium. Liber secundus, completus. Arabum, & Turcarum Orthographiam, & Turcicæ lingue Institutiones. Ibid. 1643. in fol. & iterum ex eadem typographia 1670. in fol. ut habetur ex diario licet aiorum Romæ edito anno 1670. ubi pag. 59. haud parum opere celebratur.

De Sacris Ceremoniis circa domum Dei decoratis, Salutationibus Anglicanæ, & Ecclesiasticæ benedictionem, Disquisitiones Rhædæ, Italicæ, Africæ, & ut plurimum novæ, Patrum typis Andrea Colicchia 1665. in fol.

De Sacris Ceremoniis ebræi solis in Dei Templo, ad Mithram, præsertim in sacris Officiis, & Choro, Disquisitiones Rhædæ, Asiatice, & ut plurimum novæ. Ibidem typis Augustini Bollii 1666. in fol.

De SS. Pontificis Pauli IV. incensata vicia Disquisitiones Historiæ, clarum scripturam de Scilicet Jesu effundit explicatæ. Tenui prima. Neapoli typis Novelli de Bonis 1672. in fol.

De Rhodis incedende solitudinis, sive stetit ad exercitia solitudinis quæ antea fuit, ut frequenter in usu, Disquisitiones Asiatice. Tenui prima. Ibidem apud eundem 1675. in fol.

De Præi incedende solitudinis, sive recalcitrata in ea ad diti aliquos spirituales exercitia oleanda, Disquisitiones Asiatice. Tenui alter. Ibidem apud eundem 1675. in fol.

Calæci Religiosi, alii desecrantes, & inlatores emiserant, ab eum sacro Des Rectoris præi dimittentes. Patrum apud Coppolam 1684. in fol.

De hi, quæ Religiosis Ordinibus, Ecclesiis, sive Altibus Coniugii custodiamus stande, Disquisitiones Patrum, Pari prima. Romæ typis Ignatii de Lazaro 1661. in fol. Hujus operis Pars secundæ Apologética, in qua omnia à tepidis Religiosis contra hæc Coniugia objecta, vana esse demonstrantur, sicut ut cum aliis Auctoribus operibus etiam m. ss. Patrum apud Cicericos Regulares.

Æsarium B. Menle Phlegis, juxta Sanctorum Evangelium Historias, & alia sacrorum scripturarum loca, egregiè alim continuatum, atque dispositum, nunc verò Patrum aliquæ, & Auct. doctrinibus auctum. Quibus ne plurimum quicquid in ea de Deipara assumitur, alit per immaculatæ Conceptionis fidei firmatum, & singulare ad id privilegium extolendum, Sanctis. Patrum gratiamq. Doctorum, præsertim PP. Prædicatorum celestis explicam. Patrum apud Andrea Colicchia 1665. in 4. & Neapoli apud Novellum de Bonis 1676. in 4.

Præfugia, & insignia aliquæ Gesta Patrum, præsertim PP. Prædicatorum celestis explicam. Neapoli typis Novelli de Bonis 1677. in 4.

Profectus Stelle B. Mariæ Virginis, sive doctrinæ Privilegia ejus Immaculatæ Conceptionis, Patrum

la Religione Trinitaria nella Città, e Regio di Napoli ha
separatamente in molte maniere promosso il culto del-
l'Immacolata Concezione. Neapoli apud eundem
1672. in 4.

Il lungo e diligente studio mezzo per provvede-
re la Chiesa, e tutti gli Ordini d'Anziani Apostolici, e
Santi, e famosi scrittori in affari con facilità e la presenza
effettivamente diffusa al menti i Religiosi che desidero
conoscere di Riforma, Ereni, solitudine, e più stretti
Circostanze che dover reggere nelle loro Pro-
vincie. Neapoli apud eundem 1674. in 4.

Vita della Ven. Madre suor Maria Casaf, sorella
del Santissimo Pontefice e Paolo IV. Fondatrice del sacro
Monistero di S. Maria della Sapienza. Neapoli apud
eundem 1670. in 4.

Vita del Ven. P. D. Giuseppe Cerretello figlio del
Massimo di Casafabere C. R. Neapoli apud eun-
dem 1670. in 4.

Compendio dell'opera per la salute fonda-
zione del Monistero delle Trinitarie Riforme. Neapoli
apud Jo. Franciscum Paci 1669. in 4.

Favore di fidei e affetto di dimostrazioni d'amor
e fidei, del Santissimo Sacramento dell'Altare, e dell'
Immacolata Signora. Neapoli apud Novellum de
Bonis 1673. in 4.

S. Giovanni assistente della Pisa Apostolica nel
suo Ordine de' Chierici Regolari, celebrato con elogi
de' grandissimi personaggi, e scrittori degli Ordini più
nobili della Chiesa. Neapoli apud eundem 1676.
in 4.

Relazioni della festa celebrata nel 1661. a nome
del R. Giovanni Tione glorioso Patriarca de' Chierici
Regolari. Neapoli apud Josephum Palladium, e His-
torionum Napoli 1661. in 12.

Relazione della festa celebrata nel 1661. a nome
del detto Santo. Neapoli apud Novellum de Bonis
1661. in 12.

Il Santissimo Crocifisso del Duomo della Città di Pa-
terno portato in processione, ed esposto per la pubblica
calamità nelle Chiese de' Riformati Chierici Regolari.
Panormi apud Desiderium Cyprianum 1648. in 4. et apud
Petrum de Nola 1668. in 8.

La misericordia divina della Provvidenza per l'oc-
casione, che si verificò sotto il suo Altare, e la devozione
degli schiavi di Gesù, e di Maria e dell'Oratorio della
Schiavità dentro al Cimitero della Chiesa di S. Giuseppe
de' Padri Chierici Regolari. Panormi apud Didac-
cum Buzi, e Petrum Camagna 1668. in 8. et
apud Petrum Coppola 1685. in 8. cum aliquibus
additionibus sub Jo. Frano. Amagnum nominis.

Tre Miracoli del Santo, e gloriosissimi Penitenti
di tre segnalati Religiosi S. Ignazio, S. Giovanni, e S.
Eli, diversi con miracoli, e diversi. Panormi apud
Petrum Coppola 1635. in 8. ad conclusionem S.
Eli e celebrata primam Neapoli apud Antonium
Gramignani 1680. in 12.

La Colomba con l'Albero, ovvero diversi prodigii
e Accademici celebrati dello spirito Santo, di Cassio
del Santissimo Sacramento, di M. V. del R. Giovanni, e
di certi gi. Miracoli della Compagnia del detto An-
drea de' Cavalieri della Colomba. Romae apud Igna-
tium de Lazzis 1655. in 12.

Relazione all'illustrissimo Senato della Città di Pa-

terno intorno ad un miracoloso Monistero. Reda-
to di Teodoro Ruffini dell'Immacolata Concezione, Pa-
normi apud Boni, e Camagna 1668. in 8. sub
nomine P. Angelici Rimpulla Generalis Ordinis
S. Joannis de Dro.

Peregrinazione del Padre Chierico Regolari del-
la Città di Palermo, e devotamente fedeli a nome del
Santissimo Sacramento, e della gran Madre di Gesù Ma-
ria V. con una senza pretezo originale. Panormi
apud Petrum de Nola 1667. in 8. sub nomine Jo-
seph. Amagnum.

Servizio ricevuto nell'Oratorio della Schiavità nel
Cimitero della Chiesa di S. Giuseppe della Città di
Palermo celebrandosi in festa della miracolosa Inven-
zione della Madonna di Peruviana, con giumente fi-
cra, portata per mano di S. Giuseppe. Romae apud
Ignatium de Lazzis 1657. in 12.

Servizio di S. Maria della Sapienza. Neapoli apud
Novellum de Bonis 1675. in 4.

Relazione della misericordia Invenzione del Santissimo
Trinitario per il cui capo promossi in festa della Georgia
Giacinto di Stefano. Mantua apud Brama 1641.
in 16.

Catalogo de' scrittori, che son mirabili di Giovanni
di Stefano Vitanze apud herodes Petri Breg 1655.
in 16.

Notizie de' fatti a nome del R. Giovanni glorioso
Patriarca de' Chierici Regolari, con un breve sum-
mario della sua vita. Panormi apud Jo. Antonium
Mandacchia 1655. in 24. Romae apud Ignatium
de Lazzis 1654. in 16. Mediolani, e alibi.

Rito nell'ingresso, ed obito delle Vergini Trinitarie
alla Congregazione d'Orfola Benincasa. Neapoli apud
Novellum de Bonis 1662. in 8.

Consigli nazionali sopra la vita della Ven. Madre Or-
fola Benincasa dell'Ordine del R. Giovanni. Neapoli apud
eundem 1662. in 8. et Panormi typis Buzi,
e Camagna 1668. in 8.

Intero mirabile dell'Albero, e sospensione dell'Im-
macolata Concezione, benedetta de' Padri Chierici
Regolari. Neapoli apud Novellum de Bonis 1675.
in fol.

La festa del sacro Monistero di S. Maria della Sa-
pienza fondata in Napoli dalla Ven. Madre D. Maria
Casaf, sorella del Santissimo Pontefice Paolo IV. fun-
dazione de' Padri Predicatori. Neapoli apud eun-
dem 1675. in 4.

Compendio ragguaglio della vita, morte, e Moni-
steri della Ven. Madre D. Orfola Benincasa Napo-
litana, Fondatrice della Congregazione Trinitaria di 63.
Vergini, dell'Ereni Trinitario di 33. Monache, e di 7.
Cruce, e del vicariato di 12. Sacerdoti, de' Padri
Chierici Regolari sotto titolo della Immacolata Con-
cezione. Neapoli apud Joannem Franciscum Paci
1669. in 4. hanc librum prohibuit Sacra Indici-
Congregazione, in ex Indices edito Romae 1683.
pag. 57.

Disfesa del gloriosissimo Pontefice Paolo IV. dalle
fisse calunnie d'un moderno scrittore (cioè Stefano
Pallavicino) data in luce da Francesco Velli Napo-
litano. Taurini apud Franciscum Petrosinam in-
fol. &

Disfesa di gloriosissimo Pontefice Paolo IV. dalle

FRANCISCUS MARIA DE MONACO Dedicavit. annus Clericorum Regularium natus annus 1593. Ordinis nomen dedit 4. Maii 1606. ac solemniter suscepit vota 1. Januarii 8. Maii 1608. in qua, omnibus facultatibus exultans, philosophicus, ac theologicis disciplinis nutrum in modum tulit. Emulor illiusmodi enim ingenium, quo praeditus fuit, diuino, ac locustetissima traditione illustravit. Hinc recte ambigitur, an apud Clericos Regulares noniam fuerit, qui ingenii praefecti, latini idiosyncrasia puritate, styli facultate, omnigena eruditione, doctrinam Franciscum superaverit. Humaniores literas ita colere visus est, ac si à gravitationis disciplinis longe alienus distaret: has in omnia tradidit, velut ab alia quacunque facultate abhorreret. Poeti ita praestantissimus fuit, ut nullus metri genus foret, cui mirabili facilitate Mastrum suum non induleret: ex illa eruditione tum antiqua, tum recentiori, graeci, latiniq; sacra, ac profana locupletissimus elaruit; nullum enim librum sedulo non percurrit. Latina, graecam, hebraicam linguam egregie canit. Philosophiam Viterbiæ, Theologiam Patavii, et alibi in agro cum planis docuit, et cum schola viri doctissimi excellentissimi poëtae, qui eadem disciplinis aliis cum laude copularent, ad nonnullos evecti honores vitam occupatissimum sapientia promerita; nam Viterbiensi munere apud suos in diebus, Consultore Generalis Romæ, Consultor, & Censor apud S. Officij Secreti sedes late effudit. Cum antea, Ordinis sui Generalis Institutum Clericorum Regularium in Gallia inducere cogitaret, ad vocandum Franciscum hęc Provincia demandata est anno 1644. quem doctrinâ sanè profundissimâ, præclarissimâ animi dotibus, motumq; comitate instructissimum optinè noverat. Hinc nosse Franciscum eum ad Gallie Regnum velicasset, magna cum nominis sui celebritate Parisiis pedem hxit; utro cum primâ Iulius Mazarinus S. R. E. Cardinalis, tunc Galliarum rerum Administratus fupremus (cui Romæ familiaris fuerat) perhumanitæ excepit, ac veterem consuetudinem iustitaret; inde à suis confessionibus delegit. Hinc ab Anna Austriaca Regina, apud quam erat reum suum, designo complexus est; & ipsius, ac Mazarini Audium in Ordinis Institutum Franciscus accedidit & Anticos omnes in fili amorem facile traxit. Accessit maxima viri æstimatio ex eloquentiæ vi, quâ è suggestu conciones habuit primam in Adversus Dominici festis diebus inde in tinerali curriculo in Regine Templo, magna populozum frequentia; concurrentibus enim ad ipsam etiam vicie principibus, Apostolica Sedis Nuncio, Veneti Senatus, & Subandæ Dnais Oratoribus, ac innumera penè nobilium multitudo, ingentem sibi famam comparavit. Interca urgete fundationem statuit, eiq; dexterrite negotium petierat, ut Ecclesiam D. Anne factam, ac Domum pro Clericis Regularibus exstrueret. Eâ solemnitate infinitum fundacionis exordium die 26. Iulii 1648. ut maiori magnificentia dedicata requirit: nam Monachum, ac ædis primordia regni manifesti Regina fortis celebratè adfuit cum uobilium

comitatu. Apostolicus Nuntius Nicolaus & Comitibus Palati, inde S. R. E. Cardinalis, solemnem cum Templum dedicavit magno cum multitudinis continentis plausu. Cardinalis Mazzarus multis benevolentia, liberalitate, ac singulari amoris argueris novam Ecclesiam, ac domum firmavit, tenuit. Et non nihil post ipse Rex Ludovicus XIV. cum Andegavensi Duce ejus fratre, in S. Caeteri solemnibus, magnâ cum benevolentia significet etia Monachum, iussit: ac vitorum Principum, Maroniarum, Regiū frequentatione impolletum corroborata sacra ades. Hoc eorum ob indulgentiam, doctrinam, virtutesq; Monachi lesseire obsequi succemptum est. Ea in Urbe Philosophiam, ac Theologiam iterum cum singulis ingenii laude tradidit. Virtutibus etiam emulante, & discipulis regularis teatissimus refulit, quibus ingenium venerationem sibi conciliavit. Tandem Archiepiscopus Rhemensis electus, ab ediliis rebus celeberrimus, Parisiis vitam absolvere anno 1651. statis fixo. & defuncti imaginem è marmore iuxta exaratum Clæticorum Regularium domum Ludovicus cum imagine viri honore posuit. Laudibus celebrant à P. D. Iosepho Silesi scilicet. Cleric. Reg. par. 3. lib. 8. pag. 293. & sup. lib. 1. c. pag. 568. & in *Archivis* ep. 37. pag. 26. & 1p. 40. pag. 94. Ab. Fitto nec. *Erd. Maz.* pag. 555. Aloylio Novatius *epistol.* tom. 1. pag. 37. Leoat Allmion *lib. 1. Ap. Præfatus, sive de Phil. Blache.* pag. 108. Antonio Collinasi *in Epist.* p. 2. pag. 113. Vinc. Nobili *in Theol. Abstem.* c. 3. p. 785. Philipp. Labbé *Bibl. Biblioth.* p. 55. Franc. Maria Magio *de vita Fr. sile. Benedictæ, & Benc. Theatini* p. 165. aliisque, Epusingenti tutate

in universum de Phil. Philosophiam commentatio. Parisiis ex typographia Regia 1656. in fol.

Hæc subscipe, hoc est, honore publico. de Actis. Avellino Cl. Reg. decreti. Patavii apud Impensores Camerales 1655. in 4.

in Advers. & *in Spiritibus, Commodorum nostri theoris Patavii.* Patavii typis Laurentii Pasquati 1661. in 4.

Quardecim Petrum Clerico cum Regul. Elogia. Ibid. in 3. & item Mediolani apud Impensores Archiepiscopales 1661. in 8.

De Perpetuitate Evangelica. Romæ typis Masi ard 1644. in fol. sed hoc opus ob disse aut in Gallia abemptum, adhuc non est absolutum.

De Fidei Veritate libri tres ad Carolum Britannicæ Regem. Lutetia Parisiensem ex typographia Regia 1648. in fol. opus insignitè ob auctoris motem impetratum. Authographum servatur in 4. in fol. in Biblioth. Cler. Regul. Patavii. Itali. & etiam edidit

La Po. in Panegirico: nella solennità della dottrina di S. Tomaso: & Aquino fatto al Viceroy di Padova, nella Chiesa di S. Agostino di P. D. Predicatori. Vicenzæ opud Franciscum Costum 1620. in 4.

Il Sub. Panegirico nella pompa sacrali del 11. d. Ago. Monig. Coriolano Geronimo Prefetto di Chiesa di Vigova, & Natio & sua Sanctità nella Germania. Viceroy apud eundem 1618. in 4. & Patavii apud Pasquati 1618. in 4. Prelo paraverat. *Cont. C. & de. scilicet, sive ad dictione Natus, Romani P. m. 7. &*

7. *Biblioth. Sive de Tyn. 1.*

17. pag. 126. Hinc magis apud oratores doctrinæ opinio valuit, ac rivum loci pretibus spem præterita, ac Euclidis elementa publicè ta-
planavi, magno tū docti hæc plauso: idcirco: ejus
nomine fama undiq; diffusa. Principi, & littera-
torum amorem sibi conciliavi: inter quos non
ultimos recensendus doctissimus Petrus Beambes
S. R. E. Cardinalis, cui Cosmographiam suam
manseravi: ac etiam Marcellus Cœvius Car-
dinalis, tit. S. Crucis in Hierusalem, qui Pontifex
electus sub nomine Marcelli II. cum brevi tem-
poris tractu pontificatum absolvisset, amici vî-
tutem honoribus, et mediabatur, exornare non
valuit. Cùm Carolus V. Cæsar dividit Africâ
Mellianam adventaret, Maurolycum triumphales
moles, quibus et in urbe fuit honorificè receptus,
advenit. Imperatori verò gratissimum accidit
virum hunc egregium videre, quem benigne cõ-
plexus est: eiq; in æstimationis eximie argumen-
tum insulset, ut una cum Ferramolino Regio Ar-
chitecto, Mellianæ opusculacula perficeret. Hic-
royano Barres Petri æpti tunc Maritimo, alijsq; Si-
ciliæ Dynastiæ: sed in primis Joanni Vignin-
millio Hicraris Marchioni, qui Mal' amicitia di-
sciplinas unire diligebat, acceptissimus fuit. Hic
enim in Maurolycum singularia protuli honorû
argumenta: quosq; precibus Francisus devotus,
ut ipsi mortem crearet, solum vivere statuit: hinc
velut ad Castrum boium moras protexit, vel
secum Panormum, Napolim, & Romam digres-
sus est, perperum ejus comes: ac ubique semina
venerationis prosequatur. R. Romæ præsertim
Alexander Cardinalis Farnesius, munus spe-
handi vulgari, Maurolycum fuisse commendat,
ut palatii sui ædes inhabitaret, ibique pre-
mans, aut suæ splendorem augeret: ac ve-
luti in muneritæ suæ artham quoadreis mu-
neravit: sed patriæ, & Marchionis amor præva-
luisse: immo & Marchio ipse timore amittendi
Maurolycum affectus, regressum in Siciliam ma-
turavit. A Joanne de Vega, Siciliam pro Rege,
moderat Panormum accessit, ut Geometrie
præterea Alexandro rex primogenito filio ta-
pouret, non sine maximi honoris significatõe
usq; ad annum 1550. effectus, usq; doctrinam
non modò videretur Prorex, verim etiam, de
talibus laudibus celebrare consuevit. Catanam
perituros, Maurolyci societatem efflagavit: &
cùm egrotare intelligeret, non sine omnium ad-
miratione discipulis distulit, usq; dum Mauro-
lycus insuetam insularum, Scenam (unde Cata-
nam adduxit, ac nunc socium sepe voluit) sed
enim & Sicilia discessisset Prorex, Maurolycus ad
Mæcenatem suum Marchionem Hieracis regressus
est: ad 1490. Abbatia S. Marie de Partu doctus
est: (non S. Marie de Mellianæ dioc. de Partu, ut
perperam Ludovicus Morerius in *dist. tom. 3. p. 542.*
sed S. Marie de Partu prope oppidum Ca-
stribon). Ubique secedens religiose vixit, ac multa
peritæ argumenta reliquit. At Mellianæ Strati-
coticus elocatus Marzilio, socium Maurolycum in
patriam reduxit, ubi mathematicas disciplinas
publicè et planavit, auri ex. annis colloca-

tus. Plurimam æstimatione valuit apud Joan-
nem Larrerdum Ducem Mediæceci, & D. Gar-
siam de Tolro Siciliæ Proterem, qui ob Astro-
logicas quasdam prædictiones, tanquam oracu-
lum habuerunt. Joannes Antizarus, tunc coactio
foedere inter Pontificem, Hispaniarum Regem,
ac Venetos Melianam appulit, ut ingeni ejus
præstiterant: equam ad expeditionem contra Tur-
chas velicaret, Francisus doctrinam consulere
placuit. Inde cùm jura Maurolyci prædictionem
et actidisset, victor Mellianæ egressus, egre-
gii viri sapientiam, nunquam ad satietatem ex-
colere videbatur. Multis etiam Maurolyci prædictionem
etis mirum in modum doctrinæ sue venerationem
conclavit: horum unum detulit Sæmperius
Annal. lib. 4. p. 485. Et undiq; fama etaruit,
in insurrexi vel cognoscendi, vel confutro fladi-
dio, & longinquis etiam regionibus ad ipsum rō-
stebatur: iusti quos non ultimus Magnus Briza-
ois Prior, ac P. Clavus Mathematicorū celestium,
qui amicitie vinculis fuit Maurolyco de-
vincus. Fridericus etiam Comandinus Mathe-
maticorum rerum doctissimus, tunc ex quibus-
dam Arthoridis discipulis, ac solationibus,
Maurolyci doctrinam intellexisset, datus ad
ipsum literis septis Mathematicorum Principem
vocavit, et ad doctrinæ suæ faciem consuebat in
obscurioribus Mathese dubis. Quamvis autem
severiori ingeniū contentionē mathematicas
disciplinas adamasset, mitionibus etiam studii
animum quandoque addidit: ideoque Hicrarchi
Potter, & Oratoris gloriam sibi comparavit. Pra-
stantissime etiam doctrinæ, morum fortissimam,
ac animi candorem fovit. Ingravescente æta-
te, dum Hieracis Marchio omnis Maurolyci in-
cubationis typis tradere moliabatur, tæternâ
clausi, ac summo mærore Maurolycum affecti.
Hinc paulo post in morbum dilapsus, in pater-
nam villam jura Mellianam recessit, ut pœtem,
que Mellianæ grassabatur detineat: ac inavale-
te morbo, anno ætatis suæ 80. obi detressit 21.
Juli anni, 1575. Dum ætatem ageret, proximæ
villæ Cupressis mito portento usque ad terram
inflexa, elapsis octo diebus, iterum se etatollit e.
visti tū: ac triduo ante ipsius obitum super tam-
dem villam cometa apparuit, que tam expla-
set, et omni. Cadaver prius in Ecclesiâ S. Fran-
cisci Paululi prope Urbis Mellianæ mecia: inde
exinstructur, ad Ecclesiâ S. Joannis Baptiste
detratum fuit, in ejus sepulchro & marmore hoc
legitur epitaphium.

D. O. M.

D. Francisco Maurolyce Patria Mellianensi, ex
clarissima Anzororum familia, Abbati Dico Marie
de Partu, Viri Christiani pinatæ celo, & rerum
occurram scientiâ, ætatis Patriæ, & Philoso-
phis temperando, Mathematicorum ætiam Disto-
tem consensu facit. Principi: qui ex studiis peni-
tissimè in lætem revocavit, scripturæ secretum multi-
tudine illustravit, auri, præp. oñ, etiaq; in-
venit rationat, & auri ejus, tanquam oraculo vi-
senti, etiam detressit fladio undiq; niam & etentiss-
mi regibus transierunt. D. Francisus Hieracis,
F. I. 3

Q. S.

disjunct, ac doctrinā, sed præstantius vix æmuli-
fimo exemplo, iuvenioris in Pannoniæ Prov-
inciæ civitatis. Melissæus Provinciæ præfuit,
& cum Comendatum Drepanianum moderaba-
tur, anno ætatis sue 51. sanctæ vitæ absol-
vit. Augusti 1588. Patris post obitum ulascu-
la Comendatæ sue opinationem continuavit. De
eo consule Hippolytum ab Hippolyto in *ambro-
siano*. Zachariæ Boverium annal. Capuciorum
tom. 1. ss. 1588. n. 85. pag. 558. Abb. Panson.,
not. Eccl. Mazac. pag. 537. P. Fortunium Huo-
berum in *historia Ord. S. Franc.* 30. Janar. pag.
485. & P. Dionysium Gruenertum in *bibliotheca
Capuciorum* pag. 119. qui multis scripsisse testatur,
temporis ipsius deperditæ, ac solummodo feri-
ci m. 25.

Profectus in libris *Antiquis* Tom. III in 4.
Prædicatione Theologica secundæ doctrinæ Socii
Tom. IV.

FRANCISCUS MAZARENENSIS alius æ prædi-
cto, etiam Capucinus, vi morum integritate,
ac virtutum exemplo præclarus, qui tyrannibus
informandis additus regulæ cui obsequium
propagavit, Pannoniæ usque Provinciæ regi, &
in Melissæus Provinciæ Generale Vistationem
egit, Quis Pannoniæ 1600. 1670. Prodiit ejus
opus posthumum itale scriptum, nempè

De virtutibus spiritibus, & *inquisitione de Nochi*,
& *Generalis Caputini*, Pannoniæ apud Dominicum
Anichum 1679. in 8.

FRANCISCUS MELLAURUS Agvienis Sa-
cerdos vixit Theologie Doctor, historicus, ac
poeta disertissimus. Poeticæ delectæ frequenter,
sæpe carmine multa cum sui laude scripsit. Obiit
in patria 26. Augusti 1674. Hujus meminit Ab-
bas Puri 100. Eccl. Comen. pag. 110. Edidit

S. philippi Cæciliæmorum *incomminata*, *Aggy-
pti* que *affertur* inclitæ cuius *incomminata* *descriptio*,
Melissæ ex officina Petri Iroca, & Laurentii Val-
te 1605. in 4. Itale

*Vita Annae, & Michaeli del Gl. Confessore S. Philippo
& Agathe*. Melissæ apud Pauli Bica 1605. in 4.

FRANCISCUS MILANENSIS Catenæ Vi-
centi Milanensis, ac Agathæ Campisiano Filius,
juris utriusque Doctor, magnæ cum doctrinæ sa-
ma claruit, quam iudicis studio, labore,
sibi comparavit. Fuit Prætorii Panoimitani Ju-
dex an. 1581. & pluries in Magnæ Regiæ Curie
Senatus præfuit etiam Judex, Regius, Consilia-
rius, ac tandem Regii Patrimonii Fisci Patro-
nus, Obiit Panoimi 27. Augusti 1595, & in Ecclesia
S. Mariæ Angelorum fratrum Obsequium.
S. Francisci sepeliunt, Hujus cum laude memi-
nere Nilus not. Eccl. Comen. pag. 11. Joannes Bap-
ta Grosse in *derat. Catenæ* tom. 1. ser. 9. pag.
147. Gaspar Maffreli in *addit. ad Petrum de Gre-
gorio de deo de parag. quest. 3. v. alibi* ibi,
Edidit

Annae Descriptio Regiæ Curie Regni Siciliae, in
quibus variis *incomminata* *temporibus* *descriptio*, *aggy-
pti* *in dicto* *Regiæ Tribunalis* *consuetudine*, *duode-
cim* *partibus* *descriptio*, Venetiis apud Robertum No-
nium 1596. in fol. & iterum apud eundem

1602. in fol. & Francosus à apud Franciscum
Schwenen 1600. in fol.

FRANCISCUS MIROLDUS Panoimitanus
jurisconsultus doctissimus, & egregius causarum
Panoim. Clarus anno 1650. Edidit
Allegoriam, undè cum Benedicto Fernandez, &
Bartolo Draco apud Pauli Franciscum Parram-
um in *consilio* *syntactico*. pat. 3. tom. 1. d. p. 399.

FRANCISCUS MONACHUS Catenæ Sa-
cerdos, doctrinā, morumque integritate conspi-
cuis vixit. Amoenioris sicut as amplexus non sine
laude apud suos clarus circa annum 1669. quo
pedit

Catechismus *Æthiops*, *non leuodis* *igne* *Æthi-
ops* *an* *1669*. Veneris ex typographia Jo-
annis Jacobi Heri 1669. in 4.

FRANCISCUS MONSIEO Calatajocensis,
scripsit bellum infernum.

Antichum *metaph.* Nepali apud Joannem de
Boy 1567. in 8.

FRANCISCUS MORABITUS Catenæ Sacer-
dos natus ex D. Hovalio Morabito Patricio
Catenæ, onem inguiti vim annuolibus li-
teris addidit, ad poeticæ studium, eruditiorē, ac
suoctissimam *secleris* genere *ehonendans*. Inter
Claros Academiæ Catenæ adscriptus, non sine
plausu sapientis auditis. Obiit Catenæ circa annum
1690. Ledit Itale.

Enapia *obscure* *Pagna*. Catenæ apud Bonaven-
turam le Rocca 1669. in 8.

L'Alibi *Tragedia* *Politica-Morale*. Catenæ
apud Bolognium 1684. in 4.

Scripsit etiam, sed m. 22. reliquit hæc alia:

Canend *Stellione* *Tom. II.*

Prima, & *Secunda* *Centuria di* *Spinali*, *Canoni*,
Odii, *Madrigali*.

L'Eruditi *Comedia*.

Teatro della Gloria Catenæ, *dove la stile* *laudica*
si *disserve* *de* *santi* *gloriosi* *degli* *Amib* *di* *ella* *ella*
Chit *di* *Catenæ*.

L'Arcovilla *Romanza*.

Giudicio *di* *fiori* *conveniente* *vario* *descriptio*.

Tifoso *di* *sentenza* *politico*, 1. *morali*.

Lettere *di* *complimenti*.

Il Reggiero *Tronfante* *Porma* *Erud.* Hujus frag-
mentum & didi Rogentis Virginiiuslib in libro:
Consuetudine della Giustitia de *Can* *di* *Geraci* *ad-*
dona *del* *Pieri* *pag. 15.* & alibi. Autographum
servatur apud Marchionem Hieracis

Lo *Stellione* *Agente*, *el* *Politico* *privato*, & vero
la *verità* *di* *consigliante* *a* *Principi* *Reggenti*, ed a *Sud-*
di *di* *Politico*.

Lo *Stellione*, & vero la *Fedeltà* *in* *scelte* *di* *di* *di*
per *nostri*.

L'Admendo *Erudito* *morale*.

L'Admendo *Stellione* *di* *scio* *di* *anima* *per* *nostri*,
Panigiri *di* *S. Agata*.

Erudito *Stellione* *Trilogia*.

Hæc omnia sub rudibus obsequio annis
1693. perierunt.

FRANCISCUS MUGNOS in oppido Licodi-
Dioecesis Syracusanæ, natus, unus ex præcipuis
illius loci æcolis fuit: vir morum gravitate con-
spicuis.

spicue. Literis gentis, & ammuicibus, & præ-
sertim Poeti Lirici, ac veracitè appropinquat in-
structus enituit: à litteratorum fœderi merito ma-
giore honore professus. Inter Academicos
Reactorum Panormi, & Oditeus Melanae fuit
adscriptus. Obiit in panio oppido anno 1663.
Ejus laudes habuit apud Iosephum Galeanum in
Muse Siculi per. 1. tom. 1. pag. 247. Edidit

Poesin, in libro: *Le Poesie volgari degli Attademi-
mi della Sicilia.* Parte seconda. Melanae 1658.
in 12.

Cantoni Similane. In *Muse Siculi per. 2. tom. 1.*
Panormi apud Decium Cyrellum 1647. in 12. &
iterum apud Iosephum Bisignium 1662. in 12.
Cf. *Epist. Cæsar. Pisani per la Pœ d'Italia.*
Panormi apud Petrum Coppola 1617. in 8. Hic
fuit una ex 67. Cantionibus Plindaricis, quas per-
cipuos poetas locum obtinuerant, etiam edim
ceterum censorum habuit Vincentium Motam
Syrausianum, qui edito libello inscripto *Giudizio
Poetico*, sub nomine anagrammatico Antonii
Zaccanti, ius nostrum Panormium reuocata vige-
la sevit anius est. Sed Augustus Maria Boniani
Panormitanus Franciscum egregiè propugnauit;
nam librum edidit, cui titulus: *Il Cyne provocato
da Messer Friam Forban*, quo Moutani censuram
suumâ eruditione laudat reuocandâ.

FRANCISCUS NEAPOLIS Mylenis Ordinis
Minimorum S. Francisci Paulensis, ut testatur
Antonius de Amico in *differt. epistol. p. 26.* scripsit
De Antiquitate Civitatis Mylenarum, quod opus
etiam citat Philippus Amicus in *Reflexib. Mylae*,
pag. p. 15. & alibi.

FRANCISCUS NIGER Platensis Philosophus,
Doctrinissimus, ac medicè scientiæ, quam egregiè
callescit, clarus; sed longè celebrior à mortis
genere natus 1536. vel 1537. ut alibi placet,
cuius ætate mox igneo torrentur evomeret, ipse
ut nature secreta scrutaretur, & propriè ignis
miracula expendere, à Civitate Leonæia, quam
interdolebat, ad Ætiam digressus est, usque ad mon-
tis trecentes ascendens, & quibus incedat, & staret
hant, dum omnis curiosè, sed incautè, ignem
philosophando examinare cœtat, unne ex lu-
gantibus lapidibus, quos mone in Calum emite-
rebat, in caput suum dilapsus, Franciscum misere-
rè consumpsit. De eo Fazellus de rebus Siculis de-
1. lib. 2. cap. 4. pag. 61. Antonius Pilchert in
topographia. Sicæ pag. 18. qui ait primum sumo
finito atum, inde flammis combustionem obfisse;
Petrus Carreia in *hist. Ætiae lib. 2. cap. 19. pag.*
125. in hist. Cataniae vol. 1. lib. 2. cap. 2. pag. 160.
& in *Epigram. lib. 2. pag. 74.* Jo: Paulus Chla-
rendanius in *hist. Platæ lib. 4. cap. 3. pag. 262. &*
263. Maxene Alegambe in *hist. Platæ* apud ipsum
Chlarondanum lib. 1. cap. 10. p. 140. qui eundem
Astrologum præstantissimum vocat, & ipse
Italice, sed anno edidit

Historia della Città di piazza, quam tunc sæ-
pius Chlarondanum, ac nō pauca transcribit frag-
menta perfectione lib. primo cap. 2. pag. 12. lib. 2.
cap. 10. pag. 120. & in cap. 4. pag. 108. lib. 3. cap. 2.

pag. 79. cap. 7. pag. 120. cap. 8. pag. 123. lib. 3. cap.
3. pag. 158. cap. 4. pag. 161. cap. 5. pag. 172. cap.
6. pag. 175. & 181.

FRANCISCUS NIGER Panormitanus, patre
Calargroato usque uetus, vit mathematicè scien-
tiarum instructissimus. Geometriam præsertim, ac
astronomicam miracè calluit, quibus & mecha-
nitas artes sociavit. In rebus præ graphiæ sculpsit
dis excellit. Siciliam omnia uia cum Carolo
Matia Vignatillis mathematico celeberrimo
Proregis iussu perculavit, ac discipulis. Magnâ
affluuntione à literariis profectus clarus Pan-
normi, ubi obiit prius Decembris anno 1653.
Ejus iurago ad vivum arte sculpat Petrus Aquila
Panormitanus, ac typis & delictis adpedit in scrip-
tione.

Francisco Nigro *Geometricæ disciplinae, Mechanica-
rarum animæ, sculpsitque Professori, Petrus Aquila
baerem typis & se delictatam, & incisam D.D.D.*
An. 1653.

Multa delictavit, & eleganter insculpsit; ac ali-
qua habetur in descriptione solennitatis D. Ro-
salie, quam Panormus celebravit anno 1624. ac
typis tradidit Hieronymus Pagura. Panormi apud
Petrum Coppola 1651. in 4. I edidit etiam

Sinilia delictatissimè, ad descriptionem.

FRANCISCUS OLIVIERIUS Motycensis So-
cietatis Iesu, in Basilienis Provincia, dñs Aposto-
licus Missionarius, asinatum barit addidit,
magno Religionis incrementum desudavit, Theo-
logiam in Collegio Bayhemii docuit, ibique stu-
dium persequi, ut habemus ex Hieronymo Ragusa
in *Epist. Sicilicæ pag. 90.* qui tum hic, tum in
Sinilia Bibliotheca vti. pag. 73. scriptissimè testatur
Historiam Basilienensem, quæ servatur in c. 12.

Bibliotheca Collegii Motycensis Soc. Iesu.
FRANCISCUS PACTENSIUS Ordinis Mino-
rum Conventualium S. Prædicti ex Rocho Pie-
ro ust. Eccl. Padrahi pag. 421. & Philippo Ca-
gliola in *manif. Probia. Sicil. Ord. Atte. Couv. ex-
plor. 3. manif. t. pag. 82.* Edidit librum

De Situ Orbi, & descriptionem ejusdem. Autuer-
piæ. Luras Wadgum de *script. Attemar pag. 139.*
dubitat an alior sit à Francisco Vita Polyntio
etiam Pactensi ejusdem Institutii: sed ego ab hoc
distingui puto; ideoque de hoc secundo infra
suo loco.

FRANCISCUS PALMA Nobilis Eryciensis, natus
22. Januarii an. 1618. ex Andrea Palma, & An-
tonia Curatolo, gravioribus disciplinis animum
erudit Panormi, quibus ob ingenii sublimita-
tem egregiè refalsit, & eximiam æmulationem,
sindemque æquum est. Poeti etiam, & amæ-
rioribus licet inmiscet claruit. Desudat uxore,
quam ex nobili familia Aurea duxerat, Clericali
militæ nomen dedit, ac Sacerdotio insignitus,
vitam traduxit morum integritate celebratam.
Obiit eadem Drepani 29. Junii 1650. edidit
Realitè

*Trinque di Casti & Tragedia Sacra per l'ingresso
alla Religione Carmelitana di S. Albena Eritica.*
Panormi apud Donatam Antistinum 1683. in 4.
Veraculâ lingua, & suppetio domine

Le Storia di S. Nicolò di Bari trasportata in Com-
poni Italiana, 1. anno ni 1684. & iterum apud Lu-
telum te Barbere 1693. in 8. & Drepani 1687.
Servant apud Antonium Paluà episcopalem
voluntate m. s. in 4. in quo habentur
passio, & Prose in più lingue.

FRANCISCUS PANARELLUS Messanen-
sis, ex iure notandis epice operibus satis comper-
tus est; nam in iisdem *S. Francisci & Messane*,
vel *Francisci* memorat, *S. Francisci* di Maria vo-
cat; sine Iuliano Nicolai Antonii in *Bibliotheca*
Historica tom. 1. pag. 149. animadvertitur; nam
et. 1. aliqua de iunctura nomini Franciscus Hys-
pani. 2. & ex parte cognovisset, Hispanum para-
vis, & iure in loco citato recensit. Vicissim
huius, laudem insignitum; inde severioribus Theo-
logis sic utique ingenium & digne, & ad vira
tibus. 1. leges exploratis anni vice dieavideat
que Martini Divi Hieronymi insistentem ample-
xus est, itaque ad animarum profectum sedulam
habitu curam; & in expendi iudic Divinis liti-
ris; totum scilicet. Quod id si quis movet, ac vires
egregias, quibus exornatus refertur, in unam est
immutatum in finem; tanquam concinavit; ideo-
que Philippi II. Hispaniarum Regis, eiusque Re-
gibus universis Confessoribus fuit. At cum sepius
ad primarum Ecclesiarum dignitates excolere con-
tent, in iura consensit simul recessit; Non raro
si quis in proprio Conubio emporicantem con-
vulsa; Rex; ut in supremamque agnitione ef-
fecit, cuius paces in sua boni, sic ut emendat
Claruit anno 1590. hinc ex Audite Panare-
lo in epistola nemperiora opusculi inscripti
De iustitia per incantationes anime et ceteris. Ipsi
notandum Act. Franciscus in app. sine ta. 1. pag.
504. & c.

Franciscus in dissolutam locorum in D. H. no-
minis epistolis occurrunt. Litteram in Zecche-
iam, non paraphrasi in ceteris duodecim Prophetar
2. & ceteris apud Martinum Nium in 597. in 4.
Hieronymi De illiusmodi prodigia et ceteris cum opus
bus D. Hieronymi Pauli in 1633. ex Philippo
Iacob de scripto. Eccl. tom. 1. pag. 447.
Huiusmodi cum longis.

Explicatio de las ceremonias de la Misa segun
el voto rezado.

Discurso del Alma Christiana Ecclesiastica, y
Religiosa.

Discurso de como de andar juntos la singulari-
dad, y la universalidad, sobre qualis de S. Juan
de duodecim non erit 1. cm. clm. Compulsi simul apud
Joannem Higuer in 593. in 3.

FRANCISCUS PANCALDUS Messanen-
sis utriusque Doctor celeberrimus, cuius erant

Ad Pultem Apostolicam Nicolai V. & Reg. Pro-
positi de Consensu Adversariis, apud Petrum
de Cuoporio de Consensu Panormi typis Jo. Ave.
de Franciscis edos. in 4. & iterum Panormi a-
pad Franciscum Clotium 1660. in fol.

Hinc Franciscus Pancaldus clem potio M.
Francisco Pancaldo Carenensis, et ceteris erant pau-
cae carmina et cetera in libro Cerniceni, ac Prosa-
tum Antonii Minipoli, editio Venetice 1599. quo

Minerum laudat in calce indicis, eiusque alius
carminibus respondit Mantuane pag. 74.

FRANCISCUS PARVIA Panormitanus cele-
berrimus Philippi Parvii (de quo suo loco) filius.
Jurisconsultus doctissimus et ceteris fuit, ac multo Au-
ditorem egit legibus natus in Sicilia interfectus. A
Duce D. Petro Valdina Rocce Marchione, Pa-
normo Mediolanum missus est anno 1630, pro
bello contra Gallos tunc in Italia interfectus. A
secretis etiam fuit Senatus Peronim et ceteris ac variis
conditionibus oneratus, postquam in omnibusque literis
eximie instructus fuit. In historiis non veterum
tamen recentiorum monumentis versatus. Tunc
claruit circa annum 1630. Huius meminit Vlu-
centius Aulius in *hisp. Chronolog. Princeps Sicil. pag.*
94. & 95. Editio Italica

Arte dell' Intelligenza del Sig. Duca d' Arbuque-
que Viceré Capitan Generale per Sua Maestà Catuo-
lica in Palermo Anno 1607. descripto. Panormi apud
Hieronymum Roselli 1667. in 4. quon aliqui
Philippo Parvii parvi adhibent.

Memoriale della Depositione del Rege di Sicilia,
e della Città di Palermo intorno alla dissoluzi di quel
Rege, chi tenta la Città di Massica in aiuto della
Spagna nelle Italiane scelle. Panormi apud Al-
phonso de Isla 1630. in 4.

Puerum Aeneas mollebat, sed morte adve-
niente opus abrupit.

FRANCISCUS PASSALACQUA Salemita-
nus Ordinis Strictioris Observantis S. Francisci
Natus 17. Januarii 1638. literis adhibitis clericali
militia nomen dedit, ac Sacerdotii characte-
re insignitus fuit. Sed spiritus fervore concitatus
laudamus Ordinem S. Francisci amplectens. In
hac regulari palestra gravioribus disciplinis ab-
dè instructus, severioris disciplinae tenacissimus
fuit, & ad absolutissimum peritissimum gradum.
propter virtutes & lucubratis moribus, & vir-
tutibus splendore refectus. Ad omnia Religionis
munia merito vocatus, tyronibus regendis ad-
motus est, & Conubio Panormitano S. Merie de
Jesu praesuit, Custodia manere. In Provincia Si-
culia Vallis Mazzaria Definitorum egi: ac virtuti-
bus egregiis conciliari sibi omnium benevolenti-
am D. Petro Colon Duce Veragae Siciliæ Pro-
rege magnæ attentionis prosecutus est; qui ad
suis confessionibus voluit. Sed cum pro animarum sa-
lute mirum in modum adjuvat, ut in Barbato-
rum veras divini verbi predicationem discerni-
naret, facultatem eorum petitis, ac obsequiis de eo;
Commissarius Apostolicus, ac Praefectus Missio-
nis Aegypti, & Aethiopie ecclesis, ad eandem re-
gionem transiit, ubi ad animarum lucra, ad Re-
ligionem Catholicam amplificandam, magno
animi ardore intentus, hodie sexagenario aetate
impigre defuit. Editio

Adi Comiti Celi domini in Aethiopiae
transiit ad erudiendos Oribales, & maxime Aegy-
pti ad Catholicam fidem instruendos. Roma 1716
Sac. Congregationis de Propaganda Fide 1694
in fol.

FRANCISCUS PERDICHIZZI Myleusis Or-
dinis Capucinorum, conspiciat familiā ortus

Anno 1641. ordinis Institutum amplexus est anno 1660. Rezi comobla oppidi S. Lucia, ac Myla- rum. Adhuc superflus Cragetasio major vivit in patria, motum integritate, & virtutibus clara, Edidit Italicè

Il *Atlasso Sacro*. Messana apud Vincendum de Amico 1696. Sed hoc opus vel invidiæ vi, vel alia causa non est adhuc publicè juris ipsum- que erat Thilippus Amicus in *ref. hist. Myla.* pag. 14. 15. 16. & alibi.

FRANCISCUS PETRONIUS dictus à S. Anna Agrigentinarum Ordinis Seridionis Observantiz S. Francisce. Lucem aspexit anno 1643. ac Ordinem ingressus, tum Philosophiam, tum Scolasticam. Theologiam fœdalis suæ docuit. Ad tyronum formandorum aliquandiu addidit est. Desinonem in Provincia Vallis Mazariæ egit ac SS. Inquisitionis Siciliæ fuit librum octavo. In auditione clarui, & in Sacerdotum Patrum voluminibus versatissimus, laudem promeruit non vulgarem. Obiit in parvo Comoblo S. Viti 24. Octobris 1697. Typis cedit librum inscriptum:

Arbor Decora, & Fœligia Genealogia Sanctorum Interitum, & Arce, Davidica, simple gemis vincta, & simple Nathan, & Salomiræ exornata, quinquè effertur Paremum Christi ramos. In idem arboribus Incarnacionem præcedentibus respondenter. Tenor Primus, & Secundus. Un epiani typis Josephi la Barbera 1686. in fol.

FRANCISCUS PHARAONIVS Messanensis Sacerdos, vir est humiliter loco natus, humanioribus literis apprime excelsus clarui. Itaque propriè virtute profectus, lingue latine auctores peritissimè labore evolvit, ut inter peritissimos per meritò cooperatur. Ephebus Messanae primis laudis lingue clementis dñs erudit: & non modò ingenuè capotice cavet, verum etiam ad virtutem, ac animi religionem discipulos suos excitavit. Multas etiam colui, ac non inuicunda cecinit. Litteras quoque græcas hanc, seu veritas attigit, quas à Constantino Lascari Messanæ docente, accepit. A digamitibus positus abhoruit, christiane pictatè insigniter addidit. Toruli cti ex anno 1513. quod componere licet ex *trattato suo de epistola* in lib. 3. *fratum Institutionum*, ubi hunc annum eundem epistole appofuit: annum vero etate sue artigli novagessimum. Ipse vñam scriptis tradidit Major Plancrenus Basilus ejus conciliis, & discipulis, quam ejusdem Institutionibus paravit. Hujus meminerit Placidus Reina *par. 2. hist. Messanae* pag. 47. Paulus Bellus in *Gloria Messanensi* pag. 155. Placidus Sampetrus *lib. 1. Notolog. M. F.* pag. 37. qui etiam in *numeralionem* illam rem prædicit, Joseph Bonifas in *frat. Messana* lib. 7. pag. 54. & Petrus Angelus *Specta de nobilitate prefat. Grammatica* lib. 4. pag. 432. Edidit

Institutiones Grammaticæ, & Alidum meth. & ar. de Meilang plures, Venetis apud Floravancos 1531. in 8. Panormi apud Hieronymum de Rottellis 1639. in 8. & alibi sæpè in cœdis calq; celebres, in vñis scholis passim docuit.

FRANCISCUS PISANVS Panormitanus ado-

lescens Terti Ordinis S. Francisce Religionem amplexor, in ea gravioribus disciplinis cruduit, Magistri laudam obitit, ac Ecclesiæ igit non sine eloquentia laude. Sed ea Ordine, ac si qua de causa, egressus, An hiptesbyter, & Canonius oppidi Ciminæ, Diocesis Panormitanæ, eligens à Cardinali Joannese Doria Archiepiscopo Panormitano 10. Septembris 1630. Sed anno 1651. eum hanc animarum curam renunciasse, iterum ad Religionem regressus est sed secundo etiam relicto regulari Instituto ad Archiepiscopatum, non sine litium jugis iterum rediit anno 1654. Hanc autem Ciminensem Ecclesiam doctitud, ac animarum zelo munus laudabiliter gubavit. Prohonorarij Apodolici titulo sui etiam insignitur, ac SS. Inquisitionis Siciliæ Comissarium egit. Obiit tandem in eodem Ciminæ oppido 15. Januarii 1663. & in majori Ecclesia sepelitur. Edidit

Consideratione de excellentia, & Religiosa sobole ceteris Doctorum Maximi Augustini, et digiti & profusibus SS. Petrus, & Bellum in epistolis decern. Panormi ex typographia Petri de Nola 1650. in 4.

Scripti etiam, sed non edidit opus

De Administratione S. Anthonii.

FRANCISCUS PLATAMONIUS nobilis Panormitanus, gueris dristatem severioribus disciplinis, cruduit, eloquenti, politionibus litteris, & insigni memorie vi exornavit. Hinc magno cum placu elegatissimi iugis doctor in Panormitana Reacensium Academia docuit. Maris tum Etrascas, tum Siculas coluit cœnia cum sui laude. Literarum gratissimus, obiit Panormi 8. Julii 1654. etatis sue anno circiter 80. & in Ecclesiâ S. Petri in Vincula Fratrum carianorum Institutis sepultus est cique Reacensium Academia iusta perfoli 9. Julii eodem anno, & in eptis laudem funebrem dixit orationem Vincentius Antia, cujus autographum erat apud me. Huc laudibus extollit Petrus Calceas in *epigram.* lib. 2. pag. 61. & Joseph Calceas in *Mem. Siciliæ* par. 2. tom. 1. pag. 251. & par. 105. Veritasculâ Hugod scriptit

Canoni Siciliæ In Mus. Siculæ par. 2. tom. 1. Panormi apud Dacum Cyrillum 1647. in 12. & iterum apud Josephum Bisagnum 1662. in 12. Canoni Siciliæ Antiquæ In cisdem Mus. par. 3. Ibidem apud Bisagnum 1657. in 12. Canoni Siciliæ Sive. In cisdem Mus. par. 4. Ibidem apud eundem 1653. in 12. Multa etiam Italicis numeris alligata scripti, sed inedita reliquit.

FRANCISCUS DE PODIO Sclerus Jurisconsultus, sed iucere panis, cognoscant

Addidit super Riva Regiæ Siciliæ. In com. memorialis super Riva collectis à Marcello Conversano. Panormi apud Angelum Orlandum, & Decian Cyrillum 1614. in fol.

FRANCISCUS POLYNIVS v. Franciscus Vita Polynius.

FRANCISCUS POLITUS v. Petrus Anselmus.

FRANCISCUS PODIUS Panormitanus Mus-
cus egregius. Claruit anno 1604. quo in lucem
emisse Italice

Poema libro de Rhettorice. Panormi typis Joannis
Antonii de Franciscis 1604. in 4.

In libro inscripto: *Infula boni. Madrigali à 5.
cui di diuersi Aueri Siciliani.* Panormi apud Jo-
annem Baptistam Mariagium 1603. in 4. exant
aliqua nostri Francisci.

FRANCISCUS POTENZANUS Penormita-
nus, Nihil, & Porta egregie. Esti non multa
imburus doctrinâ, animae naturae abunde
locupletatus, doctissimus avi sui viros emulaba-
tur. Praestantissimum enim ingenio, & singulari ad
poesim, & ad oratoriam laudis munire, inter
extimae ocatores extemporariae persapse ora-
tiones proferebat, omnibus Rhetorice ornamen-
tis refertissimas; adeunt in sui admirationem tra-
hebatur omnes. Poetico instructum ingenio mag-
no memle impetu ad carmina concinnanda fe-
rebat. Hinc Marco Antonio Columae, Scitilium
Rigis nomine modelaui, pretissimus fuit; qui
edicta publica sollemnitate, Varum more, Panor-
mitam eae corod donat permitte. Hoc autem
in festo per magna pompa condito, multa scripta
in sui laudem à Poetis Panormi degenitui ac-
cepit: & cum omnium admiratione, ac plausu,
plusquam quinquaginta carminum monumentis,
quae vngdo vocat sentit, *Cantata, Madrigali*, sine
ulla balatatione, aequaliter iythmis, ac ceru-
minum generibus, promptè respondit. Non minori
celebritate tamquam Pidos peractissimae ite-
rum forum coronâ relictum voluit laudare
Proter, magna cum vrbis acclamatione; & cum
Marcus Antonius, Vitius Magnus vocaret, eode-
m non nunc enide passim appellabant; & exa-
dit, iateque exponit Vincencius de Joanne
Panormi *Rhetor.* m. A. lib. c. equi uacationem
nuper edidit P. Joannes Maria Amarus in nostris
ad orat. 1. *pro studijs Collegij Patrum.* à pag. 228.
Nominis etiam in sui gloriam eusum fuisse com-
peritur est, in eque unice passim effigies
demonstratur lauro poctissimâ in postica verò mu-
liere dicit, quae sese nuncio amplexabantur: tem-
pè Poctis & Pictura, duas exhibentes coronam
quo ad seculorum memoriam indicare voluit,
Ferecissimum utraque fecerat singularem. Allud
etiam vidi omnifera extra Siciliam editum, in
quo imago eodem modo lauro exornata specta-
batur, cum hac inscriptione: *Franciscus Potenzi-
nus Magus Siculus.* En alia parte Sol cubitum ne-
que adumbratur, addito seminate: *Nobilis solute.*
In Hispaniam profectus celeberrimum Escula-
pense Templum penicilli opere illustravit, Barci-
nonae, Romae, Melitae, Neapoli, & alibi multa de-
pinxit, multaque cecidit summa cum laude. De-
num Neapoli lethali morbo correptus, cum
mortem sibi insulare iudicaret, passim repete-
re voluit, ut in passio solo mortalitatem depo-
neret: ideoque Panormum appulsum, condito ce-
ramento, disposuit, ut frater sui haec edicere, Poema
suum de Hieiosolyma destructa, post eius mor-
tem typicandi eent ac paulo post integro ite-
ratum dolore decessit anno 1599. Idque cum

lande meminere Franciscus Barpius de m. 1594
Panorm. lib. 3. cap. 126. Vincencius de Joanne
Panorm. triumph. lib. 2. pag. 615. Octavian Poter-
zanus in poemate de com. m. Mar. can. 5. pag. 71.
& Vincencius Auria *de Chronol. Protegum Sicilia* pag.
62. Edidit Italice

*Epistola facta la morte del Sig. Capitano Oratio. & qua-
lora nell' onorato spogliate fante in Barcolla. Romae.
La destructione di Garofilano dell' Imper. Tito Vespasi-
ano. Poema Herodes delto in etio 1581. Neapoli apud
Antoniu Pacem 1600. in 8. opus posthumum.*

*Rime di diuersi eccellenti Autori in lingua Sicilia-
na, altillustre il more, & Poeta sign. Francesco Po-
tenzano Palermitano, con li risposte meravigliosi del
medesimo. Ibidem apud. Horatium Saluatiorem,
Celsorem Celsari, & fratres 1581. in 12.*

FRANCISCUS DE PUTEO Nobiliss. Messa-
nensis Sacer. Theologus, ac mensibus Junie Do-
ctori gravioibus disciplinæ amoniores literas,
ac poesim puzferunt addidit. Ob egregiam do-
ctrinam, cuiusnamque prudentiam, quibus excel-
lente, ad multa fuit meritis erectum: nam in Hispani-
am delatus, ibi à sacro fuit Philippo II. Hispani-
arum Regi, qui anno 1580. in Siciliam abite-
gavit, ut Regij Visitationis manus obiret, ideoque
Sicula omnes Ecclesias suis patronate Regij
sedulo, ac singulari e lignantia petebat. Hinc
in laborum periculum anno 1585. Aethimandei-
ta Messanenâ eligens, & octo annis antea
in auxilium accepit. Anno verò 1590. Episcopa-
li insula Agrigentinæ Ecclesiae fuit roboratus.
In Ecclesia egeunda vigilantissimè Pastorie par-
tes explevit: nam eam Cathedralem facis in or-
namentis demutatam inuenerit, ac rubrum in-
niantem, Apostolica facultate obstruunt, & men-
sa Episcopali singulis annis perpetuo onie à 50.
expenderent ad Ecclesiae ornamenta conficienda,
& ad adificia instauranda. Animarum zelo
flagavit: pauperes liberalissimè levare curavit
omnia enim in Pauperes erogabat, & si mel
propria veste pauperie cupisdam indicaret opor-
te, Diectis, relicto absolutissimè Praefuls exemplo,
7. Martij 1593. Consult. Abb. Perum *Stil. Sacer.*
lib. 2. pag. 459. not. *Stil. Agric.* pag. 314. & lib. 4.
pag. 38. Macidum Sampeio in *Iconolog.* 34. lib. 1.
pag. 101. Jo. phum Bonilium in *ma Messana lib.*
8. pag. 59. & 60. Stephanum Mamum in *Messana*
cap. 15. pag. 116. & cap. 28. pag. 65. Josephum
Ambrusium in *relatione sollemnitate Epistola Ma-
riana* pag. 417. & Coronelli *Biblioth.* notor. tom.
4. not. 34. pag. 175. Edidit Italice

*Rime Spirituali Messanae apud Faustum Bistati-
num 1590. in 4.*

*Poema di S. Placido, e Compagni Ministri delto in
più anni. Messana in 4.*

*Relationem Placitendi omnium Ecclesiarum Shi-
lla Joels patronato Regis servatur in s. Panormi
in Tabulario Regij Siciliæ Conservatorio.*

FRANCISCUS PRETI Mensilis Societatis
Jesu, Romae adhuc vixit Societatem amplexus
est, in quo sollemnia quatuor emisse vota. Abso-
luto magno cum praestantissimè ingenij laude, ac
virtutis egregiae fama studiorum circulo, the-
ol.

torique pæcepta solidibus suis tradidit. Philosophiam etiam, ac scholasticam Thrologiam Messanae docuit non sine plausu. Rex Collegium Neronum et utilitate, ac fructu, ut in sui admirandorum traxerit omnes, et magnam illuminationem sibi comparaverit. Elinx in eximio viro motum sanctimoniam, ingenium ferum, impugnum, et studio percellere, in regendo prudentia singularis, modestia conspicua, cum comitate composita. Severioribus penitentie legibus se ipsum edomuit: ac alios mansuetudinis regula regere curavit. Nil illi antiquum, quam humilitatis studium, & flagrantissimum charitatis aedorem foret. Absolutissimi viri virtutes omnes in ipso mirabiliter refulsisse omnes estantus. Sæpe a cætera in ipso eminebat animi, morumque candor admirabilis, quo omnes in sui amorem facile rariantur. Vis gravioris, et addeat disciplinas, cum retinente modestia, ad tyrocinium Meritumque egeundum rvocatus est, ne Societatis tyronæ explicite, ac formaret. Sed triobsequia ei, vitam numeris omnibus absolutam, in quo cum omnia dolores ibidem reliquit 6. Februarii 1670. Eja me minie Paula. Gloria in Vita P. Marii Gilescap. et. p. 3. 114. et seq. Editio Italice superpositio nominis

Vita della B. Lucia P. Calcestruosi Religiosa dell'Ordine di S. Francesco. Mellanæ ex typographia Ill. Senatus, per Boacostam 1664. in 12.

FRANCISCUS PRINCIPATUS Panormitanus Societatis Jesu Concionator discretissimus, ac magni nominis, & eloquentia, & eruditione præclarus. Inter pelmos, qui magno cum plausu conciones ad populum habuerit, uenerit recensendus. Anticoncionibus etiam liberis ingenium expolivit. De Collegio Panormitano beoeminentissimus, in illud miramur penitissimum summam detulit. Non minus doctior, quam vite integritate, moribusque inculpatis claruit. Atque gravia obile in domo Professorum Panormi 14. Decembris 1666. Ipsum laudat Jacob. de Judice in suis carminibus. p. 3. pag. 394. Editio Italice

Orazione funebre alla morte del Ven. P. Fr. Bernardo della Famiglia Minor Oss. Rff. Mellanæ apud Jacobum Matthæi 1659 in 17.

predica data alla festa dell'Immacolata Concezione della Beatissima Vergine Maria Madre di Dio con pompa regis, e magnifico speso, celebrata per ordine dell'Alfonsi. Seneca della stessa Città di Palermo nel Vno. Concetto di S. Francesco con l'occasione del sacro Decreto di Alfonsi P. M. D. D. Francesco Massimo. Panormi apud Petrum de Isola 1663. in 4.

La Basiacreia, è sfera Pastorale dell' N. O. della di Crisr in rima. Mellanæ apud Jacobum Matthæi 1661. in 17. & iterum Panormi apud Prentem de Isola 1664. in 12.

FRANCISCUS PRIUITERA Catanensis Ordinis Strictionis Observantia S. Francisci, natus 3. Angusti 1621. regulari militia nomo dedit in oppido Petralie Superioris 19. Octobris 1647. Eminentis studiorum (patris Philosophia, ac Theo-

logium sodales suos tunc docuit Messana, ac Catanæ per annos tredecim eximia cum doctrinae laudibus meritis ad Lectoris Generalis gradum eversus est. Conciones etiam tunc in cinerati gesuiti, cum Dominari Adventu tempore penitus habuit cum animarum fructu. Præclaræ viri promerita ad nominis honorem gradus exorare. Neapolim tunc triennio confessiones Monialium Monasterii S. Clare excepit: ac etiam saltem Monialium in S. Marie Magdalene Monasterio cælestium roscientias expolivit. Deceles in variis Ordinibus Cononibus præfuit Costantia in Messanensi Provincia Defensor claruit: in eaq. anno 1685. Provincialis electus est, quam annuam prudentia gubernavit. Visitatorem egit, in alia Sicilia Provincia Vallis Neri, & Sanctorum Meritum in Calabria. Nec inter Ordinis sui limines tantummodo honoribus rohonestus, sed etiam extra: nam Sanctus. Inquisitionis Siciliæ Confessor, & Censor electus est. In Carinoli Diocesi Synodalia Examinatione: & ab ipsa Catanensi Urbe Orator ablegatus fuit in Hispaniam anno 1678. pro gravissimis rebus, quas fructus præteritæ prudentia. Tandem doctior, & eruditior clarus septuagenario majore Catane decessit 18. Januarii 1702. Ipsum ornissime Pater Petrus Tognoleto in *Paradoxi Seraphici part. 1. lib. 5. cap. pag. 572. & Franciscus Petronius in epist. armig. Cælesteg. D. Anna. Editio* *et ut ait Alfonsium in sua de dextera, & sinistra epistola, in la quo quid possit, quid sit non possit* *Episcopum si quid habet in materia, et ordine ab eodem dispoſita, juxta probabilior DD. contemplativa, dilucida respiciuntur. Catane typis Diligui 1683. in fol.* *Italice*

Dialogo di S. Explic Martire Catanese. Ibidem apud romandem 1691. in 4.

Epilome della Vita, Martirio, e Miracoli dell'Imper. Nobilissima, e Generosa Spesa di Gio: S. Agostino P. e M. con l'aggiunta dell'Annali Catanese per le ordine sicre, e arco gestione della Città di Catania. Ibidem apud eundem 1690. in 4.

Doloresa Tragedia rappresentata nel Regno di Sicilia nella Città di Catania, la cui li cenossi serpe Terramro con varie straziege demonstrate le fucche scagliare della radita Città, come uno d'alcun altre Città, e Terre nel Regno, reale morte dell' raproſi vicerenti, e d'anni loro parabili, e deplorabili. Ibidem apud eundem 1695. in 4.

Prælo paranti at hæc alia, nempè

Eligio di S. Giuseppe.

Il Præroli Santo.

Calendario Romano, in cui si mette l'anno, giorno, Paschier, Imperator, età del Santo, la Religione, il luogo dove riposa, e l'ortore, che b. dre.

FRANCISCUS PROGENZALIS Catanensis Juliae neriſque Doctior celeberrimos. Doctus institutissimus Jota Civilia publicè docuit in famigeratis studiis Lyræ magna cum doctrinae laude, ac plausu: in Academiam Catanensem, Salmatorum, Iteodem, Paravulso, Bononiceni, & Hispaniæ Casu cum explanavit, ac in fol. editio

queneia lauda. Anno 1637. Panoraitanę Ecclę-
fię Canonius ejusdę, apud ejusdem Ecclęfię
Archiepiscopos eximios eiliorum xilmarione, qui
Judicem, & Synodalem Examinatozem delegere,
Ea regia munificentię Prioratum S. Marię de
Burgitabüs etiam accepit. Obiit Panorai 13.
Septembris an. 1661. & in Ecclęsia S. Marię No-
ve sepultus est. Hujus cum laude terminare Hip-
polytus Matracius in *libro. Marię par. 14.
pag. 435.* Franciscus Socieus in *prologo primo ad
homilia Theophania Cramer 63.* Theophilus Wy-
nandus de *maria christiana luff. cap. 39.* ubi Dre-
panitaurum prodigium enarrat de ejus, quod
cum Faustissime anno 1641. Desperi in Ecclęsia
Congregationis Oratori conclusionem haberet, &
per se invitatione omnes ad coenonem de in-
imicorum dilectione primę serię fecit. Quadi-
aginta advocatę noctę, quę conelionem ante-
cessit, animo revoluit comparationum nimium,
quod sicut Templi Heulx si super coactam in
Templo meam rueret, ita et noceret, ne tamen
seipsum destrueret; ita inimicę, damna inimici
infertudo, seipsum pedet. Mane in magna con-
solatione molendine est ad conceptam com-
parationem adveniens, mirum dicit Templi for-
nix flammę coerule, & quingentę propę mulierę
coetivę, viros etiam nonnullos oppressit, plures
luxavit, inter quos & ipse Franciscus concionan-
tor; urbem veró locū, & terrore consumplevit.
Vide rursú Michaelę Faustertam in *vita Hieronymi
Falcone lib. 1. cap. 5. pag. 114.* Scriptit

*Miracula Imaginis B. Marię Virginis non manu
factę Testamenti.*

FRANCISCUS ROMANVS Mellanenſis Soc.
Jesu, Ordini nomen dedit anno 1594. in qua
quatuor votorum professionem emisit. Roma-
norę literę, ac Rhetoricę præceptis quinquen-
nio docuit: Philosophiam veró trienio. Sacras
etiam literas summa cum laude explanavit. Pie-
tate, eruditione, ac doctelina insignis furo cessit
Mellana 9. Augusti anno 1635. Ipſius numeratę
Bibliotheca Soc. Jesu *pag. 51.* Philipus Labbé in
Chronolog. Discursu. Scriptis. Soc. Jesu p. 351. & Ioan-
nes Mollerus de *Scriptoribus Heterodoxis scilicet. 1. cap.
3. n. 18. pag. 75.* Edidit

*De Sacro Ecclesię, sive de Arte Clerici in sacris
Coenaculis libri tres.* Coloniae pce Bernardum
Gualterum 1642. in 4.

Alias scripsit in aliquot sacre scripturę libros in-
terpretationes, quę Mellana in Bibliotheca domus
Professorum Soc. Jesu an. 16. servantur.

FRANCISCUS RUBINVS Mellanenſis Do-
ctor, vie ab amonitionibus literę continentatus,
inter Officię Mellanenſis Academicos florenit,
circa annum 1656. sub omnino Academico, nempe
eo *scilicet*, laudatur & Fulgendo Atinino in
prolo. Officis lib. 1. pag. 70. Hujus extant Ita-
licę

Poesie. in *libro Stravigne. Elische degli Aca-
demici della Fuena. Parte prima.* Bononia apud
Joa. Bap. Ferroniam 1642. in 4.

Poesie. in *libro. Poesie volgari degli Accademici
della Fuena. Parte prima.* Mellana apud hæredes
priori Brex 1656. in 11.

FRANCISCUS SACCENſIS Ordinis Capu-
ciorum. Primum Minorum Observantium S.
Faurisii iohannem professus, inter ipsos Theo-
logus clarissimus fuit. In Scoti doctelina ita ver-
satus enituit, ne auriſſimi Doctores nomen sibi
compararent. Iude arſtoteis vię deficietio astu-
ans, ad Capucios transiit anno 1555. Inter
quos, doctelina sanctimoniam ademerat, ad emi-
nentiorum suorum vię gradum sedulo propeca-
vit. Hinc egegiat victorie atquequos humili-
tat, patientia, mansuetudine, charitate, aliisque
virtutibus celsus, id. omne nos modo inter so-
dalos suos, vident etiam & apud sæculi viros re-
lebrę viat, ac maximá veneratione profectus
est. Ipſus præſertim abſtinentia admirabile
fuit; nam bis in hebdomada veftebatur, panem, &
aquá tantum adhibebat; hanc autem vifitationē
per triginta annos constantissimę protexit. In
magis hebdomada ad tantam expellendam,
duos, vel tres panis bolos sumere consuevit; ali-
quandó in Dominica Passionis, usque ad Refi-
ctionis diem per fructulum parie, ac parum
aquę susceperit; & non raro, ut sevetum otia
studio vacaret, cui se totum dicebat, decę
integros dies sine aliquo proſus cibo prędu-
avit. Desistisse præterea legibus coque re-
ciabat; hinc sepius singulis diebus in se ipsum
asperitissimę venerationibus sariebat, & præſer-
tim die Venetę spinę virgile plagas ingemina-
bat, & quibus magna sanguinis copia effluebat.
Hic tela addidit eliria, nempe deposita, Domi-
nicę Passionis, ac Desperę Vigilię miserie
addictus fuit; &que multoties se spectabilem se-
cie benignissima Clementię Marce. Animarum
salutem, ac flagrantissimam charitatem in decla-
mationibus ad populum pateſcebat, &que audi-
torum frequendá concione habebat, ne sepius
ob innumetę populorum turbas ad ipsum an-
diendum conſueres, in plateis & fuggelini deco-
nare coactus sit. Vanno non præterea, quod in
oppido Rochet acciderit refectum; cum enim
obdormire peccatores urgeret, ac ad mortuam
fragem evocaret, ad Dominum euect affixum
reverſus ait: oi ad penitentię tramitem seſe re-
digerent, Christi Domini manus tunc reſci affi-
xas, ejusſe clavibus, subſidia acceptas. Mirum
didit vix hæc protulit, cum Christi dextera
eence avulſa in alium seſe levavit, ac ſi ſulgura
vibrare vellet: quo omnes terrore afficti concre-
ſcentes, in doloris laterum abiere, Domini
miſericordiam iuramentantes. Hinc ad populorum
lacrymas, quafi videntem indignationem Domi-
ni temperare, iterum ad terrę dexteram re-
erſit. De auditibus nonnulli hoc prodigio com-
moti declinationes ſerati illere bras, ad Religionis
aſylum convolvant. Plures ob ſingularē pen-
dentiam Gæzadianę, ac Desmonenę egie: ac
eadem annum agens 70. & ſim. aggesseret Pan-
tom, & jam mori proximę ſe intelligeret, vo-
luit, ne ſuper nudum ſolum proſterneretur, & quo
ad Cælum evolavit anno 1575. celiſcā in toto Si-
cilix Regno ſanctiorū præclaritudo ſancti.
Ejus vitam deſcribit Boetius in *annal. Capuci 6.
tom.*

tem. i. ann. 1579. 2 ann. 12. viñ itiam Josephum
Caumarapensem in senectute non decessisse *Refertur*
pag. 516. *Lyceum de imitatione Iesu patens lib. 4.*
cap. 8. pag. 319. 8. Dionysii Cusani orationes in *philos.*
Capacitatem pag. 124. qui scriptis triletem
Letteras philosophicas, & Theologicas secundum
mentem Sath. Cyranus Panormi m. 52. in Biblio-
theca Obli. m. 5. Francisci.

FRANCISCUS SALAFIA Syracusanus Odi-
nis Prædicatorum, Sacre Theologiæ Magister do-
ctissimus. Tum gravissimæ Philoſophiæ, at scho-
lasticæ Theologiæ discipulus doctus, tum etiam
motalem Theologiam, magno tum Syracusanis
fructu, & plausu, Obijt Syracula 11. Iobuarii
1662. Edidit

Speculum Arclimodii, in quo reflexi radii Solo-
rum illastrantur disquisitiones moralem R. P. Fr.
Pianetti Candidi Sacri Palatii Magistri Ord. Predi-
catorum, omnes Casus Conscientiæ practicas in sen-
tentias Gregorij reserunt. Metaph. apud heredes
Petri Ruz 1655. in 4.

FRANCISCUS SALERNUS Biceffensis Sacer-
dotis, Sacre Theologiæ, & universæ Juris Doctor,
at Prothomarchus Apostolicus. Natus 12. No-
vembrii 1577. Panormi. Cuius orum Seminatum
ingressus, in 10 anni humanæ, tum etiam gra-
viores disciplinas arcebat rebus cum ingenii
laude. Theologica Doctoris laus à non immen-
dico dosum est. Et solatio ingens. Jam pau-
dero studij ingenij persequenti illius doctores do-
vili quæ animi ornamentum, et studiosius ap-
prende dicitur, luce doctissimum fuisse recentis-
simo. His mensuris prædixit in Hispaniam abijt,
ibique apud supremos Hispaniæ Iudices lausam
pateticumque laetitia, & ob egregiam doctrinam
permixtam sui estimatione, laudis inq. nō vul-
garis et celebris. Hinc cum à semperdura quæſto
discessisset, an nationem apud Gallos abijt
iura, qui Regio sanguine progeniti (Principes
sanguinis appellam) & Juri legi Salicæ, ad Re-
gem sui cessionem animantem dedit possent, fuit
valida; si sint Regis consuetudo, vel ipso relicta in
firi consuetudo; iussu Philippo IV. Hispaniarum
Regis, in hac et iuditionis sue vim comen-
ta, & opusculum scriptum, quod typis tradidit, na-
mo cum plausu expressit: & ad Summum Pon-
tificem Urbanum VIII. delatum, magna cum sui
nomini celebritate affirmavit. Doctrinæ prestan-
tissimæ, aliæque virtutes promerita ad multos hono-
rum gradus eorum Faciorem vexit; nam à
Isidoro Catholicæ Regi Canonici Panormitanæ
Ecclesiæ primus electus in numero decem &
octo, iude anno 1633. una ex sex Canonicis,
quos S. Joannis de Eremitis in eadem Ecclesia
vocant, & unus ex Abbatibus Commendataris
Abbatibus ejusdem Sancti reuocatus est; et itiam
Prior Sanctiorum Laurentii, & Philippi Agyrensis.
Apud Panormitanæ Ecclesiæ Præfules magnâ va-
lute estimatione; idcirco ad multa honorifica
promotus, resulsit; iudex aremæ, & Examinator
Synodalis fuit constitutus: Seminarii Clericorum
Rector, Fabricij Præfatus, Monasterium Depo-
sitarius: inde etiam Vicarius Generalis Archi-

episcopi Ferdinandi di Andrada anno 1644. ac
post ipsius translatum in seipsum etiam iterum
Vicarius Generalis à Capitulo electus, sed va-
cans, anno 1649. ac tertio eodem muneri in-
signitus à Martino di Leon Archiepiscopo suc-
cessore anno 1650. In Ecclesia etiam Monite-
rius anno 1643. post obitum Cardinalis Cosme
Torres Archiepiscopi, Vicarius gessit iuris. His
Regni Siciliæ fuit, ut vocatur Deputatus, et etiam
Vicarius Generalis Panormi. In his omnibus, singulari
prudentiâ, et doctissimè obitus munitionibus, ven-
tationem, aemulorum omnium sibi conciliavit:
in prædare quoniam viro ingeniè et iudicis virtu-
tem, morem suavitatis, animi et audacis temperantiam,
in istis agendis deinceps insignis. Demum om-
nibus gratias, dum Vicarius Generalis memorati
Archiepiscopi Martini de Lepo iudicia laudabi-
lissimè exhibuit, distinxit Panormi 14. Junii anno
1654. & in Ecclesia sancti. Cosme, & Damiani
sepultus est: Ipsum laudat Rocchus Pirus aut.
Hist. Agrigenti. pag. 162. & lib. 4. in Abbatibus pag.
222. & 228. Marton Ruz in *Antiqua Clav. VIII.*
pro Panormi Panormi. dist. 3. quer. 19. pag. 252.
& P. D. Michali di Iudice in Hist. Hist. Antiqua
pag. 266. pag. 107. Quæ scripta hæc sunt.

Martini Valse à Panormum oppugnationem
condemnat. Marti apud Viduam Nicolæ Marti
1636. in 4.

Consuetudo, seu Responsa Juris Liber Pri-
mum. Panormi typis Petri Coppola 1640. in fol.
Allegationes pro Canonici Regni Ecclesiæ Cas-
tralis Panormitanæ perquisitis Commendataris Ab-
batibus S. Joannis Eremitarum Regni Siciliæ Petroni-
tas contra P. J. D. Josephum Summantem, & Mo-
rasim, & alios, super nulli de officio consi-
derationis Apostolicæ concessi, in consuetudine sedi,
seu terræ pro S. Maria de Schmis de membris, & per-
sonis Abbatibus S. Joannis de Eremitis. Ibidem
apud Josephum Nigellum 1647. in fol.

Epitome Allegationum pro Regni Canonici contra
Jm de Summantem, & Consuetudinem, per quæ consue-
tudo respectum ad Allegationes parit adversa. Ibidem
apud eundem 1650. in fol.

Allegationes pro Clericorum Seminariis Panormi-
tano ad ostendendam libertatem Primario S. Nittis
ac Beneficij S. Maria la Nuova de Nemore superius
in territorio Casertensi. Ibidem 1639. in fol.
Hispaniâ lingua

Por. D. Vincenzo, y Donâ Maria Alagon, Arceves
de Rhino Grande; y Casal Grande, contra D. Pablo
Abal, y consorte. Sobre la Reivindicacion de la Be-
renia de Rhino Grande, y sui miembros, y pertenecien-
cias en el Reino de Sicilia. Ibid. 1631. in fol. Hæc
Allegationes elaboravit una cum V. I. D. Nicolao
Lavici.

FRANCISCUS SCLAFANI Panormitanus
Sacerdos nobilis genere uetus, Sacre Theologiæ
Doctus, & operi Patrum Dispensorum Panor-
mi perpetuus Rector. Gravissimis disciplinis
abundè instructus latuit. Vir fuit eximij et u-
ditionis, & designatissimus litterarum Mæcenæ,
Studiorum amantissimus, ut animem omne-
nâ traditione ita upletaret, ac aliis opularetur,

ampli patrimonii sui specie bibliothecam impelle-
rentem profudit, eumque supra sex milia volu-
mina selectissima sacrae profanisque eruditione,
refertissima: ac ut literarum amantibus motum
gereret, hanc Bibliothecam magno labore, ac
sumptu perquisitam, Congregationis Panormita-
ni Oratorii S. Philippi Nerei legavit, adjecta eon-
ditiore, ut singulis diebus per duas horas narra-
tiones, ac totidem vespertinae pateret omnibus,
qui studii operam digne exoptarent: quod si
eius voluminem non impleverint, in radem Bi-
bliotheca substituit eum eodem onere Cœnobii
S. Dominici, ac secundo domum Professorum.
Societatis Jesu, ut ex ejus testamento in tabulis
Prep. Levantini Panormitani 30. Decemb. 1647.
liquidò constat. Vix integratæ, prudentiæ, ac
virtutibus insignis claruit. In dirigendis fide-
lium animabus ad Christianam perfectionem
nimium valuit: ac deum ab omnibus venera-
tus Panormi decrevit 10. Januarii 1648. & in Ec-
clesia S. Ignatii ejusdem Congregationis Orato-
rii sepulture traditus est. Ipsum laudat Augusti-
nus Luvegee in *appar. Panor. antiq.* pag. 63. & in
Panor. sacra pag. 54. Joannes Marcellus in *histo-
riæ Congreg. Oratorii tom. 2. lib. 5. cap. 27.* pag. 401. de
Joanna Maria Amatus in *isae elegt.* quod Vix
Vera. 301: Elisabethæ Mariæ à Passione presbiteri.
Hujus prodit opus posthumum scilicet scriptum,
nempe

*Vita della Veneranda Madre Sore Elisabetha Ma-
ria della Passione (già Marchese della Gibellina) del
Terz'Ordine di S. Francesco nel Monistero di S. Ma-
ria di Tarsis le Grazie della Città d'Alcamo di Paler-
mo.* Panormi typis Joannis Baptiste Alcardi
1706. in 4.
Scriptæ etiam

Amasiam ab Orbe condita Tamas dicit. in 12. in
fol. servatur apud Patres Congregationis Ora-
torii predicti.

*Additio inopitissimæ ad Bibliothecam Ec-
clesiæ Alcamæ Alberti Morel m. 12. in fol. apud col-
leam.*

*Tabulae duæ Chronologicae ab ætate compu-
tationem ab exordio Mundi, usque ad ævum Abra-
ham.* apud eundem Luvegee in *Panorm. antiq.*
pag. 6.

FRANCISCUS SCORSUS Panormitanus So-
cietatis Jesu, natus anno 1593. Societatem am-
plexus est anno 1606. in qua solemne quatuor
votorum sacramenta dixit. Ab ingressu Ordinis
suaque virtute præfata edidit. Vix inuocan-
tiam ab ipso salutari baptismate lavacro arreptam,
interieratam servavit, & morum candore
insignis, velut alter B. Aloysius Gonzaga deni-
gatus: hinc in ipso Societatis tyrocinio in-
morbum lapsus, cum nonnulli ad patriam domum
remittendum oporuerent, ut visissem.
iussuarent. P. Hieronymus Tagliavia Panormi-
tanus, tunc tyrocinii moderator, eximie pruden-
tiae vir, ut remanere intercessit, agebat enim Fri-
scicum Societatem illustratorem si covalere fer-
ret, ut si deederet & contingeret, corporis exuvias co-
nomaturum. Sed depulsa egritudine, ac hostis

admotus inter doctissimos merito adjuvatus
est: nam humanioribus literis illustratissimus, et
in Philosophia docendæ destinatione, Rhetoricam
socialibus suis quindecim annis tradidit, eo di-
scipulorum progressu, ut ad Siciliam illustrandam
ex ejus schola eximii Oratores, ac Poetæ egregii
prodierint. Eadem felicitate Philosophiam mor-
alem docuit, ac annis 14. linguam Hebraicam,
& Græcam, in quibus versatissimus fuit. Decen-
tio sacrae literæ explanavit, eo doctus lausum,
ac eruditio non ita: ut ad omnibus linguarum
Thesaurus, ac vivum Bibliotheca proclamaretur.
Doctrinam usque ad inculpatæ viæ ratione
separavit: immo egregie clarum virtutibus, præ-
sertim in ætatem ecclesiasticam contemplatione, se
humilitate fuit insignis. Vixque ad sepulchrum
innocentis candorem servavit, ac in charitatis
ardor admirabiliter inquant tepecece vixit. De-
paræ studiosissimus fuit, ejus solatium exten-
dit 16. vix hujus vixit exilio fervore resit, ac
succendit: & in sodales Virginum amorem miri-
ficè propagavit. Tandem cum ad extimam viæ
lineam accederet, animo infracto inter divina
colloquia, ac æternæ felicitatis desideria, sancti
viri absoluit in Collegio Panormi 210. 19. Octo-
bris anno 1656. Hujus laudes habes in *Bibliotheca
Societatis* p. 33. apud Rochem Pium lib. 2. *Index
sacra* pag. 443. Hippolytum Marcellum in *lib. 2.
Maritima* pag. 1. pag. 456. De eo etiam Philippus
Labbe in *Chronolog. Maritima* Scrip. Sor. Jesu
pag. 412. qui obiit aet. 19. Decembria 1656.
Edidit

*Sapientissimæ, & eloquentissimæ Theophrasti Car-
mæ Archiepiscopi Tarentensis Humilis in Ecce-
lesia Dominicalis, & filia scilicet anti Græci, & La-
tine, nunc primum editæ, & vix illustratæ. Lute-
ciæ Pauli Goum typis Sebastiano Ciampolli 1644.
in fol.*

*Latium Christianum, sive Latinae eloquentiæ specu-
la, & præfata ad res Ecclesiæ ex præfata accom-
modata, opusculum latinæ scribendi studii præfata.*
Panormi apud Derivum Cyrillum 1648. in 12. &
lectum & cognitum, & ædium ibidem apud Pa-
trum de Mola 1655. in 12.

*Pium S. Agathonis Pape Panormi Civis, & Pa-
troni.* ibidem typis Antonii Maniacelli 1640. in 4.
suppleto omnino: ut citari prodire

*Poesiæ Arundata Ode 1. Mors Pila Ode 2. Fama
Expulsa Ode 3. Bellum Preceptum Ode 4. Ibi-
dem typis Decii Cyrilli 1649. in 4.*
In Bibliotheca Collegii Panormitani Societatis
Jesu servatur mss. hoc alia, nempe

Prophecia Davidis illustrata. Terce duo. in fol. op-
pus uniuscuius omnino absolutum, ac eruditissimum.

Carmine Tami dicit.
FRANCISCUS SCOLARUS Panormitanus,
Edidit Italicè

*Reliquie della miracolosa Intervento delle Agli-
quæ di S. Anna Madre della Beatissima Vergini, tra-
scritta dall'origina le latino.* Panormi apud Decium
Cyrillum 1640. in 8.

FRANCISCUS SCUDERUS Panormi, & de S. STE-
PHANO

PHANO ex oppido Sale Parthenici Terreni Ordinis S. Francisci, Sacre Theologie Magister, in sanctissimorum cum clarissimorum. Natus anno 1617, regulare Institutum amplexus est Padoemi anno 1638. Eminentis studiorum spiritus Motum Sacre Theologie sanctum accepit. Ad nonnullos in ordine honorem gradus, non immerito evectus est, Sordum Provincia semel, & iterum rexit: & Definitoris Generalis munere functus. Virtutum studio amplius se affirmacionem promeruit. Charitate, obedientia, puritate, ac artibus, nam paupertate canuit. Difficilis penitentia leges iusto divitum mirumque nunquam depositi flagella frequenter in rufos uas plumbica palla praebebat, sevisimis circumseptis aculeis, quod sepius in sui corpore macerationem adhibuit. Lepus, et superius fœdorem ingrossus, non perterruit. Solitudine amantissimus, nihil oculis declinare crebatur, ac multum temporis in rerum divinarum contemplatione suspendebat. Dominicos cuculatos ardentissimo cordis affectu recoluit, quos per septem noctes peragebat, Iulianum etiam omnibus exemplis itaque hic per unguem lacum à regulari obsequia distabat, idcirco per annos octiduum exagrarat Ordinis iunior institutis, ad absolutissimum perfectionis sagillum, magno cum Ordinis bono, duxit. A propria voluntate omnino abstinuit: nec in prosperis status, nec in adversis decessit, admirabilem animi equitatem semper detexit. Infractam animi puritatem, ac omnium divine voluntati incertam, et in omnibus vite momentis servare curavit. In supremam attamen agnitionem mirabiliter pervenit: lumen acutissimum oculi doctores ferens, hilarique, in divinis laudibus, ac gratiarum actionibus sese effundebat. Deo enim ceteris preclarum vitium exempli, presertim heroicis humilitatis, magnæ sanctitatis opinione decessit Romæ in Collegio S. Pauli ad Atrium anno primo Aprilis 1701. anno grati sue 84. Religiosis vero 69. Ad viri probatissimi cadaver magnus, ac prae incredibilis concursus advolebat: quod non sine divini Numinis stimulo tenuit potius per annos octiduum, omnibus seque ignotis vixit. Per triduum dies (rei in urbe exemplo) sepultus, Presertim, Dynastiam, Episcoporum, Matronarum, ac reliquos ordinis oculos excepit: qui certam de mortui reliquias exquirere. Ne dum ipse videret in frustra plures discessit: ad luctu populo, yram triam, & fidem, ex qua fidelium confessions audiebat, S. R. E. Cardinalis Hieronimus Arque de la Graner, & Gaspar Carpinus Crimatis XI. Pont. Max. Virarius, Maria Calmira Sobieski Polonia Regina magno pietatis studio Francisci exuvias venerat. Iussu Cardinalis Carpinus res supra naturæ vires in eius corpore plures recognovit, doctissimus attestantibus Medicis, in publico instrumento de scripte sunt de miratum præsertim cadaver post decem annorum diem incoemptum, ac flexibile, vividum sanguinem emittens. Alia etiam mira narratur,

que aliis describenda relinquo. Hinc ex fide dignis acceptis, et electione ex relatione viri eximiis Saluatoris Ruffi in rebus Ordinis S. Francisci. Ad personam Francisci memoriam servandam, ejus imago Romæ ere insculpta fuit, hac adjecta inscriptione. *Per effigiem Servi Dei P. S. Francisci Scuderi, Siculi à Sale Terreni Ordinis S. Francisci S. T. M. vni Definitoris Generalis, et Sicula Provinciae hinc Atinensi Provincie, qui regulari disciplina cultus, officio Crucis, et verum calicem meditationis, carnis materiam, motum luxuriant, mundi, ac sui concupis, caterisque religiosi hominis virtutibus, ad supremum asque vite spiritum exaltavit, eximie sanctissimamque consuevit, obit Roma in Collegio S. Pauli ad Atrium anno 1701. post mortem suam 84. Aprilis, de Præstiti, etate sue 84. Reg. 69. Ejus corpus post triduum die incoemptum, ac flexibile, nec sine magno concursu admittitur sepelitur.*

Que scripsit propè diem edenda hæc sunt

Testamentum Episcopale.

Harologium Passive Christi Domini Salvatoris Opuscula æstima.

FRANCISCUS SICLENSIS Ordinis Observantium S. Francisci, qui ex Placido Samperio in *Konologia M. P. lib. 2. pag. 152. & Stephano Mauro in sue Maffæ cap. 31. pag. 194* Editio

Opusculum, quod non vidit.

FRANCISCUS SICLENSIS alter Ordinis Capuriorum ex familia Cavallo. Primum Doctore Medicis doctissimus, exinde in Ordine Capuriorum recepit, medicamentorum tum naturarum, tum arte conditorum peritiorum fuit eximius, ac chymicæ artis peritissimus. Ad eam doctrinæ excellentiam pervenisse tradunt, ac illustrium videri famam in Italia, & extra aquaverit. Singulari estimatione profectus est à Martine Dore, à Maria Aoua Hispaniarum Regina Philippo IV. Catholici Regis uxore, ac Carolo II. rege, & à Leopoldo Imperatore, quorum laterali morbo laborantem, sanitati restituit. Conclones etiam habuit non sibi animarum fructu. Tandem ætate confectus cum oculorum lumina amississet, ad Patrios lares transiit, ubi decessit circa annum 1692. Ipsum laudant Dionysius Grutulus in *libell. Capuriorum pag. 126. & Antonius de Sghobbaris in Theatre Pharmacopœico opud eundem. Editio eodem Dionysio teste Volam de Rebus Atinensibus, que sunt in quotidiano usu, & quæ possint valere debent Medici, & Pharmacopœi. Venetiis 1675.*

Reliquit.

De Herbi Pol. lib. 1. in quibus de eorum virtute, & preparatione, Stravertum m. in Cathobio Siculi.

FRANCISCUS SOLITUS Theatrica Societatis Irfu, natus 30. Novembris 1613. Societate amplexus, in ea humaniores literas, ac Rhetoricam docuit. Erudicionem, ac doctrinam claruit. Obiit Panormi jo domo Professorum xp. Dierbeis anno 1673. ætate sue 60. Edidit orationem inscriptam:

Panormi Regium Siciliæ caput Sapientia, & quæ

fini-

fecerunt Iesse Imperii nuntii orientem. Oratio ad Augustissimum Sanctum Panormitanum ipsi analiterati rursuscentis innotuisset. Panormi typis Decii Cyrelli 1646. in 4.
Huc adscribunt Historiam Thermitanum edilæ sub nomine Vincentii Solici, Italice scriptam, cuius titulus est:

Termini Minore Città della Sicilia posta in Thauri, cioè l'istoria della splendissima Città di Termini Minore nelà Sicilia. Panormi apud Petrum de Mola 1669. in 4.

Tome Secondi. Melitanz typis Pauli Bisagni 1676. in 4.

FRANCISCUS SPARACINUS Panormitanus Societatis Iesu, cui adulescens nomen dedit anno 1600. Decursu studiorum spaciis Evangelicæ Oestoris manus suscepit, ac supra triginta annos magno cum animi ardore, ac uberissimo animarum fructu, conciones habuit in precipuis Siciliæ Civitatibus. Vix numeris omnibus abfolutus, egergias virtutes coluit. In his virginalis puritas emulavit, quæ inter frequentes demotionum infidissimas libitatem servavit. Deiparæ Virgini à tenuis ætatis obsequentiissimus, amorem, quo in ipsam ineffabiliter æstuvavit, nunquam repositum agnovit. Tum in familiaribus colloquiis, tum in coramibus ad populum habitis, nunquam amplificare ipsius cultum pariterisimè eoque fervore de ætatequebat, ut audientium corda in Deiparæ amorem misericorditer incenderet. Hinc, acsi ad virginem cultum propagandem, solammodo natus esset, in promovenda Virginitas obsequia, omnia otia, labores, ac cogitationum religionis officia collimabant: ideoque singularem Deiparæ patrocinii experientia est, à qua multa insignis accepta beneficia; ac se illi spectabilem pluries fecit. Sanctissimæ Lucæ esset. Sacramentis, etiam additissimè fuit, in eque sumptione ecclesiæ delicias degustabat, ac Scraphicis ardoribus innotebatur. Mortem, verborumque, suorum censor severissimus fuit; & expletis manibus, proximorum salutem spectantibus, ad orationis studium in secessum confugiebat, ut Deo arcivus vacaret. Tandem cum vitam, undiq; sanctimoniam speretorem, eraducisset, magno omnino dolore obit Panormi æt. Decembris 1649. Si plura Francisci cupis, confide Bibliothecam Soc. Iesu pag. 155. P. Carolum Lombardum in vita P. Antonii Billaci par. 1. cap. 3. Silvium Tornabonum in *Prodigiis Embarbide* cap. 9. pag. 184. & *Prodigiis Sauti Angelorum* cap. 5. pag. 89. Martacium in *Bibliotheca Mediana* par. 1. pag. 439. De Virgine Driyia opus amplissimum scripsit in sex partes divisum, quod morte preventus exposito non potuit, horum tituli

Pari prima. De Gloria Virginitatis compendium excellentiam, & facilitatem, seu incrementum, & progressum omniumque filiarum devotæ Virginitatis.

Pari secunda. De Pessima Virginitate, quæ dicitur maternam, ad ipsam illam anni xxi potestatem pervenit.

Partertia. De Anima Virginitatis, quæ dicitur jam paritatem, & gratiam, ipsi tæpi dicit, quæ 12. M. Arch. Sicula Tom. 2.

en premouant compendium.

Pari quarta. De Corpori Virginitatis, ipsi attribuitur, & proprietates naturales, & supernaturales præfert.

Pari quinta. De Tunc Virginitatis, atque adeo de Fide, Morte, & Gloria.

Pari sexta. De Cultu, & pietate tum Ecclesiæ, & Sacerdotum in Virginitate.

Scripsit etiam ex relatione Sororis Mariz Roccaforte Bilionensis, cuius confessiones excipiebat, Vitam D. Rosalie, quam edidit D. Franciscus Focer hoc titulo.

Vita di S. Gloria S. Rosalia Vergine Palermitana. Panormi apud Iosephum Bisignium 1650. in 8.

FRANCISCUS SPINOLA parentibus ex patris sanguine Centurionibus in Sicilia natus, quæ verò in nibe Inertum. Poetam coluit. Vixit anno 1500. de eo vide Ab. Michaellem Justinianum de *Scriptis Libani* pag. 248. & Angulimum Oldoinum in *Antiquæ Liguriæ* pag. 303. Scripsit ex Justiniano

Diarium Iliacæ Regine Hispaniarum, m. s. servatur Romæ in Bibliotheca S. Sylvæ Clericorum Regularium Cod. 50. n. 17.

Permuta pben m. s. Exstat in Bibliotheca Regia Gallica ex Philippo Labbé in Bibliotheca m. s. telano ab Oldoino citato.

FRANCISCUS DE STEPHANO Alocensis Sacerdos. Edidit

Missali Gilemmum juxta usum Messanensis Ecclesiæ novissimè reformatum, in quo reformatio nemalis superflua nota sunt, & quamplurima necessaria addita; hæc quibus nulli Sacerdoti rite celebrare possit, excerpta ex libris diversorum Sacra Scripturae Diarium. Venudis in Officina Luca Antonii Jucida 1554. in fol.

FRANCISCUS ILDESCHUS nobilis Catanensis, Cafalis, & Bucalichæ Baro, vir equestri discipline instructus. Pluries inter Catanenses Patritios enumeratus claruit. Annum ægns 63. æryspelæe aggressus, post decem quartum ægritudinis diem, deceßit Catania 9. Martii 1650. Ipsum laudat Ioseph Mantebia in *Antiquæ exaltata* par. 1. pag. 159. Edidit Italice

Il Cantieri della Lancia. Catania typis Venerabilis Petronii 1649. in 4.

Le exerce del Regno di Sicilia m. s. servabantur apud ejus filium Ercoleum Te de se hitem.

FRANCISCUS TORNESIUS Messanensis Indis utriusque Doctor, vir amenioribus literis excoluit. Cum præstantissimo excelleret ingenio, & annuum vix attigisset vigesimum, à fratre D. Francisci Mascelli Sestertæ Principis fuit, qui experimento perpendens egrégium ejus indolem, & tamiam aulæ doctæ, omnem rerum suarum molem regendam commisit in quarum administratione tum pendenti Leon integritate cessit: ideoque ipsidem Principis assiduationem sibi comparavit quo defuncto lisdem muneribus insignitum voluit Principis fratre, qui eidem successerat, & apud ipsum in eodem administrationis gradu clement. Minus etiam peccatissimus fuit, cui & poësis studium copulavit: ideoque inter Offici-

ne Missionis Academicos, & Receptos Panormi sacce dicit, non solum obitu locum. Floruit anno 1642. Edidit Italice.

poëse, Misitæ apud Petrum Buz 1630. in 12. Roma, in libro *Poëse vulgarè degli Accademici della Fama* par. 3. Napoli apud Regidium Longue 1659. in 12.

River, in libro: *Strategia de Libris degli Accademici della Fama* parte prima Bononiæ apud Io: Baptista Farone 1642. in 4.

Concerti Musicali.

FRANCISCUS TORRES Porta Siculus, cujus solennimodo extat nomen apud Octavianum Ciceronem in *Verber.* ad rom. 2. Sancti Hieronymi pag. 39. qui scripsit in Hæreticis, et in iudicibus Siculis.

Pius di S. Gregorio Eremita

FRANCISCUS TRAHENA Nobilis Panormitanus, cum doctus, et æmulo donibus præfuit, in Hispaniam delatus, apud Philippum III. & Philippum IV. Hispaniarum Reges a sacello studii, usque in sub graniliis hinc primùm mille aureorum professor ex Syracusana mensa donatus; inde ad Episcopalem Insulam Agrigentina hæcque evectus est anno 1637. addita fructuæ ratione tandem peroratum. In Ecclia post sessionem inanis, ab ipso gubernationis iurisdictionem multas de dignas paravit. Ecclesiam Cathedraliæ magna ex parte perfecit, & renovavit; in qua tria sacella magnificè villis extruxit ad Ss. Eucharistia Sacramentum, D. Fructu, & D. Græti di vni anionem. Montem Platatis in pauperum beneficiis in sua lavit, ac abundè precuiss mutavit argenteis, candidabilis Eccliam dicitur, in que fix aureorum millia insuper in: rior sicut argentea sacras D. Gertrudi exuvias ornavit. Episcopalis archi s illustravit, quibus, & viderantur, ad ruius oblectamentum, addidit. Cameris suis Reichen, & Mozzepe, et vocant, singula impetravit. Clericorum Seminarium, amplificavit, dotavitque; cui & Bibliothecam vobilibus vntissimam tradidit ac vobit, et si puer via duos alib, et de quadraginta educat adolentes. In pauperes profusus in propugnanda Ecclia libentia sibi pueris: in sompituco nobilium sicutia impavidus; in promovendo divino vntu, ac christiana phia: in laudes, sui opatione longi, latetque profudit. Multa tum vivens, tum post mortem ex rellatio: ad Ecclia, & vntu bratissimam disposita, que ipius pietatem testatur. Obiit demum Agniti: 4. Octobris 1651. & in Divi Gertrudi sacello conditus est, cuius magnificèssimus è marmore pndichro hæc hgitur inscriptio.

D. O. M.

*Don Franciscus Trahena
E pectatissio Senatorio Ordine
Panormitanus,*

Mortem salu, cito iuvonit

Delectatissio præfuit

Inter panis spiritus,

Philippi Tertii, & Quarii Hispaniarum

Regum saci, sicutiorum

Anni mactio decem, & septem à scitia

*Agrigentina Ecclia admat,
Hæc sagulati pndant, in pndidi*

Admatum celo,

Pectati Ecclia sicutia libertati

Sicutia admat, sicutia

Principi Templum argentea sagulati sicutia,

Sacrorum insuperantio anxi.

Ejus vntu igne absque,

Odium, Admat sicutia sicutia

Sicutia sicutia sicutia sicutia

Ecclia sicutia, sicutia sicutia sicutia

Sicutia sicutia

Canonici ob argenteum sicutia

Dignitatem, sicutia

Episcopalis insuperantio sicutia

Cicero.

Argentum Divi Gertrudi sicutia

Ecclia sicutia in sicutia

Pectum sicutia sicutia

Sicutia sicutia sicutia sicutia

Insula sicutia sicutia, admat

Canonici sicutia sicutia sicutia

Legatis sicutia sicutia sicutia

Augustinus sicutia

Episcopalis sicutia

Admat sicutia sicutia sicutia

Resistat, sicutia, sicutia

Et sicutia sicutia sicutia sicutia

In pndidi sicutia

Ecclia sicutia sicutia

Pectum sicutia

Dignitas Agrigentina Principatum

Sicutia sicutia, sicutia sicutia

Insula sicutia sicutia

Egitur sicutia sicutia sicutia

Non sicutia

Divi Gregorio sicutia sicutia Episcopo

Par, sicutia sicutia

Ci sicutia, sicutia sicutia, sicutia

Insula sicutia sicutia

Sicutia sicutia

Insula sicutia sicutia

Mortis, sicutia sicutia sicutia

Insula sicutia sicutia

Christi Anno

Insula sicutia sicutia

Quingenti sicutia sicutia

Insula sicutia

Quingenti sicutia

Insula sicutia

Quingenti sicutia

Insula sicutia

Quingenti sicutia

Insula sicutia

Quingenti sicutia

Insula sicutia

Quingenti sicutia

Insula sicutia

Quingenti sicutia

Insula sicutia

Quingenti sicutia

Insula sicutia

Quingenti sicutia

Insula sicutia

Quingenti sicutia

Insula sicutia

Quingenti sicutia

Insula sicutia

Quingenti sicutia

Insula sicutia

Quingenti sicutia

Insula sicutia

Quingenti sicutia

Insula sicutia

Quingenti sicutia

Insula sicutia

Franciscum laudat Rocellus Pirus rei. Ecclia. Agrigent. pag. 317. & in ipsi. non ap. insuper nomen, Franciscus Baronius in Sicuti Nobilitate amplius. Edidit

Constitutionis Diocesanæ Synodali. Panormi apud Decium Cyrellum 1632. in 4.

FRANCISCUS TRAMONTANA Missionis Sacerdos, lucis usum accepit 4. Novembrii an. 1666. Cum linguarum studis ingentem divotissimam, humaniores literas, Philosophiam, Theologiam, ac Pontificales leges summa cum laude accepit, ac egregiam in pndidi doctrinam, amplissimam sui estimationem excitavit. Indi facit Oportet

rois minus suscepit, & eruditione, ac eloquentiâ insigniter instructus, concitatus habuimagnam plausu. Persepe apostolice zelo incensus tñ ad virtutē eliminanda, tum ad virtutes excitandas declinavit, non sine animarum fructu. In Milanensi Clitix Academia recensitis, poetica etiam studia excoluit. Anno hinc scribitur anno 1706. Mellanz florere, ob doctrinam, eruditionem, pietatem, morem integerrimos omnibus gratus ac Moralem Theologiam lo aliorum beneficium doctissime explanat. Edidit Italicè

La Regia scelta del Giardino, e dell'Isola della Penitenza, e dell'Amor. Oratio de Penitentiis a per leo Glorie della Regia Vergine, e Regina Palmarum S. R. S. S. S. Mellanz apud Vincetium de Amico 1690. in 4.

Vita della Ven. Suor Giovanna della Croce del Terzo Ordine di S. Francesco. Panormi typis Petri Coppola 1695. in 8.

La seconda Ambasciata spedita in Cielo alla gran Vergine Madre della Città di Messina in ringraziamento, e in risposta del sacro Foglio sacroto di san. mano. Oratio Panegirica etituta nel Duem di Messina il 3 di Luglio l'anno 1696. Mellanz apud Vincetium de Amico 1696. in 4.

La dignità, e l'obbligo del Sommo Pontefice in seipso considerazioni, e differenzie per ciascuna gli era della settimana. Ibidem apud eundem 1700. in 12. Italicè quoque scribit, ut in lucem emittat opus, cui titulus

Cronologia degli Arcivescovi di Messina, colle Notizie de' lor fatti illustri, e cose memorabili occadute circa i lor tempi allo stato Ecclesiastico. in fol.

FRANCISCUS TURANUS ex oppido Burgii Sacerdos, natus anno 1641. Sacce, & mox Panormi graves discipulus didicit, ac Theologiae Doctoris insignia accepit. Inde etiam. Cæsareis, Pontificisque iuribus ingenium addidit; ac laudat etiam donans elaruit, Astrologiam faculratem egregie coluit, & ingenio, ac doctrinâ ornatisimè bonuit. Hinc meritis electus Abbas Condacensis; & Canonici Ecclesie Agrigentine, summi eum laude vixit. Oblit Agrigenti 21. Septembris 1691. Edidit Italicè

De preteritis, & Habitibus Doctorum. Veneris apud Guerilios 1665. in 4. Italicè vero sub nomine Joannis Francisci Turani.

Novo, e peregrino zappanaruto, e molti altri discorsi sopra l'imprevedibile, e l'imprevedibile della vita. Panormi apud Dominicum Anfelmum 1662. in 8.

FRANCISCUS VALCASSAR Drepanitanus Doctor Medicus, doctrinâ, eloquentiâ, & eruditione clarus. Oblit Drepani anno 1691. Edidit Italicè

La fama impregnata per gli Fucami della Pietà, Oratio funebre in morte di Sanseverino Abate D. Angelo Crisp. Drepani apud Bartholomæum Francem 1689. in 4.

FRANCISCUS UELIZ, & DONANNUS Panormitanus Subdiaconus, origine Hispanus. Vir gravioribus disciplinis excultus, græcis, latinis-

que literis eruditus, ac poesi addictus. Obiit Panormi 24. Octobris 1671. æt. aetatis 50. & in Ecclesia S. Joannis de Eremitis sepultus est. Floruit laudat P. D. Paulus Monstregalensis in *epistola nuntiatoria libri inscripti. Item Siciliani tom. 7. eodem dicat. Edidit Italicè*

La lode d'Homo tradito a in verso Italiano. Panormi apud Biliagium 1661. in 12.

FRANCISCUS VETRANUS Panormitanus Sacerdos, & literis, ac muneribus præclarè obitus laudatus. A ceteris annis literis additus, ingenii præstantiam in Philosophicis, ne Theologicis studiis decederet; nam in Collegiū Panormitani Soc. Iesu Academia Principem locum obtinuit, ac eam doctrinam hancfuit egregiam, Doctoris insignis donatus est. Legalem etiam lauream obtinuit excursus Jurisprudencie studiis, ne Prothonotariū Apostolicum fuit insignis. Concionibus ingemil vires admovet, & eloquentiâ, ac eruditione instructus, non sine laude auditus est. Panormitanæ etiam Reverentissimi Academiae novum dedit, auctoribus literis expolitis. Anno 1648. ad Thurnorū Archiepiscopum gradū promotus, hoc munus, pensiois onere gravatum, respuit. Anno vero 1651. 1. arochus, ac Beneficentis Ecclesie Panormitanæ S. Nicolai de Calcia electus est, quam novissis perpolitam ornavit, et ad elegantiorē formam redegit. Apud Panormitanos Archiepiscopos magnum promeruit æmulationem; Ideoq; variis honorum argumentis affectus est sub prudenti F. Martini & Leon, & D. Petri Martinez Rublo Archiepiscopo regimini nam fuit Examinator, Tribunalis Visitationis ac Monasteriorum Deputatus, Archiepiscopalis Curie fidei Partoris, ac Vicarior Generalis, Triennio etiam novorum Vicegalium Panormi Deputatus, quo in munere fecit, & iteram confirmatus est. Nonnullorum Ordinum Regularium, Nosorum Magi, & S. Bartholomæi in eadem Urbe, Juxta Conservator reuocatus est; & a Joanne Austriaco Juxta Ordinarius Abbas Panormitanus, equi Mansionem vocat, constitutus. S. Officii Stellæ Consultor, ne Episcopi Pauleus D. Simons Ruo Vicarius Generalis esset. Hispanisq; in muneribus eximiam prudentiam, & in rebus agendis dexteritatem omnibus operat; Ideoq; à Stellæ Deputator, ne Panormitanæ Urbe, Regi eonius, ac Urbis ejusdem nomine, in Hispaniâ Orator missus ad Philippum IV. Catholicum Regem, ad petrandam magni momenti negotia, quæ in Regia Curia, eâ prudentiâ, doctrinâ, ac solertiâ peregit, ut iustitiam nimis vigore, ac impetripotestatore, omnia ex voto feliciter obtinuit, ad patriæ tuitionem, ac Regni totius commodum. Nec modò in Regia Philippi Aula resulit, verum etiam in Romana honoribus fuit exultatus, ac inter Reverendarios Apostolicos utriusq; Signaturæ cooptatus est. Tandem ad Crucis dignitatem in Ecclesia Panormitana, & Abbatem S. Nicolai Reale electus fuit anno 1669. at vitæ trisimo xarso, dret fuit Panormi 27. Februarii 1672. & in Ecclesia S. Nicolai de Calcia tumu-

*De arbitrio et cunctis cunctis, vel de presenti verum
falsum.*

*De Adagio, seu Proverbiis vulgaribus.
Indicem legalem in 4.*

*Præbendam legalem, five de varia Hominum festi-
na, in quo de multis, & de variis Hominum statibus,
qualitatibus, & conditionibus mentionem tractatam in fol.*

*Additiones ad consilia famossissima J. C. Guilel-
mi de Perosa Syracusani in fol. Additiones ad
sex Consilia editi Pauli Franesii Perramini
in Consilia Jvarijsi asahi rom. par. 2. tom. 2. Pa-
norini apud Perum de Isola 1662. in fol. 4 pag.
154. ad 217. sub nomine Jacobi Cacioppi; ubi
Perramini advertebat, has Additiones in m. ss.
eiusdem Cacioppi foris sui reperisse: sed an ipse
eisdem elucubraverit, se ignorasse ingenue talis
est: at antea sub ipsiusdem Jacobi nomine vulga-
vit, nulli inquam se factum arbitratum, dum
alium has scriptas non dixerat. Sed nostri tri-
dici esse incompetentem est: ex collatione eorun-
dæ harum additionum m. 12. peros Vincentinum.
Anriam ejus filium, cum et edita à Perramino, cal-
orem et liquidum constat.*

*De Adagio, & comæto, eorumque Jvarijsi, pri-
vilegijs, prerogativis, & effectibus, tam inter perso-
nam, quam ceteros, in 4.*

Quæstiones legales in fol.

Responsa varia in fol.

*Adnotationes, & Consilium Taurini dunt. in fol.
Institutiones linguae Hebraicae in 8.*

Opusculum de Mendi duratibus,

Opusculum contra Hebraeos,

Nomina Historica.

Prodire sub nomine Beronadi Rivalora Gen-
tulis

*Allegationes in causa Angli Mariae Rionerae
ejus consanguinei.* Panorini in fol. quæ ex relatio-
ne laudari Viuceuli Anetia seipsum fuerant ab
Antonio Bonafio, studio, & labore Fidelici Au-
ria, & Jo: Fraue. Aucta frateris.

FRIDERICUS CAMPIXIANUS Patritius Ca-
raueusius Inimicosus doctissimus instructissimus,
totæ primariæ Jurisprudentiæ candidatus, ac
causarum patrocinos, quæ Italianæ illustrant, non
immerito recensendus est. Iura civilia in Catanen-
sæ Academiae docuit. Tercio Magnæ Regiæ Cuius
Foro Index, Regiusque Consiliarius sedet, utpote
anno 1546. 1548. & 1569. Decessit Panorini
16. Aprilis anno 1583. & in Ecclesiæ S. Mariæ
Angustiniæ Fratrum Observantium S. Francis-
ci sepultus demandatus est. Hujus meminere cum
laude Roether Pirrus notis. Etel. Catag. pag. 94.
Joannes Bap. de Grossis in de cas. Catag. 2. ed. d. 9.
pag. 146. Marius Cutelli de humanis lib. 1. d. 1.
partie. 11. tom. 80. Marius Muta in Pragm. lib.
4. n. 36. & Joann: Castagnas tract. de doli negat.
par. 11. tom. 69. Muta scriptis, ac folijs exanti.

*Consilia Triæ, in selectis consilijs collectis à
Petrino Lanza. Panorini apud Eademum de Simo-
ne 1617. in fol.*

*Ad Bullam Apostolicam Nicolai P. & Reg. Prag-
maticam Alphonsi de consilio. Adnotationes apud
Perrum de Gregorio de consilio Panorini typis
Jo: Ann. de Feneffici 1609. in 4. & iterum ibi-
dem apud Fraue. Clotti 1621. in fol.*

Seipsum etiam Allegationes, quædam nonnullas

citat Marius Muta, pascit rim

*Allegationes pro Barone Ruffianis, contra Baro-
nem S. Philippi. citantur à Muta tom. 1. in Pragm.
cap. 35. n. 25.*

*Allegationes pro Universitate Romanæ contra Ba-
rorem Terræ Baruffi. citantur ab eodem tom. 2. cap.
28. n. 128.*

*Allegationes pro D. Gysere Lanza contra D. In-
nem del Campo. ex eodem tom. 4. cap. 101.*

*Allegationes pro Monasterio S. Dominici contra
Monasterium S. Catharinae de Cassino. ex eodem in
consuetud. Panpr. cap. 1. n. 98.*

*Allegationes pro Ill. Duce Blahna contra D. Joseph
Agliata Barrem Villa Francha. ex eodem loc. cit.
cap. 16. n. 65.*

*Allegationes pro D. Lawra, & Catharina de O-
righis contra D. Fidelicium del Corretto. ex eodem
loc. cit. n. 67.*

*Allegationes pro Fr. D. Paulo Equite S. Joanne
contra Joannem de Guglielmo. ex eodem 1 ap. 14.
num. 3.*

*Allegationes in causa Veris. citantur ab Auto-
nino Amaro resol. 1. n. 71. & ab Octavio Corseti.
to Consil. 22.*

FRIDERICUS GRAPHEUS Panormitanus
Otilius Minutorum S. Fæuicij Paulensis, seve-
ritates Philosophiæ, & Theologiæ disciplinas do-
cile cum ingruis lude. Lectoris, ut vocant, Inbi-
lati studio insignitus, & in Panormitano Colle-
gio S. Olive studiorum Perfectionis claruit. Ora-
toris Evangelicæ monite Panorini in principis
Templo, & in præcipuis Siciliæ Civitatibus, ut
etiam extra eorumque habuit. In Sicilia Provincia
Defensoris, & Provincialis honore præfuit.
Vixit nunc Panorini dum hæc scribimus anno
1706. biddia Italied

*La Billa Mege Solens Panegirici di S. Rosalia.
Panorini apud Augustinum Epistolam 1701. in 4.*

*L' Abito del dolce re contrasiggi della distina
del Mondo, poverati nella morte del M. R. P. M. Do-
menco Gallo, Diffinore Generale de PP. Predicatori
fuerit nel giorno della prima Domato dell' Acco-
ta. Oczari su Fuciere. Ibidum apud Falcem Ma-
rinum 1704. in 4.*

FRIDERICUS II. IMPERATOR, ET SICILIÆ
REX. Hujus gesta festum completem volumet
ai ne iustit. mel leges perfringam multa præ-
teream. Qui omnia ipsius facta iura petentere
exoprat, adeat Carolum Vigonem de Regno Nafie
lib. 1. 2. per totum, Ricardum à S. Germaino In-
ebnita, edita à Ferdinando Ughello in tom. 3.
Nafie Sacre, Consolium in Chronologia, Beovium
in Acaal. Ecclis tom. 13. Farelum à rebus Si-
culis det. 2. lib. 8. cap. 2. Joannem Antonium.
Simonsontem Iust. Neapol. par. 2. lib. 2. cap. 8.
Augustinum Jurevisio Pausens Nobil. pag. 493.
& seq. Roethum Pirum in Chronol. Regum Siciliæ
pag. 43. Joannem Palatium in Aquila Sm. q. 8. 26.
Lamentum Panorini in serie Augustorum 5. 103. 4
pag. 186. Michaelum Huetzium in Bibliotheca Ger-
manica par. 3. n. 753. Monachum S. Iustini Paduæ
de rebus Insubribus, & Engenele, apud Christi.
Ughellum in Insub. Germania Historie tom. 1. pag.
581. L. Hlitz Du-Mu in Biblioth. script. Italied.
tom.

rem, 10. & pag. 7. & alios, prefertim vide eos, qui Imperatorum et vitas edidere: et alius temporaria librorum digestore. Ex horum traditis, aliique, nonnulla selegia. Parentibus Henrico VI. Imperatori, ex suo sanguine, & Constantia, Rogerii Regis nati, natus est Fredericus Panormi 26. Decembris: sed quo ad annum non una est scriptorum sententia: alii eum anno 1190, alii 1191, vel 1193, vel 1194, vel 1195, vel tandem 1196, natum volunt. Ut ostenderet, Panormi lucis unum accepto, multos coegisset antores Inveges in Panse, nobil. pag. 494. & 495. quos apud ipsi leges, quibus addo Albertum Krauzium in chron. Norwici lib. 6. cap. 1. pag. 467. Arnatum Mahellum in Monte Virgilio fere pag. 319. Carolum Calid in hist. Norw. lib. 1. par. 3. pag. 59. Ioannem Palatinum in Aquila Satra lib. 33. c. 2. p. 231. & lib. 16. cap. 3. pag. 308. Beuvenium de Rambaldi in libro Augustali edito una cum operibus Francisci Petrarce, Gilbertum Genobradum in chronolog. actuali, ubi de Frederico Henrici VI. Patre, Thomam Collum de auctor. ad hist. Neapoli. Collewadi, Lancosium Patrali in serm. Augustianus §. 101. pag. 183. Goltzum in hist. post. Sicilie pag. 21. Gregorium de Laeto in apolog. pro Vatinio in lib. Juvenis pag. 81. & Ricordanum Malaspina in antiq. histor. Florent. cap. 86. pag. 81. Sencios quoniam neros libens praterco. At non reuocant quod inobediens est apud Panormitanos doctum per manus fama, Fredericum in ipsa Paeninsula: Eadem arca, ad aruouendam suspitionem mortis, pubescentiam, ad inuocabilis, vel à pueritia, ne alius placeat, defuncto patre, Siculi Regni iugum, more Majorum, donatus est. Exinde matre obitum, cum Panormitani ejus coronam mutarent viderent, insurrexerunt Regem contra, ubi oru ambrosio famula fidelitate trahi sunt quibus accessit Innocentius III. Pontif. Max. curi, qui contra Marcoradi vices, Regnum iuvare contendeuit, Frederici lura sedulo persequatur. Anno vero 1210. decepto ex imperiali Luligio Othone, & excommunicacionis gladio percussus, uoluit Fredericus, Ponsibels consensu Imperii fides obtinuit. Vir fuit Frigidus animi robore instructissimus, in bellis disponendis, ac periculis declinandis non regi consiliis ideoque utimur formidabulis. Laborum patiens, magnamque retum capaxissimus, Italiam bellis exagitavit, & aliquando auspici Mare pugnauit: horum samenta, progressus, & alius, Historiarum paginæ passim narrant, ad quas se fiores remitto. Adificia, Propugnacula, Vires, Oppida, ac Tempia inuenerat exirent, tum in Italia, tum extra, in quibus adhuc Frederici uisum, ac fama constanti sine uide. Ad hoc perlatum esset ejus munificentia, ut non modo omnes alii sui Principes superaret, verum etiam quotquot imperia diademate insignitis à Carolo Magno usque ad ipsos aratum et coluit Orbis. Auras monetas, quas Augustales vocavit, primus inuenit. Venationi indulsit, ac omnium prius aucupio, Accipitrum, & Falconum artes adhibuit. Animalia, monetaque omnia, que in orientibus

plagis progigantur, à Caesaris Augusti xio in Italia inuicta, ad mactatis amplificatio non alius ac quidam perosum in Asia genare eos puerum, in suas adeo abunde alportatum totum, dea, ipsi finire succellere nortis, quozno secunda sole iustit. Regis Hierosolymitan Joannis de Brunnia, ex qua ipse, & Siculi Reges jus, & titulum Hierosolymitan Regis accipere. Hinc sacra expeditionem, multos Pontificibus promissam, ac protractatam, aggessit: trajecto mari, cum omanibus imperatit Urbis, firmatis cum Sultano minus bouessis pacifonibus, Hierosolymitan Regni coronam sibi imposuit anno 1219. De ejus sapientia, ob quam in hac Bibliotheca, non ultimum sibi vindicat locum, multa, palam ad antores currantur. legendo præstantissimum apparet instructum, ac saluonico quodam magistro, Salomonis Regis Sapientiam amolatus est: nam Cesarum omnium, immo literato, nam omnium ævi sui sapientissimus, multas scitmas egregie didicit. Idioma Latium, Italianum, Gallicum, Græcum, Saracenicum, Arabien, Germanicum, adq. perferit calluit. Mechanicis rebus aliquando amittit adiecit, eorumque usus eximius inie. Expeditione creuit: in his fortius venturissimus claruit. Literarum amantissimus, studia non modo fovit, verum etiam in modis creuit: Lycea in avusam, & Neapolitanam apertit, que antequam privilegium remavit, ac magis liberalitate dotavit. Præstantes viros doctores instructissimos ad ipsa aduocavit, ac largissimis stipendiis traivit: quos & ipse ut auderet, non raro pedesce adit. Viventis quoque Acalemia fundamenta posuit, quam privilegium tenuit, Salernitanum vnam Gynasium beneficiis alicet. Aristotilis opera, ne latinitate docti, arent, arenti erant. Plurimum Philosophorum, ac Medicorum tum Arabicorum, tum Græcorum libros, inter Saracenos detrectantes, adhibuit peritissimis viris, in latinam linguam transferri mandavit, ac Bononius Academicus transiit. Ptolomei Almagesta Arabicum idioma sentum, ut laicis auribus daretur sedulo peregrin quo Mathematicas disciplinas ex Europa dicit exiles, eidem restituit: restit post alios Volfo de silent. mathematic. cap. 3. §. 23. pag. 179. Millier in euss mathematic. tom. 1. tract. primus. pag. 83. & Blancano in Chronolog. mattem pag. 58. qui addit Fredericum Astronomiam omnem excoluisse. Omnes etiam Astronomicos libros fecit, ut laicis donatos à doctis vici fuerentur, ex Simone Majolo dicit. canticas. par. 2. coll. 4. pag. 513. ubi Fredericus II. vocat. "ocem callitititit, ut ejus Erasmeam, ac natus fuit ex primis, qui Italiane carmina ceciderit: immo sub ejus auspiciis Panormi in ipsa Frederici Italia, Italiane lingua, ac Miras Erculas primus usas, multis ostendi cum Vincento Auria in Sicilia Ierentice cap. 9. §. 5. pag. 31. & in observationibus à pag. 146. & seq. quod ne dum ex Majorum traditione, verum etiam ex Antorum testimonio profuturum est. In Sicilia adiuuata Italia carmina sub Frederico monum sibi ferunt, nempe Franciscus Petrarca

in *profa. d. giffelm. faml. & in Triumpfo Amoris* cap. 4. ejusque expositores Andriæ Gessaldus, Alexander Veltrellus, Ludovicus Caltrivetus, & Beauard, Dandis, Dames de vulgar, eloquent. lib. 1. cap. 12. Joannes Georgius Triffinus in Castellam pag. 67. Hieronymus Clautius in *Apologia prope form. Francienfis* Giambellari in *origie lingua Ital.* pag. 132. & 137. Matthæus Comes S. Martini in *offic. Grammaticæ & Poeticæ* in epist. mutor. Francienfis Fortunius in *Reguli Grammaticales* pag. 26. Sebastianus Minierius in epist. lib. 2. pag. 28. Feidinandus de Diana de *origie lingua Ital. & Lat.* pag. 74. Nicolaus Villanus sub Academico Aldrasi nomen in *diff. de Poet. Indici* pag. 54. Thomas Siglignus de *ant. Caron. Indici* cap. 16. pag. 157. Ludovicus Castellvetus in *lumen. ed. Petrarum* in *Triumpfo Amoris* cap. 4. item etiam in *adlib. ad Remum* lib. 1. pag. 113. & seq. Eto Allatus in epist. mutor. *Polar. æticip. & Marius Equicola in offit. ad Carnina compendia* apud ipsum, Gilbertus Gentibradius in *Chronograph.* anno 1227. pag. 379. Joannes Bap. Stronius in *lethit.* pag. 167. Dandus Nomen de *vera Cæcologia Regum Portugallia* in *Hispania Illust.* tom. 2. pag. 1260. ex nostris etiam Marius Articus in *observatiombus ad linguam Siciliam*, Favellus de *reb. Siculis* dec. 1. lib. 1. cap. 7. pag. 28. Joseph Carallivarius *hist. Sicell.* lib. 1. pag. 16. Leonardus Orlundinus in *diff. Siciliæ* pag. 74. & in *diff. de Resario Joannis Antonii Beardi* pag. 474. & ut alios peccetiam, eruditissimi Iosunes Marini Cæcimbube in *hist. vulgariæ Poet. lib. 1. pag. 1. & in romm. Vol. 1. lib. 1. cap. 1. pag. 1. & 2. & Justus Fontanlons in *Amicit. deseri.* cap. 11. pag. 285. quod & multis confirmat egregius sancti vir Apollinus Zruus in *hist. hel. Proff.* quam Orbis literatus non sine suo magno desiderio expectat. At si hæc favoreo in Feidæciæ aula exordium agnoscat, sub eodem Imperatore Panormi nasam sacelli negotio dediticius; Fredericus eolm moce Majorum, Panormi Regiam statuerat sedem, ut ipsenec fateretur in diplomate n. n. 1211. apud Rothham. Pitum. nos. *Etcl. Panorm.* pag. 142. ait: *Habentes quoque pro eccle. quæ de ipsa Ecclesia Panormiana factam nullum, & eozione suscepimus Diadema; quæ de illa ficut ipsa Ecclesia prima est inter omnes Ecclesias Regni nostri, & excellens dignitas sup. ceteris Ecclesiis præminet.* in alio an. 1211. apud eundem. pag. 143. *Attentanter habet, quod venerabili, & venerabili Sacrosanctæ Panormiæ Ecclesiæ, qua Caput est, & fides Regni nostri: & in alio an. 1216. apud eundem. Mitem pag. 146. Panormitana Ecclesia, quæ nostri fides est Regni: in alio tandem apud Henricum Baronium de *meff. Pavor. lib. 4. cap. 9. pag. 54. cum scriberet: vestra Panormitana prima Regni nostri fides existit.* Quod ex historicis liquidò patet. Panormi verò primum in lucem editum hoc poësis genus ex nostris, traditionem transivit, radum Iosunes Baptista Galatinus in *act. pro illustrat. studiorum Collegii Panormi.* pag. 9. Dandus Aglita in *act. pro studiorum Sicilia* pag. 15. & in alia eadem pag. 25. Alexan-**

der Palazolus in *act. pag. 70. & Hyacinthus Maria Fortunius in lib. *scritture della fide* pag. 27. Thomas Ballus in *Poemate Palermo liberato* tom. 25. Stan. 70. Ignarius de Vio in *Mythologia Sacra* pag. 45. Iosunes Maria Amanus in *act. 1. studiorum.* pag. 19. & in *act. n. 134. pag. 119. Vincentius Auria in act. 1. Sicilia* pag. 25. in *epist. ad Ileronem* in *ecclie par. 1. carnis Joannis Baptiste de Indice* pag. 472. & in *Sicilia. Ierarchie* cap. 9. & 5. pag. 31. quod etiam inveni Simon Rama in *erom.* pag. 43. & 46. Huc, ut ad Feidæciæm erretur, is in ei primos Erratros Poetas recensetur à Gessaldo, & Vellatello in *commen. ed. Petrarum*, qui expendentes vobis cap. 4. *Triumpfo Amoris**

Ei Sicillani, et sic feruntur primi: in primis Poësis Feidæciæ, & Eustum ejus illium nominant. Feidæciæ etiam, ut Poem Erratros, meruerit Petrus Bemlus in *Proff. lib. 2. Nicolus Flancus in Petrarilla* pag. 29. Isobus Pergeminus in *commen. ling. Ital. in Indit. Petrar. Academiæ dicti della Cæcilia in *tracellato, Cæcivetro in *diff. de antich. Romi* pag. 18. Iosunes Tassus in *diff. de Poemate Heron* pag. 74. Allatus in *epist. unap. Poet. Antiq.* Joannes Caramuel in *Rymetis* tom. 2. pag. 104. & Joannes Marius de Cæcimbube in *hist. Poet. Proff. lib. 1. pag. 7. lib. 2. pag. 84. & 113. & lib. 4. pag. 267. aliique. Vitis novellus egregius nomen dedit: ut puer fedavit Feidæciæ; Ecclesiæ tamen armis, dæmonionibus, dissidiis longo tempore lætævit, & Ecclesiasticam libertatem violare ausus est. Huc pluries à Romanis Pontificibus anathematis sublimiter peccatus est, quo, odio recedente, in Ecclesiasticos, ac Ecclesiæ iura audientius spexit. Tandem cum se ad nova bella pararet læti morbo affusus, in Florumio Apulie oppido, ubi fuisse supremum adeit dñm, assumpto Cisterciensium habitu, in peccatorum lacrymis abijt excommunicationum, culpamque abfolutionum sub Aetheris. opo Panormitano Bernardo de Cistara obitu: Ecclesiæ obedientis perstitit, jurando se obediunt ejus iustitias obtemperaturum: itaque constitutionis edidit signa, in Maynsis Episcopus Incolens scilicet, ex ipsius nominatione deducit Feidæciæ vas Dei electum, & organum sancti. Testamento edito Ecclesiæ dñna instancæ præcepit, utique pietatis argumenta in ipso aperitissimè emittit: ejus sequeuta extant apud Sigoniam, Martham Psris in *act. 1. sui temp.* Odenium Raynandem, & Summontem, & in libro inscripto *Collectio illustratiæ Imperialis, hoc est DD. NN. Imperatorum Cæsarum, ac Regum Angulorum Sacri Impetii Germanum Rym pag. 307. Obijt Feidæciæ 13. Decembris anno 1250. in memorio oppido, non Panormi in falso traditue Alberus Stadenus in *historiograph. Ignacius Romanus. Piterip. lib. 3. & Hofmannus de lex. tom. 2. pag. 94. Nounulli autem ipsius mortem eucarant, ait à Manfredi filio huiusmodi plebicus veneno sublatum scilicet. Feidæciæ eundem Panormum delatum in Cathedrali Templo eandem fuit: ubi ad polyptychum ejus consueverunt hæc sui adjecta inscriptio.*****

*Si probitas, fides, virtutum gloria, census,
Nebuli ac ortu possent ulla ferre mari
Non fore exanimis Fridericus, qui jacet larve.
Hodie verò ibidem hoc legimus Epitaphium.
Qui mare, qui terras, populi, & regna subegit,
Cæsarem fregit, facies nam improba nomen:
Hic jacet, in cernui, Fridericus in Orbe Secundus,
Quem lapis hic latet, cui mundus parvi, aerec,
Vixit Ann. LVII. Imperii XXXVIII. Regni Hi-
russim XXV. Et Regni Siciliae LII. Obiit. An. Dom.
MCCCL.*

Fridericum Panormi sepulchrum pœdicare Sicili, alique innumeri seipios extes, quod viden-
dus patet, nam omnium oculis in Cathedra al
Templo magnificentiâ illum ejus sepulchrum or-
versat. Hinc necesse Angustinus Invege con. 3.
anad. Paner. pag. 646. Villanum, Collenunciu,
Vielgianum, & Summorum cepit, qui à veritate
aberrantes, Montetregali sepulchrum tradenti:
quod etiam scribunt Ricordanus Malaspina hist.
Flor. cap. 143. pag. 131. Herzog in Bibliotheca
Germanica p. 3. n. 753. & Antonius Bullon-
in vite Regum Napol. pag. 49. perperam etiam
Pompeus anellens, alioqui ceudistiam, in Chro-
nol. Epist. Sipontin. pag. 213. extra Montetregali-
tem Uebis Meianz, tamquam exequimundicatum
sepulchrum scribit; Montetregali etenim Uebe
Aedificipalis longe distat ab Uebe Mellan.
Que Fridericus scripse hæc sunt.

*Ligo, & Cogitantur in fidem gloriosam obse-
quium, pro Ecclia in libet, & contra Heresi-
co. In Authentica de fidei, & confessione.*

*Leges pro Italia fecerunt, pro Agricola, Neri-
gennus, vendit inuendebat, ac literam. Appo-
baze, & inserte in Codice Justiniano, in corpore
Julie Cælis Justiniani in loci Aristotelo-
dama 1663. in fol. Parisiis 1651. in fol. & alibi.*

*Constitutiones de fidei, & Privilegio duceat
Austria, apud Metheo: in Goldmann in fidei,
& refer. in Imperialibus jur. c. 2. pag. 73. Fran-
cofurti ad Moenum 1607. in fol. & in Ratisvi
pag. 75.*

*Napoliæ Regni Constitutiones, has Maxheus
de Annis Jurisconsultus Neapolitanus, zilique
explanans, passim apud Jusperitoe obvia.*

*De Arte vivendi cum Anim. Cam Adhoni-
bus Maxfredi Regis: addita novum Alibi Magd-
falvum de Palatinis, Alibi, & Acipitri-
bus Augusti Vindelicornum 1576. in 8.*

*Epistola Faria. Inter epistolas Petri de Vineis
Amberg 1609. in 8. & Basilæ 1566. in 8. In
collectione constitutionum Imperialium Gold-
sti, apud Marquardum Prebicum tem. 6. Germa-
nicarum Rerum Scriptorum pag. 303. Farnesur
1634. in fol. apud Stephanum Balzium in Mi-
seclen. tom. 1. 2. pag. 446. Pissile apud Fran-
ciscum Mugue 1678. in 4. apud Rodeum Vi-
rum in chronologia Regum Siciliae prima editio
pag. 69. Augustinus Invege tom. 3. Anad. Pa-
ner. pag. 535. 589. 593. 614. & 619. Sigonius
de Regno Italiae, Albertum keantium Metrop. 7.
in fine, alibi, ut præfatum Joannem Paladium in
Aquila Geneva lib. 26. ubi ne dum multas Frideri-*

*ci epistolæ exhibet, verum etiam & nonnulla
ejus diplomata, decreta, & confessionia. Basilæ
etiam quampures à Federico editas invenies
apud Baronium Anad. Eccl. tom. 16. ann. 1097. &
pents Brorium Anad. Eccl. tom. 13.*

*Carmina, que temeritatem oleat apud Picrum
cit. pag. 49. Ciacconius in Vita Innocentii IV.
Italiam cit. pag. 351. 353. & 361. & Sarnel-
tum in chronolog. Epist. Sipont. pag. 304. & 305.
Italic tandem.*

*Canzone per la Imperatore Federico II. di Sicilia,
e di Napoli, extat in libro inscripto: Sasseti, e
Contest di diversi amici. Antori Tescani. Floren-
tia apud Hiedee Philippi de Jonta 1527. in 8.
pag. 114. quoniam etiam erat Antonius Mirrinus
in Parica lib. 3. pag. 302. & aliqua ejus carmina
additæ. Addo, quod Allardus in Indice Poetarum,
quoniam libro suo Poetarum antiquorum perfricit
(quorum carmina Eruca in codicibus Vatica-
nis, Barberinis, & Chisianis asservari testatur)
pag. 48. notum Fridericum additæ, ejus poe-
tica monumenta se editum promittebat, enim
alios antiquorum Poetarum, in subsequenibus
libris prælo paratis. Sed cum morte præventus
non edidit, nostri Federici Poemata in me-
moratis Bibliothecis asservata adhuc per o. Eius-
dem carminum mensura deputati Florentia
pro Boecii correctione pag. 54. Petrus Franciscus
Gambullari in Colle pag. 61. Fridericus Ubaldi-
tus in præf. ad carm. Petrarca, & testatur viti-
um moralium Roberti Agis, Joanne Georgius
Telfinus in dialogo inscripto: il Castellano pag.
49. & Jo. Marius Cocceimbene in com. ad Ipsi-
vulg. Pœscl. c. 6. lib. c. pag. 2. & cap. 2. pag. 4.
& ut Poetarum Friderici laudat Antonius Mulcet-
tola in libro: Sabina delle Muse p. 19. & Simon
Rais in carm. p. 41.*

FRIDERICUS LETUS Jurisconsultus Sienus,
ac celebri Magnæ Regis Cæsaris Judex, Regiusque
Consiliarius. Hujus extant

*Apollonia super Alia Regni Siciliae. In Commem-
tariis super Ritu collectæ à Marcello Conversa-
no. Panormi apud Angelum Orlandum, & Do-
cium Cytillum 1664. in fol.*

*Ad Basilam Apolloniam Nicolai P. & Reg. Prag.
Alphonsi de Cæsaribus. Annotationes. apud Petrum
de Gregorio de Censibus. Panormi typis Jo. An-
de Franciscis 1699. 4. & item Panormi apud
Fran. Ciotti 1655. in fol.*

FRIDERICUS SABIA nobilis Panormitanus
vie amissionibus literis ornatus, in Panormi-
ana Reacensiori Academia adscriptus claruit.
Poësim coluit, ac ingenio, quo pollebat felici-
ssimo, poetice glorie cultum facili attingit,
ni bellica vius ad arma ejus animum diver-
set. Hinc extra patriam robustior studiis ar-
gumenta non paucæ editi in Catholici Regia
obsequium, tum in Terrenovæ, & Pipiniani an-
telis suggestendis, tum etiam in bellis apud Her-
dam, vulgo Lerida, & Cataluniam effectissimis.
In expugnandis Portolongo, vulgo Portoloca-
gonæ, aliisque locis, non modicam promeruit lau-
decus. In pacificis etiam concertationibus, nempe

in basiliensibus Panormi habitis, militiam detegit fortitudinem anno 1652. & 1658. Paniam. Semoni inuere gubernavit ann. 1643. 1653. & 1673. Tandem in Hispaniam delatus, an. 1682. Matrid decessit. Est Fridericus mentio apud Ant. Collurati in *acquistione Portolegi* pag. 157. Hyacinthum Mariæ Fontanum in *giughe Pan.* pag. 274. Vincum. Antiam in *disce. bñtor. de basiliensibus* pag. 52. & Josephum Galeanum in *Missi Siciliæ* tom. 1. par. 2. pag. 165. ubi extant vernacula lingua.

Caccini Siciliæ. Panormi apud Decium Cynillum 1647. in 12. & Josephum Bisignoli 1662. in 12.

FRONTINUS. vide Sextus Julius Frontinus.
FULGENTIUS CACCABENSIS Ordinis Eremitarum S. Augustini Reformatorum, ex Congregatione Sicula Ceunipina, ac quidem Congregationis Vicarius Generalis. Edidit Italiæ *Semmarie delle Cronologiche notizie della Città, Pirà, & Monasterii del Pen. P. Fr. Andrea del Guasto di Castiglionera Fondatori dell'Eremitici Religiosi Agostiniani della Congregazione di Sicilia. Parte prima.* Panormi apud Augustinum Bossium 1677. in 4.

FULGENTIUS CASTIGLIONUS Panormitanus Societatis Jesu orsus 3. Januarii 1639. Inter Clericos Seminarii Panormitani exceptus. in gravioribus scientiis adipiscendis egregias præstantissimas ingenii dotes præferebat: inter cunctos puerulos primas tenuit, ac in Collegio Panormitano Soc. Jesu Academia Principem egit. Absoluto studiorum curriculo Theologicæ doctus laureâ donatus est: & è Seminario egressus, Clericali habitu insignitus aliquandiu laudabiliter vixit. Sed ut Deo se totum dicaret, Societatem amplexus est 24. Januarii 1651. in qua vocorum quatuor professione 15. Augusti 1662. se adstrinxit. In ea ob ingenii capacissimam præstantiam, memoriæque felicitatem, doctrinâ mirificè clauit. Humaniores literas quadriennio docuit, ac totidem Philosophiam Calatajerone, & Drepani Theologiam etiam è holasticam quinquennio, ac moralem triennio, semper amplissimâ cum nominis laude: ob doctrinæ profunditatem merito sumam veneratione prosequutus. Magnâ valuit doctrinæ opinione apud D. Ferdinandum de Bazzam Archiepiscopum Panormitanum, ejusq. Con-

sultor, ac Theologus fuit. Morum suavitate aliorum animos in sui amorem facile concitabat. Insigni doctrinæ virtutes egregias ostendit. Constitutionum Sororis aris obliuioni immisus, nec inuicemis nunquam violatè attenuavit; adeo non modò nihil, quamvis minorem, absque Superioris venia ullo prætextu sibi arrogavit, verum etiam & in his implicitè sibi concessis, explicitè Superioris facultatem petebat. Extrema vite sue nocte nec per minorem quatuordecim annorum cœdii cubitum prevenire voluit, nisi doloribusungeretur nec suæ Superioris nutu sequenti die horam sibi præfixam ad sacrum celebrandum pervenire curavit. Humilitate præclarus, discipulos rogabat, ut quicquid in ipso erratis, vel à recta ratione devium observarent, suæ cumulatione iudices fieri possirent. Væ sibi æstimationem apud omnes excutiant digne neri, ingenuè fatebantur, se humani generis orum, & inter pauperes Seminarii Panormitani Alumnos vixisse. Sæpius petuit, ut postquam utrum doctendi Philosophiam attingeret ad tradenda adolescentibus Ci amantem præcepta descenderet, in Collegio Panormitano; ut per biennium obtinuit. Mortis memoria ipsi gratissima; ac ea non tarò prolixè loquebatur; quo indicabat, vice prædictæ tacito affectu, ad ac æternæ felicitatis gloriâ æstuarè. In componendis sodalium cadaveribus nunquam deerat, & cum sepultura ostium elanderetur, ac è ad Paradisum januam aditæ, ejus ingens suspirabat. Tandem virginitas magnâ vi doloribus, paulò post, quâ repentinâ morte obiit in Collegio Panormitano 31. Martii 1693. Huc ejus discipuli doctissimi laudant, ut temp. Franci. Marchesii in *Sac. in Fide* 1791. *febr. 3. num. 277. pag. 223.* & Stephanus Abbas in *Theologo Principis* cap. 27. *lib. 8. num. 34. pag. 284.* Multa cum Scholasticis, cum Mortalia pietate parata servabat, ex his prodire solummodo

Corsus Philosophicum. Venerit apud Valdensi 1690. in fol.

Italiæ verò

Infermi di Confessari per ben guidare nello spirito le Religiose, compendio ed istruzione di Monsig. Illustrissimo D. Ferdinando de Bazzam Arcivescovo di Palermo. Panormi apud Penam Copola 1692. in 4.

G

GABRIEL CICER Panormitanus in oppido singularis praestantissimo instructus ingenio, cum severioribus studiis operam navasset, usq̃ cum Philippo Trío- lo sibi in somno cle- ro, Philosophiæ, ac

Theologiæ curriculum absolvit: Josepho de Augustino Panormitano Soc. Jesu, vero doctissimo præceptore, ac ad clarissimum doctrinæ fastigium seû exultaret ex traditus à magistro non solum unquam cartis consignaverit: non sine ipsius docentis magna admiratione, sed et sui ipsius dux, & præceptor, capacissimo mûsati unum eorum ingenio, mathematicas, & astronomicas disceptationes didicisse. Geometriâ, Arithmeticâ, Algebra, & aliis, quæ ad has faugetur reducantur, faciliâtes, vel ex his origina- tum trahunt, quon prætermisisti. Doctissimus etiam suum in recorditis naturæ arcibus sedulo perseverandis, præsertim botanici & petrificæ ex plan- tarum generibus, ac virtutibus nil ipsi ignotum. A locupletissima uredine non vulgari eximio viro accessit ornamentum, quod ex historiis tam antiquis, tum recentioribus, & ex veritatibus pen- abondè ulamini. Præter latinam linguam, & Etruscam: Græcam etiam, monstruoso penû sui felici ingenio diducidit, ut etiam d. Haberem, quau- tali a bimæstris remotionis ratio per fecisset cal- culis. In ipsi uidescam amplexus, ius et doctissimos fuit iussibus, ac Doctos in laudè doctus, Gra- vioribus his facultatibus amatoriis etiam lita- ras sociavit: au Musis amicis, Latini, Italici, & Siculi numeris multa egregiè cretali: & inter Recentiores Panormi Academiæ semper pluri- bus auditoris ult. Francisci Putarchæ, & Joann. Bou- eali indolissimus æmulator. A securis du fuit vixit Panormi, & à multo ipse hanc doctri- nâ copla, ab omniâbus summo perit venerat, usq̃ ad apud omnes valuit opinione. Tandem in lephale morbo lapsus, maximo omnium dolo- re decessit Panormi anno 1647. 27. Aprilis, & in Ecclesia S. Petri ad Min. Conv. sepultus ult. 3 menses laudibus uxoriatus à Josepho Galeam p. 1. tom. 1. *Musa an. in illam pag. 261.* & à Vincentio Anz in observationib. ad Baillæo Soc. Esp. de *Jesu* pag. 369. Multa scripsit, sed edere so- lum videntur, vernaculâ linguâ.

Cantali *disertus*. In Musis Siculis par. 2. tom. 1. Panormi apud Duclum Cyvillum 1647. in 12. & iterum apud Josephum Insigni 1662. in 12. Habemus nonnullâ *Epistola* anapæsticæ ad So-

natum Panormitanum pro orationibus in flu- diorum iustificatione a nonnullis Patribus Soc. Jesu habitis, in Panormi editis, in opusculo in- scripto *Lafin Extemporale Poetarum super fontem exaltis in Portus Panormi an. Soc.* Panormi typis Decii Cyrilli 1635. in 4. nonnulla ipsius uxoratur erant, & p. 1. & p. 2. ut apud D. Viçien. Anz in. 35.

Allegataver pro Sena, & Populo Panormitano, ac Reg. Capitulo Majori Panormitano. Epistola de. & Epistola S. Maria Magdalena: quas citat Jacobus Contali in Vira signum Anz pag. 217. Reliquæ in. 25.

Leitua. Disposit.

GABRIEL DE FABIS Leonensis natus ex And- dea de Fabis Canonicus anno 1604. vir literis, & virtute insignis. Neapoli ex ætate Philosophiæ, ac Medicinæ spatios, Doctoris laureâ insignitus est, ac egregiæ doctrinæ ornamentis se illustravit. In gravius etiam Theologiæ scholasticæ, & moraliæ studiis doctissimus fuit: quibus accessit politionis literaturæ copia non vulgaris: in histo- riis enim versatissimus, Musas Latinas, Etrus- cas, Siculasque coluit magna cum nominis laude, ac gloria. Eruditissime, eloquentiâ, doctrinâque claruit: ac tandem ætatem agens 63. obiit Leoncini an. 1663. Hunc laudat Franciscus Apa- res in triumpho *Sicula pag. 294.* Edidit opus in- scriptum

Pyramidi encomium, & Epilogus in honorem San- ctissimi Patris Alphii, Philadelphi, & Ciriaci Maxi- tyram Leonensem, & Augustinianum, Epigra- mma, Disputatio, Problema, Emblemata, Proemiohem- ma, & Hymnus in laudem sanctissimi Scyllarum Mar- tyrum. Romæ typis Francisci Monetti 1643. in 4. Alia multa uxoratur reliquit.

GABRIEL FILORAMUS ex oppido S. Petri Montoreis Ordinis Minimorum S. Francisci Paulen- sis, vir doctissimus, Sacre Theologiæ Lector lu- bilissimus, & in Mediana Connobio studiorum, ut vocant, Regens. A doctrinâ nimium laudatus, meritorum ope multa honorificationum obtinuit: namia Sicilia Sanctiss. Inquisitionis fuit Confessor, & Censor: pro Italica natione apud so Jales suos, ut vocant, Collega Generalis: 11. duodecim Italiæ Provinciis Vicarius Generalis: totius Ordinis apud Romanam Curiam Procurator: deum in Apulensi, & Mediana Provinciâ præ- fectus Provincialis. Dum Medianensem Provinciam cum magis prudenti nota moderabatur, obiit Mediana mens. Junii 1669. Ad Theologorum beatus summa edidit opus, cui titulus

Epistola Lydia circa naturam & præsentia, præ- sentia, & Reprobationem, Mediana ex typogra- phia

phia Vincentii de Amico 1637. in fol.

GABRIEL MASTRILLU Panormitanus, non Napoletanus ut putatur scriptis N. o. l. o. l. a. Topophilus in *Stillicio*. *Napoli*. pag. 109. cum tit. o. o. b. i. l. i. s. a. M. a. s. t. r. i. l. l. i. f. a. m. i. l. i. a. M. a. r. t. i. h. i. c. o. n. u. m. T. u. r. i. a. j. e. d. e. N. a. p. o. l. i. t. a. n. o. R. e. g. n. o. & i. x. m. b. e. N. o. l. a. i. a. i. n. S. i. c. i. l. i. a. n. o. i. t. : a. n. t. e. h. o. c. & p. r. o. g. e. n. i. t. i. b. u. s. o. o. f. f. i. c. i. G. a. b. r. i. e. d. e. l. a. t. a. i. t. : n. o. n. o. s. t. e. r. G. a. b. r. i. e. p. r. i. m. u. m. h. i. c. d. i. g. e. s. t. u. s. e. s. t. , u. t. i. x. O. t. t. a. v. i. o. I. l. l. r. a. n. o. i. n. d. e. f. e. r. i. p. t. *Agg. Napoli* pag. 114 habemus. Panormi ortum prædicari Franc. Rodella in 1698. *memor. libri memorie archiepiscopali* *Antist. Pat.* , Hieronymus Ragusa in *Epist. Steller*. pag. 62. P. o. l. i. G. a. b. r. i. e. M. a. s. t. r. i. l. l. i. J. u. r. i. s. c. o. n. s. u. l. t. i. c. a. m. i. l. i. f. i. l. i. u. s. , J. u. r. i. s. c. o. n. s. u. l. t. u. s. & i. p. s. i. c. e. l. e. b. e. r. t. i. s. s. i. m. u. s. , p. a. t. r. i. a. r. u. m. t. a. n. t. i. s. s. i. m. u. m. p. a. t. r. o. n. u. m. d. o. c. t. r. i. n. a. & i. n. q. u. e. n. t. i. a. i. n. f. e. r. i. s. s. i. m. u. s. : a. c. i. n. t. e. r. i. t. u. b. i. g. r. e. g. i. a. m. J. u. r. i. s. u. t. r. i. u. s. q. u. e. p. e. t. i. t. i. o. n. u. m. n. o. m. i. n. i. s. h. o. n. o. r. i. b. u. s. c. o. n. d. e. n. s. a. t. u. s. a. n. t. i. u. t. : P. o. l. i. t. u. i. n. p. l. u. r. i. s. P. e. t. r. o. i. n. P. a. n. o. r. m. i. t. a. n. u. J. u. d. e. : p. l. u. r. i. t. a. i. n. s. u. p. e. r. i. o. r. i. s. S. i. c. i. l. i. a. s. e. b. e. l. l. i. s. M. a. g. i. s. t. r. e. R. e. g. i. e. C. o. e. l. e. , & a. c. S. a. n. c. t. a. R. e. g. i. e. C. o. n. s. i. s. t. e. n. t. i. a. i. n. d. e. m. J. u. d. e. , R. e. g. i. o. n. i. u. m. C. o. n. s. i. l. i. a. r. i. a. : & t. a. m. e. n. i. n. J. u. d. i. c. i. i. n. M. a. g. i. s. t. r. e. R. e. g. i. e. C. u. r. i. e. F. i. l. i. i. P. a. t. r. o. n. u. i. i. n. h. o. c. n. u. n. t. r. e. s. u. m. p. r. o. d. u. m. i. t. , & d. o. c. t. r. i. n. a. s. e. f. e. l. e. g. i. t. , & e. d. a. l. i. a. p. e. t. i. t. a. r. e. t. h. o. n. o. r. u. m. c. u. l. m. i. n. a. , & c. e. s. s. i. t. P. a. n. o. r. m. i. 17. Decembris 1630. & i. n. E. c. c. l. e. s. i. a. S. C. i. t. a. O. r. d. i. n. i. s. P. r. e. d. i. c. a. t. o. r. u. m. f. i. g. i. l. i. t. u. r. : e. i. u. s. m. a. r. t. i. s. h. o. n. o. r. u. m. S. p. i. r. i. t. u. p. r. o. p. h. e. t. i. c. o. r. e. g. n. o. v. i. t. V. i. n. d. i. e. r. o. n. y. m. u. s. P. a. l. e. r. m. o. , v. i. e. f. a. m. i. l. i. o. n. i. a. c. l. a. r. i. s. s. i. m. u. s. , u. t. i. n. e. i. u. s. v. i. t. a. l. e. g. i. m. u. s. l. i. b. 2. t. o. p. 4. p. a. g. 95. R. u. t. : e. i. u. m. l. a. n. d. e. m. i. n. t. e. r. e. F. r. a. n. c. i. s. c. u. s. M. a. r. i. o. P. r. i. m. o. d. e. o. f. f. e. r. u. t. t. o. m. 1. o. f. f. e. r. u. t. 32. m. 47. M. a. r. i. u. s. G. i. o. r. d. a. d. e. f. i. p. o. , n. o. m. 4. S. c. i. p. i. o. R. o. v. i. n. u. s. i. n. P. r. o. g. N. a. p. o. l. , p. r. o. g. 1. n. u. m. 5. & p. r. o. g. 7. n. u. m. 27. G. a. l. t. u. s. A. t. t. a. d. i. n. 1. i. c. i. 7. q. u. e. s. t. i. o. n. 1033. F. r. a. n. c. i. s. c. u. s. S. e. r. a. d. a. i. n. l. i. b. q. u. o. t. i. e. n. t. i. u. m. p. a. g. 14. a. l. l. i. q. u. e. p. a. s. s. i. m. E. d. i. d. i. t. *de M. a. g. i. s. t. r. a. t. u. b. u. s. i. n. t. o. m. p. r. i. e. i. m. p. r. i. e. & j. u. r. i. s. c. o. n. s. u. l. t. a. n. t. i. u. m. T. r. a. c. t. a. t. u. m. i. n. d. u. c. t. a. p. a. r. t. i. s. d. i. s. t. i. n. c. t. u. m. V. o. l. t. r. i. p. r. i. m. u. m. & s. e. c. u. n. d. u. m. P. a. n. o. r. m. i. a. p. u. d. F. r. a. n. c. i. s. c. u. m. C. i. o. t. t. u. m. 1616. i. n. f. o. l. L. u. g. d. u. n. o. i. 1612. i. n. 4. V. i. n. c. i. t. i. s. 1617. & 1667. i. n. f. o. l.*

Ad Indultum Generale Commutationis Cardinalis Philippi III. Regis potentissimi beneficii ad pœnitentiam suavitatem, t. i. e. s. p. e. s. s. e. l. i. s. s. i. m. a. n. a. p. i. a. s. S. i. c. i. l. i. a. R. e. g. n. o. s. u. o. f. a. l. d. i. s. s. i. m. o. c. o. n. c. e. s. s. i. o. n. e. P. a. n. o. r. m. i. a. p. u. d. J. o. a. n. n. e. A. n. t. o. n. i. o. m. d. e. F. r. a. n. c. i. s. c. i. s. 1604. i. n. 4. L. u. g. d. u. n. o. i. 1612. i. n. 4. & i. n. i. t. a. l. c. e. o. p. e. r. i. s. d. e. M. a. g. i. s. t. r. a. t. u. b. u. s. P. a. n. o. r. m. i. a. p. u. d. F. r. a. n. c. i. s. c. u. m. C. i. o. t. t. u. m. 1616. i. n. f. o. l.

Decretum Consilii S. R. C. Regni Siciliæ Librum primum. Panormi apud Erafmum Simeon 1606. i. n. f. o. l. V. e. n. e. t. i. a. a. p. u. d. S. o. c. i. e. t. a. t. e. m. 1609. i. n. 4. P. a. n. o. r. m. i. a. p. u. d. J. o. a. n. n. e. A. n. t. o. n. i. u. m. d. e. F. r. a. n. c. i. s. c. i. a. 1619. i. n. f. o. l.

Librum secundum Panormi apud Erafmum. Simeon 1610. i. n. f. o. l.

Librum tertium Ibidem apud Franciscu. Ciotum 1611. i. n. f. o. l.

Librum quartum Ibidem apud eundem 1612. i. n. f. o. l. P. r. o. d. i. c. i. t. a. s. t. a. m. f. i. n. i. t. V. i. n. c. i. t. i. a. a. p. u. d. S. o. c. i. e. t. a. t. e. m. 1612. i. n. 4. S. p. i. z. a. a. p. u. d. M. i. l. l. a. m. K. a. r. n. b. a. c. h. u. m. 1615. & 1619. i. n. 4. V. e. n. e. t. i. a. 1622. & 1624. & C. o. l. o. n. i. e. 1660. i. n. 4.

Adiunctiones ad Tractatum de Consensu Petri de Gregorio. Panormi typis J. o. A. n. t. d. e. F. r. a. n. c. i. s. c. i. a. 1609. i. n. 4. & i. c. e. n. t. i. a. a. p. u. d. F. r. a. n. c. i. o. t. t. u. m. 1612. i. n. 6.

Adiunctiones ad Tractatum de Consensu Petri de Gregorio. Panormi apud eundem. 1598. i. n. f. o. l. & M. o. g. u. n. t. i. a. 1600. i. n. 8.

Petri de Gregorio de Tractatum de Vita Milla, de d. n. t. d. e. P. a. n. o. r. m. i. d. e. J. u. d. i. c. i. s. c. o. n. s. u. l. t. a. n. t. u. m. f. r. a. n. c. i. s. c. i. a. , t. e. m. a. d. d. i. t. i. o. n. e. s. , f. a. m. i. l. i. a. s. , a. r. g. u. m. e. n. t. a. , & c. i. n. d. i. c. i. e. t. e. m. q. u. e. s. t. i. o. n. u. m. , t. a. m. i. t. i. a. m. r. e. r. u. m. o. m. n. i. u. m. l. o. c. a. p. t. i. s. s. i. m. o. d. e. G. a. b. r. i. e. M. a. s. t. r. i. l. l. i. , & c. P. a. n. o. r. m. i. a. p. u. d. J. o. A. n. t. d. e. F. r. a. n. c. i. s. c. i. a. 1595. i. n. 4.

Consilium singulare pro D. M. a. r. i. e. M. a. s. t. r. i. l. l. i. , & C. e. t. e. r. a. M. a. r. k. u. s. s. e. T. u. r. i. a. n. u. i. J. o. n. n. a. t. u. i. E. x. t. a. t. i. n. c. a. l. c. e. l. i. b. r. i. p. r. i. m. i. d. i. t. i. o. n. u. m.

GASPAR ARIANUS Panormitanus Sacerdos, Iuris utriusque Doctor, viæ tradidit, ac politionibus huius operatur. P. o. l. i. M. a. r. i. e. M. a. s. t. r. i. l. l. i. A. n. t. o. n. i. u. m. d. e. F. r. a. n. c. i. s. c. i. a. C. a. n. o. n. i. c. u. m. & a. n. n. o. 1612. E. x. a. m. i. n. a. t. o. r. S. y. n. o. d. a. l. i. s. i. n. C. o. n. s. u. l. t. i. s. d. e. C. a. n. o. n. i. c. a. t. u. m. I. n. t. e. n. t. i. o. n. e. M. i. c. h. a. e. l. i. s. A. n. t. o. n. i. i. C. a. l. e. s. s. o. s. e. n. o. n. i. a. v. i. t. , s. o. l. u. m. m. o. d. o. i. n. t. a. n. t. a. s. i. b. i. C. a. p. e. l. l. a. n. i. a. S. M. a. r. i. e. d. e. I. t. y. l. a. P. a. n. o. r. m. i. , n. o. n. l. o. n. g. e. d. e. R. u. g. i. o. P. a. l. a. t. i. o. I. n. t. a. d. e. m. u. r. b. e. d. e. c. e. s. s. i. 18. M. a. r. t. i. 1627. & d. e. C. a. n. o. n. i. c. o. r. u. m. C. a. p. i. t. u. l. o. E. c. c. l. e. s. i. e. P. a. n. o. r. m. i. t. a. n. e. c. o. n. f. o. c. i. a. t. i. , i. n. E. p. i. s. t. o. l. a. S. N. i. c. o. l. a. i. d. e. C. a. l. i. a. s. i. p. e. l. l. i. t. u. r. E. d. i. d. i. t. I. t. a. l. i. c. e.

Libro triasili fatto in Palermo nell' anno 1592. per la venuta dell' Illmo. & Revmo. Sig. D. Hieronimo Guzman Cortes & Obispo Viceroy di Sicilia. Panormi apud J. o. A. n. t. o. n. i. o. d. e. F. r. a. n. c. i. s. c. i. a. 1592. i. n. 4. S. c. r. i. p. s. e. r. e. t. i. s. s. i. m. , s. e. d. n. o. n. e. d. i. d. i. t.

Dialogo degli Arabi misfili degli Emblemici, & c. r. e. m. a. n. t. i. , d. e. l. l. e. f. e. n. t. a. z. z. e. f. i. g. u. r. a. t. e. , d. e. l. l. e. M. i. d. a. g. l. i. a. , & G. e. r. g. i. s. t. i. a. x. i. p. i. s. t. i. , c. o. n. q. u. a. r. t. o. l. a. f. u. p. e. r. a. d. i. c. t. i. o. n. u. m. o. p. u. s. t. i. s. G. A. S. P. A. R. B. U. C. C. I. S. I. U. S. M. o. n. a. c. h. e. O. r. d. i. n. i. s. F. r. a. n. c. i. s. c. i. i. E. d. i. d. i. t. I. t. a. l. i. c. e. e. t. P. a. r. i. d. o. C. a. n. a. s. a. i. n. Z. u. s. i. o. b. s. e. r. v. a. t. o. p. a. g. 17.

Oratio Funeraria pro la morte d. Gio. Simone, & c. Regio. Napoli.

GASPAR CATALANUS Panormitanus, Aëronomus, Geometra, & c. A. r. t. h. e. m. a. t. i. c. u. s. p. a. r. t. i. s. s. i. m. u. s. f. u. e. r. e. t. a. l. i. e. b. e. t. i. m. o. n. e. v. i. t. f. u. i. P. e. t. r. o. n. a. m. a. g. n. a. d. o. c. t. r. i. n. a. o. p. u. s. t. i. o. n. u. m. v. i. d. i. t. F. l. o. c. u. t. c. i. r. c. u. a. n. n. u. m. 1607. P. u. g. i. l. i. u. m. t. a. m. i. n. i. s. H. e. n. r. i. c. u. s. P. u. g. l. i. i. i. n. f. u. a. A. r. t. h. e. m. a. t. i. c. a. p. a. g. 2. S. c. r. i. p. s. i. t.

La Prima parte dell' Introductione dell' Arithmetica Pratica Mercantile, nella quale tutti le regole & uerificatio d. un buon Maestro, per insegnar bene & addecolare, & c. per l' abate i. f. r. i. s. t. o. f. a. n. i. s. s. i. s. i. v. v. i. n. c. i. o. n. e. P. a. n. o. r. m. i. a. p. u. d. A. l. f. r. e. d. u. m. d. e. S. i. m. e. o. n. e. 1604. i. n. 4.

Disegno sopra il Coma & appreso d. 27. di Settembre dell' anno 1607. Panormi apud eundem 1607. i. n. 8.

GASPAR LICCUS Panormitanus Sacerdos, Sacre Theologiae Doctor, Pontifex, ac Caesaris Juris cognatione insignis: viæ noui modo in gravibus studiis doctrinissimus, viæ etiam, & in ammonitionibus abunde verus. Poësim cum Latine, tum Etioleam i. g. r. a. t. i. e. i. n. t. a. m. a. g. n. a. c. u. m. J. a. n. d. e. , P. r. a. c. t. i. c. i. s. s. i. m. a. p. r. o. m. i. t. t. a. p. r. i. m. u. m. a. d. C. a. n. o. n. i. c. a. t. u. m. E. c. c. l. e. s. i. e. P. a. n. o. r. m. i. t. a. n. e. , i. n. d. e. a. n. n. o. 1600. a. d. P. a. r. o. c. h. i. m. u. n. t. e. t. a. E. p. i. s. t. o. l. a. S. J. a. c. o. b. i. I. n. e. a. d. e. m. P. a. n. o. r. m. i. t. a. n. a. U. r. b. e. v. i. t. u. m. i. x. i. m. i. u. m. e. v. e. n. i. t. O. b. i. t. u. s. P. a. n. o. r. m. i. 27. I. u. l. i. i. 1619. a. n. n. u. m. g. r. a. t. i. s. a. g. e. n. a. 70. I. n. t. a. d. e. m. S. a. n. c. t. i. J. a. c. o. b. i. E. c. c. l. e. s. i. a. .

Ad Bullam Apostolicam Nicolai P. & Regiam Pragmaticam Alphonsi de censuris Apostolicis. Apud Petram de Gregorio de Censuris. Panormi typis Joannis Antonii de Francis 1609. in 4. & iterum ibidem apud Franciscum Ciotti 1655. in fol.

GASPAR SGHEMMA Panormi unus Ordinis Minorum Conventus illam S. Francis, tum à doctrina, tum à numeribus sanctis obitus conspicuus. Cum gravioribus studiis egregium indolem devovisset, sicuti scholæ ætate, doctrinæ fastidium strigit: nam Romæ in celeberrimo D. Bonaventuræ Collegio adscriptus, ibi titulus, ne ajunt, Collegialis, ingens sublimitatem, non sine admiratione omnibus præferebat: & cunctis auditorum spaciis Theologia à Magistris laudatæ donatus est. Inde acceptis doctrinæ sodalibus suis exposuit: nam statim Cisteriensi Lyceo præfuit Regentis munere. Ter Panormi suis studiorum Moribus: ut etiam Neapoli. In docendo, & in scholasticis pulvere concitando doctissimus per seipsum viros, æmulatione ipsius doctrinæ profunditas admittit: ideoque celeberrima hominis sui fama magis divergens refusa, Ecclesiæ etiam clarissimus fuit: cuius eloquentiam, & eruditionem Panormi, Cisteria, Bononiæ, Neapoli, Roma, aliæque Urbes, magno cum plausu & successu exceperunt: & a facili eloquentiæ vi celebris non in Sicilia, cum in Italia floruit. Ad honores nonnullis meritis evectus enim: nam Panormi pluries S. Francis Cænobium, & Sanctiss. Antonianæ religionis diu gubernavit, Vicesorem egit Apulicis Provinciæ S. Angeli: & Calabræ Provinciæ cunctis præfuit: Generalis etiam Visitationis omnium Academicarum Ordinis constitutus est. Ter Generalis Ordinis cunctis Romæ cunctis præfuit, Generalis Communitatis munere anno 1624. in Provinciâ Sicilia stavit: & hunc eisdem Provinciam rexit, Provincialis honore insignitus. His in muneribus, singulis prædantibus obitus, laudem, & venerationem non vulgarem obtinuit. Extra Ordinis limites multis etiam honoribus cohortatus eminus: nam apud Sacre Inquisitionis Indices fuit Consistor, & Censor: in Præmorianis Diocesi Synodalis Examinator. Cisterie electus est in adscriptis ad illius Urbis Acedemiam consuetos doctoris laudatæ celebratæ, Publicus etiam Acedemæ Theologus rennatus, & primarius Philosophiæ Professor: et ceteris est, quibus omnium illius urbis animos sibi devinxit. Doctrinæ gloriæ, honorisq;que, virtutibus illustravit obediunt iustis suis: regularis disciplinæ tenacissimus, humilitate præclarus. Eo Duce hæc obsequia vis restituta, ut illi vigeant melius servavit, ac succedentibus exemplo fuerit. Meritis tandem, ac honoribus plenus, ab omnibus benevolentiæ, & venerationis officiis prosequutus, Panormi decessit 24. Julii 1657. in Cænobio SS. Annunciationis: in cuius Ecclesia, sedanti viri memoriam suam, hæc lydio lapide insculpta legitur inscriptio.

R. A. P. M. Gaspar Sghemma An. Ord. M. Regna

Theologi, Magni Ecclesiæ, administrationis nostræ notis fatis, profundam sapientiam posuit Roma, profectus Neapoli, Oratiæ ceteris videretur, qui vel de suis videretur, vel de suis videretur. Scenogario major iustitias est. Si modo Gemma extinguatur, atque hæc habebat, Præfuit enim mori magis, Magister bono, bono parenti possente.

Castrem emeritis laudibus occurrunt Franciscus Bononiæ in schola nobili, amphitheatro, Hippolytus Maracci in schola, Mantua part. 1. pag. 470. Philippus Cagliola in mansi. Provinciae Sicilia Ord. Min. Conv. 1. expl. 2. mens. 1. pag. 33. & 34. mens. 5. pag. 36. mens. 6. pag. 37. & 38. mens. 8. pag. 41. & 42. expl. 3. mens. 1. pag. 98. Lucas Wacsius de Script. Annot. pag. 144. ubi typographi error Gaspar Sghemma vocatur, Placidus Retius in hist. Astron. part. 2. pag. 73. Io. Frischius in Bibliotheca de script. Ord. S. Præm. mens. 15. pag. 278. & Bonaventura Theuli in Trinitate Scriptura. Quæ doctæ scripti, hæc sunt.

De Deo Uno, & Trino Sanctis Opuscula, quæ ad scholasticam, & antiquam ad infra. Præm. ex typographia Alphonsi de Isola 1645. in 4.

De Deo Uno, & Trino Sanctis Opuscula, quæ ad Divi Philonis, hunc gloria, in antiquam, Irenæum, & Prædicationem. Ibidem apud Petrum de Isola 1651. in 4.

Scriptura apud de Scientia, & colmate Divi in ordine ad scholasticam. Ibidem apud eundem 1651. in 4.

Scilicet deprehensum cum annotationibus ad alia libri Physicæ Aristotelis Stagira Peri prior circa rerum principia, 1. mens. 1. exemplis instrumentis, fustis, & solum. Panormi apud Alphonsium de Isola 1651. in 4.

Peri sensu. Ibidem apud eundem.

In Organum logicum Aristotelis Stagira Embellitum. Ibidem. Ibidem 11. p. Francis Teetignovæ, & Audere Collicchia 1648. in 16.

Metaphysica Sententia juxta quatuor libros distinctionum Theologi Magistri Scoti. Ibidem. Ibidem apud Alphonsium de Isola 1638. in 16.

Ille.

Prædiche sopra diversi misteri di Christo, e della Vergini. Caserta apud Joannem Rossi 1628. in 4.

Delle Prediche sopra gli Evangelii correnti nelle feste, e Domeniche dell'anno, del giorno dell'Assunta M. P. e Domeniche dell'anno della Pentecoste coll'Avvento di M. S. & altri fraterne. apud Alphonsium de Isola 1630. in 4.

Servizi del Santiss. Sacramento, e dell'Immacolata Concezione di Maria P. con la Corona del suo purissimo Stello, e due disegni de' Santi Cassiano, Teresa. Ibidem apud eundem 1641. in 4.

Introduzione M. de' Supra i sacri Evangelii delle feste della S. Quaresima con sublimi opuscoli alla Concezione della Vergini: fatte nella Città de' Santi Apostoli di Roma. Panormi apud Franc. Terranova 1655. in 15.

Præfatio dell'elezione del Ministro Provinciale, & della Serenità di S. Præm. Panormi apud Alphonsium de Isola 1639. in 4.

His addit Baroni, libere

De *Ortodoxa Fidei dogmatibus*.
Monendum lectorem puto, quod Franchius citatus tradit, forsitan ex Marraccio, cuius etiam, *sic ratiocinetur de M.P. ac conuenerit in fesse praecipuis M.P.* Sed heteronionibus de mysteriis nonnullis Christi Domini, ac controversiis super Evangelii Dominicarum completur.

CASPAR VIGINIUMILLIUS nobilis Panormitanus vir potius, & auarioribus literis & eruditus; Arrenforum Arademis adscriptus clauit. Equestris, ac militari virtute maximus etiam exultat; cum rulen Panormitana Urbis duas condidisset Caless, quae Catholica Regi dedit, ipsarum Ducem constituit Casparem, ex Vincutio de Ioanne in *Panor. Regim. lib. 2.* Duos hoc nomen, ac cognominis Casparis de Viginimillius adnotatos legi in libris defunctorum Cathedralis Panormitanae Ecclesiae, quorum unus obiit Panormi 3. Septembris 1584. in Ecclesia S. Iacobi Minorum Conuentalium sepultus; alter 26. Iulii 1591. in Ecclesia S. Francisci Paudentis sepulture traditus; quis autem horum sic nosse Porta, diuinare non audeo. Leditur in *altré*

Quo. extant in libro primo Canninum Arrenforum Panormi, edito Panormi apud Ioannem Martinum Maslam 1571. in 8.

perste, & *Madrigali* m.a. ex de Ioanne.

CASPO SPINOLA Panormitanus, origine Gennensis, paruitibus Hannibali, & Laureta de Porto eamque, literis clarus, sed militari gloria clarior exultat. In Romano Seminario humaniores literas didicit, & prima militiae documenta accepit anno 1566. Prudenti, ac bellicae virtute insignitus primus in Africa, inde in Belgio sub Ioanne Anstacio, nonnulla edidit fortitudinis argumenta, praeteritum in Londoniensi apud Barbaros obsequio, Alexandro Parmeso prudentissimo Duce Belgas moderante; & in cruento ad Neaportum pressio, brili Moderatore Alberto Anstacio Arciduce, ibique fuit primum equitem dux, mox Italicarum legionum strenuus ductor; inde uoluerit aulicis Praefectus. Ideoque cum non minus in consuleto prudenter, quam in pugnando strenuiter sese dedidisset, meritis nonnullis honoribus fuit donatus: nam a Philippo II. Catholico Rege Equestris Ordini S. Iacobi adscriptus, ab eodem Commendatus ex praecipuis accepit, cui nomen de *ser de Barrie*, ac Belli Consiliarius electus est. Memorato Alberto, ac uxori Isabella Anstaciae gratissimus fuit. Ab Alberto Cubiculari, Strabulique praefectus; ac Bonacensis in Artera Comes creatus. Dux Generalis, ac perpetuus Gubernator Duratus Limburgulis constitutus; etque Provinciarum Transmontanarum gubernacula tradidit, aliisque praefatis simis munitis, ac legationibus maxima cum laude obsequio honestavit. Tandem tanto Gastonem complexus est amore, ut ipsimet uxorem eidem delegerit in Belgio, nempe Mariam Beniacam, nobilissimam, ac diuitem mulierem, Comitatus Brugae haeridem, ex qua Bertiam, Andreumque apud Calotes Barouf suscepit ideoque prius fuit, qui ex suis apud Belgas firmiter fixerit sedem. Illa

bella uero ea beneuolentia uoca Gastonem prosequuta est, ut aliquando aurea torque e collo detracta, eadem Gastonis collum propria praecipua manu, ut bellicae eius fortitudinem quondam honoris argumentum adiectet. Literas eximiae munificentiae protegebatur, ac ubique fovere curabat. Adhuc superius uidebat anno 1614. ex Eracio Putano *Artis. epist. 70.* ubi ipsum laudat, & apud Belgas decessisse incompertum est. Exemplo suo Panormitanos Equites multos in Belgis traxit, ubi praecleara edidit bellicae uirtutis resimonia; rekte Vincentio de Ioanne in *Panor. Regim. lib. 2. m. 8.* Ipsum etiam laudibus ornant Aubertus Miraeus in *Spissale Mithridat.*, Michael Justinianus de *Scriptoris Ligati* pag. 268. Augustinus Odoarus in *Athenae Ligistio* pag. 223. Guido Bentiuolus in *hist. Belgicae* par. 2. lib. 5. pag. 245. Franciscus Baronius de *Matthaei Panormitana* lib. 3. cap. 7. pag. 131. eruditissimus Ioannes Cretschmar in libro: *Nobiles Historiae di molli Caritatis di Seminaria Romae, che suo stati Gruesali*, & *Epistola di guerra* pag. 17. & Abrahamus Vrellius in *Theatro Mandi*, qui una cum Iulianino, & Odoardo edidit tractat

Descriptum Ducatus Limburgensis.

GEORGIUS Episcopus, & Cuius Syracusanus, Bonit an. Christi 663. Graecis literis fuit apprime instructus, quas Constantinopoli accepit. Iam autem Syracusanum Ecclesiam moderabatur, obtruncatus occubuit in loco, cui nomen Maran, & in Ecclesia S. Anastasiae de Ollis sepultus est; ut ex Catalogo m.a. Episcoporum Ecclesiae Syracusanae traditur Christophorus Scobar de reb. Syracusanis pag. 15. Rochus Pirrus m. *Ecl. Syrac.* pag. 137. & Odoarius Caetanus in *animad. ad iam.* 1. *Sanctus. Siculorum* pag. 154. & *tom. 2.* pag. 272. qui parat ejus mortis Syracenorum opera accidisse, tam expugnatu Syracusis anno 669. vel 670. effecata barbaries inimicorum in Christi fideles seruit: ac fustas noster Georgius in Catholice fidei odium inuictus, ad Caelum Marti exolat. Michael Angelus Mantharulus in *Antiquis Sancti Syracusanorum*, hunc Georgium Bratum vocat, ex Calendario m.a. & a Saracenis anno 727. 15. Iulii cum toto grege occisum porrar. Hunc Georgio Episcopo dedit Vitalianus Pontifex in Consiliis Generalibus edictis Colonie anno 1506. *tom. 2.* pag. 1161. cui scribit, ut Ioanni Episcopo Lappensi faveat. Scripsit Georgius ex citato Catalogo m. 8.

Troparia, qua in Natiuitate Christi cantantur, & in Epiphania. Quae antem sunt Troparia, consule Leonem Allazium de *Liberis Ecclesiasticis Graecorum*, Simonem Wangerickum in *Pietate Marianae Graecorum* num. 32. pag. 129. & Dominum Macrum in *Nicolenzen ver. Tropas* pag. 641.

Hunc illi Georgii puto, uisum memuerit Wangerickus cit. num. 26. pag. 87. & Allatius cit. *differt.* 1. pag. 81. quae Sircum fuisse traditur, & aliquot

Odor in Mendi Graecis existentes, edidit testatur.

GEORGIUS FIGHERA Tarentumitanus, auarioribus literis, ac Potius dicatus

funderet, & emeritis planis arduis. Moli. In-
materna interdule; obgratiam eruditore,
ar memoriam insignis annis, sumam sui ex-
pectationem variis exercebat. Mafis etiam
gratissimus, Enofels, Laffique numeris melia
cumlarde cecidit; vnde ubertate, ac elegantis
lumen acie fulgent. Hinc poetica ipsius monu-
menta non vulgari laudum praconio excipit
Romae, & alibi illarum Philomni. In Aca-
demis Interduorum Romae, Reatere forum Panoni-
um, & Officium Messanensis recentiss, vindicta
sacris fociis proniti prelatissimos. De
philosophis disciplinas in Camobio S. Valerini
propè oppidum Podii Mireti in Sabina regione
docuit. Academicum, cui nomen *deli Romigoi*
inducta, in qua omnibus praeibat Antaldus Phi-
losophicus, Rhetoricis, ac Poeticis concertationi-
bus egregiam inter Academicos simulationem
excebat; ideoque locus ille ab hominem fre-
quentia semotis in literarum Alitumum im-
municatus effulsi. Ad ipsum vero tum exproquin-
quo oppido, tum ex recentissimis fortissimarum
amantissimis consuebat, vel ut fructus ex
Aofaldi inde fira germinantes exciperet, vel ut ex
in paleftra laudabiliter defederet. Hinc non-
nulli ex eo prodire lycei & graviores dis-
ciplinis, ac annotationibus literis inditissimis,
qui Ansaldo ipforum progressis se debent facien-
tur. Hecce vero Academicis fima indique dis-
fusa magrar; Ansaldo peperit gloriam. Acta
patriam regredit, paucos post annos, ibidem
acerbo fago decedit. 4. Novembris 1692. litera-
rum magno dolore ene fuit. Eius hae de leges ap-
ud Joannem Tranchinum in *Bibliotheca fcripte*,
Ordin. Minor. Coet. n. 157. pag. 336. Baltha-
fari Pifanum in *Armilla fialidii* pag. 108.
in libro *Galleria di Adierca* tom. 1. par. 9. & Vin-
centium Colonellum in *Biblioth. tom. 3. n. 3714*,
fed hic in patria designanda conligendus, Gerar-
dus enim non Paroem, fed Patenaio patria fuit,
quod oppidum Duceffu, Catavotis in Siella est.
Edidit Italicè fub nomine Antonii Anfaldi
fratris

I Segni d'Entepp Saggio Primo. Diepani apud
Iofephum la Barbeta 1684. in 12. Hic iter ma-
lapis est Coronellus; nam anagrammatico Gra-
dei nomine anno 1664. in 8. librum prodidit,
narrat. Ipsemet liber, quem pte oculis habemus,
aliter proclamat.

L'Invenza Vendicata Azioni Regi. Comica,
Romae apud Angelum Barnabò 1682. in 12. Sub
nomine Antonii Soldani.

Cbi non si fegerit non ed vivere. Opera Teatrale,
Catane apud Paulum Bifagrium 1682. in 12.

Il Trionfo della Cofianza falgato nel Mantiro
dell'Ineffigibile Leofia S. Lorenzo dialogo. Diepani
apud Barbetam 1685. in 4. Seb comert F. Antro-
ni Anfaldi Minoris Conventualis.

Edenda icilicet hae alia, nempe

Segni d'Entepp Parte Seconda.

La vita di S. Bruno Vifeco di Segni.

Stromi. Paragiri. Quarifimi.

GERARDVS COLUMBA Messanensis, Doctus

Medicus: et floruit doctrinâ, ut inter primarios
Medicos avi fu cooprans, in celeberrimo Pa-
tavino Lycei medicari familtatem magno cum
plausu docuerit. Eloquentiâ, studio, ingenio cõ-
fpirans claruit anno 1596. Ipsum laudans Phi-
delphus Virgòs in *Theatro Genealog. par. 1. pag.*
284. Veronies Perlarocerus de *Offio Strateit*
cap. 24. pag. 125. Petrus Anfulans de *fua familie*
pag. 265. Iofeph Bonifilius in *fua Myfiana lib. 7. pag.*
54. & Francifcus Maecolius in *fich de fici 3. pag.*
38. Lillidit

De *Fabrie Poffifficite regatione, & curatiane Di-*
fcriptatione Medice. Nam libro duo. in quorum
ptiore agitur de *Stellum fepanari*, adofus q-
aento Petri Antaldum in *galleria di Ad-*
fu *Phonigman* in *fchre poffifficite*. Messana apud
Petrum Breaco 1596. in 4. Venetis apud Ma-
yestem 1600. in 4. Francifcuti apud hactes Roma-
ni Beati, Georgium Beatum, & Joannem Ludovi-
cum Bifchium 1601. in 8. Ibidem apud Nico-
lanum Hofmannum 1608. in 8. duabus potremis
editioibz accelfu Nicolai Maechrelli Tractatus
di *modo Gallica*, *ipfius* *uraciane*, ex Vander-
hiden à *fcrip. Mifis pag. 349*.

Trellatum de hoc Povero. Francifcuti apud Por-
fium 1609. in 8.

Apologum pro Illuftri Francifco Biffi Regio Pre-
bendario in hoc Serlio Reges ad 1200. Philofophi,
& Mifina Poffifficite Demetrius Paulus Crinò.
Messana apud Paulum Breacium 1599. in 8.
nempe de Eryptiane in Siella vigenet.

GERARDUS NOCITUS Saccentis, vii her-
barum cognitione fulgentis, infulans, & in-
confiderotis medicamentis veritatis. Floruit an-
no 1511. Hic memioit Pafchalis Gallus in *Bi-*
bliotheca Medica, qui pag. 115. Gerardum No-
citum vocat, & pag. 426 Gerardin Nochoff, fed
mendose, fufum Typographi icenit; nam
legendum Nocito Siculus. De ro etiam Vander-
huder de *fcrip. Medie*. pag. 333. Edidit

Expofitionem fuper libro Simplificum Miflinarum
nocher compilatum. Neapoli apud fci Antonium
de Canco 1511. die XXIII. Menfis Maii in 4.

De *tempore colligendi herbar*. ut habet ex rela-
tione P. D. Sylvi Bocconi.

De *Fingum* mæ, fefuapit apud D. Francifcum
Marchefium Panormitanum Car onnem.

GERMANUS A. S. VINCENTI Panormi-
tans Carmelita Difcalceans, in ferulo vocatus
Nicolaus Barbarac, aetate mager 15. in Ordine
exceptus est Panormi 24. Iunii 1655. & fo-
lemem emiffe poffiffionem ibidem 4. Iannarii
1657. Viæ ut mæris omnibus abfolutus à Regula-
ri obfervantiâ, ac virtutum ornamens continen-
dus. Ut Deo folammodo vacaret, ac corporis
maceratione motum candorem intemetatum
feruare, ab hominum ore fe tudine fugiens, fa-
tebas ftudiose querebat: quod in opportunis
afequetur, ex Superiorem obediencia, in defertum
Genetalem fecellit, obi tum vitæ feverioris
afpeticate, tum colectionem tepum conpatione
fpiritum fovit, magis, magisque lucet di, ac
virtutes egregias adeptus est. Infulneti regnatis

tena-

tenacissimus; nec in levissimis rebus regulare disciplinam unquam violavit. Aliorum autem Angelicus mysticæ Theologiæ regulis ad Deum direxit. Modestia, & humilitate inuentum animos ad virtutem componebat. Eloquentiâ, & eruditione claruit. Veneratione prosequuta tanti viri promerita; Ideoque ad tyrones regendas adhibitus est; plures Cenobia fundit, Prioris munere functus, Protoclericæ Sive Visitatores omnes ab honoribus magnopere abhorrebat; ideoque in vita sua extremis, non nisi ex obedientiæ præcepto, Conventui Panormitani gubernium suscepit. Sed ad æternæ felicitatis quietem antea, corporis dissolutionem petiit, & obtinuit propterea rûm multo intra mortis sex diem prænuñciasset, in lethalem morbum lapsus est, Iohanne mo. te à Caceremore magna vi aggressus, ut intra salubris spem abiceret, constanter resistit dimicando, hostem superavit, ac coronam sibi in Cælo paratam videre meruit; idcirco gaudio perfusus, exclamare audimus: O magnitudines, & iniquitates in quoniam Theologia has deservire poterit. Tandem designata fratribus hora obitus sui, 13. Septembris anno 1683. sancte decessit Panormi, relictâ sanctimoniarum famâ. Flos scriptæ, ac poeticiæ instructionis, celestis odorem effundit nonnulli ex sodalibus suis cessari sine. Ad viri eximii eadaver quitos confluere Virgini in trastra religionis habiitum proferre curarent, ut tanquam sancti viri reliquias servarent. Edidit Italicæ

Tollamur spiritualitate uti sumus per boni vivere, & moris. Panormi apud Jacobum Epiro 1684. in 2. & iterum apud D. Cellenium Helvetium 1685. in 8.

Reliquit etiam volumen Italicum, eloquentiâ, & eruditione insignis, in quo habetur

Panagii 60.

GESUALDUS DE BONONIIS Panormitanus Capucinus, ex nobili Bononorum familia ortus, anno 1585. parentibus D. Francisco de Bononiis, & Isabella lancea. Speris. seculi illecebris Capucinorum ordinem amplectus in Conventu Castroveciani 13. Aprilis 1603. in eo Concionator, ac Theologus clarissimus fuit. Panormi Philosophiam, ac Theologiam scholasticam, & moralem sodales suos docuit magna cum igitur, doctrinæque laude. Apud S. Officii Siciliæ Iudicis Censor fuit, ac Hieronymi Columnæ S. M. E. Cardinalis Theologus. Egregiam doctrinam, virtutum splendore illustravit. Cùm Theronis esset, ut balneorum virtute deperditam sanitatem restauraret, ibidem sex decessit 29. Aprilis 1633. Huius meminerit Torreglia de excellentia Seraphicæ Religioni, Lucas Vadiagus de script. Ord. Minor. pag. 87. Dionysius Genensis in Biblioth. Capucinorum. pag. 141. Franc. Marchesius in Ser. in Pulla cap. 1. sect. 4. foliis. 3. an. 1433. pag. 245. Edidit

Theologie sacre & moralis Partem primam, & Sacramenti novæ Legis. Panormi apud Alphonsum de Holsa 1646. in fol. & Venetiis apud Iuntas, & Habum 1649. in fol.

Biblioth. Sicula Tom. 2.

Tantum formatus de Intelligentia, Suffergilla, Prægasteria, & Confusis. Venetiis apud eundem 1649. in fol.

Tantum tertium, de legibus divinis, & humanis, de Præceptis Decalogi, & Ecclesiæ Sanctæ Catholice, & de Paris Deo falsis. Ibid. apud eundem 1649. in fol.

In Serâ firmatissimæ subletem disquisitionem. Panormi typis Nicolai Bna 1652 in 4. Hostian scriptor est Tractatus, quos m. ss. reliquit, nempe

De Hodi Canonicis.

De Electionibus Canonicis.

De Clericali Molestatione.

De Sinu.

GESUALDUS GUARNERUS Catanensis Ordinis Carmelitarum primi instituti, vir pius, Vicarius Conventus Romani Montis Sancti. Obiit Romæ 7. Novembris 1649. Ipse meminit Pater Daniel a V. M. in *Serâ Conventus* tom. 2. par. 3. lib. 5. an. 1778. pag. 1075. Edidit

Depravationes sacre animæ presentis. Romæ 1643. in 16.

GESUALDUS PANORMITANUS Capucinus, Aloysii Iasaria nobilis Panormitani, Madonig Maribonici filius, huius nora accepit an. 1643. litteras adoleverat in Collegio Romano magnâ cum laude accepit; sed ut secuti infidias dedinaret, etiam relicta paternâ domo, ad Capucinos confugit, eorumque habitum accepit in Conventu Kryci 9. Iulii 1665. Inter quos virtutibus adimplendis strenuè operam dedit; regulari disciplinæ renascentis. Egregias ingenii doses gravioribus disciplinis expoliuit hinc Contionatoris munere functus est, ac Philosophiâ, & scholasticam Theologiam Bononiæ, & alibi docuit non sine doctrinæ plausu. Nonnulla rexit Ordinibus Conventibus. In Panormitana Provincia Definitoris munere coluit, ac eandem Provinciam semel, & iterum Provincialis, eximiam prudentiâ laude gubernavit. Virtutes coluit egregias, quibus tum apud sodales suos, tum apud externos sui venerationem excitavit. Seraphicæ pauperatis cultor insignis, humilitate inclitavit. Drumum diu Monasterialenque Conventum moderaretur, utinam impedito laborans, Panormum venit, ubi adhibitis frustra medicamentis, accedente paulatim febre, admiranda suavitate decessit 1. Augusti 1703. non sine omnium dolore, De eo Dionysius Genensis in *Biblioth. Capucinorum* pag. 242. qui scripsisse testatur Italicè

Vita del Ven. Fr. Bernardo de Corleone Capucino, & Elogia, & Epigrammata gloriosa in ejus honorem.

Ac veritas non Vitam scripsit, sed in ejusdem Fr. Bernardi vita Panormi edita anno 1700. typis Felicis Marini, ipsius Elogia, & Epigrammata earum. Scripsit etiam, sed non edidit

Epigrammata multa.

GILBERTUS NAR, & CORIGLES nobilis Panormitanus, Baronis Siciliensis filius, claro, & equestri ordine exortus. Cùm Sacre Theologie lauream accepisset, in Hispaniam delatus, apud

K k

Phi.

Philippum II. Hispaniarum Regem suis à facis, ac quo ad Episcopatum Syracusanum evedna est anno 1574. Seduli, ac p[ro]p[ri]i Pastoris partes explevit, quas summi op[er]e detulit an. 1577. dum pestiferam in Syracusanam Urbem graffaretur; et regis cunctis charitatis studiis, iuxta oppressos cōplexus est: de indicat[ur] supplicatione ad D. Luc[am] eundem, rura Urbis mensa, eius op[er]e C[ri]sti as liberata est. Cathedralē Ecclesiā simplēavit, ac suum campanarium absolvit. Multa reliquiorum p[ro]fectoris, pietatis, ac eximie charitatis reliqua argumenta: ideoque superstitē post obitum viri laudat, S. Pastoris, ac Secundi Mariani nomine passim appellabatur. Anno 1578. ad Patrum Ecclesiā translat[us] est: quoniam eundem prodere, ac virtutum exemplo gubernavit. Synodum Diocesanam coegit, & repositam. Finitur eam. Anno 1591. cum Rone innotaret, Caspar S. Nymphæ V. & M. Panormitanus, nomine Archiepiscopi, & Sinatus Panormitani acceperit, remigante Maria Pimentel Comitiss Olivaris, & Mellæ Proregis natus Panormum transitu, ubi magno cum omnium placu, ac celeberrima solemnitate excepit. Iam Panormitani scriptores. Anno 1600. cum iterum Romam venisset, ibi 15. Aprilis ejusdem anni obiit, auctor agens 72. & in Ecclesia Sanctorum Cosmæ, & Damiani sepultus est, hoc ad prælo epigrapha.

D. O. M.

GILBERTUS ISEB, & Crispian Panormitanus, splendidi nati, ne sp[eci]e à religione claret, Philippi II. Catholici Regis à facis, Episcopum Syracusanum, p[ro]p[ri]i Pastoris ap[er]tas assueti, Obiit anno Jubilat[ur] 16. DC. m[en]sis XXII. die XI. Aprilis. Iuxta gesta describit Abb. Petrus m. Eccl. Syracusanæ pag. 194. & Pallensis pag. 415. Octavius Acanthus tom. I. Sancti, Sander. pag. 146. & Plancus Baronius de Mass. Panorm. lib. 3. pag. 5. & 6.

Consilium Synodale ad Effectum disciplinæ promulgatum in Diocesana synodo promulgatum anno 1584. Adhuc est appendix Consilium Camerale Cathedralis Ecclesiæ S. Bartholomæi, & aliorum Regalium, quæ simul in eadem synodo promulgata sunt. Panormi apud Franc. Carliam 1584. in 8.

GILBERTUS AB ANNUNCIATIONE Panormitanus Sacerdos Coogregationis Scholarum istum, in seculo Antonius Papa, lucis usuram accepit 1610. & Regulare Institutum amplecti. 16. Decembris 1637. ob dnu[m] sigillis mortis, vetum etiam positioribus literis, ac severioribus penè omnibus scientiis abunde instructus vixit. Academice Reconditorum Panormi, & Ecclesiæ Mellæ nomen desig[na]vit deorum Panormi, & Mellæ magnâ florui ælimationi apud omniū artium studiosos, inu[en]itq[ue] Urbē per plures annos Rhetoricā docuit. Phœnix Panormitano, & Melitano Collegio præfuit plures etiam in Siciliæ provincialibus. Tandem dum Mellanensem cum regebat, ibidem obiit 8. Januarii 1685. Juxta laudat Joann[is] Mariæ Aureus in Elogio

Francisci Salsani, Vixit Sot. Elisabethæ Mariæ & Passionis p[re]fixo. Hædus Mafice

La Felicità delle Marithe nella clausura libri trattata dalla vita della Madre suor Maria Francesco Branciforte Fondatrice del Monasterio della Simeone di Palermo. Panormi apud Josephum Bisignium 1651. in 15.

Sfigli Sani. Panormi apud eundem 1654. in 15. Maria Egiziaca primario. Panormi apud Buoni 1655. in 15.

Phi & Psi. fecit di D[omi]n[u]m Fr. D. Niccolò, & Fr. D. Gio: Zanno. Panormi in 4. quam non absolvit.

GORGAS Leoninus celeberrimus Philosophus, & Sophista; ac Orator incomparabilis, cuius eloquentiam innumeri scriptores celebrant. Leonini ortus est patre Chysamante ex Sicilia. prim[us] pag. 620. & Panania in Elisha posthumis sive lib. 6. sed ex Aliano var. histor. lib. 1. cap. 23. p. 9. filius Philotas. Fratrem habuit Hierodiem Mideum iester Sicilia rii. & Platone in Gorgia, seu de Rhetorica, & Gorgia in Sili. bust. pag. 91. Imperatorem Agrigentum audiuit, ut habemus ex Quintiliano iest. ar. lib. 3. cap. 2. pag. 59. Lactio lib. 2. in vita Empedocli, Suda ch. pag. 620. & 890. Adit Constantinus Lascaris apud Manrolycum in bust. Sili. lib. 1. pag. 29. discipul[us] etiam fuisse Tizia, quem Goliains in bust. post Sili. pag. 88. Cretum vocat in oratoria arte Tizia, & Corat[us] sectator renunciant[ur] & Quintiliano etc. & Polydoro Virgilio de rerum invent. lib. 1. cap. 13. Ab Empedocle non modo Philosophiam, verum etiam, & Magicam Artem accepit ex Lactio etc. A Philotato in vita Sophistarum pag. 487. & 496. Sophistic[us] art[is] Princeps noster Gorgas proclamatur, in quem referendam hanc an em tanquam in patrem aliorum: oratorum enim sacula em non modo tallui, verum etiam & ipsam nitescit perfecti. Oratoris magnificentiā, demissionem, & exaggerationem modis, ex quibus suavior, & elatior redditur oratio, adinvenit: poetica verba ad venustatem, & gravitatem exprimendam addidit; quibus omnibus conciliat orationis, admirabilis, ac omnino spiritus relecta, inter sophistas auctor fuit. Panantias vero in Elisha post. vel lib. 6. negli etiam orationis dilectionem excussit ait, & ab hominum obliuione vindicavit. Civilis orationi ex Suidora Delandora lib. 2. cap. 42. subit, ac magnum p[ro]fendi genus, addidit. Omnia Alethyl celeberrimi Poetæ ornamēta, inquit Eszolis, dec. 1. l. 3. c. 3. p. 74. Gorgias in bust. post Sili. p. 88. n[on] p[er] velle, personarum, herorum munus, pulchritudinem, aliis quibus tragicis sum suzoni scenas, & profana illustravit, omnia ex Gorgia mutuatus est. Sed apud Philotatum aliter lego, ait enim de Gorgia pag. 496. si enim Alethilam transferemus, & quoniam tragedia claudet, & cessat firmata, pulchre excedit, & heros p[ro]fice, n[on]neque iterum illum infirmit, ceteris deusq[ue] rebus, quæ supra fecim[us], & sub sicut est debent id ipsum de Gorgia iater proficere ejusdem artis dicere possimus. Philotato ergo teste, Alethylus non ex Gorgia accepit, sed ut ille multi a tragedia addidit onus m[en]ti, ita de Cor-

Gorgia oratoris. Id ipsum habet Leonardi Corradini de magister antiquar. Philosoph. lib. 5. cap. 3. pag. 331. Volacianum etiam lib. 16. antropol. ait quod quicquid Nihilus ornamentis tragicis detulit; hoc totum Gorgias arti oratoris imoluit. Gorgias ex Dionysio Halicarnasense apud Vossium de Rhetorice auctor, ac consiliarius cap. 11. pag. 74. adhibuit ad medium grati, et supra modum sublimem dictionis Brasiliam, quædam non longe à Aristophanis dictionis proferens. Nec percontandos Suidas ceterique omnia Oratoris ornamenta Oratoribus tradidisse scribit; nam viam eloquentiæ, artificis deus: tropis translationibus, allegoriis, hypallagis, adunabulis, irapetitionibus, conduplicationibus, repetitionibus, apothosis, & comparationibus oratione formam primus illustravit. Diodeson etiam Siculus lib. 12. u. 53. varias dicendi artes primum adinventisse testatur, ac in sapientis eloquentiæ studio supra alios eminebat. Ideoque singularibus enuntiis à Cicerone exornatum præm lib. 3. de oratore Gorgiam vocat dicendi, facientisq; Doctoris, & Magistrum in lib. de Iuris Oratoribus, necnon dicendi Magistrum appellat: se libro de perfectis Oratore, primum arte, orationis verba considerat: et sic coadunatis consideratione Principem fuisse scribit addit: colim quod cæ dapsule ante orationes, ut sua coadunata orationum, ac armonium numerum ingerenti adco ut contraria contrariis respondent; ac patiens paribus adjectis, periodi oratoris voculæ conclusionem quam figuram à Gorgia inventam, Antitheton Græci, contrapositionem Latini dicere. Rhetoricam artem adinventisse quidam putant, teste Vossio de Rhetorice auctor, ac consiliarius cap. 10. pag. 70. inter quos recensendi Suidon orig. lib. 2. & in Chron. an. 4793: & Alexandri Sardus lib. 1. de rer. inventis, pag. 20. ac propterea hoc de eo dictum, quia multa ad hunc artis magnificientiam primum invenit, ut videbimus. Eius primis etiam finem, qui de locis topicis, sive communibus pertractantur, ex Quintiliano in Infloraz. 3. cap. 1. pag. 59. & Cicerone, l. 3. de Oratore, qui ubi Protagora in urum scriptorem celebrat addit: quod idem fecit Gorgias, cum singularium rerum laudes, ac vituperationes coadunatis arbitrabatur enim hoc Oratoris maxime proprium, rem angere posse laudando, & iocum deprece vituperando. Nec ambigendum in extemporali oratione Principatum obtinuisse ipsi enim hoc dicendi genus adinventi, teste Philostrato pag. 487. nam lo Athenicisum theatro prius odit, ac, proponit quodcumque libuenit, dixit: priusque fuit, qui tale periculum se subitum professum est: quo ostendit se omnia scire, & ad omnia abundè paratum de quacumque re promptè, & orantè diserte posse. Hoc ipsum laudem Cicero de Invent. lib. 1. de Oratore lib. 1. & 3. de finibus lib. 2. & in quaest. Tusc. lib. 1. Valer. Max. lib. 2. cap. 15. Quintil. in. lib. 2. cap. 21. & lib. 12. cap. 11. 3. Hiconymus epist. 161. ad Panathenæ, & in Apolog. adversus Reginum, Plato in Gorgia, sive de Rhetorica, & de virtute

te, alique, qui cessant, quod se offerebat ad dispendium, ac copiosè dicebat n. de quacumque quæstione, ac re oblata: dicebat enim Oratorem putat de quacumque re copiosè disserter: hic autem ex innumeris dicendi modis ingeniosè adinventis, non modo proponebat, sed etiam cepelemento vtrum esse conuincit, nam de quibus re se diserte, diserteque inuicemque responderebat. Hinc faciedum sine hesitatione peror: Gorgiam oratoris perfectionis fastigium attingisse. Ideoque cum Leonidiorum omnium effect præstantissimus, patriæ suæ electus Orator fuit ad Athenienses, ut suppetias pro ipsa contra Syracusanos preter, ut Plato in phædro, scribit, Pausanias in Elienæ post. sen. lib. 6. & Vossius de Rhetorice auctor, ac cons. cap. 10. pag. 70. quod in hac legatione Titum Syracusanum Oratorem, etiam celebrat habuisse socium Jacobo Bonino in Syracus. lib. 1. cap. 309. Pausanias merito reprobant: cum bellum inter Syracusanos, & Leonidos exaristit, quomodo Leonidum vir Syracusanum socium habere posset: ac apud aliquem legimus, utquam Titum proditoris reum in patriam suam misit. Addendum et Dioniso deulo lib. 12. principem inter Legatos egisse, qui dicendi facultate eloquentissimum que sua reate exercebat. At ex Platone de phædro, Gorgias solus hanc legationem egi. Ad Athenienses cæ eloquentia vi, ac arte peroravit, vi Athenienses, cæi magno ingenio iustitiam, & in literarum studia veratissimam, Gorgia eloquentiam, orationis ornamenta, iudicissimam, ac novum dicendi genus elegantissimum demum fuit: ideoque quicquid requiebat, libenter concesserat in Siciliam contra Naves milibus refectus, ut Leonidis optularetur, misisset quod scribit Diodeson in, id verò olymp. 88. an. 2. etiam scribit Dionysius Periegus de desin. temp. tom. 2. lib. 13. pag. 577. Cum autem Gorgias novæ orationis dictione in sui admirationem Athenienses rapisset, huius predibit, ac legationem multam spe augere cepertum Gorgiam, ut antem oratorem Atheni doceret: Ideoque primum fuit, qui ibi orationum artem publice ceptavit, teste Laertio apud Maximoletum hist. Græc. lib. 1. pag. 19. & Periegus in part. lib. 1. pag. 72. Idem die docuit magnam cum civium admiratione: ac erant, avideque ab omnibus audiebatur. Ex quas schola doctissimam, ac celeberrimam vix prodierit, Gorgia præceptis etiam, inter quos Pales Agriguntinus ex Philostrato in vitæ Sophistæ lib. 1. p. 300. Pericles, & Hecateus ex Plutarcho de dno Rhetor. la sferet, & ex Platone de sympos. Pericles ex Laertio in 2. de sympos. Alcibiades ex Suida tom. 1. pag. 178. & Athanas lib. 13. cap. 7. pag. 592. Antisthenes ex Laertio lib. 6. Menon ex Platone de sympos. Prodicum ex Suida tom. 2. pag. 505. Hippocrates medicos celebrantur ex Petro Cassellano in vitæ medicorum pag. 17. Zoilus ex aliquibus, quoniam iacis nominis laudem Corradus de. pag. 335. Polyctetes ex eodem Corradus citi & Vossio de Rhetorice auctor & cons. cap. 11. pag. 79. Euclides ex Cicerone in Theatro orationis Rhetor. lib. 2. cap. 7. pag. 341.

aliquae Philosophi, ac Oratores praestantissimi, ut testatur Val. Max. lib. 8. cap. 13. Laet. lib. 6. de *Carissimis*, Plutarchus eiq. in *Socrate*, Iulius in *Indis*. Codic. 260. pag. 1454. ubiq. scribitur Plato de *citrate*, Theodorus dominus inter Cerasos illustres, equestri viute, ac diuinit excellens; inde etiam sapientiae nomine, cum ad illos professores Gorgias. Adde & Philodamus in *ois Sophist.* pag. 505. & 511. quod eius atheni denudantes, ad ardore amplexu hauri, inde sapientia studii adhaerentes Gorgiacum discendi genus sectarentur. Plato vero *let. rit. alt.* quod sua docti discipulos suos intrinse, ut ad respondendum peritibus magno animo, & inuicem attuleret. A discipulorum frequentia, & praevalis disceptationibus, ac iuuenum concinnatione ingenium inueni copiam colligebat; adeo in breuiter amplissimas diuitias concessit, teste eodem Platone de *pallore*, qui & in dialogo de *sympotia* utique ea potebat sapientiam ulciscunt, pergit post te iuvenes equo diuissimos, ac nobilissimos adherere, qui ab ejus eloquentia, ac consuetudine exerceant, in ejus doctrinam acciperent, magno stipendio ad ejus disciplinam congreuebant: ipse vero & singulis discipulis annuas mitas continuaegebant, ne haberi stidias tem. 1. pag. 650. & Demetrius Sten. lib. 1. quod & Maximus continuae *comm. Cicerone de claris Oratoribus* pag. 188. aitque hanc pecuniam in summa contingentiis eorum iuris respondere; sed ex Gorgia in *hyl. post. Sirl.* p. 88. non gentia illa affluere locupletatis esse ideum; omnium primus in Apollinis Delphici Templo statum auream sibi constituiti olymp. 70. test. Minus lib. 33. cap. 4. & Philostrato pag. 497. Sed Cicerone de *orat.* lib. 3. hanc auream statum a Graecia sibi repositam ob oratoris artis excellentiam apertissime laudibus quod confirmat, Vlt. Maximus lib. 8. cap. 15. Vollius de *Rhetorice natura*, & *consuetudine* cap. 10. pag. 71. & de *hyl. letitiae* lib. 1. cap. 4. pag. 18. (qui sibi contrarius de *Philosophia* cap. 16. & 19. pag. 130. statum inauratam ipse tibi extalle ait, ex *Aithra*) id ipsum probat Petrus Victorius var. *hilio.* lib. 5. cap. 9. pag. 47. qui dissertationem instituit, fuerint aurea, an solimmodo inaurata; & au ab *Lysimach* Gorgia, vel a Graecia Ciceronis vel a Platone, & Aristopoli antiquitate, auream fuisse probat, ac a Graecia sibi repositam, contra Panfaiam, qui lib. 10. inauratam credidit, Philostratus vero pag. 497. Vollius de *Rhet.* natura, & *consuetudine* cap. 10. pag. 71. Volterranus lib. 16. *anthrop.* & Crisostomus in *Thoma* var. *Rhetor.* lib. 1. cap. 5. pag. 39. & lib. 3. cap. 6. pag. 185. in *panegyricis* venustissimum, ac emulissimum fuisse praedicant; ideoque enim Pythiam orationem ex Apollinis altare egressa discessit, in huius gratiam Graeci in eodem Templo auream eidem statum decreverunt. De hac oratione, quae Gorgia magnam per se nominis celebratam, meminit idem Panfaius lib. 6. *Olympicis* autem etiam orationem dixit, consuecat Graeciam diffidentem, cuius vi ad conciliationem omnium animos traxit, & fo barbaros inuicem, teste

Philodamus pag. 497. qui addit alia elegantiissima dialle. Ex Vollio cit. de *hyl. letitiae* lib. 1. cap. 4. pag. 18. & de *Rhetorice natura*, cap. 10. pag. 71. Hilarianus *epist. ad Pompeium*, & Philodamus *epist. ad Aug.* aliqua orationis scintilla ab ipso Gorgia dicta, & ipsum rhetorici Gorgiazem iequit orationes lampada nominant; dicit vero quibus habuit, dicta feli, ut etiam ait Celsus Rhodiginus *lect. catig.* lib. 11. cap. 55. Raphael. Regius in *mon.* ad *Quint. de inst. orat.* pag. 2. ror lapides dictas hic expenditque eorum, ut in ore tenebre exprimerentur, sic eloquenti oratione ea anima huiusmodi impetibus fugatur. Crisostomus vero cit. lib. 1. cap. 5. pag. 40. ait recte mo iudicio lampadei, nam & splendorem habuit maximum, & facit omnium peccatoribus subdit, ad diuinum illud genus orationis confectandum. Plutarchum de Gorgia collegit praestantissimum Crisostomus lib. 3. cap. 23. & 2. pag. 351. Gorgiam tradit, acutum uicium potestis vitare usum ad delinendum auditorum animos. rep. 5. 4. pag. 338. aiti ante Gorgiam uicium, aut periclitum extitit figurant cogniti uerba sed Gorgias peracutus, & elegantissimus hanc progremum vranitatem, quam Graecia, no uirare oblaestefus, nimis demirata est. Mox addit pag. 339. quod vix dici potest quamo placidus, omniunq. attentione, illa primus & Gorgia effluenti & orationis ornameta sine r accipi. pag. 340. Gorgiam uelut Herodem signum sibilulite ad novam genoa eloquentie triumphantis. cap. 35. pag. 343. Sophista uni patentem vocat. cap. 36. pag. 305. communem loquendi rationem inaurata modis, & mirabilibus exornasse scribit. Vide etiam lib. 1. cap. 19. & si q. ubi equidem orationis ornamenta celebrat, regiam ditionis mactatam, rom uenitate mirabiliter copulatas. Hinc nil mirum, si ut scribit Philodamus pag. 497. Athenienses Gorgia u diffentem denudatam, & eloquentissimam quosque suspensos ab ore teneat: inter quos Cruias, & Alibiades adhuc adolefcentes, Thucydides, & Pericles iam senescentes. Pnippi adus incedebat, teste *Heliano* var. *hyl.* lib. 12. cap. 33. Ut orit duxit Atheniensiu quos similitates hand modice habuit hinc ex familiari ejus dissidio, occasione earpendi Gorgiam accepit Melanibus Atheniensis; nam cum olympanicam orationem haberet, quid Graecos saadere ad concordiam conuocauit, Melanibus, hic loquit, de concordia dissenti, qui sibi ipse, noxi, & anellat concordiam adhuc noua persuasit: amulabatni quippe nox ejus anellat poli hricudinem, & castissimum uirtutis quocid ariis purgiss exagilabat, ut habemus a Plutarho *ho in epist. ioung. praep.* cap. 45. ex S. Hieronymo lib. 1. contra *Jovinianum*, & Alexandro ab *Alexan.* *dic. gesial.* lib. 5. cap. 18. Patris desiderio carminians ex Fazello, Leontium regicis est, ac salutaris amica, proprias suscepat ades, ubi fuerat edeata, quorum rndera Fazelli tempestate, ut ipse *tristatne dec.* 1. lib. 3. cap. 3. pag. 74. Leontini in regione Castioui indigebant. Expleto jam desiderio, post alioquin tempestis lapsum Athenas remegant, ibique ad supremam tenebatur.

Bibliotheca Cœnobii S. Citi Ord. Prædicatorum. / Hanc historiam citat Ioannes Maria Amatus de tunc ad m. 1. pro studiis Collegii Panormi. m. 114. pag. 111. et h. ex Typographii Iscoria, Angustinus de Gregorio vocatur.

Vita del B. Pietro Grima Palermitano dell'Ordine de' pp. Predicanti. Hanc m. 5. citat Iosannes Baptista de Franchis in *esta epistola* pag. 9.

Discurso intorno alla divozione del Rege di Sicilia, nel quale si tratta con autorità del Vecchio, e nuovo Testamento, con testimonii di Santi Patri, con esempi, e similitudini, quæ intra unius anni 1. anni 2. a quanto hanno cagionato la divozione dello Rege. m. 3. in 4. Exst. apud me.

GREGORIUS CANALIS ex Oppido Caltabellote Ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Oliveti, Sacrum Theologum in Monasterio S. Marie da Bosco domuit. Florebat an. 1669. admodum testis.

Trattato dell'Ubiditate. Prefat. Panormi apud Patrum de Nola 1669. in 8.

GREGORIUS CERAMEUS P. Theophylus Ceramensis.

GREGORIUS MARFALA Panormitanus Monachus Casmensis, natus ex Mario Marfala Iurisconsulto doctissimo, & Agatha Illacera 3. Septembris 1637. Regulari institutum amplexus est primo Novembris anno 1655. in quo absolutis gravioribus Philosophiæ studiis, in Deo solummodo vivente, ab omnibus turis solutus invidiam vitæ: & in omnem à se solitudinem abdicaret, Docendi annus renatus est. Hanc virtutis clarum, ut exemplarem deest vitam Deo dicant, vivit Periculi titulo insignitus in Panormitano Cœnobio S. Martini de Sealis. Edidit Italicè

Vita, e Miracoli del Gl. Patriarca de' Monaci S. Benedetto. Panormi apud Thomam Romulum, & Orlandum 1685. in 12.

Regola del SS. P. Benedetto Patriarca de' tunc monaci, tra le vite del B. D. Gregorio Marfala. Ibidem apud Thomam Romulum 1689. in 12.

GREGORIUS MATINA Nobilis Panormitanus Monachus Benedictinus Congregationis Casmensis, vi doctus, accuratissime clarissimus, Anno 1674. primo Augusti Abbas electus Monasterii Panormitani S. Martini de Sealis. In annis additis Cœnobii angustis sedulam impendit curam. In Cœnobii Monachis, & in hospitandis pueris, charitatem pietate singulari. Plurimè obijt 14. Augusti 1489. in suo Monasterio. De eo scribit Abb. Pirrus lib. 4. de Abbatibus pag. 183. qui scripsit testatque liberos sanctissimos

De imitatione Christi.

De Alcoria panis.

De SS. Eucharistia Sacramento.

GREGORIUS MORELLUS, non ille Bergonensis Medicus, de quo Donatus Calvus ita sicut *Panormi script. Bergon.* par. 1. pag. 196. sed alius Panormitanus Monachus Benedictinus Congregationis Casmensis, cuius habitum suscepit 25. Julij 1578. Vixit in gravioribus disciplinis varissimisque: ideoque in variis Lombardie Cœ-

nobilis Philosophiam, Theologiam: ut Jura Privilegia docuit. Amcenioribus etiam literis instructissimus cum multis excurritur regionibus, egregius ingenii doctus, virtutisque singularis perfectior. Abbandin Duci gratissimus fuit. Angelo Carli celeberrimo Vari, ac literato antiquis amicitie sagibus fuit devinctus, qui Gregorium in sumis affectionibus habuit: eumque in epistolis suis pluris refert, & prefert lib. 1. pag. 170. lib. 2. pag. 185. & 262. lib. 3. pag. 311. & 316. & lib. 4. pag. 568. hic vero ipse mortem, & ex quo mortis magnam Calenicis Congregationis pecuniam deplorat. In carminibus etiam suis Gregorium ita citat pag. 178. & 179. In panormi Gregorius regnabat, obijt in Cœnobio S. Martini anno 1605. Edidit Italicè

Fasceto di Sterra. Carmagnola apud Marcum Antonium Bellonam 1600. in 4.

Hym Spirituali per diversi Santi Apostoli. Ibidem apud eundem 1600. in 4.

Hym Spirituali per diversi Santi Confessori. Ibidem apud eundem 1600. in 4.

Scripti etiam

Poesie Sacre Latine, & Græcæ. Hanc pars m. 5. citat P. D. Angustinus Iosanns, post cuius mortem ad ipsius Marchionis Hypratis pervenit: per altera servabat etiam m. 3. P. D. Maurus Marchionis, eadem ad P. D. Aloysium Vinctum transiit.

Vita di S. Honorato Abbate di Liria.

Ragguaglio Historico dell' Isola di Liria.

Tragedia di S. Caterina. Hec m. 5. servante in prædicto Cœnobio S. Martini.

GREGORIUS TANCREDUS Messanenſis Sacrosdos, Grammaticæ peritus, & eruditione citatus, Vixit circa annum 1560. Edidit

Grammaticæ. Venetiis 1599. in 8. & alibi.

Synonymia Regularum lingue Latine, cui acc. carminum compendiosum annex. est. Mellane 1567. ex Petro Angelo Spota de nobili. profess. Grammaticæ lib. 4. pag. 133.

Italicè

Defensio dell' Arc. Trionfo eretto in Messina per lo ricevimento di D. Garzia Teleso Vicerè di Sicilia. Ex epistola Philippo Parua ad Bartholomæum Silvium data Panormi 23. Aprilis 1593. in 5. apud me.

GREGORIUS VALENTIANUS Marfalanus Ordinis Capucinorum, vii non minus pietatis, ac egregie animi doctus, quam doctus præclarus. In sacris literis, ac Sanctorum Patrum voluminibus versatissimus fuit. In Sacra Theologia Consulto Consulto munere enituit, & apud suos magnam ferebat estimationem. Sub vite sineu ditinno morbo cruciatus, premonitus patuit: & edidit exemplar, ac etiam Panormi religioſissime digestum 14. Septembris anno 1663. Ipse laudat Hippolytum Marraccium in Bibliotheca Marfana par. 1. pag. 521. Lucas Wadding de Script. Anon. pag. 148. Macienſis Reina lib. 1. de Script. par. 2. pag. 88. & Dionysius Genneſius in Biblioth. Capucinorum pag. 145. Edidit

Dynodiæ SS. Patrum, quæ S. Romana Ecclesia per novum decretum sibi, Communi uberrimis

supi explicatio. Tomam Patrum. Venetiis typis Lombi 1616 in fol.

Cum aut. rita la Hymnodia S. Patrum, Tomam Venerandam, cum Missis Epistolis S. Mariae Virginis de quibus ad Messaniam. Messinae apud Iacobum, Machii 1649 in fol.

Prædicti Morali admodum Casimiri Restauratorum, quorum prædicta ad Regiam in Italia deinde Clericis Phil. Porci. Ave. Pannoni Apud Dantiæ, in de Aestimo 1664 in 4. opus posthumum. Italice

Il sacroto di Moribondi, e Agonizzanti. Ibidem apud Iosephum in Bologniam 1663, in 4.

GUALTHERIUS PATERNIONUS Nobilis Catanensis, Jurisconsultus doctissimus et illustrissimus; hinc eandem, ac ibidem in Atragonensem Regnum obsequium exactissimus, ipsius Regibus gratissimus, idcirco etiam honoribus cumulatus esset, ad Prioratorem Siciliæ natus, fuit etiam, et Magister Regis Curie perpetuus Index constitutus, et air Joannes Baptista de Gioffis in *Decreto Catanensi* tom. 1. in 6. pag. 147, qui ita eundem cum suis testatur: quod à vero solum est: etiam ut vel Regi Prædicti Intelligi de la Prorogam, et Regi Prædicti Chronologia, quæ magis à la illo, et fide et fide Antonium Amicus, Rosches Pittus, et super Vincetius Austria, Gualtherum non lego; sed tantum Joannem Paternionem Pannoniensem Archiepiscopum, alium à Gualthero vel Prædicti sicuti Trinitatis indicat: et hoc veritati consonum non patet, nam Sicutum Trinitatis Prædicti ab anno 1569, primordia suscepit, ex Pragmatica Philippo II. Catholici Regis edita anno 1569. Gualtherus vero, eodem de Gioffis testis in opusculo de *scripibus* Catanensibus m. 2. apud Bonaventuram Roscherum Pannoniensem, et Catanensem Canonium anno 1551, decessit. Laudant eum à Martino Silvagio in *tribus prædictis* cap. 44. pag. 165. Scriptis

*In Op. Polonio de finibus, et sunt passim à Sicilia Jurisconsultis, prædicti à Francisco Milaurese ibi, decessit 8. pag. 46. decessit. tom. 1. 107. pag. 68, et alibi, Camerata de finibus pag. 369. Mario Cretello in suis *Justificationibus* pag. 69, qui perpetuum Pannoniensem Archiepiscopum vocat.*

Allegationis in causa Bononia Pannonia, etiam à Petro de Gregorio di studi quæst. 6. tom. 1. ubi etiam Archiepiscopum Pannoniensem vocat; et advertendum Franciscum Milauresem ibi, 1. decessit 8. pag. 43. hinc eandem allegationem citans, ipsius auctorem Gualtherum Paternionem vocat.

GUALTHERIUS PATERNIONUS sicut Catanensis, clarus anno 1515, et lo quampulchris legationibus ad Italiam Principes, et ad Leonem X. Summam Pontificem in sedulis Siciliæ negotiis adhibetur est: itaque à Prædicto Siciliæ Rege Machiavello donatus fuit, et à Raiouibus Regis Magister electus. De eo Joann. Bape, de Gioffis in *Decreto* ibi, pag. 147, qui, et in opusculo m. 2. de *Scriptis Catanensibus*, scripsit testatur.

Responsa multa, quæ ob auctoritatem petere. ibi verò. Sicula Tom. 1.

GULIELMUS DE HIERACI Pannonicus Ordinis S. Benedicti Congregationis Casertensis Pannonicus Comodii S. Martini Monschus, et eundem Monasterio anno 1508. 17. Aprilis Abbas. Siculam etiam Congregationem, antequam Casertensi Congregationi S. Juliane antiretur, Prædictis Generis hinc gubernaverat, egregiam doctrinam, et insigni eruditione locupletatus claruit. De eo Rocellus Petrus ibi. 4. *Sicula sacra di Abbati*, pag. 84, qui scripsit testatur:

De Apostolici filio duo.

Historiam sanctam à Novis constitutionibus ad præterita tempora, Vt unumque opus m. 2. servatur in Bibliotheca Subiaci.

GULIELMUS DE PERNO Pannonicus Syracusanus, Jurisconsultus doctissimus, et celeberrimus; Uberrimè de Martini Juris utriusque Doctoris, et exinde Archiepiscopi Pannonicani dilectissimus, et pater ex subscriptione *consil. 3. ejusdem de Perno*. Hinc epus acatim deducimus Uberrimus etiam anno 1414. Archiepiscopus Pannonicus fuit obitus. Ex Petro Auliano de *his familiis* pag. 346. etiam habemus Novellam, quondam anno 1413. Gulielmum de Perno legem Doctoris insignis vocem fuisse. In supremis Siciliæ subscriptionibus cum Regis Curie Index etiam, ex Petro di Gregorio di studi quæst. 7. tom. 31. Scriptis

*Consilia feudalis. de Principe, de Rege, de quæ Regia Trinitatis. Consilia practica, et statuta. Nihilum typis Petrus Spica 1557, in fol. Venetiis 1573, in fol. ex Fontana in *Biblioth. legum* par. 2. pag. 82. Extant etiam Consilia in Volumine, Pannonicum Consilia Fundationum diversarum, ut observat Joannes Baptista Zitterus in *Indice librorum legum* pag. 56. ubi nicodemus Gallo in una de Perno vocat Petrum Pannonicum Syracusanum. Ex his et additis ad hoc plura Consilia à Pannonicis Annis scripta, et à Paulo Francisco Petramo edita; in supra scriptis pag. 245.*

*Adhi Fontana cum Gelfo in *Biblioth.* pag. 307. scripsit etiam*

In aliquot Pragmaticis, et Privilegiis, Commentaria de Finibus. et

Tractatum de Feudis. Venetiis 1601, in 2. Sed hæc opus non esse diversa à Consiliis feudibus subdubio.

GUIDO DE COLUMNIS Moitanensis, Messanæ ex nobili Columnensium genere natus, innotestum est. Fridrici II. Imp. tempore exotus fuit, ut ait Fazellus, sive potius qui Fazelli historiam Siculam tradidit, dec. 1. lib. 5. cap. 2. pag. 5. editionis Italice, quod in latina editione non invenies. Jurisprudentiâ insignitus, Messa 12. Judicem egit anno 1276. ex Vincentio Peramorto de *Officio Senatorum* cap. 24. pag. 127. Messanæ Judicem fuisse scribitur nonnullis, ex auctoribus infra citandis non Regis Siciliæ Curie, ut ait Hieronymus Regalis in *Elogio Siculorum*, pag. 137. et in *Sicil. lib. 2. ostent* pag. 126. Ludardi L. Angliæ Regis, et bello Africano in Regnum suum revertens, comes fuit, teste Volfo de *his*, *Latini* lib. 2. pag. 491, quem sequitur Ludovicus Moetius in *lib. 1. de his*.

re Matthæo de Porta scriptis priusquam Guido, & extendit in multis. Tandem addam hanc Guidonis huiusmodi Theonius lingua donatam servari in Bibliotheca Crætica Viennæ ex Petro Labbeo in commentar. Biblot. Vindobonensi 10.2. pag. 943.

Hoc opus Italianè versum habemus, cuius titulus *Storia della Guerra di Troja tradotta in lingua volgare*. Vauet in apud Antouium de Alcaasidia Rome 1721. in fol. Inde Academicorum Officijque Melanensis operæ &c. in a. Codice præclarissimi Bibliothecæ S. Laurentii, Magni Enrip. Ducis inscripta, & tanquam si prima esset editio, in lucem edita est Neapoli apud Regidium Longum 1665. in 4. sed non hanc prima editio, alia enim, in videri, præcessit, ab hac secunda parum, vel nihil diversa, quod adverte oculantissime Fontaninus loc. cit. pag. 267. In dubium hic reuocari potest, an huius versio sit ipsius Guidonis: & sine dubio elegantia, & scribendi cultus, & ratione spectant utri. At si Guidone est, hic inter præclarissimos in scriptore Italos reuocandus. Ludovicus Castellanus in additione ad Broussan loc. cit. pag. 267, plura etiam Antouium tradidit huiusmodi, nimirum pag. 10. *Appo il Polignaccio di Messer Guido Guidone*, eodem modo pag. 10. 18. & 30. item pag. 37. alia sermo *il Polignaccio delle desolazioni di Troja di Guido Guidone*, & idem paulo post, item eodem modo. Academicus dicit *la Crasie*, in Index Antouianus Vocabularij exhiberi *il Polignaccio delle Guerra Trojana di Guido Guidone delle Colonie di Messer Guido di penna già di qua: Battista Dei nostro Accademico, ora di S. Clemente*: quod huiusmodi a Guidone diuersum hanc translationem, conuenit. At hæc non bene firma opinio Sebastiani Rotelli, qui omnium primus illorum Antouian Catalogum digessit, hic enim nonnullos Antouian liberos ab aliis traductos putauit, ut obiter Fontaninus cit. pag. 266. qui non sine rationis pondere opusculum, hoc opus vulgare ab eodem Guidone editum, ex Paulo Mantua in *Epistola vulgaribus* pag. 172. & Leonardo Salvatore vol. 1. pag. 151. ubi inter eos Guidonem collocat, qui etiam non Etrusci, ac amen cultiori scribendi genere eum Florentinus de lingua primatus decernit: & ontaninus Bembo addo in *proli* 1.2. ait enim: *Et alium di quelli antor, che in versi scriffero, medesimamente scriffero in prosa: siccome fu Guido Guidone di Messer*. Quod intelligendum de hac historia; non enim Italiani Guidonem potest alius scripsisse, præter hanc sui nomen ipsum putant Cæcium bene in comment. *Prosaule*, vol. 1. c. 1. p. 2. & Adamiel Mellanotæ in *Epistola ad Lectorem*, quorum opinionem libenter adhaere. In hac historia, Diety in Ciceronem, & Daretum Phrygiæ dea Bello Trojano laudauit, ac si huius illius vitæ, ex Cæsario in *Historiis* pag. 297. Barthius verò in *Lexiconem* pag. 774. omnia ab illius descriptis se ait: ac ex eodem Columna, qui scriptione sui rationum in præfatione exposuit, colligimus, Diety, & Daretum hoc argumentum non traxisse, sed quia multa prætermisere, quæ Iugeniæ an-

mor allicere poterant: idem Guido eundem argumentum fufius exponendum putauit: quod Matthæi de Porta Archiepiscopi Salernitani per eum aggressus est. Edidit etiam Italicè

Rime. Nonnulla edidit Leo Allarius in libro *Poetarum Antiquorum Neapoli typis Sebastiani de Alece* 1661. in 8. & pag. 921.

Canzone di Messer Guido delle Colonne, edita est in libro: *Soveri, e Canzoni di diuersi antichi Autori Toscani*. Florentie apud heredes Philippi Junii 1527. in 8. aliam etiam Danter de vulgari eloquentia lib. 2. cap. 5. Ioannes Georgius Trissinus in *Poetia* pag. 24. & 36. & Antonius Minturnus in *Poetia* lib. 3. pag. 212. 219. & alibi.

Aliam eadem nomine etiam Danter cit. lib. 2. cap. 22. cuius initium:

Accanto l'acqua per la sua lassa, quæ nudi Guidonis usu scribit Trissinus loc. cit. pag. 31. qui & aliam citat pag. 51. Scripsit tandem Guido

Ciracean Magnan lib. XXXVI ex Cæsario; Vossio, & Hofmanno cit.

Historiam de Regibus, & rebus Angliæ, ut illi dem: addit Vossius quod hoc opus in eam est, quibus sacra habuit historiam Robertus Pastrianus Anglus.

GUYERRAS DELLA UALLE Panormitanæ, Vallis Aureæ Baro; vir generis nobilitate præclarior, ab Urbe Roma Italiam originem trahens, Panormi natus ult. anno 1648. Rudisq; additus, egregie ingenij doctus non sine laude potest. Militarem Architecturam insigniter callebat. Amosiores litæras, genio obreperans, ad sui ornatum una coluit: & vniuersa eruditione abunde locupletatus, ubique semper esset: Musæ gratissimus, Et usus numeris multa ornatissimè cecinit, magno cum literatorum plausu, Itallam, Galliam, aliasque Provincias perstravit, ubi literatos, doctosque viros noui, ceterum & ipse à literis nonis, sedulo uergio, in sui amicitiam, ac uenit animum 11. xxi. In Panormitana Reuerentium Academia, & Romanæ Insensuorum recensuit, æliminationum proceris non vulgare. Vivit vir eximie dum hæc scribimus anno 1707. Ingenio, & eruditione, morum comitate, aliisque elegantissimè animi ornamentis insignis. Ipsum laudat Balhassar Pisanus in *Armenis Ferlithur* pag. 85. Iuuenili ætate adhuc florente, uidit Italicè

Osservazioni all'Essa, e verso alla Lontananza, *Elogio seconda del Ritratto di D. Gio. Battista dei Gimini*, Panormi apud Petrum Coppolam 1686. in 12.

L'Isabella, e verso di Principe Ernesfrodino, *Drama per Musica*, Italicè typis Jacobi Lepio 1685. in 12. suppletio ejus nomine.

In lucem etiam eius eodem modo uonatos, Dialogos Poeticos, musicis modulis decantandos, nempe:

La Superbia abbattuta da Giuda Trionfante, *simbolo della colpa accitata dalla gran Pagine Ma-*
di di Dio. Dialogo, Panormi apud D. Cellenium.

phousi Aragonum Regis filia, natus Panormi anno 1210. teste Augustino Inveges in *Panorm. Nobil. pag. 529.* creatus Regis Sicilie Coronæ Panormi insignitus est anno 1212. ex Rogerio Pisto in *Chronogr. Regum Sicilie pag. 44.* & Inveges cit. pag. 534. hujus etiam coronationis meminit Heronimus Surtia in *Indit. rerum Aragonensib. lib. 1. pag. 503.* Anno vero 1222. Fredericus coadjut Heriboli comitis, Henricum Imperii confortem delegit, & Aquisgranæ diademate ornari fecit, ut trauit Fazellus dec. 2. lib. 8. cap. 1. pag. 476. quem sequitur Pincus loc. cit. & Inveges pag. 549. Eiusdem Ducis Austria filiam uxorem duxit anno 1225. ex Richardo a Sancto Germano in *chron. apud Vghellum tom. 3. Italia sacra.* & Inveges cit. pag. 556. vel 1212. ex Bovio, vel 1223. ex Conrado Vripergensi, & Auberto Muzo in *chron.* Dum autem Germaniam gubernaret Henricus, Frederico alibi bellum agente, conspirationem in patrem exstare curavit, anno 1234. ut Almaine Regnum sibi occuparet, teste Richardo apud Vghellum pag. 6024. Emilio Viguerio, Maritimo Partilio, Cardoio, & Sigouio in *hist. & chron. ad hunc annum.* Conspiracionis rumor cum ad Frederici aures perveniret, ipsius animum indignatione commovit: ideoque tanquam iase Maritani etiam, publico iudicio damnavit: & in Apuliam ratenis vincitum misit: mox in carcerem carcerem apud Maronarium Calabrie oppidum detentum, tenuissimo vitu absumptum, inedia, ac dolore mori coegit: ut tradunt Bovius tom. 13. lib. 1236. ann. 5. Fazellus cit. pag. 478. alique. Obiit Henricus anno 1242. mense Februarii ex Richardo cit. pag. 6038. Eius corpus Consensium dilatum, in æde major conditum fuit, ex citato Fazello. Ar pro Henrico exequiis literas scripsit Fredericus ad omnes Regni Præfules, quas exhibuit Richardus loc. cit. & Inveges pag. 604. extant, & in epistolis Petri de Vinea Frederici Cancellarii lib. 4. cap. 1. pag. 527. Præter auctores citatos de Henrico plura historiis, qui illius temporis gesta tradidere. Literas apprime coluisse Henricum incompertum est: & inter antiquiores Poetas Italos retentissimus: propter recensum Joannes Matia Amatus in *notis ad erat. 1. pro studiis Collegii Paterniani* num. 134. pag. 120. scriptum etiam Italice

Alme Leo Allanus in Catalogo Poetarum, quæ suo de Poetis antiquis libro præfixit, quorum poetica monumenta m. ss. servantur Romæ in Bibliotheca Vaticana, Chisiana, & Barberiana, pag. 48. costum Henricum collocat: ideoque in his Bibliothecis Henrici carmina assertari non dubitamus. Præclarissimus vir Apollonius Zenus in epistola data Venetiis 25. Novembris 1707. me monuit, inter novacula antiquorum Poetarum carmina, carmen quendam nostri Henrici invenisse, cuius exordium hic exscribere non gravabor, ut in eudi carminum genere, Italice linguz, & Poetis puritatem agnoscerat: cuius

*S'eo estis traxen,
Che à mi dona, spagere
Potevi la mia amara.*

HENRICUS TESTA Leontios, Noraci natus fuit: quo epus nobilitas obligatur: tum enim Noraci, cum nonnulli oebites ad hoc miollistrum vocabantur. Claruit sub Frederico 11. Imperatore, qui etiam ipsius dextera taceat in difficillimis negotiis adhibuit, ut ex Richardo a S. Germano in *Chronica* apud Vghellum tom. 3. Italia sacra, deducimus. Ranucius Pirus in *Catalogo Poetarum Paternensi* pag. 5. scribit, hunc Henricum anno 1248. dum Imperatoris nomine Parmam moderabatur, a Parmensibus obstructum eo in consiliu, cum obsequium solventes, Frederici Imperatoris exercitum prosequatur. Verba Piel, quæ quæ rodes inter nos raris, hic exscribo: in illa *Giesse Testa. Questa famiglia è alligata già molti anni in Parma, & in essa sono fioriti diversi signori di molte riputazione, & siamo in varie professioni, & tra gli altri quell Enrico Testa, che si Podestà di Parma per l'imperio, mentre era strenuamente assistita da Federico II. Imperatore, & che si accise da Parmegiani eode gloriose sortita, che fecero contro l'esercito imperiale, dando la quella memorabile rotta, che seguì nell'anno 1248. con liberata felicemente dall'assedio, si come raccontano gli storici di quel tempo.* Doctissimi, licetque rebus, ad unum ex antiquioribus fuit Poetis, qui Italici nominis cecidit, ipsius meminit Joannes Marius Crescimbenus in *hist. d'ester l'Algaris* lib. 4. cap. 25. Scriptis Italice

Rome. Aliqua ipsius carmina extant apud Leonem Allatum in Poetis antiquis editis Neapoli apud Sebastianum de Altieri 1662. in 8. p. 417. quæ exstiterat laudatus Crescimbenus in *Gramm. Poet. Vulgaris* vol. 1. lib. 2. cap. 6. pag. 46.

HERACLIDES Syracusanus, antiquus, sed incertæ ætatis scriptor. Hujus meminit Athenæus lib. 2. cap. 16. pag. 58. qui scripsisse testatur opus, cui titulus:

Opusculum, id est, ut exponit Jacobus Dalecampius in Annotationibus pag. 724. De Opusculorum condimento. Hæc Heraclicides iurebrosorum plures citat idem Athenæus, nempe lib. 3. cap. 24. pag. 105. cap. 30. pag. 114. lib. 7. cap. 2. pag. 328. & lib. 14. cap. 23. pag. 662. De Heracleide etiam Gellius in *Atticis* pag. 335. & Jacobus Bonannus in *Syracus. illustata* lib. 2. pag. 345.

HERACLIDES alter Syracusanus, antiquus & ipse scriptor, ex eodem Athenæo lib. 12. cap. 13. pag. 516. qui de merore Heracleide Syracusano scribens, ait: verba hæc, qui de condendis obsequiis scripserunt Glauco Lertæse, Aristæus, Dionysius, Heracleides de Syracusa. Scripsit ideoque ex Athenæo, & Bonanno cit. pag. 345. librum

De condendis obsequiis.

Horum Syracusanorum nomen citat Julius Pollux in *Onomat.* lib. 6. cap. 10. pag. 287. ubi de eorum condimento agitur. Scripsit etiam Heracleides Syracusanus ex Athenæo lib. 14. cap. 14. pag. 647. & Gellius cit. opus

De vestibus, & sanctis moribus. Sed ad primum, ad secundum adscribendum, in obscuro est, dum conjectura pro aliquo non elucet: quod & obsequia

serva-

servavit Bonavms cit. qui pag. 331. ex Euripio Alcibiades in reme. Archimedi aut, Heraclidem Architaridis viam scripsisse: ac si fuerit omnis ex supradictis, non verò Heraclidem Lembum subdubitat. Vossius de hist. Græcæ lib. 1. cap. 9. pag. 45. de Joanne Meuriosio arch. ad Chalcidum, Heraclidi Pontico Speculippi, & Aristoteli Auditori ascribitur: ac id negat Joannes Joninus in hist. Philo-
sophicæ lib. 2. cap. 11. apud Joannem Mollerum de senectute Homonymi cap. 3. §. 30. pag. 309. 1602 item observat, istius ævo Architaridem, hand paulo juniorem fuisse, ac olymp. 143. interitum: ideoque haur viam Heraclidem Lembum scripsisse putat, qui Prologi VI. ubi Philomachia atque, elica olymp. 150. vixit.

HERMODORUS Siculus Philosophus Platonia Discipulus, cui visio datus est, quod quæst. il Philosophum habuerit. Philosophicæ enim facultatem à Platone acceptam, & in Siciliam apportatam vendebat, ut Colimachus liber à Volaterrano edens narrat, quem sequi ac Josias Sclærus in epitom. subdub. Gesseri pag. 75. idem. Gellertius in subdub. pag. 341. & Carolus Stephanus in distict. pag. 1038. Hic autem addit, ex eo natum proverbium: Perbe impertat Hermodori, quos memore Paulus Manutius in Adigis p. 944. quæst. 1. quod Platonic Commentaria ab ipso conscripta in Siciliam asportant, ac pecunia distrahunt rousit. ruit. Hinc inter Siculorum proverbia: Hermodoris pro interitus verba importat additque Hermodori hujus, & alij meminit Ciceronem epist. lib. 13. ad Atticum, & Leonardo Cotardo de Magisteria Antiquum Philosophum lib. 1. cap. 4. pag. 42. & 43. Cuiuslibet.

Philæ Platonic, quam citat Lactantius lib. 3. in diva Platonic.

HERODICUS Leonina Medici insignia, Gorgie celebranti Oratoris Prætor, ex Suida tom. 1. pag. 620. Lascari apud Maurolycum hist. Sicil. lib. 1. pag. 19. & Goltzio in hist. post. Siciliæ pag. 92. A medicæ arte apud veteres celebratus, non inglorius vixit. Hippocratiæ medici egregij, Soranis, aliorumque Philosophorum Præceptorem fuisse, ac Carolus Antonius Conyctinus in Libera Leoninorum gloria pag. 9. Sanè in Hippocratis vita legitur, hunc, Gorgiam Leoninam, & Herodicum addidisse: ac Andæas Tiraquelinus de nobilitate cap. 31. pag. 191. Gorgie Leonatim, & Herodice Selybiat discipulum fuisse tradidit, non Herodice Leoninam. De Herodice citat Plato in Gorgia, & 1. 2. & 3. & Philadelphus Maurus in hist. 55. Alphon. Philadelp. & Citati lib. 1. cap. 10. pag. 71. Scripfit De rebus Medicis.

De Arte Gymnastica, ex Converso cit.

HICETAS ab alia NICEA, ICETA, JACETA, ET NICEA dictus, Syracusanus Philosophus, doctriam indigite cumulat clariq. Cicerone quæst. Academiæ lib. 2. & Lærtius lib. 8. in quæst. Sicilicæ Hicetam docuisse, scribunt, Coelum, Solen, Stellam, & quidam superius quibus compenditur non negari, terram verò cit convolvi.

Præter Hicetam, & Philodam hanc sententiam docuit Pythagoræ, sed utrumque Pythagoræ posteriorum fuisse tradit Vossius de scientiis Mathematicæ cap. 33. §. 8. pag. 157. qui etiam addit, quod de hoc orbiculatæ terræ mox camient opinioem illi ex antiquis tradidit, nempe Scleucus, Cleantes Samius, Læcippus, Erphantus, Heraclidæ Ponticus, & Plato. Sed omnium primum hanc docuisse nostrum Hicetam, in addidit ad Stollam leventicum D. Vincentii Anselmi cap. 14. pag. 233. pluribus firmat cum Georgio Volacco in Astoricæ Cæballe, qui ait Novissimæ veteris, non recentioris terræ motu existimant. Ex veteribus primus Nicolaus Syracusanus (iste Cicer. prim. quæst. Academiæ) terram motu fuisse, cuius postea sententiam sicut fuit (sic Plutarchus de Placit. Philosoph. Heraclides Ponticus, & Erphantus Pythagoræ). Ex recentioribus, nam citi alii hanc opinionem tradiderunt, omnes post Hicetam vixisse proflant est. Philodam: cuius autem Aristarchum claruit hic citum Philodam sententiam sequenti est. Vossius for. hinc Hicetam utrumque præcessit Lærtius enim in viis Philodam Hicetam ante Philodam claruisse. In æqui occasionem iacuisse Vossium cit. cap. 33. §. 8. pag. 150. puto, ubi prodit, quod inter Pythagoræ dogmata, hanc sententiam illi, terram moveri, habere Solem, & Coelum: additque Philodam, & Hicetam ramentum voluisse de utrumque est Pythagoræ præter: hanc enim opinionem, non Pythagoræ, sed aliqui ex Pythagoricis ampliat fuisse quibus etiam qui Pythagoræ sententiam protulit, de hac opinione meminit: non Lærtius in eius eura, non Abrahamus Grævus in hist. Philosophicæ lib. 2. non alius qui de Pythagoræ sententia scripfit. Pythagoricos verò, non Pythagoram hanc docuisse tradunt Aristoteles de Cæle lib. 2. cap. 13. & 14. Plutarchus in Numa, Ioannes Campanell in Metaph. nova Synag. 10. par. 1. de Astronomia spherica ab. 2. pag. 1391. Antonius Gordin Philosoph. rem. 3. quæst. 3. art. 1. & idem citat Vossius de Philosophorum sectis cap. 6. §. 41. pag. 43. Hanc opinionem nostrum Nicetæ etiam meminit Petrus Victorinus ear. lib. 12. cap. 3. pag. 358. Julius Liptius in Physiologia Straboniana lib. 2. cap. 19. Petrus Gregorius Tolosanus Synag. rem. lib. 2. lib. 35. cap. 46. Cosmographicus de Cæle lib. 2. quæst. 3. rem. 1. Fazellus dec. 1. de reb. Siculis lib. 4. cap. 1. pag. 102. Bonavms Syrac. lib. 1. lib. 2. pag. 332. aliisque. Sed hanc sententiam à Nicolao Copernico in scholas evocatum, & à Galileo Galilei propugnatum, in quo à Sacra Romana Inquisitione damnatum scimus, iussu Pauli V. & Urbani VIII. §. Martij 1616. & 22. Iulij 1633. non romæ sacras litteras aperitissimè pugnat. Hicetam Syracusanum in Catalogo auctorit. sua mytologia Natalis Comæ recenseri. Alia Hicetæ memorabilia vana etia oblectantur ideoque nec ea, que scripsit innotescant, nec tempus que significantur claruit. De eo præter claros auctores memoriam habet Lactantius apud Maurolycum in hist. Sicil. pag. 22. & Goltzio in hist. post. Sicil. pag. 86.

HIERON Poem us, five senioe Syracusanus Ty-
cunus laeie nſueat acceptie Syraculae. Paerem.
habuie Diomeneum, ac fratrem Gelouem Syra-
culanum. Cũm autem iſe Syracuſie in ſui dñtio-
nem iſdegiſſe, Gelu Ueli Hieronem fratrem.
perſecut, ut teſtatur Hierodorus lib. 7. aliique.
ex uoſſis Sæculæ hiſtorie Seriptoribus: quod un-
o primo olymp. 74. accidit ſecũdũ Bouanum
de Syracuſiſt. lib. u. pag. 347. et Diodoro So-
culo, contra Pauſaniam, qui lib. 6. in deſcrip. Gra-
cie an. 3. olymp. 70. reſenſit tradit. Cũm autem
Gelo ad mortem perueniſſet Syracuſiam im-
petium oſtro Hieron reliquit an. 3. olymp. 75.
celſe Diodoro lib. ei. & Eufebio de Chriſt. an-
te Chriſtum natum an. 478. teſte Joſ. Bapt. Ri-
orio in ebrim. reſorm. to. 4. ind. c. pag. 676. In ipſo
dominationis exordio deſepatos moere pate-
ſerũ; avaritiã enim, ac ſuavetẽ iſe ipſum ſuavitẽ
ut omni humanitate, ac bonarum artium ſtudio
ie alienum oſſendit, ex eodem Diodoro cie &
Ptoſarcho, ſed cũm in gravem, ac diſtremum
cauſam morbum inſeſerit, ſuavetẽ, ac moere
ſuam immutavit: utẽ ſi enim viris doctũ
oſaſſimis, perſecutũ ſiſſimũ, Pũdaro, ac
Hierolide, & homine colloquiũ, ac conſuetudine,
depreſũ uoxẽ rudẽ, ſuavĩſſimũ moere ſu-
um, Magiſterũ, ac liberalitate clarũ & lĩ-
berũ eũ autũ conſuetudine operum dedit, ut
omneẽ ſui ſapientie ſuperaveit, quod ex Aſia-
no mor. lib. 4. cap. 1. 3. lib. 9. cap. 1. ſib. ex. cap.
16. Adhero. lib. 1. 4. cap. 7. c. pag. 656. Platarcho,
Celſo Rhodigio ſcrip. ad. 4. lib. 9. cap. uſ. aliſq;
colligimus. In bellorum zũ mugum ſelicitatem
expertũ, Catanaũ, Naxũ, & Leonũ ſubegit
a rũm Catanz conditõe habetẽ velle, deſe-
catanz uonũ, hac uelẽm Aenã vorari percepit,
& ſe Xenue appellatẽ demandavie, ut ſedũ
Diodeus Socio & Strabo lib. 6. de oque ipſum.
Pũdaro in olympicis, & pũlũ Xenum vocat:
Ex eodem Diodoro eĩaz habemus, quod
eĩaz de Threũ, Caſtagimũbus, Analiũ
Regiẽ, Meſſauũque tyranũ, & Teſſideo Agĩ-
getinorum eĩaz tyranũ triumphavie. Cũm
autũ Syraculanorum conſpiciatũ perſe-
ſcerẽ, eũ ploſtores emicetẽ, qui elvũ collo-
quũ obſervave, ut aie Antiochẽ lib. 4. poliũ
cap. 1. 2. Inimũ & Hermogene in compoſito Rho-
nica, & Fazello de. c. lib. 4. cap. 1. pag. 96. ſcribũ
Syracuſiũ mutua colloquia interdidiſſe præ-
cepit ut ſi quẽ eſſe communicaũ, ea pedũ
m anũm, oculoũque nutũs ludicare: ex
quo ſaltatio, ac geſticulatio primũ apud Syra-
culanos orta eſt. Nil ipſi iucundũ quam equo
atec, ut in olympicis lĩis decertare: hũ re-
toriũ in ſi victore palũ obſervatũ: quadiſ
ſemũ, hũ cetẽ: deſeq; Pũdaro Hieronũ tri-
phũm cecũ in olympicis ed. 1. & in pũlũ ed. c.
1. & 3. Ad prænem harũ victoriarũ famũ,
aliqua ſuecuũ uonũ, quẽ apud Philippũ
Paentũ in Sicilia uonũ inſiſtẽs habes
pag. 92. & 93. e. Mirabella explanat in Syracuſi
par. 2. pag. 70. & 78. & ex ipſo Maece Mae in
expiſit. uonũ. Patet pag. 67. & 68. Poſt uld-

nam olympicam victoriam Syracuſas remeas,
inde Caranũ adie, ubẽ in modum dilap-
ſũ, oblie an. 3. olymp. 79. poſtquam regnaſſet an-
noe c. c. æonũ. 2. ex Diodoro cie Ex Adſtoſe.
verũ lib. 5. poliũ. annos 10. Mariũ Valgarnẽ-
ca in an. 6. Patet. pag. 64. 210. olymp. 78. de-
ſunctũ an. 3. ante Chriſti Dominẽ nativitate.
au. 46. 5. ex Joũ Bapt. Riccioſio in clẽs. clẽs.
4. pag. 176. ann. 467. Funũ tegeũ magnificẽ-
tũ celebratũ, ac ſi veẽ ſuſice Catanz conditõe,
ut habet Diodeus lib. c. c. Quẽ verũ Hieron
morie Jovi Olympico vocatũ, Diomeneẽ ſiſũ
ſtatiũ ruptie curavie: curatũ enim ætũ effi-
cie ab equẽbe veſtũ, cui vir inſedebũ, hac
adſcrip. deſcripſioe apud Pauſaniam in deſcrip.
Grec. lib. 8.

*Jupiter, Elas reſit qui à pulvere viſſit,
Quadique ſemel inſerit hũ, & oque,
Fecit hæc Hieron; nam monumentũ parentũ
Dionem poſit data Syracuſi.*

Quamvĩ autũ Mirabella Syracuſiſt. antiq. pag. 50.
ſcribat, eũcum Jovẽ Olympico, Syracuſie vene-
ratũ obſervie, antem ex ipſa oſtrotione,
& à Pauſania deſcrib. in oſtro Jovis in Grecia,
rubitũm colligimus: adonque Pauſanias Di-
omeneũ duaz eĩaz Hieronẽ ſtatũs reſideũ
apud Olympiam, equẽrem ſtatũ, aliam pede-
ſtẽm qui eũm aie, duaz ſi Syracuſianũ in Hier-
onũs memoriũ ſtatũ publicẽ conſtitũs: uũ
à ſiſi. Sepulchrum etiam Diomeneẽ deſunctũ
pactẽrgiã magnificẽtiã Catanz exſtrũe, cu-
jus eſtẽrgiã de vluca Hieronũm Porũũ dem-
rabauit, teſte Carea volũ. 2. lib. 2. Catanz lib.
4. pag. 411. & Joſ. Bupede Geoffis in deſcrip. Catanz.
tom. 2. vol. 6. mod. 9. pag. 37. quẽ perſecutã
Fazellũ reũe, hũ eũm de lepõchẽ eũribũ
hand ſcripſit. Hũc Mirabella lapidẽ uonũ, quũ
qui in antiq. Syrac. par. 3. pag. 50. alie Diomeneũ
Hieronũs cadaver Syracuſas tranſuſiſſe, hũc ſe-
pulchrum eũcũ eũ cum ſuſepa celata inſcrip-
tione, Fui elũc enim ad ipſũ rĩatus hand Syra-
cuſie etẽctũ ſecũdũ, uẽ conera Mirabella affirmũ
Bouanũ Syrac. III. lib. ei pag. 244. Carea rĩ.
vol. c. 4. pag. 400. & 4. c. & de Geoffis loc. cit.
Sed parcedũ Mirabella: ipſum enim decepit
Fazellẽ intecepẽ; uam ubẽ Fazellũ aie pag. 266.
Faliũ autũ dicitũ Diomeneẽ Syracuſiſt. patrie
monumentũ, Remigius Florentine perſecutã
vazie icallẽ: ſecũ d. deſio Diomeneẽ in ſepulchro
Pactẽ in Sileſia. Sed Catanz ſuĩt hoc Hieronũs
ſepulchrum clare ex eodem Fazello habemus
de. c. lib. 3. rap. c. pag. 64. & de. 2. lib. 1. c. 4.
pag. uſ. Goltzio in hiſt. poli. lib. 6. & Sec-
bour lib. 6. Caranẽcẽ enim à Hieronũs Leonũ
tranſuſiũ, ipſo deſunctũ, Catanz regreſſe,
expulũ colũciã, hũ à tyranũ conſtitũe, eũ ſe-
pulchrum ſolo æquavie. Mũca alia Hieronũs,
bevatẽ conſultũ, præcẽmẽ: ſed de eũe do-
ctũs addũ aliqua. Vir ſuie doctiſſimũ, & non
modũ literie adũctũ, vocine etiam à literaco-
rum ſtudiõ ſimũ. Hũc Aſiane lib. 9. de vir.
hiſt. cap. c. Georẽcon doctiſſimũ vocat, ac fa-
miliarẽ ipũ huſſe Pũdaram, & Semonidẽ ce-
ſatur:

valde ipsam. Bibliotheca ex pag. 570. & in libro
Stories librorum pag. 351. Philippus Labbii in
Chronolog. Pinarum. Script. Sm. Jeph pag. 547. Joannem
 in Rhod in car. circumscribit. lib. 2. cap. 2. pag. 204.
 Joannem Nadali in libro *dei memorat.* 4. Decembris.
 pag. 306. Vincenotum Coronellam in
Relat. tom. 3. n. 2945. pag. 768. Antonium
Natalium de Celsis 1945. pag. 2. cap. 9. n. 359.
 pag. 253. Filicem Gravidum in *Diar.* 4. Decembris.
 pag. 184. Abbatem d. T. in libro gallico scripto
Industria Eudaphina Japonia tom. 2. lib. 16. p. 3. 9.
 Dominicum Altimium in *Historia Sicula Soc. Jeph*
 pag. 1. lib. 4. cap. 2. pag. 293. & lib. 6. cap. 17.
 pag. 713. Alioquin. Scripti ex Abigambe
 Breve Relatum de Regno Yezo, anno 1651.
 quod ipse Solorum prius illustravit, nunc illustravit
 Chrysostomus ultra Japoniam ad Euro. Africam.
 Italice proditi hoc timulo. *Relat. del Regno di*
Tico. Roma, & Missione apud Blandi 1655. in 2.

HIERONYMUS APREA Panormitanus, Pa-
 tristicus graecis ortus, amoenioribus literis clarissimus
 facinus Poeti praefatum. cultissime, quae ita excellen-
 tia, ut à Styli entis, veluti novum Horatium exi-
 stimationem fuisse videretur. Franciscus Baronius de
scripsi. Panorm. lib. 3. cap. 3. pag. 115. Scripsit 1x
eodem

De Temporum ratione libros tres.

De Viri sapientia libros tri.

De Celsis lumbis libri tres.

De Tempore libri tres.

De Virtutibus libri tres.

De Virginitate libri tres.

De Virginitate libri tres.

De Virginitate libri tres.

aliaque poemata. Aliqua fragmenta ex libro de
 nobis ratione idem Baronius adduci lib. 1. pag. 296.
 & 306.

HIERONYMUS AVILA Syracusanus Baro
 Buzcahi, lucem aspexit anno 1505. uetus ex
 Antonino Avila nobili Syracusano & Sineone
 Virali. A temeraria annis cum liberis operam ad-
 vasser, statim obliuiscimus ingenti actum, vivit
 clausus ejusdem dotes omnibus paravit. Im un-
 ce erat literarum studiis impare additus, 1x in-
 fusa quadam omnia propositum, poeticas am-
 monitas complexus est. hinc latinæ, Eruicæ, ac
 vernaculæ linguae immensa missa, miræ ingeni
 facilitas carmina. In historicorum libris ite vi-
 satus fuit, in vivis Chronicon passim vocari, in
 ac felicissimè illustratus memoriam, quidquid si-
 nael legent, peritibus sustineri proponebat. Gra-
 ves, modi huiusmodi coloris, inammodum humilis,
 nam ab omni inanis fecit saltu temper alius
 vixit. Advixit fortibus ingentibus expertus, sapientia
 pauperitatis angustias negebatur: ex suo enim
 studio nonnulli tunc extrahitur proventus sed
 virtutis, ac Poeti innumeros amicos magnæ au-
 thoritatis, & ex primaria nobilitate, huius concilia-
 vix quibus, tum ex dictorum acuminis, & prom-
 pta, spiritusque responsionibus, tum 1x festiva
 consuetudine, quæ omnes exhibebat, grandis-
 mus fuit ideoque sapientia pauperitatis am-
 monitas amici inprimis. Apud Leonardum Orlandum
 in *dispositio de Rector. Jeph. Annali. Brandi*
Biblioth. Sicula Tom. I.

pag. 474. idem cum eodem Rosario, Igo Hiero-
 nymum Piè de libro Poetam Syracusanum ex qua-
 dam Sicula carminibus, Baronius Boscalis do-
 natus: nunc alium à nostro Hieronymum putat: at
 licet Hieronymum Piè de libro vocet, ambigui-
 tate laborasse credendum; nam uxorem habuit
 Blanche Piè de libro nobiliem, ac prae huius mo-
 dorem, 1x quæ filios oon suscepit. Festivam su-
 nam in Sicilia carminibus clarè direxit:
 cum enim ante Aconium Venetiarum exhiber-
 rum Sicula Poeta Principem, magna conlan-
 de cecidisset, in ludico scribendi gemitu, 1x pro-
 dentiorum sententia, palmatum obtinuit: in his
 enim carminibus acuminis, satelq; minime aper-
 nit. Nec his motum gravitatem illuxavit: oec
 christianæ pietatis studia neglexit; nam Divi
 cui addidit, in Ecchisia frequenter versabatur,
 ubi omnia, laqueis obnoxios non raro visus
 ingrederetur, ut in hac illa paralytici morbo-
 sis vexaret, immo proprios tanta si continet
 coactus est: sed ope ad solitudinem, & egrediendi
 incoactus ad hanc, Ovidium imitatus, qui car-
 mina de Tristibus ididit, librum vernaculæ lin-
 guæ scripsit, quo proprias grammas, agrediendo,
 ac pauperitatis carmines, amicumque amili-
 tem de huius. Tandem annum agens 62. decessit
 Syracusis 2. Februarii 1567. & in Ecchisia S. Do-
 natus sepelitur. Ipsius laudis habet apud Odo-
 vium Cartanum in *Antiqu. ed. tom. 2. SS. Sicula*
rum pag. 83. & Josephum Galanum in Musi. Sin-
dis par. 1. pag. 148. Innumera scripsit, sed omnes
 ipsa carmines, capitula, catalogos, ac dialecta, non
 cum memorato opere, cum ad morem propi-
 ritatis, igitur tradidit: 1x agni tantummodo 1x
 vidit, quæ apud amicos servabatur. Sed non
 ambigendum castroon Siculanum namentum,
 octo nullum numerum, utrigidit: 1x his solus
 publici jura habemus:

Carmin. Siculae. In Musi Sicula part. prima
 Panormi apud Bazm & Postmanovam 1645. in
 12. & in rum. apud Josephum Biscagni 1663. in 12.

Carmin. Siculae. In Musi Sicula part. prima
 Panormi apud Biscagni 1651. in 12.

Servatus apud m. lib. m. s. in quo plura car-
 minum eorum ipsius Hieronymi habetur,
 inter quas illam hæc jam edita complectimur:
 & in ipso lib. vestibus 1x 1x 1x 1x 1x 1x 1x 1x 1x 1x
 à Francisco Barotio, & ipsius Baronii manu ex-
 tracta opinor, quod & vini etiam studiis obdu-
 ctum.

HIERONYMUS AVSILA Alcamensis Sacro-
 do, vii moxum integritas, ac virtutibus clarus
 ejus opera Alcam domus Pulchram Ophana-
 rum anno 1632. fundata est, teste Piro not. Eccl.
 Alcam. pag. 581. vidit Italici

Esercizio Spirituali di dieci giorni. Panormi apud
 Piuma Isola 1654. in 12.

HIERONYMUS BULLICO Missanensis juris
 universum doctor, vii doctoris ingens. In sup-
 emis Siculae & Castille in Hispania subtilis cau-
 sam panormi 1611 magna cum doctrina fan-
 tate & anno 1669. Iudex Curia Senatus Me-
 sana praesuit. Junius indidit amoniorum litera

M m ium

rum studii foras, & eruditio, eloquentia, Poeti claruit, in Academia Officium Medaneum, & Receptorum Panormi adeptus, Obiit Martii eiusdem anni 1670, Moxa meminit Vint. Ferracutus de praenuntiis Straceni Messenae, p. 239. Petrus Anselmus de sua Familia pag. 173. Placidus Reiaa in hist. Messanae par. 2. pag. 510. & Vincentius Cocconius in Bibliotheca tom. 5. n. 1608. pag. 518. ubi ex typographi inveniunt Hieronymus Basilis vocatur. Editio

Deiſſane Colimale Magea Regia Cuius Regni Siciliae. Hipoli 1699. in fol. & Florentia apud Joannem Philippum Cecchi 1691. in folio. Opus hoc latine, non Hispano idiomate scriptum omnibus patet: hinc perperam ex quodam librorum indier in Hispania editorum, & diceptus Nicolaus Antonius in Biblioth. Hist. tom. 2. pag. 675. Hieronymum iure Hispanice scriptore adnuunt, & opus hoc Hispano idiomate editum, falso putant.

Petrus Erasmus Exalt. Joanni Eberardo Nidharde Reginae d'Hispaniae scriptum. Martii 1663. in fol. Itale

Il Fato nemico all' anni Venerosi in Sicilia discorso accademico. Panormi apud Dominicum Anselmum 1655. in 4.

Gli Anelli di S. Agata discorso Accademico. Messina apud Hardecus Petri & Reep 1654. in 4.

Le Dame Governatrici discorso Accademico sopra la erema delle Quaghe, che ogg' anno si fece in Messina. Panormi apud Dominicum Anselmum 1661. in 4.

Le Sperte degli humani avvenimenti, cioè la Divina Provvidenza liberazione nel reggime degli affetti dell' universi. Discorso Accademico. Ibidem apud eundem 1665. in 4.

Gli Applausi della Sicilia al governo dell' Ecc. Sig. D. Francesco Cottano Duca di Stromboli &c. Piteri, & Capitan Generale per sua Maestà Cattolica in questa Regia di Sicilia, Panormi, Messina apud Paulum Bonaciam 1663. in fol.

Discorso Accademico per le Lettere di Maria Vergine d' Messina, ex Regina loc. eius. Hipland, & Itale

Felicitas deo de España, y del Mundo Obisillano. Apologia Prorogio en la publica, y real academia de la Magistad del Rey Nueſtro Señor Carlos Segundo, compoſta en dos lenguas Castellana, y Italiana. Martini apud Paulum la Val 1666. in fol.

HIERONYMUS BONONIA Panormitanus, nobili genere ortus, Fabii, & Laurii Bononiae septimus filius, vir pudentia, vietus, ac literarum ornamentis insignis. Multa in ecclesiastico ordine obtinuit, nam primum Ecclesiae Mellesis, inde in Regio D. Petri Sacello Palatii Panormitani an. 1516. postmodum in Metropolitana Panormi Ecclesia Canonice fuit, & Abbas S. Joannis de Eremitis. Abbatii etiam S. Philippi de Grandis donatus an. 1524. ac Caroli V. imperat. Capellanus ecclesiae eius anno 1527. cui acceptissimum vizitavit ab eodem Imperatore Abbatie S. Mariae de Racamadore anno 1528. ac Peioratal SS. Teinlaris Deliz praefuit, aliaque amplissima donis fuit cumulatus. Tandem anno

1541. ad Episcopalem Syracusanam Ecclesiam sedem evocatus est, in moderanda sibi creata Ecclesia laudabiliter Praefule partes explevit: eodem enim anno Siciliae terremotu contussa, eum ejus vim maximam petulisset Syracusanam Civitas, & multa ejus aedificia contrivisse, Hieronymus, qui iure Meritis adeat, ne Diacetim Pastoralis solertia sufficeret, eius in magno vizit diseminato vesaretur, antea Syraculas advolavit, populoque ad veram penitentiam studia exaltavit: lacrymis, supplicationibus, aliisque Christianae pietatis argumentis Nummi iam avertit, quae repetitis contusionibus Urbem solo equandam minabatur. Hinc in gratiarum actionem Hieronymus, ad divinum cultum augendum, 1125 in Ecclesia Cathedrali Canonicos instituit. Montem pietatis ad levandum pauperum inopia exaltavit. Moniales ad arduam vitam rationem instituit; aliumque Virginum Conventum creavit. Mox Canonorum Collegium fundavit, aliisque tanto Praefule digna paravit. Electus à Carolo V. ut Concilio Tridentino adiret, pro hinc supplicis Abbatum Sacae Marconis: Ita normi obtinuit, ac etiam mille aureae: & à regiorum coarctationum solutione liberatus est an. 1549. Ideoque cum eum Petrus Tagliavia Archiepiscopo Panormitano ad Concilium profectus, festinus 1. & 8. Interfuit, ac suam exortum doctrinam, in florantissima Patrum Corona detexit. Ad Ecclesiam regressus, statim ea, quae Patres decreverant, sanctionibus synodalicis anno 1553. observanda praepit, aliisque ad Ecclesiam utilitatem edidit. Sed Romam accersitus à Paulo V. ut ad eminentioris dignitatis fastigium eveheretur, Panormum pertransiens, 16. Julii 1560. vitam absolvit, & in Ecclesia S. Francisci Min. Conventualium sepelitur, ubi ejus effigies eodem suggestum omnibus patet: ibique huc legitur inscriptio.

Hic, ubi Joannes filii, & imitator gentis sua Bononia Baccarella viri amica triana tumulus p. ad divinitates later suo lict, & ne quid illud contumelacae; Hieronymus Bononiae Fabii filius Episc. Syrac. SS. Trinitatis, & S. Marthae Tomasonum in Abbas fuit est. Cujus officium locutus ne ab mnia non interierem veteris templi faciem ignotis alii paveret, D. Gerardo Bononiae hunc lapidem viri clarissimi monamento, & scilicet splendidi proficiente, statuit.

De hoc Praefule vide Abb. Picram not. Eccles. Syracus. pag. 190. & lib. 4. pag. 98. Benardionna de Bononia in descript. sua fam. pag. 30. Baronium de march. Panorm. lib. 3. pag. 34. & in Secula Nobilit. Archiepiscopo pag. 6. Michaelis Institutionum Archiepisc. & Theologic Concilio Tridentini, indic. 3. p. 373. & P. Dominie. Albertum in hist. Sicula Jesu par. 2. pag. 75. Editio opus in scriptum.

Synoda h. ex Constitutione Syracusana Ecclesiae ex scriptum, & communisque decreta per Reverendiss. in Christo Patrem Dominum D. Hieron. Bononiam ejusdem Ecclesiae Antistitem plena Synodo promulgata die 8. Martii Septembris, 1553. Panormi exude.

loge Nob. Jo. Mattheus Mayda 1555. in 4.
Allois à nobis puto hi, qui Hieronymi Bononia
monine ediderit: *Apologia pro Dñio. Terzium* 1579.
in fol. et Iudice Bibliothecae Barberinae tom. 1.
pag. 172. & *Piccol. B. Hieronymi pref.* & *versu*
et Testimonio in Catalogo librorum pag. 130.

HIERONYMUS BRANCIUS nobilitate Pau-
normitanus ex equestri ordine S. Stephani à reueris
anulis literis additus, ac doctorale utriusque
Jocis laurea insignitus, doctrinâ, & eruditione
clarissimus effulsit. Magna enim laude Sindacum
Senatorem Pauormitanum egit, cujus etiam aliquando
à feceris fuit. Patris & nantissimus ejus pater, ac
omplissimus privilegia concito insidiorum cavilla-
tione non voce, non ralamo impetritio pe-
tione propugnavit. S. Officii Regni Siciliæ etiam
fuit Consultor. His in muneribus pæclarè obli-
tis estimata detexit doctissimum. Polissimè etiam
literis egredie exultavit, eloquentiâ, ac possi
excellit. singulari ingenio dote in Accensorem
Academici Pauormitana ad felpene, petefede. A
literum præstantia, moribusque integerrimis
laudans, Siciliam pro Rege Moderatissimus, viris
Præcipuis, ac Literariis gratissimus, universalem
edificationem promeruit. Dum multa ad Patriæ
gloriam molirbat, decessit Pauormi 4. Junii
1587. & Senatus Pauormitanus, adissimè equestriis
ordinis civibus committens, in grati animi au-
gmentum, sequenti die ad Ecclesiam S. Francis-
ci Fratrum Minorum Convencionalem delatus est.
Ipsam laudant Leonardus Olindinus vir.
meritorius lib. 1. pag. 53. cujus etiam meminit Ab.
6. pag. 48. & lib. 3. pag. 66. Vicecomes de Joanne
in *Pauorm. Triumph. lib. 2. pag. 124.* & Hippolytus ab
Hippolyto in *emb. pag. 52.* Edidit Italicè.

Disserit interuo alle *disserit d'Altri di Privilegi della*
Città di Palermo e di Alagni. & *Ereclimense. Signor*
Corre d'Altri d'Altri Privilegi, e Capitan Generale per
sua Maestà nel Regno di Sicilia. Pauormi apud Jo-
annem Franciscum Caratam 1586. in 4.

In epistola nunciatorio aliud opus latine exa-
ratum pmissit ad eorumdem privilegiorum
defensionem, quod morte prævocat ineditum
reliquit.

Oratio fuit per le liberatione della sua Patria
Palermito dalla peste l'anno 1576. con alcune Rime
nell' fine. Pauormi 1576. in 8. Suppresso Typogra-
phi nomine.

Rime in libro Rime degli Anzi di Palermo libro
secondo. Ibidem apud Joannem Mattheum May-
dam 1573. in 8.

Le Nuntii, et Cito Intermedi secondum, e terzo.
Pauormi 1573. editus non cum opere Comico
Antonii Ufodinare, quod eodem Matteo Anto-
nio Columna Sicilia Prætor, in recitarente de-
mandavit Senatui Pauormitanus, pro quibudam
visceris à Philippo II. Catholico Rege acceptis.
Reliqui etiam m. 5.

De Familiis Pauormitanis, quod opus nescio ubi
delitescit, cujus servavit Præfationem D. Josephus
Castelluccio Pauormitanus. In hujus opere lau-
dem extat Epigramma Philippi Paruta in suis m.
v. operibus, cujus titulus: *De Hieronymi Brancii*
opere de Nobilitate.

Vidi etiam Pauormi

Contraversum Questionum de deo secundum in
duo volumina mss. in fol. distributum in Biblio-
theca U. J. D. D. Rosarii Frangipane.

HIERONYMUS BRANCIFORTIUS nobilitate
Pauormitanus, Cameracensis Comes, & eques
Ordinis Alcancare. Ad animi oblectamentum
nam Musas, nam Musices delicias egregie coluit.
Clarum literis instructissimum anno 1600. Hujus
extant aliqui in libro mœcis modalis expressio,
cui titulus: *Infallibili Madrigali à 5. voci di diversi*
Autori Siciliani. Pauormi typis Joannis Baptiste
Marino 1603. in 4. Aliquis etiam ipsius carmi-
na vidi apud Mauritium de Gregorio, in *Aggario*
Carminum Poetarum pag. 55.

HIERONYMUS CARAFA Pauormitanus So-
cietatis Jesu vir à virtutum splendore clarissi-
mus. Vivit Pauormi dum hæc scribamus anno
1707. octogenario major, doctissimè, ac regulari
perfectione insignis. Edidit Italicè suppreto no-
mine

Le Avventure del S. Sacramento dell'Altare, in
cui Città compiere si hà dato à dividere in forma
hor d'abile, e gratissimo fanciulle, ed hor di bello, e
terro bambino. Pauormi apud Marinum 1701.
in 16.

HIERONYMUS CARYEDUS nobilitate Messa-
nensis, edidit Italicè:

Tragedia, o vero Representazione di S. Placido.
Messana apud Paulum Bufalini 1592. in 8.

HIERONYMUS LA CHIANA Pauormitanus,
Societatis Jesu, natus anno 1590. Societatem
amplexus est 50. Septembris 1608. In qua qua-
tuor voium professionem emisit primo Junii
1615. Exactis Philosophiæ, ac Theologiæ studiis,
reliquum vix in explanandis, ac tradendis Ma-
thematicis disciplinis impendit, quibus in-
dubitissimè fuit; easque semper cum auditorum
plausu, & admiratione docuit. Din edendorum li-
brorum censor fuit pro Archiepiscopo Pauormi-
tano, & Regi Præfatus. Ob ingenii præsta-
tissimè aciem, doctissimam, assidue animi dotes,
omnimodè promeruit estimationem. Decessit
in Collegio Pauormitano 8. Julii 1664. Edidit
suppreto nomine

Opuscula m. quo probat se hysianum Corporis Chri-
sti, que sub speciebus Panis committit, non posse ep-
pelleri Imaginem Corporis Christi. Pauormi in fol.
omissis anno. & Typographi nomine.

Ipsius etiam servatur m. ca. in Bibliotheca Col-
legii Soc. Jesu hæc alia, nempe

De Generatione Trm. I. Phisicæ.

HIERONYMUS CLARUS MONS Leontinus,
Medicæ Doctus, floruit Neapoli anno 1636.
Edidit Italicè

Compendio del suo Eliseo vi a ridotto in polvere.
Florentia 1600. Grauz 1618. in 4. & Neapoli
apud Secundum Ronessolum 1633. in 4.

Uffrosthai, e brevis discorso del consiglio mal
di Casa. Che cosa sia questo male, e da che proceda,
e come, e se debba debba curare. Neapoli apud eu-
dem 1637. in 4.

Dichiarazione sopra il famoso metodo di D. Giu-
M. m. 2.

Antonio Bianchi, e contrail d'istesso di Pier Francesco Girardini sopra la sua ritrattura polvere, che fa firmata Deleaz miserabile. Cenuus apud Josephum Pavouum: 1617. in 4.

HIERONYMUS COMES Syracusanus, ut ip-
samet in editis opellis pluries fatetur, non Leo-
ninus, ut ait Philadelphus Maurus in *hisp. Scilicet*
Philad. & Crisost. lib. 1. cap. 10. pag. 72. & Phi-
ladelphus Magnus in *epist. anast.* *Præfatione*
Raphe pag. 11. & alibi. *Idcirco fuit non ignobilis,*
et Poeta eximius; vernaculū enim linguā multa le-
pidē, argutūque scriptū idē loque cum aliis, ip-
si in hoc Focis genere excellere, merito recense-
bitur ab Academico Aldemio, libell. Nicolao Villa-
no de *scientiā da Indiciæ* *Præf. pag. 74.* Clarum
Personaliū est animum; 635. Ejus opellas miste-
re linguā scriptas, ac Personam, & alibi recens.
hand indigne optior, quod in hoc vultu in Biblio-
theca exhibebant. Scilicet

La Serigogaiala terpe vima Shiliana. Panoemi
apud Josuacum Baptistan Maringum : 61 8. & Pe-
troni Cynopolam : 660. 12 8.

in Brattaccio in terraribus Siciliens. Ibidem apud eisdem 1635. & 1658. in B.

at Filofsof Grefset in terra riva Silihana. Ibid.
and Roll. III: 1632-8. and Coppola: 1638. in 2.

- Tratatul de înfrăţire a românilor. Ibid. apud Bogdan 1650, în 3.

• *Ludi di Mal Frateſi*, *Ibid.* apud Roſſellium 1614. Et apud Petrum Compſam 1668, in 8.

La Pila dell'Huon si moltiplicò in terra tutta Siciliana. Ibid. apud Rossellum: 630. & Coppola: 663. in 2.

Exposure: spend more time with m. ss.

. *La Fica dell'amari Longani intorno vima Sicilia*
na. io 4. con amplificatione & lepidissimum.

¹ Difeso fino a la compra d un Giardin. in 111 da Vincenzo Siciliani, 10. 4.

Difesa della Vita umana la terza rima di Illa-
da 174.

- HILIRONYMUS DAGRONETTUS Griseb.
us, Phalmarcopola, ac Chimucus expertissimus.
Clarui anno 1810. Edidit Italice

A. ruficollis var. *fertilis*. Mellanx zpod Petrum
Beezon 1618. in fr.

. HIERONYMUS ERRANS v. Hieronymus Po-
licensis.

• **HIERONYMUS FAZELLUS** Panormitanus, ut ex fusi non operum inscriptione, ejusque effigie in Cereobas S. Dominici Panormi omnibus patet,quod etiam affini max. Hyac. Molalius in *hist. S. Dominici Provinciae Siculae* max. Thomae Fazelli Saccepsis, histore Siculae scriptoris celeberrimo, fusi h. scire: id eoque Rochus Pirrus in *Recl. Agrig.* pag. 337. & 339. Saccepsim putavit. Adolefcenti Predicatorum Ordinis omnes dedit, in quo doctissimae et eruditissimae instructiones floruit. Gravibus dissipationis exultus eisdem insigni cum laude docuit, ac Magistri lauream obtinuit. Apud S. Iugurii locis Sienae Senatam Constituit, & librorum censuram clari. Conventibus monere fucius, ob eximia eloquentiam amplissimam libi auctor commendavit. In facis literis

ver-facillimus, difficiilimas quæstiones facili negotio mihi scribere enodabat. Ter Panormitanum, et Crenobium S. Domini gubernavit, nempe annis 1551. 1561. & 1571. ibique magna omnium fama celsit, ac decem etica annis 1585. ex Montibus de. perierat Prius anno 1502. hunc erudit. De eo etiam Podievius in *aperta sacra* tom. 2. p. 30-31: Michael Pius de Viris Illust. Ord. S. Domini p. 2. lib. 4. pag. 183. Ambrosius Alenianus in *Biblioth. Lemn.* pag. 161. Antonius Lusinus in *Biblioth. Præd.* pag. 115. Aubert. Miræus in *Biblioth. tom. 2. asp. 105. A Joanne Clesio in delect. Phil. literarum* pag. 542. Inter illudius viros reuerendos. Edidit Italica

Prima parte della *Pindich Quarrefinelli*. Panormi apud Joano. Mazzuch. Naldani 1775. in 4. & Venetis apud Guerinum 1792. in 4.

Secunda Parte delle Prediche Quaresimali. Ven-
tius apud eundem 1592. in 4.

Affluantibus, & Possidentibus praei Cœlestis quadiagesimales editas Panormi ann. 1575. alios romanos dnos Consequuntur edidisse scribunt Venetiis 1593. sed casum recessisse esse incompertum est. In Bibliotheca S. Domingi Panormi servatur mss. hæc sica opera, nempe

Commentaria in Psalmos Davidicos. Folio 12. r.
Commentaria in Evangelium Marci. Vol. VIII. in 4.
Commentaria in Acta Apostolorum. Vol. IV.

Servius ad. Tom. I.
De Indulgentiis, Tom. I.

De Reges Christi: sed hoc opus ab Altamura-
no cit. pag. 317. & Possession in app. notum. 3. pag.
205. Thomae Eszello f. attri adscribens.

HERONYMUS FÉRLITUS Panormitanus
Poetis infinguis quem acutis laude Hieronymus
Rufcellus in dñi. 3. vñ. a. *Ladonem* Dalem pag.
510. Clarus eodem tēpore quo idem Rufcellus,
nemp̃ anno 1552. Hujus memini eximius vir
Joannes Milius de Crefelubene in *hijon. Poet.*
volg. lib. 4. pag. 275. Super sunt hujus Poetæ Italici
Rum in libro iohis pro: Rm̃ et alij in *helleu.*
Antei ratiati da *Girolamo* Rufcellus filia. Ve-
netis apud Joannem Mariā Bonellū 1553. in 8.
d. p. 138. & in libro cui titulus *Tempis* alia Sig.
d. Gio: vñ. d. *Argento* fabricati da tutti i più gen-
tili spiriti, e in tutte le lingue principali del mondo,
edito per eundem Rufcellum Venetiis 1565. 2.
pag. 76.

HIERONYMUS FMIA Caranensis jureis n-
trifus: doctor, qui ob singularem doctrinam eminen-
tissimam pssim, Aquila volans appellabatur. Af-
fiduis studiorum vigilis, magnum nomen, ac
sufiorissem sibi comparavit. Ob feudum pre-
fectum doctrinam, singularem estimationem asse-
quutus est. In Caranensis Academia Cefarose
publice explanavit magna cum laude: hinc me-
rito honoribus insignitus, pluris ad Magis Re-
gice Cricie subfella iudex ascendit. Regis Con-
siliis nuvere fuit etis cohonestatus, ac Ffili Pa-
nomam egit. Obiit Pánomi 18. Augufti 1549.
& in Ecclefia S. Marje Anzerlorum Minorum Ob-

et triaſque *Jurii Deſiderii Syracuſani ex Primarii Panormi inſigne in preſens ſimul opusculum addidit* in. 5. in 4. Extraxit Panormi apud P. Antoonium Silium Panormitarum Tertiſi Ordinis S. Franciſci virum literis, ac virtute raiſum, cujus benignitate illi prout ſuit.

HIERONYMUS GRAVINA Calaranditreoſi Societatis Jeſu, natus anno 1603. omnes, quos à languine ſplendore ſibi jure optimo ſpondere poterat honores, magnæ animi conſtantiæ contentus, anno ætatis ſuæ 15. Societatem ingreſſus eſt Panormi anno 1618. Abſoluto ſtudio, rum cæritulo maximo ſpiritus fervore ſtudium Meſſionum talis præſtitit, & obdormit: ideoque anno 1619. cum cum P. Martello Maſſiſſilo, viro ſancti apoſtoliſti, aliſque xxv. Societatis viris ad veram Meſſionum populorum ſalutem promovendam intendit. Quamvis autem ad aliam linguam amplectendam uamque bonis deſtitutus, aratro rhaſitæ impellente, ut illius regionis populi prodeſſet, Sicutumum linguam, etſi diſſicillimam, magno labore didicit: eoque progreſſu, ut aliſque ratoris unia, utiliſſimos eo in ſervitum tractare coſtitit. Per annos vigintiſperum ibi inſeſſo labore deſudavit, ac uberriſſimos animarum fructus congeſſit à multis illarum Prioriarum locis, ubi ſolus hinc jodea exutere curavit. Praſertim verò è civitate Cham xò ubi longiores peroravit moras: ea in urbe, & in circumjacentibus locis plures Neophytorum eructuras, cum magno catholice fidei incrementi, moris reliquit. Diſſoluit Meſſionis ſuo Moderatori ac licet egrediuntur moltitudo veretur, attamen quoties veræ religionis ſtans id rixi ge videtur, quod omniſque labores libenter amplectebatur. Virtutes ſolus egregias præſertim ſingulari morum candorem. Dilpaze Virginis amor miſericordie flagravat, quana, filiali, amoris cordis affectu ventrabatur. Divotus honoris zelo miſerum in modum æſtuabat: paupertatem luſignu ſtudio fovibat, quam è in veſtibulo interioris nimium amittit, ac rictus in eorum ſpecie, inſigniter elucebat. Pauris ante obitum menſibus cum in morbum inciditſit arbiſſimum, & doloribus ſupra modum cruciaretur, huius virtutis exempla edidit: præſertim humilitatis, patientiæ, & charitatis in Chriſti fideles mox deſcendit. Tandem cum magno pietatis ardore Eccleſiæ Sacramenta exrepiſſet, meritis cumulatus ad gloriam ſibi paratam evolavit in eadem urbem Cham xò 4. Septembris 1661. eujus amiſſionem uberi lacrymarum vi proſequuti ſunt Neophyti: ruiſque ſonans inſignis muſicantiæ celebrare curavit. De eo vide Biſtoriam Soc. Jeſu pag. 341. Sinenſibus typis edidit:

De Inſtitutione Chriſtianorum, & omnibus Myſticis Sanctæ Legi tractatum in tredecim diſtinctionibus. Opus, ſubdit Bibliochæa rit. non è Chriſtianis dominatum, ſed etiam ab Ethnicis deſcendit, & æmulus miſſionum.

HIERONYMUS LA JACONA Calaranditreoſus Ordinis Capuccinorum, cui nomen dicitur in patrio Conobio 23. Octobris anno 1657. æt. avioribus diſciplinis abundè nutritus, ſcholasticè Theologiam docuit: & eloquentiâ clarifſimè concione rhabuit in cineris rudio in nonnullis Sictiæ civitatibus non ſine laude, & fructu. Praſuit Conobio Panormitano, aliſque. Vivit dum hæc ſcribimus anno 1707. ac ſui opinionem ſacra eloquentiâ, & eruditione adauget. De eo Dionyſius Gramuſe in *Biblioth. Capuccinorum* pag. 151. Edidit Italicè

La Fedeſi orationi ſimiliter recitata ut ſacrali del Sign. D. Vincenzo Sammaria Acipiente della Città di Calarandita. Drepani apud Bartholomæum Francium 1688. in 4. etſi in libro inſcripſit.

L' Eſperanza della Santità per diſpoſta di Dio. Paſſigivoli Sacri. Ibid. apud rumdum 1692. in 4. Adventum, quod etſi Dionyſius cit. ſcribat, dum Panegyricorum tomos edidiſſet Panormi 1690. (to quod id præſertit tunc animo revolubat) ac ex his ratiomodo publicè juri adhuc ſerit librum ſupra reſatum: prælo verò paravit.

Paſſigivoli.

Quæſtiones.

HIERONYMUS DE JOANNE Nobiliſſe Panormitanus vitæ ræſſit virtutem, tum literis clarus: omnia equum illuſtriorum exercitia inſiguit raliſſimè ræſſit præcipue valuit, & in civiliſſimis conſultationibus maſculæ animi fortitudine ſui numerot proſigavit. Contra hoſtium ralamuniar invictam animi conſtantiam ſemper detexit. In Navarrino bello, & in Luſitanæ Regno, militariſſima ſtudia ſequitur, forſiter pugnaſſet ſcribitur. In haſtandis quotannis Panormi habitit, de ræſſit, ac ſottiſſimè ruitit: ac non ſemel hoſtes proſterit viſus, omniſum acclamationes viſor audivit. Licet cum gravioſibus, tum aſſerſionibus abundè inſtructus claruit. Cum autem nonnullas haberet cum aliſſis literis, ſortit utriſque laetitia accepit, ut ſua propugnaret parci: & ne dum in Martir palſtra, quam inter ſoci rlamores ſi ratiſſimè apparuit. Academiam in propriis excitavit ædibus, quam Opporcanorum vulgo *degli Oppartani* vocavit, in qua Principem r gitiu in illipaniam proſeſſit, deſiderio Hieronymi curâ, præſtit. Poſtea eximius, divite venâ mignus, lyricè, & hæroico tamine æquè egit giti, multa ſcripſit, multa ræſſit, quæ ſub Vincenſi de Joanne frateris aſſerit prodire, ut ipſe ræſſit Vincenſibus pluriſſet. Hæc in *Panormi Rerum* m. r. lib. 1. Dicitur Panormi circa annum 1621. Edidit ſub Vincenſi noſſit Italicè

Il miſerabile ſuccèſſo della rovina del Ponte. Panormi apud Joann. Ant. de Franciſci 1591. in 4. Palermo Tranſſente Potina. non è deſerit la ſommiſſa Guerra tra i Palermitani, & i Cartagineſi. Ibid. typis Joann. Bapt. Mariopo 1600. in 4.

L' Eſſenza della ſanta ſcrittura. Ibid. apud Joannem Autonomum de Franciſci 1610. in 4.

ſcripſit etiam: & m. r. reliquit.

L' Inſtrutto di Caſſel è ſtante.

La Guerra dell' Africa.

Le Metamorfosi sopra i luoghi notabili della Sicilia di Palermo.

Leggende della Madonna d' Iseria.

hæc omnia octonis rythmici scripsit.

L' Atrachia Elegie in versificata, & terza rima, cum aliis litteris amoenis.

Il Peregrino in ista rima.

Il Confite in prosa circa il buon governo.

La Sicilia distrutta da M. Merello.

Rime.

HIERONYMUS JORLANDUS Panormitanus Junis utriusque Doctor, doctrinâ & eruditione insignis. Claruit anno 1550. Edidit

Præfationem Syndericum quodam peritilem, cum usualibus Quaestionibus. Excuditque Mediceus Petrus Spira 1553. in 4. In hoc opere præscripsisse ait librum de Pomis. Scripsit etiam

Cræsum, apud Balthasarem Abruzum de Servitium personarum comment. 2. n. 237. pag. 360. Collegit, ac in laudabilem ordinem digessit Regius Siciliæ Pragmaticæ, iussu Joannis de Vega, Siciliæ Proregis, ex Vinctatio Auria in hist. Censuales. Proregis Siciliæ pag. 47.

HIERONYMUS JOVINUS Ntrentis Sacerdos, natus anno 1640. Gravioribus disciplinæ insigniter erudit, morum integrat, doctrinâ, & eloquentiâ instructissimus effloruit. Anno 1678. hancem in principe Templo per quadragesimale curriculum suggestu audientis tã non fior plausu, ab eloquentiâ, & eruditione laudatur. Alibi eiâ sæpe audientis magnâ cruditione frequentiâ, inter illustri Oratoris albo merito recensendus. Aliquando in Seminario Agrigentini Philosophiâ, ac Theologiâ docuit. In oppido Aragoniæ Archiepiscopus præfuit: & tandem Ecclesiæ Agrigentinz Canonicus electus est. Ibi Agrigentinus Episcopus gratissimus fuit, & memoratum Seminariû Rectoris inuicte gubernavit. Vir sanè à morum sanctimoniâ præclarus, ætatem celestem contemplationi dîctus vixit. Animarum zelo æstuavit, adeoque ut in peccatorum campo lapsi ad meliorem frugem revocarentur, sedulo curabat; persequens proprio effuso ore. Hilaritatis læges cum spiritus fervore mirabiliter colligavit, utrus Francisci Salesii æmulator. Egregius virtutibus omnium animos in sui vocationem excitavit, & tãquã vixit opulens, decessit in oppido Monismillis mensis Octobris anno 1693. ac ad Cathedrali in Ecclesiâ Agrigentini transiit in Cælestis orni sepulchro conditus est. Editâ Italiâ.

La Pellegrina della nuova Gerusalemme, Panegirico per le glorie della Gran Vergine Palermitana S. Rosalia. Panormi apud Petrum de Mola 1678. in 4.

La Tristezza istantia Oratione fuorale detta per la morte della Sign. D. Barbara di Palma Suor Maria. Sepellita della Concezione nel Ven. Massifero delle. Rev. Monache Monache della Terra di Palma. Ibid. apud Petrum Coppolan, & Carolum Adamum 1692. in 4.

Edenda reliquit hæc alia, nempe:

Panegirici.

Quarismali.

HIERONYMUS IVEGLIA Notius Jurisconsultus doctrinâ clarus, sed vitæ sanctimoniâ longe clarissimus. Juris usum accepit anno 1557. & inuicem ætate gravioribus litteris addidit, in Mathematicis disciplinis, & præsertim Geometricis, ac Astronomicis exactissimas refulsit de harum sacratissimum nominibus librorum lucubravit. At tamen maiorem ingenti vim jurisprudentiæ devovit, ideoque brevi temporis lapsu inter primarios canonicos patrones adscriptus est, ac omnium venerationem sibi comparavit. Eâ claruit doctrinæ famâ, ut sitis quisque æstimaretur, si in formidat fuit disciplinibus, ipsam juris vii patronum obtinere potuisset. Sed inter litium, jurisque ambages omnquam à justitiæ tramite detexit; nunquam enim cause aliquas propugnacionem suscepit, quam iustitiæ rationibus innexam non agnovit hinc iustitiaris, ac doctrinæ ornamentis, ad sui honorem, amoremque onerare curavit. Sed cum ad juveniles errores destitueret, rursus uxore magnæ probitatis, ac sanctimoniæ mulier, tantâ lacrymarum, ac penitentis vi divinam clementiam urgere curavit, ut tandem à sensus illecebris ad penitentiam tranierit revocaretur: hinc divinâ resurgente gratiâ dulcissimas penitentis læges amplexus, ieiunia frequenter, res singulis diebus domesticis corpus magnâ sanguinis effusione diverberavit, ac fixissimâ adhibuit cilicia. Carnis usum sibi inordinavit, ac castitatis voto se adstrinxit: quæ omnia mirâ lacrymarum copia, assiduâque orationibus sociavit. His penitentis regulis vitæ suæ ratione ita composuit, ut omnibus admirationi esset. Sed interea jurisprudentiæ studia non reliquit, ideoque meritis horum ornamentis fuit insignitus: vir totius ad Indicis Magni Regiæ Curie gradum promotus est, ac anno 1606. Regii Patrimonii Viri Patronus electus. At inter sæculi honores tandem vitæ insilurum se vixit: ac Dea charissimatus sola Hieronymus abundavit; cum enim ne Drepanitanum Dolpare simulacrum videret, Alcamum pervenisset, ibi extra se raptus est, ei que SS. Virgo dolentibus affecta, filiumque mortuum fecerat, se ipsam sibi stric, domino sanguine Hieronymum exaruit, magnamque passionis suæ dolorem in ejus corde iniecit: hinc impossibile usque ad spiritum vitæ suæ spiritum clamores quosdam frequenter, gemitur, singultusque admittendos sepe debuit, adeo ut odor stupor concuteret. In extasim sæpe rapuit, & eo ipse fori orgoglio, vel ad nois pietatis verbis nonnullis revelationibus illustratus, prophetico spiritu, aliisque testibus dicit locupletatus eruit. Nec prætermittendum quod cum ad exercitia spiritualia obtrudat, unâ cum Machione Villenæ Siciliæ Proregis fecisset in Domini natali, ad SS. Virgine Jesum infantem in uero suæ accipere, & per octo horas, ferventibus charitatis flammis, infans divi amplexu beati tenuit. Tandem cum ad sanctissimorum cultum ascendisset virtutibus egregie instructus, & moris suæ diem prænuccialit, decessit Panormi cum magna sanctimoniæ fama: ac non sine miracula

8. Sep.

8. Septemb. 1609. & in Ecclesia S. Francisci Minorum Conventualem sepelitur. Hinc vitam scriptis, ediditque P. Petrus Tognolesta Panormi anno 1679. qui etiam quæ meminit in *Pandis Seraphice part. 1. lib. 4. pag. 494.* & Vincentina *Lexica de rebus Nivini pag. 167.* Petrus aut. Zeel. *Synact. pag. 227.* Petrus Antonius Tournant in *Montali. obit. pag. 298.* Franc. Maria Magli *leffetti ad exor. spirit. 1732. S. 6. n. 57. pag. 70. & cap. 7. S. 3. pag. 276.* & in *Vita Viriile Bonitæ. p. 11. 511.* qui & ipsa vitam scriptis ait, & hanc Mirada in libro *quærit. omni. pag. 19.* Maria scripsit, sed quæ typis tradidit, hæc tenet.

Allegations in causa Tournant Castell. ad Mare de Gelfo per Dominum Darioff. Bibione, & Merdichi. Panormi in fol. suppresso anno, & typographi nominis.

Allegations per Magistrum Secretariis. Panormi in fol.

Marini Mura in Cap. Regni Sicilie tom. 3. cap. 43. n. 9. citat.

Allegations in causa Gagliani, ubi eruditissimum tractatum Patrum, Regimenque Constitutionum vocat.

HIERONYMUS LANCEA Calarajetonensis Ordinis Minimus. S. Fea iussu de Panda: vii doctus, Melitænsi studiorum Lycæo Regnioli munere præfuit, banduamque sibi insignia elavit anno 1615. Virgile ex Petro Paulo Mocretta de *Calarajeton cap. 11. pag. 30. Italice.*

Vita del P. Francesco di Paola. Confertur apud Aurostium de Josepho 1630. in 11.

HIERONYMUS LOMBARDO Siculus inter musices peritissimus ree effusus, elavit anno 1600. Hujus erant aliqua musicis notis concingenda in libro, cui titulus. *Istsi lenti Madrigali di 5. voci di diversi Autori Siciliani.* Panormi typis Jo. Baptiste Mariango 1603. in 4.

HIERONYMUS MAGNUS Panormitana Clericus Regularis, P. D. Francisci Maria Magli frater, natus 13. Sept. mense 1613. Cler. Reg. insignia accepit 20. Julii 1641. ætatis suæ anno 18. & solemniter emisit vota 30. Novembis 1641. Gravissimis Philosophiæ, ac Theologiæ studiis addita sua profecit, in doctissima vaserit ideoque eandem scientiam Panormi in S. Josephi Cœnobio, non sine laude, ac sodalium honorum, maximè militare docuit. Rhetoricæ etiam præcepta, ac Mathematicas disciplinæ diutius, explanans tradidit & nedum scholastica Theologiâ, verùm etiam & mortali, ac sacrorum canonum doctriâ in insatissimam floruit. Sed inter literarum vigilias virtutum studia non neglexit regularem enim disciplinam, eaque omnia quæ abso-
lutissimum religiosæ vitæ sectorem constituerent solum capere, ac eximia virtutibus comparatis mirificè resulgit. Ad omnia honorem fastigia ahhorens, sed cantummodo Superiorum jussu Vicarii munus domus Panormitanæ S. Josephi constina accepit: ideoque tum doctior, tum morum integritate non inolebitis, etiam in exterarum regiones ejus nomina fama diffusæ est. Dū Panormi debebat à Petro Aragonio Feix Dnc,

Neapolitani Regni Prætor, in quem confectum defectus eius cum enim P. D. Franciscum Mariam Magium vitam undiq. egregium, & nostri Hieronymi fratrem in confectioribus habere, ne hunc soli ednis solatio privare, ac novam Ven. Ursula Benintale etiam Francisci amissioni habere, ipsi Hieronymum fratrem subditur à P. D. Cæcilio Garimbeno Præposito Generali Cler. Reg. omnium studiorum Hispaniæ Regens, sive Præfectus constitutus est, & hoc novo in Ordine suo titulo cohonestatus. Ulyssiponensem doctorem Generalem Ordinis jussu peritellavit. In Vaticanis aula non modo doctissimè, verum etiam morum sanctimoniam claruit: ibique à confectioribus suis Palesias Aragoni, & Nde Corduba Sacri Romanæ Reel. Cardinalem, & apud Hispaniarum Magnates, Dynastas, Virosq. primarios, quorum conscientias moderabatur, magnâ valuit opinioni: ac omnium venerationem promeruit. Nonnulli ibi honoribus fuit insignitus, nempe Apodotiel Nuntii fuit Theologus, Tolens Archiepiscopatus Synodalis Examinator, ac Regina Caroli II. Hispaniarum Regis Concionator. Pluries ad Episcopalem sedem promoveri cogitatum præfuit ad Episcopatum Mazzariniensis Ecclesiæ iustitiam sed morte juvenis fato cessit: Mariæ magnâ satisfactionis fuit à apud dom. S. Maria de Favore 12. Augusti 1691. annata, illa fuit 68. Aliqua hujus viri lege in epistola Francisci Maria Luchesi, Calarajetio P. D. Francisci Maria Magli præfixa. Edidit.

Allegations de Irregularitate pro D. Francisco Catalano. Martii 1630. in fol. suppresso typographi nomine.

Reliquit doctissimas

Confessiones, allig. lucubrations Theologicas, ac Canonicas præle dignas.

HIERONYMUS LA MANNA Cataucensis, Pætor fuit hand contemptendus, & Poeta eximius: postioribus literis egregiè & cultus, inter Academicos Humoristas, & Pasticos Romæ, Otiosos Neapolis, & Reacentos Panormi nō sine laude ræcensita estultis & literarum infamiam promeruit. Obiit Catanz. anno 1640. & in Ecclesia Annunciationis Ordinis Caronielæ tumulatus, hæc adiecta inscriptione, carminibus Italicis condamnata.

*Questi qual sî, ditolo il Trac infido
Rit: dei seu penzol, luc che dall'anni:
Quando d'Asfria i n'esi orò col grido
Dd gran Govezzu, e vago i teli, e i monti:
Indi fossi intrare il mortal velo,
Qui glaze, e l' Alma tr'colorite il Cielo.*
De eo vide Joannem Baptista de Grossis de *decat. Catanz. tom. 2. pag. 253.* & Dominicum Guglielminum in *Catena deserv. pag. 82.* Edidit Italice *Escendo Tragicoedra Pallorale,* Romæ apud Mafcardum 1634. in 12.

Idilli, Messæne typis Petri Brea 1621 in 11.
Rime in libro Poëie di Signori Accademici Facciolli di Roma. Romæ 1637.

Can-

traxit Sicilia. Erant m. a. apud D. Jo. Baptista Aram Panormitanum.

HIERONYMUS MARIA CALATANISSETTENSIS ex familia Guaguarum Ordinis Capuccinorum, natus 21. Novembri 1665. Ordinis institutum auxpeus est anno ætatis sue 16. Eruens cum laude studiorum spatia, Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam docuit magno cum discipulorum fructu. Pluries Ordinis cœnobium rexit: pluries etiam in curiali pœnion conciones habuit in præcipuis Siciliæ Civitatibus, oppidisque, cum fructu, & eloquentiæ laude auditis. Vi vit dum hac scribimus anno 1707. in Panormitana Provinciâ, morum integritate, ac doctrinâ clarus. Edidit Italicè

Sacro Sermone in persona di Christo per la notte del Giovedì della Cera nella Venerabile Congregazione del SS. Sacramento sotto titolo degli Aggravanti le memorie dell' 72. Disprezzo del Reclutatore unito nel consiglio de' Motti R. P. P. Agostiniani di Trapani. 1290 pami apud Bartholomæum Franci 1705. in 4

HILKONYMUS MATRANGA Panormitanus Clericus Regularis, natus anno 1605. Ordinis habitum accepit Panormi 25. Martii anno 1619. ibique solennia suscepit vota 28. Martii 1620. Vir doctrinâ instructissimus, ut dum gravioribus discipulis, verum etiam auctorioribus ornatusissimus. Philosophus, ac Theologus singularis scholasticæ scientiæ diu summa cum ingenuâ acutissimi laudis, ac plausu sodales suos docuit. In Morali Theologia nulli secundus, ipsum in dissimilis confitebantur questionibus omnes passim Panormi consuebant, & ad ipsum à dissimilis etiam locis confluerebant viri primarii, veluti ad doctrinæ oraculum, ut consultationibus suis discipulorum ambages diluerent. Per quadragesimæ annos S. Officij Siciliæ Consistor, & Censor consuevit, ejus doctrinâ soliditatem, veluti in sapie ostium Aristarchus humeris innixa cœlestis Tribunalis illius moles. Apud Archiepiscopos Panormitanos fuit etiam Synodalis Examinator, & à doctrinæ splendore omnibus gratissimus. Idioma Latium, Græcum, & Hebræicum egregie sœluit. Eruitionis omnigenæ thesauris insuperatus fuit. Posterioribus literis instructissimus cum Poetis, tum solus à oratione singularis, laudes promeruit æmicias, & bonarum artium studiosos, elegantissimâ iugulâ vi, sibi devotio tradidit. Donum Panormitanam S. Josephi rexit Præpositum munere, ac pluries Siciliæ Visitatorem egit. Hac verò omnia virtutis mirificè illustravit; pietate ætalem, modestiâ, morum suavitatē, antiquæ etiam auctoritatis conspicuus elaruit. Demum cum in sui amorem, ac venerationem omnes attraxisset, undiq; nominis fama celebris, magno omnium dolore decessit Panormi 28. Augusti 1679. ætatis 73. cum in ipso vitæ sue agone ad pietatis argumentum ætatis perfolisset horas. Ad pervenim tanti viri memoriam ejus imago ære insculpta est, hac adscripta inscriptione.

Hieronymus Matranga Cl. Reg. Tribunali S. Inquisitoris ad 40. prop. annos et dum Reclutator, Biblioth. Sicula Tom. I.

et Confessor, sed veluti afflicto intelligentia, linguarum peritâ, poëtâ, concinnitate, Philosophia doctrinâ, humanarum literarum elegantia supereminens, ad quendam ad alterum Hieronymum pro facta scriptura questionibus explandis, ita fere profudit, & Theologiae Scholasticæ, tum Morali difficultatibus resoluendis: et ipsum ex pluribus Orbis partibus confuere. Matera dubia, modestum, morumque probitatem junxit egregiè. Religiosissimè vixit, pœnitenti devotissimè, ipso in regno re moritur diei horis persolatis die 28. Augusti, ætatis, & ætatis, quæ Ecclesiæ immensa Augustissimi, habente anno 1679.

Emertis laudibus & stolis Hieronymum Jo. Baptista Silos in *hist. Cl. Reg. lib. 1. c. pag. 374.* Hippol. Marracius in *Biblioth. Mariana per. 2. pag. 463.* Antonius Collarati in *epistola pat. 2. pag. 79.* & 103. Hyacinth. Fortunius in *pluribus Panormi per. 15. & 20.* Franciscus M. Magius de Carcano. *1. pag. 2. disp. 45. pag. 331.* Philippus Labbeus *Biblioth. Biblioth. pag. 82.* & Viuentius Austria in *hist. Crucifixi Panormi. pag. 43.* Edidit

De Atene Syntagma septem. Panormi apud Auroum Martarellum 1637. in 4. Italicè

Il desc. Prigioniero de' SS. Pe del mi Limbo, discorso Accademico. Panormi apud Desum Cyrellum 1636. in 4. in sequenti opus recosui.

Ipsohi propositi di giretrenti benam, acciò che possino in qualche modo concepire l'immensa vastità di Dio immenso del numero greco infallibile di Maria sua Madre, & l'incapacità di avocamenti nel l'acere alone del Verbo etero. *Disprezzo sacro Accademico.* Panormi apud Desum Cyrellum 1645. in 4.

L' Erodiade narratoe historica. Ibidem apud Nicolaum Bel, & Patrum Coppola 1638. in 12.

Recanto dell' Atto pubblico di Fede celebrato in Palermo. Ibid. apud Nicolaum Buam 1658. in 4.

Le Solennità Lugali, & Lode in nome delle Fidelette Siciliæ nelle Felice, & Primaria Curi di Palermo sepe del Regio. Rapportate in tre Parti: nella Prima si descrivono le solennità e doganze all' occasione della tranquilla morte del Dissimo, & Invittissimo Re Caribulio Filippo Quarto il Grande, & le feste e celebrazioni dell' Augustissimo pupillo Masia di Carlo Secondo, figlio, & Herede: & particolarmente le pubbliche Ceremonie con che fu planto l'Onore solennato l'Atto. Nella Seconda si descrive il bene, & s'è dato Apparato, & l'Architettura del Superbo Musileo ricetto alla gloriosa memoria del Monarca defunto: & le dissoluzioni dell'altissimi funzioni, & delle Pompe funeralsi, segre, & prestae. Nella Terza, oltre l'ardore, & l'innocentia, si spiegano le cicerone, & l'innocentia del Prometto, & della Penza. Ibid. apud Andream Colicchi 1666. in fol.

Triumpho del S. Anticristo e Mamillio Palermiano nel ritorno alla Patria. Hoc opus gravioribus curis distinctus non absolvit.

Triumpho di S. Carasso Tinto nelle solennità della sua Circuncisione fatta in Palermo: opus etiam partim & ditum, quod conclusionis curuit.

Prælo parata reliquit hæc opera, quæ in Bibliotheca S. Josephi Panormi servatur, nempe:

Eden' Accapagnon, in quo propositiones immenae, N u quæ

Andrea Roverea in *Biblioth. Prov. Lombard.* pag. 179. Coronello in *Biblioth. rom.* 2. pag. 708. & Leonardo Cozzando in *Biblioth. Inzest.* par. 2. pag. 35. & par. 2. pag. 224. Latine, & Italice eam edidit.

Cassiodorus Catholicum Christianum juvenatim insinuando apprime commendavit. Venerit apud Joannem Zilettum, & Socios 1581. in 8.

Samaritan pro instructione Confessionum, atque Penitentiarum huiusmodi diffundit, ex Rovera cit.

HIERONYMUS PANORMITANUS Caponeciensis. Primam Regulam Minorum Exaltatorum institutum professus, ingenii praestantissimi lumina in gravissimos Theologiae studii praefecit: inde severioris disciplinae desiderio ad Caponecienses transiit, inter quos doctrinam, & eruditionem uniuscuique claravit. Scholasticum Theologiam per plures annos magna cum utilitatis fama, ac sententiae veneratione docuit. Ad Definitoris Generalis, & Commissarii etiam Generalis magistra evectus inclinauit. Doctrinae praestantissimi religiosissimae vitae exemplis illustravit; regulam eum observantem, & motum sanctissimae reformationis adeoque anno 1579. Panormi denotavit ad virtutum praerogativam evolavit; episcopo gloriam eisdem sodali laudem ostendit. Huiusmodi sententiae Bovetius in *annal. Caponeciens.* 1. an. 1579. n. 13. Fortunatus Huebner in *Missiol. Franc.* 2.9. Maii pag. 795. & 20. Nov. pag. 2175. & Dionysius Gemenius in *Biblioth. Caponeci.* pag. 156. qui multa scripsisse testantur; & apud Patres Minores Exaltatos assertum est:

Libertus Theologus ad mentem Sui, lib. II.
HIERONYMUS PANORMITANUS Panormitanus vir sanctitatis summi ecclesiasticus; nobilissimae parentibus ortus 23. Octobris 1574. a tenetis nominis nota obfusa habuit, & sanctissimae edidit. Argumenta pietatis eum officis, ac morum innocentiam manibus, christianae perfectionis iter adhuc puerulus arripuit. Adolefcent, etiam omnium parentum solatio penitus orbatu, literis, ac magno animi ardore virtutum studiis operam dedit. Clericali militie adscriptus, pueris erudiendis in laurae linguae praecipuis incubuit; eosque verbo, & exemplo ad virtutes adipsas instruenda; reque animarum profectum, ac numerum ejus discipulorum ad Regulatum O. S. uis transiit inquit Deo dicat soli Deo vacarent. Sacerdotio insignitus, ac Societatis SS. Quadraginta Martyrum Capellani electus, hic in Ecclesia inter perstrepenes Civitatis fluctus, solitariam, & Celestem vitam, & aeternam aggressus est, sibi, ac Mundo penitus motus. At virtutum ejus odore laetissimè effusus est, ut apud omnes sanctissimae ipsius opinio mirum in modum invaleret: adeoque Joannetzelius Dominus Archiepiscopus Panormitani opem ad Canonici gradum in Panormitana Ecclesia evectus est, quem novissimè ex obedientia accepti. Visitationis, ut ajunt, Deputatus ab eodem Archiepiscopo electus, mirè prudentia, ac doctrinam munus sibi impositum exequi. Ad amaranum adpunctionem novissima instituit sodalitia, in quibus sodalium corda coelesti igne incendit: & ex aestheticis

haec scholis innotuit à Hieronymo edocti proinde sanctimoniam insignes, qui ecclesiasticum ordinem illustrarunt. Haec oia viri virtutes hic recense, & Joannem esse, ac contra mei infirmam leges: solum innotuit omnes in eo cumulatas insigniter effulisse. Amor erga Deum, ac Deiparam ardentissimos, assiduum orationis studium, erga proximos charitas praecelsa, humilitas, ac sui abiectione singularis, corporis maceratio, ac nihilominus animae candor, conquam letali culpa sedatus, eximio viro admirabile addidit ornamentum. Multis largitor donis virum egregium Dominus cumulavit. Coddicum penetralia cognovit, revelationum, ac visionum charissimorum illustratus emicuit; prophetiae dono emicuit: super praedemonstratos impetum habuit admirandum, mentis tandem viveat, ac mortuus mirabilis longè, laetè effulsi. Quadraginta annis SS. Quadraginta Martyrum Ecclesiam Capellani munere excoluit; & expleto quadagesimo anno, cum ad absolutissimum christianae perfectionis fastigium conculcasset, ac moris sui dictum ex revelatione praevideret, edidit singularis pietatis exemplis, hilari vultu, ac rideat ore sanctè decessit Panormi 10. Martii anno 1625. Ad viri corpus ne cum eam vultu Nobilissimae Dynastiae, vetum etiam cum vis ois multitudine conflueret, ut Hieronymi pedes desecularentur, praecelsos globulos ad ipsum adducentes, vestes praefundens etc. In eadem Ecclesia conditus jacet, in quo hae leguntur inscriptiones.

Servatus sub hoc marmore D. Hieronymus de Panormo, Sanctae Panormitanae Ecclesiae Capellanus aetatis aet. LXVII. obiit die X. Martii MDC. XLII.
Ex ejus vix praecelsae gestis, ac miraculis, auctoritate Praesidium Panormitanorum conditi sunt processus, & ad Sacram Rerum Congregationem Romanam delati, ipsius exemplum sublevarunt. Ejus vitam edidit P. Michael Fraxetta Soc. Jesu Panormi anno 1681. P. Jacobus Spiniellus eisdem Societatis eadem latine scripsit, quae m. servatur in Bibliotheca Collegii Panormitani Socii Jesu. De eo etiam P. Rictus Maria Magius in *hyst. Civitatis Panorm.* pag. 3. Petrus Tognoletrus in *Paradoxis Seraphinis* p. 2. lib. 6. cap. 79. pag. 190. lib. 7. cap. 18. pag. 253. & lib. 65. pag. 388. Joannes Marcellanus in *memor. hyst. Congreg. Oratorum* 2. lib. 5. cap. 23. pag. 401. Silvius Totumia in *eternum orientibus* M. P. pag. 334. Fraxetta citatus in *vita Alph. Lemus.* 2. cap. 9. pag. 191. Vincencius Austria in *Civitate Panorm.* Ecl. pag. 39. & 41. Antonius Magri in *notitia Novi Menasterii Panorm.* Ordinis S. Basilii pag. 30. & P. Seraphinus à Sancta Catharina Severi in *vita P. Petri à Mure* Dn. cap. 11. pag. 187. Scripsit Italicè

Meditationes de rebus sacris, in opuscula aethetica, quae m. ss. apud novissimos servantur. Ex his Axiomata excerpti, quae in opusculum digesta, breviter in publicam lucem emittentur.

HIERONYMUS PHARAONIUS nobilis Messanenensis Ordinis S. Benedicti Congregationis Casinensis, in quo Decani munere praesenti. Theo-

jogus doctissimus, ut dnm Sclolasticū, sed etiam morali Theologiā includendū enim facultatē in primariis Italiae Conuobijs publicē docuit. Floruit anno 1630. Edidit

Proutarium Aelme, in quo duo Tractatus continentur, quorum primus est de Sacramento Penitentiae. Secundus de *Actu Iustitiae Commutativae*, cum *Appendicibus utriusque Tractatus amplexibus*. Mediolani apud Joannem Franciscum Biancum 1629. in 4.

HIERONYMUS POLITIENSIS Capucinus ex familia Etruscae, antequam regulari militie nomen dedisset, jurisprudentiae Doctores, doctrinā clarissimam, Oculorum amplexus, in eo tum sapientia, tum sanctimonie splendore resplendit. Virtute doctae ut nonnulla praeterea munia ascendit; Siculam enim an. 1599. ex Calabriae Provincia gubernavit. Commisissarium Generalem egit; & Romae Joann. Anton. Generalem suumque vicarium fuit. Mortuus anno 1589. ad supremum Ordinis gradum evehens, magno regularis obsequio zelo Oculum gubernavit praefectus scraphisae pauperum cultus fuit oculatissimus. Expleto Generalis munere, summā etiam veneratione, & prosequens assiduosioris enim discretissimus, eloquii claritatis ingenio perfectissimo munitus floruit. A vita extincto, morum innocentia, & virtutum oceanum eductus fuit estimatione, ut promeruit. In rebus agendis, etiam discretissimus, hugolam decem prudentiam. Tandem ille in Sicilia Commisissarii Generalis munere fungitur, vicissim, rebusque praeterea gestis clarissimus, decessit Die pauli Mense Januarii 1610. ut habet Roetherus Piteus in. *Encl. Moem.* pag. 552. qui in. *Encl. Cephalod.* pag. 481. anno 1611. obitus tradit. Tunc d. Marco la Cava Episcopo Mazarcusi pontificali etiam celebratissimo est, praesente Senatu Dyapontiano, populoque universi confluente, Funeris vero oratione Dehaurit virtutes celebravit Bonavent. Joli Sacerdos. De eo etiam Dionysius Geuensis in. *libro de Capite*, pag. 157. qui perperam Neapoli defunctum scribit anno 1605. Bonavent. ut annal. Capucini, tom. 2. ap. 1587. n. 1. Wadingus de. *Sup. Aethiopi* pag. 175. Dominicus Albertus in. *hist. Sicilia Soc. Iust. lib. 4. cap. 12. pag. 367.* & Joannes Xiquenz in. *apost. Regule Fr. Aethor.* Secunda editionis, Valentiae 1621. Edidit

Explicationem in Regulas S. P. N. Francisci, in qua plura, & singularia illustrantur, in Quaestiones, soluta, & clari examinantur, & resplendent, Romae 1587. & 1593. in 4. Neapoli apud Joannem Jacobum Carlinum 1606. in 8. Ibidem apud Societatem Venetam 1606. in 8. Parisiis apud Nicolaum Buon 1612. in 12. & Coloniae typis Nicolai Kinschii 1615. in 12.

HIERONYMUS PUGLISIUS Nerinus Sacerdos, Vicarius, ut vocant Foecanens Neris Musis gratissimus claruit anno 1595. tunc meminit Lucchesius Pittus in. *Encl. Syria*, pag. 226. Edidit Siculo carmine

Legenda del n. Corrado Piacentini lo vixte colgari Siciliae descha in Sitis Cami. Panormi 1567. in 8. Et Gierchio vixite fute Poema in lingua Sclitana. Ibidem 1595. in 8.

HIERONYMUS PURPUGNANUS Panopolitanus Jurisconsultus, & celebsis causarum Patronus. Hujus extant

Allegationes apud Io. Franciscum de Castilio in. *divisio. M. R. G. lib. 3. deff. 350. d. pag. 282.*

HIERONYMUS RAGUSA Motycensis Societatis Jesu, natus 27. Octobris 1655. mitissimus illis, ac postea eruditione abunde instructus Societatem amplexus est 15. Octobris 1671. Absoluto studio eurrentio, Philosophiam in Collegiis Motycens, & Melitensi quadrienno doctus Sclolasticam vero Theologiam biennio in Calatzeronensi, quadrienno etiam in Mairici Collegio magna cum ingenii laude explauavit. Moralem Theologiam in Collegio Sacensi edidit, ac doctissimas collationes casum consentientia ad fideles suos terit probatissime quinquaginti habuit. Eadem etiam spatio octavii in Collegio Motycensi. Uniusque linguae eloquentiam apud eum, multaque politiori stylo exarata non sine commendatione prouidi, quibus Literarum amorem, ac amplissimum eorumdem assiduumorem, laudisq. promouit. Vixit itaque in Syracensio Collegio, dum haec ex p. traditur anno 1707. ubi doctissimae eruditione, & ingenio clarissimus Moralem Theologiam tum in doctissimis collationibus, tum publicè exposuit. Hujus laudes recentent in libro: *Galleria di Minerva*, tom. 4. par. 9. pag. 121. ex ipsius vitae gestis à Hieronymo Renda-Ragafens nepote per epistolam scriptis ad Hieronymum Albricium, & tom. 5. pag. 199. & 219. ex epistola Nedei Antonii Nicolichia ad Michaelen Angelum Fardellam in alia memorati Hieronymi Renda-Ragula epistola neper edita, cui titulus: *Lettera di Ragula sopra agli studi, e componimenti di Girolamo Ragusa della Compagnia di Gesù all' illust. ed Emendissimo Signore Apostolo Zeno Nobile Critico, Cittadino Originario Vennetico*. Ipsum etiam laudant Menemoria Trevolana an. 1702. tom. 5. d. pag. 170. Vincentius Corocellus in. *epistola numerataria*. Epist. lib. Sclitae, & M. Ista, & Sclitae Literarum, Florentia, & Parma. Ad Sicularum gloriam amplissimam edidit

Elogio Sclitensi, qui ceteris membris Sclitis floruerunt. Lugduni apud Anissonos, Poissel, & Rigand 1690. in 12. Inde recognita, & aucta, sub nomine Hieronymi Renda-Ragusae nepotis recusa, hoc novo titulo:

Sclitae Bibliotheca Pctm continens Elogia veterum Sicularum, qui literarum famā claruerunt, Romae typis Benabò 1700. in 4.

Fragmenta Progymaniae veterum Sclitarum, Venetia apud Hieronymum Albricium 1706. in 8. Italici

Raggonamenti Panigiali Mairici, Mairi. Ibidem apud Paulum Balthum 1706. in 12.

Quae vero p. p. consignare promittit, haec sunt:

Sclitae Bibliotheca veterum, continens Elogia Sicularum, qui vixerunt, et nostrorum membra literarum famā claruerunt, ab anno 1500. ad annum 1700. in Centuriis XV. ordine alphabetico digesta, in 4.

Sclitae Bibliotheca veterum, & recentum continens Elogia

gia tum veterum, tum recentiorum Scripturam, quod quoque modo Siedis monumenta ibidem sunt: in omnibus diffinita. in 4.

Problemata Philosophica. in 4.

Differentia de Quantitate. in 12.

Examen Metaphysicæ. in 12.

Paradigmata Quæstionum variarum Theologicæ-Moralium. in 8.

Quæstiones Theologicæ - Morales de Virtutibus Theologicis, & Moralibus. in fol.

Quæstiones Theologicæ - Morales de Sacramentis. in fol.

Theologia Tripartita, de Deo, de Creatura, de Deo Creatura, fin de Dei Patre, & Filio, de Angelis, & Hieronymi, de Fide incarnata. Tom. III. in fol.

Pædagogia Nostri Jesu Christi secundum quatuor Evangelistas, quatuor Commentariis, Paraphrasis, Grammaticis, Hæresibus, Elencis, explicata. in 4.

Pædagogia in Pontalæorum. in 4.

Opuscula in Camera Politica. 1. de Electione, & Abbatibus. 2. de Negotiatione Manuscriptorum, & Clericorum. 3. de Impedimentis Alarmonis contrahenda. Tullius opuscula Theologicæ-Moralia. 1. de Fidebus Anni Sancti 1700. II. de Jubilæis ordinatis, & extraordinariis, præsertim de Jubilæo Bullæ Cruciatæ. III. de Indulgentiis. in 8.

Triduo della separazione del Religioso per risorgere a ciascuno dello spirito. Overo: Trattamentum Affertini per apparecchio alla Rinovazione de Voel Religiosi, distribuiti in tre giornate. in 12.

Vigilie Mariane, ovvero Meditazioni per le Vigilie delle sette feste di Maria. in 12.

Omnie al Popolo Consilium sopra gli Evangelj Domenicali, apparsi alla Passione di Cristo Signore Nostro. in 4.

Recitatio della Vita, e Virtù del Venerabile servo di Dio P. Baldassare Eryola della Comp. di Gesù, Figliuolo del Rg di Fri.

HIERONYMUS DE RAPIS Panormitanus: Poeta, & politionibus literis satis excultus, ac Muses pectus luteæ Academicæ Accensus Panormi non sine laude recensitus Boniæ: ob eandem, & ingenio celebratus. Clarali an. 1573. Edidit Italice

Rime, in libro: Rime dell' Accademia degli Arcadi di Palermo. Panormi apud Mattheum Maydam 1571. in 8. ibique laudatur pag. 9. ab Antonio Alfano. pag. 48. ab Argilao Joffredo. pag. 113. à Mariano Migliaccio, & pag. 154. à Leonardo Orlandino.

Rime in libro secundo eorundem carminum. Ibid. apud eundem 1573. in 8.

HIERONYMUS REGIUS nobilis Panormitanus, natus an. 1545. in eate Sacerdotio insignitus, tam amantibus, tum gravioribus disciplinis apprime instructus Boniæ. Theologia perferentem et animi conatione operam dedit, ut Theologus perspicacissimus coaquaveretur à doctrinæ profunditate summis laudibus celebraretur. Hinc, insipredentia, & omni generis conditionis cognitionem addidit, quibus omnibus sui utilitatem excitavit. Theologia, & Juris utriusque

que laurea coonestatus in Hispaniam transiit, ubi apud Philippum II. Catholicum Regem magnâ doctriæ opinione valeit, à quo Reges Castellæ electus est: anno 1574. ad Archidiaconatum Ecclesiæ Agrigentinæ evelatus, & anno 1585. Abbas S. Lucie, & Regni Siciliæ majore Capellanus constitutus. Nec ambigendum quod ad Episcopalem dignitatem ascendisset, nisi mox impatiens ad suos revertere carasset. Panormi moenia commutare exiit, in amicorum consuetudine gratissimus vici: ubi tandem anno 1589. denatus est. In Sacello S. Joannis Evangelistæ in Ecclesia S. Francisci sepultus jacet, ubi hoc legitur epitaphium.

D. Hieronymus Regio S. Lucie, Abbas, lujus Regni Major, & Sacri. Cath. Majestatis Philipp II. Capellanus, & c. obiit aetatis suæ an. MDLXXXIX. Hujus viri laudes extant apud Rodericum Pirram not. Eccl. Agrig. pag. 324. Angustianum Investes in appar. tom. 3. anno Panorm. de familia Regio, Franciscum de Alexandro apud Jacobum Muccendonium in Academiâ s. 1. pag. 243. Antonium Polserium in appar. s. 1. tom. 2. pag. 34. Gessæm in Biblioth. pag. 350. Petrus Angelum Speram de nobili. Professorem Grammaticæ. s. 1. pag. 235. Rodericum Gambacurtam in Fero Christiane par. 1. esp. 21. pag. 104. & Vincentium de Joanne le Panormi Restaurata s. 1. 2. lateri illustres viros recensens à Joanne Clesio in Elenco vicarum Literarum pag. 454. Quæ edidit hæc sunt:

Latrobia, vel de Appellatione Episcopatus ad Regem Catholicum Philippum II. Compluri ex Officiis Joannis Goutiani 1584. in 4.

Lingua Latina Commentarii Trec. De emendanda eloqui sec. De figurato sermone. De amplificanda oratione. Veneris apud Dominicum, & Joannem. Baptista Guereos fratres 1568. in 8. & Colonia 1569. in 8.

HIERONYMUS RENDA-RAGUSA Motycensis natus 24. Octobris anno 1673. parentibus Joanne Renda, & Andreâ Mariâ Ragusâ, uxorâ mirabilibus literis, vetâ etiam & severioribus disciplinis eruditus, Philosophiæ laureâ in Patensi Collegio Soc. Jesu donatus est. Sacerdotii insignis carasthetæ, ceteronibus ad populum habendis, ac sacris confessionibus audientibus, fideliû salutem promovere non indiligens curat. Literarum illudis egregium devotum ingenium, ac omni generis eruditionis Bibliothecam sibi condidit, ac se dies amplificare conatur. Instante Andrebale Teemine Episcopo Syracusano Moralis Theologiæ Academicæ unpe extitit, & electo literarum palester Principe Joanne Antonio ejus filice, uxorâ paxore, eo in conventu doctriâ in aula dregit. Vixit Motycæ anno 1707. quo hæc typis configuratus. Edidit Italicè

Recitatio della Vita, e Virtù del Ven. servo di Dio P. P. Vincenzo Ragusa della Chis di Studia de' Minori Osservanti, Panormi apud Monasterium Gramignani 1705. in 12.

Lettere di Ragaglio sopra gli Anzi, e compendiosi di Giuliano Ragusa della Compagnia di Gesù

ed. illustr. & emendatiss. Signore. Apostolo Zeno
modis Crevis, Citedas stygiorum Pentium. Ven-
netis apud Joannem Gabrielum Hetze 1707. in
2. Lr. eadem te aliam breviorum nobil. Hieronymi
epistolam ad Hieronymum Albefium habes
in libro Gallia di Minerua tom. 4. pag. 9. part. 1.
At librum sub hujus nomine extantem, cui titu-
lus: Nihil Nihiliter Pium, aliterque Hiero-
nymo Ragula Societatis Jesu ejus Avinculo, ip-
sius auctore, cui sub hujus nymis nomine in lu-
cem exiit placuit.

HIERONYMUS RICCIUS Drepanianus
 Terræ Odiels S. Italicei, doctissimus Sacer
 Thologus Magister, ac Cooperator dilectissi-
 mus, à virtute, rebusq; praeclare gestis suis com-
 mendatus. Sicalum Provinciam semel, & iterum
 rexit Provincialis, & Romæ aliquandiu Gen-
 ralem Ordinis Procuratorem egit. Vix egregijs
 virtutibus ornatus, vitæ sanctimonie insillip
 Cœnobium Agigentianum à fundamētis exte-
 ravit, Mortis huius diem multo antequam even-
 sset prævidens, ad quæ cum properaret, tantibus
 acceffibus, ipsos maximo sermone ad regulam
 observantiam adducens, ite inde reus ipsi
 altemu n Sanctum illamias recte aggerens,
 ad ea verba: *Proprium est, plussie de deus* Pan-
 nomia Cœnobio S. Marie de Miseriondia an-
 no 1599. & defuncti laudes funebri oratione
 celebravit Joseph Lanapola Conversalium S.
 Francisci Provincialis: anno 1770 1616, tanti vi-
 ti ona F. Gregorius de Belgio ad Cœnobium
 Drepanianum S. Marie de Anglis, à Martogaz
 dictum, translulit. Hujus viri euminer rana
 laude Abb. Pierus not. Erl. *Agig. pag. 318. &*
not. Erl. Mart. pag. 337. Franc. Bordonus his
Cœnob. Terræ Odi. pag. 35. pag. 433. & pag. 38. pag.
356. Edit. It. Ital.

Statuti Generis, in racheolus in Regula del
Terræ Odi. di S. Francisci & Joanni del Latus nol-
idiana vol. 9. Pan. 1711. apud Joannem Ant. de
Franciscis 1600. in 12.

HIERONYMUS ROSA Sirtensis, edidit Ita-
 licæ

Brise Compendio della Vita, e morte di S. Fe-
licita. Mellanæ apud Vincentium de Aulico
1687. in 12.

HIERONYMUS SALAMON Thermitanus
 Sacerdos, ætatis anno 1556. denatus est Thermitæ
 anno 1612, in Ecclesia SS. Assumptæ & Sacel-
 lo SS. Crucis æpiscopus. Edidit

Grammatica Compendium. Panomi apud Do-
cimum Cyclillum 1628. in 8. & aliis annis.

HIERONYMUS A. S. GEORGIA Sienus, ut
 testatur Dionysius Gæcenus in Biblioth. Capaci-
 sum pag. 158. etsi Calabum ex oppido Sanctæ
 Georgiæ in istæ contentis Joannes de Flores in
 Calabria illustr. tom. 1. lib. 4. cap. 4. pag. 392. Vie
 pietatis in signis, magnam spiritus fervorem in
 Jesum infantulum, ac Desipiam Immacolatæ
 Cœceptam fovit. Floruit anno 1633. typisq; e
 tradidit Italicæ

Gloria de di Fiori delle sacre lodi della SS. Vergine
Maria di Na. Mellanæ apud Joann. Franc. Blancum
1633. in 26.

HIERONYMUS SEIDT Mariensis Doctor Me-
 dicus, doctus & exultans antiquitatum studiosus,
 equus æmilius Joannes Paulus Chaurandanus in
 huj. Plena lib. 3. cap. 5. pag. 173. & Rorras Pir-
 mus not. Erl. Cœnob. pag. 103. qui seipsum tes-
 tatur librum

De Antiqua Plena, & de Translatione S. Virgi-
ni Plena, hoc opus idem Pirrus anno 1595. se-3
legisse ait apud Antoninam Piazetum: citatur ab
eodem pag. 101. & à Chiarandano lib. 5. cap. 3.
pag. 158. & cap. 5. pag. 173. ubi ejusdem huius
fragmentum adducit.

HIERONYMUS SILECI Panormitanus Justif-
 catus, doctus, & ejusmodi suis meritis,
 causisq; panomus agit Panormi non sine lau-
 de. Edidit

Allegorice habita anno 1701. pro D. Hierony-
mo Sacerdoti totius S. Monasterium S. Clarae hujus
Ordinis in 2000. in quibus prius archiepiscopo fructu-
rum ampliare ad D. Hieronymum Sacerdotem, &
servituti prefatus est in laudis domini. Cæteris
testimoniis, cum pro her tolerans, adiam studioso
Monasterio protestantis in istis recentioribus à di-
cto de Sacerdoti prius hujus domini fuerat con-
juncta Pontificis Consilium obstantis, qui testam-
entis. Panormi apud Felicem Martinum 1701.
in fol.

Allegorice habita anno 1701. pro Sacer. Prin-
cipis Rosarii contra Erc. Saceri Mariam Calu-
brim, & Antonium Ercanum Mariens in Pra. An-
thonio D. Catharina hujus Ordinis in 1000. man-
uscriptis. Aetalia, obitu pretio per Terentium in 1000.
Domic, centris in Tris. M. R. G. S. S. Criminales,
& CC. DD. Ibidem apud eundem 1701. in fol.

HIERONYMUS SPUCCES Panormitanus Do-
 ctor Iuridicus, ob eandem doctrinæ præstantiam,
 salutaribus experientis probant, ecclesiis: ma-
 gnâ foveat æstimatione Panormi apud viros
 Principes, Proceres, alioque nobilitate claros.
 Gravioribus discipulis, ad animi oblectamentum,
 minores etiam literas innotuit insigni cum in-
 genio laude. Obiit Panormi 9. Septembris anno
 1635. & in Ecclesia SS. Philippi, & Jacobi Societatis
 si in sepelitur. Ipsum laudum Josephus Galitarius
 in Regula Triumphanti in fine, & Didacus de Ma-
 stro in causa Mediceorum Poetar. pag. 55. qui ad:
Atque scripsi posthæc Epistola, in laudis hujus. Quæ
autem ego vidi sunt.

Argumenti del Polerno Liberato dal Cav. Tomaso
Bella. Panormi apud Jo. Baptistam Maringum.
1612. in 4.

Argumenti del Giorgio Poema di Matteo Donia.
Ibidem apud eundem 1600. in 4.

Apud Mathematicum Doniam tum in libro *Panormi*
Questum, tum in opusculo inscripto *Psychicum*, non-
 nulla nobis Hieronymi carmina latina extant.

HIERONYMUS SUTERENSIS Ordinis Stri-
 ctioris Observantia S. Francis, vir à spiritus
 fervore, virtute, ac vitæ exemplis laudatus. Dum
 Romæ Penitentiam tum in Ecclesia S. Joannis La-
 teranensis agebat, ibi decessit anno 1627. Memi-
 nore hujus Arturus in Martyr. Francisc. pilum De-
 cembri, in anst. 5. & Petrus Tognoleonis in ci-

in *secundis Innocentius Rhico*, & in *Paradisi Seraphim* par. 1. lib. 5. cap. 11. pag. 573. & cap. 6. pag. 589. scriptis Italianis

Vita della Santa di Dio suor Tarceneta Ricciola Trapani del Terz' Ordine di Minori Osservanti Reformata di S. Francesco descritta dal P. Girolamo da S. Ierza *Minore Osserv. Regi. Confessor* dell' *Istessa Santa di Dio*, & ampliato dal Sig. Lodovico Jacobelli da Felugo Fulgineo apud Augustiniani Alderici 1619. in 12.

HIERONYMUS TRAINA ex oppido Caltrionovi Ordinis Capucinorum, natus an. 1603. Ordinis insignia accepit in Conventu Calatrasietensi 21. Julii 1611. in eo Botai Theologus, & Concionator exultans: la delectandis ad populum, & condocionis Apostolice æstus ardore, multoque ad meliorem frugem evocavit. Obiit in oppido Carpi 16. Decembris 1671. De eo Dionysius Genovesius in *Biblioth. Capuc.* pag. 159. Editi

Cento Mostri Italiani per la Conversione del Peccatore nell' opera fruttuosa della Quam' bene, solita farli da i Padri Capucini nella Desertione Santa. Paanoni apud Dominicanos Anselmum 1665. in 4.

HIERONYMUS TRIMARCHI Nobilis Messanenensis Ordinis Minimorum S. Francisci Palensis. Vir doctissimus, & ingenii semine appulsi clarus. Din apud suos studiosi moderatos, Scholasticas Philosophias, ac Theologicas facultates magna cum præstantissimi ingentis laude docuit; Ideoque merito Lectoris subditi etulo cohortentur. In Morali etiam Theologia, ac Pontificis Juribus versatissimus, eadem jara doctissimè explanans tradidit. Ad omnium honoris gradum doctrinæ promissa viam egregrum exerecit nam cum Patres Genovesi Provinciae epas doctrinæ eminentiam deprehendissent, in Comitibus Provincialibus anni 1635. in Patre ejusdem Provinciae cooptarunt, ac honorificis memoriæ Provinciae annujs cohortentari posse concesserunt: hinc Genovesi Provincia Desinitores electus est; ibique cum suis liberos educos; & eandem Viennæ Generalis inuane insignitus refulsit, la Stella etiam salte S. Officii Consultori aliisque Provinciae suæ honoribus insignitus. A Metlanensi Urbe in Hispaniam ablegatus ad gravissimam pertractanda negotia, eum ad patriam revocatis, ad Insulam Sardiniam appulsus, decessit Calari circa annum 1648. Laudibus exornatus à Placido Sempetio in *Iconologia M. P.* lib. 2. cap. 4. pag. 154. Francisco Lazzorio in *Chronico. Minimorum.* pag. 593. Placido Reina par. 3. not. *Messanæ* pag. 521. Editi

De Confessario ab omni Sacramento Penitentia. Genus ex typographia Petri Jos Calenzani, & Joannis Maria Farroni 1636. in 4.

Legalem abortum, seu Juridicam demeritacem pro valde regressu P. Gabrielis Lopez Ordinis Prædicatorum. Martini apud Viduam Hidelphonii Martini 1637. in 4.

Cyprius in laudationem pro divisione Provinciae Siciliæ Ordinis SS. Trinitatis ad reliquæ Italiae. Genus apud Josephum Pavonem 1634. in 4.

Synonyma, seu Introductiones ad logicam juxta Aristotelis, & S. Thome Aquinatis germanam sen-

sum. Genus typis Petri Joannis Calenzani, & Joannis Maria Farroni 1636. in 8.

Diffinitiones in libros Aristotelis Metaphysicæ. Ibidem typis eorundem 1637. in 4.

Commentaria in Cæcilianis Ordinis Minimorum. De Hicis Canonicis.

De Principiis Ecclesiæ.

De Methodis studentis

Prælo paraverat in egræ Philosophiæ Cursum, sed cum Genuæ edendum, amandasset, navis quo vehebatur naufragium passi, quæ elaboraverat amisit.

HIERONYMUS TRIOLUS ex oppido Calatrasietis, natus 3. Augusti 1607. serispuadesse operam dedit, ac laura insignitus, inter doctissimos causarum parvos recensitus est, & in Tribunali S. O. Sici Siciliæ vons & secretis carcerum Advocatis. Paanoni fuit merito Pretorij Paanonitani Judex, & Monteregali illius Urbis Archiepiscopi Auditor. Obiit Monteregali circa annum 1684. Editi

Responsio pro Magno Castello Admirato Comite Morya. Paanoni typis Nicolai Buz 1653. in fol.

HIERONYMUS SURANUS in oppido Burgii natus, à prima ætate literis addictus, ne dum minores, sed etiam & graviores disciplinas summam cum laude laude æsequutus effiideoque doctissimè ingenuiter ornatus emeritum Sacre Theologiæ lauream accepit. Jussu prudentis studij datus, Doctoris insignia obtinuit. Ab antiquioribus etiam facultatibus non abhorruit; Musas etiam, eloquæque, & eruditioris studia non sine literarum placu recoluit. Perpetuis ipsius doctrinæ, & ingenij vultus à Francisco Ramirez Episcopo Agigeno, nonnullis benevolentia argumentis Hieronymum ad Ecclesiam suam traxit; ac paulo post Agigenianum Canonicum constituit. Exinde ad munus Vicarii Generalis evexit: ideoque dum hæc scriberetur anno 1707. Agigenianum Interfuit laudabiliter gubernæ, ab ingenio, doctrina, virtute, ab ingenio egregijs corporis, animique dotibus veneratus. Editi Italianè

Vita, & Vita della Venerabile Sorella di Dio suor Maria Crocifissa della Concezione dell' Ordine di San Benedetto nel Monastero di Palma. Agigeni apud Felieem Marinum 1704. in 4.

HIERONYMUS VEGINTIMILLIUS nobilissimus Paanonitanus ex Baronibus Græcei, Caroli Viginti millii Comitibus Prales frater, Clericus Regularis: natus anno 1644. annum ægis 17. Ordinis institum amplexus est Paanoni in domo S. Josephi 10. Aprilis 1657. ac ibidem solemniter emisit vota 4. Julii 1660. Philosophiæ, ac Theologiæ spacia caucius sub egregio Præceptore P. D. Alberto Paredella, doctissimus evasit Theologos, eugis doctrinam demirata est Gallia, ubi difficillimas, ac novas etiam Præceptoris sententias eo propugnanti plausit, ut doctissimos Gallicæ viros summam admiratione compleverit; ac amplissimam nominis sui famam excitaverit. Modestorum iussu in Hispaniam transiit, & in Martirensi domo S. Mariæ de Fei vore Philosophiam, ac scholasticam Theologiam cum singu-

Jam ingenti laude, ne non vulgari discipulorum, profecto per multos annos docuit. His eandem donum Praepositi munere gubernavit: ac semel Generalis Viscraelectus Hispaniam Provinciam perstravit. Eloquenti etiam claruit, inter praecipuos Verbi Dei Praecones merito recensendus; dicendi elegantia, eruditione, aliisque naturae, utriusque doctibus abunde instructus, conciones habuit magno cum plausu; ideoque à Catholicis Rege Philippo IV. Regi Concionatoris munere, ac titulo insignitus, ab ipso Rege ac Regis zelus Proceribus, non sine magna animi voluptate, semper auditus, ac maximam venerationem prosequens. Prudentia, motus gravitate, & eximii dexteritate multis, Martini degens in peramandis magni momenti negotiis omnes ante Regis viros in sui admirationis traxit ideoque per magis estimatione valuit apud Hispaniae Magnates, aliisque primos illius Viri Dynastias. A Galeano Mariceotto S. R. E. Cardinali, tunc apud Catholicum Regem Nuntio à suis confessionibus delectus est: & pluribus episcopalem aetatem in Regno Sicilia sponte sibi oblatam recusavit. In Italiam regressus praecipuas urbes in cunctis seculis frequentia, ac literarum plaudis ubique semper excepit: ideoque nominis sui altera mores distinxit, à Leopoldo Imperatore in suum Concionatorem electus, Viceram accepit, ut Dominici Adventus temporis anno 1690. ac in quadraginta diebus curia anno 1691. ibi concionaretur: exque approbatione, ab ipso Caesare, & ab aliis consensibus in imperiali Sacello auditus est, ut impleret Imperator, eius poctis ingenti monumentis, non dedignatus in laudibus Hieronymum cumulare: Aliosque aut ipsius laudes extulit. Vidi ego libellum ecclesiis cum minimis testem, cui titulus: *Assinella de' Cigni per celebrare i sudori Apostolici spori dal Revereatissimo P. D. Giuliano Pontingia Palermense Cleric. Reg. Testis, e Predicatore Ordinario del Re Cattolico nell' Arcivescovato Cappella della Sacra Cattedrale Real Maestà dell' Imperatore Leopoldo I. Avventi, e la Quaresima 1690, e 1691. Vienna Austria apud Joannem Van Gheelen 1691. in 4. Allum vero ita in seculum summo facto supra se hinc iheretate due dalla Maestà Cesarea all' Autore in appello alle bellissime prediche fatte nell' Imperial Cappella, nell' Avvento, e nella Quaresima possate dal Reverendissimo P. D. Giuliano di Principi di Pontingia Predicatore Ordinario di detta Maestà Cattolica. Vienna Austria apud Senfmann Christianum Vidnam Marthai Coluconii Typographi S. M. C. in 4. Romam cum solite Hieronymus remissus, ac Ordinis sui Moderatore vocatus, Procuratoris Generalis munere collocatus est: ac tandem ab Innocentio XII. Pontif. Max. Liparenzia Episcopus eligitur anno 1691. Hanc autem Ecclesiam signati prudentia, ac pastoralis vigilantiæ nunc laudabiliter moderatur: cui nonnulla addidit ornamenta ad ipsius splendorem amplificandum. Cum autem anno Jubilæi 1700. Sacra limina visitaturus Romam concedisset, vacante*

Apostolica sede ob Innocentii XII. mortem, ipse inter innumeros Praefules concurrentes delectus est, ut orationem ex more haberet ad S. R. E. Cardinales de eligendo Summo Pontifice: quam non sine Patrum laude dixit; ac sui estimatione jam diu doctrina, eloquentia, rebusque praclaris gestis conceptam, hanc patrum adunam. Ad finem Academiae Christianae evocatus Clemens XI. ab ipso inter Episcopos Pontifici assidentes adscriptus est. Vixit Praeful eximius dum haec scribimus anno 1707. Ipsum laudant Marius Reita uos in ponantem inscripto: *Il Reggiero de Sicilia lib. 10. ff. 80. pag. 281. Bonifacio Bagatta in Virum Caroli Thomasi per. 1. cap. 33. pag. 161. Bartholomaeus Terro in hist. Astensis. Cleric. Regal. tom. 2. lib. 4. cap. 15. pag. 467. et lib. 5. cap. 8. pag. 563. Murea scriptis, ac quae edidit, haec sunt:*

Sermo de eligendo Summo Pontifice habitus in Basilica Vaticana à S. Emittentibus, & Agentibus. S. R. E. Cardinales die 9. Octobris Anno Jubilæi MDCC. Romae apud Petrum Olivetum 1700. in 4. Italid

Vita della Vita. sermo di D. Saverio Giacinto Maricotto Attuale del Monsignore di S. Gerardo di Vindobona. Ibid. apud Martinum Ant. & Horatium Campanum 1695. in 4.

HILARIUS PERDICARUS Politensis Ord. S. Joannis de Deo Sacerdos: nobili loco natus anno 1634. ad Ordinem accessit 14. Januarii 1643. Vir sanctae doctrinae, & eruditione insignitus orator. Polidottibus literis clausis, inter Academicos Reatenses Patrocinii adscriptus est, inter quos Poeti, & eloquenti eminuit. Conciones habuit non vulgares, immo omni laudi precatione dignas. In Canobio, & Nolosomio Patrociniano vicarias gessit curas: Angelico Rampulpho Ordinis Generali gratissimus. In Siculo S. Officii Tribunali librorum censorum egit. Anno ætatis 49. obiit Patrocini 31. Januarii 1674. Ipsum laudibus prosequuntur Placidus Reina in hist. Astensis. par. 1. pag. 91. & Vincenzus Antia in Regia Celsi pag. 37. Edidit Italice

Il Falso Cristo Reggianensis: per le lodi del R. Giovanni di D. Fondatore della Religione di questi, che inteso gli Inferni. Patrocini apud Petrum de Mola 1659. in 12.

L'isola Protetta fatto Reggiano recitato nel sacro Tempio del Convento, & Ospedale della Religione di questi, che erano gli Inferni di Patrocini nel giorno della solennità quivi celebrata è 3. di Giugno del 1663. in bene di Nostro Sign. della Lettera. Ibid. apud Josephum Bagatinnam 1663. in 4.

Cinquegihe Natività della Vita, Morte, e Miracoli del R. Giovanni di D. Fondatore della Religione di questi, che erano gli Inferni, chiamati Fatti dei Fratelli. Ibidem apud Augustinum Bollum 1666. in 4.

Scriptis etiam Italice

Crónica della Religione de' Fatti dei Fratelli.

Panegirici, e Sermoni vari.

Discorsi Arcademici.

HILARIUS. Inter S. Augustini epistolas, num. 88. extat Epistola ad S. Augustinum, sub Hilario

1100

nomine, cui Augustinus episcopus respondit. Hanc non Hilari prædixit, sed utriusque Hilari multo retentioris est rectè præpedit Bellarminus de Script. Eccl. ubi de Hilario Pictaviensi scribit in hac re de Prædicatione agitur, qui post Hilarii Pictaviensis obitum exorti fuit. Idem Bellarminus de Hilario Arelatensi agens ait: aliam epistolam (hanc libris S. Augustini De prædicatione Sanctorum præfixit) scriptam ad S. Augustinum de prædicatione, cuius occasione Augustinus scripsit libros de Prædicatione Sanctorum, & de bonis perfectioribus, non est Hilarii Arelatensis, sed laici cuiusdam Hilarii. Bellarminus sequitur Philippus Labbeus de Script. Eccl. tom. 1. pag. 453. & 457. ubi de utroque Hilario Pictaviensi, & Arelatensi. Gulielmus Cave in Scripturæ Eccl. historicæ literariæ tom. 1. pag. 117. de Pictaviensi Hilario prædicator, epistolæ duas ad Hilari huius re ait additque, quod videtur Hilari Arelatensi esse, idque Bellarmus, & Labbeus: sed Bellarmus & Labbeus Arelatensem non esse, ait, ad idem, tradidit. Idem Cave pag. 232. ubi de Arelatensi agit, epistolæ prædictæ inter Augustini opera, quæ eisdem libris de prædicatione præfixi solent, non esse esse scribit, sed laici cuiusdam Hilarii. Joannes Cillotius, qui Hilarii opera edidit, in commemoratione de S. Hilario libram præfixa ait, epistolam prædictam. n. 53. inter De Augustini epistolæ, nonnullas adscribere eisdem Hilario Syracusano, ad quem, & ad Prosuperum liberos de prædicatione misit Augustinus. Ex eandem Syracusanis integritate, religiosis studio, & pietate insignitus, vixit ex eadem epistola, & ex Augustini responsione liquidò patet. Hunc ideoque Hilarium Syracusanum, ex archidiacono cum D. Augustino amicitia, virum doctum, statim fuisse cognoscere licet: at quæ scripsit, quæque gessit, præter epistolam supra relatam, temporis immutatio præterit.

HIPPOLYTUS Siracus, ecclesie sedis in Siracis Episcopus, claruit oragum sanctitatis famula, propter spiritum insigniter altissimæ, antequam Saraceniurum favida Siraciam occupasset; namque ante annum 827. ex Octavio Cæsarum tom. 1. 55. Siculus. pag. 36. & in animæ. pag. 14. Episcopum hunc inter Siracis Præfules in eadem sedis, iurisdictione Roceus Pictaviensis, ad Siracis Saraceni. pag. 463. nam est Stephanus Maurus in sua Messana. cap. 26. pag. 251. Metastasis Episcopum fuisse vult; id non alio argumento consistens ex Petro Ausonio de sua familia pag. 350. (quod non sine rursu observat Hieronymus Ragula in Siracis Dilectis, Pict. pag. 141.) nisi quia bona decreta prima occupantis sunt: aut quia bona propterea liberorum ab interfecto decedunt, partibus obveniant cum vero Messanam Siracis partem opinetur; quicquid Siracis Episcopus, seu perennialis sedis nota appellatur, Messanensem Episcopum arbitrat; & Messanensem pro Siracensi censendum putat. At tunc sit ponderis hæ rationes, præcedentem iudicio distitendas tenuit, & iurgis inter Siracis aliquos. Hinc Hippolytus, Sancti titulum adscribere debuit Cæ-

sarum in littera operis 55. Siculus pag. 27. at Ragula re. Sanctitatis nomen eadem ultro concecit. Scripsit Hippolytus.

Vasicia, quibus sub enigmatice velamine, multa prædixit & in ipsa ex eorum fides maxima derivata. Hinc retribuit ut dum inter Christi Fideles, sed etiam apud Saracenos refulsit: tum in Sicilia, tum etiam in Orientales plagas Hippolyti nomen celebre fuit. Hæc Vasicia apud Geros, & Saracenos, una cum quibusdam oraculorum libris, quos Danielis Visiones vocabant, magis servabantur religione. Horum meminit Lurizandus Episcopus Cremonensis in legatione, quam Othonius Augustorum nomine habuit anno 968. ad Nicephorum Phocam Constantinopolitanum Imperatorem tamque edidit Henricus Carthusius in suis antiquis Irdionibus, & Baronius tom. 10. analem ann. 968. ubi m. 51. de Hippolyti nostri vasiciis, & Cæsarum tom. 2. 55. de, ibique aliquot ex prædictionibus ejus legit, cum Lurizandi interpretatorem.

HIPPOLYTUS ARMINIUS Leontius Sacros, & Porta, vixit circa annum 1516. quo magis egerit Porta famæ claruit, ex Jo: Jacobo Adria in topographia Maritima. Huius nomen Philadelphus Magnus in epist. concup. de Raptu Proserpine pag. 10. & Philadelphus Maritus in hist. 55. Alph. M. & Clet. lib. 1. cap. 10. pag. 72. Scripsit carmen

Hippomachium. Ex Jacobo Grassio in Collectanea de laudibus Pomerii, apud Vincent. Aurium in dist. de dignitate Prætoris, & Senatus Pomerii, in suis Chronis. Prætoris Scilla pag. 221. ubi nonnulla ipsius carmina exhibet.

HIPPOLYTUS FALCONE Nobilis Syracusanus Clericus Regularis vixit 21. Novembri anno 1643 ex Lucio Falout Carruba Barro. Adolescentis, ut ea, quæ ex peregrinatione comparantur oblectamenta in se derivaret, Italiam peregrinationem aggregaret, præcipuas huius regionis urbes perlostravit: ad eum in Galliam, transire meditabatur, Græcæ lethalis morbo correptus est: & cum in summo vite distitisset, ut factus voto se adfuerit Clericorum Regularium institutum amplexurum si ad pestem saularem transitorum hinc ex B. Andree Avellani, quem ipse vixit fovaverat, patrociniis, ad operam insularitatem revocaret. Rejctis itaque eundem vite commodis, & omnia quæ & singulis splendor, & primogeniis sua eadem sarile spondebant, in eadem urbe Græcæ Clericorum Regularium habitum suscepit, ex Pomerio Solimonia misit vota 3. Februarii 1647. Eiusdem Philosophia, & Theologia præfixa, in quibus præstantissimi ingenii artem detexit, sacris eloquentiæ studiis operam dedit: hinc distitissimus conclamationis evasit: ab orationis suavitate, traditionis ubertate, eloquentia vi, at aliis animi, corporisq; donibus, doctorem omnium calculis, inter præcipuos qui sui consensuores repositi est, & egregia ubique promeruit lauda. E suggestu magno cum plausu semper auditis, in præcipuis Italæ civitatibus eloquentie luminis & ful-

*Secra Romæ purpura, seu S. R. E. Cardinalium
(quantum obfcuritas temperam permitti potest)
Gifæ. Tom. I. in fol.*

*penegyrica oratio in eadem Ferdinandi Austriaci
Hungaræ Regis.*

Italiæ verò

Alm. Italiane libri quattuor.

*La Politica ridotta a queftioni, è vero fomma di
Queftioni Politiche libri tri.*

Capitoli poetici, è vero Alm. borlefche

*Confefio fatta d'ardor d'Apollò da Medici pre-
fiantiffimi, fopra li perfimi infermità della Signora
eleonora. Lettante Accademica.*

*Mefica Peatrice Poftica, nulla quali s'infigne d'
Principi Criftiani il modo di curare un fol mortuo
in incerto, Lettante Accademica.*

HONORIUS ANSALONIUS Panormitanus
Ordinis S. Benedicti Congregationis Cafinenfis.
Claro genere natus, solertia enitit vota in
Comobio S. Martini juxta Panorum 15. No-
vembriis anno 1599. Eundem S. Martini Comobi-
um, ut etiam aliud S. Flavie Calanifficæ
Prioris munus gubernavit. Vir doctus, Græcis,
Latineque licet fatis excoluit, fuis opinionem
exhibuit. Claruit anno 1599. non anno 1570.
ut ait Arnaldus Wion in figno V & bb. 2. cap. 69.
pag. 477. qui fcripfit ait:

*Ca. mæficanæ Græcæ an. fcrvatur m.s. in Bibliot.
S. Martini.*

HONORIUS alter Panormitanus ex familia
DE JORLANDA, existerit O. diolis, ac Monaste-
rii alamanus solertia contraxit vota 9. Novem-
bris anno 1523. Comobiis S. Martini, ac S. Nico-
lai de Arenis Caranæ Prioris munere prebit.
Vir fuit in Ecclesiasticis Ritibus, ac Cæremoniis
facerique literis verfiffimus. Moritur anno 1540.
Scripfit tractatum

*De duobus Meritis, cujus pergrande volumen
m. r. fervatur in Bibliotheca ejusdem Comobi
S. Martini.*

HONUPHRIA BONANNO Panormitana no-
bili genere exorta, literisque insigniter exornata.
Erraticas coluit Mufas, & haud exignam laudem
ab ævi fui literatis afcquuta est. Moritur anno
1571. De ea JOHANNES MARIA AMARIUS in notis ad
oral. 2. pro finitii Collegii Panormitani 230. Scrip-
sit Italicè

Rome, fed tempore fignitia perire: folum pau-
ca tunc carmina vidi in fine libri infcripta: *Rome
dell'Accademia degli Affetti di Palermo.* Panormi
typis Jo. Matthæi Mayda 1571. in 8. quibus aliis
refpondet Antonius Alphani, qui pag. 6. Honu-
phriam Conftitit fponfo dicant, à virtute, puritate,
fancimoniz virâ, aliisque animi dotibus
laudat.

HONUPHRIUS CICALA Panormitanus Juris-
confultus doctiffimus, ac preclariffimus taula-
rum Patrons. Eruditione affarim refectus to ip-
fa adolefcentia, egrègijs ingeniū dotes, ac do-
ctrinam non fine doctorem admiratione, ac lau-
de pateret. In ipfo ætate flore vivis exoptus
12. Maii an. 1648. & in Ecclefia S. Domini in Fra-
tuum Prædicatorum fplutus, conceptam fui fpe

penitus deit vit. Ipſum laudat Marius Giarba in
defcriptis obſervationibus, obſerv. 116. n. 26. Edidit
Commentaria in Titulum d. *Admonitio Inſtitutio-
num.* Panormi typis Nicolai Bua, & Michaelis
Portanova 1647. in fol.

HONUPHRIUS FORTINUS Panormitanus Sa-
cerdos Jo. Lucem editus est die 17. Juulii an. 1635.
Emenſis humaniorum literarum ſpaciis, cœmias
ingenii dotes ab adoleſcentia graviſſimè Philo-
ſophia, & Theologiæ ſacraſtibus ſumma cum
laude devovir: ideoque doctriſiâ inſigniter in-
ſtrudus, eruditum lauream accipit. Cum au-
tem Medicinæ ſedulam navaret operam, ioge-
nio, ſtudioque abundè fuſſitque, ad eam perve-
nit ut diſſe peritum, ut Doctores inſigniter or-
namur, inter præſtantiffimos Medicos adſcrip-
ſer ſemper exiſſet: ut dum tam continuè om-
nium plauſu civium languores curavit, vtrius-
etiam inſtaurandæ ſanctiſſi Principum, Dynaſta-
rum, Præſulum, ac Regni Siciliæ Proceſſum per-
ſepe adhibitis eſt, non ſine ægrotationum prote-
ſtæ, ac perſonam omnium ſui lapide. Hoſ inter
rectiffimi Fraſciſcus Benavides S. Stephani Co-
mæ, Joannes Franciſcus Pacificus Vicedox,
Petrus Colus Vtrigæ Dux, Joannes Emmanuel
Fernandez Pacificus Marchio Villæ, Franciſcus
de Judet S. R. E. Cardinalis, & ſidorus de la
Corta Marchio Bedanæ Proreges, qui in ſumma
Medicini præſtantiffimum delegit, & ipſius doctri-
næ præſidia experti, vel ſecolunt ſervati, et
peſſimæ valitudinis reſtituti, tamum maximis
honorum argumentis afſecit. Parochus Regi-
ſtari ad mare Panormi anno 1675. electus, apud
Archiepiſcopos Panormitanos eſtimâ æſti-
matione valuit. Ab humanioribus literis oſſa
abhorſit: eruditione apprime ornatur inter A-
cademicos Ræceſſus cooptatur claruit: & dum
Panormi nonnulla vigeant Academiæ, quæ
Ferdinandus Bazar Archiepiſcopos Panormita-
nus in propriis ædibus excolaverat, Academiæ
Theologiæ myſticæ præſuit. Ræſtota Panormi
primævo ſplendore Jatrophyſicoæ Academiæ,
intra primæ electus eſt Prius ps: ac iterum, &
certiò conſecutus, aliorum doctriſinam utiliter,
ac doctè ſovere curavit. Dum hæc ſcribimus an-
no 1709. virtute, doctriſinâ, aliſque nature bonis
clarus, vivit Panormi. Edidit

De Natura, & ſalubritate Aeris Panormitani
Expoſitione, Panormi ex typographia Auguſtini
Epitri 1704. in 4.

*Extra Domini D. Joanni Froſciſti Pacetis Dux
Fate Elogium.* Ibidem apud Joannem Adamum
1695. in 4.

HONUPHRIUS MALATESTA Panormitanus
Ordinis S. Franciſci Prædicatoris, natus 8. Septem-
bris an. 1665. ſacri Inſtituti inſignia obtinuit 3.
Decembris anno 1681. eodem die anno 1682.
ſolertia enitit vota. Emenſis ſtudioſum ſpaciis,
Philophiam, ac ſcholasticâ, & Moralem Theo-
logiam ſodaliter ſuos docuit, ab ingenio, & do-
ctrina laudatus. Quadrennio etiam ſacra litera
eruditione multat explanavit. Concionato-
rem ſacri eloquentiæ exornans, utiliter egit i
idro.

Ideoque Josephus Galea Archiepiscopus Panormitanus dum Diocesim suam perfulcraret, Honuphrium fecum deduxit, Missionarii, ac Confessarii sui munere, & titulo insignitum; cui gradum vivit. Tyrone, ac Ovidius Clericos ad instituta leges laudabiliter instruxit. Alcamense, Cononibus fane, & iterum gubernavit: ut etiam Drepanitanum, & Panormitanum S. Olive, in quibus cunctis prudenter valuit. In oppido Castellani iurisdictione perfulsit, ob tentatam ibi Cononibus foundationem. Sapientes Panormi dum hæc cypis cunctantur an. 1707. multis vicibus interpellatus, naturæque bonis claus, & summæ ætimatione non immerito prosequitur vivit. Prælo committit opus insignis, cypis iuribus edidit, nempe:

In Cruxa della Trinaria, cioè Fausterio Siciliano, in cui non solo le parole, ma ancora le frasi, e modi di parlare in questa Reggia si trasportano con proprieta alla favella Italiana, e nell' idioma Latino, e cristiano in maggior copia di Metafore, Argomenti, e Proverbi, ornato di frasi Oratorie, e Pontificie, con Simboli, ed Epiche, e di altre appartine all'Arti liberali, e alla banale. Con la notizia delle Città, Terre, Castelli, Monti, Fiumi dell' Isola, Nomi de' Titoli, e Famiglie, che si celebrano l'investitura, e che reggono le possessioni. Panormi typic Dominici Costelli 1706. 14 fol.

HONUPHRIUS PARUTA Panormitanus, Philippi Palma viti celeberrimi filius, Panormitanæ Ecclesiæ Canonicus. Hinc misit suavissimo quodam amoris scilicet memoratus Philippus copulabatur, ob egregiam ipsius iudicem, & in scientiarum studia propensam animi voluntatem incitavit cum ipsi iterum ardor eximius, ac paterna vestigia sequens, eruditio, & gravissimis disciplinis animam instruerat: ac mors vitæ sancti iucundum ad sublimem propensam obtinuit, soneptam de quibus spem accepit, ac Philippo patri funus nuntiavit. Deceßit Honuphrius Panormi 11. Julii 1659. & in Ecclesia S. Francisci Minorum Conventualiū sepultus est. Edidit Italicè

Descrittione dell' Arco Trionfale apparecchiato dalla Chiesa Metropolitana di Palermo per la venuta dell' Illustrissimo, & Reverendissimo Signore il Cardinal Dono Arcivescovo di Palermo. Panormi apud Joan. Bap. Maringum 1609. in 4.

Relazione delle Feste fatte in Palermo nel 1645. per l' Trionfo della Gloriosa Religione di S. Rosalia Vergine Palermoana. Ibidem apud Petrum Coppolanum 1651. in 4. opus posthumum, opus Patris D. Simplicii Palma fratris, Monaci Calanensis, qui ipsam perfulsit.

HONUPHRIUS PUGLISIUS Panormitanus, vix ammonitionibus literis, eruditio, ac Poësi insignitæ creatus. Mathematicas, & Astronomicas coluit disciplinas, ob quas singularis ex geometrice laudes; Ideoque Nicotæ amorum in sui venerationem excitavit. Extrema clausit Panormi 11. Januarii anno 1679. & in Ecclesia S. Mariæ Gratiarum, quam vocatæ del Ponticello, sepultus accepit. Edidit Italicè

Aritmetica disquis in treclibri, nella quale s'ins-

guia con facilità possibila di lei pratica mercantile. Panormi apud Bisagninum 1654. in 4. & iterum Panormi apud Augustinum Bossium 1670. in 4. apud Petrum Coppolanum 1678. in 4. & apud Felicem Marinum 1702. in 4.

Practica Economica Numerale, nella quale s'insigne il modo di tenere regolarmente i libri di conti, con l'esemplare di una scrittura figurale formata al moderno stile, che per maggior chiarezza contiene il Giornale, col libro Maestro. Panormi apud Bossium 1671. in 4. & iterum apud Petrum de Nola 1678. in 4.

Prælo paravit Italicè

Aritmetica speculativa.

HONUPHRIUS VITA Augustanus, nobilis genere otius anno 1624. Francisci Vita, de quo suo loco, frater: Ius utrinque doctus doctissimæ, & eruditio, excelsissimæ fuit. Augustus deceßit 29. Aprilis 1676. & in Ecclesia S. Dominici sepultus fuit. Edidit Italicè

Il patto di concessione in nome del Patriarca, S. Domenico Patrocin, e Protettore della Vicaria della Città d' Aguglia. Mediane apud Petrum Bream 1657 in 12.

Reliqui mi. ex hac alia nempe:

De Dilectis in Jure agitate, Excellentia, atque Praesentia. Opus in Scriptis, quibus, ac prudentia, et sapientia, Imperatorum, Regum quoque decretis contentam, atque laboratam, inque se habent Jurisconsultarum Sacerdotum Elites invenitur, et ali quantulum exhibetur. m. c. in fol.

Ad Nostre Principum plures Divorum Fidei dei II. Caesaris, Maximus, Carolus V. Philippus II. & Philippus IV. Sine Regum Imperatorum Augusti Veli in vita, etque Civibus Italia, si bedit exilia ex Juri Elancum, etque veterum Iurum monumentis excerpta, cum annotationibus ad consuetudinem Praescript. Jur. Prælo. & Consanguinit. & ad iura municipalia in Juri agitate. m. c. in fol.

HORATIUS ALIMENA Nobilis Panormitanus, elegantissimi inguii vixit dum severioribus disciplinis animam abnodo instruxit: verum cum ammonitionibus literis ingulm mirabiliter exposuit. Poësin præcipue coluit, quæ vividitate mentis vires patefecit: Ideoque ea, quæ cunctis Latinis, Etruscis, ac venaculis, lingua, eximiam suavitatem, et dolentiam, emensissimè ab studiis semper excepta. Hinc in Accentorum Academia Panormitana inter præstantiores locum obtinuit. Ac non modò in facultatibus omnibus adipiscendis indefesso labore claudavit, verum etiam & alloqui lingua ad iterum excecrationes semper excitavit. Ideoque memoratam Academiam insigni animi ardore sapienter impotem con fuit, ac ipsius splendorem sedulo amplificare curavit. At hoc inclytum ius studium eidem mortem acceleravit; cum enim quadam die ad discendum con poësi vixit medicam potius suscepisset, uce statim depravatos humores distulisset; post prandium, insito ad literas amore, inactis, in consensu Academiae exercitiis adfectis, ad ipsam in Cœnobio S. Francisci in consilio ac dum ibi locum afflavit, excausa bilis est in Hecacum

ium nigrere cepit, nepaulo post in opinato interitum oppetitum in eodem Canobio 11. Julii 1670. non sine Literarum dolore, et in Ecclesia S. Nicolai de Calabria sepultus est. Reacensurum Acaademia benevolentissimo sodali iussa persolvit 5. Martii 1671. et in iphus tandem fidelem orationem dissi Joannes Baptista de Indice, alioque verò Acalemici Defuncti virtutes exalauerunt. Landibouonant Horsium Joannes Baptista de Indice in 1. a. a. prius edit. pag. 344. & in suis par. 1. pag. 82. Josephus Galeatus in *Algis Strab. par. 4. pag. 307.* ubi editas leges venetula lingua nobis. Hozzji

Canoni Sacre Sedis, Panormi apud Josephu Bifagnum 1633. in 12.

Canoni Sacre Sedis, in eisdem Nuis parte 3. Ibidem apud eundem 1651. in 12.

Epistole in risposta all'Epistole di Antonio Bruni, bre. Jon abfolong, ac prelo. par. 6.

Profie Lofche.

IOAKATIUS AMANTHIA Catanensis Juris utriusq. Doctor, antiquitatum studiosus peritissimus. Dodici. apponit exultus in Catanis Academiae, quia fundam impies, anno 1676. elatur. Ibidem

Libri 1. Pnen, Rgaciori ad lauter B. Agatha P. 1. M. Catanis apud Joannem Rossi 1630. in 12.

HORRENTIUS CAMMACCA Nobilis Leoninus Societatis Juri, natus anno 1563. Josephi filius, in hac magna vestigia fructus Societatis haum accepit anno 1587. cui solenni votorum sacramento se adstrinxit. Vir atque indylo morum candore, ac prudens illius simplicitate iniquis. Ob egregias ingenii dotes, severioribus assiduis instructionibus, emulit; in amonibus auctum singularis iuris in Græcis, Hebraicis, & Arabicis literis multum versatus. Magicum Poetum non sine laude rubis, multarum paria severioris doctus Aristotilez lites concitavit. Sacras aliquando literas magno cum plausu explanavit. Lamentis vinnibus onatissimus refultit. Regularis observantia studiosus, ac maxime pauperum cultor egregius. In Deum, ac SS. Virginem reverentissimas aurois flammis nutritus: hinc assidue suis precibus addictus; & de rebus divinis, non sine animi ardore, colloquia frequenter indinebat, quæ sæpius uberi lachrymarum copia abbat. Tandem in Collegio Panormitano annum agens 86. decedidit 16. Februarii 1643. Hujus laudes habes apud Bibliothecam Soc. *Hyf. pag. 353.* Carolus An. Covenantum in *Alchieris Diomien, Glorie pag. 45.* Petrum not. *Erh. Syrac. pag. 240.* Josephum Galeam in *Algis Strab. p. 1. tom. 1. pag. 98.* De ro etiam P. Angelicus Apofius sub nomine Josephi Jacobi Villani milibio *Pisere alena pag. 70.* Allarius in *Deometurgia sed. 11. pag. 436.* & Michael Franzera in *Pite Algis la Nysa lib. 1. cap. 1. pag. 6.* Elidit Italicè partim sub Alonno nomine, partem sub proprio, Triagordia 44. in tomis 14. distributas, hoc ordine, nempe 1.

Dile Tragedie Sacre Morali Tomo primo 1. J. Am.

2. Trag. Mor. 3. Il *Christiano* Trag. Mor. 3. *Polle* Trag. Sacra 4. *la Reflesia* Trag. Sacra. Panormi apud Joannem Baptista Maringum 1633. in 12.

Tomo Secundo, 5. *Hernando* Trag. Mor. 6. *La S. Lmle* Trag. Sac. 7. *Il Reboano* Trag. Sac. Panormi apud eundem 1633. in 12.

Tomo Tercio, 8. *La S. Agata* Trag. Sac. 9. *La Teodolinda* Trag. Moral. 10. *La Demetria in Trabisfonda* Trag. Moral. 11. *Il Christo resuscitato* Trag. Sac. Panormi apud eundem 1633. in 12.

Tomo Quarto, 12. *Il S. Florido* Trag. Sac. 13. *Il Christo Morto* Trag. Sac. 14. *La Demetria in Trabisfonda* Trag. Sac. Panormi apud eundem 1633. in 12.

Tomo Quinto, 15. *Il Confite* Trag. Sac. 16. *La Neomenia* Trag. Sac. 17. *Il Eucendo* Trag. Mor. Ibidem apud eundem 1633. in 12.

Tomo Sexto, 18. *I Santi Fencelli* Trag. Sac. 19. *Il Goffido* Tr. Mor. 20. *La Sinfonia* Tr. Sen. Ibidem apud eundem 1633. in 12.

Tomo Settimo, 21. *L'Apofolo d'Ally Spagna* Trag. Sac. 22. *Il Goffido* Trag. Sac. 23. *L'Europa* Tr. Sac. 24. *Il Paro della Vergine* Trag. Sac. Ibidem apud eundem 1633. in 12.

Tomo Ottavo, 25. *Il Contado* Trag. Sacra. 26. *Il Filene* Trag. Mor. Ibidem apud Hucoryum Rosellum. 1639. in 12.

Tomo Nono, 27. *Il Mattio di Terneir* Trag. Sac. 28. *Il Giuseppi Penito* Trag. Sac. 29. *Il Poifemo Aloue* Satira. Morale. Ibidem apud eundem 1639. in 12.

Tomo Decimo, 30. *Il Gioi Decollato* Trag. Sac. 31. *Orlando Furioso* Tr. Mor. 32. *Il Giuseppi Aronofino* Tr. Sac. Ibidem apud Nicolaum Buà, & Michael Portanovum 1644. in 12.

Tomo Undecimo, 33. *L'Eufrasya* Trag. Sac. 34. *L' Elena* Tr. Mor. 35. *L'Alfio* in *Alide* Tr. Mor. Ibidem apud Petrum Coppolam 1645. in 12.

Tomo Duodecimo, 36. *Il Tomaso in Cantabria* Tr. Sac. 37. *Il Tomaso in Leoda* Tr. Sac. 38. *Il Tomaso Moro* Tr. Sac. Ibidem apud Decium Cyrillum 1648. in 12.

Tomo Decimo tertio, 39. *L'Epistole* Tr. Sacra 40. *Il Leon* Tr. Mor. 41. *L'Orfio* Tr. Mor. Ibidem apud Buam & Portanovum 1648. in 12.

Tomo Decimo quarto, 42. *La Margarita* Tr. Sac. 43. *La Trarbiut* Tr. Mor. 44. *La Focelli* Tr. Mor. Ibidem apud Decium Cyrillum 1648. in 12. Servantur etiam in ss. in Bibliotheca Soc. Jesu Panormi

Il *Giuseppi*)
Il *Tomaso in Cantabria*) Tragedia

HYACINTHUS AB ASCENSIONE Messanensis Ordinis Eremitarum S. Augustini. Edidit Italicè

Il *Pillo d'oro arricchito d'arte chirurgica, d'isfio* in sette milissimi trentati. Messana apud Viscontium Amicum 1693. in 12.

HYACINTHUS CAMPOLUS Messanensis Ordinis Prædicatorum natus 22. Julii 1646. vixit annis 13. antigerat cum ad solus eiusdem Dominicani verbum minister incensus, Ordinis Prædicatorum institutum se amplecteretur. docuit, quod ei quidam Dei famula ejus comfaganea ad ipsius natiuitate non obfcurè prædicavit.

xerat: hinc à Thoma Lando viro virtutibus clario,
ad imitandam vice sapienter inditatus, exacto
nitente 11. Aprilis 1662. in Conobio Panormitano
Religionis habitum suscepit, & 13. Aprilis
1663. solennia emitte vota. Stendit diuina
ob regiam ingenii felicitatem, drensit laudabilem
Philosophiam, ac Theologiam spiritui, anno
1673. Lettoris munere insignitur 18. Sed et
in naturalis quadam propensione ad divinè verbi
declamationem animus sese insinçrret, Sacre
Eloquantiæ studii operam dedit: à cœteris enim
annis prædicationis suæ specimen præbuit: cum
ab anno ætatis 17. ad familiaris inor puerit
concionis habuisset. Hinc suscepto conionatoris
munere, non sicut plerumque animarum fructu, in
cœnuli curriculum nonnisius eloquantiæ, & erudi-
tionis rursus habuit per annos viginti, & ultra,
præsertim Melitæ, Taurinensi, Pañisi, Trojæ,
Londari, alijs: Sicut oppidij iohocap anno
1686. in Concionibus Ordinis Coarctis Rone
noctis, Generalis Conionatoris titulo fuit co-
honoratus. Apolliticas ænim Missionis habuit,
quibus mœre tra summi fructum collegit. Ab
Archiepiscopo Mutinensi D. Francisco Alva-
rez Milisianoque pro tota Missionis Diocesi
immensus fuit: & ne rone mœre à D. Josepho
Migliazzo, in Archiepiscopatu succedere, confir-
matus. Nonnulli enim Ordinis rati Provinciales
in Similia hor modis Missionariis rito exorna-
tam voluerit. Conobium Bibonense, in Melita-
re rite Privit mœre: & in Messanensi Cono-
bio S. Dominici Subprioris, ut vocant, mœre
fuit, & iterum præbit. Vivit nam vir cœnissi-
mus diu hæc scribitur anno 1707. Edidit Italicè
Trifaco del SS. Rosario dicitur in ter. Puci. Meli-
tæ apud Vincentum Amirum 1698. in 4.

HYACINTHUS CIACCUS Carcarenfis
Congregationis Oratorij Panormitani Sacerdos,
fuerit vobis discipulis noster, sacre Theolog-
iæ laudat accepti doctrinæ, & eruditionis clarus,
in studiis assiduis, magnam sui venerationem
conclavit. Obiit Panormi 7. Septembris 1681.
Edidit Italicè suppelio noster

Reglarum illius Pompe fuisse celebrat in Palermo
per la solenne Translatione dell' SS. Martiri Antonio,
Mazario, Trugent, Melitæ, Trojæ, & aliorum
sacris Religionis nella Chiesa di S. Ignazio M. della
Congregatione dell'Oratorio da rone Domenico d'Octobri
del 1664. rone deservit dello famose Cappella
dell' istessa Chiesa dove f ransfero la venerabile reli-
quia. Panormi apud Josephum Bisagnum 1664. in 4.

Vita di S. Ignazio Vescovo, e Martir. Panormi
apud Petrum di Nola 1678. in 12.

HYACINTHUS COMPARATUS Panormi-
tanus, poesi tum latinæ, tum vernaculæ insignis.
Florent adu ætatem obijt Panormi anno 1647.
Ipri laudat Josephus Galanus in Miste Siml. par.
1. tom. 1. pag. 304. ubique habetur Siculâ linguâ
noster Hyacinthi

Canoni sacri Siciliane. Panormi apud Dnium Cy-
rillum 1647. in 16. & rone apud Josephum Bis-
agnum 1661. in 11.

HYACINTHUS GRIMALDUS Panormita-

nus, Meridius Doctor: aliquando Socrates Panor-
mitani à Rationibus. Vixit eruditione, & do-
ctrinâ mœre anno 1650. Edidit Italicè

*Orti. Alchimia opera, non rone fondamenti di buona
filosofia, e perspicua à cœnabit rone della rone,
difficultà, e nobiltà di tanta scienza, delle meraviglie
della natura, dell'arte, e de metalli, e delle regali, e
mœre de cœnabit nella compositione dell' oro alchi-
mia.* Panormi apud Alphonsum de Nola 1645. in 4.

HYACINTHUS MARIA FORTUNUS Pa-
normitanus Sacerdos, vir ingenio rarus, gravi-
tibus disciplinis Philosophiæ præsertim, ac Theo-
logiæ suis apphne instructus: sed in amœniori-
bus literis singulari. Eloquentiâ, meditatione,
Poeti latinæ, rursus, vernaculæ nulli simodis,
mœre cum sui nobis gloria cœnabit, mul-
taram cœnabit ingenti sui laudibus protulit. In
Raccenforum Academia Panormitana rone-
ritus, vividissimè ingenij dote dretic, ac litte-
ratos cœnabit in sui amorem concitavit. Orator
cœnabit fugiens nonnulla, eloquoriz nitore,
præclara, & roneitour cœnabit dicit: ac Pa-
normi in Ecclesiis Congregationis Oratorij qua-
dam ænitate roneitoul confecti neguit cum
cœnabitum frequentia, ac plausu. Panormitanæ
Ecclesiæ S. Marie de Iria inica poram Castell
fuit Capellanus rone Operis dispersum Rector,
quo in mœre non sine literarum dote de-
cessit Panormi 1. Februaris 1671. & in Ecclesiâ
Oratorij supelie traditus fuit. Ipsum laudat Jo-
sephus Galanus in Miste Siml. par. 4. p. 117. ubi
vernaculâ linguâ roneitoul noster Hyacinthi

Canoni sacri Siciliane. Panormi apud Josephum
Bisagnum 1653. in 12. Edidit roneitoul Italicè

*Disseratione del Trionfo fatto in Palermo celebran-
do il 15. di Luglio dell' anni 1651. e 1652. P-
Inventore di S. Rosalia P. Palermitanu liberarier
della Peste.* Panormi apud roneitoul 1653. in 4.

*Gli Ossijui solenni di Palermo, e le Pompe fatte il
13. 14. e 15. di Luglio 1653. per la san Cittadana
S. Rosalia liberarier dalla Peste occorrendo l'annua
solennità dell' Invenzion del sacro Corpo di detta San-
ta.* Ibid. apud Bonum 1653. in 4.

*Gli Appellij di Palermo nlla Chiesa Cattolica di
Filippo Quarto il Grande, nli fuisse celebrati in quella
Città negli anni 1651. e 1652. per la vittoria di Bar-
cellona, Cusale, e Daccherle.* Panormi apud Nico-
laum Bonum 1653. in 4.

*La Mite Trinitate eretta in Palermo ad onore di
Filippo IV. Gran Monarca delle Spagne.* Parma Inles
recitata nli fuit del Collegio di Palermo, da se Pa-
dre della Compagnia di Gesù (rion P. Fran-
esco Carrara) roneitoul in roneitoul roneitoul roneitoul
delto roneitoul. Ibidem apud Petrum di Nola
1663. in 4.

*Le 2. melle della Sclit, Saggio dell' Ammone del
Rene di Palermo, cœnabit impresse degli Accademici.
Ibid. apud Augustinum Boffum 1652. in 11.
Erat apud rone opes roneitoul mœre, mœre mœre
anchoris exarantur, quod inscripfit*

*Arum Cœnabit præfossissimæ orone in lundem gene-
rite à roneitoul, roneitoul, roneitoul, apud roneitoul
roneitoul, Cosmographi, Geographi, Chronologi, Comma-
rione*

toribus, Poeti, Grammaticis, siveque id genus cunctis Graecis Latinis, & aliis. Hispanis, & alijs libris illustratis, quos et copiosissimos omnino fere Bibliothecam Oseus habuisse testigat. Hoc opus mortuus ab Vincentio Auria patre amanatissimo tradidit, qui & multis prehumaniter laqueis est: & addito tomo secundo, et ceterum spero. Praeterea paravit et

Quintus.

P. Angelus.

HYACINTHUS MARIA ROSCIANUS Panormitanus Ordinis Praedicatorum, insigni multiplex ingenio studiosus tumcularum non huc laude contentus. Lectione etiam Philosophiam scolasticam suis tradidit: & scholasticum theologiae in Panormitano lyceo S. Domini Regenti munere docuit, & doctrinae profunditate non unumquemque commendatus. Hinc Magistri laurea donatus sui optimeque testavit. In sacrum literarum S. S. Patrum libris vetustissimus, ecclesiasticis eruditione repletus et illeget. Apud S. Inquisitionis Synodum clausus Confessor, Qualificator, & Librorum Censor. Panormitanum Jacobum S. Domini praeterea. Consensu habuit eloquentia, & annotatione laudabiles. In seminariis praefectus S. Rosarii Dispenza, quos diu in memoriam Cosmobi Basilica dixit, vitam sui pietatem etiam vixitque semper detexit, super eorum ampliusque illustravit, ac promovere non cessat, diu hinc typis tradidit anno 1707. Edidit Italicè - *Reflexiones sacras della Beatissima Vergine Mariae Mater di Dio, circa Nativitatem perpetua della Quindici Nativitatis del Sacrosanto Rosario. Tomo Primo, ab inaugurata dalla prima Domestica dell' Arcivescovo, e terminata dalla Domestica, che precede la Pentecoste.* Panormi typis Joannis Baptistae Apicardi 1705. in 4.

Tomo Secundo, sive continens dalla Domestica di Pentecoste, e terminata nell' ultima Domestica, dell' Anno Liturgico. Ibidem apud eundem 1706. in 4.

HYACINTHUS MONTALTUS Panormitanus Ordinis Praedicatorum; generis claritatem doctrinae, & eruditionis splendore illustravit. Praedicatoris Genui alio titulo insignitus est. Vixit Panormi anno 1636. ut Roscius Plerus tradit in not. *Art. Syracus.* pag. 306. Scripsit Italicè

Historia della Religione di S. Domenico nella Provincia di Sicilia. ms. servatur in Bibliotheca Cosmobi Panormitani S. Domini, quam citat Petrus cit. & Joannes Bap. de Franchis in vita S. Petri Martini pag. 125. & *Index Aristot.*

HYACINTHUS PENSADENE Abbatibus juris utriusque Doctor, primarius cisteriensi Patronus, qui ob egregie doctrinae splendorem ad multos honorem gradus interit evectus, magnam sui venerationis excitavit pluries eum huc judex Praetor Panormitani, ac Tribunalium Consistorii Saepe Regis Constituit, & Magnae Regiae Cisteriensi Regi Patronatus Privi Patronus, ac tandem & Rationibus Magister. Inter forenses curas antiquiores literas, praeteritum Poemata coluit. Obiit Panormi 19. Novembris 1692. & in Laetitia S. Mariae de Rem diis PP. Carmelitarum Exaltationem sepelitur. Ipsum laudant Transylvanus Strada in *libris Quatuordecim* pag. 13. & Joannes Baptista de Juchae in *notis* pag. 1. pag. 73. Multa Allgardi in volumina scripta, ac tantummodo sicut extant quaedam

Allegationes apud Paulum Petramontum in *Consilio Praeceptorum* partis tertiae tom. 7. Panormi apud Augustinum Bossium 1671. 10 fol. & pag. 23. & 59.

HYACINTHUS POTTUS Catanensis Ordinis Minorum S. Pauli Paulensis, Theologus, ac Contionator discretissimus: floruit anno 1643. Idem Italicè

L'Aquila nera funebre dispersonale sequi dicitur. *Eme Romeno* S. D. G. Panormi de *Sancta Catharina di S. Chiesa*, vol. 1. fol. 1. *Pietro in Montis*, *Arcevescovo di Palermo*. Panormi apud Nicolaum Bazzam, & Michaelum Porzianovum 1643. in 4.

HYACINTHUS SALEMIUS Moerensius, vir mitioribus literis apprime repletus: in Motyrensi Academia Principem egit. Cizuit anno 1675. quo in lucem tulit Italicè

Trattato della Relazione delle cose Religiose. Panormi apud Petrum de Mola 1678. in 15.

HYACINTHUS TRABONA Politicus, natus 20. Augusti 1595. literisque admodum, primum Clericali militiae nomen dedit, & anno 1613. minoribus Ordinibus initiatus. Inde gravioribus disciplinis, & Medicae facultati ingenium addevit, ac Doctoris laureae cohonestatus, doctum iuravit. Cephaledium diu inhabitavit, ubi usque supremam vitam hanc morbos tetavit, summo cum agrotorum profectione. Obiit Cephaledium 16. Februarii anno 1664. & in Ecclesia S. Catharinae sepultus est. Edidit

De Medicamento purgante quarta die distillationem, in qua sunt Hippocratis, tam Galeni annotationum, tempore scholasticis rationibus quarta die non esse purgantem sicutur. Panormi apud Alphonsum de Mola 1636. in 4.

I

IACOBUS AGLIATA Panormitanus, nobili genere ortus, pluris Senatoria munere patriâ gubernavit: Panormitanæ tabellæ armenulariæ etiam præfuit, & anno 1614. cum In. Urberi Panormi pestis gradatetur, Deprætor, ut vocant electus, pro utribus incolumitate militum defendavit. Scilicet Italiæ

Notamento di tutti i Capitani, Pretori, Governatori, e Governatori della Tavola della Città di Palermo dall'anno 1582. per tutto l'anno 1616. hæc Chronologia plurimorum manibus attrita, tandem edita est Panormi typis Petri Coppola 1697. in fol. in calce Historiæ Chronologicæ D. Vincii Amia.

IACOBUS AMATUS Collesanensis Jurisconsultus, & Poetæclaruit anno 1612. Editus Italiæ

Poema Sacro delle Vite, Martiri, e Santi della Città di Palermo. Panormi apud Argelum Otlandum, & Decem Cyrillum 1612. in 8.

JACOBUS BENDICUS Drepanitanus Sacerdos Sanæ Theologiæ Doctus, ac Concionator disertissimus. Editus Italiæ

Vita delle Veneranda, & humil Serva di Dio Sant' Angela Maria Carissima della Città di Trepani dell'Ordine de' Santi Minori Conventuali di S. Francesco. Messanzæ apud Jo: Frasciscum Bianci 1633. in 4. Ex relatione mihi transmissa ab eximio viro Josepho Barlous, Oratorii Drepanitani Præposito, protulit etiam quædam Fanebor orationes divites in locis editas, ac etiam scriptas de modo prædicandi Evangelium libris duos.

JACOBUS BONANNUS Syracusanus vir nobilissimæ familiæ progenitus, Philippo Bonanni patris Montisubani Ducis, & Antonie Romæ Columnæ & Sinsintheoditiano patris Dux & ipse Montisubani. Ne dum literis & eruditione additus, verum etiam & literatorum studiosus fuit, quos libenter, & benevole uti complexus est. Prudenti, ac morum comitate testasse, ac eum præcipuas Italiæ nubes pestis affecit, illustrium virorum, & præfatum Columnensium Principum, ac Petri Pauli Crescendi S.R.E. Cardinalis amorent sibi conciliavit. Vitam absolvit anno 1636. De re Pistoriæ not. Fecl. Syracusæ pag. 213. & Mercurio l'Heure, Genes. p. 1. pag. 155. & 156. Sub ejus nomine editus Italiæ

L'Anima Sicca Illustrata. Messanzæ apud Petrum Becà 1624. in 4. Petrus Carrera la busta-silicet, Sicula Tom. I.

tang. lib. 1. cap. 1. pag. 2. & lib. 4. pag. 410. post Jacobum oblinet se hujus operis auctorem factar, quod multis ardeat: sed Joannes Vigotini Illius in Poet. Ital. cap. 5. pag. 29. & 30. Caneræ jam tantum exprobat.

JACOBUS BONINCONTRUS Siciliensis Ordinis Minorum Observantini S. Francis, Inter quos Genualis Cœciliaris oris titulo emittit. Singularis Ecclesiastes, obximiam eloquentiæ vim, & egregiam memoriæ felicitatem, omnes concionando in sui admittationem excitavit. Ex regali Odis egressus, ac clericali habitu insignitus, obiit mensis Junii 1637. et habemus ex Rocco Piro not. Fecl. Syrac. pag. 156. Editus Italiæ

Sermone Fenerale nell'espargio del Capreno di Spagna, & dell'Inde D. Filippo III. d' Austria recitato la Palermo nell'Oratorio della Bianchi di S. d' Agostino del 1621. Panormi apud Angelum Otlandum 1621. in 4.

JACOBUS CÆSARIUS Messanensis Juris naturalis doctus, Poeta eximius, & Officium Messanensis Academiæ. Claruit anno 1670. Editus Italiæ in libro Detti delle Meste degli Accademici della Fucina. Trattamenti Tercio, & Quarto. Neapoli apud Andream Colichiam 1670. & 1671. in 4.

JACOBUS CALDARONE Panormitanus. In lucem editus primo Januarii anno 1651. literisq; à reneis annis additis, non vulgarem et natiorem sibi comparavit. Philosophus, Medicus, Pharmacopola, & Chemicus expertissimus sui estimationem exultavit. Botanice facultati dicatus, pte sua plantarum, barbararumque cognitionem assequutus est, earumq; naturam, ac vires scientissimè calluit. A Siciliæ Archiepiscopo Lectoris, Recognitoris, & Examinatoris Generalis Siciliæ, Insularumq; adiacentium in munera promeruit. Amoenioraliteras non sine eruditionis commendatione coluit. Dum hæc typis traduntur Panormi laudabiliter vixit. Editus Italiæ

Epistola notades. in libro: Mazarie Botaniche di alcuni Semplifici di Sicilia pubblicate, & dichiarate da Nicolo Gervasi. Neapoli apud Novellum de Bona 1673. in 4.

Præf. singulorum, ac compositionum videri videtur: de ordine, & mandato Ill. Pretoris, & Protomedici D. Joseph Valguarnera Principis Nivens, & ab omnibus observanda. Panormi typis Petri Coppola 1697. in 4.

Scriptis etiam hæc alia, quæ evulgebit: nempe, Exotto, & Officium Armentariorum. Italiæ

Della natura, & gli usi, & virtù della terra di Balda chiamata fuori Panacea, & della Pietra di Montagna Pp di

di Cane ditta la palestr di Chianmonte, è vero del Fondatore, non aucto da altro descritto.

Del suo stile come è fatta la linea china, con l'antimela di offa, e certo modo di coagistero, e asfalta.

JACOBUS CARDIA Melitanensis Soc. Jesu, vir gravioribus disciplinis egregie instructus Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam in Melitanensi Collegio docuit. Residuum Melitanensem Tertiae Probationis. Dum huc scribimus an. 1707. Iugenio, ac doctrina conspicuus vivit Melitanus. Editit Italice

Il *Prolema de angustis oculorum Pangelesiae dicitur* nell' *Ingegnosa Corte di Noto* ed *fuorile del Pao. P. Dato Cinesio* *Eximio de Taurinis* *praefat* il *Cardacere* a 17. di *Legit* 1694. Melitane apud Antonium Nallum 1700. in 12.

JACOBUS CARIBIDIUS nobilis Melitanensis Soc. Jesu, natus anno 1755. Societati novum dedit anno 1569. in qua ob egregias singulas vires, quibus à natura abunde munus fuerat, non modò gravioribus Philosophiae, ac Theologiae disciplinis apprenit instructus vixit, verum etiam Poeta, ac Orator singularis claruit. Philosophiam, Roman. & Melitane doctus in de Scholasticam Theologiam, rursus & laurum accepit. Sexennio collegium, & Doctrinam Professorum Melitane, & alibi gubernavit magna cum ponderis laude. A virtutum splendore communis laus, in occasionis studio assidua, in passionibus insuperabilis oculatus, in proximis, praesentibus sibi adversantes, benedictus fuit aliter detractibus imparens, omnium lapsis rationatione purgabat. Ab urbe Melitane Romanus missus anno 1609. ad Paulum V. ut Sacrorum exuvias Suriorei Floridi in ferida inventione reperas apostolica facultate firmaret, sola ex eo obtinuit. Tandem Melitane deditur 6. Augusti 1610. ex Biblioth. Soc. Jesu pag. 361. viri. Angusti ex Placido Semporio in *Iconologia* M. P. lib. 2. pag. 224. De eo etiam vide Mariam Romanus in *hist. Melitane* par. 2. pag. 51. Paulum Bellum in *Gloria Melitane* lib. 1. c. 17. pag. 90. Octavium Caerzium in *salmod.* ad 17. 1. 55. *Sipol.* pag. 157. Bonifacium in *ecclesiis. triumph* pro 2. in *omnibus* SS. *Placid* p. 13. Philo. Labbani in *Cronologia. Piacent.* *Strip. Soc. Jesu* an. 1620. pag. 337. ubi ex typographi errore legitur Jac. Charibolus, & tandem Brutium Chianellum in *monum. Sacris Melitane* pag. 171. Editit

Oratio de Christi Domini morte ad Simeonem P. M. anno 1586. Exat in libro *Inscriptio* *Orationis quinquaginta de Christi Domini morte habita de de Sanctis Praefectis à Patribus Soc. Jesu in Pontificio Sacello.* Romae typis Vitalis Mascardi 1641. in 12.

Officium SS. Placid. & *Sociorum à Sacra Congregatione approbatum:* ex Abb. Pietro lib. 4. pag. 244. *Admonitionem pro Epistola Mariae Virgini ad Misistestis.* apud Bellum in *Gloria Melitane* lib. 1. c. 17.

Exat apud eum oratio, cujus titulus:

Oratio de vera hominum felicitate Panormi habita in Inventionem Sacerdotum Collegi Soc. Jesu ad felicissimum rymum Ordinis Senatus anno Domini 1585. an. 5. 1624.

JACOBUS LO CASCIO Theracitanus. Claruit anno 1600. et didicit Italice

Definitio dell' origan. vol. 2. *castum.* *monte.* *miracoli del R. Archidiacono de Teramo detto il Navele dell' Ordine Eremitano.* Panormi apud Joannem. Autonomum de l' *ancileis* 1671. in 4.

JACOBUS CATANZARUS Mylitanis, Jaris utriusque Doctoris Antonino de Amico in *differt.* rym. pag. 26. & Philippo Amico in *differt. hist.* pag. 15. & 115. Sci ipsi opus, cui titulus:

Asterum insuperabilem *clenaz.* m. 2.

JACOBUS DE CHIRCO Panormitanus, ut ex rymo reclamato in rabolis Petri Crassi 4. Decembris 1584. pater. Jurisconsultus augustinus nominis, doctrina rebus: qui pluris in Magna Regia Curia fore praesent Jura, Regiusque Consiliarius claruit. Magnificissimas rymas à de Panormi, eleganti oratione, ruriusque ornatas contra S. Nicolai Societatem, sive Andree Navarri opus, quod non malis, ab hinc annis palatio suo addidit Podii Regalis Princeps. Super haec rymum adunum poetam huc legebat in inferno.

Hanc delem à fidei fundamentis confixit d. Ta. di Curia Jader Magna Curia an. D. MCCC. LA III ind. XII.

Hanc inscriptionem tenuit Petrus Canalicus in lib. de *Regis. Panorm.* pag. 415. qui addit Jacobum dratum anno 1484. & in proprio sacello in Erlena S. Francis Minor. Conventi alium scriptum. Huiusce doctissimi Jurisconsulti rymus:

Apologia super capitulis 139. & 140. *R. in Reg. Stille.* in *Commutatis super Rym* *idelle de Marcella Conversa.* Panormi apud Augustum Orlandum, & Derum Cyrrillum 1614. in fol.

Ad hanc Apologiae Nicolai P. & Reg. Pragmaticam Alphragi de Consue. Assensu. Apud Primum de Gregorio de Crutibus Panormi 1565. 10. Ant. de l' *ancileis* 1609. in 4. & iterum typis Francis Glori 1611. in fol. Scripsit etiam

In *Cap. Polares de fidei.* quod opus citat Martinus Mus in rap. Volentes Rym Frederici 28. num. 75. pag. 109. Franciscus Milanensis de *lib.* 1. lib. 1. num. 37. pag. 3. idemque à Camerario Brontano in responsione ad Ior Antonium Canalicum in eadem operis rymum *idelle de fidei* pag. 369. inter doctos feudorum Scriptores recensetur.

Consilium Comitatus Salsani. citatur à predico Milanesi lib. 1. de *lib.* 9. n. 107. pag. 68.

Allegationes in causa flaminis dyonisi. citatur à Mira tom. 2. in *Cap. Regis* pag. 75. Josepho Xibocca in *allegat.* *Inter* pag. 18. & 64. & Garzia Mastello de *lib.* 56. num. 30.

JACOBUS CITA Derpanitanus Ordinis Praedicatorum Sacrae Theologiae Magister doctissimus, quus dormiuit Rocebus Pirus 101. *Ecl. Melitane.* pag. 546. Scripsit ex Joanne Michaeli Pio de rym *idelle. Ord.* *Praed.* par. 2. lib. 4. pag. 378. Italice

Historia della Città di Trepad.

& ex rymone R. Josephi Barlozza Congregationis Oratorii Derpanitan. scripsit etiam

Philosophiam, ac Theologiam.

JA-

cum aliis enumerat, qui ante Danielem clauere, pempti ante annum 1351. tunc enim obiti Dantes, ex Joanne Villano in *Chron. lib. 9. cap. 135.* Nonnemo Frederici II. Imperatoris avo visisse, dicit cum Joanne Caranuele in *Pythima lib. 3. pag. 104.* & clariss. Joanne Mario de Creffuscentia in *monum. hist. Regni Vngarici vol. 1. lib. 1. cap. 1. pag. 2.* habet Angelus Colateri apud Leonardum Altatum in *epist. ad Bessarionem de antiquis Poetis pag. 15.* adducit Clitum de Camo, de quo Iusius 90. nominat. E. Gustronius & Leonianum, id est Jacobum Leonianum in hunc nominis deducit et vocat Cimlem, Gustronem, & Jacobum. Leonianum carvas fuisse, quod si hoc verum sit, confirmum fuisse, tempus Jacobi nostri educi et nosa dubitarem, nempe anno 1197. eo enim anno vixit Clitus, ex eodem Alano cit. pag. 53. ad Alano 801. addit opinio, quod Jacobus cum Clito, & Gustrone memoratis nomen Jacobini Clito posteriorem patet, quod ex ipso Jacobi carminibus deduci posse nos debet. Nam in eodem Clito posteriorem deducim. Hinc tantum enim Creffuscentia in *hist. Ital. pag. 107. lib. 1. cap. 9. & 72. & lib. 4. pag. 170.* puto, Jacobum Francisci Barbisali ex clito fuisse, qui eundem. Ceteri nomen tenet lib. 4. pag. 68. obiti ante 1348. et ante fuit 1190. & A. n. 13. documenta scribit ex exortis esse annum 1190. Enimvero opinione aplexus est creffuscentius Franciscus Redi in *not. ad dissertationem inscriptum Barro in Testamento pag. 100.* Hic etiam credendum Jacobum Leonianum interuenisse, hoc dicit ante nos, quod ex eorum ab anno 1264. quo exortis Franciscus Barberis, ad annum 1748. in eum est mortuus 1348. De Jacobo etiam Creffuscentia ex. in *monum. lib. 1. cap. 1. pag. 2.* Dantes in *Purgatorio cap. 4.* sub No. 10. nomen Petrus Franciscus Giambullaris in *Gello pag. 61.* Vult. Cuiusdams in *obitu lib. 100. 4. n. 13. 1357. pag. 684.* alii p. 2. Hujus Poetae extant *ital.*

¹ *Passio*, in antiquis Pontificiis à Leone Allatio, Neapoli apud Sebastianum Alecci 1661, in S. pag. 398, & 408, 416.

Concordia Haro-Somali, a Concordia apud Haro
 Aethiopi adnotat. Florentini apud Haro
 Philippum locum 1. 17. in 8. d. pag. 109. Hanc eiar
 Dantes de vulgari eloquentia lib. 1. cap. 1. suppre-
 fissa Iacobi nomine, Joannes Georgius Trifflus
 in Poetice pag. 23. et 34. et Antonius Minimus
 in Poetica lib. 3. pag. 193. 200. 219. et 111. qui
 nonnulla eiusdem aemula exhibebat.

JACOBUS LONGUS Meritanensis, ex eo Civium Ordine, qui ad Senariorum nomen assumebatur, natus est 1. Aprilis 1658. Parentibus Antonio, & Maria Loago. Humanioribus literis apprimit instructus, anno 1676. legali facultate operam dedit, in qua miris profectus; & ideoque publice propturans summa cum ingenii laude. Juris Civilis & canoniconibus, anno 1685. summe meritis Doctoris lauream infigens. Pandectarum illustratorem casuum patrimonii suscepit, & breviter magno elucubrato numero suspens, praestantiorum Procerum Senariorum causas sese eventus decernit.

dit. Hinc praefatiſſima monacha doctrinā licet
primos juris prudentisſimos candidatos cooperatus eſt.
Religioſius veritatis cultore plures cauſas juſtiſſi-
e caritate ingenuè reſpuit: quatenus ſtudioſos per-
ſepe Alcantara animos pace ſervavit: ſiſtes con-
cordiā ſopiviti. Meritis ſand expoſitionibus, ac
ad honorum gradus vocatus, anno 1694. Jūdex
Tribunalis Concilioſi S. R. C. electus eſtis & anno
ſacti Regi Conſilii Senatus aſſectus. Anno 1694.
ad Jūdis gradum Tribunalis M.R.C. Sedis Cri-
minaliſis evectus, adeo juſtiſſie ſeveritate in eximiā
humanitatem temperavit, ut ſociis ſuis timorem, &
innosios levamen attulerit. Dum hoc Jūdis ſan-
ctio ſubjacebat, bonas juſſu Protegis habuit le-
gationes, cum omninoſſa gladii poceſtate unum
in oppido Medii Juſſi, ubi plebs contra ſoci Pri-
ncipem coarctata, utrum ordine in perturbatione
ibi erinuntum ſeas penā animadvertere: alioquin
flagitia indulgentiā diſſuit: populum annoniā pla-
cavit. Alterum in Civitate Corleoni, ubi neſci-
ri multi bonorum depredatores, viamque ſuis
graſſatores, omnem Marais Vallem conſtrux-
erant: eidem heretici juſſiſſi ut tranquillitatem
reſtitue: ſontes enim vel ultimo ſupplicio, vel
remigandi penā ad tulerunt millos proſtravit.
Ideoque ob ſtraneque legationem hand exiguum
promerit ſalutem. Inde cum novis ſiſſis Pro-
rex Maſchio Villenz anno 1701. adveniret, ac
ſuſcepſiſſi Panormi Regni habentiſſi, exceptio Meſ-
ſianae perſiſſet, noſſet Jacobus ex ceteris M. Regis
Caris Jūdis ſelectis eſſi, ut diſſoluſſum Pro-
regem ſuſſequeret: ideoque Meſſianae per qua-
tuor menſes ſolus uſque ad tregnum, antiſſue
Antz ſupremi Tribunalis Magnae Regie Cor-
ne gociis inſenſibilib, ingenti laborum copia preſ-
ſus, miniā dexteraſſe, ac prudentiā rareſſit:
adonſi omniſſo planiſſi, ac Protegis approbati-
ſſi minis explevit. Viſitatio biennio, anno
1703. quidiſſi Tribunalis Index electus, doctri-
nā, ingenuitatem, ac prudentiā inclauſit: hinc omni-
bus gratiſſimus, omniſſi laudes affluſſus eſſi. Po-
ſtioris litteras legales inter aſperitates, & ſoni-
gria excoluit, ac proweniſſi huius eruditioſiſſi
ſigniferiſſiſſus eſſiguit. Dum hac prelo tra-
duntur anno 1703. vivit Panormi ſi ornatiſſi-
mus, & viciſſi ſapere, amplioriſſis cohortan-
dum boodibus, non dubitamus: Id enim egre-
gie animi doctus, & docticiae promerita, viro
vandeque extenſio pollicentur. Edidit opus inferi-
ſſum:

*Ilara Triumphantis de Crudo in Primenialibus
feudorum sacrisu libris; sive Descriptio Supremi Tribu-
nalis M. C. Regni Siciliae, in causa successione Prin-
cipatus Arverni, Petrepenis, Cusitani, Almazens,
Albarogae feudorum, et Tindorum, cum dignitate
Magnae Hispaniarum. Paenultima typis Honorabilis
Grammatici 1706. in fol.*

Habet sub pumictui in publicam locum emittat:
Censura rerum publicarum Supremorum Regni
Tribunalium ex causis excessibus ipso frequentius
completur: in quibus vel ad iudex defuit, vel
ad iudicem iudicem, in fol.

Setiphi planiceps

*Allegationum Volumina XXII. in quibus vel 120-
fuerunt Patrum pro electionibus declarantes.*

JACOBUS LORÉDANUS Medaniensis Sacro-
dos. La Perti Loredani Jurisconsulti celeberrimus filius.
Linguarum ingeniosus doctus polidioribus literis
amplissimum dotebat. Musis & suggestis auditis,
praefectus à Siveitae Proregibus, ac palmaris Re-
galis Ministris, laudem proamarule non vulgarem
ingenio; uim, eruditione, & eloquentia excellen-
bat. Annum agetis 34. diu petitiuaci morbo ele-
phintaco dilaniatus, eidem decessit Panormi 12.
Januarii 1702. & in Ecclesia Immaculatae Con-
ceptionis Deiparae Ordinis Reformatorem Sau-
ctae Mariae de Mercede sepultus est. Ipsum cele-
bre Angustinus Deutice in *Paraphrasi Evangelii*
fuit. Editit Italicè

*L' Annate Celeste trionfante del Mondo, della
Carre, & del Demonio, Orazione Panegyrica per la
gloria di S. Rosalia P. Palermo 1682. Panormi apud
Dominicum Angilesem, & Isaacum Leonem
1690. in 4.*

*La Anima di Sigerate ideata nel Monte Pellegrini
no per la gloria di S. Rosalia liberatrice della Città di
Palermo nel solenne festo tenuto della Sicilia alli 11.
di Giugno del 1697. Oratione Zancharissima recitata
nella Cattedrale della felice, & desiderata Città di Pa-
lermo nel 2. annuncio della liberazione l'anno
1678. Ibidem apud Josephum Gramignanum.
1678. in 4.*

JACOBUS MAGDALLINA Ordinis Predica-
torum, Lectoris munere functus, doctissimè, ac
peritè claruit anno 1600. Typis tradidit Italicè
*Santae, & verae parenti del M. R. P. F. Vincenzo
Giustiniano Maestro in Teologia dell'Ordine dei Predi-
catori circa l'origine di S. Caterina di Siena, tradito
da Spignuolo in lingua Italiana. Panormi 1590.
in 8.*

*La Vita, & Hystoria dell' Apostolico Predicatore
S. Vincenzo Ferrer Palentino dell'Ordine di S. Do-
minici, raccolta dal M. R. P. M. Fr. Vincenzo Giu-
stiniano, tradotta da Spignuolo in lingua Italiana.
Ibidem apud Ioannem Antonium de Fianellis
1600. in 8.*

JACOBUS MANGANUS Messanensis Juris-
consultus, amantioribus literis satis ornatus, in-
ter Officium Messanensis Academicum claruit an-
no 1670. Editit Italicè

*Rive. in libro: Duella della Mase degli Accade-
mi della Palina. Trattamento Terzo, Quarto, &
Quinto. Neapoli apud Andream Colicchià 1670.
& 1671. in 4.*

JACOBUS DE MARIA Drepanitanus Juris-
consultus doctissimus, ac primarius causarum
patronus Floruli anno 1650. Malta in jure sui-
psi, ac solium extant

*Allegationes. apud Paulum Petramotum in
conflicto Jurisconsultum. Panormi typis Ango-
lini Bossi 1671. in fol.*

JACOBUS MASO Syracusanus natus anno
1614. cum annum aget 16. in Societatem Jesu
aspiravit anno 1631. in qua quatuor vocorum
professione inivit. Mathematicas disciplinas
egregie calluit, ac ipsas magno cum plausu docuit

distinse docuit in Collegiis Romano, Melitensi,
& Panormi anno. E Societate egressus Canonico-
rum Regularium S. Caesarii in Alga institutum
implexit est. Sed anno 1668. à Clemente IX.
hoc Regularium Ordine deieto, Clericali habita
insignitus aliquandiu vixit, ac Syracensis Parochia
munere functus est in Ecclesia D. Thomae; ibique
decessit 6. Augusti 1674. & in Sacrorum Soda-
litio conditus est. Ipsum meminit Biblioth. Soc.
Jesu pag. 378. & Athanasius Kircherius in *Masur-
gatione* s. l. g. *prolog.* 3. pag. 195. Ex integro cur-
su Mathematicarum disciplinarum, in sedecim
partes distribuitur, tantum editit Italicè

*Corso Mathematico Parte Prima Sferologiae, vel
la quale non ogni facile, & benivola si spinga ciò che
appartiene alla Sfera. & all'altre, & cognoscere di tutti
i cerchi imaginati nel Cielo. Panormi apud Josephum
Bisagnum 1661. in 4.*

*Supplemento nomine
Tavola istantissima, & perpetua per gli Orti di Sa-
no della Mente, & della Nasina del Sole, & Merco gior-
no. Panormi in 4.*

*Apud D. Arcumum Pium, Pili Marahouen fer-
vati opus inscriptum:*

*Trattato dell' Architettura Militare offensiva, &
defensiva diviso in cinque parti. m. s. in fol.
Plus alia scripta, praeterea in Mathematica, inter
quae*

*Trattato de Optica, ut etiam
Pneumatologia.*

JACOBUS MELATIUS Siculus Academicus
Tubicius, ac idiomatis Italicè, Gallicè, & Hispanice
Magister. Sub hujusce nominis eduxit est libri Ita-
licè scriptus, hoc titulo:

*Le Memorie della Signora Duchessa Mazzarini
con alcune osservazioni. Coloniae apud Petrum.
Matthaeum 1678. in 12. sappetio nomine Au-
ctoris; inde sub Jacobo Melati nomine (quem
alterius suam suspicio) transiit Francofurti
apud Christophorum Zeiletem 1681. in 12.*

JACOBUS MONCADA seu MONTECATI-
NUS Messanensis avito progenuitum sanguine
clarissimus. Parentibus D. Guilelmo Moncada
Calvario Principe, & D. Fianellae Marini exor-
tus 5. Septembris 1678. hereditario ejusdem Prin-
cipatus titulo resurget. Praestantissimo ingenio
ornatus, gaudet splendore literarum gloria
amplificavit. In Messanensi Academia Clitae ascri-
ptus sui estimatissimum egressus ingenii inno-
mantis exicavit. Vivit hunc Messanum dum haec
scribimus anno 1707. Porciis studiis addictus,
annum agetis vigintiunum, librum Apollineis Ro-
tibus venantem in lumen eduxit, cui titulus:

*Il Giardino d'Amori. Messanae ex typographia
D. Antonii Marci 1699. in 12.*

*Edidit etiam
Epitaphio per l'angelissima Nuzi della Serra
Catholica Real Mente di Filippo F. con la Serenissi-
ma Principessa Maria Gabriela di Savoia. Ibidem
eandem 1701. in 4.*

JACOBUS MORILLUS Panormitanus, vir
ingenio clarus, literarum studio semper estimatio-
ni coluit. Progenitissimas sive erumnas, quibus
fuit

fuere divergens potest esse suavitate delinire curavit. Obiit paulo ante annum 1647. Ipsum laudat Josephus Galeanus in *Missi Sicil. per. 2. tom. 1. pag. 310. & per. 4. pag. 139.* Edidit vernaculū linguā. Censori Stabant. In Musis Siculis per. 2. tom. 1. Panormi apud Decium Cynisum 1647. in 12. & apud Josephum Bisigninum 1661. in 12.

Censori Sacre Stabant. In eisdem Musis per. 4. lib. 1. apud Bisigninum 1653. in 12. JACOBUS MUCCIONIS Nafensis Societatis Jesu, scripti Italici ex Obavio Caetano in aqumad, ad tom. 2. SS. Salm. pag. 67. & Josepho Baidento la Fith SS. Salm. pag. 270.

Flia di Scemo, exiat in SS. Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Jesu.

JACOBUS NEAPOLIS Messanenſis Sacerdos, Sociæ Theologiæ Doctor, vir doctissimū, eloquentiā, & pietate clarus. Edidit Italico

Predica sulla S. Vergine Maria di Castellanopoli, di per d'Antonio, di tra vulgare ne d'Alia, fatta in Roma nella propria Chiesa. Roma apud Ludovicum Galganum 1618. in 4.

JACOBUS PACCI Messanenſis. Hujus nihil aliud ad manus meas pervenit, nisi quæ proletera in libro inscriptis *L'opera di Gomberto Biviani Regio Sacramenti liber, figuris anni illustriatum, 1200 figuris Patti Sicili Manuſcripti argumenti.* Antwerp typis Christophori Plantini 1577. in 4. & iterum cum ad hucque Romæ apud Vincentium Accoltum 1583. in Leonardo Corzando in Sicilia. Biviani per. 1. pag. 162.

JACOBUS PIRRUNUS Messanenſis Sacerdos, vir Poeti clarus, & haustioribus literis apprime exercitus. Hujus non sine laude cœnific Josephus Bonifilius in sua *Missi lib. 7. pag. 54.* à quo ipse illustratus Messanenſis recitetur. Joannes Virginimillius in suo Sienſium Poetarum catalogo, ante suos Buccoleos Poetas præfixo, tulit. At quæ scripserit hujus libi potestolummodo aliqua edidit carulina vidit in funere Chelidonæum militum, qui in navali certamine ad Echinas insulas perierat anno 1571. fortiter pugando ceciderit & in funere Caroli Hispaniarum Principis, qui anno 1571. decessit, eaque exscribit Bonifilius cit. lib. 6. pag. 49.

JACOBUS PIZZOLUS ex oppido Savoca Diocesis Messanenſis, Hieronymo Columnæ viro eruditissimo amicis amicis vineulis confidens vixit. Antiquissimum fuit studiosus, laudæque dignus. Catina etiam graecæ concionavit. Claruit anno 1590. Ipsum meminit Laurentius Crassus in *libro. Poeta. Graec. pag. 255.* qui testatur, Epigrammarum Scriptorem fuisse, ego vero aliud non vidi nisi epigramma graecum in memoriam Hieronymi Columnæ laudem in vestimento libri de Enni fragmentis. Neapoli typis Horatii Salviani 1590. in 4.

JACOBUS PROLECTUS Nerinus Philosophus, & Medicinæ Doctor, ac Poeta celeberrimus Neapoli Philosophiam, ac Medicinam docens magis cum laude, eoque doctrinā instructus, ut Medicum suum Paulus III. Papa delegavit. Vixit anno 1536. Est Jacobus Min-

tio apud Vincentium Lictaram de *rebus Nerinis* p. 168. Rocch. Pirram not. Eccl. Syracus. pag. 227. & Didacum de Maffio in *causa Medicorum Patrum*, pag. 57. Edidit

Symposium de Pius. Romæ 1536. & Venetiis apud Jordanem Zilettum 1559. in 8. Et Vandir-linden de *scriptis Medici* pag. 491. prodidit hoc titulo de *diversorum vinorum generum natura, liber.*

Cantata de Verbo Dei, & alia quædam addit Lictara.

JACOBUS RIBALDUS Nerinus Sacerdos, juris utriusque Doctor, & Vicarius Generalis Dalmatiae de S. Dionysio Episcopi Syracusani circa annum 1470. Hujus meminit Vincencius Lictara d. n. Nerini pag. 143. Rocchus Pirrus Not. Eccl. Syracus. pag. 181. ubi Jacobum Ribaldum vocat, & pag. 228. & Obavio Caetano in *animad.* ad tom. 2. SS. Salm. pag. 83. qui scripserit testatur

Historiam Duci Conrad Eremitæ.

JACOBUS ROMANUS Catanensis Vincemii Romani eximii Iariseousult filius, ac Francisci Romani, de quo nos pag. 236. Frazer, Cefard, ac Pontileis juris Doctor scientissimus, causarum Patrocinium non sine laude egit Panormi. Graviori juris doctrinā, Musarum, ac amorem litterarum studia, ex natali quadam propensione diligavit: Ideoque latius, eruditius, ac vernaculā linguā multa laudabiliter ecculit. Ad Iudicis dignitatem in Magna Regia Curia sublevis evitit, dum adhuc eo munere fugebatur, obiit Panormi 3. Julii 1648. & in Ecclesia S. Mariae de Nova tumulatur. Vide ejus laudes apud Josephum Galeanum in *Missi Sicil. tom. 2. per. 2. pag. 137.* ubi sub anagrammatico nomine Cui Amoromonia Jacobi extant

Casual Siciliani. Panormi apud Decium Cynisum 1647. in 12. & apud Josephum Bisigninum 1661. in 12.

JACOBUS S. LUCIA Ordinis Minorum Conventualium S. Crucis. Hunc Messanenſem putavit Rocchus Pirrus not. Eccl. Messan. pag. 362. & not. Eccl. Pall. pag. 410. Placidus Sanpietius in *Itinere* lib. 2. cap. 10. pag. 179. & Sophronius Mantus in sua *Missi* tom. 2. pag. 262. At Philippus Cagliola in *manifestis. Proterea Sicilia Ordinis Minor.* Canten 1. explor. 3. mens. 1. pag. 88. dubitat fuisse Messanenſis, an ex oppido S. Lucie Diocesis Messanenſis. Litterarum studiis dicat Philosophiam didicisse: Inde adoleſcens Minorum Conventualium institutum complexus, morum integritate animam instruxit: In studio vero curiculo ita profecit, ut socios omnes longe supertraverit. Sextum IV. Poetif. Max. habuit Magistrum undum in Panormitano Lyceo Regem munice & fugebaturqueque amorem ob eximiam ingenii aciem promeruit. Sacre Theologiæ laurea donatus, ac divini verbi declamator constitutus, magnam sibi nomen famam comparavit. Messanenſe Canonici rexit, & Guardian, ut vocant Guardianorum titulo insignitus, Generalis Ordinis Comitibus inter fuit: quibus in Siciliam regreſſus est Vicarii Generalis. Ab an. 1460. Sicu-

Sicilum Provinciam gubernavit, usque ad annum 1700. & ultra, quo in munus, gravissima perveniendo in gotia, communi decessit. patet facti, A. Szto IV. qui Jacobum magis estimatione proficuebat, ad Archiepiscopalem Messanenſis Ecclesie sedem evectus est; si d. non fuit à Mattheo nobilibus exceptus, in illo juri per judicium intererit: idcirco post novallia contentiones, Messanenſi Ecclesie præfuit. Petrus Luna, Jacobus vlt. Pachiſ episcopus legatus anno 1479. Sed ad Archiepiscopatum dignitatem ambulans, ad quam Status vocavit, si illam repetendi extorquatus, Romam ptiit anno 1485. ubi paulo post supramum clauſum clauſum edidit. Hujus laudis recitatio. Antiores supra relati: Cagliola etiam ipſius munus explor. 2. manifest. 1. pag. 32. 174. 3. manifest. 1. pag. 38. explor. 3. manifest. 6. pag. 174. & 175. 6. manifest. 10. pag. 180. Ex Sampedio citato habemus idcirco:

Theologiae eliqua opera, quae adhuc non vidi.

JACOBUS SCALIS Drepanitanus Poeta, edidit Italice

La Py oue Sacra Azione Sacra. Panormi apud Augustinum Boffium 1664. in 8.

JACOBUS SORTINUS Panormitanus Sacerdos, natus anno 1610. literis dicitur, jurisprudentie lucram obtinuit. Nam gravioribus iſtiſplis, iustitiam clarior, verum etiam amouitorius licet, & traditione investiget iustitiam ut fuit. Misas præfuit coluit idcirco versuculo, iustitiam, iustitiam namque summa cum laude multa scriptis ac novallia in Panormitano Rectorum Academia lectata, non fuit. plausu vii traditionis iustitiam. Mox iustitiam, iustitiam, manifestat, potentia, aliusque virtutibus laus, vitam incipit, sacri dote dignam, ptegit. Dum apoplexie icu confectus vivere diſit Panormi 14. Februarii 1705. anno ætatis sue 82. Ipſius laudat Ioannis Baptistae de Iudici in terminis. p. 1. pag. 89. & Iosiphus Galeanus in *Misio Sicula* tom. 1. par. 2. pag. 316. ubi Siculo idcirco prodire vult Iosiph Jacobo

Cæsar Milius Panormi apud Divium Cyriillum 1647. in 12. & iterum apud Iosiphum Bisagnum 1662. in 12. Edidit etiam

Castellæ d. d. Sig. D. Vincenz Landolina Preceps Adla Ciu d. d. Palermo. Ibidem apud Petrum Coppellum 1658. in 4.

Favilla Spicaz Ottone Sullam. Ibidem apud Jacobum Epitum 1684. in 16. sub omnino Astrologi Conog.

Sub prælo illiqui opus Carminum Siculorum.

JACOBUS SPINELLUS Panormitanus Sacerdos fuit, natus anno 1639. Societatis nomen dedit 13. Maii 1656. Discursus sum iustitiam laudat studiorum spatio, docticia, & traditione omnia iustitiam: sed ipſi præci morbi vi si vietiore diſciplina dicitur coactus, virtutum studia, præfuit patientia, amplexus est. Obiit in Panormitano Collegio 4. Ianuarii 1695. Edidit supplicio nomini Italiæ

Era Festiva d. Monti, che fu iſta per lei d. Mondo in Glorie, e i Trionfi della Gloriosa Parata S. R.

Sella Fexim Palomiana per h. solennia novallia dell' Invenzion d. Lei, novallia l'anno 1689. Panormi apud Iosiphum Barberam 1690. in 4. Scriptum

Vitam, Virtutis, & Miracula P. A. Hieronymi de Panormi Ecclesie Panormitane Camer. m. 2. in 2. fol. 1. in 2. in Bithochia Collegii Panormitani Societatis fuit.

JACOBUS SYRACUSA Nobilis Panormitanus, Jurisconsultus, & iustitiam Patronus docticia instructissimus. Novallia auctus honoribus: laus fuit iustitiam Panormi Magistri, ut vocant, Secretus, Almorom Dux, Viteatilis munus Sicula iustitiam Empolia pteultrati. Magistri, ut apud Portulani viciis gessit anno 1595. & 1597. & in Tribunali Concilii Sære Regie Confutit iustitiam exultit anno 1612. ex Augustino Iuvig: in 1771. tom. 3. 1664. Panormi pag. 128. Iustitiam etiam Panormitani Pteultrati, & Magne Regie Curie, ac Panormitane Urbis Syndacum fuit iustitiam Franciscus Stradaus Regis iustitiam pag. 15. Vite dux iustitiam iustitiam Panormi 6. Ianuarii 1615. & in Ecclesia S. Domitii Fratrum Predicatorum conditus est. Edidit

Allegoria in causa propria. Panormi in fol. huc anno, & typographia nomini.

Addit Strada: multa scripta egerit, sed marte præfectus typis non mandavit.

JACOBUS SYRACUSA alter oobilis iustitiam Panormitanus Societatis fuit, natus anno 1610. Societatis iustitiam suscepit anno 1635. ac solennia iustitiam primo Novembri 1653. Ob iustitiam iustitiam iustitiam, iustitiam humaniores iustitiam, Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam magno cum plausu, ac diſcipulorum utilitate docellend docuit. Collegium Moutu galense iustitiam locupletissimæ addidit Bibliotheca: ut iustitiam Collegia Calacapioum iustitiam, Drepanitanum, & Panormitanum, Panormi etiam Domus Professorum præfuit: iustitiam in montibus iustitiam, iustitiam, ac charitatem iustitiam pteultrati idcirco ob insignis docticia, virtutisq; splendore in sui venerationem aliorum estimationem fuisse iustitiam. Divæ Rosalie antrum in Monte Petrigio iustitiam Panormi dux gubernavit, tantum quos ex Diputatis in Panormitano Senatu iustitiam. Societatis Nobilium in Domo Professorum, & Depara Virgialis in fervore in Panormitano Collegio namque cum flectu moderatus iustitiam iustitiam illi iustitiam iustitiam, ac cum diſcebus divitiis iustitiam iustitiam, ac Dux omniore corda caput iustitiam iustitiam iustitiam. Obiit tandem in Panormitano Collegio 31. Octobris 1687. Edidit supplicio nomini

Compendiarium Logictarum quæstionum completionem d. Iosiph Nazoli Maratensi publicè propugnatam 1654. Panormi apud Iosiphum Bisagnum 1654. in 12.

Corſum Philosophiam compendiaris tradidit diglulum, & d. Petri Cuius Rabbatensis pugnatam 1656. Ibidem apud Iosiphum 1656. in 12. Italice

videtur Horatius *epist.* lib. c. v. 8.

Silvose fecerunt materem suam epura, ut

Pocet ad verrem cum ridenda, & illa dei at.

Massim Infrumentum, Sambucam vocatam, ad-
inventum, quod Iyris irregularis speciem explene-
bat, ut testantur Neentes apud Athenienses lib. 4.
cap. 13. pag. 175. Suidas, Volucrianos, Cynaldus,
cit. Patricius lib. c. pag. 67. & lib. 7. p. 310. Leu-
Crastus *hist. Pen. Græc.* pag. 292. Colletius *hist.*
pag. 312. pag. 39. Holmanus in *hist. em.* 3.
v. Trifurcus pag. 100. Lascaris apud Maurolycum
hist. Sicil. lib. 1. pag. 17. & 18. Fazellus, *Sampre-*
toris, Melus cit. & Celsus Rhodiginus *hæm. lib.*
p. 129. 4. qui ex Arhearo Lyrophonicum appel-
letur. Et Sambuca quædam composita cordis, ac
sonum reddebat acutum. At Patricius cit. & cum
eo Maestrius in *Constit. Calabria* lib. 1. cap. 19.
pag. 45. eade u, vel simili sonum fuisse ait, quæ
est illud instrumentum, quod vulgo appellatur
aspa. Fazellus etc. putat, duabus la longum ex-
celsis cordis conditum, profundum, ac tremen-
dum sonum edebat. Ja Ibycam vocabant alii,
ait Cynaldus ex Suidam, cum ipsius sono jam-
bas cæcæbatur. Aliud etiam musicum instru-
mentum excogitavit madæ Suidas, & Cynaldus,
ab ipso Ioycam vocatum, quo Galis, & Ro-
manus in bello uti sunt. Hocm instrumentum
cum ingens numerus Romanorum edocitas Celtas
addidit, ut sunt profecti. Appellatum etiam
Ibycam ab Ibyco inventor. Omnium primus
etiam veritas quæque Maserum nomina ex-
cogitavit ex Vulgo de *Idolothia* lib. 1. cap. 53. 3.
apud Holmanum in *lem.* tom. 1. pag. 895. E pa-
ria digressus bonum petiit, cui in capite, quo il-
lem Republicam Polyetates pater monebatur,
& Cæsi ævo olymp. 54. ex Suidas vel circa
olymp. 50. ex Cynaldo. Cuius autem pec non-
nullas Græcia Velus magnæ unius gloriæ ex-
celsit, eandem in latroium manus incidit, &
jam occidit supervollet. Cuius obt status est
& in esset moris sine vindicta obsecravit. Cui
post eum latroes in foro, vel in aliis placet, in
theatro sedere, & cum suis supervolantes transi-
rent. Grues, illorum unus alter insinuerunt: Erat
Ibyl alius, & restes, quod cum quidam assiden-
tium accepisset, suspitione concepta, indicibus
restitit: Ideoque in iudicium deducit latrones,
in mentem ei facinus confissi, debitas penas
Ibyco soluti sunt. Hoc autem aliquantulum di-
versè narratur à Scatio lib. 5. *seruam in epistola*
in patrem, Antonio in *Menestibus*, Plutarcho de
gerallate, Antipatro, & alio in *Antologia* 8. 60.
& 61. S. Gregorio Nysseno lib. 8. qui ait, hoc di-
vina providentiâ obegisse, Iosepho Barbetio de
miseria *Pæcia* pag. 76. Suidas, & Crastus *hæc* cit.
quibus addit Lascarem, & Sampaum citat, qui
in Calabria hoc accidisse tradunt. At Gregorius
Nyssenus, & Faber de *Pæcia Græci* par. 1. pag. 19.
Coiacti vindictam Ibyco colligisse volum. Pro-
lusmus Ephæstion apud Photium in *Biblioth.* ed.
190. pag. 478. testat, quod Hercules Ibyci fer-
vus vixit concubatus est, quia cum latronibus
in Ibycam conspavit. Hinc in proverbium

abierit Ibyci Græci Suidas, & alii ex sapientibus
tradunt: dicitur autem quod sceleribus impro-
bis eventus proditi, flagitiosis meritis lumi-
natas lites, ex Paulo Manazio in *adagiis* pag. 534.
vel ex Lascari apud Græcos, Iseidolique sui poe-
tice frequentis est huius adagii usus, cum oculis
res aliquibus indicis prodire. Florus olymp.
50. ex Cynaldo, vel olymp. 54. ex Suidas, Patri-
cio, & Crastio cit. vel 1. 1. olymp. 60. ex Euse-
bio in *Chron.* & Joann. Bapt. Ricciolo in *Chronol.*
Reform. tom. 4. ind. 1. pag. 176. ante Virgilis Deipa-
iæ *patrum* 540. Ex Maserio in *diff.* tom. 2. pag.
216. & Fabio cit. clarus tempore Cæsi Regis
hoc est, ante Christum natum annos 611 ante 600.
Dubitat Voßius de *Pæcia Græci* cap. 4. pag. 21. ad
ille Ibyca sub Hippici nomine Eusebio in *Chron.*
memoratus, ut noverit Ibycus. Scripti dorica lin-
guæ

A notum libris si pæcia, ex Suida, Patricio, Cæs-
io, aliis: sed huius ordo ex Volaterrano *antiq.*
pol. lib. 16. qui perperam Suidam citat. Poemata,
cui nomen Cæsiæ, citant ab Aristæo lib. 4.
cap. 1. pag. 172. et dubitat sine Ibyco, an stæ-
chori. Maurolycus in *Coro. Calabria* cit. ait: *Car-*
miæ huius L. scripti, citant qui Athenienses
lib. 4. sed falsum hoc est: apud Aristæum non
legas, Scelium, & etiam Ibycam ex Patricio,
Crastio, & Crastio, nempe

Gorgias R. poem. Gorgias, Nibetum.

Joannes Jecou, Adria d. *Sua Pæcia* Maserio
scriptum addit

Plura de Sicili, & Ludo Hæmæ Stolarum.

Nonnulla hæc fragmenta exant ab Henrico
Stephano collecta, et edita cum Lyricorum Poe-
tæ a Heg nonis, & in libro: *Carmina notum*
idylum *Fundamentum*, & *Lyricum Græcæ* ex *Biblioth.*
de Suidæ *Græci*, & *Latine* *de Suidæ* *de Lasc-*
re *Gæcia* *Antipater* ex *Officina* *Plantiana*
1663. in 8. & Pandoi in *Suidæ* *lib.* 1692. 8.
Ibycam plures etiam Athenienses, ac aliqui ipsius
ecrimina adducit, nempe lib. 2. cap. 16. pag. 57.
ubi citat libeum quibus carminum, lib. 9. cap.
10. pag. 383. lib. 13. cap. 2. pag. 564. cap. 8. pag. 601.
& lib. 15. cap. 8. pag. 681. adducit etiam sine,
cuius testimonio lib. 3. cap. 9. pag. 86. & lib. 12.
cap. 8. pag. 603. citatur etiam d. *Plutarcho* in *Ne-*
me, *Etiano* de *soluilibus* lib. 8. cap. 51. *Paulania*
lib. 3. pag. 96.

Jeremias PANORMITANUS Oedinis Ca-
paciorum ex familia de Gregorio natus anno
1645. Regularum disciplinam amplexus est in
Conobio Calatanzellæ 23. Maii 1661. Gravio-
ribus facultatibus egregie excultas Philosophiæ,
ac Theologiæ non sine magna ingenii laude,
pluries docuit. Vir omnigenæ eruditionis defu-
so loquentissimus, cum inæ suas, tum exere O di-
nis sil limites in Sicilia, & Italia magnâ estima-
tione profectus est. Literarum, fœderationumque
studiosissimus, Conobii Panormitani Bibliotheca-
cam nova semper librorum accessione ampli-
ficare curavit. Multa rexit Ordine Conobii.
Culto dicitur: pluries in Panormitana Pro-
vincia Definitio clauit, quæ etiam Provincialis

lis manere uide. A 1700 in Provincie Castos in Generalibus Comitibus interfuit. Utatur. Genualis electus Medici in Provincia perinduit. Doctus in morum sacris, ac prudentia insignis instructus, venerat in hac exigua promeruit. Denique multis podagere dolibus diu iuclatus, decessit Panormi 13. Decembris 1707. Ipsum laudat Dionysius Genuus in Bibliotheca Capuana. pag. 171. qui dididit illatum. *Elegia varia, & Epigrammata huius, & ingeniosa.*

IGNATIUS BALSAMUS Messanensis Soc. Jesu, alius ab Ignatio Balsamo Apulensi ex eadem Societate, qui obiit anno 1613. ex Bibliotheca Soc. Jesu pag. 391. Fuit uultus Messanensis magni ingenii vir, Eccelesiasticus et bonus, & omnium scientiarum utriusque institutus uoluit. Decessit in Collegio Saccenti 10. Maii anno 1659. Ipsum laudat Maximus Regina in Bibliotheca Abbatensis. per. 2. pag. 526. huius Italiae

Oratioe per la solenne della Lettera di Nostra Signoria alla Città di Messina. Medice apud hactenus Petrus B. ex 1653. in 4.

Lettera di Nostra Signoria alla Città di Messina. Canon. H. L. apud eundem 1653. in 4.

Manire de SS. Elogio, & Compagni Canon. ex Reg. H. L. apud eundem 1653. in 4.

IGNATIUS CAMERATA Medicanus Ordinarius, Minimus S. Francisci Paulus, natus 72. Julii 1647. uersus studiorum spatia facit Otiosas partes, non sine nominis laude, ac fama expositis. Solitudinis amantissimus humanum studia impune excoluit. Multis praeiit sodalibus suis Confessoris, & Visitatoris munus. E vita migravit Messanae 19. Augusti 1706. Edidit sub antiquo amario nomine Gratiani Censoria liberum. Ita ut inscriptum:

Amore Affetto, & spassio dell' Anima innamorata di Gesù. Uscito per l'interiore occupazione nel tempo della fagra Commuione. Messanae typis Vincentii de Amico 1689. in 12.

Scilicet haec alia, quae morte praevitatas in lucem emittere non potuit, nempè

Di Emendata iudiciorum Dei erga Disparam Virginem Mariam tam ad intra, quam ad extra indicandorum liberum H.

Nomen Paetretia.

IGNATIUS GALEANUS Panormitanus, Josephi Medici et huiusmodi filius, Monachus Benedictinus Congregationis Catinensis, cuius habitum in Cenobio S. Martini prope Panormum suscepit 14. Septembris an. 1644. Inguis ximii vietus, ad amoniori literas prout, oratoris, ac poeticae facultate insigniter pariterque & nonnulla concinnavit ornataque inguini monumenta. In eadem Congregatione praefatus Decani minoris dum Ordinis tyronis ad iustitiam perfectionis regulam instruebat, decessit Panormi 9. Decembris anno 1681. Ipsum laudant Joann. Evangelista Panormitanus in anagramma. pag. 164. & Josephus Galeanus in *Alas diuini per. 4. pag. 226.* non ignominie ueracem linguam

Com. ad sacre Basilidis. Panormi typis Josephi Bisignii 1653. in 4.

IGNATIUS GASTONE nobilis Catanensis, Ingenii Baro, in his usum accepit 7. Februarii 1640. patre Jurisperito Mario Castone Ingenii Barone. Iurisperitiae studii à animi contentione optam dedit, ut Doctores laudem donaret, in doctissimum Jurisconsultum & alacrum. Sic merito cooptatus, & ad bonorum fastigia evectus. Poesiticae Jura in Catanensi Academia si puto magna cum eruditione explanavit si prius etiam in patria Urbis Patrocinio, inel Messanae praesuit Juxta. Ad iuniores accersitus dignitatem, quantissimo Belli Consilii fuit Consultor de iurato novo in Urbe Messanae Tribunali, quod Iustitiam vocant, ut bonus Ragio Fisco adjudicata administraret, in eo etiam sui dicitur ac Regii Patrimonii Fisci Patronum igitur ibique tandem priorem ipsius Juridici Secretarii Ministri et huiusmodi. In Magnae Ragie Curia Foro dei Judicis, ac Ragii Consilii dignitate cohonefatus claruit. In eodem Tribunali, & Regii Patrimonii sublimitatis Fisci Patronus, & à Rationibus Magister constitutus, longè, lateque infusus. Tandem anno 1693. Concilio Saepe Ragie Consuevit Praesit, cum magna sui gloria praesit. Vis sine doctrina iustitissimus, ac dum legali scientia oratus emittit, videtur etiam humanioribus literis, & eruditione clare floruit. Postum praefectum laudat, ac civium doctrinam mirari e coluit. In multis ad hoc huiusmodi studiis additas vias, ut utaq; quies indoluit videretur, cum detractis somno nonnullis horis, in libris revolvendi, ac iudicandi, doctissimi innotationibus exalando defudat. More eleganti, & integritate prestantissimi egregio viro venerationem concitavit. Ut tanti viri praemia pluries innotat & honoribus Catholicum Rex Carolus II. Marchionis titulum in sui, ac posterorum ornatum comitum regis monialis comitum. Elapsus diu pauci ab accepta Praefecti dignitate missos, vix spaium absoluit Panormi 19. Augusti an. 1693. & in Ecclesia Immortalis Conceptionis Puerm Reformatorem S. Mariae de Metecce iudicem et, ubi haec huiusmodi inscriptio.

D. O. M.

Hoc flet sub marmore

Sicilicem et quatuordecim;

Quem ab incensibus studio additum

Patrio cheri laudat Catina;

Ingenii Baro ingreditur spem protulit,

Nunc jura ministras in Praetori, pueri iuans ex Catina;

Et diuini sacra;

Ut Aet. le cypru millesimi uideretur.

Humanius exhalat huius, inter fletu Pallis fluita,

Messanae scilicet, & luxuente non respuit,

Similis edis oras sui omnia implevit,

De his Messanae, ut Magna Ragie Curia Aulas in Trivinciate si dicitur viderit.

Et huiusmodi reveret,

Regia Juxta scilicet Olympiadi praesit;

Cypri reddens Regi Caput Panormi

Sulphure;

Tan-

IGNATIUS MAZZARA nobilis Siciliensis, Sacerdotio insignitus non modo graves Philosophiæ, ac Theologiæ studia, verum etiam & mathematicas disciplinas magnus cum Isude amplexus est. Inegre singulas, vividæque ingenii doctus palustribus licet impendit addidit, insigniter profecit. Multis præsertim emulæ iusticiæ colui ac quæ eadit ingreditur monumenta ejus styli cultum, eruditionis ubertatem, leporeque adblatantes abunde testatur. Hinc magno cum plausu in celebratissimis Italianæ Academiis adscribitur, sistentium amorem promeruit. Siciliensis Ecclesiæ Cantor, vulgò *Cantaro*, electus, ejus possessionem licet purgæ exurbis. Etate adhuc flore dū 16. ægeret annum obiit Sieti mensis Junii 1696. Ipsem Isudane Balthasar Wilsons *se armonia seriale* pe. 77. 327. & 336. & Franciscus de Marius in *epistola* par. 1. pag. 243. 248. & 69. Ididit Italicè

De Sudori al Marigge Prese Liriche Pate Prima Neapoli ex typographia Domini Antonii Partini, & Michaelis Aloysii Mucii 1691. in 12.

Epistole Etrusche. Ibidem apud eundem 1692. in 12.

Emperè Ossiusse Odi Feste Prime. Ibidem apud eundem 1692. in 11.

Prælo paraverat

Pesle Pate Seconda, e Terza.

Pietro Simbato. Elegie.

Epistole Etrusche.

Lettere scisse tom due.

IGNATIUS TEDESCHIUS, ET PATERNO Cosenensis Patriæ, nobilè gentis natus, vir Poetæ, ac amantissimus literis spiritum ornatus: in Cstanensî Academiâ Clariorum plures Principem egit, ac literarum laudes promeruit. Decessit Catanz 11. Januarii anno 1693. in honorifico Sicilia tetigione oppressus. Edidit Italicè

Il Crenete Dianoa per musica. Catanz apud Bâgulum 1686. in 12.

Il Nerosse. Catanz. Prælo paraverat

L' Elmisa Drama per music.

La Calpandra Tragedia Morale.

Rime varie.

IGNATIUS TIMPANARUS, Panormitanus Societas Jesu, cui se addixit 30. Novembris anno 1688. Doctrinâ, ingenio, & eruditione clatus humanioris literæ Rhetoricæ, ac Philosophiæ magna cum laude docuit. Obiit Panormi anno 1694. Edidit

Orationes in literarum anni lustralis auspiciis ad Illustriß. Senatui habitum in aula Collegii Percontant. Panormi typis Decii Cyrilli 1641. in 4.

IGNATIUS DE VIO nobiliss Panormitanus Soc. Jesu astra primo Decembris 1659. Societatem ingressus est 27. Octobris 1675. in qua solemniter amissis votis 1. Februarii 1693. Studiiorum curriculum summa cum ingenii commendatione confecerit, ac quadriennio humaniores literas docuit: Rhetoricam tum publicè biennio in Panormitano Collegio, tum privatim per annum Societatis junioribus tradidit, quâ Ingeniû elegantiam præferebat, ac summam sibi laudem comparavit. In

eodem Collegio Moralem, & Scholasticam Philosophiam quadriennio non sine plausu docuit. Italicam linguam per anni cursum, ac Mathematicas disciplinas sexennio explansit, & nunc etiam, dum hæc typis consignamus, doctissimè exponit. Ab ingenio, eruditione, eloquentiâ, morumque integritate non inmentò celebratur. Ipsum laudant Franciscus Manellus in relatione solennitatis S. Joannis de Deo p. 85. & Vincencius Auris in *hist. Cretæsi Patris* pag. 40. Edidit Italicè suppreto nomine

I Giurid d' Oro di Palermo nelle Triumfale solennità di S. Rosalia Vergine Palermitem celebrata l' anno 1693. Panormi apud Petrum Coppolan 1694. in 4.

Le Gare di stambiccole Amore tra la Reza Vergineta S. Rosalia, le Gligi Reghi di Filippo V. Nostro Signore, e l' Ocio della S. Iste Pelermite: intraccete nella solennità di S. Rosalia Vergine Palermitem nell' anno 1703. Ibidem apud Josephum Graningnam 1703. in 4.

La Mitologia Sacra, o vero il Pandion della Gentilità trasfigurate nelle giuste di S. Rosalia Vergine Palermitem nella Triumfale solennità dell' anno 1703. Ibidem 1703. in 4.

L' Eneide delle Glorie Palermitem, o vero il Cespicio di molti pregi della Città di Palermo o essere a S. Rosalia Vergine Palermitem nella solennità di quest' anno 1704. Ibidem apud Dominicum Costum 1704. in 4.

Stilice R. greggia delle cime del Circo Serco di Dio il P. Gio: Maria della Compagnia di Gesù. Edidit enim libro ejusdem Societatis interscripto *Facile Instruioni per l'indico spulvele delle Congregazioni della S. Vergine del Fervore.* Ibidem apud eundem 1704. in 12.

Prælo paratam habet

Vitam, & res gestas P. Balthofris Kryla deo Mondo Societatis Jesu, Fessini, & Martiani Regis filii.

ILLUMINATUS MESSANENSIS Odius Caputrinorum ex nobilè familie de Cazenilis exortus: vir doctissimèlustrissimus, Theologus eximius, ac celeberrimus ecclesiasticus. In sua Messanensi Provincia ed omnes honorum gradus evectus, deum Provincialis omne sanctus est anno 1622. Commississim, ut vocat, & Generalem Vicesorem egit in Gestella Provincis npsd Hispanos, quo ha numeræ æli disciplinam, & intine leges summa cum laude omnibus palam fecit. In omnibus verò iunius insignis vir tutum splendore effudit. Denum in Messanensi Cernobio sanctè deceßit anno 1656. De eo Dionysius Genensis in *Biblioth. Capucinar.* pag. 173. qui edidit testatur

Orationem de Immaculata Virgine Marie Conceptione, quam habuit Roma cur 1613. coram S. ac Beatissimæ Pape Paulo V. nec non ad Eminentißimæ Cardinalis, conspectu S. R. E. Præfati.

ILLUMINATUS ODDUS Collectaneus Ord. Capucinorum, vir doctissimèlustrissimus, qui dñ in Messanensi Cernobio Philosophiam, & Scholasticam Theologiam foderat: finos docuit, ac ob sub-

inutilissimas ingenui doctores non numeratis laudes promeruit singulares. In Messanensi Provincia, & alibi Concionatoris partes explevit, ac pluries Custodis, ac Definitoris munere praefuit. Seditare laboravit; ideoque parvâ tubâ in ipsius angelos voces infundebatur; eaque causa feveratius flammis incubuit. Vitentibus oratus el traxit; ac praecipuo cultu Desipiam ventitabat; ante cupis imaginem in cubiculo magis animi demissione pietatis officio vacabat: hinc la supremo vitæ suæ morbo exire pectus, ut hanc Mariæ Virginis effigie ipsius omnis objiceret, quos per horas 6. 10. autegram animam elixmet in ipsam defensor tenens; belustitendo, et Virgine se alloqui, non obsecum; immo hac vultus vero hilaritate ausus suavitatē, & flagrantissimam in Desipiam amoris suis aperire. Denique dilectissimo edno eam exspiravit in Crucubio Messanensi anno 1683. Ididie

Lequm Desipiatiam ad mentem suam, quâ sollicitudine doctrina delectatur. Panormi typi Petri de Isola 1664. in 4. & Neapoli apud Novellum de Boas 1670. in 4.

Physiæ Peripateticæ ad vixtem Seni. Messina unius heredes Petri Biez 1667. in 4.

Disputatio de Generalium, & Corruptorum ad mentem Seni, cum resolutione aliquarum dilectarum ad hunc de Mathematicis speculationibus, quibus additur disputatio Aristoteli de principio intellectus. Neapoli apud Andream Colicetum 1673. in 4.

Disputationes de Actibus. Ibid. apud eundem. 1674. in 4. Italicè

Litteræ pui del Cron. Messina apud Vicerarium Auctum 1676. in 12. Panormi apud Petrum de Isola 1677. in 12. & iterum ibid. 1682. in 12.

Edendis reliquit

Disputationes Metaphysicæ.

ILIUMINATUS Panormitanus Ordinis Capucinorum, ex nobili familia de Martino ortus, pante Angustiano Martino Jusseusiano exilio, de quo suo loco. Antequam ad Ordinem Regularem accessisset, Petrus Martius vocatus, Jusseusque studis incubuit, & Doctoris laurea insignitus est. Annos agens 19. Canonicatus S. Joannis de Irenis in Panormitana Ecclesia collocatus; anno 1576. A literarum ornamento laudatus fuit; ideoque Casus Marcellus Archiepiscopus Panormitanus in cum Generale Vicerarij Illuminatum delegi anno 1582. quo in munere tamensi usque ad annum 1584. Sed urticosis vitæ eliditibus gressibus, spiritus seculi honoribus clam ad Fratres Capucinos confugit, & assumptio Illuminatus nomine inter eos vix innocens, doctus, & virtutum omnium notum in modum refulsit. Theologiam magno cum plausu docuit; eruditiorum verò iugiter exultus claruit. Hecores quos extra Ordinis claustra decessante studuit, in Regulari Ordine accipere coactus fuit, ad numerum Definitoris Panormitane Provinciae pluries assumptus; his eadem Provincia cum revixit, tandem ad Definitoris Generalis gradum vixum eximium promerita exerceo. Nec

ipsi supremum totius Ordinis Generale gubernum de fuit, si morte praeventus, vitam numeris omnibus absolutam non reliquisset. Obiit circa an. 1610. Hujusce laudes leges apud Roc. Pirr. in. *Ench. Panormi*, pag. 184. & ibi, 4. d. *Abbas*, pag. 239. & Dionysium Crucium in *Biblioth. Capucinæ*, pag. 174. & in appēdit, ubi et Marina familia ortum praedicat. Scripti

Compendium Annalium Cardinalis Barenii cum annotationibus. & gloss. ut. 5. in fol. Anthographum vidi in Bibliotheca Canonici Panormitani.

Annales Ecclesiastici in duodecim Tomis abbas. in. 25. in fol. Hoc opus non sicut ingenti labore, ac studio scripti, ad instar analium Cardinalis Casarii Baronii; & jam à superioribus approbatum sub Mediolanensi praefato est: sed mox editionem ab ipso: & quae elidit fœdalia in officina typographica delinere. Hujus operis anthographum m. 8. in eadem Bibliotheca Panormi videri alicui.

INGULFRIDUS Panormitanus annis ex antiquioribus Pontis familiis, qui unâ cum Tei deo il. in uratore, aliisque carmina condidit, rebus Viris. *Antologia* in 1581. ad *testamentum* in 1582. *Jo. Baptista de Jodice* pag. 478. & in *Stilla* in 1582. cap. 9. & 5. pag. 31. P. in libris ipsius carminibus inter variasiones Petras recondenda est. Satis scriptum. Id ipsum putat Jo. Marins de Cardianis in *ramm. Bion. Pansa* Valeris vol. 1. lib. 2. cap. 1. pag. 29. qui inter antiquos etiam regem in eadem *Stilla* lib. 4. pag. 177. Hujus etiam me nunt. Hieronymus Rag. *Stilla* in *Elogia* Strider. pag. 144. at in nova huius editione (scilicet: *Stilla* Bibliotheca Petri, urcio quo earior & Sæculorum luceatorum albo deletis; ni veteris dicas, ex eius memoria Tughill eadem exelidit. Claruit circa annum 1540. Scripti Italicè Rime. Cardianem quendam, ex his que scripti, edidit Leo Altatius in *Antiquis Poetis*. Neapoli apud Sebastianum Alecci 1661 in 8. eadem etiam protulit panulam diversam laudans de Ceciliensis *memor. etc.* Alia ipsius Camilla exelidit. Ios Georgius Teiffinus in *Patria* *antiqu.* 3. pag. 21.

INNOCENTIUS MARCONIUS Calatajeronensis Ordinis Capucinorum lucem aspexit anno 1589. 24. Octobris, & in Ordinem admittens est anno 1607. Gravioribus discipulis eruditus, Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam doctissimè tradidit. Virtutes affluenter egregias, Ecclesiasticæ egri feveratissimum flammam cum animorum fructu. Meritis abundè instructus, cum pluries Provincialis munus exerceisset, tandem anno 1645. extra omnium expectationem ad supremum Ordinis fastigium evectus est. Ea virtutum, pietatis, & sanctimonie documenta in Ordine monstrum exhibuit, ut adhuc regimini sui sunt nunquam constantē deperdere. Deo enim, & hominibus dilectus vix credibile est, quos plures, ac veteratissimis argumentis in periculis aurore Laropæ Provincialis expectus sit. Innumeri etiam ipsius ordinis vili pro plura passim millia extra urbem mensis egrediebant, ut ipsum avidi m-

invenirentur, ac genibus flexis recolerent. In
 Tsanulpaus regionibus ipsius effugies aro infen-
 lita, ac precarique corosq. ab ipso benedictis magno
 pretio siliabatur. Hanc venerationem egre-
 gio viro concellarum miracula, quibus Deus ip-
 sus sanctimoniam illustravit. Principes, Dynas-
 tae, Reges singulares obsequiis animi sensu In-
 nocentium excepti e: & praclara ejus gesta in-
 spexerit obsequientes. Ferdinandus III. Imper-
 ator precepit, ut dum nebem lagredederet cam-
 panas pulsarent, et propiia expelle Musiconum
 chorus by mium Te Deum decantaret. veniti nē
 d. Conoblo discederet, sed praemissis auri velle-
 ris equite inde sequenti die Conobium adit, In-
 nocentium amplexus esse in Fraternum cunctatio-
 cum eodem Generali vires redicere voluit, & in
 ipsius cella. In geam provolutus eundem contu-
 pulit, ut sibi benedictionem impetiret. Inasti-
 mabile Sanctarum Reliquiarum Theaurū ē prae-
 cipuis Lupoze Magosilibus accepit, dum Ordine
 postularit, quod in Ecclesia patrii Conobii reco-
 nit. Singulares ipsius virtutes Romae Summi
 Pontifices, Sacrae Romanae Ecclesiae Cardinales,
 ac Praefules demurq. fusi. Insigni prudentia in-
 structus, magni momenti negotia Innocentii X.
 iussa pertraxit: & ad Regem, Regiamq. Ga-
 llicae, & Duem Aurelianensem legatus missus
 est, ex diplomate dato Romae 30. Madi 1645. De-
 mum sanctitatis famae celeberrimus obili Cal-
 arajone 16. Novembriis an. 1655. Funus publi-
 co sumptu celebratum est sumptu pompa, ac ma-
 gno consuetus populi concursu. Ipsius corpus
 post quatuor annos, totidemque menses integri ū
 invenire, licet loci humilitate corruendum
 fuisset: tunc vero, ac reliquo corporis ludamen-
 to in pulverem resolutū. Admiranda vi & gesta
 Episcoporum auctoritate in publicis, juxta antiquae
 actis digesta astantur. De eo multi praesentian
 Eligias Balleus in libro *Floris vnius Thilogia edi-
 timentis*, Gregorius Ambianus in *sefolit*, &
abstra. in *Tertulianam Redivivens*, m. s. Maximi-
 lianus Sandeus in libro *Religio S. Francis*, Ro-
 manus Sambitlocensis in *Agformae*. Cathedra Grego-
 riani, Indovicus Franciscus Aveniouensis in
Theatro Epidemio, Joannes Bui digalensis in *syno-
 psi Iulianisimae Hebraeum*, Antouius a Crypta-
 leis in *Capucian Satires*, Lucas Wadigius rom. 7.
Annal. Nicae. addit. tom. 4. in fin. an. 1400. apud
 Petrum Paulum Morcretam de *Calatagione* c. 10.
 pag. 40. quibus adde Joannem Rhō in *Paris Vir-
 tucum Insuperit* lib. 3. cap. 5. pag. 320. Michaelen
 Fraxetum in *Vita Bernardi Carthusiensis* lib. 2. cap.
 9. pag. 314. Benedicturn Sambenedictum in *Vita
 episcopi* lib. 5. cap. 4. pag. 30. & lib. 2. cap. 1. pag.
 217. Franciscum Picvum in *Vita S. Luce* Calata-
 jeronensis cap. 9. pag. 83. Mariannum Petrellum in
Vita S. Luce pag. 60. alioque Scriptis ex Morretta
 cleato pag. 79. Itallē

Invenire in *Vita S. Luce*, m. s. apud Calatajerone-
 ses Capucinos, in quo multa seim digua, & En-
 1022 memora ab illa completio ur, ideoque pub-
 licae promeretur lucem. Editioni paratos teliquit
Quaresimale Primae, & *Sei unde*, m. 25.
Abbat. S. Mariae Tere, L.

Apud Petrellum citatum extat:
Epistola dele Nipote di S. Lucia V. M. Stracussina,
 INNOCENTIVS ROCCAFORTIS Panonni-
 tanus, in lucem editus 5. Iulii 1666. Iherique
 apprimē additū, Doctoris lauream accepit Ca-
 rana anno 1686. ac eodem anno Cathedralis
 Ecclesiae Catanensis Canonicus electus est ab ejus
 avunculo F. Michaele Angelo Bonadies, ejusdem
 Ecclesiae Episcopo. In terramoti anni 1693. imē
 maniter concessa Civitas Caranenfis, in publicum
 everfa Urbis beneficiam egregiam navavit ope-
 ram. Ioanni Romano Archiepiscopo Montisregalis
 gratissimus in nonnullis honorificē adhibitus est
 munus, nam anno 1696. ab ipso Visitator missus
 est, ut Monasterium SS. Salvatoris in oppido Sa-
 marci Instauraret. Anno 1698. Delegatum Apo-
 stolicum substituit in causā Abbatiae S. Iosephi in
 oppido Biscaia. Anno 1701. Vicarium Genera-
 lem, & Visitorem praefecit in oppidis Bontis,
 & S. Marci: & pro eodem Archiepiscopo Metro-
 politicum Montisregalis Ecclesiae jux Romae
 propagavit; ubi Prothonotarius ex numero, ut
 vocant, Participantium constitutus est. Anno
 1702. & 1703. Andrea Regii Caranenfis Ep-
 iscopi vices, Delegi munere, gessit Adversarii, &
 Placati & Capituli Ecclesiae Catanensis privilegia
 defendere et enervi. Eruditione clarus, praesentia
 in Sicularum rerum versatissimus, apud Sicularos
 haud exiguum estimationem sibi comparavit.
 Nunc vii eximius Cazan landabiliter vivit, mol-
 tis natore, ac doctrinae bonis ornatus. Breviter
 evulgabile Itallē

*Giornale Storico di Sicilia dalla creazione del Mon-
 do fino all'anno 1700. Tami due in fol.*

*Aggiunte alle Chierarchie Storiche di Sicilia di Don
 Pietro Carrera*, cujus anthographum servat, eum
 aliis Sicularum rerum monumentis.

INVOLUTORUM ACADEMIA Sicularis, vul-
 go degli *svoltoppi*, elaruit in urbe Sicili. Quam-
 quam ejus origo, & lueri in penitus ignoretur,
 hoc aramen pro certo habemus, quod ante an-
 num 1673. jam ipsius gloria occubuerat. Eius
 Phrenosicoma Bōbys crecepiptos Inter labo-
 res aduolutus; lemmā vero: *nil nisi quod prodest*.
 Politiore literas hujus Athenae alumni apprimē
 collocant; ac posteritati Itallē tradiderit

*Gli Hinni di Felarafi Guerrieri restati in varie
 foggie di composizioni, e presentati dagli Accademici
 involuppati della Città di Sicili all' Ercell. Sign. Don
 Gio: Alfonso Farnique de Cabrera Ammirante di Ca-
 liglia*. Panormi typis Decii Cyrilli 1639. in 4.

IOANNES Sicularis historici ens, qui el. ca. annum
 1666. floruit. Joannes Gerardus Vossius de *histori-
 cis Graecis in addit.* pag. 541. dubitat si ne ille, qui
 a Joanne Carapolata, & Cedi euo in *praem. histon*.
 Magister Sicularis appellatur; au verō intelligend-
 um de Michaele Glyca, vel Petro Siculo histo-
 ricis: at ipse in Joannem hunc propendit. Subdit
 verō idem Vossius *lib. 4. cap. 21. pag. 499.* ubi de
 Joanne Siculo scribit: Philippum Labbeum in *de-
 latione apparat ab historiis Sicularum* pag.
 44. hanc dubitationem alibi se soluturum pro-
 misisse. Sed Matthaeus Raderus in *obsevationibus*

ad Petrum Siculum de *consecr. & solida* Manichaeorum doctrinis, de Petro Siculo intelligendum suspicatur. Octavium Caeianum in *animed. ad rom. 2. 55. Siculus, pa. 18.* putat de Michael Glyca loquutus, additque quod hoc ex ipso hystoria Michael Glyca facit, & ex alia Petri Siculi hystoria non obstante colligitur. Praeterea Vossius est, de Joanne Siculo scribit Sybuias in *Saetunia praefatione* edita anno 1595. apud Vossium chiam. Scripti Joannes

Chironem hunc ad *temperantia* Michaeli Theophrasti filio, *synopsin* hanc Maecio anno 866. Cuius inveniatur in Bibliotheca Electorali Palatina, & eius indice digesto per Hieronymum Sybuium editum, in libro *Monumenta Pitarie, & literaria* Pinarum *Republia, & literaria* in *disfringe* *glelia* pag. 123. et tunc in Bibliotheca Vaticana Roma, ut testatur Vossius. In Bibliotheca etiam Caesaris Vicina servata m. 3. in 4. ex Gesnero in *hibitorib. pag. 496.* qui Joannem Siculorum vocat. Eiusdem opus puto, quod hoc titulo nomen: *Historia Eucharistiae* *Grati* m. 1. connectitur à Ludovico à S. Carolo in *Bibliotheca Pontificia* lib. 2. pag. 374. & ab Augustino Oldoino in *Abbas Romano* pag. 676. & citatur ab Andrea Vicoeello in *editibus* ab eadem in *Vitis Pontificiae*

JOANNES alter Siculus Astronomus. Scilicet *Tabulae Tullianae super Caucum Aram* lib. m. 3. in fol. extant in Bibliotheca Veneta S. Antonii, ex Joanne Philippo Thomasio in *Biblioth. Pater. m. 11. pag. 5.*

JOANNES AGLIATA Panormitanus Iuriconsultus Doctissimus, in Sicilia palatialis causarum patronus: comite doctrinā ad omnem nullas Insuperindie dignitate euectus est: nam plures in Panormitano Iurato, in Magne Regie Curiae, & Concilio Sacrae Regie Conscientiae subfessis praefuit Index. Inde Regii Patrimonii Fisci Patronus, Concilio Praefectus, ac tandem eiusdem Regii Patrimonii etiam Praefectus electus fuit. Amantissimo ingenio munitus, politiones etiam coluit literas: Ideoque ante Reuocatos Academicos Panormi tenebatur, Italica, ac vana culis nomen multa cum laude coeque. Cum Mylis esset eo tempore, quo Regia Aula ibi confederet, ob bellum inter Hispanos, ac Gallos exortum, ex in Urbe decessit 6. Aprilis 1675. Ius vero cadaver Panormum translatus 19. Iulii ejusdem anni, in Ecclesia S. Francisci Minorum Conventuali inhumatur. De eo Franciscus Strada in *quarta* *historia* pag. 24. & 15. Vincentius Auzia in *hist. Chronolog. Perorgani* *Stille* pag. 301. Joannes Baptista de Iudice in *carmin. pa. 1. pag. 77.* & Josephus Galeas in *Metu* *Siculi* tom. 1. pa. 2. pag. 322. ubi Joannes exant Siculo idiomate

Canoni Siciliis, Panormi apud Decem Cyllum 1647. in 12. & iterum apud Josephum. Bisagium 1662. in 12.

JOANNES ALBERGHINUS Panormitanus Tertii Ordinis S. Francisci, natus anno 1574. Ordinis insignia suscepit anno 1590. Vir docti-

ssimus, adhibere adolescentis. Sacra Theologiae Magister, de Doctis reuerentissimus: studiis Regentis munere praefuit. Philosophiam, ac Mathematicam Theologiam sanctam cum laude tradidit, ac discipulis ea erudit: ut inde doctrinae splendore Ordinem illustravit. Eloquendi etiam cultus: Ideoque non sine plausu canticiones habuit, ac non vulgarem nominis sui gloriam comparavit. Nonnullis fuit honoribus coloratus: plura etenim exivit Cornobis: Sicula Provinciae Definitorem egit: & eandem Provinciam semel, & iterum gubernavit. Panormitanum Cornobium S. Mariae de Misericordia nonnullis officiis exornavit. In propugnandis Fidei Catholicae rebus zelo assiduus insignis: & S. Officii Consiliarius, & Confessor electus, cum in hoc Tiburni sapientiae subtilitate deceret, ut apud S. Inquisitionis Iudices magna estimatione valeretur: & in rebus difficultatis ad ipsum veluti ad oraculum, confugeretur. Mita cunctis pudentia, Virutes coluit egregias. Eiga Despatum praefectum singularem fuit amore in cuius obsequio omnibus anni Sabbatis, & Marianam festivitatem pervigiliis pane tantum, & aqua jejunabat. Denum cum nominis sui fama ubique diffusa, effulgeret, obijt Panormi in Cornobio S. Mariae de Misericordia 26. Septembris anno 1642. Iusta funebria amplissima pompa celebrata fuit, praesentibus ad Interminatam Inquisitionis, ac Nobilium concursu. Defuncti vires sinebei oratione exortuati Ludovicus Monacho concionatores celsus ex Clericis Minoribus. De auctore Joanne Franciscus Bot domus in *Chim. Tertii Ordinis* *cap. 35.* *no. 79.* *pag. 456.* & *cap. 38. pag. 557.* & Vincentius Cononius in *Biblioth. tom. 2. no. 2986.* *pag. 554.* Edidit

Manuale Qualificatum SS. Inquisitionis, in quo omnia, quae ad illud Tribunal, in Haereticum censuram praeteritis brevis multo de ceteris, Panormi apud Decem Cyllum 1642. in 8.

Nonnullis etiam edendis reliquit *Lazarabronce* *sebastiani, & Mirali Theologia, & Breve Christiani* *Tertii Ord. S. Francisci.*

JOANNES ALBERGUS ex oppido S. Stephani Vallis Nazariae, Medicinae Doctor. Adhuc Imperites iudicem fuerat in patria non sine laude exercebat. Evulgavit

Sagmen Tractatum Chirurgiae Praeae, in quo continetur de capite Chirurgia Praeae, in prima dissectione de morbis Capitis soluta in facie, in secundo de morbis externis humani corporis: comprehendendo quaque Tractatus, de Tympani, de Uteri, de Pulmonis, de Testiculi, & Laxationibus. Panormi apud Felicem Maronem 1701. in 12.

JOANNES ALBERTUS A S. JOSEPHO Panormitanus Carmelita Excalceatus, ex familia Paupali natus anno 1613. Ordinis habitum suscepit Panormi 19. Martii 1637. & 19. Martii 1638. solemniter cunctis votis. In ipso regularis vitae exordio contemplationis doctrina mirum in modum hausit ac breviter insigni regularis observantia studio, ad eam vitae rationem pervenit, ut undique perfectionis argumenta disfundat. In

Strigindis ad Deum animabus flagitantes ipsi terre dotes; Ideoque ad ipsam innumeri rerum coelestium amores albuantes, consoebant, Ordinis tyrones instruat, ac magnâ solertia ad fruendi vitz institutum excitavit, non modo D. Thetrix doctrinâ, verum etiam & perclaro virtutum exemplis. Martirium ablegatus, ut aliqua Provincie negotia pertraheret, ibi egregijs virtutibus exornatus ad Deum evolavit Mense Septembris anno 1678. Edidit Italicè

Spirito dell' azioni della vita humana. Panormi apud Petrum de Isola 1681. in 8.

La Pietà Palermitana per ajuto de' Moribondi. Ibidem apud Petrum Camagna 1673. in 12.

JOANNES ALOYSIUS LELLUS Panormitanus, omnib. loco natus, mathematicis, aliisque disciplinis abundè instructus, refertis quibus polimores litteras, ac posita addidit. A secretis fuit Lodovici Torres S.R.E. Cardinalis, & Archiepiscopi Montisregalis. Floruit an. 1594. & cum alio ere gravatus in villâ suam propè Panormum fecisset, ventus validissimos quidam nocte exortus, murem innuente evertit, ac Aloysium oppressit, ut testatur Vincentius de Joanne in *Panormo Aggravata* m. 1. lib. 2. qui etiam de eo in *Panor. Triumph.* pag. 127. & Apulus cum laude meminit Rochus Pittus not. Eccl. Montisregal. pag. 435. Scripsit Italicè

Descrizione del Real Tempio, e Monasterio di S. Maria Nuova di Monreale. Rourae apud Franc. Zanetti 1528. in 4. & iterum cum additione Italica impressa:

Vita degli Arcivescovi Abbati, e Signori di Monreale, e Sommaro de i Privilegi dell' Arcivescovato di Monreale. Rourae apud Aloysiu Zanetti 1536. in 4. tandem cum additione eruditissimi P. D. Michaelis de Jure Panormitani Mousardi Cassineus. Panormi apud Augustinum Epitum 1702. in fol. At non pretermittendum quod esset, ut Pittus cit. testatur, aliqui hoc nostræ Lelli opus Lodovico Torres ascribant, ut inter alios P. Augustinus Oldoinus in *Archæo Romano* pag. 471. Prosper Mandosius in *Siblicæ. Romanæ* vol. 1. cent. 5. n. 6. pag. 284. & Antoonius Teislerius in *Catalogis librorum* pag. 226. attamen compertum est apud eruditos, Ludovicum tantummodo aliquam ex historicis notis Lello exhibuisse. Addit & Oldoinus cit. eundem Cardinelem sub nomine Aloysii Lelli Pitam *Francis Perzera Pontis Hispani* clarissimè edidisse, quæ ab nostro Lello tribuenda, exploratum non est, cum eandem vitam nec vidimus, nec rationis radium elucet. Scripsit etiam Lellus Italicè

Rome.

JOANNES ALOYSIUS DE SEPTIMO Baro Terræ, & Castell. Sambuce, nobilis Panormitanus, patrem habuit Nicolaum, avum verò Antoniu, sive Antonium progenitum ex antiquis Comitibus de Septimo in præpotenti Republica Pisana, qui plures in ea supremum gessit Magistratus, & quæ eis monumenta arguuntur ab anno salutis 990. in quodam privilegio Imperatoris Othonis III. Postquam autem Uex illa domi-

nio amula Reipublicæ Florentinæ prodita fuit, illustres familiæ servituti impatentes, alio transmigratione in quibus Amotinos de Septimo cum ibi supremum Prioris egisset Magistratum anno 1431. eo deposito, cum uxore, & liberis, totaq. familia Panormum se contulit, ibique magnis domibus emptis domicilium exiit, & acquirit per Alphonsi Aragonum Regis munificentia, pro filio Simonetto ejusdem Regis Camerario, Baronia oppidi Jarratanz, quæ deinde anno 1569. fuit evecta in titulum Marchionatus, factus est anno 1457. & sepultus in abbat. Tompl. S. Domielis ejus expensis extructa, sub lapide marmoreo jacer cum hac epigraphæ. *Assimine de Septimo Baro Jarratanz 1457.* Nicolaus alter ex filiis Antonii, uxorem duxit Aloysiam filiam Petri Caetani Baronis Clarimontis ejus consanguinei, pariter & Piss Panormum profectus creatus à Joanne Rege anno 1459. Virr. Magister Justitiarius Regni Siciliæ, eoq. in munere claruit usque dum vixit ad annum 1475. His natus paritibus Joannes Aloysius, & in puerili ætate, & reliquis, totum se dedit honestissimis disciplinis addiscendis, & precipue Jurisprudentiæ in qua tantum profecit ut omnibus vii sui Jurisconsultis excelleret. Hinc Primarius causarum Patromus, ob singularem doctrinam non modò apud omnes natus valuit auctoritate, verum etiam Catholico Regi Ferdinando fuit summe carus, & amplissimis honoribus cumulatus: etenim in Panormitum Prætorio, & Magnæ Regiæ Curie subillis anno 1510. Juxta sedit anno vero 1511. ascitus à Rege fuit ad Sacrum Regium Consilium Magister Rationalis, aliq. Regium Patrimonium rexit. Inde ad Hispaniam evocatus, in supremo Aragonicæ coronæ Senatu Regentis munere præfuit. Anno 1514. coactis ab Hugone Monfaræ, Stellæ Protege Generalibus Regi Comitibus, ut leges in his fanetæ Regio assensu firmarentur, atque assiguerentur, unanimitè à Præfibus, Baronibus, & Regni Civitatibus Joannes Aloysius fuit electus Orator ad Regem, tanquam is, qui gratus admodum Regi, perspicuè intelligebat, quæ magis ad Reipublicæ beneficium conferrent. Fuerat enim pluris à præcedentibus Comitibus, venupè anno 1499. 1505. & 1508. (ut etiam anno 1518.) constitutus unus è dyodotem vixi Deputatis Regni, qui Reipublicam administrant. Ideoque Joannes Aloysius Regal. Siciliæ Orator se contulit Burgos to Regno Castellæ ad Catholicum Regem Ferdinandum, ac suâ dextera, & prudentia die 14 Junii 1519. concordantem obtulit coram omnium, quæ Regnum postulanda decreverat ex Regni Capitulis in illis Ferdinand. cap. 75. Patrimonium à Nicolao patre suè reliquit adactis, cui addidit novem fonda novèparta *Serrafalco, Turbano, la Salina, Salati, Galdapero, Grapino, la Pergola, & la Scala* ut etiam oppidum Sambura. Honores meritis aliquotus annis virtutes illustrant, præsternit amor justitiæ integerimus, singularis prudentia, munificæ liberalitas, æque summa religio. Clarissimæ pietatis insignia monumenta re-

R r 2

quis

Hignis et ceteris anno 1499. una cum Aloysia matre fundavit, et perfecti Patrum Monasterium. Montis Virginis Ordinis S. Francischi sub invocatione Dñe Maie de Gracia, sive de Nivi. Ad ornandum supremam, majorem Patrocinantem Ecclesiam partem, quam Tribunal appellavit, propriis expensis suam contulit ex elegantissimis statuis, quæ in circuitu deambulavit: opus itaberrimi Antonii Gagini Patrocinantis Imperialis. In Tribuna Eccl. sive S. Dominici, gesticula res famulæ de Septimo, ex testamento in tabulis Joannis Francischi Formaggio 29. Decembris anno 1525. constructam duxit, sculptoris opus et marmoreum, fuisse Domini Cornæ, cum Jesu Christi, & Apostolorum iconibus, in eo unamque officio locutus tabernaculum suam innotuerunt, ad asserendum sacrosanctum Patrem Eucharisticum: ad hæc autem pueri sda 175. annos ligavit, pueri Antiochus & sui heres, & filius perfecti. Tandem honoribus plenus Patrum ultimum classis diem 23. Novembris anno 1525. ætatis sue anno 60. & in memoriam S. Dominici Tribunal in sua maiestate finitum est. Uxoritur duxit anno 1490. Constatam de Diana nobili Patrocinantem, Fudicci de Diana Ruggi Melis filiam, & ex qua filios suscepit Antonium huius anno 1531. supremum Urbis Magistratum Capiam Judicium gessit Nicolaum, Petrum & Lamiarupum Joanni Melis hæli Spatarum Baroni Melis, & Rocchis, & qua Pulchripes Malici, & Venturi, & Marchioni Rocchis de secundis. Hæc ex authenticis scriptis apud D. Hieronymum de Septimo Patrocinantem Mantuonem in vitiis doctissimæ, & eruditissimæ Illustrationis, et singularis sue familie ornamento. Hæcque viti non sua laude meritis Francischi Baroni de Melis. Patrum. lib. 3. cap. 5. pag. 119. Rocchus Pius est. Eccl. Patrum. pag. 222. Andreas Marchionis in libro: *Parlamentum de Sibus* pag. 377. & 378. Augustinus Inverges in appar. tom. 3. consual. Patrum pag. 135. Vicentius de Joanne 12 Patrum. Trilaphantia lib. 10. pag. 126. Pius Anselmus de sua familia pag. 580. Francischi Snada in lib. quinquiesimo pag. 14. allegat. Quæ doctissimæ Impus viti & cetera, hæc sunt.

Consilium. in selectis Consilii Petri Lunæ Patrum apud Erasum de Simono 1687. in fol. *Ad nullum Apostolicum Nichol. V. Regis Pragmaticæ Alphonsi Regis de Consilio Adonatum.* apud Petrum de Gregorio de Crispan. Ibidem typis Joann. Aut. de Francisci 1609. 10. 4. & apud Francisci non Clotti 1688. in fol.

Adnotations super Ritu Regis Siciliæ. in Commentariis super Ritu collectis à Marcello Conversano. Ibidem apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1614. in fol.

Consilium. apud D. Mariam de Gregorio in consultatione super *ambitione Presidi Regis facta per Dacem Medvede in personam Mantuonem Ebra.* Ibid. typis Joann. Aut. de Francisci 1601. in 4.

In materia Prælati Læti Primogenitum Imperis, & si analogum Trajano, ex Barroio citat.

In Cap. *Voluntas de feudis.* Hoc opus citatur quamplices, iuxta quos Francischi Milanensi deifici. lib. 1. pag. 9. deifici. pag. 41. & 46. & alibi: Martin. Muta in Cap. *Regis tom. 1. cap. 33. m. 103.* Canonius in 117. *delecter* 78. & 80. alibi.

Reperitorium feudale. m. s. citatur à Roccho Piazola in *Chronolog. Regum Siciliæ* pag. 92. qui in prima editione ejusdem pag. 30. apud Josephum Canonium. Iuxta Consilium Mazzarini assertoribus, & non vulgari conditione secretum testatur in ipsa folia de testore. In memoriam etiam à Francisco Milaniensi deifici. 8. lib. 1. pag. 47. & Muta citat. tom. 1. cap. 28. m. 61. Hæc a Cancellario Buvetiano in quidam responsione edita à Canonio cit. pag. 69. una cum aliis illusterrimis viris ritum huiusmodi scriptoribus nominatur. Scilicet citat

Allegationem Voluntas variæ. quæ per Justitiam Consiliorum Bibliothecæ vagantur m. s. horum quidam citant à nonnullis Doctissimis, nempe *Allegationem Tossare Puzio, sive Cap. Puzio.* ex Muta tom. 1. in Cap. Regis 456. m. 25. & Martillo deifici. lib. 1. deifici. 16. m. 17.

Allegationem in causa Nefissa, sive Nephissa. ex Martillo m. deifici. 16. m. 30. & Canonio pag. 334.

Allegationem Buzio. ex Muta cit. tom. 1. cap. 22. m. 25.

Allegationem Liguagrossa. ex eodem tom. 1. cap. 33. m. 56. 12. 39. m. 17. & alibi.

Consilium in causa *Alfani.* ex eodem tom. 1. cap. 28. m. 104. 165. & alibi.

Allegationem in causa Rocchis. ex eodem tom. 1. cap. 33. m. 116.

Allegationes pro Marcello Jucchi, in sessione m. 4. m. 1. & Caccabi. ex eodem tom. 1. cap. 35. m. 94.

Allegationem in causa Palazzoli. ex eodem tom. 1. cap. 28. m. 97.

Scriptum citatum *Apostillas ad Capitula Regni.* ex eodem tom. 1. cap. 1. m. 1. & cap. 7. m. 1.

JOANNES AMBROSIO PRIAROCCHIA Patrocinantem, origines Genovensis, natus 26. Junii anno 1654. illustris humanioribus litteris ad graviora propriis studiis. Inscripserat deus placita affectu, ab ætatis doctrina clarus innotuit. Historicæ eruditionis exornatus letitatorum amoris sibi de vixit. Tabellionis munere dum fungitur Patrocinantem, publicæ fidei integritatem, ac doctrinæ præstantiam populo de promeretur anno 1707. quo hæc typis tradidit. Habet sub prælo opus illustratum:

Fasciculus Florum clementium Fabianorum Theologia, & Prothæ ad asiam publicæ Notariorum. eusebii. Patrocinantem typis Joann. Bapt. Accardi 1707. in 4.

JOANNES ANCONA Erycinus Sacerdos, Orator, & Poeta celebris, Ecclesiæ S. Marie Annuntiatæ Drepaui Capitaneus. Obiit in patria. sua 25. Maii 1593. & in majore ipsius Urbis Ecclesiæ sibi situm in habeo ex Roccho Pirro not. *Enchiridion.* pag. 469. & Relatione D. Viti Crivini Liviani. Edidit

JOANNES ANTONIUS BRANDUS Salemitanus Tertii Ordinis S. Francisci, vir doctissimus, ac sanctimoniosissimus. Sicutulum Salernitanum fuisse testatur Octavius Cartanensis in *Idea Sancti Studii*, pag. 42. Rortius Pirrus nec. *Eid. Mazari*, pag. 570. Franc. Bordonus in *Chion. Tert. Ord. cap. 55. nu. 3. pag. 43. nu. 74. pag. 455. & sup. 38. pag. 558.* Leonardus Orlandinus in *disquis. Sicula* pag. 84. Hippolytus Martacius in *Biblioth. Marian. par. 1. pag. 665.* & ipsemet in suis operibus editis infra notandis quibus addit Epitaphium sepulchri Romae in Conobio Sancto. Cosmae, & Damiani, in quo legitur: *Joannes Antonius Brandi de Salemi.* Hinc Wadagni lapsus facillime deprehenditur, qui in libro de *Scripturis Athonum* pag. 190, (quod sequitur Joannes Maria Vernus in *Anal. Tertii Ord. par. 3. pag. 624.*) Joannem Sicutulum Salernitanum Diaconum Mazariensis praedicationis scripsit. r. n. Salernitanus pro Salernitanus; Salernis r. n. Siciliæ oppidum est Mazariensis diocesis, ut omnibus comperitur r. n. Hinc potius modum typographi laevitiae adscribendum. Sed omnino repellendus error Nicolai Topi, qui inter Neapolitanos scriptores Joannem recensit in *Bibliotheca Neapolitana* pag. 124. & Salernitanum r. n. uclat, & in eundem errorem traxit Antonium Tristrem in *Catalogo Athonum* pag. 159. Fuit Joannes doctissimus Sacer, Theologie Magister, Commemorator distertissimus, Ethicorum, ac Porra eximius. Ob egregiam doctrinam, traditionem, vique integritatem magnam venerationem ab omnibus prosequutus est. Rhetoricæ præcepta, Philosophiam, Theologiam, aliasque scientias docuit. Vir ceteris color singularis, quibus mirum est refulsit. Inanimatum salute curanda nimium desudavit. Couriones magno cum fructu, populi que frequentia Panormi, & alibi habuit. Regularis observantiae cultor eximius fuit. Durissimas poenitentiae regulas amplectus, asperum r. n. ciliis nunquam deposuit. In artem Celestium contemplatione, ac SS. Patrum lectione multis fuit; eoque vixit vix sanctimonii, ut undique ejus fama diffusa. Clemens VIII. Romam advocavit, ut ad aliquam Ecclesiasticæ Ordinis dignitatem pro animarum beneficio extolleret; ibique novellis honorificis obitus muneribus, in quibus profunde humilitatis exempla reliquit, letali morbo aggressus est. In agredendis incommendis nunquam Iracundia molestia obstatum dimoveri permisit: tanica semper præcitus errabat, quam nunquam in toto vix spatio dimisit. Prope ante mortis hora ca Divi Marci verba magno animi ardore iugemurabat: *Domine si adhuc populo tuo sum utilis, non recuso laborem.* Drimma una cum fratribus sibi assignatis Psalmum 141. recitare curavit, & ad ea verba: *meo expellat populi dentes retinens mihi, sancte dixerit Romae 13. Mali anno 1608. non anno 1616.* ut Wadagni placet. Evulgata ipsius morte, magnus populi concursus ad vii corpus confluxit: ideoque vix ssequens die sepulture tradi permittum. In Ecclesia SS. Cosmae, & Damiani; & nonnulla cetera miracula viri sanctimoniam prodida-

rr. Hujusce viri laudes invenitis apud auctores præcitos; ut etiam apud Octavianum Poterzannum in *Poem. de SS. Decem milia Martyr. can. 5. pag. 73.* Leonardum Orlandinum in *Imaginib. pag. 44. & 67.* aliosque. Hic adverterendum Joannem Mariam Vernum in *anal. Tertii Ord. par. 1. pag. 30. & par. 3. pag. 624.* pluries per oscitantiam à vero aberrasse: ait enim pag. 30. de Conobio Romano SS. Cosmae, & Damiani: *Honellat sepulchro huius Joannis Baptistae Brandi, natione Siciliæ ex illustri familia de Provincano Salernensi ordinis Tertii.* Ipse Pater huius Generalatus dignitatem administravit... *talem diem ultimum clausit anno 1600.* exinde alia distulit de Joanne Antonio Brandi addit, quasi de alio scriberet: hinc ex Bordonus in *Chionologia* r. n. patet. confusidit Joannem Antonium Brandum Salernitanum, cum Joanne Baptista Provincano Drepanitano, de quo infra suo loco; hic etiam ex nobili familia de Provincano, bis ad supremam Ordinis dignitatem revectus est. Salernensem vocat Brandum, ac pag. 624. Salernitanum fuisse tradit, diocesis Mazariensis pag. 30. anno 1500. decrevisse scribit, & pag. 624. anno 1616. sed ex Bordonus anno 1608. mortalitatem explevit. Hinc utriusque gesta conjuncta exhibere opus erat, ac erroris labem eliminandum, ut Bordonus expouit, & nos hic, & ubi de Joanne Baptista Provincano r. n. cimus. Epitaphium, sub quo Joannes Antonius Brandus, & Joannes Provincanus jacent, quia adhuc integrum non habeo, forsitan in optris appendice rescribam. Joannes Antonius in litteris r. n. ita libet

Regula de Maria Vergine Santissima Poema Sacro, & Etica. Panormi apud Joannem Franciscum Cartanum 1595. in 8. & Romæ apud Carolum Willertum r. n. in 16. cum aliquibus carminibus Italicis, & Latinis. Accersit secunde editioni discursus aliqui à nonnullis litterarum, & poetis editi in optris, & auctoris laudem.

Acquignento fatto à i clarissimi Signori Prertrui. Viterbi, & Panormi apud Joan. Ant. de Francis 1607. in 4.

Cronologia de Somis Pontifici. Romæ typis Hieronymi Disipoli 1608. in 4. Scitis 1616. & aliis sepe.

Vita Mortis de S. Filippo de Argirio. Romæ apud Carolum Willertum 1606. in 16. cum aliquibus carminibus la raler. Panormi apud Dracum Cyrellum 1613. in 16. & iterum ibidem apud Bonam, & Portum Novam 1646. in 10.

JOANNES ANTONIUS CANNETIUS Ragulanus Juris utriusque Doctor illustis, acerbissimus. In Comitatu Morvæ Magnæ Reginæ dia pexsist. Panormi aliquando dratus, statim Argi Consiliarii honoris condecoratus fuit anno 1544. in Magus Reginæ Curia Tribunali Fisci Patronum, & 1551. ac 1552. Judicem r. n. & ob egregiam doctrinæ r. n. ciam summam r. n. matione prosequutus est. Petrum Ragulanum Njavanti, Caroli Javanti Baronis Buxelli sorore, uxorem duxit: quod defuncta frumdo in oppido Claramontis

mones N. Eilam duxit, Matthæi Elię sororem
coniuganti dote: ideoque eo in oppido magni-
ficentissimum sibi extraxit Palatium, ubi diu ha-
bitavit. Ex hoc orta opinio Canardum Clara-
montanum fuisse, ut putavit Roccus Pirrus not.
Erl. Agrig. pag. 259. perperam verò à Plarido Ca-
ruffi in *Memoria illustra* pag. 98. Morvenis renova-
torem. Ragusanum fuisse elucet ex uonollis mo-
numentis, & ex relatione quorundam ejusdem
familie, quæ mihi obavit Clar. Franciscus Pa-
ternolius nobilis Ragusanus & patris rrbus
benevolentissimus. Obiit Canerius Raguse ex
improvisa morte circa annum 1580, & in Ecce-
lesia S. Francisci Minorum Conventualium condi-
tus est. Inscriptio ad lapideum ipsius sepulchrum
temporis injuria delviti. Canerius inquit pre-
ter claros auctores Antonius Possivinus in *ap-
par. ferro tom. 1. pag. 107.* & inter illustres Juris-
consultos recensetur à Joanne Clesio in *Ebrua
ejus. luerat.* pag. 315. Edidit

In *Evangelicorum Pulvis* Frideric. & *Oru* Ev-
angelicorum si aliquem Jacobi Bruck Regum cur-
rationem perspicimus. Venetiis apud Guercios fra-
tres, & socios 1576. in fol.

Cuspinum. apud Petrum Lannam in selectis Co-
sillis. Panormi apud Erasium Simcoeum 1627.
in fol.

JOANNES ANTONIUS GIUFFUS Panor-
mitanus Jurisconsultus, & astronomiarum re-
rum peritissimus. Publici Juris fecit

Tractatum de Eclipsibus, per quem videtur quid
debeat considerari in promissione Erythraei. Nea-
poli ex typographia Octavii Beltrani 1621. in 4.
Italice

*Prognostico Perpetuo, & naturale perit quale se po-
terit sapere in utroque la beatitudo dei, de serenitate
et salute, & fidei.* Panormi 1597. in 8.

In Bibliotheca S. Josephi Patrum Clericorum.
Regularium Panormi servaturam. ss. Tomi duo
de rebus Astronomicis in fol.

JOANNES ANTONIUS JOPPOLUS Raga-
sanus juris utriusq. doctor, rra doctrinā orna-
tus inter celsos Stellæ Advocatos effulsit;
multis Jurisprudenciæ honoribus cohonestum
fuit. In Panormitano Prætorio, in Magnæ Regiæ
Curie, & Concilioris sacræ Regiæ Conscientiæ
Foro pluries præfuit Juxta, & Regiæ Consilarii
honore illustratus est. Ob amonē rregeratæ
Generalis, ne vocaret Consilarii consiliarius est,
& ut tritici inopiæ consulere per Siciliam missus.
Messang Generale egit Vicarium pro adulter-
niæ monetæ correctione. Gentis bellicæ Genera-
lis Auditor electus est; & in novo Tribunali Re-
giæ Justitiæ bonorum confiscatorum Index, Fiscus
Patruum, & supremus Moderator, Exiit in Re-
gii Patrimonii subtilis Præfidi dignitate ad-
ductus est, & in magni momenti negotiis à Stellæ
Proregibus persapè adhibitus. Demum in Hispani-
am accersitus fuit, ut in supremo Italici Con-
silio Regimini munere fungeretur, ubi dum hac
typis traditur anno 1707. senex vivit, à pruden-
tiæ doctoribus non immerito laudatus, & Dn's Ca-
sarò de Insula studio insignitus. Ipsum laudant

Ignatius Gastone in *Affect. Fij. lib. 1. cap. 4. n. 27.* & Vincentius Auria in *Ris. Chronol. Pro-
regis Siciliæ* pag. 300. Editas vidi

Allegazione in causa sacre Campi-Franci D. 9.
D. D. Caroli Mirabella, & Jo. Ant. Joppola. Mes-
sana ex typographia Jacobi Marthæ 1654. in fol.

JOANNES ANTONIUS PROVINA Neapolitanus
historicus, ac Geographus insignis ob eximiam
doctrinam, & in rebus agendis præstantiam, à
Summo Pontifice Nuntius missus est in Hiberni-
am. Paucis à fratre Ferdinando Siciliæ Regis,
Astronologie annuum 1494. ipse enim laude me-
minere Roccus Pirrus not. *Erl. Syrac.* pag. 227.
& Vincentius Littara de *rebus Neapol.* pag. 125. &
141. Scripsit

*De Hibernia, & Thyra sua populorumque mori-
bus*, quem librum Ferdinando Rege Siciliæ Pro-
regi novavit, & in Canobio Nerino Fratrum
Minorum de Observantia servabatur.

JOANNES ANTONIUS REITANUS Panor-
mitanus Sacerdos, sacræ Theologiæ Doctor vir
gravioribus Philosophiæ, ac Theologiæ scientiis
exercitissimus, & historicis à eruditione clarus. Fuit
Alcantariensis Archiepiscopus, & in Diocesi Agri-
gæna Juxta, & Examinator Synodalis. Ur ex
Synodo Agrigræna Frâfclæ Traing Episcopi 1647.
& 149. parat. Obiit Leonate 29. Aprilis anni 1610.
& in Ecclesiâ majori sepultus est. Hujus memi-
nit Roccus Pirrus not. *Erl. Agrig.* pag. 330. &
Burtonius in libro *Palermo glorioso* p. 1189. Scripsit
Dr. Adreus Pauli *Apollis Messinam de Bardy-
cia à D. Paulo in Episcopo*, & *drone Episcopo*,
quam à Virgine scriptam antumit Cesarò, in 5.
Fideliem. Extat in libro Frâfclæ Baronii Inscripto:
Fiducia & veritas Panormitana. Vocatis ad Can-
dantis Salamandæ insignie 1619. in 4.

JOANNES ANTONIUS SALONIA Siculus
litterarum patris, humanioribus literis apprime ex-
cultus, Christophori Seobaris Hispani, Canonici
Syracusanus discipulus. Floruit anno 1580. Ipse
extat opusculum grammaticæ inscriptum:

*Joannes Antonius Salonia L. Christophori Seobaris
Discipulus in Cellis carminum elegans annotatio*.
Extat inter ejusdem Seobaris opera. Venetiis per
Bernardinum Bernasium 1520. in fol.

JOANNES ANTONIUS SCLAFANUS, aliter
SCROFANO Ragusanus, annis 4. Julii anno
1605. rram medicæ facultati operam dedidit.
Messang Doctoris Lauream accepit 9. Maii 1615.
Doctrinā insignitè euanjant Archiatr dignita-
tem in Moyseni Comitatu cohonestans est an-
no 1645. viridem Civitatem usque in habi-
tavit, ubi procerem duxit: sibique propriis
ædibus uenientiorum literarum Academiam exci-
tavit; & elegantissimi ingenii dotes non obscurè
detexit. Mathematicas, & Astronomicas scultra-
tes apprime rolnit sub Joannis Baptistæ Hodier-
ni disciplina. Musices etiam peritus nonnulla
armonica iudrumenta tractavit, ut modulis mu-
sicalibus multa composuisset, Poetæ eximius plura can-
tante cecinit. Motyrr tandem vivere desit 24.
Novembris anno 1681. & in Sacello, quod ipse
are suo edificaverat in Ecclesiâ S. Mariæ de Suc-
cuta sepultus est. In lucem emisit

De

De Febri populari, quæ vagata est per totam Siciliam regnum nunc 1677. Epistolum. Panormi ex typographia Petri de Iola 1673. in 8.
Scriptis etiam Itale

Il Santo Aglio dramma per musica. m. 3. asservatur Morcy.

JOANNES ANTONIUS TRIGONA Placentis Juris utriusque Doctor celeberrimus, Mariani Socii iurisconsulti clarissimi in Academia Patavina discipulus, ut ipse in insularibus testatur. Ad eam doctrinæ fastidium sese extulit, ne somno cum plausu in eodem Patavico lyceo Casarea jura doctissimè explanavit. Floruit anno 1540. Consule Pirum aut. Erd. Catal. pag. 105. Jo. Paulum Chazarandam de Insul. Maris lib. 4. cap. 3. pag. 265. Feaniscum Baronium in Sicilia nihil. amplius. ubi de Marco Trigona. Edidit

Singularia, Venetiis 1541. & 1578. in 8. & in volumine secundo inscripto: Singularia omniæ doctrinæ tunc temporis existentium collecta à Gabriele Sarayno. Lugduni 1560. in fol. & ibid. 1570. in fol.

JOANNES ANTONIUS VIPERANUS Messanenensis, perperam à Nicolao Toppio in nobilit. Neapoli. pag. 228. inter Neapolitanos recensitur. Messanensem proclamant Leonardus Nicodemus Neapolitanus in Adversariis ad eundem Toppii Bibliothecam pag. 110. qui Toppii errorem ipsiusmet Viperani testimonio evincit hic eum in epistola uncapitatoria libri de conscribenda historia ad Cardinalem Antonium Perennotum citi Cameralitatis causa me ad meum Messanensem recepisse in eisdem in ea temporis ere. Messanensem etiam remaneant Ferdinandum Ughellum in Ital. Inscr. tom. 7. de Epist. Juvenacensis pag. 999. Petrus Angelus Specia de nobil. Profess. Gram. lib. 5. pag. 576. & omnes Siculi Scriptores iuxta adducendi, ut etiam & ejus operum inscriptiones. Apud Antonium Possevinum in appar. Inscr. tom. 1. pag. 107. legitur: Jo. Ant. Viperanus Messanenesis Siculus, pro Messanenensis, ex typographi locuria; ejus errorem sequens est Hippolytus Marraccius in Biblioth. Marian. par. prima pag. 665. & in libro Annot. Marian. pag. 594. Notus Melianæ parentibus Nicolao Viperano, & Feaniscus Arealeo, sub patre discipulus, viri pietate iocely, christianâ religionis, ac virtutibus eruditus est, ut ipse in exordio libri de summo bono testatur. Literis addidit, ne clericali habitu insignitus Philosophicis, Theologicisq; scientiis emularet. Orator etiam fuit disertissimus, Poeta eximius, græcè, latineq; doctus; & omnigenâ eruditione ceteros elaruit. In Hispaniam delatus Philippi II. Regis ælimariorem promeruit, qui in summ Regium Capellanum, & historicum delegit & ab ipso primis ad Cantoris dignitatem Regiæ Capellæ. Petri in Palatio Panormitano erectus est anno 1581. Anno verò 1587. Canonicus in Ecclesiâ Agri-gentius constitutus; & anno 1588. ad Episcopatum Juvenacensem Cathedram in Apulia de-lectus, à Sixto V. P. M. an. 1589. consecratus est. Refulere in inclyto viro egregiæ virtutes, christiano Præfule dignæ præsertim, humilitas, & in

-Biblioth. Sicula Tom. I.

Delparum studium singularè. Viræ integritas, verbo, & exemplo populos instruat; & cum Ecclesiæ sibi credidit per annos 21. laudabiliter gubernasset, senio confectus, Martio mense anni 1610. decessit, & in Sacello SS. Crucifixi in Cathedrali Juvenacensi sepelitur; ubi Julius Masius in Episcopatu successit, ad perennem tanti viri memoriam, hoc epistolium inscripsit.

Glor. & Hon. Dei,

Et lux perpetua luceat ei, cuius cineres hic requiescunt.

Jo. Ant. Viperanus Messanen. doctrinæ, & integritatis conspectus de Philippo II. Hispan. Rege. A optime meritis, ad ejusdem Regis nominationem Juvenacensis Episcopus, à Sixto V. Pontifice Maximo creatus, qui pium Juvenacensem libris cædæ, Populorumq; verba, & exemplis instruit. X. XII. anno sub Præfule senio confectus obdormiit in Domino Anno M. DC. X.

Pateet elatos Auctores de hoc Præfule scripsere Melchior Inchofer de epistola Beate Maria Virginis ad Messanensem cap. 98. pag. 297. Antonius Possevinus in Bibliothec. lib. 16. fol. 1. cap. 7. Placidus Samperius in Iconolog. M. P. lib. 1. pag. 37. & 102. Placidus Reina in hist. Messan. par. 5. pag. 277. & 517. Stephanus Manes in sua Messana cap. 15. pag. 255. Petrus Aufalonius de sua familia pag. 402. Joannes Vigintimilius in Poetis Siculis Avellani pag. 40. 87. & alibi, aliiq; Viperani Virum edidit Venetiis anno 1663. Antonius Mirelli, & Moia, ut pateet ex Bibliothecæ Apostolicæ Augustiæ Apostoli pag. 432. quam tamen diu perquisitam nunquam vidi. Publicæ luci tradidit

De Summo bono libro P. Neapoli ex officina. Horatii Salviati 1575. in 8.

De Poetica libris tres. Antuerpiæ ex officina. Christophori Plantini 1579. in 8.

De scribenda historia librum. Ibidem apud eundem 1581. in 8.

De compositione orationis libris tres. Ibid. apud eundem 1581. in 8.

De compositione orationis libris tres. Ibid. apud eundem 1581. in 8.

De compositione orationis libris tres. Ibid. apud eundem 1581. in 8.

De compositione orationis libris tres. Ibid. apud eundem 1581. in 8.

De compositione orationis libris tres. Ibid. apud eundem 1581. in 8.

De compositione orationis libris tres. Ibid. apud eundem 1581. in 8.

De compositione orationis libris tres. Ibid. apud eundem 1581. in 8.

De compositione orationis libris tres. Ibid. apud eundem 1581. in 8.

De compositione orationis libris tres. Ibid. apud eundem 1581. in 8.

De compositione orationis libris tres. Ibid. apud eundem 1581. in 8.

De compositione orationis libris tres. Ibid. apud eundem 1581. in 8.

De compositione orationis libris tres. Ibid. apud eundem 1581. in 8.

De compositione orationis libris tres. Ibid. apud eundem 1581. in 8.

De *Vitiis* *libro IV*. Neapoli apud Horatium Salviatium 1592. in 4.

De *Rege*, & *Regno* *librum* ed. *Philippum Caroli V. Imp. filium*. Antuerpiæ ex officina Christophori Plantini 1569. & 1618. in 8. & Petraræ apud Valentem Panutium 1570. in 4.

Consuetudines aliquæ selectioribus acutis festiuitatibus habetur. Vinctis apud Joannem Bapt. Ciocorum 1599. in 8.

Orationes Dominicæ illarum expositiones. Neapoli typis Horatii Salviatii 1597. & 1600. in 8.

Laudationes funebres Caroli K. Regis. habetur *Missæ* anno 1558. *Missæ* apud Petrum Spilam 1558. in 4. & in Volumine: *Germaniarum rerum Scriptorum tom. 3. tractatus Martini de Frederico Hanovæ Imperialis Claudii Martii hæredem*, Joann. & Andree Matij, & Confutationibus fol. p. 311. Hæc et cetera, in infra.

Laudationes etiam habetur Missæ in funere Caroli V. Imp. Philippi II. & Isabellæ Regine. Petrus apud Valentem Panutium 1570. in 4.

Quæ Joannis Angliæ Tuncani Villor. in libro de fide, & doctrina contra Turcos sexta summa combatur om. Officij 1571. *parva Poemata quædam*. Vinctis ex typographia Guittæ 1575. in 8.

Carmen cetera de Beate Mariæ Virgine. ex Martiæ, & Ughellio.

Omnia Viputani opeta, vel saltem totumdem pars magna, in ista volumina distincta prodierunt hoc titulo.

Joannis Antonii Piperrani Messanensis Operum Pars Prima, continens res Oratorias, Rhetoricas, & Politicas. Neapoli apud Joann. Antoo. Cassinum 1606. in fol.

Pars Secunda continens res Naturales. Ibid. apud eundem 1606. in fol.

Pars Tertia continens res Morales, atque Dialecticas. Ibid. apud eundem 1606. in fol.

JOANNES ARAGONA Siculus Incertæ patris, ex Octavio Canticano tom. 2. *Sanctor. Simoni. in animâ*. pag. 67. & Josepho Perdicato in *Præis Sanctor. Simoni*. pag. 270. Scriptis Italicis *Pars II. S. Cæsa*.

JOANNES AURISPA Nilinus Sacerdos, viæ Cæmæ, latinæque doctissimus: ne dum possessionibus literis, vi tamen tam & si vestros omnes diu ipsius loquacissimus fuit, quibus famam nominis suo famam contempnauit. Precipue in iuribus Oratoris, ac Poetæ singularis gloriæ fuit, eo tempore, quo in Italia amonitiones literæ per hunc ultra decesserant. In patria primùm Cantoris dignitate obnotatus est: inde Romam ingressus, delectis ingenuis sublimiter, Poetæ Laureati nomen fuit insignitus, & ab Eugenio IV. Summo Pontifice à secretis S. Sedis Apostolicæ electus: in quo tamen munere à Nicolao V. confirmatus est: hinc in nuntius gratissimus fuit, immo ipsius familiaris, ipsius doctrinam magni fecit. Hinc anno 1449. ad Abbatem S. Philippi de Grande, inde anno 1451. ad aliam piogiuatam S. Mariæ de Rocca Abbatiem in Sicilia venit. Ferrariz diu vixit usque ad extremam senectutem, ubi

maximam Ferrariensium Docum. estimationem expertus est, qui profundè magnificentiâ Joannem locupletauit. Coeque etiam omnes literatos, per totam Italianam stetit, in sui amoris traxit. Apud Antonium Panormitam, tunc erat archidiaconi amicitie nexibus de vinculis, omniumque Joannis estimulatur: in epistolis inimicis suis lib. 3. pag. 62. & 64. ait: jam Sacerdotio indultus, ad Parochiam innotis Petraræ euectum, fuisse lib. 3. pag. 96. & 97. duobus epistolis ipsi datis Joannem horrat, ut Homerum vitæ & Græcorum in latinum similitudinem vertat: pag. 105. cum jam ætatis annum 70. ægeret, Romam regressus maius illi tunc: pag. 110. in ipsam militaris operis munus, quod latinis ante donabat, ac ut ad nuntiationem perducere et Maria Alphonsi Regis filia nuptabat: pag. 319. Joannem in finem vocat, ut jam senio confectum, in Italia futurum, sub Alphonsi Regis patrocinio se recipere: cum Alphonsus hoc archidiaconi concupisceret: tunc innotis illi ad supra mos hoois tunc illi tollendum non dubitabat: etiam operam etiam promittit. Ibidem alia epistola suadens ingeminat, in Neapolim venire, ubi Alphonsus honores, fœcos supremis dignitatibus aduendos in diuabat. At si ad Alphonsum venisset ex Panormita epistola hand elucet. Ad ipsam locutionem patet, dum Pandolphus Colimutus in *hist. Neapol.* lib. 6. pag. 270. in Alphonsi Regis antea magnæ estimationis floruisse ostendit. Si d ubinam obisset, & quando incomperum illi, Joannem nostrum in hanc auctoris gravissimam, ut Antonius Panormita loc. cit. & in suis *armistis*. pag. 127. Jacobus Philipp. Burgomastus in *suppl. chron.* lib. 15. Amas Sylvius, inde Pius II. Franciscus Filippus in *factis epistolis*, Leander Albius in *descriptis* pag. 56. Christophorus Scamling in *chron. Sicilia*, Raphael Volentanus in *neapol.* lib. 21. Giannus in *libro*. pag. 403. Laurentius Valla, qui se Aurispe discipulum fatetur, Thom. Fazellus de *rebus Sicul.* lib. 4. cap. 2. pag. 109. Vincencius Littare de *rebus Siculis* pag. 103. Rocchus Pirrus not. *Sicil.* Syrac. pag. 225. & lib. 4. de *Abbatibus* pag. 97. qui Littare lapsus notat: hic enim obiisse ait anno 1416. idem Pirrus inscribit anno 1457. ostendit Lilius Grog. Gyalduus de *Pontificibus temporibus* lib. 1. pag. 386. qui 10. annis in amia improbat: sed tamida Gyaldui & Esusa à Donalrico Caracalla, & Michaele Fofa areno in *descriptis* Pontificum pag. 242. retunditur. Vidi tamen Laurentium Cistum in *hist. Pontificum*. *Græcorum* pag. 265. Vincentium Corosium in *Biblioth. tom. 4. num. 6900.* pag. 1682. Josephum Perdicatorem in *libris Sanctor. Sicul.* p. 300. & Philippum Bistram *anal.* tom. 7. an. 1459. pag. 28. Scriptis in istidem

Epigramata.

Epigramatum opus egregium. Quædam Joannis Epistolæ extant in codice m. 9. apud Patres Eremitanos Patravii, una in nuntius virosus illustris, istis Apostolo Zi no viro illustris in Epistola ad *Abb. Joannem Pontificum de Meditationibus Philosophis Bernardi Tivertani Patravii Pont.* & doctissimi p. 14.

Philisti consolatorum M. T. Ciceroni dum in Macedonia transiret & graeco in latinum tradidit. Parisiis 1510. in 8. editum per Godofredum Tornelinum cum Probo de interpretatione Romanorum litteris, ab hisque opusculis.

Historia liberos in Pytheagorae astra carmina laudat. duum. Basilicae apud Henricum Petrum 1543. in 3. ex Giesero.

Opuscula. ex Collatione cit.

Transiit etiam ex Giesero cit. *Archimede operum* & ex Panormita *Humor* citum.

IOANNES BAPTISTA ARATA Panormitanus Clericus Regularis, Rapallo in ora Orientali Egipti maria oriundus, Italia usum accepit Panormi 22. Februarii 1621. parentibus nomine Angelino Arata, & Virginia Segni Angulini Arata, de quo supra, Francisci Liparenfis Episcopi, & Ioannis Viceritis Canonici Basilicae Vaticanae grammascruter. Clericorum Regulatum institutum amplexus est mensi Iulio an. 1636. & solenni votorum professione & altissimi Panormi in D. Iosephi Templo 25. Novembris 1637. Sordida addidit ob insigni praestantiam Theologiae evasit egyptis, ac verbi Dri Concionator summas. Hinc evangelicis eloquiis, & animarum zelo primarias Italiae Urbes illustravit: Neapoli enim, Bononia, Mediolani, Persiae, Romae, & alibi non sine laude comiones habuit. Romae Sacrae Congregationis Indicis librorum prohibitorum, & Sacrorum Rituum Consultor, diu non sine laude enavit. Ad multa etiam Ordinis utilia aduocatus est: fuit etiam Generalis Ordinis sui Consultor, & Procurator Generalis: ac domum Romanam S. Andreae de Valle Praepositus residens in numeribus singularia praestantia, ac doctus lucula profecit. Anno 1690. cum lato coessit Franciscus Arata Episcopus Liparitanus ejus fiant, ejusdem Ecclesiae Institutum, ipsi sponte oblatum ab Alexandro VIII. P. M. constanter recusavit: ab honoribus etiam alienis vitavit. Tandem per anni curriculum ejus vixit & agilitudinis molestias probavit: perfrictum stomachi doloribus cruciatus, totus in Dei voluntate confortis, obiit Romae 5. Septembris anno 1696. in domo S. Silverii anno aetatis suae 75. magnamque sui desiderium omnibus reliquit. *Hypocrite laudat invivens apud Iosephum Siles in hist. Clever. Regal. par. 3. lib. 12. pag. 587. Michaelm. Institutum de Scripturis Ligan. pag. 314. & in epist. memorabil. par. 2. pag. 365. & par. 3. pag. 594. Angelinum Odeluom in Athenis Ligasito pag. 370. & Viennensem Corouellum in Bibliothecae. tom. 11. 53. pag. 285. Editio Italica.*

Oratio sacra. Romae apud Ignatium de Lazaris 1659. in 4.

Lu Bocca della Verità all'orecchia, & a i uori de' premi. Dilecti Christiani-Politici. Romae apud eundem 1669. in 4.

IOANNES BAPTISTA DE BALLIS Panormitanus Jurisconsultus doctus praestantissimus, inter praecipua causarum patronos innovit. Nominatos promeruit Joisprudenciae honores, praefectus in Magae Regiae Curiae Foro praefectus Ju-

dex anno 1575. 1593. & 1608. fit etiam in Concilio Sacrae Regiae Conscientiae subscissus. Dum autem in memorato Magae Regiae Curiae Tribunali eximie resisteret integritate, corporis exuvias Panormi deposuit 31. Martii 1609. & in Ecclesia S. Nicolai de Calcia sepultus est. De eo Ph. Iadelpus Mugnos in *Theatro Genealog. par. 1. pag. 98.* & Vinc. de Joanne in *Panorm. Regiae. lib. 2. Editio.*

Allegaciones in causa Pradi Favorente. Panormi in fol.

Allegaciones pro D. Bagnis Cuvello. Ibid. in fol. IOANNES BAPTISTA BASILIS Catanensis, Sacrae Theologiae Doctor, Ecclesiae Catanensis Canonici, in Catanensi Diocesi Concionator, & ordinaudorum Examinator. Apud patriam Praefectus magis estimatione valuit. Eruditior referentissimae claruit & errorum secularium scitissimos fuit. Obiit Cataniae 21. Januarii anno 1692. & in Cathedrali Ecclesia sepultus est. Script.

Disputationes super fallacis iudicium super concessione terrarum per Episcopum Catanensem per plura sacra facta. Cataniae typis Pauli Blagui 1685. in fol. Innumera reliquit m. as. perfrictum de erroribus, & famulis Siciliis, quae apud Catanensis Ecclesiae Capitulum adstantur.

IOANNES BAPTISTA BISSUS Panormitanus Societatis Iesu, cui nomen dedit 6. Martii anno 1639. Praestantissimo iugruo monitus, egregium sibi doctum comparavit. Hinc praeter humanioris litterae, Rhetoricae magna cum approbatione docuit, & non minori doctrinae laude Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam tradidit. Graecia, & Hebraica litteris illustrissimus fuit, quas in Collegio Panormitano docuit, ubi etiam Sacrae Litterae diu explanavit. Morum integritate, ac animi candore peccatorum, crecessit Panormi in eodem Collegio 18. Januarii 1696. Septuagenario major. Ipsum laudat Vinc. Audea in *hist. Curiae Panormitanae Eccl. pag. 240.* Editio Italiae suppressio nomine

Palermo Festivo, o le feste nell' invenzione di S. Rosalia Vergini, per protettione, & per nascita Panormitana, facie in Palermo l' anno 1654. Panormi typis Nicolai Bua 1654. in 4.

Alique ipsius inscriptiones extant in libro, cui titulus *Divisione del nuovo Teatro, che li illust. Senato de questa felice Città di Palermo d'otto alla Illustrissima Maestà del Re Filippo IV. il Grande.* Panormi apud Petrum de Iola 1663. in 4.

IOANNES BAPTISTA DE BLASCIS Messanenensis, Italiae utroque Doctor, ecclesiae canonicus Patronus. Eximii doctus claruit, quae ad nonnullos honores virum inclytum non immerito evehit. Praefectus in Messanenae Foro Socratico, & in Supremae Magae Regiae Curiae, & Concilio Tribunalibus Index integerrima sedie. Praefectus etiam in Regii Panormi subscissus a Rationibus Magister, & ibidem Praefectus mure refulsit, hac dignitate 21. Novembris an. 1615. insignitus. Demum 15. Iulii 1619. Magae Regiae Concilii Praefectus etiam fuit. Integritate corporeus numquam a iustitie tramite deflectit. Sana praedicat;

Et Italici.

Palermo Antio rignante al Moderna.

JOANNES BAPTISTA CARAMBA Caranensis Tertii Ordinis S. Francisci, vir sancte singularis, qui omnium bonarum disciplinarum encyclopedici instructissimus foras: ideoque passim nature miraculum vocatus. In Philosophicis, ac Theologicis sententiis nulli secundus: in latinis, hebraicisque literis versatissimus; concionator item distinctissimus fuit. Pluries faciem Theologiam in Catanensi Academia publice docuit, ac per nonnullos annos Patres Calinenfis in Convento Catanensi S. Nicolai de Arenis erudit. Romae demirata est incomparabilis ejus doctus profunditas, ac eruditio idem anno 1613. & 1638. in Generalibus Ordinibus sui Comitibus triennium in publicis disputationibus Philosophicis, Theologicis, Geometricis, Astronomicis, Sacrae Scripturae, & Medicinæ consultiones ipse solus probè multumque propugnavit, summo enim omnium plausu. Ipse memore vis ad miraculum egregia, ideoque uarant, quod audita senel concione è suggestu è quodam verbis Del Precone, ipsam exscripta, ne detorretur minimè dictio, propriumque ingenium factum fuit, à Concionatore etiam sibi sublatum, ut vixum ipsius potantiam temeraret. Sed nec exinde Concionatoris opinio videretur, sed memoriae deus fit id effulisse detexit. Aliquando extra Ordinis classia, depositis sui instituti insigniis, vias, si ad illa regeretur tandem Caranæ mortalitatem explevit anno 1646. in Convento S. Nicolai. Tandem viri meminere una laude for Bapt. de Grossi in *decanor. Calas. tom. 1. card. 2. modis. excus. 4. pag. 134. Franc. Bordinus in Cires. Tertii Ord. S. Francisci pag. 15. num. 16. pag. 41. et 149. 38. pag. 360. Joannes Petrus Celsitinus in suo *Præsidio Romano lib. 3. narrat. 2. nam. 40. pag. 97. et D. Joannes Biancaccio in arte memorie conducta cap. 3. pag. 173. De Grossi alia multa scripsit opera; & Bordinus: *Polymen super sacra scriptura*, quod m. in Bibliotheca PP. Calinenfis Caranæ servabatur.**

JOANNES BAPTISTA CARMINATA Romanitans Societatis Jesu, vir à doctis, prudens, & vite sanctimonialis illebris. Theologus insignis, & eximius Ecclesiasticus, dissolutum virtutum gloriam æquavit. Cum non adhuc Sacerdotii insulam conlocutus esset accepisset, Apostolici viri partes usque ad supremam senectutem explevit suorum cum animarum studio. Ipse eloquentiam tum Sicilia, tum Italia, mirabiliter detonantem audivit. Romæ annorum 16. in Ecclesia Professorum Socii. In eadem discendi vi de lavavit, ut S. R. E. Cardinali, ac literarum studiosos ad ipsum audientium confluentes in admirationem traxerit, & sui venationem excitavit. Ab hoc concionatoris munere nusquam cessavit; ideoque tunc senio gravatus, adeo vix se ipsum regere possit, baculo indiguit, singulis quibusque festis diebus, conciones habere. Præsentia instructissimus Messinæ domum Professorum, & Collegium rexit; ubi magnâ estimatione prosequutus inclauit; ideoque

que ea in urbe, grassante pestilentiâ, agrosorum etiam ipsi demandarunt Civitatis Modestiores. Sui ulam Provinciam iterarò gubernavit; quâ in Provincia in Occoratos electus est: Poloniam, Veneram, à Romanam Provinciam Visitationis munere perlustravit. Romæ etiam in Assistentem cooptatus eligitur nam doctissimus Robertus Bellarminus, exlode S. R. E. Cardinalis, tum Praefules, & vix primarii ipsum frequenter consulebant. Scitiam moderandi Fidelium consilientia mitis è callis. Rerum divinarum contemplatione insignis, si velint disciplinam usque ad senectutem nunquam remisit. Humilis ac admirabilis excepit sui opinionem, & sanctimonie famam post mortem delere studio è tentavit. Virginitatem puritatem custodivit. In Divam Aunam ferventissima fouit amoris officia, ejus cultum magno studio amplius è curavit, & ejus nomine multa admiranda paravit. Deum ac omnia paucis abstinuit, vixitque omnium os natus cumulat mirum in modum resiliit. Paterni sancti accessit in domo Professorum 16. Junii anno 1619. ætatis sue 83. Societatis 63. 17. usque animam ad superos statim evolavit SS. Ignatium, Franciscum Xavierum, & Aloysium Gonzagam excepisse tradunt. De eo Franciscus Bonini *De mass. Panorm. lib. 3. cap. 6. pag. 115. Placidus Sampaicus in *hagiologia M.P. lib. 2. cap. 13. pag. 114. et lib. 3. cap. 7. pag. 339. Joannes Rhod in vit. hist. lib. 3. cap. 5. pag. 325. et lib. 7. cap. 10. pag. 348. Joannes Nadas in *ann. dier. memorab. pag. 317. Dominicus Albertus in *hist. Sicul. Sac. Jests per. 1. lib. 2. cap. 3. pag. 215. lib. 3. cap. 2. pag. 248. lib. 4. cap. 2. pag. 292. cap. 4. pag. 306. cap. 10. pag. 346. lib. 5. cap. 1. pag. 425. cap. 5. pag. 457. cap. 7. pag. 481. lib. 6. cap. 1. pag. 551. cap. 9. pag. 618. qui lu altera ipsius historię patre plura dabit. Extat ejus Vita m. 2. ab Anonymo quodam condita, in Bibliotheca Collegii Paucimitati Soc. Jesu. Barovius cli. ex aliorum relatione edidisse testatur,****

In omnia Quadragesima Evangelia ad Concionatori modis obediens opportuna Polymia IX. al fortis et edenda reliqua, nunquam etenim locum aspexisse scimus.

JOANNES BAPTISTA CASTELLUS nobilissimus Messanensis, Janis utriusque Doctor, distinctissimus casarum Patronus; ingenio, doctus, & integritate conspicuus, sui vocatorem excitavit. Pluries Messanæ in Senatui foro præfuit Jndex, nempe annis 1617. 1623. 1619. 1637. 1634. & 1643. ex Autumno Ferrarotto *in libro de præminis Stratiæ pag. 136. et 137. Ina* superius etiam Magnæ Regiæ Cortis Subsellis Iudicem egit. Clauit summa cum laude anno 1640. Ipsum celebravit Marius Giurba *in observ. decis. obs. 45. n. 26. Marius Cuccini de donationibus tom. 1. tract. 1. dist. 3. perit. 6. n. 104. Carolus Tapia dist. 25. o. 39. Franciscus Maginus ad Insti. pragmat. Dist. Sermone 5. 2. obs. 7. Philadelphus Mugno in Theatro Geograph. par. 2. pag. 243. & Placidus Relia in *hist. Mess. Jand per. 2. pag. 212. Edidit**

Rfj.

Responsum pro N. R. Ordr Missive contra Regiam
Sistum super suspensionem vestigia exilium scilicet
ex ejus parte subditi anno 1612. per M. C. Excell.
Officio Durem. Mistrum 1612. in fol.

JOANNES BAPTISTA CHIAVETTA Panormitanus Sacerdos, Serra Theologiae Doctor egregius. In Panormitano Clericorum Seminario doctrinam ecclesiasticam habuit, quam rursus in eum sacri scripti prophetia illiusmodi reddidit: in hisce enim prophetis antiquis, ac ceremoniis veteris testamenti sui opusculum apud litteratos insigniter excavit. In cathedrali oratorio non immerito multis rationibus et honoribus; primum certum fuit omnes ex his, quos in Panormitano Ecclesia Vivanderos vocant: inde ad Regium S. Petri Sacellum in Palatio Panormitano transiit anno 1636. ubi Contradictus, ut dicimus, pios Sines Magister electus, eadem ad Canonici gradum revocatus est. Ex hoc Regio Sacello ad Metropolitana Panormi Ecclesiam rediit, Canonici S. Joannis de Bruniis eum rite. Ob eximiam doctrinam, quod emittit, & in rebus agendis dexteritatem, summae promeruit estimationem: hinc ab Aloysio de los Cantos Episcopo Patensi, & in Archiepiscopo Montiscaglii in suo n. Vicario n. Contradictus pro utique Ecclesia hinc assignatus, in eoque munere obitum suum perfunxit, in uagulari laudabiliter patris. Quir danna panormi primo Novembrii an. 1664. in Cathedrali Ecclesia Canoniorum sequitur traditum est. Ipsum commendat Joannes Augustinus Linguaglia in epist. ad Leobardum par. 1. familiae Moneta, Augustinus Inveget in Catalogo Sines l. 2. n. 6. pag. 175. & 176. & Joannes Evangelista Panormitanus in eadem pag. 153. in locum rursus

Trinitas, quod D. D. Felice Bulli sententia relicto contra, rapti illius est: Augustinus dissolutum, de modo existendi Christi Deum sub speciebus Patris, & Filii in Augustinus Eucharistia Sacramento et episcopum eadem expressit. Montepalati apud Petrum Beughonium 1643. in 4. Libr hic Romanum censuram; expressus est, & Sacra Congregatione Indis prohibita, ut exinde librorum prohibitorum anno 1673. edito Romae pag. 189. patet

Notitia Ecclesiarum Sicularum. m. 2. in 4. Opus hoc, ut a P. Jeremia Panormitano Ordinis Caputini accepit, ad egregium virum Petrum Valerium Sirilem Visitatorem pervenit & cum libri rationem paravit, idem Jeremie editionis raram dramaverat: sed discedente. Valerio, opus in edicum apud ipsum servari patuit.

Cretologia della Famiglia Moneta Tomi due. m. 2. in fol. Hoc opus Inveget loc. cit. & Linguaglia sapienter, & cum peni omnia historiae erit Linguaglia, quibus suos de familia Moneta libros contulit, ut ipsemet fecerit in epistola ad leonem. Servari in Hispania apud Daces Montisabli.

JOANNES BAPTISTA CRISTADORUS Panormitanus Ordinis Minorum Conventualium.

S. Fructuarius natus anno 1591. adhuc certum non attingit aultum, cum minoratum S. Fructuarius institutum amplexitur est, & ad virtutes adipsas non impigre fructu. Vix expleto probationis anno, sacre eloquentie studii operam dedit, & anno gratie sue 18. Quadregesimaliter habuit rationes: rursus per auctor 35. per Quadregesimaliter ratiocinium in precipuis Sirile, & Itale Civitatibus detulit vit summo cum fructu, & plausu: eruditione ratiocinium uberrima, eloquentia, ac poltricio literis ornatis summo laetari divinis, humanisque litteris abunde insistentis. Profluente sardine letitiae summa felicitate, ex insere naturae vi, profundabat: hinc sepius ad extrinsecas orationes in Defensorum laudem, diernas, in marginis tempore augustinus vorabatur: et nunquam primum laetant, in sui laudem consularis exultabat. Mox aliquando indidit, & in Panormitana Reaconditorum Academia fuit adscriptus. In gravocibus disciplinis ratiocinium doctissimum ratiocinium Sacre Theologiae Magister, Philosophiae, ac Theologiae disciplinam Regentem merite docuit in Panormitano, Missanensi, ac Melitensi lycetorum Discipuli fuisse ratiocinium, singularem preceptis doctrinam appetitum conflatum fuit. Hinc Defensoris perpetui muneris anno 1634. cohonestatus fuit. Apud S. Officii Sirilis Indicer Consultoris, & Qualitatis aoris muneris exerceat. Ordinaris sui Conobium in oppido Sambur in romanodiurni locum transiret ratiocinium ac ratiocinium meritis plenus anno gratie sue 60. decessit Panormi 8. Octobris 1651. Benevolentis viro iusta persequere magis cum pompa, hinc orationes sodales sui, & summe orationum in sui laudem habuit P. D. Andreas Cretinus Cler. Reg. Missanensis. Hinc Indicer ornant Philippus Cagliola in Mosis, Provinciae Siciliae. m. 2. cap. 1. pag. 37. & 38. cap. 3. m. 1. r. pag. 37. & m. 1. r. pag. 38. & Joannes Panormitanus in Bibliotheca m. 174. pag. 303. Editit Itale

Il G. Gerardo, & vero l'Humile Esaltato, opere spirituale divisa in sette libri. Panormi apud Alphonsum de Mola 1644. in 4.

Il Festivo Trionfo per la Concezione dell'Immacolata Regina col Diadema di 12. Stelle, ombreggianti il 12. Privilegi eubendanti nella eterna del SS. Spirito, celebrati a 28. d'Agosto 1644. nella Chiesa de' Minori. Conv. di Palermo. Ibid. apud eundem. 1644. in 4.

Franchini ratiocinium alit

Un Tomo di Orazioni Funerarie.

At ego, hic typis expressit compert, nempe Oratio Funeraria per la morte del M. R. P. M. V. Innocenzo Gioseffo da Palermo Provinciale di Sicilia, dall' Ordine de' Padri Premonstratensium. Panormi apud Decium Cyrillum 1631. in 4.

Orationes Funerarie nell' Ospedale della Serrissima. Infante Ciriaco Emanuele di Savoia. Ibid. apud Alphonsum de Mola 1641. in 4.

Scriptis etiam:

Breve compendium totius Sacre Theologiae sub-

Ille

Prediche diverse

Panegirici.

Quaresimale.

Annale.

Hæc ut. ss. delhelennot.

JOANNES BAPTISTA DAVERUS Panormitanus, ingenio clarus Musas coluit Siculas. Vixit anno 1647. ut ex Iosepho Galeano in *Musæ Siculis* part. 2. to. 2. pag. 378. habemus: ibique extatæ verosculâ lingua

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cyvillum 1647. 40 12. & iterum apud Iosephum Bifagnum 1662. in 12.

JOANNES BAPTISTA DE FRANCHIS, ET SPINOLA Cephalodensis Ordinis Prædicatorum, vir doctissimus, & ab eximiiis virtutibus clarus. Nobili genere ortus anno 1594. adolescens Prædicatorum fulgurino uocatus. Studiis admodum scientiarum omnium thesaurum locupletatus refudit: in Rheoricis præsertim, Poeticis, Philosophicis, Theologicis, Sacrisque Literis emicuit. Dni in Conobio Cephalodensi Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam summa cum doctissima landetradiidit: & eruditione, & eloquentia repletus non sine magno animatum fructu in multis Ordinis Ecclesiis rationes habuit. Fuit illi cunctis mritum in modum copiosa, quæ in omni studiorum genere, indefesso labore defudando, sibi comparavit. Vir tenacissimæ memoriæ, ideoque vix illi auditoris librum nominabant, cum statim quicquid complecteretur memoratissimè enuntiabat. In ss. Patrum lectione veratissimus eum multi aliquam totum sententiam frequentissimè inquirere, illorum librum ubi compendia esset fideliter iunnebat. Per 40. annos Sanctis Inquisitionis Siciliæ fuit librorum Censur: & Pater Smdus passim vocabatur, auditu d' sum orbatus. Doctrinæ, vix intergerem, immo sanctimoniam devotæ, quæ Panormi magnâ veneratione apud omnes floruit. Diuturnæ orationis studio clarus, nonnullis farris quotidie aderat, & in genia provoluit Canonicas horas quotidie persolvebat. Tandem viratibus egregiis insigniter instructus, decessit Panormi in Conobio S. Dominici 13. Septembris 1660. anno ætatis 66. Evulgatâ morte, per omniom ora vox frequentissimè invaluit: jam Sanctam obivisse, magnæque populi concentus convenit, ut vici coipns in Ecclesia expositum recederet: viciu discipuli eius vellet, à consumentibus, ut frustula veluti reliquias servare: ideoque intra Chori cancellos eum occludere opus fuit, ut de morte Patres sacra solemnâ celebrarent, quibus Fidei Quæritores interfuerit. Hujusce viri laudes leges apud Vine. Auria in *dist. Cephalodensi* pag. 70. Abb. Michaellem Justinianum in *Scriptor. Ligati* pag. 325. qui ex fassa aliorum relatione anno 1657. decessit tradit obivisse enim ex P. Joanne Maria Bertrino in sue indicis libri in *scriptis: Sacratissime Inquisitionis Rosa Virgineæ*, teste oculato anno 1660. quod etiam Ordinis Patres mihi testantur: vide etiam R. Augustinû Oldoini in *Athenæ Ligatice* p. 25. 19. in eundem errorem à Justinianno natu.

Edidit Italicè

Beive Agitatione della felice morte di molti sacerdi di Dio Democriti, appartenenti negli atti del Capitolo Generale di Roma del 1650. Panormi apud Iosephum Bifagnum 1656. in 8.

I Sacri Misterii diversi predicabili per la devozione del ss. Rosario Parte Prima. Ibid. apud Decium Cyvillum 1653. in 12.

Devotione delli XV. Santi Angeliatori, e breved racconto delle lor vite. Ibid. apud Iosephum Bifagnum 1657. in 8.

Vita, e Miracoli del S. Pietro Gerardo dell'Ordine de' Predicatori di Patria, e Senatoria famiglia Palermitane. Panormi apud Angustinum Boslinum 1658. in 8.

L'Assunta di M.V. ss. Madre di Dio opera drammatica. Ibidem apud Petrum Scaglionum 1646. in 8.

I sacri Racconti della devozione delli ss. Nomi di Gloria, e Rosario. Ibidem in 8.

Piazo paravenot hæc alla.

De Passione Domini ad more.

De Sacra Eucharistia.

Mystica Minerva.

Spemlegimèia Regis, sive conceptus scripturales.

Italicè vero

Selva in lode di M. V.

Tre Ottave, e Tre Novene del ss. Sacramento.

Tragedia di S. Erasmo. cujus meminit Leo Alatinus in *de dramaturgia* indr. 6. pag. 596.

Disseri, e concetti del ss. Rosario.

Trattati del Nome di Gloria.

Panegirici di S. Domenico.

Vita di S. Agnese nativa di Palermo Pontefice Romano.

Prediche Quaresimali.

Prediche di Sauri.

Commentarii sopra S. Matteo de Passione Domini.

Vita di S. Giustina.

Giobbe figurato.

Infinia sacra delle Legione Tebea, quæ erat Joseph Riccius in Idyljaco de S. Officio pag. 72. Hæc omnia m. ss. asservantur Panormi in Bibliotheca S. Domitiei.

Vna di S. Nicolo m. s. in 4. servatur apud Vincentium Auriam.

JOANNES BAPTISTA GIATTINUS Panormitanus Soc. Jesu vir doctissimus, lucis usum accepit anno 1600. & quidquid honoris indoles egregia, & hereditariæ opes ipsi scilicet promittebant constantissimè contemnens, ad docendæ asyllum confugit, cujus habitum accepit 13. Octobris 1615. ac solemniter inchoavit, 3. anno 1634. Fuit Giattinus ingenium præstantissimum, omniom capax, quod indefesso excoluit studio: ideoque omnibus scienciis exercitatus mirum in modum fuisse, quas inde summa cum laude, assis explanavit. Panormi Rhetoricam docuit Orator, & Poeta ematioribus addidit. Inde in Collegio Romano Soc. Jesu Græcæ literæ, ubi etiam Mathematicas discipulas quoque in Philosophiam novennio, Theologiam scholasticam octennio, Moralem tricenio erudit: & ingenii

genti cui luculentissimæ dotes summo cum planu sæ-
per patefeci. In eodem etiam Collegio ultor
ad supernam vitam locum per annos tredecim
studiorum Præfectum egit. Eundem Societatis
lyceum us dum doctrinæ splendorebus illustra-
vit, verum etiam & unum sex milium auro-
rum proventus conplectavit: nam amplissimi pa-
trimoniæ opes usâ cum Vincenno patre, & An-
tonio for ore eidem Collegio legavit. Polyglo-
tus peritissimus Græcam, Hebræicam, Calda-
icam, Syriacam, Arabicam, aliarum minoris mo-
neruti linguas egregie calluit. Hinc Ponticus im-
pudicissimus cum Athanasio Kirchenio, Ludovico
Martineo, aliisque doctissimis viris ad explican-
das Arabicas quasdam inscriptiones in Hispania
adventus as adhibuit; necdum eandem fossi-
la in vulgæ Sacre Biblæ versione, ac editione
distulit, & præfuit: ac illius Congregationis
fuit Theologus, quam pro eisdem Biblæ edi-
tione, ac versione exornaretur Posuisses. Me-
chonicis itam rebus industriam admodum magis
ideoque nonnulla artificiosa excogitavit, & bo-
tologia totis ei curâbus conclusavit degentissi-
ma. Viri nobis clarissimi egregii: regulis pa-
triaris cultor insignis: in omnes beneficentissi-
mus: & in promouenda uniuersam salute feci-
das. Hinc ead ad iurameas studiorum eas
vocatus, amatum, ut omnibus proderet, sepius
magno cum ardore, ac freâ concionabatur: &
in excipiendis aliorum confessionibus patientiam
expansit non presensissimâ. Cum si arguimus
ritatis animi excellentes, ab editis floribus tam cla-
ris, ad Catholice fidei gloriam, non sine omni
admiratione, veriguenti Historie Concilii Tri-
dentini Card. Sforza Pallavicini suscepit: quon-
iam agendis, felicissimè absolvit. Tandem acerbissi-
mis, nulli doctoribus circulus, annum agens 71,
religiosis, ut viveat, in Collegio Romano decessit
19. Novembris 1671. Hujusce indyti viri ha-
u. sexcenti apud Biblioth. Soc. J. h. pag. 416. Hip-
polytum Marzaccium in Biblioth. Mariani par. 1.
pag. 676. Franciscum Baroniæ de Mac. Patern.
lib. 3. cap. 10. pag. 149. Hieronymum Gerulium
in unguem. pag. 136. Disertam literatorum Ro-
mæ annu 1671. pag. 4. Thomam Stroum in 100-
ron. de Conspiciæ M. P. par. 2. lib. 8. cap. 7. pag.
350. Sforziam Pallavicinum in epi. pag. 51. & 311.
libidit

Præstationem singularem, et sionem in Sencto Pa-
triaris coram Urbano VIII. Pont. Max. habitam an-
no 1637. Romæ typis Francisci Corbelli 1637.
in 4. & recensam in libro: Oratorum quinquaginta
de Christi Domini morte, habite in die festo Para-
fector & Petrus de Sola. J. h. in Pontificio succell.
Romæ typis Vitalis Mascardi 1641. in 12. &
tertio in libro orationum ejusdem Giardin infra
notato.

Petrus de Sola. Apoc. carmina in laudem Francisci Car-
dinalis Barberini. Romæ 1637.

Orationes XXIV. habite ad Summ. Pontificem, &
S. R. E. Cardinales. Romæ typis Ignatii de Laza-
ris 1661. in 12.

Logica. Romæ typis hæredum Corbelli.
1651. in 4.

Physicæ. Ibid. libellum typis 1653. in 4.

Historicus Concilii Tridentini ex Italica Sforza
Pallavicini translatum. Tomæ tra. Augustinæ 11-
pis Baldassari Morei 1672. in 4. & recensam in
Orationem habitam in Institutione studiorum in
Collegio Panormitano Soci. J. h. ad Illustrissimam Se-
natum. Panormi 13. Dec. Cyprii 1630. in 4.
Nescimus Pignoli universitate obsequia in Semina-
rio Romano habita.

Præfatio Innocentia Rulium habitam in eodem Semi-
nario.

Castellum in laudem Migiæ Ducis Hærenis.
Florentia.

Lexicon Philosophicum. Tragediam. Romæ typis
hæredum Corbelli 1646. in 8. Hanc Italid
venit Nicolaus Biffi Bergomensis ex Dato Cal-
vo in Scenæ Literariæ Siveque Bergomensis par. 2.
pag. 49.

Cyprii. Tragediam quinquaginta habitam in Semina-
rio Romano. Romæ typis libellum 1649. in 8. &
1651. in 8.

Amigonum Tragediam Morali. Ibidem 1661.
in 8.

Aristodem Anguliam Tragediam habitam in Se-
minario Romano anno 1662. Ibid. typis Ignatii de
Lazari 1662. in 8. Hæ Tragediam quinquaginta (si
sub alia) prodire sinit Delineat 1662. in 11.
ex Bibliographia Antiquaria 1702. pag. 331.

Inclinationem Appendicem, sive Epistolam de S-
bello. Romæ typis hæredum Corbelli 1650.
Italid

Religione della gran Monarchia della Cina del P.
Atano Semelito dell' ordine Portugese tradotta in
Italiano. Romæ apud Crasum Scheum 1645.
in 4.

In dicta hæc alia reliquit.

Cyprii. Adnotationes in Evangelium secundum Jo-
hannem librum quinquaginta & sextum aduersus Chis, qui-
bus usus est celeberrimus Concilii de Lapid. quos
cum adhuc ineditis prelo parati, præfatio præfatio ad-
notationes sunt.

Voluntate Controversiam contra Hereticos hujus
temporis, quo profectus est Controversias Roberti
Cuiuslibet in laudem.

Tractatum de Homologis.

Tragediam, & Comedias plurimas, quas sero quo-
amvis agens Ignatii Seminarij Adolefcentis. Hærenis
Tragediarum hæc protulit, præfatio supra allatas,
Leo Alatus in dramaturgia pag. 81. nempe
Echylum.)
S. Iam.) Tragediam
Thucydidem.)
S. Sophoclem.)

Tandem

Romæ Alfidis versum latinam aggressus
fuit: quon non absulit.

JOANNES BAPTISTA GRAPHEUS Medi-
censis Sacerdos, Sacre Theologie Doctor, vir
humanioribus literis apprime excultus, quas in
Medicenis Clericorum Seminario docuit magnam
cum adolefcentum progressu. Poeti cum etiam, &
tum latinè valuti, multaque elegantissimè proci-
lit ludibris excepta. Annum ægis 45. oblii Mes-
sane anno 1698. Edidit

100-

*Humanitatis Caritas, ejusque brevitas ad bonarum
artium fructus cultique videtur praeparata sedare arros
Atameritae Praefate rambuntur in totum Semiarlo
dilataverit. Mediarum typis Vincitui de Amico
1603. in 4. Italiae*

Il *Nerrefaria* *riferito* *de' Giruari* *per crescere nelle*
Sfiente. *Mellanz* *apud* *Dominicum* *Costam* 1688.
in 2.

I Tricafi di S. Fedr., è pure la mirabile rversio-
ne di *Alfius alla S. Feir*, *Dramma da Alfiusa*. Mc-
Guz 1603.

JOANNES BAPTISTA DE GROSSIS Catanensis Sacerdos, Prothor maris Apollodorus, Sacer Tirologus, & Jails utriusque Doctor; natus anno 1605, ingenio eloquentiâ, doctrinâ, & eruditior clarus, aliquandiu in Catanensi lyceo publicè jura poetificia docuit, quibus instructissimè fuit idèoque à Catanensis Ecclesiæ Praefectibus multis utuallissimè honoribus insignitus, Confessorius eum Examinator fuit, Curie Episcopalis Auletor, Camilli Astalli S. R. E. Cardinalis, & Episcopi anno 1665, Vicarius Generalis in decursu Villicationis, & tandem Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ de Ilerosynna Cantuariæ. Undè et alius Societatem Sacerdotum fundavit in Ecclesiâ S. Mariæ de Auxilio, vulgò dicitur *Agonia*, et addidissimè fuit. Obiit Catanz 20. Augusti 1666. et in memoratâ Collegiatæ Ecclesiæ tumulatus; cui D. Sanctus Olive ex foveo arpos, de quo suo loco, & marmore eximius sepulchrum, cum ejusdem Iccor. & hâc inscriptione.

D. O. M.

Joannis Baptista de Gressi S. T. & D. J. D. Pro-
fessoris Apostolice, ac Regia, & Infantis Collegia-
le Litterarum Censuram, et mox per suam corpore
ingressus deinde factam esse, necesse, sibi jam jam mori-
turo testis, scribere debuit. Anno M. DC. LXVI.

Obst die KX. Anzahl r-jafden.

ὁμοῖα στεχὴ ἰακκίῃ, ἑμὲ δὲ ἑμὲ δὲ

Marwan, et al. *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry* 2004; 43: 1033-1040.

Dr. J. D. D. Safford, Obita Erit, Christi d. in de Carothi ad
Nepot. Amantissim. Auct. M. DC. LXXXIV.

Idem Sauttorius anno 1686. Catalogum edidit Catalogum Antiquorum, qui eisdem doctrinam, ac promerita laudibus praecoluit celebrant, hoc titulum *Apophthirae Virorum illustrium rerum*, quos *Fr. Baptista de Gregis S. T. & D. J. D. Praebat. Apophthirae*, ac *Canonici Cat. frons* reliquit praecursum ideoque ad ipsam lectiones renfimo; cui nos etiam addo Seriptores, qui hoc Baptista etiam laudibus, ut nupè Dominicus *per Gilelminum in Catalogo deſcripto* pag. 61. & 90. Igraſum Gaſtorr in *Iſteptat. Jariſidre pro Studio Cat.* pag. 6. Maredum Cantanſem in *Apolog. pro Cantanſi dicitur*, Cantanſum Priviteram in *Annao. Cantanſi* pag. 325. & *Vila 3. Agathe* pag. 36. Phil. Amicus in *Reflex. hſt. Atſionem* pag. 3. Edidit

Cataractae Derivatum, sive artificiosa Serra Cataractae Enucleae notitia. Tenuis Primam, Cataractae typis Joannis Romi 1643. in fol.

Cataneuse Diarce dum Gr. Tameris pruriarum. Ibi-
dem apud eundem 1642. in fol.

Abbatino Piodivatum, *Sancti D. Nicolai et Indultis*
Biblioth. Siculae Tom. I.

Shah Catanafr 5. R. E. Cardinalis Archiepisc. Pa-
noriteni Vitam. Florentie typis Anatoris Masse
1651. in 4.

De Appalfe Riquiarum S. Agathe P. & M. Cal-
lipolim conspectum. Licet apud Primum Michae-
lem 1656. in 4.

Catanae Sacram, sive de Episcopis Catanaensibus,
religique ab eis tractate usus à Christianis Religiosis
cordis ad nostram aequae statem, Catanae typis
Vincenii Petronii, 1654. in fol.

Agabus *Cananensis*, *five de Nauli Paria De*
Agabus differentiorum *hysiorum*, *Apolegericum*.
Canane apud eundem 1536. in fol. cui abrid-
fuit *fratris P. Josephus Bonafides* in libro, cui titu-
lus: *palermo Paria di S. Agata*.

Theori-Praxis ad Coniunctiones Pragmaticas III.
 & Extril. D. Comiti Caprensi in hac Sicilia Regno
 olim Praefecti. Ibidem apud eundem 1651. in
 fol. & iterum Cataniae apud Iosephum Bisignium
 1662. in fol.

Centropogon furcatus (Adrianum Tottum)
Primus, Ibidem apud Vincentium Petronium.
1663. in fol.

*Conventuarium ad Cap. 78. Regis Caroli V. Caesaris de electibus permixtis in celebrandis abbas
electoribus Curatoris, vel Interim. Pancrui apud
Iosephum Bisagner m 1662. in fol.*

Talaver Visitator per se propoficiet non, quas ius remuneratio ad cap. 78. Regis Caroli V. Caesaris semper Argvssii de iocralibus per minores 18. revivunt exhibendum absque auctoritate gravis, vel Cacerenſis videretur. Miratur ex typographeſia Jacobi Matthei 1664. in fol.

Prelo pa avera hxe alia, nempe:

Gravimetric Analysis

Agathoxena affinis sp. nov.

In a curia Regia, apud insignis Collegiatae Cathedralis Ecclesie & Mariae de Eboracra.

Am. Ind. Cat.

Regi Honoré et S. Duci Saverio, et Antonino de I.
filias familias fidei legatis primis, et à successa fidei-
committorum materia brevis, et dilucidè volatur.

DIAMONTE Catapuli, quem m. s. passim citat
Franciscus Privitera in libro *Antiquit. Catapul.*

Lyrenum Catacensis, sive de Scripturis Catacensis: quod opus mss. f. v. v. D. Junoemilus Roederforus Panormitanus, ab Catacensis Canonici. Hæc opus m. s. servatur autem in Bibliotheca Seminarii Catacensis, cui nra cum Bibliotheca Ios. Bap. de Grossis legaverat D. Sanderus Oliva nepos; sed anno 1693. in horreum Sclitæ reimmor scrib. et derelictis sepultâ Bibliothecâ, ex Guilielmino cit. p. 61. nonnulli ab aliquibus eruta sunt.

JOANNES BAPTISTA GVARNERUS Cantanensis, vir pollionibus lheris exultans, Poëticus, et errationelatus: fuit à Sorgetis Cantanensis Senatus, et fuit Clauis Cantane Aradimicos tereñtis. Occubuit Cantan primo Argumti 1661, et in Ecclesia Ascensionis Societatis Jesu sepultus est. Ipsum laudat Jo: Bapt. de Glosio in *Paradoxiis et. c.* 1661. ex. Editio Italica.

L' *Anagrafe* *Smazie*. Comedia. Catanz apud Ruf-
T e fum

JOANNES BAPTISTA JALUNA Meneusis Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci Sacre Theologie Magister, & celeberrimus Astronomus, quem laudant Roeschus Pireus in Eccl. Synt. pag. 242. & Philippus Cagliola in mensur. Præter. Siciliæ Ord. Minor. Curo. explor. 3. manf. 4. pag. 131. qui eisdem tradidit

Introduktionen, Regeln, & Traktatus Astronomica.

JOANNES BAPTISTA DE JUDICE nobiliss. Panormitanus, D. Cefaris de Jodice Jusconsul. de quo suo loco, filius. Lucern alpensi vitam 18. Februarii 1636. & Jurisprudentiæ admodum Doctorem accepit lauream. At ex naturali propensione ad amantissimæ Poësis studia, & ad poliores litteras summam appellavit hinc ex naturæ beneficio laudandæ, familiaris vixit diutius innumera vœuitis, lapidæque promissi: epique ingenii monumenta tam solida oratione, eloquentiâ, & eruditionis infusa, cum lyrice suavitate ornatis in Academia Reacetanorum Panormitana, cui nomen dedit, semper emplanis exceptis: ideoque eximium litterarum, & Principum aurorem promeruit. Et fieri iagnus motum lenitate, præcipuè circa Deum, Deiparamque Religiosæ, & virtutum omnia consensu Panormi Comites omnes alibi: in etiam cetera Regni limites Excecanum, eruditissimè illustrium, animos sibi familiares, amonice Poësis leuocinio, devinxit. Librorum eademque pro Regni institutione suenda fuit Censor, à D. Joanne Ramondetta Megre Regie Curie Præfide electus, cui gratissimus fuit. Decessit tandem Panormi 5. Augusti anno 1686. non sine literarum dolore. Hincpæ laudes recensent P. Joannes Evangelista Panormitanus in *enagium*. pag. 154. Balthasar Pisanus in *Prof.* pan. 2. pag. 157. & in *armis* ferat. pag. 132. Augustinus Oldoini in *Albanus Ligellus* pag. 550. Josephus Galeani in *Nafis* S. uis. tom. 1. par. 2. pag. 349. D. Vincenzinus Auris in epistole ad lectorem in calce pan. 1. Poëti ejusdem Joannis Baptiste, & Paulus Oratis in *sestioni familia* Devoti pag. 36. Edidit Italicè

Præf. Liriba. Panormi apud Buata, & Carnagum 1670. in 11. quatuor *libra* pars fuit recusa in opus infra notato, nemp:

Poëti liribe Parte prima. Panormi apud Petri de Nola 1678. in 8.

Poëti sacre, & morali Parte secunda. Ibid. apud eundem 1678. in 8.

Vernaculâ lingua & didi

Canzoni Siciliæ. Io Musis Sicilis per. 1. tom. 2. Panormi apud Josephum Bisagum 1662. in 12.

Li quereli Amoris di Battista Elegia Pastorale. Ibidem apud Thomam Romulum 1685. in 8. sub nomine Joann. Bap. Basilis.

La Invenzione di Battista Elegia Pifanoria. Ibidem apud D. Cyllinium Heipicium 1684. in 8. sub eodem nomine. Hæc autem hologræ, nã cum aliis duabus recensæ sunt, hoc adjecto titulo:

Il Battista Poema Bucolico. Ibid. apud Petrum Coppolan 1686. in 12. cui eruditissimas addidit & observationes D. Octavio Bellia Baro Ca-

memi, D. Gutierrez à Valle Baro Vallis aureæ & D. Vito Amia Panonitani, de quibus satis in locis.

I Trionfi dell' Invenzione ripropone del gloriosissimo Patriarca di Meuni S. Benedetto nell'eccelesiasi era lo spine Dialogo. Panormi apud D. Cyllinum Heipicium 1685. in 4. supplello nomine.

Lazari pazeria noliti Jo Baptiste Argumeta ad Poeta Heronem Jolephi Galeani inscriptis *il Deligio*, eadem Panormi apud Didacum Buata, & Petrum Carnagum 1670. in 8.

Doctina & eliqui hæc alia:

Præf. Tragicæ, & Drammaticæ

Dispositi Acti edidit.

JOANNES BAPTISTA LARTIUS Notius, Philosophiæ, Medicinæ, & Jurisprudentiæ, Doctor eximius: vir eruditissimus, solidique doctrinæ excellentissimus. Clarum anno 1590. quo in Incun emisit

De Persuasiõibus hæmæ moris librum novum, ad Blusisti, & Agerechisti. Dom. D. Simonem de Argona S. R. E. Cardinalem emphaticum. Venetiis apud Nicolaum Moreum 1590. in 4.

JOANNES BAPTISTA MACARELLUS Panormitanus Poeta, & Academicus Accursus Panormi. Obiit Panormi circa annum 1571. ut ex Antonino Alfano, Bartholomæo Bonanno, & Leonardu Orlandio colligitur, qui in *Prof. Accursus* lib. 2. pag. 10. 78. & 131. ejus monumenta, deplorantes, Joannem Baptistam laudant. Edidit Italicè

Rigore. in libro: *Rigore dell' Accursus degli Accursi di Palermo.* Panormi apud Mattheum Maidam 1571. in 8.

JOANNES BAPTISTA MIGNIA Panormitanus Sacerdos, Sacre Theologie Doctor; historica eruditione, & geographiæ discipulis instructus claros anno 1632. quo scriptis insidet

Compendiosa Relazione delle Nobilissimæ Famiglia del Basso, Casa del Regno di Sicilia, da lui se combino dall' antichissimi, e proprii cognomi di Pastimigha in quel del Basso. m. 1. in fol. Vidi in Bibliotheca D. Josephi de Bosco Carthæ Principis. Hoc opus vixi Augustinus Inveges in *Appar.* tom. 3. annal. Panormi pag. 44.

JOANNES BAPTISTA NICOLOSIUS Paternontensis Sacerdos, Sacre Theologie Doctor, & Geographus perstantissimus. Natus 14. Octobris anno 1610. literarum amplexus, ob ingeni principium nitorem, primò Sacre Theologie iam tam obtinuit: inde eloquentiæ vi, ac orationis eruditione instructus omnino. Linguam Italianam, Latinam, Hispanam, Gallicam, & Theoticam egregiè edidit. Consilio plurimum valuit: & in rebus agendis eximio dexteritate excellit: nam singulari prudentiâ mensura, res maximè sedulitate aggredi, & feliciter absolvere consuevit. A veritate narris animam nunquam destitit, ideoque amicis, Principibusq; vixit eâ libertate, ut res spectabat, vel seipsum tradebat, ut nunquam simulationes veram oculatæ permiserit. Ideoque sibi commendatis, vel discipulis innumdis suscepit, nisi illi antiquis sui, quæritia: hæc alio cordibus imprimere, nemp: Dei soli in

propterea nomine æstimationem; amoremque venerant. Hinc ipsius veritatis amore veritatis, & calumniam infamie iobalio, constantiq; peccat non semel falsitatis. Animi sui candor & gregius liquidus luteo alios innotuit Sigismundo Chisio S. R. E. Cardinali, & Jo: Baptiste Brugheio Sulmonis Principi, qui eisdem pietatis tutei a, vitæq; integritatem, innumera argumentis probant, summa dilectione complexum. Morum suavitatem, modestiæ, ac beneficentiæ, æstimationem, amorisq; omnium promissi. Episcopus autem in Deum, religio in sacris ædificiis in proximos mirabiliter effulset. In pauperum liberalis, verbo, & exemplo amicus, Magnæque ad elemosynas erogandas animulabat. Consilia reclusa omniumq; gravi labe sedavit. Atque hunc odiorum, simulationem, aduatoresq; hostis fuit. Diuturnis morbis vexans, patientiam mirabiliter expoliuit, ac, etiam durissima aucteritate, amorem in ore quantum aduati noluit; sed etiam ammodo leguminibus vitæq; aduati sui miseriam non vacari laborem; vel, fieri voluit. Ma. Martine matris disciplinam ædemiisq; complens, a his Geographicam studium quibus dilectus adlocat, et amari contentione illi mentis vite; admodum, in brevi temporis interuallo, hac in famulata, literaturam omnium caelesto, principum obtemperat. Hanc vero disciplinam alibi, præsertim viri principibus famulo eam placu Romæ docuit, Anno 1663. ad Sæcra Congregationis de Propaganda Fide electus est, in Sacri Evangelii præconibus totam Orbem in plures, magnæque tabulas dactylorum oculis obiecti, quod omnino sacris expeditionibus penitus assensum, decreverat; idemque Nicolosius inter sequentium similit in decem tabulis, magnitudine aduati abas, totum Orbem distributionem exhibuit ab elegantiæ, & aucta descriptione à peritissimis Geographicis laudem præconibus commendat. Alexander VII. Pontifex maximus, cum eum Rayuando Capimachio, tunc Sacri Palatii Magistro, alloqueretur, hæc habuit de Nicolosio. *Sunt doli ipsi et plus, cui respondit Capimachio: quia innotuit inter sacris doli, et quæ maxime docili, affabilesque. Ac iterum alia de Geographicis laboribus doli occassione, cum in xio quæ, quidam in hac facultate versatam, et molles, respondit Alexander Platen quidem huius circa præconibus sunt; verum Nil doli innotuit in Terrenis, et Præconibus. Clemens item IX. anno 1667. Nicolosii Rudini Geographicam demittat, eidem Nicolosio ait: *ipse quidem opus dignum personis, et maxime Respublicæ eidem debere profectum est, summi eximio illi est, et Nobis amissum. In eandem sententiam ab eo Leopoldus Imp. alique viri sapientiæ, et eruditione præstantes, apud quos maximæ doctrinæ opinionis valui. Amicos nobilitate, moribus, doctrinæque præclaros sibi delegit, inter quos Magnæ nonnulli iussit, in aula Romana Cardinalis non paucos, ac Roræ Andanenses; in diuersis eni regionibus Dynastis Insulæ amicis vinculis sibi devotio habuit nec inter ipsos unum**

recondendi Badenensis familie vici Principes, quibus omnibus summum, sincerumque amorem devotum, et omni gratia, eximia alacritate dilectionis aggeitatus est. Sed etiam Dyakstaram patrimonium, & vocationem sibi copulasset, ac facillimè negotio ad primarias dignitates aditum sibi resecratum vidisset; semper ambitionis stimulos neglexit; & maiora, quam promerisset à Deo se accepisse se iudicabat, in Germania aliquando profectus in aula Ferdinandi Maximiliani Badenensis Principis Oeconomum egit. Romæ in Basilica Liberta, sive S. Marci Majoris pro Burghesione Sacello Capellane fuit. Tandem multos ante annum jam ad mortem parante, inter sacras allocutiones, & ferventissimis victorum argumentis, erga Damo, ac Deipnam episcopatuum edictis, obiit Romæ 19. Januarii 1670. & in memorata Liberta Basilica sepultus, jam ab anno 1663. sibi parata, in doli sibi hoc legatum epitaphium, quod ipsemet sibi inscripserat.

*Joannes Baptista Nicolosi
Sacerdos insignis, & Capellani
Virgini Sanctissimæ
Lipsæ huius ianæ.*

*Anima ad Deum n. d. XIX. Januarii Anni
M. DC. LXX.*

Huius vita extat in ejs libro inscripto: *Hierarchia Sicula; ipsius vitam meminit Michael Antonius Baudrand tom. 2. Geograph. pag. 446. & Vincentius Corominas in ianæ. Antiqua in Antiqua Verona. Edidit*

Herculeus Siliacus, sive Studium Geographicum. Tomam Primum. Romæ typis Michaelis Hierarchia 1670. in fol.

Tomam Secundam continet tabulas, sive descriptiones Geographicas, ibi dapsud eodem 1671. in fol. hanc

Guida allo Studio Geographi innotuit in gratia doli, et desiderant offerre instrumti di quelle parti della Cosmografia, in quibus si presupponant del Geographi. Romæ apud Vitale Malasardum 1663. in 4.

La Testa del Globe terræ, ibid. apud Malasardum 1642. in 12.

Scriptis vitam alia non doli edia; nempe Orbis descriptionem et decem magnas tabulas distributionem, ac in aula S. C. de Propaganda Fide xpi om. Ecclesiasticæ ditioni descriptionem in magna tabula Alexander VII. oblatam; adjectis libella re. 1. ad easdem iam ditionem.

Regni Neapolitanæ descriptionem Leopoldus I. Imperator oblatam addidit hanc libello facilitate gratia; quam terat petiit, ac tribus libris Regni Proregebus succedere obtinuit, nempe Comitibus Calabris, Pignoranda, & Card. Aragonis. Quibus addi potest alia, quæ ad umbilicum petiit, cum Hispaniæ descriptione; hisque omnibus regulam addidit, Meridianam mobilis diti, & ab ipso inventore Nicolosiam, quæ omnia in tabulis contenta a facillimè repetantur.

*Tabulas quinq; Geographicas.
Atque innotuit innotuit, sive 2. Centium vici Geographicis locorum, & Profectionibus, quibus in Alexandri vita legantur, ibid. doli.*

Sex

hominem existeret. Mimus, et cunctis humiliter et vix obstitit, ex obedientia Iosephi: & nuda pudentia, sanctique documentis sibi committentibus ad castitatem vix sanctimoniam ducit, summo autem Ordinis nomino. Deumque pueris omnibus absolutum annuum ageta 33. decessit Panormi in domo S. Iosephi 13. Februarii 1641. nescio cum oculo dolore. Huiusque viti cum Isuda Iosephi Iosephi Sicut in hystor. Cler. Regal. par. 3. lib. 3. pag. 71. & lib. 12. pag. 594. Franciscus Maria Magnus de sacris Canonibus tom. 1. apud. 3. pag. 226. & Philippus Sarajolus in bull. Catalana par. 2. la epist. ad Iohannem, & pag. 154. & mas & ipius viti in 1. ius libro posthumo Iohannis scripti, et cunctis

L'Eremita Sicut, & vera Vita de Senti, & Beati Ezechii, & de aliorum aliorum l'Esame del Mondo, & ceteris Roma al suo Dio tra le Prigioni di Cristoforo Panormi apud Didacum Buzam 1661. in 4.

JOANNES BAPTISTA PROVINZANUS Diapensarius Tertii Ordinis S. Fructuosi, Partitio genere oritur, adoli factus Ordinis insignis assequutus est. Literarum studiis deditur, doctrinamque multumque elamit. Theologiae Magistri laudat donatus, in egressus Theologos cooperatus est. & Sacrosanctum Canonum eruditione ornatus summa eruditio, in quibus de poliores literas invenit. Ecclesiasticas insignis consules habuit magno cum audientia fuit & eorum integritate conformis, regularis disciplinae zelo exhibuit. Hinc summum promeritum adorationemque se Paulus Amilium Sfondratus S. R. E. Cardinalis, Gregorius XIV. nepos, in summa Theologum, dalegit. Ad totius Ordinis fastigium Generalis conventus eversit 9. Iunii 1601, & item ad eandem dignitatem assumptus 25. Maii 1613. Duna Ordinis insubilitate gubernabat anno 1614. 11. Aprilis Romae vivere desit, relictis sanctissimae vix exemplis. Tanto viro à Paulo V. Pontif. Mex. Vicesus Apostolicis titulo, subditus est usque ad generalia comitis proxima celebranda. P. Sanctorum Petreola Siculus Salemitanus, vix in summa innocentia, ac vix sanctimoniam insignis, qui Prior perpetua constitutus est in Convento S. Pauli ad Arenulam, quod ipse anno 1619. pro Iustibus Siculis excusavit, ac ex bulla Pauli V. Siculae Provinciae subscriptum, & ab Innocentio XII. confirmatum, nunc sub patronio Regum Hispaniae, ex privilegio Philippi IV. Catholici Regis, daret in eoque multi gravioribus scientiis, & regulari observantia atque estibatur. De Iustibus Baptista Provincanus Roethus Pseum nos. Erit. Maen. pag. 551. qui per ipsum Provinciam obliit tradidit Franciscus Bordonius in Choral. Tertii Ord. trad. 25. can. 2. & 6. & 1. 23. num. 49. & 51. Silvestri Mosolyeni in Mai Ocean pag. 261. Leonardus Ostendens in discip. Drepam pag. 52. Vincentius Nobilis in Theatro abscondita exp. 53. pag. 780. & Joannes Maris Vetrone in annal. Tertii Ordinis par. 1. pag. 30. ubi Provincianum cum Joanne Antonio hisudo confudit admodum supra, de Brando sicut pag. 319. E. libe

Statuta Generalia, & cetera Fratrum Tertii Ordinis S. Fructuosi, Rhegi apud Flaurum, & Flamibulum Bartholi 1601. in 4.

JOANNES BAPTISTA ROMANUS COLUMNA Nobilis Panormitanus, Resit in e Baro: poetica numeris, vi rucali lingua adit, calimista pietatem patiens in capiteandis enim si venustissimis animi sibi debita admirabilia sibi prodidit. Hinc iustigiosis ludio, alisque animi, ac naturae donibus egregis sui veneratione excitavit. Obiit Panormi circa annum 1640. Ipsum Isuda Iosephina Galeanus in Mosa Sicula par. 4. pag. 31. Sicut lingua scripti

La Nona della Beatissima Vergine, quando addormentata il suo ben detto Figlio Gesù Cristo parvulo, Panormi apud Rodillura 1630. in 8. Ibidem scripti centis.

La Strada dell' Inferno delle Donne vate in ottava rima Sicula. Ibidem apud eundem 1639. in 8. Sub nomine Vincentii Romani apostolici.

Canti Syntactici in lingua Sicula supra alius dicitur dicit S. Vergina, a Crilla Nigra Signa. Ibidem typis Deeti Cyilli 1635. in 8. suprallo nomine inde hanc csmionem salubrioris rectae, apposto antoris nomine, hoc titulo: Cantici Syntactici in lingua Sicula di Cillo Nigro Signore, & Maria Vergine. Ibid. apud Iosephum Bitagium 1651. in 12. & apud Petrum Coppoll 1665. in 12. in huius editionis principio Autocritologum invenit à Vincenzio Amis editum.

Caxoni Siculae Sicut. in Mosa Sicula par. 4. Ibidem apud Iosephum Bitagium 1655. in 12.

JOANNES BAPTISTA ROMANUS COLUMNA nobilis Maianensis iuriamusque Doctor, ac sedulae constantis Panonius. Doctrinam insignitum in Messanenae Academiae tractatum de Feudis publicè explanavit. Nonnullos jurisprudentiae honores obtinuit: fuit etenim Urbis Messanenae perpetua Advocatus, & ordinarius Auditor. Messanae quoque in Ragie Siculae fuit Iosephi Parons, & Abrahamadræ Auditor. In Serenitate Messanenae Tribunalis Iudicem egit, & Stratico vices gessit. Pluries in nonnullis ex suis loco Magne Regiae Curiae, Regii Psalmonii, & Tribunalis Sacrae Regiae Consilientiae Index constitutus: aliaque assequutus est. Graviori jurisprudentiae facultati anteniores litteras inuicem, praesentem Poetis, se eloquentiae studis: idque in Messanenae Officium Academiæ, & Panormitanae Reserentorum, adscriptus, praesepit ingenii monumentis cum litterarum laude expoliit. Eandem immatura teum fuit, in illi bellis turbis involutus, anno 1678. relictis pania nonnullas Italiae urbes profugus petiit, & in Veneto loco Advocatum egit. Nunc Romae vixit dum hae scribens anno 1707. apud Sacram Romanam aulam Panonum. Ipsum laudat Marius Reius in lib. Astragale par. 2. pag. 515. & Angelus Matthaeus Boutantes in libro Cypri provocato pag. 10. Edidit Italied

Poesi. in libro microscopio Poese Poliglotto di Ag. Accademici della Fecula Parva Secunda. Messana apud heredes Brex 1653. in 11. & in libro Duella della Mosa Traeum an B. Neapoli typis Andreae Collicchia 1671. in 4. La

aliquae multi literarum gloriâ effulgentes. Apud
Hincicum Ebraeam Miriam Ducem aliquando
vixit, cui gratissimus fuit, & fidus à se rectis.
Clasui anno 1650. Angelicus Apollinis lore ci-
nium ferebat enervitâ virgult Joannem Bapti-
stam notat, vnum etiam infum vocat; addit-
que carissimum librum, & Eonem infra notatos,
sub Joannis Baptiste nomine editos, Petri Mi-
chaelis luebrationis esse. At Angelicum, vnum
etiâ clarissimum, in his, qui de nostro Joanne
Baptista scripsit, ab aliquo ipsius amulo solam
deceptum psonâ dicitur, in opusculum Angelici,
post detrahitur ab ipso nomine editum, Alio
ab aliâ manu immixta ex male dicendi libidine.
Ta his itum quo hactenus scripsi appetissimè li-
quet, Joannem literis institutissimum claruisse
quibus addo aliorum testimonio: ipsam etiam
erit brevi laudatus Petrus Michael in libro *de
de Capite* par. 3. pag. 214. & in epistolis datis ad
Michaelen Angelum. Totissimum in libro ejus-
dem Totissimâ, cui titulus: *Ero Comite* par. 1. pag.
35. & 42. Idem Totissimus in Epistola ad li-
brum inscriptum: *Favole Historiarum* di Pietro
Michele, hæc de Joanne Baptista scripsit: *Amici
poi che l'opera composta in tutte le sue parti rimue-
ga, lo premere, rievare alla bene, e compaginata
digi argomenti del Sig. D. Gio: Battista Sentino, Co-
messo d'ogni pregio nell'armi, e nelle lettere. Son
ben note a Vostra Eccellenza le tradizioni di questo
figliuolo, felice da quel fegge Petier, publicar i
miei addetto non senza applauso, & amicitia del
seno, quasi d'altare e condito dell' Apollia d'Alen-
si, hanno potuto raccogliere, quanto riguarda le sue
la Roderpe, e che per a i re per non dimostrarli
severibile interessate nelle sue glorie, trasfuso di quel
registrati. Hæc oculatus testis Torcellianus. De-
mum Clemens Barera apud Scipionem Glarianum
(sub hujus nomos) La via idemque Angelicus
Apollus laet) in libro inscripto: *Studo di Ri-
nuder* 140. 31. pag. 33. Joannem Baptistam emen-
tis laudibus exornat. Edidit Israël*

Perse. Venetiis apud Gualdos 1642. in 12
Erant, & alie Perse. Ibid. apud Franc. Valva-
ntem 1644. in 12.

Epitaphicæ nolle glorie Noce di Nollistis. &
Enthetisi, Signori D. Costanza Orsini, e D. Carlo
Carafa Ingegnere della Casa, Duca d'Andria. Neapoli
typis Camilli Cavalii 1649. in 8.

Novella Sentino, & *Orsini* in libro inscripto
Cene *Novelle Amorse de i Signori Arcademici
Ingegni*. Pant. seconda. Venetiis apud Guerilios
1651. in 4.

Argumenti alle Favole Historiarum di Pietro Mi-
chido. Ibid. apud eodem 1643. in 12.

JOANNES BAPTISTA SIDOTY Panormitanus
Sacerdos, praeclarissimum ingenio munus à
tuncis unguentis literarum studia complexus
est; & gravioribus disciplinis additis in Panor-
mitano Collegio Societatis Jesu Theologia lau-
reâ donatus. Adolescens Majoris Panormita-
ni Ecclesiæ Vivandarius, nunc vocatus, electus est
J. Cafareo, ac Pontificio etiam operam dedit,
& Romam delatus Doctoris insignia obtinuit.

Bibliotheca Sienae Tom. L.

ibique causam patrociniâ eximias ingenii do-
ctus, doctrinamque prelatam laudabiliter pae-
fecit; & in pertractandis magni momenti nego-
ciis dexteratim. Hinc præsertim illius Ur-
bis viros in sui estimacionem traxit. Florentes
adhuc ætate à Thoma Maria Farnio, Sienae ag-
in Cardingium Collegium anno 1695. fuit coop-
tatus, in sum Auditor em delectus est. Severio-
ribus scientiis, amonioribus etiam literas cum so-
luta oratione, cum poietâ dulcedine insigniter
devinxit, quibus elegantissimo ingenio se infen-
tum demonstravit. Demum anno 1702. Caro-
lo Thoma Mailand de Tomson Parlaribus An-
tiiochemo additus est cū aliis Apostolicis Missio-
nariis in expeditione Singali: id eoq. summa tele-
netis incommoda in Sanctæ Sedis obsequium ag-
gressus, dum hæc typis produntur anno 1707. in
Sienâ Vinea impregit desudat, ipsam laudat
Martius Reimius in poemate inscripto: *Il Regiero
le Siliis*, Cart. 10. *St. 161*, pag. 277. Hujus quoq.
meminit laudatus Mailand in *Relatione* interis se
pag. 7. Edidit

Orationem habitam in Sacellæ Quirinali 1702. 381
D. N. Innocentio XII. Pontifici Maximo de S. Jo-
anne Apost. & Evangelist. Romæ ex typographia
Joannis Jacobi Komarek 1692. in 4.

JOANNES BAPTISTA SPINOLA nobilis Ce-
phaladensis, juris utriusque Doctor, & Poeta in-
signis; natus 9. Januarii 1603. eximiam ingenii
sui sollicitatem amonioribus literæ maxime proba-
vit. Inter Academicos Meritandus in Regia Si-
clafali adscriptus: & in nobilissimum Mediceum
ordinis acceptus, Decretis Cephalæ 21. Junii an-
no 1633. Ipsam laudat Vincetius Ausia in *lib.
Cephale* diti cap. 9. pag. 70. Edidit Italit

Il belvedere della favole, Melanæ apud heroe-
des Petri Bueg 1632. in 11.

Scripsit & alia multa, quæ immatura morte pre-
ventus non absolvit: latet hæc

*Il Regiero Rappresentazione Teag-mari-fanti-100
mies*, quam ab inventione, artificio, stylisque ele-
gantia plurimum laudat Ausia eliazus.

JOANNES BAPTISTA VALDINA filius not-
thas D. Caroli Valdini, Principis Valdini, ac
Rochæ Marchionis natus in oppido Rochæ cir-
ca annum 1634. ac literarum studis admotus,
Jus utriusque Lantam accepit. Polioribus etiâ
literis coluit, & in Mediceis Offitiis Academiâ
recentius inclamavit. Cum hæc editio iure civilis,
alioque familiæ bonis succedisset, paulo post
Mediceis decessit 13. Decembris an. 1695. Edidit
Italit

Il Canoniche della Siliis, *Oratione funebre per la
morte di D. Gio: Ventingila Cavalier della Siliis*,
ut etiam

*Quanto sia fallace la speranza di poter felicità
nella regazione delle brutte dispietate, e quanto bona
quella di acquiescere gloria nel processo della modestia, e
della biltuere d'istress*. Exami in *Perse* *Acade-
mici* Offitiis lib. 1. Montetoni apud Dominicum
Ferrum 1667. in 4.

JOANNES BAPTISTA VALLEGIUS Panor-
mitanus, à tenacis annis literarum studiis inge-

Y y

na

ni excellenziam di vovir magnèque manus feli-
citate Philosophiam, Theologiam, ac Jurispru-
denciam didicit: itaque in his omnibus, cum
egregia doctrina laudi, Doctoris insignia obti-
nuit. Inde Regi Patrimonii negotiis additus, in
votiis à Rationibus fuit: & non ob eximiam pe-
ritiam in privandis magni momenti rebus,
nam ob motum integritatem à Syntile Modera-
toribus, ac summis Tribunalis Regii Patrimo-
nii Ministris magnè admirationis gratiam uti-
litateq. jam sentiente, ut animi quatenus nati-
queretur, ex eo munerit, sibi respice curavit: in
autographum ejus peritis aditus, in tanto viro de-
stinauerat Reges Patrimonii: sed tantummodo
illa permissum, ut Ecclesiasticè indigne nomen da-
ret, & Sacerdotio insignitus eodem muneri ben-
gneret. Iam tunc negotiis gravata nonquam
audire, & politionum hancam vigiliam intra-
dis: fuit ingratum momentum solus orationi, im-
mortalis lyris alligata in Rationis Avade-
ntis Paacemirans impie cum laudi excepta.
Uteri individualis tota hancipietus insulit
ideoque in ratiis gratissimus vici. Obiit Patre-
ni 18. Aprilis anno 1678. & in Ecclesia S. Ma-
rie de Monti Carmelo sepultus est. Ejus laus
hanc: apud D. Alphonsum Salom in *presis* pag.
134. Jos Baptista de Juddi in *num. par.* 1. pag.
93. 394. 401. & 406. Josiphus Galeaum in
lyris *num.* pag. 97. & in *lyris* stentis p. 3. tom.
primo pag. 369. Angeli in *Marchum Bonfanti* in
libro C. 2. pro *proton* pag. 98. Editit

Libro degli Primi Arcivescovi in Regia Sicilia, 1708
l'aggravio del vescovo di Naxos. Panormi apud
Bianchi 1660. in 4. sub anagrammatico nomine
D. Aloyis Galloni, e Baralona.

Disquisizione di favore dell'acqua fredda, in un volume
figura. ibi don apud eundem 1664. in 4.

Canoni Stanisl. in *Missa Synthesis* tom. 1. *par.* 3.
Panormi apud D. Petrum Cysellum 1647. in 12. sub
nomine Jos Baptiste Vilvaggi, & iterum Panormi
apud Josiphus Bifinguium 1661. in 12. sub no-
mine Jos Baptiste Herumdez Vallegio.

JOANNES BAPTISTA VIZZARI Missamalis
Ordinis Minorum S. Francisci Paulus, vi
muneribus, ac liberis clarus. Lector Jubilatus,
& in Missanensi Lyceo Rudioum Regis: Missa-
malis Provincie Districtus, & inde Provin-
cialis anno 1673, Sacram eloquentiam professus,
magno cum plausu conlocans quadraginta
habuit plures Melanz, & alibi. Obiit citra an-
num 1700. Missanz. Editit Italicè

*Il Cielo di S. Chiesa, il cui primo volume è il Pre-
cepto degli Apostoli S. Pietro, quattro altre sfere i SS.*
Martin Crilla, Donato, Eugenio, e Crisostomo, & il
firmiter in stellata di Sarcate Religiosi de S. Amb.
*Panegirico in fine de Medesimo S. Amb. recitato nella Chie-
sa Collegiata di S. Pietro di Modica. Neapoli apud*
Novellum di Boais 1689. in 4.

La regata de' Secoli Panegirico per le glorie della
*dolcissima Lettera scritta dalla Vergine SS. e Moffi-
ca. Missanz apud Dominicum Costi 1697. in 4.*
La Felice Virtù riparatrice sopra il Mondo, non
piacere dall nobilissime Signori D. Felici, e D. Pa-

*torin Tucingo de Bonfiglio, inchiusa nel munero del-
le medesime. Melanz apud eundem 1697. in 4.*

Orchestra della Casa Tucingo de Bonfiglio. m. 5.
servata apud Principum Condo.

JOANNES BERNARDINUS NOCETUS
Misanus natus 21. Julii anno 1615. parentibus
veneris, atque Fulvio Nocero Florentis oriun-
do, licet in Mutensi Urbis ortum haberet, ac
Livii de Rosis nobilis Romana. Joannis Buzardi
Crispini Fulvii Misanus vultu originem
ex Consibus Nocetis, qui in Lunigiana Provin-
cia, & vultu Macie in Etruria, & Gallia Ci-
salpine regionis, plurimum Oppidorum domina-
tu habito possit fuit, immo que recentibus *Re-
ge-
la, de Tacemelle, Tappin, in Pola, Param, Rega*
Sigilina, unum cum ipsi Comitatu, Terra Bagnone,
ac illam Cythrae Pontemolese. Anno 1460. pri-
clarissima Familia huius Republice Florentis ag-
grata dignoscent, atque in ut vici bonerue
nam armis, quibus illis percipit, & signan-
ter in in Seculari Status antequam trium San-
torum Pontificum nullis viis redditi, nimirum
Nicolai V. Sixti IV. & Clementis VII. quibus
addendas est Comes Pratus Francisci, & Fran-
cisco Primo Galliarum Rege Cubiliari sit, &
Oratoris in Italiam dispartite insigniter vinctus.
Cum hinc hinc praecluce praecluce omnino monu-
mentis, non solum in meliorem dant limitis, & idem
lectores in initio ad Historicos Gallicianum.
Ammoniam, Adriam, aliosque, quibus ad
historiam tabula, pro fine nobilitatis virtutis
fundata, Missanz anno 1673. constructa,
etiam Fulvius praecluce (postquam in in Urbem
in Sennis. Ferdinandi Cardinalis Infantis Hi-
spaniarum Procurator Generalis domitiam fi-
ciat) inter Nobilis Messanensis cooptatus, at-
que ad mentis in ordinem Nobilitatis subunda ha-
bilis efficitur. Ut Jos Joannis Bernardinus quatuor
gemis unum vinctus, item Romanus ditionis,
sub Avunculi Muti de Rosis directus, tunc
vultus ex duodecim Praetis Signaturae Veneris
vultus, & inde in Regno Napolicum Themasius
Episcopi, literarum studii amplius in in pri-
stusitissimum ingenio sustinetur gravioribus dis-
plinis scriptum abode Tompravit. Huius anno
1653. Romae in ipsius nix in in donans cla-
re, ac statim à lundato Metio ius Annato
Themasius vinctus, anno vinctus ius 18. ad e-
dem Cantalis Vicarias Themasius Ezechiel
16. vinctus 18. Moch Dammbris 1658. ad patre-
orum bonorum vinctus vinctus vinctus Missanz.
reddi inde anno 1660. Panormi adhuc, ubi com
Joann Valdin Principe Valdez, Marchione,
Rocca, vinctus vinctus vinctus vinctus vinctus.
Anno 1670. Archidiaconum Missanensem Ezechiel
18. vinctus 18. Clementi X. Pont. Max. cui plures
ipsum promissum innotuit, atqueque vinctus
ad Pontificis sedis fastigium ascendit, hanc
vinctus vinctus vinctus Joann Bernardinum di-
lexerat. A praefato vinctus vinctus Joanne Val-
dez Principe, vinctus vinctus ipsum voluntatis
Executori vinctus, anno ab ipsius Principis
obitu, nempe 1693. Panormi iterum ad vinctus, ut

hereditarias opes, p'is operibus mancipatus, recuperaret, ac plurima super eis castra religia, composceret. Honorificentissimo diplomate anno 1697. ab Innocentio XII. Pontifice, Praetati domellini honore insignitus est. Ad Valsine Praefectura pro Nobilibus e Trinacria sub ejus Familiae cognominis assumpti lege, ab eodem Principi institutus, sub Joannis Bernardinus primo loco nominatus. Ipse vero in hac dignitate Marcellum Crmonam, ex sorore arpotem, in Romana Curia clari tunc nominis Advocatus, juxta libi attributam à Testatore facultatem, ac Sandae Apostolicae Sedis auctoritate beneposito, substituit anno 1699. Inter litum molestias pro hereditatis perditis rationi involutus, & à variis persep' annis moribus abstractus, nunquam tamen litterarum studio neglexit, omniumque scientiarum genera appene excelsit: ac sagaci doctrina, & omnigeni eruditio illustrissimus semper celsit. In amoenioris etiam litterarum studio praeus, sui opinionum excitavit, & quocumque adanavit. Hinc in Offitine Academia adinipres, poetica, & oratoria ingenui monumenta suavia tam laude protulit: ac cum in Sicilia annorum Literatos omnes in sui commotio- ditionem attraheret. Melas tunc Lania, & Extrac- cas ab adolescentia propitias habuit, quibus adhuc, etate cuiusque ingenuitas gravatus, gratissimus vivit. Eloquentiae leges insigniter callit: atque in scribendis epistolis, non tantum Italico, & Latino, sed etiam Hispanico, & Gallico idio- matu, styli cultu, ac dictionis elegantià excellere, doctores alio fateantur. Vivit 1700. Panormi viri nudiq' egregius ab eximio doctrina, notum elegantia, alique animi doctus voceretur. Ple- raque scripsit, vii tantum moderatissime fractione de se ipso: nequaquam induci potuit ad suas typis committendas lucubrationes, detracto in eis no- mine, praeter paucissimas, quae inter Offitine Aca- demicorum poetica scripta adno manent. Nonnulla autem sub aliorum larva, sive supposito auctoris nomine, perfluit. Quae vero palam apparent, haec sunt:

In bonum S. Philippi Neri Rhythmus. Romae ex typographia haer. d. Josephi Vannaccii 1703. in fol. & in 4. In coeque calit hae perlinguat, praep. Cui admodum iustitiam Alexei S. Philippi Neri hic Rhythmus à Desilino, & Religiosissimo viro Joanne Armarino ex Comitibus de Noctis Sen- sibilis Domini Nostri Praetati Domellio, & cum Antiphona, & Oratio composuit, pervenisse, & magno hominum plausu fuisse tractatus, itaque di- gnum visus est, qui vel in seipso Antior, ad tractandum, legendumque in tandem Salsum omnino puerum, luce publica frueretur. Idem postea Rhythmus pluribus in locis denuo impressus, & praefectum. Neapoli, & Vercinis, ab ipso tunc Noctis Auctore in 4. dls, quae in impressionibus Romae, & ali- bi reformatis rescriptis, expurgatus, atque à se Italici carminibus etiam Paraphrasti- ce, notis endecasyllabo consensu geritur Panormi ex Typographia Dominici Correlli 1705. in fol. Quia, vero Rhythmus idem Bononia ab

ignoto Auctore in italicum sermonem poeticum, & laudabili paraphrasi, octosyllabo metro transla- tus, in lucem proditit Romae 1706. typis Bua- gni, illum Noctis novè aequalis inter paraphra- si Italici rationare voluit, quae sub praetati cu in- praefati Correlli typographia.

Solenne drama cum leserit Rhythmi in bonum S. Philippi Neri, Panormi apud eundem Correl- lum 1706. in 5.

Italico Rime, in libro: Delle Muse, è vero Trattato alcuni Cantavolubili degli Accademici della Furia Trionfante Terza, Neapoli apud Andream Co- licchiani 1690. in 4.

Degeti di Amore, e di Dolore, insegnati al genere umano da un Monte di diversissimo metallo, spezzato nella Mont del Rudente Correlli, e contemplati nel Monte metafisico, dedicato alla S. Trinita, si- cuto sopra la Città di Gatta, da S. Filippo Neri nella sua prima giovinezza. Multatione Poetica, Panor- mi Typis Domini Correlli 1707. in 4.

Amoris in Rhythmis alia in lucem conitit, nemp Rhythmus un latinum.

Carmina, & Rhythmus varias.

Italico

Y egredi Sati a sopra il Mantello de' SS. Paolo, & Compagni.

Poete diversi. Quibus amina latina, & Etrusca addit Comitis Franchi Noctis Fratri, de quo in Opus appendit.

Sermoni Sani.

Disquis. Accademici.

Appendice, ex Emendatione del Rimanio di Gio- lano Ruffelli, si edisse egredi a di mite vel manua- il, il cuncta et i distici, ed errata emendati dal mi- desimo Ruffelli circa le Rime treute, e le voci sinuati.

Ponderazioni inno ad i essenziali circostanze nella stile Epistolare Italiano, per le preparazioni de Vacabi- li, con alcune formole di Lettere, infanzioni circa il Titulario, e sursi costiti, ed offitiazioni sopra la- quia à della stile ne i lunguggi in Italiano, Spa- gnolo, & Francese.

Ristizioni circa il Cerimoniale de' Pastori milis Sa- cre Funzioni alla presenza di non, & più Cardinali.

Diversi vari Apologetici.

Accusationes inno il fere spe facia prechenda le istamentum dissipationis, spualitatem in in- spezio del' Anima. Quibus Allegationes nonnullas iudicis laadati Praefati Marcelli olim Crmo- nae, cum Valsine, typis Neponi, inventit.

Orationes preparatio, e ringraziamento per le Me- ste, & Communioni, adianate alle Feste coram del Si- gnore, della Santis. Vergine, & de i Santi, spiegate in lingua Etrusca, & Italiana. Cui un discorso intorno alla breuità & lunghezza della celebrazione del Sa- crofetto Sacrifizio dell' Altar.

Notitia delle lodovisime azioni del Venerabile S. Serio di Dio Giuseppe Pellegrini Superiore Palermita- ne, Figlio Primogenito del Principe di Santa Felicia, Tandem alia nonnulla meritorum, quae viti supe- stitit scribere cotabit, praefectum

Astronomicas observationes, & desinsoem santra irrisum gratium Auctorem circa Astrologum, cum

haberi libellum etiam de naturali memoria servanda,
ex felebrissimum Medicorum morem extirparem sup-
plicabile. Senatus Aulicus perperam sustinuit expre-
ssum, & in ea ut quilibet fiat de illorum, ex semitypo
percipitur, atque expensum. Tenem praxim, sive
expensum methodum Aulicis apprehendere in omnibus
situentis, antibusque liberabiles paravit.

Opus fuit à toto orbe literarum desideratissimum:
quidquid in his Artibus salutarios insulsi di-
cant, in quorum confusione verba, quæ in A-
quis Lipsiensibus loc. cit. pag. 68. leguntur, tran-
scribere non gravabit. Ipsius quidam Antistes
Pres. Nobilissimus Anem tam diu in latere illi non
persequitur quia veri tam acrimia insulsi caput, id-
circo per manibus jam habet uberrimum tractatum,
in quo omnia, quæ ab aliis obstantiam afflicti-
bus Aquis, methodo expedita, etque ad seculum
captum incommutabile proposita, multa utilissima, ac
incomparabilia, de quibus mox per, ac regnerent,
dijiciet, ut his longissimum illi tunc apperari delecta-
tur, quo libro hoc profecto liberum Republicam, ac
beati. quæ de nostro Joanne, etque ejus
Acte hinc creditissimam Vietnon innumerico loquan-
tur.

JOANNES BURGIIUS Calatzyrotonensis, vir fã-
nè clarissimus, & in ecclesiastico ordine fãe notus.
Patricio exortus grater, antequam claritate mili-
tie non in decessit, in urbe becalitate excellit:
immo inter vii sui Medicos primus obtinuit. Do-
cterinã ornatiſſimas Principum estimationem, ac
laudum prerogiva asſumens est. Patricii munere
(Joannem vocant) Calatzyrotonem plures guberna-
vit: anno 1446. ibidem Syndicum agit, roque
anno ab ipsa urbe Orator missus ad Alphonsum
Regem in Cæcia degenantem, ab eodem inulta in sui,
ac patris beneficium obtinuit. Id cum Alphonsus
graviter egrotasset, medicis Joannis ope saluti
restitutus est. Hinc ecclesiastico habet insignitus
plura ab ipso in grati animi argumentum accepit,
& Abbas Novæ Lucis electus est. Eo instante à
Nicolao V. Pont. Max. Siptontinus Antistes con-
ſtitutus fuit anno 1449. 12. Aprilis. Primum
Siptontinum, exinde Manfredonij Archiepiscopo-
rum vocat Rocchus Petrus est. Eccl. Panth. pag.
168. at Manfredonij Archiepiscopus idem est
ac Siptontinus: sedes enim Siptontina in novam
Manfredoniam urbem fuit translata, eam Manfre-
donis Steig Rex ob aeris inclementiam novam, ac
propinquam urbem Manfredoniam, à se appella-
tam, edificasset, & Siptontinis in habitandam de-
disset anno 1458. ex Joanne Antonio Summonte
Histor. Neapol. tom. 6. lib. 2. p. 148. 149. & 156.
Ferdinando Ughello Italia Sancta tom. 7. & clariss.
Pompeo Sanello in Chronolog. Epistop. & Antist.
Siptontinorum p. 115. Ex saculato Calist. II anno
1456. plures sanctorum Reliquias, præsertim
osus fructuum è manu S. Jacob Majoris Apoditi,
Calatzyrotonem Patroni, & Siptontina ipsa
pothea abstinuit, & ad Cives suos transiit, quas
Nicolaus Montecus, sive Mondeo Archidiaconus
Garganeus, exinde Syracusanus Canonici
anno 1457. ad ipsos, demisit. Cum Siptontinam
Ecclesiam laudabiliter tenuisset, anno 1464. ex

Piero not. Eccl. Panth. pag. 168. & not. Eccl. Mei-
zar. pag. 514. sive anno 1458. ex Ughello in pag.
2167. & Sanello etiam citato pag. 301. 25. Ja-
nuarii, Ferdinandi Regis Neapolitani prætoris,
ad Episcopalem Mazariensem Ecclesiam sedem trans-
fertur, & Abbatia S. Annæ de Portella, sive de
Seals corroboratur est. Anno 1465. in Genera-
libus Regni Comitibus Orator electus est ad Joan-
nem Siciliæ Regem, apud Terracenam in Hispa-
niarum agentem, ut Regni Capitula, & decreta
regii auctoritate sanciret: & ab eodem Rege ho-
norifice exceptus, omnia ex voto feliciter obti-
nuit: ac nonnulla in Ecclesiæ sue commodum, &
pro Calatzyrotonensibus, Neapolitanis, ac Mazariensi-
bus accepit. Ballatum Cardinali Nicæmo gratifi-
catus fuit, qui Abbatem suis in Sicilia præfecit,
ac vicis suas præbuit. Paulo II. Pontifici etiam
acceptissimus vixit, cui graviter egrotanti sanita-
tem restituit, ac à mortis limine revocavit: ideo-
que ab eodem anno 1467. ad Archiepiscopalem
Penonni Ecclesiam recedens est, quam victum
ac doctissimam splendide illustravit, Supremum videri
sibi in hac præfatus Calatzyrotonem adit,
in ea dulcissimam patriæ suæ vitam abolveret: ip-
que decessit 16. Januarii 1469. & in majoris il-
lins nobis Ecclesiæ sepulchus fuit. At exortus 84.
annis, cum Joannes Verga Siciliæ Prorex an. 1553.
nimis humiliter tanti Præfatis sepulchrum an-
noadvertit, iussit, ut ipsius cadaver effodiret, ac
integrum edivertent, in elegantiorum simulacrum
collocaret, cui hæc addita sunt inscriptio.

Illustrissimus, ac Reverendissimus Joannis Burgii
Episcopo Siptontis, Manfredi, & tandem
Archiepiscopo Panormitani,
Sicilicæ Tempore suo fere Orbis celeberrimo,
Calatzyrotonensi ornamenta
D. Vespasiani Bagones, Præfatus Rectoris,
Francisci Montebani, ac Nicolai de Monardo
Anno MDLXXXIII.

Civitas Patris, insignitum non immemore
Tantum hæc insigne fecerunt.
Nante 1651 anno MCCCCLXI.

Sed mendum in annotationem vocat: ipse obit
non Joannes non anno 1446. sed anno 1469. ut
supra innuit. De eo Rocchus Petrus locis citatis
& not. Eccl. Syrac. pag. 233. Vincentius Auzias
in Chronolog. Antist. Panorm. in fac. histor. Craci-
fuit Panorm. pag. 207. Joannes Jacobus Adria
in topographia Neapoli, Vinc. Littara de urbis Neapoli
pag. 123. qui Jacobum vocat, Ughellus cit. pag.
1166. qui primum Salernitanum Episcopum, mox
Siptontinum, inde Mazariensem Episcopum enu-
merat: ipsam habent Pompeus Sanelus in Chro-
nolog. cit. pag. 298. & seq. Petrus Paulus Moretta
de Calatzyroton resp. 21. pag. 41. (qui de eo
quoque cap. 12. pag. 53.) & studiosissimus Pro-
per Mandosius in libro Theatrum in quo maximo-
rum Christiani Orbis Pontificum Archiepiscoporum
exhibet pag. 118. Sed advertendum Salernitanum,
sen potius Salernitanam Ecclesiam, eandem tunc
ac Mazariensem Siciliæ civitatem Urbem antiquissi-
mam ex Adria, & aliorum sententia fuisse ubi nunc
Mazara, sed verius alio sibi constituit, ut nunc in
loco

in eo ubi eversæ nobis rudera spectantur, quam Terram Pollicorum vocant. Consule Thomam Facellum de Regni Sicilia des. 1. lib. 6. cap. 4. pag. 148. & seq. & Philippum Claverium Siciliæ Antiquæ lib. 1. cap. 18. pag. 225. Hinc Joannes pulchrum Ecclesiæ Sipontinæ, exinde Mazzarini & tandem Panormitanæ præfuit. Advenit etiam, Ughellana, Sarnellana, & Mandosum scripsit, à Joanne Vega Siciliæ Prorege Burgum in patria urbe sepultum inde anno 1533. in honore suo munio conditum. ac scribendum, Burgium deservit, ac sepultum anno 1469. Vegam verò nullatenus sepultum decrevisse post annos 84. non anno 1543. ne habet vitiosa inscriptio apud Patrum em. Enl. Pan. pag. 169. Mandosum est. & Hieronymum Ragulam in Sicilia Biblioth. cit. pag. 150. (Mle citam anonom mortis in epitaphio exscriptis 1466. pro 1446. ut verè in inscriptis necesse est legim.) Sed anno 1553. ut tradit testis Constantinus Gregorius de Angulino in suppressione m. 1. ad Facellum in fine, & 1548. Vega enim ab anno 1547. ad annum 1557. Siciliæ præfuit ex Dierio in Cicerologia Regum Sicilia pag. 111. Antonius Amico in Chronolog. Prorege Siciliæ pag. 23. & 24. & Vinc. Amia in hist. Chronolog. Prorege Sicilia à pag. 40. ad 44. Multa de re medica scripta, ac Mandosini citatus pag. 119. olim se vidisse testatur apud Franciscum Falabellam, S. Severinæ Archiepiscopum, olim Romæ degen-tem ingens opus m. 1. nobis Joannis, cui inscribitur: *Secreta versoria ad curam sanandæ morbo.* 172. hujus voluminis calce summamque Viri Joannis exarabat. Ab Antonio auctore exaratum.

JOANNES DE CAMPO Nobilis Panormitanus Poeta eximius: eruditione, ac multiplici doctrinâ excellens claruit. Floruit circa annum 1570. Ipsum laudat Joannes Guichardus in epist. ad Antonium Almagrum inter epistolas XIII. Plerumque Dissert. pag. 91. ubi ætatis amicitiæ vinculis cum Hieronymo coniectum se vixisse tradit. Scripsit Italicè

Romæ. Sed temporis infensâ perire. Aliqua ipsius carmina habes in Anthoni Minutini tandem. In Minutini carminibus pag. 74. & in libro: *Rime di diversi nobili Spiriti della Città di Palermo in morte della Signora Laura Serra, & Friar.* Panormi 1572. in 8.

JOANNES CARROZZA Messanenſis Philosophiæ, & Medicinæ Doctor eximius, natus 8. Julii 1678. literarum studiis ingenium devotum, humaniores literas, ac Philosophiam cum laude discipulis. Sed dum ad alia properebat, à domesticis cunctis abstractus studia literarum, & scientiarum medicarum facultatem aggressus nisi sub celeberrimi Domini la Scala disciplina. At eo Desundo, proprio ingenio dux, ac doctore, doctrinam de morbis, de febribus, & chemicam a rem didicisti. Medicus Civitatis S. Lucæ electus, ibi triennio medicam opem egrossi cū sollicitate attulit, ut ex quatuor millia incolarum, aliorumque ex propinquo oppidis, solum stangeriam mulierum extrema clauderet. Messanam regressus anno 1702. ac doctrinâ, & omni genâ eruditione apprime in-

structus publicas propugnavit chæres, hoc insulo indicat: *Conspiciæ universali, id est de anni sabili.* Messanæ typis Vincentii de Amico 1702. in 4. Ludovicus Alexander Borbonicus Tolosanorum Comes, cui hanc conclusionem nuncupavit, Dominum Leonardum Medicum Gallum misit, ut in literaria, ac publica concitatione argumenta obiceret at ea in dissertatione amplissimâ, mentem omnium scientiarum capacem omni bus pariter. Vivit tunc vir cælestis doctrinâ ingenio, & eruditione instructissimus, gravibus studiis insigniter additus, & vel aliis scientiis tradit, vel ægrotis medicam adhibere etiam, sui opinionem exaltat, ac mox Philosopho dignas severitate curat. Edidit

Contra vulgo scholæ acquisiti per disciplinam applanum. Rothomæ typis Leonardii Simonelli 1701. in 4.

Antropologia. Tomus Primus, in quo fallor, & vultus mundi Theoria, & Praxis palam sit abspiciat. Elihuus, Confessionibus, Lobos, Tabellæ, Syrupis, Solap, Rpb, Apocemat, Sacchari, Cactarum, Sarcocollæ, Medicamentis, Epithemibus, Sauris, Pisanthibus, Phobolomæ, Sacchari, & quibusdam Dactylis, Phor madi, & Emplastris &c. Messanæ apud Dominicum Collam 1704. in 4. In lucem emittit hæc alia:

De Vita, Tomus I.

De rebus huius, Tomus I.

Calend quædam curæ Calenistæ.

Præcepta moralia.

JOANNES CASTAGNA Panormitanus Jurisconsultus doctrinâ excellentissimus, & cælestis casuum patronus. Ob egregiam inquisitionis eruditionem, quæ instructus abundè claruit, ad Indici quodam anno 1615. sui meritis evectus in Magnæ Regiæ Curie subfelliis. Regii Consilii, huiusmodi honoratissimè vixit, Regiarum Triceminæ Siciliæ, & Hispaniæ Auditor Generalis per annos quindectem, & Pauperum Advocatus electus effusit. Romæ anno 1626. Edidit

Tractatum de beneficiis deductis in regem, & Quæstiones utiles, & peritiæ, & in ea notabilia de his, quæ non tenentur alia quæd facere possunt iuxta etiam quædam nova. Panormi apud Joann. Baptistam Maringum 1616. in fol. & Romæ typis Nicolai Angeli Tinalisi 1619. in fol.

JOANNES CRISPUS Drepanitanus, Philosophus, ac Medicus doctissimus, inter & excellentiorē ætatis suæ Medicos non immerito repositus claruit anno 1630. Ipsum laudat Franciscus Valassius in oratione funebri p. 2. Antonii Crispi 1630. pag. 23. Scripsit

De Aquæ Thermicis temporibus, quas edidit Antonius Crispus in libro: de St. Coſma, & Damiani Thermis Aquæ Drepani apud Josephum Barberam 1624. in 4.

JOANNES DIES Caranensis Poeta vernaculæ linguæ multa et cetera, & ex Petro Capta in hist. Catane vol. 2. lib. 2. pag. 240. & 358. & lib. 3. pag. 571. Scripsit

Martiria di S. Agata in Rima Siciliana. Messanæ 1499. in 8.

Idem

Idem Cariera est. pag. 574. aliud opus de S. Agatha scriptum fuisse innuit.

IOANNES DOMINICUS BALLUS Panormitanus, Fabii Balli filius, de quo no loco, Junis utriusque Doctor calculus, causarum parocissimè egit summa cum laude: inde Clericali militiae adscriptus, Sacerdotio fuit insignitus. Poesi clarior; idoque Latine, Et usque, ac venusta lingua magus cum ingenii vividissimi commendatione cecinit. ut testatur Josephus Galeanus in *Index Siculis tom. 1. par. 2. pag. 381.* ibique extant Sicula nomenclata.

Carceri Siciliæ. Panormi apud Decium Cyellum 1647. in 12. & iterum ibid. apud Josephum Bisignium 1662. in 12.

IOANNES DOMINICUS CANDELA ex opido S. Philadelphi Societatis Jesu, natus anno 1541. Societati nomen dedit anno 1563. in eaque non modò Theologus fuit eximius, verum etiam concionatoris gloriâ ministrò claruit: per annos enim viginti Ecclesiæ magno cum fructu egi. Præditi insignis Collegium Panormitanum, Messanense ac Syracensium, & domum Panormitanam Professorum gubernavit. Societatis tyronum instruit: ac tandem Siculam Provinciam moderatus est. Magna cum probitate sua decessit Caracæ 24. Augusti 1606. Hujus meminerit Antonius Possivius in *appar. sacra tom. 2. pag. 168.* Bibliotheca Soc. Jesu pag. 419. Philippus Labbeus in *Chronolog. Pinarum hæc scrip. Soc. J. sive anno 1606. pag. 315.* & Dominicus Albertus in *bibl. Sicula Soc. Jesu lib. 4. cap. 14. pag. 376. 377. lib. 5. cap. 1. pag. 423. & lib. 6. cap. 2. pag. 552.* Editi Italianè.

Del Re della Vergine di diversi XIP. Panormi apud Jo. Bapt. Maringum 1599. in 4.

Della sua della Vergine. Ibid. apud tandem 1599. in 4.

De Costumi delle Vergini. Ibid. apud eundè 1599. in 4. Hæc recens Moguntia 1613. in 8. ex Augustino Fontana in *biblioth. legal. pag. 81.*

IOANNES DOMINICUS CARDULLUS Messanenensis, edidit Italianè

Terzeta di Antoniana. Messana apud Petrum Brema 1637. in 4.

IOANNES DOMINICUS DE CAVALLARIS Panormitanus ex Francisco Serada in *sis quiti sicilicis pag. 15.* Messanenæ ex Vincencio Ferrarotto de *officio, & præca. Stralioni pag. 7.* & Petro Anafonio de *sua familia pag. 259.* ac vult Randalienis, & ducta uxore Mariæ Bellone, Joannia Andream Mercenii Messanenæ, S. R. E. Cardinalis, & Archiepiscopi Messanenæ ex forore nepote, inter Messanenæ ætatis. ut ex Vincencio Auria in *bibl. Chronolog. Prorogam Siciliæ pag. 299.* patet. Randalienem etiam fuisse tradit Joannes Franciscus de Castilio *dris. 15. nu. 31.* Jurisprudentia laudat insignitus à doctrina illustratus, inter celebres causarum paritissimos recensetur. Literarum studio impensè addictus vixit, cui omnia temporis spacia, quæ à negotiis supererant, magno animi ardore concedebat. In hisloriis, ac nonnullis scienciis insigniter versatus inclaruit ac Græcam, & Gallicam linguâ perfectè

calluit. Hinc meritis honoribus nomenclata cohonestatus effulset, fuit etenim plurima Messanæ Index, ubi Seraticos vicea tenuit: ibique eo jussu rector præfuit, in banalibus, fontefque ab urbis finibus maximo labore penitus eliminaverit. Ideoque ad eminentiora vocatus, plures Magor Regiæ Curie electus est Judex: in Regiæ Patrimonii foro Fisci Paravus; Regni Siciliæ Deputatus: & tandem, & concurrenibus doctissimis Jurisconsultis, ob eximias ipsius vires, ac insignem viri integritatem alia præfatus, ad Præfidi dignitatem in Regiæ Patrimonii Senatu evectus est. Vite sanctè integerrimus, monumque probitate clarissimus: idoque apud Siciliæ Moderatores, & Regni Dynastas magud estimatione valuit, ac permaximè veneratione ab omnibus prosequutus est. Panormi decessit 25. Martii anno 1590. testat insigni integritate fandi: hinc paupertatis incommoda cum vicerum exemplo, non honorum copiam ad posterum transiit. Hujusce ornatiissimi viri meminere præter auctores supra relatos, Placidus Samperius in *Chronologia M.P. lib. 2. pag. 103.* Andreas Marchesius in *libro: Panormi di Sicilia pag. 381.* Ferrarotus est. etiam pag. 26. & 134. Anafonia est. Concistorii Sacre Regiæ Conscientiæ Præfidi falsò scripsit, eum Regio Patrimonii præfuisse liquidò constet. Strada verò est. in Patrimonio Panormitano Judicem sedisse ali. ac ambiguitate deceptum seminat. Perorator enim de Cavallaris Judex in Panormitani Prætorii Foro eleuit. Vide etiam de Joanne Dominico Yfex excerpta Panormi 21. Iulii 1602. per Magnam Regiam Coriam, Iustam & Joseph de Cavallaris ejus filios ubi quæ jam de Joanne Dominico scripsimus testantur viri omni exceptione majores, inter quos Archiepiscopus Panormitanus Didacus de Hayedo, Franciscus de Bosco Missinæ Dux, Vincencius Bononia Marchio Mazini, alique. Horum testium exemplar vidi apud D. Præfatum de Cavallaris Jurisconsultam Panormitanum, virum doctissimum, ab obitu præclari muneribus conspicuum. Io. Dominicus multa in jure scripsit, ac solum editum invenit

Consilia. In diversorum Illustrum Siculorum Consilia à Petro Lina collectis. Panormi apud Erasmus de Simone 1627. in fol.

Marius Muzi tom. 4. Capitulum Regni Siciliæ cap. 135. num. 23. ipsa citat.

Allegations contra Messaniam.

IOANNES DOMINICUS EPISCOPUS Panormitanus, Philosophiæ & Medicinæ Doctor eximius, ob peritiam in rationeodis sanitate egrotia meritis commendatus: idoque ante adhuc florente Tricennio Siciliæ Archiepiscopus electus fuit, magna cum laude. Possidit quoque litteras coluit, & Latine, et usque, ac vernaculè linguâ laudabiliter cecinit: ideoque magnè apud illiæ æros estimatione effulore propè annum 1647. Ipsum laudat Josephus Galeanus tom. 1. par. 2. pag. 388. *Index Siculorum*, ubi Joannis extant

Carceri Siciliæ. Panormi apud Decium Cyellum 1647. in 12. & apud Josephum Bisignium 1662. in 12.

Contra in fide di la gran Salfuana
Quando l'amaia Natura fu pfa,
Ch'ella fu Sirentari di Re Janu,
E ju in Amoria i mra di la Turren,
Exau di l'ampie lu gran Ceretenn.
Cura galere n'ist fetti a fih u,
E poi ci feli daci la praz in terra,
Ch'esse d'essep fessim lu Turren.
Diglan ghidda citat, e ghidda Teria,
Quid tbi fetti lu murem faturu,
Cecidit, i cenfa di l'orti a guerra.
Fu in Sirenti di la fustitatu,
E penitenn Re di Lufignan
Prifu di Mori, e poi fu r'icetatu.
Fu Sirentari fulta fu Papatu
Di Papa Enguin, e di Papa Nila
Don lu p'edupia d'ogni ro pectau.

Joannistrom laude uenimur Mathaeus Silvagnus de tribus peregrinis Jo. Bap. de Grossis la decem de Catan. cod. 9. pag. 157 de Petrus Ranzanus tem. 8. annal. lib. 46. m. 2. in Bibliotheca. Cum obel S. Dominici Ord. Predicatorum, cujus verba hic exhibere oportet proximo duxi, cum Joannis doctrinam, quodque ingenii monumenta detegant. Cum Catana, ait, hoc anno VIII. Catanae Gualtheri confessoris, Joannem Filangerium, civem, & simul militem, & excellentem ingenio praestantem. Hujus confidit studio et profectum fuit, quid tibi novum erat in rebus Siciliae admodum celebris. Saepe enim nostrum componendi vulgum Regni carminibus steteris fecundas fuit. Eam ob rem Caterani mihi causam ipsam et nihil est diligere, & in primis admirari. In quo autem semel diu generis perit, tunc considerari audeo et quoque est versu, et prosa, gravi, & (ubi ipse aliquando est) fastidum, & faceret ut poterit, orationis virtute, quod maxime istum suum, hoc litterarum vel medicum nostrum, necesse est praestare videretur. Extant quidem ejus per se insulae opuscula magis apud Siculos, & nro & praesentibus habita. Reliqua famae inchoas cum ipsius adussem, post multo ultra, utraque dilecti, et libenter mihi perlegenda: per quod si dixerat

De bello in Cypro à Sultano gestis quo ipse Insulae Rex Janus ceptus, & in Aegyptum à Saracenis diligenti custodia, observatus transmissus est. Caput rei viderimus nos sepe scriptis mihi memoria est. &c. Hae Ranzanus. Joannis etiam meminit Joan. Viginthillius in huius Poetiarum, qui in suo Poetarum Siculo rum libro praefixit. Quae scripta Joannis omnia penitus perire.

JOANNES FORMICA Messanensis Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci, Sac. Theologiae Magister doctissimus, qui ob egregiam doctrinam in Salmatensis Academia scholasticam Theologiam publice docuit. Siculam Provinciam anno 1597. moderatus est, & non sine nominis fama transiit. Hujus meminit Philippus Cagliola in mactif. Prov. di ala Ord. Min. Corren. explor. 2. manifest. 1. pag. 31. & explor. 3. pag. 58. & Placidus Sampedrus in Italolog. M.P. lib. 2. pag. 179. qui didicisse testatur multo et per Theologi, quae adhuc non vidi.

JOANNES DE FRANCHIS Catanensis Salsitab. Siculae Trm. 2.

erros, Sacrae Theologiae Doctor, & Prothonotarius Apostolicus, vir humanioribus literis instructissimus. Ur animae profectum virtutum studio plenus assueverat, in Eremitum S. Pauli, quam le Meece vocant, juxta Catanam, secessit ubi severissimas vitae res amplexus est. Catanam regitibus peluim Ecclesiae S. Mariae de Elmofynia, inde anno 1604. Cathedrae Canonice electus est: & ob egregiam virtutem, doctissimamque eximiam, venerationem alii quibus, anno 1607. vacante Catanensi sede, Vicarius Generalis et nominatus effulgit. Hujus meminit Joannes Bap. de Grossis in decem. Catan. tom. 1. cord. 2. model. 1. 2. pag. 168. & tom. 2. pag. 152. & Hippolytus Maraccius in Biblioth. Mariana par. 1. pag. 709. Editae Italiae

Di Santa Maria de Miracoli & Andria libri tre. 2. Neapoli apud Terquintium Longum 1606. in 4. JOANNES FRANCISCUS AMAGRIMA, videt Franciscus Maria Magius.

JOANNES FRANCISCUS ASSARUS Platycus Astridius, & Mathematicus insignis. Anno 1587. in publicis disputationibus M. d. r. o. s. rebus primas devictis subministravitque ob egregiam doctrinam Consilii Albalistae Siciliae Praefecti apud primis gratias vidit. Ipsius meminit Joannes Petrus Chauri deus in lib. Plat. lib. 4. cap. 3. pag. 164. qui scripsit et adit Italiae

Nullius dila Cited di Praeta, rufus fragm. 2. adduct. lib. 1. cap. 6. pag. 27. & lib. 3. c. 1. p. 142.

JOANNES FRANCISCUS AURIA nobilis Paternitanus, optimus Gruenensis, Jurisconsultus doctissimus, Friderici Auri, de quo suo loco, frater, Ob doctrinae promerita multis auctus fuit honoribus, in Permoiteno Praetorio quantum sedet Jures, nemp anno 1606. 1609. 1633. & 1639. Ciacuti etiam Pauporum Advocatus, Regii Hfci Proem ator, Sirulacum Terulanum Auditor Grualis, ac Sancti Officii in Sicilia Regio Consultor. Doctrinam marum intergrat illa suavit, ac plura promeritis obit Paterni primo Februarii anno 1641. & in Ecclesia Januana S. Georgii sepultus est. Hujus viri meminit Hippolytus Maja in consuetudinibus par. 1. consub. m. 37. Josephus Facella de iure administr. Justitia pag. 60. & Augustinus Oldoinus in Athene Logistice pag. 548. Multa scripsit ex eodem Oldoino, quae m. ss. afferuntur apud Vintonium Auriam, ipsius ex fratre ex potem, nemp Repertorium legale in sex tomis distinctis. in fol. Tractatus de Jure efferendi.

Allegationes Variae. Repertorium feudale.

Tractatus de solationibus. De Aduerariis Pauperum. De Procuratore Fiscali. De Aduerariis Cemeterii. De Piteo. De Afffieri. De Cassini m. d. r. o. s. lib. 1.

Disputationes de Jurem Sh illa de narche edocifon Cei dinalis Baroniis. Extat m. s. apud Petrum Gutierrez in Supremo Italiae Consilio Regent. Italiae

Suicidii nel tempo della Pest di Palermo nel 1644. m. 2. in fol. autographum servatum apud merx dono laudat Vincentii Auria.

Hic omnia. m. ss. Prodiere vero sub nomine
Bernardi Rivalora Censoris

Adhuc in casu Angelus Maria Rivalora. Pa-
normi in fol. quæ ex relatione ipsius Vincen-
tini, fuerunt scriptæ ab Antonio Bononia, studio &
labore Fridrici, & Jo: Francisci Auris frauns.

JOANNES FRANCISCUS DE CASTILLO
Panormitanus patre Balthazare de Castello His-
pano, multum Hispanorem in Sicilia degentium
instructor, & ne dicunt *Segeza Maggiori*, cujus
discipulos inter lo Marchioria S. Indori insigni-
ti resurgunt. Jurisprudentia admodum, & Doctoria
laureæ donatus, inter prædicatoris Siciliæ Advo-
catus enituit. Ob egregiam doctrinam, integritatem,
viamque prohibitionem existens, ad nonnullos
Jurisprudentia honoris sui merito pervexit. Plu-
rimo Prætorii Panormitani, & Tribunalis Consi-
storii Sacre Regiæ Consensuum Jodex, ac etiam
inter in Magræ Regiæ Curie Senatus eodem munere
præfuit. Atque in ipsa palatia Curie Panormitana
Assessor, & copiarum Hispanarum, ac gentis bel-
licæ, quæ in Sicilia septuaginta metum, Auditor
Criminalis, & Philiberto Emmanuele Sabando Si-
ciliæ Prætoris electus est. Tandem Regii Pan-
monii à Rationibus Magister reuerentius inda-
ruit. Hæc munuscula ejus integritas, doctrina,
vitaque irreprehensibilis laudibus effulsit. Obiit
Panormi 31. Decembris anno 1631. & in Ecclesia
S. Ignatii M. Congregatorum Quatuor sepul-
tus. *Adhuc in casu*, ex libris defunctorum Majoria
Panormitana Ecclesiæ. Hujus laudes recitantes in-
ter alios Augustinus Inveges in appar. ad tom. 3. ex-
empl. *Præf. pag. 61.* Philadelpho Monguoz in *Toma-
to Genealog. per. 1. pag. 253.* Vincentio Auris in
Chronolog. Præf. Sicil. pag. 93. Mario Muratomm.
1. in *Cipri. Sicil. cap. 21. num. 4.* Francisco Scida in
Operatombus pag. 159. Mario Gimbia *disf. 52.*
num. 22. Francisco Melius *erroneo. Præf. 1a.*
1. *cap. 66. num. 28.* & Nicolao Antonio in *Siciliæ.*
Hispan. tom. 1. *pag. 523.* qui ex falsâ aliorum re-
latione sexagenarium dixerunt tradit 3. Januarii
1643. Editio

*Decisionum Tribunalis Celsissimi Sacre Regiæ Con-
sistorii Regni Sicilia librorum Primorum.* Panormi apud
Erasmum Samozem 1613. in fol. & iterum
eius additioibus Panormi apud Angelum Or-
landum 1626. in fol.

*Decisionum Tribunalis Celsissimi Sacre Regiæ Con-
sistorii Regni Sicilia librorum Secundorum, quibus etiam
aliquæ notabiles Decisiones, & præfationes Ma-
joræ Regiæ Curie.* Ibidem apud Joannem Franci-
scum Clotium, ex typographia Angelii Orlandi
1622. in fol.

*Decisionum Magræ Regiæ Curie, quibus insident
aliquæ Causarum Disputationes.* Ibid. apud Io: Bap-
tistum 1629. in fol.

JOANNES FRANCISCUS MUSARRA Bi-
drutis Societatis Jesu natus 18. Octobris 1649.
Societatem amplexus est 3. Novembris 1664. cui
solemniter vocorum corruptione se adstrinxit. Hu-
maniores docuit literas, & Rhetoricam Motyete,
Nrii, & Cananæ, & absolute Theologie curriculum
scilicet Philosophiam aëlis in addidit, & septen-

nio Moralem Theologiam in variis Societatis
Colligiis. Mathematicas disciplinas egregie val-
let, ideoque non sine plausu biennio eandem er-
paravit in Parormitano Collegio. Iude Sirmi
expeditiori desiderata est, ut vineam illam labo-
ritra sua excolendam suscipere, ubi & Mathe-
maticas facultates magis à stimulatione prosequen-
tur. In Lusitaniam delatus, cum rina digressio-
nem nonnullæ demerret difficultatum repaga-
la; interim hieusio Mathematicas facultates in
Llorensi Collegio docuit. In Italiam reversus,
Regis Portugallie præs. Convenerunt inter cetera
eum, qui belli Serarum constituit, in additis
illis, qui tunc à Regia feceris erat, in de non-
nullis, ad illius Regiæ propagationem speculan-
tibus, differeret. In Siciliam ingressus Messanæ
laudatæ disciplinæ exposuit, in etiam tunc in
Panormitano Collegio id ipsum magnæcum lau-
de præfuit. Editio

Involutio ad Artem Oratoriam, & Poeticam.
Cerox apud Artorum Casimiro 1696. in 12.
& Panormi typis Dominici Costei 1705. in 12.

Adhuc in casu breviter expostum. Messanæ typis
D. Antoris Masili 1702. in 8.

*Geometria Elementa, Theorici sphaeræ, Trigonometria, & Arithmetica præf. Panormi apud Do-
mimum Clotium 1705. in 8.*

JOANNES FRANCISCUS TURANUS. vide
Franciscus Turanus.

JOANNES GATTUS. vide Joannes Andreas
Gatus.

JOANNES GOTHUS nobilis Messanensis,
Poeta eximius, non sine plausu in Officiis Mi-
santensis Academiae semper audita, apud erudi-
tos innotuit. Ex parte prima terminum ejusdem
Academiae pag. 130. si opus nunc 1656. defun-
ctum colligimus: ibique laudatur, ut etiam pag.
133. Ipsius etiam rrm laude meminit Fulgeo-
tus Arminius in *Præf. Officium lib. 1. pag. 73.* sub
nomine Adamicio dicto lo Imperato, & Carola
de Gregorio lib. 5. *etiamdem pag. 186.* Hujus
etiam Italice

*Præf. in libro: Stravengente libris degli Aca-
demici della Farina parte prima.* Bononiae apud
Joannem Baptistam Ferionum 1641. in 4. & in
libro. *li. Præf. vulgaris degli Accademici della Farina*
parte seconda. Messanæ 1658. in 12.

JOANNES IACOBUS ADRIA Mazariensis
Historicus, & Miralese relictus. Humaniores li-
teras didicit Mazaria, Rhetoricam Panormi,
Philosophiam, & Medicinam Neapoli sub disci-
pulis eruditissimi viri Argustio Niphi: & Do-
ctoris lauream accepit Salerni anno 1510. Do-
ctrinâ aptissime excultus elaruit; ideoque Caro-
lus V. Imperator in Medieum rrm delegi, qui
Medicis, & Equitis Imperialia iusculum
voluit: & Regi Siliæ Archiatrum constituit.
Floruit magna cum laude Panormi, ubi ex pri-
vilegio, ejusdem Urbis Civis reuerentissimus est,
eximia estimatione suis prosequitur. Fato cecidit
anno 1560. & in Ecclesia S. Francisci Ord. Min.
Conventuum tumulatus est, ubi hoc legatum
epi apudum.

in jure in suo supradictis et aliam etiam, & Medicinae Doctor Joannes Jacobus Adria de Paolo Sicula, & Maronensis Aulica, & Melitensis Imperialis, Siciliæ Præmuralis, & Conventus Panormitanus, Anno M D LX.

Celebravit Joannem Rorerius Pictus in *est. Est. Mart.* pag. 543. & Antonius Vitiellianus in *apud. pag. 99.* Editi.

Topographiam Ichnæ Civitatis Materie. Panormi apud Joannem & Antonium Rastam 1515. in 4.

Epistolam ad Conjugem. Ibidem apud Antonium de Mayda 1516. in 4. carminibus concinnatam.

Supplicium utiam

*De Situ Vallis Materie ad Heliastem Nigustardum Præfatum. Hoc opus m. s. servatur, manu ipsius auctoris exaratum, in Bibliotheca Marchionis Mandonis Panormi, ut Augustinus Joveger in *anual. Panormi.* tom. 1. pag. 82. & Vintulius Autia in *abstractis. ad Basilicam.* pag. 331. edidit. Supplicium etiam in *Viro, & topographia ditiæ hær. utiam,* quæ in eadem aliquoties in *apud.**

*De laudibus Materie, illud totum opus citatum à Joanne Vigintimillio in *foli. Petri Siculi.* p. 457. Legimus S. P. M. Modest, & Crescens ad Materiam.*

De laudibus Christi, & de laudibus S. Mariae P. ad Clementem PP. Fil. Panormi typis Antonii de Mayda 1529. in 4.

De trasformatione Pissimonia ad Amorem filii, De Medicinis ad curam meritis hominum,

De Phibitione ad Carolum Imperatorem, Anthographum m. s. in 4. servatum Panormi apud Ludovicum de Mistic.

*De Sacerdotis Sacerdotis ad Antonium filium, Addit Seraphus Mancus in *sua. Messina.* t. 2. p. 3. scilicet ipse.*

*Historiam Siculam, qua m. s. plurimorum mulierum tenet, tamquam citat Albertus Piccolus de Manerianis in *manerianis.* pag. 130.*

JOANNES JACOBUS CUIFARUS ex oppido Nafi, Philosophus, & Medicus Doctor excellentissimus Poeta etiam non vulgaris. Floruit anno 1645. Ipsum laudat Didacus de Mastro in *notitia Portuensis Medorum.* pag. 57. Editi. Itali ē

I Masini del Tabacco, è vero l'uso perniciosa di esso, discorso. Panormi apud Nicolaum Buam, & Michaelen Portanovam 1645. in 4.

Il Regimento di Sua Maestà Serenissima Panegirico, Messinae apud heredes Petri Boez 1635. in 12.

La Figma di S. Francesco d'Assisi. Messinae apud Iosidem 1635. in 12.

Flora del Christo S. Ceno Massimo Poema sacro. Ibidem apud Joannem Franciscum Blam 1636. in 12.

JOANNES JARDINA nobilis Panormitanus, Musas coluit Siculas, & ameniores literas. Obiit Panormi anno 1650. Ipsum laudat Iosephus Galeanus in *Magi Siculi.* tom. 1. par. 3. pag. 399. ubi dicit habere vnanimitatis linguam

Caroni Siciliæ. Panormi apud Darium Cyrellum 1647. in 11. & iterum apud Iosephum Bisagnium 1662. in 12.

JOANNES JUFFREDUS Nobilis Panormitanus, Argistri Jufferdi, di quo in hac Bibliotheca pag. 84. hinc, Poeta præclarissimus; ejus tantionis vnanimitas lingua conclusas, juxta licentiam similitudinem, si quidem obtinuit locum post celebrantem Antonii Venturiani monumentum, Claruit anno 1610. Laudibus ornatur à Josepho Galeano in *Magi Siculi.* par. 1. pag. 163. ibique edidit habere Siculæ linguam

*Caroni Siciliæ. Panormi apud Buam, & Portanovam 1645. in 12. & apud Josephum Bisagnium 1662. in 12. Harum aliquos inventis etiam in libro *Caroni di Caroni Siciliæ di diversi eroi di Anticristo di diversi soggetti, sicula per Paolo Cesare. Mellazæ typis Harum veni. Bizz 1633. in 12. ubi novum, in Musis non dicitur, exant.**

JOANNES DE LEONE Panormitanus Philosophus, & Medicus Doctor 1611 gius: vivido xonatus ingenio cultus: & totidem amenculibus literis excoluit. Inter Academicos Praeceptorum Panormi citatus, Potissimum Liricam, Latinam, in Siculam maxime rursus sui laude coluit Floruit anno 1660. & in oppido Portuensis dicitur. Hujus mentionem invenimus apud Didacum de Mastro in *notitia Portuensis Medorum.* pag. 56. & Josephum Galeanum in *Magi Siculi.* par. 3. pag. 179. ubi notat Joannis suavitatis Siculæ linguam

Caroni Siciliæ. Panormi apud Josephum Bisagnium 1653. in 12.

JOANNES LUCAS BARBERIUS Neapolitanus, claruit anno 1500. In Hispaniam profectus, ibi virtutis insignis Catholico Regi innotuit. Luce Martiutes, talis auctoritate vinculis adstrictus vixit, ipsum multis laudat in *ipso. lib. 16. & 17.* Equitem plerumque nobilissimum, praefatissimum, ac Regium servitium volat. Hujus etiam meminit Rodericus Petrus in *epist. ad fratrem Siciliæ Sacra, & lib. 3. pag. 462.* Regis anticham scripsit *Capitulum Eucharistiae. duo sunt libri, in quo quidem et ad regem in Paternum Eucharistiam servitium paucis, magis Liberi, & leges solentis regis. Anthographum servatur in Regni Cancellaria Panormi, ex quo novum exemplaria extiterunt.*

JOANNES MANNUS Drepanitanus Ordinis S. Mariae de Monte Carmelo, via doctrinæ, morumque innocentia clarus. Convocatum ut paucissimum laudabiliter texti, ubi vitam tradidit regulari viro dignum: & ob egregias vires, quibus ornatus fuit, magnam apud omnes estimationem vixit. Numeris omnibus absolutus Drepani fuit cunctis 25. Novembris anno 1646. In Ecclesia Convocati Drepanitani si putem pater, his carminibus laudatur.

*Idi. Substant Nomen Paterfamilias ossa Framin, Quem Drepanum, virginis, Virginis Ordo laudat. Hujus laudem recitavit Hippolytus Marraccius in *Biblioth. Mariana.* p. 1. pag. 755. & Vincentius Nobilis in *Thesoro obsequio.* cap. 23. pag. 775. & cap. 24. pag. 803. Editi. Itali ē*

Archiepiscopus deff. Epist. diti. Christi. Item. Prege. Mare di Dio Signa Nefra, & del modo di si trasferita, posta nel venerabile Convocato.

Jo. Sefafani. Panormi apud Joannem Baptistam. Accardum 1706. in 4. cui addidit appendicem eundem Monialis de 88. gratis ab eadem Elisabetha patris.

In Oracionibus vulgaris, & in Coucha Aurea, nonnulla editis non antiquiorum, non recentiorum monumentorum apud ipsam asservata, plurima vicia sanasse debet, nempe:

Alphosai Salvi Dottoris Paucissimi differentiarum de antiqua religione Quibus Panormitana. quatuor. Amatur citat in notis ad orationem primam nem. 36. pag. 30. & Anonymus in notis Ifagoge Officiorum Capituli cap. 31. pag. 335.

Pastorum Litaeae Nominis dialogi quatuor de Agostino Panormitano.

Pili Suebi Drepanitani episcopus de cibus Drepanitani.

Parcholensis di Nicastri Albo perreossa Sicilia ab anno 1250. usque ad annum 1394. de Bartholomaeo, ejusque historia in hac Bibliotheca pag. 96.

Fadus quinquaginta Urbium anno 1413. Exerte & pro fecunda fide Siculorum regis Regum in Conspectum Aeternitatis Comitii illigendum.

Anonymi Christopoli Regum Sicilia, & Francorum Imperatorum, & Illusterrimorum Pelasgum ab anno Domini DCXXXIV. ad usque annum MDX.

Pianetti Lethi Canonici Syracusani Inventarium 3. Ecclesiae Syracusanae anno 1630.

Obsequia de Maritima Paucissimi Archiepiscopi formalem joannem passatim de Baranibus Sicilia, & de Ferdinando I. Sicilia Rege ad laudem.

Matthiae Ursini, & Ludovici Rinaldi Paucissimi Archiepiscopi Rina Consilia Provincialia sua composita agnoscere.

Joannis Paterni Panormitani Archiepiscopi Allegationes de Primatu Ecclesiae Panormitanae.

Monumenta Sicula dissoluta, ac spoliata ad historiam Siculam profuturam, ac servare, in quibus et conservantur varia Regum privilegia, & epistola, testamenta, pariter testatam, alligata in generis.

Itaque etiam perlo committit.

Discorsi di Antonio Veneriano sopra le Statue della Fontana della felicissima Città di Palermo, ditte del Petaro.

Discorsi di Filippo Paenta Panormi an del Titolo anti diomni del Senato di Palermo.

Blique Cretia di Sicilia dell'anno 922. di Filippo Paenta.

Destitutione delle miglia del Regno di Sicilia, nella quale si intende distinguere quante miglia sono da Città, da Città, da loco, da loco, quante giri per il suo maritimo di detto Regno, & dentro di tutti quante miglia sono da Città di Città, & da terra di terra, per ogni Diocesi di Arcivescovato, & Vescovato, & Illusterrimo Arcivescovato di Messina, cominciando prima il convento di Biseria & di quanti Principali, Decreti, Marchesi, & Comuni, Viceressenti sono in detto Regno di Sicilia. Scritture Anonymo.

Relazione di tutti il Arcivescovati, Vescovati, Eddie, Priorati, Comende, & altri benefici del Patrimonio Reale, latroni annuali, gravanze, per tutti in esse facite, & esistenti dal giorno della possessione, & Prelati nell'anno 1698. di Andrea Salerni Patri-

mitano, Raliosoli del Reg. Patrimonio.

Vita di Cesare Paldibella, & Erlogia Cavallero Panormitano. Anonymo Autore.

Storia delle cose occorse in Napoli del tempo che fu Pietro D. Pietro di Tah de Marchese di Pilafranca infino alla ribellione di Ferrante Sanseverino Principe di Salerno, & di altre occorrenze seguite, di Antonio Castaldo Napoletano.

Storie della fondatione dell' Ospedale Grande della Città di Palermo, da allora, & aggregazione di Abbatte, augumenti, eredità sopraggiunte, coll'annessione di tutti il suoi privilegi, delle Pontificie, letterarie Regie, & scritture, con un diffuso ragguaglio della utilità de Testatori, interiti annuali, & gravanze de esse, non con l'averuti liberi per l'Ospedale, & d'alcun'altra utilità lo stato dell'anno 1697. di Antonio Giuseppe Casora Panormitano.

Storia di Sicilia dell'anno 1598. fino al 1614. Autore Anonymo.

Il Sottile poeta della Venetia Dialogo di Galvano de Viterbi, cioè Giuseppe del Vagha.

Joanni Maria Amato socorem addam, cui nomen ANTONIA FELIX AMATA: haec illam nobilibus paribus orta Panormi 1. Octobris anno 1669. neglectis seculi pompis, ac nobilissimis amplexibus, septennis Panormitanum Modulum Gyngentia. S. Catharinae Ordinis Predicatorum iugitella, deposito Rosalie nomine, cum Antonia Felicitas nomen Ordinis insignia accepit, ac solemniter unius vota. Coelesti Sponsa dicata, virtutum studio incubuit, & in corpore maceratione, vigiliis, & charitatis officio omnem adhibuit curam. Divina Psalmodie in Choro semper intesit, Delipare Virgini addictissima, ipsam ab omni labe immunitatem, impensè coarctat, ac iustitiam cordis sensu vestit abatu. In ejus obsequium quolibet Sabbato solo panis seigilum adhibuit, nisi id medicis, & morborum molestia vacarent. Sororissimillimam infirmitate, & pauperum inopiam profusè liberalitate levabat. Monasterii tyrones instruxit, ac vitutum omnium splendore cunctis. Demum relicta absolutione regulari vitæ exipit plissimè decessit 22. Maii 1701. solennissimo SS. Trionfatis festo. Ad exequendam suam, aliorumque pietatem & dedit itale.

Giuliana Cistite di stazioni decore per coronare tutte le opere beati del giorno offesa alle Sacre Spoglie del Crocifisso. Genue apud Georgium Agrestem 1692. in 16.

JOANNES MARIA BERTINUS Panormitanus Ordinis Predicatorum, & tunc ad hoc annis pie eductus, viz adolefcentia limitet arguerat, cum regulari instituto nomen dedit. Ob ingenii excellentiam, studiumque divinum politionibus literis, ac severioribus disciplinis egregiè instructus emulit. Frenis studiorum spatiis magna cum laude in Panormitano S. Dominici Conobio Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam Moderatorie, ac Regende munere doctissimi & iustissimi idcirco Magistri laureæ meritis donatus elamit. Eundem Conobium suum, & iterum gubernavit, & in SS. Inquisitione Senatus leibani Confulcor, & Confessor eximius doctiss.

derantato maturatio, nunquam quiescis causa ad celum revolvebatur (ut ejus in propria Provincia mos erat) sed ibidem moras protrahere usque dum sacrum celebratio ordiretur, & ab autore ortu nique ad decursum diel horam, qua tunc sorio F. Bernardino Nirofensi, Sacre doctus sanctifica offerentibus insisterat. Etsi erat constitutus, semper ingenia provolutus, in diuturna oratione constantissime perseverabat: id quoque sodales omnes in admirationem tradidit diuturni Partis huius Cuius, Magnus est Ponto. Hinc ad supremam Ordinis dignitatem ipsum extollere rogabant: ac quia Theologiae studium delectum arbitrantur, conceptam opinionem deponere. Pluribus Custodit, & Definitoris munus exerceat, Semel, & iterum Mesianensem Provinciam exiit, nempe ab anno 1614, & ab anno 1610, usque ad 1612, tunc convocatis Provinciae Comitibus in Convento Calcebolii, dignitatem munus renavit. In Panormitana Provincia Generalium Commissarium egit. Deinde Nicosiae Capobulum dux, Custodis munere, moderabatur, ibidem nonaginario major decrevit anno 1630. Ipsum laudant Trossaglia de *Religione Capucinorum*, pag. 193. Edidit Italicè sub nomine Philippi Maritimi ejus fratris

Il Carro del manto Edito al Cielo, nel quale si di li modo di ben vivere, e salvarsi a Dio. Messana apud Petrum Berram 1610. in 8.

Alia scripta, quae non didicit, nempe

Opuscula Aethiopia.

Disputatione variet Theologiae Scholasticae, & Morum.

JOANNES MARIA NETINUS Ordinis Capucinorum ex familia Minioi exortus anno 1563, a teneris annis fuisse famulorum argumenta, proculit: ab inenarrabili enim admirabili abstinentia clauit. In Capucinorum Congregatione cooperaretur, in ea doctrinam, sanctitatis opinionem, ac obsequii praestare munusculis crebris assidue. In Syracensia Provincia Philosophiam, ac Theologiam docuit. Purus Definitoris, & Provincialis munere innotuit: & ob rationum prudentiam, quae reverentissimus viri, & Clementis Neronis Ordinis Generali in sum Consiliorem ascriptus est. Virtutibus, antistitibus simulatis in Generalibus Comitibus anno 1615, Romae roatis, ad supremum Ordinis cultum evectus est, ac Syracensium Ordinem usque ad annum 1631, laudabiliter gubernavit insigni enim animi magnitudine, pietate, vitae austeritate ornatus, illustrium virorum virtutes aequavit. Verbo, & exemplo plurimum valuit. Orationis studio praerans, in ea persapse in tristitiam raptus, tristitiae dulcedine degustavit. Prophetico spiritu multa praedixit. Regularis disciplinae zelo tutum in modum assuevit ideoque firmata Ordinis observantia, & praestitum arduum pauperum legem totis animi nervis defendavit: & Capucinorum famulatum omnium virtutum spiritudo, ac sanctitatis exemplis illustravit. Post magno exarator pro Ecclesia labores, numeris omni-

bus absolutus obiit vir egregius Neapoli 4. Februarii anno 1631. aetatis 68. Ad funeris celebrationem omnia concurrere, ab ipsius sanctitatis fama protrahi: tot autem ejus in patriam districtum summo pietatis affectu & Neronis receptum, fuit: ejusque ope nonnulli agroci, vitae destituti, pietatis sanctitati restituti sunt. De Joanne Rocher Pictus ant. Erel. Syrac. pag. 110. & 115. Marcellinus de Nisi tom. 3. caput. Capucinorum anno 1631. pag. 834. Dionysius Granaeus in *Albanis Capucinorum*, pag. 195. & Petrus Antonius Venerus in *Sancti Seraphini* pag. 191. Scriptis ex Dionysio loco cit.

Annotante in officio librum Physicorum Aristotelis.

Annotationes in libros Metaphysicorum.

Annotaciones in quatuor libros Sententiarum.

Epistola ad universos Religiosos Capucinorum fratrum, in qua de observantia christiana pauperum, & de Regula Minorum locutur differt. Romae 1618. *Ceremoniale Petrum Capucinorum*, ex Francisco Maria Magio de sacris ceremoniis. tom. 1. pag. 136. & alibi saepe.

JOANNES MARIA PRESTIPHILIPPUS vi Joannes Maria Hieronymus.

JOANNES MARIA TUSENSIS Ordinis Capucinorum, ex familia Renno in oppido Tuscanas anno 1531. natus ac Ordinis illustre novum dedit Panormi 1. Februarii anno 1548. ejus animi constitutione observantiae regulari operam dedit, ac breviter absolutissime perfectionis regulam arguit. In ipso mirum in modum resisteret omnium virtutum splendentes contemplationis studio nitro additus, totam prope noctem (subdormio brevi tempore, quo somno indulgebatur) orationi vacabat: ab ipsa tristitia erubatur divini amoris flammam, quibus loca sensus, ac eminentissimum sanctitatis fulgorem ardenter properabat. Quo vero igitur serviceret orantis precordia, Domini hoc prodigio ostendit: etiam roem nostram orabat Joannes in Ecclesia, una cum Hieronymo Monteflorano Ordinis Generali, ignis lucidissimus & etiam Ecclesia proficit vixit: idcirco nonnulli parantes Ecclesiam iurandi, ad ipsam concurrere, utique in extinguerent sed pervolans Convento, & Ecclesia, aliud non invenit nisi Joannem, & Hieronymum, qui ferventissimo divini amoris igne succensu orationi incumbebant. Concionator egregius, apostolico zelo exstavit: & per annos ultra et. tunc in Sicilia, cum extra in ciurrali jejunio conquireret habuit, & forte eloquentia vix corda res dulcissima emoluit. Doctrinam, & eruditionem clauit, sacre literae, ac pontificis praeceptis instructionibus. Ob eximias virtutes, animique duntaxat dum Custodem, tyronum institutorem, ac Definitorum egit, verum etiam ad primariam Ordinis munus fuit adnotus. Siciliam Provinciam exiit anno 1565, dum adhuc Sicilia in terra dissecta partes tribus Moderatoribus non parabat. Post divisionem Provinciae Panormitanam, & S. Angeli praefuit. Totius etiam Ordinis Procurator Generalis, & tandem Generalis, anno 1579. 10. Maii electus est. Hae Ordinis dignitates mi-

*deſta pag. 3. & quilibet alio Hieronymum Vidam, Præſent Bembam, Jacobum Sadoleum, Joannem Caſam, M. Antonium Flaminium, Joannem Pic-
 num Valerianum, alioſque. Caſet præſentem, &
 ac Pontificiſſimis petitiſſimis, ac in SS. Partum
 liberis lætæ verſatus eſt. Marheuratiſſis diſſe-
 phianis, ac Latias Muſas etiam coluit iſta rebus
 agendis dexteritate ſuſcepit, ſingulari pruden-
 tiâ, ac coaſilio valuit & velut ſcientiarum ora-
 culum longè, lateque eſſuſit. Hinc perſpecta
 Joannir præſentiaſſiſſimam Jalt Medici S. R. E.
 Cardialis a ſecreſſis electa eſt, qui ſub Leone
 X. paſſuſſe Eccleſiaſticarum rerum molem ſubi-
 tuſſimur. Eſuſide à Leone prædicto, & memorato
 Julio, Clementis VII. nomine ad ſumum Pon-
 tificis dignitatis ſaſſiguar aſſumptas, conſeren-
 dorum beneficiorum præſentiaſſiſſimam (Datarum vo-
 rant) conſtitutus eſt. Ab his gravioſiſſimur Sedis
 Apoſtolice regis adhibitus ſunt, ac ob morum
 integritatem, prudentiam, & doctriam, ſingula-
 riſſimam aſſimilatione ab ipſis proſequitur emiſit. Sub
 Clemente præſentem à ſupmo Domellius præſent
 electa ſuſſiſſimam à Giberto moderabat ſuſ-
 rituſſiſſimam adductore, quam in eo colloraverat Pon-
 tificis, etque omnia cordis arcana ſuſſimam com-
 municabat, ut ſuſſimam diſſectio, ac coaſilio ean-
 tia rectas admiſſiſſimam. Hæc auctoritate ſub
 collorabat, ac duna literarum, ac Præſentem, verum
 etiam S. R. E. Cardinalium, Regumque venera-
 tionem aſſignatus eſt, qui omnes in petraſſimam
 dis magis momentis negotiis, eius operam exop-
 rabat. Ab eodem Clemente Nunii munere
 miliaſſiſſimam eſt la Auguſtam, & ad præſentem I. Gal-
 liam Regem, dum Tielum obſidione præmebat,
 teſſe Tranſito Quicquid in hiſ. Italia lib. 54
 pag. 45 r. ut præſentem Italiae Pluribus pertine-
 raret Gibertum ad ipſum ablegavit, dicit plene
 ſoveat eundem Tranſito gratiſſimam eſt, &
 & in hiſ petraſſimam rebus perſiſſimam. Car-
 roli V. Imp. etiam aſſimilationem promerit, à
 quo Abbas S. Angeli de Brolo in ſtella anno
 1519. electus eſt, ex Petro loc. cit. In Barbonſi
 exercituiſſimam interruptione, quâ Romæ viſitator
 anno 1527. multas perſiſſimam eſt, & cum aliis
 præſentem obſes datus ſuit, ſed à Pompeo Co-
 ſumma de carcere, erumit, ac vixit periculo plâ
 fraude liberatus eſt. Ante Urbanam direptionem
 nem ex Abbate Roſelli anno 1524. 8. Auguſti
 à Clemente VII. ad Episcopalia Veronenſis Ec-
 cleſie ſedem aſſumptus fuerat Ideoque à carenis,
 & Romanæ aula negotiis ereptus, ad Eccleſiam
 ſuam egreſſus eo acceſſit, ubi ſanctiſſimi Paſto-
 ris partes explere curavit: doctriâ, ac plerâque
 ſtudio victoriam mala, que eo abſorte inſeſſe-
 rant, eradice propoſuit. Hiæ accerſis do-
 ctiſſimur, pſiſſimam viſiſſimam in bonum induſſimam ſaſſimam
 ab Eccleſiaſtico ordine elinſimam, compſimam
 in ſignur ſaſſimam, alioſque ad rectum vivendi
 diſſimam inſiſſimam. Ad hæc non ſine magno la-
 bore, ac periculo perpetrata; nam late ipſum,
 & Clerum, populumque nonnulli exorta diſſi-
 dia; quibus Clementiſſimam amantem reſiſſimam
 Pontifex, ac Gibertum ab omni perſiſſimam ſolvi-
 ſiſſimam Sine Tota, I.*

ret, Romam vocavit, pſiſſimam Joannir Baptiſta
 Saughe operâ, qui tunc erat Pontificis abſe-
 ſſimam; inde literis propriâ manu exaratis. Et ma-
 gâ animi conſentia, & S. Caſani Thomeſis,
 ex Silos etc. lib. 4. pag. 135. vel Joan. Petri Cara-
 ſi operâ, ex Ughello cit. pag. 1000. Veroneſiſſimam
 animos ſlexit anno 1530. & ſanctiſſimam rectè
 vivi diſſimam ſubſiſſimam. Ad Romanâ aulâ Pſiſſimam
 variis obſervandis muneribus Gibertum revocaſſimam
 teſſatur Ughellur etc. pag. 993. & ne Veroneſis
 Eccleſia ſuo deſtituta Paſtore detrimentum pſi-
 teretur, Joannir Petro Carafâ, uno ex Clericorum
 Regularium fundatoribus, inde Paul IV. nomi-
 ne ad Pontificem ſedem eveſſimam, Veroneſis Ec-
 cleſie curâ, & admiſſimam demandi curavit
 Gibertus, ex diplomate Clementis VII. apud
 Ughellum etc. pag. 994. Veroneſem Diocelſimam
 egiſſimam operibus illuſiſſimam, in qua legat Apoſto-
 licæ auius exercuit. In pauperes proſuſimam, eſſiſſimam
 raris ſodalitatibus fundavit, ut egiſſimam luopam leva-
 rer. Eccleſiis, ſaſſimam reſiſſimam ornametis, veneratione
 coaſſimam. Eccleſiaſticam immunitatem imper-
 petuo pſiſſimam propugnâvit. Morum ſanctitate,
 humilitate, & patriaræ exemplis, aliſſimam virtutibus
 oratur, etque ſanctiſſimam Pſiſſimam forma re-
 ſiſſimam. Ideoque Petrus Franceſcus Zinur cum librum
 ſaſſimam, Typus boni Paſtoris edidiſſimam, omnem
 juſta Giberti vitam condidiſſimam, ut ipſem in eo
 fateatur. Et ſane ad ipſum exemplum Paſtores
 multi tunc ſuſſimam, ac etiam ſubſequenti, popu-
 lorum reformationem in proprias Eccleſias in-
 vocare ex Poſſimam, Foglietta, aliſſimam elatis.
 Hoc unum ad petraſſimam Giberti gloriaſſimam ſe ſa-
 tis, quod S. Carolus Borromeus S. R. E. Cardina-
 lis, antequam Mediolanenſis Eccleſie clauſum ſa-
 ſſimam, Veronam adit, ubi paulo ante Gibertus
 deſſimam, ac ſolertiſſimam ſaſſimam omnia
 exploravit, quæ in Eccleſia gubernatione para-
 verat: nonnullis egiſſimam documentis, ſeripſimam
 iſſimam ſeſſimam ſeſſimam, ut Eccleſiam Me-
 diolanenſem Giberti exemplo ſaſſimam regere-
 ret, ex Joanne Petro Giuliano in Vita S. Caroli
 lib. 1. cap. 12. pag. 27. et lib. 2. cap. 2. pag. 33.
 Carolo Beſape in egiſſimam lib. 1. p. 17. & Silos
 cit. lib. 3. p. 89. quæ addit lib. 4. pag. 135. quod ac pre-
 oculis ſemper eandem haberet, inter panes cubi-
 culi ſuſſimam, Giberti egiſſimam ſervabat, ut
 ad magna perpetranda viri egiſſimam forma virum
 undeque ſanctiſſimam eximidiſſimam. Hinc ſimam
 viri Gibertum in preſio habere, maiore verbò
 velut à Cælo deſcendiſſimam ſuſſimam, teſſa Toſcano
 cit. in Pſiſſimam pag. 27. Paulur III. Pont. Max.
 magnâ etiam aſſimam Gibertum proſeſſimam
 tuſſimam ad Dataril monaſſimam revocavit, eius ope-
 ram in Eccleſiaſſimam beneficiam aggrime ne-
 ceſſariam arbitratuſſimam eſt, ex Coſimo Chero in egiſſimam
 ad Gibertum inter epiſſimam ſaſſimam, citat. editaſſimam
 Veronâ 1688. pag. 14. Parat Gibertus: ſed inde ſi-
 ſſimam Pſiſſimam facultate ad Veroneſem quâ
 bernatur voluit, ex Silos cit. lib. 6. pag. 223. ab
 eoque ſimam in Eccleſia Veronenſis maſſimam
 privilegia accepit, & Apoſtolici Legatum, ac
 vocat, à Latera conſtituit in ſuſſimam, etque

1336. ut Ughelin tradit pag. 1000. Eā vixit Gilbertus Sapiens, ut inter Cardinales, & Praefules cooptatus fuerit ad praerogandas ecclesiasticam reformationem conficiendā, qui discutenda in Tridentino Concilio praeiā inordinatā disponerentur: multā Concilii Praerogata auctoritate ad Gilbertum editis in Diocesis suae beneficiis, insinuantur ex Foglietta, Siles cit. pag. 89. Ughello, & Justiniano citant. Hic ob preciosissima doctrinā, ac virtutum utrius in Cardinalium Senatus cooptatus: Gilbertum Pontificum, quod Clericatus praerogant exoptabat, ut naturalium numerus obstituit, ex Justiniano, & Siles cit. pag. 36. quod etiam antea Sfortia Pallavicinus in *lib. Causis Trident.* lib. 4. cap. 5. pag. 357. Exortum autem pietatem moluit decretis: Clericorum Regulam in Ordo plurimum sibi debere fecerat: ipse tuum S. Caesari, & Joannis Petri Casa familiaris, & nō nisi de seduavit, ut in excitando eorum insensu obitricis difficultates diluerentissimum amoris affectu tamē apud Clementē VII. foris, ipsam primo sub xvo protulit, profusā elemosynarum largitione iravit, Vironiam iuvenit, & in ipsius splendorem amplificandum multa impetravit privilegia, teste Siles cit. pag. 35. 82. 140. & 141. Calcebatine Lauretanae domui praefuit Protoriorie munere ab au. 1537. ad 1534. ipsamque vigilantissimē custodivit, sacerdos Supellicili ornavit, & ut ipsam Sacrodores virtute praecant ratolentat curavit quibus sacra qd. venerationem adiecit, ex Horatio Turresino in *lib. L. L. L. lib. 2. cap. 12.* Antonio Solis in *Santuario Lauretano* 5. 11. pag. 94. & 95. Siles par. 1. lib. 3. pag. 160. & Hippolyto Martaccio in *Postis Marianis* cap. 81. pag. 176. Demum concilio restituit, quo pontificalia indumenta Ecclesiae Veronensi largivit, & sex aureorum millia Charitatis Monti ad pauperum inopiam sublevandam, magno omnium dolore sanctissimā decessit Vironae 30. Decembris anno 1543. magnificētissimo fuit & honestatē, in quo orationem in ejus laudem dicit Angelus Castilionus, editam Mediolani 1559. ex Justiniano in *Supp. Ligne.* pag. 66. Anno 1544. Januā altam orationem protulit elegantissimā Adamus Eriannus Canonice Vironensis, quem habes apud Novarium in *opis. tom. 1. cap. 100. pag. 106.* In sepulchro, quod Ludovico Canova Episcopo Bajacensi erexitaverat, couditus est, hac inscriptione insignitus.

*Junila Canova tuis fuit officio
Giberti*

*Quem pietas grauior, et meritis praestitit
Hactenus unius tempestativae
aet.*

*Obiit aetate M. D. XLIII. III. Kal.
Januarii.*

Aliam edidit inscriptionem M. Antonius Flaminus, quam inter ejus caemina leges. Dr. Giberto pater Auctores supā relatos summa etiam laude scripsit Jacobus Sadorius in *epistolis lib. 1. cap. 1. pag. 1. & lib. 3. cap. 90. & 11. & pag. 106.* Petrus Bembo in *epist. tom. 3. lib. 3. pag. 34. &*

35. & in poemate inscripto *Bembo*, Jon Pierius Valerianus in *termin. lib. 4. pag. 61.* Lilius Gregorius Gyradius in *epist. de incrementis Urbis et reipublicis* pag. 625. Petrus Openerius in *opere Chronogr.* pag. 484. Joannes Genesius Spretus, in *apologia lib. 1. epist. 7. pag. 133.* Hieronymus Fraxatorius in *sermone*, pag. 202. & 213. Hieronymus Vida in *epistola ad Gilbertum*, & in *sermone*, pag. 182. Simon Mayolus de *telegaleria lib. 1. cap. 9. 8. S. Thomas Porcacchus in exeat, ut lib. Italia Guicciardini lib. 15. pag. 457.* Antonius Telleus in *epist. nuncupatoria libri de consensu generibus*, Horatius Fastidius, & Benedictus Lapidus in *delatin Pontarati*, par. 3. pag. 359. & 1296. Julius Casullus in *armamentis*, Claudius Tolomeus in *epist. in libro epist. 13. & lib. 12. pag. 381.* Franciscus Scotus in *sermone*, *Italia de Verana*, Nicolaus Antonius in *Antiquis Hispanis*, 1. pag. 63. & aliis omisiss, Joannes Casa in Galateo, in 1700 multa Giberti transulit, ut morum elegantiam suaderet. Scripsit Gibertus

Constitutiones tales per Reverendiss. in Christo Patrem D. in Matthaeum Gibertum Episcopum Vironensem, ac in Clivere, & Dura Peranen. Legatum Apostolicum, ex S. Patrum libris, & Canonis Institutionibus, ac veris utriusque quodlibet auctoritate, & longiorum usum illustrat, & in auctoritatis. Vironae apud Antonium Pontellum 1542. in 4. & iterum ab Angustino Valerio S.R.E. Cardinali, & Vironae Episcopo recognovit, notatioribus illustratas, atque ad Concilii Tridentini decreta renovatas, Vironae apud Hieronymum discipulum 1589. in 4. Quā prudentiā, et doctrinā has constitutiones scripserit ex Augustini Valerii verbinis nova editione exacta, liquidō patet, atque scripta, ut non modō Episcopi aliquot ex illis tamquam in sacrosanctissimas suas derivaverint, verum etiam Sacrosanctissimum Concilium Tridentinum inter sua decreta, quodam ex huius constitutionibus fert & verba, ut verbum transulit: ac prout huius constitutiones: Quibus ortas recognoscere, typisque munda, idque voluit ab auctoritate, primū quidem Jo: Mattheo a Giberto optimo Episcopo, quem mihi semper in administratione imitandum praefulsi, huius ratione dilectum hominem praesentem, cupis memoria in Veruensis Ecclesiae consilium decessit percipit. Hae Valerii viri doctissimus, qui de Giberto forsitan scripsit in libro de Episcopis Vironensibus, quem edidit, ex Augustino Oldomio in *Abbas Romanus* 1601. sed non vidit. De huius constitutionibus consilium Obertum Foglietta in elegia cit. pag. 12. Scripsit etiam Italicē

Constitutiones huius Monache per la Città. & Diocesi di Perugia nisi ante alle altre Città, Vironae apud Antonium de Politi 1539. in 8.

Lettere. Exant in Variis Epistolarum collectionibus, atque in epistolis XIII. Vivorum Illustrum a Thoma Porcacchio editis Vironae 1583. in 8. in epistolis selectis in laeternā emissit Tarvisi apud Fabricium Zanerum 1603. ab Aldo Verula

metis 1550. & 1551. in 8. in epistolis Principum lib. 1. Ibidem apud Franciscum Zilrtrum 1581. in 4. in epistolis faceret à Dionysio Athanasio editis ibidem 1572. & 1601. in epistolis latinis Clarorum Virorum ibidem 1568. & in libro Bartholomaei Zucchi Inscripso *Libro del Secretaria*. Venetiis apud Societatem Minimam 1606. in 4. in quo Giberii epistolae casquam bene scribendi exemplum exhibentur; casque etiam Pandillus Persicus laudat in libro cui titulus est *Segretario lib. 2. cap. 6.*

Epigrammata Paphralia, ex Bruto in *epist. lib. 3.* qui Giberium monet, Leonium Tomicum, vium graecis literis doctum, Romanis per ere, libique Epigrammata Pastoralia ipsius Giberii, affectu ab eodem in Graecam linguam versa. Denique addam quod Giberii opes, ac sumpta libri S. Joannis Christofori, aliorumque Auditorum graecae linguae prodire, ex Mattheo Tolcano in *Prolo hyst. cap. 87.* & Sadoletto in *epist. lib. 3. cap. 9. pag. 106.*

IOANNES MLLATIUS Mazarinensis Saeculi, vir doctissimus eximius, Sacrae Theologiae, & ut insuper iuris Doctor, ac Apostolicus Protonotarius. Nonnullis suis meritis cohortatus honoribus; Archiepiscopus enim Tuneti, & Guertani, etiam Calatafini Archiepiscopus rennociatus est. Canonius, & Camer Mazarinensis Ecclesiae, & Episcoporum eiusdem Affectus, electus Iulianose. Pluries Vicarius Generalis, doctissimae consensu longè, laque casu. In his omnibus obis in meritis eximiam nequid eruditio nem, verum etiam, & prudentiam singularem, patet; cum eiusdem Mazarinensis Ecclesiae Vicarium Generalem agere sede vacante, decessit Mazarine 16. Decembris anno 1679. aetatis circiter 58. & in Cathedrali Ecclesia sepelitus. Editit *Patronium in causa propia*. Romae 1655. in fol.

Missellaneum Selectarum Jouis utriusque Affertionum. Panormi apud Dominicum Antistinum. 1670. in fol.

Panormi secundum. Panormi in fol. opus atheniurn, sed non dum publici iuris, cum ob aetate obitum desierat libri facies, & indicis pars.

IOANNES MISTRETTA Calatajerontensis Iuriconsultus doctissimus. Floruit circa annum 1550. Ipsiusque laudar Petrus Paulus Morreeta de Calatajerone *cap. 1. pag. 52.* & 54. qui scripsisse ait.

Classis ad patriam consuetudines, per quam diligenter exarata. m. s.

IOANNES MONTALTUS Syracusanus Iuriconsultus, ac Poeta Officium Messanenensis Academicus. Vivit Messanae anno 1673. Ipsum laudat Ioannes Baptista de Iudoe in *carmin. par. 1. pag. 435.* Editit

Poesis in libro: *Poesie vulgari degli Accademici della Fucina*. Parte seconda. Messanae 1658. in 12. & in libro *Duello della Naga*. Traverserunt terro. Neapoli apud Andream Colicchiom 1670. in 4.

IOANNES NASO Corleoneensis, vir doctus,

ac eruditus; politiones licet, praesertim Musas summo studio coluit. Historica eruditione ornatus innotuit. Panormitani Senatus fuit à secretis, & à bonarum artium periculis summa estimatione prosequutus vixit. Celeberrimus Lucii Marini, de quo suo loco, Praeceptor, ex Alphonsio Seguriano in *epistola de laudibus Livi Marini*. Inter eiusdem *epistolas lib. 6.* Claudit anno 1577. De ro idem Lucius lib. 5. 1919. in *epistola ad Caltalum Paulinum*, in qua ait: *Obiit, & Joanne Naso* Sicuti facti agnomen, qui si non fuisse morte, procerum non habu, quin potius virare, & civitatis maxime tam alios magnos Praetor, tam iustis Virginius adequavit. De eo etiam Vincentius Poetia in discursu de officio, & dignitate Praetoris *Panorm. pag. 237.* Editit.

De celebritate rerum, & apud heroicam. Panormi ex Alphonsio Seguriano loco citato: ait enim de Mainio scribitor: *Possit autem inde Panormum, ad Joannem Nasorum ingenuitate Siculum transire*. Hic est ille Joanne Naso, cuius ex-ni apud heroicam de celebritate rerum, quon Panormi editit quon Barcinone Geruliana Civitas rebellis Joanne Regi in de aditionem post decem annos se subiecit.

Consuetudini Felici Urbis Panormi. Panormi apud Andream de Wornacia 1577. in 4.

Supplementum ad Christophorum Scobar de rebus praetaris Syracusanis. editum cum lucubrationibus eiusdem Scobari. Vinctis per Bernardinum Benalium 1500. in fol. à pag. 9. ad Scobarem. Amissam à Joanne Giannio Puzilio Syracusanis, in eius epistola anno 1519. scripta legitur: *Vir ille Siculus Joannes Naso nunquam pro merito suis celebratam dilavit; reconciliata daturus si elavisset*. Scobar verò ibidem in responsione ad Glaruntum, Nasorum *Pisum* augustinissimum vocat. Inter Siculos Poetas à Joanne Vigintimillo recensetur in *Catalogo Poetarum Siculorum*, quem editit in libro *Poetarum Incolitorum*; at ex eius catalogis solam Imperii distichum celeberrimum de Urbe Panormi, quod primum editit Thomas Fazellus de rebus Siculis *dec. 1. lib. 2. pag. 170.*

IOANNES NATALIS Messanenensis vir ingenio; & doctissimè praestantissimus, in lucem editus 16. Martii anno 1642. à teneris unguentis literarum studiis admotus, in Messanen. Soc. Jesu Collegio soliores literas non sine laude didicit. Graviores scientias addidit, ex quo Rheori leg eursulo, Pripapaeica Philosophiae animam adjoctit. Inde viri celeberrimi Dominici la Scala disciplina ne dum Hippocratis, & Galeni medicam doctrinam plenissimè assomus est, verum etiam novis inventis apprimè eruditus fuit, quibus anatomia, & chemica ars recentiora opera illustriata, misere effulget. Ab eo etiam Democraticae Philosophiae cognitiones acceptae, quae, ingenii vi hae omnia amplexus est, ut ad summum medicæ facultis fastigium sese exaltaret. Hinc merito Philosophiae, ac Medicinæ laureâ donatus est in Messana ubi lycei 6. Octobris anno 1661. magno cum literarum plausu, ac sine aliquo impendia genere, tamquam civis benemerentissimus: eoq;

X X 2 211:

ac cum Francisci Stelluti versionem videret, ab incepto cessavit, ne alium ageret.

JOANNES NICOLAUS RIZZARI Patricius Catanensis à Sicula poesi clari; floruit ante celeberrimum Antonium Ventrionem, nempe circa annum 1570. & non sine laude carmina produxit, quibus ventulorum canonum suorum sonum emulans Ventrionem haudè opinatur Josephus Galeatus in *Atti Siculi* p. 1. pag. 153. qui ipsum laudat, ut etiam Jos. Baptista de Grobia in *Denario Cat.* tom. 2. conq. pag. 152. Edidit venaculà lingua.

Canzon Siciliane. In *Moti Siculi* parte 1. Panormi apud Boam & Portanoovam 1645. in 2. & iterum apud Josephum Bisignum 1665. in 1.

JOANNES NICOLAUS RIZZARI nobilis Calatavotensis, alter à supra relato, ex quo familia Rizzari nobilitate conspire descendit, quæ Calatavotem refingit. Fuit Joannes Juris utriusque Doctor, non minus doctus, tum Poeti Lirnicus, ac Siculi clari. Floruit circa annum 1568. Hujus meminit Rorhous Pirrus not. Encl. Syracus. pag. 233. & Petrus Paulus Monterra de Calatavotis cap. 12. pag. 52. & 54. Scripsit

Ad Consummationem Calatavotensis Glossæ.

Italicè etiam
Poesin.

JOANNES ONOIRIUS Panormitanus Societatis Jesu, natus anno 1607. Societatem ingressus est anno 1625. in qua solemniter emisit vocem 24. Junii 1640. Ingenio clarissimus puer humaniores literas, Rhetoricam, Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam summam cum præstantissimi ingenti laude docuit. Doctus, eruditus, eloquentia emittit, quibus Poetam, Græcæque literas addidit. His autem, or etiam singulari prudentiâ, aliisque virtutibus inagnam sui æstimationem excitavit. Nonnulla munera, cum gravissimis laboribus persuncta, eximiam sui prudentiam, ac inique constantiam illustrant. Rex Collegium, & domum Professorum Panormi non sine laude, ac fructu. Molestis, quibus innoxius exagitatus est, ejus patientiam splendebat exornantem adversus eum intracta animi firmitate omnia pertulit. Sodales suis quibus præfuit eximiam, sincerumque studium decrescit, & ab his motu profangebatur amore. Egregius munus viribus sui venerationem excitavit: de morum suavitare, doloque eloquentie vi ministrat illorum animos alligabat, quos semel alloqueretur, eosque ad res etiam difficillimas flectebat. Fuit celsus Panormi in domo Professorum 17. Decembris anno 1674. Ipsum laudat Vine, Taurinus in *quest. moral.* p. 2. et 3. quæst. 1. 4. p. 242. Edidit.

Orationem la solennis studiorum inflatione habitam in Aula Collegii Panormitani. Panormi typis Decii Cyrilli 1640. in 4.

Italicè

Oratio Patetirica alla solennità del S. Francesco Borgia. Ibidem apud Domusicam de Anselmo 1652. in 4.

Suppleto nomine etiam Italicè

Il Trionfo di Portolungone conquistato alla Corona del Nihil e sempre Grande Cattolico Re di Spagna. Panormi apud Cyrillos 1650. in 4.

La Regalia Guerriera in ajuto del Re Cattolico contro la forza di doppo nostro possidenza, e ribellione, dialogo. Ibidem apud Nilotam Bui 1652. in 4.

La Torre di Rebol abbattuta con la diversità delle lingue per le mercedi dell' Est. Sig. Cardinali Teodoro Primice Trisulio Piarè, e Capitano Generale del regno di Sicilia nelle Casa Professa de PP. della Compagnia di Gesù di Palermo. Ibidem apud Decium Cyrillum 1641. in fol.

Servantur in Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Jesu m. 32. ut ex ejus indice patet

Physica,

Attiagogica.

JOANNES de PATERNIONE Catanensis, ex antiqua faris, ac nobilissima Paternionum familia natus, Benedictino Instituto in Catanensi Cœnobio D. Agathæ nomen dedit. Ibi doctrinâ, ac religiosioribus appinè instructus, omnibus ad exemplum ejusd. inprudenzia lævâ instructus, in eadem profunde versatus, solidissimæ doctrinæ splendorebus ita refulsit, ut à Siculis omnibus univocis, Doctor Fundamentalis appellaretur. Egregiâ doctrinâ viam ad emeritas dignitates adipiscendas sibi reservavit hinc primo Vicarium Generalem Ecclesiæ Catanensis egit anno 1450. inde ejusdem Cathedralis Prior, & Archidiaconus electus est. Anno 1472. Prioris (non Abbatis, ut air Hieronymus Ragula in *Sil. illust.* Pet. pag. 154.) munere Monasterii S. Leonis Assisi functus, iuravit: & anno 1475. Abbas S. Marie Nova Lucis cum annexione Abbatiz S. Marie de Scalis constituit, sui opinionem firmavit. Anno 1478. ob singulares animi, doctrinæque doctis Episcopali Melitensi Ecclesiæ insula rehonefatus, & à Romana Sede Cameræ Apostolicæ Collector reuutatus est, adjectâ facultate retinendi Abbatiam. Magnâ apud Ferdinandum Siciliæ Regem valuit notorietas, & ejus munificentiâ quamplurima in Ecclesiæ beneficium obtulit. Ecclesiâ sibi redditam non sine laude usq. ad annum 1490. rexit, cum novis cumulatim meritis, novis exornatur honoribus nam ad Metropolitancam Ecclesiæ Panormitanæ dignitatem bonis plaudentibus est euectus. In ea moderanda vigilatissimi Pastoris partes adamussim explevit. Ecclesiæ jura, ac bona fortiter propugnavit, & Ecclesiæ proventus amplificare curavit. Ad aservandam summâ veneratione SS. Eucharistiam, tabernaculum in Cathedrali è marmore excitavit: & ad augendam ejusdem Ecclesiæ maiestatem, in summam ipsius partem, quam Tribunam vocant, marmoribus affabè insculptis vestivit: obt. 42. SS. Simulacra velut artis miracula demantur. Opus roto orbe celeberrimum, ab Antonio Gagliuso Panormitano singulari ingeni sculptore, summo studio elaboratum, quo nihil magnificentius, ac elegantius. Palatium Archiepiscopale celsitatem magnificentiâ exornavit, ubi ejus stemmata adhuc spectantur, eius hortorum, ac fontium ammentates edjocit. Hæc opera

operâ ad Archiepiscopalem Ecclesiam possimilil
tare rediit Monasterium S. Mariæ Angelorum.
Baldæ iuxta Panormum, eius ædificia instaura-
vit, ibique in Ecclesiâ Janua quæ nomen, ac simi-
liter insignia insculpsit, ac addidit Sacello S. Ioan-
nis Baptistæ, huc utique S. Ioannis de Balda voca-
tum. Ibi etiam Archiepiscopales sedes resecit, quæ
nunc delictis ædificantes ad laudandæ Præfatum.
molestias servastur, & proclivitas telluris insigni-
tas sæpius vidi agnæ fœcunda adjuvanti, quibus
aunioribus essent. Dum ejusdem Metropolitane
ecclesiæ clavum tenebat, et Siciliæ Regnum mo-
deratus est, anno scilicet 1494. 1506. & 1509.
Præfatus electus, cumq. maxima cum laude rexit.
Tandem cum 20. annis æuam æstigeret, Iulius
II. P. M. Romanæ accersivit, ut pauperum gallero
eum, utem, Cardinalium Collegio adungere,
ita ut equam Romanæ petei ei suo cessit Panor-
mi 24. Januarii 1511. & in Cathedrali Ecclesia
marmoreo sepulchro conditus est, in quo gemi-
litis stemonata, ac ipsius effigies spectatur. Sine
sepulchrali epigrapha jacet; sed anno 1694.
Nicolaus Maiorana Panormitanus, ejusdem Ec-
clesiæ Subautor, ut tanti viri memoriam innova-
ret, sepulchri os hauri inspicere potuerit apponi curavit.

Joannes de Paternis Panorm. Archip. Ordinis
S. Benedicti obiit anno M.D.XI. 24. Iul.
De Joanne vide Rochem Pirum in Chronol. Re-
gum Siciliæ pag. 101. not. Erel. Panorm. pag. 170.
Cassio. pag. 93. 94. Mehl. pag. 600. Jo. Bap. de
Crosius in decem. Canon. tom. 3. cor. 9. pag. 143.
& 148. Jo. Frane. Abella in Mehl. lib. 3.
ut. 1. pag. 317. Marius Castellus de donationibus
to. 1. tit. 1. dist. 9. par. 11. n. 30. pag. 354.
Antonius Auticus in Chronol. Progreßu viri pag.
25. & 26. & Vinc. Auri in hist. istanolog. Progreßu
Sicil. pag. 27. in disquis. de officio & dignitate
Patris Panorm. pag. 237. in Gaglii Reliquis pag.
27. in istanolog. Archip. Panorm. in fine hist. Cru-
stal. Panorm. pag. 209. Ut Ecclesiæ suæ iura defen-
deret, scripsi.

Allegantes de Primis Ecclesiæ Panormitanæ,
ne aliqui ex citatis Authoribus testantur. Ipsos citat
Franciscus Baroniæ de meo. Panorm. lib. 1.
cap. 3. pag. 27. & alibi, qui aliqua eandem
fragmenta exhibet; ac Roccha Pitius in not.
Erel. Panorm. pag. 171. apud Philippum Parium
servatas ait. Ego vero legi apud D. Franciscum
Paternum Ragusanum, ejus consilium, vitam
de rebus Siculis brevementer. Ipsas etiam esse
P. Jo. Mariæ Amatius in notis ad orat. 2. n. 38. pag.
36. qui eandem lucem emittit curat.

JOANNES PAULUS CHIARANDANUS
Platensis Soc. Jesu, natus anno 1613. in So-
cietatem cooptatus est anno 1631. in qua so-
lemnij emissit vota. Absoluit studiorum spatium,
illis cum laude gravioris discipulinas tradidit
buenam Philosophiam, septennio scholasticam
Theologiam, ac novennio Moralem docuissimè
docuit. Dñi etiam Mathematicas disciplinas ex-
planavit. Bis Collegium Platense rexit, & S. Of-
ficii Censorem egit. Eruditione, ac Aristoteli-
stica appellat lætitudinis claruit. Octogenario

major, decessit Platæ 22. Januarii anno 1701.
De eo lege Biblioth. Soc. Jesu pag. 484. Josephum
Muechtium in libro Mafæ iuxta pag. 1. pag.
213 & Petrus Antonius Tolmachi in Prop. 3.
Reliqua dist. 2. cap. 12. pag. 246. Editi Italice
Piazza Città di Sicilia, Antea, Nuova, Sacra, No-
bile, Mafæ apud hæreses Parisiæ 1654. in 4.
Prælo etiam paraverat libros de rebus Mathema-
taticis, ut nup. de Imolegiis mathe. & Solari-
bus. De Segmentis, seu partibus circuli. De Sphæra.
De modo erigendi figuram. De Astronomia.

JOANNES PAULUS AB EPIPHANIA Panor-
mitanus Carmelitæ Excalcratus, in senio Aus-
tinus Parisiis natus anno 1633. Regulare Institutum
amplius est Panormi 6. Januarii 1672. &
solennij remisit vota 25. Martii 1633. Ingenio
perantissimo, edoctus multis rebus; ad
omnia studiorum genera complectenda egregie
reformatus. hæc cum laude studiorum curri-
culo, Ræcoricam, Philosophiam, ac plures scho-
lasticæ Theologiam docuit; præsertim Mefiorum,
ac in sui admirationem alios traxit. Orator cele-
berrimus, eloquentiæ, & eruditione clarus, inter
principes Cōciliatores adscriptus est; in exor-
nandis Sædium gessit, Panegyrica singulari
exultantibus. Ubiqueque & singulis quæ eloquen-
tiæ fluenta effudit, planius in sui commendatio-
nem excitavit; præsertim Mefiorum, ubi doctrinæ
profunditatem, & egregiæ eloquentiæ vi maxi-
mam sibi venerationem comparavit. Sacra,
profundæ eruditione fœcundissimam excellit; &
aliquando ad animi oblectamentum Mafis indol-
sit. In regendo Motyceni Cæsario prudentiam
dextere eximiam. Virtutibus etiam emulit; Re-
ligiosis studiis præsertim coluit, quo singulari
spūs fervore inextinctum sacrificium quotidie
offerebat. Heroicâ patientiâ insignis, laboris, ac
adversæ æquo animo toleravit; & morti pro-
ximis compositis in eius formam brachij, totus
juxta Dñi voluntatem accommodatus, pili-
mè, ut vixit, sacro cessit Panormi 4. Septembris
1676. ætatis 43. ac conceptam sui spem in litera-
rio Orbe amposuit. Virum huic laudare Mac-
dus Carafa in responso decessu pag. 7. & 27. &
Macdus Reina in hist. Meffim. par. 2. pag. 81. Edi-
dit Italicè

Le Spravanzze della Natività Persici sacri, mo-
rah, e politici. Panormi apud Camagnam 1671.
in 12.

La Via Latra, orazione di Predicare. Vuo-
celsi apud Joannem Antonium Hertz 1671. in 24.
& Panormi apud D. Cilleniam Hesperiam 1684.
in 12.

Le Nuove Mafæ del Paradisi. Eligi di Nuove.
Religiosi Carmelitæ Scalze vel Monasterio di S. Te-
rese di Palermo. Venetiis apud Terzium 1672.
in 4.

L'Arcopaglia d'Ontivero Compendio historico della
Vita del R. Girolamo Criv. Panormi apud Bossum
1675. in 12.

Panegyrici, ed Orazioni Sacre. Ibid. apud eum-
dem 1676. in 22.

Suppresso nomine etiam typis dedit,

*L'Uiso del Cavalier Gersohmitane moffena nelle
Vita di F. D. Agostino Orsini, e Regg. Messanz
apud Iacobum Balthari 1663. in 4.*

*Il Bassino della fama Maueriana discorso sacro
Academico per la sacra Lettera scritta da Maria V.
d'Alfingh, ed altri Panegirici. Venezia apud Po-
tium Thomastum 1664. in 32.*

*La Chiesa d'Alto Compendio historico della Città
di Messana. Ibidem apud Marcum Philippi 1670.
in 4.*

*Il Cigno meribode al firmo di cinque soci, è vera
l'annua inannata delle cinque piaghe del Crocifisso.
Pensieri predicabili. Neapoli apud Novellum de-
Bonis 1671. in 23. sub nomine P. D. Victorii Con-
stantis Canonici Regularis.*

*Il Grande Oratione fuonale per la Mort di Filip-
po IV. Re delle Spagne. Ibid. apud eundem 1671.
in 23.*

*Pocho multa pacabat, partim jam absoluta, pac-
tim adhuc imperfecta, quocum oommulla hæc
sunt.*

*Conventio de la cinque libri Decretalium. Tom.
IV. in fol.*

*Maadai traditi, seu Sylva constitutionum. Tomi V.
in fol.*

*Maadai traditi, Tomi III. in fol.
Ponitur annexæ moralitati, seu totius Theolo-
gicæ moralis compendium.*

*Salvina perverbia, seu fimo Abbatis Tristemi.
Philosophus Thomista Parvus. Tomi IV. in 4.
Theologus Thomista Parvus. Tomi V. in fol.*

*Miles Alarys armatus sub vexillis Angelini Pas-
ceptoris militiam, seu Theologica disputatio de marty-
ria militum Regularium.*

*Theologia de Divini Verbi Incarnatione. Italicè
Quarismale.*

*Accento.
Panagium Tomi 30.*

*La Reggia di Sicilia Compendio historico della Città
di Palermo.*

*L'Ombra solitaria, la Concezione di Maria V. di-
fesa gravissimamente, con tre discorsi.*

*Gerson Monastico, formato con le parole, e destri-
ne della S. Madre Teresa.*

*Credulo de' Caroliniani Scaldi della Provincia di
S. Alberto in Sicilia.*

Palermo Asplacata.

*Reliquario Palermitano, ove si anno tutte le Re-
liquie insigni, che si ritrovano in Palermo.*

I Campi Elisi, cioè le delizie di Palermo.

*Il Seminario d'Herici, Vita d'Ismael il Magro Paler-
mitani.*

*La Borsa dell' anticinà, Medaglie di Palermo di-
scutende.*

*La Santa di filise, Catalogo, ed Eloggi de' Santi Pa-
lermitani.*

*JOANNES PETRUS CASTELLUS Messanen-
sis Sacerdos, Francisci Castellii filius, ac Bartholomæi,
de quo suo loco, fuit. Vir pietate insignis.
h. di die Itali ed*

*Guida spirituale degli Affetti condennati a morte,
dove si trattano i più gravi peccati per la salute
d'un anima, di chi è vicino a morire. Messana apud
Pocum Boem 1595. in 23.*

*Hoc opus præparavit Petro Castello Medico cete-
ræ adscribit auctore Indicia Bibliothecæ Barbed-
ni Petrus enim Castellus Medicus, Romanus
fuit, origine Messanen-
sis, nosset autem Jo Petrus Messanen-
sis.*

*JOANNES PETRUS CORILANZA Panor-
mitanus, vir emacerrissimus ingenii, quod primum
Philosophicæ, ac Theologicæ studii minister de-
cessit: inde Jurisprudentiæ addidit, ac Doctoris
laureâ insignitus ad eum doctoris fastidium a-
scendit, in spei omnibus deditur non vulgarem,
persuasive dignitatibus, et orandi, et sanè has ac-
cepisset, ne advefuit quidam eventus ipsi ab aggresso
Jurium studio aversisset. Aliquantis jura Cæsa-
ria, ac Pontificia non sine maxima laude docuit
Panormi, Polidoriis literæ excultas, Reaccen-
sorum, et Animosorum Academicæ Panormi no-
mî dedit. Italicè, Latinè, ac vernaculâ linguâ multa
elegitissimè comita egregiè erudit, et anagram-
matum officio singulari, magis sibi laudem
comparavit. Florebat anno 1640. Ipsum laudat
Josephus Galeanus in *Historia Siculiæ* p. 1. tom. 3. pag.
188. ibi aliqua ex iunioribus eius ingenii monu-
menta erant, nempe Siculâ linguâ*

*Cæroni Siciliæ. Panormi apud Decium Cy-
cillum 1647. in 12. et apud Josephum Bisignium
1663. in 12.*

*Epigrammata. extant in libro Selectæ Epigram-
matum. Panormi apud hæredes Jacobi Madrigl
1656. in 12.*

*Secevar apud Vincentium Audf hæc olim m. 25.
Siculus S. Regis Palermitana. Carmine de De
Regia. in 4. et Italicè*

*Panagium in laude della Città di Palermo, nella
quale conviene la Sapienza, come Capo del Regno.
in 4.*

*JOANNES PETRUS FLACCOMIUS Mylenus
Sacerdos, patris à exortis familiæ, literis excul-
tus clarus. Musices peritissimus, in Philippi III.
Catholici Regis Sacello Musicæ moderatus est.
Sabaudie Ducis gratissimè viciat, qui in sum e-
leemosynadium delegit Obiit Tenebræ an. 1617.
Edidit opus Inscripsum*

*Contetur la duei disposti Chores, in quibus Ve-
spera, Missa, sacro quo cantum in Nativitate B. Ma-
ria Virginis, Altarumque Virgineum festis altus de-
candis cantantur. Venetiæ apud Angelum Gar-
dani, et fratres 1611. in 4.*

*JOANNES PETRUS GRIPHUS Panormi-
tanus nobilissimus genæe ortus, Ordinis Predi-
catorum, Sacre Theologiæ Magister doctissimus,
virtutibusque eximius oratore. In monasterio Sici-
liæ Conabiti Philosophian, ac scholasticam
Theologiam docuit, et in Panormitano lycei S.
Domitiei præfuit Rectorum Regens. Clarissimè,
solidissimè doctrinâ magnam sui glorificationem exalta-
vit. In Ceruobis Panormi anno S. Domitiei, et Au-
gustini Pelorem egit. Consilio singulari, ad ip-
sum passim confugiabant in difficillimis negotiis
palmarie nobilitatis Dynastie. A confessionibus
fuit D. Francisci de Castro Comitibus Casti, Sici-
liæ Proregis, apud quem magnâ opinione valuit
eorum iustitie anno 1670. ad Episcopalem Notæ
indit.*

Antonii de Francisca 1609. in 4. & iterum Panormi apud Franciscum Ciottum 1611. in fol.
Apollis super Rem Regni Siciliae. In Commentariis super Rem collectis à Marcello Conversano, Panormi apud Angelum Orlandum, & Decem Cyrtum 1614. in fol.

JOANNES PHILIPPUS TESTAI Panormitanus Jurisconsultus doctissimus: ob eximiam doctrinam inter principes Regni Advocatos celebratus: hinc merito Regii Consilium meritis fuit insignitus: & in Praetori Panormitani, ac Magno Regie Curiae subsecrario Judex sedis. Mortis anno 1630. Ipsum laudat Franciscus Strada in libro *Quaestiones* pag. 15. Editit

Alphabeta. Panormi typis Joann. Bapt. Mariago 1615. in fol. & Venetiis 1619. in fol. ex Fontana la Biblioth. Regia par. 2. p. 349.

Allegoriae liberum secundum. Panormi apud Decem Cyrtum 1640. in fol.

JOANNES DE PLANIS Siclensis Sacerdos, humanitatem literarum Professore eximius. Vincitili Lituae Neutri, de quo suo loco, Praeceptor, Priorem Siclensis S. Laurentii obtinuit, ibique vivebat anno 1574. Hujus meminit Rodericus Puzos vet. Hist. Syrac. pag. 257. Petrus Angelus Sicula de nobil. prefati. Grammat. lib. 4. pag. 238. & Joannes Baptista Ricciolus in principio *Præfatus* refer. Editit

Libro, seu distinctio Poeticon, ubi de Accentiis, & syllabis, de nominum, verborumque incrementis, multisque regulis adflecti Ciceroni, Quintiliano, in Suetio, et Virgilio, & Petrarum fabula illustri agitur. Venetiis typis Dominici Gourel, & Joann. Bapt. Fraum 1574. in 4.

JOANNES PRÆCOPUS Panormitanus Ocellus S. Benedicti, in Cenobio S. Martini de Scallis juxta Panormum à Monasterio institutionem amplectens, in eo scolasticam splendore refert. In regulis institutionibus clarus. S. Decembris anno 1386. Secundus Abbas perpetuus ejusdem Cenobii, post ipsius institutionem constitutus, Augelo laeso sufficior, ejusque electionem Urbanus VI. Pont. Max. catam habuit. Omnium Privilegiorum confirmatioem tunc pro Cenobio suo, ut pro Monasterio ejusdem annexo à Martino Rege anno 1392. assignatus est. A simul ad Gregorium XII. anno 1414. Orator missus, eidem incedit abolitorem obtinuit, quo subiectionem. Viri tunc insigniter institutus in laudem in pauperes pariter, peregrinos, & hospites omnia charitatis officia exercebat, quorum pedes persèpe propriis manibus abluibat. Doctrinâ ornatus, Philo sophia, Theologia, Sacraeque Scripturae studio suo in Cenobio instituit, & aliquando easdem facultates aliis tradidit. Concionatoris munere fundus, sacrae eloquentiam prolebens est. Tandem postquam 31. annis eidem Monasterio praefuit, ibidem nitum clausi dicit 4. Septemb. 1418. & honorifice sepelitus est. De eo Rodericus Puzos lib. 4. Siculae Syrac. pag. 177. & 178. Scripsit

Quæstiones Theologicas, & in Sacram Scripturam. in 8. servantur in Bibliotheca memorati Cenobii.

Missiam Institutionis Sacri Gregorici Monasterii S. Martini de Scallis. Hæc paucis versibus complexa prodit in eodem libro de *Quæstionibus.* *Monasterii S. Martini.* Romæ apud Nicolaum Piccolatum 1567. in 4. Ibid. apud Aloyum Zanettum 1596. in 4.

JOANNES QUINGLES Panormitanus originæ Hispanus, laus oulque Doctore, itaq, ac motum integrare insignis: in Hispaniam digestus, ibi Catholici Regis benevolentiam expertus est, inter Regios Capellanos adscriptus. Ad Canonicis dignitatem in Sacello Divi Petri Regii Palatii Panormitani evectus, dum hæc typis committuntur, Panormi laudabiliter vivit. Ex Hispania in Italianam linguam vertit, ac super pœtulo nomine editit

Missia di Città di Dio. Miracola della sua Onnipotenza, & Allegro della gratia, Gloria divina, & Vita della Vergine Maria di Dio, Regina, & Signora Nefra Maria Santissima, Riparatrice della colpa d'Eva, & merceda della Gracia. Manifestata in questi ultimi secoli per mezzo della figlia Signora alla sua serva. Som Maria di Città Abbassia del Monastero della Immacolata Concezione della Villa d'Agria. Tomo Primo. Panormi typis Augustini Lepiti 1701. in 4.

Tomo Secondo. Ibid. apud eundem 1701. in 4.

Tomo Terzo. Ibid. apud eundem 1701. in 4.

Tomo Quarto. Ibid. apud eundem 1701. in 4.

JOANNES RAINERUS Caranensis Sacerdos, vir eloquentia, & eruditione clausus, fuit in patria Magister Capellanus Ecclesiae Cathedralis, Seminarii Clericorum Rector, & à Sacris Caracensis Episcoporum Caranensium Marci Gudii, Camerli Abbati S. R. E. Cardinalis, & Michaelis Angeli Bonadies, Amatores literas coluit: & inter Officinas Messanensis Academicæ cultus. Obiit Caranæ 21. Decembris 1681. & in eadem Ecclesia Cathedrali sepultus est. Ipsum laudat Josephus Moncheta in libro: *Massa riveduta* par. 1. pag. 224. Editit

Le Pompe Nazionali Panegirico di S. Agata V. e M. Caranæ apud Vincen. Peroniam 1651. in 4.

L'Agate consue della Verginità, Merito, et Amor della patria nel dono fatto dal Ciclo. Panegirico in lode di S. Agata V. e M. Ibid. apud eundem 1654. in 4.

Obelisco Gerogifico. Panegirico Quattordicesimo in lode della Gl. S. Agata V. e M. Ibid. apud Bonaventuram la Rosa 1665. in 4.

La stabilità Fè del consue dell' semplicità Monastice per l'acquistamento del culto Divino, & eruditione dei miseri deni infelici. Monedoni apud Dominicum Ferrum 1667. in 4.

Scripsit etiam hæc alia, quæ m. ss. colligit

Lo Nostro Sacro.

Trionfo de S. Maria Caranfi.

JOANNES RAMONDETTUS S. MARTINUS Nobilis Caranensis, vir avito genitio splendore clarus, sed doctissim, propriisq, virtutibus puer clarissimus Sicilia viros merito recentiores. Rainundi Ramondenti S. Martini. Pardi Principis, frater secundo loco genitus, lucem aspexit anno

Z x 2 1630.

530. Incuntes ætate gravioribus Regni muneribus laudabiliter ionctus, computatâ hand vulgari nomini famâ, omnium venerationum fili conciliavit. Præcipua hic tamim recensenda, quæ vix regni præstantia satis detegunt. Anno 1671. cum res humerum inopiam stridit inavoluit, ut sanas angustias depelleret Claudius Lamecaldus Princeps de Ligne, qui tunc Siciliæ Regum moderabatur, Joannem Neapolitanum misit Oratorem, datus tunc illis honorifice voluit, ut supplicat ab eo Regno impetraret: ibique perhonestè exoptavit à D. Petro Antonio Aragone Duce Segorbe Neapolitanum Regni Præfekt, opportuna obsequia auxilia in Siciliam benevolentiam, adeoque de planius promeruit caruit, et præstantem sui optimim exoptavit. Anno 1674. ab ipso belli exordio, qui tunc Sicilia quatuordecim annuavit, apud Proteges semper adit, ac bellis comitis semper interfuit, in quibus auctoritate, de consilio nimium valuit. Hic tunc anno 1676. Rationum Magister Regi Patronum electus, egregias prudentia, ac vigilantia doctus nimium in modum profecit. Exoritis Agrigeniæ rerum turbationibus, ubi semper compositum deferret, anno 1678. a Francisco Bravides Comite S. Stephani Siciliæ Protege ibi missus illi Vicarii Generalis munere iungens, & per totam Maris Vallam, ut vellet opus illi rebus consideret: quod effecit, omnibus opportune composuit. Anno 1679. Alcare etiam ad eodem Protege missus Vicarius Generalis ad arduas res præstantias: & anno 1680. ad curanda, in Regis obsequium Camme, & in aliis Civitatibus, Oppidisque Siciliæ magis moderati negotia, superius à iusticiis nominis, delegatus est, quæ tunc prudentia peregit. Hic cum paratâ promerita composuit anno 1680. Marcinus a Catholico Rege accessus est, ut in supremo Italici Consilio Regentis dignitate præstantibus virtute esset, ut ipsum variis donis, ac beneficiis Rex tunc nominis exornaret, et in præsentia ad augendâ antiquissimâ, ac inclitæ suæ fundis splendore, Ducis titulo S. Marcin comitaverit, ex Privilegio dato Martii 30. Septembris 1681. Cum Gallia Regis copie Castellam in Italia invadissent, ac non modò Hispaniæ Regem, verum etiam, & Italos omnes universis suspitionibus tu basti coactis Martii hardes, et novissis consilis, tandem decrevit Rex, Joannem nostrum Oratorem ablegare ad omnes Italici Principes, ut sedes contra Gallos inirent ac tunc huius electionis decessum, summatâ retu facit, hand exequutioni mandassetur tamen conceptam de Joanne egregiam opinionem, Rex ipse sit omnibus pateret. Anno 1682. Magnæ Regis Curia Præfekt, & Regni Siciliæ Iustitarius electus, in Siciliam removit, ubi summatâ integraret, & prudentiâ iustitij pura servare curavit, tandem ac omnibus venerat 17. Octobris 1680. magno omnium dolore Paterni vitam, a basile, & in Ecclesiâ Domini Ord. Pegre, sepelitur tunc D. Vincencius Ramondetus S. Marcin filius Dux S. Martini, & Fabile, in sacello

Divo Dominico dictato, magnificentissimum exornat Mausoleum, marmoreibus, & archæo conspectum, hac adjecta inscriptione.

D. O. M.

D. Joannes Ramondetus S. Martini Dux ex antiquissimis Patribus, & abbas Domini gentes, sit præstantissimus, Familiam suam ex Patre Duce secutus sub Regum regimine in Trinacriam transiitum habuit, ubi virtutem omnium splendore illustravit. In Regni Aula Italia Supremi Consilii Regem, et eadem præfekt secundum, Hispania planius promeruit, Præfekt, ac Magister Instrumens Aditæ stiper iustitiam iustitij, Sicilia venerationem æque, ut antem tunc iustitiam. Hic tandem Regni totius mox inter lacrymas iustitiam Cæli iustitiam. Paterni XVII. Octobris M. DC. 26. ætatis LX. Annuissimam Filium D. Vincencium Ramondetum Dux Fabile, Equiti S. Martini pateris nomini præfekt de huius non incuntes immortalitatem monumentum posuit.

Emetis laudibus egregium virum exornat Ios Baptista de Judet in eam. pag. 1. pag. 366. & 434. & pag. 2. pag. 351. Ignacius Gassiot in discept. pro studiis Cæsaræ discept. 1. n. 18. pag. 302. Domini com Amomus Paterni in Theatrum Præfekt Neapolitanum 3. pag. 337. Vinc. Amiculus Chronol. 2. Præfekt Sicilia pag. 199. & 303. Franciscus Maria Pilanus in Annal. Jovi annal. 17. pag. 199. & Bernardinus Maschell in huius Descriptione, & relatione del Governo di Sicilia cap. 6. pag. 48. Editio

Responsam Juridicum Super spoliis, ac studiis Viduam Ecclesiæ Regni Siciliæ Sacra Catholice Majestatis compositionem de omnibus Præfekt, catholice Ecclesiæ. Responsam Regni Ios Paterni aditum. An fuisse fuisse de his in usum etiam merè profecti disceptare, Martini ex typographia Francisci Sane 1681. in fol.

JOANNES REITANUS Messanenſis Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci, Conceptor celebrissimus, ac pusilla corporis mole Joannem omnit, ubique per Italiam notus, fuerat. Eloquens, & eruditior et fortissimus et tunc dicendi vi, ut omnium laudibus clatus, ut illic effulset in præcipue Siciliæ Civitatis conciones habuit in cunctis jejuniis, præfekt Paterni, in Ecclesiâ S. Francisci, in Cathedrali Messane, & alibi magnâ consuetudine frequenter, & planus. Côm eloquentie suæ famâ ad P. Jacobum Fabertram Ordinis sui Generalem Missum pervenit, in Italiam accessit Joannem, ut ibi eloquentie suæ fuentia & suggesta effunderet. Hinc Forasulvii, Ferrarie, Verone, Bononie, Florentiæ Mediolani, Taurini, Venetiis, Placentiæ, Panne bis, nempe in principi Templo, & in Canobii sui Ecclesiâ, Roma, Neapoli alibi in Civitatibus quadragesimali curriculum, confectis eoque eloquentis celebrare, ac literatorum consensu, ubique laudes accepit egregias, ac præfekt. Oratorum gloriâ hand

& 1494. Siciliam Protegis munere felicissimè gubernavit. Doctrinâ cunctis; nam literis addidit rudissimi Poetae, & Oratoris gloriâ & notum refulsit; literarumque eximia benevolentia profectus est. Decessit, ut optui anno 1501. nam eodem anno 24. Septembris. Concilius Raymondas Monasteria ejus filios possessorum titulum, & amplissimi patrimonii hereditatio jure asseruatur est. Huius mori inere Ant. Anius in *Chronic. Prorege Sicil.* pag. 10. & fig. Roethus Paris in *Chronic. Regum* pag. 101. & 102. *Etich. Cap.* pag. 95. Vincenzus Aulia in *Chronic. Prorege Sicil.* pag. 17. & 21. & 298. Lucius Marinus *epist. lib. 5. ad Cataldum Panisium*, Mathaeus Silvaggius in *libro Peregrinâ cap. 44. pag. 65.* Joannes Baptista de Gioffis in *decem d. Curiam. tom. 1. ford. 9. pag. 155.* & post alios eruditissimè Augustinus Lengueglia in libro: *Agnati della Prospia, & iterum Siciliâ part. 1. Imag. 1. d. pag. 339.* post annos 119. ab ejus obitu prodire. Joannis Libozzi

Epistolarum liberis. Militei apud Joannem Rodium 1600. in 16. quibus Italicae versuunt, & adnotatones addidit D. Petrus Cantera. Et iterum Valenzia per Bernardum Nogues 1651. in 24. usâ eum prædicta translatione Carrez, & versione in linguam Hispanam Laureus Martineau, & Sanchezus in Ordinis S. Maris Môtieg. JOANNES THOMAS LONGOBARDUS Melitanensis Poeta, edidit *Italiâ - Il Trionfo, Poema di S. Agata P. & M. nella Città di Catania.* Cataniae apud Joannem Rodium 1628. in 4.

JOANNES TORNAMIRA Paenonitanus, nobili genere ortus, Poetice famulati addidit clarum anno 1660. Ipsum laudat Josephus Galeatus in *Alti Sicilia part. 1. tom. 2. p. 394.* Multa ornamentis alligata scripsit, ac solum vernaculâ linguâ prodire in Masis citatis

Canoni Siciliæ. Panonimi typis Josephi Bâguui 1660. in 16.

JOANNES VIGINTIMILLIUS nobilissimus Melitanensis ex Comitibus Vigintimillius, natus anno 1614. adolefcentem exiguum in inguili perstantissimi cultus operam dedit: viro enim eximio ob virum inbecillitatem: literarum studia interdicte parentes: ac discendi amore appropinquatimolatus ab eorum oculis sese eripiens, per seipsum ædium latebas perrebat, ubique celeberrimorum librorum furtim perrebat. Totum ætate ab aliorum cura solutus, se ipso præceptorum, humanioris literas, Rhetoricam, atque æmulationis studia amplectus, in Oratoria, ac Poetica facultate nihil in modum profecit: ideoque eloquentiâ, Poeti, ac uberi eruditioris copiam ornatiſſimus refulsit. In Officiis, & Radicarum Academicis Melitane adscriptus, Ingenii monumenta tam solus oratione, tum munus protulit egregia, magno cum plausu semper excepta. Ut impensus in literarum cognitione posset, præcipuas Italiae Urbes, Academias, & Bibliothecas perſtravit, non sine nominis laude, nam lures Onofos Academicos Neapoli fuisse recessitus, & Leonis Allatii viri celeberrimi, aliorumque

que eruditiorum consuetudinem, amoremque sibi comparavit. Cum autem ad patriam remeasset eruditione locupletissimus, Philosophicæ palestræ inguili vires dicavit: & sub Alphou Borrelli celeberrimi Mathematici disciplina, Geometriae saculari incubuit, hinc egerit instructus, doctrinâ clarissimus evulsit. Librorum haulto, indefesso labore in ſeſſendis ratiocinibus monumentis, præſtiti Siciliæ gloriâ ſpectantibus, deſudavit. Cum eruditis, doctiſſimis viis Siciliæ, & Italiæ literarum ſocietate commercium, à literatis amans, literariorum, & ipſe amantiffimus. Doctrinam moraliſſibus virtutibus illuſtravit, quibus longè, latèſque exſult, ac ſui venerationem excitavit. Tandem anno ætatis ſuæ 41. aſſis 39. Panonimi lethalis morbo egreſſus, ibidem vivere deſiit 3. Octobris anno 1665. & in Eccleſia S. Joſeph Cler. Regularium ſepultus eſt, ſummo cum literariorum dolore. Officiis Academicis ſodalibus beneſecentiſſima juſta perſolvit, & in quas laudem eruditiffimas edidere orationes Joannes Natalis, & Joannes Baptiſta Valdinia, quas habes in Proſis Officium: harum prima hoc ſolum proſitit *Italiâ del perfetto Philoſofo*, alla indiſpenſabile *Canonicale Siciliæ.* Antonius Mirella, & Mota certam edidit, cui titulum præſtitit *La Fama Oratoria*, ac Melitane edidit anno 1665. Joannem laudant Vincenzus Montana in *Carmina vulgari Officiæ part. 3. pag. 100.* Scipio Claranza, ſeu potius Auguſtus Apollinis in *libro Gullia, Gull. 45. pag. 515.* in *libro Aphroſia* tom. 2. 224. & 432. qui ſunt illuſtriores videri licet in ſua Bibliotheca Aphroſia, quam in Canobio Vintimilliensî excitate, Joannis imaginem ſervavit: excitate Bibliothecæ indice patet. Poetica ejus monumenta Andree Valſi in eadem Bibliotheca habet ad an. 11. in Joannis laudem, ut ibidem pag. 397. tradit: ipſamque etiam laudat in *libro Gullia della diſſeſe pag. 8. & 131.* ut etiam Placius Reluz in *not. lib. diſſeſe part. 1. pag. 209. & 254. & part. 2. pag. 500.* Dâdus de Maſtro in *epiſtola navenp. libri inſcripti: la Caſa del Medici Puzi*, Carolus de Caſtorio in *Proſis Officiæ lib. 2. pag. 190.* Auguſtinus Oldouus in *Academias Linguæ pag. 373.* alique apud ipſam. Edidit Italici

Proſe, in libro: *Poſſi Fulguri degli Accademici della Finita. Parte ſeconda.* Melitane 1653. in 4. & *que Terza.* Neapoli typis Agliſſi Lougi 1659. in 4.

Diſſa Parentia de' Mamertini co' Regmani, & aſſeruatione ſupra i libri di Cicerone de' ſuſſibus. Diſſeſi Accademici. in Proſis Officiæ libro ſuando. Neapoli apud Andream Colicchiâ 1669. in 4.

Di' Poeti Siciliâ libro primo, nel qual ſi tratta de' Poeti Siciliâ, e dell'origino, a progreſſo della Poſſe nell' iſola di Sicilia. Ibid. apud ſebaſtianiâ Alcei 1665. in 4.

Alia paraverat, nemp

Di' Poeti Siciliâ libro ſecondo. m. 5. in 4.

Di' Poeti Siciliâ libro Terzo. m. 5. in 4.

Hiſtoria Genealogica della famiglia Vigintimiglia m. 5. in fol. ſervatur apud Hieracis Marchionis, cano-

etiamque scriptis citat Rogerius Vigintimillius in
reformatione Genealogie Comitum Montani, ex qua
potest colligi ad eum si agnemus.

Joannes Silius, m. s. apud eundem, citatur ab
eodem in libro laudato, perferitur pag. 4. 28.
& 41.

Dispositio dell' origine della lingua Siciliana, de qua
libro origine l'italiana, ex eodem loc. cit. pag. 36.
apud eundem.

Plura moliebatur ex Joanne Baptista Valdivia
re. et. 1100. fideles in D. q. i. Officina lib. i. pag. 174.
& seq. uti videtur.

Della Poesia, e del Poeta Siciliano Antichi Tomi IV.
Della Rima, e dell' origine di essa, e del Poeta Siciliano
Tom. IV.

De' Elogii, Medici, Marchesanti Siciliani Tomi
IV.

La Sicilia, suoi si comprendono gli Eroi, Sibilla,
Reggi, Capitani, Legati, e Partiti, e Oltropia,
Historia, Prezzi, Statuti, Alibi, Statuti, e altri
humani e infirmi di la Sicilia, Tomi III.

Historia della Sicilia, ovvero Notizie Siciliane del
le Lingue, e di, Costituzioni, e di, Costumi, e di,
Città, e di, Giochi, e di, Segreti, e di, Fieri, e di,
Giardini, e di, Genti, e di, Arti, e di, cose più degne di
memoria della Sicilia.

Eius opera postulo e Poetae Antiqui a Leone Al-
lato collecta, sessu Neapoli typis Sebaldiani
Alciati 1661. in 8. Idem exat epistola ad lecto-
rem pag. 59. notis Joannis sub Academiis oculis
notata.

JOANNES VIGINTIMILLIUS alter & sapia
rektor, Panormitanus, filius nobilis Feasulsi Vi-
ginimillii Hieronis Maritani, jurisprudentia
operam dedit, ac Doctoris laurea donatus, inter
insignes canum panormi soli recentissimus: hinc
ad iudicis dignitatem in Magna Regie Curia, &
Consistorii Sacer Regie Consensu sublevis
nominatione & laude evasit, Annuntius etiam
colle literas, Musas perferens Italicas, Siculas
que, quibus tandem hand vulgarem promeritis
dum autem magna spū ad emulacionem insinuat
gradus forebore, ex. 1080 in eum setopo
peremptus, Panormi 18. Angusti 1679. in Ecclesia
S. Mariz de Misericordia sepultus est, Ipsum lau-
dat Franciscus Silius in D. q. i. notissimus pag. 13.
& Josephus Galeanus in D. q. i. v. i. notissimus. part. 2.
ibique huiusce leges veritas alia lingua.

Canoni Siciliani. Panormi apud Decium Cy-
rillum 1647. in 12. & iterum apud Josephum Bi-
sagnium 1662. in 12.

Memorial Genealogico di D. Joan de Ventimilla,
y Norman Corti di Vincimilla, Virgimiquino Citi,
y Vindimo Meropis di Fran di S. C. (autori Fran)
Matriti apud Didacum Diaz dela Carrera 1660.
in fol.

Mula etiam scripsit in iure, quae non prodierunt.

JOANNES VINCENTIUS ALISERIUS Pan-
normitanus Tertii Ordinis S. Francisci Theolo-
gus doctissimus, Graecis, Hebraicisque literis ap-
pime eruditus. Concionator celebris, in Sicilia,
& in principibus Italiae Civitatibus magno con-
plau-

su, ac fructu predicationis lumine effulsit. Romae
praefatus quinquies quadragiesimale emulabat
non sine plausu confertis. Multa bonitatis obvia
Ordinis mueria. Conobis Panormitanis S. Ma-
riz de Misericordia, & S. Mariz Annuntiationis
Zita gubernavit, sulecedam & Secretis Generalis
Ordinis, ne ipsius Ordinis Generalis Praepositi
Oblis Siciliae Consilio, ac Consensu egi fieri-
tissimum. Disparat Virginiis studiosus, in singulis
ipsum per vigiliis jejunium servabat, in quo solo
pani fructu addabat. Modestia, morum integ-
ritate, ac mīa & suavitare claruit: ideoque apud
nobiles viros magnā estimatione, ac consilio va-
luit. Tandem gravi morbo vi xares, uenatis mu-
tatione convalescente, ad Conobium Bnegli de-
latus est, ubi ita inolevit morbi vis, ut superentem
vitae lineam expleverit 14. Septembris 1659. De
eo vide Franciscum Bordasum in Chiaslog. Ter-
tii Ord. S. Francisci sup. 3. num. 55. pag. 313. sup.
25. num. 80. pag. 456. & sup. 38. pag. 561. qui
scripturas etiam libere.

De Sacramentis. A. m. vulgari stylo elegantissima.
JOANNES VALENTIUS VALENTI Alci-
tensis Sacrosancti, Musas pariter, & in humani-
tatis litteris versatissimus. Grammaticae practi-
cae dim doctem in oppido Naziae & tandem Mi-
litali decessit circa annum 1650. aetatis 49. E-
didit.

Grammaticae Praecepta ex antiquorum Consiliis
extensa. Melissae typis haeredum Petri Bae
1644. in 8.

Quaestiones Grammaticae Praeceptum ad typum
instituti huius compendium, seu examen. Ibidem
apud eundem 1644. in 8.

Italicae

Catalogo de' Fidei.

JORDANUS ANSALONIUS dicitur etiam
Jordanus à S. Stephano, quia in oppido S. Ste-
phani in Sicilia ortus, Ordinis Praedicatorum.
Vix Ordinis habitum suscepit, eam statim divo-
ni hominis zelo, ac animarum saluae insalutis; ma-
gisque suffragantiis audis à Martyrum quoviam
morte, qui propugnando Catholicae reli-
gionis gloriam, sanguinem effudere. Huius post
reuerentis preces, superiorum venit, in Provinciam
Castellam in Hispania se transfudit, ut inde ad Ta-
pontiā transiret: Ideoque in Conobio Sal-
maticensi S. Stephani exatō studio in emulato-
rio, tandem anno 1655. ut ad optatam Japoniā
velissimae obtemperavit: hinc ad Philippinas Insulas
hinc ad exatō, ne in ea diturna navigatione incom-
modis ceteris, charitatis precibus deus tū
suis emulando, tum navi vedit in eadē em-
dimensio erudiendo: ac vinitibus amplectendis.
Eas ad insulas appulsi, ibique ex obedientia
confidens compulsi Sinecism Xenodochium
in Urbe Mañila & Francisci Praedicatoribus ex-
ciatō regit, ubi charitatis officia in animarum
beneficium exatō: se vinitissimae agrotis in-
servire, eosque in rebus fidei erudire consuevit.
Tunc Sinecism linguam, et si difficillimam, bre-
vi temporis lapsu didicit, ut etiam illam no-
yze Segoviae, & Japoniae, quas pater Italicae
lati-

[illegible][illegible]

ac Italia Civitatibus conciones habuit magnâ
sanctorum frequentiâ, occurſusq; ad ipſum con-
ſuevit ad novam vitæ rationem, poſteriorum,
ac ſuſtentionem exoritur. Humilitatis mirum
in modum ſtudioſus, nequæ ſui deſignationem
promovebat: inter ingrates omnium plauſus,
quibuscq; conciones accipiebantur. Iſcruias
ſequare haud poterat: pariter enim Societati ni-
miſum detraxiſſet: totionibus ſuis inſuſis: quôd
indigne divinum Verbum diſtinet: et ac Domi-
ni talenta improbe expendere. Ad ſocietas libe-
ret conſuevit: tum ut Deo totus vacaret, tum
ut vilicis ad ætæne felicitatis conſecutionem
inſtinctu & abiectione indicat expollet. Virtuti-
bus omnibus exornatus in tyrocinio Meſſanenſi
ſociogratia major creverit: 12. Junii 1689. Ipſi
laudat Placidus Regina. In Not. hiſt. Meſſane par. 24.
pag. 551. Edidit: Inſerit.

Oratio ſata in ore della Sacraſſima Lettera
della Vergine ſervata e Meſſineſe recitata nel Duomo
di Meſſina. Meſſanz apud Hæredes Petri Brea
1690. 16 4.

JOSEPHUS ANELLUS Mazarienſis, inſignis
Poeta. Obiit anno 1510. Ipſum laudat Ro-
chus Hieron. ex. Erel. Mazor. pag. 543. qui hæc
m. ex. reliquit, apud U. L. D. Joſephum Cento-
li ſervat, et laudat, ut ſup.

Vitam SS. Ptri, Marci, & Croſentia,

De Arte Poetica Conſtituta lib. 2.

Epigrammatum lib. 2.

Carmina.

JOSEPHUS ARTALIS Mazarienſis, non Ni-
apollitanus, ut ſomnians ſic Nicolaus Toppius in
bibl. Neapoliſana pag. 68. Auctor etiam ejus vitæ
infra adductus Siculum fuiſſe vult. Patre Joſe-
pho Artale lucis uſum accepit anno 1621. in
oppido Mazarini, ut multis poſtea rationum
teſtimonijs comprobatur: ſit pro omnibus tum pu-
blici ipſius oppidi fama, tum bilſonia Sicula.
Thomas Fazellii in Conſpectu Mazarienſi S. Do-
miniſti, ibi ex dono ejusdem Joſephi æſtivate, in
quo ipſum manu legitur. Joſephum Artale Ma-
zarienſem. A tenebris adhuc annis tum ad Porſum
tam ad arma ultra animi propenſionem decre-
vit. Humanioribus literis ætatis, viæ ætatis
decimum quintum attigit, cum tunc ſe accin-
xit, & ad dardæum vocatus à quodam, cujus verba
ita per iriſtitionem dicta verberibus catigavit, et
Italiæ illi vulnus inſiſſit. Hinc ad Ecceſſum ali-
ſum conſuevit, et occaſione oblata Philoſophiæ
operam dedit. Deſunctis parentibus, ac adverſe
fortune injuriis perſeſtus, extra Siciliam beni-
gniorum Cœſum perquirere ſtatuit: hinc triſti-
tibus Melitaniſibus veſtus, tranſſetavit in Cre-
tam Inſulam, tunc turcico ſurore oppugnatam,
ibiſque Martis ſtudis ſequutus, propugnando Ut-
bis moris egregiam ſuavit operam, ac nonnulla
edificia contra Babaros ſi directis argumenta.
Illud præ cæteris non prætereſſet: factus inſigis
in navali certamine præſtante: et in Navis, quo
vehebatur, hoſtilium propriis aggreſſa navem,
primus illam conſecutur, ut pateſcit præ ſulmi-
cos gladios aditu, magnam turcarum cladem.

edidit, accepto tantummodo valore leviſſimo
hinc in bellæ virtutis teſtimonium merito ho-
noſifico diplomate Eques militaris Ordinis An-
geliſti Aurati Conſtantiani S. Gregorii ſine re-
nunciatus, quo etiam facultas ipſi conceſſa ut ur-
be coronâ redimere: et raræ virtutis familie ſue
teſtes gentilitia) biſepitem Aquilam adjuuge-
ret. In Italiam reſreſſus, monomachiâ plures
deceſſat coactus, & multos ſtrictos contra,
multos enim, et diſpari prelio, victor ſemper
evaleſcit, ac ſtrictiſſimi viri nomen ſibi compara-
vit. Aliquando imperpetuo peſſore, quin-
que, & octo hominum vim repellere oportuit
ideoque multis inſiſtis, & aliquot acceptis
vulneribus, plurimorum ſanguine cruciatus,
formidabili ſuit, et ſuſque inſem perſecutus ſecutus
omnes, ad duellum provocare non auduſſent,
ante tamen gladiatores, quam vermaculo nomi-
ne Strenus vocant, præſtiſſimus ſole, iſam ſugila-
ris, & contrariationibus ſuis opinione con-
ceptum multimodis conſirmavit: adeoſque cele-
bris undique ſarriti pluraque patraſſet, uſi pe-
vidi Numinis cura virum à Chriſtiana manuſtrud-
indur abhorrentem, ab illa vice rationis avtrictiſſe:
ab anno reſultis quidamſimo ætatis ſue uſque
ad vitæ ætatis, podagra, chiragra, ac ſar ve-
netta diſtinctus, coactus ſuit ab inceptis ſaci-
noribus deſiſſet, quibus vel uſque in aliquas
Germaniæ regiones Equus ſanguinarius voca-
tur. In haſiſſiſſis conſuetudo etiam ſtrictiſſi-
mi Equitis partes non ſine laude, pleneſque ex-
plevit, ac ampliffimis præmiis ſuit munus. A
Principe Palatino Ernſto de Brauſſelch, & Lune-
burghi Cuſtodie ſue Dux conſtitutus ſuit, quo
honoriſico munere illi tantummodo operam de-
dit: cæteribus ſemper ab omni cura ſolatus, non
nullis Principibus, ac Dynaſtis vel amicis, vel ſo-
cios clauſit, A Martis ſtudis unquam ſeſungit
premiſſis Noſtrum carnis: hinc vel in ipſis belli-
ciſſimis ardoribus, et uſque carnalibus iſſis &
abſoluto Cæſariſti bello in celebrioribus Italiæ
Academiis ſuit adſcriptus: in quibus vividam
ingenii doctam, non ſine literarum laude, deſerit
ac in multis Præſerps ſtrictus, etas Porſis, ac
rudido ſingularis, laudibus, honoribusque ſue
cumulata. Neceſſitate meruit memoriam Prin-
cipem Palatinum, ac Leopoldum Imperatorem
præter Principes, ac Dynaſtas privatos. Tan-
dem vtriorumque laudibus podagra doloribus affe-
ctus, Eccleſiæ Sacramentis manitus, edictis
chriſtiane pietatis argumentis, vitam abſolvit
Neapoli 12. Februarii 1699. & in Eccleſia S. Do-
miniſti Fratrum Obſervantiæ S. Franciſci ſe-
pulture honoriſico demandatus eſt. Academia
quam dicunt deſt. heritici ſacro viro iſſis ſane-
bria perſolvit in Conſpectu majori S. Dominiſti
in qua à Vincentio Antonio Capod. ſinebri Co-
ratione, aliſque Academiæcorum laudibus ſuit
merito cohonestatus. Ejus Vitam ſcripſit Vitis
Cæſar Caballero, ſub anagrammatico nomine
Catonis Antrili Clabbes, quam habes par. 1.
Encyclopædia poeſtica noſtri Aræſti: ipſumque lau-
dant Joannes Franciſcus Laureſſus in iſſiſſiſti,

L'Essaihis Drama Melodragico. Ibidem apud eundem 1692. in 8.
Dialogo etiam prope centum edidit musiciis notatione populari, ac Drepani, & alibi decantatos: qui collecti magnam conflarent volumem. Nonnulli, qui ad meas pervenire inanus, hic addam, occupet.

La Feste del Suffragio Dialogo. Drepani apud Josephum la Barbera 1684. in 4.

L'Angelo Promittente Dialogo. Eundem apud eundem 1685. in 4.

Il nostro glorioso Dialogo per le solennità di S. Pietro. Ibidem apud eundem 1686. in 4.

La Casa Combia della spiale Dialogo. Ibidem apud Bartholomaeum Freumam 1691. in 4.

Le cose del Perpetuo in bene al mestiere di colgi di S. Petronio d'Eradi. Ibidem apud eundem 1693. in 4.

L'Essai in prospettiva dell'Essai Dialogo. Ibidem apud eundem 1695. in 8.

Nunc habet Drepani sub prelo

Præfatio Quinquaginta Parte Sunda.

Eleonorae et eam, in iustitiam et

Le fende de Geniti apert e Cessanti Dissert. morali.

L'Orto del Gigli Panegirico di Sante Vergilio.

La Anzeta dell'ag Panegirico di Sante Vergilio.

L'Anzeta del Sponzato di Sante Vergilio del SS. Sacramento.

Postea consilium in Senti, ad, e medigelli.

Serena, e Cesteti Toni duo.

JOSEPHUS BERNARDUS CASTELLANUS Panormitanus Sacerdos, morum integritate laudabilis. Asinensibus peritissimus fuit, & in compertorum rationatione versatus. Hilitationem, ac antiquitatem Panormi impigere perferatorem, epud bonorum animam pentos lullim impugnat Panormi, & Romae, Virorum, licetque ornatu, obvi Panormi 20. Januarii anno 1687. Laudatur à Vine. Antia hislor. Cuiusmodi Penet, pag. 44. Edidit Italicè

Trestate del modo come si deve operare la Taniffa per opera per la mita delle raine, e tal del territorio della Felicitosa Città di Palermo. Panormi apud Didacum Baem 1659. in fol.

Gloria Sacra Palermitana, in cui si glorificano tutti le feste di giorni, che si fanno nella Chiesa deo-oro, e fuori la felicità, e felicità. Città di Palermo. Ibidem apud Petrum de Mola 1680. in 12.

JOSEPHUS BLONDUS Agrigentinus Soc. Jesu, natus anno 1537. Societatis insignia suscepit anno 1552. In qua votorum quatuor professionem emisit, Sacram eloquentiam professae, disertissimè eloquentissimè laud. Boni, epique eloquentie diu applausus Neapolitanum Regnum. In Catechismi Urbis vicolarum animos luendū, ut Societatis Collegium, exierat, quod jam fundatum ipse novemno rexit. Magna valuit audire, ac prudens, ideoque Collegia Neapolitanam, Lauretanium, Salernitanam, ac Bibouensium in Sicilia moderantur est. Septuaginta Provinciarum Mediolanensium presens Provincialis, ac biennio Wiktoris munere Provincia Neapolitanæ per-

fecit est. Tandem honoribus plenus fato cecidit Neapoli 25. Junii anno 1598. Ex Biblioth. Soc. Jesu p. 321. & Philippo Libano in Preteritis. Script. Soc. Jesu an. 1598. pag. 307. Scripti librum.

Mediatio et d. j. a. u. d. o. r. p. r. o. m. o. t. o. r. e. t. o. u. q. e. i. n. s. p. i. t. u. p. r. e. f. e. r. e. n. t. i. a. t. a. t. e. e. i. a. m.

Essai di Spirituali del P. S. Ignazio. Mediolani epud Pacificum Pontium 1587. in 12.

JOSEPHUS BOCCADINI-VOGO Patiensis Clericus Regularis, clarissime oron parentibus, patrem habuit Joannem Boccadinosco, & Annam Varese. Ab ipsa infansia pietatem, literasque amplexus, haud oblitum egiptis in doliis specimen dedit. A teneris annis Religiosis habitum, suscepit, ac solennia edidit vota 17. Aprilis 1632. Præstantissimas ingenii virescu severioribus discipline accipiens detegit, ac egregiè claris doctrinæ. Sacre eloquentie studia sequutus inter egregios avi sui Concionatores orationum talento accensus est. In Sericiteris, Sacrorumque Patrum studiis versatissimus, ecclesiasticam egri summa cum laude, ac in incunabulatione enim disertissimas, & quæ eruditissimas habuit in præcipuis Italæ Civitatibus, quibus clarissimam oronem famam sibi comparavit. In consiliis edendis prudentiā, & in rebus agendis dextertate, ac alacritate Princeps, Dynastæ, alique nobiles vii ipsam, passim consuebant. Archiepiscopi etiam Ecclesiæ Panormitanæ non semel S. Josephi domum, Clericorum Regularium petere, ut disertissimè negotia cum ipso consulti conferret. Ab Aloysio Monacho Montisalt Duce, ac Siciliae Prorege ad Vibanum VIII. Sum. Pontif. missus à Teodoro Trivulzio S. R. E. Cardine Sessia etiam Moderator, & à Senatu Panormitano ad Philippum IV. Carolicè Regi ablegatus ellus gravissimas negotia pertractat, que singulari prudentia peregit. Insignia promerita virum egregium ad nonnullos honorem gradus erexere, namque plurime in Ordine sodalibus susceperat: apud S. Offici Quætores in Sicilia Consistori, & Consistorio novorum vestigialium Panormi Deputatus iudiciali. Anno 1679. à Carolo II. Hispaniarum Rege Abbatia SS. Petri, & Pauli de Isola donatus, & anno 1684. ac eodem Rege Episcopus Mazzariculis electus est. Sed hanc postea annuorum suorum metam, sensu confectus, constantissimè respuit: & passim postea eminentiorem diligenteriam Cosum evocatus, Panormi decellit in Domo S. Josephi 28. Julii anno 1684. Inveniens non sine pompa peritorem, ac defuncti laudulentè oratione prolatus Petrus Panormitanus Cl. Regularis, quam antea typis dedit Panormi inscripto nomine: *Le Des Veste.* Ipsum etiam laudant Josephus Silos in *hist. Cler. reg.* par. 3. lib. 1. pag. 601. Fiano, Maria Magius in libro: *Prepositus Broi Atorandi* pag. 50. & Philadelphus Magnos in *Theatra Genial.* par. 2. pag. 127. Edidit Italicè

Oratione nell'Esigie del Vin. P. M. Deo Carrega dell'Ordine di S. P. Predicanti. Panormi apud Dilem Cyrilum 1644. in 4. & iterum eodem anno apud Rossidum in 4.

Prælo præparat

Idem Theologiae non alius, quæ Sacramentum diligens, cum, ratione, missæ dispensat explicationem.

JOSEPHUS BONHILUS Muscovitis Eques, Joannis Bonhili Baronis Casalis, & Frædi Trilini filius. Vir in rebus agendis versatus, florent adhuc ætate militaria frequens in Belgio, in Catholico exercitu obsequium arena non sicut fortissimè argumenso tractavit: idcirco patriam reperiens, literas noluist, ac hisiodorum eruditorem discipulavit. Vivebat Menseis anno 1613. Lætas laudes habet apud Philippum Claverium in epistolam occupatoria Silesia antiqua ad Siculos data, Placidum dampnem in *Imologia M. P. lib. 1. cap. 5. pag. 27.* Melchiorum Innocentium de *post. 2. M. P. ad Menseis. cap. 48. pag. 298.* Paridum Reim in *hist. Angliæ per. 2. pag. 228. & 322.* Iosiphum de Am brogio in *dymp. sibi Epistola Menseis pag. 113. & 114.* & Jo. Bapt. Ricciolium in *Chronol. Riform. tom. 4. Ind. 2. pag. 350.* Evulgavit Italiam

Paris Prima, in Secunda deli Menseis Menseis, a qua quale si vultis la desistitene calce, e rendera di Silesia, la guerra, & altri fatti analogi della sua ore, in per usino della muni del Catalinist Filippo II. Menseis in X. Menseis, e don pent. Veneris apud B. Menseis Canza 1604. in 4. Extat, & in fine: Oratio facta per la morte del Castello de D. Filippo II. & Menseis degli avvenimenti Menseis di Menseis per la fama.

Dell Istoria Silesia Parte Terza. Menseis apud Primum Beram 1613. in 4.

La Menseis Città nobilissima distata in VIII. lib. Vi nris apud Jo. Antonium & Jacobum de Fracista 1606. in 4.

Storia Regio del Ponte creato dall' Illustr. Serenissimo Menseis a suo Eccellenza (Di Pietro Giron Dima & Olinna, Vire del Silesia.) E del festin Menseis Compagni di S. Placido nella seconda Invenzion. Menseis apud Penum Beram 1612. in 4.

Apologia alla Topografia dell Istia di Silesia Menseis Menseis Palerma. Ibidem apud Ridem 1611. in 4.

JOSEPHUS CAGIUS, sive CAJUS nobilis Paternitanus, Sarnedus in Mytina, & Sacra Theologiae Doctor. Theologia in primis, aliisque gravibus disciplinis apprime rarenda claruit. A celeberrimo Franciscio Panigara connotata præcepta accepit, roque magistro Ecclesiasticae eximius rexit: hinc magno cum auditore, plausu Panormi in primis Templo, & alibi confessor habuit, in quadragesimali curriculum: ac sanctissimi, & venerabilissimi connotatoris laudis promeruit. Post reformationem Parochiam Panormi fuit primus Parochus Ecclesie S. Nicolai de Albregan, & ceteris a Senatu Paternitano in 1606. fuit anno 1611. in Romam connotandi causa præiit, falsis rumor levante, & in Urbe successit hinc Senatus Paternitanus in quos Parochum successorem alium designat. Sed cum Panormi innotuisset, amenerat ad suam regendam Ecclesiam rexit. Viram ab omni cursu aliarum, & ut apud philosophiam huxit: omnem rationem superbia tumore neglexit. Tandem alium

clausit diem Panormi 19. Augusti 1615. & in Ecclesia S. Mariz de Mont Carmelo sepelitur. Edidit Italice

Oratio funeralis publicamente recitata nella Chiesa di S. Giorgio celebrandosi Requiem della Catholica Massale di Filippo II. Re di Spagna alli 22. Ottobre 1598. Panormi apud Jo. Ant. de Francisca 1599. in 4.

JOSEPHUS CAJOLA ex oppido S. Philadelphi, vulgo S. Frastile, Societatis Jesu: iuris usum accepit 4. Julii 1613. & in Societate Deo se dicavit 18. Septembris 1649. cui & votorum, quorum sacramento se addidit 2. Februarii 1667. Dogrind, ac virtute latissime reseruit. Sacerdos Evangelii Oratoria munere, non solum habuit in miscrali ruzculo eruditior, & eloquentia præclaras in præcipuis Silesia Civitatibus: semper cum plausu, ac fructu audis. In paratandis gravissimis angustia insigni prædicit se multum ostendit: idcirco ad alios regendos adnotat, Collegia Syracusanum, Caranofin, Mollatun, ac Surrentin non sicut laudis rexit. Sarceniam Paris Terræ Probationis innotuit, ac virtute ruzpota innotuit. Anno 1697. à Silesia Provincia Menseis rexit ut Romæ adnotet in. Crustall Societatis Congregatione in quo agere humiliter argumenta præbuit: nam cum, omnia Collegia Caranofin guberrimum destinavit, ob bonitatem ruzpota Silesia Menseis, alio gravius ipse relicto Ruzpota Menseis Collegii Mollatun, omnis libenter innotuit. Idcirco anno 1698. Silesia Provinciam Menseis, & ceteris ad annum 1701. Provinciam guberravit: & absolute murre paucos post menseis in tyomino Paternitanum decressit 27. Decembris anno 1701. Edidit Italice

Quædam de Menseis apud Vinnucium Amjrum 1693. in 4.

JOSEPHUS CAMARATENSIS Ordinis Capucinorum, natum anno 1599. in oppido Camarate ex familia Taberni, anno 1617. primo Januarii in patris Connobio Ordini nomen dedit, in quo doctrinam claruit: sed præstanti virtutum, ac sanctissimorum splendoribus mirum in modum reseruit. Virum servavit ab omni molpæ labi in murem. Nil illi antiquius quædam, ac sanctissimorum puritatem studium: sanctissimorum, sive gravis austeritatis, penitentia, pietas, ceteris reterum amplexus rexit, quam durissimam viræ rationem, usque ad supremam viræ litem ruzpota servavit: atque virtutes omnes probatissimo viro dignas voluit. Supra donis virum ruzpota ruzpota viræ Dux: nam propheticum spiritum, ac miratorem gloriæ abunde dotatæ ruzpota: idcirco maxime ruzpota frequens. Drum Panormi, cum antiquo sanctissimorum redoluit, drum 14. Decembris anno 1677. ætatis 78. De admiranda viræ pietate, virtutibus, ac mirantia, Episcopi antiochiarum connotati sunt ruzpota, Drum decennio, die 6. Decembris 1687. à romani Capucinorum ruzpota radaver extractum, sicutum ruzpota est in Sancto Sancti Michaelis Archangeli, Erques ruzpota typis tradita, hoc elogio fuit insignita.

vota. Decursus studiorum spatium, gravioribus disciplinis apprime extrinsecus refertur. Iude egregias ingenuas vires ad sacram eloquentiam admo-
vit: ob eximiam eloquentie vim, eruditioe, ac
SS. Patrum copiam, ceteris illarum, magno cum
plausu decernavit in præcipue Italia Civitati-
bus præsertim in civitate pæno Panormi, Mes-
sana, Neapoli, Gruaz, Mediolani, Florentia, Ro-
ma, in insula Melite, & aliis: ut eadem extra
quadragessimas sæpius per annum conciones dis-
sertissimas habuit. Hinc eruditiorum omnium
caleulo inter præclarissimos avi sui Oratores
fuit merito recensitus, ac præclarissimum sibi
nomen comparavit. Panormi Dominum S. Josephi
restitit Prepositum monere: & S. Officij Siciliæ suæ
Consistor, & Censor, Romæ verò Carolo Bonito
S. R. E. Cardinali gratissimæ, ab ipso in suum
Theologum fuit delectus. In Hispaniam delatus
ibidem statim ac ejus eloquentia innotuit, à Carolo
II. Catholico Rege Regij Consistorij oratoris munere
fuit insignitus. Idem pluries Martirensium Domum
S. Mariz de Fervore gubernavit: ac inter Sæpe-
næ Imperatoris Hispaniarum Censores fuit ad-
scriptus. Doctrinæ, ac promeritis clarissimi e-
mulatus anno 1679, ab eodem Rege ad Episco-
patum Mazariensem fuit promoveus: & à Clente
X. inauguratus: inde anno 1677, ad Archiepi-
scopatum tufulanæ Ecclesiæ Messanenensis transla-
tus. Utramque Ecclesiam singulari prædicatione, ac
pastorali vigilantia moderatus est. Messanæ Prin-
cipem Templum, maiora cale, pectus, mar-
moribus affabre exornavit, aliisque ornamentis
maxima sumptibus illustravit, ut ex hac inscriptione
in eodem templo liquido patet.

D. O. M.

Innocentio XI. Summo Pontifici

Carolo II. Hispan. ac Sicilia

Rege Illustrissimo,

D. Josepho Cinesa Statella

Panormi. ex C. R. Regal.

Mazariensi olim Antistes,

Nunc Archiep. Messanenſis,

Pistorum, Placianæque opere

Propriis sumptibus perpulcrit.

Hæc Protometrop. Basilicam

Spoſam Florum Agri

Lectis caudate exornatam

Posuit

Ab O. R. An. M. DC. LXXII.

Sui Archiep. III.

Anno 1687. Diocesanam Synodum celebravit.
Cum in Divi Josephi Domum Panormitanam
se transferret ejus amor, ex qua prima regulæ ob-
servantia elementa hauriret, dum adhuc esset Episco-
pus Mai acensis, magnificè nihilominus ejusdem
domus Templum solemnè ritu consecravit 23.
Maii 1677. Ad ad Messanensem Cathedralam trans-
latus, Sacellum D. Mariz Puritatis in eodem
Templo marmoribus, ac marmoreo pulvere au-
ro delinito, elegantissimè ornavit: & propè vite
finem condito testamento, novissima aurorum
nitellia ad ejusdem Templi ornatum legavit, qui-
bus in dies splendidissime lucet. Obiit tandem Pa-
nibilibus, Seula Ten. I.

flor optimus Messanæ 28. Septembris 1687
& in Ecclesia Sanctæ Mariæ ab Angelo An-
nuociæ Clericorum Regularium sepelitur.
De hoc Præfate vide P. Josephum Sillos in bibl.
C. R. Regal. par. 3. l. 1. p. 602. Michaelum Jo-
sianum in literis memorat. par. 2. pag. 566. Jo-
sephum Castellum in lib. Panormi. pag. 68. Jo-
sephum de Ambrósio in Descript. solennit. Episcop.
Messanæ pag. 418. Thomam de Gregorio in 4.
part. hyst. Officina par. 3. pag. 335. Placidum Reim-
nab in bibl. Mess. par. 2. pag. 85. Antonium For-
tent in Epigram. pag. 26. & 61. Editio Italice
Oratione dicta in S. Antonio di Milano a d. 20. di
Glasgo 1644. nell' edizione di Messig. Paolo Arigi
Prestero di Trepenna Testale. Mediolani apud Geo-
gim Rollam 1644. in 4.

Il ritratto di Christo orazione delle Stimate di S.
Francesco. Ibblica apud eundem 1644. in 4.

La Pianta della Peta Panegiri o in lode di S. Ag-
ea. Caraze apud Joannem Rollam 1636. in 4.

Dotti Discorsi Sacri. Messanæ apud Vincentium
Amicum 1683. in 4.

Synodus anno 1687. die 20. Aprilis adesse
celestem. Messanæ typis Vincenti de Amico apud
Matthæum la Rocca 1687. in 4. quam P. Carolus
Trigona concinnavit.

JOSEPHUS COLLESANENSIS Ordinis Stri-
ctoris Observantiæ S. Francisci, ex familia Semi-
nara ortus. Vir apud sancti insignis, Conceptor,
ac Lector Generalis. Pro diffillimè usque ad
loca Hierosolymitana tendens, orator missus Hier-
osolymam, Bechem, Nazareth, ac Constanti-
nopolim. Comitiæ Generalibus Ordinis, in
Hispania coactis, præfuit Vitarum Generalis. Vi-
carius etiam Provincialis Provincie Siciliæ
Vallis Demonis inclaruit. Anno 1667. superflus
vivebat Neapoli à confessoribus Monialium Re-
git Monasterii S. Clare. De eo P. Petrus Tognol-
lectus in Paradiso Straphi par. 1. lib. 5. cap. 1.
pag. 375. cap. 8. pag. 391. & cap. 10. pag. 392.
qui scripsit aie Italice

Vita de Frati, e Terzilli morti con fama di san-
tita per lo spazio di trenta anni nella Preciata del
Faldemone, que m. ex. servantur in Archivio Co-
nobili Portus Salvæ Messanæ.

JOSEPHUS COLUMBUS Messanenſis edidit
Vita del glorioso P. S. Calogero Anacoreta. Nea-
poli apud Andream Collicham 1669. in 12.

JOSEPHUS CORDICUS ex oppido Eryciæ,
sive Montis S. Juliani, Ordinis Observantiæ S.
Francisci. Vir doctissimè insignis, qui septennio
Theologiam docuit Parisiis, ubi & Theologicam
Doctorem Lauream accepit. Obiit Neapoli anno
1745. Ipſius meminerit Rocehus Pirrus in Eccl.
Mazari. pag. 569. & Lucas Wadigue in Scrip. m-
ser. pag. 231. Edidit, ut hi testantur

Commentaria in legem Aristotelis.

JOSEPHUS CUMIA Caranenſis celeberrimis Juris-
consultus, doctrinæ præclarus, Regni Consilia-
rius. Annis 1777. 1783. & 1789. & consequen-
tibus Judex Magnæ Regiæ Curie constitutus eni-
tuit. Apud Siculos in magna æstimatione floruit.
Ipſum laudant, Rocehus Pirrus not. Eccl. Catan.
pag. 1.

Bbb

pag. 94. Camillus Boerlæus de *Præf. Regis Cathol.*
 imp. 4to. n. 1. 29. Marinus Cutilius de *anim. tom. 1.*
 et. 1. lib. 1. pag. 81. & 355. Nicolaus Inuigilo-
 lus de *sonda ment. 2. et. 7. n. 2.* Dominiens Bo-
 erlæus *tom. 2. n. 19.* Genselius in *lib. theol. pag. 517.*
 Jo: Bapt. de *Grollis in Decretis. Canon. tom. 2. pag.*
 248. Petrus Carrera in *mem. Canon. vol. 1. l. 2.*
 pag. 361. Editio.

In *Rex Magnus Regis Cathol. et totius Regni Sicilie* Carolus Cantuariensis. Verolius apud Emmerichum Gualtheri & Jo: Bapt. Farreus 1578. in fol.
 Panorini apud Jo: Franciscum Caratani 1588. in fol. Ibidem apud Frausilem Canonum 1618. in fol. & alibi.

In *Rex Magnus Regis Cathol. Regni Sicilie. Primus.* Venetus apud Antonium Cordero 1578. in fol. & Panorini apud Jo: Franciscum Caratani 1588. in fol.
 Prædium Synonymis imitatoribus. Venetiis apud Gualtherum 1574. 1575. & 1582. in 8.

In *Regni Sicilie Capitulum* si aliquis de *sona effluere* studium repræsentat. Catania 1579. in fol. & Panorini apud Erasmodum de Simone 1609. in fol.

Comitatus Tunc III. ex de Grollis cit. Italiae.

Reg. Catania apud emulæ antheor 1563. in 8.
 JOSEPHUS DE CURTIS Messanenſis Siciliensis Obſervatorie S. Francisci, ad eliminandum poenitentiam, quoniam in ingenuis vices diligenter edidit Italiae.

In *Castro felix la Fedra* in *lib. 1. Aridimmo* manifeste per la *1911 di 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

JOSEPHUS DENTE Messanenſis Societatis Iesu, natus 10. Augusti 1629. in doctrinam admissus est 13. Januarii 1643. 1. 1. quæ quæque votum in profectum nuncupavit 2. Februarii 1663. Lancesis Rulianam (partem) cum egregii ingenii laude, Philosophiam, ac Theologiam docuit Messanæ ubi & studiorum Pysicorum fuit. Ad aliorum eegumen adiutus per annos 23. Collegia Panoriniana, & Messanenſia, ut episcopus Panorini Donum S. Iosephus Xavelli, & Tyrocinium rexit, & Messanæ Donum Profectum; in quibus moderandis non vulgare virum, ac prædilecti speciem dedit; laudemque pariter, ac studium collegii. Anno 1687. à Sicilia Provincia ad decem annis ita Societatis Congregationem Germanicalem missus est. Nunc Septuagenario ætate Messanæ vivit. Editio.

Ægum triplicem Philosophiam, sive totam Philosophiam propostionem rectorum. Collocuit apud Jo: Baptistam Rossum 1669. in 12.

JOSEPHUS FACELLA Panorinitanus, Iuris utriusque Doctor, apud Siciliæ subſellia præcipue casuum patrum, doctrinæ, prudentiæ, & eruditionis insigniter illustratus claruit. Decessit Panorini 19. Iulii anno 1648. & in Ecclesia S. Michaelis Archangeli sepelitur. Editio.

Tractatum quatuor de *Reſta Administratione* Justitie Principum, Inducum, aliorum; officialium, cum remediis, quæ adhiberi possunt pro defensione eorumdem cum cloniam, cum et ministrum. Panorini Typis Antonii Martarelli 1643. in fol.

JOSEPHUS PARACIUS Theoricus, ex privilegio Panorinitanus, Jurisconsultus doctrinæ excellentissimus, ac primarius casuum Patrum. Honoribus ornatus effluat; suis etenim plurius Prætorii Panoriniani, Mgræ Regis Catholice, ac Conciliorum S. R. C. Judex; iude Fisci Patrum, ac tandem Regii Panorini à Rationibus Magister. Vir unique inegerissimus, virtutibus insignis, ac præstans in servando iustitiae cædore in comparabilis. Obiit Panorini 25. Novembris anno 1622. & in Ecclesia S. Mariz Auguſtini obſervantium S. Francis sepultus est, ubi sibi paravimus siqualetrum; ibi enim legitur Episcopus.

D. O. M.

Hoc est sepulchrum V. J. D. Josephi Faralli, & Senatus Hæredum & Successorum M. D. C. II.

Elapſis nonnullis annis cadaver effluat; obdormit effluat suavitissimum, & conceptus prætorii aiviri integritatem, hævavit. De hoc vide Phileſophum Magnos in *Thém. Geolog. par. 1. pag. 310.* Nunc et alius Solutum in *lib. Thém. tom. 2. pag. 135.* Frausilem Stradum in *quærentibus* pag. 19. & Marium Dæmon *tom. 1. in enſi. Scil. cap. 53. tom. 18.* Editio.

A legumierum III. Dantes D. Antonii Quirindargia Dantes Faralla cum Syndici Terræ. Editio in fol. cum anno, loco, & typographia nomine.

Ægum per D. Franciscum Cussari contra Mgr. Prætorium Regii Fisci. Panorini typis Jo: Ant. de Francisci 1610. in fol.

Cosmographia Causa Florentia. apud Paulum Perantatum in *Cosmograph. par. 2. tom. 2. fol. 164.*

Cosmographia Summaria, & additamenta Laurentii filii. Apud Franciscum Baroni in *Cosmographia diverſorum Siculorum super privilegium Fel. Urbis Panorini, quod Pyslan non possit promissaliter agere.* contra Civen. Ibidem apud Mariugum 1656. in 4. Addit. Strada rexit. quod plura scripsit in *1610.* sed solum in Bibliothecis Jurisconsultorum vāgatur n. 55.

JOSEPHUS FAULISTUS ex oppido Petritiæ Sapranæ, natus 19. Martii 1630. Medicinæ studium amplexus, Doctoris lauream accepit, ac thesi Siculæ Medicos doctrinæ, & experientis iustitiam Panorini, & alibi estimationem non vulgarem promeruit. In patria Aethiæ, Proconſuli stocia, & Theſaurarii munera cum laude exercuit. Obiit in oppido Petritiæ 6. Decembris 1669. & in Ecclesia Moniis Pizariis sepultus est. Editio.

De *Libro Salapæ, quod non sit ventosa, neque hepaticæ, neque cordis, aut ventriculi inimica, nec denique nimis inæquæ medicam distinctionem.* Panorini apud Petrum de Holsa 1658. in 8.

Plura etiam in Philosophiâ, ac Medicinæ elucubravit, quæ apud Hæredes n. 25. seivant.

JOSEPHUS FERNANDEZ DE MEDRANO nobilitate Panormitanus, origine HISPANUS, ex Valdesio Toparchia in HISPANIA, Marchio Monpelieri, & Fendomar Barbarigi, Chibò, & Chiappois Baro, Panormi Interis usum accepit 13. Novembelis anno 1651. & egregie ingenii indolis ex natura beneficio dotatus, à tenerie edue annis præter humaniores literas Rhetoricam, Philosophias, ac Mathematicas disciplinas didicis, quibus insigniter imbuetus erudit. Inde Jurisprædicationis studium addidit, ac Doctoris famam honestatque, ab anno ætatis sue 19. consarum. pæroditum magna cum laude suscepit. Hinc doctrinâ emulatus, meritisque undique munitus, in ipso ætatis flore ad præclarioris jurisprudentiæ dignitate gradatim egressus est hic enim in Panormitano, ut etiam in Regiæ Siciliæ foro Judicis, inde fœd, & lectum in palatinis Magnæ Regiæ Curie, & in Consistoriis quoque Sacræ Regiæ Confessionis subfessis Judex, ac Regius, Constitutionis consistentis, Intergerini simul, ac alioquin vix laudes obcinuit. Ad eminentiora progrediente, Militum HISPANORUM, qui in Sicilia stipendia merer, Auditor Generalis electus est, Mellanæ in Regia Aula honorum Fisco adjutorum, quam Junctam vocant, præfuit Inspectorum Moderatorum. Magnæ Regiæ Curie Fisci Patrimonii, Regii Patrimonii Rationum Magister, & Regii Deputatus remotionis, inque, laudque inclamavit. Teibnalie Consistorii Praeses proclamatus, est anno 1699. Demum Praesidis dignitate in Regii Patrimonii Senatu anno 1703. assequente, in eo singulari morem integritate, doctrinâ, aliisque perclarissimis animi donibus anno ornatusus effulgit. Vix itaque eximium quatuordecim annos in sol obsequium exstitavit, & summam Prætorum Siciliæ estimationem expertus est: ab hic eundem magnus, dissolutissimæque Regni negotiis adhibitus, singularem prudentiam, ac dexteram semper denuit. Nec minoris optulor apud literatos præfuit: eruditione etenim omnigenâ locupletatus doctus virore amant, & à doctis vix impensè amatur. Philosophias, ac Mathematicas omnes facultates in deliciis habet. Bibliothecam selectissimæ, rarioribusque libris ejusculisque disciplinæ abundè refertam, in sui, ac eruditum commodum instruit. Amiciorum literarum, ac Musis ab incunte ætate ad animi oblectamentum dilexit, & inter Panormitanæ Academicæ Recensens adscriptus, cultissima ingenii sui monumenta plures cum plausu proculit, multaque cum laude concinavit. Ejus nominis fama extra Regni limites digressa in Orbem literario latissimè iudicavit. Inter Incuriosos Rofician Academicos, Pigros Baril, Recensios, & Arcades Rong, & in magna Florentina Academia recentius, emeritis laudum præconiis celebratur: Vivit Panormi vixit obegregio dum hæc typis traduntur, ab omnibus veneraturus, & duntaxat perenni gloria vixit maiora de si promeritis, præfuit ipse promeritis, & audibus exornatus ab Andrea Peruccio in Idibus Augustorum pag. 138. 139. & 133. Bibliographia Pisa-

no in *armis fortibus* pag. 93. eruditissimo Elyciacho Giunio in *elogio Academicæ Incuriosorum Rofician* pag. 2. *elog.* 35. pag. 75. Ignazio Gallone, *discept.* lib. 4. sub num. 33. in *sa. tom.* 2. Francisco Maria Cirino in *Nexa ceram Ecclesiæ* *Ynsistib.* cap. 4. num. 32. pag. 183. Josepho Prescimonio in *elogio in eulo ejusdem Innocentium* pag. 289. Francisco Strada in *opinionibus* pag. 20. & Joanne Brancaccio in *1698. novem. lib.* 1. *in titulus: Ars memoria vincta*. Edidit

Yoffificationem in *trafa Comitatus Emili.* Matrivi in *fol.*

Italice sub Academicæ Extincti nomine

Invito illi Signori Accademici Rectori di Palermo à ritornare à gli studi Pontici & lora con tanta gloria esercitati, per il motivo d'haver successo alla memoria di detto Spagno, & di l'una & dell'altra Su illa l'Augustissimo Filippo Quarto. Panormi typis Domini Correlli 1701. in 4.

Italice etiam nonnullos edidit Dialogos musicis modulatore notis.

In lucem emittet opus eruditissimum, cui titulus: *Synopsis Rationis Sicilianorum Historicæ, observationum, ac annotationibus illustrata.* Hinc copiosas addidit notas, quibus Siculæ historiæ illustrabili.

Scriptis etiam

Allegationes varias.

Rime diverse Sacre, Profane, & Amice.

JOSEPHUS FERRUGIA ex oppido Rephadalis Agriguriæ Diocesis, honesto locone 9. Januarii anno 1618. ad Societatem convolvit 18. Octobris 1634. Praclarissimum ingenii filicetatem in gravioribus disciplinis addiscendis palam fecit: in Theologia enim audis omnibus sanctus est numeratus, quibus ingeniosiores ideoque ad egregium doctrinæ fastigium ascendit. Sed laudabiliter virtutibus, ac vix sanctimoniam refudit: nam Philosophiæ magisterium declinavit, & diviori honoris xelo æstans, in sese totum facie munitionibus dicitur enixe perire, & obdormit. His eo studio animi vires devovit, eoque sit voce, ut ubi sumum animarum studium collegere, & omnium veneracionem, ac sancti viri nomen sibi comparaverit. In apostolicis numeribus Ven. P. Aloysii la Nisa, ac P. Vitalis de Vitale egregie operatilis ferventissimus & ipse societate mirandè inclamavit: horum primæ dante ad ipsam epistolæ, ad munus amplexandum excuravit, hac fretus spe, quod in animarum beneficium lucet ipse perpetuum, admittendumque sordis sanctetur. Alii vero ad expiandum ejus fervorem, ignem semper actum vocavit ac talis professio sese ostendit in apostolicis laboribus obsequiis, quos lato, fervente animo semper tulit. Igno enim spiritum illustratus, per annos 17. in quadragesimali curiculo concione habuit ac extra ipsum sexagesimæ, & nona semel septies in die ad populum iudicis laboro declamavit semper ex populo frequenter, ut exempla esset amplissimè ad multitudinem capiendam: est angustia: ideoque in mediis Ecclesiæ cum jamta singulis collocare cogebatur, ut

Carnea. Ventris apud Tustinum 1651. fo 18. italicæ

Puffi. Ibidem apud eundem 1651. in 15. His collectis, ac observationibus quibusdam illustravit Vincentius Auria ejus amicus.

Canceri Sinus. Extant in *Medis Siculis* par. 1. num. 1. Panorini apud Decium Cyrillum 1647. fo 21. & iterum apud Josephum Buzignium 1662. in 10.

JOSEPHUS FRASSICA Messinensis, disuale anno 1589. ex Ovisio Carizzo in animad. ud 21. 55. *Sinor*. pag. 256. ex eodem in *Animad.* ad 25. 55. *Sinor*. pag. 15. scriptis

Compendium Historiarum Messinae.

JOSEPHUS GALEANUS Panormitanus Philoſophus, se Medicus doctissimus, natus circa annum 1605. literarum studijs deditus, scilicet Theologia, Philosophia, & Medicinæ lumen indigne emulit. Ob singularem doctrinæ præstantiam ne dum Panormi, & in Sicilia, verum etiam, & in Italia, ubique diffusi regionibus celebrissimus, doctoribus vicis numeris omnibus absolutis, merito necessarius est. Apud Siciliæ Proreges, Praefatos, Ducibus, ac supremi Ordinis viros veluti socii Colonus veneratus erant. Elevis enim in egypto vltio tunc singularis doctrina, nam primum medicos caecis, quoniam publicis Nofocomijs Panormi, & in Principum, uliorumque ædibus ad nutriendum oculum beneficium, salutari experientia provexit. His accessit Anatomia, ac plantarum pleuissimis scientiis, quibus clarissimum sibi nomen vindicavit. Magnæ enim plausu Panormi Mediculæ domus aulis propè quinquaginta, & ex ejus schola Discipuli prodire doctissimi, qui Siciliam doctrinæ splendebus illustrant: ejusque prædictiones hodie veluti medicinæ canones venerantur. In Panormitana Medicorum Academia ad Principis gradum fuit evehctus Panormitani Praetoris in rebus ad funtione spectantibus semel, & iterum Consulcor electus innotuit: & apud viros sapientiâ illustres Medici præstantissimæ opinionem occupavit. Hinc sapiens ad ipsum ex longinquis regionibus veluti oraculum confugerent erant viri doctissimi in dissimillimis medicæ scientiis questionibus: sapinsque epistolis laudibus: referentissimis ad ipsum dæcis ab Italia, Hispania, Gallia, Germania, aliisque remotissimis Provinciis doctrinæ suæ typicant medicorum præclarissimum eorum. Iugulam terrarum omnium capax. Theologicis etiam, ac mathematicis disciplinis eruditus: & uniceolibus etiam literis ex carnatâ propensione excoluit: idcirco eloquentiâ, ac locis claris: facundissimâ enim veris innotuit, Mnas Erudite, Latine, Siculique egregie dilectis. Omnigenâ eruditione locupletatus minimâ in modum insulic: & in Panormitana Rescutionem Academia ad omnibus literis meritis magna estimatione persequens, exultis laudum præconiis, tamquam fignis ære elapsi seculi ornamentis venerabatur. Moralibus vicibus insinuatissimum effluat: charitatis præsentis officia insuperatibus caritatis adhibuit: quos ut ad valen-

dinem revocaret, pharmaca componebat idonea, ut in illos erogaret. Mortis causam egregie viri Barbitonforis incantis adhibuit: fo mortuum. enon lapsus, eam vocæ sectionesclari suæ consiluiet, Barbitonfor lineis frustis aquâ madesclis sectionem occidisse (quem absum ipse ab nibe Panormi, edito libro, extenuaverat, ut pote salui noxi) Ideoque incalecente febre, tandè magno omnium dolore, psm senectutem adeptus, suo cessit Panormi vi. Junij anno 1675. & in Ecclesiâ Domus Professum Soc. Jesu sepelitus. Filios post se reliquit Ignatium Ordinis S. Benedicli alumnus, de quo in hæc Bibliotheca pag. 209. & Rosalium, primum una ex octo fundatricibus Monasterii Panormitani S. Juliani, exinde quæta fuiti fundatrix Eremi admirabilis, ac rebebitini Ven. Ursule Benedicte in Urbe Neapolit, ex Ursuleo Maris Magio in *Vita*, & *Eremo* 1588. *Tristia* pag. 58. Josephum celebrat Cyprusinus Metrop Philippo IV. Catholici Regis Medicus in *consul.* lib. 2. lib. 3. pag. 100. & 114. Gaspar Bivius Hispaniarum Archiepiscopus, & Caroli II. Regis Medicus in *insol.* *medic.* pag. 579. Gaspar Caldeca in *illustrationibus*, Joannes Lartius *Conterres in scribitia* car. 9. *lett.* 4. *insol.* 9. 3. 4. 5. & *lib.* 6. 5. *insol.* Josum. Alphonsus Borrellus de *scribitia* multis, Petrus Caldeus in *prestantione ab immortali* *lett.* pag. 4. & *insol.* Gavinus Psina in *medicæ* *panormi* pag. 11. Nicolaus Gevalius in *scribitia* pag. 93. Joannes Pulus ab epiphaniis in libro: *Stratagemæ de la Numia* lib. 9. pag. 446. Joam. Bapte. de Judice in *carmin.* par. 1. pag. 83. & 95. Baliziani *Tristia* in *scribitia* Joannes Bapt. Vallegius in *carmin.* pag. 59. 30. & 34. & in *Tristia* pag. 54. Didacus de Malis in *insol.* *medic.* *scribitia* par. 56. Angelus Matthews Bonfantes in libro: *Cygo Praetorian* par. 2. cap. 1. pag. 30. Augustinus Odolous in *Almagest* *Tristia* pag. 374. qui origine Abiutimileosceon *scribitia* insidit, Joannes Caramuel in *Tristia* pag. 555. Franciscus Musia Magius in *Vita*, & *Eremo* *Tristia* *scribitia* pag. 559. Angelicus Apostolus in libro: *Tristia* *scribitia* pag. 99. & 108. in libro: *Tristia* *scribitia* 38. pag. 435. & in *Biblioth.* *Tristia* pag. 644. qui ob egregiâ estimationem, quâ Galeannum prosequeretur, ipsius Imaginem cum aliis celeberrum literatorum in eadem Bibliotheca, ad omnium venerationem, servabat: ibidem pag. 203. habetur epistola ad nonnullos viros à doctrinalausissimos, inter quos noster Galeannus. Ejus Imago pluries ære insculpis proditi, hæc inscriptio eornata.

Joseph Galeannus Philosophus, ac Medicus Sinus Panormitani aetate sue vixit. XXXVII.

His libro clausi, sum in Galeannum Apollo est.

Carmine sine p. andæ, Pharmaca sine rebus.

Edidit

Epistola medicæ, in qua de Epidemii febre theoreticè, & practice agitur, tam in universis morbis de dicta, pharmania, & chirurgi in malignis fibrin causis. Panormi apud Alphonsum de No- bis 1648. in 4.

Smilani usque, & Sella patina consue. Ibid. apud Decium Cyrillum 1653. in 4. Po-

Philosofia Mediana pro Hippocrate. Apologiae Hippocratis, in qua summatim quatuordecim adversus sententiam in illius prius prolatus de explorandis leprosis laicis fuerat impetrata expurgantur. Panormi apud Agrippinum Bologni 1657. in 4.

Hypocratem & Galenum Paraphrasim illustriorem. seu Aphorismorum Hippocratis Sallustiorum. Paraphrasis Josephi Galeni. Panormi apud Josephum Bologni 1659. in 12. apud Didacum Beum 1663. in 12. & ibid. 1700. Iohannis Martini 1701. in 12.

Orationem de studiis professoria. Panormi typis Josephi Bologni 1659. in 4. quatuor eodem anno Iulio etiam edidit Panormi Didacus de Maitio Neapolitanus.

Itellid etiam in lucem emisse

La legge antica nel suo stato, & altre antichità siciliensi, in quale degli Spedali debbo curarsi. Diffinitio di alcuni verdissimi. Panormi apud Agrippinum Bologni 1656. in 8.

Idem difensor fuit. Ibid. apud eundem 1659. in 12. placentia.

Il Caffè con più d'ingegno sfamolato in ordine al conferimento della salute di certi buoni. Ibidem apud Dondosium Asolunum 1674. in 4.

Del costruir la scuola dotti si di Galeno. Panormi apud Nicololum Buzi 1650. in 8.

La S. Religione Panegirica. Ibid. apud Jo. Ant. de Ruicellis 1676. in 8.

La Religione Trionfante Poema sacro. Venetiis apud Iohannes 1651. in 12.

La S. Religione Vergine Ramita Palmarum disticha. Panormi apud Josephum Bologni 1653. in 12. & eadem apud Petrum Jo. Calenzani 1662. in 8. & ibid. eodem anno addita est Legendaria SS. Virgini.

L'Orbi Calceus olei Pindaria per la venuta dell'Albanesi. &c. Em. Signore. Il sig. Cardinal Principe Tesoro di Sicilia del Consiglio di Stato di S. M. & sua Longevità, e Capitan Generale del Regno di Sicilia. Panormi apud D. eiam Cyellum 1648. in 4.

Poesie Liriche. Ibidem apud Alphonsum de Isola 1674. in 11.

Il Trionfo di S. Cosimio Principe di Polonia celebrato per otto giorni nella Chiesa di S. Nivale Tobia di S. R. Scaldi Agostiniani della Città di Palermo. Ibid. apud Antonium Matarcellum 1636. in 4. sub nomine Josephi Sanctemarii.

L'Asquale del Sole Australe Panegirico per la sconfitta del turco di Barcellona. Ibid. apud Petrum de Isola 1653. in 4.

Dipoi Giovanni, composizioni Poetiche. Ibidem apud Buzi 1661. in 12.

Il Pelagio, o vero la Spagna conquistata, Poema Eroico. Ibid. apud Didacum Beum, & Petrum Camagnam 1670. in 8.

Il Mare amare della Possessione di Giovanni Christo, Fondazione detata. Ibid. apud Carolum Adamum 1674. in 8.

Sub nomine Brunii Cibaldi & edidit, teste Angelico Aprosio, in libro: Vitea elata pag. 99.

Del cono modo di conservare la sanità, & di curare

re ogni morbo col solo uso dell'Acquatic, disteso di Bruno Cibaldi Romano. Panormi apud Petrum de Isola 1664. in 12.

Disquisizione intorno all'uso dell'Acquatic, nel quale si dimostra quanto, & quali siano le condizioni della persona d'Acquatic, & accerta se ne possono servirsi i capi per l'espugnamento della salute. Ibid. apud Bologni 1667. in 12.

Ex eodem Aprosio pag. 106. scripsit & aranzamatica larva Pelagii Sugapene

Lettera del Dono Pelagii Sugapene di Bruno Cibaldi le approvazioni del suo lavoro intorno all'uso dell'Acquatic. Ibid. apud eundem 1667. in 12. Ideoque Bruno Cibaldi ex Bibliotheca Romae clarissimi Prossperi Mandossi tom. 3. son. 4. ann. 38. pag. 134. delendus: haec enim opinio Galeni huius fuit: tom. ex Aprosio citatum, tum ex omni consensu, Panormi suis licet.

Collegii Cautiones celeberrimum Poetam, qui Sculas Mosas coluit, & in quinque Tomos distribuit & addito alicuique Auctori elogio sub Petri Josephi Santemarii edidit, his titulis inscriptis:

La Muse Siciliane, ovvero siliadi tutte le Contrade della Sicilia Parte Prima, nelle quali si contengono le più degne de' più famosi Autori Antichi, tom. 4. Grammatica Siciliana, & con due tavole, le prime delle Canoni, le seconde delle materie. Panormi apud Beum, & Pottmannum 1655. in 12. & iterum apud Josephum Bologni 1662. in 12.

Tom. Primo della Seconda Parte, nelle quali si contengono le più degne de' più famosi Autori Moderni. Ibidem apud Decium Cyrellum 1647. in 12. & apud Bologni 1662. in 11.

Tom. Secondo della Seconda Parte. Ibidem apud eundem 1647. & 1664. in 12. & in hoc Tomo edidit Cautiones suas sub D. Vincentii Valgaretti nomine, ut mihi restituit ex Venerabilis Austria vii iurisperitis, Galeati amicos, & familiaris.

Parte Terza, nelle quale si contengono le più degne le stile barbes de' più famosi Autori Antichi, & Moderni per eccitata l'anime de' Christiani alla devozione. Ibidem apud eundem 1653. in 12. in quo & propriis ejusdem Galeati invenies & pag. 186.

Parte Quarta, nelle quale si contengono le più degne de' più famosi Autori Antichi, & Moderni per eccitata l'anime de' Christiani alla devozione. Ibidem apud eundem 1653. in 12. in quo & propriis ejusdem Galeati invenies & pag. 186. Advertendum hic pro, quod Augustinus Oldoinus in *Alphano Zephero* pag. 374. ait. Galeati in sui gloria, polliceremurque commodum opuscula plura Italica, & Latina scriptis in quindecim Tomos collecta, studio Midosi Pallescheros, edita apud Didacum Beum 1663. & opus hoc ut titulos exhibet: sed quovis hanc editionem in 12. aggreffus fuisse Midosi Pallescheros nostrum Galeati Genet, capis initium, titulum Pigliamum mendacissimum habitationem, cum Hippocrati Regio, editionem vidi, attamen editionem nec aboli, nec

ante prosequutus est. In hac autem editione plura ex supra relatis recedente curabat, quorum similes habes supra, alia tunc primū typis concedenda, quae non prodire, haec sunt:

De Catubarum, & Psestium in malignis febribus nordia amici rostrum.

Accidentia brilioua, deffiones, & consulationes Medica.

Quadrante Praxis de febribus in dies distributa. Schistarum, & seu aetorem medicinalium Parititio.

Impervata Redicatum Pataphrasia in omnia Hippocratica Periphrastica. Italice

Della Nobiltà del Medico Libri tre. Del disprezzo la sanità in un'etale, & in particolare Libri tre. Elenchabatur etiam haec aliamultis numeris abstinia: & jam jam scorum typistadeunda, nūpē

In Zanetti L'istitutum Tomo II. in fol. Palliari Ardrum Theoriam, & Praefectam. Tomo II. in fol. Estant m. sc. apud me

HN fr. } Edidit in citata Roma Si.
Aristilli. } tiliama.
P. Anonibano. }

JOSEPHUS GALLA Dierpanianus Sacerdos, vir humanioribus litteris apprime excultus. Obiit Panormi anno 1657. Edidit Italice

Illustratione per aptam li Giacomini dell'archivio della Granuocione dei regi facili. Panormi apud Antonium Granuocionem 1667. in 8. secunda editio.

JOSEPHUS GALLETUS Messanenſis Soc. Jesu. Edidit Italice

La Miltia dell' Pueri, Oltate Purginara della fura Lettera scritta da Mario Vergio d'istefuſi. Mellane apud Mathaeum la Rocca 1677. in 4.

JOSEPHUS GALLUZZO Aderuocensis Sacerdos, & Doctor. Humaniores litteras coluit, quibus addidit Musas Latinas, Hispanicas, Siculasque. Anno 1670. superflus Panormi vivebat Edidit.

Profoline, fru Artem Ateriram. Panormi typis Bossi 1670. in 8. Italice

Derisere Poetica d' Amore, e segue rbi si fia più di loro poter sopra l'antichissima questione de' Perri, alla quale s'accepiano alcuni Sonetti, e Canzoni Siriliane. Panormi apud Petrum de Mola. 1669. in 8.

Il Montebello Parte Prima le rima sciolta, Neapoli apud Novellum de Baulis 1669. in 8.

Erronda Parte del Montebello consistante fuoco, distribuita e compoſta in ottavina, cavata dalla. Primo Parte fatatissima sciolta, e si narra la porterosi donni del denr fuoco avvenuti nel 1669. Ibid. apud eundem 1669. in 8.

Cronologia spiriti mali, Panormi apud Petrum de Mola 1669. in 8.

Il Pajir Perano, Tragicomedia pastorale. L. Arianna.

JOSEPHUS GANGUTIA ex oppido Misi e-
Am, Abbas S. Mariz de Piano Capituli. Obiit in
patria, nescio qua ex causa intersectus circa an-
num 1660. Edidit Italice

L'Abbatia Poena di Amato. Panormi apud
Josephum Bisignum 1654. in 4.

JOSEPHUS GELOSUS Panormitanus, ex Jo-
sepho Silos, ac eisdem Gelosi testimonio la o-
peribus iusta desiderandis non Sarcophagus, ut Au-
gustino Oldoino placuit in Athenis Ligustropes.
376. & Raphael Soprano de Scripser. Ligaris
apud ipsum. Frater Jo. Aurouli Gelosi Episcopi
Pastoris. Clerici Regulari Ordine ingressus
solemnia edidit vota Panormi 25. Octobris anno
1606. Graviores disciplinas amplexus, ut egre-
giam ingreditur indolem, assiduumque studium, do-
ctissimi Theologi gloriam, ac distirissimi coo-
cionatoris nomen consequutus est. Inter praestir-
tiores verbi Dei Praeones recedens, per annos
40. contritionis quare summa cum laude
funders, culti ut ex quibus 36. lo quadageſi ma-
li curricula, & 35. per anni ambium delecta-
vit in paupis Sicilia, & Italia Civitatibus,
praesentem Romae, Neapoli, Venetis, Mediola-
ni, Rhegi, Modone, Panormi, Messane, & aliis
ob eloquentia nitorem, eruditionis ubertatem,
factorem litterarum, Sarcophagusque Paetum copia,
(quorum testimonio, fuit illustratissimus) nun-
quam sine laude, plausuque auditus. Obiit munia
egregias viſi dotes apud suos probaverit inter
que in primis eumrandas Consultoris Gene-
ralis munus. Annus agetis 63. apoplexia ism
enervatus, biennio elapso vitam absolvi Panor-
mi 8. Martii anno 1657. Hunc locatum inve-
nietis a P. Josepho Silos in Misi. Cirr. Reg. p. 3. l. 11.
pag. 602. Aloysio Novano in r. pass. tom. 1. p. 72.
Edidit Italice

I Cefeli Tesori delle incomparabili grandezze di S.
Gustaffo Spio della S. V. e Padre dell'Incarnato Dio.
Panormi apud Alphonsum de Mola 1636. in 4.
Quarismale, o vero discorsi sopra i otto i Partelli
della Quarisma, e Sermoni della Passione di Gesù
Christo, e l'excelsione di M. F. Tamer Primo i Secondo.
Panormi apud Petrum de Mola 1644. in 4. & Venetis
apud Paulum Ballionum 1649. in 4.

Sauritate discorsi de' sacrosancti sacramenti di Christo,
dell' Eccellenze della Vergine e dell' Grandezze de'
Santi nelle due Stagioni del Verno, e della Primavera.
Venetis apud Christophorum Thomassum 1650. in 4.

Sententia discorsi de' sacrosancti sacramenti dello Tri-
nità, dell' Eccellenze di Christo affondente, e
dello Spirito Santo, e delle Grandezze del SS. Sacra-
mento dell' Altare, per i ragionamenti per ad irile-
ro citare Tomo Secondo. Panormi apud Josephum
Bisignum 1655. in 4.

Alla etiam m. volumina de rebus coocionatoris m.
m. sc. redidit

JOSEPHUS GENOVESA Messanenſis, ut ex
Prois Academiae Officium habeo h. 8. pag. 120.
& 121. vir polioribus litteris excultus, ac memo-
riae Academiae alumnus. Edidit

Per lo Salsità della Lettera scritta da Maria
Vergine a i Miffi. D. Jorſo.

Chela Celsitudo, e Perfezione dello Stato mondiale dipende dall'irresistente cingendolezza del tempo. Dissipatio. Excuse in Probs Auditorium Officina. Monachorum apud Domibicium Antonium Ferrum 1667, in 4.

L'Onore ridate in pium per più agnare in noi il desio della gloria. Dissipatio. In eisdem probis lib. 2. Napoli apud Andream Colliciam 1669, in 4.

S. JOSEPHUS HYMNOGRAPHUS, ita ab hymnorum multitudine, quos decemavit, appellatus. Locis ubi in Syrtaribus arcepi, oans ex Hecio, & Agatha parentibus virtute claris. Ab infantia morum inmutare, vivere, ac pictare, lumen sanctimonie speciem dedi. Sacerdos additus licetis minus in modum profecti, & non obdusa catholis sapientie, ac divine eloquentie splendore salidit, quo, praeclarioris virtutis incitamentum efficit. Sed florent adhuc state cum Agathae Syrtaribus occupant, ut Barbarorum hucum decipiant, in Peloponnesum lectis, ubi relictis gaudioribus, ut Deo libenter vacaret. Theolasticam petiit, ubique monasticam D. Basilii institutum amplecti est. In Canobio Laroni dicto. Hoc animi fervore regulare discipulum aggressus est, ut breviter persectionis exemplum sic omnibus exhiberet: humilitatis enim, obedientiae, solitudinis, ac silentii studio incubuit: assidue, contemplatione, elatione, aliisque virtutibus ornatus intravit, ut omnibus admirandi esset. Ad assidue sacramenta letitiam, Sanctissimum Patrum lectiones, virtutum fomentum claritas, ecclesiae pernaclos ac domi immixti combatant, verum etiam, & hymnis, aliisque ingenii monumentis ecclesiae evasabant in suo amore, ac veneratione omnes trahit in; dulcis autem eam sacrum litterarum arena magni suavitatis expendit. Sapiens ecclesiae sapientia inebuit ecclesionatur, ac ad virtutes amplectendas auditorum animos excitabat: profectus enim ex ore egregii viri, mellis eloquentiae flumen, quo omnium corda dulciter alliebat. Ob egregiam viri sanctimoniam dignus ratiñatus qui Sacerdos doctus in laetare, hie humilitatis vires obdieret, precibus, & obedientiae cessis: ideoque hac dignitate insignitus ferventius virtutum studio incubuit. Devotus promittente leges amplectus est, oam iorem protrahere diutius curavit, & ad sanctimoniam fastigium omnibus animi ovis prospera contendit. Cum autem Theolasticam pervenisset, S. Gregorius Decapollia, qui sanctitatis, ac miraculorum gloria florebat, Josephi Sanctimoniam numeris omnibus absoluit, demerant, cum illo archiepiscopum familiariter contraxit: adeout ab eo distaxi haud pateretur: hinc discedere, coactus ad gravissimas res Constantinopolis pertractandas, Canobii modestatem emix rogavit, ut Josephum in inter socium ademeret, & tandem obtinuit. Constantinopolim appellus Josephus, Gregorius eousuadente iureas, omnem vitam suam rationem in se fideliter transire curabat: ac vitam potius angelicam, quam humanam trahebat. Cum autem Leonon flatus, ut habet

vita S. Josephi apud Otharium Caeratum, tom. 1. 55. Stralor. pag. 46. sed Armentum, ut juxta temporis epochas recte adveniat Godesfridus Henschenius, & Daniel Papebrochius in Actis SS. 3. Aprilis in 1669. pratio ad vitam S. Josephi 5. 1. pag. 166. & in eisdem pag. 177.) humanissimus Constantinopolitanus Imperator, vesagabile in sacris imaginis, et antiquae caliores sevieri, S. Gregorius Imperatores furores se opponere, publici Catholicam Fidem propugnari: hinc monachi viri religiosi ad Gregorium, iuramentum ad Fidei Aetheli am cōsuegunt, spios iudicant, ut Romam ad Summum Pontificem S. Josephum mitteret, cui Ecclesiae calamitates, ac Adellum pericula exponeret. Ideoque oolter Josephus Gregorius iudic Romam velut avertit in itinere a Pyrrhis aggressus, captivus in Cretā (insula adductus est ubi in vincula reclusus, obfuso carceri mancipatur, Sed inter eamque gestibus, solus ille lagonis mellita eloquentia vi ruollebat, ac in fide constantia consummabat. Episcopum animi infermitate laborantem, qui ut se à laboribus creperet ad Imaginum contempeum jam propendebat, ita roboravit, ut pro Christi fide, ac Imagini cultu sanguinem profundee patriam reddiderit. Immo metos à Diaboli laqueis solvit, ac in fide fluctuantes firmavit, quorum nonnulli martyrii palmam adepti sunt. Dum autem ita sanctos vitam, reli carentis vias tradidit: ut in sancti Domini nocte, spectatibns amicis producti usque ad galil eantam, D. Nicolaus Mycenis se se spectabim fecit, ac Josepho narravit, Leonomachum Imperatorem jam defunctum; se autem Constantinopolim regredi opus esse, ut ecclesiae sapientia Christi fideles confirmaret: inde libelli solium in ejus os immisit, in quo haec legebatur verba: *Aeterna tamquam misericordia, & fides tamquam misericordia in obsequium vestrum, poter eam si est: haec cum inavissimè decaurisset, se ecclesiae dulcedine perfusum fuit; ac compedibus solatus, & per eam captem, statim à D. Nicolao Constantinopolim transiit. Cum ibi Gregorium jam defunctum deplorasset, in Ecclesiam S. Joannis Chrysostomi fecit, ubi populos ad Ecclesiam coascentes ecclesiae sapientia tradidit, & ad omnium commodum Canobii extraxit, quod statim numerosos Religiosorum cotus capere. Arcege ea dono S. Bartholomaei reliquit, ad ejus cultum Ecclesiam excitavit, ubique pluries S. Apostolos spectabim Josepho dormienti se exhibuit, eiq; obdita nonnulla mysticia, ac dissimilima facerum litterarum loca explanavit: ac dicens benedictionibus, & charismatibus cumclavit. Ve ceterum Oebea canonum suavitatis demerere, Josephum sapientia benedictione beavit, & in eius linguam superetur sapientiae laetres largier infudit. Ex tunc exempla pauci obierunt eo nectare refecti, leu potibulque conuati, ut audierant, ac legentius animos mi à dulcedine perfundant, & quoremque velint facillimè sectant, adeout ex iisdem Colicolarum cantum melos efflueret ad asinatum solatium pures. Hinc merito ejus*

hym-

hymni ab Ecclesia Græca in sacris divinis Psalmodiis locus translati, ad Cœlestium laudem decantantur. Multos in hæc finem lapsos ad Catholicam fidem revocavit, multosque à sacculi illicetis reptos, monastica vite addidit. At dum in his sedulius infundabat, iudei vii labores exornavit. Throphilum Imperator (non Constantinus Caponymus, ne ex ecclesia Henschenii, & Papebrochii ecclesiæ) qui & ipse sacris imaginibus infusus, Iosephum evangelicæ libertate, concilio æterni, in exilium eiecit, in quo fœtè animo cæcis erummas perpeluit est, siquæ dum à Michael Imperatore Constantinopolim revocatus, inde spiritus dignitatem sibi oblatam, ecclesiasticæ superpelliculis custodiam accepit, ut Ignazio Patriarchæ obtemperaret: hic enim Iosephi Sanctimonium doctrinamque perpendens, in persequendis Ecclesiæ negotiis ipsum adhibere cupiebat, quod ex collato munere obvenit: idcirco in eodum distillans sapens Iosephum consulabat, & ab eius ore dulciter prœdebat. Ac ex pressis etiam Phœlo successu fuit, qui Iosephum eâ profecturæ assessorum, ut ipsum appellaret Panem Patrum, & Honorem Dei omnium Angelum venerantur, eal & Ecclesiæ negotia denuciabat, omnesque Ecclesiæ Primates hortabatur, ne eodum velut sacrilicium Patrem recolerent, & ipsi mensa æcua degerent; quod libentius per peccatam prophetiam eius lucis percussione experte sunt, quo eodum penetrata emebat: Iosephus autem omnes ad rectam Domini viam dirigebat. Tandem nudiq; celeberrima, virtutibus, ac sanctimonii clarissimus, ab Angelo communis est, sibi insere moris gloriæ, ideoque omnibus reiectis curis, ad ipsam seculi finem se paravit, ac tandem ad eodum revocavit, in quo Desipra, Cælestique omnia, quorū e logia decantaveat, summo honore excepere. 3. Aprilis anno 883. Si plenum mœni vici capis, consule eius vitam à Ioanne Diacono scripsum, apud Octavianum Caetnum in *Vitis SS. Scaborem* tom. 2. pag. 43. ab eo peissimè fidei Anonymi scriptoris nominat editam, ex m. s. codic. græco Monasterii S. Salvatoris Messanæ, ab Augustino Floresco hoc. Jesu latinicare donat, exinde sub Joannis Diaconi nomine eandem in lucem emiserit Henschenius, & Papebrochius in *Actis SS. 3. Aprilis* d. pag. 369. Hæc etiam vitam S. Iosephi ex Synaxaria m. 12. edidit pag. 166. eandem etiam ex petraico codice Bibliothecæ Variæ in latinum translata à Ludovico Martacrio de Congregatione Cler. Reg. Matris Del, edidit Hippolytus Mnerarcus frater, eiusdem Congregationis Sacerdos in Mariale ipsius S. Iosephi, qui & ea, quæ in Græcorum Menzæ, ac Metrologis de Iosepho habentur, lectionibus exhibuit. De eo etiam Iosephus Predicator in *Vitis SS. Scaborem* pag. 282. Hicronymus Bascapè Ephemer. Sacr. 3. Aprilis d. pag. 31. Simon Wagnereckius in *prologum ad plebanum Marianum Græcor. v. 12.* qui duos distinguit Iosephos Hymnographos, quorum unus S. Theodoræ Scædæ frater, Iosephus. Theodosianensis, alter noster Sienus, & hic

adscribendos putat Canones, qui in Græcorum Menzæ indum Iosephi nomen præferunt; eisdem sententiæ adherent Henschenius, & Papebrochius in comment. prævia ad eodum §. 2. num. 10. & 11. Vide etiam Iacobum Goar in *Glossæ ad Menzæ Græcorum*, Marzaccium citatum in *Biblioth. Marzana* part. 2. pag. 812. Joannem Naddi in *Anna Cælesti 3. Aprilis*, Leonem Allatum de *hæc Ecclesiæ Græcorum* diffinit. Papebrochius Carreum in *Pam. h. Sicula* pag. 75. Roobum Pirum in *not. Eccl. Syntact.* pag. 139. Thomam Serotium in *Controversiæ Concept. part. 1. lib. 2. cap. 1. 63. & cap. 70. pag. 165.* Michaelum Angelum Manthærum in *Calendario Synaculo*, Caetmus etiam *hæc* d. diffinit. *Sicula* 36. n. 34. 25. aliosque. Scriptis S. Iosephi Hymnos innumeros, ex quibus Hymnographi nomen accepit. in ecclesiasticis Græcorum libris CCCV. Hymnos (quos etiam Canones vocant) per dies dispositos, ac per anni annum ab Ecclesia Græca decantari solitos continet testatur Caetanus cit. in *animad. tom. 2. SS. Sienor. pag. 17. num. 20.* & Perdicarus *hæc* in pag. 294. ut apud Canon *LXXXVI.* in Paræclitico. Liber est Græcorum, qui quocidie aliquod recitandum in Choro exhibet, ad aliorum librorum cœlestiam, quibus statuta temporibus utuntur, ex Leone Allatio de *libris Græcorum* diffinit. e. pag. 68.

Canones XXXV. in Theodido. Liber hic recitanda in Choro à Septuagesima usque ad Sabbatum Majoris Hebdomadæ completitur, ex Allatio cit. diffinit. 1. pag. 69. ac Marzaccius in Mariale XXXVI. d. pag. 301. ad 321. ex eodem libro exhibet.

Canonem P. in Pantecostadio. Liber est, Græcorum, qui recitanda in Choro à Pascha, usque ad octavam Pentecostes continet, ex Allatio cit. pag. 77. & 78.

Canonem L. in Horologio, quod idem est ac latine Durum, ex eodem Allatio cit.

Canonem LXXVIII. in Menzæ. Codex sine duodecim, ysta duodecim anni mensa disticti, in quibus quocidie decananda hœc canonis ad Dei, Desipra, ac Sanctum libei commemoratur, ex Allatio cit. pag. 78. Sed hæc prætermittendum puto ex eodem pag. 81. S. Iosephi hymnos, omnibus aliorum Græcorum, qui in ipsis Menzæ competunt, anteposendos. Inimò eius vice Scriptores tradunt, Poetas, scriptoresque omnia post ipsum florentes, quæ venerunt, ac continuata habent, omnia ex Iosephi hymnis, tamquam ex celesti antefodina remissis. Ex his omnibus libris, aliisque m. s. codicibus celeberrima vie, & Desipra eulogæ ineliqua Hippolytus Marzaccius Lucensis, Hymnos collegit omnes Græcos, quos S. Iosephus in Desipra laudè cecinit, & latinitate donatos ferè omnes à Ludovico Martacrio eius fratre, edidit, notisq; illustravit, hæc apposito titulo:

S. Iosephi Hymnographi, Siculi, Synaculi, Oculi p. Epistola Mariale, quæ cœlestis S. Iosephi de Augustissima Virgine, Terræ Regine Desipra Virgine Mariæ opera cœlestia, quæ reperiri potuerant, ex Græcis m. s. ec. Codicibus selectis, Latine redidit, notisq; illustravit, uxor prius publicatur. Studio

ac labore P. Hippolyti Martorelli Linceus à Congregatione Cic. Reg. Mart. Del. Romæ 1733. Ignatius de Lazari 1661. In 8. Addit. & ipse Martorellus in ante pag. 423. Hymnos multos repetiti in m. ss. codicibus Bibliothecæ Barberinæ, qui in edictis Cæsarij Mensei desiderantur: & pag. 486. & 494. 20. quod in Titodio m. s. Græco episcopi Bibliothecæ n. 18. Hymni tantum nonnulli, qui in impresso Titodio non inveniuntur. Apud Octavianum Castranum in Viris SS. Siculo rum hæc in Latinum versa ab Angelino Lorio Soc. Jesu habentur, nempe

Antiqua ubi fragorem in S. Martiano Episcopo Syracusanum. Co. n. 1. pag. 7.

In S. Petrus Puerum Syracusanum. Ibidem pag. 15.

In S. Nicodem Mart. Hymnus. Ibidem pag. 45. In S. Epiphani Hymnus. Ibidem pag. 116.

Hymnus Secundus in S. Almyrem Episcopo. Ibidem pag. 115.

Hymnus in S. Paulum ex m. s. Græco codice. Monasterii S. Philippi Fragrantis. Ibidem pag. 161.

In S. Gregorium Agrippinum Episcopo Syracusan. Ibidem pag. 115.

In S. Leonem Episcopo Catacensem Hymnus. Tom. 2. pag. 16.

Denique 19. Latini in Sorino in Viris SS. 24. Angelus pag. 254. & Alcyon Lippomannus in Viris SS. 24. Angelus pag. 891. ex Simone Metaphrasto exat scriptis.

Josephus Hymnus, & Miram Lazarum in Basilica Apostolica Constantinensi. Hunc nostri Josephi fecerunt prius Octavianus Castranus exat. ad tom. 1. SS. Siculus pag. 134. n. 6. & in animal. ad tom. 2. pag. 18. Josephus Perdicaris in Viris SS. Siculus pag. 294. Henschenius, & Papebrochius in xxi. ad vitas S. Josephi pag. 274. hi verò in comment. pæp. ad iacob. c. 2. n. 11. ex Allatio in dign. de Genes. lib. 2. pag. 11. Josephi nostri putant

Cæsarum in S. Nolas. Servantur Græci m. ss. Romæ in Bibliotheca Barberina.

JOSEPHUS JANUARIUS Panormitanus Sacerdos, natus 14. Iulii 1647. ex Mariano Iannario Neapolitano, qui Panormum appulit anno 1581. Literarum studia complexus, sacre Theologie lauream accepit. Amoenioribus facultatibus ditatus, Musas familiares habuit, ac multa cum literarum laude egregie prompte ingenii monumenta. Vixit vii. annis Panormi anno 1707 quo hæc typis confignatus. Edidit Italicè L' Hymni Titolensi Tragedia Sacra della Gloriosa Vergine S. Rosalia Palermitana. Panormi apud Castagnani 1671. in 12.

La Colomba fugitiva rheocrata nel Pellegrino, Pl. 12. & Mare della Gloriosa S. Rosalia Vergin Palermitana componimento per musica. Ibidem apud Anselmum 1679. in 12.

Dialogos etiam edidit musicis modulis decantatos, ac Panormi editos, nempe:

Sao Pietro Predicatore,

Il Golia,

L' Abrams,

Il Trionfo del Glorioso Patriarca S. Giuseppe.

La Divena Presbiteria.

Il S. Michele Arcangelo.

Il Mosè.

Pizzo paravite

Pagine Arabe Tomi duo.

Sonetti Tomo 1.

Canzoni Siciliane.

La Salomone.

La Gloriosa Regina di Tripoli. Drant per musica.

Latine

Virgilio Elogio incollato, pistatores fallan

Samaritan. Antidam Iulio.

Solenne Torquati Taffi cantus quatuor, ab eo ab his Florentibus in Regi Pont. Panormitanus.

JOSEPHUS DE JUDICE Catacenſis, musices peritissimus, ac Poeta insignis. Hayna meminit Josephum Galeanus in Musis Siculis par. 1. pag. 184. & Joannes Baptista de Gioſſi in Decanato Catan. tom. 1. cord. 9. pag. 152. Vetraculæ linguæ scriptis

Cæsarum Siculorum. In Musis Siculis par. 1. Panormi apud Duart. & Portamortuam 1645. in 12. & apud Josephum Bisignum 1665. in 12.

JOSEPHUS DE JUDICE Panormitanus Sacerdos, & Sacre Theologie Doctor insignis, Catensis, de quo in hæc Bibliotheca pag. 119. Franc. vir positionibus literis excoltus, Tragediæ ejus. Poeti clarus, ejusque varis Tragediæ, ex Josepho Galeano in Musis Siculis tom. 1. par. 2. pag. 349. in elogio Joannis Bap. de Judice epas nequius, si doctæ pædæ non perissent, non Urbem, sed integram Provinciam illustrasset. Summa Divi Thomæ, cum Cæsarum Commentariis impressis, continuas, ac doctissimas Postillas, & Annotationes addidit, ac ænon propria exaravit: que ut vivum eximium in sacris studiis infatigabilem denotant, hæc in diuina vitam produxisset, bene meritis Reipublice literariæ fortitan effectisset. Hæc ubi a iove in aduſu aſonem, & desiderium apud Antonianum de Judice Nepotem servavit. Obiit Panormi 8. Mart. an. 1638. ætatis 24. & in Ecclesiæ Domus Professionum Soc. Jesu sepultus est. De eodem Galeanus in Epistola testem carmine laudat. Johann. Baptista de Judio. Inter alia ex eodem scriptis Italicè

La Clorinda Tragedia. Hæc, paucis annis post Auctoris mortem, Adorea habuit Equites ex primaria nobilitate Panormitana, qui insigni magnificentia scenam exornantes, semel tantum genio indulgentes, ipsam magno fastu, planſaque peragunt. Servantur m. s. apud Nepotem Antonium de Judice.

La S. Rosalia Tragedia sacra. Hæc m. s. in 4. manu episcopi Auctoris exarata censeo, quam ab optimo Amico Vincentio Anſia accepit.

JOSEPHUS DE JUDICE Panormitanus alter à supra celatus, in ipſo ætate flore Philosophiæ, ac Theologiæ operam dedit: ut etiam Mathematicis disciplinis, in quibus ingenii felicitatem pateſcebat. Inde Jurisprudentia incubuit, & Doctoris lauream accepit. Ad animi oblectamentum, & ad levandas curam molestias, musicæ, festi-

JOSEPHUS MANCUSUS Panormitanus Medicæ facultatis, & Sacræ Theologiæ Doctor præstantissimus, Musæ egregie color, floruitque anno 1595. quo vetustate lingua cecidit.

Legenda della Gl. S. Nirsia V. c. 25. tradotta in questa rima in lingua Siciliana. Panormi apud Jo. Aut. de Franciscis 1593. in 8.

JOSEPHUS MANCUSUS alius Panormitanus, supralaudatus nepos, vir doctrinâ cædendi-macrin lucè editus est anno 1593. Literarum studijs addictus, in gravioribus Philosophijs, ac Medicinæ spatijs præstantissimè ingens vires insigniter detrahit. Doctoris laureâ insignitus, & in Auditorum omniafariâ lectiois probè versatus, inter præcipuos avi sui Medicos mirificè effuluit. Magnus ætiorumque commodo valitudinis sustinuerat, ac ut inde in laus exercebat: idemque illustraret Panormi familiæ fructu in ipsis curandis, ita non vix crediderunt: & in domibus fructu omnibus Regulari in nostram curam mississimè remittunt. Adhuc juvenis Panormi medicinæ præcepta puellè docuit, & cæcæ scholæ doctissimè viri ad Siciliam nostram idem prodire. In Panormitana Medicorum Academia Principis honore claruit. Pauli Ippoliti Siciliæ Archiepiscopi, ejus amicus, vires cum laude gessit ad Regni Urbes, & Oppida circumspicienda. Eximia religio, in qua quæ inagere refulsit. Christi Domini cruciatibus appropinquat, sub eorum idem auspiciis vitam absolvere promittit: cum enim citi morae gravitas, eam, quæ Christo capiti mansisset, spem, & præ Urbem Panormi solemnè, ac annuâ pompâ ex Carceribus Ecclesiæ deducit, æcensæ sacre comitari voluit, seculi de cæcis famam coarctari scilicet: domumque reversum, paucis ejusdem elapsis diebus ad Cælum, ut præ credimus, placidissime convolvit anno 1671. die 9. Maii, ætatis sue 73. Sepultus est in Ecclesiâ S. Antonii Patavini Fratrum Sorditorie Observantiz, ubi ejus cadaver adhuc integrum perleverat, Josephum laudat. Houghmire Forsterus de natura, & salubritate aquæ Panormitani selt. ultimè ann. 5. pag. 66. Extant de eo etiam præclara testimonia, quæ in operum suorum vestibulo videri poterunt ex doctissimis viris Gerardo de Natali, Salvatore Corsellio, Francisco Revellio, & Antonio Basilio. Unum hic non omittendum opere peritum dicit, quod anno 1666. die 28. Julii Messinæ potuit Transitus Avellinus pro laurea Doctoris Jacobi Mancus; & ejus oratione pauca testatur: *Josephum Mancusum, ait, ætatem humanæ vitæ vixit, & servatorem morum: Josephum illam medicæ facultatis Herculem, qui in horrida morborum nostra perdomuit: qui quæ sunt in Sicilia famula, sui sibi creandi de triumphata morte trophæa: quæ in languentibus domibus vigilia impresse, tot ætatis sui nonnulli monumenta reliquit: quæ ut nonnulli, sibi, superque laudat: ut enim Adam asum, Cælestem, Hippocratem, Asculapium dixit, Siciliæ servatorem, Medicorum apud eo, publico per manus Phidias arte, aut maxime eternæque dicit. Edidit De servanda nobis seltique in canibus febribus pa-*

eritis, vel malignis, & verè pestilentialibus, præsertimque in epidemias febres, quæ Panormi interit anno 1647. Panormi apud Cyvillum 1650. in 4.

De solvendo in prædione. Ibid. apud eundem 1650. in 4.

De partu dierum ducentarum, & triginta, quod non sit necessitas legationis, narrabit, & ceteris sedulissimis, aut ad aliosque spectant, minimeque videri, Hippocratem, & descriptam. Ibidem apud Nicolaum Bonam 1651. in 4.

Priolo demandare statuerat volumen satis amplum.

De Astriis illustribus, quod sicut præventus locum, & ceteris.

JOSEPHUS MARCHESIUS Marsalensis Sacerdos, viri doctrinæ, & eruditioris appropinquat exultans, Sacræ Theologiæ, & Juris utriusque laureâ insignitus, morum integritate claruit: idemque ad nonnullos honorem gradus merito evectus est, fuit vicem Ecclesiæ Cephalodensis Canonicus, & Apostolicus Prothonotarius, & in Panormitana Cathedrali Ecclesiâ primus, ut vocat, Viander, ab Archiepiscopo Petro Martinez Rubio electus 2. Aprilis 1659. inde ejusdem Ecclesiæ Canonus Magnæ Viæ, ab eodè Archiepiscopo constituitur 17. Maii 1660. & tandem Subcanon. Abbas etiam S. Philippi à Domina, Archiepiscopus titularis Tunici, & Cælestis concilii, sui æstimationem exaltavit. Dux etiam in Archiepiscopali Panormi Curia Magistri Notarii munere functus est: & librorum edendorum Consensu egit, tum pro Regia jurisdictione tuenda, tum ex mandato Archiepiscoporum Panormitanorum, quibus acerrimè machinatus: & ipsi nonnullarum Ecclesiarum curam Deposari munere demandavit. Obiit Panormi 31. Octobris 1687. Edidit

Memoriale Sacerdotum, ubi non solum ad Missæ præparationem præcipua perpenduntur: sed etiam ad Sacrosanctum Sacrifitium præpositi mysterii illustrant. Panormi apud Domitium Anfelmum 1668. in 12.

Italicè

Sestigia de Astriis, & ceteris de ceteris, quæ quasi rursus de ceteris nullo Chiesi, de ceteris sua sepiù à loro parente in più cari anni. Ibidem apud eundem 1663. in 12.

Priolo paraverat

Differentialium sympathiarum de Rege in Canone nominando.

JOSEPHUS MARESCA Panormitanus, ætatis ex D. Leouardi Marefca Medicus doctor 6. Novembriæ anno 1636. humaniora literas, ac Philosophiam in Panormitano Clericorum Seminario non vix laude hausti dode ceterisque medicis operam dedit, ob egregiam ingenii iudicium magnâ se illustrat doctrinâ: & Philosophiæ, ac Medicinæ laureâ doctus est Messinæ. In agris curandis sedulam navavit operam, ac Siculam in Turemum Archiam in egi. Ammonioribus litem iudicavit: præsertim Poicis delictis: idemque in Academicæ Receptorum Panormi, & Officina, & Radicatorum vulgo Ab-

Lulian, Messana magna enim laude ejus poeticalium monumenta excepta sunt & in sui aeterni literarum benevolentiam excitavit. Vivit nunc in oppido Carini, ac publico stipendio agerorum salutem curat. Edidit Italicè.

Ma la Magellana. Dotti effegiti all'immortalità Cicerone. Panormi apud Bolognini 1656 in 12. hoc opusculum etiam carmine conscripserat.

Mora purissima concetta. Panegirio. Panormi apud eundem 1656. in 12.

Poesie. in libris *Poesie* *Poesie dell'Accademia degli Abbarbicati per la nobile schola del Principe delle Spagne.* Veneti apud Bodhum 1659. in 4. Paulo seivai libros

De Fribus.

De Sanguinis circulatione.

Italicè

10 Agli di Clio Poeti.

Il Zedano Avventurier.

JOSEPHUS MARIA COSTA nobilis Messanensis Societatis Jesu, natus primo Junii 1637. Societatis accessit 27. Junii 1652. in qua solenniter vota dixit 15. Augusti 1670. concionatorum egiit cum laude, & dum Redonis munere in Urbis Nicæ Collegium moderabatur, obiit 23. Augusti anno 1698. Lulian Italicè

L'incensivo Oratore Panegirico della Sacra Lettera scripta dalla B. Vergine d'Alfonso. Messana apud Manthazam la Rocca 1676. in 4.

JOSEPHUS MARIA MALACRIA Themitanus Ordinis Suietatis Obsequiarum S. Feanelfel, Sacra Theologiae Lectus, & Concionator. Magnæ deventialis vir in rebus agendis, nonnulla Ordinis Consilia tenet, & Deventorem Sicula Provinciae egiit. Anno 1671. Sicula Provinciae Moderatum electus, paulo post à Sicilia Pecege, Neapolim missus orator ad Regni Neapolitani Phorege, ut summatim inopie consuleret, Neapoli decessit 17. Novembrii 1671. in Consobio S. Crucis non sine Siculorum fratum dolore. De eo Petrus Tognoleto in *Paradisi Seraphico* par. 2. lib. 6. cap. 9. pag. 26. qui de eo etiam par. 2. lib. 5. pag. 575. ubi scripsisse testatur, Italicè

Il Re David publico probitate effegiti n'fite Selmi traditi dalla lingua latina in volgare in festimenti de Sami Paulini 2. in 8.

JOSEPHUS MARIA MAZARA Siclenis Soc. Jesu, natus 5. Martii 1619. Societatem anopleus est 22. Novembrii anno 1637. cui votorum quatuor sacramenta se adhibuit primo Januarii 1655. Vix oppido eminentissimi ingenio, ac admiranda memoria, cæcæ enim adhibuit munus, inter mensis unius ambitum Græcæ linguæ plenissimè didicit. Satis erat semel scriptiorem cili prolixam percurrere, ut statim fideliter edidderet, ac perpetuo memorie insculptam retineret. Ne dum gravioribus disciplinis exornatus resisteret, verum etiam, & amonitionibus nutritæ claruit. In Collegio Panormi anno ita diffusæ de prima operatione in dictis docuit, ut mentes sex in ea expendenda insinasset, ideoque à cathedra remotus est, oberrima enim ingenii sui copia, inopes reddebat dissimilis, eoqueque ingenia, cûlque circumfusa obstruebant. Messanam trans-

iens ibi nonnulla ad Messanenfiem Clotiam edendo, ac magis promittendo in hisce Siculis, quas moliebatur, civium benevolentiam sibi conciliavit, ideoque extra Collegium in publica Messanenfi Academia Theologiae laureâ donatus est, ubi & passim Magister titulo vocabatur, in eodem publico lyceo Philosophiam docuit, & inde primam Theologiae Cathedram moderatus est. Eruditione, & historicæ suppellectili illustratissimus fuit. Eloquendi valuit, Musæque coluit egregie multa magnâ cum laude elegantissimè cecidit, & inter Officinæ Messanenfi Academiæ non sine plausu adscriptus est. Tandem à Societatis Moderatoibus, ex Uebe Messanæ extractus, Ned affixus est, ubi marore confectus obiit 7. Junii anno 1661. Hunc laudatum invenies à Jo. Vigiottinillo in *Poeti Siculis* pag. 23. Placido Reda in *not. Messan* par. 2. pag. 85. & 86. Carolo de Gargiolo, & Feanelfel Alibrando in *Prosa Officiis* lib. 2. pag. 124. & 189. sub nomine Temperati, Vincenzo Taurizio in *questi not. al. par. 2. lib. 5. quest. 47. not. 16. pag. 341.* Hieronymo Ragusa in *egregis Siculis* pag. 90. & in *Sicula Bibliotheca* exteri pag. 73. Leone Allazio in *di immaturia* pag. 607. & tandem ab eruditissimo Joanne Brancaccio in *one memorie vindicata* pag. 178. Lulian supposito nomine Italicè

Divinazione dell'Arco Trisfale scripta dall'Alfonso. Senso di Palermo al ricevimento dell'Alfonso. & *Eruditioni*. Sig. D. Rodrigo Mendez, Rexas, & *Sanduel Manthaze del Conere*, *Duca dell'Infantado* & *Phere*, & *Captan Generale in Sicilia*. Panormi apud Cytillos 1652. in fol.

1 Tre Dichi nel fraggio effegiti e 1 Tre Gironi dell'Alfonso. & *Eruditioni*. Sig. Duca d'Offina Vicerè, & *Captan Generale per sua Maestà in questo Regno dall'Alfonso*. Senso della Real Città di Palermo nell'apparere del suo Arco Trisfale. Ibidem apud Petrum de Holz 1655. in fol.

La Mira Palermitana fraggio effegito all'Eruditioni. & *Reverendissimo*. Sign. D. Pietro Martini Reale Arcivescovo di Palermo, *Luogotenente*, & *Captan Generale per S. C. M. in questo Regno nel fienno giornale della sua Maestà*. Ibid. apud Augustinianum Bolognini 1658. in 4.

L'Entro di delle conversioni felici, disposte sopra la capone delle fiste, che celebra à S. Paolo Apostolo nel giorno delle sue conversioni la Città di Messina. Messana apud Paulum Bouacorum 1660. in 4.

Poesie. in libro: *Poesie volgari degli Accademici della Fucina Parte Seconda*. Ibidem 1659. in 12. mendo nomine Pastoris Iunij: Irenius flavus est, qui juxta Siclen adlabitur. Sub eodem nomine

Fremili del Mar Siculi Poema Ero-licum. in iisdem camminibus Parte quarta. Neapoli apud Sebastianum Alecci 1660. in 12.

Piane di Trifoli per la Sacra Religione di Malta. In Bibliotheca Collegii Societatis Jesu extat in s. opusculum in fol. quod unius noctis spatio elucubravit inscriptum

Di Iohn exhibendo Christi Plagh *sestion* *sempre* All-

Altitius loc. cit. pag. 607. & 614. ubi, quod scri-
batur opus diametricum statum carminibus
consecratum, amplexus non dum absolutum la-
vato Bahallat Maxima Societatis Jesu fuit,
namp:

Il Pilago.

Prælo etiam perbat

Arctus Stellas. Opus pergamæ, & longè en-
dumissum.

JOSEPHUS MARIA POLIZZUS Panormitanus Societatis Jesu natus 17. Maii anno 1640. in
Societatem adeptus est 18. Septembris 1655.
in qua quatuor solennia edidit vota 15. Augusti
1675. ad alium consecutus: praestantissimi inge-
nii donis fudit decessit, ut aggrigis doctrinæ
opibus locupletatus efflueret. Præter multos li-
ceas, summo cum planctu Rhetoricam cum Janes
Societatis, non publicè docuit, Historicam Inter-
pretatam, Philosophiam quæstionario, ac Theologiam
scholasticam, & curam in Panormitano Collegio
praestitit, magna cum acclamatione, & fide. Pa-
normi domum S. Francischi Xaverii tran-
sit, ac Collegium Panormitanum gubernavit. Vivit annis
vi doctissimus. Edidit opus insignitum.

Dicitur Francischi Gorgia Cæsser, Atlas, & Collegio
Panormitano Societatis Jesu in apud Apostolus gra-
tulationem representata, Panormi typis Petri Ca-
lagna 1671. in 4.

Italicè impressio nominis

*Bittere rancore dalle file schiavate nel Collegio di
Palermo per la Cavalcatura di S. Francischi Gorgia.*
Ibid. apud de videtur 1671. in 4.

*L'Apote emendate con i nomi della Agli-
gione Cristiana, poste dall'Apote Panormitano per la
provisione della potentissima Patrona S. Rosalia
nell'annata sua festa celebrata l'anno 1684.* Ibidem
id. ad Thomam Romanum, & Orlandum 1684.
in 4.

*L'Agge Nave sposta in Cielo, solenni agguis cele-
brata all'Ecce. Signora Maracha di Salora D. Ter-
sala Cerdà, & Aragona nella Cappella Reale di San
Pietro di Palermo il 24. di Maggio 1685.* Ibid. apud
Thomam Romanum 1685. in 4.

Gli Hani Effendi visitati nella solennità dell'An-
no M. DC. LXXXV. alla Vergine Patrona S. Rosalia
liberata di Palermo sua Patria dal mostro Drago-
ne della Pestifera, & cinto dalla fragranza delle
mirrae di la' adesse Aliquanti. Panormi apud
quendam 1690. in 4.

JOSEPHUS MARIA REQUESENS Panormi-
tanus Societatis Jesu: ex Nobilissimis Co-
syræ, vulgò Pamelania Principibus ortus anno
1612. Societati nomen dedit anno 1639. cui se
quatuor vota omni Sacramento devotiss. Egregio
ingenii acuminis munus, graviores disciplinas
magis sollicitus accepit, magnaque doctrinæ
fidei acerrimus longè, lateque recessit. Edidit, &
Philosophiam Romæ & Panormi annis septē
docuit: ac Theologiam Scholasticam, & Moia-
tem annis viginti semper summa cum laude
laudæ, ac planctu. eloquentiæ etiam, & eruditio-
nis plurimum valida, ipsorum conclamatione
Romæ probavit. Honoribus nonnullis fuit auc-
tor.

tò colonatus: Sancti Officii Stablie Cesforem
egit: Archiepiscopi Panormitani Theologus fuit,
Examinator, & Inspector Alaudum eorum. Ro-
mæ Generalis Societatis etiam Theologus, & ad
libros a Societatis solidibus edendos etiam in-
sol. Magna estimatione à S. R. E. Cardinalibus,
aliisque viris doctissimis instructissimis profes-
sus. Vivit Romæ anno 1690. Ipsum laudam Bi-
bliotheca Societatis Jesu pag. 532. Jo: Paulus
Oliva in epistola, Card. Sforza Pallavicini in
epist. pag. 430. Edidit

*Selectiones dissertationum in Primam secundam
Thomæ hinc & inde. Panormi apud Andream
Colicellum 1659. in fol.*

*Additiones ad questiones scholasticas in Primam
Secundam Thomæ. Romæ typis Varasii 1675. in 1.*

*Brevis dissertationum Theologicarum de bonitate
controversiarum, & antiquarum, antiquæ scripturæ ad
remissionem culpe in Sacramentis, vel extra Sacra-
mentum Penitentia. Ibidem typis Jacobi Antonii
de Lazaris Barelli 1679. in 4.*

*Opuscula Theologica ab impissa & in hac se-
cunda editione scripta ab opusculis scriptis in 2. Ibidem
typis Domini Antonii Barelli 1684.
in 4.*

*Inventorie dicione cum hancum ferentem.
Orationem habuit in die Profectus ad S. D. N. In-
nocentium X. in Sancto Panormi Panormi. Ibidem
typis Harodum Francischi Conballetti 1678. in 4.
Italicè*

*Raccolta di Sermoni di lui nel Palazzo Apostolico,
& altri laudi di Roma. Ibidem apud Augustum
Barbato 1683. in 8.*

In Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Iesu
servantur m. ss. latini

De Penitentia, & Mariamio.

JOSEPHUS MARIA THOMASUS ANACRE-
TICUS Clericus Regularis, nobilis generis ortus, hinc
primogenitus Johi Maria Thomasi Palmæ Du-
cis, & Lampadise Philippi, equos gessit, virtu-
tesque dapsit. P. Blasii à Pantheone in
vita edita Romæ anno 1685. & Rosalix Traine
suis sanctimonie mactis. Lais usum ac-
cepit 12. Septembris anno 1649. & à primis
genitoribus sanctè educatus, spiritus mundi ille-
cebris, pietatis studia amplexus est. In ipso an-
tis flore uno suo regimine omnibus fructus pomis,
aliisque commodis, transiit, ad quæ ipsum
primogenitum jus vocabat. P. D. Caroli Thomasi,
patris sui, viri sanctimonie altissimi, vestigia
dequas, Clericatus Regularis Ordini com-
ment ocedi: ac religionis habitum suscepit Pa-
normi 25. Martii 1666. Præterea motam indo-
le, & ingenii acuminis appetitum instructus, gra-
viores didici discipulas, ac doctissimos Philo-
sophus, ac Theologus efformatus, misticia in-
clarum. Antiquitatis studia coplexus in perser-
vandis suæ vetustatis archivis uberrima eru-
ditione locupletus est: ad evocanda antiqua Ec-
clesiæ monumenta tenebris obsita operam na-
vavit aggrigam: idcirco in eo studiorum ge-
nere sollicitissimus, magnam sibi nomen adeptus,
in literario Orbe longè, lateque recessit. Cæ-
cis

dis, laicalisque licetis, apprimè instructus erant. Licetis virtutum studiis addicti, & ad absolutissimum regularis perfectionis fastigium ascendere curavi, ac etiam religiosissimam decessi. Nunc Romæ vir sancte egregius fides, & fides Sacre Congregationis Indulis Consultationes adscriptas, doctrinæ perstantiam in Laicalia bonam detegit: ac cum Præfibus, Dignissimis, & S. R. E. Cardinalibus gratissimus, cum etiam à viis doctissimis veneratus, omnium admirationem insigniter promeruit. Ipsum laudare Franciscus Maria Magnus de Sarris Cameracensis tom. 1. 4. pag. 1. ubi, 6. pag. 38. diffus. pag. 89. & apud 4. pag. 332. & tom. 2. diffus. 23. pag. 467. & in Carmelo Mariano tom. 1. 5. 9. pag. 301. & fco. Josephus Mansi in tom. Basilicis an octava editionis lib. 5. cap. 5. pag. 691. Philippus Bonaninus in Nomenclator Pontif. tom. 1. in Act. VI. tom. 3. pag. 118. Michael de Judice in actis ad hunc. 2. ubi Montisregis Actoris Lell par. 1. pag. 60. & 75. Joannes Campinus in periplo solutorum Asia, & de cruce Statist. Act. Eruditorem Lipuz, & Pavia Laetentium insea notitia. De eius viris, ac victoris plura etiam habes in Epistolis Vna. Marci Cusculi de Conceptione, sanctitatis sancti celebrantia ipsius fororis. Quæ typis addidit hæc sum:

Codex Sacramentorum novæque ævis in typis, assistentibus in his Sacramentorum Romanæ Ecclesie, Missale Consecr. fco. Gallianus etiam, Missale Francorum, et fco. Gallianus etiam, Romæ ex typographia Angeli Barnabè 1680. in 4. Horum res ultimi Codicis recentis sunt opus P. D. Joannis Mabillonis Benedictini celebrissimi, in libro: de Liturgia Gallicana. Lucie Paulionum apud Viduam Edmundi Martin, & Joannem Boudier 1695. in 4. ex Dario Literarum Patris an. 1686. pag. 39. & Actis Eruditorem Lipsiæ mens. Januarii 1686. pag. 21.

Psalterium juxta duplicem additionem, quæ Romanæ duæ, & Gallicanæ, una cum Cantici ac dupli hunc additionem, & Hymnorum, æque Orationale. Editio ad veterem Ecclesiasticam formam, & antiqui M. SS. Exemplaribus digesta, Romæ typis Tinassii 1683. in 4. laudatur in Actis Lipsiensibus tom. 1. septem. fco. 9. pag. 486.

Responsorialia, & Antiphonaria Romana Ecclesie & S. Gregorii M. dispersa. Antiph. Appendix variæ constant monumenta vetera, ad Antiphonas, Responsoria, Ecclesiasticæque versos penultima. Ex M. SS. Codicibus anni primis prædant, scilicet ex ipsi actum Ibidem typis Josephi Vanacelli 1686. in 4. Hoc opus laudat Darium Literarum Patris an. 1686. pag. 131. & Actis Lipsiensibus loc. cit. pag. 488.

Sacrorum Bibliorum juxta additionem fco. LXX. Imperitum, seu 2. Hieronymi, Veteri Itali, fco. Capientis, Ieroni, & Hieronymi, ex majori parte ante annos mille in Oriente agitata, una cum antiquis Prologis, argumentis &c. & M. SS. Codicibus promissa. Ex. Pari Prior Prim. Testamentum completum, & Pari Altera Novæ Testamentum. Ibidem ex typographia Hæred. Corbellani 1682. in 4. laudatur æquarum in Iustis Actis sept. 1886. 1. pag. 490.

Antiqui Libri diffusi Romæ Ecclesie, id est Antiphonarum S. Gregorii Papæ, cum ab illis ex Caroli M. Imperatoris precepto emendati, una cum illis. Nam, & Capitulum Evangeliorum. Ex M. SS. Codicibus fco. primis illis, fco. emendati. Ibidem typis Josephi Vanacelli 1696. in 4. Preter opus diffusi de antiquo rituum in Actis Lipsiensibus mens. Aprilis 1697. pag. 7. & ab Actis Lipsiensibus mens. Octobris an. 1692. pag. 477.

Psalmorum cum et ceteris, versibus prælo mæi distillam, organum, & aramonibus ceteris, novæ literali explanatione brevissima distinctam. Ibidem typis Josephi Vanacelli 1697. in 4. Laudatur in Actis Lipsiensibus mens. Febr. an. 1698. pag. 62.

Offitium Domitiae Passionis Fecit Særa Paraphrasi Majoris Heliodoro fiamili Ritus Græcum, nam primis laudat. Ibidem typis ejusdem 1695. in 8.

Italicæ, & latine

Pera Norma di Clericis Idio, & di far Oratio, sita de la dottrina delle Divina Scrittura, a di 55. Padri. Ibidem apud eundem 1687. in 12.

Evangelii fco. de Salvi, ab antiqua i versis di Oratio in quibus centum. Ibidem apud eundem 1699. in 8.

Sermoni etiam ex Maglo in Carmelo Mariano pag. 301.

Indice Sacrorum ex Græcis columnis: sed an ediderit hæc fco. suo.

Multa etiam alia scripta, ac in quibus, quæ in lucem ab æximo Viro, Dno favente, emittunt.

JOSEPHUS MARICONDA Panormitanus Clericorum Regularium Minorum, vir eloquentissimus, æmilia autem laude, ac plura coeque habuit in etiam in panormi, Catania, Neapoli, Bononiæ, Romæ, & in aliis Sclæ, ac Italic Civitatibus. Propositi muneris fungus est Panormi, & Bononiæ, ut etiam Viterboris, ab egregia pudentia, morumque integritate laudatus. Obiit Panormi anno 1672. Editi Italicæ

La sacra annotata, h. Nuclei illuminati. Panegirici di S. Filippo Neri. Bononiæ apud Joannem Bapt. Petronum 1658. in 4. & Panormi typis Nicolai Bua 1699. in 4.

Panegirici di S. Annalia di Padova.

JOSEPHUS DE MARTINO Conventensis Jossanensis, & Poeta insignis, quem laudat Josephus Gallianus in Mæsi Sicili tom. 1. par. 1. pag. 466. ubi ipsius addidit veteraculâ flagit

Caerani in illam. Panormi apud Decium Cydillum 1697. in 12. & iterum apud Josephum Bignagnia 1662. in 12.

JOSEPHUS MARTIUS Randanensis Societatis Jesu, ætus anno 1618. Societatis aggregavit Neapoli anno 1654. Egregio prædicatione ingenio Philosophic acutissime docuit Patris, scholasticam Theologiam Bononiæ, Moralem verò Ferrariæ, ubi dux sedulus operantis animarum. eura vacavit. Conciones eloquentiæ, & eruditio-

ne perclarus sepius habet, eos sic plausu audi-
ens. Adhuc superius vivebat anno 1676. De eo
Bibliotheca Soc. Jesu p. 2. 514. habet Italiane

Pinus faggia di Perugini. *Pinus* apud Marilium
Vignani 1654 in 11.

Imperio di Settemar abitato per la tripartizione.

JOSEPHUS MOLETIUS, Medaneſis, natus
anno 1531. conſeſſionem ad gravia ſu-
perſtium ſtudia conſuſit, ut nec dum Philoſophi-
cam, & Medicam eruditionem abunde adeptus
ſit, utrum etiam & Mathematicis diſciplinis lu-
ſtrandiſſimus, ſingulari nominis celebritate cla-
ruerit. Hinc tam à ſingulari doctriſſima, tam à mu-
ltorum integritate, & comitate laudatus, doctis vi-
ſit generoſiſſus viſit. Ipſius doctriſſine excellenti-
a, ac ſimè perſpicua Gulielmus Maſſius, Joſe-
phus aſſecutus, ut Vincencium Peſuſcriptum
ſilium Machometis diſciplinis imbueret, ipſo-
que ſecundum ſuam in modum profectè : ſecro-
tus

que Vincencius acquisitis hæreditario iure tunc in aliudque locutione bonis, ampliusque promissa in Iosephum collatis, grati animi officia ostendit, ut ipsum semper magni fecit, & suo patrocinio fovit. Ipsius uouens tam laudis diuitias, à Veneta Republica electus est, ut in celeberrimo Patavino lyceo, nuplissimo stipendio auctus, publicè Mathematicas disciplinas exponeret. Ibi vel docendo, vel scribendo à doctrinâ, & eruditione se insuperiorum deti alijs permaximam laudem promeruit, & omnes, qui in ea cathedra ipsum præcessere, longe superavit. Venit à Senatu iussu, ut Gregorio XIII. Pontifici Mna. noiem gerere, celebri: 120000 Gregorianis dedit, ut inde anni correctioem perpetuare possent: idemque à Senatu, cui gratissimus finis laboris premium, ducentorum aureorum munus, & à Pontifice auctoritas, ut vocaret, Apostolicæ Camere sententiâ acceptissimam fore accepturam promeruit, si hæc tabulas longius protuleret. Hinc inter anni recte: Gregorius præstantissimus Iosephum rectissimè Natalis Comitus hñ. fuit. item. pub. lib. 3. c. 1. 53. apud Guald. eleg. 2. pag. 349. Tandem annum agens 57. Patavii sacro cellu anno 1516. & in Ecclesiâ S. Francis Majoris prope Sarracenum tumulatus, hæc inscriptione honoratus est.

Iosephi Michie

Mathese

Doctrinæ præbuit, assiduitate

Viro Clarissimo

Post egregiam operam datam

Vincenzo Martini & Principi Serenissimo

Al Mathematis disciplinæ legumendo,

Systema perenni XII.

In Gymnasio Patavino

Interpretandi operibus, & doctorum,

Reverendi 12 celebrat Gregorii XIII.

Pont. Max.

Et Serenissimo Venetorum Reip. virgendo,

Ætate ann. LVII. exultat,

Præcelsiores hæreditatis

Ann. M. D. LXXXVIII.

Lapis vero, qui Iosephi ossa contegit, hæc habet.

Iosephi Mathias

Mathematicæ cathedram

Ossa hic repositæ

Ann. M. D. LXXXVIII.

Ætate sue LVII.

Ejus laudes leges apud Hieronymum Chilinum in *Theatro Litterarum* par. 1. pag. 363. Ioannem Philippum Thomæum in *elog. illust. viror. par. 2. pag. 108. & par. 2. pag. 27. & in Gymnasio Patavino lib. 3. cap. 39. pag. 339. & lib. 4. pag. 424. Ioannem Bap. Ricciolum in *Ateneis Chron. Astronomor. par. 2. pag. 39. & in Chron. Reform. tom. 4. ind. 2. pag. 350. Ludovicum Morcium in *ind. d. 1. tom. 2. pag. 624. Ioannem Gerardum Vossium de *quatuor scriptis popularibus* rep. 68. §. 10. pag. 400. ubi mendose Messageus vocatur, & rep. 70. pag. 417. & Authorem libelli *inscripti dies curiales*, apud Ioannem Guæterium in *biblioth. Sicula* Tom. 1.***

Chron. Sicula Tom. 2. pag. 1250. Que Edidit hæc fuit *Ephemerides* *etale* *virginis* *lesperantes*, *inscriptæ* *reperit* *ab anno 1564. & desinente ab anno 1584. & meridiana* *intra* *Perfectionem Urbis* *exaltat* *scriptæ*. *Inspectæ*, *sive* *introductiones* *ad* *Almagest*. *Venerit* *in* *Officina* *Pacis* *apud* *Franciscum* *Franciscum* *1564. in 4.*

Tabula Geographica *et* *præsentis* *debellæ* *pro* *mutu* *et* *fluvio* *sparte*, *in* *Immanis*, *Ibid.* 1580. in 4.

Iosephi *Male* *Siculi* *Natali* *Artium*, *&* *Medicine* *Doctoris* *Ephemerides* *ad* *annum* *ducentis* *incipiens* *ab* *anno* *Dominici* 1589. *and* *cum* *introductionibus* *Ephemeridum* *extitit*. *D. Iosephi* *Male* *Mathematici*. *Ibidem* *apud* *Luotus* 1589. in 4. *Italiæ*

L'Esmeril *per* *enel* *XXIII.* *et* *quæ* *rominatio* *dell'anno* *di* *Cristo* 1563. *et* *terminet* *alle* *fine* *dell'anno* 1580. *con* *egni* *disgrazat* *al* *meridiano* *della* *Magistra*, *et* *si* *fiore* *Città* *di* *Parole*. *Aggiunti* *della* *Canoni*, *et* *introductionibus* *clari* *fonte* *Sicula* *Regia* *di* *Altera*. *Venerit* *apud* *Vincencium* *Valgrum* 1563. in 4.

Disorso *aristoteli* *al* *Sig.* *Pedro* *de* *Alarido*, *vel* *quali* *si* *no* *recolti*, *et* *Albarani* *anni* *1* *termini* *et* *ante* *le* *Regie* *apparitionem* *alla* *Geografia*. *Ibidem* *apud* *Vincencium* *Valgrum* 1564. & 1573. in 4. *Edmud* *est* *in* *fine* *Geographiæ* *Claudii* *Protoni* *di* *alic* *versâ* *di* *Hieronymo* *Rufello*.

Emendavit *etiam* *Geographiam* *Iosephi* *Protoni* *Latinitate* *decorat* *di* *Baldado* *Petrarchino*: nam cum multis *Geographiæ* *codicibus* *collata*, & expurgata, ipsius studio *prodiit*. In *primum* *etiam*, & *sepium* *librum* *amplissimam* *addidit* *Commissuram*, quo *di* *Protoni* *omni* *dilat* *de* *clarat*, *omissa* *supplet*, & *antiquis* *locorum* *nominibus* *retentiora* *apponit*: *et* *tandem* *XXVII. Tabulis* *Protoni*, *XXXVII.* *ovnis* *nb* *aliis* *relembus* *addidit*, *et* *Vossiorit*. *pag. 417.* *Hanc* *edidit* *Venerit* *typis* *Vincencii* *Valgrum* 1562. in 4.

Ex Riccioli *scripsit* *etiam*

De *Reverendi* *correctione*, *&* *impato* *Reverendi*, *JOSEPHUS* *DE* *MONTAGNA* *Panormitanus* *jurisconsultus*, & *Porta* *agustissimus*: variis *adversis* *fortit* *studibus* *passus*, in *Hispania* *decessit* *anno* 1650. *De* *eo* *Iosephus* *Gabricus* *in* *Almagest* *Sicula* *tom. 2. par. 2. pag. 425.* ubi *ipsius* *has* *venæ* *linguâ*

Canoni *Siciliane*. *Panormi* *apud* *Deetom* *Cyllum* 1647. in 12. & *iterum* *typis* *Iosephi* *Bisignini* 1662. in 12.

Et *etiam* *Sicilian* *Bisignini*, *in* *duobus* *Siculis* *par. 3. Ibid.* *apud* *Bisignum* 1651. in 12. *sub* *autogrammati* *nomine* *Antonii* *Iosephi* *Magadel*. *Eisdem* *linguâ* *etiam* *edidit* *temerito* *nomi* *Jos. Bap. Basilis*

La *Corregna* *compilata*, *Præm* *Siciliano* *in* *terza* *vima*. *Ibidem* *apud* *Alphonsum* *de* *Isola* 1640. in 8. & *apud* *Petram* *Coppolam* 1674. in 12.

La *Mostra* *Fornice* *Præm* *Erice*. *Ibid.* *typis* *Bisignini* 1663. in 8.

JOSEPHUS *MORADELLUS* *Panormitanus* *juris* *utriusque* *Doctor*, qui *floruit* *adhuc* *etate* *ad* *gendum* *Nisi* *Patroui*, *belliarum* *gronium* *in* *Sicilia* *stipendia* *mercium* *evectus* *fuit*. *Siculas*

D d d

Musas

rix inflexo cultu perpetram offensas. At regia-
munitentia in filios, alioque ipsius consanguineos
sest. et indit, quos permaximis muneribus, &
honoribus lacessend. affert. Uxorē duxit Lauram
de Septimo, ex qua Hieronymi Relutiana Prin-
ceps, Equitem Ordinis S. Jacobi suscepit Fran-
cescum Cirt. Reg. Episcopum Belcastri, Ca-
rolem Abbatem S. Mariz de Nocera, de quo in
hac Bibliotheca pag. 129. & Antonium S. Sr-
phan Principem, memorati Ordinis Equitem;
ideoque clarissimē familia propagata, nunc Pa-
normi preclatē effulget. Emeritis laudibus ip-
sum rorant Franciscus Baronius in *Siculae*
ecclesiastice pag. 15. Vide etiam Rochum
Pitrum in *not. Ital. Cephal.* pag. 483. Vincentium
Petrarotum in *grammaticis* offic. *Stratoni* pag.
26. Andream Marchesum in *libro de claustris di*
Sicilia pag. 382. Vincentium Auriam in *hist. Cirta-*
mel. Petre. *Sicilia* pag. 303. & Philadelphum Ma-
guos in *Theatre Genealog.* par. 2. pag. 239. Edidit
Allegorice promissum et *allegorice* extradi-
tionis Sini ex poem. *Genialis Messiae* anno 1612.
Pernormi 1612. in fol.

JOSEPHUS NOCERA Messanensis Medicus
Doctor eximius natus anno 1643. at Medicinæ
studis edidit, Philosophiæ, ac Medicinæ lan-
tū insignitus est anno 1664. Doctrinā extrinse-
cissimā saltem optum in agrotos contulit non
sine laude. Hinc merito & D. Franc. Benevidus
Comite S. Srphan Siciliæ Prorege anno 1679.
Medicus, ut vocat, Deputatus Saniaria con-
sultor; & eodem anno Messinæ Archiepiscopi re-
tinentes fuit. Nec minus valde opinor apud
Joannem Franciscum Paceum Vende Ductum
Siciliæ Moderatorem, à quo legioni militum
Hispanorum in Siciliā degentium etiam Archi-
tretrici rō, rei & regis Nosocomii curam de-
mandavit. Vivit Messinæ licet ætatem studiis ap-
primē dicitur. Edidit

Opus Medicæ physice contemplativæ, in quo
causæ medicæ sive circa phlegmatismum, &
phlegmaticum diffusiuntur, Systema de febribus non
duo clare distinguitur juxta Democriti, & Epicuri
dogmata novis rationibus, & experimentis propo-
gnatur. Messinæ typis Vincenzii de Amico 1695.
in 8.

Alia prelo parat.

JOSEPHUS PALAZZOTTUS ET TAGLIA-
VIA Sculus Sacrorum, Sacre Theologie Doctor,
in Ecclesia Cephalopendii Archidiaconus, & Exa-
minator Synodalis. Multos peritissimus fuit.
Claruit anno 1645. Hoyas cum laude memorat
Benedictus de Passafiumine de angl. *Ital. Cephal.*
pag. 25. Edidit Italicē

Medicagali concertati de vari libro terzo opera
nova. Nrapoli apud Octavianum Belitannum 1632.
in 4.

Alia edidit, quæ adhuc non vidi.

JOSEPHUS PALUMBUS Panormitanus, na-
tus die 1. Martii anno 1670. literis facis illustre-
tus, Tabellionis unius amplexus est; quod lau-
dabiliter integritatis, ac doctrinæ notā nunc Pa-
normi publicē exeret. Edidit opus inscriptum:

Notariorum Theoria, omnia lacerare ad Noi-
tariorum Artem antea complere. Accessit
Regni Capitale, & Pragmatica de Notariorum offi-
cio. Panormi ex typographia Joannis Baptiste
Aicardi 1706. in 4.

JOSEPHUS PANORMITANUS, ex fami-
lia Giacalone Panormi ortus, Ordinis Strictio-
ris Observantiæ S. Francisci, Concionator ius-
tissimus. Plura Ordinis Cœnobio in Provincia Sicula
Vallis Mazari moderatus est, eandemque Pro-
vinciam rexit Provincialis munere anno 1653.
Dedit Panormi in Cœnobio S. Antonii Para-
vial anno 1665. Hujus viri minime P. Petrus To-
gnolitus in *Paradise Seraphim* par. 1. lib. 5. cap. 1.
pag. 574. & cap. 3. pag. 385. Edidit Italicē

Le Grandee della Sacra Fami. Francisci
Santo, raccolto da greci Autori, e diviso in fedeli
Sermoni. Panormi apud Petrū de Isola 1654. in 4.

JOSEPHUS PERDICARUS Panormi natus
Societatis Jesu, natus anno 1619. Societatem
ingressus est anno 1635. in qua humanioris li-
ras, & Rhetoricam docuit. Assumpto contraria-
toris munere, inter sacros Oratores clementi,
& eruditior clarit; idroque magna cum laude
in principalis Siciliæ, & Italiæ Civitatis con-
cionis habuit, non sicut doctorum approbatione.
Gravioribus etiam disciplinis raculis, in Si-
cilia S. Officii Consultor, & Censur fuit, & à sa-
cris confessionibus Fidei Queritorum. Annus
agens 73. Panormi decessit in Domo Professio-
rum 8. Februarii 1692. De eo Bibliotheca Soc.
Jesu pag. 525. Edidit

Magisterium, & Annos in Sedi Septem Cete-
nariis. Oratorium habitum in curia nunciaturæ
Italarum, ad illust. Senatorem. Catanz apud Joannem
Rossum 1644. in 4. Italicē

Pascuini Saen. Panormi apud Iosiphum Bi-
sagulum 1660. in 15. & Romæ apud Nicolaum
Autonum Tinaulum 1666. in 4.

Le Stile Giornale del Mondo, idea della Mole di
Dio. Oratori Panagricoli dicit in Roma in S. Gio-
del Fierantii. Romæ apud rursidem Tinaulum
1664. in 4.

Ragionamento fortissimo fatto nella solennità del-
l'Anno Centesimo celebrato dalla Compagnia dello Spi-
to Santo di Palermo. Panormi apud Rossum 1660.
in 12. suppressio nominis.

Oratione funerali nell' esequie dell' illust. & Ecc.
D. Mariæ Medice, e Luisa Marchese di Villafrauca,
celebrate nel Gesù di Palermo dall' Eminent. Nipote,
il Sig. Duca de' Infanti de' Pittre, & Capitan Generale
del Regno di Sicilia. Panormi apud Nicolaum
Bosum 1653. in 4. & inde in Tomo Orationum
Panagricarum.

Oratione funerali nell' esequie del Principe della
Catolice Preterre di Palermo. Ibidem apud cum-
dem 1654. in 4. & inde in eodem Tomo.

Vita di Cesare Gustave Noveimo della Compagnia
di Gesù. Panormi apud Petrum de Isola 1669.
in 12. In lobiare doavit Franciscus l'Hermitre,
Briga Sor. Jesu, ac edidit Annotatæ typis Plan-
tinnianis 1670. in 8. Idem etiam Belgicē reddidit,
ac prælo dedit ibidem apud Cornelium Woers
1670. in 8.

Vita di S. Eusebio V. e M. Panormi apud Petram de Isola 1675. in 4.

Martirio della S. Vergine Agrippina. Ibid. apud eundem 1676. in 8.

Primo Ragguaglio della Vita del S. Stanislao Kostka. Ibidem apud eundem 1644. in 16. litterar. 1677. in 24. & tertio apud Adamum 1697. in 24.

Statuti Privilegi della Madre di Dio nella sua Immacolata Concezione. Neapoli apud Salvatore Calaburra 1681. in 8.

Pite de' SS. Stanislao. Parte Prima. Panormi typis Thome Ruffelli 1683. in 4.

Pezlo parabat Partem secundam, & Tertiam, quas morte praeventus non absolvit.

JOSEPHUS PLERONUS Mylenus Oculinis Ministorum S. Franciscae Puteolani. Edidit Italicè *La Femme Penitente. Messanae typis Dominici Fallipetra* ta. 4.

JOSEPHUS PILAJA Messanenensis laici utriusque Doctor celeberrime vir doctissimi illustrissimus, easque excellentiam diu Roma cum laude persequitur, dum ibi causarum patrocinium ageret. In publicis Messanenae Academiae lectionis extraordinarii munere iura Poeticae explicavit. Poeticas litteras etiam coluit, in Messanenae Academiae Rectorum, vulgò *degli Abbatissimi*, adscriptus. Obiit Messanae circa annum 1690. Ipsum laudat Macielus Reina in *art. hist. Messanae* par. 2. pag. 525. Edidit

Insuetudinem Basilicam Poeticam ex tempore quatuor Canonis extraxit, & in quatuor libros divisit. Messanae apud Paulum Bonaccotam 1664. in fol.

Tomeo Stradaeus. Catanz. apud Ioan. Rossium 1669. in fol.

Additiones ad Translationem de Persecutione Miragymae de hanc. Valentini 1656. in 4. & Romae sumptibus Iosephi Corbi 1673. in fol.

JOSEPHUS PIT TALA Francavillensis Sacerdos, natus anno 1617. mense Augusti, Patrum honoratissimis Francisco Pirala, & Cararua Valori, usque ad 12. aetatis annum humanioribus literis operam dedit, in quibus animi ingenii indolem satis aperuit. Messanae delatus, in Societatis Iesu Collegio Rhetoricarum, Philosophiarum, ac Scholasticarum Theologiarum magnam animi contentionem didicit, ac Theologiae Doctoris laurea donatus est. Anno 1633. in patriam regressus ad sacra eloquentiae studia se vertit, idcirco in cinerali jeponio conlocatus habuit summa cum laude, & ab eruditione, dicendi vi, dicendi nitore, aliisque dotibus comite adatus, ac omnibus passim Cornelius Mollus Siculus vocabatur. Cum in Ierusalē sabbem inesset, viro per somnium, Divo Augustino ipsius animum illustrante, & somno excitatus, vocum assumendi insignia Ordinis S. Augustini sibi in edidit, quae ut assequeretur, frustra Romam petiit: tunc enim urgebat Pontificis Decretum, quo vetabatur, ne aliquem in Ordinem admitterent. Ibi S. R. E. Cardinalis sanctaerudis, & Pallavicini, aliorumque Principum benevolentiam carminum elegantia sibi comparavit: ac ab Auditorum moribus abhorrens,

percolatus praecipuis Italicis civitatibus ad patriam revertitur. Ite ea pietatis studia complens sodalium Deiparae Virginis Refugii excoluit in Ecclesia S. Pauli in ea vero assidue Ecclesiasticum concionum vi, praecipue operibus magnam animarum fructum coegit. Cum Michaelis Caracoli concive amicum eorum assidue doctrinam, eruditionem, ac vitam integerrimam exemplum amulatus est. Ut omni turpitudinem declinaret, & civibus, operantibus suis opularetur, publicum in patria gymnasium aperuit, quod Apostolici, Eumaneum, ac Psychagorum, vocavit. In eo dispersas autem classes pueri ad adolefcentibus, grammaticae praecipue, humanioris litterae, ac Philosophiae docuit. Inter scholae leges hoc solenne erat, ut nulli, nisi puerulo, nec verbum emittere, etiam in rebus familiaribus liceret, nisi laetiae eloqueretur. Hinc breviter ex eorum lyro egregii prodire viti, qui exinde assis gravitibus discipulis dicebat, doctrinam splendorem patriam illustrarent. Idiomatica Italicum, Latium, Graecum, aliisque miscuere cultis: sed non minus difficillimum aggressus est, in quo Professura de litterarum origine, & linguarum arte, ac de disquirebat. Hoc fervore hanc operam omnes ingenii nervos admoveit, ut in praesentia prolapsus sit. Hinc successivis temporibus, ab anno 1660. usque ad 1677. tantis inopia laboravit, non sine civium dolore, praesentis Jacobi Rossi Francavillae Viteconensis, à quo unice diligebatur. Neapolim translatus, saniori rediens est, ubi in publicis disputationibus, ac concionibus doctissimus, ac eloquentiam singularem cum omnium plausu detulit. Conciones catecheticae insigni eruditione, ac Patrum severis repletas de quacunque re perspicpe habebat cum magna consuetudine hude, Ideoq. anno 1673. Neapoli Ecclesiam Doctrinae Christi singulari, cum quidam verba ad populum haberet, ejusque sermonem animam sterilem animadvertisset, petiit Patrum vocat, de re proposita ei eruditione, ac rerum copia propterea, ac mira facilitate dixit, ut in admirationem traheret omnes: itaque petra maximae venerationis officio Iosephum complere, ut eorum Congregationi nomen daret. In ea exceptus, litterarum ac virtutum ornatus emulit: huc vix sexto elapso mense in oppidum Larium iuxta Neapolim missus est, ut in alia ejusdem Instituti Domo cyrenae intrueret; ibique à consensibus fuit Dominorum oppidi, quorum estimationem promeruit. At ad ipsius Domus regimen eversus, cum in disceptis sodalibus multum defessus, ob diuturnam vigiliam, ac studia, iterum dementia concepit, & inde Neapoli convulsi: sed Siciliam repertus, subito quodam terrore Messanae concessit, tertio infamiae affectus, ad patriam deductus est: ibique dilacerata intervallae peritus, tandem Mense Octobris anno 1677. è viis gravibus solutus, decessit. Multa scripsit cum vetus, cum etiam prosa. Poetae tamen cernimus Latias, Eruasae, Siculaeque Musas impensè dilexit. Edidit Italicè

Pangitio dierum, & compendium eorum. Neapoli, & Messanae.

Com.

Compositio in laud. del Card. Pallavicini. Romae 1640.

Scripti etiam alia, quae mss. servantur apud Iosephum Putschmonium, viam egregiam ejus proaeptorum, nempe

Litterarum sacrae Italiae, Historiae, ac politici observationibus illustratae.

Epistulae familiares Latinae, Italicae, & Graecae. Latinae.

Italicae.

Quaresimale, Sermones, Poetici, Pauperum.

Poetice Italicae, & Siciliacae.

Prose diversae.

Scripti etiam

Grammaticae praecepta nova methodo concinnata.

Hujus tantum solum nonnulla fragmenta.

Praelegomena de litterarum origine, & linguarum affinitate: opus non dum absolutum.

Scripti alia; sed quaedam nocte ab amena, agitata, Carmina Latina, ac Sicula innumera, cum aliis ingenii monumentis, excerptis supra notatis, insignem proleceat, cum imaginibus quibusdam profanis.

JOSEPHUS PLANZONUS Nicotensis, Abbas S. Eliae Trarane, & in patria Canonice Ecclesiae S. Nicolae. Clauit anno 1640. editaque habet

Reguagli dell'origine, ed antichità della Famiglia placio. Romae 1645.

JOSEPHUS POLITUS Mazariensis Jurisconsultus doctissimus, eximius causarum patrum, doctrina, & eloquentia clarissimus. Pluris Pretorii Panormitani, Concilii Sacrae Regiae Conscientiae, & Magnae Regiae Curiae praefuit Judex. Floreuit anno 1650. Hujus meminit Franciscus Serada in quatuordecim pag. 15. & Franciscus Baronus de effectibus rebus etate effl. 13. n. 114. ubi editas habet

Alexandriae.

JOSEPHUS POLIZZIIUS Pladenfis Societatis Iesu, natus anno 1603. Societati nomen dedit anno 1618. in qua doctus in insigniter exultus humaniores literas, & Rhetoricam facultatem septennio docuit. Magno cum plausu Philosophiam octennio, scholasticam Theologiam decennio, ac Moralem per aliquot annos tradidit in his enim gravioribus disciplinis egregias ingenii dotes, ac doctus exultant mirifice patefecit. Ecclesiasterio aliquando egi: & Panormi in Ecclesia Domus Professorum sacras literas quaterdecim cum laude curavit. Demum senio confectus obiit in Collegio Panormitano 3. Augusti anno 1691. De eo Bibliotheca Societ. Iesu pag. 525. Edidit

Philosophia absolutissima Partem Primam complectens Tractatus ad Logicam Aristotelis spectantes. Panormi typis Dominici Anselmi 1671.

Philosophia absolutissima Partem Secundam in libros de Physica, Astronomia, de Celo, & de Generatione. Ibid. typis Petri Camagna 1672. in fol.

Philosophia Partem Tertiam, de Anima, & Metaphysicam. Ibidem typis Augustini Bossii 1672. in fol.

Prælo parabat

Corsum Theologicum.

In Bibliotheca Collegii Panormitani Societ. Iesu servatur mss. Tractatus

De Gratia, de Incarnatione, de Jesu, & Mari, de Fide, Spe, & Charitate.

JOSEPHUS POMIUS, sive POMA in Civitate Castellvetri anni 1565. natus est, deducit ex Urbe Mazariae origine, ubi inter praclaros ipsius Majores Marens Poma Mazariensis recensetur, qui ab eadem Urbe anni 1483. Orator fuit missus ad Ferdinandum Castellae, Aragonum, & Sicilia Regem pro tuendis Patriae immunitatibus, & privilegiis, ut ex scilicet Privilegiis ejusdem Urbis pag. 78. In patria palmum ingenue educatus, & liberalibus disciplinis apprime eruditus, inde expleto aetate sue anno decimo sexto, Neapolim professus, Medicus, & Mathematicus egregium navavit operam: ideoque doctrinam in hunc institutus, Salernum adit, ubi anni 1585. Philosophiae, ac Medicinae lauream enhonestatus, in partem remeavit. Urin ampliori theatro doctoriae sue promissa effulgeret, Patrimonium domitiam transiit, & Panormitanus civis ex Privilegio effectus, in agrosis sedulo curandis haud exiguum sibi laudem comparavit. Illac apud Seavatum Panormitanum, alioque tum plurimos Urbis viros, tum etiam literis ornatos magnam opinionem valuit, magnoque honore habitus est. Tuit etiam humaniorum litterarum studiosus, & Musas praefata Eurufica, Latinaque impensè coluit. In maritali conjugio cum morum bonitate vixit, ut ex libris praecipue Epigrammatum Valentii Martialis iustis penitus verba delevit: qui libes apud ejus huc edes, tanquam ipsius integritatis testis fidelissimus se vauit. Demum cum vix undecim annos huc sustinuit amigisset, ultimam clausit diem Panormi anno 1610. De eo Joann. Antonius Vendetudem de scriptis Medici pag. 710. qui scripsit ita

De curandis febribus putridis Artem Medicam. Panormi apud Joannem Antonium de Fancicis 1603. in 4.

Quando in febribus putridis medicandum, Quasi-nem medicam ad suppurationem, & Galeni mentem examinatum. Ibid. 1505. (videtur 1605.) in 4.

Ac solum vidi librum

De febribus putridis, cum duabus dissertationibus. I. an saluberrimum sit mittere sanguinem. II. quando purgandum in eorum febribus. Panormi apud Bartholomaeum Gobettum 1606. in 4.

Scripti etiam opus egregium, in quo universae Medicinae simplices pro vix iam aggregatis, uberiori calama totum opus scriptis compleverat, verum morte praeventus typis tradere haud potuit. Huc titulum praefixa est

Josephi Pomii sive Poma Medicina quatuor Tomis absolutata.

Hujus operis fragmentum vidit apud P. Josephum Pomium Panormitanum, Coequegationis Oratoris Panormitani Sacerdotem egregium ejus nepotem, de quo infra.

JOSEPHUS POMIUS, seu POMA Panormitanus

decetare *Dir lago Peftraria*. Panormi ex Typographia Angelini Epifi 1702. in 4. feb nonuor.
Pompei Crinici de Calpis.

I Miracoli della Provvidenza, efpreffi nell Spigha Euchariftiche, e dellorati delle fira Maria in agbi Afcheleis. Oratorio di 3. voci. Ibid. apud baredes Giannuzzi 1703. in 4.

Il Tripudio delle Nofe nella spiaggia di Mare Dolce. Serenata di 3. voci, e più ftrument. Ibidem apud Dominicum Cortefum 1704. in 4.

Il Giuochio di Salomone nella rrriffa delle drcz Madri. Satta trattenimrte *Armagrte* Ibidem apud Augustinum Epifum 1705. in 4.

La comefa de Nofe in mltitudo Frugofiffier Nome della Real Maftà di Maria Luifa ffigira delle Spagne. N. Sig. Serenata. Ibidem apud eundem 1705. in 4.

La ffigia vulgare di Gefie, fctiffima di Dio dal Padre, in cor della Pluria, *ottener* contro gl Ammoriti. Dialogo di 5. voci. Ibid. apud eundem 1705. in 4.

Le Pluri in Gara. Trattenimrte *rimorir* di 4. voci. Ibid. apud Antoninum Epifum 1706. in 4.

Il Lute di Ffite ffigura dell Embardia Sariofanta, e dell Incurulana Parità di Maria Vergine. Oratorio di 5. voci, e più ftrument. Ibid. apud eundem 1706. in 4.

L'Impegno della Dicitia Coftanza nell Inftitutone della Sacriffigia Euchariftia, *Adra rimorir* per la forfior della Satta Cras. Mrlanze apud Vincen-
tinum de Amro 1707. in 4.

L'Anno Divino Trionfante della Crifa in friori della Pannità. Oratorio di 4. voci, e più ftrument. Panormi apud Dominicum Cortefum 1707. in 4.

Prologos novallor etiam drammatibus quibafdam additi, in Panormitano Mharorum Theatro, & alibi decantatis, nempe

Alla Trodria Angella Drama per Mafta, *Prologo allafior drcz opera*, *ed el compofition di Carl H. Rg delle Spagne*. Panormi apud Michaelem Conftantium 1694. in 11.

Alla Parità Trionfante dell'Anore, e dell Oda, *Prologo allafior el tenore drama*, *e alla Cerfemonia del Vitrerquato di Sirlia per l' Erc. Sig. Duca di Vo-
rager*. Ibidem apud eundem 1699. in 12.

All' Domicil Dracur, *Prologo allafior el tenore rapprefentaz nella fctiffa Galleria del Regio Palazzo*, *e nella comiffa del Portogi di Sua Ecc. il Sig. Drcz di Perugia*, *Adro Prolog all' illeff Drama la fctiffa volta rapprefentaz in Teatro di S. Crifidia el novora allafior all' arrien in Palermo della Squadra delle Galee di Malta fctiffa drcz tempo*. Ibidem apud Giannignarum 1700. in 15.

All' Angoni ffridi Drama, *Prologo allafior alla ricuperata falute del Rr N. S. Carl II. de' drcz Mharca delle Spagne*. Ibidem apud eundem 1700. in 22.

All' Concoffe Gare Drama, *Prologo allafior el fctiffimo di Natale della Satta Maftà di Filippo V.* Ibidem apud Cortefum 1705. in 22.
Edidit deniqz *Elogia mha* & *Carmina Italiana* in folia expaulis Panormi apud eodens typo-

graphos in nonnollocum laudem. Quedam etiā Epitaphia, & Infcipfiones fcilpfit, quz in fcpthetris, ac publicis zdificiis Panormi, & alibi fpectantur.

Mha rrlam conclanavi, quz in lucem, Dio volente, rimittentur: hzc verò fuit:

Epigrammata, *Diffira*, *Elegie*, *Edige Ercdria*, & *Martima*, *Sayre P. II. in fctym viri rrtadla*, *Paseyrci*, *Cembilare*, *Ephludonia*, *elr ger*.

Carmina laabra rrlatant *Adlarum*, *Socla Cae-
lione* *Amoril* *Prclant*, *Simoni* *Rga*, *allafiamque
latino verfo donat*.

Infcipfiones, *Elegia*, *Epitaphia*, *Emblemata*, & *alia id generi lapidum*.

Demira, *ffr*, & *torculi* *elne opus hfrth-
cum*, *in phffum*, *in que de Sirlia Terremoti*, *pr-
ffum* *el* 1693.

Allegatium Fria, & *prarficurrum legem in-
terpretationem*, & *mauricium harradione*.

Dr Fictim maffia. *Comper diolum*.

Rllar Regia Sclla *Scroma*.

Apologiam opufculum medicum, *in quo rrlit
& Infcipfione* *prabre* *Chalybem fclm* *Seyrrer* *in-
fcipit* *compere*.

Aliaque lama unanimes ffylo poetica, & ora-
toria. Italicè verò:

Pofciffima, *in rrl f comprefano* *quar* *ce-
antur di frral*, *40. odo* *Nielanrhe*, *Ididli*, *Madriga-
li*, *Serranar*, *Dracur*, & *Cantare per mofes*.

Origine, *anotata*, *ed ordine drcz* *Prfca*, & *fpectadhe
di queff* *Elrora*, *Ididli* *Scilla*, & *rla quaprl rima*.

JOSEPHUS QUARTARUS Calroverza-
nensis Sacerdos vice fanctimonia celebratissimus,
qui Panormum, ubi olim vixit, vixitque splendori-
bus illius augebat caritate enim, Oracionis studio,
patientia, humilitate et longe, latere et rrlit. Ani-
marum zelo fctifficus innumeros et peccatorum
inipudencie ad Dei cultum revocavit. Multis Deū
chaituantebus largitur et curialle tradim. Supra
Dzmones admirandam dominium exercenū spro-
phetice dono peflulit multa pzdixit pluris fup-
pennis apparicionibus beari mraut. Sodalitum
S. fclaphi ab Animathea paupribus fepelirandis
additum Panormi excitavit anno 1659. et etiam
Sodalitum SS. Salvatoris, fcu fclolz virtutum
chrlftianarum anno 1663. Deceffit Panormi 10.
Januarii 1668. magna fanctituti fama, que ad-
huc fupertis mltitit vigen: et in Ecclefia, Iosephi
ab Animathea fepultus jacet. Ejus vitam fcilpfit
Fzarrificus Daga Sacerdos Panormitanus, quz
in media drcz elrit. Hujus memini Fzarrificus Ma-
ria Magles in *Cratfice Panormi* pag. 151. Ad
pietatem fovendam fcilpfit

ffrridli, & *Oracioni fctiffa* *allafior* *per fctiffa drcz
Agonizant*. Post innumeras editiones prodit
Panormi typis Anfloni, & Epri 1635. in 16.

Vita di S. fctiffa *Abanimita*.

JOSEPHUS QUARTARUS Panormitanus, Ma-
gon Regis Curiz, et vocati Formularius. Vixit
anno 1660. ediditque Italicè

Prfira *topiffima di Comiffion* *ffrridli*. Pan-
ormi apud Petrum de Mola 1660. in 4.

JOSEPHUS RAGUSA ex oppido Juliane, So-
ciatiz

cietas Jesuisti ex diuturna sedm habitatione
iuncte honoris et reuerentiae beatissimi Baroni-
us de M. J. Panormi lib. 3. pag. 125. Natus an-
no 1561. Societatis nomen dedit anno 1575. ac
solemniter emisit vota anno 1595. Tam doctri-
nā, tum victum omniumque iudicium vix enim
eminenter ingenii Philosophi Parisiis, scho-
lasticam Theologiam Patavii, Mellani, & Panor-
mi per annos 24. singulari lingue peritissimi laude,
doctissime tragidie & in Panormitano
Collegio octennii studiis perfecti nuncce pre-
sente. Præditiā singulari memororum Collegiā
Panormi rexit. Iuvio Ecclesiāstem episcopo magno
cum plausu, ac in hortationibus suis mark d'cedi
vit caecule. In liberandis & scripturam augu-
stis consuetudinis insigni decore etamine. In
confutendo cadus, ac pendens, sui arduamorem
excitavit. Animo peraguo munitus, in aggre-
diendis, superandisque difficillimis negotiis in-
consultum animi societatem decore. Nonnul-
las vivendi leges sibi constituerat, & quid singulis
diebus, ac horis peragendum esset: nec & sibi
prescripta per unguem latum egrediebatur; a-
pocum vel etiam locum canonicorum presam
si quid hodiernis perfolvere. Atque, redigere
am utilitatem fuit, moreque insulpacos soccare
flammasque colere chædæ exornare. His sibi
veneracionem comparavit, piene decelle in
Collegio Panormitano 25. Septembris anni 1624.
postulanti scilicet ergo virtutum exemplo.
Vnum hunc laudam Franciscus Baroniis locat.
Bibliotheca Soc. Jesu pag. 225. Rochus Nitus
not. Et. J. pag. 358. Franciscus Baudinus
apud. ad hiberni libri de consuetudine, Philippus
Labbeus in. Chronol. libri cetera scrip. Soc. Jesu
1024. pag. 349. Joan. Bapt. Ricciolus in. Chron.
Reform. tom. 4. ind. 2. pag. 250. In lucem emisit
Commencium, et dissipationes in Teram D. Thom.
Percen. Tomus Primus, quo sacra Incarnati
Verbi mysteria pertractat. Lagudini per Horatium
Gaudon 1619. in fol.

Tomus Secundus. De Christo Domino per se, hoc est
de sui Personæ, Officii, &c. Lagudini 1620. in fol.
In Bibliotheca Collegii Societatis Jesu Panormi
hæc alia servantur m. ss. nempe

De Justificatione. De Personis tom. 2. De Repu-
diatione. De Eucharistia. Commencium la Primam So-
cietate. De Novum, & Gratia. De Sacramentis.

JOSEPHUS RICCARDUS Alcarneus Oculis
Minorum Conventionalium S. Francisci, Sacre
Theologie Magister doctissimus, in Romano S.
Bonaventuræ Collegio egegram doctrinam sibi
compacavit, quā laudissime erudit. Conclonare
celeberrimus sacre eloquentiæ laudis in perel-
pui Siciliæ, & Italiæ Civitatibus summo cum
plausu cūdit. Apud suos magno honore prosequen-
tibus visit, ac tandem oblit in Civitate Man-
fredonis anno 1654. De eo memoriam Joannes
Franciscus in Biblioth. scrip. Ord. Minor. Carten.
num. 205. pag. 346. & Philippus Cagliola in. man-
ifest. Procin. Stell. Ord. Minor. Convener. cap. 10.
m. m. 5. pag. 36. Edidit

Oratorum in festis gaudis pro Ineffabili Trinitatis
Biblioth. Sicula Tom. 1.

Casimiro nativi Suecia Regis in Polonia Regem ele-
ctique dignissima, in Templo Sereen. B. Mariae semper
Virginis coram omnibus Christianorum Principibus
ad serenissimum Prætorum Republicam legati Po-
netis habim 10. Februarii 1648. Venetiis typis
Francisci Milochi 1648. 10 4.

JOSEPHUS RICCAUS ex oppido Clusa, Juris
utriusque Doctor, doctissimè præclarè referens, &
Poeta insignis, in Reacconforum Panormitano
lyceo Academicis eruditissimus ascriptus, ab e-
ruditionis viris laudè equanimè promeruit lau-
dem. Claruit anno 1660. Edidit libros

De Probis Judicis in Genere. Panormi apud
Dolacem Baam 1656. in fol.

De Probis Judicis in Specie. Ibid. apud eum-
dem 1664. in fol. Italicè

Le furante dissonance Tragica. Ibidem,
apud Baam, & Poccinnovam 1647. in ca.

La Rosa Tragedia. Ibid.

Il funerale di Gesù Tragedia. Ibid.

Epistolam. Ibid.

La Lira Amorica Diemina mense Panormi
apud Nicolaum Baam 1657. in 8.

La Vite Tragedia Sacra. Panormi apud eum-
dem 1655. in 8.

Il Pungente Istillo Sacro. Ibidem apud eum-
dem 1657. in 8.

La Fede emissa ad Martiri de' Santi Ottavio, &
Compagni, Istillo Sacro. Venetiis apud Nicolaum
Pezzanam 1659. in 8.

Istillo Sacro, e Morale. Ibidem apud eumdem
1659. in 8.

Il Principe Casimiro. Drama per musica. Ibidem
apud eumdem 1659. in 8.

L'Invenzione di Pigna per la festa di Christo N.S.
Drama. Panormi apud Baam & Camaguanam
1663. in 8.

JOSEPHUS RICCIUS ex oppido Bacchicis
cidile

Opus Tragedia del Clerico S. Vito Martire. Pa-
normi apud Josephum Barbican 1690. in ca.

JOSEPHUS RIDULPHUS Leontinus, vic
humanitatis literis apprime excultus, qui de
Mafarum Latine, etiam Etruscas adamavit. In
patria conciver nos diu cūdit, & ejus schola
vici prodire docti: ideoque nominis, ac litera-
rum famam posteritas reliquit. Hunc citat Pe-
trus Carrera in. Mem. Orato. vol. 1. in. ejus.

usque notoria: at que cūditur namque vidi.

JOSEPHUS ROMANUS Bibonensis Philoso-
phus, ac Medicus Doctus insignis, magno ag-
grotantium beneficio medicinam fecit. Ecclesiā
Immaculatæ Conceptionis à fundamentis ex-
cavit in oppido Bibonæ. Poeta etiam vicerime
venit fuit, ac caemina Latina, Italica, Sicula cum
lande paravit. Obiit Bibonæ anno 1681. circa
annum 1679. Josephi Galcani laudis promeruit
in. Maffi Sicula part. 4. pag. 206. ubi & ipsius ex-
tant vernaculæ stigmata

Cononi Vite didicere. Panormi apud Joso-
phum Bisagnium 1657. in 12. Edidit etiam

Brevi Compendio dell' ammirabile Vita della
Santa di Dio Sacra Maria Roccaforte Vergine. Biv-
Ecc

1657. in 12. Edidit etiam

Brevi Compendio dell' ammirabile Vita della
Santa di Dio Sacra Maria Roccaforte Vergine. Biv-
Ecc

1657. in 12. Edidit etiam

Brevi Compendio dell' ammirabile Vita della
Santa di Dio Sacra Maria Roccaforte Vergine. Biv-
Ecc

1657. in 12. Edidit etiam

Brevi Compendio dell' ammirabile Vita della
Santa di Dio Sacra Maria Roccaforte Vergine. Biv-
Ecc

dam. Egregie doctrinæ, æstivianam simplicitatem mirabiliter copulavit. In Desparum Virginem ardentissimo ferebatur amore: hinc nunquæ vel dulcius, vel uberius quæm de Maria laudibus concionabatur. Ipse Desparæ salutarem opem contra Demum infideliæ phantasiam expertus est. Præcipuo quodam amoris sensu D. Augustinum recolēbat, quem Doctorem Maximum vocabat: ut etiam D. Agatham, & D. Rosaliam Panormitanas Virgines: ac de eorum rebus gestis uox sine teneritudo cordis sensu loquebatur. Inter alia admiratio digna hoc præstare oēs: quod eam adire cuperet Peregrini Montis Speliucam juxta Panormum, ubi D. Rosalia angelicam duxit vitam, nec equitare possit, nec pedes intrinere. Illic ascendere valeret, bajulos advocavit, ut illic deferretur: & cum eisdem exterius tum ex pectro, ac longo itinere, tum ex corporis motu, ut alacrior onus sublevarer, opus agrestis fuit, & admittant proflus facilitate, magnam corporis vastritatem per montis saltus ad plera militaria portatili secula detulere, ac iterum Panormum devenerit, non aliud onus expecti, nisi solius vultus solæ. Ingravescere erat ardentius ad Dei complexum æstare capis. Hinc multo morbi vestigio affectus, Provincie Moderatorem aluit, ac ut lecto derumberet veniam petiit: venisse tempus, ait, cum decedere veller; ac ne præter confecta Societatis medicamina alia adhiberent rogavit: ubi in morte præsumam P. Jacobum Dominicum Donum Propositum, mox se fecerunt constanter affirmavit. Decubuit ignem nullo moris signo retatus: & inerat illi solium modo moricodi voluntas, ac extremi gaudii solatium. Excursus r. dibus febricitantia correptus est, quæm exultans extipit; agebat enim illam secundum ventum esse, quo ad portum felicissimè adveniretur; hæcenus remis adnavigasse, ex tunc remis, velisque navigaturum. Interim ne ordo torpore doctissimas hominibus in Evangelium assus est, dicebat. Demum postidie Epiphaniæ Dominice, magnâ persulso lætitiâ medicum rogavit, ut se sacro Viatico solari dispo-neret: quod cum obtinisset, Ecclesiæ præfatus ait; hodie sacro Eucharistiæ pabulo reficies, eras extrema unctioe munies, inde discedemus. Suscepit devotissimè ss. Eucharistiâ, cum omnes animarum negotia ipsi committerent, omnia exciperbat, ac tanquam jam glorie candidatus, committit negotia cum Deo peragenda, se futurum promittebat. Mortis contemptor, interitum aliqua D. Augustini soliloquia ut sibi legeretur voluisse salutationis Angelicæ signo cum potestimo sacramento frangere vellent, manet, ait, manet: ac dicentibus periculum adest: obediens ergo, addidit, citius me expediam. Inde instituit cum Deo colloquens, iuter amoris Divini incendia claugetens, sapienter repetebat fulcrite me floribus, stipare me malis: & decursis tribus post mediam noctem horis, placidissimè animam efflavit Panormi in Domino Profuturum 8. Januarii anno 1637. ætatis 77. Scitum ut ejus mors luxoris, ob sanctimonie famam factus

est ad cadaver ingens hominum cujusque Ordinis concursus, ac certatim omnes ipsius vestes ad venerationem dilabantur. Penus septimo die publico Senatus Panormitani sumptu, repetitum pangyrica oratione è suggestu laudatus est, eâ Nobilissim, Regularium, ac populi frequentia, ut templum etiam laxissimum omnes capere hand valeret. Corpus sœcism sepultum ac Deus innumeris signis supra nature vires patens, viri sanctimoniam illustravit, ex quibus magnam volumen constatum. Tanti viri scribere Bibliotheca Soc. Jesu pag. 525. Rochus Pirrus in act. Eccl. Syrac. pag. 240. Paruta in Triumpho D. Rosalie pag. 65. Hippolytus Marraeus in Bibliothecæ Maritimæ pars. 1. pag. 815. Carolus Antonius Conversus in *Æthereæ Luminarium Gloria* pag. 25. 26. & 109. Franciscus Maria Magius in *Servitute Jesu Mariæ* pag. 254. ubi perperam Panormitanum dicit, Joannes Naddæi in *anno dierum memorabilium* 2. Jan. pag. 15. Aloysius Juglars in *elogie*, Laurentius Vincularius in *Vite Regiæ Scammata* lib. 1. cap. 11. d. pag. 191. P. Eusebius Niri emberg de *Vitis illustri*, Soc. Jesu, Phil. Labbeus in *Cratolog. Pinetorh. Scrip. Soc. Jesu* pag. 357. Joan. Rhodanus *virtut. hist.* lib. 1. cap. 1. pag. 19. cap. 3. pag. 55. lib. 3. cap. 3. pag. 212. lib. 7. cap. 1. pag. 730. Felix Giraldus in *Diar. 2. Jan.* pag. 36. Vicent. Nobilis in *Thesuro christiana de Virg. Drepani*, cap. 24. pag. 81. Franc. Marchesius in *Diar. M.J.* 8. Jan. pag. 30. Joan. Bapt. Ricciolus in *Chronol. Reform. 1637. 4. Ind. 1. pag. 250.* aliq. Script.

Centum præp. etiam de rebus divinis etiam, sicut que oratione; inter hæc

Homilies in *Centur. Confessorum.*

It. illas super *Missa* est.

Italicè

Prediche diversi Temi.

Hæc in Bibliotheca Domus Professori Soc. Jesu Panormi in plura volumina digressa, & propria Auctoris manu exarata (exceptis Homiliis super *Missa* sit amantissimi discipuli) videt. m. 52. Addit Bibliotheca Soc. Jesu edidisse

Demonstrationem, quid 9. Augusti sit parris Caritatis, quam exhibet Petrus Carrera in volum. 2. hist. Catan. lib. 3. pag. 176. sed nonnulli alioeum. opus putant, Josepho adscriptum, ut operi pondus adderet.

JOSEPHUS SCIMECA Panormitanus, Poeta ornatiore, inter præstantiores qui vernaculâ linguâ carmina eccitare meritis ascribendus: à ludicra præsertim poeti summe laudatus, litterarum amorem sibi devovit. In *Missa* à teneris nugisculis, ex quadam infixa natura vi, ferebatur, quas tempus coluit, et si nonnullis adverse fortune foveas rigaturus. In commentariis Panormi Tabula usus ex his fuit, qui computa curant. Lepida, ac Philosophico more vixit: ac max illi fuit post colloquutionem cum sanctis, aliisque, sine ulla urbana salutatione discere: unde in proverbium abiit *Scimeca licet discere, quod adagium usque modo viget.* Obiit Panormi anno 1646. Ipse laudat Josephus Galeanus in *Antiq. Siculæ tem. 1. par. 3. pag. 484.* lib. 3. hosq. extant

Canzoni Siciliane. Panormi apud Dacium Cy-
cillum 1647. in 12. & iterum apud Josephum.
Bisegium 1661. in 12.

Canzoni Siciliane Barlesi. de Mafis Siculis po-
eti 1611. Panormi apud Bisegium 1653. in 12.
Siculis etiam ead. n. liguri.
La Lettore d'Avella idilli.
La Commedia idilli.

Servantur in ss. di Vincenzo Ausia Jurisconsulto
Panormitano.

JOSEPHUS SCOMA ex oppido Calatabullo-
ctz, juris utriusque Doctus eximius. Jurispru-
dentiae operam dedit, ac summatim doctrina,
& eruditio instructum, consensu patrocini-
um suscepit; laetis primariis Siculis Advocato-
ros merito cooperatur. Doctrinâ ideoque ad ho-
norum gradus viam sibi aperientem studiis plu-
rimis Panormitani Praetori Judex: phœica etiam
Magus Reg. Curia, & Tribuslibi Cœdiliti Sænz
Reg. Consuetudinæ Judex, Reginus Cœdilitiæ de
Fili Panormi le septenis Regii Panormi, &
Magus Regis Curia Sabellini polymodum. Regi-
um Panormi Rationum Magister, & tandem
ad supremum iuris consensum sagittum in
Siciliâ vocatus est. Prædicti dignitate Magus Ro-
gis Curia iugiter. Epi lingua n. prestantissi-
mum, egregia doctrinâ, motuque integritas, in
obscuro ministerio demissa fuit: idcirco à Se-
lie Moderatissimi magis ædificatione pro-
quirit, qui & ipsa de xaritati magis mouenti
negotia pertractata credidit. Iste hæc enu-
meranda sedulo populo in Naresi Civitate
exaltari, ibi etiam Veneri Generalis munere ab-
ligari à Prorege Duce Uzardz cum omni moda
potestate, breviter animâ prudenti popularem
commotionem sedavit, & optatæ tranquillitatis
civitatem restituit. Ideoque tum Proregis, tum
Caroli II. Regis laudes promeritis egregias.
Amoris obsequiis literis etiam omnia effudit. Mo-
tus iustitias coluit: & eruditioe conspicuus
apud literatos inclausit. Demum comparatâ si-
bi omnia veneratior, Panormi decessit 18.
Aprilis anno 1696. & in Ecclesiâ S. Antonii
Francisci Triclinio Observantia S. Francischi se-
pultus mandatus est. Ipsam laudat Francisca
Serada in libro *Reverentiarum* pag. 19. Francisca
Magretti in *obsequio ad Pragmat. Duci Sermone*
5. 2. *obsequio* 31. pag. 111. Bernardinus Agliata
in *allegatione in causa proctoria ipsi occupata*,
Adress Perucci in *libro de iustis* pag. 137. &
Vicerum Ausia in *hys Chronologia Panormi*
Sicilia pag. 299. ubi ex typographi errore anno
1695. obfiste dicitur. Multa Scripsit in iure, ac
tantum hæc edidit.

Allegationes ad instaurandum statum de infamatis
sejgatiis. Panormi apud Augustinum Bos-
sum 1663. in fol.

Panormium Regis Patronum Ecclesiâ S. Mariæ
Magdalena de Raga. Ibidem apud Didacum.
Bium 1664. in fol.

Panormium Regis Quæstionibus in causa *Ammonitio*
Ecclesiæ. Ibidem typis Jacobi Eprii 1688.
in fol.

Allegationes in causa criminali sententiæ contra
Joseph de Leo artis Mediciæ Doctorem de Pansu *fab-*
ricatione inquisitum, illisq; *usu*, & *pro* *exten-*
sione. Ibidem apud eundem 1689. in fol.

Allegationes pro Pæ. Conventu S. Mariæ
Canonici Civitatis Sænz contra Sænz *Admonitio*
Marian de Pansu, extant apud D. Francisca m.
Magretti in *Obsequiis ad Consil. D. Francis-*
chi Cædili Duci Sermone 5. 2. *obsequio* 31. pag. 111.
Hispans leges.

Panormi de le Jurisdictiones Regia, y de las de-
rechos *inantes al Rey Nostro Señor en las Yglesias*
Cathedrales, y *orras de su Real Patronage en este*
Reyno de Sicilia. Panormi apud hæredes Petri
de Hota 1686. in fol.

Myoma a la Chronologia de los Pleyeres de
Sicilia de D. Antonin de Amos del Arco 1642. *esta*
Pais 1687. Ibidem apud Iacobum Eprium
1687. in 4.

Italiani suppressi nomine

La Vittoria della Nobilissima Vergine Rosalia
nella pancia della Come al Monte Quispano *Con-*
trario. Panormi apud Barthelem, Rameloni, & Or-
landum 1680. in 8. & ibidem apud Eprium
1687. in 8.

Tiutiso della Fede nelle Vittoria eccelsa dialogo 2
5. *vedi per la Concisione passiva della Vergine*.
Ibidem apud Barthelem, Rameloni, & Or-
landum 1680. in 8. & apud Eprium 1681. in 8.

JOSEPHUS SEMINARA. v. Josephum Col-
lemanensis.

JOSEPHUS VERNERINUS Messanen-
sis graecistis vernaculis lingæ carmine scripsit
cum laude, ut testatur Academicus Alduanus,
sive Nicolaus Villani in *discurso de poeti Lettera*
pag. 71. quipsum cum aliis Siculis Poetis ad-
dicit, qui scripsit nec ipse aperuit, nec ego
vidi.

JOSEPHUS SPATAFORA nobili Messanen-
si ex Clivels Regulationibus Minoribus. Natus an-
no 1605. ac Ordinem amplexus, in ea doctrinâ,
per diutius virtutibus, claris. Consensu dis-
tinctissimus eximia cum laude confessiones habuit
in præcepta Italæ, & Siciliæ Civitatis. Præ-
positi mænis Pansoni, Messane, & Bononiæ
exercuit. Magnam promeruit ædificationem cum
Bononiæ apud S. R. E. Cardinales ibi legatos,
& Catanz apud Marcum Antonium Cusum.
Episcopum Catanzensem, strage eam Urbe late-
rent Examinatores Synodales cooperatus est. Tuo-
dem Catanz decessit anno 1664. Hujus laudes
habet apud Hippolytum Mansaccium in *libro de*
Marian para, pag. 826. & Placidum Reinas in
not. Messane par. 2. pag. 524. Edidit *Ballad*
in 4.

Predica della Lettera di Maria Vergine scritta a'
Messinesi. Messanz apud hæredes Petri Bona 1643.
in 4.

JOSEPHUS SPINA Ennenis Poeta. Claruit
anno 1590. quo edidit

Panormi Epigrammatum librum. Messanz apud
Faustum Bisegium 1590. in 8.

JOSEPHUS SPUCCHS Panormitanus, Socie-
tatis Jesu, natus anno 1599. Dea se in Societate
dica-

dicavit anno r615. Praefandissimo Ingenio illustrius, amensissimum spatium, in omni-um-
fuerunt genere ornatissimus apparuit: iocoque
doctissimi iudeus, maxime laude humaniores
litteras, Mathematicas discipulis, & Ethicam
domuit. Philosophiam vero seculo, Theologiam
sepe nio in Collegio Panormitano readidit. Ob
ingenium vividum, amantissimamque docen-
do semper pascere, celeberrimum nomen ade-
perit, tum in scholastico pulvere, tum in Moeali
Theologia misceat & fuisse. His uberrimum eru-
ditionis ornatum addidit, ex sacro profano-
que thesuro exhaustum; generaliter litteras in-
signiter coluit. In rubis agendis egregias animi
doctrinam non raro docuit, & itaque ponderose
ipsi credita singulari pendens absolvit,
conferuit. Hinc Panormi passim in gravioribus
rebus ipsam consulebant Praefates, Magisterium
Moderniores, Rutilique Proceres. A Panormi-
tano summo ad difficillima suprapla plures in
Romanam, ac Hispanam aula sublimissimum cultu
abibat ut, eloquentissimum valuit: ideoque con-
monus dictum illius, eruditioris referat habuit.
In Hispaniam delatus, ibi magno cum plausu per
annos plures Moealem Theologiam in Collegio
Mauritiano docuit, ubi Honorum Persidium
egisse tradunt, ibi demissa ipsa doctrina ex-
celle-ntia uberrimam nominis suae famam excitavit:
& apud Suprema Inquisitionis Iudices fuit Con-
sultor, & Censor. Philippo IV. Carolus Regi
gaudentissimus viuit: qui in suum Cononatore
diligent, magisque estimantur apud ipsam Ro-
mam, ut utraque apud Hispaniae Magnates, qui
sepius ipsi uosula impetebant. Inter hos non
ulimus commemorandus D. Aloysius Mucada Panor-
mitanus, Dux Montis Ateli, qui roboratus ma-
gnam pendens laude Sicilia, Sardinia, & Valen-
tia Regale, eadem inter Praepositos Ecclesiae
Patris relatus est: hic enim in Hispania dugens,
qui nisi tu Josephi consilio peccare consuevit,
Tandem ubique clarus, multoque veteribus ap-
pripit tunc, Martini decessit 4. Januarii
1663. Eiusdem laudibus Josephum exornant
Biblioth. Soc. Jesu pag. 517. Hippolytus Maer-
cator in Biblioth. Martini pag. 806. Ant. Co-
ronius in eodem celeberrimo lib. 1. contr. 5. cap.
3. & 42. pag. 49. Vincens Aurea in Chronol. Pre-
teritae Saecula pag. 107. Augustinus Iovagus in Pa-
normi Sacra pag. 11. & in Carthagini Sicula lib. 1.
cap. 5. pag. 31. Card. Sforza Pallavicinus in ejusd.
49. & 328. Joan. Bapt. Riecoltus in Chronol.
Jesu. tom. 4. lib. 3. pag. 250. Hieronymus For-
tus de natur. & fabricat. omni Panormitani scilicet.
7. pag. 50. & Antonius Ignatius Maucius in Vi-
ta S. Iuliani par. 1. num. 23. pag. 81. & 82. Typis
demandavit haec, quorum aliqua suppressio nomi-
ne, nempè laudat

1. *Discorso del modo di dipingere la Tragedia.* In Tomo
u. Tragediarum P. Horatii Scammarca. Panormi
apud Jo. Bapt. Muringum 1633. in 12.

2. *Oratio funebre dicta in illa Real Cappella di San
Pietro di Palermo per l'espilino di R. M. M. Sig. Mar-
chese di Teramo.* Panormi apud Decimum Cyrillum
1633. in 4.

*Mercurio Panormi, e vero l'Alindum in Paler-
mo una vno quando egli nel 16. di Giugno del 1642.
prisi primo ante il governo del Regno di Sicilia.*
Ibid. apud eundem 1641. in fol.

Predica del SS. Rosario di Maria Vergine. Ibid.
apud Alphonsium de Iloa 1644. in 4.

*Panormi in bonum, & salutem del Serenissi-
mo Cosentino della Gran Madre di Dio Maria.*
Ibid. apud Dominicum Anselmum 1654. in 4.
& Hispania linguam donatus a Christophoro Bri-
gionem cum eodem edita est eodem anno.

Vita di S. Rosalia V. Palermitana. exat in San-
taeio Panormitano edito Panormi apud Petru
de Iloa 1666. in cu.

Vita di S. Oliva V. & M. Palermitana. Ibid. apud
Nicolaum Bepm 1659. & 1670. in 12. & in eod-
em Sanctuario.

*Vita del SS. Martiri Palermitano, S. Mamiano
Archevscovo di Palermo, S. Niesia V. S. Proculo, S.
Enrico, u S. Colinda.* Ibidem apud Nicolaum
Bepm 1658. in 12. & in Sanctuario predico. His
Sanctorum Vita et doctissimas addidit anno-
tationes quas vix de mas. uicet Angulius Invgres
in Panormi Sacra, ac Iudicia in Hispania reli-
quit.

*Memoriale della Città di Palermo, e Deputazione
del Regno alla Magistr. Casale del Re Filippo IV. in-
torno alla Regidenza della Corte di Sicilia.* in fol. &
in 4. aut aut, & locuota.

*Regiam più distinta della Conferenza alla Fede
del gl. Mand. Celso, oggi D. Filippo Pringon
d'Anat. Dal Re di Tanti, aggiunti al Battismo mi-
la Cofa del Goro di Palermo a 6. di Maggio 1646.
Panormi apud Nicolaum Bepm, & Michaeli
Poccano ovam 1646. in 4.*

Hispania lugens:
*Reflexa de la Vida, Intencio, y Milagros de S.
Rosalia Virgen Palermitana.* Martini apud Joannem
Pasum 1654. in fol.

*Crisi di Verdetta para las Reynas, que la De-
putacion del Sublissimo Reyno de Sicilia, y la Ciudad
de Palermo presentan a Su Magestad contra la usur-
pacion del contrato de Regidencia que pretende la de
Molina.* Martini in fol. ante anno.

Maerconius de-scripsit testatur

*Pro Conversione Immaculate Deipera Virginis
Tristatium, quem non collide, realiter usum*

Hispania della Compagnia di Gesù di Sicilia. & a-
lia eruditio illius calamo digna in Biblioth. Soc.
Jesu. in Hispania vel deperdit, vel delitescen-
tia.

In Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Jesu
servatur m. 5.

Tristatium de Sacramenti.

JOSEPHUS SQUILLACTUS Catanensis vlt
polioribus literis egregie tunc, Ponsi insi-
gnis, inter Claros Catana Academicos relatus
fuisse. Noxam munere fundens in Episcopa-
li Catanensi Curia cum Card. Camillus Astallus,
& Michael Angelus Bonadies Catanae in bo-
clesiam moderabantur. Eo tempore quo fervebat
bellum in Sicilia inter Hispanos, & Gallos ob
Messanensem defectionem, fuit etiam Magist. Nota-

Noñius Gubannatus Catanæ ibique decessit 13. Maii 1678. anno ætatis sue 60. Ipsum laudat Josephus Murellia in *Abſa cæſaria* pag. 2. pag. 367. Edidit Italicè

La ſcorta Tragedia ſecra. Catanæ apud Vincennum Petrosium 1663. in 8.

Li ſormate diſcendenti Comedia. Ibidem apud eundem 1663. in 12. & Panormi apud Thomam de Alceardo 1704. in 12.

Gli ſiti all'eroe comenti Comedia. Ibid. apud Bonavenentura la Rocca 1666. in 12.

La Saba, è vero la pudicitia eſtante. Ibid. apud eundem 1669. in 8.

Ex ſupra reſatis opellis edidit etiam comperit hæc alia, quæ adhuc non vidi: nempe

L'Atena.

L'Ereclinda.

La Giuda Trifanti.

Il ſilenzio di Farnaz, e di Amore.

L'Adiano.

L'Alie.

Gl'legami.

JOSEPHUS TAMAGNA. v. Joſephus à Matre Dei.

JOSEPHUS THOMAS RIOTTA Drepanitanus Ord. Predicatorum, ætatis 27. Martii 1667. regulari inſtitutū amplectens eſt 19. Martii 1683. ac ſolenniter miſit voia 19. Martii 1684. Exactus cum ingenui laude ſtudentium ſpatis, ac doctriinâ inſigniter exactus, ad Lecturæ gradum evedus fuit: ideoque cum præſantiſſimi ingenui commendationi, ac planiſimo ericennio Philoſophiæ, quadriennio ſcholæſtici Theologiæ docuit. Ecceſiaſtes egregius, conciones eloquentiæ, & eruditione præclaras habuit, quibus clariffimum ſibi nomen comparavit. Admirandâ memoriâ excelluit: ubi eruditionis copiâ, poliſioribus literis, ac Medicinæ cognatione eſſenti ac ſibi ventilationem conciliavit. Non ſtudiis indefeſſo labore incumbebat, ac multa in orbeſliterato promittere videbatur. Panormi decessit anno ætatis ſue 40. in Canobio S. Cite anno 1707. menſe Januarii. Edidit Italicè

La morti avveſta Oratio funerals recitata nel Convento di S. Rita in Palermo mille pompe ſueſtri di 51. Religioſi Domenicani oppreſſi della rovina d'uo Terremoto ſuccello in Sicilia gli 11. di Giugno del preſente anno 1693. Panormi apud Pizzum Coppolam 1693. in 4.

Il Sole Rivaſante Oratio funerals recitata nel Convento di Padri Agſſiniani alli 14. Marzo 1694. mille pompe ſueſtri in brate in eſſeguo del M. R. P. Melchior Minuſſia ſu Provinciale de' Padri Agſſiniani, & Examinatore Sindaco. Ibid. apud Barberam 1694. in 4.

Nella Martir ſonito della Vita Oratio funerals. Ibid. apud Thomam Alceardum 1697. in 4.

La Fenne del nuovo ſecolo avveſto ſu ſereto di Carlo II. Monarca deſignato delle Spagna. Neapoli apud Dominicum Parrinum 1702.

Quereſimale. Drepani typis Bartholomæi Fratre chi 1704. in 4.
Prælo Paravi: et

Il Crucero del nuovo Mondo per l'acquillo della Perſectum. in fol.

Tirore di Mercurio ſpoſto all'occhio dell'autore. Panormi, in 8.

Teatro Apologetico ſu le maſſime della Verità in 4.

JOSEPHUS TRISTANUS ex oppido Meliſſis, Poeta inſignis, ætatiſſimæ literas coluit, & inter Reaceſſos Panormitanæ Academiæ reſenſit ut inclam. In parva ingenio, eruditione, alijſque animi doctibus apprimè ornatus vivit. Laudatus à Jo: Rapiſta de Judice in *carmin.* pag. 342. Italicè in ſiphi

L'Eſſere di Denello Poſſe. Panormi apud Buam, & Camagnam 1669. in 8.

L'Alraſo Tragedia. Ibidem apud eundem 1669. in 8.

L'Amor Vendicato con l'infamia opere Scenica. Catanæ apud Biſagoina 1674. in 12.

Prælo paravi

Phaſo hereta Pomo Etalo.

Il Siliſſano Tragedia Sacra.

Il Riſtano di genere humano per la morti di Chriſto Tragedia Sana.

Le vicende del ſuo Dramma Myſicale.

Poſſi Lichte.

Hæc omnia carmineſe eſtrocæ proſâ verò ſciſpiſi *Idea dell'Amicizia, o vero gl'Amici ſimiliti di loro ſteſſi Opere Scenica.*

L'Avvenimento frodi della Fortuna Opera Sicilica.

Il Diſſidio delle Penne inquieta, li turo di Capriccio.

JOSEPHUS VADASUUS Mazarienſis Ordiſſis Carmelitanus, Sacre Theologiæ Magiſter, ætatis anno 1637. adolſcens Carmeliticæ familiæ inſtitutum amplectens eſt. Literarum ſtudiis inagendâ annui concentione operam dedit, & communiciſimâ doctriinâ locupletatus. In omni propè ſcientiarum genere erudit. Sacrâ eloquentiâ claruit: et dum Regentis munere Drepani Sacrae Theologiæ præſidebat in Canobio SS. Annunciatæ, ibidem obiit 13. Octobris anno 1683. Edidit Italicè

La Roſſalla Fergie Palermiana Panormi à Panormi apud Petrum di Iſola 1669. in 4.

Alia in lucem emiſiſſe tradunt, quæ non vidi.

JOSEPHUS VASSALLUS Siculus Sacre Theologiæ, & utriuſque Juris Doctior, edidit Italicè

Genealogia delle Caſe, & Famiglia di Maricche. Panormi apud Deſum Cyrillum 1639. in 4.

JOSEPHUS VILLARDITA Nicolienſis, illæ arte gladiatoriæ magiſter perſiſſimus, decessit Panormi 10. Februarii anno 1675. & in Sodaliſſimo S. Albiſſi ſepultus eſt. Edidit Italicè

Lo Schirma Miſtrata ridotta in compendio. Panormi apud Buam, & Camagnam 1670. in 8.

JOSEPHUS VINCENTIUS MARASCIA Panormitanus, Pat. & Vincenſio Maracſia Juris conſul, egregio cauſam Parroni exortus, Accente ad huc ætate Juſtipudentiæ operam dedit & cum

cina ea in facultate insignitree profecisse. Doctores medicosque. At ex necesse vi ad amoenitatem studii portatue, poliforee lingue, ac Poetia impensè coluit. Ob cultissima, viroque ingenti monumenta, Eusebe, Lailie, Saculique unaniter edicta ac uberrime audi lionem, literaria visis gratissime vixit. In Panormitana Receptorum Academia ascriptus, artemionem, promerito non vulgare. Anagrammatum condidit singularis, plaustu non ideo promeruit. Romæ delatus illius urbes liberatos eruditione ornamento in sui admirationem texit. Sed cum advenit fortitue conditio, in aspersit, Ecclesiasticis militis nomen dedidit, sed Sacerdotio linitus anno 1657. vitarum studia amplexus est. Hinc aule sitree deducere fluxit, & inter Sacerdotes S. Hieronymi de Chaita e scripione anno 1658. aliquandiu inter eos vixit, tanque vix rationem eggreffus, est, ut non morum integritate, tam doctrinâ, & in conditibus habendis proficiat, varietatem permodum huius emulaverit. Patrobus Ecclesiæ Mellanensis S. Melitai abbas, possessionem hand excepit. Cum patris delecto (opus amantissime Iuli) æstima, Vau. P. D. Carolus de Thomasio Clet. Regat nepotibus suis, Iuli Mariæ de Thomasio Daniel-Almæ filius, in Siciliam remanentibus se comitem, & Ducem addidit, eundem 10. gerit: idcirco Penoniam appulsi, refectus patris latrone in oppidum Pelone cum ipis transiit, mox in pariam revertit. At vix ibi peruenit, cum ex inimicis labore contracto lethali morbo, paulo post viam absolvi non sine ingenti amorem dolore 27. Iulii anno 1669. & in Ecclesiæ S. Rosalæ sepultus est. Huiusce meminerunt cum laude Iosephus Gelenus in *Stylo Siculo* par. 2. tom. 1. pag. 497. Ludovicus Jacobellus in eisd. SS. *Umbria* tom. 3. pag. 436. Antiquis Calabris in *Epistolis* solum in D. *Rosalia* an. 1661. pag. 15. Vincentius Aulia in *histor. narratione Comitis Ruman. ex tertia editione* pag. 169. & 174. Auditor operis inscripti: *Galleria di Minerva* tom. 4. par. 11. pag. 325. & *Monumenta Gallica Tevotiana* an. 1700. tom. pag. Edidit

Relazione del fuschi artificiosi, e figlio fatto in Roma per la coronatione in Re de' Romani di Ferdinando IV. Re di Ungheria, e di Napoli Primogenito della Maestà Cesarea di Ferdinando III. Austriaco dell'Im. e Reg. Principe il Sig. Giovanni Cardinal Colonna Principe del Sacro Romano Imperio. Roma apud Ignatium de Lariis 1653. in 4.

Relazioni delle festi fatte in Roma per la Coronatione in Re de' Romani di Ferdinando IV. Re d'Ungheria, e di Napoli dell'Im. e Reg. Cardinal Trivulzio. Ibidem apud eundem 1653. in 4.
Relazione dell' electione del Sommo Pontefice Alessandro VII. Panormi apud Bilegnium 1655. in 4.
De' Due Santi Mamiliæ Arcivescovi, e Cittadini di Palermo Relazione Historica. Ibidem apud Michaelen Constantinum 1701. in 4.

Hoc opus historice eruditione refulgentissimum, decem 30. annis ab Auctoris morte, ne am-

plius cum ejusdem sanæ fideiura desisteret, in lucem mittit et cui avi, cui Viras eorumdem Sanctorum addidit.

Venaculâ linguâ scripte

Canoni Siciliani. In Musis Siculis par. 2. tom. 1. Panormi apud Decium Cynillum 1647. in 22.
& apud Josephum Bilegnium 1660. in 12.
Demum servatur apud nos ejusdem Josephi manu exarata.

Anagrammata. m. 22. in 8.

JOSEPHUS VISIARCHUS Mellanensis, vir politionis literarum et orationum conspicuus. Mores præfatum magnè cum laude coluit, & inter Officiæ Mellanensis Academicæ rectoris honoris circa annum 1640. ipsius leudibus ornate Placidas Reina in *hist. Mell.* par. 6. pag. 304. & Benedictus Salvages in *Carmin. Offensæ* par. 4. pag. 335. Typis dedit Italice

Il Gareggiamento delle Muse Poetiche in lode dell' Illustr. & Excell. Signori D. Federico Colonna Principe di Palano &c. & D. Margarita d' Austria, e Braccioforte Principessa di Salina. Mellanæ apud Jo. Fiquetum Bianco 1615. in 12.

Amor Poeta Epitalamo nella notte defuntantiffimi sposi il Cavalier D. Pietro Campolo &c. in lode di S. Teo &c. & Principe dignissimo dell' Accademia della Zonia in Messina, e D. Silvia la Regina, e Luana. Mellanæ apud eundem 1607. in 12.

Il Furore Epitalamo nella notte de' felicissimi Sposi D. Lorenzo Abissi, e Salsano Marchesi di Pinedatolo, e D. Gio. Monfau, & Aversa. Ibidem apud eundem 1617. in 11.

Venero Placida Epitalamo nelle nozze de' Signori D. Placido Pomiciglia, e D. Paola Campolo. Ibid. apud Petrum Bream 1618. in 11.

Il Polifone Poemato. Ibidem apud eundem, 1618. in 4. & in libro: Stravaganza di due degli Accademici della Fontana. Neapoli apud Sebastianum Alecci 1661. in 12. ubi etiam extant

Le Feste Panegiriche del Sereniss. Principe Filiberto di Salunga, &c.

Il Proteo Panegirico in lode dell' Ill. e Regior. Sign. D. Biaggio Piro Arcivescovo di Messina. Edidit etiam

Panegirico per il Sign. Cola Maria Ciampoli, Poeta. extat in veltibulo libri: Poetiche di Giulio Picci. Mellanæ apud Petrum Bream 1630. in 8.

Poetiche in libro: Poetiche di Fulvio par. 4. Neapoli apud Sebastianum Alecci 1660. in 10.

Argomenti delle Nobilitate desinate Poema Eroico di Giuseppe In mite. Roma apud Franciscum Corbellini 1626. in 10. & alibi.

Alia scriptioe itellum Reinceite. inter quæ de Epistola S. M. F. ad Missanensis, alique ut typis tradere se promissat.

JOSEPHUS VITA Calatastibetensis Ordinis Prædicatorum, Panormitai Canonici S. Citæ filius: vir eminentissimi ingenii, doctus in instructissimis vixit. In Theologia arene perfundè versatus, famulit in D. Augustini, ac Angelici præceptoris sapienciam habuit, æticitæ aliorum vias periergitus est. Ite ejus doctrinæ opinio valuit, ut Panormi viri doctissimi, ac Reglarium Oedi-

Defuncta ejus uxore Congregationem Oratorii Panormitani iugiter, in ea per aliquot annos Sacerdotio infatigabiliter vixit. Tandem octogenario aetate Panormi decessit 3. Septembris anno 1705. Ipsum laudant Alphonsus Salvus in *profi* pag. 15. & Angulinus Inveges in *Panormi antiqua* pag. 545. Editi Italiane sub Natali Adonii nomine.

Lettera in difesa di Palermo contro D. Ferdinando de' Cumis. Venetiis apud Babam, & Juncias 1648. in 4.
Scriptor etiam.

Il Sefini punito dalle Perle di dialogo. Hunc sub nomine Galvani de Vberis in publicam lucem emiserunt Itinerarii anno 1648. Placido Sampocio Soc. Ji su dicatum, qui sub Marceli Aurouli Sefini quoddam dialogos, deacitate refertur, contra Panormum protulit. Aut hystographum m. s. in 4. servatur apud P. Joannem Mariam Amatum Soc. Jesu vium utridisimum.

JOSEPHUS VOLLARUS Panormitanus, unus ex principalibus Panormi Tabulariorum ex naturali propensione Poetam, praefectum commissam, cum laude utitur, Decessit Panormi 29. Novembris 1696. Editae Italiane.

Le Pazzu per vendetta dramma per musica. Panormi apud Jacobum Epitum 1681. in 12.

L'Arcadia dell' Impero dramma per musica da rappresentarsi nella Sala del Regio Palazzo per le solennità, e pompe nelle Nozze del Rg. M. S. Carlo II. Panormi apud Angeliem, & Varulium 1690. in 12.

JOSEPHUS XIBECCA Panormitanus juris utriusque Doctor eximius, videlicet

Responsione pro Sp. Domino D. Joanne Placido aduersus D. Casimiro Conzagu, & Regium Fiscum in recuperatione Cohortis unigenorum Regni Neapolis. unum uno tenio sub dictumum. Panormi apud Jo. Mattheum Maydan 1567. in fol.

JOSEPHUS XIBECCA Panormitanus, alter à sopra laudato, Juchonconsultus & ipse egregius, ac doctissimus, & quod distatissimus casum Panormi ideoque precipuas Siculorum Procerum causas feliciter propugnauit. Ob insignem doctrinam suam prouenter estimationem ac merito ad nouissimos honorem gradus fuit euectus. In Panormitana Patriam, & in Magaz Regie Curiae subseclum Judae sed. Praefuit etiam Hic Patronus Regiarum, ut vocant, Tandarum in Regia iusticia. Denum uominis celebritate, clarissimus Panormi decessit anno 1661. Laudatur à Francisci Sinada in *quiescentibus* pag. 15. Philippo Cammarata in *Alleg.* in *consuetudine* pag. 2. & Jacobo Longo in *stata triumphanti* p. 26. Multa scripsit, ac solum edidit.

Allegazioni in causa possessori summarijssimi Principatus, & Status Comptitanti pro D. Stephano Regio, & Campo. Panormi typus Nicolai Buz 1653. in fol.

Allegazioni in causa mentionis possessoris Principatus, & Status, & Petregetia, cum dignitate Magnam Hispaniarum, ac Marchionum Siciliell, aliorumque oppidorum, nec non Titularum, Baronia- libidib. Sinada Tom. I.

rum, & Feudum in literis mentionibus continetur pro Ill. D. Josepho Brancifore Comiti Mutanen. Iudeus apud Dominicanum Anselmum 1660. in fol.

ISAAC live ISAACUS Aegyptensis, Monachus Ordinis S. Benedicti, ux. Arnaldo Wion iulga *Vite lib. 1. cap. 70. pag. 432. vel rectius S. Basilii ex Rocco Piro mae. Aeth. Casan.* pag. 109. Vir saue doctissimus, Basiliani Discipulus, Astronomiuz, ac Mathematicas disciplinas insigniter callus. Poeti etiam excultus, sacrique litteris aptissime instructus locutus. Flurim ex Christophoro Clauio in *Calendario Romano*, Josepho Blancano in *Cronologia Mathematica*, pag. 57. Gerardo tot Volio de *scien. Mathem.* sup. 40. s. 15. pag. 217. & sup. 65. s. 13. pag. 359. & lo: Bar. Ricciolini in *Chron.* *Astronomorum aut Astragorum* par. 2. pag. 39. seculo post Chylum natum undecimus & ex Claudio Brasilio Millier in *curia Mathematicorum* 1. in *trist. presentis* pag. 83. signante prop. annuam Domini 1050. Al rectius Josephus Scaliger de *cond. tempor.* lib. 4. pag. 331. obseruat, quod idemmet Isaacus se scripsisse ait anno 6885. æræ græcæ: ideoque anno saluti 1375. Notulsi contulit. Dionysius Petavius de *doctrina temporum* tom. 1. lib. 5. cap. 1. pag. 405. clarissime tradit anno 1370. æræ græcæ 6881. Chilianæ æræ 1373, quod ex eodem Isaac deducit, quod item confirmat lib. 5. sup. 1. s. 6. pag. 449. Petavius Reuterum & Equite Henricus Wharton in *append. histor. litterarum Galilaei Cues* pag. 43. & Robertus Gurius in *upud. ut pan. 2. upud. historia* pag. 186. Duos Isaac nomines tenuli Riccioli etc. in *Chron. Reuereta* tom. 4. ind. 2. pag. 251. quorum unus anno 1040. alius 1375. diuulsi putat, quod aliud alium forsitan non iouent. De Isaac etiam Rocco Pirus not. *Erech. Cates.* pag. 109. Hofmannus in *lexic. tom. 1. pag. 817. Ludovicus Mortenius in dist.* tom. 1. pag. 323. Giesius in *Biblioth.* pag. 550. Sixtus Senecalis in *Biblioth.* *Suette* lib. 4. pag. 270. Vincentius Coronellus in *Biblioth.* tom. 4. tom. 2329. pag. 614. alique infra citandi. Quæ Isaac scripsit hæc sunt.

Computus Græcorum de Passibus celebrando, *Astronomi Orbis æræ Praefata inscriptus*. Eiusque est priusum quæz cum latina interpretatione Jacobi Christmanni, & uux ejusdem scholæ Heidelberg. 1611. lu 4. (Augustæ etiam lu 4. ex indice Bibliothecæ Bodianæ pag. 36. & indice Bibliothecæ Bambergæ tom. 1. pag. 69. & 168.) Inde à Dionysio Petaviu editus in libro *inscripti de doctrina Temporum Tomi III. Loretæ Parisiorum sumptibus Sebastiani Cramoisy 1690. in fol.* In eo etiam à pag. 359. cum hoc titulo, nempe Isaac Menabii *Arggi ut Onasotem D. Andronicum*, qui ratione utatibus methodos praestiterat, sed, et *Luca Cyclorum*, & *coronæ* quæ sic consuequuntur Dionysio sua etia interpretata. lu eo omisit Petavius operis Epilogum, ut aduerti Wharton citatur.

Computus alter: editus ab eodem Petaviu in a. operi laudari à pag. 384. ex Regis Gallie Bibliotheca.

per beneficia Nicolai Rigaltii. Excepta quaedam unius ex his compositis, vocis illustravit Josephus Scaliger, ediditque Græciar. Lugduni Batav. 1605. in 4. et Gesio sit.

9. *Scheffia* in *Exsiliis pluviosarum* Gomatrix sex
 priores hères, per Comradum Euphydium in *arborum*
floribus ramulis. Argentorati in R. ex Gelscop
 in *Biblioth.* 627. 510.

Multa alia Graeco scriptis inveniuntur, quae in universis
Bibliothecis delineantur, nonnulla haec sunt:

Gondola, p^{ra} Terra do Rio, m. 5. Se vendase in Biblioteca Harpadi Mendoza, Catolici Regis Oratoris ad Venetos, ut scilicet Voshas etc. cap. 77-4. p. 9. pag. 16. & cap. 54-5-1. pag. 33. & Confessiones in Bibliot. pag. 520.

Afrosopica, m. s. *Augusta Viadeficorum* as-
travata, ex Vollo cin. 179. 62. 5. 13. 25. 33. 2. &
Cefacio loc. cit.

Methodus invenendi lateris quatuor mure irrati-
onabiles definituram. ms. in Biblioth. Regia Chri-
stianissima, ex Vossio de cap. 34. 4. 11. pag. 131. &
Cesareo sit.

_____

zatos, tum a cunctis literis, tum gravibus disciplinis insigniter excoluit. Musas præsertim coluit, ac historiarum cognitione animum instruit. Prudentia, pietas, morumque integritas et fides. Obiit Themas circa ann. 1660. ipsius Iosephus Galeanus in *Missi Siculis* p. 4. pag. 234. ubi hujus viri erant vernacula lingua

Cantoni Sacre Siciliæ. Panormi apud Iosephum Bisignium 1653. in 12.

ISIDORUS PANORMITANUS ex familia Comitina Ordinis S. Benedicti Coeque. Calennsis, vir doctiss., & multiplex scientiarum ornamento insignis: graves disciplinas publicè docuit in Conobio S. Benedicti rana Mantua. In præstantioribus orpotis magis dexteritate poluit, & morum suavitate consuevit; omnium benevolentiam sibi devinxit. Abbatibus dignatus. Conobio Panormitano S. Martini præfuit ab anno 1583. usque ad 1587. & anno 1589. usque ad 1593. Eo in regimine prudentia, ac virtutes apprime coluit: in pauperibus, ac hospitibus benignè amplectendi liberalitatem decessit existens. Memoratum S. Martini Conobium novè ædificiū splendidiorem constituit; et usque Ecclesiam profusè magnificentiâ perfecit. De eo Petrus Ricrodatus in *Hist. Monach. pag. 466.* Petrus Antonius Toramaria in *erg. Cypri. Cassa. 20. lib. 3. pag. 453.* & Rotchus Pierus de *Abbatibus* p. 190. qui in eodem Conobio ipse m. ss. xli. rari vestigia.

ISIDORUS SICILENSIS Caputinus ex familia Spertin. Poeta non vulgaris, floruit ann. 1630. Hujus meminit Piccus etc. not. *Eccles. Syrac. pag. 257.* Sub nomine Julli Xii fratris sui in litter. tenuit italicè

Lettera stilissima diletta in seno gremio, Panormo Sacro, nella quale si ragiona della Vita, Morir, & Miracoli del Gl. Eremitico R. Guglielmo Panormo, co Protettore di Siciliâ. Panormi apud Alphousium 1638. in 12.

JULIANUS CALAGIURA Panormitanus Pharmacopola celebris in plena plantarum cognitione peritissimus. Pharmacopolis Panormitanis Consulis munere præfuit. Musas Siculas adamavit, ac carmina lapidissima non sibi laude, ac nominis gloria continet. Obiit Panormi 35. Julii anno 1647. & in Ecclesia S. Antonii Patriti Fratrum Minorum Strictioris Observantia sepultus est. De eo Iosephus Galeanus in *Missi Siculis* par. 2. c. 1. p. 412. Edidit vernaculâ lingua *Cantoni Siciliæ. In eisdem Musis Panormi apud Dedum Cynillum 1647. in 12. & apud Iosephum Bisignium 1668. in 12.*

JULIANUS FALCIGLIA Salernitanus, Ordinis S. Augustini, Sacre Theologiæ Magister, vir à doctrinâ splendore, quo insignitur celsitate, & ab egregijs virtutibus mirè laudatur. In corporis sui ratiōne multus fuit, & in exactissimo regulari observantia cultu claruit: hinc nonnullis honoribus fuit ornatus, nam Vicen-Procuratoris Generalis munere functus est anno 1411. quo insignitur Concilio Basilens. interfuit. Viralem etiam Generalis Ordinis constitutus est cum Romæ, non per totam Italiam à Martho Introducto, & Christiano Pedemontano totius

Ordinis Moderatores: ac tandem in Comitibus Generalibus Senis 100. diebus p. Julii 1443. totius Ordinis Generalis electus est. Pluries in eodem præd. cōfirmatus. Ordinis suum per 15. annos summa cum laude rexit in quoque moderando præclarissima edidit exempla virtutum. Omnia instituit Conobia per totum Orbem dispersita, præsertim iociter, prædixit audis, quod baculo innixus, cæco templo iustavit. Decessit Messana, ubi insigni sepulchro conditus est, cujus epitaphium temporè hujus oblietatum, haud legitur. Nec mortis tempore variè narratur à Scriptioribus in diversas sententias distractum, nam Thomas Hieronimus in *ser. compendio ad 1000. 1443. obijt* est anno 1459. Placidus Sæmperius in *Iconologia* M. F. lib. 6. cap. 16. pag. 144. anno 1449. Rotchus Pierus in *Hist. Monach. pag. 370.* eisdem Generalis ait anno 1445. ætatis 56. Ordini præfuit, ideoque defunctum triongiat an. 1471. Iosephus Paphilius in *Chron. Ord. S. Augusti. pag. 79.* ad Generalis munus assumptum tradit anno 1443. & per tria lustra ordinem moderasse, & pag. 83. addit anno 1459. Alexandrum Olivam ob nostri Italiani obitum ad Generalatum electum: idemque Italiani anno 1459. vel 1459. obijt defunctus. Tandem Stephanus Mayrus in *suo Missiâ cap. 22. pag. 111.* ex auctoritate Jo: Petri Villadicant in *supplemento ad Martyrolog. pag. 184.* decessit aîr 18. Aprilis 1458. De hoc inclyto viro etiam Iosephus Ambrosius in *relat. solennitatis epistole Martiane* pag. 311. Stephanus Auno in *discept. pro Rofario D. Brandi* pag. 583. Thomas Gracianus in *Assisi Augustiniana* c. 2. pag. 127. Græcum in *libris* pag. 504. qui Italianum Salernitanum vocat. Carolus de Freschi in *indice auctorum ad Glossarium scriptor. medii & infim. latinitatis* pag. 124. qui Ioannem Salernitanum, Siculan vocat. Scriptis Italianis et Piero cit. *gloria solennis* & Ambrosius Cocolanus apud Poisevinum in *Apparatu Sacro* tom. 2. pag. 303. aîr gladium *perpetui commentarii*: ac Græcuti cit. Pont: vident, quem sequitur Thomas Gracianus in *Assisi Augustiniana* pag. 124. hæc edidit, & restatur, nempè

De festis compendii lib. 1.

De Medis deossificationibus lib. 1.

De Suppliciorum regulis lib. 1.

Alia scripsit Theologice Possévinus opinatur. Addunt Græcuras, & Gracianus, quod in lucem etiam traxit

Ternisiarum notatium librorum in man.

Commentarii plures.

JULIANUS MAYALIS Nobilis Panormitanus Ordinis S. Benedicti Congregationalis Cassinensis de Monasterio Pauormitano S. Martini vir à virtutibus sanctissima, ac summo rerum sibi celeberrimus apud Alphousium Regem, quatuor Fratrum Ioannum, ac Pontifices Engrulum IV. Nicolaum V. & Callistum III. magnâ estimatio ut valuit. Ab Alphousio, ac Panormitano Senatu magnificentissimè ædè, olim Marthi Sciasati Comitibus Hadgiani accepti, ut in his Monachorum suorum Domitium excitaret: ac monachis

fff a

à regia

regia Urbe scriptis abhorrentibus, Johannes pietatis studiosus, ut in magnum Valestudinarium convertere rent, in quod omnia Paenitentiana. Nosocomia coalescerent, exquisivit, & obtinuit, ex literis Eugenii IV. & Alphonsi Regis. Julius vero illius Prorector, & perpetuus Administrator constitutus est: qui ad optimum ipsius regimini instructionibus, & capitulis ab eo scriptis munivit, ab eodem Alphonsi 17. Junii 1433. Regia auctoritate firmavit. Ab eodem Rege ad Octavianum Bosfordi Tuneti Regis filium Otator missus est anno 1438. ut enim eo perente pacis foedus inter, & omnia iuxta Regie vota, & Siciliae utilitati cum festinate concessit. Ibi eidem Regi gratissimum tricennio motas proerant, quoniam peritastavit negotia: ac barbaram regionem, virtutem exemplis explevit. Idcirco summo Tunetensi Reges dolore, ac Mamotum placuit, scripserit arabice ad Alphonsum de Jabuti laudibus literis, in Sicilia remansit: & cum munera, aliquot scribae defecit, non sine periculosa laude in patriam se recepit. A primariis Regni Proceribus, & Senatu, populoque Paenitentiano ad Alphonsum praedictum, & Joannem Rege Alphonsi fratrem Cecili, & Neapoli de genere plures Otator missus est pro Regali Capitulis approbandis, ac rebus gravissimis petenda, & ab eodem multa in patriam beneficium obtinuit: ideoque passim Pater Patri vocabatur. Alphonsi Regis jussu Calixtus III. edixit ad ardua petenda, & a quo negans bene volente arguentia exceptus est, eique, ac Monasterio suo antice Sanctorum reliquias largitus est, praesentem spinam ex Christi Domini coram, & septem salutaris Crucis fustula. Ab Eugenio IV. in petage nocte rerum negotio adductus fuit, episcopus jussu sua cum Ambrosio Isidoro, & Consilii Paenitentiano, Canonibus S. Martini Abbate, Benedicte Siciliae Canonibus perlassavit. Anno 1446. cum eodem Juxta Consensu Petrythorum S. Georgii de Alga in Sicilia constitutus est. Denum avaro gravatus, negotiorum molestias declinare statuit: ideoque ad desertos Ciambearum montes anfigere, ibi adiecit, mense Domini Passionalis ornatum, ad Missae sacrificium celebrandum extruxit, quem adhuc Eremitae domum vocant: cui duas addidit cellulas. Hic eremiticum egit vitam, severiores penitentiae leges observavit, ac fols herbis, radicibusque vixit, totae rebus celestibus contemplationes per annos sex usque ad annum 1470. cum 4. Octobris ad perennam gloriam evolavit. Virtutum exempla, sanctissimae famae, ac miraculorum gloria eximio vito Beati uomen comparant. De eo Octavianus Caccius in *Ides SS. Siciliensium* pag. 35. 57. & 66. Rochus Pirne not. *Ecol. Paenit.* pag. 127. & lib. 4. de *Abbatibus* pag. 179. 180. 191. 197. 202. 265. & 266. Thomas Faxellus de *reli. Sicilia* lib. 2. lib. 9. cap. 9. pag. 191. Stephani Gonzalez in *Antiquariis Ar. Siciliae* lib. 1. pag. 88. Petrus Antonius Toramilla in *Judicia Paenitentiana* pag. 106. & seq. & lib. 1. Placidus Sampetius in *Insulopoli Mona Virginit* lib. 2. pag. 123. & 127. ubi saltem Romanorum

vocat. Josephus Bonifidius in *Sanctissima lib. 3. pag. 63.* alique, Scriptis

Institutiones, & Capitula pro Octaviano regi- ne Magni Alphonci Paenitentiani.

In conformitate vite spirituale ad primum exemplar Jesu Christi. extant in Bibliotheca Canonici S. Martini.

JULIANUS MONTEFUSCUS ex oppido Naf. Ordine Observantium S. Francisci, scriptis ex Octavio Cacciano in *animad.* ad tom. 2. SS. Siciliensium pag. 67. & Josepho Predicatore in *Ides SS. Siciliensium* pag. 270.

Vitam S. Coni.

JULIUS LO CAMPO ex oppido Noaræ, matera linguae, ac carum in libro lepidissimi cecinit: ideoque cum aliis hujus generis Poetis cultus retinetur, ac Azademico Oldreno, idest Nicolao Villano in *disser. de Pngi latine* pag. 74. sed qua in Invenit emittit nec ipse sciam, nec ego vidi.

JULIUS FIRACIUS MATERNUS Siculus, sed iuxta patris, vix celestis. Autem Julius Firmicus Maternus, qui de *prophetae Regibus* *Erronibus* scriptis, idem ut ille, qui *Astronomicum* librum edidit, non vulgaris est apud Scythos controversia: diversi enim diversi opinantur. Alqui enim duos fuisse unum a nigrae, & Chastillanum, elant junctum huiusmodi volumi: sed nonnulli contrarium sentiant. Duos fuisse scribit Baroneus *man.* tom. 3. ann. 355. num. 1. Antouius Podreus in *app. sac.* tom. 3. pag. 304. Octavianus Caccius in *animad.* ad tom. 2. SS. Siciliensium pag. 206. & in *Ides* ad *Ides* *facrum* Siciliensium cap. 41. num. 7. pag. 351. Gelucius Bibliothecae pag. 515. Jacobus Titmus in *indice antiquorum* lib. 1. in *summa* scriptorum, Balbi. Bonifacio in *hist. Siciliae* lib. 15. cap. 5. pag. 591. Joannes Bept. Riccio in *Chronica Astronomica* apud *Antiquarium* par. 2. pag. 39. & in *Chron. Astr.* tom. 1. lib. 1. pag. 252. Petrus Lambecius lib. 1. *Commentum de Augusti Bibliotheca* *Cas.* pag. 29. Aubertus Mirans in *aut.* *Biblioth.* *Eccl.* lib. 1. qui die de Firmico scribit, nempe cap. 17. pag. 182. & 129. 37. pag. 184. nec quicquam aliter oculi, nisi quod cap. 27. ex scripto Hellamini elogio de Scriptore *Eccl.* vocem senioris addidit, quo duos Firmicos invenit, ut observavit Labbeus de *Script. Eccl.* tom. 1. pag. 660. Eundem fuisse non magno propter dubitavit Christophorus Cellarius in *caris posterioribus de Hieronymo*, & idem *Ides* *sermonibus* latini, in *prolegomeno* p. 36. nec tamen certissime assuavit. Alii vero eundem fuisse volunt, qui praeterea ethiole a superstitione sedans, de Astronomia, sive Mathesi scriptis inde catholice fidei lumini illustravit, de eisdemque profanarum religionum abruis edidit. Hanc opinionem sequuntur Philippus Labbeus in *Script. Eccl.* lib. 1. *Chronol.* pag. 31. de *Script. Eccl.* pag. 660. & in *Chronol. Terrib.* *adversus Calixtum*, Auctor Catalogi Astronomorum Bibliothecae Patrum tom. 1. ejusdem Bibliothecae praefixi in editione Lugdunensi anno 1677. Joannes Albertus Fabricius in *Biblioth. Latinae* pag. 164. & 166. Guillelmus Cave in *Ides* *Ides* *Ides*

Ides

serius scripti. *Barthol. Saal.* 4. pag. 110. qui ob-
servat in libro de errore prof. relig. pag. 7. in
ultima scriptura: *se non sanctorum internum institu-
tionem servationem perducere hunc religionis servationem
contineat: inde ad dem. III. Genesim ad fidem Christi
perducere desiderium.* Ad probandum duorum di-
versitatem Baronius loc. cit. ait, quod solum-
modo de Marthi Juliano Iuliano scribere aggres-
sus anno 334. cum Lollianus Consul designatus
est, eundem absolvisse anno sequenti, post epis-
copum Constantium, nempe anno 336. cui librum
suum inscripserit, ut ex ejusdem passionibus li-
quet. Hinc diversum hunc librum colligit ab eo,
qui de errore protenerum Religionum scripsit
ad Constantianum, & Constantem, Constantii
Magni filios, qui ab anno 340. ad annum 350.
imperiū fides prexerunt. Longe autem, ab his
videtur, ut quid alio distat, sique pie de Christiani-
tate Religione adversus Gentium superstitiones
tractare videtur, idem passus de Marthi non
ex parte imperii scripsit. Ad Philippum Lab-
beum in Chrono. Tercio. cit. contra Calvinum.
epidicus irritatores demonstrat, libris Iuliani de
marthi copiosius, ante liberum de errore pro-
fana Religionum inter annum Christi 334. quo
colligit solus colligit, ab ipso Firmico memorata,
inter Optato, & Paulino Consulibus: & eundem
337. quo decessit Constantius Magnus ad ipsum
reperit in libro de Scripturis. *Ezech. Saal.* tom. 1.
pag. 660. quem sequitur Festinus cit. pag. 164. &
165. ubi etiam pag. 167. observat, quod memo-
ratus Firmicus solis calypsum Optato, & Paulino
Magistratum grecum habuit anno 336. lib. 1. cap. 7.
nonnullis accidisse affirmat. Addit & Fabrianus
quod opinio docuit unumque opus ab eodem
Firmico scriptum, jam repositum inter errantes
fuisse. Supposita igitur humore opinione
nonnulli existit. Firmicum, dicendum virum fuisse
constantem, & christianum, ac forensibus patro-
cinis additum: quibus relictis, ut ipsemet in li-
brum lib. 4. ait, mathematicis disciplinis iuge-
num deo ovie: ac anno 336. vel 337. sub Cou-
stantino, Magni Constantii filio, quem in hoc
libri primi celebrat, scripsit Marthi librum. In-
de evangelium hoc illustrat, & gentium erro-
ribus, ad catholicam veritatem conuulsi, & ab-
stulit delictis abhorrens, etiam iam provechior,
de erroribus profanarum Religionum egregium
scripti volumen ad Constantium Magni filios,
Hinc merito Bellarminus de Script. Eccl. & Cave
cit. sub anno 340. Firmicum collocat, & Mi-
rpus cap. 37. pag. 184. sub anno 350. Catholicæ
fidei sepe flagitante ex eodem libro plane con-
stat: in eo enim condit, graviter, zelus: assuans
christianam causam agi contra Gentes: hos ad
veram fidem amplectendam vehementer cohortari,
ac Imperatores ipsos nigræ ad delenda
profus Gentium Sacra: & ex aducl desiderio
ducenti Gentiles ad catholicam fidem, sacris li-
teris iustissimè, hos Religioso sermone con-
veniebat. Refellenda hic Volaterranæ sententia,
qui lib. 16. antropol. ait Marcum Firmicum
mathematicum, scriptorem libri in prognostica

genethliaca sub Cesare Augusto Romæ scripsisse: con-
tendit enim Julium Firmicum Marcum, contra
Julio Marcum Poeta Tragicum, qui sub Augusto
vixit, ut ait Cæcilius in ep. Aldob. pag. 113.
de quo Factus, vel Quintilianus, vel quis facie
Auctori dialogi de erroribus, Lilius Gregorius
Gualdus de Poet. lib. 2. pag. 317. alique.
Vossius de quæstor. erroribus popularibus cap. 37.
6. 12. pag. 207. ait, quod primus astrologus at-
que patrio cunctum suscepit: sic tamen, ut callide
negaret imperatorum gentium esse astrologorum
regulis subiectum: & Plescenius Franciscus
Niger in præfatione, Firmici libris præfixa, scri-
bit, primum omnium de astrologia facinra scrip-
tisse. Octavius Cæcilius in Idea 53. suorum pag.
15. & 125. inter Sanctos Sculos Sanctum Julium
Marcum Aristoph. Mediolanensem adscribit,
quem Sædum exhibuimus: & pag. 22. que ratio-
nes ad id suscipiunt in opus nonnulli se aliter
promittit: ac fortasse materius considerata, ab
eius opus exclusit, ut de eo in notis loquimur.
Cave in hoc opus olim promoverat dubium à
Baronio anno 337. ante 74. exhibitum, quod le-
ctoribus resoluendum exposui. Inspectum Baro-
nium, ad Julium Mediolanensem Episcopum, qui Con-
silio Romano sub Julio II. Pontif. interfectus anno
337. idem sit ac Marcus Episcopus Mediola-
nensis inter Sanctos & doctos, & notus Julius Ma-
rcus, qui de erroribus profanarum Religionum
scripsit: Quæstio, ait B. novus, cum Julium
hunc consilio suspitione interdum posset, non idem
bi sit non Marcus Episcopus Octavius. Assensum
antiquis scriptis, & membris antiquioribus ex tabulis
Eusebii, & Theodoretis idemque cognominatus fuisse
Julium Marcum, etque fuisse idem ille fr. iuxta
etiam nobilissimos commentarios in titulo scripturæ
Falsi Firmici Martini P. C. de Myndis, & erroribus
presertim Religionum ad Constantem, &
Constantem Augusti libris. Nomina quidem consen-
tiunt, & consensum equè auctoritas, si in titulo illo
nomen tantum Episcopi desideretur, error fides li-
brariorum unumquemque. Volumine hoc insensu fuisse
præfata utriusque erroris discepto. Hanc Baro-
nii compositionem, quam fecerunt Severinus Binus
in notis consilio. citat Labbeus cit. de script. Eccl.
pag. 661. & Edmundus Aubertius apud ipsam,
Cassianus Cave in lib. literarum script. Eccl. pag.
110. & Ioannes Molerus ad scripturam Hieronymi
cap. 6. n. 64. pag. 594. & merito, nam S. Ma-
rcus Episcopus Mediolanensis floruit sub Dio-
cletiano, & Maximiano Imp. ut ex actis S. Vi-
toris Mart. apud Surius 2. Maii, & Martyrolo-
gio Romano lib. 7. ubi colligitur: & ad martyrii
passum evolvit circa annum 307. 18. Iulii ex
Feid. Ughello tom. 3. Balis Sæcæ pag. 68. citat
Ioannes Franciscus Boforus in lib. Pontific. A-
ldob. lib. 2. pag. 15. sub anno 310. Marcum. Iu-
lius vero, sive Julius Marcus, qui Romano Co-
silio interfectus dicitur sub Iulio II. Pontif. po-
rum signum potest Aubertius cit. apud Lab-
beum. Præter citatos auctores Firmici meminit
Iosephus Blaæus in alarum Mathematicarum
chronologia pag. 50. Claudius Franc. Müller in
ensis

sum in *Chron. Regior. tom. 4. Ind. 5. pag. 55.* Philip. Lubbeum in *Chron. Pinnath. Script. Soc. Jesu pag. 845.* Ludovicum Moreum in *diffion. tom. 2. pag. 451.* Ioann. Molletum de *Script. Hemonymis. feli. 3. cap. 3. tom. 15. pag. 67.* Felicitum Geardum. *dire. 25. Decem. pag. 72.* Editio Italica
- David di Giulio Masarini delle *Compagnie di Gio-
vè, Cento discorsi* s'el cinquantesimo Salmo, e'l suo ti-
tolo intorno al peccato, e alla Penitencia, e esse Scrit-
tà di Davide. Romæ apud Aloysium Zanettum
1600. in 4. & Venetiis apud Societatem Vene-
tiam 1605. in 4.

David di Iuan. *Parte Seconda de' discorsi s'el cin-
quantesimo Salmo, nella quale trattasi d'una parte
della Giustitia, e chiudesi la remissione del peccato.*
Ibid. apud eundem 1600. e 1605. in 4.

David Rabbene, *le Terza Parte de' discorsi s'el
cinquantesimo Salmo, nelle quale trattasi dell' ebraica
parte della Giustitia, che mira il bene, chiudendosi da
Die varie grazie, e s'inghià d'averse profete.* Romæ
apud Zerucum 1600. in 4.

Hoc opus typis auctoris laudat donavit Hen-
ricus Paladonius Ordinis Minorum, & Ernestus
Cholines Wirthli Canonicus Coloniensis, ut eis-
que figure prepositus ornatur. Colonie apud
Betzum de m. Qualterium, & Joannem Cithlum.
1611. in 4.

La *Quarta Parte de' discorsi su la confessione del
Salmo Gleele Petri, & Elise, & Spiritui Sancto.*
Romæ apud Bartholomeum Zanettum 1609.
in 4.

*De' discorsi sopra la conclusione Gloria Petri, &
Filii, & Spiritui Sancti &c. con quattro lectioni co-
piate.* Venetiis apud Beyerardum Invenum, Ioan-
Bap. Giottum, & Socios 1611. in 4.

*Somme della Vangelica esortazione. Raggiama-
ri sopra il sermone del Signore, in cui si contiene la
finire del giuoco, e l'ultimo ovore Cristiano.* Parte
Prima, nelle quale per incidenza si tratta delle pre-
tense gioie, e di particolari accorgimenti per lode-
volmente esercitare il mestiere del firmamento. In fine
una breve Praxia del predicare, ricavata de' suoi
raggiamenti. (In hac praxi & op. 1. 4. exhortatorio
Panegyrica de S. Agatha V. & M. Parmitena)
Venetiis apud Ioannem Guertium 1615. in 4.
Hanc concionandi praxim laudat P. Claudius
Acquaviva Puzposius Generalis Soc. Iesu in
epistola sua ultima, quam omnibus Societatis
Provinciis dedit anno 1613. Hinc autem praxia
seorsim edita est Balthazæ apud Ioannem Du-
rckin 1611. in 8. & Bibliotheca Classica pag. 34.

*De' Raggiamenti s'el sermone del Signore in Abi-
te Parte Seconda, e ella quale si spiegan le quattro
prime lectioni della Povera, della Mansuetudine,
del Lume, e della Fama.* Venetiis apud Ioannem
Guertium 1615. in 4.

*De' Raggiamenti s'el sermone del Signore in An-
tonio Parte Terza, nella quale si spiegano altre tre
benivinditi della Miseriaordia, delle Mendicant, e della
Pace.* Bononiæ apud heredes Iulii Rossi 1613. in 4.

*De' Raggiamenti s'el sermone del Signore in An-
tonio Parte Quarta, nella quale si spiege l'ottava ben-
vindite delle Perfectioni, e si dà inzeccati al rima-
nente del sermone.* Ibid. apud eundem 1613. in 4.

*Il Colosso Rebiliano delle Considerationi mischi-
be sul figno della Statua di quei mesi, che hebbe il Re
Nabodonosor di Babilonia, e scriffe Danilla. Par-
te Prima.* Ibid. apud eundem 1613. in 4.

Il Colosso Rebiliano &c. Parte Seconda. Medio-
lani apud Pontium, & Piccali 1615. in 4. opus
posthumum.

JULIUS MORA nobilis Syracusanus Eques
Hierosolymitanus, in Equitum albo ascriptus
anno 1590. literarum gloriâ caruit. Musas te-
coluit, & inter Inegalios, & Cruciferos Acade-
micos rehaus, sui opinionem excitavit. Hujus
necemine Andreas Minutolos innot. Prioratus Ales-
sanderis pag. 47. & 55. Editio Italica

*Arme moribonda Istoria Messana apud Petrum
Brazum 1614. in 12.*

Alia in leem enisse tradere, que non vidi.

JULIUS ORISTANUS Drepanicus, Orga-
nicus peritissimus in Regio Sacello Panormi. E-
jus meminit Leocadius Oulandius in *descript.
Drepani* pag. 53. Editio

Responatoria Mediorie, & Epiphania Domini,
qua quater quibus ecclesie per. Panormi apud
Ios. Ant. de Francisels 1605. in 4.
Italica

Primo libro de' Matrigali à 5. voci. Venetiis a-
pud Angelum Cardanum 1588. in 4.

In libro etiam inscripto: *testimoni Matrigali* à 5.
voci di diversi *Maestri Siciliani.* Panormi epye Ios.
Bap. Manago 1603. in 4. extat aliqua ejusdè Julii.

JULIUS PHILOTEUS, DE HOMODES Silen-
tius, cejus patria in obliuio est: & dicit Italica

*Della ciabile, e s'aveste biliorie de felice amori del
Desiderio de Praxia, e di Angelus Lena nobile Sil-
bian libro primo, e convenientemente viraute, e dall'anti-
ca lingue Normanna, traduta nell'Italiane.* Venetiis
apud Lincium typodotam 1609. in 8.

Libri Secundo, Terza, & Quarta. Ibid. apud eun-
dem 1609. in 8.

JULIUS DESIMONE Siculus incerte patriæ,
Poeta, & Otoror insignis. Literatis viuis gravis,
Romæ claruit anno 1560. & in quadam Acade-
mia Romata ascriptum tradunt. Editio

Orationum de Poetica, & Metaphorica modis. Ro-
mæ die S. Luca in Templo D. Basilii habitaum.

Romæ apud Iacobum Mazochium 1518. in 4.
Panegyricum gratulatorium iulianum Julii Me-
dicæ Academia Romæ alumnus, anno 1523. ed
Panegyricum eodem Clementis VII. nemic, ejusdem
Academia nomine dictum, extat m. s. Neapoli in
Bibliotheca Cæobii S. Dominici Mayonis vol. 7.
m. Michaelis Infinito de *Script. Ligurie* pag. 310.

*Carmina de Epique à Paulo II. Pape Max. Popolo
Romano dero.* ex Philippo Bonanno in libro: *Nu-
mismata Pomiliæ* tom. 1. pag. 87. ubi de Paulo
II. ait: Italia rebus compulsa, ut Populo Romano
cunctis regemine preberet, Paulus dedit illi epulum
laudissimum, et nunciat Platini, in alibus apud S. Mar-
cam, consilio à Julio Simone Siculo expressum id
fuit. Hoc prius scripserat Andreas Vicoellinus in
addit. ad Ciceroem de *Vitis Pomil.* ex editione
Angulini Oldoini tom. 1. pag. 1079.

*Carmina in laudem Antea Jacobus Desacer-
fili.*

hinc in ejus libro inscripto: *Ethiopes*, servavit me. ss. Romæ in Bibliotheca Patrum de Alteris S.R.E. Cardinalis, tunc Clar. Prospero Mandosio in *Bibliotheca Romana* vol. 3. *cap.* 7. *no.* 60. *pag.* 121.

JULIUS THOMASII, & **CARUS Dux Palmæ**, Lampadofæ Princeps, Baro Montis Clari, Eques S. Jacobi de Spada, vir sancti omnino laudæ dignissimus, in hac Bibliotheca non ultimum sibi vindicare locum. De ejus nobilitate, genere, & virtutibus, rebusque gestis omnia si enipis, conde ipsius vitam à P. Blasio à Pustiscanone Canonicelli Excelsatissimo Ordinis anno 1635. pama hic summis digitis, iuxta mei instituti rationem attingam. Natus Raguse 27. Octobris anno 1614. parentibus Ferdinando Thomasio Montis Clari Barone, & Isabella Regina nobilitate præclaris; à tenera aetate sanctæ educatus, pietate coluit. Patribus obsequiis sub Marci Thomasi patris cura visis. Cum autem Carolus frater geminus, de quo supra *pag.* 230. condito Palmæ oppido, jam Ducis titulo insignitus mûdi illecebras destituit, Clericorum Regularium institutum amplectens, nostris Julio omnia familiaria bona accedente. At amplius in dominationis formæ à virtutum studio illi animum hand avertere valuerunt; domesticas cum res ita disposuit, ut palatii sui ædeæ regularis Comobis claustra amulat; stupor verò virtutis omnia eâ animi sedulitate amplectens, ut in omni exempli fuerit. Fugantissimum erga Deum amorem, egegiam erga proximos, pietatis pauperes, & ægrotantes, charitatem decessit. Religione, corporis mortificatione, humilitate, ac morum innocentia in modum effulsit. Dominica mysteria tenero cordis sèu venerabatur; præcipue verò Christum patiemem impensè recoluit. Singulari Religione Deiparam Virginem profeguit, ab ipsa nonnulla beneficia ductus est. Publicam subditæ omni etiam pietate, consuetudine, ac prudentia sua condidit, in omnia nonne ad Dominum, sed ad patrem congluebant. In oppido Palmæ multa exaltavit pietatis fomenta; profusa liberalitate facta edificia sanctæ fundavit; nempè, Monium ægyptum, Eremitum Montis Calvariæ pro Clericis Minimis, Dominica passionis cultui, alligine piissimis operibus addidit, in quam ad spiritualia exercitia obsequenda seplura secedebat. Principem Ecclesiam, Montem Pileatis, puellam orphanorum Domû, Ecclesiam S. Mariæ Lauretane, Nostrocenium, pro pauperibus ægrotantibus, ac sodalitia nonnulla crexit. Vixit F. Alipha à S. Iosepho Panormitano Ordinis Excelsatorem S. Augustini, (hic Lepi Magna in Numidia anno 1645. 17. Februarii à Barbaria in odium fidei interemptus est, cujus ossa in Sui illam delata Iulius accepit) ut in Sanctorum albo relatua publicam venerationem assequeretur appetimè curavit. Soboles, quam à Rosalia Traina uxore piissima accepit, eo studio edacavit, ne omnes ad sanctimoniam cultum diceret: Iosephus enim primogenitus, sæculi rebus nuncio renitendo, Clericorum Regularium institutum amplectens est. De eo sa-

pra *pag.* 383. Ferdinandus, ut vixit, sanctè decessit, ejusque vite relationem Romæ edidit anno 1694. laudatus Blasius à Purificatione. Maria Crucifixa à Conceptione, sanctitatis famâ celeberrima monialis, cujus vitæ nuper scripsit Hieronymus Turanus, & in lucem emisit Aggigenti anno 1704. de qua mo loco. Alia tandem ejus filia in Religiosissimo Monasterio Palmæ, virtutes latissime redolentes, vivunt. Superfluis adhuc utrore castitatis votum edidit: eâque celebratum Monasterium ingredit, ipse impensis christianæ perfectionis locum. Hic egredi perpetrans, ac dum in illa, vetusta etiam alibi venerationem promeruit, præterit Sfortis Pallavicini S. R. E. Cardinalis, à quo multas Sanctorum Reliquias accepit, præcipue corpus S. Teaspadaei Martyris, ejus translationem magnificè, sine celebravit. Magnâ etiam glimariome vixit apud Hyazinthum de Samione Marchionè Prætor. A Carolo II. Catholico Rege Principis Lasipadæ titulo actus est ex privilegio dato Martii 13. Augusti anno 1667. Tandem merita plena in eodem Palmæ oppido non sine Sanctitatis opinione decessit 22. Aprilis anno 1669. Magnâ pompâ, & abbatibus oppidanorum laeryria parentem in Ecclesiâ Monialium sepultus est, in qua hæc legitur inscriptio matronæ insculpta.

*Julius Thomasi, & Carus,
ex Pica fabula, æv. umbra,
facti dies,
Mentis officina recordatione
Observarentur,
Vires sibi posuit.*

Præter laudatum Blasium à Purificatione, ipsum laudant Sfortis Pallavicinus in *epistole* *pag.* 30. 265. & *seq.* usque ad 291. Franciscus Maria Maggins de *sanctis Carmelitæ* *rom.* 2. *apud.* 2. *disq.* 22. *pag.* 89-90. & 91. *apud.* 4. *pag.* 332. & *rom.* 2. *disq.* 11. *pag.* 433. & *disq.* 24. *pag.* 461. & *seq.* de pluribus *Vita Alphi à S. Iosepho peritum*, Hieronymus Turanus in *Vita Maria Crucifixe à Conceptione* *l. 2. c. p. 1.* & *seq.* de Joann. Bonifacius Bagatta in *Vita Caroli Thomasi* *pag.* 1. *cap.* 1. & *seq.* Scriptis Italianis

Riccoz utilità de Cavalieri di S. Gerardo. Extrat in Vita ejusdem edita à laudato Blasio à Purificatione. Romæ typis Iosephi Vannucci 1635. in 4. lib. 1. cap. 22. pag. 111.

Instrumens data à D. Ferdinando suo filio per Il Viaggio d'Italia, e di Germania. Scrittissimi, e propo-sitioni spirituali. Ibidem in fine à pag. 350. de alibi in eadem Vita.

Lettere. In eadem vita, ne eadem apud Franciscum Mariam Maggum de vita Ven. F. Alphi à S. Iosepho *cap. 1. c. à pag. 148. & seq.*

JULIUS XIPO. v. Julius Vicentia.

JUNIPERUS DRAPERIANUS Ordinis Seraphica Observantia S. Francis, vir doctissimus Philosophiam, ac scholasticam Theologiam docuit, & à doctrina profunditate in Hispania, & Italia lyceis celebrè vixit. Eâ mentis contentione in graviorum scientiarum speculationibus se-

se in mergebat, ut multoties à sensibus penitus effluadum, ac naturalis exteri affectum observaretur. Concionator etiam non vulgaris, inter eximios Oratores enisus. Ad nomulos bonorum gradus vitam egregium aevae doctrinae promerita; nam Roma in Basilica S. Joannis Lateranensis Praeconiarius agit. A consensibus inter Ducia Olivarentis, Mediolanensis Provinciae Gubernatores, qui insigni aedificatione Josephum prosequutus est. A Pontifice Delegatus, missus est Commissarius, & Apostolicus Delegatus in Comitibus Provinciae Carthaginensis in Hispania praefectus. Fuit etiam Provinciae Siculae Vallis Mazariae Descriptio, ejusdem Provinciae anno 1643. et ejusdem Cultus Vocalis, & tandem anno 1647. Provincialis. Sed dum eamdem Provinciam laudabiliter suadebatur, non sine sodalium suorum dolore Patroni decessit 24. Augusti 1648. De eo scripsit Lucas Woodigas de Scriptor. Minorem pag. 33. Petrus Tognolatus in Paradoxi Seraphico part. 1. lib. 5. cap. 3. pag. 581. et 6. pag. 589. 7. pag. 590. et 8. pag. 592. et cap. 11. pag. 591. et part. 2. lib. 7. 1. pag. 373. et 2. pag. 374. pag. 418. Edidit Disputationes Canonicas pro Jure Pontificii defensione novam Urbani VIII. extensionem revocantia Constitutionis omnia Privilegia omnia omnia omnia fuisse Gregorii XV. in quibus Summi Pontificis legislativa potestas referenda, revocantibus servatilibus legibus contra novum deservit. Lugduni sumptibus Laurentii Durandi 1637. in 4.

De Casibus Reformationis, sive de Regularium Praelatorum Jure reformationis, juxta firmam Clementis VIII. super casum reformationis ab omnibus Regularium Superioribus observandam Testatum. Venetiis apud Turrinum. 1652. in fol. Reliqui etiam MSS. hae alia, nempe

De Immunitate, & libertate Ecclesiastica. in fol.
Tertius Theologiae Moralis quatuor controversiarum sententiae sequentes conclusiones. in fol.

JUSTINUS, sive ut aliis placet, JUSTINIANUS Episcopus in Sicilia, claruit anno 473. sub Felice III. Pontifice, & Concilio Romano interfuit ab eodem Pontifice coacto contra Petrum Fullonem, dictum Gnaphonem, Antipatriarcham Antiochiae, quidolo, qui in Ecclesia sese intermiscuit post exilium Calcedoniensis Patriarchae. Ab ea cathedra haereticus veniens Petrus evocatus, ac sese detexit haereticus Eutychianus, Apollinari, & Sabellianus fundatus; cum ecclesiae Titifrago Sanctus Deus, Sanctum Patris, Sanctum Immortale, addidit, qui passus est pro salute, quo Triadum Dominicam Passionem, adhibuit: ideoque Felix Pontifex unum cum Romano Concilio Petri et rorem damnavit, ut ex Baronio tom. 6. ad ann. 483. num. 63. habemus. Aliqui Episcopi Orthodoxae fidei zelo flagrantes nonnullas Epistolas Petro dederunt, ut ipsum ab haereticis revocarent, quas legere est tom. 2. Concilium Generalium. Hoc enim fuit Justinus Episcopus in Sicilia, cujus Epistola extat in eodem tom. Concilium Generalium, ex editione Coloniae Agrippinae 1606. pag. 225. Ita inscripta: *Abbas. Siculae Tom. 1.*

Epistola Justini Episcopi in Sicilia ad Petrum Fullonem, quoniam non oportet additionem Crucis esse in Trisagio, ut non luceret dans filius. Hic extat latine edita, sed ipse Graeco scriptus: & in Italica lingua venit Augustinus Juvages in Paterno Sacra pag. 407. Hanc Justini Epistolam, cum alia sex Episcoporum, nempe Quiriani Auktulan Episcopi, Anthociensis Antiochiae Episcopi, Pandini Apolloniadis, Amphili Abdydorum, Aseliadias Tiallarum, & Flacciani Rhodopenis Episcopi, quae ibidem extant, suppositas esse contendit Valesius in differta in Paterno Fullonem pag. 4. pag. 177. ad hunc vol. 3. bis. Eadem, at Gulii Inno Cave in Scriptorem Ecclesiasticum historia literaria pag. 368. Valesii argumenta satis iniuria solvit: & eisdem Episcopis vindicta sibi: sed hoc cum eodem affirmat, quod supradictae epistolae non ex Graeco in latinum, sed vice versa in latine facit. Cum autem omnes Urbis, cui praefuit Justinus diocesis, Siculi Scipiones certantes, de eius sede contendunt: nam Albertus Piccolus de Antiqua Jure Ecclesiae Siciliae part. 1. cap. 22. pag. 58. quem sequuntur Carolus Motabius anal. Ecclesiae Augustinae. tom. 1. pag. 379. Placidus Reina in not. bibl. Messan. part. 2. pag. 397. Stephanus Maurus in sua Hist. Siculae cap. 86. pag. 750. Josephus Ambrosius in solima. Epist. Mariana pag. 420. & Hieronymus Ragnis in Elegi Siciliae pag. 169. (qui ibidem Joannem Baptillam de Gioffis citat in Calanasi Decembris circa 9. ubi nec verbum de Justino: at in Sicilia 90. Bibliotheca pag. 168. delecto Archiepiscopo Messanensis nomine, Episcopum tantum nominavit) Archiepiscopus Messanensis fuisse contendit: immo Metropolitico Jure Siciliae potitum: hoc autem probare conatur, primo, quia in epistola allata: Episcopus Sicilia tenuit: quo iuncta Sicilia Metropolitica iure, nam moris fuisse, ac, veteri aevi Metropolitico solo Provinciae nomine, non Urbis, cui praerant designari. Secundo, quia in epistola scribit Justinus: Si autem non videris, Praeterea mea locutione eris, & ego consilia, qui una mecum fuissent, iussu meo non ipsos abstandis. Equibus verbis deducit eas literas de communi Praelatorum Siculorum sententia: scripsit tamquam ipsorum caput. Ideoque hic Metropolitico Justino, concludit Piccolus, ergo & Messanensis: nam Metropolitici Iura ex aevi praeteri Messanensis Aetate in eam, solum Syracusana Ecclesia praetendere poterat: at huic tunc praerat Eulalius. Hae ex Piccolo: sed ipsius loquendi ratio à Rocho Pirro in not. Ed. Patro. pag. 59. in idem: & rejectis ab Augustino Juvages in Patro. Sacra ad annum 483. pag. 409. & in Patro. Nubli, pag. 304. nam primo scribunt, in epistola Iustini non legi: Justini Episcopi Sicilia, in legimus Piccolus, quique scilicet, in Episcopi in Sicilia, in legi & in Concilio editionis Coloniae Agrippinae a. 1606. tom. 3. pag. 225. eni addo Baronium tom. 6. anal. ad 483. n. 57. ex eodeme Valesio: significat, alii, in eodeme post Reginaldum literas epistola Justini Episcopi in Sic.

divellat differt. 3. ad Hecaton apud eundem Cave, & Joannet Mollerus de Scriptis. Homonymis cap. 5. num. 47. pag. 497. opus hoc nostri Justini Siculi fuisse censent.

JUSTINUS FIMIA Citanensis Societatis Jesu, natus anno 1608. Societati se adjunxit anno 1625. in eaque quatuor vocerem professionem emisit. Tanti doctus, tum morum integritate cultus. Præterhumanas literas, Rhetoricam docuit; & amoeniori literature gallicam eruditionem addidit. Pietate conspicuus, in divinis

laudibus, & glariarum actione voluit erari omnemque propè vitæ suæ curriculum in animarum beneficio impendit, magno cum labore, ac fructu. Obiit Panormi, relicto animo sui discipulo, in Demo S. Francisci Xaverii 10. Februarii anno 1641. Editit

Orationes in Antiochia studiorum inflammatione habitas in Aula Collegii Panormitani Societatis Jesu. Panormi apud Decem Cyrellum 1635. in 4.

FINIS TOMI PRIMÆ

LAUS DEO, ET MARIAE VIRGINI.

Quoniam Typographia errata, obstat observata, qua in opere cædendo interpretare, hic concedat corrigenda adnotantur levis Lectoris industria facile corriget.

Præ nomen designat Paginam, Secundam Columnam, Tertiam Lineam.

P. C. L. Error	Correctio	P. C. L. Error	Correctio	P. C. L. Error	Correctio
3.1.6. Creonem	Creonem	62.2.49. ex latina	Ex Italia in	80.1.34. Joannet	Joanne
5.2.38. in fuitas	infestis	in Italia latini linguam	in Italia	80.1.59. Sine fuit	Sinefuitum
6.1.51. Gultinus	Gultinus	& conatige vechi	Speculatio	80.2.33. ingenia	ingenicia
7.1.37.1 vocare	revocari	ni morali del SS.	83.1.62. cap.	83.1.62. cap.	83.1.62. cap.
7.2.55. celebrior	celebrior	Sacramentis dell.	83.2.3. microtem	83.2.3. microtem	microtem
11.2.3.4. Hofferdyas	Severiydyas	Eucharistia del P.	83.2.2.8. iudice	83.2.2.8. iudice	iudice
12.1.1.7. severiores	severiores	Recedere pedet.	84.1.61. parit	84.1.61. parit	parit
14.1.62. vocicem	vocicem	& hoc titulo edi-	84.2.50. insigniam	84.2.50. insigniam	insigniam
14.2.3.2. amitoris	amitoris	dit suppleto no-	85.1.15. puto	85.1.15. puto	puto
16.2.1. Conellis	Conellis	mine. Theorem-	85.2.41. annem	85.2.41. annem	annem
Ibid. Stribus	Pambus	ta medietate Pa-	88.1.13. doctrim	88.1.13. doctrim	doctrim
19.2.1.3. eodibus	eodibus	normi apud Hie-	88.1.13. Anonius	88.1.13. Anonius	Anonius
22.1.51. sumptibus	sumptibus	de Rosella 1638.	90.1.34. Senenem	90.1.34. Senenem	Senenem
24.1.14. commemo-	commemo-	In 4.	90.1.43. amiffion	90.1.43. amiffion	amiffion
24.1.41. Dicoi des	Dioforides	63.1.37. longique	longimoo	63.1.37. longique	longimoo
25.1.40. auctor em	auctorum	63.1.50. nonnullum	nonnulla	63.1.50. nonnullum	nonnulla
26.1.56. amavisse	amovisse	67.2.10. medicinam	medicalem	67.2.10. medicinam	medicalem
28.1.44. exiguum	exiguum	67.2.27. xthubaz	ethubaz	67.2.27. xthubaz	ethubaz
40.1.4. fuit	foerit	67.2.47. in Hispanis	in Hispanis	67.2.47. in Hispanis	in Hispanis
2.14. post animam	animam	68.1.46. excellit	excellit	68.1.46. excellit	excellit
39.2.14. minister	minister	68.2.34. Theologie	Theologie	68.2.34. Theologie	Theologie
30.2.47. omnium	omnium	scientia scientia	scientia	68.2.34. Theologie	scientia
40.1.54. iusti	iusti	69.1.38. in Romano	in Romano	69.1.38. in Romano	in Romano
41.1.18. severioribus	severioribus	Martyrologio	Martyrologio	69.1.38. in Romano	Martyrologio
43.1.4. antigraphi	antigraphi	69.2.10. Hierosolimis	Hierosoly-	69.2.10. Hierosolimis	Hierosoly-
44.1.30. donata	donata	mas	mas	69.2.10. Hierosolimis	mas
2.13. reticam	reticam	71.1.16. severiorem	severius	71.1.16. severiorem	severius
2.33. teoriam	teoriam	71.1.24. coningisset	coningisset	71.1.24. coningisset	coningisset
45.2.6. lingua	linguam	71.2.59. Regenti	Regenti	71.2.59. Regenti	Regenti
45.1.26. Monachi	Monachi	71.2.62. deli	deli	71.2.62. deli	deli
45.1.31. Gregorius	Gregorius	72.1.54. in Ecclesia	in Ecclesia	72.1.54. in Ecclesia	in Ecclesia
47.1.6. Antierpietis	Antuerpietis	Ibid. de S. R. E. in	1595.	72.1.54. in Ecclesia	1595.
47.1.19. demeritis	demeritis	72.2.52. 1695	1695.	72.2.52. 1695	1695.
50.1.1. spenitelli	spenitelli	72.2.38. eidem	eidem	72.2.38. eidem	eidem
52.2.22. servabat	servabat	76.1.57. letales	letales	76.1.57. letales	letales
54.2.37. varior	varior	76.2.47. dubitantur	dubitantur	76.2.47. dubitantur	dubitantur
55.1.58. Bononiz	Bononiam	77.2.19. Noocomio	Noocomio	77.2.19. Noocomio	Noocomio
56.2.5. eodem	eidem	77.2.61. Tom. 5.	Tom. 1.	77.2.61. Tom. 5.	Tom. 1.
62.1.45. sculpata	sculpata				

1430							
Pag. C. L. Error	Correctio.	Pag. C. L. Error	Correctio.	Pag. C. L. Error	Correctio.	Pag. C. L. Error	Correctio.
109. 1.61. Sublatum	Sublatum	186. c. c. trade	fraude	332. 1.26. inburnit	inburnit	332. 1.26. inburnit	inburnit
110. 1.39. Inegre	integrum	189. 1. c. 8. Inspicere	inspicari	333. 1. 27. adulationis	adulationis	333. 1. 27. adulationis	adulationis
111. c. 10. cum illi	rum alius	189. 1. 58. calu	calui	335. 1. 68. XI.	Undecim	335. 1. 68. XI.	Undecim
112. 1. 22. scribi	scribere	192. 1. c. 4. numeribus	numera	335. c. 5. 6. Patronum	Patronum	335. c. 5. 6. Patronum	Patronum
112. 2. 37. epistolae	epistolae	192. 1. 23. Minorem	Minimorum	336. 1. 37. Paucorum	Paucorum	336. 1. 37. Paucorum	Paucorum
	gratulationi	207. 1. 46. Principe	Princeps		ex nobili fa-		ex nobili fa-
	nibus cu-	21 c. 2. 56. regularum	regularum		lia		lia
	mularum	212. c. 2. 3. Inpextudi	longae gro-	337. 1. 33. Cephalae	Cephalae	337. 1. 33. Cephalae	Cephalae
112. c. 41. ejusdem	eidem		vulgo Spao-	338. c. 48. D. Caroli Val. F. D. Caro-	dine Princi-	338. c. 48. D. Caroli Val. F. D. Caro-	dine Princi-
113. 2. 54. Palatium	Palatium		caurum		li Valdion-		li Valdion-
	Spalatensis	222. 1. 39. fractos	fractas		pie Valdeze, Equitistie,		pie Valdeze, Equitistie,
		225. c. 1. 7. nullas	nullum		at Rochae rosolymita-		at Rochae rosolymita-
		225. 1. 33. ad vultum nostrum	Frä-		Marchionis ni.		Marchionis ni.
124. 1. 23. Sacre Con-	Thomas Fer-		Franciscum cisco	338. 1. 48. Inbilit acue	Inbilitatus	338. 1. 48. Inbilit acue	Inbilitatus
gregatione iudicis	racii Sac-	225. 1. 5. multitudi	multitudine	340. 1. 3. zque	Eques	340. 1. 3. zque	Eques
	Pal. Apoll.	225. 2. 42. Parganofis	Parganofis	340. 1. 51. pinguisque	pinguisque	340. 1. 51. pinguisque	pinguisque
	iusta	226. 1. 56. resurgens	resurgens	342. c. 2. 5. majoris	majoris	342. c. 2. 5. majoris	majoris
	hic S. R. E.	226. c. 2. 3. effectus	aditum	342. c. 8. humilem	humilem	342. c. 8. humilem	humilem
	Cardinalis	312. 1. 14. sculpi	sculpi	342. 1. 6. Mazzarensis	Mazzarensis	342. 1. 6. Mazzarensis	Mazzarensis
	iusta	312. c. 2. 17. Moryceus	Moryceus	342. 1. 1. 3. meliorum	meliorum	342. 1. 1. 3. meliorum	meliorum
214. 1. 15. Merel	Mareel	324. 1. 1. 1. Podus Pomus	Pomus	342. 1. 1. 40. Hic roymos	Joanne	342. 1. 1. 40. Hic roymos	Joanne
214. 1. 16. Derivata	Urbetana	329. 1. 63. de S. Stepha-	de Stepha-	343. 1. 1. 60. millia	millibus	343. 1. 1. 60. millia	millibus
215. 1. 18. Sacerdotium	Sacerdotium		no	343. 1. 39. recuti	recuti	343. 1. 39. recuti	recuti
	Augulis Mar-	240. 1. 5. 1638.	1638.	344. 2. 2. Mutine	Mutine	344. 2. 2. Mutine	Mutine
	la Urbis	240. 1. 16. 26.	16.	344. c. 3. Romae	Romae	344. c. 3. Romae	Romae
215. 1. 29. deliquit	deliquit	240. 1. 66. vividum	tertia vero ab	344. c. 37. bellae	bellae	344. c. 37. bellae	bellae
217. 1. 23. in Judeam	in Judea		obitu dicit	349. 1. 63. Palermitano	Mellinefr	349. 1. 63. Palermitano	Mellinefr
218. 1. 59. Regraue	Leclorie		vividum	350. 1. 37. quodam	cudam	350. 1. 37. quodam	cudam
218. c. 10. perfectus	perfectus	240. c. 1. Hone	Hone	352. 1. 1. 7. 1684.	1684.	352. 1. 1. 7. 1684.	1684.
219. 1. 37. ducere	ducere	241. 1. 55. horum	harum	352. 1. 16. aliusque	aliusque	352. 1. 16. aliusque	aliusque
220. 1. 23. occurrere	occurrere	241. 1. 56. post regem	adit	352. c. 59. Pontificis	Pontificis	352. c. 59. Pontificis	Pontificis
220. 2. 41. 2. illi	illius	241. 1. 45. copulando	copulando	356. 2. 18. excellens	excellens	356. 2. 18. excellens	excellens
220. 2. 48. dicitur	dicitur	255. 1. 61. prolapsus	prolapsus		compertum		compertum
225. 1. 11. additum	additum	262. 2. 32. apud	apud	356. 2. 1. 6. undem	undem	356. 2. 1. 6. undem	undem
226. 1. 1. Moryceus	Moryceus	266. 1. 23. Perichista	Perichista	357. 2. 5. doppo	doppo	357. 2. 5. doppo	doppo
226. 1. 46. quas	quae	275. 1. 60. defensionem	Defensionem	357. c. 27. derivavit	derivavit	357. c. 27. derivavit	derivavit
231. 2. 41. Valdarie	Valdarie	280. 1. 51. morali	moralis	357. 2. 35. confutit	confutit	357. 2. 35. confutit	confutit
231. 2. 57. Colibera	Colibera	285. 1. 59. dele	ut	358. 2. 5. Infulpa	Infulpa	358. 2. 5. Infulpa	Infulpa
234. 1. 34. Catavie	Ragalibere	291. 2. 29. nampé	nampé	358. 1. 41. ipse	ipse	358. 1. 41. ipse	ipse
235. c. 7. Nicolaum	Nicolaum	295. 2. 6. laudem	laudem	360. c. 43. abfoluti	abfoluti	360. c. 43. abfoluti	abfoluti
236. 1. 27. Spectator	Spectator	297. c. 41. eruditione	eruditione		ma		ma
237. 1. 10. opinio	opinionem	297. 2. 60. vulgari	vulgari	361. 1. 85. coluit	coluit	361. 1. 85. coluit	coluit
237. 2. 34. evoamar	evoamar	302. c. 1. 55. vellitudo	vellitudo	361. 1. 60. Hias	Hias	361. 1. 60. Hias	Hias
237. 1. 63. Magnificum	Magnificum	302. c. 35. anagramma	anagramma	371. 1. 5. benignior	benignior	371. 1. 5. benignior	benignior
	acivibus o-		marco	374. 2. 41. novum	novum	374. 2. 41. novum	novum
	bedendum, bedendum,	303. c. 1. c. penando	penando	375. 1. 60. Panorum	Panorum	375. 1. 60. Panorum	Panorum
	amandum	307. 1. 37. Mellane	Mellane	377. 2. 60. principum	principum	377. 2. 60. principum	principum
245. 1. 29. de ordinis	de ordinis	307. 1. 39. Rhegus	Rhegus	380. 1. 31. et ornate	cruspi	380. 1. 31. et ornate	cruspi
246. 2. 46. affectus	affectus	307. c. 2. 2. gravissimos	gravissimos	380. 1. 40. instructi	instructi	380. 1. 40. instructi	instructi
248. 1. 25. ab	ab	310. c. 26. militie	militie	381. 1. c. p. universale	universale	381. 1. c. p. universale	universale
249. c. 6. Junonius	Junonius	311. 1. 37. Innoctio	Innoctio	381. 1. 16. celebris	celebris	381. 1. 16. celebris	celebris
250. 2. 55. Milite	Milite	312. 1. 63. comparavit	comparavit	383. 2. 3. numeris	numerus	383. 2. 3. numeris	numerus
253. 2. 18. hoc	hoc	312. 1. 17. abrupit	abrupit	385. 1. 50. perantico	perantico	385. 1. 50. perantico	perantico
253. c. 5. 4. alique	alique	315. c. 41. Baronibus	Baronibus	390. c. 50. vellit	vellit	390. c. 50. vellit	vellit
256. 1. 3. novum	novum	316. 1. 11. Serpino	Serpino	391. c. 9. Benedicere	Benedicere	391. c. 9. Benedicere	Benedicere
258. 2. 45. eodem	eodem	319. 2. 3. milia	milibus	400. 2. 1. 6. terrae	terre	400. 2. 1. 6. terrae	terre
258. 2. 55. amoque	amoque	320. 1. 15. Inscriptio	Inscriptio	401. 1. 14. mard.	mard.	401. 1. 14. mard.	mard.
264. 2. 19. expulsi	appulsi	321. c. 3. 21.	21.	402. 2. 47. aliter	aliter	402. 2. 47. aliter	aliter
274. 2. 43. regularum	regularum	323. 2. 1. germen	germen	403. 2. 17. mox	moi	403. 2. 17. mox	moi
274. 1. 57. oblegatus	oblegatus	324. 1. 1. quemdam	quemdam	405. c. 5. Roscio	Scretario	405. c. 5. Roscio	Scretario
277. 2. 22. fracta	fracta	324. 1. 6. Inscriptio	Inscriptio	408. c. 4. lumina	lumina	408. c. 4. lumina	lumina
281. 1. 49. multiplici-	multiplic-	324. 2. 37. novum	novum	409. 2. 35. unus, alius	unus, alius	409. 2. 35. unus, alius	unus, alius
	tas	326. c. 5. discendens	discendens	41. 6. 1. 46. monium	monium	41. 6. 1. 46. monium	monium

